Книгите на Стария Завет

	Стр.
Битие	1
Изход	37
Левит	68
Числа	91
Второзаконие	123
Исус Навиев	150
Съдии	168
Рут	186
1 Царе	189
2 Царе	213
3 Царе	233
4 Царе	257
1 Летописи	279
2 Летописи	300
Ездра	326
Неемия	334
Естир	345
Йов	351
Псалми	370
Притчи	416
Еклесиаст	432
Песен на песните	438
Исая	441
Еремия	477
Плач Еремиев	518
Езекил	522
Данаил	559
Осия	571
Иоил	577
Амос	579
Авдий	584
Йон	585
Михей	587
Наум	591
Авакум	593
Софоний	595
Агей	597
Захария	599
Малахия	605

Книгите на Новия Завет

	Стр.
Матей	607
Марко	630
Лука	644
Йоан	668
Деяния на апостолите	686
Деяния	710
1 Петрово	713
2 Петрово	716
1 Йоаново	718
2 Йоаново	721
3 Йоаново	722
Юда	723
Римляни	724
1 Коринтяни	734
2 Коринтяни	744
Галатяни	751
Ефесяни	755
Филипяни	759
Колосяни	762
1 Солунци	765
2 Солунци	767
1 Тимотей	769
2 Тимотей	772
Тит	774
Филимон	776
Евреи	777
Откровение	785

Битие

1 В начало Бог създаде небето и земята.
2 [2] А земята беше пуста и неустроена; и
тъмнина покриваше бездната; и Божи-
3 ят Дух се носеше над водата. [3] И Бог каза: Да
4 бъде светлина. И стана светлина. [4] И Бог видя,
че светлината беше добро; и Бог раздели свет-
5 лината от тъмнината. [5] И Бог нарече светлина-
та Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана ве-
6 чер, и стана утро, ден първи. [6] И Бог каза: Да
бъде простор посред водите, който да раздели
7 вода от вода. [7] И Бог направи простора; и раз-
дели водата, която беше под простора, от вода-
8 та, която беше над простора; и стана така. [8] И
Бог нарече простора Небе. И стана вечер, и ста-
9 на утро, ден втори. [9] И Бог каза: Да се събере
на едно място водата, която е под небето, та да
10 се яви сушата; и стана така. [10] И Бог нарече су-
шата Земя, а събраната вода нарече Морета; и
11 Бог видя, че беше добро. [11] И Бог каза: Да про-
израсти земята крехка трева, трева семеносна
и плодоносно дърво, което да ражда плод, спо-
ред вида си, чието семе да е в него на земята; и
12 стана така. [12] Земята произрасти крехка трева,
трева която да дава семе, според вида си, и дър-
во, което да ражда плод, според вида си, чи-
ето семе е в него; и Бог видя, че беше добро.
13, 14 [13] И стана вечер, и стана утро, ден трети. [14] И Бог
каза: Да има светлина на небесния простор, за
да разделят деня от нощта; нека служат за зна-
ци и за показване времената, дните и годините;
15 [15] и да бъдат за светила на небесния простор, за
16 да осветляват земята; и стана така. [16] Бог съз-
даде двете големи светила: по-голямото свети-
ло, за да владее деня, а по-малкото светило, за
17 да владее нощта; създаде и звездите. [17] И Бог
ги постави на небесния простор, за да освет-
18 ляват земята, [18] да владеят деня и нощта, и да
разделят светлината от тъмнината; и Бог видя,
19 че беше добро. [19] И стана вечер, и стана утро,
20 ден четвърти. [20] И Бог каза: Да произведе вода-
та изобилно множества одушевени влечуги, и
птици да хвърчат над земята по небесния про-
21 стор. [21] И Бог създаде големите морски чудови-
ща и всяко одушевено същество, което се дви-
жи, които водата произведе изобилно, според
видовете им, и всяка крилата птица според ви-
22 да ѝ; и Бог видя, че беше добро. [22] И благослови
ги Бог, казвайки: Плодете се, размножавайте се
и напълнете водите в моретата; нека се размно-
23 жават и птиците по земята. [23] И стана вечер, и
24 стана утро, ден пети. [24] И Бог каза: Да произве-
де земята одушевени животни, според видовете
им: добитък, влечуги и земни зверове, според
видовете им; и стана така. [25] Бог създаде земни- 25
те зверове според видовете им, добитъка - спо-
ред видовете му, и всичко което пълзи по зе-
мята, според видовете му; и Бог видя, че беше
добро. [26] И Бог каза: Да създадем човека по На- 26
шия образ, по Наше подобие; и нека владее над
морските риби, над небесните птици, над до-
битъка, над цялата земя и над всяко животно,
което пълзи по земята. [27] И Бог създаде чове- 27
ка по Своя образ; по Божия образ го създаде;
мъж и жена ги създаде. [28] И Бог ги благослови. 28
И рече им Бог: Плодете се и се размножавай-
те, напълнете земята и обладайте я, и владей-
те над морските риби, над въздушните птици и
над всяко живо същество, което се движи по зе-
мята. [29] И Бог рече: Вижте, давам ви всяка семе- 29
носна трева, която е по лицето на цялата земя
и всяко дърво, което има в себе си плод на се-
меносно дърво; те ще ви бъдат за храна. [30] А на 30
всичките земни зверове, на всичките въздуш-
ни птици, и на всичко, което пълзи по земята,
в което има живот, *давам*, всяка зелена трева за
храна; и стана така. [31] И Бог видя всичко, кое- 31
то създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана
вечер, и стана утро, ден шести.

[1] Така се свършиха небето и земята и цялото **2**
тяхно войнство. [2] И на седмия ден, като свърши 2
Бог делата, които беше създал, на седмия ден
си почина от всичките дела, които беше съз-
дал. [3] И благослови Бог седмия ден и го осве- 3
ти, защото в него си почина от всичките си де-
ла, *от всичко*, което Бог беше създал и сътво-
рил. [4] Това е произходът на небето и на земята 4
при сътворението им във времето, когато Гос-
под Бог създаде земя и небе. [5] А никакво пол- 5
ско растение още нямаше на земята и никаква
полска трева не беше още поникнала; защото
Господ Бог не беше дал дъжд на земята и нях-
маше човек, който да обработва земята; [6] но пара 6
се издигаше от земята та напояваше цялото ли-
це на земята. [7] И Господ Бог създаде човека от 7
пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жиз-
нено дихание; и човекът стана жива душа. [8] И 8
Господ Бог насади градината на изток, в Едем,
и постави там човека, когото беше създал. [9] И 9
Господ Бог направи да произраства от земята
всяко дърво, що е красиво на глед и добро за
храна, както и дървото на живота всред гради-
ната и дървото на познаване доброто и злото.
[10] И река изтичаше от Едем да напоява гради- 10
ната, от гдето се разклоняваше и стана чети-

ри главни *реки*. 11 Името на едната е Фисон; тя
е, която обикаля цялата Евилатска земя, где-
то има злато. 12 И златото на оная земя е добро
там има *още* бделий и ониксов камък. 13 Име-
то на втората река е Гион; тя е, която обика-
ля цялата Хуска земя. 14 Името на третата река
е Тигър°: тя е, която тече на изток от Асирия.
А четвъртата река е Ефрат. 15 И Господ Бог взе
човека и го засели в Едемската градина, за да я
обработва и да я пази. 16 И Господ Бог заповяда
на човека, казвайки: От всяко дърво в градина-
та свободно да ядеш; 17 но от дървото за позна-
ване доброто и злото, да не ядеш от него; защо-
то в деня, когато ядеш от него, непременно ще
умреш. 18 И Господ Бог каза: Не е добре за чове-
ка да бъде сам; ще му създам подходящ помощ-
ник. 19 И Господ Бог създаде от земята всички
полски зверове и всички въздушни птици; и ги
приведе при човека, за да види как ще ги наиме-
нува; и с каквото име назовеше човекът всяко
одушевено същество, това име му остана. 20 Та-
ка човекът даде имена на всеки *вид* добитък, на
въздушните птици и на всички полски зверове.
Но помощник, подходящ за човека, не се намери. 21 Тогава Господ Бог даде на човека дълбок
сън, и той заспа; и взе едно от ребрата му, и из-
пълни мястото му с плът. 22 И Господ Бог съз-
даде жената от реброто, което взе от човека и я
приведе при човека. 23 А човекът каза: Тази ве-
че е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя
ще се нарече Жена, защото от Мъжа бе взета.
24 Затова ще остави човек баща си и майка си и
ще се привърже към жена си и те ще бъдат ед-
на плът. 25 А и двамата, човекът и жена му, бяха
голи и не се срамуваха.

3 1 А змията беше най-хитра от всички полски
зверове, които Господ Бог беше създал. И тя ре-
че на жената: Истина ли каза Бог да не ядете от
всяко дърво в градината? 2 Жената рече на зми-
ята: От плода на градинските дървета можем да
ядем; 3 но от плода на дървото, което е всред
градината, Бог каза: Да не ядете от него, нито да
се допрете до него, за да не умрете. 4 А змията
рече на жената: Никак няма да умрете; 5 но знае
Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се от-
ворят очите и ще бъдете, като Бога, да познава-
те доброто и злото. 6 И като видя жената, че дър-
вото беше добро за храна, и че беше приятно
за очите, дърво желателно, за да дава знание,
взе от плода му та яде, даде и на мъжа си *да яде*
с нея, та и той яде. 7 Тогава се отвориха очите и
на двамата и те познаха, че бяха голи; и съшиха
смокинови листа та си направиха препаски. 8 И
при *вечерния* ветрец чуха гласа на Господа Бо-
га, като ходеше из градината; и човекът и жена
му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета. 9 Но Господ Бог повика човека и му рече: Где си? 10 А той рече: Чух
гласа Ти в градината и уплаших се, защото съм
гол; и се скрих. 11 А *Бог* му рече: Кой ти каза,
че си гол? Да не би да си ял от дървото, от кое-
то ти заповядах да не ядеш? 12 И човекът рече:
Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде
от дървото, та ядох. 13 И Господ Бог рече на же-
ната: Що е това, което си сторила? А жената ре-
че: Змията ме подмами, та ядох. 14 Тогава рече
Господ Бог на змията: Понеже си сторила то-
ва, проклета да си измежду всеки *вид* добитък
и измежду всички полски зверове; по корема
си ще се влачиш, и пръст ще ядеш през всич-
ките дни на живота си. 15 Ще поставя и вражда
между тебе и жената и между твоето потомство
и нейното потомство; то ще ти нарани главата,
а ти ще му нараниш петата. 16 На жената рече:
Ще ти преумножа скръбта в бременността; със
скръб ще раждаш чада; и на мъжа ти ще бъде
подчинено *всяко* твое желание и той ще те вла-
дее. 17 А на човека рече: Понеже си послушал
гласа на жена си и си ял от дървото, за което
ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то
проклета да бъде земята поради тебе; със скръб
ще се прехранваш от нея през всичките дни на
живота си. 18 Тръни и бодли ще ти ражда; и ти
ще ядеш полската трева. 19 С пот на лицето си
ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, за-
щото от нея си взет; понеже си пръст и в пръс-
та ще се върнеш. 20 И човекът наименува жена
си Ева°, защото тя беше майка на всички живи.
21 И Господ Бог направи кожени дрехи на Адама
и на жена му и ги облече. 22 И Господ Бог каза:
Ето, човекът стана като един от Нас, да познава
доброто и злото; и сега, за да не простре ръка-
та си да вземе и от дървото на живота, да яде и
да живее вечно, - 23 затова Господ Бог го изпъ-
ди от Едемската градина да обработва земята,
от която бе взет. 24 Така Той изпъди Адама; и
постави на изток от Едемската градина херуви-
мите и пламенния меч, който се въртеше, за да
пазят пътя към дървото на живота.

4 1 И Адам позна жена си Ева; и тя зачна и ро-
ди Каина; и каза: С *помощта* на Господа при-
добих човек. 2 Роди още и брата му Авела. Авел
пасеше стадо, а Каин беше земледелец. 3 И след
време Каин принесе от земните плодове принос
на Господа. 4 Тъй също и Авел принесе от пър-
вородните на стадото си и от тлъстината му.
И Господ погледна благосклонно на Авела и на
приноса му; 5 а на Каина и на приноса му не

2.14 Евр. Идекел. **3.20** Т.е. Живот.

погледна така. Затова Каин се огорчи твърде
6 много и лицето му се помрачи. 6 И Господ ре-
че на Каина: Защо си се разсърдил? и защо е
7 помрачено лицето ти? 7 Ако правиш добро, не
ще ли бъде прието? Но ако не правиш добро,
грехът лежи на вратата и към тебе се стреми;
8 но ти трябва да го владееш. 8 А Каин каза *то-
ва* на брата си Авела. И когато бяха на поле-
то, Каин стана против брата си Авела и го уби.
9 9 И Господ рече на Каина: Где е брат ти Авел? А
той рече: Не зная; пазач ли съм аз на брата си?
10 10 И рече *Бог*: Какво си сторил? Гласът на бра-
11 товата ти кръв вика към Мене от земята. 11 И
сега проклет си от земята, която отвори устата
си да приеме кръвта на брата ти от твоята ръ-
12 ка. 12 Когато работиш земята тя няма вече да ти
дава силата си; бежанец и скитник ще бъдеш на
13 земята. 13 А Каин рече на Господа: Наказанието
ми е толкова тежко, щото не мога да го понеса.
14 14 Ето, гониш ме днес от лицето на *тая* земя; ще
съм скрит от Твоето лице, и ще бъда бежанец
и скитник на земята; и тъй всеки който ме на-
15 мери, ще ме убие. 15 А Господ му каза: Затова,
който убие Каина, нему ще се отмъсти седмо-
кратно. И Господ определи белег за Каина, за
16 да не го убива никой, който го намери. 16 Тога-
ва излезе Каин от Господното присъствие и се
17 засели в земята Нод, на изток от Едем. 17 И Ка-
ин позна жена си, която зачна и роди Еноха: и
Каин съгради град, и наименува града Енох, по
18 името на сина си. 18 И на Еноха се роди Ирад; а
Ирад роди Мехуяила; Мехуяил роди Метусаи-
19 ла; и Метусаил роди Ламеха. 19 И Ламех си взе
две жени; името на едната беше Ада, а името на
20 другата Села. 20 Ада роди Явала; той беше ро-
доначалник на ония, които живеят в шатри и
21 *имат* добитък. 21 Името пък на брата му беше
Ювал; той беше родоначалник на всички, ко-
22 ито свирят с арфа и кавал. 22 Тъй и Села ро-
ди Тувал-Каина, ковач на всякакъв *вид* медно
и желязно сечиво; а сестра на Тувал-Каина бе-
23 ше Наама. 23 И Ламех рече на жените си:- Адо и
Село, чуйте гласа ми, Жени Ламехови, слушай-
те думите ми; Понеже мъж убих, задето ме на-
24 рани, Да! юноша задето ме смаза. 24 Ако на Каи-
на се отмъсти седмократно, То на Ламеха *ще се*
25 *отмъсти* седемдесет и седмократно. 25 И Адам
пак позна жена си и тя роди син, когото наиме-
нува Сит˚, защото *тя думаше*, Бог ми опреде-
ли друга рожба, вместо Авела, тъй като Каин го
26 уби. 26 Също и на Сита се роди син, когото на-
именува Енос. Тогава почнаха човеците да при-
зовават Господното име˚.

5 1 Ето списъкът˚ на Адамовото потомство. В
деня когато Бог сътвори човека, Той го напра-
ви по Божие подобие; 2 създаде ги мъж и жена, 2
благослови ги, и наименува ги Човек, в деня ко-
гато бяха създадени. 3 Адам живя сто и тride- 3
сет години, и роди *син* по свое подобие по своя
образ и наименува го Сит. 4 А от как роди Си- 4
та, дните на Адама станаха осемстотин години;
и той роди синове и дъщери. 5 И всичките дни 5
на Адама колкото живя станаха деветстотин и
тридесет години; и умря. 6 Сит живя сто и пет 6
години и роди Еноса. 7 А откак роди Еноса, Сит 7
живя осемстотин и седем години и роди синове
и дъщери. 8 И всичките дни на Сита станаха де- 8
ветстотин и дванадесет години; и умря. 9 Енос 9
живя деветдесет години и роди Кенана. 10 А от- 10
как роди Кенана, Енос живя осемстотин и пет-
надесет години, и роди синове и дъщери. 11 И 11
всичките дни на Еноса станаха деветстотин и
пет години; и умря. 12 Кенан живя седемдесет 12
години и роди Маалалеила. 13 А откак роди Ма- 13
алалеила, Кенан живя осемстотин и четириде-
сет години и роди синове и дъщери. 14 И всич- 14
ките дни на Кенана станаха деветстотин и десет
години; и умря. 15 Маалалеил живя шестдесет и 15
пет години и роди Яреда. 16 А откак роди Яреда, 16
Маалалеил живя осемстотин и тридесет годи-
ни и роди синове и дъщери. 17 И всичките дни 17
на Маалалеила станаха осемстотин деветдесет
и пет години; и умря. 18 Яред живя сто шестде- 18
сет и две години и роди Еноха. 19 А откак ро- 19
ди Еноха, Яред живя осемстотин години и ро-
ди синове и дъщери. 20 И всичките дни на Яре- 20
да станаха деветстотин шестдесет и две години;
и умря. 21 Енох живя шестдесет и пет години и 21
роди Матусала. 22 А откак роди Матусала, Енох 22
ходи по Бога триста години и роди синове и дъ-
щери. 23 И всичките дни на Еноха станаха три- 23
ста шестдесет и пет години. 24 И Енох ходи по 24
Бога и не се намираше *вече*, защото Бог го взе.
25 Матусал живя сто осемдесет и седем години и 25
роди Ламеха. 26 А откак роди Ламеха, Матусал 26
живя седемстотин осемдесет и две години и ро-
ди синове и дъщери. 27 И всичките дни на Мату- 27
сала станаха деветстотин шестдесет и девет го-
дини; и умря. 28 Ламех живя сто осемдесет и две 28
години и роди син; 29 и наименува го Ной˚, ка- 29
то думаше: Тоя ще ни утеши *в умората ни* от
работата ни и от труда на ръцете ни, *който ни
иде* от земята, която Господ прокле. 30 А откак 30
роди Ноя, Ламех живя петстотин двадесет и пет
години и роди синове и дъщери. 31 И всичките 31
дни на Ламеха станаха седемстотин седемдесет

4.25 Т.е., Наместник. **26** Или: Тогава се постави началото да се именуват човеците по името на Иеова. **5.1** Еврейски: Книгата. **29** Т.е. Почивка.

32 и седем години; и умря. 32 А Ной беше петстотин години; и Ной роди Сима, Хама и Яфета.

6 1 Като почнаха човеците да се размножават
по лицето на земята и им се раждаха дъще-
2 ри, 2 Божите синове, като гледаха, че човешките
дъщери бяха красиви, вземаха си за жени от
3 всички, които избираха. 3 И тогава рече Гос-
под: Духът който съм му дал не ще владее вечно в човека; в блуждаенето си той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години.
4 4 В ония дни се намираха исполините на земята; а при това, след като Божиите синове влизаха при човешките дъщери, и те им раждаха синове, тези бяха ония силни и прочути ста-
5 ровременни мъже. 5 И като видя Господ, че се умножава нечестието на човека по земята и, че всичко, което мислите на сърцето му въобра-
6 жяваха, беше постоянно само зло, 6 разкая се Господ, че беше направил човека на земята, и
7 огорчи се в сърцето Си. 7 И рече Господ: Ще изтребя от лицето на земята човека, когото създадох, - човеци, зверове, влечуги и въздушни
8 птици, - понеже се разкаях, че ги създадох. 8 А
9 Ной придоби Господното благоволение. 9 Ето Ноевото потомство. Ной беше човек праведен, непорочен между съвременниците си; той ход-
10 еше по Бога. 10 И Ной роди три сина: Сима,
11 Хама и Яфета. 11 И земята се развърти пред Бо-
12 га; земята се изпълни с насилие. 12 И Бог видя земята; и, ето, *тя* бе развратена защото всяка твар се обхождаше развратно на земята. 13 И
13 рече Бог на Ноя: Краят на всяка твар се предвижда от Мене, защото земята се изпълни с насилие чрез тях; затова, ето, ще ги изтребя заедно със земята. 14 Направи си ковчег от гофе-
14 рово дърво; стаи да направиш в ковчега; и да го
15 измажеш отвътре и отвън със смола. 15 Направи го така: дължината на ковчега *да бъде* триста лакти, широчината му петдесет лакти, а висо-
16 чината му тридесет лакти. 16 Прозорец направи на ковчега, като изкараш ковчега без един лакът до върха, а вратата на ковчега постави отстрана; направи го с долен, среден и горен етаж.
17 17 И, ето, Аз ще докарам на земята потоп от вода, за да изтребя под небето всяка твар, която има в себе си жизнено дихание; всичко що се
18 намира на земята ще измре. 18 Но с тебе ще поставя завета Си; и ще влезеш в ковчега ти, си-
19 новете ти, жена ти и снахите ти с тебе. 19 И от всичко, от всякакъв вид твар, която живее, да вкараш в ковчега по две от всеки вид, за да опазиш живота им със себе си; мъжко и женско да
20 бъдат. 20 От птиците според вида им, от добитъка според вида му, и от всички земни животни според вида им, по две от всички да влязат при тебе, за да им опазиш живота. 21 А ти си вземи 21
от всякаква храна, която се яде, и събери я при себе си, та да послужи за храна на тебе и на тях.
22 И Ной извърши всичко според както му запо- 22
вяда Бог; така стори.

1 Тогава Господ рече на Ноя: Влез ти и це- **7**
лия ти дом в ковчега; защото в това поколение тебе видях праведен пред Мене. 2 Вземи си по 2
седем от всички чисти животни, мъжки и женските им; а от нечистите животни по две, мъж-
ки и женските им; 3 също и от въздушните пти- 3
ци по седем, мъжки и женски; за да опазиш *от тях* разплод по лицето на цялата земя. 4 Защо- 4
то още седем дни и Аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи; и ще изтребя от лицето на земята всичко живо, що съм направил. 5 И Ной извърши всичко, 5
според както му заповяда Господ. 6 А Ной бе- 6
ше на шестстотин години когато стана на земята потопът от водата. 7 И поради водите на по- 7
топа влязоха в ковчега Ной, синовете му, жена му и снахите му с него. 8 От чистите животни 8
и от нечистите животни, от птиците и от всичко, което пълзи по земята, 9 влязоха в ковчега 9
две по две при Ноя, мъжки и женски, според както заповяда Бог на Ноя. 10 И след седмия ден 10
водите на потопа заляха земята. 11 В шестстот- 11
ната година на Ноевия живот, във втория месец, на седемнадесетия ден от месеца, в същия ден всичките извори на голямата бездна се разпукнаха и небесните отвори се разкриха. 12 И 12
дъждът валя на земята четиридесет дни и четиридесет нощи. 13 В тоя същи ден влязоха в ков- 13
чега Ной и синовете Ноеви: Сим, Хам и Яфет, и Ноевата жена, и с тях трите му снахи - 14 те и 14
всичките животни според вида си, всичкият добитък според вида си, и всичките влечуги, които пълзят по земята според вида си и всичките птици според вида си, всяко пернато от всякакъв вид. 15 Две по две от всяка твар, която има 15
в себе си жизнено дихание, влязоха в ковчега при Ноя. 16 И които влязоха, мъжки и женски 16
от всяка твар влязоха, според както Бог му бе заповядал; и Господ го затвори вътре. 17 Четири- 17
десет дни трая потопът на земята; и водите придойдоха та подеха ковчега и той се издигна над земята. 18 Водите се усилваха и приижда- 18
ха много на земята, така ковчегът се носеше по повърхността на водите. 19 Водите се усилваха 19
твърде много на земята, така щото се покриха всичките високи планини намиращи се под цялото небе. 20 Петнадесет лакти по-горе *от тях* 20
се издигнаха водите, та планините се покриха. 21 И всяка твар, която се движеше по земя- 21
та, умря, - птици, добитък, зверове, всички жи-

вотни, които пълзят по земята и всеки човек.
22 [22] От всичко що беше на сушата, всичко, което
имаше в ноздрите си жизнено дихание, измря.
23 [23] Всичко живо що се намираше по лицето на зе-
мята се изтреби, - човеци, добитък, животни и
небесни птици; изтребиха се от земята; остана-
ха само Ной и ония, които бяха с него в ковчега.
24 [24] А водите се застояха по земята сто и петдесет
дни.

8 [1] Тогава си спомни Бог за Ноя и за всичко
живо и за всичкия добитък, що бяха с него в
ковчега; и Бог накара вятър да мине по земята,
2 та водите престанаха. [2] Тоже се затвориха изво-
рите на бездната и небесните отвори, и дъждът
3 от небето спря. [3] Малко по малко водите се от-
теглиха от земята и подир сто и петдесет дни
4 водите взеха да намаляват. [4] А на седемнадесе-
тия ден от седмия месец ковчегът заседна вър-
5 ху Араратските планини. [5] Водите намаляваха
непрестанно до десетия месец; и на първия ден
от десетия месец върховете на планините се по-
6 казаха. [6] После, след четиридесет дни, Ной от-
вори прозореца на ковчега, що беше направил;
7 [7] и изпрати гарван, който, като излезе, отиваше
насам натам додето пресъхнаха водите на зе-
8 мята. [8] Тогава изпрати гълъб, за да види дали
9 са престанали водите по лицето на земята. [9] Но
гълъбът, понеже не намери почивка за нозете
си, върна се при него в ковчега, защото водата
бе *още* по лицето на цялата земя. И той простря
ръка та го взе, и внесе го при себе си в ковчега.
10 [10] А като почака още седем дни, пак изпрати гъ-
11 лъба от ковчега. [11] И надвечер гълъбът се върна
при него, и ето, *имаше* в устата си пресен масли-
нен лист; така Ной позна, че водата е спадна-
12 ла по земята. [12] След това той почака още седем
дни, и изпрати гълъба; но той не се върна вече
13 при него. [13] В шестстотин и първата година *на
Ноевия живот*, на първия ден от първия месец,
водата пресъхна на земята; и Ной, като дигна
покрива на ковчега, погледна, и, ето, повърх-
14 ността на земята бе изсъхнала. [14] А на двадесет
и седмия ден от втория месец земята *съвършено*
15 изсъхна. [15] Тогава говори Бог на Ноя, казвай-
16 ки: [16] Излез от ковчега, ти, жена ти, синовете ти
17 и жените им с тебе. [17] Изведи със себе си всич-
ко живо от всяка твар, що е с тебе, - птици, до-
битък и всичките животни които пълзят по зе-
мята, за да се разплодяват по земята, да раждат
18 и да се умножават по земята. [18] Ной излезе, и с
19 него синовете му, жена му и снахите му; [19] изля-
зоха от ковчега и всичките животни, всичките
птици, всичко, що се движи по земята, според
20 родовете си. [20] И Ной издигна олтар на Господа;
и взе от всяко чисто животно и от всяка чиста
птица, та ги принесе за всеизгаряния на олта-
ра; [21] и Господ помириса сладко благоухание; И 21
рече Господ в сърцето Си: Не ще проклинам ве-
че земята, поради човека, защото помислите на
човешкото сърце са зло още от младините му,
нито ще поразя вече друг път всичко живо, ка-
кто сторих. [22] Доде съществува земята, сеитба и 22
жетва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ
няма да престанат.

[1] В това време Бог благослови Ноя и сино- **9**
вете му, като им каза: Плодете се, размножа-
вайте се и напълнете земята. [2] Ще се страхуват 2
и ще треперят от вас всички земни животни и
всички въздушни птици; те са всичко, що пъл-
зи по земята и с всички морски риби, са преда-
дени в ръцете ви. [3] Всичко живо, що се движи 3
ще ви бъде за храна; давам ви всичко също, ка-
кто *дадох* зелената трева. [4] Месо обаче с живо- 4
та му, *то ест*, с кръвта му, да не ядете. [5] А ва- 5
шата кръв, *кръвта* на живота ви, непременно
ще изискам; от всяко животно ще я изискам; и
от човека, да! от брата на всеки човек, ще изис-
кам живота на човека. [6] Който пролее човеш- 6
ка кръв, и неговата кръв от човек ще се пролее;
защото по Своя образ направи Бог човека. [7] А 7
вие, плодете се и се размножавайте, разплоде-
те се по земята и умножавайте се по нея. [8] По- 8
сле Бог говори на Ноя и на синовете му с него,
казвайки: [9] Вижте, Аз поставям завета Си с вас 9
и с потомството ви подир вас; [10] и с всичко жи- 10
во, що е с вас, - птиците, добитъкът и всичките
земни животни, които са с вас, да! с всяко зем-
но животно от всичко, което е излязло от ков-
чега. [11] Поставям завета Си с вас, че няма да се 11
изтреби вече никоя твар от водите на потопа,
нито ще настане вече потоп да опустоши земя-
та. [12] Бог рече още: Ето белегът на завета, който 12
Аз поставям до вечни поколения между Мене
и вас и всичко живо, което е с вас: [13] поставям 13
дъгата Си в облака, и тя ще бъде белег на за-
вет между Мене и земята. [14] Когато докарам об- 14
лак на земята, дъгата ще се яви в облака; [15] и ще 15
спомня завета Си, който е между Мене и вас и
всичко живо от всяка твар; и водата няма вече
да стане потоп за изтреблението на всяка твар.
[16] Дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, за 16
да си напомням всегдашния завет между Бога
и всичко живо от всяка твар, което е на земя-
та. [17] Каза Бог на Ноя: Това е белегът на завета, 17
който установих между Мене и всяка твар, ко-
ято е на земята. [18] А излезлите от ковчега Но- 18
еви синове бяха Сим, Хам и Яфет; а Хам беше
баща на Ханаана. [19] Тия трима бяха Ноеви си- 19
нове; и от тях се насели цялата земя. [20] В това 20
време Ной почна да работи земята и насади ло-

21 зе. 21 И, като пи от виното опи се и се разголи
22 в шатрата си. 22 И Хам, Ханановия баща, видя
голотата на баща си и каза на двамата си братя
23 отвън. 23 А Сим и Яфет взеха една дреха и, ка-
то я туриха двамата на раменета си, пристъпи-
ха заднишком та покриха голотата на баща си;
лицата им гледаха назад, та не видяха бащина-
24 та си голота. 24 Като изтрезня Ной от виното си
и се научи за онова, което му бе направил по-
25 младият му син, рече: - 25 Проклет да е Ханаан;
26 Слуга на слуги ще бъде на братята си. 26 Рече
още: Благословен Господ, Симовия Бог; И Ха-
27 наан да му бъде слуга. 27 Бог да разшири Яфета.
И да се засели в шатрите на Сима; И Ханаан да
28 им бъде слуга. 28 И след потопа Ной живя три-
29 ста и петдесет години. 29 И всичките дни на Ноя
станаха деветстотин и петдесет години; и умря.

10 1 Ето потомството на Ноевите синове, Си-
ма, Хама и Яфета; че и на тях се родиха сино-
2 ве след потопа. 2 Яфетови синове: Гомер, Ма-
3 гог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох и Тирас. 3 А Го-
4 мерови синове: Асханаз, Рифат и Тогарма. 4 А
Яванови синове: Елисей, Тарсис, Китим и До-
5 даним. 5 От тях се разделиха островите на на-
родите, в техните земи, всеки според езика си,
6 според племето си, в народите си. 6 Хамови си-
7 нове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан. 7 А Хусо-
ви синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савте-
8 ка; а Раамови синове: Шева и Дедан. 8 Хус ро-
ди и Нимрода. Той пръв стана силен на земя-
9 та. 9 Той беше голям ловец пред Господа; затова
се казва: Като Нимрода, голям ловец пред Гос-
10 пода. 10 Първо той царува над Вавилон Ерех,
11 Акад и Халне, в Сенаарската земя. 11 От тая зе-
мя излезе *и отиде* в Асирия, та съгради Нине-
12 вия, Роовот-Ир, Халах 12 и Ресен между Нине-
13 вия и Халах (който е големият град). 13 А Миц-
раим роди Лудим, Анамим, Леавим, Нафтухим,
14 14 Патрусим, Каслухим (от които произлязоха
15 филистимците) и Кафторим. 15 А Ханаан роди:
16 първородния си *син* Сидон, *после* Хет, 16 евусейците, аморейците, гергесейците, 17 евейци-
17 те, арукейците, асенейците, 18 арвадците, цема-
18 рейците и аматейците; и след това ханаанските
19 племена се пръснаха. 19 Пределът на ханаанци-
те беше от Сидон, като се отива за Герар до Га-
за, и като се отива за Содом и Гомор, Адма и
20 Цевоим до Лаша. 20 Тия са Хамовите синове в
земите си, в народите си, според племената си,
21 според езиците си. 21 Родиха се тъй също чада
на Сима, баща на всичките Еверовци и по-стар
22 брат на Яфета. 22 Симови синове: Елам, Асур,
23 Арфаксад, Луд и Арам. 23 А Арамови синове: Уз,
24 Ул, Гетер и Маш. 24 И Арфаксад роди Сала, а
Сала роди Евера. 25 И на Евера се родиха два- 25
ма сина; името на единия беше Фалек°, защото
в неговите дни се разпредели земята; а името
на брата му беше Иоктан. 26 Иоктан роди Ал- 26
модада, Шалефа, Хацармавета, Яраха. 27 Адо- 27
рама, Узала, Дикла, 28 Овала, Авимаила, Ше- 28
ва, 29 Офира, Евила и Иовава; всички тия бя- 29
ха Иоктанови синове. 30 Техните поселения бя- 30
ха от Меша, като се отива за Сефар, източната
планина. 31 Тия са Симовите синове в земите си, 31
според племената си, според езиците си, според
народите си. 32 Тия са племената на Ноевите си- 32
нове според поколенията им, в народите им; и
от тях се отделиха народите по земята след по-
топа.

1 А по цялата земя се употребяваше един **11**
език и един говор. 2 И като потеглюваха чове- 2
ците към изток, намериха поле в Сенаарската
земя, гдето се и заселиха. 3 И рекоха си един 3
на друг: Елате, да направим тухли и да ги изпе-
чем в огъня. Тухли употребяваха вместо камъ-
ни, а смола употребяваха вместо кал. 4 И реко- 4
ха: Елате, да си съградим град, даже кула, чийто
връх *да стига* до небето; и да си спечелим име,
да не би да се разпръснем по лицето на цялата
земя. 5 А Господ слезе да види града и кулата, 5
които градяха човеците. 6 И рече Господ: Ето, 6
едни люде са, и всички говорят един език; и то-
ва е което са почнали да правят; и не ще може
вече да им се забрани, какво да било нещо, що
биха намислили да направят. 7 Елате да слезем, 7
и там да разбъркаме езика им, тъй щото един
други да не разбират езика си. 8 Така Господ ги 8
разпръсна от там по лицето на цялата земя; а
те престанаха да градят града. 9 За това той се 9
наименува Вавилон°, защото там Господ раз-
бърка езика на цялата земя; и от там Господ ги
разпръсна по лицето на цялата земя. 10 Ето Си- 10
мовото потомство: Сим беше на сто години, а
роди Арфаксада две години след потопа; 11 а от- 11
как роди Арфаксада, Сим живя петстотин годи-
ни, и роди синове и дъщери. 12 Арфаксад живя 12
тридесет и пет години и роди Сала; 13 а откак 13
роди Сала, Арфаксад живя четиристотин и три
години, и роди синове и дъщери. 14 Сала живя 14
тридесет години и роди Евера; 15 а откак роди 15
Евера, Сала живя четиристотин и три години,
и роди синове и дъщери. 16 Евер живя тридесет 16
и четири години и роди Фалека; 17 а откак ро- 17
ди Фалека, Евер живя четиристотин и тридесет
години и роди синове и дъщери. 18 Фалек жи- 18
вя тридесет години и роди Рагава; 19 а откак ро- 19
ди Рагава, Фалек живя двеста и девет години и
роди синове и дъщери. 20 Рагав живя тридесет 20

10.25 Т.е., Разделение. **11.9** Т.е., Бъркотия.

21 и две години и роди Серуха; 21 а откак роди Се-
руха, Рагав живя двеста и седем години и роди
22 синове и дъщери. 22 Серух живя тридесет годи-
23 ни и роди Нахора; 23 а откак роди Нахора, Се-
рух живя двеста години и роди синове и дъще-
24 ри. 24 Нахор живя двадесет и девет години и ро-
25 ди Тара; 25 а откак роди Тара, Нахор живя сто и
деветнадесет години и роди синове и дъщери.
26 26 Тара живя седемдесет години и роди Аврама,
27 Нахора и Арана. 27 Ето потомството и на Тара:
Тара роди Аврама, Нахора и Арана; а Аран ро-
28 ди Лота. 28 И Аран умря преди баща си Тара в
29 Ур Халдейски, в родната си земя. 29 И Аврам и
Нахор си взеха жени; името на Аврамовата же-
на бе Сарайя, а името на Нахоровата жена Мел-
ха, дъщеря на Арана, който *освен че* беше ба-
30 ща на Мелха, беше баща и на Есха. 30 А Сарайя
31 беше бездетна, нямаше чадо. 31 И Тара взе си-
на си Аврама и внука си Лота, Арановия син, и
снаха си Сарайя, жената на сина си Аврама та
излязоха заедно от Ур Халдейски, за да отидат
в Ханаанската земя; и дойдоха в Харан, дето се
32 и заселиха. 32 И дните на Тара станаха двеста и
пет години; и Тара умря в Харан.

12 1 Тогава Господ каза на Аврама: Излез от
отечеството си, измежду рода си и из бащиния
си дом, та иди в земята, която ще ти покажа.
2 2 Ще те направя голям народ; ще те благословя,
и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благо-
3 словение. 3 Ще благословя ония, които те бла-
гославят, а ще прокълна всеки, който те кълне;
и в тебе ще се благославят всички земни пле-
4 мена. 4 И тъй, Аврам тръгна според както му
рече Господ, и Лот тръгна с него. А Аврам бе-
ше на седемдесет и пет години, когато излезе
5 от Харан. 5 Аврам взе жена си Сарайя, братане-
ца си Лот, всичкия имот, който бяха спечелили, и хората, които бяха придобили в Харан, та излязоха, за да отидат в Ханаанската земя.
6 6 И Аврам пропътува земята до местността Си-
хем, до дъба Море. В това време ханаанците
7 *живееха* в земята. 7 И Господ се яви на Аврама
и рече: На твоето потомство ще дам тая земя.
И там издигна олтар на Господа, Който му се
8 яви. 8 От там се премести към хълма, който е на
изток от Ветил, дето разпъна шатрата си, Ветил
оставаше на запад, а Гай - на изток; и там из-
дигна олтар на Господа и призова Господното
9 име. 9 После, като се дигна, Аврам все напред-
10 ваше към юг. 10 А настана глад в земята; затова
Аврам слезе в Египет да поживее там, понеже
11 гладът беше се усилил в *Ханаанската* земя. 11 И
когато наближи да влезе в Египет, рече на жена
си Сарайя: Виж сега, зная, че си жена красива
12 на глед. 12 Египтяните, като те видят, ще рекат:
Тя му е жена; и мене ще убият, а тебе ще оста-
вят жива. 13 Кажи, моля, че си ми сестра, за да 13
ми бъде добре покрай тебе и да се опази живо-
та ми, поради твоята *дума*. 14 И като влезе Ав- 14
рам в Египет, египтяните видяха, че жената бе-
ше твърде красива. 15 Видяха я и Фараоновите 15
големци и я похвалиха на Фараона; затова же-
ната беше заведена в дома на Фараона. 16 И за- 16
ради нея той стори добро на Аврама, който *до-
стигна* да има овци, говеда, осли, слуги, слугини, ослици и камили. 17 Но Господ порази Фа- 17
раона и дома му с тежки язви, поради Аврамо-
вата жена Сарайя. 18 Тогава Фараон повика Ав- 18
рама и рече: Що е това, което ти ми стори? Защо
не ми каза, че ти е жена? 19 Защо ми каза: Сестра 19
ми е, така че аз си я взех за жена; сега, прочее,
ето жена ти; вземи я и си иди. 20 И Фараон му 20
определи човеци, които изпратиха него, жена
му и всичко що имаше.

1 Така Аврам излезе от Египет, той, жена му **13**
и всичко що имаше, и Лот с него, *та замина* към
южната страна. 2 Аврам беше много богат с до- 2
битък, сребро и злато. 3 И от южната страна той 3
минаваше постепенно дори до Ветил, до мяс-
тото, гдето от по-напред беше поставена шатрата
му между Ветил и Гай, 4 до мястото, гдето пър- 4
воначално беше издигнал олтара; и там Аврам
призова Господното име. 5 Също и Лот, който 5
придружаваше Аврама, имаше овци, говеда и
шатри. 6 И понеже земята не ги побираше да 6
живеят заедно, тъй като имотът им беше много,
и не можеха да живеят заедно, 7 появи се спреч- 7
кване между Аврамовите говедари и Лотовите
говедари. (По това време ханаанците и ферезейците населяваха тая земя). 8 Тогава Аврам 8
рече на Лота: Да няма, моля ти се, спречкване
между мене и тебе и между моите говедари и
твоите говедари, защото ние сме братя. 9 Не е 9
ли пред тебе цялата земя. Моля ти се, отдели се
от мене; ти ако *идеш* наляво, то аз ще ида надясно; или ако ти *идеш* надясно, аз ще ида наля-
во. 10 Лот, прочее, подигна очи и разгледа ця- 10
лата равнина на Иордан *и видя*, че беше добре напоявана доде се стигне в Сигор, (преди да
беше разорил Господа Содома и Гомора), като Господната градина, като Египетската земя.
11 За това Лот си избра цялата Иорданска рав- 11
нина. И Лот тръгна към изток и се разделиха
един от друг. 12 Аврам се засели в Ханаанската 12
земя; а Лот се засели между градовете на *Иор-
данската* равнина, и преместваше шатрите си
докато стигна до Содом. 13 А Содомските мъ- 13
же бяха твърде нечестиви и грешни пред Гос-
пода. 14 И Господ каза на Аврама, след като се 14
отдели Лот от него: Подигни сега очите си от

мястото гдето си, та погледни към север и юг,
15 изток и запад; [15] защото цялата земя, която ви-
ждаш, ще дам на тебе и на потомството ти до
16 века. [16] И ще направя потомството ти *многочис-
лено* като земния прах; така щото, ако може ня-
кой да изброи земния прах, то и твоето потом-
17 ство ще изброи. [17] Стани, обходи дължината на
18 земята, защото на теб ще я дам. [18] Тогава Ав-
рам премести шатрата си, дойде и се засели при
Мамриевите дъбове, които са в Хеврон; и там
издигна олтар на Господа.

14 [1] В дните на Сенаарския цар Амарфал, Ела-
сарският цар Ариох, Еламският цар Ходолого-
2 мор и Гоимският цар Тидал, [2] тия *царе* отвори-
ха война против Содомския цар Вера, Гомор-
ския цар Верса, Адманския цар Сенав, Цевоим-
ския цар Симовор и царя на Вала, (която е Си-
3 гор). [3] Всички тия се събраха в Сидимската до-
4 лина (дето е *сега* Соленото Море). [4] Дванаде-
сет години бяха се подчинявали на Ходолого-
5 мора, а в тринадесетата въстанаха. [5] В четири-
надесетата година дойдоха Ходологомор и ца-
рете, които бяха с него, та поразиха рафаими-
те в Астарот-карнаим, зузимите в Хам, емими-
6 те в Сави-кириатаим [6] и хорейците в полята
им Сиир, до Елфаран, който е при пустиня-
7 та. [7] А като се върнаха, дойдоха в Ен-мишнат,
(който е Кадис), и поразиха цялата страна на
амаликитяните, както и амореите, които живе-
8 еха в Асасон-тамар. [8] Тогава Содомският цар,
Гоморският цар, Адманският цар, Цевоимски-
ят цар и царят на Вала, (която е Сигор), из-
лязоха и се опълчиха против тях на бой в Си-
9 димската долина: [9] против Еламския цар Ходо-
логомор, Гоимския цар Тидал, Сенаарския цар
Амарфал и Еласарския цар Ариох. *Имаше* че-
10 тирима царе против петимата. [10] А Сидимската
долина беше пълна със смолни кладенци; и Со-
домският и Гоморският царе, като бягаха, пад-
наха в тях, а останалите избягаха на бърдото.
11 [11] И *победителите* задигнаха всичкия имот на
Содома и Гомора и всичката им храна и си оти-
12 доха. [12] Взеха и Аврамовия братанец Лот, който
живееше в Содом, заедно с имота му и си оти-
13 доха. [13] А един от избавилите се дойде и извести
това на евреина Аврам; той живееше при дъ-
бовете на Амореца Мамврий, брат на Есхола и
брат на Анера, които бяха Аврамови съюзници.
14 [14] А като чу Аврам, че брат му бил пленен, из-
веде своите триста и осемнадесет обучени мъ-
же, родени в неговия дом и гони *неприятелите*
15 до Дан. [15] И през нощта, той и слугите му, като
се разделиха против тях, поразиха ги и ги го-
16 ниха до Хова, която е от ляво на Дамаск. [16] И
възвърна всичкия имот, върна и брата си Лота
с имота му, както и жените и людете. [17] И като 17
се върна *Аврам* от поражението на Ходолого-
мора и на царете, които бяха с него, Содомски-
ят цар излезе да го посрещне в Савинската до-
лина, (която е Царевата долина). [18] Така и Са- 18
лимският цар Мелхиседек, който беше свеще-
ник на Всевишния Бог, изнесе хляб и вино [19] та 19
го благослови, казвайки: Благословен да бъде
Аврам от Всевишния Бог, Създател на небето
и на земята; [20] благословен и Всевишният Бог, 20
който предаде неприятелите ти в твоята ръка.
И *Аврам* му даде десетък от всичко. [21] А Содом- 21
ският цар рече на Аврама: Дай ми човеците, а
имота задръж за себе си. [22] Но Аврам каза на 22
Содомския цар: Аз дигнах ръката си пред Гос-
пода, Всевишния Бог, Създател на небето и на
земята, [23] и *се заклех*, че няма да взема нищо от 23
твоето, ни конец ни ремик за обуща, да не би
да речеш: Аз обогатих Аврама. [24] *Приемам* само 24
онова, което изядоха момците; и дела на мъже-
те които отидоха с мене: Анер, Есхол и Мамври
- те нека вземат дела си.

[1] След тия събития, дойде Господното слово **15**
на Аврама във видение и каза: Не бой се, Ав-
раме; Аз съм твой щит, наградата ти е извън-
редно голяма. [2] А Аврам рече: Господи Иеова, 2
какво ще ми дадеш, като аз си отивам бездете-
тен и тоя Елиезер от Дамаск ще притежава до-
ма ми? [3] Аврам рече още: Ето Ти не ми даде ча- 3
до; и, ето, един роден в дома ми ще ми стане
наследник. [4] Но, ето, дойде Господното слово и 4
му каза: Тоя човек няма да ти стане наследник;
но оня, който ще излезе от твоите чресла, ще
ти бъде наследник. [5] Тогава, като го изведе вън, 5
каза: Погледни сега на небето и изброй звезди-
те, ако можеш ги изброи. И рече му: Толкова
ще бъде твоето потомство. [6] И *Аврам* повярва в 6
Господа; и Той му го вмени за правда. [7] После 7
му каза: Аз съм Господ, който те изведох из Ур
Халдейски, за да ти дам да наследиш тая земя.
[8] А той рече: Господи Иеова, по какво да поз- 8
ная че ще я наследя? [9] *Господ* му рече: Вземи ми 9
тригодишна юница, тригодишна коза, тригоди-
шен овен, гургулица и гълъбче. [10] И той Му взе 10
всички тия, разсече ги през средата и постави
всяка половина срещу другата, но птиците не
разсече. [11] И спуснаха се хищни птици на тру- 11
повете; но Аврам ги разпъди. [12] А около захожда- 12
нето на слънцето, дълбок сън нападна Аврама;
и, ето, ужас, като страшен мрак го обзе. [13] То- 13
гава *Господ* каза на Аврама: Знаейки - знай, че
твоето потомство ще бъде чуждо в чужда земя
и ще им бъдат роби; и те ще ги угнетяват чети-
ристотин години. [14] Но Аз ще съдя народа, ко- 14
муто ще робуват; и подир това ще излязат с го-

15 лям имот. 15 А ти ще отидеш при бащите си в
16 мир; ще бъдеш погребан в честита старост. 16 А
в четвъртия род *потомците ти* ще се върнат
тука; защото беззаконието на аморейците не е
17 още стигнало до върха си. 17 А когато слънцето
залезе и настана мрак, ето димяща пещ и огнен
18 пламък, който премина между тия части. 18 И в
същия ден Господ направи завет с Аврама, ка-
то каза: На твоето потомство давам тая земя, от
Египетската река до голямата река, реката Еф-
19 рат, 19 *земята на* кенейците, кенезейците, кад-
20 монейците, 20 хетейците, ферезейците, рафаи-
21 мите, 21 аморейците, хананейците, гергесейци-
те и евусейците.

16 1 А Сарайя, жената на Аврама, не му ражда-
ше деца; но, като имаше слугиня, египтянка, на
2 име Агар. 2 Сарайя рече на Аврама: Виж сега,
Господ не ми дава да раждам; моля ти се влез
при слугинята ми; може би ще придобия чадо,
чрез нея. И Аврам послуша това, което каза Са-
3 райя. 3 И тъй, след като Аврам беше преживял
десет години в Ханаанската земя, Сарайя Авра-
мовата жена, взе слугинята си Агар, египтянка-
та, и я даде на мъжа си Аврама да му бъде жена.
4 4 И той влезе при Агар и тя зачна; и като видя
че зачна, господарката ѝ стана презряна в очи-
5 те ѝ. 5 Тогава Сарайя рече на Аврама: Поради
тебе ми дойде тая обида. Дадох слугинята си
в твоите обятия; а като видя, че зачна, аз ста-
нах презряна в очите ѝ. Господ нека съди меж-
6 ду мене и тебе. 6 А Аврам рече на Сарайя: Ето,
слугинята ти е в ръката ти; стори с нея, както
ти се вижда угодно. Прочее, Сарайя се отнася-
ше зле с нея, така щото тя побягна от лицето ѝ.
7 7 Но ангел Господен я намери при един воден
извор в пустинята, при извора на пътя за Сур;
8 8 и рече: Агар, Сараина слугиньо, от где идеш?
и къде отиваш? А тя рече: Бягам от лицето на
9 господарката си Сарайя. 9 А ангелът Господен
ѝ рече: Върни се при господарката си, и поко-
10 ри се под властта ѝ˚. 10 Ангелът Господен тоже
ѝ рече: Ще преумножа потомството ти, до тол-
коз, че да не може да се изброи, поради *своето*
11 множество. 11 После ангелът Господен ѝ каза:
Ето ти си зачнала, и ще родиш син; да го на-
именуваш Исмаил˚, защото Господ чу скръб-
12 та ти. 12 Той ще бъде между човеците, като див
осел; *ще дига* ръката си против всекиго и все-
ки *ще дига* ръката си против него; и той ще жи-
13 вее независим от всичките си братя. 13 Тогава
Агар даде на Господа, Който ѝ говореше, това
име: Ти си Бог, Който вижда; защото рече: Не
14 видях ли аз тук Онзи, Който ме вижда? 14 Зато-
ва, тоя кладенец се наименува Вир-лахай-рои˚;
ето той е между Кадис и Варад. 15 И Агар роди 15
син на Аврама; и Аврам наименува сина си, ро-
ден от Агар, Исмаил. 16 А Аврам беше на осем- 16
десет и шест години когато Агар му роди Исма-
ила.

1 Когато Аврам беше на деветдесет и девет **17**
години, Господ се яви на Аврама и му рече:
Аз съм Всемогъщият; ходи пред Мене и бъ-
ди непорочен. 2 И ще направя завета си между 2
Мене и тебе и ще те умножа твърде много. 3 То- 3
гава Аврам падна на лицето си; и Бог му гово-
реше, казвайки: 4 Ето, Моят завет е с тебе; и ти 4
ще станеш отец на множество народи. 5 Не ще 5
се именуваш вече Аврам˚, но името ти ще бъ-
де Авраам˚; защото те направих отец на мно-
жество народи. 6 Ще те наплодя твърде много 6
и ще произведа народи от тебе; и царе ще про-
излязат от тебе. 7 И ще утвърдя завета Си меж- 7
ду Мене и тебе и потомците ти след тебе през
всичките им поколения за вечен завет, че ще
бъда Бог на тебе и на потомството ти след тебе.
8 На тебе и на потомството ти след тебе ще дам 8
за вечно притежание земята, в която си прише-
лец, цялата Ханаанска земя; и ще им бъда Бог.
9 Бог още каза на Авраама: Пази ти завета Ми, 9
ти и потомците ти след тебе, през всичките си
поколения. 10 Ето Моят завет, който трябва да 10
пазите между Мене и вас и потомците ти след
тебе: всеки между вас от мъжки пол да се об-
рязва. 11 Да обрязвате краекожието на плътта 11
си; и това ще бъде знак на завета между Мене и
вас. 12 Всяко мъжко *дете* между вас във всички- 12
те ви поколения, като стане на осем дни трябва
да се обрязва, както роденото у дома ти, така и
онова, което не е от твоето потомство, купено
с пари от някой чужденец. 13 Непременно тряб- 13
ва да се обрязва и роденият у дома ти и купе-
ният с парите ти; и Моят завет в плътта ви, ще
бъде вечен завет. 14 А необрязаният от мъжки 14
пол, чието краекожие на плътта не е обрязано,
тоя човек, да се погуби измежду людете си, *за-
щото* е нарушил завета Ми. 15 После Бог каза на 15
Авраама: Не наричай вече Сарайя жена си Са-
райя˚; но Сара˚ да бъде името ѝ. 16 Аз ще я бла- 16
гословя, още и син ще ти дам от нея; да! ще я
благословя, и тя ще стане *майка* на народи; ца-
ре на племена ще произлязат от нея. 17 Тогава 17
Авраам падна на лицето си и се засмя, и рече в
сърцето си: На стогодишен човек ли ще се роди
дете? И Сара, която има деветдесет години, ще
роди ли? 18 И рече Авраам на Бога; Исмаил да 18
е жив пред Тебе. 19 Но Бог каза: Не, а жена ти 19

16.9 Еврейски: Ръцете ѝ. **11** Т.е., когото слуша Бог. **14** Т.е., Кладенецът на Живия, Който ме вижда. **17.5** Т.е., Висок отец. **5** Т.е., Отец на множество. **15** Т.е., Моя княгиня. **15** Т.е., Княгиня.

Сара ще ти роди син, и ще го наречеш Исаак; и
с него ще утвърдя завета Си за вечен завет, *кой-*
20 *то ще бъде и* за потомството му след него. [20] И
за Исмаила те послушах. Ето, благослових го, и
ще го наплодя и преумножа; дванадесет племе-
началници ще се родят от него, и ще го направя
21 велик народ. [21] Но завета Си ще утвърдя с Иса-
ака, когото Сара ще ти роди до година по това
22 време. [22] А като прекрати думата Си с Авраама,
23 Бог си възлезе от него. [23] В тоя същия ден Авра-
ам взе сина си Исмаила, всичките родени у до-
ма му и всичките купени с парите му, всеки от
мъжки пол между човеците на Авраамовия дом
и обряза краекожието на плътта им, според ка-
24 кто Бог му каза. [24] Авраам беше на деветдесет
и девет години когато се обряза краекожието
25 на плътта му; [25] а син му Исмаил беше на три-
надесет години, когато се обряза краекожието
26 на плътта му. [26] В един и същи ден се обрязаха
27 Авраам и син му Исмаил. [27] И всичките мъже
от дома му *както* родените у дома, така и купе-
ните от чужденци с пари, се обрязаха заедно с
него.

18 [1] След това Господ се яви на *Авраама* при
Мамвриевите дъбове, когато той седеше при
2 входа на шатрата *си* в горещината на деня. [2] Ка-
то подигна очи и погледна, ето, трима мъже
стояха срещу него; и като ги видя, затече се от
входа на шатрата да ги посрещне, поклони се до
3 земята, и рече: [3] Господарю мой, ако съм при-
добил Твоето благоволение, моля Ти се, не от-
4 минавай слугата Си. [4] Нека донесат малко вода,
та си умийте нозете и си починете под дърво-
5 то. [5] И аз ще донеса малко хляб, да подкрепите
сърцата си, и после ще си заминете; понеже за-
това дойдохте при слугата си. А те рекоха: Сто-
6 ри, както си казал. [6] Тогава Авраам влезе бързо
в шатрата при Сара и рече: Приготви по-скоро
три мери чисто брашно, замеси и направи пи-
7 ти. [7] А Авраам се затече при чердата, взе едно
младо, добро теле и го даде на слугата, който
8 побърза да го сготви. [8] После взе масло, мля-
ко и сготвеното теле, та сложи пред тях; и той
стоеше при тях под дървото, докато те ядяха.
9 [9] Тогава му рекоха: Где е жена ти Сара? А той
10 рече: Ето, в шатрата е. [10] И рече *Господ*: До го-
дина по това време Аз непременно ще се вър-
на при тебе и, ето, жена ти Сара ще има син. А
Сара слушаше от входа на шатрата, която бе-
11 ше зад него. [11] А Авраам и Сара бяха стари, в
напреднала възраст; на Сара беше престанало
12 обикновеното на жените. [12] И тъй Сара се за-
смя в себе си, като думаше: Като съм остаря-
ла ще има ли за мене удоволствие, като и гос-
подаря ми е стар? [13] А Господ рече на Авраама: 13
Защо се засмя Сара и каза: Като съм остаряла,
дали наистина ще родя? [14] Има ли нещо невъз- 14
можно за Господа? На определеното време ще
се върна при тебе, до година по това време и Са-
ра ще има син. [15] Тогава Сара, понеже се упла- 15
ши, се отрече, казвайки: Не съм се смяла. А той
каза: Не *е тъй*; ти се засмя. [16] Като станаха от 16
там, мъжете се обърнаха към Содом; и Авра-
ам отиде с тях, за да ги изпрати. [17] И Господ ре- 17
че: Да скрия ли от Авраама това, което ще сто-
ря, [18] тъй като Авраам непременно ще стане ве- 18
лик и силен народ и чрез него ще се благосло-
вят всичките народи на земята? [19] Защото съм 19
го избрал°, за да заповяда на чадата си и на до-
ма си след себе си да пазят Господния път, ка-
то вършат правда и правосъдие, за да направи
Господ да стане с Авраама онова, което е гово-
рил за него. [20] И рече Господ: Понеже викът на 20
Содома и Гомора е силен и, понеже грехът им е
твърде тежък, [21] ще сляза сега и ще видя дали са 21
сторили напълно според вика, който стигна до
Мене; и ако не, ще узная. [22] Тогава мъжете, ка- 22
то се обърнаха от там, отидоха към Содом. Но
Авраам още стоеше пред Господа. [23] И Авраам 23
се приближи и рече: Ще погубиш ли праведния
с нечестивия? [24] Може да има петдесет праве- 24
дника в града; ще погубиш ли мястото, не ще ли
го пощадиш, заради петдесетте праведника, ко-
ито са в него? [25] Далеч от Тебе да сториш тако- 25
ва нещо, да убиеш праведния с нечестивия, така
щото праведният да бъде като нечестивия! Да-
леч от Тебе това! Съдията на цялата земя ня-
ма ли да върши правда? [26] И Господ каза: Ако 26
намеря в Содом петдесет праведника, вътре в
града, ще пощадя цялото място, заради тях. [27] А 27
в отговор Авраам рече: Ето сега, аз, който съм
прах и пепел, се осмелих да говоря на Господа;
[28] може би на петдесетте праведника да не до- 28
стигат пет; ще погубиш ли целия град, поради
липсата на пет души? Той каза: Няма да го по-
губя ако намеря там четиридесет и пет. [29] А *Ав-* 29
раам пак Му говори, казвайки: Може да се на-
мерят там четиридесет. Той каза: Заради чети-
ридесетте няма да сторя това. [30] А *Авраам* рече: 30
Да се не разгневи Господ и ще кажа: Може да се
намерят там тридесет. Той каза: Няма да сто-
ря това, ако намеря там тридесет. [31] А *Авраам* 31
рече: Ето сега, осмелих се да говоря на Госпо-
да; може да се намерят там двадесет. Той каза:
Заради двадесетте няма да погубя *града*. [32] То- 32
гава *Авраам* рече: Да се не разгневи Господ и
аз ще продумам пак, само тоя път. Може да се
намерят там десет. И той каза: Заради десетте

18.19 Еврейски: познал. Вж. Амос 3:2

33 няма да го погубя. 33 А като престана да говори
с Авраама Господ си отиде; а Авраам се върна
на мястото си.
19 1 Привечер дойдоха двама ангела в Содом; а
Лот седеше в Содомската порта. И като ги видя,
Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице до
2 земята и рече: 2 Ето, господари мои, свърнете,
моля, в къщата на слугата си, пренощувайте и
си умийте нозете, и утре станете та си идете по
пътя. А те рекоха: Не, на улицата ще пренощу-
3 ваме. 3 Но, като настояваше много, те се отбиха
към него и влязоха в къщата му; и той им на-
прави угощение и изпече безквасни хлябове; и
4 ядоха. 4 А преди да си легнат те, градските мъ-
же, Содомските жители, млади и стари, всич-
5 ките люде от всякъде, обиколиха къщата 5 и ви-
каха на Лота, казвайки: Где са мъжете, които
дойдоха у тебе тая нощ? Изведи ни ги да ги по-
6 знаем. 6 А Лот излезе при тях пред вратата, за-
7 твори вратата зад себе си, и рече: 7 Моля ви се,
8 братя мои, не правете такова нечестие. 8 Виж-
те сега, имам две дъщери, които не са познали
мъж; тях да ви изведа вън, и сторете с тях, ка-
вото ви се вижда угодно; само на тия мъже не
струвайте нищо, понеже затова са влезли под
9 покрива на стряхата ми. 9 Но те рекоха: Махни
се нататък. Рекоха още: Той дойде тук самичък
и пришелец, а иска още и съдия да стане; ей се-
га на тебе ще сторим по-голямо зло, отколко-
то на тях. И насилваха премного човека, Лота,
10 и приближиха се да разбият вратата. 10 Но мъ-
жете простряха ръце, дръпнаха Лота при себе
11 си, в къщи, и затвориха вратата. 11 Тоже и по-
разиха със слепота човеците, които бяха пред
вратата на къщата, и малък и голям, тъй щото
12 се умориха, като търсеха вратата. 12 Тогава мъ-
жете рекоха на Лота: Имаш ли тука друг някой:
зет, синове, дъщери и които и да било други, що
13 имаш в града, изведи ги из това място; 13 защо-
то ние ще съсипем мястото, понеже силен ста-
на викът им пред Господа, и Господ ни изпрати
14 да го съсипем. 14 И тъй, Лот излезе и говори на
зетьовете си, които щяха да водят дъщерите му
и рече: Станете, излезте из това място, защото
Господ ще съсипе града. Но на зетьовете му се
15 видя, че той се шегува. 15 Когато се зазори, ан-
гелите настояваха пред Лота, казвайки: Стани,
вземи жена си и двете си дъщери, които са ту-
ка, за да не погинеш всред наказанието на тоя
16 град. 16 Но той се бавеше; затова мъжете хва-
наха за ръка него, жена му и двете му дъщери,
изведоха го и поставиха го вън от града; поне-
17 же Господ го пожали. 17 И като го изведоха вън,
рече *единият на Лота*: Бягай за живота си; да
не погледнеш назад, нито да се спреш *някъде* в
цялата тая равнина; бягай на планината, за да
не погинеш. 18 А Лот им рече: Ах, Господи, не 18
така! 19 Ето, слугата ти придоби Твоето благо- 19
воление, и с опазването на живота ми, Ти пра-
виш *още* по-голяма милостта, която си показал
към мене; но аз не мога да побягна на плани-
ната, да не би да ме постигне злото и да умра.
20 Гледай, моля, тоя град е близо, за да прибяг- 20
на там, и малък е. Нека побягна там, (не е ли
малък *град?*) и така животът ми ще се опази.
21 Той му каза: Ето слушам те и за това нещо, 21
че няма да разоря града, за който ти говори.
22 Бързай, бягай там защото Аз не мога да сторя 22
нищо, доде ти не стигнеш там. Затова тоя град
се наименува Сигор°. 23 Слънцето изгряваше на 23
земята, когато Лот влезе в Сигор. 24 Тогава Гос- 24
под изля върху Содом и Гомор сяра и огън от
Господа от небето. 25 Той разори тия градове и 25
цялата равнина, всичките жители на градове-
те и земните растения. 26 Но жена му, след него, 26
погледна назад, и стана стълб от сол. 27 Сутрин- 27
та Авраам подрани на мястото, дето беше стоял
пред Господа; 28 и погледна към Содом и Гомор 28
и към цялата земя на равнината, и, ето видя,
че дим, като дим от пещ, се издигаше от земя-
та. 29 И тъй, когато Бог разоряваше градовете 29
на тая равнина, Бог си спомни за Авраама и из-
прати Лота изсред разорението, когато разори
градовете, дето живееше Лот. 30 А Лот излезе от 30
Сигор и живееше в планината, и с него двете му
дъщери, понеже се боеше да остане в Сигор; за-
това живееше в една пещера, той и двете му дъ-
щери. 31 Тогава по-старата рече на по-младата: 31
Баща ни е стар, и няма мъж на земята да влезе
при нас, според обичая на цялата земя. 32 Ела, 32
да упоим баща си с вино и да преспим с него,
за да запазим потомството от баща си. 33 И тъй, 33
оная нощ упоиха баща си с вино; и по-старата
влезе та преспа с баща си; а той не усети, нито
кога легна тя, нито кога влезе. 34 На другия ден 34
по-старата рече на по-младата: Виж, миналата
нощ аз преспах с баща си; да го упоим с вино и
тая нощ, та влез ти и преспи с него, за да запа-
зим потомство от баща си. 35 И тъй, и оная нощ 35
упоиха баща си с вино, и по-младата влезе та
преспа с него; а той не усети нито кога легна тя,
нито кога стана. 36 Така и двете Лотови дъще- 36
ри зачнаха от баща си. 37 И по-старата роди син 37
и го наименува Моав; той е и до днес отец на
моавците. 38 Роди и по-младата син и го наиме- 38
нува Бен-ами; той е и до днес отец на амонците.
20 1 От там Авраам пътуваше към южната стра-
на. Той се настани между Кадис и Сур и живе-

19.22 Т.е., Малък.

еше като пришелец в Герар. 2 И понеже Авраам казваше за жена си Сара: Сестра ми е, то Герарският цар Авимелех прати та взе Сара. 3 Но Бог дойде при Авимелеха в съня му, през нощта и му рече: Ето, ти умираш поради жената, която си взел; защото тя си има мъж. 4 (А Авимелех не беше се приближил при нея). И рече: Господи, ще погубиш ли и един праведен народ? 5 Не каза ли ми сам той: Сестра ми е? Също и сама тя рече: Той ми е брат. С право сърце и с чисти ръце сторих аз това. 6 Бог му каза в съня: Да, Аз зная, че си сторил това с праведно сърце; още Аз те и въздържах да не съгрешиш против Мене, и затова не те оставих да се докоснеш до нея. 7 Сега, прочее, върни жената на човека, защото е пророк и ще се помоли за тебе, и ти ще останеш жив; но ако не я върнеш; знай, че непременно ще умреш, ти и всички твои. 8 На сутринта, като стана рано Авимелех повика всичките си слуги и извести всички тия неща в ушите им; и хората се уплашиха много. 9 Тогава Авимелех повика Авраама и му рече: Що ни стори ти? Какво ти съгреших, та си навлякъл на мене и на царството ми голям грях? Направил си ми работи, които не трябваше да се правят. 10 Рече още Авимелех на Авраама: Що си видял, та стори това нещо? 11 И рече Авраам: *Сторих го* понеже рекох: Не ще има страх от Бога в това място, и ще ме убият, поради жена ми. 12 А при това, тя наистина ми е сестра, дъщеря на баща ми, но не и дъщеря на майка ми; и ми стана жена. 13 И когато Бог ме направи да странствувам от бащиния си дом, рекох й: Ще ми направиш тая добрина - на всяко място, гдето отидем, казвай за мене: Брат ми е. 14 Тогава Авимелех взе овци и говеда, слуги и слугини, та ги даде на Авраама и върна му жена му Сара. 15 И рече Авимелех: Ето, земята ми е пред тебе; засели се дето ти е угодно. 16 А на Сара каза: Виж, дадох на брата ти хиляда сребърника; ето, това ти е покривало за очите пред всички, които са с тебе; и пред всички човеци си оправдана. 17 И тъй, Авраам се помоли на Бога; и Бог изцели Авимелеха, и жена му, и слугите му; и раждаха деца. 18 Защото, поради Авраамовата жена Сара, Господ беше заключил съвсем всички утроби на Авимелеховия дом.

21 1 И Господ посети Сара според както беше рекъл; и Господ стори на Сара както бе казал. 2 Защото Сара зачна и роди син на Авраама в старините му, в определения му от Бога срок. 3 И Авраам наименува сина, който му се роди, когото Сара му роди, Исаак°. 4 И на осмия ден Авраам обряза сина си Исаака, според както Бог му беше заповядал. 5 А Авраам беше на сто години, когато се роди син му Исаак. 6 И Сара каза: Бог ме направи за смях; всеки който чуе, ще ми се смее. 7 Каза още: Кой би рекъл на Авраама, че Сара ще кърми чада? - защото му родих син в старините му. 8 А като порасна детето, отбиха го; и в деня когато отбиха Исаака, Авраам направи голямо угощение. 9 А Сара видя, че синът на египтянката Агар, когото бе родила на Авраама се присмива; 10 затова рече на Авраама: Изпъди тая слугиня и сина й; защото синът на тая слугиня няма наследство с моя син Исаак. 11 Обаче тая дума се видя на Авраама твърде тежка, поради сина му *Исмаил*. 12 Но Бог каза на Авраама: Да не ти се види тежко за момчето и за слугинята ти; относно всичко, което ти рече Сара, послушай думите й, защото по Исаака ще се наименува твоето потомство. 13 Но и от сина на слугинята ще направя да стане народ, понеже е твое чадо. 14 Тогава на сутринта Авраам стана рано, взе хляб и мех с вода и даде ги на Агар, като ги тури на рамото й; *даде* й още детето и я изпрати. А тя отиде и се заблуди в пустинята Вирсавее. 15 Но изчерпи се водата в меха; и *майка му* хвърли детето под един храст 16 и отиде та седна насреща, далеч колкото един хвърлей на стрела, защото си рече: Да не гледам, като умира детето. И като седна насреща, издигна глас и заплака. 17 И Бог чу гласа на момчето; и ангел Божий извика към Агар от небето и рече й: Що ти е, Агар? Не бой се, защото Бог чу гласа на момчето от мястото гдето е. 18 Стани, дигни момчето и крепи го с ръката си, защото ще направя от него велик народ. 19 Тогава Бог й отвори очите, и тя видя кладенец с вода; и отиде да напълни меха с вода и даде на момчето да пие. 20 Бог беше с момчето, което като порасна, засели се в пустинята и стана стрелец. 21 Засели се във Фаранската пустиня; и майка му му взе жена от Египетската земя. 22 По онова време Авимелех, с военачалника си Фихола, говори на Авраама, казвайки: Бог е с тебе във всичко що правиш. 23 Сега, прочее, закълни ми се тук в Бога, че не ще постъпваш неверно с мене, ни със сина ми, нито с внука ми; но, според благостта, която съм показал към тебе, ще показваш и ти към мене и към земята, в която си пребивавал. 24 И рече Авраам: Заклевам се. 25 Подир това Авраам изобличи Авимелеха за водния кладенец, който Авимелеховите слуги бяха отнели на сила. 26 Но рече Авимелех: Не знам кой е сторил това нещо; нито ти ми си явил за това, нито аз съм чул, освен днес. 27 Тогава Авраам взе овци и говеда и ги даде на Авимелеха, та двамата

21.3 Т.е., Смях.

28 сключиха договор *помежду си.* 28 А Авраам от-
29 дели седем женски агнета от стадото. 29 И Ави-
мелех каза на Авраама: Какви са тия женски аг-
30 нета, които си отделил? 30 А той рече: Тия седем
женски агнета ще вземеш от мене, да ми бъдат
за свидетелство, че аз съм изкопал тоя кладе-
31 нец. 31 Затова той наименува онова място Вир-
32 савее˚, защото там се заклеха двамата. 32 Така
те сключиха договор във Вирсавее: и *след това*
станаха Авимелех и военачалникът му Фихол и
33 се върнаха във Филистимската земя. 33 И *Авра-*
ам посади дъбрава във Вирсавее и там призва
34 Името на Иеова, Вечния Бог. 34 И Авраам пре-
стоя във Филистимската земя много дни.

22 1 След тия събития Бог изпита Авраама, ка-
2 то му рече: Аврааме. А той рече: Ето ме. 2 И рече
Бог: Вземи сега единствения си син, когото лю-
биш, сина си Исаака, та иди в местността Мо-
рия и принеси го там във всеизгаряне на един
3 от хълмовете, за който ще ти кажа. 3 На сутрин-
та, прочее, Авраам подрани та оседла осела си
и взе със себе си и двама от слугите си и сина
си Исаака; и, като нацепи дърва за всеизгаря-
нето, стана та отиде на мястото, за което Бог
4 му беше казал. 4 На третия ден Авраам подигна
5 очи и видя мястото надалеч. 5 Тогава рече Ав-
раам на слугите си: Вие останете тук с осела; а
аз и момчето ще отидем до там и, като се по-
6 клоним, ще се върнем при вас. 6 И взе Авраам
дървата за всеизгарянето и натовари ги на си-
на си Исаака, а той взе в ръката си огън и нож;
7 и двамата отидоха заедно. 7 Тогава Исаак про-
дума на баща си Авраама, казвайки: Тате! А той
рече: Ето ме, синко. И рече *Исаак*: Ето огъня и
8 дървата, а где е агнето за всеизгарянето? 8 И Ав-
раам каза: Синко, Бог ще си промисли агнето за
9 всеизгаряне. И двамата вървяха заедно. 9 А ка-
то стигнаха на мястото, за което Бог му беше
казал, Авраам издигна там жертвеник, нареди
дървата и, като върза сина си Исаака, тури го
10 на жертвеника върху дървата. 10 И Авраам про-
стря ръката си та взе ножа да заколи сина си.
11 11 Тогава ангел Господен му викна от небето и
12 рече: Аврааме, Аврааме! И той рече: Ето ме. 12 И
ангелът рече: Да не вдигнеш ръката си върху
момчето, нито да му сториш нещо; защото сега
зная, че ти се боиш от Бога, понеже не пожали
13 за Мене и сина си, единствения си син. 13 Тогава
Авраам, като подигна очи, видя, и ето зад него
един овен вплетен с рогата си в един храст; и
Авраам отиде, взе овена и го принесе всеизга-
14 ряне вместо сина си. 14 И Авраам наименува то-
ва място Иеова-ире˚; и според това се казва и до
15 днес: На хълма Господ ще промисли. 15 Тогава
втори път ангел Господен викна на Авраама от
небето и рече: 16 В Себе Си се заклевам, казва 16
Господ, че понеже си сторил това нещо и не по-
жали сина си, единствения си син, 17 ще те бла- 17
гословя премного и ще умножа и преумножа
потомството ти като небесните звезди и като
пясъка на морския бряг; и потомството ти ще
завладее портата на неприятелите си; 18 в твое- 18
то потомство ще се благословят всичките на-
роди на земята, защото си послушал гласа Ми.
19 И тъй, Авраам се върна при слугите си, и ста- 19
наха та отидоха заедно във Вирсавее; и Авраам
се настани във Вирсавее. 20 А след тия събития, 20
известиха на Авраама, казвайки: Ето, и Мелха
роди чада на брата ми Нахор: 21 първородния 21
му Уза, брата му Вуза, Камуила Арамовия ба-
ща. 22 Кеседа, Азава, Фалдеса, Едлафа и Ватуи- 22
ла. 23 А Ватуил роди Ревека. Тия осем *сина* ро- 23
ди Мелха на Нахора Авраамовия брат. 24 Тоже 24
и наложницата му, на име Ревма, роди Тевека,
Гаама, Тахаса и Мааха.

1 Сара живя сто двадесет и седем години; **23**
тия бяха годините на Сариния живот. 2 И Са- 2
ра умря в Кириат-арва, (който е Хеврон), в Ха-
наанската земя; и Авраам дойде да жалее Са-
ра и да я оплаче. 3 И като стана Авраам от по- 3
койницата си, говори на хетейците, казвайки:
4 Пришелец и заселник съм аз между вас; дай- 4
те ми място за погребване между вас, *което да*
е мое, за да погреба покойницата си пред очите
си. 5 А хетейците в отговор на Авраама му ка- 5
заха: 6 Послушай ни, господарю; между нас ти 6
си княз Божий; погреби покойницата си в най-
добрата от гробниците ни; никой от нас не ще
ти откаже гробницата си, за да погребеш по-
койницата си. 7 Тогава стана Авраам, поклони 7
се на людете на земята, на хетейците, и гово-
ри с тях, казвайки: 8 Ако ви е угодно да погре- 8
ба покойницата си пред очите си, послушайте
ме и станете посредници за мене пред Сааровия
син Ефрон, 9 за да ми даде пещерата си Махпе- 9
лах, която е на края на нивата му; с пълна це-
на нека ми я даде всред вас, като собственост за
гробница. 10 А Ефрон седеше всред хетейците; и 10
Ефрон, хетеецът, отговори на Авраама пред хе-
тейците, които слушаха, пред всичките, които
влизаха в портата на града му, казвайки: 11 Не, 11
господарю, послушай ме; давам ти нивата, да-
вам ти и пещерата, която е в нея; давам ти я
пред тия мъже от людете си; погреби покойни-
цата си. 12 Тогава Авраам се поклони пред лю- 12
дете на земята 13 и говори на Ефрона пред лю- 13
дете на земята, които слушаха, казвайки: Но,
ако обичаш, моля, послушай ме: ще дам стой-

31 Т.е., Клетвеният кладенец. **22.14** Т.е., Господ ще промисли.

ността на нивата; вземи я от мене, и ще погре-
14 ба покойницата си там. 14 А в отговор Ефрон
15 каза на Авраама: 15 Чуй ме, господарю: земя за
четиристотин сребърни сикли, какво е между
мене и тебе? Погреби, прочее, покойницата си.
16 16 И Авраам прие *казаното от* Ефрона; и Авра-
ам претегли на Ефрона парите, които определи
пред хетейците, които слушаха, четиристотин
сребърни сикли, каквито вървяха между тър-
17 говците. 17 И тъй, Ефроновата нива, която беше
в Махпелах, срещу Мамврий, - нивата, пещера-
та, която бе в нея, и всичките дървета в нива-
18 та, в междите около цялата нива, 18 станаха соб-
ственост на Авраама пред очите на синовете на
Хета пред всичките, които влизаха в портата на
19 неговия град. 19 След това Авраам погреба жена
си Сара в пещерата на нивата Махпелах, срещу
Мамврий, (който е Хеврон), в Ханаанската зе-
20 мя. 20 Така, нивата и пещерата в нея се утвър-
диха на Авраама от хетейците, като собствено
гробище.

24 1 А когато Авраам беше стар, напреднал във
възраст, и Господ беше благословил Авраама
2 във всичко, 2 рече Авраам на най-стария слуга
в дома си, който беше настоятел на всичкия му
3 имот: Тури, моля, ръката си под бедрото ми; 3 и
ще те закълна в Господа, Бог на небето и Бог на
земята, че няма да вземеш жена за сина ми от
дъщерите на хананците, между които живея;
4 4 но да отидеш в отечеството ми, при рода ми, и
5 *от там* да вземеш жена за сина ми Исаака. 5 А
слугата му рече: Може да не иска жената да дой-
де след мене в тая земя; трябва ли да заведа си-
6 на ти в оная земя, отгдето си излязъл? 6 Но Ав-
раам му каза: Пази се да не върнеш сина ми там.
7 7 Господ, небесният Бог, Който ме изведе из ба-
щиния ми дом и от родната ми земя, и Който
ми говори, и Който ми се закле, казвайки: На
твоето потомство ще дам тая земя, Той ще из-
прати ангела Си пред тебе; и ще вземеш жена
8 за сина ми от там. 8 Но ако жената не иска да
дойде след тебе, тогава ти ще бъдеш свободен
от това мое заклеване; само да не върнеш си-
9 на ми там. 9 Тогава слугата тури ръката си под
бедрото на господаря си Авраама и му се закле
10 за това нещо. 10 И тъй, слугата взе десет от ка-
милите на господаря си и тръгна, като носеше
в ръцете си от всички богатства на господаря
си; стана и отиде в Месопотамия, в Нахоровия
11 град. 11 И надвечер, когато жените излизат да си
наливат вода, той накара камилите да колени-
12 чат вън от града при водния кладенец. 12 Тогава
каза: Господи, Боже на господаря ми Авраама,
дай ми, моля, добър успех днес и покажи бла-
13 гост към господаря ми Авраама. 13 Ето, аз стоя
при извора на водата, и дъщерите на града из-
лизат да си наливат вода. 14 Нека момата, на ко- 14
която река: Я наведи водоноса си да пия, и тя ре-
че: Пий, и ще напоя и камилите ти; - тя нека е
оная, която си отредил за слугата Си Исаака; от
това ще позная, че си показал милост към гос-
подаря ми. 15 Докато той още говореше, ето Ре- 15
века излизаше с водоноса си на рамото си; тя бе
се родила на Ватуила, син на Мелха, жената на
Авраамовия брат Нахор. 16 Момата беше твър- 16
де красива на глед, девица, която никой мъж не
беше познал; тя, като слезе на извора, напъл-
ни водоноса си и се изкачи. 17 А слугата се зате- 17
че да я посрещне и рече: Я дай ми да пия мал-
ко вода от водоноса ти. 18 А тя рече: Пий, гос- 18
подарю; и бърже сне водоноса си на ръката си
и му даде да пие. 19 И като му даде доволно да 19
пие, рече: И за камилите ти ще налея доде се
напоят. 20 И като изля бърже водоноса си в по- 20
илото, завтече се на кладенеца да налее още и
наля за всичките му камили. 21 А човекът я на- 21
блюдаваше внимателно и мълчеше, за да узнае
дали Господ бе направил пътуването му успеш-
но, или не. 22 Като напоиха камилите, човекът 22
взе една златна обица, тежка половин сикъл, и
две гривни за ръцете й, тежки десет сикли зла-
то, и рече: 23 Чия си дъщеря? я ми кажи. Има ли 23
в къщата на баща ти място за нас да пренощу-
ваме? 24 А тя му рече: Аз съм дъщеря на Ватуи- 24
ла, син на Мелха, когото тя е родила на Нахо-
ра. 25 Рече му още: Има у нас и слама, и храна 25
доволно, и място за пренощуване. 26 Тогава чо- 26
векът се наведе та се поклони на Господа. 27 И 27
рече: Благословен да бъде Господ, Бог на гос-
подаря ми Авраама, Който не лиши господаря
ми от милостта Си и верността Си, като отпра-
ви Господ пътя ми в дома на братята на гос-
подаря ми. 28 А момата се затече, та разказа тия 28
неща на майка си. 29 И Ревека имаше брат на 29
име Лаван; и Лаван се затече вън при човека на
извора. 30 Защото, като видя обицата и гривни- 30
те на ръцете на сестра си и чу думите на сестра
си Ревека, която казваше: Така ми говори чо-
векът, той отиде при човека; и, ето, той стоеше
при камилите до извора. 31 И рече му: Влез, ти 31
благословен от Господа; защо стоиш вън? За-
щото приготвих къщата и място за камилите.
32 И тъй, човекът влезе в къщи; а *Лаван* разто- 32
вари камилите *му* и даде слама и храна за ка-
милите и вода за умиване неговите нозе и нозете
на хората, които бяха с него. 33 И сложиха пред 33
него да яде; но той рече: Не искам да ям доде не
кажа думата си. А *Лаван* рече: Казвай. 34 Тога- 34
ва той каза: Аз съм слуга на Авраама. 35 Господ 35
е благословил господаря ми премного, та ста-

на велик; дал му е овци и говеда, сребро и зла-
36 то, слуги и слугини, камили и осли. [36] И Сара,
жената на господаря ми, роди син на господаря
ми, когато беше вече остаряла; и на него той да-
37 де всичко що има. [37] И господарят ми, като ме
закле, рече: Да не вземеш за сина ми жена от
дъщерите на хананците, в чиято земя живея.
38 [38] Но да отидеш в бащиния ми дом и в рода ми
39 и *от там* да вземеш жена за сина ми. [39] И ре-
кох на господаря си: Може да не иска жената
40 да дойде след мене. [40] Но той ми каза: Господ,
пред Когото ходя, ще изпрати ангела Си с те-
бе и ще направи пътуването ти успешно; и ще
вземеш жена за сина ми от рода ми и от бащи-
41 ния ми дом. [41] *Само* тогава ще бъдеш свободен
от заклеването ми, когато отидеш при рода ми;
и ако не ти я дадат, тогава ще бъдеш свободен
42 от заклеването ми. [42] И като пристигнах днес на
извора, рекох: Господи, Боже на господаря ми
Авраама, моля, ако правиш пътуването ми, по
43 което ходя, успешно, [43] ето, аз стоя при водния
извор; момата, която излезе да налее вода, и аз
й река: Я ми дай да пия малко вода от водоно-
44 са ти, [44] и тя ми рече: И ти пий, и ще налея и за
камилите ти, - тя нека е жената, която Господ е
45 отредил за сина на господаря ми. [45] Докато още
говорех в сърцето си, ето, Ревека излезе с во-
доноса на рамото си. И като слезе на извора и
46 наля, рекох й: Я ми дай да пия. [46] И тя бързо сне
водоноса от рамото си и рече: Пий, и ще напоя
и камилите ти. И тъй, аз пих, а тя напои и ка-
47 милите. [47] Тогава я попитах, казвайки: Чия си
дъщеря? А тя рече: *Аз съм* дъщеря на Ватуила,
Нахоровия син, когото му роди Мелха. Тогава
турих обицата на лицето й и гривните на ръце-
48 те й. [48] И наведох се та се поклоних на Господа
и благослових Господа, Бога на господаря ми
Авраама, Който ме доведе по правия път, за да
взема за сина на господаря ми братовата му дъ-
49 щеря. [49] Сега, прочее, ако искате да постъпите
любезно и вярно спрямо господаря ми, кажете
ми; и ако не, *пак* ми кажете, за да се обърна
50 надясно или наляво. [50] А Лаван и Ватуил в от-
говор рекоха: От Господа стана това; ние не мо-
51 жем да ти речем ни зло, ни добро. [51] Ето Ревека
пред тебе; вземи я и си иди; нека бъде жена на
сина на господаря ти, както Господ е говорил.
52 [52] Като чу думите им, Авраамовият слуга се по-
53 клони на Господа до земята. [53] И слугата извади
сребърни и златни накити и облекла та ги даде
на Ревека; така също даде скъпи дарове на брат
54 й и на майка й. [54] Подир това, той и хората, ко-
ито бяха с него, ядоха и пиха и пренощуваха; и
като станаха сутринта, *слугата* рече: Изпратете
55 ме при господаря ми. [55] А брат й и майка й ка-
заха: Нека поседи момата с нас известно време,
най-малко десетина дни, после нека иде. [56] Но 56
той им каза: Не ме спирайте, тъй като Господ
е направил пътуването ми успешно; изпратете
ме да ида при господаря си. [57] А те рекоха: Да 57
повикаме момата и да я попитаме, какво ще ка-
же. [58] И тъй, повикаха Ревека и рекоха й: Оти- 58
ваш ли с тоя човек? А тя рече: Отивам. [59] И така, 59
изпратиха сестра си Ревека с бавачката й и Ав-
раамовия слуга с хората му. [60] И благословиха 60
Ревека, като й рекоха: Сестро наша, да се родят
от тебе хиляди по десет хиляди, и потомство-
то ти да завладее портата на ненавистниците
си. [61] И Ревека и слугите й станаха, възседна- 61
ха камилите и отидоха след човека. Така, слу-
гата взе Ревека и си замина. [62] А Исаак идеше 62
от Вир-лахай-рои, защото живееше в южната
земя. [63] И като излезе Исаак, за да размишля- 63
ва на полето привечер, подигна очи и видя, и,
ето, камили се приближаваха. [64] Също и Ревека 64
повдигна очи и видя Исаака; и слезна от ка-
милата. [65] Защото беше рекла на слугата: Кой е 65
оня човек, който иде през полето насреща ни?
И слугата беше казал: Това е господарят ми. За-
това тя взе покривалото си и се покри. [66] И слу- 66
гата разказа на Исаака всичко, което бе извър-
шил. [67] Тогава Исаак въведе Ревека в шатрата 67
на майка си Сара и я взе, и тя му стана жена, и
той я обикна. Така Исаак се утеши след *смър-
та* на майка си.

25 [1] А Авраам взе и друга жена, на име Хету-
ра. [2] Тя му роди Земрана, Иоксана, Мадана, Ме- 2
диама, Есвока и Шуаха. [3] И Иоксан роди Сава и 3
Дедана; а синове на Дедана бяха Асурим, Лату-
сиим и Лаомим. [4] А синовете на Мадиама бяха 4
Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тия
бяха потомци на Хетура. [5] Но Авраам даде це- 5
лия си имот на Исаака. [6] А на синовете на на- 6
ложниците си Авраам даде подаръци и, докато
беше още жив, изпрати ги към изток, в източ-
ната земя, далеч от сина си Исаака. [7] И число- 7
то на годините на живота на Авраама, колкото
живя, беше сто седемдесет и пет години. [8] И Ав- 8
раам издъхна, като умря в честита старост, стар
и сит *от дни*; и прибра се при людете си. [9] А си- 9
новете му Исаак и Исмаил го погребаха в пе-
щерата Махпелах, в нивата на Ефрона, син на
Саара, хетееца, която е срещу Мамврий, [10] ни- 10
вата, която Авраам купи от хетейците; там бе-
ше погребан Авраам, *също* и жена му Сара. [11] А 11
подир смъртта на Авраама, Бог благослови си-
на му Исаака; а Исаак живееше при Вир-лахай-
рои. [12] Ето потомството на Авраамовия син Ис- 12
маил, когото египтянката Агар, Сарината слу-
гиня, роди на Авраама; [13] и ето имената на Ис- 13

маиловите синове, имената им според родовете
им: Исмаиловият първороден - Наваиот, после
14 Кидар, Адвеил, Мавсам, 14 Масма, Дума, Маса,
15, 16 15 Адад, Тема, Етур, Нафис и Кедиа. 16 Тия са
Исмаиловите синове, тия са имената им според
колибите им и според огражденията им села: два-
надесет племеначалници според племената им.
17 17 И ето годините на Исмаиловия живот, годи-
ни сто тридесет и седем; и като издъхна, умря и
18 прибра се при людете си. 18 А *потомците му* се
населиха *в земите* от Евила до Сур, който е сре-
щу Египет, като се отива към Асирия; *Исмаил* се
19 засели независим от всичките си братя. 19 Ето и
потомството на Авраамовия син Исаак; Авра-
20 ам роди Исаака, 20 а Исаак беше на четиридесет
години, когато взе за жена Ревека, дъщеря
на сириеца Ватуил от Падан-арам, и сестра на
21 сириеца Лавана. 21 И молеше се Исаак на Гос-
пода за жена си, защото беше бездетна; Господ
22 го послуша и жена му Ревека зачна. 22 А децата
се блъскаха едно друго вътре в нея; и тя рече:
Ако е така, защо да живея? И отиде да се допи-
23 та до Господа. 23 А Господ й рече: - Два народа
са в утробата ти, И две племена ще се разделят
от корема ти; Едното племе ще бъде по-силно
от другото племе; И по-големият ще слугува на
24 по-малкия. 24 И когато се изпълни времето й да
25 роди, ето, близнета имаше в утробата й. 25 Пър-
вият излезе червен, цял космат, като кожена
26 дреха; и наименуваха го Исав˚. 26 После изле-
зе брат му, държейки с ръката си петата на Ис-
ава; затова се нарече Яков˚. А Исаак беше на
27 шестдесет години когато тя ги роди. 27 И като
пораснаха децата, Исав стана изкусен ловец,
полски човек; а Яков беше тих човек и живее-
28 ше в шатрите. 28 И Исаак обичаше Исава, защо-
то ядеше от лова му; а Ревека обичаше Якова.
29 29 *Един ден* Яков си вареше вариво, а Исав дой-
30 де от полето изнемощял; 30 И Исав каза на Яко-
ва: Я ми дай да ям от червеното, това червено
вариво, защото съм изнемощял; (затова той се
31 нарече Едом)˚. 31 И рече Яков: Най-напред про-
32 дай ми първородството си. 32 А Исав рече: Виж
аз съм на умиране; за какво ми е това първород-
33 ство? 33 И Яков рече: Най-напред закълни ми
се; и той му се закле, и продаде първородството
34 си на Якова. 34 Тогава Яков даде на Исава хляб
и вариво от леща; и той яде и пи, и стана та си
отиде. Така Исав презря първородството си.

26 1 И настана глад по земята, освен първия
глад, който беше в Авраамовите дни, та Исаак
отиде в Герар, при филистимския цар Авиме-
2 лех, 2 защото Господ беше му се явил и рекъл:
Не слизай в Египет; живей в земята, за която ще
ти кажа; 3 остани в тая земя и Аз ще бъда с тебе 3
и ще те благословя, защото на тебе и на потом-
ството ти ще дам всички тия земи, в утвържде-
ние на клетвата, с която се заклех на баща ти
Авраама; 4 и ще умножа потомството ти като 4
небесните звезди, и ще дам на потомството ти
всички тия земи; и в твоето потомство ще се
благославят всичките народи на земята; 5 поне- 5
же Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчва-
нето Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и за-
коните Ми. 6 Затова Исаак се настани в Герар. 6
7 И местните жители го запитаха за жена му; а 7
той рече: Сестра ми е; защото се боеше да ка-
же: Жена ми е, *като си думаше*: Да не би мест-
ните жители да ме убият поради Ревека; поне-
же тя беше красива на глед. 8 А след като беше 8
преседял там дълго време, филистимският цар
Авимелех, като погледна от прозореца, видя, че
Исаак играеше с жена си Ревека. 9 Тогава Ави- 9
мелех повика Исаака и рече: Ето, тя наистина
ти е жена; а защо каза ти: Сестра ми е? Исаак
му каза: Защото си рекох: да не би да бъда убит
поради нея. 10 И рече Авимелех: Що е това, кое- 10
то си ни сторил? Лесно можеше някой от лю-
дете да лежи с жена ти, и ти щеше да ни навле-
чеш грях. 11 Затова Авимелех заръча на всички- 11
те люде, казвайки: Който докачи тоя човек или
жена му непременно ще се умъртви. 12 И Иса- 12
ак пося в оная земя и събра през същото лято
стократно; и Господ го благослови. 13 Човекът 13
се възвеличаваше и продължаваше да става ве-
лик, додето стана твърде велик. 14 Той придоби 14
овци, придоби и говеда и много слуги; а фили-
стимците му завиждаха; 15 и филистимците за- 15
трупаха и напълниха с пръст всичките кладен-
ци, които бащините му слуги бяха изкопали в
дните на баща му Авраама. 16 И Авимелех ка- 16
за на Исаака: Иди си от нас, защото си станал
много по-силен от нас. 17 Затова Исаак си оти- 17
де от там, разпъна шатрите си в Герарската до-
лина и там живееше. 18 А Исаак изкопа наново 18
водните кладенци, които бяха изкопани в дни-
те на баща му Авраама, (защото филистимци-
те ги бяха затрупали след Авраамовата смърт)
и нарече ги по имената, с които баща му беше
ги нарекъл. 19 И Исааковите слуги копаха в до- 19
лината и намериха там кладенец с текуща вода.
20 Но Герарските говедари се караха с Исаако- 20
вите говедари, казвайки: Наша е водата: зато-
ва *Исаак* нарече кладенеца Есен˚, понеже се ка-
раха за него. 21 После изкопаха друг кладенец, 21
но и за него се караха; затова го нарече Сит-

25.25 Т.е., Космат. **26** Т.е., Който без право замества, *или* който прави засада. **30** Т.е., Червен. **26.20** Т.е., Каране. **21** Т.е., Вражда. **22** Т.е., Широта.

на˚. 22 Тогава той се премести от там и изкопа
друг кладенец, и за него не се караха; и нарече
го Роовот˚, като думаше: Защото сега Господ ни
даде пространно място, и ние ще се наплодим
23, 24 в тая земя. 23 От там отиде във Вирсавее. 24 И
Господ му се яви през същата нощ и рече: Аз
съм Бог на баща ти Авраама; не бой се, защо-
то Аз съм с тебе, ще те благословя и ще умножа
твоето потомство, заради слугата Ми Авраама.
25 25 И той издигна там олтар и призва Господното
Име; разпъна и шатъра си там, и там Исааковите
26 слуги изкопаха кладенец. 26 Тогава Авимелех
отиде при него от Герар с приятеля си Охозата˚
27 и военачалника си Фихола. 27 И Исаак им рече:
Защо сте дошли при мене, като ме мразите и ме
28 изпъдихте изпомежду си? 28 А те казаха: Видях-
ме явно, че Господ е с тебе, и си рекохме: Нека
се положи клетва между нас, между нас и тебе,
29 и нека направим договор с тебе, 29 че няма да
ни сториш зло, както и ние не те докачихме, и
както само добро ти правихме и те изпратихме
с мир. Сега *виждаме, че* ти си благословеният
30 от Господа. 30 Тогава *Исаак* им даде угощение и
31 те ядоха и пиха. 31 На сутринта станаха рано и
се заклеха един за друг; после Исаак ги изпра-
32 ти, и те си отидоха от него с мир. 32 И в същия
ден Исааковите слуги дойдоха и му известиха
за кладенеца, който бяха изкопали, и му реко-
33 ха: Намерихме вода. 33 И нарече го Савее; от то-
34 ва името на града е Вирсавее до днес. 34 А когато
Исав беше на четиридесет години взе за жена
Юдита, дъщеря на хетееца Веири, и Васемата,
35 дъщеря на хетееца Елон. 35 Те бяха горчивина
за душата на Исаака и Ревека.

27 1 Когато остаря Исаак и очите му ослабна-
ха, та не можеше да види, повика по-големия
си син Исав и му рече: Синко. А той му рече:
2 Ето ме. 2 Тогава той каза: Виж сега, аз вече оста-
3 рях; не зная кой ден ще умра; 3 вземи прочее,
още сега оръжията си, тула си и лъка си, излез
4 на полето и улови ми лов, 4 та ми сготви вкус-
но ястие, каквото аз обичам и донеси ми да ям,
за да те благослови душата ми преди да умра.
5 5 А Ревека чу, когато говореше Исаак на сина си
Исава. И Исав отиде на полето да улови лов и
6 го донесе. 6 Тогава Ревека продума на сина си
Якова, казвайки: Виж, аз чух баща ти да говори
7 на брата ти с тия думи: 7 Донеси ми лов и сгот-
ви ми вкусно ястие, за да ям и да те благосло-
8 вя пред Господа преди да умра. 8 Сега, прочее,
синко, каквото ти поръчам, послушай думите
9 ми. 9 Иди още сега в стадото и донеси ми от там
две добри ярета и аз ще сготвя вкусно ястие за
10 баща ти, каквото той обича; 10 и ти ще го прине-
сеш на баща си да яде, за да те благослови пре-
ди да умре. 11 Но Яков рече на майка си Ревека: 11
11 Виж брат ми Исав е космат, а аз съм гладък.
12 Може би ще ме попипа баща ми, и аз ще се явя 12
пред него като измамник, та ще навлека на себе
си проклятие, а не благословение. 13 А майка му 13
рече: Нека твоето проклятие падне върху мене,
синко; само послушай думите ми, и иди та ми
ги донеси. 14 И тъй, той отиде, взе ги и ги доне- 14
се на майка си; и майка му сготви вкусно ястие,
каквото баща му обичаше. 15 После Ревека взе 15
по-добрите дрехи на по-стария си син Исава,
които се намираха в къщи при нея и с тях об-
лече по-младия си син Якова. 16 И зави ръце- 16
те му и гладкото на шията му с ярешките кожи.
17 Тогава даде в ръцете на сина си Якова вкусно- 17
то ястие и хляба, който бе приготвила. 18 И тъй, 18
той отиде при баща си и рече: Тате. А Исаак ре-
че: Ето ме; кой си ти, синко? 19 И Яков рече на 19
баща си: Аз съм първородният ти Исав; сторих
каквото ми поръча; стани, моля ти се, седни и
яж от лова ми, за да ме благослови душата ти.
20 Но Исаак рече на сина си: Как стана, синко, 20
че го намери толкова скоро? А той рече: Защото
Господ, твоят Бог ми даде добър успех. 21 Тога- 21
ва Исаак рече на Якова: Моля, синко, приближи
се, за да те попипам да ли си същият ми син
Исав, или не. 22 И приближи се Яков при баща 22
си Исаака; и той, като го попипа, рече: Гласът е
глас Яковов, а ръцете са ръце Исавови. 23 И не 23
го позна, защото ръцете му бяха космати, като
ръцете на брата му Исава; и благослови го.
24 И каза: Ти ли си същият ми син Исав? А той 24
рече: Аз. 25 Тогава каза: Принеси ми и ще ям от 25
лова на сина си, за да те благослови душата ми.
И принесе му, та яде; донесе му и вино, та пи.
26 А баща му Исаак му рече: Приближи се сега 26
и целуни ме, синко. 27 И той се приближи та го 27
целуна; и *Исаак* помириса дъха на облеклото
му, и го благослови, казвайки: - Ето, дъхът на
сина ми Е като дъх на поле, което е благосло-
вил Господ. 28 Бог да ти даде от росата на небе- 28
то, И от тлъстината на земята, И изобилие на
жито и на вино. 29 Племена да ти слугуват И на- 29
роди да ти се покланят; Бъди господар на бра-
тята си, И да ти се покланят синовете на май-
ка ти. Проклет всеки, който те кълне, И благо-
словен всеки, който те благославя. 30 Щом като 30
свърши Исаак да благославя Якова, и Яков то-
ку що беше се разделил с баща си Исаака, дой-
де брат му Исав от лова си. 31 Също и той сгот- 31
ви вкусно ястие, принесе на баща си и му ре-
че: Да стане баща ми и да яде от лова на сина
си, за да ме благослови душата ти. 32 А баща му 32

26 В изданието от 1940 г. - Оховата, вероятно печатна грешка.

Исаак му рече: Кой си ти? И той каза: Аз съм
33 син ти, първородният ти, Исав. [33] Тогава Исаак
се разтрепери твърде много, и каза: А кой ще
е оня, който улови лов и ми принесе, та ядох
от всичко преди да дойдеш ти, и го благосло-
34 вих? - Да! и благословен ще бъде. [34] Когато чу
Исав бащините си думи, извика със силен и жа-
лостен вик и рече на баща си: Благослови ме,
35 ей мене, тате. [35] А той рече: Брат ти дойде с из-
36 мама и взе твоето благословение. [36] И рече *Ис-
ав*: Право са го нарекли Яков, защото сега втори
път той ме е изместил: отне първородството ми
и, ето, сега е отнел и благословението ми. И ре-
че: Не си ли задържал за мене благословение?
37 [37] А Исаак в отговор рече на Исава: Ето, поста-
вих го господар над тебе, направих всичките му
братя негови слуги, и надарих го с жито и вино;
38 какво, прочее, да сторя за тебе, синко? [38] И Ис-
ав рече на баща си: Само едно ли благословение
имаш, тате? Благослови ме, ей мене, тате. И Ис-
39 ав плака с висок глас. [39] Тогава баща му Исаак в
отговор му каза: Ето, твоето желание ще бъде в
тлъстите места на земята, Наросявани от небе-
40 то горе; [40] С ножа си ще живееш, а на брата си
ще слугуваш; Но когато въстанеш Ще строшиш
41 ярема му от врата си. [41] И Исав мразеше Яко-
ва поради благословението, с което баща му го
благослови; и думаше Исав в сърцето си: Ско-
ро ще настанат дните, когато ще оплакваме ба-
42 ща си, тогава ще убия брата си Якова. [42] И ка-
заха на Ревека думите на по-стария й син Ис-
ав; затова тя прати да повикат по-младия й син
Якова, и му рече: Виж, брат ти Исав се утеша-
43 ва относно тебе, че ще те убие. [43] Сега прочее,
синко, послушай думите ми: стани, та бягай при
44 брата ми Лавана в Харан, [44] и поживей при него
известно време, доде премине яростта на брата
45 ти, - [45] доде премине от тебе гнева на брата ти,
и той забрави това, което си му сторил; тогава
ще пратя да те доведат от там. Защо да се ли-
46 ша и от двама ви в един ден? [46] И Ревека каза на
Исаака: Омръзна ми живота поради хетейски-
те дъщери. Ако Яков вземе жена от хетейските
дъщери, каквито са тия от дъщерите на тая зе-
мя, защо живея?

28 [1] Тогава Исаак повика Якова, и, като го бла-
гослови, поръча му, казвайки: Да не вземеш
2 жена от ханаанските дъщери. [2] Стани, иди в
Падан-арам, в дома на майчиния ти баща Ватуил, и от там вземи жена, от дъщерите на вуйчо
3 ти Лавана. [3] И Бог Всемогъщи да те благослови
и да те наплоди и умножи, така щото да произ-
4 лязат от тебе редица племена; [4] и даденото на
Авраама благословение да го даде на тебе и на
потомството ти с тебе, за да наследиш земята
в която си пришелец, която Бог даде на Авра-
ама. [5] Така Исаак изпрати Якова; и той отиде в 5
Падан-арам при Лавана, син на сириеца Ватуила, и брат на Ревека, майка на Якова и Исава.
[6] А Исав, като видя, че Исаак благослови Якова 6
и го изпрати в Падан-арам, да си вземе жена от
там, и че, като го благослови, поръча му, каз-
вайки: Да не вземеш жена от ханаанските дъ-
щери; [7] и че Яков послуша баща си и майка си 7
та отиде в Падан-арам; [8] и като видя Исав, че 8
ханаанските дъщери не се нравеха на баща му
Исаака, [9] то Исав отиде при Исмаила и, освен 9
другите си жени, взе за жена и Маелета, дъщеря
на Авраамовия син Исмаил, сестра на Новаита.
[10] Яков, прочее, излезе от Вирсавее и отиде към 10
Харан. [11] И, като стигна на едно място, прено- 11
щува там, защото слънцето беше залязло; и взе
от мястото един камък та го тури за възглав-
ница, и легна да спи на това място. [12] И сънува, 12
и ето стълба изправена на земята, чийто връх
стигаше до небето; и Божиите ангели се качва-
ха и слизаха по нея. [13] И Господ стоеше над нея, 13
и каза: Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраама,
и Бог на Исаака; земята на която лежиш ще дам
на тебе и на потомството ти. [14] Твоето потом- 14
ство ще бъде *многочислено*, като земния пясък;
ти ще се разшириш към запад и към изток, към
север и към юг; и чрез тебе и чрез твоето потом-
ство ще се благословят всички племена на зе-
мята. [15] Ето, Аз съм с тебе и ще те пазя, където 15
и да идеш, и ще те върна пак в тая земя; защо-
то няма да те оставя, докле не извърша това, за
което ти говорих. [16] А като се събуди Яков от 16
съня си, рече: Наистина Господ е на това място,
а аз не съм знаел. [17] И убоя се, и рече: Колко е 17
страшно това място! Това не е друго освен Бо-
жий дом, това е врата небесна. [18] На сутринта, 18
като стана Яков рано, взе камъка, който си бе-
ше турил за възглавница, изправи го за стълб,
и изля масло на върха му. [19] И наименува онова 19
място Ветил˚; а преди името на града беше Луз.
[20] Тогава Яков се обрече и каза: Ако бъде Бог с 20
мене, и ме опази в това пътуване, по което оти-
вам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека,
[21] така щото да се завърна с мир в бащиния си 21
дом, тогава Господ ще бъде мой Бог, [22] и тоя ка- 22
мък, който изправих за стълб, ще бъде Божий
дом; и от всичко, що ми дадеш, ще дам десетък
на Тебе.

[1] Тогава Яков тръгна и отиде в земята на **29**
източните жители. [2] И погледна, и, ето, кладе- 2
нец на полето, и там три стада овци, които по-
чиваха при него, защото от оня кладенец на-

28.19 Божий дом.

появаха стадата; и върху отвора на кладенеца
3 имаше голям камък. 3 И когато се събираха там
всичките стада, отваляха камъка от отвора на
кладенеца та напояваха стадата; после пак ту-
ряха камъка на мястото му над отвора на кла-
4 денеца. 4 И Яков каза на *овчарите*: Братя, от где
5 сте? А те рекоха: От Харан сме. 5 И рече им: По-
знавате ли Лавана, Нахоровия син? Отговори-
6 ха: Познаваме. 6 И рече им: Здрав ли е? А те
рекоха: Здрав е; и ето дъщеря му Рахил иде с
7 овците. 7 А той каза: Вижте, още е много рано,
не е време да се прибира добитъкът; напойте
8 овците и идете да ги пасете. 8 А те рекоха: Не
можем доде се не съберат всичките стада и не
отвалят камъка от отвора на кладенеца; тогава
9 напояваме овците. 9 Докато им говореше още,
дойде Рахил с бащините си овци, защото тя ги
10 пасеше. 10 А като видя Яков Рахил, дъщерята на
вуйка си Лавана, и овците на вуйка си Лавана,
Яков се приближи та отвали камъка от отвора
на кладенеца; и напои стадото на вуйка си Ла-
11 вана. 11 И Яков целуна Рахил и заплака с висок
12 глас. 12 И Яков каза на Рахил, че е брат на баща
й, и че е син на Ревека; а тя се затече, та извести
13 на баща си. 13 А Лаван, като чу за своя сестри-
ник Яков, затече се да го посрещне; и прегър-
на го, целуна го и го заведе у дома си. Тогава
14 *Яков* разказа на Лавана всичко. 14 И Лаван му
рече: Наистина ти си моя кост и моя плът. И
15 *Яков* живя при него един месец. 15 След това Ла-
ван рече на Якова: Нима, като си ми брат, ти ще
ми работиш безплатно? Кажи ми, каква да ти
16 бъде заплатата. 16 А Лаван имаше две дъщери:
името на по-старата беше Лия, а името на по-
17 младата Рахил, 17 на Лия очите не бяха здрави;
18 а Рахил имаше хубава снага и хубаво лице. 18 И
Яков, понеже обикна Рахил, рече: Ще ти рабо-
тя седем години за по-малката ти дъщеря, Ра-
19 хил. 19 И рече Лаван: По-добре да я дам на те-
бе, отколкото да я дам на друг мъж; живей при
20 мене. 20 И тъй, Яков работи за Рахил седем го-
дини; но, поради любовта му към нея, те му се
21 видяха като няколко дни. 21 След това Яков ка-
за на Лавана: Дай жена ми, защото дойде вече
22 време да вляза при нея. 22 И тъй, Лаван събра
всичките хора от това място и даде угощение.
23 23 А вечерта взе дъщеря си Лия, та му я доведе;
24 и той влезе при нея. 24 И Лаван даде слугинята
25 си Зелфа за слугиня на дъщеря си Лия. 25 Но на
утринта, ето че беше Лия. И *Яков* рече на Лава-
на: Що е това, което ми стори ти? Нали за Рахил
26 ти работих? Тогава защо ме излъга? 26 А Лаван
каза: В нашето място няма обичай да се дава по-
младата преди по-старата. 27 Свърши *сватбар-* 27
ската седмица с тая; и ще ти дам и оная за ра-
ботата, която ще ми вършиш още седем години.
28 И Яков стори така; свърши седмицата с *Лия и* 28
тогава Лаван му даде дъщеря си Рахил за же-
на. 29 И Лаван даде слугинята си Вала за слуги- 29
ня на дъщеря си Рахил. 30 И *Яков* влезе при Ра- 30
хил, и обикна Рахил повече от Лия; и работи на
Лавана още седем години. 31 А Господ, понеже 31
видя, че Лия не беше обичана, отвори утроба-
та ѝ; а Рахил беше бездетна. 32 И тъй, Лия зачна 32
и роди син, и наименува го Рувим˚, защото си
думаше: Господ погледна на неволята ми; сега
мъжът ми ще ме обикне. 33 И пак зачна и роди 33
син; и рече: Понеже чу Господ, че не съм лю-
бима, затова ми даде и тоя син; и наименува го
Симеон˚. 34 Пак зачна и роди син; и рече: Сега 34
вече мъжът ми ще се привърже към мене, за-
щото му родих три сина; затова го наименува
Левий˚. 35 И пак зачна и роди син; и рече: Тоя 35
път ще възхваля Господа; затова го наименува
Юда˚. И престана да ражда.

1 А като видя Рахил, че не раждаше деца на **30**
Якова, Рахил завидя на сестра си и рече на Яко-
ва: дай ми чада, иначе аз ще умра. 2 А Яков се 2
разгневи на Рахил, и рече: Нима съм аз, а не
Бог, Който е лишил утробата ти от плод? 3 А тя 3
рече: Ето слугинята ми Вала; влез при нея, и тя
да роди на коленете ми, та да придобия и аз де-
ца чрез нея. 4 И тъй, тя му даде слугинята си Ва- 4
ла за жена; и Яков влезе при нея. 5 И Вала зачна 5
и роди син на Якова. 6 Тогава рече Рахил: Бог 6
отсъди за мене, послуша и гласа ми, та ми даде
син; затова го наименува Дан˚. 7 И Вала, слуги- 7
нята на Рахил, пак зачна и роди втори син на
Якова. 8 Тогава рече Рахил: Силна борба водих 8
със сестра си, и надвих; затова го наименува
Нефталим˚. 9 Когато видя Лия, че престана да 9
ражда, взе слугинята си Зелфа та я даде на Яко-
ва за жена. 10 И Зелфа, слугинята на Лия, роди 10
син на Якова. 11 И рече Лия: Щастие дойде; за 11
това го наименува Гад˚. 12 И Зелфа слугинята 12
на Лия, роди втори син на Якова. 13 Тогава ре- 13
че Лия: Честита съм; защото честита ще ме на-
рекат жените; затова го наименува Асир˚. 14 И 14
през времето на пшеничената жетва, Рувим, ка-
то излезе, намери мандрагорови ябълки на по-
лето и ги донесе на майка си Лия; и Рахил рече
на Лия: Я ми дай от мандрагоровите ябълки на
сина ти. 15 А тя ѝ рече: Малко ли ти е дето си от- 15
нела мъжа ми, та искаш да отнемеш мандрато-
ровите ябълки на сина ми? Тогава Рахил ѝ рече:
Като е тъй, нека лежи с тебе тая нощ за манд-

29.32 Т.е., Ето син. **33** Т.е., Послушание. **34** Т.е., Съединение. **35** Т.е., Славословие. **30.6** Т.е., Съдия. **8** Т.е., Моя борба. **11** Т.е., Щастие. **13** Т.е., Честит.

16 рагоровите ябълки на сина ти. [16] И така, когато
дойде Яков вечерта от полето, Лия излезе да го
посрещне и рече: При мене да влезеш, защото
наистина те откупих с мандрагоровите ябълки
17 на сина си. И лежа с нея оная нощ. [17] И Бог по-
слуша Лия; и тя зачна; и роди пети син на Яко-
18 ва. [18] Тогава рече Лия: Бог ми даде награда за
гдето дадох слугинята си на мъжа си, затова го
19 наименува Исахар°. [19] И Лия пак зачна и роди
20 шести син на Якова. [20] И рече Лия: Бог ми да-
де добър дар, сега мъжът ми ще живее с мене,
защото му родих шест сина; затова го наимену-
21 ва Завулон°. [21] И после роди дъщеря, която на-
22 именува Дина°. [22] След това Бог си спомни за
23 Рахил; Бог я послуша и отвори утробата й. [23] Тя
зачна и роди син, и рече: Бог отне от мене по-
24 зора. [24] И наименува го Иосиф°, като думаше:
25 Господ да ми прибави и друг син. [25] А като ро-
ди Рахил Иосифа, Яков рече на Лавана: Пусни
me да си отида в моето място и в отечеството
26 си. [26] Дай ми жените и децата ми, за които съм
ти работил, за да си отида; защото ти знаеш ра-
27 ботата, която ти свърших. [27] А Лаван му рече:
Ако съм придобил твоето благоволение, *оста-
ни; защото* разбрах, че Господ me е благословил
28 заради тебе. [28] Рече още: Кажи ми каква запла-
29 та искаш, и ще ти я дам. [29] А *Яков* му каза: Ти
знаеш, как съм ти работил, и как е бил добитъ-
30 кът ти при мене. [30] Защото това, което имаше ти
преди моето идване, беше малко; а сега нарасна
и стана много. С моето идване Господ те благо-
слови. Но сега, кога ще промисля и за своя си
31 дом? [31] А той рече: Какво да ти дам? И Яков ка-
за: Не ми давай нищо; ако направиш, каквото
32 ти кажа, аз пак ще пазя и паса стадото ти; [32] ще
премина днес през цялото ти стадо и ще отлъча
от него всяка капчеста и пъстра и всяка черни-
кава между овците, и *всяка* пъстра и капчеста
33 между козите; те ще ми бъдат заплатата. [33] И
занапред, когато дойдеш да прегледаш запла-
тата ми, моята правота ще засвидетелствува за
мене - всяка коза, която не е капчеста и пъстра,
и всяка овца, която не е черна, тя, *ако се намери*
34 у мене, ще се счита за крадена. [34] И рече Лаван:
35 Нека да бъде според както си казал. [35] И тъй в
същия ден *Лаван* отлъчи нашарените с линии
и пъстрите козли, всичките капчести и пъстри
кози, всичките, на които имаше бяло и всички-
те черни между овците, та ги предаде в ръце-
36 те на *Якововите* синове, [36] и постави тридневен
път между себе си и Якова; а Яков пасеше оста-
37 налите от Лавановите стада. [37] Тогава Яков взе
зелени пръчки от топола, от леска и от явор и
изряза по тях бели ивици, така щото да се ви-
жда бялото по пръчките. [38] Тия пръчки, по ко- 38
ито беше изрязал белите ивици, тури пред ста-
дата в коритата, в поилата, дето дохождаха ста-
дата да пият; и, като зачеваха, когато дохожда-
ха да пият, [39] то стадата зачеваха пред пръчки- 39
те, и стадата раждаха нашарени с линии, капчести и пъстри. [40] И Яков отлъчваше агнетата 40
и обръщаше лицата на овците към нашарените и към всичките черни от Лавановото стадо;
а своите стада тури отделно, и не ги тури с Ла-
вановите овци. [41] И когато по-силните овци за- 41
чеваха, Яков туряше пръчките в коритата пред
очите на стадото, за да зачеват между пръчки-
те. [42] А когато овците бяха по-слаби, не ги ту- 42
ряше; така че се падаха по-слабите на Лавана, а
по-силните на Якова. [43] Така човекът забогатя 43
твърде много, и придоби големи стада, слугини
и слуги, камили и осли.

31 [1] А *Яков* чу думите на Лавановите синове,
които казваха: Яков отне целия имот на баща
ни, и от бащиния ни имот придоби цялото това
богатство. [2] И, ето, Яков видя, че лицето на Ла- 2
вана не беше към него тъй както преди. [3] А Гос- 3
под рече на Якова: Върни се в отечеството си и в
рода си, и Аз ще бъда с тебе. [4] Тогава Яков пра- 4
ти да повикат Рахил и Лия на полето при ста-
дото му; [5] и рече им: Виждам, че бащиното ви 5
лице не е към мене тъй както преди; но Бог на
баща ми е бил с мене. [6] А вие знаете, че с цялата 6
си сила работих на баща ви. [7] Но баща ви ме из- 7
лъга и десет пъти променя заплатата ми; обаче
Бог не го остави да ми напакости. [8] Ако кажеше 8
така: Капчестите ще ти бъдат заплатата, тогава
цялото стадо раждаше капчести; а ако кажеше
така: Шарените ще ти бъдат заплатата, тогава
цялото стадо раждаше шарени. [9] Така Бог отне 9
стадото на баща ви и го даде на мене. [10] И *едно* 10
време, когато зачеваше стадото, подигнах очи
и видях насъне, че, ето, козлите, които се кач-
ваха на стадото бяха шарени, капчести и сиви.
[11] И ангел Божий ми рече в съня: Якове; И аз 11
отговорих: Ето ме. [12] И той каза: Подигни сега 12
очи и виж, че всичките козли, които се качват
на стадото, са шарени, капчести и сиви; защо-
то видях всичко, що ти прави Лаван. [13] Аз съм 13
Бог на Ветил, гдето ти помаза стълб с масло и
гдето Ми се обрече. Стани сега, излез из тая зе-
мя и се върни в родината си. [14] Рахил и Лия в 14
отговор му рекоха: Имаме ли ние още дял или
наследство в бащиния си дом? [15] Не счете ли ни 15
той като чужденки, защото ни продаде и даже
изяде дадените за нас пари? [16] Защото цялото 16

18 Т.е., Награда. **20** Т.е., Живелище. **21** Т.е., Съд. **24** Т.е., Дано прибави.

богатство, което Бог отне от баща ни, е наше и
на нашите чада. Затова, стори сега, каквото Бог
17 ти е казал. 17 Тогава Яков стана и тури децата
18 си и жените на камилите. 18 И подкара всичкия
си добитък и целия си имот що бе придобил,
спечеления от него добитък, който бе събрал
в Падан-арам, за да отиде в Ханаанската земя
19 при баща си Исаака. 19 А като беше отишъл Ла-
ван да стриже овците си, Рахил откраднa до-
20 машните идоли на баща си. 20 И тъй, Яков по-
бягна скришно от сириеца Лавана, без да му из-
21 вести, че си отива. 21 Побягна с целия си имот,
стана та премина Ефрат˚ и отправи се към Га-
22 лаадската поляна. 22 А на третия ден известиха
23 на Лавана, че Яков побягнал. 23 Тогава *Лаван*,
като взе със себе си братята си, гони го седем
24 дни˚, и го стигна на Галаадската поляна. 24 Но
Бог дойде насъне, през нощта, при сириеца Ла-
вана и му каза: Внимавай да не речеш на Якова
25 ни зло, ни добро. 25 И така, Лаван стигна Яко-
ва. Яков беше разпънал шатрата си на бърдото,
а Лаван с братята си разпъна своята на Галаад-
26 ската поляна. 26 И Лаван рече на Якова: Що сто-
ри ти? Защо побягна скришно и отведе дъщери-
27 те ми, като с нож запленени? 27 Защо се скри, за
да бягаш; и ме измами, а не ми яви, та да мо-
жех да те изпратя с веселие и с песни, с тъпани
28 и с арфи, 28 нито ме остави да целуна синовете и
дъщерите си? Ти си сторил това без да мислиш.
29 29 Ръката ми е доволно силна да ви напакости;
но Бог на баща ви ми говори нощес, казвайки:
Внимавай да не речеш на Якова ни зло, ни доб-
30 ро. 30 И сега вече си тръгнал, понеже ти е много
домъчняло за бащиния ти дом; *обаче*, защо си
31 откраднал боговете ми? 31 А Яков в отговор ка-
за на Лавана: *Побягнах* понеже се уплаших; за-
щото си рекох: Да не би да ми отнемеш на сила
32 дъщерите си. 32 У когото намериш боговете си,
той да не остане жив; пред братята ни прегле-
дай, какво твое има у мене и си го вземи (за-
щото Яков не знаеше, че Рахил ги бе открадна-
33 ла). 33 И тъй, Лаван влезе в Яковата шатра, в
Лиината шатра и в шатрите на двете слугини,
но не намери *боговете*. Тогава, като излезе от
34 Лиината шатра, влезе в Рахилината шатра. 34 А
Рахил беше взела домашните идоли, турила ги
в седлото на камилата и седеше на тях. А Лаван
35 пипаше из цялата шатра, но не ги намери. 35 И
Рахил рече на баща си: Да ти се не зловиди, гос-
подарю, дето не мога да стана пред тебе, поне-
же имам обикновеното на жените. И той търси,
36 но не намери идолите. 36 Тогава Яков се разсър-
ди и скара се с Лавана. Яков проговори и каза
на Лавана: Какво е престъплението ми? Какъв
е грехът ми, та си се затекъл подир мене толкоз
разпалено? 37 Като претърси всичките ми вещи, 37
какво намери от цялата си покъщнина? Сложи
го тук пред моите братя и твоите братя и нека
отсъдят между двама ни. 38 Двадесет години ве- 38
че съм бил при тебе; овците ти и козите ти не
се изяловиха; и овните на стадото ти не изядох.
39 Разкъсано от звяр не ти донесох; аз теглех за- 39
губата. От мене ти изискваше *откраднатото*,
било че се открадне деня или нощя. 40 Ето как 40
беше с мене: деня пекът ме изнуряваше, а нощя
- мразът, и сънят бягаше от очите ми. 41 Двадe- 41
сет години вече съм бил в дома ти; четирина-
десет години ти работих за двете ти дъщери и
шест години за овците ти; и ти десет пъти про-
мени заплатата ми. 42 Ако не беше с мене бащи- 42
ният ми Бог, Бог на Авраама, Страхът на Иса-
ака, ти без друго би ме изпратил сега без ни-
що. Бог видя моята неволя и труда на ръцете
ми и те изобличи нощес. 43 А Лаван в отговор 43
рече на Якова: Тия дъщери са мои дъщери и де-
цата са мои деца и стадата са мои стада, всич-
ко що виждаш е мое; и какво да сторя днес на
тия мои дъщери или на децата, които са наро-
дили? 44 Но сега ела, аз и ти да направим дого- 44
вор, който да бъде свидетелство между мене и
тебе. 45 Тогава Яков взе камък и го изправи за 45
стълб. 46 Още Яков рече на братята си: Натру- 46
пайте камъни; и те взеха камъни та направи-
ха грамада; и ядоха там край грамадата. 47 Ла- 47
ван я нарече Иегар Сахадута˚, а Яков я нарече
Галаад˚. 48 И рече Лаван: Тая грамада е свиде- 48
тел днес между мене и тебе. Поради това тя се
наименува Галаад 49 и Масфа˚, защото думаше: 49
Господ да бди между мене и тебе, когато сме да-
леч един от друг. 50 Ако се обхождаш зле с дъ- 50
щерите ми, или ако вземеш други жени, освен
дъщерите ми, няма никой човек с нас *за свиде-
тел*; но виж, Бог е свидетел между мене и тебе.
51 Лаван още каза на Якова: Гледай тая грамада 51
и гледай стълба; който изправих между мене и
тебе, 52 тая грамада да бъде свидетел, и стълбът 52
да бъде свидетел, че аз няма да премина тая гра-
мада към тебе, нито ти ще преминеш тая гра-
мада и тоя стълб към мене, за зло. 53 Бог Ав- 53
раамов, Бог Нахоров, бащиният им Бог, нека
съди между нас. И Яков се закле в Страха на ба-
ща си Исаака. 54 Тогава Яков принесе жертва на 54
поляната и повика братята си да ядат хляб, и
ядоха хляб, и пренощуваха на поляната. 55 И на 55
утринта Лаван стана рано, целуна синовете си

31.21 Еврейски: реката. **23** Еврейски: седемдневно пътешествие. **47** Т.е., (Халдейски), Свидетелска грамада. **47** Т.е., (Еврейски), Свидетелска грамада. **49** Т.е., Стражарница.

и дъщерите си, благослови ги; и Лаван тръгна, та се върна в своето място.

32 [1] Тогава Яков отиде по пътя си и ангели Божии го срещнаха. [2] А като ги видя, Яков рече: Това е Божие войнство; и наименува мястото Маханаим˚. [3] И Яков изпрати пред себе си вестители до брата си Исава в Сирийската земя, на местността Едом; [4] и заръча им, казвайки: Така да речете на господаря ми Исава: Слугата ти Яков тъй говори: Бях пришелец при Лавана, и бавих се до сега; [5] придобих говеда, осли и овци, слуги и слугини; и изпратих да известят на господаря ми, за да придобия благоволението ти. [6] А вестителите се върнаха при Якова и казаха: Ходихме при брата ти Исава; а и той иде да те посрещне, и четиристотин мъже с него. [7] А Яков, като се уплаши много и се смути, раздели людете, които бяха с него, и стадата, говедата и камилите, на две дружини, казвайки: [8] Ако налети Исав на едната дружина и я удари, останалата дружина ще се избави. [9] Тогава Яков каза: Боже на баща ми Авраам, и Боже на баща ми Исаака, Господи, Който си ми рекъл: Върни се в отечеството си и при рода си и Аз ще ти сторя добро, [10] не съм достоен за най-малката от всичките милости и от всичката вярност, които си показал на слугата Си; защото *едвам* с тоягата си преминах тоя Иордан, а сега станах два стана. [11] Избави ме, моля Ти се, от ръката на брата ми, от ръката на Исава; защото се боя от него, да не би, като дойде, да порази и мен и майка с чада. [12] А Ти си казал: Наистина ще ти сторя добро и ще направя потомството ти като морския пясък, който поради множеството *си* не може да се изброи. [13] Като пренощува там оная нощ, взе от онова, що му дойде под ръка, за подарък на брата си Исава: [14] двеста кози и двадесет козли, двеста овци и двадесет овни, [15] тридесет дойни камили с малките им, четиридесет крави и десет юнци, двадесет ослици и десет жребчета, [16] и предаде всяко стадо отделно в ръцете на слугите си. И рече на слугите си: Минете пред мене, и оставете разстояние между едно стадо и друго. [17] На първия заръча, като каза: Когато те срещне брат ми Исав и те попита, казвайки: Чий си? Къде отиваш? Чии са тия пред тебе? [18] Тогава ще кажеш: Те са на слугата ти Якова; подарък е, който изпраща на господаря ми Исава; и той иде подир нас. [19] Така заръча и на втория, на третия и на всичките, които вървяха подир стадата, като казваше: По тоя начин ще говорите на Исава, когато го срещнете; [20] и ще речете: Ето, слугата ти Яков иде подир нас. Защото си думаше: Ще го умилостивя с подаръка, който върви пред мене и после ще видя лицето му; може би ще ме приеме *благосклонно*. [21] И тъй, подаръкът мина пред него, но сам той остана през оная нощ в стана. [22] А като стана през нощта, взе двете си жени, двете си слугини и единадесетте си деца, и премина брода на Явок˚. [23] Взе ги и ги прекара през потока, прекара и всичко що имаше. [24] А Яков остана сам. И един човек се бореше с него до зазоряване, [25] който, като видя, че не му надви, допря се до ставата на бедрото му; и ставата на Якововото бедро се измести, като се бореше с него. [26] Тогава *човекът* рече: Пусни ме да си отида, защото се зазори. А *Яков* каза: Няма да те пусна да си отидеш, догде не ме благословиш. [27] А той му каза: Как ти е името? Отговори: Яков. [28] А той рече: Няма да се именуваш вече Яков, но Израил˚, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил. [29] А Яков го попита, като рече: Кажи ми, моля, твоето име. А той рече: Защо питаш за моето име? И благослови го там. [30] И Яков наименува мястото Фануил˚, защото, *си казваше:* Видях Бога лице с лице и животът ми биде опазен. [31] Слънцето го огря, като заминаваше Фануил; и куцаше с бедрото си. [32] Затова и до днес израилтяните не ядат сухата жила, която е върху ставата на бедрото; защото *човекът* се допря до ставата на Яковото бедро при сухата жила.

33 [1] След това, като подигна Яков очи, видя, че идеше Исав и с него четиристотин мъже; и раздели децата си на Лия и Рахил и на двете слугини. [2] Слугините и децата им тури напред, Лия и децата й подир тях, а Рахил и Иосифа най-назад. [3] А сам той замина пред тях и поклони се до земята седем пъти, доде да стигне при брата си. [4] И Исав се затече да го посрещне, прегърна го, падна на врата му и го целуна; и те заплакаха. [5] И като подигна очи и видя жените и децата, рече: Какви ти са тия? И той рече: *Те са* децата, които Бог подари на слугата ти. [6] Тогава пристъпиха слугините и децата им и се поклониха. [7] Така пристъпиха и Лия и децата й и се поклониха; а после пристъпиха Иосиф и Рахил и се поклониха. [8] Тогава рече *Исав*: За какво ти е тая цяла дружина, която срещнах? А той каза: За да придобия благоволението на господаря си. [9] А Исав рече: Имам доволно, брате мой; ти задръж своите си. [10] Но Яков отвърна: Не, моля ти се, ако съм придобил твоето благоволение, приеми подаръка ми от ръцете ми, тъй като видях лицето ти, като че видях Божие лице, поне-

32.2 Т.е., Войнства. **22** В изданието от 1940 г. Яков - печатна грешка. **28** Т.е., Борец с Бога. **30** Т.е., Божието лице.
33.11 Еврейски: благословението ми.

же ти беше благосклонен към мене. [11] Приеми, моля, подаръка ми˚, който ти е принесен; защото Бог е постъпил благо към мене, та имам всичко. И като настояваше, той го прие. [12] Тогава рече *Исав*: Да тръгнем и да вървим, и аз ще вървя пред тебе. [13] Но *Яков* му каза: Господарят ми знае, че децата ми са нежни, и че имам със себе си дойни овци и говеда; и ако ги пресилят само един ден, цялото стадо ще измре. [14] Господарят ми нека замине, моля, пред слугата си; и аз ще карам полека според вървежа на добитъка, който е пред мене, и според вървежа на децата, доде стигна при господаря си в Сиир. [15] А Исав рече: *Поне* да оставя с тебе неколцина от хората, които са с мене. Но той каза: Каква нужда? *Стига* да придобия благоволението на господаря си. [16] И тъй, в същия ден, Исав се върна по пътя си за Сиир. [17] А Яков пътуваше в Сокхот, дето си построи къща и направи кошари за добитъка си; затова, мястото се именува Сокхот˚. [18] И като се върна от Падан-арам, Яков дойде в Сихемовия град Салим, който е в Ханаанската земя, и разположи се пред града. [19] И от синовете на Емора, Сихемовия баща, купи за сто сребърника нивата, гдето разпъна шатрата си. [20] Там издигна олтар; и го наименува Ел-елое-Израил˚.

34 [1] А Дина, дъщеря на Лия, която тя беше родила на Якова, излезе да види дъщерите на *онази* земя. [2] А Сихем, син на евееца Емор, местния владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили. [3] И душата му се привърза за Яковата дъщеря Дина; и обикна момата и говори на момата по сърцето ѝ. [4] И Сихем говори на баща си Емора, казвайки: Вземи ми тая мома за жена. [5] А Яков чу, че той осквернил дъщеря му Дина; но понеже синовете му бяха с добитъка му на полето, Яков си замълча до завръщането им. [6] Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Якова, за да се разговори с него. [7] А като чуха за *станалото*, Яковите синове дойдоха от полето; и тия мъже се наскърбиха и много се разгневиха, загдето той сторил безчестие на Израиля, като изнасилил Яковата дъщеря, - нещо, което не трябваше да стане. [8] И така, Емор се разговаряше с тях, казвайки: Душата на сина ми Сихема се е привързала към дъщеря ви; дайте му я, моля, за жена. [9] И сродете се с нас; давайте на нас вашите дъщери и взимайте за вас нашите дъщери. [10] Живейте с нас, и земята е пред вас; настанете се и търгувайте в нея и придобивайте владения в нея. [11] Тоже и Сихем рече на баща ѝ и на братята ѝ: *Само* да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете ще дам. [12] Искайте от мене вено и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми речете; само ми дайте момата за жена. [13] А Яковите синове отговориха на Сихема и на баща му Емора с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и говориха им, казвайки: [14] Не можем да сторим това, да дадем сестра си на необрязан човек; защото това би било укор за нас. [15] Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас, [16] тогава ще даваме нашите дъщери вам и ще вземаме вашите дъщери за нас, ще живеем с вас и ще станем един народ. [17] Но ако не приемете *условието ни* да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем. [18] И това, което казаха, бе угодно на Емора и на Еморовия син Сихема. [19] Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Яковата дъщеря; и в целия му бащин дом той беше най-почтен. [20] Тогава Емор и син му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже, казвайки: [21] Тия човеци са миролюбиви към нас; затова, нека живеят в земята и търгуват в нея; защото, вижте, земята е доволно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери. [22] Тия човеци се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ, само с това условие, щото всеки от мъжки пол между нас да се обреже, както те се обрязват. [23] Добитъкът им, имотът им и всичките им животни не ще ли станат наши? Само да се съгласим с тях и те ще живеят с нас. [24] Тогава всичките, които излизаха от портата на града му, послушаха Емора и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обряза, всичките, които излизаха из портата на града му. [25] А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от Яковите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, взеха всеки ножа си, нападнаха дързостно града и избиха всички от мъжки пол. [26] Убиха с острото на ножа Емора и сина му Сихем; а Дина взеха из дома на Сихема и си излязоха. [27] Тогава Яковите синове се спуснаха върху убитите и ограбиха града, понеже бяха осквернили сестра им. [28] Заграбиха овците им, говедата им, ослите им, каквото имаше в града и по полето и всичкото им богатство; [29] и откараха в плен всичките им деца и жени и разграбиха всичко що имаше в къщите. [30] Но Яков рече на Симеона и Левия: Вие ме смутихте, понеже ме направихте да съм омразен˚ между жителите на тая земя, между хана-

17 Т.е., колиби, *или* кошари. **20** Т.е., Бог, Израилевият Бог. **34.30** Еврейски: да воня.

анците и ферезейците; и понеже аз имам малко хора, те ще се съберат против мене и ще ме
31 поразят, та ще погина аз и домът ми. 31 А те казаха: *Трябваше ли* той да постъпи със сестра ни, като с блудница?

35 1 След това Бог каза на Якова: Стани, иди на Ветил и живей там; и там издигни олтар на Бога, Който ти се яви, когато бягаше от лицето на
2 брата си Исава. 2 Тогава Яков каза на домочадието си и на всичките, които бяха с него: Махнете чуждите богове, които са между вас, очистете се и променете дрехите си; 3 и да станем
3 да отидем във Ветил, и там ще издигна олтар на Бога, Който ме послуша в деня на бедствието ми и беше с мене в пътя, по който ходих. 4 И
4 тъй, те дадоха на Якова всичките чужди богове, що бяха в ръцете им и обиците, които бяха на ушите им; и Яков ги скри под дъба, който
5 бе при Сихем. 5 След това си тръгнаха; и страх Божи беше върху градовете, които бяха наоколо им, така че не преследваха Яковите синове. 6 И тъй, Яков дойде в Луз, (който е Ветил),
6 в Ханаанската земя, той и всичките люде, които бяха с него. 7 И там издигна олтар и наименува мястото Ел-Ветил˚, защото когато бягаше
7 от лицето на брата си, там му се яви Бог. 8 По това време умря Девора, Ревекината бавачка, и я погребаха под дъба, по-долу от Ветил; за то-
8 ва се наименува Дъба на Плача˚. 9 И Бог пак се яви на Якова, след завръщането му от Падан-
9 арам, и го благослови. 10 Каза му Бог: Името ти *наистина* е Яков; но не ще се именуваш вече
10 Яков, но Израил ще ти бъде името. И наименува го Израил. 11 Бог му рече още: Аз съм Бог
11 Всемогъщий; плоди се и размножавай се. Народ, даже редица народи ще произлязат от те-
12 бе, и царе ще излязат от чреслата ти; 12 и земята, която дадох на Авраама и Исаака, на тебе ще я дам; и на потомството ти след тебе ще дам
13 земята. 13 Тогава Бог се възнесе от него, от мя-
14 стото, гдето му говори. 14 И Яков издигна стълб на мястото, гдето му говори, каменен стълб и принесе възлияние на него и го поля с масло.
15 15 И Яков наименува мястото, гдето Бог говори
16 с него, Ветил. 16 След това тръгнаха от Ветил; а като стигнаха близо до Ефрата, Рахил роди и
17 много се мъчеше при раждането си. 17 А като се мъчеше да роди, бабата й рече: Не бой се, за-
18 щото имаш още един син. 18 А като предаваше душа, (защото умря), Рахил го наименува Ве-
19 нони˚, а баща му го нарече Вениамин˚. 19 Така Рахил умря и я погребаха край пътя за Ефра-
20 та, (която е Витлеем). 20 И над гроба й Яков издигна стълб; той е и до днес стълб на Рахилиния гроб. 21 Подир това Израил тръгна и разпъ- 21
на шатрата си оттатък Мигдал-едер. 22 И когато 22
Израил живееше в оная земя, Рувим отиде и лежа с наложницата на баща си Вала; и Израил се научи за това. А Якововите синове бяха дванадесет души: 23 синовете на Лия: Рувим, Яковия първороден, Симеон, Левий, Юда Исахар и 23
Завулон; 24 синовете от Рахил: Иосиф и Вениа- 24
мин; 25 а синовете на Рахилината слугиня Вала: 25
Дан и Нефталим; 26 и синовете от Лиината слугиня Зелфа: Гад и Асир. Тия са Якововите си- 26
нове, които му се родиха в Падан-арам. 27 По- 27
сле Яков дойде при баща си Исаака в Мамврий, в Кириат-арва, (който е Хеврон), дето Авраам и Исаак бяха престояли. 28 И дните на Исаака 28
станаха сто и осемдесет години. 29 И Исаак като 29
издъхна, умря стар и сит от дни, прибра се при людете си; и синовете му Исав и Яков го погребаха.

36 1 Ето потомството на Исава, който е Едом. 2 Исав си взе жена от ханаанските дъщери: Ада, 2
дъщеря на хетееца Елон; и Оливема, Анаевата дъщеря, внука на евееца Севегон; 3 и Исма- 3
иловата дъщеря Васемата, сестра на Навиота. 4 Ада роди на Исава Елифаза; Васемата роди Ра- 4
гуила. 5 А Оливема роди Еуса, Иеглома и Ко- 5
рея. Тия са синовете на Исава, които му се родиха в Ханаанската земя. 6 А Исав взе жените 6
си, синовете си, дъщерите си и всичките човеци от дома си, добитъка си, всичките си животни и цялото си имущество, което беше придобил в Ханаанската земя, та отиде в една земя далеч от брата си Якова. 7 Защото имуще- 7
ството им беше толкова много, щото не можеха да живеят заедно; земята гдето престояваха не можеше да ги побере поради добитъка им. 8 И така, Исав се засели на Сиирската поляна. 8
Исав е Едом. 9 Ето потомството на Исава, праотец на едомците в Сиирската поляна; 10 ето име- 9 10
ната на Исавовите синове: Елифаз, син от Исавовата жена Ада, Рагуил, син от Исавовата жена Васемата. 11 А синовете на Елифаза бяха: Те- 11
ман, Омар, Сефо, Готом и Кенез. 12 А Тамна бе- 12
ше наложница на Исавовия син Елифаза и роди на Елифаза Амалика; тия са синовете от Исавовата жена Ада. 13 И ето синовете на Рагуила: 13
Нахат, Зара, Сама и Миза; тия са синовете от Исавовата жена Васемата. 14 И ето синовете от 14
Оливема, Анаевата дъщеря, Севегоновата внука, Исавовата жена: тя роди на Исава Еуса, Еглома и Корея. 15 Ето първенците на Исавовите 15
синове; синовете на Исавовия първороден Ели-

35.7 Т.е., Бог на Ветил. **8** Алон-вакут. **18** Т.е., Син на скръбта ми. **18** Т.е., Син на десница.

фаз: главатар Теман, главатар Омар, главатар
16 Сефо, главатар Кенез. 16 Главатар Корей, глава-
тар Готом, главатар Амалик; тия са главатарите
произлезли от Елифаза в Едомската земя; тия
17 са синовете от Ада. 17 И ето синовете на Исавовия
син Рагуила; главатар Нахат, главатар За-
ра, главатар Сама, главатар Миза; тия са глава-
тарите произлезли от Рагуила в Едомската зе-
мя; тия са синовете от Исавовата жена Васема-
18 та. 18 И ето синовете от Исавовата жена Оливе-
ма: главатар Еус, главатар Еглом, главатар Ко-
рей; тия са главатарите произлезли от Анаева-
19 та дъщеря Оливема, Исавовата жена. 19 Тия са
синовете на Исава, който е Едом, и тия са гла-
20 ватарите им. 20 Ето синовете на Кореец Сиир,
които живееха в оная земя: Лотан, Совал, Се-
21 вегон, Ана, 21 Дисон, Асар и Дисан; тия са гла-
ватарите произлезли от хорейците, Сиирови-
22 те чада, в Едомската земя. 22 А синовете на Ло-
тана бяха Хори и Емам; и Лотанова сестра бе-
23 ше Тамна. 23 А ето синовете на Совала: Алван,
24 Манахат, Гевал, Сефо и Онам. 24 И ето синове-
те на Севегона: Ая и Ана; Ана е тоя, който на-
мери горещите извори в пустинята, като пасе-
25 ше ослите на баща си Севегона. 25 И ето Анае-
вите чада: Дисон и Оливема, Анаевата дъщеря.
26 26 И ето синовете на Дисона: Амадан, Асван, Ит-
27 ран и Харан. 27 Ето синовете на Асара: Валаан,
28 Заван и Акан. 28 Ето синовете на Дисана: Уз и
29 Аран. 29 Ето главатарите произлезли от хорей-
ците: главатар Лотан, главатар Совал, главатар
30 Севегон, главатар Ана. 30 Главатар Дисон, гла-
ватар Асар, главатар Дисан; тия са произлез-
лите от хорейците главатари, според главатар-
31 ствата им в Сиирската земя. 31 Ето и царете, ко-
ито царуваха в Едомската земя, преди да се въз-
32 цари цар над израилтяните. 32 Царува, в Едом,
Вела, син на Веора; а името на града му беше
33 Денава. 33 Като умря Вела, възцари се вместо
34 него Иовав, син на Зара, от Восора. 34 Като умря
Иовав, възцари се вместо него Хусам, от земя-
35 та на теманците. 35 Като умря Хусам, възцари
се вместо него Адад, син на Вадада, който по-
рази мадиамците на моавското поле; а името
36 на града му беше Авит. 36 Като умря Адад, въз-
37 цари се вместо него Самла, от Марсека. 37 Ка-
то умря Самла, възцари се вместо него Саул, от
38 Роовот, който е при Ефрат˚. 38 Като умря Саул,
възцари се вместо него Вааланан, син на Ахо-
39 вора. 39 Като умря Вааланан, Аховоровият син,
възцари се вместо него Адар; а името на града
му беше Пау; и името на жена му беше Метаве-
40 ил, дъщеря на Метреда, Мезаавова внука. 40 Ето
имената на произлезлите от Исава първенци,
според семействата им, според местата им, спо-
ред имената им: главатар Тамна, главатар Ал-
ва, главатар Етет, 41 главатар Оливема, главатар 41
Ила, главатар Финон, 42 главатар Кенез, глава- 42
тар Теман, главатар Мивсар, 43 главатар Маге- 43
диил, главатар Ирам; тия са Едомските първен-
ци, според селищата им в земята, която прите-
жаваха. Това е Исав, праотец на едомците.

37 1 А Яков живееше в Ханаанската земя, земя- **37**
та в която баща му беше пришелец. 2 Ето слово- 2
то за Якововото потомство. Иосиф, когато бе-
ше момче на седемнадесет години, пасеше ов-
ците заедно с братята си, синовете на Вала и си-
новете на Зелфа, жените на баща му; и Иосиф
съобщаваше на баща им за лошото им пове-
дение. 3 А Израил обичаше Иосифа повече от 3
всичките си чада, защото беше син на старост-
та му; и му беше направил шарена дрешка. 4 Но 4
братята му, като гледаха, че баща им го обича-
ше повече от всичките му братя, намразиха го
и не можеха да му говорят спокойно. 5 А Иосиф 5
видя сън и го разказа на братята си и те го на-
мразиха още повече. 6 Той им рече: Чуйте, мо- 6
ля, тоя сън, който видях: 7 Ето ние връзвахме 7
снопи на полето; и моят сноп стана и се изпра-
ви и вашите снопи се наредиха наоколо и се по-
клониха на моя сноп. 8 А братята му рекоха: Ти 8
цар ли ще станеш над нас? или господар ще ни
станеш? И намразиха го още повече, поради съ-
нищата му и поради думите му. 9 А той видя и 9
друг сън и го разказа на братята си, казвайки:
Ето, видях още един сън, че слънцето и луна-
та и единадесет звезди ми се поклониха. 10 Но 10
когато разказа това на баща си и на братята си,
смъмра го баща му, като му каза: Какъв е тоя
сън, който си видял? Дали наистина аз и май-
ка ти и братята ти ще дойдем да ти се покло-
ним до земята? 11 И завидяха му братята му; а 11
баща му запомни тия думи. 12 А когато братя- 12
та му бяха отишли да пасат стадото на баща си
в Сихем, 13 Израил рече на Иосифа: Не пасат 13
ли братята ти стадото в Сихем? Ела да те из-
пратя при тях. А той му рече: Ето ме. 14 И ка- 14
за му: Иди, виж, добре ли са братята ти и ста-
дото и ми донеси известие. И тъй, изпрати го
от Хевронската долина, и той дойде в Сихем.
15 И един човек го намери като се луташе из по- 15
лето; и човекът го попита, казвайки: Що тър-
сиш? 16 А той рече: Търся братята си; кажи ми, 16
моля где пасат *стадото*. 17 И човекът рече: За- 17
минаха от тука, защото ги чух да казват: Нека
идем в Дотан. И тъй, Иосиф отиде подир бра-
тята си и ги намери в Дотан. 18 А те, като го ви- 18
дяха от далеч, доде още не беше се приближил

36.37 Еврейски: реката.

при тях, сговориха се против него да го убият.
19 [19] Рекоха си един на друг: Ето иде тоя сънови-
20 дец. [20] Елате сега, да го убием и да го хвърлим в
един от тия ровове; па ще кажем: Лют звяр го е
изял; и ще видим какво ще излезе от сънищата
21 му. [21] Но Рувим, като чу това, избави го от ръ-
22 ката им и рече: Да не го убиваме. [22] Рече им още
Рувим: Не проливайте кръв, хвърлете го в тоя
ров, който е в пустинята, но ръка да не дигне-
те на него; *каза така*, за да го избави от ръката
23 им и да го върне на баща му. [23] И когато дой-
де Иосиф при братята си, съблякоха от Иосифа
дрешката му, шарената дрешка, която носеше.
24 [24] Тогава го взеха и го хвърлиха в рова; а ровът
25 беше празен, нямаше вода. [25] После, като бяха
седнали да ядат хляб, подигнаха очи и видяха,
ето, един керван исмаиляни идеше от Галаад,
с камилите си натоварени с аромати, балсам и
26 смирна, и отиваха да ги закарат в Египет. [26] То-
гава Юда рече на братята си: Каква полза ако
27 убием брата си и скрием кръвта му? [27] Елате да
го продадем на исмаиляните; да не туряме ръка
на него, защото е наш брат, наша плът. И бра-
28 тята му го послушаха. [28] И като минаваха мади-
амските търговци, извлякоха и извадиха Иоси-
фа из рова и продадоха Иосифа на исмаиля-
те за двадесет сребърника; а те заведоха Иоси-
29 фа в Египет. [29] А Рувим се върна при рова, и,
ето, Иосиф не беше в рова. И раздра дрехите
30 си. [30] И върна се при братята си та рече: Няма
31 детето; а аз, аз къде да се дяна? [31] Тогава взеха
Иосифовата дрешка, заклаха козел и, като на-
32 топиха дрешката в кръвта, [32] изпратиха шаре-
ната дрешка да я занесат на баща им, като реко-
ха: Намерихме това; познай сега дали е дреш-
33 ката на сина ти, или не. [33] И той я позна и рече:
Това е дрешката на сина ми; лют звяр го е изял;
34 несъмнено Иосиф е разкъсан. [34] И Яков разд-
ра дрехите си, тури вретище около кръста си и
35 оплаква сина си за дълго време. [35] И всичките
му синове, и всичките му дъщери станаха, за да
го утешават; но той не искаше да се утеши, за-
що казваше: С жалеене ще сляза при сина си
36 в гроба. И баща му го оплакваше. [36] А мадиам-
ците продадоха *Иосифа* в Египет на Петефрия,
Фараонов придворен, началник на телохрани-
телите.

38 [1] По онова време Юда се отдели от брать-
та си и свърна при един одоламец на име Ира.
2 [2] И Юда като видя там дъщерята на един хана-
3 анец, на име Суя, взе я и влезе при нея. [3] И тя
4 зачна и роди син; и той го наименува Ир. [4] И
зачна пак и роди син; и тя го наименува Онан.
5 [5] Пак роди и друг син и го наименува Шела. А
6 *Юда* беше в Ахдив, когато тя го роди. [6] След
време Юда взе жена за първородния си Ир, на
име Тамар. [7] А Ир, Юдовият първороден, беше 7
нечестив пред Господа; и Господ го уби. [8] То- 8
гава рече Юда на Онана: Влез при братовата
си жена и извърши към нея длъжността на де-
вер и въздигни потомството на брата си. [9] Но 9
Онан знаеше, че потомството нямаше да бъде
негово; затова, когато влизаше при братовата
си жена, изливаше *семето си* на земята, за да
не въздигне потомство на брата си. [10] А това, 10
което правеше, бе зло пред Господа; затова и
него уби. [11] Тогава, Юда, рече на снаха си Та- 11
мар: Живей, *като* вдовица в бащиния си дом,
догде отрасне син ми Шела; защото си дума-
ше: Да не би и той да умре като братята си. И
така, Тамар отиде и живя в бащиния си дом.
[12] След дълго време, Юдовата жена, дъщеря на 12
Суя, умря; и като се утеши Юда, отиде, той и
приятелят му, одоламецът Ира, при стригачите
на овците си в Тамна. [13] И известиха на Тамар, 13
казвайки: Ето, свекърът ти отива в Тамна, за да
стриже овците си. [14] Тогава тя съблече вдовиш- 14
ките си дрехи, покри се с покривалото си, об-
ви се и седна при кръстопътя на Енаим, който е
по пътя за Тамна; защото видя, че порасна Ше-
ла, а тя не бе му дадена за жена. [15] А Юда, ка- 15
то я видя, помисли, че е блудница: защото беше
покрила лицето си. [16] Той, прочее, свърна към 16
нея на пътя и рече: Остави ме, моля, да вляза
при тебе; (защото не позна, че беше снаха му).
И тя рече: Какво ще ми дадеш, за да влезеш при
мене? [17] А той рече: Ще ти изпратя яре от ста- 17
дото. И тя отвърна: Даваш ли ми залог, догде го
изпратиш? [18] Рече той: Какъв залог да ти дам? И 18
тя каза: Печата си, ширита си и тоягата си, ко-
ято е в ръката ти. И той й ги даде. И влезе при
нея и тя зачна от него. [19] После тя стана та си 19
отиде, свали покривалото си и облече вдовиш-
ките си дрехи. [20] А Юда изпрати ярето, чрез ръ- 20
ката на приятеля си одоламеца, за да вземе за-
лога от ръката на жената; но той не я намери.
[21] Затова попита хората от онова място, казвай- 21
ки: Где е блудницата, която беше на пътя при
Енаим? А те рекоха: Тука не е имало блудница.
[22] И той се върна при Юда и рече: Не я намерих; 22
още и хората от онова място рекоха: Тук не е
имало блудница. [23] И рече Юда: Нека си държи 23
нещата, да не станем за присмех; ето, аз пратих
това яре, но ти не я намери. [24] Около три ме- 24
сеца подир това, известиха на Юда, казвайки:
Снаха ти Тамар блудствува; а още, ето, непраз-
на е от блудството. А Юда рече: Изведете я да
се изгори. [25] А когато я извеждаха, тя изпрати 25
до свекъра си да му кажат: От човека, чиито са
тия неща, съм непразна. Рече още: Познай, мо-

ля, чии са тия неща - печатът, ширитът и тоягата. 26 26 И Юда ги позна и рече: Тя е по-права от
мене, тъй като не я дадох на сина си Шела. И
27 не я позна вече. 27 И когато дойде времето й да
28 роди, ето, имаше близнета в утробата й. 28 И ка-
то раждаше, едното простря ръка: и бабата взе
та върза червен конец на ръката му и каза: Тоя
29 пръв излезе. 29 А като дръпна надире ръката си,
ето, брат му излезе; и тя рече: Какъв пролом
си направи ти? За това го наименуваха Фарес˚.
30 30 После излезе брат му, който имаше червения
конец на ръката си, и него наименуваха Зара.

39 1 А Иосифа заведоха в Египет, и египтянинът Петефрий, Фараонов придворен, началник на телохранителите, го купи от ръката на
2 исмаиляните, които го доведоха там. 2 И Господ беше с Иосифа, и той благоуспяваше и се
намираше в дома на господаря си египтянина.
3 3 И като видя господарят му, че Господ бе с него,
и че Господ прави да успява в ръката му всич-
4 ко, което вършеше, 4 Иосиф придоби благоволение пред очите му и му служеше; и той го постави настоятел на дома си, като предаде в ръ-
5 ката му всичко, което имаше. 5 И откакто го постави настоятел на дома си и на всичко, което
имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Иосифа; Господното благословение беше върху всичко, що имаше в дома и по ни-
6 вите. 6 А *Петефрий* остави всичко що имаше в Иосифовата ръка, и, освен хляба, който ядеше,
не знаеше нищо за онова, което притежаваше.
7 А Иосиф беше строен и красив. 7 И след време,
жената на господаря му хвърли очи на Иосифа
8 и му рече: Легни с мене. 8 Но той отказа и рече на жената на господаря си: Виж, господарят
ми не знае нищо за онова, което е с мене в дома
9 и предаде в моята ръка всичко що има; 9 в тоя
дом няма никой по-голям от мене, нито е задържал от мене друго нещо освен тебе, защото си
му жена; как, прочее, да сторя аз това голямо
10 зло и да съгреша пред Бога? 10 И при все, че тя
говореше на Иосифа всеки ден, той не я послу-
11 ша да лежи с нея, нито да бъде с нея. 11 А един ден, като влезе *Иосиф* в къщи, за да върши работата си, а никой от домашните мъже не беше
12 там в къщи, 12 тя го хвана за дрехата и му каза:
Легни с мене. Но той остави дрехата си в ръката
13 й, избяга и излезе вън. 13 А като видя, че остави
14 дрехата си в ръката й и избяга вън, 14 тя извика домашните си мъже и им говори, казвайки:
Вижте, доведе ни един евреин, за да се поругае
с нас; той влезе при мене, за да ме изнасили; но
15 аз извиках с висок глас. 15 А той, като чу, че извиках с висок глас, остави дрехата си при мене
и избяга та излезе вън. 16 И тя задържа дрехата 16
му при себе си, докато си дойде господарят му
в дома си. 17 И според тия думи му говори, каз- 17
вайки: Еврейският слуга, когото ти си ни довел,
влезе при мене, за да ми се поругае; 18 но, като 18
извиках с висок глас, той остави дрехата си при
мене и избяга вън. 19 Като чу господарят му ду- 19
мите, които му рече жена му, казвайки: Така ми
стори слугата ти, гневът му пламна. 20 И госпо- 20
дарят му взе Иосифа и го хвърли в крепостната
тъмница, в мястото където бяха запирани царските затворници; и той остана там в крепостната тъмница. 21 Но Господ беше с Иосифа и по- 21
казваше благост към него и му даде благоволение пред очите на тъмничния началник. 22 Тъй 22
че тъмничният началник предаде на Иосифовата ръка всичките затворници, които бяха в
крепостната тъмница; и за всичко що се вършеше там, той беше разпоредник. 23 Тъмничният 23
началник не нагледваше нищо от онова, което
бе в ръката на *Иосифа*; защото Господ беше с
него и Господ правеше да благоуспява всичко,
каквото той вършеше.

40 1 След това, виночерпецът и хлебарят на Египетския цар се провиниха пред господаря
си, Египетския цар. 2 Та Фараон, като се раз- 2
гневи на двамата си придворни - началника на
виночерпците и началника на хлебарите - 3 ту- 3
ри ги под стража, в дома на началника на телохранителите, в крепостната тъмница, в мястото, където Иосиф бе затворен. 4 А началник- 4
ът на телохранителите постави при тях Иосифа, и той им слугуваше; и те останаха известно време в тъмницата. 5 И виночерпецът и хле- 5
барят на Египетския цар, които бяха затворени в крепостната тъмница, сънуваха и двамата сън, всеки *видя* съня си в същата нощ, всеки
според както щеше да се тълкува съновидението му. 6 И Иосиф, като влезе при тях на утринта 6
и видя, че бяха смутени, 7 попита Фараоновите 7
придворни, които бяха заедно с него в тъмницата, в дома на неговия господар, казвайки: Защо изглеждате тъй скръбни днес? 8 А те му ка- 8
заха: Видяхме сън, а няма кой да го изтълкува.
И Иосиф им рече: Тълкуванията не са ли от Бога? Разкажете ми го, моля. 9 Тогава началникът 9
на виночерпците разказа своя сън на Иосифа,
като му рече: В съня ми, ето лоза пред мене; 10 и 10
на лозата имаше три пръчки, и виждаше се, като че напъпваше и цветовете й цъфтяха и гроздовете на лозата узряха. 11 А Фараоновата ча- 11
ша беше в ръката ми; и взех гроздето, изстисках го във Фараоновата чаша и подадох чашата във Фараоновата ръка. 12 И Иосиф му рече: 12

38.29 Т.е., Проломване.

Ето значението му: трите пръчки са три дни.
13 [13] След три дена Фараон ще издигне главата ти
и ще те възстанови на службата ти; и ще подна-
сяш чашата във Фараоновата ръка, както пре-
14 ди, когато ти му беше виночерпец. [14] Но спомни
си за мене, когато те постигне благополучието,
смили се, моля, за мене, та продумай на Фара-
15 она за мене и избави ме от тоя дом. [15] Понеже
наистина бях откраднат от Еврейската земя, а
пък тук не съм сторил нищо, за да ме хвърлят
16 в тая яма. [16] Като видя началникът на хлебари-
те, че той тълкува добре, рече на Иосифа: И аз
сънувах; и, ето, три кошници с бял хляб бяха
17 на главата ми: [17] в най-горната кошница има-
ше от всякакви ястия за Фараона; и птиците ги
18 ядяха от кошницата на главата ми. [18] А Иосиф в
отговор каза: Ето значението му: трите кошни-
19 ци са трите дни. [19] След три дни Фараон ще ти
отнеме главата, като те обеси на дърво; и пти-
20 ците ще изкълват месата ти от тебе. [20] След три
дни, на рождения си ден, Фараон направи угo-
щение на всичките си слуги; и издигна главата
на началника на виночерпците и главата на на-
21 началника на хлебарите между слугите си: [21] На-
началника на виночерпците възстанови на служ-
ба и той подаваше чашата във Фараоновата ръ-
22 ка; [22] а началника на хлебарите обеси, според,
23 както Иосиф бе изтълкувал *сънищата* им. [23] А
началникът на виночерпците не си спомни за
Иосифа, но го забрави.

41 [1] Като изминаха две години Фараон сънува,
2 че стоеше при Нил˚. [2] И, ето, седем крави, хуба-
ви и тлъсти, излизаха из реката и пасяха в тръ-
3 стиката. [3] А, ето, след тях излизаха из реката
други седем крави, грозни и мършави, и стоя-
4 ха при *първите* крави на речния бряг. [4] И гроз-
ните, мършави крави изядоха седемте хубави
5 и тлъсти крави. Тогава Фараон се пробуди. [5] А
като заспа сънува втори път; и, ето, седем кла-
6 са пълни и добри израснаха из едно стъбло. [6] А,
ето, след тях израснаха *други* седем класа тън-
7 ки и прегорели от източния вятър. [7] И тънките
класове погълнаха седемте дебели и пълни кла-
сове. А като се събуди Фараон, ето, беше сън.
8 [8] На сутринта духът му беше смутен; той, про-
чее, изпрати да му повикат всичките влъхви и
всичките мъдреци в Египет, и Фараон им раз-
каза сънищата си; но нямаше кой да ги изтъл-
9 кува на Фараона. [9] Тогава началникът на вино-
черпците говори на Фараона, казвайки: Днес се
10 сещам, че съм виновен. [10] Фараон беше се раз-
гневил на слугите си и ме хвърли, мене и на-
чалника на хлебарите, в тъмница, в дома на на-
11 началника на телохранителите. [11] И сънувахме, аз
и той, в същата нощ; сънувахме, всеки според
както щеше да се тълкува съновидението му.
12 [12] А заедно с нас беше там един млад евреин, 12
слуга на началника на телохранителите; и ка-
то му разказахме, той ни разтълкува сънищата;
на всеки *от нас*, според съновидението му, да-
де значението. [13] И според както ни изтълкува, 13
така и стана; мене той възстанови на службата
ми, а него обеси. [14] Тогава Фараон направи да 14
повикат Иосифа, и бързо го изведоха из тъм-
ницата; и той се обръсна, преоблече се и дой-
де при Фараона. [15] И Фараон каза на Иосифа: 15
Сънувах, но няма кой да изтълкува съня; но аз
чух да казват за тебе, че като чуеш съновиде-
ние, умееш да го тълкуваш. [16] А Иосиф в от- 16
говор каза на Фараона: Не аз, Бог ще даде на
Фараона отговор с мир. [17] Тогава Фараон ка- 17
за на Иосифа: В съня си, ето, стоях край бре-
га на Нил˚. [18] И, ето, седем крави тлъсти и ху- 18
бави излязоха из реката и пасяха в тръстика-
та. [19] И, ето, след тях излязоха други седем кра- 19
ви, слаби, много грозни и мършави, каквито по
грозота никога не съм видял в цялата Египет-
ска земя. [20] И мършавите, грозни крави изядо- 20
ха първите седем тлъсти крави; [21] но пак, като 21
ги изядоха не се познаваше, че са ги изяли; но
изгледът им беше тъй грозен, както и в нача-
лото. Тогава се пробудих. [22] После видях в съня 22
си; и, ето, седем класа пълни и добри израстна-
ха из едно стъбло. [23] И, ето, след тях израснаха 23
други седем класа, сухи, тънки и прегорели от
източния вятър; [24] тънките класове погълнаха 24
седемте добри класове. И казах *съновидението*
на влъхвите; но нямаше кой да ми го изтълку-
ва. [25] Тогава Иосиф каза на Фараона: Фараоно- 25
вият сън е един; Бог е явил на Фараона това,
което скоро ще направи. [26] Седемте добри кра- 26
ви са седем години; и седемте добри класове са
седем години, сънят е един. [27] А седемте мърша- 27
ви и грозни крави, които излязоха след тях, са
седем години, както и седемте празни класове,
прегорели от източния вятър; те ще бъдат се-
дем години на глад. [28] Това е, което казах на Фа- 28
раона; Бог е явил на Фараона това, което скоро
ще направи. [29] Ето идат седем години на голямо 29
плодородие по цялата Египетска земя. [30] А след 30
тях ще дойдат седем години на глад; всичкото
плодородие ще се забрави в Египетската земя,
защото гладът ще опустоши земята. [31] Няма да 31
се познае плодородието на земята, поради оня
глад, който ще последва; защото ще бъде твър-
де тежък. [32] А това, дето съновидението се по- 32
втори на Фараона два пъти, *означава*, че това е
решено от Бога и, че Бог скоро ще го извърши.

41.1 Еврейски: реката. **17** Еврейски: реката.

33 [33] Прочее, нека потърси Фараон умен и мъдър
човек и нека го постави над Египетската земя.
34 [34] Нека стори Фараон *това* и нека постави над-
зиратели над земята; и в седемте плодородни
години нека събере петата част от *произведени-*
35 *ята* на Египетската земя. [35] Нека съберат всич-
ката храна на тия добри години, които идат;
и събраното жито нека бъде под Фараоновата
36 власт, за храна в градовете, и нека го пазят. [36] И
храната ще се запази за седемте гладни години,
които ще настанат в Египетската земя, за да не
37 се опустоши земята от глада. [37] Това нещо беше
38 угодно на Фараона и на всичките му слуги. [38] И
Фараон каза на слугите си: Можем ли да наме-
рим човек, като тоя, в когото има Божия Дух?
39 [39] Тогава Фараон каза на Иосифа: Понеже Бог
ти откри всичко това, няма никой толкова умен
40 и мъдър, колкото си ти. [40] Ти ще бъдеш над до-
ма ми, и всичките ми люде ще слушат твоите
думи; само с престола аз ще бъда по-горен от
41 тебе. [41] Фараон още каза на Иосифа: Виж, по-
42 ставям те над цялата Египетска земя. [42] Тога-
ва Фараон извади пръстена си от ръката си и
го тури на Иосифовата ръка, облече го в дрехи
от висон и окачи му златно огърлие на шията.
43 [43] После нареди да го возят на втората колесни-
ца, и викаха пред него: Коленичете! И така го
44 постави над цялата Египетска земя. [44] При това,
Фараон каза на Иосифа: Аз съм владетел˚, но
без тебе никой няма да дигне ръка или нога по
45 цялата Египетска земя. [45] И Фараон наименува
Иосифа Цафнат-панеах˚ и даде му за жена Асе-
нета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер.
След това, Иосиф излезе по обиколка из Еги-
46 петската земя. [46] Иосиф беше на тридесет годи-
ни, когато стоя пред Египетския цар Фараон; и,
като се отдалечи от лицето на Фараона, Иосиф
47 обиколи цялата Египетска земя. [47] И през се-
демте години на плодородие земята роди пре-
48 изобилно. [48] И *Иосиф* събра всичката храна от
тия седем години, които бяха *настанали* в Еги-
петската земя, и тури храната в градовете; във
всеки град прибра храната от околните му ни-
49 ви. [49] Иосиф събра жито твърде много, колко-
то морския пясък, така щото престана да го ме-
50 ри; защото беше без мяра. [50] А преди да настъ-
пят годините на глада, на Иосифа се родиха два
сина, които му роди Асенета, дъщеря на Илио-
51 полския жрец Потифер. [51] И Иосиф наименува
първородния Манасия˚, защото *си думаше:* Бог
ме направи да забравя всичките си мъки и це-
52 лия си бащин дом. [52] А втория наименува Еф-
рем˚, защото *си думаше*: Бог ме направи пло-
довит в земята на страданието ми. [53] А като се 53
изминаха седемте години на плодородие, които
бяха *настанали* в Египетската земя [54] настъпи- 54
ха седемте години на глад, според както Иосиф
бе казал; и настана глад по всичките земи, а по
цялата Египетска земя имаше хляб. [55] Защото, 55
когато огладня цялата Египетска земя, и люде-
те извикаха към Фараона за хляб, Фараон ре-
че на всичките египтяни: Идете при Иосифа, и
каквото ви каже, сторете. [56] (А гладът беше по 56
цялото лице на земята). Иосиф, прочее, отвори
всичките житници и продаваше на египтяните,
защото гладът се усилваше по Египетската зе-
мя. [57] И *от* всички страни дохождаха в Египет 57
при Иосифа да купят жито, понеже гладът се
усилваше по цялата земя.

42 [1] А като видя Яков, че в Египет се намира
жито, Яков рече на синовете си: Защо се гле-
дате един друг? [2] Рече още: Ето, чух, че в Еги- 2
пет се намира жито; слезте там та ни купете от
там, за да живеем и да не измрем. [3] Тогава де- 3
сетте Иосифови братя слязоха да купят жито от
Египет. [4] А Яков не изпрати Вениамина, Иоси- 4
фовия брат, заедно с братята му; защото дума-
ше: Да не би да му се случи нещастие. [5] И тъй, 5
между ония, които идеха, дойдоха и синовете
на Израиля да купят; защото имаше глад и в Ха-
наанската земя. [6] А понеже Иосиф беше упра- 6
вител на земята и той беше, който продаваше
на всичките люде на оная земя, затова братя-
та на Иосифа, като дойдоха, поклониха му се с
лицата си до земята. [7] А Иосиф, като видя бра- 7
тята си, позна ги, но се престори, като чужд на
тях, говореше им грубо и им рече: От где идете?
А те рекоха: От Ханаанската земя, за да купим
храна. [8] (*А при все, че* Иосиф позна братята си, 8
те не го познаха). [9] Тогава Иосиф, като си спом- 9
ни сънищата, които беше видял за тях, рече им:
Вие сте шпиони; дошли сте да съглеждате го-
лотата на тая земя. [10] А те му казаха: Не, гос- 10
подарю, слугите ти дойдоха да си купят храна.
[11] Ние всички сме синове на един човек, честни 11
човеци сме, слугите ти не са шпиони. [12] Но той 12
им рече: Не, дошли сте да съглеждате голотата
на земята. [13] А те казаха: Ние, твоите слуги, сме 13
дванадесет братя, синове на един човек в Хана-
анската земя; и, ето, най-младият е днес при ба-
ща ни, а единият го няма. [14] И Иосиф им рече: 14
Това е, което ви казах, когато рекох: Шпиони
сте. [15] Ето как ще бъдете опитани: *В името* на 15
Фараона˚, няма да излезете от тука, ако не дой-
де и по-младият ви брат тука. [16] Пратете един 16
от вас да доведе брата ви; а вие ще останете за-

44 Еврейски: Фараон **45** Т.е., Спасение на века **51** Т.е., Забравяне. **52** Т.е., Плодовит. **42.15** Еврейски: Фараон живее.

творени догде се проверят думите ви, дали говорите истина; и ако не, *в името* на Фараона,
17 наистина вие сте шпиони. 17 И ги постави под
18 стража за три дена. 18 А на третия ден Иосиф им
рече: Това сторете и ще живеете, защото аз се
19 боя от Бога: 19 Ако сте честни, нека остане един
от вашите братя в къщата, в която сте пазени;
вие идете, закарайте жито за гладните си чел-
20 яди˚, 20 па ми доведете най-младия си брат; така
ще се докаже, че думите ви са истинни, и вие
21 няма да умрете. И сториха така. 21 И рекоха си
един на друг: Наистина сме виновни за нашия
брат, гдето видяхме мъката на душата му, кога-
то ни се молеше и ние не го послушахме; зато-
22 ва ни постигна туй бедствие. 22 А Рувим им от-
говори казвайки: Не ви ли говорих тия думи:
Не съгрешавайте против детето, но вие не по-
слушахте. Затова, вижте, кръвта му се изисква.
23 23 А те не знаеха, че Иосиф разбираше, защото
24 говореха с него чрез преводач. 24 И той се от-
тегли от тях и плака; после, като се върна при
тях, говореше им; и взе измежду тях Симеона
25 та го върза пред очите им. 25 Тогава Иосиф за-
повяда да напълнят съдовете им с жито, да вър-
нат парите на всекиго в чувала му, и да им дадат
26 храна за из пътя; и сториха им така. 26 А те на-
товариха житото на ослите си и си тръгнаха от
27 там. 27 Но когато един от тях развърза чувала
си на мястото за пренощуване, за да даде хра-
на на осела си, видя, че парите му бяха отгоре
28 в чувала. 28 И рече на братята си: Парите ми са
повърнати; наистина, вижте ги в чувала ми. То-
гава сърцата им се ужасиха, и те се обръщаха с
трепет един към друг и казваха: Що е това, кое-
29 то ни стори Бог? 29 И като дойдоха при баща си
Якова, в Ханаанската земя, разказаха му всич-
30 ко, което им се бе случило. 30 Рекоха: Човекът,
който е господар, на оная земя, ни говори гру-
бо, и ни взе за човеци *дошли* да съгледат стра-
31 ната. 31 Но ние му казахме: Честни човеци сме, не
32 сме шпиони; 32 дванадесет братя сме, синове на
един баща˚; единият се изгуби, а най-младият
33 е днес при баща ни в Ханаанската земя. 33 И чо-
векът, господарят на земята ни каза: Ето как ще
позная дали сте честни: оставете един от ваши-
те братя при мене и вземете *жито* за гладни-
34 те си домочадия˚ и си идете, 34 па ми доведе-
те най-младия си брат; тогава ще позная, че не
сте шпиони, а сте честни, и ще пусна брата ви,
35 и вие ще търгувате в тая земя. 35 А като изпраз-
ваха чувалите си, ето, на всеки възела с парите
беше в чувала му; и те и баща им се уплашиха
36 като видяха възлите с парите си. 36 Тогава ба-
ща им Яков каза: Вие ме *оставихте* без чада;
Иосифа няма, Симеона няма, а искате и Вениа-
мина да заведете; върху мене падна всичко то-
ва! 37 А Рувим, като говореше на баща си, рече: 37
Убий двата ми сина, ако не ти го доведа; предай
го в моята ръка и аз пак ще ти го доведа. 38 А 38
Яков каза: Син ми няма да слезе с вас, защото
брат му умря, и само той остана; ако му се слу-
чи нещастие по пътя, по който отивате, тогава
ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба.

1 А гладът ставаше голям по земята. 2 И като **43,** 2
изядоха житото, което донесоха от Египет, ба-
ща им рече: Идете пак, купете ни малко храна.
3 А Юда, като му говореше каза: Човекът стро- 3
го ни заръча, казвайки: Няма да видите лицето
ми, ако брат ви не бъде с вас. 4 Ако изпратиш 4
брата ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна;
5 но ако не го изпратиш, няма да слезем; защото 5
човекът ни рече: Няма да видите лицето ми, ако
брат ви не бъде с вас. 6 А Израил рече: Защо ми 6
сторихте това зло та казахте на човека, че има-
те и друг брат? 7 А те рекоха: Човекът разпита 7
подробно за нас и за рода ни, като ни каза: Ба-
ща ви жив ли е още? имате ли *и друг* брат? И ние
му отговорихме според тия *негови* думи. От где
да знаем ние, че щеше да каже: Доведете брата
си. 8 Тогава, Юда рече на баща си, Израиля: Из- 8
прати детето с мене, и да станем да отидем, за да
живеем и да не измрем - и ние, ти и чадата ни.
9 Аз отговарям за него; от моята ръка го искай; 9
ако не ти го доведа и не го представя пред те-
бе, тогава нека съм виновен пред тебе за вина-
ги. 10 Понеже, ако не бяхме се бавили, без друго 10
до сега бихме се върнали втори път. 11 Тогава, 11
баща им Израил каза: Ако е тъй, това сторете:
вземете в съдовете си от най-хубавите плодове˚
на *нашата* земя - малко балсама и малко мед,
аромати и смирна, фъстъци и бадеми - та ги за-
несете подарък на човека; 12 вземете двойно *по-* 12
вече пари в ръцете си, върнатите в чувалите ви
пари, повърнете с ръцете си: може да е станало
грешка. 13 Вземете и брата си та станете и иде- 13
те при човека. 14 А Бог Всемогъщи да ви даде 14
да придобиете благоволението на човека, та да
пусне другия ви брат и Вениамина. А аз, ако е
речено да *остана* без чада, нека остана без ча-
да. 15 Тогава човеците, като взеха тоя подарък, 15
взеха двойно *повече* пари в ръцете си и Вениа-
мина; и станаха та слязоха в Египет и предста-
виха се на Иосифа. 16 А Иосиф, като видя Вени- 16
амина с тях, рече на домакина си: Заведи тия
човеци у дома *ми* и заколи, каквото трябва и
приготви; защото човеците ще обядват с мене

19 Еврейски: За глада в дома ви. **32** Еврейски: синове на баща си. **33** Еврейски: За глада в дома ви. **43.11** Еврейски: хваленото нещо.

на пладне. 17 И човекът стори, каквото поръча Иосиф, и той въведе човеците в Иосифовия
18 дом. 18 А човеците се уплашиха, загдето ги поведоха в Иосифовия дом, и рекоха: Поради парите, върнати в чувалите ни първия път, ни повеждат, за да намери повод против нас, да ни
19 нападне и да зароби нас и ослите ни. 19 Затова те се приближиха при Иосифовия домакин и говориха му при вратата на дома, казвайки:
20 20 Послушай, господарю, слязохме първия път
21 да си купим храна; 21 а *на връщане*, когато дойдохме до мястото за пренощуване и отворихме чувалите си, ето, на всеки парите бяха в чувала му, парите ни напълно: затова ги донесохме об-
22 ратно в ръцете си. 22 Донесохме и други пари в ръцете си, за да купим храна; не знаем, кой ту-
23 ри парите ни в чувалите ни. 23 А той каза: Бъдете спокойни, не бойте се; Бог ваш и Бог на баща ви, ви даде скритото в чувалите ви съкровище; аз получих парите ви. Тогава изведе при
24 тях Симеона. 24 И *домакинът* въведе човеците в Иосифовия дом и им даде вода та си умиха
25 нозете; даде и храна за ослите им. 25 А те приготвиха подаръка за Иосифа преди да дойде на пладне; защото чуха, че там щели да ядат хляб.
26 26 И когато дойде Иосиф у дома, поднесоха му в
27 къщи подаръка, който беше в ръцете им; и му се поклониха до земята. 27 И след като ги разпита за здравето им, рече: Здрав ли е баща ви, старецът, за когото ми говорихте? Жив ли е още?
28 28 А те казаха: Здрав е слугата ти, баща ни, жив
29 е още. И наведоха се та се поклониха. 29 И като подигна очи видя едноутробния си брат Вениамин и каза: Тоя ли е най-младият ви брат, за когото ми говорихте? И рече: Бог да бъде ми-
30 лостив към тебе, чадо мое. 30 И Иосиф бързо се оттегли, защото сърцето му се развълнува за брата му; и като искаше да плаче, влезе в стаята
31 си и плака там. 31 После уми лицето си и излезе
32 и задържайки се рече: Сложете хляб. 32 И сложиха отделно за него, отделно за тях и отделно за египтяните, които ядяха с него; защото не биваше египтяните да ядат хляб с евреите, по-
33 неже това е гнусота за египтяните. 33 И насядаха пред него, първородният според първородството му, и най-младият според младостта му;
34 и човеците се чудеха помежду си. 34 И *Иосиф* им пращаше от ястията си; а Вениаминовият дял беше пет пъти по-голям от дела на когото и да било от тях. И те пиха, пиха изобилно с него.

44 1 После заповяда на домакина си, казвайки: Напълни чувалите на човеците с храна, колкото могат да поберат, тури парите на всекиго в чувала му° 2 и тури чашата ми, сребърната ча- 2
ша, отгоре в чувала на най-младия, с парите за житото му. И той стори според това, което рече Иосиф. 3 На утринта, щом съмна, изпратиха 3
човеците и ослите им. 4 А когато бяха излезли 4
из града и не бяха се отдалечили много, Иосиф рече на домакина си: Стани, тичай след човеците и, като ги стигнеш, кажи им: Защо върнахте зло за добро? 5 Не е ли тая *чашата* с която пие 5
господарят ми, и с която даже гадае? Зле постъпихте като сторихте това. 6 И *човекът*, като ги 6
настигна, каза им тия думи. 7 А те му рекоха: За- 7
що говори господарят ни такива думи? Не дай, Боже, слугите ти да сторят такова нещо. 8 Ето, 8
ние ти върнахме от Ханаанската земя, парите които намерихме отгоре в чувалите си; и как бихме откраднали сребро или злато из дома на господаря ти? 9 Този от слугите ти, у когото се 9
намери, нека умре, тоже и ние нека бъдем роби на господаря си. 10 А той рече: Нека бъде според 10
както казахте: У когото се намери, той ще ми бъде роб, а вие не ще бъдете виновни. 11 Тога- 11
ва те бързо снеха чувалите си на земята, и всеки отвори чувала си. 12 И той претърси, като почна 12
от най-стария и свърши с най-младия; и чашата се намери във Вениаминовия чувал. 13 Тога- 13
ва раздраха дрехите си, натовариха всеки осела си, и се върнаха в града. 14 И дойдоха Юда и 14
братята му в дома на Иосифа, гдето той още се намираше, и паднаха пред него на земята. 15 И 15
рече им Иосиф: Какво е това що сторихте? Не знаете ли, че човек, като мене, може да гадае безпогрешно°? 16 Тогава Юда каза: Що да ре- 16
чем на господаря си? що да говорим? или как да се оправдаем? Бог откри неправдата на слугите ти; ето, роби сме на господаря си, и ние и оня у когото се намери чашата. 17 Но *Иосиф* рече: Не 17
дай, Боже, да сторя това: Оня, у когото се намери чашата, той ще ми бъде роб; а вие си идете с мир при баща си. 18 Тогава Юда се приближи до 18
него и рече: Моля ти се, господарю мой, позволи на слугата си да каже една дума на господаря си, като слушаш ти; и да не пламне гневът ти против слугата ти, защото ти си като Фараон.
19 Господарят ми попита слугите си, казвайки: 19
Имате ли баща или брат? 20 И рекохме на гос- 20
подаря ми: Имаме стар баща и малко дете на старостта му, и неговият брат умря, тъй че само той остана от майка си, и баща му го обича. 21 И 21
ти рече на слугите си: Доведете ми го, за да го видя с очите си. 22 И ние казахме на господаря 22
ми: Детето не може да остави баща си, защото, ако остави баща си, той ще умре. 23 А ти рече на 23

44.1 Еврейски: в устата на чувала. **15** Еврейски: старателно да наблюдава.

слугите си: Ако не слезе с вас най-малкият ви
24 брат, няма вече да видите лицето ми. [24] И като
отидохме при слугата ти, баща ни, разказахме
25 му това, което беше казал моят господар. [25] А
когато баща ни рече: Идете пак, купете ни мал-
26 ко храна, [26] ние казахме: Не можем да слезем.
Ако най-младият ни брат е с нас, тогава ще сле-
зем, защото не можем да видим лицето на чове-
27 ка, ако най-младият ни брат не е с нас. [27] И слу-
гата ти, баща ни, ни каза: Вие знаете, че жена
28 ми ми роди два сина: [28] Единият излезе от мене
и си рекох: Навярно *звяр* го е разкъсал; и до се-
29 га не съм го видял; [29] и ако ми отнемете и тоя,
и му се случи нещастие, ще свалите бялата ми
30 коса със скръб в гроба. [30] И сега, когато отидем
при слугата ти, баща ни, и детето не е с нас, то,
понеже животът му е свързан с неговия живот,
31 [31] като види, че няма детето, ще умре; и слуги-
те ти ще свалят бялата коса на слугата ти, баща
32 ни, със скръб в гроба. [32] Защото слугата ти стана
поръчител пред баща си за детето, като казах:
Ако не ти го доведа, тогава ще бъда за винаги
33 виновен пред баща си. [33] Сега, прочее, моля ти
се, вместо детето нека остане слугата ти роб на
господаря ми, а детето нека отиде с братята си.
34 [34] Защото, как да отида аз при баща си, ако де-
тето не е с мене? Да не би да видя злото, което
ще сполети баща ми.

45 [1] Тогава Иосиф не можа вече да се стърпи
пред всички ония, които стояха пред него, и из-
вика: Изведете всички от пред мене. И не оста-
на никой при Иосифа, когато той се откри на
2 братята си. [2] И заплака с глас, та египтяните чу-
3 ха; чу още и Фараоновият дом. [3] И Иосиф ка-
за на братята си: Аз съм Иосиф. Баща ми жив
ли е още? Но братята му не можаха да му отго-
ворят, защото се смутиха от присъствието му.
4 [4] Тогава Иосиф рече на братята си: Елате близо
до мен, моля ви. И те се приближиха. И рече:
Аз съм брат ви Иосиф, когото вие продадохте
5 в Египет. [5] Сега, не скърбете, нито се окайвай-
те, че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпра-
6 ти пред вас, за да опази живота. [6] Защото *вече*
две години гладът *вървува* в страната; а остават
още пет години, в които не ще има ни оране, ни
7 жетва. [7] Бог ме изпрати пред вас, за да съхра-
ня от вас остатъка на земята и да опазя живота
8 ви чрез голямо избавление. [8] И тъй, не ме из-
пратихте вие тук, но Бог, който ме и направи
отец на Фараона, господар на целия му дом и
9 управител на цялата Египетска земя. [9] Бързай-
те, идете при баща ми и му речете: Така казва
синът ти Иосиф: Бог ме постави господар над
10 целия Египет; ела при мене незабавно. [10] Ти ще
живееш в Гесенската земя и ще бъдеш близо
при мене, ти, чадата ти, и внуците ти, стада-
та ти, добитъкът ти и всичко що имаш. [11] Там 11
ще те храня, (защото остават още пет години
на глад), за да не изпаднеш в немотия, ти, до-
мът ти и всичко що имаш. [12] И гледайте, вашите 12
очи и очите на брата ми Вениамина виждат, че
моите уста ви говорят. [13] И разкажете на баща 13
ми всичката ми слава в Египет и всичко що ви-
дяхте; и бързо доведете баща ми тука. [14] Тогава 14
падна на врата на брата си Вениамина и плака;
плака и Вениамин на неговия врат. [15] И целуна 15
всичките си братя и плака над тях; и след това
братята му се разговаряха с него. [16] И известие 16
за това се чу във Фараоновия дом, като казаха:
Иосифовите братя са дошли; и това стана угод-
но на Фараона и на слугите му. [17] И Фараон рече 17
на Иосифа: Кажи на братята си: Така направе-
те: натоварете животните си и тръгнете, идете
в Ханаанската земя. [18] И като вземете баща си 18
и челядите си, елате при мене; и аз ще ви дам
благата на Египетската земя, и ще се храните с
тлъстината на земята. [19] А на тебе заповядвам 19
да им речеш: Така сторете: вземете коли от Еги-
петската земя за децата си и за жените си и до-
ведете баща си и елате. [20] При това, не жалете 20
вещите си, защото благата на цялата Египетска
земя ще бъдат ваши. [21] И синовете на Израи- 21
ля сториха така; и Иосиф им даде коли, според
Фараоновата заповед, даде им и храна за из пъ-
тя. [22] На всеки от тях даде дрехи за премяна; а 22
на Вениамина даде триста сребърника и дрехи
за пет премени. [23] И на баща си изпрати десет 23
осли натоварени с Египетски блага, десет ослици натоварени с жито и хляб, и храна за баща
си за из пътя. [24] Така изпрати братята си та си 24
отидоха; и поръча им: Да не се карате по пътя.
[25] И тъй, те излязоха от Египет та дойдоха в Ха- 25
наанската земя, при баща си Якова. [26] И изве- 26
стиха му, казвайки: Иосиф е още жив и е управител на цялата Египетска земя. А сърцето му
примря, защото не ги вярваше. [27] Но те му раз- 27
казаха всичко, което Иосиф им беше говорил;
и като видя колите, които Иосиф бе изпратил
да го вземат, духът на баща им Якова се съжи-
ви. [28] И рече Израил: Доволно е; син ми Иосиф 28
е още жив, ще ида и ще го видя преди да умра.

46 [1] И така, Израил тръгна, с всичко що има-
ше; и като дойде във Вирсавее, принесе жерт-
ви на Бога на баща си Исаака. [2] И Бог говори 2
на Израиля в нощно видение, казвайки: Якове,
Якове. А той отговори: Ето ме. [3] И рече: Аз съм 3
Бог, Бог на баща ти; не бой се да слезеш в Еги-
пет, защото ще те направя там велик народ. [4] Аз 4
ще сляза с тебе в Египет и Аз непременно ще те
върна пак; и Иосиф ще тури ръката си на очи-

5 те ти. 5 Тогава Яков стана от Вирсавее; и синовете на Израиля качиха баща си Якова, децата си и жените си на колите които Фараон бе
6 пратил; за да го возят; 6 събраха и добитъка си и имота, който бяха придобили в Ханаанската земя; и Яков и цялото му семейство с него дой-
7 доха в Египет; 7 той доведе със себе си в Египет синовете си и внуците си, дъщерите си и вну-
8 ките си, - цялото си семейство. 8 А ето имената на синовете на Израиля, които влязоха в Египет: Яков и синовете му: Рувим, първороднияят на Якова; 9 а Рувимови синове: Енох, Фалу,
10 Есрон и Хармий; 10 Симеонови синове: Емуил, Ямин, Оад, Яхин, Сохар и Саул син на ханаан-
11 ка; 11 Левиеви синове: Гирсон, Каат и Мерарий;
12 12 Юдови синове: Ир, Онан, Шела, Фарес и Зара; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя; и Фаресови синове бяха Есрон и Амул; 13 Иса-
13 14 харови синове: Тола, Фуа, Иов и Симрон. 14 За-
15 вулонови синове: Серед, Елон и Ялеил. 15 Тия са синовете, които Лия роди на Якова в Паданарам, и дъщеря му Дина. Те всички - синовете му и дъщерите му - бяха тридесет и трима
16 души. 16 А Гадови синове: Сифон, Агий, Суний,
17 Есвон, Ирий, Ародий и Арилий; 17 Асирови синове: Емна, Есуа, Есуй и Верия, и сестра им Сера; и Вериеви синове: Хевер и Малхиел. 18 Тия
18 са синовете на Зелфа, която Лаван даде на дъщеря си Лия; и тях тя роди на Якова - шестнадесет души. 19 А синовете на Яковата жена Ра-
19 20 хил: Иосиф и Вениамин; 20 И на Иосифа се родиха в Египетската земя Манасия и Ефрем, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския
21 жрец Потифер; 21 Вениаминови синове: Вела, Вехер, Асвил, Гира, Нееман, Ихий, Рос, Мупим,
22 Упим и Аред. 22 Тия са Рахилините синове, които се родиха на Якова, всичките четиринадесет
23, 24 души. 23 А Данови синове: Усим; 24 Нефталимо-
25 ви синове: Ясиил, Гуний, Есер и Силим. 25 Тия са синовете на Вала, която Лаван даде на дъщеря си Рахил, и тях тя роди на Якова, всичките
26 седем души. 26 Всичките човеци, които дойдоха с Якова в Египет, които излязоха из чреслата му, всичките бяха шестдесет и шест души, освен
27 Яковите снахи; 27 и синовете, които се родиха на Иосифа в Египет, бяха двама: всичките от Яковия дом, които дойдоха в Египет, бяха се-
28 демдесет души. 28 И Яков изпрати Юда пред себе си при Иосифа, за да покаже пътя пред него в
29 Гесен; и тъй, дойдоха в Гесенската земя. 29 Тогава Иосиф впрегна колесницата си и отиде в Гесен да посрещне баща си Израиля, и като се яви пред него, падна на врата му и плака дълго на врата му. 30 И рече Израил на Иосифа:
30 Нека умра сега, като видях лицето ти, че ти си още жив. 31 А Иосиф рече на братята си и на ба- 31
щиния си дом: Ще отида да известя на Фараона, и ще му река: Братята ми и домът на баща ми, които бяха в Ханаанската земя, дойдоха при мене; 32 а тия човеци, понеже са овчари, и *се* 32
занимават със скотовъдство, докараха стадата и добитъка си и всичко що имат. 33 И когато ви 33
повика Фараон и попита: Какво ви е занятието?
34 Кажете: Ние, слугите ти, и бащите ни, от мла- 34
дини до сега сме скотовъдци. *Кажете това*, за да живеете в Гесенската земя, защото всичките овчари са отвратителни за египтяните.

47 1 И тъй, Иосиф влезе при Фараона и му из-
вести, казвайки: Баща ми и братята ми, стадата им и добитъкът им, и всичко що имат дойдоха от Ханаанската земя, и сега са в Гесенската земя. 2 И взе петима от братята си та ги представи 2
на Фараона. 3 И Фараон рече на братята му: Що 3
е занятието ви? А те казаха на Фараона: Ние, слугите ти, и бащите ни, сме овчари. 4 Рекоха 4
още на Фараона: Дойдохме да поживеем в тая земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се нека живеят слугите ти в Гесенската земя. 5 И Фараон говори на Иосиф, казвайки: Баща ти и братята ти дойдоха при 5
тебе; 6 Египетската земя е пред тебе; настани 6
баща си и братята си в най-добрата местност от земята; нека живеят в Гесенската земя. И ако знаеш, че някои от тях са способни мъже, постави ги надзиратели над моя добитък. 7 След 7
това Иосиф въведе баща си Якова и го представи на Фараона; и Яков благослови Фараона. 8 И 8
Фараон рече на Якова: Колко е числото˚ на годините на живота ти? 9 И Яков каза на Фараона: 9
Числото на годините на пришелствуването ми е сто и тридесет години; малко и зло е било числото на годините на живота ми, и не достигна до числото на годините на живота на бащите ми, във времето на тяхното пришелствуване.
10 И като благослови Фараона, Яков излезе от 10
Фараоновото присъствие. 11 Тогава Иосиф на- 11
стани баща си и братята си, като им даде имот в Египетската земя, в най-добрата местност от земята в Рамесийската земя, според както заповяда Фараон. 12 И Иосиф хранеше баща си, 12
братята си и целия си бащин дом с хляб, според *големината* на челядите им. 13 А нямаше хляб 13
по цялата земя, защото гладът дотолкова се засилваше, щото Египетската земя и Ханаанската земя се изнуриха от глада. 14 И Иосиф при- 14
бра всичките пари, които се намираха в Египетската и Ханаанската земя, за житото, което ку-

47.8 Еврейски: колко са дните.

пуваха; и Иосиф донесе парите във Фараонови-
15 ят дом. 15 И като се свършиха всичките пари в
Египетската земя и Ханаанската земя, всички-
те египтяни дойдоха при Иосифа и рекоха: Дай
ни хляб; защо да умираме пред тебе, понеже се
16 свършиха парите *ни*? 16 А Иосиф рече: Ако па-
рите *ви* са се свършили, докарайте добитъка си,
17 и ще ви дам *хляб* срещу добитъка ви. 17 И тъй,
докарваха добитъка си на Иосифа; и Иосиф им
даваше хляб срещу конете, стадата, добитъка и
ослите им; и така, през оная година той ги пре-
18 храни с хляб срещу всичкия им добитък. 18 И
като се измина оная година, дойдоха при него и
другата година и му казаха: Няма да скрием от
господаря си, че всичките ни пари се свърши-
ха; и добитъкът стана на господаря ни; не оста-
на друго пред господаря ни освен телата ни и
19 земята ни. 19 Защо да измрем пред очите ти и
земята ни *да запустее*? Купи нас и земята ни за
хляб, и ние ще бъдем слуги на Фараона, и земя-
та ни *за него ще ражда*. Дай ни и семе, за да оста-
нем живи да не умрем, и да не запустее земята.
20 20 И тъй, Иосиф закупи за Фараона цялата Еги-
петска земя, защото египтяните продаваха все-
ки нивата си, понеже гладът се засилваше над
21 тях; така земята стана Фараонова. 21 И той пре-
сели населението в градовете от единия край
22 до другия край на египетските предели. 22 Са-
мо земята на жреците не закупи, защото жре-
ците имаха *определен* от Фараона дял и се пре-
хранваха от дела, който Фараон им даде; зато-
23 ва не продадоха земята си. 23 Тогава Иосиф ка-
за на людете: Ето, днес закупих вас и земята ви
24 за Фараона; на ви семе та засейте земята. 24 За-
това, във време на беритбата ще давате петата
част на Фараона, а четирите части ще бъдат за
вас да засеете нивите, и за храна за вас и за до-
25 машните ви, и за храна на децата ви. 25 И те ре-
коха: Ти опази живота ни; нека придобием бла-
говолението на господаря си, и ще бъдем слу-
26 ги на Фараона. 26 И Иосиф постави това за по-
веление в Египетската земя, *както* е и до днес,
да се дава петата част на Фараона; само земя-
та на жреците единствено не стана Фараонова.
27 27 И тъй, Израил се засели в Египетската земя, в
Гесенската страна, гдето придобиваха имения,
28 наплодяваха се, и твърде се размножаваха. 28 И
Яков живя седемнадесет години в Египетска-
та земя, така че числото на годините на Яко-
вия живот стана сто четиридесет и седем годи-
29 ни. 29 А като наближи времето, когато Израил
трябваше да умре, повика сина си Иосифа и му
каза: Ако съм придобил твоето благоволение,
моля, тури ръката си под бедрото ми, и *закълни
ми се, че ще* ми покажеш тая благост и вярност:
да не ме погребеш в Египет, 30 но когато почина 30
с бащите си, да ме пренесеш от Египет и да ме
погребеш в тяхната гробница. А той рече: Ще
направя според както си казал. 31 И рече *Яков*: 31
Закълни ми се; и той му се закле. Тогава Изра-
ил се поклони върху възглавницата на леглото.

1 След това, известиха на Иосифа: Ето, ба- **48**
ща ти е болен. И той поведе със себе си два-
та си сина, Манасия и Ефрема, *да отидат при
него*. 2 И известиха на Якова, казвайки: Ето, син 2
ти Иосиф иде при тебе. Тогава Израил събра
силите си и седна на леглото. 3 И Яков каза на 3
Иосифа: Бог Всемогъщи ми се яви в Луз, в Ха-
наанската земя, и благослови ме, като ми каза:
4 Ето, Аз ще те наплодя, ще те размножа, и ще 4
направя да произлязат много народи *от теб*;
и ще дам тая земя на потомството ти след тебе
за всегдашно притежание. 5 И сега, двата ти си- 5
на, които ти се родиха в Египетската земя, пре-
ди да дойда аз при тебе в Египет, са мои; Еф-
рем и Манасия ще бъдат мои също, както Ру-
вим и Симеон. 6 А чадата, които родиш подир 6
тях, ще бъдат твои, а колкото за наследството
си, ще се наричат с *името на тия* свои братя.
7 А когато се връщах от Падан, умря ми Рахил 7
на пътя в Ханаанската земя, като оставаше ед-
но малко разстояние да стигнем до Ефрата; и
погребах я там, край пътя за Ефрата, (който е
Витлеем). 8 И като съгледа Иосифовите синове, 8
рече Израил: Кои са тия? 9 А Иосиф каза на ба- 9
ща си: Тия са синовете, които Бог ми даде тука.
А той рече: Моля, доведи ги при мене, за да ги
благословя. 10 А очите на Израиля бяха помра- 10
чени от старост, та не можеше да вижда. И тъй,
Иосиф ги приближи при него; а той ги целуна и
ги прегърна. 11 И рече Израил на Иосифа: Не се 11
надявах да видя лицето ти; но, ето, Бог ми по-
каза и потомството ти. 12 И Иосиф, като ги мах- 12
на отмежду колената си, поклони се с лицето до
земята. 13 После Иосиф ги взе двамата, Ефрема 13
с дясната си ръка към лявата на Израил, а Ма-
насия с лявата си ръка към дясната на Израил,
та ги доведе при него. 14 А Израил простря дяс- 14
ната си ръка и я възложи на главата на Ефрема,
който беше по-младият, а лявата ръка на Ма-
насиевата глава, като нарочно кръстоса ръцете
си; (защото Манасия беше първородният). 15 И 15
като благослови Иосифа рече: Бог, пред Когото
ходиха бащите ми Авраам и Исаак, Бог, Кой-
то ме е пасъл през целия ми живот до тоя ден;
16 ангелът, който ме избавя от всяко зло, нека 16
благослови момчетата; и нека се наричат с мое-
то име и с името на бащите ми Авраама и Иса-
ака; и нека нарастат в множество всред земя-
та. 17 Но като видя Иосиф, че баща му възложи 17

дясната си ръка на Ефремовата глава, не одобри; и дигна ръката на баща си, за да я премести от Ефремовата глава на Манасиевата глава. 18 18 И Иосиф рече на баща си: Не така, тате, защото ето първородният, възложи дясната си 19 ръка на неговата глава. 19 Но баща му отказа, като рече: Зная синко, зная; и той ще стане племе; и той ще бъде велик; но по-младият му брат ще бъде по-голям от него, и потомството му ще 20 стане множество народи. 20 И тъй, в същия ден ги благослови, казвайки: С твоето име Израил ще благославя, като казва: Бог да те направи като Ефрема и като Манасия! - като постави Ефрема пред Манасия. 21 21 След това Израил рече на Иосифа: Ето, аз умирам; но Бог ще бъде с вас, и 22 ще ви върне пак в отечеството ви. 22 Впрочем, аз на тебе давам един дял повече отколкото на братята ти, който *дял* взех от ръцете на аморейците със сабята си и с лъка си.

49 1 Тогава Яков повика синовете си и рече: Съберете се, за да ви известя какво ще ви се случи в следващите дни: - 2 2 Съберете се и слушайте, синове Яковови, И послушайте Израиля, ба- 3 ща си. 3 Рувиме, ти си първородният мой, мощта моя, и първият плод на силата ми, Превъзходен по достойнство, и превъзходен по сила. 4 4 Изврял си като вода; не ще имаш превъзходството, Защото си се качил на леглото на баща си, И тогава си го осквернил. На леглото ми се 5 е качил! 5 Симеон и Левий са братя; Сечива на- 6 силствени са ножовете им. 6 В съвета им да не участвуваш, душе моя; Към събранието им да се не присъединиш, славо моя˚, Защото в гнева си убиха човеци И в упорството си прерязаха жилите на волове. 7 7 Проклет гневът им, защото беше свиреп, И яростта им защото бе жестока! Ще ги разделя в Якова, И ще ги разпръсна в Израиля. 8 8 Юдо, тебе ще похвалят братята ти; Ръката ти ще бъде на врата на неприятелите 9 ти; Синовете на баща ти ще ти се кланят. 9 Млад лъв е Юда; От плячка, сине мой, си се въздигнал; Легнал и разпрострял се е като лъв И като лъвица; кой ще го възбуди? 10 10 Не ще липсва скиптър от Юда, Нито управителев жезъл отсред нозете му, Докле дойде Сило˚; И нему ще 11 се покоряват племената. 11 Като връзва за лозата оселчето си И за отборната лоза жребчето на ослицата си, Ще опере с вино дрехата си, И с кръвта на гроздето облеклото си. 12 12 Очите му ще червенеят от вино. И зъбите му ще бе- 13 леят от мляко. 13 Завулон ще обитава край брега на езерото˚, И ще бъде пристанище на ко- 14 раби; И ще граничи със Сидон. 14 Исахар е як 15 осел, Който се е проснал между кошарите; 15 И като видя, че мястото беше добро за почивка, И че страната беше приятна, Подложи плещите си за товар, И стана слуга подчинен. 16 16 Дан ще съди людете си, Като едно от Израилевите племена. 17 17 Дан ще бъде змия на пътя, Ехидна на пътеката, Която хапе петите на коня, Тъй че ездачът му пада назад. 18 18 Твоето спасение чаках, Господи. 19 19 Гада ще разбият разбойници; Но и той ще разбие петите им. 20 20 Хлябът от Асира ще бъде изряден; И той ще доставя царски сладкиши. 21 21 Нефталим е елен пуснат, Който говори угодни думи. 22 22 Иосиф е плодоносна вейка, Плодоносна вейка край извор; Клончетата й се простират по стената. 23 23 Стрелците го огорчиха, И стреляха по него, и преследваха го; 24 24 Но лъкът му запази якостта си. И мишците на ръцете му се укрепиха, Чрез ръцете на Силния Яковов, - Отгдето е пастирът, Израилевият камък, - 25 25 Чрез Бога на отца ти, Който ще ти помага, И чрез Всесилния, Който ще те благославя. С небесни благословения от горе, С благословения на бездната, която лежи отдолу С благословения на съсците и на утробата. 26 26 Благословенията на отца ти превишаваха, Благословенията на праотците ми, До високите върхове на вечните планини; Те ще бъдат на Иосифовата глава, И на темето на превъзходния между братята си. 27 27 Вениамин е вълк грабител; Заран ще пояжда лов. А вечер ще дели корист. 28 28 Всички тия са дванадесетте Израилеви племена; и това е, което изговори баща им като ги благослови; всеки благослови според благословението, *което му се падаше*. 29 29 Още им заръча, като им каза: Аз се прибирам при людете си; погребете ме с бащите ми в пещерата, която е в нивата на хетееца Ефрона. 30 30 В пещерата, която е в нивата Махпелах, която е срещу Мамврий в Ханаанската земя, която *пещера* Авраам купи заедно с нивата от хетееца Ефрона за собствено гробище. 31 31 Там погребаха Авраама и жена му Сара; там погребаха Исаака и жена му Ревека; и там погребах аз Лия. 32 32 Нивата и пещерата, която е в нея, бяха купени от хетейците. 33 33 А като свърши Яков поръчките към синовете си, притегли нозете си в леглото и издъхна, и се прибра при людете си.

50 1 Тогава Иосиф падна на лицето на баща си, плака върху него, и го целува. 2 2 И Иосиф заповяда на служащите нему лекари да балсамират баща му; и лекарите балсамираха Израиля, 3 3 като *работиха* над него напълно четиридесет дена; защото толкова е пълното време за балсамиране; и египтяните го оплакваха седемдесет дена. 4 4 И като преминаха дните на жалейка-

49.6 Т.е., Душе моя. **10** Т.е., Мирний. **13** Еврейски: морето.

та за него, Иосиф говори на Фараоновия дом,
казвайки: Ако съм придобил вашето благово-
ление, говорете, моля ви се, в ушите на Фарао-
5 на, и речете: [5] Баща ми ме закле, като каза: Виж,
аз умирам; в гроба, който си приготвих в Хана-
анската земя, там да ме погребеш. Сега, прочее,
нека отида, моля, да погреба баща си; и ще се
6 върна. [6] А рече Фараон: Иди, погреби баща си,
7 според както те е заклел. [7] И така, Иосиф оти-
де да погребе баща си; и с него отидоха всич-
ките служители на Фараона, старейшините на
дома му, и всичките старейшини на Египетска-
8 та земя, [8] също и целият дом на Иосифа, бра-
тята му, и бащиният му дом; само челядите си,
стадата си и добитъка си оставиха в Гесенска-
9 та земя. [9] Отидоха с него и колесници и кон-
10 ници, тъй че стана много голямо шествие. [10] И
когато пристигнаха до Атадовото гумно, кое-
то е оттатък˚ Иордан, там ридаха твърде мно-
го и силно; и *Иосиф* направи за баща си сед-
11 модневна жалейка. [11] А хананците, тамошните
жители, като видяха жалейката при Атадовото
гумно, рекоха: египтяните имат голяма жалей-
ка; затова, *мястото*, което е оттатък Иордан, се
12 наименува Авел-мисраим˚. [12] Тогава синовете
на *Израиля* му сториха, според както им беше
13 заповядал; [13] защото синовете му го пренесоха
в Ханаанската земя и го погребаха в пещерата
на нивата Махпелах, срещу Мамврий, която *пе-
щера* Авраам купи заедно с нивата за собстве-
14 но гробище от хетееца Ефрон. [14] И Иосиф, като
погреба баща си, върна се в Египет, той и бра-
тята му и всички, които бяха отишли с него да
погребат баща му. [15] А като видяха Иосифови- 15
те братя, че умря баща им, думаха си: Може би
Иосиф да ни намрази и да ни възвърне жесто-
ко за всичкото зло, що сме му сторили. [16] Затова 16
пратиха на Иосифа да му кажат: Преди да умре,
баща ти ни заповяда с думите: [17] Така да кажете 17
на Иосифа: Прости, моля ти се, престъпление-
ето на братята си и греха им за злото, което ти
сториха. И тъй, прости молим ти се, престъпле-
нието на слугите на бащиния ти Бог. А Иосиф
се разплака, когато му говориха. [18] После оти- 18
доха и братята му та паднаха пред него и ре-
коха: Ето, ние сме ти слуги. [19] А Иосиф им ка- 19
за: Не бойте се; нима съм аз вместо Бога? [20] Вие 20
наистина намислихте зло против мене; но Бог
го намисли за добро, за да действува така, що-
то да спаси живота на много люде, както и ста-
на днес. [21] Прочее, не бойте се; аз ще храня вас 21
и челядите ви. И утеши ги и говори им любез-
но. [22] Така Иосиф остана да живее в Египет, той 22
и бащиният му дом. И Иосиф живя сто и десет
години; [23] и Иосиф видя Ефремови чада от тре- 23
тия род; също и децата на Манасиевия син Ма-
хира се родиха на Иосифовите колене. [24] След 24
това, Иосиф рече на братята си: Аз умирам; а
Бог непременно ще ви посети, и ще ви заведе от
тая земя в земята, за която се е клел на Авраама,
Исаака и Якова. [25] И Иосиф закле потомците на 25
Израиля, като рече: *Понеже* Бог непременно ще
ви посети, то вие да изнесете костите ми от ту-
ка. [26] И тъй, Иосиф умря, на възраст сто и десет 26
години; и балсамираха го и положиха го в ков-
чег в Египет.

50.10 Вероятно: на запад от. **11** Т. Е., Египетско ридание.

Изход

1 Ето имената на синовете на Израиля, които дойдоха в Египет заедно с Якова; всеки дойде с челядта си: [2] Рувим, Симеон, Левий и Юда, [3] Исахар, Завулон и Вениамин, [4] Дан и Нефталим, Гад и Асир. [5] Всичките човеци, които излязоха из чреслата на Якова бяха седемдесет души; а Иосиф беше вече в Египет. [6] И умря Иосиф, всичките му братя, и цялото онова поколение. [7] А потомците на Израиля се наплодиха и размножиха, увеличиха се и *толкова* много се засилиха, *щото* земята се изпълни от тях. [8] Тогава се възцари над Египет нов цар, който не познаваше Иосифа. [9] И той рече на людете си: Вижте, тия люде, израилтяните са по-много и по-силни от нас; [10] елате, да постъпим разумно спрямо тях, за да се не размножават, да не би, в случай на война, да се съединят и те с неприятелите ни, да воюват против нас и да си отидат от земята. [11] Затова поставиха над тях настойници, които да ги измъчват с тежък труд; и те съзидаха на Фараона Питом и Рамесий, градове за житници. [12] Но колкото повече ги измъчваха, толкова повече те се размножаваха и се разширяваха, така че *египтяните* се отвращаваха от израилтяните. [13] Затова египтяните караха жестоко израилтяните да работят; [14] огорчаваха живота им с тежка работа, *да правят* кал и кирпичи и да вършат всякакъв вид полска работа, всичките работи, с които ги караха да работят, бяха твърде тежки. [15] При това, египетският цар заръча на еврейските баби, (от които едната се именуваше Шифра, а другата Фуа), като им каза: [16] Когато бабувате на еврейките и видите, че раждат˚, ако родят син, убивайте го, но ако родят дъщеря, тогава нека живее. [17] Но бабите се бояха от Бога, та не правеха каквото им заръча египетският цар, а оставяха живи мъжките деца. [18] Тогава египетският цар повика бабите и им рече: Защо правите това та оставяте живи мъжките деца? [19] И бабите казаха на Фараона: Понеже еврейките не са като египтянките; защото са пъргави и раждат преди да дойдат бабите при тях. [20] Затова Бог правеше добро на бабите. А людете се размножаваха и засилваха твърде много. [21] И понеже бабите се бояха от Бога, Той им направи домове. [22] Тогава Фараон заръча на всичките си люде, като каза: Всеки син, който се роди *на евреите*, хвърляйте го в Нил˚, а всяка дъщеря оставяйте жива.

[1] В това време отиде някой си човек от Левиевия дом та взе за жена една от Левиевите жени. **2** [2] И жената зачна и роди син; и като видя, че беше красиво дете, кри го за три месеца. [3] Но понеже не можеше вече да го крие, взе му рогозен ковчежец и намаза го със смола и катран, тури детето в него и го положи в тръстиката при брега на реката. [4] А сестра му стоеше отдалеч, за да види какво ще му се случи. [5] И Фараоновата дъщеря слезе да се окъпе в реката, а слугините й ходеха по брега на реката; и когато съгледа ковчежеца в тръстиката, тя прати слугинята си да го донесе. [6] Като го отвори, видя детето, и, ето, малкото плачеше; и пожали го и каза: От еврейските деца е това. [7] Тогава сестра му рече на Фараоновата дъщеря: Да отида ли да ти повикам доилка от еврейките, за да ти дои детето? [8] И Фараоновата дъщеря й рече: Иди. И тъй, момичето отиде та повика майката на детето. [9] И Фараоновата дъщеря й рече: Вземи това дете та ми го отдой, и аз ще ти заплатя. И жената взе детето и го доеше. [10] А когато порасна детето, донесе го на Фараоновата дъщеря, и то стана неин син. И наименува го Моисей˚: Понеже, каза тя, извлякох го от водата. [11] А във времето когато Моисей порасна, излезе при братята си и гледаше теглилата им. И видя някой си египтянин, че биеше един евреин, един от братята му; [12] и като поразгледа насам натам и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка. [13] Излезе и на другия ден, и ето, двама евреи се спречкаха; и каза на обидника: Защо биеш другаря си? [14] А той рече: Кой те постави началник и съдия над нас? Искаш ли и мене да убиеш, както уби египтянина? Тогава Моисей се уплаши и си каза: Явно е, че това нещо стана известно. [15] А като чу това Фараон, търсеше *случай* да убие Моисея; но Моисей побягна от Фараоновото лице и се засели в Мадиамската земя. И седна до един кладенец. [16] А Мадиамският жрец имаше седем дъщери, които дойдоха и наляха вода и напълниха коритата, за да напоят бащините си овци. [17] Но овчарите дойдоха и ги изпъдиха; а Моисей стана та им помогна, и напои овците им. [18] И като дойдоха при баща си Рагуила, той им рече: Как дойдохте днес толкова скоро? [19] А те казаха: Един египтянин ни избави от ръцете на овчарите, при това и вода ни наля та напои овците. [20] И той рече на дъщерите си: А где е той? защо оставихте човека? пови-

---

1.16 Еврейски: че са на столчетата *за раждане.* **22** Еврейски: Реката. **2.10** Т. е., Извлечен из вода. **22** Т. е., Пришелец тука.

21 кайте го да яде хляб. 21 И Моисей склони да жи-
вее при човека, който и даде на Моисея дъще-
22 ря си Сепфора за жена. 22 И тя роди син; и той
го наименува Герсам˚, защото думаше: Прише-
23 лец станах в чужда земя. 23 Подир дълго време
египетският цар умря; а израилтяните пъшкаха
под робството и извикаха: и викът им от роб-
24 ството стигна до Бога. 24 Бог чу пъшканията им;
и Бог спомни завета си с Авраама, с Исаака, и
25 с Якова. 25 И Бог погледна на израилтяните, и
Бог разбра *положението им*.

3 1 А Моисей пасеше овците на тъста си Иото-
ра, мадиамския жрец; и като докара овците в
задната страна на пустинята, дойде на Божията
2 планина Хорив. 2 И ангел Господен му се яви в
огнен пламък изсред една къпина; и *Моисей*
погледна, и ето къпината гореше в огън, а къпина-
3 та не изгаряше. 3 И Моисей си рече: Да свърна и
да прегледам това велико явление, защо къпи-
4 ната не изгаря. 4 А като видя Господ, че свърна
да прегледа, Бог го извика изсред къпината и
5 рече: Моисее, Моисее! И той каза: Ето ме. 5 И
рече: Да се не приближиш тука; изуй обущата
от нозете си, защото мястото, на което стоиш,
6 е света земя. 6 Рече още: Аз съм Бог на баща
ти, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов.
А Моисей затули лицето си, защото се боеше
7 да погледне към Бога. 7 И рече Господ: Наисти-
на видях страданието на людете Ми, които са
в Египет, и чух вика им поради настойниците
8 им; защото познах неволите им. 8 И слязох, за
да ги избавя от ръката на египтяните, и да ги
заведа от оная земя, в земя добра и простран-
на, в земя гдето текат мляко и мед, в земята на
ханаанците, хетейците, аморейците, ферезей-
9 ците, евейците и евусейците. 9 И сега, ето, вика
на израилтяните стигна до Мене; още видях и
притеснението, с което ги притесняват египтя-
10 ните. 10 Ела, прочее, сега, и ще те изпратя при
Фараона, за да изведеш людете Ми израилтя-
11 ните из Египет. 11 А Моисей рече Богу: Кой съм
аз та да ида при Фараона, и да изведа израилтя-
12 ните из Египет? 12 Рече му *Бог:* Аз непременно
ще бъда с тебе, и ето ти знака, че Аз те изпра-
тих; когато изведеш людете из Египет, ще по-
13 служите Богу на тая планина. 13 А Моисей рече
Богу: Ето, когато отида при израилтяните и им
река: Бог на бащите ви ме изпрати при вас, и те
14 ми кажат: Как Му е името? що да им кажа? 14 И
Бог рече на Моисея: Аз съм Оня, Който съм. Ре-
че още: Така ще кажеш на израилтяните, Оня,
15 Който съм, ме изпрати при вас. 15 При това, Бог
рече още на Моисея: Така ще кажеш на израи-
лтяните: Господ, Бог на бащите ви, Бог Авра-
амов, Бог Исааков, и Бог Яковов, ме изпрати
при вас. Това е Името Ми до века, и това е Име-
то Ми из род в род. 16 Иди, събери Израилевите 16
старейшини и кажи им: Господ, Бог на бащи-
те ви, Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, ми се
яви и рече: Наистина ви посетих и *видях* оно-
ва, което ви правят в Египет; 17 и рече: Отсред 17
страданието ви в Египет ще ви заведа в земята
на ханаанците, на хетейците, на аморейците, на
ферезейците, на евейците и на евусейците, в зе-
мя гдето текат мляко и мед. 18 И те ще послушат 18
думите ти; и ще отидеш ти с Израилевите ста-
рейшини, при египетския цар, и ще му речете:
Иеова, Бог на евреите, ни срещна; и тъй, остави
ни, молим ти се, да отидем на тридневен път в
пустинята, за да принесем жертва на Иеова на-
шия Бог. 19 Но зная аз, че египетският цар не ще 19
ви остави да отидете, нито *даже* под силна ръ-
ка. 20 А като издигна ръката Си, ще поразя Еги- 20
пет с всичките Мои чудеса, които ще направя
всред него; подир това той ще ви пусне. 21 И ще 21
дам на тия люде благоволението на египтяни-
те, та, когато тръгнете, няма да отидете празни;
22 но всяка жена ще поиска от съседката си и от 22
квартирантката си сребърни вещи, златни ве-
щи и облекла; и ще облечете с тях синовете си
и дъщерите си, и ще оберете египтяните.

4 1 А Моисей в отговор каза: Но, ето, те няма
да ме повярват, нито да послушат думите ми,
защото ще рекат: Не ти се е явил Господ. 2 То- 2
гава Господ му каза: Що е това в ръката ти? А
той рече: Жезъл. 3 И каза: Хвърли го на земя- 3
та. И той го хвърли на земята, и стана змия;
и Моисей побягна от нея. 4 Но Господ каза на 4
Моисея: Простри ръката си и хвани я за опаш-
ката; (и той простря ръката си и я хвана, и тя
стана жезъл в ръката му); 5 *стори това*, за да 5
повярват, че ти се яви Господ, Бог на бащите
им, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов.
6 При това му рече Господ: Тури си сега ръка- 6
та в пазухата. И той си тури ръката в пазухата;
а като я извади, ето ръката му прокажена, *бя-
ла* като сняг. 7 Тогава рече Господ: Тури си пак 7
ръката в пазухата; (и той пак си тури ръката в
пазухата, и когато я извади из пазухата, ето, че
бе станала пак като *останалата* му плът); 8 и 8
продължи Господ: Ако не те повярват, нито по-
слушат гласа на първото знамение, ще повяр-
ват, *поради* гласа на второто знамение. 9 Но ако 9
не повярват и поради двете тия знамения, нито
послушат думите ти, тогава да вземеш от вода-
та на реката и да я излееш на сушата; и вода-
та, която извадиш из реката, ще стане кръв на
сушата. 10 А Моисей рече Господу: Моля ти се, 10
Господи, аз не съм красноречив, нито до сега,
нито откак си почнал да говориш на слугата си,

а мъчно говоря и съм тежкоезичен. 11 Но Господ му рече: Кой е направил човешките уста? или кой прави човек да е ням или глух, да има
12 зрение или да е сляп? не Аз ли Господ? 12 Иди прочее; и Аз ще бъда с устата ти, и ще те науча
13 какво да говориш. 13 Тогава каза *Моисей*: Моля ти се, Господи, прати чрез онзи, чрез когото
14 искаш да пратиш. 14 И гневът Господен пламна против Моисея, и рече: Нямаш ли брат левиецът Аарон? Зная, че той може да говори добре. А и, ето, той излиза да те посрещне и, кога-
15 то те види ще се зарадва сърдечно. 15 Ти говори нему и тури думите в устата му; и Аз ще бъда с твоите уста и с неговите уста, и ще ви науча
16 що трябва да правите. 16 Вместо тебе нека говори той на людете; той ще бъде на тебе вместо
17 уста, а ти ще бъдеш на него вместо Бога. 17 И вземи в ръката си тоя жезъл, с който ще вършиш
18 знаменията. 18 Тогава Моисей отиде и се върна при тъста си Иотор и му рече: Моля ти се, нека отида и се завърна при братята си, които са в Египет, та да видя, живи ли са още. И
19 Иотор рече на Моисея: Иди с мир. 19 А в Мадиам Господ рече на Моисея: Иди, върни се в Египет, защото измряха всички ония, които искаха
20 живота ти. 20 И тъй, Моисей взе жена си и синовете си, качи ги на осел, и тръгна да се върне в Египетската земя; Моисей взе и Божия жезъл
21 в ръката си. 21 И Господ каза на Моисея: Когато се завърнеш в Египет, внимавай да вършиш пред Фараона всичките чудеса, които дадох в ръката ти; но Аз ще закоравя сърцето му, и той
22 няма да пусне людете. 22 А ти кажи на Фараона: Така говори Иеова: Израил ми е син, първородният ми;
23 23 и казвам ти: Пусни сина Ми да Ми послужи; но ако откажеш да го пуснеш, ето,
24 Аз ще заколя твоя син, първородния ти. 24 А по пътя, в гостилницата, Господ посрещна *Моисея*
25 и искаше да го убие. 25 Тогава Сепфора взе кремък та обряза краекожието на сина си, допря го до нозете му, и рече: Наистина ти ми си кър-
26 рвав младоженец. 26 След това *Господ* се оттегли от него. Тогава каза тя, поради обрязването:
27 Ти *ми* си кървав младоженец. 27 А Господ беше казал на Аарона: Иди в пустинята да посрещнеш Моисея. И той, като беше отишъл, посрещ-
28 на го в Божията планина и целува го. 28 И Моисей извести на Аарона всичките думи, с които Господ го беше изпратил, и всичките знамения,
29 за които му беше заръчал. 29 Тогава Моисей и Аарон отидоха та събраха всичките старейши-
30 ни на израилтяните; 30 и Аарон каза всичките думи, които Господ беше говорил на Моисея, и
31 извърши знаменията пред людете. 31 И людете повярваха; и когато чуха, че Господ посетил израилтяните, и че погледна на неволята им, наведоха главите си и се поклониха.

5 1 След това дойдоха Моисей и Аарон и казаха на Фараона: Така говори Иеова, Израилевият Бог: Пусни людете Ми, за да Ми пазят празник в пустинята. 2 Но Фараон рече: Кой е Иеова та да послушам гласа Му и да пусна Израиля? Не познавам Иеова, и затова няма да пусна Израиля. 3 А те рекоха: Бог на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на триднев път в пустинята, за да принесем жертва на Иеова нашия Бог, да не би да ни нападне с мор или с нож. 4 Но египетският цар им каза: Защо, Моисее и Аароне, отвличате людете от работите им? Идете на определените си работи. 5 Рече още Фараон: Ето, людете на земята са сега много, а вие ги правите да оставят определените си работи. 6 И в същия ден Фараон заповяда на настойниците и на надзирателите на людете, казвайки: 7 Не давайте вече, както до сега плява на тия люде, за да правят тухли; нека идат сами и си събират плява. 8 Но колкото тухли са правили до сега, същото число изисквайте от тях; с нищо да го не намалите; защото остават без работа и затова викат, казвайки: Нека отидем да принесем жертва на нашия Бог. 9 Нека се възлагат *още* по-тежки работи на тия човеци, за да се трудят с тях; и да не внимават на лъжливи думи. 10 И тъй, настойниците и надзирателите на людете излязоха и говориха на людете казвайки: Така казва Фараон: Не ви давам плява. 11 Вие сами идете та си събирайте плява, гдето можете да намерите; но нищо няма да се намали от работата ви. 12 Затова, людете се разпръснаха по цялата Египетска земя да събират слама вместо плява. 13 А настойниците настояваха, като казваха: Изкарвайте работата си, определената си ежедневна работа, както когато имаше плява. 14 И надзирателите, поставени над израилтяните от Фараоновите настойници, бяха бити, като им казаха: Защо не изкарахте, и вчера и днес, определеното на вас число тухли, както по-напред? 15 Тогава надзирателите на израилтяните дойдоха и извикаха на Фараона, казвайки: Защо постъпвате така със слугите си? 16 Плява не се дава на слугите ти; а казват ни: Правете тухли; и, ето, слугите ти сме бити; а вината е на твоите люде. 17 Но той каза: Без работа останахте, без работа; затова казвате: Нека отидем да принесем жертва Господу. 18 Идете сега та работете, защото плява няма да ви се даде, но ще давате определеното число тухли. 19 И надзирателите на израилтяните видяха, че положението им е лошо, когато им се рече: Нищо не намалявайте от определеното на

вас за всеки ден число тухли. 20 И като излизаха
от Фараоновото присъствие, срещнаха Моисея
и Аарона, които се намериха на пътя; 21 и ре-
коха им: Господ да погледне на вас и да съди,
защото вие ни направихте омразни° на Фарао-
на и на слугите му, и турихте меч в ръката им,
за да ни избият. 22 Тогава Моисей се върна при
Господа и рече: Господи, защо си зле постъпил
спрямо тия люде? защо си ме изпратил? 23 За-
щото откак дойдох при Фараона да говоря, в
Твое име, той е зле постъпвал спрямо тия люде;
а Ти никак не си избавил людете Си?

6 1 А Господ каза на Моисея: Сега ще видиш,
какво ще сторя на Фараона; защото под силна
ръка ще ги пусне и под силна ръка ще ги изпъ-
ди из земята. 2 Бог говори още на Моисея, ка-
то му каза: Аз съм Иеова. 3 Явих се на Авраа-
ама, на Исаака и на Якова *с името* Бог Всемо-
гъщи, но не им бях познат с името Си Иеова.
4 Поставих още и завета Си с тях, да им дам Ха-
наанската земя, земята в която бяха пришелци
при пребиванията си. 5 При това, чух пъшка-
нето на израилтяните поради робството, кое-
то им налагат египтяните, и си спомних завe-
та. 6 Затова, кажи на израилтяните: Аз съм Ие-
ова; ще ви изведа изпод товарите на египтяни-
те, ще ви избавя от робството ви под тях, и ще
ви откупя с издигната мишца и с велики съд-
би. 7 Ще ви взема за Мои люде, и ще бъда ваш
Бог; и ще познаете, че Аз съм Господ, вашият
Бог, Който ви извеждам изпод египетските то-
вари. 8 И ще ви въведа в земята, за която съм
се клел°, че ще я дам на Авраама, на Исаака и
на Якова; и ще я дам на вас за наследство. Аз
съм Иеова. 9 И Моисей говори така на израил-
тяните; но поради утеснението на душите си и
поради жестокото си робуване те не послушаха
Моисея. 10 Подир това Господ говори на Мои-
сея, казвайки: 11 Влез при египетския цар Фара-
она и кажи му да пусне израилтяните из земята
си. 12 Но Моисей говори пред Господа, казвай-
ки: Ето, израилтяните не ме послушаха; тога-
ва как ще ме послуша Фараон, като съм с вър-
зани° устни? 13 Затова, Господ говори на Мои-
сея и на Аарона, та им даде поръчка до израил-
тяните и до египетския цар Фараон, да изведат
израилтяните из Египетската земя. 14 Ето родо-
началниците на бащините домове *на Аарона и
Моисея*: синове на Рувима, Израилевия първо-
роден: Енох, Фалу, Есрон и Хармий; тия са Ру-
вимови семейства. 15 Симеонови синове: Ему-
ил, Ямин, Аод, Яхин и Сохар, и Саул, син на
ханаанка; тия са Симеонови семейства. 16 Име-
ната на Левиевите синове, според поколения-
та им са тия: Гирсон, Каат и Мерарий; и годи-
ните на Левиевия живот станаха сто тридесет и
седем години. 17 Синовете на Гирсона са: Ли-
ний и Семей, по семействата им. 18 И синовете
на Каата са: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил; и
годините на Каатовия живот станаха сто три-
десет и три години. 19 И синовете на Мерария са:
Маалий и Мусий. Тия са Левиевите семейства
според поколенията им. 20 И Амрам взе за жена
леля си Иохаведа, която му роди Аарона и Мо-
исея; и годините на Амрамовия живот станаха
сто тридесет и седем години. 21 И синовете на
Исаара са: Коре, Нефег и Зехрий. 22 И синовете
на Озиила са: Мисаил, Елисафан и Ситрий. 23 И
Аарон взе за жена Елисавета, Аминадавова дъ-
щеря, Наасонова сестра, която му роди Надава,
Авиуда, Елеазара и Итамара. 24 И синовете на
Корея са: Асир, Елкана и Авиасаф; тия са Ко-
реевите семейства. 25 И Аароновия син Елеазар
взе за жена една от Футииловите дъщери, ко-
ято му роди Финееса. Тия са родоначалниците
на бащините *домове* на Левитите според семей-
ствата им. 26 Тия са същите Аарон и Моисей, на
които Господ рече: Изведете израилтяните из
Египетската земя, според войнствата им. 27 Тия
са, които говориха на египетския цар Фарао-
на, за да изведат израилтяните из Египет; тия
са същите Моисей и Аарон. 28 И в същия ден,
когато говори Господ на Моисея в Египетска-
та земя, 29 Господ говори на Моисея, казвайки:
Аз съм Иеова, кажи на Египетския цар Фарао-
на всичко що ти казвам. 30 А Моисей рече пред
Господа: Ето, аз съм с вързани устни; и как ще
ме послуша Фараон?

7 1 Тогава Господ рече на Моисея: Ето, поста-
вих те бог на Фараона; и брат ти Аарон ще ти
бъде пророк. 2 Ти ще казваш всичко, което ти
заповядвам, а брат ти Аарон ще говори на Фа-
раона да пусне израилтяните из земята си. 3 Но
Аз ще закоравя Фараоновото сърце, и ще умно-
жа знаменията Си и чудесата Си в Египетска-
та земя. 4 Но понеже Фараон не ще ви послу-
ша, Аз ще положа ръката Си на Египет, и с ве-
лики съдби ще изведа войнства, людете Си, из-
раилтяните из Египетската земя. 5 И египтяни-
те ще познаят, че Аз съм Господ, когато дигна
ръката Си против Египет, и изведа израилтяни-
те изсред тях. 6 И тъй, Моисей и Аарон сторих
сториха така; според както Господ им заповяда, така
сториха. 7 А Моисей бе на осемдесет години, а
Аарон на осемдесет и три години, когато гово-
реха на Фараона. 8 И Господ говори на Моисея

5.21 Еврейски: зловонни. **6.8** Еврейски: издигнах ръката си. **12** Еврейски: необрязани.

и на Аарона, казвайки: 9 Когато ви говори Фараон и рече: Покажете чудо в себеподкрепа, тогава кажи на Аарона: Вземи жезъла си и хвърли го пред Фараона, за да стане змия. 10 Тогава Моисей и Аарон влязоха при Фараона и сториха, според както заповяда Господ; Аарон хвърли жезъла си пред Фараона и пред слугите му, и *жезълът* стана змия. 11 Но Фараон повика мъдреците и чародеите, та и те, египетските магьосници, сториха същото с баянията си. 12 Защото хвърлиха, всеки от тях, жезъла си, и те станаха змии; обаче Аароновия жезъл погълна техните жезли. 13 А сърцето на Фараона се закорави, и той не ги послуша, според както Господ беше говорил. 14 След това Господ рече на Моисея: Сърцето на Фараона се закорави до толкова, щото той отказва да пусне людете. 15 Иди утре при Фараона; ето той излиза да отиде при водата; а ти застани при брега на реката, за да го срещнеш, и вземи в ръката си жезъла, който се беше превърнал на змия. 16 И кажи му: Господ, Бог на евреите, ме изпрати при тебе, и казва: Пусни людете Ми, за да Ми послужат в пустинята; но, ето, до сега ти не послуша. 17 Така казва Господ: От това ще познаеш, че Аз съм Господ; ето, с жезъла, който е в ръката ми, ще ударя върху водата, която е в реката, и тя ще се превърне на кръв. 18 Рибите, които са в реката ще измрат, и реката ще се усмърди та египтяните ще се гнусят да пият вода от реката. 19 Тогава Господ рече на Моисея: Кажи на Аарона: Вземи жезъла си и простри ръката си над египетските води, над реките им, над потоците им, над езерата им и над всичките им водни локви, за да станат кръв; и по цялата Египетска земя ще има кръв, и в дървените и в каменните съдове. 20 И Моисей и Аарон сториха според както Господ заповяда; и *Аарон*, като дигна жезъла, удари речната вода пред Фараона и пред слугите му; и всичката речна вода се превърна на кръв. 21 И рибите които бяха в реката, измряха; и реката се усмърди, така щото египтяните не можаха да пият вода от реката; и кръвта се намираше по цялата Египетска земя. 22 Но и египетските магьосници с баянията си сториха същото; затова, сърцето на Фараона се закорави, и той не ги послуша, според както беше казал Господ. 23 И Фараон се обърна та си отиде у дома си, без да вземе присърце и това. 24 А всичките египтяни копаха около реката, за да намерят вода за пиене, защото не можеха да пият речната вода. 25 И *язвата се продължаваше* напълно седем дни, след като Господ удари реката.

8 1 Тогава Господ рече на Моисея: Влез при Фараона и кажи му: Така казва Господ, Пусни людете Ми, за да Ми послужат. 2 Но ако откажеш да ги пуснеш, ето, Аз ще поразя всичките ти предели с жаби. 3 Реката ще кипне с жаби, които като излизат ще наскачат в къщата ти, в спалнята ти, по леглото ти, в къщата на слугите ти, върху людете ти, в пещите ти и по нощвите ти. 4 На тебе, на людете ти и на всичките ти слуги ще наскачат жабите. 5 И тъй, Господ рече на Моисея: Кажи на Аарона: Простри ръката си с жезъла си над реките, над потоците и над езерата, та стори да наскачат жаби по Египетската земя. 6 И Аарон простря ръката си над египетските води и възлязоха жабите и покриха Египетската земя. 7 Но и магьосниците сториха същото с баянията си, и направиха да наскачат жаби по Египетската земя. 8 Тогава Фараон повика Моисея и Аарона и рече: Помолете се Господу да махне жабите от мене и от людете ми; и ще пусна людете *ви*, за да пожертвуват Господу. 9 И Моисей рече на Фараона: Определи ми, кога да се помоля за тебе, за слугите ти и за людете ти, за да се изтребят жабите от тебе и от къщите ти, та да останат само в реката. 10 *Фараон* каза: Утре. А той рече: Ще бъде според както си казал, за да познаеш, че няма никой подобен на Господа нашия Бог. 11 Жабите ще се махнат от тебе от къщите ти, от слугите ти и от людете ти; само в реката ще останат. 12 Тогава Моисей и Аарон излязоха отпред Фараона; и Моисей викна към Господа относно жабите, които беше пратил върху Фараона. 13 И Господ стори според както викна Моисей; жабите измряха от къщите, от дворовете и от нивите. 14 И събираха ги на купове: и земята се усмърдя. 15 А Фараон, като видя, че му дойде облекчение, закорави сърцето си и не ги послуша, според както Господ беше говорил. 16 След това Господ каза на Моисея: Речи на Аарона: Простри жезъла си та удари земната пръст, за да се превърне на въшки в цялата Египетска земя. 17 И сториха така; Аарон простря ръката си с жезъла си и удари земната пръст, и явиха се по човеците и по животните; всичката земна пръст се превърна на въшки из цялата Египетска земя. 18 И магьосниците работеха *да вършат* същото с баянията си, за да произведат въшки, но не можаха; а въшките бяха по човеците и по животните. 19 Тогава рекоха магьосниците на Фараона: Божий пръст е това. Но сърцето на Фараона се закорави, и той не ги послуша, според както Господ беше говорил. 20 После Господ рече на Моисея: Стани утре рано та застани пред Фараона (ето, той излиза *да отиде* при водата), и кажи му: Така казва Господ: Пусни людете Ми, за да

Ми послужат. 21 Защото, ако не пуснеш людете Ми, ето, ще изпратя рояци мухи върху тебе, върху слугите ти, върху людете ти и в къщите ти; тъй щото къщите на египтяните и земята, на която живеят, ще се пълнят с рояци мухи. 22 Но в оня ден Аз ще отделя Гесенската земя, в която живеят людете Ми, щото да няма там рояци мухи, за да познаеш, че Аз съм Господ всред земята. 23 Аз ще поставя преграда между Своите люде и твоите люде; утре ще стане това знамение. 24 И Господ стори така; навлязоха мъчителни рояци мухи във Фараоновата къща и в къщите на слугите му и в цялата Египетска земя; земята се развали от рояците мухи. 25 Тогава Фараон повика Моисея и Аарона и рече: Идете, принесете жертва на вашия Бог в тая земя. 26 Но Моисей каза: Не е прилично да направим така, защото ние ще жертвуваме на Господа нашия Бог онова, от което египтяните се гнусят; ето, ако жертвуваме пред очите на египтяните онова, от което те се гнусят, няма ли да ни избият с камъни? 27 Ще отидем на тридневен път в пустинята и ще жертвуваме на Господа нашия Бог, според както би ни казал. 28 Тогава рече Фараон: Ще ви пусна да пожертвувате на Господа вашия Бог в пустинята, само да не отидете много далеч. Помолете се *Богу* за мене. 29 И Моисей рече: Ето, аз излизам отпред тебе, и ще се помоля Господу да се махнат утре рояците мухи от Фараона, от слугите му и от людете му; но нека не следва Фараон да лъже и да не пуска людете *ни* да пожертвуват Господу. 30 И тъй, Моисей излезе отпред Фараона и помоли се Господу. 31 И Господ стори според както Моисей се молеше; той махна рояците мухи от Фараона, от слугите му и от людете му; не остана ни една. 32 Но Фараон и тоя път закорави сърцето си и не пусна людете.

9 1 Тогава Господ рече на Моисея: Влез у Фараона и кажи му: Така казва Господ, Бог на евреите, Пусни людете Ми, за да ми послужат. 2 Защото, ако откажеш да ги пуснеш, и ако още ги държиш, 3 ето, Господната ръка ще падне на добитъка ти, който е по полето, на конете, на ослите, на камилите, на говедата и на овците, с твърде тежък мор. 4 И Господ ще постави преграда между Израилевия добитък и египетския добитък; от всичкия добитък на израилтяните нищо няма да умре. 5 И Господ определи срок, като рече: Утре Господ ще стори това на земята. 6 На другия ден Господ стори това; всичкият египетски добитък измря, а от добитъка на израилтяните нищо не умря. 7 И Фараон прати *да видят*, и, ето, от добитъка на израилтяните нищо не беше умряло. Но сърцето на Фараона бе упорито, и той не пусна людете. 8 Тогава Господ каза на Моисея и Аарона: Напълнете шепите си с пепел от пещ и нека я пръсне Моисей към небето пред Фараона; 9 и *пепелта* ще стане прах по цялата Египетска земя, и ще причини на човеците и на животните възпаление с гнойни цирки, по цялата Египетска земя. 10 И като взеха пепел от пещ и застанаха пред Фараона, Моисей я пръсна към небето; и стана възпаление с гнойни цирки на човеците и на животните. 11 И магьосниците не можаха да стоят пред Моисея поради възпалението; защото възпалението беше на магьосниците, *както* и на всичките египтяни. 12 Но Господ закорави сърцето на Фараона, та не ги послуша, според както Господ беше говорил на Моисея. 13 След това Господ рече на Моисея: Стани утре рано та застани пред Фараона, и речи му: Така казва Господ, Бог на евреите, Пусни людете Ми, за да Ми послужат. 14 Защото в това време Аз изпращам всичките Си язви върху сърцето ти, върху слугите ти и върху людете ти, за да познаеш, че в целия свят няма подобен на Мене. 15 Понеже сега можех да дигна ръката Си и да поразя тебе и людете ти с мор, и ти би бил изтребен от земята, 16 ако не беше, че нарочно затова те издигнах, да покажа в тебе силата Си и да се прочуе Името Ми по целия свят. 17 Още ли се надигаш против людете Ми та не ги пускаш? 18 Ето, утре около тоя час ще наваля много тежък град, небивал в Египет, откак се е основал, дори до днес. 19 Сега, прочее, прати да приберат скоро добитъка ти и всичко що имаш по полето; *защото* града ще падне на всеки човек и всяко животно, що се намери на полето и не се прибере в къщи; и те ще измрат. 20 Прочее, който от Фараоновите слуги се убоя от това, което Господ каза, прибра бързо в къщи слугите си и добитъка си; 21 а който не даде внимание на казаното от Господа, остави слугите си и добитъка си по полето. 22 Тогава Господ каза на Моисея: Простри ръката си към небето, за да удари град по цялата Египетска земя, по човеците, по животните и по всяка трева на полето из цялата Египетска земя. 23 И Моисей простря жезъла си към небето и Господ прати гръм и град, и огън се спущаше по земята; Господ наваля град по Египетската земя. 24 Така имаше град, и огън размесен с града, *град* много тежък, небивал в цялата Египетска земя, откак е заживял там народ. 25 В цялата Египетска земя градът изби всичко що имаше по полето, и човек и животно; градът очука и всичката трева по полето и изпочупи всичките дървета по полето. 26 Само в Гесенската земя, гдето бяха из-

раилтяните, не удари град. 27 Тогава Фараон из-
27 прати да повикат Моисея и Аарона и рече им:
Тоя път съгреших; Господ е праведен, а аз и лю-
28 дете ми сме нечестиви. 28 Помолете се Господу:
защото стига толкова от тия ужасни гръмове и
град; и аз ще ви пусна, и няма вече да остане-
29 те. 29 А Моисей му каза: Щом изляза от града
ще простра ръцете си към Господа; и гръмовете
ще престанат, и град не ще има вече, за да по-
30 знаеш, че светът е Господен. 30 Обаче зная, че
ти и слугите ти още не ще се убоите от Госпо-
31 да Бога. 31 (Ленът и ечемикът бидоха изпоби-
ти, защото ечемикът беше на класове, и ленът
32 връзваше семе; 32 но пшеницата и бялото жито
33 оцеляха, защото бяха късни). 33 И тъй, Моисей
излезе отпред Фараона извън града и простря
ръцете си към Господа; и гръмовете и градът
престанаха, и дъждът не се изливаше вече по
34 земята. 34 Но като видя Фараон, че престанаха
дъждът и градът и гръмовете, той продължава-
ше да греши, и закорави сърцето си, той и слу-
35 гите му. 35 Сърцето на Фараона се закорави, и
той не пусна израилтяните, според както Гос-
под бе говорил чрез Моисея.

10 1 Тогава Господ каза на Моисея: Влез при
Фараона; защото Аз закорявих и сърцето на
слугите му, за да покажа тия Мои знамения
2 между тях, 2 и за да разказваш в ушите на сина
си и на внука си това що направих на египтяни-
те, и знаменията, които показах между тях, та
3 да познаете, че Аз съм Господ. 3 Тогава Моисей
и Аарон влязоха при Фараона и му рекоха: Така
говори Господ, Бог на евреите: До кога ще от-
казваш да се смириш пред Мене? Пусни людете
4 Ми, за да Ми послужат. 4 Защото, ако откажеш
да пуснеш людете Ми, ето, утре ще докарам ска-
5 калци в пределите ти; 5 те ще покрият лицето
на земята, така щото да не може човек да види
земята, и ще изпоядат останалото, което оце-
ля, това, което ви остава от града, и ще поядат
всичките дървета, които ви растат по полетата,
6 6 и ще се напълнят *с тях* къщите ти, и къщите на
всичките ти слуги, и къщите на всичките егип-
тяни - *нещо*, което не са видели, нито бащите ти,
нито дедите ти, откак са съществували на земя-
та, дори до днес. И *Моисей* се обърна та излезе
7 отпред Фараона. 7 Тогава слугите на Фараона
му рекоха: До кога ще ни бъде примка тоя чо-
век? Пусни човеците да послужат на Иеова своя
8 Бог. Още ли не знаеш, че Египет погина? 8 То-
гава пак доведоха Моисея и Аарона при Фара-
она, който им рече: Идете, послужете на Иеова
9 вашия Бог; но кои и кои ще отидат? 9 А Мои-
сей каза: Ще отидем с младите си и със старите
си, със синовете си и дъщерите си, с овците си
и с говедата си ще отидем, защото трябва да па-
зим празник на Иеова. 10 Тогава *Фараон* им ре- 10
че: Така нека е Иеова с вас, както аз ще ви пус-
на с челядите ви. Внимавайте, защото зло има
пред вас. 11 Не така; идете сега вие мъжете та 11
послужете на Иеова, защото това поискахте. И
изпъдиха ги от Фараоновото присъствие. 12 То- 12
гава Господ рече на Моисея: Простри ръката
си над Египетската земя, за да покрият скакал-
ците Египетската земя и да изпоядат всичката
трева на земята, всичко което оцеля от града.
13 И Моисей простря жезъла си над Египетската 13
земя; и Господ направи да духа източен вятър
на земята през целия оня ден и цялата нощ, и
на заранта източният вятър докара скакалци-
те. 14 И скакалците се пръснаха по цялата Еги- 14
петска земя, и нападнаха по всичките египет-
ски предели; те бяха много страшни; преди то-
ва не е имало такива скакалци, нито ще има та-
кива след тях. 15 Защото покриха лицето на ця- 15
лата земя, така че земята почерня; и изпоядо-
ха всичката трева на земята и всичките плодо-
ве на дърветата, които бяха оцелели от града;
и по цялата Египетска земя не остана нищо зе-
лено, било дърво или трева на полето. 16 Тогава 16
Фараон бързо повика Моисея и Аарона и рече:
Съгреших на Иеова вашия Бог и на вас. 17 Но 17
сега, прости, моля, греха ми само тоя път, и по-
молете се на Иеова вашия Бог да дигне от мене
само тая смърт. 18 И тъй, *Моисей* излезе отпред 18
Фараона и се помоли Господу. 19 И Господ про- 19
мени вятъра, като докара много силен западен
вятър, който дигна скакалците и ги хвърли в
Червеното море; не остана ни един скакалец по
всичките египетски предели. 20 Но Господ зако- 20
рави сърцето на Фараона, и той не пусна изра-
илтяните. 21 Тогава рече Господ на Моисея: Про- 21
стри ръката си към небето, за да настане тъм-
нина по Египетската земя, тъмнина, която мо-
же да се пипа. 22 И Моисей простря ръката си 22
към небето; и настана гъста тъмнина по цяла-
та Египетска земя за три дена. 23 Хората не се 23
виждаха един друг, и за три дена никой не се
помести от мястото си; но в жилищата на всич-
ките израилтяни беше светло. 24 Тогава Фараон 24
повика Моисея и рече: Идете, послужете на Ие-
ова; само овците ви и говедата ви нека останат;
а челядите ви нека отидат с вас. 25 Но Моисей 25
каза: Обаче, ти трябва да допуснеш в ръцете ни
и жертви и всеизгаряния, за да пожертвуваме
на Господа нашия Бог; 26 *тъй че* и добитъкът ни 26
ще дойде с нас; не ще остане надире ни копито,
защото от *добитъка* трябва да вземем, за да по-
жертвуваме на Господа нашия Бог; и догдето не
пристигнем там, ние не знаем с какво трябва да

послужим Господу. [27] Но Господ закорави сърцето на Фараона, и той не склони да ги пусне.
[28] Тогава Фараон рече на *Моисея*: Махни се от мене; пази се да не видиш вече лицето ми, защото в деня, когато видиш лицето ми, ще умреш.
[29] А Моисей каза: Добре си рекъл; не ще видя вече лицето ти.

11 [1] (А Господ беше казал на Моисея: Още една язва ще нанеса на Фараона и на Египет, подир което ще ви пусне от тука; когато ви пусне, съвсем ще ви изпъди от тука. [2] Кажи, прочее, в ушите на людете, и нека поиска всеки мъж от съседа си, и всяка жена от съседката си, сребърни и златни вещи. [3] И Господ беше дал на людете да придобият благоволението на египтяните. При това, Моисей беше станал твърде велик човек в Египетската земя пред Фараоновите слуги и пред людете). [4] Моисей каза на *Фараона:* Така говори Господ: Около средата на една нощ Аз ще мина през Египет; [5] и всеки първороден в Египетската земя ще умре, от първородния на Фараона, който седи на престола си, до първородния на слугинята, която е зад воденицата, и до всяко първородно от добитъка.
[6] И по цялата Египетска земя ще се нададе голям писък, какъвто никога не е имало, нито ще има вече такъв. [7] А против израилтяните, против човек или животно, нито куче няма да поклати езика си, за да познаете, че Господ прави разлика между египтяните и израилтяните. [8] И всички тия твои слуги ще дойдат при мене и ще ми припаднат и рекат: Излез ти с всичките люде, които те следват. И подир това ще изляза. И *Моисей* излезе от Фараоновото присъствие с голям гняв. [9] (А Господ беше казал на Моисея: Фараон няма да ви послуша, за да се умножат Моите чудеса в Египетската земя. [10] И Моисей и Аарон бяха извършили всички тия чудеса пред Фараона; но Господ беше закоравил сърцето на Фараона, и той не беше пуснал израилтяните из земята си).

12 [1] Тогава Господ говори на Моисея и Аарона в Египетската земя, казвайки: [2] Тоя месец ще ви бъде началният месец; ще ви бъде първият месец на годината. [3] Говорете на цялото Израилево общество, като *им* кажете да си вземат, на десетия ден от тоя месец, всеки по едно агне, според бащините си домове, по едно агне за всеки дом. [4] Но ако домашните са малцина за агнето, тогава *домакинът* и най-ближният до къщата му съсед нека го вземат, според числото на човеците *в тях*; смятайте за агнето според онова, което всеки може да изяде. [5] Агнето или ярето ви нека бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овците или от козите да го вземете. [6] И да го пазите до четиринадесетия ден от същия месец; тогава цялото общество на израилтяните, събрани в *домовете си* да го заколят привечер. [7] После нека вземат от кръвта и турят на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, гдето ще го ядат. [8] През същата нощ нека ядат месото, печено на огън; с безквасен хляб и с горчиви треви да го ядат. [9] Да не ядете от него сурово нито варено във вода, но изпечено на огън, с главата му, краката му и дреболиите му. [10] И да не оставите нищо от него до утринта; ако остане нещо до утринта, изгорете го в огън. [11] И така да го ядете: препасани през кръста си, с обущата на нозете си и тоягите в ръцете си; и да го ядете набързо, *понеже е време на* Господното минаване. [12] Защото в оная нощ ще мина през Египетската земя, и ще поразя всяко първородно в Египетската земя, и човек и животно; и ще извърша съдби против всичките египетски богове; Аз съм Иеова.
[13] И кръвта на къщите, гдето сте, ще ви служи за белег, така че, като видя кръвта, ще ви отмина, и когато поразя Египетската земя, няма да нападне върху вас погубителна язва. [14] Оня ден ще ви бъде за спомен, и ще го пазите като празник на Господа във всичките си поколения; вечен закон ще ви бъде, да го празнувате. [15] Седем дни да ядете безквасен хляб; още на първия ден ще дигнете кваса от къщите си; защото, който яде квасно от първия ден до седмия ден, оня човек ще се изтреби отсред Израиля. [16] На първия ден ще имате свет събор, и на седмия ден свет събор; никаква работа да не се върши в тях, освен *около* онова, което е нужно за ядене на всеки; само това може да вършите. [17] Да пазите, прочее, *празника* на безквасните, защото в същия тоя ден изведох войнствата ви из Египетската земя; заради което ще ви бъде вечен закон да пазите тоя ден във всичките си поколения. [18] От вечерта на четиринадесетия ден от първия месец до вечерта на двадесет и първия ден от месеца ще ядете безквасни хлябове. [19] Седем дена да се не намира квас в къщите ви; защото който яде квасно, оня човек ще се изтреби отсред обществото на израилтяните, бил той пришелец или туземец. [20] Нищо квасно да не ядете; във всичките си жилища безквасни хлябове да ядете. [21] Тогава, *на четиринадесетия ден от месеца*, Моисей повика всичките Израилеви старейшини и рече им: Идете та си вземете по едно агне според челядите си и заколете пасхата. [22] После да вземете китка от исоп и да я потопите в кръвта, която *ще приемете* в леген, и с кръвта, що е в легена, да ударите по горния праг и двата стълба на *къщната*

врата; и никой от вас да не излезе из къщната
23 си врата до утринта. [23] Защото Господ ще мине,
за да порази египтяните, а когато види кръв-
та на горния праг и на двата стълба на вратата,
Господ ще отмине вратата, и не ще остави погу-
бителят да влезе в къщите ви, за да ви порази.
24 [24] И ще пазите това като вечен закон за себе си и
25 за синовете си. [25] Когато влезете в земята, кое-
то Господ ще ви даде според обещанието си, ще
26 пазите тая служба. [26] И когато чадата ви попи-
27 тат: Какво искате да кажете с тая служба? [27] Ще
отговорите: Това е жертва *в спомен* на минава-
нето на Господа, който отмина къщите на из-
раилтяните в Египет, когато поразяваше егип-
тяните, а избави нашите къщи. Тогава людете
28 се наведоха и се поклониха. [28] И израилтяните
отидоха та сториха, според както Господ запо-
29 вяда на Моисея и Аарона; така направиха. [29] И
по среднощ Господ порази всяко първородно в
Египетската земя, от първородния на Фараона,
който седеше на престола си, до първородния
на пленника, който бе в затвора, както и вся-
30 ко първородно от добитък. [30] И Фараон стана
през нощта, той и всичките му слуги, и всички-
те египтяни; и нададе се голям писък в Египет,
31 защото нямаше къща без мъртвец. [31] И повика
Моисея и Аарона *още* през нощта та рече: Ста-
нете и вие и израилтяните, излезте изсред лю-
дете ми и идете, послужете на Иеова, както ре-
32 кохте; [32] подкарайте и овците си и стадата си,
както рекохте, та идете; па благословете и мене.
33 [33] Тоже египтяните принуждаваха людете, за да
ги отпратят по-скоро от земята си, защото си
34 рекоха: Ние всички измираме. [34] И людете дигнаха тестото си преди да вкисне, като носеха на
35 рамена нощвите обвити в дрехите си. [35] А из-
раилтяните бяха постъпили според както Мои-
сей беше казал, като бяха поискали от египтя-
36 ните сребърни и златни вещи и дрехи; [36] и Го-
спод беше дал на людете да придобият благо-
воленията на египтяните, тъй щото те бяха им
дали колкото искаха. Така те обраха египтяни-
37 те. [37] Прочее, израилтяните се дигнаха от Ра-
месий за Сокхот, *на брой* около шестстотин хиля-
38 ди мъже пешаци, освен челядите. [38] Още с тях
излезе и голямо разноплеменно множество, ка-
кто и твърде много добитък - овци и говеда.
39 [39] А от тестото, което носеха из Египет, изпеко-
ха безквасни пити; защото не беше вкиснало,
понеже ги изпъдиха из Египет, и те не можаха
40 да се бавят, нито да си приготвят ястие. [40] А вре-
мето, което израилтяните прекараха като при-
шелци в Египет, беше четиристотин и тридесет
41 години. [41] И в края на четиристотин и тридесе-
те години, дори в същия ден, всичките войнства
Господни излязоха от Египетската земя. [42] То- 42
ва е нощ, която е за особено опазване за Госпо-
да, загдето ги изведе из Египетската земя; то-
ва е оная нощ, която всичките израилтяни, във
всичките си поколения, трябва особено да па-
зят за Господа. [43] И Господ рече на Моисея и 43
Аарона: Ето законът за пасхата: никой чужде-
нец да не яде от нея; [44] обаче всеки роб купен 44
с пари да яде от нея тогава, когато се обреже.
[45] Никой пришелец или наемник да не яде от 45
нея. [46] В една къща да се изяде; от месото да не 46
изнасяте вън от къщи и кост от нея да не стро-
шите. [47] Цялото общество израилтяни ще я па- 47
зят. [48] И ако би някой чужденец да живее като 48
пришелец между тебе и да иска да пази пасхата
Господу, нека се обрежат всичките му мъжки,
и тогава нека пристъпи да я пази; той ще бъ-
де като туземец. Но никой необрязан не бива
да яде от нея. [49] Един закон ще има за туземеца 49
и за чужденеца, който е пришелец между вас.
[50] И всичките израилтяни сториха според както 50
Господ заповяда на Моисея и Аарона; така на-
правиха. [51] И тъй, в същия оня ден Господ из- 51
веде израилтяните из Египетската земя според
устроените им войнства.

[1] Господ говори още на Моисея казвайки: **13**
[2] Посвети на Мене всяко първородно, всяко, 2
което отваря утроба между израилтяните - и
човек и животно; то е Мое. [3] Тогава рече Мо- 3
исей на людете: Помнете тоя ден, в който из-
лязохте из Египет, из дома на робството; защо-
то със силна ръка Господ ви изведе от там. Ни-
кой да не яде квасно. [4] Вие излизате днес в ме- 4
сец Авив. [5] И когато Господ те въведе в земята 5
на хананците, хетейците, аморейците, евейци-
те и евусейците, за която се кле на бащите ти, че
ще ти я даде, земя гдето текат мляко и мед, то-
гава ще пазиш тая служба в тоя месец. [6] Седем 6
дни ще ядеш безквасно; и седмият ден ще бъ-
де празник Господу. [7] Безквасно ще се яде през 7
седемте дни; и да се не намери у тебе квас, из
всичките твои предели. [8] И в оня ден ще обяс- 8
ниш на сина си, като речеш: *Това правя* поради
онова, което Господ ми стори, когато излязох
от Египет. [9] Това ще ти бъде за белег на ръка- 9
та, и за спомен между очите, за да бъде Госпо-
дният закон в устата ти; защото със силна ръка
Господ те изведе из Египет. [10] Прочее, ще пазиш 10
тая наредба всяка година на времето ѝ. [11] А ко- 11
гато Господ те въведе в Ханаанската земя, ка-
кто се закле на тебе и на бащите ти, и ти я даде,
[12] тогава ще отделяш за Господа всичко, което 12
отваря утроба, и всяко твое първородно от жи-
вотно; мъжките ще бъдат на Господа. [13] А вся- 13
ко първородно от осел ще откупиш с агне *или*

яре; и ако не искаш да го откупиш, тогава ще
му пресечеш врата. Ще откупиш и всеки пър-
14 вороден човек между синовете си. [14] После, ка-
то те запита синът ти, казвайки: Що е това? ще
му кажеш: Със силна ръка ни изведе Господ из
15 Египет, из дома на робството; [15] понеже, кога-
то Фараон не скланяше да ни пусне, Господ уби
всяко първородно в Египетската земя, първо-
родно на човек и първородно на животно; по
тая причина жертвувам Господу всяко мъжко
и първородно; а всеки първороден от синовете
16 си откупувам. [16] Това ще бъде за белег на ръ-
ката ти и за надчелие между очите ти; понеже
17 със силна ръка Господ ни изведе из Египет. [17] А
когато Фараон пусна людете, Бог не ги преве-
де през пътя за Филистимската земя, при все че
това беше близкият *път;* защото Бог рече: Да
не би да се разкаят людете, като видят война
18 и да се върнат в Египет. [18] Но Бог поведе лю-
дете по околен път през пустинята към Черве-
ното море. А израилтяните излязоха от Египет-
19 ската земя въоръжени. [19] И Моисей взе със себе
си костите на Иосифа; защото той беше строго
заклел израилтяните, като каза: Бог непремен-
но ще ви посети; тогава ще занесете със себе си
20 костите ми от тука. [20] И като тръгнаха от Сок-
хот, разположиха се на стан в Етам, към кра-
21 ищата на пустинята. [21] И Господ вървеше пред
тях, денем в облачен стълб, за да ги управя из
пътя, а нощем в огнен стълб, за да им свети, та
22 да пътуват денем и нощем. [22] Той не отнемаше
отпред людете облачния стълб денем, нито ог-
нения стълб нощем.

14 [1] Тогава Господ говори на Моисея, казвай-
2 ки: [2] Заповядай на израилтяните да завият и
да се разположат на стан пред Пиаирот, меж-
ду Мигодол и морето; срещу Веелсефон ще се
3 разположите на стан близо до морето. [3] Защо-
то Фараон ще рече за израилтяните: Те са се
впримчили в земята; пустинята ги е затворила.
4 [4] И Аз ще закоравя сърцето на Фараона, и той
ще ги погне отдире; но Аз ще се прославя над
Фараона и над цялата му войска, и египтяните
ще познаят, че Аз съм Господ. И *израилтяни-*
5 *те* сториха така. [5] А когато се извести на еги-
петския цар, че побягнаха людете, сърцето на
Фараона и на слугите му се обърна против лю-
дете, и рекоха: Какво е това що сторихме, гдето
6 пуснахме Израиля да не ни работи вече? [6] Затова,
Фараон впрегна колесницата си и събра лю-
7 дете си при себе си; [7] взе и шестстотин отбор-
ни колесници, дори всичките египетски колес-
8 ници, с началници над всичките. [8] И Господ за-
корави сърцето на египетския цар Фараон, та-
ка че той погна отдире израилтяните. (защото
израилтяните бяха излезли с издигната ръка),
[9] и египтяните се спуснаха подир тях, - всич- 9
ките коне и колесници на Фараона, конниците му и войската му, - и настигнаха ги разположени на стан близо до морето, пред Пиаирот, срещу Веелсефон. [10] А когато се приближи 10
Фараон, израилтяните подигнаха очи, и, ето, египтяните идеха подир тях; и израилтяните, твърде много уплашени, извикаха към Господа. [11] И рекоха на Моисея: Понеже нямаше гро- 11
бища в Египет, затова ли ни изведе да умрем в пустинята? Защо постъпи така, та ни изведе от Египет? [12] Не е ли това, каквото ти казвахме 12
в Египет, като рекохме: Остави ни; нека работим на египтяните? Защото по-добре би било за нас да работим на египтяните, отколкото да измрем в пустинята. [13] А Моисей каза на люде- 13
те: Не бойте се; стойте и гледайте избавлението, което Господ ще извърши за вас днес; защото колкото за египтяните, които видяхте днес, няма да ги видите вече до века. [14] Господ ще во- 14
юва за вас, а вие ще останете мирни. [15] Тогава 15
рече Господ на Моисея: Защо викаш към Мене? Кажи на израилтяните да вървят напред. [16] А ти 16
дигни жезъла си и простри ръката си над морето та го раздели, и израилтяните ще преминат през морето по сухо. [17] И Аз, ето, ще зако- 17
равя сърцето на египтяните, та ще влязат подир тях; и ще се прославя над Фараона, над цялата му войска, над колесниците му и над конниците му. [18] И когато се прославя над Фараона, над 18
колесниците му и над конниците му, египтяните ще познаят, че Аз съм Господ. [19] Тогава ан- 19
гелът Божий, който вървеше пред Израилевото множество, се дигна та дойде отдире им; дигна се облачният стълб отпреде им та застана отдире им, [20] и дойде между Египетското множество 20
и Израилевото; *на едните* беше тъмен облак, а на другите светеше през нощта, така щото едните не се приближиха до другите през цялата нощ. [21] Моисей, прочее, простря ръката си над 21
морето; и Господ направи да се оттегля морето цялата оная нощ от силен източен вятър та се пресуши морето и водите се раздвоиха. [22] Та- 22
ка израилтяните влязоха всред морето по сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната и от лявата им страна. [23] А египтяните, всички- 23
те коне на Фараона, колесниците му и конниците му, - като ги погнаха влязоха подир тях всред морето. [24] Но в утринната стража Господ 24
погледна от огнения и облачния стълб на египетската войска и смути войската на египтяните; [25] Той извади колелата от колесниците им та 25
те се теглеха мъчно, така щото египтяните рекоха: Да бягаме от Израиля, защото Иеова во-

ова за тях против египтяните. [26] Тогава Господ
26 рече на Моисея: Простри ръката си над морето,
за да се върнат водите върху египтяните, вър-
ху колесниците им и върху конниците им. [27] И
27 тъй, Моисей простря ръката си над морето; и
около зори морето се върна на мястото си; а ка-
то бягаха египтяните пред него, Господ изтър-
си египтяните всред морето. [28] Защото водите
28 се върнаха и покриха колесниците, конниците
и цялата Фараонова войска, която беше влязла
подир тях в морето; не остана ни един от тях.
29 [29] А израилтяните минаха презсред морето по
сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната
30 и от лявата им страна. [30] Така в оня ден Господ
избави Израиля от ръката на египтяните; и Из-
раил видя египтяните мъртви по морския бряг.
31 [31] Израил видя онова велико дело, което Господ
извърши над египтяните; и людете се убояха от
Господа, и повярваха в Господа и слугата Му
Моисея.

15 [1] Тогава запяха Моисей и израилтяните тая
песен Господу, като говориха с тия думи: - Ще
пея Господу, защото славно възтържествува;
2 Коня и ездача му хвърли в морето. [2] Господ е
сила моя, песен моя. И стана ми Спасител; Той
ми е Бог, и ще Го прославя, Бащиният ми Бог,
3 и ще Го превъзвиша. [3] Господ е силен Воева-
4 тел; Името Му е Иеова. [4] Колесниците Фарао-
нови и войската му хвърли в морето; Отборни-
те му полководци потънаха в Червеното море.
5 [5] Дълбочините ги покриха Като камък слязоха
6 в бездните. [6] Десницата Ти, Господи, се просла-
ви в сила; Десницата Ти, Господи, смаза непри-
7 ятеля. [7] С превъзходното Си величие изтребил
си противниците Си; Пратил си гнева Си, и по-
8 яде ги като слама. [8] От духането на ноздрите Ти
водите се струпаха на куп, Вълните застанаха
като грамада. Бездните се сгъстиха всред мо-
9 рето. [9] Неприятелят рече: Ще погна, ще стигна,
ще разделя користите; Похотта ми ще се наси-
ти върху тях; Ще изтръгна ножа си, ръката ми
10 ще ги погуби. [10] Подухнал си с вятъра Си, и мо-
рето ги покри; Потънаха като олово в силните
11 води. [11] Кой е подобен на Тебе, Господи, между
боговете? Кой е подобен на Тебе, славен в све-
тост, Дивен та да Те възпяват, правещ чудеса?
12 [12] Прострял си десницата Си, И земята ги по-
13 гълна. [13] С милостта Си водил си людете, кои-
то си откупил; Упътил си ги със силата Си към
14 светото Си обиталище. [14] Племената ще чуят и
ще затреперят; Ужас ще обладае филистимски-
15 те жители, [15] Тогава ще се уплашат едомските
началници; Трепет ще обземе моавските сил-
ни; Всичките жители на Ханаан ще се стопят.
16 [16] Страх и трепет ще нападне на тях; Чрез ве- 16
ликата Ти мишца ще станат неподвижни като
камък. Догде заминат людете ти, Господи, До-
где заминат людете, които си придобил. [17] Ще 17
ги въведеш и насадиш в хълма - Твоето наслед-
ство, На мястото, Господи, което си приготвил
за Свое обиталище, В светилището, Господи,
което ръцете Ти утвърдиха. [18] Господ ще цару- 18
ва до вечни векове. [19] Защото, като бяха влезли 19
в морето Фараоновите коне с колесниците му
и с конниците му, Господ беше повърнал вър-
ху тях водите на морето; а израилтяните бяха
преминали през сред морето по сухо. [20] Тогава 20
пророчицата Мариам, Ааронова сестра, взе в
ръката си тъпанче, и всичките жени излязоха
подир нея с тъпанчета и хороиграния, [21] а Ма- 21
риам им пееше ответно: Пейте Господу, защото
славно възтържествува; Коня и ездача му хвър-
ли в морето. [22] Тогава Моисей дигна израилтя- 22
ните от Червеното Море и излязоха към пусти-
ната Сур; и като вървяха три дена в пустиня-
та не намираха вода. [23] После дойдоха в Мера, 23
но не можеха да пият от водата на Мера защо-
то беше горчива; (затова се наименува Мера°).
[24] Тогава людете роптаеха против Моисея, каз- 24
вайки: Що да пием? [25] А той извика към Госпо- 25
да, и Господ му показа дърво; и като го хвърли
във водата, водата се подсласи. Там им нало-
жи повеление и наредба, и там ги опита, като
рече: [26] Ако прилежно слушаш гласа на Господа 26
своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно,
и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му
повеления, то не ще ти нанеса ни една от боле-
стите, които нанесох върху египтяните; защо-
то Аз съм Господ, Който те изцелявам. [27] После 27
дойдоха в Елим, гдето имаше дванадесет водни
извори и седемдесет палмови дървета; и там се
разположиха на стан при водите.

16 [1] Като се дигнаха от Елим, цялото общество
израилтяни дойдоха в пустинята Син, която
е между Елим и Синай, на петнадесетия ден
от втория месец, откак излязоха из Египетска-
та земя. [2] А в пустинята цялото общество из- 2
раилтяни роптаеха против Моисея и Аарона.
[3] Израилтяните им казаха: По-добре да бяхме 3
умрели от Господната ръка в Египетската зе-
мя, когато седяхме около котлите с месо и кога-
то ядяхме хляб до ситост; защото ни доведохте
в тая пустиня, за да изморите това цяло мно-
жество с глад. [4] Тогава рече Господ на Моисея: 4
Ето, ще ви наваля хляб от небето; и ще излизат
людете всеки ден да събират колкото им тряб-
ва за деня, за да ги опитам, ще ходят ли по за-
кона Ми, или не. [5] А на шестия ден нека сгот- 5

15.23 Т.е., Горчивина.

вят внесеното, което да бъде два пъти, колкото
6 събират всеки ден. [6] И тъй, Моисей и Аарон ка-
заха на всичките израилтяни: Довечера ще по-
знаете, че Господ ви е извел из Египетската зе-
7 мя; [7] а на утринта ще видите славата на Господа,
понеже Той чу роптанията ви против Господа.
Защото що сме ние та да роптаете против нас?
8 [8] Моисей още рече: *Това ще стане*, когато Гос-
под ви даде довечера месо да ядете, и на утрин-
та хляб до ситост; понеже Господ чу роптани-
ята ви против Него. Защото що сме ние? Роп-
танията ви не са против нас, а против Господа.
9 [9] И рече Моисей на Аарона: Кажи на цялото об-
щество израилтяни: Приближете се пред Гос-
10 пода защото Той чу роптанията ви. [10] А докато
Аарон говореше на цялото общество израилтя-
ни, те обърнаха погледа си към пустинята, и,
11 ето, Господната слава се яви в облака. [11] И Гос-
12 под говори на Моисея, казвайки: [12] Чух роптани-
ята на израилтяните. Говори им така: Довече-
ра ще ядете месо и на утринта ще се наситите
с хляб; и ще познаете, че Аз съм Господ вашият
13 Бог. [13] И така, на вечерта долетяха пъдпъдъци
и покриха стана; а на утринта на всякъде око-
14 ло стана беше паднала роса. [14] И като се изпа-
ри падналата роса, ето, по лицето на пустинята
имаше дребно люспообразно нещо, тънко, ка-
15 то слана по земята. [15] Като го видяха израилтя-
ните, казаха си един на друг: Що е това? защо-
то не знаеха що беше. А Моисей им каза: Това
16 е хлябът, който Господ ви дава да ядете. [16] Ето
що заповядва Господ: Съберете от него, всеки
толкова, колкото му трябва да яде, по гомор
на глава, според числото на човеците ви; все-
ки да вземе за ония, които са под шатрата му.
17 [17] И израилтяните сториха така и събраха, кой
18 много, кой малко, [18] И когато измериха *събра-
ното* с гомора, който беше събрал много нями-
аше излишък, и който беше събрал малко ня-
маше недостиг; всеки събираше толкова, колкото
19 му трябваше да яде. [19] Моисей още им рече: Ни-
20 кой да не оставя от него до утринта. [20] При все
това, те не послушаха Моисея, и някои остави-
ха от него до утринта; но червяса и се усмърдя;
21 и Моисей се разгневи на тях. [21] И всяка заран го
събираха, кой колкото му трябваше за ядене; а
22 когато припечеше слънцето, стопяваше се. [22] А
на шестия ден, когато събраха двойно количе-
ство храна, по два гомора за всекиго, всичките
началници на обществото дойдоха и известиха
23 на Моисея. [23] А той им рече: Това е *точно* ка-
вото каза Господ. Утре е събота, света почивка
Господу; опечете колкото искате да опечете, и
сварете колкото искате да сварите; и турете на-
страна каквото остане, да ви стои за утре. [24] И 24
тъй, туриха го настрана до утрото, както запо-
вяда Моисей, и не се усмърдя, нито се намери
червей в него. [25] Тогава Моисей им каза: Яжте 25
това днес, защото днес е събота Господу; днес
няма да го намерите на полето. [26] Шест дена ще 26
го събирате; но седмият ден е събота, в нея ня-
ма да се намира. [27] Обаче някои от людете из- 27
лязоха да съберат на седмия ден, но не намери-
ха. [28] Тогава рече Господ на Моисея: До кога ще 28
отказвате да пазите заповедите Ми и законите
Ми? [29] Вижте, понеже Господ ви даде съботата, 29
затова на шестия ден ви даде хляб за два дена.
Седете, всеки на мястото си; на седмия ден ни-
кой да не излиза от мястото. [30] И тъй, людете 30
си отпочиваха на седмия ден. [31] А Израилевият 31
дом нарече тая *храна* Манна;° тя беше бяла
и приличаше на кориандрово семе; и вкусът й
беше като на пита *смесена* с мед. [32] Тогава рече 32
Моисей: Ето какво е заповядал Господ: Напълнете един гомор с нея, за да се пази за всичките ви поколения, за да могат и те да видят хляба, с който ви храних в пустинята, когато ви изведох из Египетската земя. [33] И Моисей рече на Аарона: Вземи една стомна, и, като туриш в нея пълното на един гомор манна, положи я пред Господа, за да се пази за *идните* ви поколения. [34] И 34
така, Аарон я положи пред *плочите на* свидетелството, за да се пази, според както Господ заповяда на Моисея. [35] И израилтяните ядоха 35
манната четиридесет години, докато дойдоха в обитаемата земя, ядоха манна, докато пристигнаха до границите на Ханаанската земя. [36] А го- 36
морът е една десета от ефата.

17 [1] След това цялото общество израилтяни
тръгнаха от пустинята Син, като бяха пътува-
нията им според Господната заповед; и разпо-
ложиха стан в Рафидим, гдето нямаше вода да
пият людете. [2] Затова людете се караха с Мои- 2
сея и рекоха: Дай ни вода да пием. А Моисей
им рече: Защо се карате с мене? защо изпитва-
те Господа? [3] Но людете ожадняха там за вода; 3
и людете роптаеха против Моисея, като дума-
ха: Защо ни изведе из Египет да умориш с жаж-
да и нас, и чадата ни, и добитъка ни? [4] Тогава 4
Моисей извика към Господа казвайки: какво да
правя с тия люде? още малко и ще ме убият с ка-
мъни. [5] А Господ рече на Моисея: Замини пред 5
людете, като вземеш със себе си някои от Изра-
илевите старейшини; вземи в ръката си и жезъ-
ла си, с който удари реката, и върви. [6] Ето, Аз 6
ще застана пред тебе там на канарата в Хорив;

16.31 Т.е., Що е това? Виж. ст.15. **17.7** Т.е., Изкушение. **7** Т.е., Каране.

а ти удари канарата, и ще потече вода из нея,
за да пият людете. И Моисей стори така пред
7 очите на Израилевите старейшини. 7 И нарече
мястото Маса˚, и Мерива˚, поради карането на
израилтяните, и понеже изпитаха Господа, ка-
то казаха: Да ли е Господ между нас, или не?
8 8 По това време дойде Амалик и воюва против
9 Израиля в Рафидим. 9 А Моисей каза на Исуса
Навиева: Избери ни мъже, и излез да се биеш с
Амалика; и утре аз ще застана на върха на хъл-
10 ма и ще държа Божия жезъл в ръката си. 10 И
Исус стори според както му каза Моисей, и би
се с Амалика; а Моисей, Аарон и Ор се качиха
11 на върха на хълма. 11 И когато Моисей издига-
ше ръката си, Израил надвиваше; а когато спу-
12 щаше ръката си, Амалик надвиваше. 12 А като
натегнаха ръцете му, взеха камък и подложиха
на Моисея, и той седна на него; а Аарон и Ор,
единият от едната страна и другият от другата,
подпираха ръцете му, така щото ръцете му се
13 подкрепяха до захождането на слънцето. 13 Та-
ка Исус порази Амалика и людете му с остро-
14 то на ножа. 14 Тогава рече Господ на Моисея:
Запиши в книгата за спомен, и предай в ушите
на Исуса, това, че ще излича съвсем спомена на
15 Амалика под небето. 15 И Моисей издигна *там*
16 олтар, който нарече Иеова Нисий˚, 16 като рече:
Ръка се подигна против Господния престол; за-
това, Господ ще ратува против Амалика от по-
коление в поколение.

18 1 И като чу мадиамският жрец Иотор, Мо-
исеевият тъст, за всичко, което Бог извършил
за Моисея и за людете си Израиля, как Господ,
2 извел Израиля из Египет, 2 то Моисеевият тъст
Иотор взе Сепфора, Моисеевата жена, (след ка-
3 то я беше изпратил надире), 3 и двата й сина,
(от които на единия името бе Гирсом˚, защо-
то *Моисей* беше казал: Пришелец станах в чуж-
4 да земя; 4 на другия името бе Елиезер˚, защо-
то *беше казал:* Бащиният ми Бог ми стана по-
5 мощник и ме избави от Фараоновия нож); 5 и
Иотор Моисеевият тъст, дойде при Моисея със
синовете му и с жена му в пустинята до Божия-
та планина, гдето се беше разположил на стан,
6 6 и извести на Моисея: Аз, тъст ти Иотор, ида
7 при тебе с жена ти и двата й сина с нея. 7 То-
гава Моисей излезе да посрещне тъста си, по-
клони се, и го целуна; и като се разпитаха един
8 друг за здравето си влязоха в шатъра. 8 И Мо-
исей разказа на тъста си всичко що бе сторил
Господ на Фараона и на египтяните, заради Из-
раиля, и всичките мъчнотии, които ги сполетя-
9 ха из пътя, и как ги избави Господ. 9 И Иотор
се зарадва много за всичкото добро, което Гос-
под бе сторил на Израиля, като го избави от
ръката на египтяните. 10 И Иотор каза: Благо- 10
словен Господ, Който ви избави от ръката на
египтяните и от Фараоновата ръка, който изба-
ви людете от ръката на египтяните. 11 Сега зная, 11
че Господ е по-велик от всичките богове, даже
и в това, с което те се гордееха, Той стана по-
горен от тях. 12 Тогава Моисеевият тъст Иотор 12
взе всеизгаряне и жертви, *за да принесе* Богу; и
Аарон и всичките Израилеви старейшини дой-
доха да ядат хляб с Моисеевия тъст пред Бога.
13 На другия ден Моисей седна да съди люде- 13
те; и людете стояха около Моисея от заран до
вечер. 14 А Моисеевият тъст, като видя всичко, 14
което той вършеше за людете, рече: Що е то-
ва, което правиш с людете? Защо седиш сам и
всичките люде стоят около тебе от заран до ве-
чер? 15 А Моисей рече на тъста си: Защото лю- 15
дете дохождат при мене да се допитват до Бо-
га. 16 Когато имат дело, дохождат при мене; и 16
аз съдя между единия и другия, и пояснявам им
Божиите повеления и закони. 17 Но Моисеевия- 17
т тъст каза: Това, което правиш, не е добро.
18 Непременно и ти ще се изнуриш и тия люде, 18
които са с тебе, защото това е много тежко за
тебе; не можеш го върши сам. 19 Сега послушай 19
думите ми; ще те посъветвам, и Бог да бъде с те-
бе. Та предстоявай между людете и Бога, за да
представяш делата пред Бога; 20 и поучавай ги 20
в повеленията и законите и показвай им пътя,
по който трябва да ходят и делата, които тряб-
ва да вършат. 21 Но при това измежду всичките 21
люде избери си способни мъже, които се боят
от Бога, обичат истината и мразят несправед-
ливата печалба, и постави над *людете* такива за
хилядници, стотници, петдесетници и десетни-
ци; 22 и те нека съдят людете всякога, всяко го- 22
лямо дело нека донасят пред тебе, а всяко мал-
ко дело нека съдят сами; така ще ти олекне, и
те ще носят *товара* заедно с тебе. 23 Ако сториш 23
това, и ако Бог *така* ти заповяда, тогава ще мо-
жеш да утраеш; па и всичките тия люде ще стиг-
нат на мястото си с мир. 24 И Моисей послуша 24
думите на тъста си и стори всичко що му рече.
25 Моисей избра способни мъже измежду целия 25
Израил, които постави началници над людете -
хилядници, стотници, петдесетници и десетни-
ци. 26 Те съдеха людете на всяко време; мъчни- 26
те дела донасяха на Моисея, а всяко малко дело
съдеха сами. 27 След това Моисей изпрати тъста 27
си; и той отиде в своята земя.

19 1 Три месеца подир излизането на израилтя-

15 Т.е., Господ мое знаме. **18.3** Т.е., Пришелец тука. **4** Т.е., Бог мой помощник.

ните из Египетската земя, на същия ден дойдоха в Синайската пустиня. 2 Като се дигнаха от Рафидим дойдоха в Синайската пустиня и разположиха стан в пустинята, гдето и Израил разпъна шатрите си срещу планината. 3 И като се възкачи Моисей при Бога, Господ го повика от планината и рече: Така да кажеш на Якововия дом и да известиш на потомците на Израиля: 4 Вие видяхте що сторих на египтяните, а как носих вас на орлови крила и доведох ви при Себе Си. 5 Сега, прочее, ако наистина ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, то повече от всичките племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; 6 и вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ. Тия са думите, които трябва да кажеш на израилтяните. 7 И тъй, Моисей дойде та повика старейшините на людете, и представи пред тях всички тия думи, които Господ му заповяда. 8 И всичките люде отговориха едногласно, казвайки: Всичко, което Господ е казал, ще сторим. И Моисей отнесе Господу думите на людете. 9 Тогава Господ рече на Моисея: Ето, Аз ида при теб в гъст облак, за да чуят людете, когато говоря с тебе и да те вярват вече за винаги. И като каза Моисей Господу думите на людете, 10 Господ рече още на Моисея: Иди при людете, освети ги днес и утре, и нека изперат дрехите си; 11 и нека бъдат готови за третия ден, защото на третия ден Господ ще слезе на Синайската планина пред очите на всичките люде. 12 И да поставиш прегради наоколо за людете, и да кажеш: Внимавайте да се не качите на планината, нито да се допрете до полите му: който се допре до планината непременно ще се умъртви; 13 *обаче* ръка да се не допре до него, но той да се убие с камъни или със стрели, било то животно или човек, *който се допре*, да не остане жив. Когато тръбата дълго тръби, тогава нека се приближат до планината. 14 И тъй, Моисей слезе от планината при людете и освети людете; а те изпраха дрехите си. 15 И рече на людете: Бъдете готови за третия ден; не се приближавайте при жена. 16 А сутринта на третия ден имаше гръмове и светкавици, и гъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и всичките люде, които бяха в стана, потрепераха. 17 Тогава Моисей изведе людете из стана, за да посрещнат Бога; и застанаха под планината. 18 А Синайската планина беше цяла в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът и се дигаше, като дим от пещ, и цялата планина се тресеше силно. 19 И когато тръбният глас се усилваше Моисей говори, и Бог му отговори с глас. 20 И Господ слезе на върха на Синайската планина. И Господ повика Моисея до върха на планината; и Моисей се възкачи. 21 Тогава рече Господ на Моисея: Слез, заръчай на людете да се не спуснат към Господа, за да гледат и паднат мнозина от тях. 22 Така и свещениците, които се приближават при Господа, нека се осветят, за да не нападне Господ на тях. 23 А Моисей рече Господу: Людете не могат да се възкачат на Синайската планина, защото Ти си ни заповядал, казвайки: Постави прегради около планината и освети я. 24 Но Господ му каза: Иди, слез, *после* да се качиш, ти и Аарон с тебе; а свещениците и людете да се не спускат и да се не качват към Господа, за да не нападне Той на тях. 25 Моисей, прочее, слезе при людете и им каза това.

20 1 Тогава Бог изговори всички тия думи, като каза: 2 Аз съм Иеова твоят Бог, Който те изведох из Египетската земя, из дома на робството. 3 Да нямаш други богове освен Мене. 4 Не си прави кумир, или какво да било подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; 5 да не им се кланяш нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, 6 а показвам милости към хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди. 7 Не изговаряй напразно Името на Господа твоя Бог; защото Господ няма да счита безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му. 8 Помни съботния ден, за да го освещаваш. 9 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; 10 а на седмия ден, *който* е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти; 11 защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети. 12 Почитай баща си и майка си, за да се продължават дните ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог. 13 Не убивай. 14 Не прелюбодействувай. 15 Не кради. 16 Не свидетелствувай лъжливо против ближния си. 17 Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито какво да е нещо, което е на ближния ти. 18 И всичките люде гледаха гърмежите, светкавиците, гласа на тръбата и димящата планина; и, като видяха, людете се оттеглиха и застанаха надалеч. 19 И рекоха на Моисея: Ти говори на нас, и ние ще слушаме; а

20 Бог да не ни говори, за да не умрем. 20 Но Моисей рече на людете: Не бойте се; Бог дойде да ви
опита, и за да има всред вас страх от Него, та да
21 не съгрешавате. 21 Така людете стояха надалеч.
А Моисей се приближи при мрака, гдето беше
22 Бог. 22 Тогава рече Господ на Моисея: Така да
кажеш на израилтяните: Вие сами видяхте, че
23 ви говорих от небето. 23 Покрай Мене да не прави-
те и сребърни богове, нито да си правите и
24 златни богове. 24 От пръст Ми издигай олтар,
и жертвувай на него всеизгаряниятa си и при-
мирителните си приноси, овците си и говедата
си. На всяко място, гдето ще правя да се помни
Името Ми, ще дохождам при тебе и ще те бла-
25 гославям. 25 Но ако Ми издигнеш каменен ол-
тар, да го не съзидаш от дялани камъни; защо-
то ако дигнеш на него сечиво, ще го оскверниш.
26 26 И да се не качваш на олтара Ми по стъпала, за
да се не открие голотата ти на него.

21 1 Ето съдбите, които ще представиш пред
2 тях. 2 Ако купиш роб евреин, шест години ще
работи, а в седмата ще излезе свободен, без от-
3 куп. 3 Ако е дошъл сам, сам да си излезе; ако е
4 имал жена, то и жена му да излезе с него. 4 Ако
господарят му му е дал жена, и тя му е родила
синове или дъщери, то жената и чадата ѝ ще бъ-
5 дат на господаря ѝ, а той ще излезе сам. 5 Но ако
робът изрично каже: Обичам господаря си, же-
на си и чадата си; не желая да изляза свободен,
6 6 тогава господарят му ще го заведе пред съди-
те°, и, като го приведе при вратата, или при
стълба на вратата, господарят му ще му промуши
ухото с шило; и той ще му бъде роб за ви-
7 наги. 7 Ако някой продаде дъщеря си за робиня, тя няма да излезе така както излизат робите.
8 8 Ако не бъде угодна на господаря си, който се е сгодил за нея, то нека я остави да бъде
откупена; той не ще има власт да я продаде на
9 чужденци, тъй като ѝ е изневерил. 9 Но ако я е
сгодил за сина си, то нека постъпи с нея, както е
10 обичайно с дъщерите. 10 Ако си вземе още една
жена, да не лиши оная от храната ѝ, от дрехи-
11 те ѝ и от съпружеско съжитие с нея. 11 И ако не
ѝ направи тия трите, тогава тя нека си излезе
12 даром, без откуп. 12 Който удари човек смърто-
13 носно, непременно да се умъртви. 13 Но ако не
го е причаквал, но Бог го е предал в ръката му,
тогава Аз ще ти определя място гдето да при-
14 бегне. 14 Ако, обаче, някой от злоба убие ближ-
ния си коварно, то и от олтара Ми ще го изва-
15 диш, за да се умъртви. 15 Който удари баща си
16 или майка си непременно да се умъртви. 16 Кой-
то открадне човек и го продаде, или ако *от-
краднатият* се намери в ръката му, той непре-
менно да се умъртви. 17 Който хули баща си или 17
майка си непременно да се умъртви. 18 Когато 18
се карат някои, ако единият удари другия с ка-
мък или с юмрука си, и той не умре, но пази ле-
гло; 19 и ако *последният* се привдигне и излиза 19
макар с тояга, тогава оня, който го е ударил, ще
бъде невинен, само ще плати за денгубата му и
ще направи да бъде съвършено изцерен. 20 Ако 20
някой удари роба си или робинята си с тояга, та
умре под ръката му, непременно да се накаже.
21 Обаче, ако *удареният* поживее един два дена, 21
тогава да се не наказва, понеже той му е стока°.
22 Ако се бият някои и ударят трудна жена, та- 22
ка щото да пометне, а не последва друга повре-
да, тогава оня, *който я е ударил* непременно да
бъде глобен, според както мъжът ѝ би му нало-
жил, и да плати както определят съдиите. 23 Но 23
ако последва повреда, тогава да отсъдиш живот
за живот, 24 око за око, зъб за зъб, ръка за ръ- 24
ка, нога за нога, 25 изгаряне за изгаряне, рана за 25
рана, удар за удар. 26 Ако някой удари роба си 26
или робинята си в окото, и то се развали, по-
ради окото му ще го освободи. 27 И ако избие 27
някой зъб на роба си или някой зъб на роби-
ната си, ще го освободи поради зъба му. 28 Ако 28
вол убоде мъж или жена щото да умре, тогава
да се убие вола с камъни, и да се не яде месо-
то му; а стопанинът на вола ще бъде оправдан.
29 Но ако волът е бил бодлив от по-напред, и 29
това е било известно на стопанина му, но той
не го е ограничил, та е убил мъж или жена, то
волът да се убие с камъни, още и стопанинът
му да се умъртви. 30 Обаче, ако му се определи 30
откуп, то за избавление на живота си нека да-
де, колкото му се определи. 31 Било че *волът* е 31
убол мъж или е убол жена, според тая съдба ще
му направят. 32 Но ако волът убоде роб или ро- 32
биня, *стопанинът* нека плати на господаря им
тридесет сребърни сикли, и нека се убие волът
с камъни. 33 Ако отвори някой яма, или изкопае 33
яма без да я покрие, и в нея падне вол или осел,
34 притежателят на ямата ще заплати повредата; 34
ще даде пари на стопанина им, а мършата ще
бъде негова. 35 Ако волът на някого убоде во- 35
ла на другиго, така щото умре, тогава да прода-
дат живия вол и да си разделят стойността му, и
мършата тоже да си разделят. 36 Но ако се е зна- 36
ело от по-напред, че волът е бил бодлив, и сто-
панинът му не го е ограничил, то непременно
ще плати вол за вол, а мършата ще бъде негова.

22 1 Ако някой открадне вол или овца та го за-
коли или го продаде, то да плати пет вола за
вола и четири овци за овцата. 2 (Ако се зава- 2
ри крадецът когато подкопава, и го ударят та

21.6 Или: Божия съд. **21** Еврейски: Пари.

умре, няма да *се пролее* кръв за него. [3] Но ако
слънцето е било изгряло над него, тогава ще *се*
пролее кръв за него). *Крадецът* трябва непре-
менно да плати; но ако няма с какво, то да се
продаде той за откраднатото. [4] И ако открад-
натото, било вол, осел, или овца, се намери живо
в ръката му, ще плати двойно. [5] Ако някой на-
прави да се изяде нива или лозе, като развър-
же животното си и то се напасе в чужда нива,
ще плати от най-доброто произведение на ни-
вата си и от най-добрия плод на лозето си. [6] Ако
избухне огън и запали тръни, така че изгорят
копни или непожънати класове, или ниви, то
който е запалил огъня непременно ще плати.
[7] Ако някой даде на ближния си пари или ня-
какви вещи да ги пази, и те бъдат откраднати
от къщата на човека, то, ако се намери крade-
цът той ще плати двойно, [8] Но ако не се намери
крадецът, тогава стопанинът на къщата ще се
заведе пред съдиите, *за да се издири* дали е ту-
рил ръка върху имота на ближния си. [9] За вся-
какъв вид престъпление, - относно вол, осел,
овца, дреха, или какво да било загубено нещо,
за което би казал някой, че е негово, - делото
между двамата ще дойде пред съдиите: и когото
осъдят съдиите, той ще плати двойно на ближ-
ния си. [10] Ако някой даде на ближния си осел,
или вол, или овца, или какво да било животно
да го пази, и то умре, или се нарани, или бъде
откарано, без да види някой, [11] то между два-
мата оня ще се закълне в Господа, че не е турил
ръката си върху имота на ближния си, и стопа-
нинът му ще приеме *това свидетелство*, а *дру-
гият* няма да плаща. [12] Но ако *животното*
бъде откраднато от него, ще плати на стопанина
му. [13] Обаче ако бъде разкъсано *от звяр*, нека
го донесе за свидетелство; за разкъсаното ня-
ма да плаща. [14] Ако заеме някой от ближния си
животно, и то се нарани или умре в отсъствие-
то на стопанина му, непременно ще го заплати.
[15] Но ако стопанинът му е с него, няма да плаща.
Ако е било наето с пари, ще отиде за наема си.
[16] Ако някой излъсти несгодена девица и легне
с нея, непременно ще даде вено за нея и ще я
вземе за жена. [17] Но ако баща й съвсем откаже
да му я даде, то ще плати в пари според веното
на девиците. [18] Магьосница жена да не оставиш.
[19] Всеки скотоложник непременно да се умърт-
ви. [20] Който жертвува на кой да бил бог, ос-
вен само на Господа, ще се обрече на изтребле-
ние. [21] Чужденец да не онеправдаваш, нито да
го угнетяваш; защото и вие бяхте чужденци в
Египетската земя. [22] Да не угнетявате вдовица
или сираче. [23] Защото ако ги угнетите някак, и
те извикат към Мене, непременно ще послушам
вика им, [24] и гневът Ми ще пламне, и ще ви из-
бия с нож; и вашите жени ще бъдат вдовици и
вашите чада сирачета. [25] Ако дадеш в заем пари
на някой свой беден съсед между Моите люде,
да не постъпваш с него като заемодател, нито
да му налагаш лихва. [26] Ако вземеш в залог дре-
хата на ближния си, до захождане на слънцето
ще му я върнеш; [27] защото това е едничката му
завивка, това е дрехата за кожата му; с какво ще
спи? и като викне към Мене, Аз ще чуя, защо-
то съм милостив. [28] Да не хулиш съдиите, нито
да кълнеш началник на людете си. [29] Да не за-
бавяш да принесеш първака на гумното си и на
жлеба си. Първородния между синовете си ще
дадеш на Мене. [30] Така ще постъпиш и с говедо-
то си и с овцата си; седем дена ще остане *малко-
то* с майка си, а на седмия ден ще го дадеш на
Мене. [31] Бъдете Ми свети човеци; за това не яж-
те месо разкъсано от зверове на полето; хвър-
лете го на кучетата.

[1] Да не разнасяш лъжлив слух. Да не съдей- **23**
ствуваш˚ с неправедния и да не свидетелству-
ваш в полза на неправдата. [2] Да не следваш
множеството да правиш зло; нито да свидете-
ствуваш в съдебно дело, така щото да се увли-
чаш след множеството, за да изкривиш *право-
съдието;* [3] нито да показваш пристрастие към
сиромаха в делото му. [4] Ако срещнеш забърка-
лия се вол или осел на неприятеля си; непре-
менно да му го закараш. [5] Ако видиш, че оселът
на ненавистника ти е паднал под товара си, и
не ти се иска да му помогнеш *пак* непремен-
но да помогнеш заедно с него. [6] Да не изкри-
вяваш правото на сиромаха между вас в дело-
то му. [7] Отдалечавай се от *всяка* несправедли-
ва работа, и не убивай невинния и праведния;
защото Аз няма да оправдая нечестивия. [8] Да
не приемаш подаръци; защото подаръците за-
слепяват видещите и извръщат душите на пра-
ведните. [9] И да не угнетяваш чужденеца; защо-
то вие знаете що има на сърцето на чужденеца,
понеже и вие сте били чужденци в Египетска-
та земя. [10] Шест години да сееш земята си и да
събираш плодовете й; [11] а в седмата да я оста-
виш да си почива и да не я работиш за да се хра-
нят сиромасите между людете ти *от самораслото*, и полските животни нека ядат оставеното
от тях. Така да правиш и с лозето си и с масли-
ните си. [12] Шест дена да вършиш работите си;
а в седмия ден да си почиваш, за да се отмо-
ри волът ти и оселът ти, и да си отдъхне синът
на слугинята ти и чужденецът. [13] И внимавайте
във всичко що съм ви говорил; и име на дру-

23.1 Еврейски: Туряш ръка.

ги богове да не споменавате, нито да се чува
14 то из устата ви. 14 Три пъти в годината да Ми
15 правиш празник. 15 Да пазиш празника на безквасните хлябове; седем дена да ядеш безквасни хлябове, както съм ти заповядал, на определеното време в месец Авив, защото в него си излязъл из Египет; и никой да не се яви пред Мене
16 с празни ръце; 16 и празника на жетвата, на първите плодове на труда ти, на това, което си посял в нивата; и празника на беритбата при края на годината, когато прибираш плодовете си от
17 нивата. 17 Три пъти в годината всичките твои
18 мъжки да се явяват пред Господа Иеова. 18 Да не принасяш кръвта на жертвата Ми с квасен хляб, нито тлъстината от празника Ми да остава през нощта до сутринта. 19 Най-първите плодове от земята си да принасяш в дома на Господа твоя Бог. Да не свариш яре в млякото на
20 майка му. 20 Ето, изпращам ангел пред тебе да те пази по пътя и да те заведе на мястото, което
21 съм *ти* приготвил. 21 Внимавайте на него и слушайте гласа му; не го предизвиквайте, защото той няма да прости престъпленията ви; понеже
22 Моето Име е в него. 22 Но ако слушаш внимателно гласа му, и вършиш всичко каквото говоря, тогава Аз ще бъда неприятел на твоите неприятели и противник на твоите противници. 23 Защото ангелът Ми ще върви пред тебе и
23 ще те въведе при аморейците, хетейците, ферезейците, хананците, евейците и евусейците; и
24 ще ги изтребя. 24 Да се не кланяш на техните богове, нито да им служиш, нито да вършиш според делата им; а да ги съборяш съвсем, и да
25 потрошиш стълбовете им. 25 Но да служиш на Господа вашия Бог, и Той ще благославя хляба ти и водата ти; и Аз ще отмахвам *всяка* болест
26 помежду ви. 26 Не ще има пометкиня или бездетна в земята ти, числото на дните ти ще
27 направя пълно. 27 Ще изпратя пред тебе страх от Мене, и ще обезсиля всичките люде, между които отидеш, и ще направя всичките ти неприятели да обърнат гръб пред тебе. 28 Ще изпратя
28 и стършели пред тебе, които ще изгонят отпред
29 тебе евейците, хананците и хетейците. 29 Няма да ги изпъдя отпред тебе в една година, да не би да запустее земята и се размножат против тебе
30 полските зверове. 30 Малко по малко ще ги изпъждам отпред тебе, догде се размножиш и за-
31 владееш земята. 31 И ще поставя пределите ти от Червеното море до Филистимското море, и от пустинята до река *Евфрат;* защото ще предам местните жители в ръката ви, и ти ще ги из-
32 пъдиш отпред себе си. 32 Да не направиш завет с
33 тях нито с боговете им. 33 Да не живеят в земята ти, да не би да те накарат да съгрешиш против Мене; защото ако служиш на боговете им, това непременно ще ти бъде примка.

24 1 Рече още на Моисея: Възкачете се към Господа, ти и Аарон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите старейшини, и поклонете се от
2 далеч; 2 само Моисей ще се приближи при Господа, а те не ще се приближат, нито ще се възкачат людете с него. 3 Тогава Моисей дойде та каза на людете всичките думи на Господа и всичките му съдби; и всичките люде едногласно отговориха казвайки: Всичко, което е казал Господ, ще вършим. 4 И Моисей написа всичките
4 Господни думи; и на утринта, като стана рано, издигна олтар под планината, гдето *изправи* и дванадесет стълба, според дванадесетте Израилеви племена. 5 И изпрати момци от израил-
5 тяните, та принесоха всеизгаряния и пожертвуваха Господу телци за примирителни жертви. 6 А Моисей взе половината от кръвта и ту-
6 ри я в паници, а с *другата* половина от кръвта поръси върху олтара. 7 После взе книгата
7 на завета и я прочете, като слушаха людете; и те рекоха: Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим, и ще бъдем послушни. 8 Тогава Мо-
8 исей взе кръвта и поръси с нея върху людете, като казваше: Ето кръвта на завета, който Господ направи с вас според всички тия условия.
9 И тъй Моисей и Аарон, Надав и Авиуд и се-
9 демдесет от Израилевите старейшини се възка-
10 чиха горе. 10 И видяха Израилевия Бог: под нозете Му имаше като настилка от сапфир, чиято
11 бистрота беше също като небе. 11 Но Той не тури ръка на благородните от израилтяните. И те видяха Бога, и *там* ядоха и пиха. 12 Тогава рече
12 Господ на Моисея: Ела горе при Мене на планината и стой там; и ще ти дам каменните плочи, закона и заповедите, които съм написал, за
13 да ги поучаваш. 13 И тъй Моисей стана със слугата си Исуса, и Моисей се изкачи на Божията планина. 14 А рече на старейшините: Чакайте
14 ни тук догде се завърнем при вас; и, ето, Аарон и Ор са при вас; който има тъжба, нека иде при
15 тях. 15 Тогава Моисей се изкачи на планината; и
16 облакът покриваше планината. 16 И Господната слава застана на Синайската планина, и облакът я покриваше шест дена, а на седмия ден *Господ* извика към Моисея всред облака. 17 И
17 видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израилтяните като огън пояждащ. 18 И тъй Моисей влезе всред облака и се
18 възкачи на планината. И Моисей стоя на планината четиридесет дена и четиридесет нощи.

25 1 Тогава Господ говори на Моисея казвай-
2 ки: 2 Кажи на израилтяните да Ми съберат принос; от всеки човек, който на радо сърце би

3 дал, ще приемете приноса за Мене. 3 И ето какъв
принос ще приемете от тях; злато, сребро и
4 мед, 4 синьо, мораво, червено, висон, и козина,
5 5 червенобоядисани овнешки кожи и язовски°
6 кожи, ситимово дърво°, 6 масло за осветление,
и аромати за мирото за помазване и за благо-
7 уханното кадене, 7 оникси, и камъни за влагане
8 на ефода и на нагръдника. 8 И да Ми направят
9 светилище, за да обитавам между тях. 9 По
всичко, което ти показвам - образа на скинията
и образа на всичките й принадлежности, - така
10 да я направите. 10 Да направят ковчег от сити-
мово дърво, дълъг два лакътя и половина, ши-
рок лакът и половина, и лакът и половина ви-
11 сок. 11 Да го обковеш с чисто злато; отвън и от-
вътре да го обковеш; и отгоре му да направиш
12 златен венец наоколо. 12 И да излееш за него че-
тири златни колелца, които да поставиш на че-
тирите му долни ъгъла, две колелца на едната
му страна, и две колелца на другата му стра-
13 на. 13 Да направиш и върлини от ситимово дър-
14 во и да ги обковеш със злато, 14 па да провреш
върлините през колелцата от страните на ков-
15 чега, за да се носи ковчегът с тях. 15 Върлините
да остават в колелцата на ковчега; да се не из-
16 важдат от него. 16 И да вложиш в ковчега *пло-*
17 *чите на* свидетелството, което ще ти дам. 17 Да
направиш умилостивилище от чисто злато, два
лакътя и половина дълго, и лакът и половина
18 широко. 18 И да направиш два херувима от зла-
то, изковани да ги направиш, на двата края на
19 умилостивилището. 19 Да направиш един хе-
рувим на единия край, и един херувим на другия
край; херувимите да направите част от само-
20 то умилостивилище на двата му края. 20 И хе-
рувимите да бъдат с разперени отгоре крила, и
да покриват с крилата си умилостивилището; и
лицата им да са едно срещу друго; към умило-
стивилището да бъдат *обърнати* лицата на хе-
21 рувимите. 21 И да положат умилостивилището
върху ковчега; а в ковчега да вложиш *плочи-*
22 *те на* свидетелството, което ще ти дам. 22 Там
ще се срещам с тебе; и отгоре на умилостивили-
щето, измежду двата херувима, които са върху
ковчега *с плочите* на свидетелството, ще гово-
ря с тебе за всичко, което ще ти заповядам за
23 израилтяните. 23 Да направиш трапеза от сити-
мово дърво, два лакътя дълга, един лакът ши-
24 рока, и лакът и половина висока. 24 Да я обко-
веш с чисто злато и да й направиш златен ве-
25 нец на около. 25 Да й направиш и перваз наоко-
ло, една длан *широк*, и да направиш златен ве-
26 нец около перваза й. 26 Да й направиш и чети-
ри златни колелца, и да поставиш колелцата на
четирите й ъгъла, които са при четирите й но-
зе. 27 Колелцата да бъдат до самия перваз, ка- 27
то влагалища на върлините, за да се носи тра-
пезата. 28 Върлините ще направиш от ситимово 28
дърво, и да ги обковеш със злато, и да се носи
трапезата с тях. 29 И да направиш блюдата й, те- 29
мянниците й, поливалниците й, и тасовете й, за
употреба при възлиянията; от чисто злато да ги
направиш. 30 И на трапезата постоянно да сла- 30
гаш хлябове за приношение пред Мен. 31 Да на- 31
правиш и светилника от чисто злато; изкован
да направиш светилника; стъблото му, клоно-
вете му, чашките му, топчиците му, и цветята
му да са част от самия него. 32 От страните му да 32
се издават шест клона, три клона на светилника
от едната му страна, и три клона на светилника
от другата му страна. 33 На единия клон да има 33
три чашки, като бадеми, една топчица и едно
цвете, и на другия клон три чашки като бадеми,
и една топчица и едно цвете; така да има и
на шестте клона, които се издават от светилни-
ка. 34 И на *стъблото на* светилника да има че- 34
тири чашки като бадеми, с топчиците им и цве-
тята им. 35 И на шестте клона, които се издават 35
от светилника, да има под *първите* два клона
една топчица, част от самия него, и под *вто-
рите* два клона една топчица, част от самия него,
и под третите два клона една топчица, част от
самия него. 36 Топчиците им и клоновете им да 36
са част от самия него; *светилникът* да бъде цял
изкован от чисто злато. 37 И да му направиш се- 37
дем светила; и да палят светилата му, за да све-
тят отпреде му. 38 Щипците му и пепелниците 38
му да бъдат от чисто злато. 39 От един талант 39
чисто злато да се направи той и всички тия при-
бори. 40 Внимавай да ги направиш по образеца 40
им, който ти бе показан на планината.

26 1 При това, да направиш скинията от десет
завеси от препреден висон, и от синя, морава и
червена материя; на тях да навезеш изкусно из-
работени херувими. 2 Дължината на всяка за- 2
веса да бъде двадесет и осем лакътя, и широ-
чината на всяка завеса четири лакътя, всички-
те завеси да имат една мярка. 3 Петте завеси да 3
бъдат скачени една с друга; и *другите* пет заве-
си да бъдат скачени една с друга. 4 И да напра- 4
виш сини петелки по края на оная завеса, ко-
ято е последна от *първите* скачени завеси; та-
ка да направиш и по края на последната завеса
от вторите скачени завеси. 5 Да направиш пет- 5
десет петелки на едната завеса, и петдесет пе-
телки да направиш по края на завесата; която е
във вторите скачени завеси; петелките да са ед-
на срещу друга. 6 Да направиш и петдесет злат- 6

25.5 Или: делфинови **5** Т.е., акация.

ни куки, и с куките да скачиш завесите една за
7 друга; така скинията ще бъде едно цяло. 7 Да
направиш завеси от козина за покрив над ски-
нията; да направиш единадесет такива завеси;
8 8 дължината на всяка завеса да бъде тридесет
лакътя, и широчината на всяка завеса четири
лакътя; единадесетте завеси да имат една мяр-
9 ка. 9 И да скачиш петте завеси отделно и шестте
завеси отделно; а шестата завеса да прегънеш
10 на две към лицето на скинията. 10 И да напра-
виш петдесет петелки по края на оная завеса,
която е последна от *първите* скачени завеси, и
петдесет петелки по края на завесата, която е
11 *последна* от вторите скачени завеси. 11 И да на-
правиш петдесет медни куки и да вкараш ку-
ките в петелките, и *така* да съединиш покри-
12 ва та да е едно цяло. 12 И оная част, която оста-
ва повече от завесите на покрива, половината
на завесата, която остава, нека виси над задна-
13 та страна на скинията. 13 И един лакът от едната
страна и един лакът от другата страна от онова,
което остава повече от дължината на завесите
на покрива, да виси по страните на скинията
14 отсам и оттам, за да я покрива. 14 Тоже да на-
правиш покрив за скинията от червенобоядиса-
ни овнешки кожи, и отгоре му едно покри-
15 вало от язовски кожи. 15 Да направиш за ски-
нията дъски от ситимово дърво, които да сто-
16 ят изправени. 16 Десет лакътя да бъде дължина-
та на всяка дъска, и лакът и половина широчи-
17 ната на всяка дъска; 17 и два шипа да има във
всяка дъска, един срещу друг; и така да напра-
18 виш на всички дъски на скинията. 18 И дъски-
те на скинията да направиш двадесет дъски за
19 южната страна, към пладне; 19 и под двадесетте
дъски да поставиш четиридесет сребърни под-
ложки, две подложки под една дъска за двата й
шипа, и две подложки под друга дъска за двата
20 й шипа. 20 Също за втората страна на скинията,
която е северната, *да направиш* двадесет дъски,
21 21 и четиридесетте им сребърни подложки, две
подложки под една дъска, и две подложки под
22 друга дъска. 22 А за задната страна на скинията,
23 западната, да направиш шест дъски, 23 И две дъ-
ски да направиш за ъглите на скинията от зад-
24 ната страна; 24 да са скачени отдолу, а отгоре да
са свързани посредством едно колелце; така да
бъде за двете *дъски*; те нека бъдат за двата ъгъ-
25 ла. 25 Така да бъдат осем дъски, и сребърните
им подложки шестнадесет подложки, две под-
ложки под една дъска и две подложки под дру-
26 га дъска. 26 И да направиш лостове от ситимово
дърво, пет за дъските от едната страна на ски-
27 нията; 27 пет лоста за дъските от другата страна
на скинията, и пет лоста за дъските от задна-
та страна на скинията, към запад. 28 И средни- 28
ят лост, който е в средата на дъските, да пре-
минава от край до край. 29 Дъските да обковеш 29
със злато, и колелцата им да направиш от злато
за влагалища на лостовете; да обковеш и лосто-
вете със злато. 30 Да издигнеш скинията според 30
образеца й, който ти бе показан на планината.
31 И да направиш завеса от синьо, мораво, чер- 31
вено и препреден висон, и да навезеш на нея из-
кусно изработени херувими. 32 И да я окачиш 32
със златни куки на четири обковани със зла-
то стълба от ситимово дърво, *които да стоят*
на четири сребърни подложки. 33 Под куките да 33
окачиш завесата; и да внесеш там, отвътре зове-
сата, ковчега *с плочите* на свидетелството, та-
ка щото завесата да ви отделя светото място от
пресветото. 34 И да положиш умилостивилище- 34
то върху ковчега *с плочите* на свидетелството
в пресветото място. 35 А трапезата да положиш 35
отвън завесата, и светилникът срещу трапезата
към южната страна на скинията; а трапезата да
положиш към северната страна. 36 И да напра- 36
виш за врата на шатъра закривка, везана рабо-
та, от синьо, мораво, червено и препреден ви-
сон. 37 И за покривката да направиш пет стълба 37
от ситимово дърво, които да обковеш със зла-
то; куките им да бъдат златни; и да излееш за
стълбовете пет медни подложки.

27 1 Да направиш олтара от ситимово дърво,
пет лакътя широк; четвъртит да бъде олтарът,
и височината му да бъде три лакътя. 2 На че- 2
тирите му ъгъла да му направиш рогове; рого-
вете да бъдат част от самия него; и да го обко-
веш с мед. 3 Да му направиш и гърнета за изна- 3
сяне на пепелта и лопатите му, тасовете му, ви-
лиците му и въглениците му; медни да напра-
виш всичките му прибори. 4 И да му направиш 4
медна решетка във вид на мрежа, и на четири-
те ъгъла на мрежата да направиш четири медни
колелца. 5 И да я положиш под полицата, *кое-* 5
то е около олтара отдолу, така щото мрежата
да стигне до средата на олтара. 6 Да направиш 6
и върлини за олтара, върлини от ситимово дър-
во, които да обковеш с мед. 7 Върлините да се 7
провират през колелцата, и върлините да бъдат
от двете страни на олтара, за да се носи с тях.
8 Кух, от дъски, да направиш *олтара* посред, ка- 8
кто ти се показа на планината, така да го напра-
виш. 9 Да направиш двора на скинията; за юж- 9
ната страна, към пладне, да има за двора заве-
си от препреден висон; дължината им за една-
та страна да бъде сто лакътя. 10 Стълбовете му 10
да бъдат двадесет, и медните им подложки два-
десет; а куките на стълбовете и връзките им да
бъдат сребърни. 11 Също на длъж по северната 11

страна да има завеси дълги сто лакътя, и за тях
двадесет стълба и двадесетте им медни подложки; а куките на стълбовете и връзките им да бъ-
12 дат сребърни. 12 После, за широчината на двора, на западната страна, да има петдесет лакътя завеси; за тях да има десет стълба и десетте им
13 подложки. 13 Широчината на двора на предната страна, към изток, да бъде петдесет лакътя.
14 14 И завесите за едната страна *на входа* да бъдат *дълги* петнадесет лакътя, и за тях три стълба и
15 трите им подложки. 15 Също и за другата страна да има завеси петнадесет лакътя *дълги*, и за тях
16 три стълба с трите им подложки. 16 А за входа на двора да има покривка, *дълга* двадесет лакътя, везана работа от синьо, мораво, червено и препреден висон, и за тях четирите им подложки. 17 Всичките стълбове около двора да бъдат
17 опасани със сребро: куките им да бъдат сребърни, а подложките им медни. 18 Дължината на
18 двора да е сто лакътя, широчината навсякъде петдесет лакътя, а височината пет лакътя; *завесите му да са* от препреден висон, и подложките *на стълбовете му* медни. 19 Всичките
19 прибори на скинията, за всяка служба в нея, всичките й колове, и всичките колове на двора, да
20 бъдат медни. 20 И ти заповядай на израилтяните да ти донасят дървено масло първоток, чисто, за осветление, за да горят винаги светила-
21 та. 21 В шатъра за срещане, извън завесата, която е пред *плочите на* свидетелството, Аарон и синовете му да ги нареждат *да горят* от вечер до заран пред Господа. Това да бъде вечен закон за израилтяните във всичките им поколения.

28 1 А ти вземи при себе си измежду израилтяните брата си Аарона и синовете му с него, за да Ми свещенодействуват; Аарона, и Ааронови-
2 те синове Надава, Авиуда, Елеазара и Итамара. 2 И да направиш свети одежди на брата
3 си Аарона, за слава и великолепие. 3 И кажи на всичките умни мъже, които Аз изпълних с дух на мъдрост, да направят одежди на Аарона за освещение, та да Ми свещенодействува.
4 4 Ето одеждите, които ще направят: нагръдник и ефод, мантия и пъстротъкан хитон, митра и пояс; и да направят свети одежди на брата ти Аарона и на синовете му, за да Ми свещенодей-
5 ствуват. 5 И те нека приемат *от людете приносите им* от злато, синьо, мораво, червено и
6 препреден висон. 6 Да направят ефодът изкусна работа от злато, синьо, мораво, червено и препре-
7 ден висон. 7 На двата му края да има две презрамки, които да се връзват за да се държи заедно. 8 И препаската върху ефода, която ще е над
8 него, да бъде еднаква с него по направата му и част от самия *ефод*, от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон. 9 Да вземеш и два 9
ониксови камъка, и да изрежеш на тях имената на синовете на Израиля, 10 шест от имената 10
им на единия камък, и имената на останалите шестима на другия камък, по *реда на* раждането им. 11 С изкуството на каменорезец, както се из- 11
рязва печат, да изрежеш на двата камъка имената на синовете на Израиля; и да ги вложиш в златни гнездица. 12 И да туриш тия два камък- 12
ка на презрамките на ефода, камъни за спомен на израилтяните; и Аарон ще носи имената им за спомен пред Господа на двете си рамена. 13 И 13
да направиш златни гнездица, 14 и две верижки от чисто злато - изплетени от венцеобразна 14
работа да ги направиш, и да закрепиш плетените верижки в гнездицата им. 15 Да направиш 15
съдебния нагръдник изкусна изработка; според направата на ефода да го направиш; от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон да го направиш. 16 Да бъде четвъртит, двоен, ед- 16
на педя дълъг и една педя широк. 17 И да закре- 17
пиш на него камъни, четири реда камъни, ред сард, топаз и смарагд да е първият ред, 18 вто- 18
рият ред: антракс, сапфир и адамант; 19 трети- 19
ят ред: лигирий, агат и аметист; 20 а четвъртият 20
ред: хрисолит, оникс и яспис; да бъдат закрепени в златните си гнездица. 21 Камъните да бъдат 21
дванадесет, според имената на синовете на Израиля, според техните имена, както се изрязва печат; да бъдат за дванадесетте племена, всеки *камък* според името му. 22 И на нагръдника 22
да направиш изплетени верижки, венцеобразна работа от чисто злато. 23 И да направиш на 23
нагръдника две златни колелца и да туриш двете колелца на двата края на нагръдника. 24 То- 24
гава да провреш двете венцеобразни златни верижки през двете колелца в краищата на нагръдника. 25 А *другите* два края на двете вен- 25
цеобразни верижки да свържеш с двете гнездица, и да ги туриш на презрамките на ефода откъм външната му страна. 26 Да направиш още 26
две златни колелца; които да туриш на другите два края на нагръдника, на оная му страна, която е откъм вътрешната страна на ефода. 27 Да направиш и *други* две златни колелца, 27
които да туриш отдолу на двете презрамки на ефода, откъм външната му страна, там гдето се събират краищата му, над изкусно изработената препаска на ефода. 28 И да връзват нагръд- 28
ника чрез колелцата му за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде над изкусно изработената препаска на ефода, и за да се не отделя нагръдникът от ефода. 29 Така Аарон, когато 29
влиза в светото място, ще носи, винаги имената на синовете на Израиля върху съдебния на-

гръдник на сърцето си, за спомен пред Господа.
30 [30] На съдебния нагръдник да положиш и Урима
и Тумима, които да бъдат на Аароновото сър-
це когато влиза пред Господа; и Аарон да но-
си винаги съда на израилтяните на сърцето си
31 пред Господа. [31] Да направиш мантията на ефо-
32 да цяла от синьо. [32] В средата на върха й да има
отвор, какъвто е отворът на бронята; и ще има
тъкана обтока около отвора си, за да се не съди-
33 ра. [33] И по полите й да направиш нарове от си-
ньо, мораво и червено, наоколо по полите й, и
34 златни звънци наоколо помежду им, - [34] златен
звънец и нар, златен звънец и нар, наоколо по
35 полите на мантията. [35] И Аарон да я носи, кога-
то служи, та звънтенето й да се чува когато вли-
за в светото място пред Господа, и когато изли-
36 за, за да не умре. [36] Да направиш и плочица от
чисто злато, на която да изрежеш, както се из-
37 рязва печат, Свет Господу. [37] Да я туриш на син
ширит, за да бъде на митрата; в предната стра-
38 на на митрата да бъде; [38] така да бъде на Аа-
ароновото чело, когато носи Аарон нечестието на
светите неща, които израилтяните ще посвеща-
ват във всичките си свети приноси; тя да бъде
винаги на челото му, за да бъдат те приемани
39 пред Господа. [39] И да направиш пъстротъкания
хитон от висон, да направиш митра от висон и
40 да направиш - везана работа. [40] А за Ааронови-
те синове да направиш хитони, и пояси да им
направиш, и гъжви да им направиш, за слава и
41 великолепие. [41] С тия *одежди* да облечеш брата
си Аарона и синовете му с него, и да ги пома-
жеш, да ги посветиш и да ги осветиш, за да Ми
42 свещенодействуват. [42] Да им направиш и лене-
ни гащи, които да покриват голотата на тялото
им; нека *покриват* бедрата им от кръста *надо-*
43 *лу*; [43] и нека ги носят Аарон и синовете му, ко-
гато влизат в скинията за срещане, или когато
пристъпват при олтара, за да служат в светото
място, да не би да си навлекат грях та да умрат.
Това да е за вечен закон за него и за потомство-
то му подир него.

29 [1] Ето какво да извършиш над тях, за да ги
осветиш да Ми свещенодействуват. Вземи един
2 юнец и два овена без недостатък, [2] и безквасен
хляб, безквасни пити месени с дървено масло,
и безквасни кори намазани с масло; от чисто
3 пшеничено брашно да ги направиш. [3] Да ги ту-
риш всички в един кош, и да ги принесеш в ко-
4 ша с юнеца и двата овена. [4] Тогава да приведеш
Аарона и синовете му при вратата на шатъра за
5 срещане, и да ги умиеш с вода. [5] После да вze-
меш одеждите и да облечеш Аарона с хитона, с
мантията на ефода, с ефода и с нагръдника, и да
го опашеш с изкусно изработената препаска на
ефода, [6] и да туриш митрата на главата му, и на 6
митрата да туриш светия венец. [7] Тогава да вze- 7
меш мирото за помазване и да го излееш на гла-
вата му, и тъй да го помажеш. [8] После да приве- 8
деш синовете му и да ги облечеш с хитони. [9] И 9
да ги опашеш с пояси, Аарона и синовете му,
и да им туриш гъжви. И свещенството ще бъде
тяхно по вечен закон. Така да посветиш Ааро-
на и синовете му. [10] Тогава да приведеш юнеца 10
пред шатъра за срещане, а Аарон и синовете му
да положат ръцете си на главата на юнеца. [11] И 11
да заколиш юнеца пред Господа, при вратата
на шатъра за срещане. [12] После, като вземеш от 12
кръвта на юнеца, с пръста си да туриш от нея на
роговете на олтара и *тогава* да излееш всичка-
та кръв при основата на олтара. [13] И да вземеш 13
всичката тлъстина, която покрива вътрешно-
стите, и булото на дроба, и двата бъбрека с тлъ-
стината около тях, и да ги изгориш на олтара.
[14] А месото на юнеца, кожата му и извержени- 14
ята му да изгориш в огън вън от стана; това е
жертва за грях. [15] При това, да вземеш единия 15
овен; и Аарон и синовете му да положат ръцете
си на главата на овена. [16] И като заколиш ове- 16
на, да вземеш кръвта му та с нея да поръсиш на-
вред олтара. [17] Тогава да разсечеш овена на къ- 17
сове, и като измиеш вътрешностите му и нозете
му, да ги сложиш върху късовете му и главата
му. [18] И да изгориш целия овен на олтара: това е 18
всеизгаряне Господу, благоухание, жертва чрез
огън Господу. [19] След това да вземеш и другия 19
овен; и Аарон и синовете му да положат ръце-
те си на главата на овена. [20] Тогава да заколиш 20
овена, да вземеш от кръвта му, и да туриш *от*
нея на края на дясното ухо на Аарона, и на края
на дясното ухо на синовете му, и на палеца на
дясната им ръка и на палеца на дясната им но-
га, и с кръвта да поръсиш навред олтара. [21] И да 21
вземеш от кръвта, която е на олтара, и от ми-
рото за помазване, и *с тях* да поръсиш Аарона и
одеждите му, и синовете му, и одеждите на си-
новете му с него; така ще се осветят той и одеж-
дите, му и синовете му и одеждите на синове-
те му с него. [22] После да вземеш тлъстината на 22
овена, опашката и тлъстината; която покрива
вътрешностите, булото на дроба, двата бъбре-
ка с тлъстината, която е около тях, и дясното
бедро, (защото е овен на посвещение), [23] и един 23
хляб, една пита месена с дървено масло, и една
кора из коша на безквасните *ястия* положени
пред Господа. [24] Всички тия да туриш на ръце- 24
те на Аарона и на ръцете на синовете му, и да
ги подвижиш за движим принос пред Господа.
[25] Тогава да ги вземеш от ръцете им и да ги изго- 25
риш на олтара над всеизгарянето, за благоуха-

ние пред Господа; това е жертва чрез огън Гос-
26 поду. [26] И да вземеш гърдите на овена на посве-
щението, което е за Аарона и да ги подвижиш
за движим принос пред Господа; и това да бъ-
27 де твой дял. [27] И да осветиш гърдите на движи-
мия принос и бедрото на възвишаемия принос,
който се е подвижил и който се е възвисил от
овена на посвещението от оня, който е за Ааро-
28 на, и от оня, който е за синовете му. [28] И това ще
бъде право на Аарона и на синовете му от изра-
илтяните по вечен закон; защото е възвишаем
принос; и ще бъде възвишаем принос от изра-
илтяните из примирителните им жертви, тех-
29 ният възвишаем принос Господу. [29] И светите
одежди на Аарона ще бъдат за синовете му по-
дир него, за да бъдат помазвани в тях и освеща-
30 вани в тях. [30] Седем дена да се облича с тях оня
от синовете му, който е свещеник, вместо него,
когато влиза в шатъра за срещане, за да служи в
31 светилището. [31] Тогава да вземеш овена на по-
свещението и да свариш месото му на свето мя-
32 сто. [32] И Аарон и синовете му да ядат месото на
овена и хляба, който е в коша, при вратата на
33 шатъра за срещане; [33] да ядат ония *приноси*, с
които се е извършило умилостивение за тяхно-
то посвещаване и освещаване; но чужденец да
34 не яде от тях, защото са свети. [34] И ако остане до
утринта нещо от месото на посвещаването или
от хляба, тогава да изгориш останалото в огън;
35 да се не яде, защото е свето. [35] Така, прочее, да
направиш на Аарона и на синовете му според
всичко що ти заповядах; седем дена ще ги по-
36 свещаваш. [36] И всеки ден да принасяш по един
юнец за умилостивение за грях; и да очистяш
олтара като правиш умилостивение за него, и
37 да го помажеш, за да го осветиш. [37] Седем де-
на да правиш умилостивение за олтара и да го
освещаваш; и олтарът ще бъде пресвет; всич-
38 ко що се докосва до олтара ще бъде свето. [38] А
ето какво да принасяш на олтара: всеки ден по
39 две едногодишни агнета, винаги. [39] Едното агне
да принасяш заран, и другото агне да принасяш
40 привечер; [40] и с едното агне една десета *от ефа*
чисто брашно смесено с четвърт ин първоток
дървено масло, и четвърт ин вино за възлия-
41 ние. [41] А другото агне да принасяш привечер,
и да правиш нему според *стореното на* утрин-
ния принос и според *стореното на* възлияние-
то му, за благоухание, жертва чрез огън Госпо-
42 ду. [42] Това да бъде във всичките ви поколения
всегдашно всеизгаряне пред Господа, при вра-
тата на шатъра за срещане, гдето ще се срещам
43 с вас, да говоря там с тебе. [43] Там ще се срещам с
израилтяните; и *това място* ще се освещава със
44 славата Ми. [44] Ще осветя шатъра за срещане и
олтара; тоже Аарона и синовете му ще осветя,
за да Ми свещенодействуват. [45] И ще обитавам 45
между израилтяните и ще им бъда Бог; [46] и те 46
ще познаят, че Аз съм Иеова техният Бог, Кой-
то ги изведох из Египетската земя, за да оби-
тавам между тях. Аз съм Иеова техният Бог.

30 [1] Да направиш олтар за кадене темян, от си-
тимово дърво да го направиш; [2] един лакът дъл- 2
лъг и един лакът широк; четвъртит да бъде; и
височината му да бъде два лакътя; роговете му
да са част от самия него. [3] Да обковеш с чисто 3
злато върха му, страните му наоколо, и рого-
вете му; да му направиш и златен венец наоко-
ло. [4] А под венеца му да му направиш две злат- 4
ни колелца; близо при двата му ъгъла на две-
те му страни да ги направиш; и да бъдат вла-
галища на върлините, за да го носят с тях. [5] Да 5
направиш върлините от ситимово дърво, и да
ги обковеш със злато. [6] Тоя *олтар* да туриш 6
пред завесата, която е пред ковчега *с плочи-
те на* свидетелството срещу умилостивилище-
то, което е над плочите на свидетелството, гдето ще се срещам с тебе. [7] И всяка заран Аарон 7
нека кади над него благовонен темян; когато
приготвя светилата нека кади с него. [8] И кога- 8
то запали Аарон светилата вечер, нека кади с
тоя темян; *това ще бъде* вечно кадене пред Гос-
пода във всичките ви поколения. [9] На тоя *ол-* 9
тар да не принасяш чужд темян, нито всеиз-
гаряне, нито хлебен принос, нито да изливате
на него възлияние. [10] Над роговете му веднъж в 10
годината да прави Аарон умилостивение с кръ-
вта на умилостивителния принос за грях; вед-
нъж в годината да прави над него умилостив-
ение във всичките ви поколения; това е пресве-
то Господу. [11] И Господ говори на Моисея, каз- 11
вайки: [12] При преброяването на израилтяните, 12
когато вземеш цялото им число, тогава да да-
дат откуп Господу, всеки човек за живота си,
когато ги преброяваш, за да не ги нападне яз-
ва, когато ги преброяваш. [13] Ето какво да дават: 13
всеки, който се причислява към преброените,
половин сикъл, според сикъла на светилище-
то (един сикъл е двадесет гери); половин сикъл
за принос Господу. [14] Всеки, който се причис- 14
лява към преброените *то ест, който е* от два-
десет години нагоре, да даде тоя принос Госпо-
ду. [15] Богатият да не даде повече, и сиромахът 15
да не даде по-малко, от половин сикъл, кога-
то давате тоя принос Господу, за да направи-
те умилостивение за живота си. [16] А като вze- 16
меш парите за умилостивението от израилтя-
ните, да ги употребиш в службата на шатъра за
срещане; и това ще бъде за спомен на израил-
тяните пред Господа, за да бъде умилостивение

за живота ви. 17 Господ говори още на Моисея, 18 казвайки: 18 Да направиш и меден умивалник, с
медна подложка, за да се мият; и да го поставиш
между шатъра за срещане и олтара и да налееш
19 вода в него, 19 та Аарон и синовете му да умиват
20 ръцете си и нозете си в него. 20 Когато влизат в
шатъра за срещане нека се мият с водата, за да
не умрат; или когато пристъпват при олтара да
служат, като изгарят жертва чрез огън Господу,
21 21 тогава да умиват ръцете си и нозете си, за да
не умрат. Това ще им бъде вечен закон, за него
и за потомците му във всичките им поколения.
22 22 При това Господ говори на Моисея, казвайки:
23 23 Вземи си изрядни аромати, от чиста смирна
петстотин *сикли*, от благоуханна канела поло-
вината на това, *сиреч*, двеста и петдесет *сикли*
от благоуханна тръст двеста и петдесет *сикли*,
24 24 от касия петстотин, според сикъла на свети-
25 лището, и от дървеното масло един ин; 25 и да
ги направиш миро за свето помазване, мас при-
готвена според изкуството на мироварец; това
26 да бъде миро за свето помазване. 26 И да пома-
жеш с него шатъра за срещане, ковчега *с плочи-*
27 *те на* свидетелството, 27 трапезата и всичките
й прибори, светилника и приборите му, кадил-
28 ния олтар, 28 олтара за всеизгарянето с всич-
ките му прибори, и умивалника с подложката
29 му; 29 така да ги осветиш, за да бъдат пресвети;
30 всичко що се докосва до тях ще бъде свето. 30 И
да помажеш Аарона и синовете му, и да ги осве-
31 тиш, за да Ми свещенодействуват. 31 И да гово-
риш на израилтяните, казвайки: Това ще бъде
за Мене свето миро за помазване във всичките
32 ви поколения. 32 Човешка плът да се не пома-
же с него; и по неговия състав подобно на него
да не правите; то е свето, и свето да бъде за вас.
33 33 Който направи подобно нему, или който тури
от него на чужденец, ще бъде изтребен из лю-
34 дете си. 34 Рече още Господ на Моисея: Вземи
си аромати, - стакти, ониха галбан, - *тия* аро-
35 мати с чист ливан; по равни части да бъдат. 35 И
от тях да направиш, темян, смесен според изку-
ството на мироварец, подправен със сол, чист,
36 свет. 36 И да счукаш от него много дребно, и да
туриш от него пред *плочите на* свидетелството
в шатъра за срещане, гдето ще се срещам с те-
37 бе; *тоя темян* да ви бъде пресвет. 37 А според
състава на тоя темян, който ще направиш да не
правите за себе си; той да ти бъде свет за Гос-
38 пода. 38 Който направи подобен нему, за да го
мирише, да бъде изтребен из людете си.

31 1 Пак говори Господ на Моисея, казвайки:
2 2 Виж, Аз повиках на име Веселеила сина на
3 Урия, Оровия син, от Юдовото племе; 3 и из-
пълних го с Божия дух, в мъдрост, в разум, в
знание и във всякакво изкуство; 4 за да изоб- 4
ретява художествени изделия, да работи злато,
сребро и мед, 5 и да изсича камъни за влагане, и 5
да изрязва дърва, за изработването на всякак-
ва работа. 6 И, ето, с него Аз определих Елиава, 6
Ахисамахов син, от Дановото племе; и на все-
ки който е с мъдро сърце, Аз турих мъдрост в
сърцето му, за да направят всичко що съм ти за-
повядал: 7 шатъра за срещане, ковчега *за плочи-* 7
те на свидетелството, умилостивилището, кое-
то е над него, и всичките принадлежности на
шатъра, 8 трапезата и приборите й, чистозлат- 8
ния светилник с всичките му прибори, и кадил-
ния олтар, 9 олтара за всеизгарянето с всички- 9
те му прибори, и умивалника с подложката му;
10 служебните одежди, светите одежди на све- 10
щеника Аарона, и одеждите на синовете му, за
да свещенодействуват; 11 мирото за помазване, 11
и темяна за благоуханното кадене за светили-
щето; според всичко, що съм ти заповядал, да
го направят. 12 Господ говори още на Моисея, 12
казвайки: 13 Говори тъй също на израилтяните, 13
казвайки: Съботите Ми непременно да пазите;
защото това е знак между Мене и вас във всич-
ките поколения, за да знаете, че Аз съм Гос-
под, Който ви освещавам. 14 Прочее, да пазите 14
съботата, защото ви е света: който я оскверни
непременно да се умъртви; защото всеки, кой-
то работи в нея, тоя човек да се изтреби изсред
людете си. 15 Шест дена да се работи, а седми- 15
ят ден е събота за света почивка, света Госпо-
ду; всеки, който работи в съботния ден, непре-
менно да се умъртви. 16 Прочее, израилтяните 16
да пазят съботата, като я празнуват във всич-
ките си поколения по вечен завет. 17 То е знак 17
между Мене и израилтяните за винаги; защото
в шест дена направи Господ небето и земята, а
на седмия ден си почина и се успокои. 18 И като 18
свърши говоренето си с Моисея на Синайска-
та планина, *Господ* му даде двете плочи на сви-
детелството, каменни плочи, написани с Божия
пръст.

1 А като видяха людете, че Моисей се забави **32**
да слезе от планината, людете се събраха срещу
Аарона и му казаха: Стани, направи ни богове,
които да ходят пред нас; защото тоя Моисей,
човекът, който ни изведе из Египетската земя,
не знаем що му стана. 2 Аарон им каза: Извади- 2
те златните обеци, които са на ушите на жени-
те ви, на синовете ви, и на дъщерите ви, и донесе-
те ми ги. 3 И тъй, всичките люде извадиха злат- 3
ните обеци, които бяха на ушите им, и донесо-
ха ги на Аарона. 4 А той, като ги взе от ръце- 4
те им, даде на *златото* образ с резец, *след като*
направи леяно теле; и те рекоха: Тия са богове-

те ти, о Израилю, които те изведоха из Египет-
5 ската земя. [5] И като видя това, Аарон издигна
олтар пред него; и Аарон прогласи, казвайки:
6 Утре ще бъде празник Господу. [6] И на следния
ден, като станаха рано, пожертвуваха всеизга-
ряне и принесоха примирителни приноси: по-
сле людете седнаха да ядат и да пият, и стана-
7 ха да играят. [7] Тогава Господ каза на Моисея:
Иди, слез, защото се развратиха твоите люде,
8 които си извел из Египетската земя. [8] Скоро се
отклониха от пътя, *в* който им съм заповядал
да ходят; направиха си леяно теле, поклониха
му се, пожертвуваха му и рекоха: Тия са богове-
те ти, о Израилю, които те изведоха из Египет-
9 ската земя, [9] Рече още Господ на Моисея: Видях
10 тия люде, и, ето, коравовратни люде са; [10] се-
га, прочее, остави Ме, за да пламне гневът Ми
против тях и да ги изтребя; а тебе ще направя
11 велик народ. [11] Тогава Моисей се помоли на
Иеова своя Бог, казвайки: Господи, защо плам-
ва гневът Ти против людете Ти, които си извел
из Египетската земя с голяма сила и мощна ръ-
12 ка? [12] Защо да говорят египтяните, казвайки: За
зло ги изведе, за да ги измори в планините и да
ги изтреби от лицето на земята? Повърни се от
разпаления Си гняв, и разкай се за туй зло, *кое-
13 то възнамеряваш* против людете Си. [13] Спомни
си за слугите Си Авраама, Исаака и Израиля, на
които си се клел в Себе Си, като си им казал:
Ще размножа потомството ви както небесните
звезди, и тая цялата земя, за която говорих, ще
дам на потомството ви, и те ще я наследят за ви-
14 наги. [14] Тогава Господ се разкая за злото, което
15 бе казал, че ще направи на людете Си. [15] И така,
Моисей се обърна и слезе от планината с двете
плочи на свидетелството в ръцете си, плочи на-
писани и от двете страни; от едната страна и от
16 другата бяха написани. [16] Плочите бяха Божие
дело; и написаното беше Божие писание начер-
17 тано на плочите: [17] А като чу Исус *Навиев* гласа
на людете, които викаха, рече на Моисея: Боен
18 глас има в стана. [18] А той каза: Това не е глас на
вик за победа, нито глас на вик за поражение;
19 но глас на пеене чувам аз. [19] И като се приближи
до стана, видя телето и игрите; и пламна Мои-
сеевият гняв, така че хвърли плочите от ръцете
20 си, и строши ги под планината. [20] Тогава взе те-
лето, което бяха направили, изгори го в огън,
и като го стри на ситен прах, разпръсна *праха*
по водата и накара Израилевите чада да я изпи-
21 ят. [21] После рече Моисей на Аарона: Що ти сто-
риха тия люде та си им навлякъл голям грях?
22 [22] И Аарон каза: Да не пламне гневът на госпо-
даря ми; ти знаеш, че людете упорстват към
злото. [23] Понеже ми рекоха: Направи ни бого- 23
ве, които да ходят пред нас; защото тоя Моисей,
човекът, който ни изведе из Египетската земя,
не знаем, що му стана. [24] И аз им рекох: Кой- 24
то има злато, нека си го извади; и така те ми го
дадоха. Тогава го хвърлих в огъня; и излезе то-
ва теле. [25] А като видя Моисей, че людете бяха 25
съблечени, (защото Аарон ги беше съблякъл за
срам между неприятелите им), [26] застана Мои- 26
сей при входа на стана и рече: Който е от към
Господа *нека дойде* при мене. И събраха се при
него всичките Левийци. [27] И рече им: Така гово- 27
ри Господ, Израилевият Бог: Препашете всич-
ки меча на бедрото си, минете насам натам от
врата на врата през стана, и убийте всеки брата
си, и всеки другаря си и всеки ближния си. [28] И 28
Левийците сториха според Моисеевата дума; и
в тоя ден паднаха от людете около три хиляди
мъже. [29] Защото Моисей беше казал: Посвете- 29
те себе си днес Господу, *като се дигнете* все-
ки против сина си и против брата си, за да ви
се даде днес благословение. [30] А на следния ден 30
Моисей рече на людете: Вие сте сторили голям
грях; но сега ще се възкача към Господа, дано
да мога да Го умилостивя за греха ви. [31] Тогава 31
Моисей се върна при Господа и рече: Уви! тия
люде сториха голям грях, че си направиха злат-
ни богове. [32] Но сега, ако щеш прости греха им, 32
- но ако не, моля Ти се, мене заличи от книгата,
която си написал. [33] Но Господ рече на Моисея: 33
Който е съгрешил против Мене, него ще зали-
ча от книгата Си. [34] А ти иди сега, води людете 34
на мястото, за което съм ти говорил; ето, ан-
гелът Ми ще ходи пред тебе; обаче в деня, кога-
то ги посетя, ще въздам върху тях *наказанието*
на греха им˚. [35] Така Господ порази людете, за 35
гдето направиха телето, което Аарон изработи.

33 [1] Рече още Господ на Моисея: Иди, дигни се
от тук, ти и людете, които си извел из Египет-
ската земя, та иди в земята за която се клех на
Авраама, на Исаака и на Якова, като казах: На
твоето потомство ще я дам. [2] И ще изпратя пред 2
тебе ангел, и ще изгоня ханаанеца, амореец,
хетееца, ферезееца, евееца и евусееца; [3] *и той* 3
ще ви заведе в земя, гдето текат мляко и мед; по-
неже Аз няма да вървя помежду ви, (защото сте
коравовратни люде), да не би да ви довърша из
пътя. [4] (И когато чуха людете това лошо изве- 4
стие, скърбиха; и никой не си тури украшения-
та. [5] Защото Господ беше рекъл на Моисея: Ка- 5
жи на израилтяните: Вие сте коравовратни лю-
де; една минута ако бих дошъл помежду ви, бих
ви довършил; за това, снемете си сега украше-
нията, та да видя какво ще сторя с вас. [6] И тъй 6

32.34 Еврейски: ще посетя, върху тях греха им.

израилтяните махнаха украшенията си, *като се*
7 *отдалечиха* от планината Хорив. 7 Още Моисей
взе шатъра и го постави вън от стана, далеч от
стана, и нарече го Шатър за Срещане, та всеки,
който търсеше Господа излизаше при шатъра
8 за срещане, който беше вън от стана. 8 И когато
Моисей излизаше към шатъра, всичките люде
станаха та стояха, всеки при входа на шатъра
си, и гледаха след Моисея догде влезе в шатъра.
9 9 И когато влезеше Моисей в шатъра, облачният
стълб слизаше и заставаше на входа на шатъ-
10 ра, и *Господ* говореше с Моисея. 10 И всичките
люде гледаха облачния стълб, който стоеше на
входа на шатъра, и всичките люде ставаха, все-
11 ки на входа на шатъра си, та се кланяха. 11 И
Господ говореше на Моисея лице с лице, както
човек говори с приятеля си; а, като се връща-
ше *Моисей* в стана, слугата му, младежът Ис-
ус Навиевият син, не се отдалечаваше от шатъ-
12 ра). 12 Моисей, прочее, рече Господу: Ето, Ти ми
казваш: Води тия люде; но не си ми явил, ко-
го ще изпратиш с мене; но пак Ти си ми рекъл:
Тебе познавам по име, още си придобил Мое-
13 то благоволение. 13 Сега, прочее, аз съм прид-
обил Твоето благоволение, покажи ми моля Ти
се, пътя Си, за да Те позная и придобия благо-
волението Ти; и разсъждай, че тоя народ Твои
14 люде са. 14 И *Господ* каза: Самият Аз ще вървя *с*
15 *тебе*, и Аз ще те успокоя. 15 А *Моисей* му рече:
Ако Ти не дойдеш *с мене*, не ни извеждай от ту-
16 ка. 16 Защото как ще се познае сега, че съм прид-
обил Твоето благоволение, аз и Твоите люде?
нали чрез Твоето дохождане с нас, така щото да
се отделим аз и Твоите люде, от всичките люде,
17 които са по лицето на земята. 17 И Господ рече
на Моисея: И това, което си рекъл, ще сторя,
защото си придобил Моето благоволение и те
18 познавам по име. 18 Тогава рече *Моисей:* Пока-
19 жи ми, моля, славата Си. 19 А *Господ му* каза: Аз
ще сторя да мине пред тебе всичката Моя бла-
гост, и ще проглася пред тебе Името Иеова; и
ще покажа милост към когото ще покажа, и ще
20 пожаля когото ще пожаля. 20 Рече още: Не мо-
жеш видя лицето Ми; защото човек не може да
21 Ме види и да остане жив. 21 Рече още Господ:
Ето място при Мене; ти ще застанеш на канара-
22 та; 22 и когато минава славата Ми, ще те поставя
в една пукнатина на канарата, и ще те прикрия с
23 ръката Си догде премина; 23 после ще дигна ръ-
ката Си, и ще Ме видиш изотдире; но Лицето
Ми няма да се види.

34 1 След това Господ каза на Моисея: Издялай
си две каменни плочи, като първите; и ще напи-
ша на тия плочи думите, които бяха на първите
плочи, които ти строши. 2 Бъди готов за утрин- 2
та, и на утринта качи се на Синайската планина
та застани пред Мене, там на върха на планина-
та. 3 Но никой да не дохожда с тебе, нито да се 3
яви някой по цялата планина; и овците и гове-
дата да не пасат пред тая планина. 4 И така, Мо- 4
исей издяла две каменни плочи, като първите;
и на утринта, като стана рано, изкачи се на Си-
найската планина, както му заповяда Господ, и
взе в ръцете си двете каменни плочи. 5 И Господ 5
слезе в облака, застана там до него, и прогласи
Господното Име. 6 Господ замина пред него и 6
прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и ми-
лосърд, дълготърпелив, Който изобилва с ми-
лост и с вярност, 7 Който пази милост за хиля- 7
ди *поколения*, прощава беззаконие, престъпле-
ние и грях, но никак не обезвинява *виновния*,
въздава беззаконието на бащите върху чадата
и върху внуците им, до третото и до четвърто-
то поколение. 8 Тогава Моисей бързо се наведе 8
до земята и се поклони; 9 и рече: Господи, ако 9
съм придобил сега Твоето благоволение, нека
дойде моля Господ между нас; защото тия са
коравовратни люде; и прости беззаконието ни
и греха ни, и вземи ни за Свое наследство. 10 И 10
Господ му каза: Ето, Аз правя завет; пред всич-
ките твои люде ще извърша чудеса такива, ка-
квито не са ставали нито в един народ по целия
свят; и всичките люде, между които си ти, ще
видят Господното работене; защото това, което
Аз ще сторя с вас, е страшно. 11 Пази това, което 11
ти заповядвам днес. Ето Аз изгонвам пред тебе
амореева, ханаанеца, хетееца, ферезееца, евее-
ца и евусееца; 12 но внимавай да не направиш 12
договор с жителите на земята, гдето отиваш, да
не би да стане примка между вас. 13 Но жертве- 13
ниците им да събориш, стълбовете им да стро-
шиш и ашерите им да изсечеш; 14 защото ти не 14
бива да се кланяш на друг Бог, понеже Иеова,
чието име е Ревнив, е ревнив Бог. 15 *Внимавай* 15
да не би да направиш договор с жителите на зе-
мята, та когато те блудствуват след боговете си,
и жертвуват на боговете си, ти, ако те поканят
да ядеш от жертвите им; 16 и да не вземеш от дъ- 16
щерите им за синовете си, та *тия* техни дъщери,
като блудствуват след боговете си, да направят
и твоите синове да блудствуват след боговете
им. 17 Да не си направиш леяни богове. 18 Праз- 17, 18
ника на безквасните да пазиш. Седем дена да
ядеш безквасен хляб, както съм ти заповядал,
на отреденото време в месец Авив; защото в ме-
сец Авив ти излезе из Египет. 19 Всичко, което 19
отваря утроба, е Мое, и всяко мъжко първоро-
дено между добитъка ти, говедо или овца. 20 А 20

34.20 Или: яре.

първороденото на осела да откупиш с агне°; и
ако го не откупиш, тогава да му пресечеш вра-
та. Всичките си първородни синове да откупу-
ваш. И никой да се не яви пред Мене с празни
21 ръце. 21 Шест дена да работиш, а в седмия ден
да си почиваш: *даже* и във време на сеитба и
22 на жетва да си почиваш. 22 И да пазиш праз-
ника на седмиците, *то ест*, на първите плодове
на жетвата на житото, и празника на беритба-
23 та в края на годината. 23 Три пъти през година-
та всичките твои от мъжки пол да се явят пред
24 Господа Иеова, Израилевия Бог. 24 Защото ще
изгоня пред тебе народи, и ще разширя преде-
лите ти; и никой не ще пожелае твоята земя, ко-
гато отиваш да се явиш пред Господа твоя Бог
25 три пъти през годината. 25 Да не принасяш кръ-
вта на жертвата Ми с квасни хлябове; нито да
остане *нещо от* жертвата на пасхалния *празник*
26 до утринта, 26 Най-първите плодове от земята
си да принесеш в дома на Господа твоя Бог. Да
27 не свариш яре в млякото на майка му. 27 Тога-
ва Господ рече на Моисея: Напиши си тия ду-
ми; защото според тия думи направих Аз завет
28 с тебе и с Израиля. 28 И *Моисей* стоя там с Гос-
пода четиридесет дена и четиридесет нощи без
да яде хляб, или да пие вода. И *Господ* написа
на плочите думите на завета, Десетте Заповеди.
29 29 И като слизаше Моисей от Синайската пла-
нина, държащ двете плочи на откровението в
ръката си, при слизането си от планината Мои-
сей не знаеше, че кожата на лицето му блестеше
30 понеже бе говорил с *Бога*. 30 Но Аарон и всички-
те израилтяни, като видяха Моисея, че, ето, ко-
жата на лицето му блестеше, бояха се да се при-
31 ближат при него. 31 За това Моисей ги повика;
тогава Аарон и всичките началници на обще-
ството се върнаха при него, и Моисей говори с
32 тях. 32 След това се приближиха и всичките из-
раилтяни; и той им заповяда всичко що Господ
33 му беше говорил на Синайската планина. 33 И
когато Моисей свърши говоренето си с тях, ту-
34 ри на лицето си покривало. 34 Но когато влиза-
ше пред Господа да говори с него, Моисей вди-
гаше покривалото догде да излезе; тогава изли-
заше и говореше на израилтяните онова, което
35 му беше заповядано. 35 И израилтяните виждаа-
ха лицето на Моисея, че кожата на лицето му
блестеше; а Моисей пак туряше покривалото на
лицето си, догде да влезе да говори с *Господа*.

35 1 Подир това Моисей събра цялото обще-
ство израилтяни и им каза: Ето какво заповя-
2 да Господ да правите. 2 Шест дена да се рабо-
ти; а седмият ден да ви бъде свет, събота за
почивка посветена Господу; всеки, който рабо-
ти в тоя ден, да се умъртви. 3 В съботен ден 3
да не кладете огън в никое от жилищата си.
4 Моисей още говори на цялото общество из- 4
раилтяни, казвайки: Ето какво заповяда Гос-
под, като каза: 5 Съберете помежду си принос за 5
Господа; всеки, който е сърдечно разположен,
нека принесе принос за Господа; злато, сребро
и мед, 6 синьо, мораво, червено, висон и коси- 6
на, 7 червенобоядисани овчи кожи и язовски° 7
кожи, ситимово дърво, 8 масло за осветление, 8
и аромати за мирото за помазване и за благо-
уханното кадене, 9 ониксови камъни, и камъ- 9
ни за влагане на ефода и на нагръдника. 10 И 10
всеки между вас, който има мъдро сърце, нека
дойде, та да се направи всичко, което заповя-
да Господ: 11 скинията, покривката й, покрива- 11
лото й, куките й, дъските й, лостовете й, стъл-
бовете й и подложките й; 12 ковчега и върли- 12
ните му, умилостивилището, и закривателна-
та завеса; 13 трапезата и върлините й с всички- 13
те й прибори, и хлябът за *постоянно* приноше-
ние; 14 тоже и светилника за осветление с при- 14
борите му, светилата му, и маслото за освет-
ление; 15 кадилния олтар и върлините му, ми- 15
рото за помазване, благоуханния темян, вход-
ната покривка за входа на скинията; 16 олтара 16
за всеизгарянето с медната му решетка, върли-
ните му, и всичките му прибори, умивалника и
подложката му; 17 завесите за двора, стълбове- 17
те му и подложките им, и закривката за дво-
рния вход; 18 коловете за скинията и клонове- 18
те за двора с въжата им; 19 служебните одеж- 19
ди за служене в светилището, светите одежди
за свещеника Аарона, и одеждите за синовете
му, за да свещенодействуват. 20 Тогава цялото 20
общество на израилтяните си отиде от Моисе-
евото лице. 21 И *пак* дойдоха, всеки човек, ко- 21
гото сърцето подбуждаше, и всеки, когото духа
разполагаше, и донесоха принос Господу за на-
правата на шатъра за срещане и за всяка него-
ва служба, и за светите одежди. 22 Дойдоха, мъ- 22
же и жени, които имаха сърдечно разположе-
ние, и принесоха гривни, обеци, пръстени, мъ-
ниста и всякакви златни неща, - както и всич-
ки, които принесоха *какъв да бил* златен при-
нос Господу. 23 И всеки, у когото се намираше 23
синьо, мораво, червено, висон, козина, черве-
нобоядисани овчи кожи и язовски° кожи, при-
несоха ги. 24 Всички, които можаха да направят 24
принос от сребро и мед, принесоха принос Гос-
поду; и всички, у които се намираше ситимо-
во дърво, за каква да било работа на службата,
принесоха ги. 25 Тоже и всяка жена, която има- 25
ше мъдро сърце, предеше с ръцете си и прина-

35.7 Или: делфинови. **23** Или: делфинови.

сяше напредената - синьото, моравото, чер-
26 вената и висона. [26] Всичките жени, чието сърце ги
пробуждаше и, които умееха, предяха козина-
27 та. [27] А началниците принесоха ониксовите ка-
мъни и камъните за влагане на ефода и на на-
28 гръдника, [28] и ароматите, и маслото за осветле-
ние, и за мирото за помазване, и за благоуха-
29 ния темян. [29] Израилтяните принесоха добро-
волен принос Господу, всеки мъж и жена, кои-
то имаха сърдечно разположение да принесат
за каква да било работа, която Господ чрез Мо-
30 исея заповяда да се направи. [30] Тогава рече Мо-
исей на израилтяните: Вижте, Господ повика
по име Веселеила, син на Урия, Оровия син, от
31 Юдовото племе, [31] и го изпълни с Божия дух в
мъдрост, разум, знание и всякакво изкусно ра-
32 ботене, [32] за да изобретява художествени изде-
33 лия, да работи злато, сребро и мед; [33] да изсича
камъни за влагане, и да изрязва дърва, и да ра-
34 боти всяка художествена работа. [34] И той тури в
неговото сърце, и в *сърцето* на Елиава, Ахиса-
маховия син, от Дановото племе, да поучават.
35 [35] Изпълни с мъдрост сърцето им, за да работят всякаква работа на резбар, на изкусен художник, и на везач в синьо, в мораво, в червено и във висон, и на тъкач, *с една дума, работа* на ония, които вършат каква да било работа, и на ония, които изобретяват художествени изделия.

36 [1] *Моисей каза още*: Веселеил, Елиав и всеки, който умее, в чието сърце Господ е турил мъдрост и разум, за да знае да върши каква да била работа, за службата на светилището, нека работят според всичко, което Господ е заповя-
2 дал. [2] Тогава Моисей повика Веселеила, Елиава и всеки, който умееше, в чието сърце Господ беше турил мъдрост, всеки, когото сърцето подбуждаше да дойде при работата да я из-
3 върши; [3] и те приеха от Моисея всичките приноси, които израилтяните бяха принесли, за да изработят работата за службата на светилището. А като му принасяха всяка заран още доб-
4 роволни приноси, [4] всичките мъдри мъже, които работеха на цялата работа, за светилището, дойдоха, всеки от работата, която върше-
5 ше, [5] та говориха на Моисея, казвайки: Людете донасят много повече отколкото е нужно да служи за работата, която Господ заповяда да се
6 извърши. [6] Затова Моисей заповяда та прогласиха в стана, като казаха: Никой мъж или жена да не работи вече за принос за светилището. И тъй, людете се въздържаха та не принасяха
7 вече. [7] Защото материалът, който имаха, беше им доволно, за да извършат всичката работа,
8 и даже повече. [8] И всичките изкусни мъже из-
между ония, които работеха, направиха скинията от десет завеси от препреден висон и от синя, морава и червена материя, и на тях навеза-
9 ха изкусно изработени херувими. [9] Дължината на всяка завеса беше двадесет и осем лакътя, а широчината на всяка завеса четири лакътя;
10 всичките завеси имаха една мярка. [10] И скачи петте завеси една с друга, и *другите* пет заве-
11 си скачи една с друга. [11] И направи сини петелки по края на оная завеса, която беше последна от *първите* скачени завеси; така направи и по края на последната завеса от вторите скачени
12 завеси. [12] Петдесет петелки направи на едната завеса, и петдесет петелки направи по края на завесата, която беше във вторите скачени завеси; петелките бяха една срещу друга. [13] Напра-
13 ви и петдесет златни куки и скачи завесите една за друга с куките; така скинията стана едно цяло. [14] После направи завеси от козина за
14 покрив над скинията; единадесет такива завеси направи; [15] дължината на всяка завеса беше
15 тридесет лакътя, и широчината на всяка завеса четири лакътя; единадесетте завеси имаха една мярка. [16] И скачи петте завеси отделно и шест-
16 те завеси отделно. [17] И направи петдесет петелки по края на оная завеса, която беше послед-
17 на от *първите* скачени завеси и петдесет петелки по края на завесата, която беше *последна* от вторите скачени завеси. [18] Направи и петдесет
18 медни куки, за да съедини покрива в едно цяло. [19] И направи покрив за скинията от червенобо-
19 ядисани овнешки кожи, и отгоре му едно покривало от язовски кожи. [20] И направи дъските
20 за скинията от ситимово дърво, които да стоят изправени. [21] Дължината на всяка дъска бе-
21 ше десет лакътя, и широчината на всяка дъска лакът и половина. [22] Във всяка дъска имаше два
22 шипа, един срещу друг; така направи за всички-
те дъски на скинията. [23] И направи дъските за
23 скинията двадесет дъски за южната страна, към пладне; [24] и под двадесетте дъски направи чети-
24 ридесет сребърни подложки, две подложки под една дъска, за двата ѝ шипа, и две подложки под друга дъска, за двата ѝ шипа. [25] Също за втората
25 страна на скинията, която е северната, направи двадесет дъски, [26] и четиридесетте им сребърни
26 подложки две подложки под една дъска, и две подложки под друга дъска. [27] А за задната стра-
27 на на скинията, западната, направи шест дъски.
[28] И направи две дъски за ъглите на скинията от
28 задната страна. [29] Те бяха скачени отдолу, а от-
29 горе бяха свързани посредством едно колелце; така направи и за двете *дъски* на двата ъгъла.
[30] Така бяха осем дъски, и сребърните им под-
30 ложки шестнадесет подложки, по две подлож-

ки под всяка дъска. 31 И направи лостове от ситимово дърво, пет за дъските от едната страна
32 на скинията, 32 пет лоста за дъските от другата страна на скинията, и пет лоста за дъските от
33 задната страна на скинията, към запад. 33 И направи средният лост да преминава през средата
34 на дъските от край до край. 34 И обкова дъските със злато, и направи колелцата им от злато за влагалища на лостовете и обкова лостовете
35 със злато. 35 И направи завесата от синьо, мораво, червено и препреден висон, и навеза на
36 нея изкусно изработени херувими. 36 И направи за нея четири стълба от ситимово дърво, които обкова със злато; куките им бяха златни; и
37 изля за тях четири сребърни подложки. 37 Направи и покривка за входа на шатъра, везана работа, от синьо, мораво, червено и препреден
38 висон, 38 и петте му стълба и куките им; и обкова върховете им и връзките им със злато; а петте им подложки бяха медни.

37 1 И направи Веселеил ковчега от ситимово дърво, дълъг два лакътя и половина, широк лакът и половина, и лакът и половина висок.
2 2 Обкова го отвътре и отвън с чисто злато, и на-
3 прави му златен венец наоколо. 3 И изля за него четири златни колелца за четирите му долни ъгъла, две колелца на едната му страна, и две
4 колелца на другата му страна. 4 Направи и върлини от ситимово дърво и обкова ги със злато.
5 5 И провря върлините през колелцата от стра-
6 ните на ковчега за да се носи ковчегът. 6 И направи умилостивилище от чисто злато, два лакътя и половина дълго, и лакът и половина ши-
7 роко. 7 И направи два херувима от злато, изковани ги направи, на двата края на умилостиви-
8 лището, 8 един херувим на единия край, и един херувим на другия край; част от самото умилостивилище направи херувимите на двата му
9 края. 9 И херувимите бяха с разперени отгоре крила, и покриваха с крилата си умилостивилището; и лицата им бяха едно срещу друго; към умилостивилището бяха *обърнати* лицата
10 на херувимите. 10 И направи трапезата от ситимово дърво, два лакътя дълга, един лакът ши-
11 рока, и лакът и половина висока. 11 Обкова я с чисто злато, и направи й златен венец наоколо.
12 12 Направи й наоколо и перваз, една длан широк, и направи златен венец около перваза й.
13 13 И изля за нея четири златни колелца, и по-
14 стави колелцата на четирите ъгъла, които бяха при четирите й нозе. 14 До самия перваз бяха колелцата, като влагалища на върлините, за да
15 се носи трапезата. 15 Направи върлините от ситимово дърво, и обкова ги със злато, за да се но-
16 си трапезата с тях. 16 И направи от чисто злато приборите, които бяха на трапезата, блюдата й, темянниците й, тасовете й, и поливалниците й, за употреба при възлиянията. 17 И напра- 17
ви светилника от чисто злато; изкован направи светилника; стъблото му, клоновете му, чашките му, топчиците му и цветята му бяха част от самия него. 18 Шест клона се издаваха от стра- 18
ните му, три клона на светилника, от едната му страна, и три клона на светилника от другата му страна. 19 На единия клон имаше три чашки, ка- 19
то бадеми, една топчица и едно цвете, и на другия клон три чашки като бадеми, една топчица и едно цвете; така и на шестте клона, които се издаваха от светилника. 20 И на *стъблото* на 20
светилника имаше четири чашки като бадеми, с топчиците им и цветята им. 21 И на шестте кло- 21
на, които се издаваха от светилника, имаше под *първите* два клона една топчица, под *вторите* два клона една топчица *и* под *третите* два клона една топчица. 22 Топчиците им и клоновете 22
им бяха част от самия него; светилникът беше цял изкован от чисто злато. 23 И направи седем- 23
те му светила, щипците му и пепелниците му от чисто злато. 24 От един талант чисто злато на- 24
прави него и всичките му прибори. 25 И напра- 25
ви кадилния олтар от ситимово дърво, един лакът дълъг и един лакът широк, четвъртит; и височината му беше два лакътя; а роговете му бяха част от самия него. 26 Обкова с чисто злато 26
върха му, страните му наоколо, и роговете му; и направи му златен венец наоколо. 27 А под ве- 27
неца му му направи две златни колелца, близо при двата му ъгъла, на двете му страни, за да бъдат влагалища на върлините, за да го носят с тях. 28 Върлините направи от ситимово дърво, 28
и обкова ги със злато. 29 И направи светото ми- 29
ро за помазване, и чистия благоуханен темян, според изкуството на мироварец.

38 1 И направи олтара за всеизгаряне от ситимово дърво, пет лакътя дълъг и пет лакътя ши-
2 рок, четвъртит, и три лакътя висок. 2 И на четирите му ъгъла направи роговете му; роговете му бяха част от самия него; и обкова го с мед.
3 3 Направи и всичките прибори за олтара, гър-
нетата, лопатите, тасовете, вилиците и въгленициите; всичките му прибори направи медни.
4 4 И направи за олтара медна решетка във вид на мрежа, под полицата, *която е* около олтара отдолу, така щото да стигне до средата на *олтара*. 5 Изля и четири колелца за четирите края на 5
медната решетка, които да бъдат влагалища за върлините. 6 Върлините направи от ситимово 6
дърво, и обкова ги с мед. 7 И провря върлините 7
през колелцата от страните на олтара, за да се носи с тях. Кух, от дъски, направи *олтара*. 8 На- 8

прави умивалника от мед, и подложката му от мед, от огледалата на жените, които се събираха при вратата на шатъра за срещане да прислужат.
9 И направи двора; за южната страна, към пладне, завесите на двора бяха от препреден висон, дълги сто лакътя;
10 стълбовете им бяха двадесет, и медните им подложки двадесет; а куките на стълбовете и връзките им бяха сребърни.
11 И за северната страна *завесите* бяха сто лакътя *дълги*, стълбовете им двадесет, и медните им подложки двадесет; а куките на стълбовете и връзките им бяха сребърни.
12 После, за западната страна завесите бяха петдесет лакътя *дълги*, стълбовете им десет и подложките им десет; а куките на стълбовете и връзките им бяха
13 сребърни. И за източната страна, *която гледа*
14 към изток, бяха петдесет лакътя завеси;
15 завесите за едната страна на *входа* бяха *дълги* петнадесет лакътя, стълбовете им три и подложките им три;
16 така и за другата им страна; и от двете страни на дворния вход завесите бяха петнадесет лакътя *дълги*, стълбовете им три и подложките им три.
17 Всичките завеси около двора бяха от препреден висон.
18 Подложките за стълбовете бяха медни, куките на стълбовете и връзките им сребърни, и върховете им обковани със сребро; и всичките стълбове на двора бяха опасани със сребро.
19 Покривката за дворния вход беше везана изработка от синьо, мораво, червено и препреден висон; и дължината й беше двадесет лакътя, а височината на шир пет лакътя, както завесите на двора;
20 и стълбовете им бяха четири и медните им подложки четири, куките им сребърни, върховете им обковани *със сребро*, и връзките им сребърни.
21 Всичките колчета на скинията и около двора бяха медни.
22 Това е сборът на *вещите за* скинията, сиреч, за скинията *за плочите* на свидетелството, както, според Моисеевото повеление, се изброиха чрез Итамара, син на свещеника Аарона, за служенето на Левитите.
23 Веселеил син на Урия, Оровия син, от Юдовото племе, направи всичко, което Господ заповяда на Моисея;
24 и с него беше Елиав, Ахисамаховия син, от Дановото племе, резбар и изкусен художник, и везач на синьо, на мораво, на червено и на висон.
25 Всичкото злато, което се употреби за изработването на цялата работа на светилището, златото на приноса, беше двадесет и девет таланта и седемстотин и тридесет сикъла, според сикъла на светилището.
26 И среброто от *данъка наложен върху* преброените от обществото беше сто таланта и хиляда седемстотин седемдесет и пет сикъла, според сикъла на светилището, -
26 *данък от* един веках на глава, *сиреч*, половин сикъл, според сикъла на светилището, за всеки, който се е причислил към преброените, *то ест, ония които бяха* на възраст от двадесет години и нагоре, за шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.
27 От среброто на стоте таланта изляха се подложките на светилището и подложките на *стълбовете* за завесата - сто подложки от сто таланта, - един талант за една подложка.
28 И от хилядата седемстотин седемдесет и пет *сикъла* направи куките за стълбовете, обкова върховете им и им направи връзки.
29 А медта на приноса беше седемдесет таланта и две хиляди и четиристотин сикъла.
30 От нея направи подложките за входа на шатъра за срещане, медния олтар, медната решетка за него, с всичките олтарски прибори,
31 подложките за *стълбовете* около двора, и подложките за дворовия вход, всичките колчета на скинията, и всичките колчета за двора наоколо.

39

1 И от синьото, моравото и червеното направиха служебни одежди за служене в светилището, и направиха светите одежди за Аарона, както Господ заповяда на Моисея.
2 Направи ефода от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.
3 И изковаха златото на тънки плочи, които нарязаха на тънки нишки, за да ги работят между синьото, моравото, червеното и висона, изкусна изработка.
4 Направиха му презрамки, които да се връзват, за да се държи заедно на двата края,
5 и препаската на ефода от същата *материя* и според неговата направа, от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон, според както Господ заповяда на Моисея.
6 Изработиха ониксови камъни, закрепени със златни гнездица, и изрязаха на тях, както се изрязват печати, имената на синовете на Израиля.
7 И тури ги на презрамките на ефода, като камъни за спомен на израилтяните, според както Господ заповяда на Моисея.
8 Направи нагръдника, според направата на ефода, изкусна изработка от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.
9 Четвъртит беше; направиха нагръдника двоен, една педя дълъг и една педя широк, и двоен.
10 И закрепиха на него четири реда камъни: ред сард топаз и смарагд беше първият ред;
11 вторият ред: антракс, сапфир и адамант,
12 третият ред: лигирий, агат, аметист;
13 а четвъртият ред: хрисолит, оникс и яспис; те бяха закрепени в златни гнездица на местата си.
14 И камъните бяха според имената на синовете на Израиля; те бяха дванадесет според техните имена; и на всеки от тях бе изрязано, като на печат, по едно име от дванадесетте племена.
15 И на нагръдника направи-

ха венцеобразни верижки, изплетена работа от
16 чисто злато. [16] Направиха и две златни гнездица и две златни колелца, и туриха двете колелца
17 на двата края на нагръдника. [17] И провряха двете изплетени златни верижки през двете колелца по краищата на нагръдника. [18] А *другите*
18 два края на двете изплетени верижки ставиха с двете гнездица, и туриха ги на презрамките на
19 ефода на външната му страна. [19] И направиха *още* две златни колелца, които туриха на двата края на нагръдника, на страната му, която е
20 на вътрешната страна на ефода. [20] И направиха *още други* две златни колелца, които положиха отдолу на двете страни на ефода, на външната му страна, там гдето краищата му се събират,
21 над препаската на ефода. [21] И вързаха нагръдника чрез колелцата му, за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде над препаската на ефода, така щото нагръдникът да се не отделя от ефода, според както Господ заповяда на Мо-
22 исея. [22] Направи мантията на ефода, тъкана из-
23 работка цяла от синьо. [23] И в средата на мантията имаше отвор, като отвора на броня, с на-
24 шивка около отвора, за да се не дере. [24] По полите на мантията направиха нарове от синьо,
25 мораво, червено и препреден *висон*. [25] И направиха звънци от чисто злато, и туриха звънците между наровете на полите на мантията, нао-
26 коло между наровете, [26] звънец и нар, звънец и нар, наоколо по полите на служебната мантия, според както Господ заповяда на Моисея.
27 [27] Направиха хитоните за Аарона и за синове-
28 те му от висон, тъкана изработка; [28] и митрата от висон, великолепните гъжви от висон, лене-
29 ните гащи от препреден висон; [29] и пояса, везана изработка от препреден висон, синьо, мораво и червено, според както Господ заповяда на
30 Моисея. [30] Направиха плочицата на светия венец от чисто злато, и написаха на нея писмо като изрязване на печат, Свет Господу. [31] И тури-
31 ха и син ширит, за да я привързват отгоре на митрата, според както Господ заповяда на Мо-
32 исея. [32] Така се свърши всичката работа на скинията, *сиреч*, на шатъра за срещане; и израилтяните направиха всичко, според както Господ
33 заповяда на Моисея; така направиха. [33] Тогава донесоха скинията на Моисея, шатъра и всичките му принадлежности, куките му, дъските му, лостовете му, стълбовете му и подложките
34 му, [34] покривката от червенобоядисани овнешки кожи, и покривката от язовски˚ кожи,
35 и покривателната завеса, [35] ковчега *за плочите* на свидетелството, с върлините му и умилости-
36 вилището, [36] трапезата, всичките й прибори, и
хлябовете за приношение, [37] чистозлатния свети- 37
лник, светилата му - светилата, които трябваше да се нагледват, всичките му прибори, и
маслото за осветлението, [38] златния олтар, ми- 38
рото за помазване, и благоуханния темян, покривката за входа на шатъра, [39] медния олтар с 39
медната му решетка, върлините му, и всичките му прибори, умивалника и подложката му,
[40] завесите за двора, стълбовете му, подложки- 40
те му, покривката за дворния вход, въжата му, и колчетата му, и всичките прибори за служене в скинията, *сиреч*, в шатъра за срещане, [41] слу- 41
жебните одежди за служене в светилището, светите одежди за свещеника Аарона и одеждите за синовете му, за да свещенодействуват. [42] На- 42
пълно както Господ заповяда на Моисея, така извършиха израилтяните цялата работа. [43] И 43
Моисей видя цялата работа, и, ето, бяха я извършили, според както заповяда Господ; така бяха я извършили. И Моисей ги благослови.

40 [1] Тогава Господ говори на Моисея, казвай- **40**
ки: [2] На първия ден от първия месец да издиг- 2
неш скинията, шатъра за срещане. [3] И да туриш 3
в него ковчега *за плочите* на свидетелството и да закриеш ковчега със завесата. [4] Да внесеш 4
трапезата, и да наредиш на нея каквото трябва да се нарежда; да внесеш и светилника, и да запалиш светилата му. [5] Да поставиш златния 5
кадилен олтар пред ковчега *за плочите* на свидетелството, и да наместиш покривката за входа на скинията. [6] Да туриш олтара за всеизга- 6
рянето пред входа на скинията, шатъра за срещане. [7] И да туриш умивалника между шатъра 7
за срещане и олтара, и да налееш вода в него.
[8] Да поставиш околния двор, и да окачиш по- 8
кривката на дворния вход. [9] Да вземеш мирото 9
за помазване, и да помажеш скинията и всичко що е в нея; така да я осветиш и всичките нейни принадлежности; и ще бъде света. [10] И 10
да помажеш олтара за всеизгарянето и всичките му прибори, та да осветиш олтара; така ще бъде олтарът пресвет. [11] Да помажеш и умивал- 11
ника и подложката му, та да го осветиш. [12] По- 12
сле да приведеш Аарона и синовете му при входа на шатъра за срещане и да ги умиеш с вода;
[13] и да облечеш Аарона със светите одежди, да 13
го помажеш, та да го осветиш, за да Ми свещенодействува; [14] да приведеш и синовете му, да 14
ги облечеш с хитони, [15] и да ги помажеш, както 15
си помазал баща им, за да Ми свещенодействуват. От помазването им свещенството ще бъде на тях вечно, във всичките им поколения. [16] И 16
Моисей направи всичко, според както Господ му заповяда; така направи. [17] В първия месец на 17

39.34 Или: делфинови.

втората година, на първия ден от месеца, скинията се издигна. 18 18 Моисей издигна скинията,
като подложи подложките ѝ, постави дъските
ѝ, намести лостовете ѝ и изправи стълбовете ѝ.
19 19 И разпростря шатъра върху скинията и тури
покривалото на шатъра отгоре му, според ка-
20 кто Господ беше заповядал на Моисея. 20 И ка-
то взе *плочите на* свидетелството, положи ги
в ковчега, и провря върлините *през колелцата*
на ковчега, и положи умилостивилището върху
21 ковчега. 21 И внесе ковчега в скинията, и ока-
чи покривателната завеса та *с нея* покри ков-
чега *с плочите* на свидетелството, според ка-
22 кто Господ беше заповядал на Моисея. 22 Поло-
жи и трапезата в шатъра за срещане откъм се-
23 верната страна на скинията, отвън завесата; 23 и
нареди на нея хлябовете пред Господа, според
24 както Господ беше заповядал на Моисея. 24 Ту-
ри светилника в шатъра за срещане откъм юж-
25 ната страна на скинията, срещу трапезата; 25 и
запали светилата пред Господа, според както
26 Господ беше заповядал на Моисея. 26 И положи
златния олтар в шатъра за срещане пред заве-
27 сата; 27 и покади над него с благоуханен темян,
според както Господ беше заповядал на Мои-
28 сея. 28 Окачи покривката за входа на скинията.
29 Положи олтара за всеизгарянето при входа 29
на скинията, *сиреч* шатъра за срещане, и при-
несе на него всеизгарянето и хлебния принос,
според както Господ беше заповядал на Мои-
сея. 30 Положи и умивалника между шатъра за 30
срещане и олтара и наля в него вода, за да се
мият, 31 (и Моисей и Аарон и синовете му мие- 31
ха от него ръцете си и нозете си; 32 когато вли- 32
заха в шатъра за срещане, и когато пристъпва-
ха при олтара, миеха се,) според както Господ
беше заповядал на Моисея. 33 И постави двора 33
около скинията и олтара, и окачи покривката
на дворния вход. Така Моисей свърши делото.
34 Тогава облакът покри шатъра за срещане, и 34
Господната слава изпълни скинията. 35 Моисей 35
не можа да влезе в шатъра за срещане, защо-
то облакът стоеше над него и Господната слава
пълнеше скинията. 36 И когато облакът се ди- 36
гаше от скинията, тогава израилтяните тръг-
ваха на път, през всичките си пътувания; 37 но 37
ако облакът не се дигаше, тогава не тръгваха до
деня на дигането му. 38 Защото Господният об- 38
лак беше над скинията денем, а огън беше над
нея нощем, пред очите на целия Израилев дом,
през всичките им пътувания.

Левит

1 И Господ повика Моисея, и като му говореше от шатъра за срещане каза: [2] Говори на израилтяните, казвайки им: Когато някой от вас принесе принос Господу, от добитъка нека принесе, от чердата или от стадата. [3] Ако приносът му за всеизгаряне е от чердата, нека принесе мъжко без недостатък; да го принесе пред входа на шатъра за срещане, за да бъде прието от Господа. [4] Да положи ръката си на главата на *животното за* всеизгаряне, и ще бъде прието за него, за да извърши умилостивение за него. [5] После да заколи телето пред Господа; и свещениците, Аароновите синове, да принесат кръвта и да поръсят с кръвта наоколо върху олтара, който е пред входа на шатъра за срещане. [6] И да одере *животното* за всеизгаряне и да го насече на късове. [7] А синовете на свещеника Аарона да турят огън на олтара и да наредят дърва на огъня. [8] И свещениците, Аароновите синове, да сложат тия късове, главата и тлъстината, на дървата, които са върху огъня на олтара; [9] а вътрешностите му и нозете му да измие с вода, и свещеникът да изгори всичките на олтара, като всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу. [10] Ако пък приносът му за всеизгаряне е от стадата, от овците или от козите, нека принесе мъжко без недостатък. [11] Да го заколи пред Господа на северната страна на олтара; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят олтара наоколо с кръвта му. [12] И да го насече на късове, с главата му и тлъстините му; а свещеникът да ги нареди на дървата, които са върху огъня на олтара. [13] А вътрешностите и нозете да измие с вода; и свещеникът да принесе всички тия и да ги изгори на олтара; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу. [14] Но ако приносът му за всеизгаряне Господу е от птиците, тогава да принесе от гургулиците или от гълъбчетата. [15] Свещеникът да го донесе при олтара и, като откъсне главата му, да го изгори на олтара; а кръвта му да изцеди до страната на олтара. [16] Да изтръгне гушата му с изверженията му и да ги хвърли на източната страна на олтара, към мястото за пепелта. [17] И да го разчекне между крилата, но без да го разделя на две; и свещеникът да го изгори върху дървата, които са на огъня на олтара; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу.

2 [1] Когато принесе някой Господу хлебен принос, нека бъде от чисто брашно; и да го полее с дървено масло и да тури на него ливан. [2] И, като го донесе на свещениците, Аароновите синове, свещеникът да вземе една пълна шепа от чистото му брашно и от маслото му и всичкия му ливан, та да ги изгори на олтара за спомен като жертва чрез огън, благоуханна Господу. [3] А останалото от хлебния принос да бъде на Аарона и на синовете му; това е пресвето измежду Господните чрез огън жертви. [4] Когато принесеш хлебен принос печен в пещ, нека бъде безквасни пити от чисто брашно омесени с дървено масло, или безквасни кори намазани с масло. [5] Ако пък приносът ти е хлебен принос на тава, то нека бъде безквасен, от чисто брашно омесено с дървено масло. [6] Да го пречупиш на уломъци и да го полееш с масло; това е хлебен принос. [7] Но ако приносът ти е хлебен принос в гърне, нека бъде от чисто брашно с дървено масло. [8] Направеният от тях хлебен принос да донесеш Господу; и когато се представи на свещеника, той да го донесе при олтара. [9] И свещеникът, като отдели от хлебния принос, колкото е за спомен, да го изгори на олтара като жертва чрез огън, благоуханна Господу. [10] А останалото от хлебния принос да бъде на Аарона и на синовете му; това е пресвето измежду Господните чрез огън жертви. [11] Никакъв хлебен принос, който принасяте Господу, да се не прави с квас; защото нито квас, нито мед не бива да изгаряте в жертва Господу. [12] Тях принасяйте Господу, като принос от първите плодове; но да се не изгарят на олтара за благоухание. [13] И от хлебните приноси да подправяш със сол всеки свой принос; да не оставяш да липсва от хлебния ти принос солта на завета на твоя Бог; с всичките си приноси да принасяш и сол. [14] И ако принесеш Господу хлебен принос от първите плодове, то за хлебен принос от първите си плодове да принесеш класове пържени на огън, жито очукано от пресни класове. [15] Да го полееш с дървено масло и да му туриш ливан; това е хлебен принос. [16] И свещеникът да изгори от очуканото му жито и от маслото му, колкото е за спомен, заедно с всичкия му ливан; това е жертва чрез огън Господу.

3 [1] Ако приносът му е примирителна жертва и го принесе от чердата, то, било че принесе пред Господа мъжко или женско, трябва да бъде без недостатък. [2] Нека положи ръката си на главата на приноса си и нека го заколи при входа на шатъра за срещане; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят олтара наоколо с кръвта. [3] И от примирителната жертва нека принесе

в жертва чрез огън Господу тлъстината, която
покрива вътрешностите, и всичката тлъстина,
4 която е върху вътрешностите, [4] двата бъбрека с
тлъстината, която е около тях към кръста, и бу-
лото на дроба, (което ще извади до бъбреците);
5 [5] и Аароновите синове да изгорят *всичко* това
на олтара, над всеизгарянето, което е върху дър-
вата на огъня; това е жертва чрез огън, бла-
6 гоуханна Господу. [6] И ако приносът му за при-
мирителна жертва Господу е от стадото, било
че принесе мъжко или женско, трябва да е без
7 недостатък. [7] Ако принесе агне, нека го принесе
8 пред Господа. [8] Като положи ръката си на гла-
вата на приноса си, нека го заколи пред шатъ-
ра за срещане; а Аароновите синове да поръсят
9 олтара наоколо с кръвта му. [9] И от примири-
телния принос нека принесе в жертва чрез огън
Господу тлъстината му, цялата опашка, (кое-
то да извади чак от гръбнака), тлъстината, кое-
то покрива вътрешностите, и всичката тлъсти-
10 на, която е върху вътрешностите, [10] двата бъб-
река с тлъстината, която е около тях към кръ-
ста, и булото на дроба, (което да извади до бъ-
11 бреците); [11] и свещеникът да ги изгори на ол-
тара; това е храна пожертвувана чрез огън Гос-
12 поду. [12] А ако приносът му е коза, то да я при-
13 несе пред Господа. [13] Като положи ръката си на
главата й, нека я заколи пред шатъра за сре-
щане; а Аароновите синове да поръсят олтара
14 наоколо с кръвта й. [14] И от нея нека принесе
за жертва чрез огън Господу, тлъстината, която
покрива вътрешностите, и всичката тлъстина,
15 която е върху вътрешностите, [15] двата бъбрека
с тлъстината, която е около тях към кръста, и
булото на дроба, (което да извади до бъбреци-
16 те); [16] и свещеникът да ги изгори на олтара. То-
ва е храна пожертвувана чрез огън за благоуха-
ние; всичката тлъстина принадлежи на Госпо-
17 да. [17] Вечен закон ще бъде във всичките ви по-
коления, във всичките ви жилища, да не ядете
нито тлъстина, нито кръв.

4 [1] Господ още говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Говори на израилтяните, като кажеш: Ако ня-
кой съгреши от незнание, като стори нещо, кое-
то Господ е заповядал да се не струва, - [3] ако
помазаният свещеник съгреши, така щото да се
въведат людете в престъпление, тогава за гре-
ха що е сторил нека принесе Господу юнец без
4 недостатък в принос за грях. [4] Нека приведе
юнеца при входа на шатъра за срещане пред
Господа, нека положи ръката си на главата на
5 юнеца и нека го заколи пред Господа. [5] Тога-
ва помазаният свещеник да вземе от кръвта на
юнеца и да я принесе при шатъра за срещане;
6 [6] и свещеникът да натопи пръста си в кръвта,
и от кръвта да поръси пред завесата на свети-
лището седем пъти пред Господа. [7] Свещеникът 7
да тури от кръвта и върху роговете на олтара
за благоуханното кадене, който е пред Господа
в шатъра за срещане; тогава всичката кръв на
юнеца да излее в подножието на олтара за все-
изгаряне, който е при входа на шатъра за сре-
щане. [8] И да извади всичката тлъстина на при- 8
несения за грях юнец: тлъстината, която по-
крива вътрешностите, и всичката тлъстина, ко-
ято е върху вътрешностите, [9] двата бъбрека с 9
тлъстината, която е около тях към кръста, и
булото на дроба (което да извади до бъбреци-
те, [10] както се изважда от юнеца, за примири- 10
телната жертва); и свещеникът да ги изгори на
олтара за всеизгаряне. [11] А кожата на юнеца, 11
всичкото му месо, с главата му и с нозете му,
и вътрешностите му и изверженията му, [12] си- 12
реч, целият юнец да изнесе вън от стана на чи-
сто място, гдето се изсипва пепелта, и да го из-
гори на дърва с огън; гдето се изсипва пепелта,
там да се изгори. [13] Ако цялото общество изра- 13
илтяни съгрешат от незнание, като сторят нещо,
което Господ е заповядал да се не струва, та ста-
ват виновни, а това нещо се укрие от очите на
обществото, [14] когато се узнае грехът, който са 14
сторили, тогава обществото да принесе юнец
в принос за грях и да го приведе пред шатъ-
ра за срещане; [15] и старейшините на общество- 15
то да положат ръцете си на главата на юнеца
пред Господа; и да заколят юнеца пред Господа.
[16] Тогава помазаният свещеник да внесе от кръ- 16
вта на юнеца в шатъра за срещане; [17] и свещени- 17
кът като натопи пръста си в кръвта, да поръси
пред завесата седем пъти пред Господа. [18] Да ту- 18
ри от кръвта и върху роговете на олтара, кой-
то е пред Господа, в шатъра за срещане; после
всичката кръв да излее в подножието на олта-
ра за всеизгаряне, който е при входа на шатъра
за срещане. [19] Всичката му тлъстина да извади и 19
да я изгори на олтара. [20] И с тоя юнец да напра- 20
ви така както направи с оня, който беше принос
за грях; така да направи и с тоя юнец; и свеще-
никът да направи умилостивение за тях, и ще
им се прости. [21] И да изнесе юнеца вън от стана, 21
и да го изгори както изгори първия юнец; това
е принос за грях за обществото. [22] А когато ня- 22
кой първенец съгреши, като от незнание стори
нещо, което Господ неговият Бог е заповядал да
се не струва, та стане виновен, [23] ако му се посо- 23
чи греха що е сторил, то за приноса си да донесе
козел без недостатък; [24] и да положи ръката си 24
на главата на козела и да го заколи на мястото,
гдето колят всеизгарянето пред Господа; това е
принос за грях. [25] И свещеникът да вземе с пръ- 25

ста си от кръвта на приноса за грях и да я тури
върху роговете на олтара за всеизгаряне, и *тогава* да излее кръвта му в подножието на олтара за всеизгаряне; 26 и всичката му тлъстина да
изгори на олтара, както тлъстината на примирителната жертва; така да направи свещеникът умилостивение за него поради греха му, и ще
27 му се прости. 27 Ако пък някой от простолюдието съгреши от незнание, като стори нещо, което Господ е заповядал да се не струва, та стане
28 виновен, 28 ако му се посочи греха, който е сторил, то за греха, който е сторил да принесе коза без недостатък; 29 и да положи ръката си на
29 главата на приноса за грях, и да заколи приноса за грях на мястото на всеизгарянето. 30 Тогава свещеникът да вземе с пръста си от кръвта
30 му и да я тури върху роговете на олтара за всеизгаряне, и *тогава* да излее всичката му кръв в
31 подножието на олтара. 31 И да извади всичката му тлъстина така, както се изважда тлъстината от примирителната жертва; и свещеникът да я изгори на олтара за благоухание Господу; така да направи свещеникът умилостивение и ще му
32 се прости. 32 Или ако принесе агне в принос за
33 грях, то да принесе женско без недостатък; 33 и да положи ръката си на главата на приноса за грях и да го заколи в принос за грях, на мястото
34 гдето колят всеизгарянето. 34 И свещеникът да вземе с пръста си от кръвта на приноса за грях и да я тури върху роговете на олтара за всеизгаряне, и *тогава* да излее всичката му кръв в
35 подножието на олтара. 35 И да извади всичката му тлъстина така както се изважда тлъстината от агнето на примирителната жертва; и свещеникът да ги изгори на олтара както се изгарят приносите чрез огън Господу; така да направи свещеникът умилостивение за греха що е сторил, и ще му се прости.

5 1 Ако някой съгреши в това, че, като е свидетел *в някое дело*, и чуе *че го попитат с* думи на клетва дали е видял или знае *за работата*, той не обажда, тогава ще носи беззаконието си.
2 2 Или ако някой се допре до какво да е нечисто нещо, било, че е мърша на нечисто животно, или мърша на нечист добитък, или мърша на нечиста гадина, и ако не му е известно, че е
3 нечист, пак ще бъде виновен. 3 Или ако се прикосне до човешка нечистота; или каквато и да е *причината на* нечистотата, чрез която някой се оскверънява, и ако това е без знанието му, то
4 щом знае за него, ще бъде виновен. 4 Или ако някой се закълне и обяви несмислено с устните си, че ще направи *някакво си* зло или добро *нещо*, то каквото и да обяви човек несмислено с клетва, и бъде без знанието му, когато
узнае, ще бъде виновен в едно от тях. 5 А кога- 5
то стане виновен в едно от тия неща, нека изповяда онова, в което е съгрешил; 6 и нека прине- 6
се Господу за престъплението си, за греха, който е сторил, женско агне или яре от стадото в принос за грях; и свещеникът да направи умилостивение за него поради греха му. 7 Но ако 7
му не стига ръка да принесе овца или коза, то за греха що е сторил нека принесе Господу две гургулици или две гълъбчета, едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне. 8 Да ги доне- 8
се на свещеника, който да принесе първо оня принос, който е за грях, като пречупи главата от шията му, но без да я откъсне; 9 и от кръвта 9
на приноса за грях да поръси страната на олтара; а останалото от кръвта да изцеди в подножието на олтара; това е принос за грях; 10 а 10
второто да направи всеизгаряне според наредбата. Така да направи свещеникът умилостивение за него поради греха що е сторил, и ще му се прости. 11 Но ако му не стига ръка да донесе 11
две гургулици или две гълъбчета, тогава съгрешилият да донесе в принос за себе си една десета от ефа чисто брашно в принос за грях; да не го полива с масло, нито да тури на него ливан, защото е принос за грях. 12 Да го донесе на 12
свещеника; и свещеникът да вземе от него една пълна шепа за спомен и да го изгори на олтара, както се изгарят приносите чрез огън Господу; това е принос за грях. 13 Така да направи 13
свещеникът умилостивение за него поради греха що е сторил в някое от тия неща, и ще му се прости; а *останалото* да бъде на свещеника, както хлебния принос. 14 Господ още говори на 14
Моисея, казвайки: 15 Ако някой наруши закона, 15
като от незнание съгреши относно посветените Господу вещи, то за престъплението си да принесе Господу овен от стадото без недостатък, *достатъчен*, според твоята оценка в сребърни сикли по сикъла на светилището, за принос за престъпление; 16 и в каквото е съгрешил относно посветените вещи нека го плати, и нека му притури една пета, която да даде на свещеника; и свещеникът да направи умилостивение за него чрез принесения за престъпление овен, и ще му се прости. 17 И ако някой съгреши като 17
стори какво да било нещо, което Господ е заповядал да се не струва, макар че не го е познал, пак ще бъде виновен и ще носи беззаконието си. 18 Нека принесе при свещеника овен от ста- 18
дото без недостатък, *достатъчен*, според твоята оценка, за принос за престъпление; и свещеникът да направи умилостивение за него поради престъплението, което е извършил от незнание, и ще му се прости. 19 Това е принос за пре- 19

стъпление; *защото човекът* без съмнение е виновен пред Господа.

6 [1] Господ още говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Ако някой съгреши и направи престъпление
против Господа, като излъже ближния си за
нещо поверено нему, или за залог, или чрез гра-
3 беж, или като онеправдае ближния си; [3] или на-
мери изгубено нещо и излъже за него, като се
закълне лъжливо; в каквото и да било нещо
съгреши той между всички ония неща, които
4 прави човек та с тях съгрешава, [4] тогава, ако е
съгрешил и е виновен, нека повърне това, кое-
то е вземал с грабеж, или това, което е придо-
бил с неправда, или повереното нему нещо, или
5 изгубеното нещо, което е намерил, [5] или какво
да е нещо за което се е заклел лъжливо; нека го
повърне напълно и му притури една пета; в де-
ня когато се намери виновен, нека го даде на
6 онзи, на когото принадлежи. [6] При свещеника
нека принесе Господу приноса си за престъпле-
ние, овен от стадото без недостатък, *достатъ-
чен*, според твоята оценка, в принос за престъп-
7 ление; [7] и свещеникът да направи умилостиве-
ние за него пред Господа, и ще му се прости за
какво да било от всичко, което е сторил, чрез
8 което е виновен. [8] Господ още говори на Мои-
9 сея, казвайки: [9] Заповядай на Аарона и на си-
новете му, като речеш: Ето законът за всеизга-
рянето: всеизгарянето да гори на олтара цялата
нощ до заранта, и да се направи огънят върху
10 олтара да гори на него непрекъснато. [10] Свеще-
никът да облече ленената си одежда и да носи
ленени гащи на тялото си; и да дигне пепелта
от всеизгарянето, което огънят е изгорил на ол-
11 тара, и да го тури при олтара. [11] Тогава да съб-
лече одеждите си та да облече други одежди, и
да изнесе пепелта вън от стана на чисто място.
12 [12] А да се направи огънят, който е върху олтара,
да гори на него непрекъснато; не бива да уга-
сва; всяка заран свещеникът да тури дърва на
него да горят, и да нарежда всеизгарянето на
него, и да изгаря на него тлъстината на прими-
13 рителните приноси. [13] Да се направи огънят да
гори непрекъснато на олтара; не бива да угасва.
14 [14] Ето и законът за хлебния принос: Ааронови-
те синове да го принасят пред Господа, пред ол-
15 тара. [15] И *свещеникът*, като вземе от него една
пълна шепа чисто брашно от хлебния принос и
от дървеното му масло, и всичкия ливан, кой-
то е на хлебния принос, да ги изгори на олта-
ра, като негов спомен, за благоухание Господу.
16 [16] А останалото от него да ядат Аарон и сино-
вете му; безквасно да се яде на свето място; в
17 двора на шатъра за срещане да го ядат. [17] Да се
не пече с квас. От Моите приноси дадох им то-
ва за дял; пресвето е, както са приносът за грях
и приносът за престъпление. [18] Всяко мъжко от 18
Аароновите потомци да яде от него като свое
вечно право от Господните чрез огън приноси,
във всичките ви поколения; всеки, който се до-
пре до тях, ще бъде свет. [19] Господ още гово- 19
ри на Моисея, казвайки: [20] Ето приносът, който 20
Аарон и синовете му трябва да принесат Гос-
поду в деня, когато бъдат помазани: една де-
сета от ефа чисто брашно за всегдашен хлебен
принос, половината заран, и половината вечер.
[21] На тава да се сготви с дървено масло; сготве- 21
но да го донесеш; във вид на печени уломъци да
принесеш хлебния принос за благоухание Гос-
поду. [22] Онзи от синовете му да го принесе, кой- 22
то ще стане помазан свещеник вместо него; ве-
чен закон е да се изгаря цял за Господа. [23] Всеки 23
хлебен принос, *принесен* от свещеника, да се из-
гаря цял; да се не яде. [24] Господ още говори на 24
Моисея, казвайки: [25] Говори на Аарона и на си- 25
новете му, като речеш: Ето законът за приноса
за грях: на мястото, гдето се коли всеизгаряне-
то, да се закаля и приноса за грях пред Господа;
пресвето е. [26] Свещеникът, който го принася за 26
грях, да го яде; на свето място да се яде, в двора
на шатъра за срещане. [27] Всичко, което се допре 27
до месото му ще бъде свето; и ако някоя дреха
се опръска от кръвта му, опръсканото да се опе-
ре на свето място. [28] А пръстният съд, в който е 28
било варено, да се строшава; но ако е било ва-
рено в меден съд, той да се затрива и да се мие
с вода. [29] Всеки от мъжки пол между свещени- 29
ческите *семейства* да яде от него; то е пресве-
то. [30] И никой принос за грях, от чиято кръв се 30
внася в шатъра за срещане, за да извърши уми-
лостивение в светилището да се не яде; с огън
да се изгаря.

[1] Ето и законът за приноса за престъпле- **7**
ние; той е пресвет. [2] На мястото, гдето колят 2
всеизгарянето, да закалят и приноса за пре-
стъпление; и с кръвта му да се поръсва олта-
ра наоколо. [3] От него да се принася всичката му 3
тлъстина: опашката, тлъстината, която покри-
ва вътрешностите, [4] двата бъбрека с тлъстина- 4
та, която е около тях към кръста, и булото на
дроба, (което да извади до бъбреците); [5] и све- 5
щеникът да ги изгори на олтара за жертва чрез
огън Господу; това е принос за престъпление.
[6] Всеки от мъжки пол между свещеническите 6
семейства да го яде; на свето място да се яде;
той е пресвет. [7] Както е приносът за грях, така е 7
и принос за престъпление; един закон да има за
тях; който свещеник прави умилостивение чрез
него, негов да бъде. [8] А който свещеник прина- 8
ся някому *приноса за* всеизгаряне, тоя свеще-

ник да взима за себе си кожата на всеизгарянето, което е принесъл. 9 И всеки хлебен принос, 9
който е печен в пещ, и всичко, което е сготвено
в гърне или на тава, да бъде на свещеника, кой-
то го принася. 10 А всеки хлебен принос, оме- 10
сен с дървено масло или сух, да бъде на всич-
ките Ааронови синове, по равен дял на всеки-
го. 11 Ето и законът за примирителната жерт- 11
ва, която ще се принася Господу: 12 ако я при- 12
несе някой за благодарение, то с благодарстве-
ната жертва да принесе и безквасни пити оме-
сени с дървено масло, и безквасни кори нама-
зани с масло, и пити от чисто брашно омесени
с масло. 13 А, освен питите, с благодарствената 13
си примирителна жертва да принесе и квасен
хляб. 14 И от приноса си да принесе по едно от 14
всички *тия неща* принос за издигане пред Гос-
пода; това да бъде на свещеника, който ръси с
кръвта на примирителния принос. 15 И месото 15
на благодарствената му примирителна жертва
да се яде същия ден, в който се принася; да не
оставя той от него до утринта. 16 Но ако жерт- 16
вата на приноса е обречена, или е доброволен
принос, то да се яде в същия ден, в който при-
нася жертвата си; и каквото остане от него, да
се яде на другия ден; 17 но каквото остане от 17
месото на жертвата до третия ден, да се изга-
ря в огън. 18 И ако се изяде нещо от месото на 18
примирителната жертва на третия ден, то оня,
който я принася, не ще бъде приет, нито ще му
се счете жертвата; отвратителна ще бъде; и оня
човек, който би ял от нея, да носи беззаконие-
то си. 19 Месото, до което би се допряло нечи- 19
сто нещо, да се не яде; в огън да се изгаря; а от
*неосквернено*то месо да яде всеки, който е чист;
20 20 но оня човек, който, като има нечистота на
себе си, яде от месото на Господната примири-
телна жертва, тоя човек ще се изтреби измежду
21 людете си. 21 Също и оня човек, който би се до- 21
прял до нечисто нещо, до човешка нечистота,
или до нечисто животно, или до каква да било
нечиста гнусота, и яде от месото на Господната
примирителна жертва, тоя човек ще се изтре-
22 би измежду людете си. 22 Господ още говори на
23 Моисея, казвайки: 23 Говори на израилтяните, 23
като речеш: Да не ядете никаква тлъстина, ни-
24 то от говедо нито от овца, нито от коза. 24 Тлъ- 24
стината на естествено умряло и тлъстината на
разкъсано от звяр може да се употреби за всяка
25 *друга* нужда; но никак да не ядете от нея. 25 За- 25
щото, който яде тлъстина от животно, от което
се принася жертва чрез огън Господу, тоя чо-
век, който би ял от нея, ще се изтреби измеж-
26 ду людете си. 26 И в никое от жилищата си да 26
не ядете никаква кръв, било от птица или от
животно. 27 Всеки човек, който би ял каква да 27
е кръв, тоя човек ще се изтреби измежду лю-
дете си. 28 Господ още говори на Моисея, каз- 28
вайки: 29 Говори на израилтяните, като речеш: 29
Който принася примирителна жертва Господу,
нека донесе приноса си Господу от примири-
телната си жертва. 30 Със своите ръце да донесе 30
Господните чрез огън приноси; да донесе тлъ-
стината с гърдите, щото гърдите да се движат за
движим принос пред Господа. 31 А свещеникът 31
да изгаря тлъстината на олтара; обаче гърдите
да бъдат на Аарона и на синовете му. 32 И дяс- 32
ното бедро да давате на свещеника като при-
нос за издигане от примирителните си жертви.
33 Който от Аароновите синове принесе кръвта 33
на примирителния принос и тлъстината, да има
дясното бедро за свой дял. 34 Защото Аз взех от 34
израилтяните, от примирителните им жертви,
гърдите на движимия принос и бедрото на въз-
вишаемия, и дадох ги на свещеника Аарона и
на синовете му за тяхно вечно право от израил-
тяните. 35 Това е делът от Господните чрез огън 35
приноси за Аарона и за синовете му, поради по-
мазването им, в деня когато представи *синове-
те* си, за да свещенодействуват Господу, 36 кой- 36
то дял Господ заповяда да им се дава от израил-
тяните в деня, когато ги помаза. Това е *тяхно*
вечно право във всичките им поколения. 37 То- 37
ва е законът за всеизгарянето, за хлебния при-
нос, за приноса за грях, за приноса за престъп-
ление, за посвещаванията и за примирителната
жертва, 38 който Господ заповяда на Моисея на 38
Синайската планина, когато заповяда на изра-
илтяните да принасят приносите си Господу, в
Синайската пустиня.

8 1 Господ още говори на Моисея, казвайки:
2 Вземи Аарона и синовете му с него, и одеж- 2
дите, мирото за помазване, юнеца на приноса
за грях, двата овена и коша с безквасните; 3 и 3
събери цялото общество при входа на шатъра
за срещане. 4 И Моисей стори според както му 4
заповяда Господ; и събра се обществото пред
входа на шатъра за срещане. 5 Тогава рече Мо- 5
исей на обществото: Ето какво заповяда Господ
да направим. 6 Моисей, прочее, доведе Аарона 6
и синовете му и ги изми с вода. 7 После го об- 7
лече с хитона и го опаса с пояса, облече го с
мантията, тури му ефода, препаса го с препас-
ката на ефода и го стегна с нея. 8 Тогава му ту- 8
ри нагръдника, и в нагръдника положи Урима
и Тумима. 9 Положи и митрата на главата му, 9
и отпреде на митрата закачи златната плочи-
ца, *сиреч*, светия венец, според както Господ бе
заповядал на Моисея. 10 След това Моисей взе 10
мирото за помазване и, като помаза скинията и

11 всичко в нея, освети ги. 11 С него поръси и върху олтара седем пъти, и помаза олтара с всич-
12 ките му прибори, и умивалника с подложката му, за да ги освети. 12 Тогава от мирото за по-
13 мазване изля на главата на Аарона та го помаза, за да го освети. 13 После Моисей приведе Ааро-
новите синове, облече ги с хитони, опаса ги с пояси, и тури им гъжви, според както Господ
14 бе заповядал на Моисея. 14 След това приведе юнеца на приноса за грях; и Аарон и синове-
те му положиха ръцете си на главата на при-
15 несения за грях юнец. 15 И закла го; и Моисей взе кръвта и с пръста си тури *я* на роговете на олтара наоколо та очисти олтара, а *останало-
то от* кръвта изля в подножието на олтара; та-
ка го освети, за да направи умилостивение за
16 него. 16 После взе всичката тлъстина, която е върху вътрешностите, булото на дроба, и два-
та бъбрека с тлъстината им, и Моисей ги изго-
17 ри на олтара. 17 А юнеца, кожата му, месото му и изверженията му изгори на огън вън от ста-
на, според както Господ бе заповядал на Мои-
18 сея. 18 След това приведе овена за всеизгаряне; и Аарон и синовете му положиха ръцете си на
19 главата на овена. 19 И закла го; и Моисей поръ-
20 си олтара наоколо с кръвта. 20 И насече овена на късове; и Моисей изгори главата, късовете
21 и тлъстината. 21 А вътрешностите и нозете изми с вода; и Моисей изгори на олтара целия овен; това беше всеизгаряне за благоухание, жертва чрез огън Господу, според както Господ беше
22 заповядал на Моисея. 22 Тогава приведе другия овен, овенът на посвещаването; и Аарон и синовете му положиха ръцете си на главата на
23 овена. 23 И закла го; и Моисей взе от кръвта му и тури *я* на края на дясното ухо на Аарона, на палеца на дясната му ръка, и на палеца на дяс-
24 ната му нога. 24 Приведе и Аароновите синове; и Моисей тури от кръвта на края на дясното им ухо, на палеца на дясната им ръка, и на палеца на дясната им нога; и с кръвта Моисей поръ-
25 си олтара наоколо. 25 После взе тлъстината и опашката, всичката тлъстина върху вътрешностите, булото на дроба, двата бъбрека с тлъсти-
26 ната им, и дясното бедро; 26 взе и от коша с безквасните, който беше пред Господа, една безквасна пита, един хляб омесен с дървено масло и една кора, та ги тури на тлъстината и на дяс-
27 ното бедро; 27 и като тури всичко това в ръцете на Аарона и в ръцете на синовете му, подви-
28 жи ги за движим принос пред Господа. 28 После Моисей ги взе от ръцете им и ги изгори на олтара върху всеизгарянето; това беше *жертва на* посвещаване за благоухание; това беше жерт-
29 ва чрез огън Господу. 29 Моисей взе и гърдите
та ги подвижи за движим принос пред Господа; това беше Моисеевият дял от овена на посвещаването, според както Господ беше заповядал на Моисея. 30 После Моисей взе от мирото за 30
помазване и от кръвта, която беше върху олтара, та поръси Аарона и одеждите му, и синовете му и одеждите на синовете му, с него: така освети Аарона и одеждите му, и синовете му и одеж-
дите на синовете му с него. 31 Тогава каза Мо- 31
исей на Аарона и на синовете му: Сварете месото при входа на шатъра за срещане, и там го яжте с хляба, който е в коша на посвещаването, както ми биде заповядано, когато *Господ ми* рече: Аарон и синовете му да ги ядат. 32 А колкото 32
остава от месото и от хляба да изгорите в огъня.
33 И да не излизате от входа на шатъра за сре- 33
щане за седем дена, преди да са се изпълнили дните на посвещаването ви; защото през седем дена ще става посвещаването ви. 34 Според ка- 34
както Господ заповяда да се върши, така и е било извършено днес, за да стане умилостивение за вас. 35 И през *тия* седем дена да седите при вхо- 35
да на шатъра за срещане, денем и нощем, та да пазите Господните заръчвания, за да не умрете; защото така ми биде заповядано. 36 И Аарон 36
и синовете му извършиха всичко що Господ заповяда чрез Моисея.

9 1 На осмия ден Моисей повика Аарона и си-
новете му и Израилевите старейшини; 2 и ре- 2
че на Аарона: Вземи си мъжко теле в принос за грях, и овен за всеизгаряне, без недостатък, та ги принеси пред Господа. 3 И да говориш на 3
израилтяните, казвайки: Вземете козел в принос за грях, и за всеизгаряне теле и агне, едногодишни, без недостатък, 4 и за примири- 4
телен принос юнец и овен, за да ги пожертвувате пред Господа, и хлебен принос омесен с дървено масло; защото днес ще ви се яви Господ. 5 И 5
тъй, донесоха пред шатъра за срещане онова, което заповяда Моисей; и цялото общество се приближи и застана пред Господа. 6 И Моисей 6
каза: Това е, което Господ заповяда да направите и Господната слава ще ви се яви. 7 Тогава ре- 7
че Моисей на Аарона: Пристъпи при олтара та принеси приноса си за грях и всеизгарянето си, и направи умилостивение за себе си и за людете; принеси и приноса за людете и направи умилостивение за тях, според както заповяда Господ. 8 Аарон, прочее, пристъпи при олтара та 8
закла телето на приноса за грях, което беше за него. 9 А синовете на Аарона му донесоха кръ- 9
вта; и той след като натопи пръста си в кръвта и *я* тури върху роговете на олтара, изля кръвта в подножието на олтара; 10 а тлъстината, бъ- 10
бреците, и булото на дроба от приноса за грях

изгори на олтара, според както Господ беше
11 заповядал на Моисея. 11 А месото и кожата изго-
12 ри на огън вън от стана. 12 Закла и всеизгарянето; и синовете на Аарона му представиха кръвта, с която поръси олтара наоколо. 13 Тогава му
13 донесоха всеизгарянето, къс по къс, с главата;
14 и ги изгори на олтара; 14 и изми вътрешностите и нозете, и изгори ги на олтара, върху всеиз-
15 гарянето. 15 Тогава принесе приноса за людете, като взе козела на приноса за грях, който беше за людете, закла го, и го принесе за грях, както
16 и първото. 16 И представи всеизгарянето и го
17 принесе според наредбата. 17 Принесе и хлебния принос, напълни ръката си от него, и го изгори на олтара, освен утринното всеизгаряне.
18 18 Закла още юнеца и овена на примирителната жертва, която беше за людете; и синовете на Аарона му представиха кръвта, (с която поръси
19 олтара наоколо), 19 и тлъстините от юнеца, а от овена - опашката, *тлъстината*, която покрива *вътрешностите*, бъбреците и булото на дроба;
20 20 и като туриха тлъстините върху гърдите, той
21 изгори тлъстините върху олтара. 21 А гърдите и дясното бедро подвижи Аарон за движим принос пред Господа, според както Моисей беше
22 заповядал. 22 Тогава Аарон подигна ръцете си към людете и ги благослови; и, като беше *вече* принесъл приноса за грях, всеизгарянето и
23 примирителните приноси, слезе. 23 И Моисей и Аарон, като влязоха в шатъра за срещане, при излизането си благословиха людете; и Господ-
24 ната слава се яви на всичките люде. 24 И огън излезе от пред Господа и пояде всеизгарянето и тлъстините върху олтара; и като видяха това, всичките люде нададоха силен вик и паднаха на лице.

10 1 А Аароновите синове, Надав и Авиуд, взеха всеки кадилницата си и, като туриха в тях огън и на него туриха темян, принесоха чужд огън пред Господа, - нещо което им беше за-
2 претил. 2 За това огън излезе от пред Господа и ги пояде; и умряха пред Господа. 3 Тогава рече Моисей на Аарона: Това е, което говори Господ, като каза: Аз ще се осветя в ония, които се приближават при Мене, и ще се прославя пред всичките люде. А Аарон мълчеше.
4 4 И Моисей повика Мисаила и Елисафана, синовете на Аароновия стрика Озиил, и рече им: Пристъпете, вдигнете братята си отпред светили-
5 щето и изнесете ги вън от стана. 5 Те, прочее, пристъпиха и ги изнесоха с хитоните им вън от
6 стана, според както рече Моисей. 6 Тогава каза Моисей на Аарона и на синовете му Елеазара и Итамара: Главите си да не откриете, и дрехите си да не раздерете, за да не умрете и да не дойде гняв на цялото общество; но за изгарянето, което подклади Господ, нека плачат братята ви, целият Израилев дом. 7 И да не излезете 7
от входа на шатъра за срещане, за да не умрете; защото мирото за Господното помазване е на вас. И те направиха според както каза Моисей. 8 След това Господ говори на Аарона, каз- 8
вайки: 9 Когато влизате в шатъра за срещане, да 9
не пиете вино или спиртни питиета, ни ти ни синовете ти с тебе, за да не умрете; това ще бъде вечен закон във всичките ви поколения, 10 ка- 10
кто за да разпознавате между свето и мръсно и между нечисто и чисто, 11 така и за да учите 11
израилтяните всичките повеления, които Господ им е говорил чрез Моисея. 12 После Моисей 12
каза на Аарона и на останалите му синове Елеазара и Итамара: Вземете хлебния принос, който е останал от Господните чрез огън жертви, и яжте го безквасен при олтара, защото е пресвет, 13 и трябва да го ядете на свето място, по- 13
неже това е твоето право и правото на синовете ти от Господните чрез огън жертви; защото така ми биде заповядано. 14 Също и гърдите на 14
движимия принос и бедрото на *този* за издигане трябва да ядете на чисто място, ти, синовете ти и дъщерите ти с тебе; защото това е дадено като твое право и право на синовете ти от жертвите на примирителните приноси на израилтяните. 15 Бедрото на приноса за издигане и 15
гърдите на движимия да донасят заедно с жертвите чрез огън на тлъстината, за да ги подвижат за движим принос пред Господа; и ще бъде твое вечно право и *право* на синовете ти с тебе, според както заповяда Господ. 16 И Моисей 16
търсеше грижливо козела на приноса за грях, но ето че беше изгорен; за това той се разгневи на Елеазара и на Итамара, Аароновите останали синове, и рече: 17 Защо не ядохте приноса за 17
грях на светото място, тъй като е пресвето, и ви е дадено, за да отнемате беззаконието на обществото и да правите умилостивение за тях пред Господа? 18 Ето, кръвта му не се внесе вътре в 18
светилището. Трябваше непременно да го ядете в светилището, както заповядах. 19 Но Аарон 19
каза на Моисея: Ето, те принесоха днес приноса си за грях и всеизгарянето си пред Господа; и, като ми се случиха такива работи, ако бях ял днес приноса за грях, щеше ли да се види угодно на Господа? 20 И като чу това Моисей видя 20
му се задоволително.

11 1 И Господ говори на Моисея и Аарона, като им каза: 2 Говорете на израилтяните, казвайки: 2
Ето животните, които можете да ядете измежду всичките животни, които са по земята. 3 Из- 3
между животните всяко що има раздвоени ко-

пита и е с разцепени копита, и преживя, него да
4 ядете. [4] Обаче от ония, които преживят, или от
ония, които имат раздвоени копита, да не ядете
следните: камилата, защото преживя, но няма
5 раздвоени копита; тя е нечиста за вас; [5] питом-
ния заек, защото преживя, но няма раздвоени
6 копита, той е нечист за вас; [6] дивия заек, защо-
то преживя, но няма раздвоени копита; той е
7 нечист за вас; [7] и свинята, защото има раздво-
ени копита, и е с разцепени копита, но не пре-
8 живя; тя е нечиста за вас. [8] От тяхното месо да
не ядете, и до мършата им да не се допирате;
9 те са нечисти за вас. [9] Измежду всичките, ко-
ито са във водите, да ядете следните: всички
във водите, които имат перки и люспи, в мо-
10 ретата и в реките, тях да ядете. [10] А измежду
всичко, което се движи във водите, и измеж-
ду всяко одушевено животно, което е във во-
дите, всички в моретата и в реките, които ня-
мат перки и люспи, те са отвратителни за вас.
11 [11] Непременно да бъдат отвратителни за вас; от
месото им да не ядете, и от мършата им да се
12 отвращавате. [12] Всичко във водите, което няма
ни перки ни люспи, да бъде отвратително за
13 вас. [13] Измежду птиците да се отвращавате от
следните; да се не ядат, *понеже* са отвратител-
14 ни: орелът, грифата, морският орел, [14] пилякът,
15 соколът по видовете му, [15] всяка врана по ви-
16 довете й, [16] камилоптицата, бухалът, кукувица-
17 та, ястребът по видовете му, [17] малкият бухал,
18 рибарят, ибисът, [18] лебедът, пеликанът, лешо-
19 ядът, [19] щъркът, цаплята по видовете й, папу-
20 някът и прилепът. [20] Всички крилати пълзящи,
които ходят на четири нозе, да бъдат отврати-
21 телни за вас. [21] Обаче измежду всичките пълзя-
щи крилати, можете да ядете ония, които, ка-
то ходят на четири нозе имат пищяли над но-
22 зете си, за да скачат с тях по земята. [22] Измеж-
ду тях можете да ядете следните: скакалеца по
видовете му, солама по видовете му, харгола
23 по видовете му, и акридата по видовете й. [23] А
всички *други* крилати пълзящи, които имат че-
24 тири нози, да бъдат отвратителни за вас. [24] От
тях ще бъдат нечисти: всеки, който се допира
25 до мършата им, ще бъде нечист до вечерта; [25] и
всеки, който понесе нещо от мършата им, да
изпере дрехите си, и да бъде нечист до вечер-
26 та. [26] Всяко животно що има раздвоени копи-
та, но не е с разцепени копита нито преживя, е
нечисто за вас; всеки, който се допира до тако-
27 ва, ще бъде нечист. [27] И измежду всичките чет-
вероноги животни, ония, които ходят на лапи-
те си, ще бъдат нечисти за вас; всеки, който се
допира до мършата им, ще бъде нечист до ве-
28 черта. [28] И който понесе мършата им нека из-
перe дрехите си, и да бъде нечист до вечерта; те
са нечисти за вас. [29] Измежду пълзящите, които 29
пълзят по земята, следните да бъдат нечисти за
вас: невестулката, мишката, гущерът по видо-
вете му, [30] ящерът, ящерицата, саврата, самиа- 30
митът и хамелионът. [31] Тия са, които са нечи- 31
сти за вас измежду всичките пълзящи; всеки,
който се допира до мършата им, ще бъде нечист
до вечерта. [32] И всяко нещо, върху което те би- 32
ха паднали мъртви, ще бъде нечисто: било дър-
вен съд, дреха, кожа, вретище, или какъв да е
съд, който се употребява в работа, всеки трябва
да се тури във вода, и ще бъде нечист до вечер-
та; тогава ще бъде чист. [33] И ако някое от тях 33
падне в някой пръстен съд, то всичко що е вът-
ре в него ще бъде нечисто; а него да строшите.
[34] Всяка храна *в него*, която се яде, върху която 34
се сипва вода, *когато се сготви*, ще бъде нечи-
ста; и всяко питие, което се пие, във всеки та-
къв съд ще бъде нечисто. [35] Каквото и да било 35
нещо, върху което би паднало нещо от мърша-
та им, ще бъде нечисто; било пещ или огнище,
трябва да се строшат; нечисти са, и нечисти ще
бъдат за вас. [36] Обаче извор или кладенец, гдето 36
има събрана вода, ще си бъде чист; но каквото
се допре до мършата на тия *животни* ще бъде
нечисто. [37] Но ако падне нещо от мършата им 37
върху някое семе за сеене, което ще се посее, то
си е чисто. [38] Обаче, ако са полели семето с вода, 38
и падне нещо от мършата им на него, тогава е
нечисто за вас. [39] Ако умре някое от животните, 39
които бива да ядете, който се допре до мършата
му ще бъде нечист до вечерта. [40] И който яде от 40
мършата му трябва да изпере дрехите си, и ще
бъде нечист до вечерта; и който понесе мърша-
та му нека изпере дрехите си, и ще бъде нечист
до вечерта. [41] Всяка гадина, която пълзи по зе- 41
мята, е отвратителна; да ги не ядете. [42] Всичко, 42
което се влачи по корема си, и всичко, което хо-
ди на четири нозе, или всичко, което има много
нозе, сиреч, всички гадини, които пълзят по зе-
мята, - тях да не ядете, защото са отвратителни.
[43] Да се не омърсите с никакви пълзящи гадини, 43
нито да се оскверните с тях, та да бъдете нечи-
сти чрез тях. [44] Защото Аз съм Иеова, вашият 44
Бог; осветете се, прочее, и бъдете свети, поне-
же Аз съм свет; и да се не оскверните с никак-
ва гадина пълзяща по земята. [45] Защото Аз съм 45
Господ, който ви изведох из Египетската земя,
за да ви бъда Бог; бъдете, прочее, свети, защо-
то Аз съм свет. [46] Това е законът за животните, 46
за птиците, за всяко одушевено, което се движи
във водите, и за всяко одушевено, което пълзи
по земята, [47] за да правите разлика между чи- 47
стото и нечистото, и между одушевеното, което

бива да се яде, и одушевеното, което не бива да се яде.

12 [1] И Господ говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Говори на израилтяните, като речеш: Ако зачне жена и роди мъжко дете, тя ще бъде нечиста седем дена; както в дните, когато е разлъчана поради месечините си, ще бъде нечиста.
3 [3] А на осмия ден да се обреже краекожието на
4 *детето*. [4] Но тя да остава тридесет и три дена за очистването си от кръвта си; до никоя света вещ да се не допира, и в светилището да не влиза, преди да се свършат дните на очистването
5 й. [5] Но ако роди женско дете, тя ще бъде нечиста две седмици, както когато е разлъчана; и да остава шестдесет и шест дена за очистването
6 си от кръвта си. [6] А когато се свършат дните на очистването й, за син или за дъщеря, нека донесе при свещеника едногодишно агне за всеизгаряне; и гълъбче или гургулица в принос за
7 грях, до входа на шатъра за срещане; [7] и той да го принесе пред Господа и да направи умилостивение за нея, и тя ще бъде чиста от течението на кръвта си. Това е законът за оная, която ражда мъжко или женско дете. [8] Но ако не й
8 стига ръка да донесе агне, нека донесе две гургулици или две гълъбчета, едното за всеизгаряне, а другото в принос за грях; и свещеникът да направи умилостивение за нея, и тя ще бъде чиста.

13 [1] Господ още говори на Моисея и на Аарона, казвайки: [2] Когато човек има по кожата на
2 месата си оток, или краста, или лъскаво петно, и се обърне на рана от проказа върху кожата на месата му, тогава да се заведе при свещеника Аарона, или при един от свещениците, негови синове. [3] И свещеникът да прегледа раната
3 върху кожата на месата: ако влакната на раната са побелели, и раната се вижда по-дълбоко от кожата на месата му, това е рана от проказа; и свещеникът, като го прегледа, нека го обяви
4 за нечист. [4] Но ако лъскавото петно върху кожата на месата му е бяло, и не изглежда да е подълбоко от кожата, и влакната му не са побелели, тогава свещеникът да затвори за седем дена
5 *онзи, който има* раната. [5] А на седмия ден свещеникът да го прегледа; и, ето, ако види, че раната е в застой, и раната не се е разпростряла по кожата, тогава свещеникът да го затвори за още
6 седем дена; [6] и на седмия ден свещеникът пак да го прегледа; и ето, ако раната е завехнала, и раната не се е разпростряла по кожата, тогава свещеникът да го обяви за чист; това е краста; *болният* нека изпере дрехите си, и ще бъде чист.
7 [7] Но ако, подир явяването му пред свещеника за очистването си, крастата се разпростира много по кожата, той трябва да се яви пак при свеще-
ника, [8] и ако види свещеникът, че крастата се е 8
разпростряла по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; това е проказа. [9] Когато чо- 9
век има рана от проказа, нека бъде заведен при свещеника; [10] и свещеникът да прегледа, и, ето, 10
ако има бял оток на кожата и влакната са побелели, и има живо месо в отока, [11] това е ста- 11
ра проказа по кожата на месата му; свещеникът трябва да го обяви за нечист; да не го затвори, защото е нечист. [12] Но ако, до колкото се ви- 12
жда на свещеника, проказата се е разпростряла много по кожата, и проказата е покрила цялата кожа на *болния с* раната, от главата до нозете му, [13] тогава свещеникът да прегледа, и, ето, 13
ако проказата е покрила всичките му меса, нека обяви за чист *онзи, който има* раната; понеже тя цяла е побеляла, той е чист. [14] Но щом се по- 14
яви на него живо месо, ще бъде нечист; [15] све- 15
щеникът, като прегледа живото месо, нека го обяви за нечист; живото месо е нечисто; това е проказа. [16] Или пък ако живото месо пак се про- 16
мени и побелее, нека дойде при свещеника; [17] и, 17
ето, когато го прегледа свещеникът, ако раната е побеляла, тогава свещеникът да обяви за чист *онзи, който има* раната; той е чист. [18] Ако на ко- 18
жата на някого по месата му има цирей, който е оздравял, [19] и ако на мястото на цирея се е 19
появил бял оток, или лъскаво бяло червеникаво петно, такъв да се покаже на свещеника; [20] и 20
свещеникът да прегледа, и ето, ако изглежда да е по-дълбоко от кожата, и влакната му са побелели, тогава свещеникът да го обяви за нечист: това е рана от проказа, която е избухнала в цирея. [21] Но ако, като я прегледа свещеникът, ето, 21
няма бели влакна в нея, и не е по-дълбоко от кожата, и е завехнала, тогава свещеникът да го затвори за седем дена; [22] и ако се разпростира 22
много по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; това е язва. [23] Но ако лъскаво- 23
то петно остава на мястото си, и не се е разпростряло, това е белегът от цирея; свещеникът нека го обяви за чист. [24] Или, ако на кожа- 24
та на месата на някого има *място* изгорено от огън, и живото месо на изгореното стане лъскаво, бяло червеникаво, или бяло петно, [25] тога- 25
ва свещеникът да го прегледа, и, ето, ако влакната на лъскавото петно са побелели, и то изглежда да е по-дълбоко от кожата, това е проказа, която е избухнала в изгореното; свещеникът да го обяви за нечист; това е язва на проказа. [26] Но ако, като го прегледа свещеникът, ето, 26
няма бели влакна в лъскавото петно, и не е подълбоко от кожата, но е завехнало, тогава свещеникът да го затвори за седем дена; [27] и на сед- 27

мия ден свещеникът да го прегледа; ако то се е
разпространяло много по кожата, тогава свеще-
никът да го обяви за нечист; това е язва на про-
28 каза. [28] Но ако лъскавото петно си стои на мя-
стото, и не се е разпространяло по кожата, но е
завехнало, това е оток от изгореното; свещени-
кът да го обяви за чист, понеже е белег от изго-
29 реното. [29] Ако мъж или жена има рана на глава-
30 та или на брадата, [30] то свещеникът да прегледа
раната; и, ето, ако тя изглежда да е по-дълбоко
от кожата, и в нея има тънки руси влакна, то
свещеникът да го обяви за нечист; това е кел,
31 проказа на главата или на брадата. [31] Но ако,
като прегледа свещеникът раната от кела, ето,
тя не изглежда да е по-дълбоко от кожата, и
няма черни влакна по нея, тогава свещеникът
да затвори за седем дена *онзи, който има* ра-
32 ната от кела; [32] и на седмия ден свещеникът да
прегледа раната; и, ето, ако не се е разпростря
келът, и няма в него руси влакна, и келът не из-
33 глежда да е по-дълбоко от кожата, [33] такъв да се
обръсне, но без да обръсне келевото, и свеще-
34 никът да затвори келевия още седем дена. [34] А
на седмия ден свещеникът да прегледа кела; и,
ето, ако келът не се е разпростря по кожата,
и изглежда да не е по-дълбоко от кожата, то-
гава свещеникът да го обяви за чист; и такъв
35 да изпере дрехите си, и ще бъде чист. [35] Обаче,
ако, подир очистването му, келът се разпрост-
36 ре много по кожата, [36] тогава свещеникът да го
прегледа; и ако келът се е разпростря по ко-
жата, свещеникът да не търси руси влакна, че-
37 векът е нечист. [37] Но ако му се вижда, че келът е
в застой, и черни влакна са поникнали по него,
келът е оздравял, човекът е чист; свещеникът
38 да го обяви за чист. [38] Ако мъж или жена има по
39 кожата на месата си бели лъскави петна, [39] то
свещеникът да прегледа; и, ето, ако лъскавите
петна по кожата на месата им са белезникави,
лишай е избухнал по кожата; човекът си е чист.
40 [40] Ако някому е окапала косата от главата, та-
41 къв е плешив, но *пак* е чист. [41] Ако е окапала
косата му от предната част на главата му, той
42 е полуплешив, но *пак* е чист. [42] Но ако по плеш-
ивото или по полуплешивото място има бя-
ла, червеникава рана, това е проказа, която е
избухнала в плешивото или полуплешивото му
43 място. [43] Свещеникът нека го прегледа; и, ето,
ако отокът на раната в плешивото му или в по-
луплешивото му място е бял червеникав, подо-
бен на изгледа на проказата по кожата на меса-
44 та, [44] той е прокажен човек, нечист е; свещени-
кът непременно да го обяви за нечист; той има
45 раната на главата си. [45] Дрехите на прокажения,
който има тая рана, да се раздерат, и главата
му да бъде непокрита, а нека покрие устните
си и нека вика: Нечист! нечист! [46] През всичко- 46
то време до когато бъде раната на него той ще
бъде нечист; нечист е той; нека седи отлъчен;
вън от стана да бъде жилището му. [47] Ако за- 47
разата на проказата бъде в дреха, във вълне-
на дреха или в ленена дреха, [48] било в основата 48
или във вътъка, ленен или вълнен, или в кожа,
или в какво да е кожено нещо, [49] и ако заразата 49
е зеленикава или червеникава в дрехата, или в
кожата, било в основата или във вътъка, или в
коя да е кожена вещ, това е зараза от проказа и
трябва да се покаже на свещеника. [50] Свещени- 50
кът нека прегледа заразата и затвори за седем
дена *онова, което има* заразата; [51] а на седмия 51
ден да прегледа заразата; ако заразата се е раз-
пространяла по дрехата, било по основата или по
вътъка, или по кожата, в каквато работа и да
е употребена кожата, заразата е люта проказа;
това е нечисто. [52] Да изгори дрехата, в която е 52
заразата, било в основата или във вътъка, вълн-
ена *дреха* или ленена, или каква да е *заразена*
кожена вещ; защото е люта проказа; с огън да
се изгори. [53] Но ако, като прегледа свещеникът, 53
ето, заразата не се е разпространяла по дрехата,
било по основата, или по вътъка, или по как-
ва да е кожена вещ, [54] то свещеникът да запове- 54
да да изперат онова, което е заразено, и да го
затвори още за седем дена. [55] Тогава, след из- 55
пирането, нека прегледа свещеникът заразата;
ако заразата не е променила изгледа си, и раз-
ата не се е разпространяла, тая *вещ* е нечиста; с
огън да я изгориш; проказата е люта, била тя от
вътрешната страна или от външната. [56] Но ако 56
прегледа свещеникът, и, ето, след изпирането,
заразата е завехнала, то да я отдере от дрехата,
или от кожата, било от основата или от вътъка.
[57] Ако пък заразата още се яви на дрехата, било 57
на основата или вътъка, или на коя да е кожена
вещ, *проказа* е избухнала; с огън да изгориш
онова, което е заразено. [58] И ако заразата се за- 58
личи от дрехата, било основата или вътъка, или
от коя да е кожена вещ, която ще изпереш, то-
гава нека се изпере още веднъж, и ще бъде чи-
ста. [59] Това е законът за заразата на проказата 59
във вълнена или ленена дреха, било в основата
или вътъка, или в коя да е кожена вещ, според
който да се обявява за чиста или нечиста.

[1] Господ говори още на Моисея, казвайки: **14**
[2] Ето законът за прокажения в деня, когато се 2
очиства: да се заведе при свещеника; [3] и свеще- 3
никът, като излезе вън от стана да прегледа; и
ако прокаженият е оздравял от раната на про-
казата, [4] тогава свещеникът да заповяда да взе- 4
мат за очищаемия две живи чисти птичета, кед-

рово дърво, червена *вълна* и исоп; [5] и свещеникът да заповяда да заколят едното птиче в пръстен съд над текуща вода. [6] После да вземе живото птиче, кедровото дърво, червената *вълна* и исопа и да натопи тях и живото птиче в кръвта на закланото над текущата вода птиче; [7] и седем пъти да поръси очищаемия от проказата и да го обяви за чист, а да пусне живото птиче на полето. [8] Тогава очищаемият да изпере дрехите си, да обръсне всичката си коса и да се окъпе във вода и ще бъде чист. След това нека дойде в стана, но да живее вън от шатъра си седем дена. [9] И на седмия ден да обръсне всичката коса на главата си, брадата си и веждите си; всичките си косми да обръсне, и да изпере дрехите си, и да окъпе тялото си във вода, и ще бъде чист. [10] А на осмия ден да вземе две мъжки агнета без недостатък, и едно едногодишно женско агне, и три десети *от ефа* чисто брашно за хлебен принос омесен с дървено масло, и един лог дървено масло; [11] и свещеникът, който го очиства, да представи очищаемия и тия неща пред Господа на входа на шатъра за срещане. [12] Тогава свещеникът да вземе едното мъжко агне и да го принесе в принос за престъпление, и лога дървено масло, и да ги подвижи за движим принос пред Господа; [13] и да заколи агнето на мястото, където колят приноса за грях и всеизгарянето, на свето място; защото приносът за престъпление, както и приносът за грях, принадлежи на свещеника; той е пресвет. [14] После свещеникът да вземе от кръвта на приноса за престъпление, и свещеникът да я тури на края на дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната му ръка, и на палеца на дясната му нога. [15] След това, свещеникът да вземе от лога дървено масло и да го излее в дланта на лявата си ръка; [16] и свещеникът да натопи десния си пръст в маслото, което има в лявата си длан, и с пръста си седем пъти да поръси от маслото пред Господа; [17] и от останалото масло, което има в дланта си, свещеникът да тури *на*° края на дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната му ръка, и на палеца на дясната му нога, върху кръвта на приноса за престъпление; [18] а останалото масло, което е в дланта на свещеника, да тури на главата на очищаемия, и свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа. [19] Тогава свещеникът да принесе приноса за грях и да направи умилостивение за очищаемия от нечистотата му и после да заколи и всеизгарянето; [20] и свещеникът да принесе всеизгарянето и хлебния принос на олтара; така да направи свещеникът умилостивение за него и ще бъде чист. [21] Но ако *очищаемият* е сиромах та не му стига ръка, то нека вземе едно мъжко агне в движим принос за престъпление, за да се извърши умилостивение за него, и една десета *от ефа* чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос, и един лог дървено масло, [22] и две гургулици или две гълъбчета, както би намерил; едното да бъде принос за грях, а другото всеизгаряне; [23] и на осмия ден да ги донесе за очистването си при свещеника на входа на шатъра за срещане пред Господа. [24] Тогава свещеникът да вземе агнето на приноса за престъпление и лога дървено масло, и свещеникът да ги подвижи за движим принос пред Господа; [25] и да заколи агнето на приноса за престъпление и свещеникът да вземе от кръвта на приноса за престъпление и да я тури на края на дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната му ръка и на палеца на дясната му нога. [26] След това, свещеникът да излее от дървеното масло в дланта на лявата си ръка; [27] и от маслото, което има в лявата си ръка, свещеникът да поръси с десния си пръст седем пъти пред Господа; [28] и свещеникът да тури от маслото, което има в дланта си, на края на дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната му ръка и на палеца на дясната му нога, на туй място, където е кръвта от приноса за престъпление; [29] а останалото от маслото, което е в дланта на свещеника, да тури на главата на очищаемия, за да извърши умилостивение за него пред Господа. [30] После да принесе едната от гургулиците или от гълъбчетата, каквото би намерил; [31] каквото би намерил: едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне, заедно с хлебния принос; така да направи свещеникът умилостивение за очищаемия пред Господа. [32] Това е законът за онзи, който има рана от проказа, и не му стига ръка *да достави всичко* за очистването си. [33] Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки: [34] Когато влезете в Ханаанската земя, която Аз ви давам за владение, и туря зараза от проказа в някоя къща в земята, която притежавате, [35] тогава оня, чиято е къщата, нека дойде и заяви на свещеника, като каже: Струва ми се, че има язва в къщата. [36] И свещеникът, преди да влезе да прегледа язвата, да заповяда да изпразнят къщата, за да не стане нечисто всичко що е в къщата; и след това свещеникът да влезе да прегледа къщата. [37] Като разгледа заразата, ако язвата се явява по стените на къщата със зеленикави или червеникави трапчинки, които изглеждат да са по-дълбоко от *повърхността на* стената, [38] тогава свещеникът да излезе из къщата до вратата ѝ и да затвори къщата

14.17 В изданието от 1940 г. "на" липсва.

39 за седем дена. 39 А на седмия ден свещеникът да
се върне и да прегледа; и, ето, ако заразата се
40 е разпростряла по стените на къщата, 40 тогава
свещеникът да заповяда да извадят камъните,
на които е язвата и да ги хвърлят вън от града
41 на нечисто място; 41 и да накара да остържат къ-
щата навсякъде извътре и да изхвърлят остър-
42 ганата вар вън от града на нечисто място; 42 и
да вземат други камъни, които да вложат вме-
сто ония камъни, и да вземат друга вар и да из-
43 мажат къщата. 43 Но ако пак дойде язвата и се
появи в къщата, след като извадят камъните и
44 остържат къщата и я измажат, 44 тогава свеще-
никът да влезе и да прегледа: ако се е разпро-
стряла язвата в къщата, това е люта проказа в
45 къщата; тя е нечиста. 45 Нека съборят къщата,
камъните й, дърветата й и всичката вар на къ-
щата, и да ги изнесат вън от града на нечисто
46 място. 46 При това, който влезе в къщата през
цялото време, през което тя е била затворена,
47 да бъде нечист до вечерта. 47 А който спи в къ-
щата, нека изпере дрехите си; и който яде в къ-
48 щата, нека изпере дрехите си. 48 Но, като влезе
свещеникът та прегледа, и, ето, язвата в къщата
не се е разпростряла след измазването и, тогава
свещеникът да обяви къщата за чиста, защото
49 язвата е изцеляла. 49 А за очистването на къща-
та нека вземе две птичета, кедрово дърво, чер-
50 вена *вълна* и исоп; 50 и да заколи едното птиче
51 в пръстен съд над текуща вода; 51 да вземе кед-
ровото дърво, исопа, червената *вълна* и живо-
то птиче, и да ги натопи в кръвта на закланото
птиче и в текущата вода, и да поръси къщата се-
52 дем пъти. 52 Така да очисти къщата с кръвта на
птичето, с текущата вода, с живото птиче, с кед-
53 ровото дърво, с исопа и с червената *вълна*. 53 А
да пусне живото птиче вън от града на полето.
Така да направи умилостивение за къщата, и тя
54 ще бъде чиста. 54 Това е законът за всяка рана
55 от проказа и от кел, 55 и за проказа на дреха и на
56 къща, 56 и за оток, за краста и за лъскави петна,
57 57 за да учи, кога е *нещо* нечисто и кога е чисто;
това е законът за проказата.

15 1 Господ говори още на Моисея и на Аарона, казвайки: 2 Говорете на израилтяните, като
2 им кажете: Ако човек има течение из тялото си,
3 той е нечист поради течението си. 3 Нечисто-
тата му в течението му е тая: или има течение
от тялото му, или се е спряло течението в тя-
4 лото му; това е неговата нечистота. 4 Всяка по-
стелка, на която лежи оня, който има тече-
нието, ще бъде нечиста; и всяко нещо, на което
5 седне, ще бъде нечисто. 5 Също и който се до-
пре до постелката му трябва да изпере дрехи-
те си и да се окъпе във вода и ще бъде нечист
до вечерта; 6 и който седне на нещо, върху кое- 6
то е седял оня, който има течението, да изпе-
ре дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъ-
де нечист до вечерта. 7 И който се допре до тя- 7
лото на онзи, който има течението, да изпере
дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде
нечист до вечерта. 8 Оня, който има течението, 8
ако плюе върху чистия, този да изпере дрехи-
те си и да се окъпе във вода и да бъде нечист
до вечерта. 9 И всяко седло, на което би седнал 9
оня, който има течението, ще бъде нечисто. 10 И 10
който се допре до какво да е нещо, което е би-
ло под него, ще бъде нечист до вечерта; и кой-
то понесе това нещо нека изпере дрехите си и
се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечер-
та. 11 И ако оня, който има течението, се допре 11
до някого, без да е умил ръцете си с вода, този
да изпере дрехите си и да се окъпе във вода и
ще е нечист до вечерта. 12 И пръстният съд, до 12
който би се допрял оня, който има течението,
да се строши; а всеки дървен съд да се измие с
вода. 13 А когато се очисти от течението си оня, 13
който има течение, тогава за очистването си да
си изброи седем дена и да изпере дрехите си,
и да окъпе тялото си в текуща вода и ще бъде
чист. 14 И на осмия ден да си вземе две гургули- 14
ци или две гълъбчета и да дойде пред Господа
на входа на шатъра за срещане, та да ги даде на
свещеника; 15 и свещеникът да ги принесе, ед- 15
ното в принос за грях, а другото за всеизгаряне;
така да направи свещеникът умилостивение за
него пред Господа поради течението му. 16 Оня 16
човек, от когото излезе съвъкупително семе, да
окъпе цялото си тяло във вода и да бъде нечист
до вечерта. 17 Всяка дреха и всяка кожа, на кая- 17
то се намира съвъкупително семе, да се изпере с
вода и ще бъде нечиста до вечерта. 18 А и жена- 18
та, с която се е съвъкупил мъж, и тя и той да се
окъпят във вода и да бъдат нечисти до вечерта.
19 Оная жена, която има течение, и течението от 19
тялото й е кръв, да бъде нечиста седем дена; и
всеки, който се допре до нея, ще бъде нечист
до вечерта. 20 Всяко нещо, на което е лежала в 20
нечистотата си, ще бъде нечисто; също и всяко
нещо, на което е седнала, ще бъде нечисто. 21 И 21
всеки, който се допре до постелката й, да изпе-
ре дрехите си и да се окъпе във вода и ще бъде
нечист до вечерта. 22 И всеки, който се допре до 22
нещо, на което тя е седнала, да изпере дрехи-
те си и да се окъпе във вода и ще бъде нечист
до вечерта. 23 И ако има нещо върху постелката 23
или върху това, на което тя е седнала, и той се
допре до това *нещо*, ще бъде нечист до вечерта.
24 А ако някой легне с нея, и кръвотечението й 24
дойде на него, ще бъде нечист седем дена; и вся-

ка постелка, на която той би легнал, ще бъде
25 нечиста. 25 Ако някоя жена има кръвотечение
за много дни, не във времето на нечистотата си,
или ако има течение за по-дълго от *обикновеното* време на нечистотата си, то през всичките дни, когато тече нечистотата й, тя ще бъде както през дните на *обикновената* си нечисто-
26 та; тя е нечиста. 26 Всяка постелка, на която лежи през цялото време на течението й, ще бъде както постелката, на *която лежи в обикновената си* нечистота; и всяко нещо, на което седне,
ще бъде нечисто, както с нечистотата на *обик-*
27 *новената* й нечистота. 27 Всеки, който се допре до тия неща, ще бъде нечист; нека изпере дрехите си и се окъпе във вода, и да бъде нечист
28 до вечерта. 28 Но ако тя се очисти от течението си, тогава да си изброи седем дена, и след
29 тях ще бъде чиста. 29 А на осмия ден да си вземе две гургулици или две гълъбчета и да ги донесе при свещеника до входа на шатъра за срещане;
30 30 и свещеникът да принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; така да направи свещеникът умилостивение за нея пред Госпо-
31 да поради течението на нечистотата й. 31 Така да отлъчите израилтяните от нечистотите им, за да не умрат в нечистотата си, като оскверняват скинията Ми, която е всред тях. 32 Това
32 е законът за онзи, който има течение, и за онзи, от когото излезва съвъкупително семе и се
33 осквернява чрез него, 33 и за оная, която е болна от кръвотечението си, и за човека който има течение, бил той мъж или жена, и за онзи, който легне с оная, която е нечиста.

16 1 И Господ говори на Моисея, след смъртта на двамата Ааронови синове, когато пристъпи-
2 ха *с чужд огън* пред Господа и умряха. 2 Господ каза на Моисея: Кажи на брата си Аарона да не влиза на всяко време в светилището, което е отвътре завесата, пред умилостивилището, което е върху ковчега, за да не умре; защото Аз ще се
3 явявам в облак върху умилостивилището. 3 Ето как да влезе Аарон в светилището: с юнец, в
4 принос за грях и овен за всеизгаряне. 4 Да се облече в осветения ленен хитон, да има ленените гащи на тялото си, да се опаше с ленения пояс и да носи ленената митра на главата си; те са светите облекла; и след като окъпе тялото си във
5 вода, нека се облече с тях. 5 И от обществото на израилтяните да вземе два козела в принос
6 за грях и един овен за всеизгаряне. 6 И Аарон да приведе принесения за грях юнец, който е за него, и да направи умилостивение за себе си и
7 за дома си. 7 Също да вземе двата козела и да ги представи пред Господа до входа на шатъра
8 за срещане. 8 Тогава да хвърли Аарон жребий за двата козела, един жребий за Господа, и другия жребий за отпущане; 9 и да приведе Аарон 9
козела, на който е паднал жребият за Господа, и да го принесе в принос за грях; 10 а да пред- 10
стави жив пред Господа козела, на който е паднал жребият за отпущане, за да направи с него умилостивение и да го изпрати в пустинята за отпущане. 11 После Аарон да приведе юнеца на 11
приноса за грях, който е за него, и да направи умилостивение за себе си и за дома си, като заколи принесения за грях юнец, който е за него.
12 След това да вземе кадилница пълна с разго- 12
рени въглища от олтара, който е пред Господа, и две пълни шепи с благоуханен темян счукан дребно, и да го внесе отвътре завесата; 13 и да 13
тури темяна на огъня пред Господа, за да покрие дима от темяна умилостивилището, което е върху *плочите* на свидетелството, за да не умре. 14 Също да вземе от кръвта на юнеца и с нея 14
да поръси с пръста си умилостивилището откъм изток; а пред умилостивилището да поръси от кръвта седем пъти с пръста си. 15 Тогава 15
да заколи козела на приноса за грях, който е за людете, и да внесе кръвта му отвътре завесата, и с кръвта му да направи както направи с кръвта на юнеца, като поръси с нея над умилостивилището и пред умилостивилището. 16 Така да 16
направи умилостивение за светилището, поради нечистотите на израилтяните, и поради престъпленията им и всичките им грехове; така да направи и за шатъра за срещане, който стои помежду им всред нечистотиите им. 17 И никой да 17
се не намира в шатъра за срещане, когато влиза той в светилището да направи умилостивение, догде излезе, след като направи умилостивение за себе си, за дома си и за цялото общество израилтяни. 18 Тогава да излезе към олтара, който 18
е пред Господа, и да направи умилостивение за него, като вземе от кръвта на юнеца и от кръвта на козела и я тури по роговете на олтара наоколо; 19 и седем пъти да поръси върху него от 19
кръвта с пръста си, и така да го очисти от нечистотиите на израилтяните, и да го освети. 20 А 20
като свърши да прави умилостивение за светилището, за шатъра за срещане и за олтара, нека приведе живия козел; 21 и като положи Аарон 21
двете си ръце на главата на живия козел нека изповяда над него всичките беззакония на израилтяните, всичките им престъпления и всичките им грехове, и нека ги възложи на главата на козела; тогава да го изпрати в пустинята чрез определен човек; 22 и като пусне козела в 22
пустинята, козелът ще понесе на себе си всичките им беззакония в необитаема земя. 23 Тога- 23
ва да влезе Аарон в шатъра за срещане, да съб-

лече ленените одежди, в които се е облякъл, когато е влязъл в светилището, и да ги остави там;
24 [24] и, като окъпе тялото си във вода на свето място, да облече дрехите си, да излезе и да принесе своето всеизгаряне и всеизгарянето на людете, и така да направи умилостивение за себе
25 си и за людете. [25] А тлъстината на приноса за
26 грях да изгори на олтара. [26] И оня, който откара отпущаемия козел, нека изпере дрехите си и окъпе тялото си във вода и след това да влезе в
27 стана. [27] А юнецът на приноса за грях, и козелът на приноса за грях, чиято кръв се е внесла, за да се извърши умилостивение в светилището, да изнесат вън от стана и да изгорят в огън кожа-
28 та им, месото им и изверженията им. [28] А оня, който ги изгори, да изпере дрехите си и да окъпе тялото си с вода и, след това, да влезе в стана.
29 [29] Това да ви бъде вечен закон; в седмия месец, на десетия ден от месеца, да смирите душите си и да не вършите никаква работа, нито туземец нито пришелец, който се е заселил между вас;
30 [30] защото в тоя ден ще се направи умилостивение за вас, за да се очистите от всичките си грехове, та да сте чисти пред Господа. [31] Това да ви
31 бъде събота за тържествена почивка и да смирите душите си; това е вечен закон. [32] Оня свещеник, който бъде помазан и посветен да свещенодействува, вместо баща си, *той* да направи умилостивението, като се облече в ленените одежди, светите одежди; [33] и да направи умилостивение за светото светилище, и да направи умилостивение за шатъра за срещане и за олтара, и да направи умилостивение за свещениците и за всичките люде на обществото. [34] Това ще ви бъде за вечен закон, веднъж в годината да правите умилостивение за израилтяните поради всичките им грехове. И *Аарон* направи, според както Господ заповяда на Моисея.

17 [1] Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 [2] Говори на Аарона и на синовете му и на всичките израилтяни, като им кажеш: Ето какво заповяда Господ, като рече: [3] Всеки човек от Из-
3 раилевия дом, който заколи говедо, агне, или коза в стана, или който заколи вън от стана,
4 [4] без да го е привел до входа на шатъра за срещане, за да го принесе Господу пред Господната скиния, той ще се счете виновен за кръв; кръв е пролял; тоя човек ще се изтреби изсред людете
5 си; [5] с цел израилтяните да довеждат жертвите, които колят на полето и да ги принасят Господу до входа на шатъра за срещане, при свещеника, та да ги колят за примирителни жертви Госпо-
6 ду. [6] И свещеникът да поръси с кръвта Господния олтар при входа на шатъра за срещане и да изгори тлъстината за благоухание Господу.
7 [7] Да не принасят вече жертвите си на бесовете, 7
след като те блудствуват; това да им бъде вечен закон във всичките им поколения. [8] Кажи им 8
още: Който човек от Израилевия дом, или от заселените между тях пришелци, принесе всеизгаряне или жертва, [9] без да я приведе до вхо- 9
да на шатъра за срещане, за да я принесе Господу, тоя човек ще се изтреби измежду людете
си. [10] Ако някой от Израилевия дом, или от за- 10
селените между тях пришелци, яде каква да е кръв, ще насоча лицето Си против оня човек, който яде кръвта, и ще го изтребя изсред людете му. [11] Защото живота на тялото е в кръвта, 11
която Аз ви дадох да правите умилостивение на олтара за душите си; защото кръвта е, която, по силата на живота, *който е в нея*, прави умилостивение. [12] За това казах на израилтяните: Ни 12
един човек от вас да не яде кръв, и пришелецът, който е заселен между вас, да не яде кръв.
[13] И ако някой от израилтяните, или от засе- 13
лените между тях пришелци, отиде на лов и улови животно или птица, що бива да се яде, нека излее кръвта й, па да я покрие с пръст. [14] Защо- 14
то, колкото за живота на всяка твар, кръвта й - тя е животът й; за това казах на израилтяните: Да не ядете кръвта на никаква твар, защото животът на всяка твар е кръвта й; всеки, който я яде, ще се изтреби. [15] И всеки човек, който яде 15
мърша или разкъсано от звяр, бил той туземец или пришелец, нека изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта; а след това ще бъде чист. [16] И ако не ги изпере и 16
не окъпе тялото си, тогава ще носи беззаконието си.

[1] Господ говори още на Моисея, казвайки: **18**
[2] Говори на израилтяните като им кажеш: Аз 2
съм Иеова вашият Бог. [3] Да не правите както 3
правят в Египетската земя, гдето сте живели, и да не правите както правят в Ханаанската земя, в която Аз ви завеждам; и да не ходите по техните повеления. [4] А Моите съдби да правите, и 4
Моите повеления да пазите, да ходите в тях. Аз съм Иеова вашият Бог. [5] Затова, пазете повеле- 5
нията Ми, и съдбите Ми, чрез които, ако човек прави това, ще живее. Аз съм Иеова. [6] Никой да 6
не приближи при някоя своя кръвна роднина, за да открие голотата й. Аз съм Иеова. [7] Голота- 7
та на баща си, тоест, голотата на майка си, да не откриеш; тя ти е майка; да не откриеш голотата й. [8] Голотата на бащината си жена да не откри- 8
еш; тя е голотата на баща ти. [9] Голотата на сест- 9
ра си, бащината ти дъщеря, или майчината ти дъщеря, родена у дома или родена вън, - голотата на такива да не откриеш. [10] Голотата на си- 10
новата си дъщеря, или на дъщеря на дъщеря ти

- тяхната голота да не откриеш; защото тяхната
11 голота е твоя. [11] Голотата на дъщерята на ба-
щината ти жена, родена от баща ти, (сестра ти
12 е), - нейната голота да не откриеш. [12] Голотата
на бащината си сестра да не откриеш; тя е близ-
13 ка роднина на баща ти. [13] Голотата на майчина-
та си сестра да не откриеш, защото тя е близка
14 роднина на майка ти. [14] Голотата на бащиния си
брат да не откриеш, *тоест*, при жена му да се не
15 приближиш; тя ти е стрина. [15] Голотата на сна-
ха си да не откриеш; жена е на сина ти: нейната
16 голота да не откриеш. [16] Голотата на братова-
та си жена да не откриеш; тя е голотата на бра-
17 та ти. [17] Голотата на жена и на дъщеря ѝ да не
откриеш, нито да вземеш дъщерята на сина ѝ,
или дъщеря на дъщеря ѝ, за да откриеш голота-
та ѝ; те са нейни близки роднини; това е нече-
18 стие. [18] И да не вземеш жена заедно със сестра
ѝ докато е жива другата, за да откриеш голота-
19 та ѝ, та да ѝ стане съперница. [19] При жена, ко-
гато е разлъчена, поради нечистотата си, да не
20 приближиш да откриеш голотата ѝ. [20] И с же-
ната на ближния си да се не съвъкупиш та да
21 се оскверниш с нея. [21] Никак да не посветиш от
семето си на Молоха; нито да оскверниш името
22 на своя Бог. Аз съм Иеова. [22] С мъжко да не ле-
23 гнеш като с женско; това е гнусота. [23] И с никое
животно да се не съвъкупиш та да се оскверниш
с него, нито жена да застане пред животно, за
24 да се съвъкупи с него; това е мърсота. [24] Не се
оскверняйте ни с едно от тия неща, защото с
всички тия се оскверниха народите, които Аз
25 изпъждам отпред вас. [25] Оскверни се и земята;
за това въздавам върху нея беззаконието ѝ, и
26 земята избълва жителите си. [26] Вие, прочее, па-
зете повеленията Ми и съдбите Ми, и не пра-
вете ни една от тия гнусоти, ни туземец, ни за-
27 селен между вас пришелец, [27] (защото всички
тия гнусоти вършеха човеците, които са били
преди вас на тая земя, та се оскверни земята).
28 [28] за да не избълва и вас земята, когато я оскверня-
вате, както избълва населението, което беше
29 преди вас. [29] Защото, всеки който върши коя да
е от тия гнусоти, - човеците, които ги вършат,
30 ще се изтребят изсред людете си. [30] И тъй, па-
зете заръчванията Ми, и не вършете никой от
тия гнусни обичаи, които са се вършили преди
вас, та да се не оскверните в тях. Аз съм Иеова
вашият Бог.

19 [1] Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 [2] Кажи на цялото общество израилтяни, като
им речеш: Свети бъдете, защото Аз Господ, ва-
3 шият Бог, съм свет. [3] Да се боите всеки от май-
ка си и от баща си; и съботите Ми да пазите. Аз
4 съм Господ вашият Бог. [4] Да се не обърнете към
идолите, нито да си направите излеяни богове.
Аз съм Господ вашият Бог. [5] Когато принесете 5
примирителна жертва Господу, да я принесете
така щото да бъдете приети. [6] В същия ден, ко- 6
гато я принесете, или на следния, трябва да се
яде; и ако остане нещо до третия ден, да се из-
гори в огън. [7] И ако някой яде от нея на тре- 7
тия ден, тя е гнусна; не ще бъде приета; [8] а все- 8
ки, който я яде, ще носи беззаконието си, защо-
то е осквернил Господната светиня. Тоя човек
ще се изтреби изсред людете си. [9] Когато жне- 9
те жетвата на земята си, да не дожънеш краи-
щата на нивата си и да не събереш падналите
в жетвата си класове. [10] Да не обираш повтор- 10
но лозето си, нито да събираш пабирък от ло-
зето; да го оставиш на сиромаха и на чужденеца. Аз съм Господ вашият Бог. [11] Да не краде- 11
те нито да мамите и никой да не лъже ближния
си. [12] И да се не кълнете на лъжа в Моето Име, 12
нито да оскверняваш Името на Бога си. Аз съм
Господ. [13] Да не притесняваш ближния си, ни- 13
то да го ограбиш; да не престои у тебе запла-
тата на надничаря *ти* през нощта до сутринта.
[14] Да не хулиш глухия, нито да туриш препън- 14
ка пред слепия, но да се боиш от Бога си. Аз
съм Господ. [15] Да не извършиш неправда в съд; 15
да не покажеш лицеприятие към сиромаха, ни-
то да се стесниш от личността на големеца; но
по правда да съдиш ближния си. [16] Да не обика- 16
ляш между людете си като одумник, нито да се
подигнеш *в покушение* против кръвта на ближ-
ния си. Аз съм Господ. [17] Да не мразиш брата 17
си в сърцето си; да изобличиш смело ближния
си, та да се не натовариш с грях поради него.
[18] Да не отмъщаваш, нито да храниш злоба про- 18
тив ония, които са от людете ти; но да обичаш
ближния си както себе си. Аз съм Господ. [19] Да 19
пазите повеленията Ми. Да не пущаш добитъка
си с добитък от друга порода; да не сееш раз-
нородни семена в нивата си; нито да обличаш
дреха тъкана от разновидна прежда. [20] Ако ня- 20
кой се съвъкупи с жена, която е робиня, година
за мъж, а не откупена нито освободена, те да се
накажат, но не със смърт, защото тя не е била
свободна. [21] Той да приведе Господу приноса си 21
за престъпление, при входа на шатъра за сре-
щане, - овен в принос за престъпление. [22] И за 22
греха му, що е сторил, свещеникът да направи
умилостивение за него пред Господа с прине-
сения за престъплението овен; и ще му се про-
сти греха, що е сторил. [23] Когато влезете в зе- 23
мята и посадите от всякакъв вид плодно дърво,
то да имате плода му като необрязан; три годи-
ни да ви бъде като необрязан; да се не яде. [24] А 24
в четвъртата година всичкият му плод да бъде

25 свет, за да хвалите с него Господа. 25 И в пета-
та година яжте плода му, за да ви се умножава
26 раждането му. Аз съм Господ вашият Бог. 26 Да
не ядете *месо* с кръвта *му*, нито да си служите
27 с гадания или с предвещания. 27 Да не стрижете
косата на главата си кръгло; и никой да не раз-
28 валя краищата на брадата си. 28 Заради мъртвец
да не правите порязвания по месата си, нито
да начертавате белези по себе си. Аз съм Гос-
29 под. 29 Да не оскверниш дъщеря си, като й до-
пуснеш да стане блудница, да не би земята да
изпадне в блудодеяние, и земята да се напълни
30 с беззаконие. 30 Съботите Ми да пазите, и све-
31 тилището Ми да почитате. Аз съм Господ. 31 Да
се не отнесете към запитвачите на зли духове
нито към врачовете; не ги издиряйте та да се
оскверняваш чрез тях. Аз съм, Господ вашият
32 Бог. 32 Пред белокосия да ставаш, и старческо-
то лице да почиташ, и от Бога си да се боиш. Аз
33 съм Господ. 33 Когато някой чужденец се засе-
ли при тебе в земята ви, да му не правите зло;
34 34 чужденецът, който се е заселил при вас, да ви
бъде като ваш туземец, и да го обичаш като себе
си; защото и вие бяхте чужденци в Египетската
35 земя. Аз съм Господ вашият Бог. 35 Да не извър-
шите неправда в съд, в мярка, във везни, или в
36 мерило. 36 Верни везни, верни теглилки, вярна
ефа и верен ин да имате. Аз съм Господ ваши-
ят Бог, Който ви изведох из Египетската земя.
37 37 Да пазите всичките Ми повеления и всичките
Ми съдби, и да ги извършвате. Аз съм Господ.

20 1 Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 2 Да речеш на израилтяните: Който от израил-
тяните, или от заселените в Израиля чужден-
ци, даде от семето си на Молоха, непременно
да се умъртви; людете на земята да го убият с
3 камъни. 3 Също и Аз ще насоча лицето Си про-
тив оня човек и ще го изтребя изсред людете
му, защото е дал от семето си на Молоха, та е
омърсил светилището Ми и е осквернил свето-
4 то Ми Име. 4 И ако по какъв да е начин люде-
те на земята затворят очите си, за да не видят
тоя човек, когато дава от семето си на Моло-
5 ха, и не го убият, 5 тогава Аз ще насоча лице-
то Си против тоя човек и против семейството
му, и ще изтребя изсред людете им него и всич-
ки, които го последват в блудството, за да блуд-
6 ствуват след Молоха. 6 И човек, който се отне-
се към запитвачите на зли духове и към врачо-
вете за да блудствува след тях, против оня чо-
век Аз ще насоча лицето Си и ще го изтребя
7 изсред людете му. 7 И тъй, осветете се и бъде-
8 те свети, защото Аз съм Господ вашият Бог; 8 и
да пазите повеленията Ми и да ги вършите. Аз
9 съм Господ, Който ви освещавам. 9 Всеки, кой-
то прокълне баща си или майка си, непремен-
но да се умъртви; баща си или майка си е про-
клел; кръвта му да бъде върху него. 10 Ако пре- 10
любодействува някой с чужда жена, *тоест*, ако
прелюбодействува някой с жената на ближния
си, непременно да се умъртвят и прелюбодее-
цът и прелюбодейката. 11 Който легне с жената 11
на баща си, бащината голота е открил; непре-
менно и двамата да се умъртвят; кръвта им да
бъде върху тях. 12 И ако някой легне със снаха 12
си, непременно и двамата да се умъртвят; мър-
сота са извършили; кръвта им да бъде върху
тях. 13 Ако някой легне с мъжко, като с женско, 13
и двамата са извършили гнусота; непременно
да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях.
14 Ако някой вземе жена и майка й, това е беззa- 14
коние; с огън да се изгорят и той и те, за да няма
беззаконие между вас. 15 Ако някой се съвъку- 15
пи с животно, той непременно да се умъртви, и
животното да убиете. 16 И ако се приближи же- 16
на при какво да е животно, за да се съвъкупи
с него, да убиеш и жената и животното; непре-
менно да се умъртвят; кръвта им да бъде върху
тях. 17 Ако някой вземе сестра си, дъщеря на ба- 17
ща си, или дъщеря на майка си, и види голотата
й, и тя види неговата голота, това е нечестие, да
се изтребят пред очите на людете си; голотата
на сестра си е открил; ще носи беззаконието си.
18 И който легне с жена, която е в нечистотата 18
си, и открие голотата й, той е открил течението
й, и тя е открила течението на кръвта си; за то-
ва, да се изтребят и двамата изсред людете си.
19 Голотата на майчината си сестра или на ба- 19
щината си сестра да не откриеш; защото, *кой-
то е сторил това*, открил е голотата на близ-
ките си роднини; те ще носят беззаконието си.
20 И ако някой легне със стрина си, голотата на 20
стрина си е открил; те ще носят греха си; без-
детни ще умрат. 21 И ако някой вземе братовата 21
си жена, това е нечистота; братовата си голота е
открил; бездетни ще останат. 22 Пазете, прочее, 22
всичките Ми повеления и всичките Ми съдби
та ги извършвайте, за да не ви избълва земя-
та, гдето Аз ви завеждам да живеете в нея. 23 И 23
да не ходите по обичаите на населението, което
Аз изпъждам отпред вас; защото те извършиха
всички тия *гнусоти*, и за това Аз се погнусих от
тях. 24 А на вас съм казал: Вие ще наследите зе- 24
мята им, и Аз ще я дам на вас за притежание,
земя гдето текат мляко и мед. Аз съм Господ ва-
шият Бог, който ви отделих от племената. 25 За 25
това, правете разлика между чистите животни
и нечистите, и между нечистите птици и чисти-
те; и да не оскверняваш себе си с животно, или с
птица, или с какво да е що пълзи на земята, кои-

26 то Аз ви отделих като нечисти. 26 И бъдете свети на Мене; защото Аз, Иеова съм свет, и ви от-
27 делих от племената за да бъдете Мои. 27 Също мъж или жена, която запитва зли духове, или е врач, непременно да се умъртви; с камъни да ги убият; кръвта им да бъде върху тях.

21 1 Господ рече още на Моисея: Говори на свещениците, Аароновите синове, и кажи им: Никой *от вас* да се не оскверни между людете си,
2 заради мъртвец, 2 освен за близък сродник, *сиреч*, за майка си, за баща си, за сина си, за дъ-
3 щеря си, или за брата си; 3 също и за сестра си девица, която е близка нему, и която не е била
4 омъжена, заради нея може да се оскверни. 4 Като началник на людете си да се не оскверни така
5 щото да стане мръсен. 5 Да не оплешат главата си, нито да бръснат краищата на брадата си,
6 нито да правят порязвания по месата си. 6 Свети да бъдат на Бога си, и да не оскверняват Името на Бога си; защото те принасят Господните чрез огън приноси, хляба на Бога си; затова, да бъ-
7 дат свети. 7 Да не вземат жена, която е блудница или осквернена, нито да вземат жена напусната от мъжа си; защото *свещеникът* е свет на Бога
8 си. 8 Прочее, да го накараш да бъде свет, защото той принася хляба на твоя Бог; свет да ти бъде; защото Аз Господ, Който ви освещавам, съм
9 свет. 9 И ако дъщерята на някой свещеник се омърси с блудство, тя омърсява баща си; с огън
10 да се изгори. 10 Но оня, който между братята си е велик свещеник, на чиято глава се е изляло мирото за помазване, и който се е посветил, за да облича *свещените* одежди, да не открива
11 главата си, нито да раздира дрехите си, 11 нито да влиза при някой умрял, нито да се оскверня-
12 ва за баща си или за майка си; 12 нито да излиза от светилището или да осквернява светилището на Бога си; защото посвещаването чрез помазване с мирото на Бога му е *станало* на него.
13 Аз съм Господ. 13 И той да вземе за жена девица;
14 14 вдовица, или напусната, или осквернена, или блудница да не взема; но девица от людете си да
15 вземе за жена. 15 И тъй, да не оскверняват потомството си между людете си; защото Аз съм Го-
16 под, Който го освещавам. 16 Господ говори още
17 на Моисея, казвайки: 17 Говори на Аарона, като му речеш: Който от твоето потомство, във всичките им поколения, има недостатък, той да
18 не пристъпва да принася хляба на Бога си. 18 Защото никой, който има недостатък, не бива да пристъпва: човек сляп, или куц, или със сплес-
19 кан нос, или с нещо излишно, 19 или човек със
20 строшена нога, или строшена ръка, 20 или гърбав, или завързляк, или с повредени очи, или
21 със суха краста, или с лишаи, или килав. 21 Ни един човек от потомството на свещеника Аарона, който има недостатък, да не пристъпва за да принесе Господните чрез огън приноси; понеже има недостатък, не бива да пристъпи да принесе хляба на Бога си. 22 От пресветите и от 22
светите *приноси* нека яде хляба на Бога си; 23 но 23
да не влиза до завесата нито да се приближава при олтара, понеже има недостатък, за да не омърсява светилищата Ми; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам. 24 И тъй, Моисей каза 24
това на Аарона и на синовете му, и на всичките израилтяни.

22 1 Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 Речи на Аарона и на синовете му, кога да се 2
въздържат от светите *приноси*, които израилтяните Ми посвещават, за да не омърсяват Моето свето Име. Аз съм Господ. 3 Кажи им, че все- 3
ки човек от цялото ви потомство, във всичките ви поколения, който има нечистота на себе си, и пристъпи до светите *приноси*, които израилтяните посвещават Господу, тоя човек ще се изтреби от пред Мене. Аз съм Господ. 4 Който 4
от Аароновото потомство е прокажен, или има течение, да не яде от светите неща, догде се очисти. И който се допре до какво да било нещо, което е нечисто от мърша, или до човек, из когото излиза съвъкупително семе, 5 или който се 5
допре до каквото да е животно, от което може да стане нечист, или до човек, от когото може да стане нечист, каквато и да е нечистотата му,
6 оня човек, който се допре до кое да е от такива, 6
ще бъде нечист до вечерта, и да не яде от светите неща догдето не окъпе тялото си във вода.
7 Когато залезе слънцето ще бъде чист, и подир 7
това нека яде от светите неща, защото това му е храната. 8 Мърша или звероразкъсано да не 8
яде, за да се не оскверни от тях. Аз съм Господ.
9 Да пазят, прочее, заръчването Ми, за да не си 9
навлекат грях и умрат поради това, ако са се омърсили. Аз съм Господ, Който ги освещавам.
10 Ни един чужденец да не яде от светите неща: 10
гост на свещеника ако е, или наемник, пак да не яде от светите неща. 11 Но ако някой свещеник 11
купи някого с пари, той може да яде от тях, както и оня, който се е родил у дома му; те могат да ядат от хляба му. 12 Дъщеря на свещеник, ако 12
е омъжена за чужденец, да не яде от приноса за издигане от светите неща. 13 Но ако дъщеря на 13
свещеник овдовее или бъде напусната и няма дете, и се върне в бащиния си дом, както е била в младостта си, тя може да яде от хляба на баща си. Обаче никой чужденец да не яде от него.
14 И ако някой от незнание яде нещо свето, то- 14
гава да даде на свещеника *равното на* светото нещо и да му притури петата му част. 15 *Свеще-* 15

ниците да се не отнасят със светите неща, които израилтяните принасят Господу, като с просто
16 нещо, [16] за да не навлекат на себе си беззаконието на престъпление, когато ядат техните свети
17 неща; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам. [17] Господ още говори на Моисея, казвайки:
18 [18] Говори на Аарона, на синовете му и на всичките израилтяни, като им кажеш: Всеки човек от Израилевия дом, или от чужденците в Израиля, който принесе принос срещу какви да са обреци, или като какви да са доброволни приноси, които принасят Господу за всеизгаряне,
19 [19] за да ви бъде приет, *трябва да принесе* мъжко, без недостатък, от говедата, от овците, или
20 от козите. [20] Нищо с недостатък да не принасяте, защото не ще ви бъде прието. [21] Който, за из-
21 пълнение на обрек, или за доброволен принос, принесе от говедата или от овците в примирителна жертва Господу, нека я принесе без недостатък, за да бъде приета; никакъв недостатък
22 да няма в нея. [22] *Животно* сляпо, или със строшена или изкълчена част, или което има оток, суха краста, или лишаи, такива да не принасяте Господу, нито да правите от тях жертва Господу чрез огън на олтара. [23] Но юнец или овца с
23 нещо излишно или с недостатък в частите можеш да принесеш за доброволен принос: обаче срещу обрек не ще бъде приет. [24] *Животно*
24 превито, или със смазани или изтръгнати мъди, или скопено да не принасяте Господу, нито
25 да правите така в земята си. [25] Нито от страна на чужденец да принасяте едно от всички тия за храна на вашия Бог, защото разтление има в тях, недостатък има в тях; не ще ви бъдат приети. [26] Господ още говори на Моисея, казвай-
26 27 ки: [27] Когато се роди теле, или агне, или яре, тогава нека бъде седем дена с майка си; а от осмия ден нататък ще бъде прието за жертвен
28 чрез огън принос Господу. [28] А крава или овца
29 да не заколите в един ден с малкото й. [29] И когато принесете благодарствена жертва Господу, да я принесете така щото да ви бъде при-
30 ета. [30] В същия ден да се изяде; да не оставяте
31 нищо от нея до сутринта. Аз съм Господ. [31] И
32 тъй, да пазите заповедите Ми и да ги вършите. Аз съм Господ. [32] И да не оскверняват Моето свето Име; но Аз ще съм осветен между израилтяните. Аз съм Господ, Който ви освещавам,
33 [33] Който ви изведох из Египетската земя, за да
бъда вашият Бог. Аз съм Иеова.

23 [1] Господ още говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Говори на израилтяните, като им кажеш: Господните празници, в които ще свиквате свети
3 събрания, Моите празници, са следните: [3] Шест дена да се работи; а седмият ден е събота за тържествена почивка, за свето събрание: *в нея* да не работите никаква работа; във всичките ви жилища е събота Господу. [4] Ето Господните 4
празници, свети събрания, които ще свиквате 5
във времената им: [5] В първия месец, на четири-
надесетия ден от месеца, привечер, е Пасха Господна; [6] и на петнадесетия ден от същия месец е 6
Господният празник на безквасните; седем дена да ядете безквасни хлябове. [7] На първия ден 7
да имате свето събрание, и никаква слугинска работа да не вършите. [8] И седем дена да прина- 8
сяте по една жертва чрез огън Господу; на седмия ден е свето събрание, и никаква слугинска работа да не вършите. [9] Господ говори още на 9
Моисея, казвайки: [10] Говори на израилтяните, 10
като им кажеш: Когато влезете в земята, която Аз ви давам, и пожънете жетвата й, тогава да донесете на свещеника един сноп от първите плодове на жетвата си; [11] и той да подвижи сно- 11
па пред Господа, за да ви бъде приет; на другия ден подир съботата да го подвижи свещеникът.
[12] И в деня, когато подвижите снопа, да прине- 12
сете за всеизгаряне Господу едно едногодишно агне без порок; [13] и хлебния му принос, две де- 13
сети *от ефа* чисто брашно омесено с дървено масло, в жертва чрез огън Господу за благоухание; и възлиянието му, един четвърт ин вино.
[14] А хляб, или пържено жито, или пресни класо- 14
ве да не ядете до тоя ден, до деня, когато принесете приноса на вашия Бог. Това да бъде вечен закон във всичките ви поколения, във всичките ви жилища. [15] От другия ден след съботата, в 15
която принесохте снопа на движимия принос, да си изброите седем цели седмици; [16] до след- 16
ващия ден подир седмата събота да изброите петдесет дена, и тогава да принесете новохлебен принос Господу. [17] Да донесете от жилища- 17
та си за движим принос два хляба, които да бъдат две десети *от ефа* чисто брашно, изпечени с квас, като първи плодове Господу. [18] И заедно с 18
хляба да принесете седем едногодишни агнета без недостатък, един юнец и два овена; да бъдат всеизгаряне Господу заедно с хлебния им принос и заедно с възлиянията им, в принос чрез огън за благоухание Господу. [19] Да принесете и 19
един козел в принос за грях, и две едногодишни агнета за примирителна жертва. [20] И свеще- 20
никът да ги подвижи заедно с хляба на първите плодове и заедно с двете агнета за движим принос пред Господа; те да бъдат свети Господу за свещеника. [21] И на същия ден да свикате 21
свето събрание и никаква слугинска работа да не вършите: това да бъде вечен закон във всичките ви жилища във всичките ви поколения. [22] И 22
когато жънете нивите на земята си, да не жъ-

нeш краищата на нивата си, и да не събираш
падналите в жетвата ти класове; за сиромаха и
за чужденеца да ги оставиш. Аз съм Господ ва-
23 шият Бог. 23 Господ още говори на Моисея, каз-
24 вайки: 24 Говори на израилтяните, като речеш:
В седмия месец, на първия ден от месеца, да
ви бъде тържествена почивка, спомен с тръбно
25 възклицание, свето събрание. 25 *В него* да не
вършите никаква слугинска работа и да прина-
26 сяте жертва чрез огън Господу. 26 Господ гово-
27 ри още на Моисея, казвайки: 27 Десетият ден на
тоя седми месец да бъде ден на умилостивение;
да имате свето събрание, и да смирите души-
те си, и да принесете жертва чрез огън Госпо-
28 ду. 28 Никаква работа да не вършите в тоя ден,
защото е ден на умилостивение, за да се извър-
ши умилостивение за вас пред Господа вашия
29 Бог. 29 Защото всеки човек, който не се смири в
30 тоя ден, ще се изтреби измежду людете си. 30 И
всеки човек, който извърши каква да е рабо-
та в тоя ден, тоя човек ще изтребя изсред лю-
31 дете му. 31 Никаква работа да не вършите; това
да бъде вечен закон във всичките ви поколе-
32 ния във всичките ви жилища. 32 Ще ви бъде
събота за тържествена почивка и за да смири-
те душите си; на деветия ден от месеца, вечерта,
33 от вечер до вечер, да пазите съботата си. 33 Гос-
34 под говори още на Моисея, казвайки: 34 Говори
на израилтяните, като речеш: От петнадесетия
ден на тоя седми месец да пазите за седем де-
35 на Господния празник на скинопигията. 35 На
първия ден да има свето събрание, и никаква
36 слугинска работа да не вършите. 36 Седем дена
да принасяте по една жертва чрез огън Госпо-
ду, а на осмия ден да имате свето събрание и да
принесете жертва чрез огън Господу; това е тър-
жествено събрание, и никаква слугинска ра-
37 бота да не вършите. 37 Тия са Господните праз-
ници, в които да свиквате свети събрания, за да
принасяте жертва чрез огън Господу, всеизгаря-
не, хлебен принос, жертва и възлияния, вся-
38 ко на определения му ден, 38 освен Господните
съботи, и освен всичките обреци, и освен всич-
ките доброволни приноси които давате Госпо-
39 ду. 39 А на петнадесетия ден от седмия месец,
когато ще сте прибрали произведенията на зе-
мята, да празнувате Господния празник седем
дена; първият ден да бъде тържествена почив-
40 ка, и осмият ден тържествена почивка. 40 И на
първия ден да си вземете плод от хубави дърве-
та, палмови клони, клони от широколистни дър-
вета и речни върби, и седем дена да се весели-
41 те пред Господа вашия Бог. 41 Да празнувате тоя
празник за Господа седем дена в годината; то-
ва да бъде вечен закон във всичките ви поколе-
ния; в седмия месец да го празнувате. 42 В коли- 42
би да седите седем дена; всички туземци изра-
илтяни да седят в колиби, 43 за да познаят *бъде-* 43
щите ви поколения, че в колиби направих из-
раилтяните да седят, когато ги изведох из Еги-
петската земя. Аз съм Господ вашият Бог. 44 И 44
тъй, Моисей обяви Господните празници на из-
раилтяните.

1 Господ говори още на Моисея, казвайки: **24**
2 Заповядай на израилтяните да ти донасят пър- 2
вороток чисто дървено масло за осветление, за
да свети постоянно светило. 3 Аарон да го при- 3
готвя отвън завесата, *която е* пред *плочите на*
свидетелството в шатъра за срещане, *за да све-*
ти от вечер до заран пред Господа винаги; то-
ва да бъде вечен закон във всичките ви поко-
ления. 4 На чистозлатния светилник да приготвя 4
светилата пред Господа винаги. 5 И да вземеш 5
чисто брашно, от което да опечеш дванадесет пити; всяка пита да бъде две десети *от ефа*.
6 И да ги сложиш на два реда, по шест на все- 6
ки ред, върху чистозлатната трапеза пред Гос-
пода. 7 И на всеки ред да туриш чист ливан; и 7
това ще бъде върху хляба за спомен в принос
чрез огън Господу. 8 Всеки съботен ден *свеще-* 8
никът да слага това винаги пред Господа; то-
ва е от страна на израилтяните вечен завет. 9 И 9
те ще бъдат за Аарона и за синовете му, които
да ги ядат на свето място; защото са пресвети
нему от *жертвите* принасяни чрез огън Госпо-
ду; това е вечен закон. 10 И синът на една из- 10
раилтянка, на когото бащата беше египтянин, из-
лезе между израилтяните; и синът на израил-
тянката и един израилтянин се караха в стана.
11 И синът на израилтянката похули *Господно-* 11
то Име и прокле. И доведоха го при Моисея.
(А името на майка му беше Саломита, дъщеря
на Даврия, от Дановото племе). 12 И туриха го 12
под стража, догде им се обяви от Господа, *ка-*
кво да му сторят. 13 И Господ говори на Мои- 13
сея, казвайки: 14 Изведи вън от стана онзи, кой- 14
то прокле; и всички, които са го чули, нека ту-
рят ръцете си на главата му, и цялото общество
нека го убие с камъни. 15 И говори на израил- 15
тяните, като речеш: Който прокълне своя Бог
ще носи греха си. 16 Който похули Господното 16
име непременно да се умъртви; цялото обще-
ство да го убие с камъни; бил той чужденец или
туземец, когато похули *Господното* име, да се
умъртви. 17 Който убие някой човек, непремен- 17
но да се умъртви. 18 А който убие животно, да го 18
плати. Живот за живот. 19 И ако някой причини 19
повреда на ближния си, нека се направи нему
така, както е направил той: 20 строшено за стро- 20
шено, око за око, зъб за зъб; според повредата,

която причини той на човека, така да се направи и нему. 21 Който убие животно, да го плати; 22 а който убие човек, да се умъртви. 22 Един закон да имате, както за чужденеца така и за туземеца; защото Аз съм Господ вашият Бог. 23 И тъй, Моисей каза на израилтяните; и те изведоха вън от стана онзи, който бе проклел, и го убиха с камъни; израилтяните сториха, според както Господ заповяда на Моисея.

25 1 Господ говори още на Моисея на Синайската планина, казвайки: 2 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато влезете в земята, която Аз ви давам, тогава земята да пази една събота за Господа. 3 Шест години да сееш нивите си и шест години да режеш лозето си и да събираш плода му; 4 а седмата година да бъде събота за тържествена почивка на земята, събота на Господа; *в нея* да не сееш нивата си и да не режеш лозето си. 5 Да не жънеш и самораслa жетва, нито да обираш грозде от нерязано лозе; година за тържествена почивка да бъде на земята. 6 *Произведеното през* тая събота на земята ще ви бъде за храна: на тебе, на слугата ти, на слугинята ти, на наемника ти и на чужденеца, който се е заселил при тебе; 7 на добитъка ти, и на животните, които са в земята ти, всичкото нейно произведение ще бъде за храна. 8 Да си изброиш седем седмици от години, седем пъти по седем години, та, като ти мине времето на седем седмици от години, сиреч, четиридесет и девет години, 9 тогава, на десетия ден от седмия месец, да накараш да се затръби с възклицание; в деня на умилостивението да накарате да се затръби из цялата ви земя. 10 И да осветите петдесетата година и да прогласите освобождение из цялата земя на всичките й жители; това ще ви бъде юбилей, когато ще се върнете, всеки на притежанието си, и ще се върнете, всеки при семейството си. 11 Петдесетата година да ви бъде юбилейна *година*; през нея да не сеете, нито да жънете самораслото, нито да берете нерязаното лозе. 12 Защото това е юбилей; той нека ви бъде свят; от полето да се храните с произведеното от него. 13 В тая юбилейна година да се върнете, всеки на притежанието си. 14 И ако продадеш нещо на ближния си, или купиш нещо от ближния си, да се не онеправдавате едни други; 15 но според числото на годините след юбилея да купуваш от ближния си, и според числото на годините на плодосъбирането да ти продава. 16 Според колкото са по-много годините, ще повишиш цената му, и според колкото са по-малко годините, ще понижиш цената му; защото той ти продава според числото на плодосъбиранията. 17 Да се не онеправдавате един 17
други; но да се боиш от своя Бог; защото Аз съм
Иеова вашият Бог. 18 И тъй, да държите повеле- 18
нията Ми, да пазите съдбите Ми и да ги вършите, та да живеете безопасно на земята. 19 Земята 19
ще дава плодовете си; и вие ще ядете до насита
и ще живеете безопасно на нея. 20 И ако рече- 20
те: Какво ще ядем в седмата година, като не посеем, нито съберем плодовете си? 21 Тогава ще 21
заповядам така да се благослови за вас шестата
година, щото ще роди плод за три години. 22 А 22
в осмата година ще сеете и ще ядете от старите
плодове до деветата година; догдето се съберат
нейните плодове ще ядете старите запаси. 23 Зе- 23
мята да се не продава за всегда, понеже земята е
Моя; защото вие сте чужденци и пришелци при
Мене. 24 За това в цялата земя, която притежа- 24
вате, позволявайте откупване на земята. 25 Ако 25
осиромашее брат ти и продаде нещо от притежанието си, нека дойде най-близкият му сродник и да откупи онова, което брат му е продал.
26 Но ако човекът няма *сродник* да го откупи, и, 26
като се улесни, сам намери с какво да го откупи, 27 тогава нека сметне годините от продаж- 27
бата му, и нека повърне излишъка на онзи, комуто го е продал, и нека се върне на притежанието си. 28 Но ако не може да намери колкото 28
трябва да плати, тогава продаденото да остане
в ръката на купувача му до юбилейната година; и в юбилея да се освободи, и той да се върне
на притежанието си. 29 Ако някой продаде къ- 29
щата за живеене в ограден град, тогава може да
я откупи в разстояние на една цяла година от
продажбата й; за една цяла година той ще има
право да я откупи. 30 Но ако се не откупи до из- 30
тичането на една цяла година тогава оная къща, която е в ограден град, да се потвърди за всегда на купувача й във всичките му поколения, в юбилей да се не освобождава. 31 Но къ- 31
щите в неоградените села да се считат, както
полетата на земята; те може да се откупуват и да
се освобождават в юбилей. 32 Обаче в левитски- 32
те градове, левитите могат кога да е да откупуват къщите в градовете, които притежават. 33 И 33
ако някой купи *къща* от левитите, тогава продадената къща вътре в града, който притежават° да се освободи в юбилей; защото къщите в градовете на левитите са тяхно притежание между израилтяните. 34 А полето на пасбището 34
на градовете им да се не продава, защото им е
вечно притежание. 35 Ако осиромашее брат ти, 35
и видиш, че ръката му трепери, тогава да му помогнеш, *като* на чужденец или пришелец, за да живее при тебе. 36 Да не му вземеш лихва или 36

25.33 В изданието от 1940 г. - "притежава".

печалба, но да се боиш от своя Бог, та да живее
37 брат ти при тебе. 37 Парите си да не му дадеш с
лихва, нито храната си да му дадеш за печалба.
38 38 Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох
из Египетската земя, за да ви дам Ханаанска-
39 та земя, и да бъда ваш Бог. 39 Ако осиромашее
брат ти при тебе и ти се продаде, да го не на-
40 товаряш с робска работа. 40 Нека бъде той като
наемник или пришелец при тебе; нека ти рабо-
41 ти до юбилейната година; 41 тогава да си излезе
от тебе, той и чадата му с него, и да се върне при
семейството си, и на притежанието на бащите
42 си да се върне. 42 Защото те са Мои слуги, ко-
ито изведох из Египетската земя; да се не про-
43 дават като роби; 43 да не господаруваш над него
44 жестоко, но да се боиш от своя Бог. 44 А колко-
то за робите и робините, които ще имаш, - от
народите, които са около вас, от тях да купу-
45 ваш роби и робини. 45 Още и от чадата на чуж-
денците, които са пришелци между вас, от тях
да купувате, и от техните семейства, които са
между вас, които те са родили в земята ви; те да
46 ви бъдат притежание. 46 И да ги оставяте в на-
следство на чадата си; те да ги наследват подир
вас, като притежание; винаги от тях да бъдат
вашите роби; но над братята си, израилтяни-
те, да не господарувате един над друг жестоко.
47 47 Ако чужденецът или пришелецът, който жи-
вее при тебе, се замогне, а брат ти осиромашее
при него, та се продаде на чужденеца или на
пришелеца при тебе, или на кого да е от семей-
48 ството на чужденеца, 48 то, след като се продаде,
той може да се откупи; един от братята му може
49 да го откупи; 49 или стрикът му или стрикови-
ят му син може да го откупи, или някой близък
сродник от семейството му може да го откупи,
или ако той се е улеснил, може сам да откупи
50 себе си. 50 Тогава нека сметне с купувача си от
годината, когато му се е продал до юбилейна-
та година, така, че цената, за която се е продал,
да бъде съразмерно с числото на годините; да
му се сметне съразмерно с времето на наемник.
51 51 Ако остават още много години, съразмерно с
тях да възвърне за откупването си от парите, с
52 които е бил купен. 52 Но ако остават малко го-
дини до юбилейната година, нека пресметне и
съразмерно с годините да възвърне за откупу-
53 ването си. 53 Като годишен наемник да бъде при
него; той да не господарува над него жестоко
54 пред тебе. 54 Но ако така се не откупи, тогава да
си излезе в юбилейната година, той и чадата му
55 с него, 55 защото израилтяните са Мои слуги; те
са Мои слуги, които изведох из Египетската зе-
мя. Аз съм Господ вашият Бог.

26.11 В изданието от 1940 г. "не" липсва.

26

1 Да не си правите идоли или кумири, нито
да си издигате стълбове, нито да поставяте в зе-
мята си камък с изображения, за да му се кланя-
те: защото Аз съм Господ вашият Бог. 2 Съботи- 2
те Ми да пазите и светилището Ми да почитате.
Аз съм Господ. 3 Ако ходите по повеленията 3
Ми, и пазите заповедите Ми и ги вършите, 4 то- 4
гава ще ви дам дъждовете на времето им, и зе-
мята ще даде плодовете си, и полските дървета
ще дадат плода си. 5 Вършитбата ви ще трае до 5
гроздобер и гроздоберът ще трае до сеитба; и
ще ядете хляба си до насита и ще живеете без-
опасно в земята си. 6 Ще дам мир на земята и 6
ще си лягате, и никой няма да ви плаши; и ще
изтребя лошите зверове от земята, и нож няма
да замине през земята ви. 7 Ще гоните непри- 7
ятелите си, и те ще падат пред вас от нож. 8 Пети- 8
ма от вас ще гонят стотина, а стотина от вас ще
гонят десет хиляди; и неприятелите ви ще па-
дат пред вас от нож. 9 Аз ще погледна благопри- 9
ятно към вас, ще ви направя да нарастете, ще ви
размножа и ще утвърдя завета Си с вас. 10 Ще 10
ядете стари жита, да! ще извадите старите за *да*
наместите новите. 11 Още ще поставя скинията 11
Си между вас; и душата Ми *не*° ще се погнуси от
вас. 12 Ще ходя между вас и ще съм вашият Бог, 12
и вие ще бъдете Мои люде. 13 Аз съм Господ ва- 13
шият Бог, Който ви изведох из земята на егип-
тяните, за да не им робувате; и строших жеглата
на ярема ви и ви направих да ходите изправени.
14 Но ако не Ме послушате и не извършите всич- 14
ки тия заповеди, 15 и ако отхвърлите повелени- 15
ята Ми, и ако душата ви се погнуси от съдбите
Ми, та да не вършите всичките Ми заповеди, и
нарушите завета Ми, 16 тогава ето какво Аз ще 16
ви направя: ще изпратя върху вас ужас, охтика
и треска, които ще развалят очите *ви* и ще сто-
пят душата *ви;* и ще сеете семето си напразно,
защото неприятелите ви ще го ядат. 17 Ще на- 17
соча лицето Си против вас, и ще бъдете избити
пред неприятелите си; ония, които ви мразят,
ще владеят над вас, и ще бягате, когато никой
не ви гони. 18 И ако при всичко това не Ме по- 18
слушате, тогава ще ви накажа седмократно по-
вече за греховете ви. 19 Ще строша гордата ви 19
сила и ще направя небето ви като желязо и зе-
мята ви като мед. 20 Силата ви ще се иждивява 20
напразно, защото земята ви няма да дава пло-
довете си и дърветата на земята ви няма да да-
ват плода си. 21 И ако ходите противно на Мене 21
и не склоните да Ме слушате, ще наложа вър-
ху вас седмократно повече язви според грехо-
вете ви. 22 Ще изпратя между вас диви зверове, 22
които ще ви лишат от чадата ви, ще изтребят

добитъка ви и ще ви направят да намалявате,
23 та пътищата ви ще запустеят. 23 И ако от това
не се поправите *и не се обърнете* към Мене, но
24 ходите противно на Мене, 24 тогава ще ходя и
Аз противно на вас и ще ви поразя, да! Аз, сед-
25 мократно поради греховете ви. 25 И ще докарам
на вас нож, който ще извърши отмъщение за
завета; и когато се съберете в градовете си, ще
изпратя между вас мор; и ще бъдете предадени
26 в ръката на неприятеля. 26 И когато ви стро-
ша подпорката от хляба, десет жени ще пекат
хляба ви в една пещ и ще ви върнат хляба с тег-
27 лилка; и ще ядете, но няма да се насищате. 27 Но
ако и след това не Ме послушате, а ходите про-
28 тивно на Мене, 28 то и Аз ще ходя противно на
вас с ярост и ще ви накажа, да! Аз, седмократ-
29 но за греховете ви. 29 Ще ядете месата на сино-
30 вете си и месата на дъщерите си ще ядете. 30 И
ще разоря оброчищата ви, ще съборя кумирите
ви, и труповете ви ще хвърля върху труповете
на презрителните° ви идоли; и душата Ми ще
31 се погнуси от вас. 31 Ще обърна градовете ви на
пустиня, и ще запустя светилищата ви, и не ще
да помириша дъха на благоуханните ви *прино-*
32 *си*. 32 Ще запустя и земята ви, тъй щото ще се
смаят за това неприятелите ви, които живеят в
33 нея. 33 А вас ще разпръсна между народите и ще
изтръгна нож след вас; и земята ви ще бъде пу-
34 ста и градовете ви пустиня. 34 Тогава земята ще
се радва на съботите си през всичкото време до-
като е пуста, и докато вие сте в земята на непри-
ятелите си; тогава ще се успокои земята и ще се
35 радва на съботите си. 35 През всичкото време,
когато е запустяла, ще си почива, защото не си
е почивала в *дължимите* от вас съботи, когато
36 вие живеехте в нея. 36 И на останалите от вас ще
вложа страх в сърцето им в земите на непри-
ятелите им; шум от поклатен лист ще ги погне, и ще
бягат, като бягащи от нож; и ще падат, когато
37 никой не ги гони. 37 Ще падат един върху друг,
като че ли пред нож, когато никой не *ги* гони; и
ще бъдете безсилни да устоите пред непри-
38 ятелите си. 38 Ще погинете между народите; и зе-
39 мята на неприятелите ви ще ви пояде. 39 Оста-
налите от вас ще се стопят за беззаконията си
в земите на неприятелите си; а още за беззако-
нията на бащите си ще се стопят заедно с тях.
40 40 Но ако изповядат беззаконието си и беззако-
нието на бащите си в престъплението, което са
извършили против Мене, и още, че са ходили
41 противно на Мене, 41 и че Аз ходих противно на
тях и ги отведох в земята на неприятелите им,
- ако тогава се смири езическото° им сърце, и
42 приемат наказанието на беззаконието си, 42 то-
гава ще спомня завета Си с Якова; още завета
Си с Исаака и завета Си с Авраама ще спомня;
ще спомня и земята. 43 43 И земята като ще бъде
напусната от тях, ще се радва на съботите си,
като стои пуста без тях; и те ще приемат наказа-
нието за беззаконието си, за гдето отхвърлиха
съдбите Ми и за гдето душата им се отврати от
повеленията Ми. 44 44 Но и така, както са в земята
на неприятелите си, няма да ги отхвърля, нито
ще се отвратя от тях до там щото да ги изтре-
бя и да наруша завета Си с тях; защото Аз съм
Господ техен Бог; 45 45 но заради тях ще си спом-
ня завета, *който направих* с праотците им, кои-
то съм извел из Египетската земя пред очите на
народите, за да бъда техен Бог. Аз съм Иеова.
46 46 Тия са повеленията, съдбите, и законите, ко-
ито Господ направи между Себе Си и израилтя-
ните, чрез Моисея, на Синайската планина.

27 1 Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 Говори на израилтяните, като им кажеш: Ко- 2
гато някой направи обрек, ти да направиш
оценката на лицата за Господа. 3 3 Ето каква
трябва да бъде оценката ти: на мъжко лице от
двадесет години до шестдесет години оценка-
та ти да бъде петдесет сребърни сикли, според
сикъла на светилището. 4 4
И ако е женско лице,
оценката ти да бъде тридесет сикли. 5 5 Ако е ли-
це от пет години до двадесет години, оценката
ти да бъде за мъжко двадесет сикли, а за женско
десет сикли. 6 6 Ако е лице от един месец до пет
години, оценката ти да бъде за мъжко пет сре-
бърни сикли; а за женско оценката ти да бъде
три сребърни сикли. 7 7 И ако е лице от шестдесет
години нагоре, оценката ти да бъде петнадесет
сикли, ако е мъжко, и десет сикли, ако е жен-
ско. 8 8 Но ако човекът е по-сиромах отколкото
си го оценил, да се представи пред свещеника,
и свещеникът да го оцени *изново;* нека го оцени
свещеникът според средствата на онзи, който
е направил обрека. 9 9 Ако *обрекът* е за живот-
но от ония, които се принасят Господу, всич-
ко що дава някой Господу от тях ще бъде свето.
10 10 Да го не промени, нито да замени добро *жи-*
вотно с лошо или лошо с добро; и ако някога
замени животното с животно, тогава и едното
и другото, което го е заменило, ще бъдат све-
ти. 11 11 Но ако *обрекът* е за някое нечисто живот-
но, от ония, които не се принасят Господу, то-
гава да представи животното пред свещеника;
12 12 и свещеникът да го оцени според както е доб-
ро или лошо; по твоята оценка, о свещениче, та-
ка ще бъде. 13 13 Но ако поиска човекът да го от-
купи, то върху твоята оценка да придаде пета-
та й част. 14 14 Когато някой посвети къщата си да

30 Еврейски: къща за търкаляне. **41** Еврейски: необрязаното.

бъде света Господу, то свещеникът да я оцени,
според както е добра или лоша; както я оцени
15 свещеникът, така ще остане. 15 Но ако оня, кой-
то я посвети, поиска да си откупи къщата, нека
придаде на парите, с които си я оценил, пета-
16 та им част, и ще бъде негова. 16 Ако някой по-
свети Господу част от нивата, която съставля-
ва притежанието му, оценката ти да бъде спо-
ред *семето, което може* да се засее в нея; един
кор ечемичено семе *да се цени* за петдесет среб-
17 ърни сикли. 17 Ако посвети нивата си от юби-
лейната година, то по твоята оценка ще остане.
18 18 Но ако посвети нивата си след юбилея, све-
щеникът да му пресметне парите според годи-
ните, които остават до юбилейната година, и
19 *според това* да се спадне от оценката ти. 19 Но
ако тоя, който е посветил нивата, поиска някя-
га да я откупи, нека придаде на парите, с които
си я оценил, петата им част, и ще стане него-
20 ва. 20 Обаче, ако не откупи нивата, или ако е
продал нивата другиму, да се не откупува вече;
21 21 а когато се освободи нивата в юбилея, ще бъ-
де Света Господу като нива обречена; ще бъде
22 притежание на свещеника. 22 И ако някой по-
свети Господу нива, която е купил, която, *оба-
че*, не е част от нивата съставляваща притежа-
23 нието му, 23 свещеникът да му пресметне цената
й до юбилейната година, според твоята оцен-
ка; и в същия ден нека даде оцененото от тебе,
24 като свето Господу. 24 В юбилейната година ни-
вата да се върне на онзи, от когото е била купе-
на, сиреч, на онзи, комуто се пада земята като
притежание. 25 И всичките твои оценки да ста- 25
ват според сикъла на светилището; сикълът да
е равен на двадесет гери. 26 Но никой да не по- 26
свещава първородното между животните, кое-
то, като първородно, принадлежи Господу; го-
ведо или овца, Господно е. 27 И ако е от нечи- 27
стите животни, нека го откупи според твоята
оценка, като придаде върху нея петата й част;
или, ако се не откупува, нека се продаде според
твоята оценка. 28 Но нито да се продаде, нито да 28
се откупи нещо обречено, което би обрекъл ня-
кой Господу от онова що има, било човек или
животно или нива от притежанието си; всяко
нещо обречено е пресвето Господу. 29 Никое об- 29
речено нещо, обречено от човек, да не се отку-
пи; то трябва непременно да се умъртви. 30 Все- 30
ки десетък от земята, било от посевите на зе-
мята, или от плода на дърветата, е Господен;
свет е Господу. 31 Ако някой поиска да откупи 31
нещо от десетъка си, нека придаде петата част
на цената му. 32 И всеки десетък от черда и от 32
стада, десетъкът от всичко що минава *при пре-
брояване* под жезъла, да бъде свет на Господа.
33 Да не издирва *посветителят* добро ли е *жи- 33
вотното* или лошо, нито да го промени; но ако
го промени някога, то и едното и другото, кое-
то го е заменило, да бъдат свети; *животното* да се
не откупува. 34 Тия са заповедите, които Господ 34
заповяда на Моисея за израилтяните на Синай-
ската планина.

Числа

1 И Господ, говорейки на Моисея в Синайската пустиня, в шатъра за срещане, на първия ден от втория месец на втората година откак излязоха из Египетската земя,
2 каза: [2] Пребройте цялото общество израилтяни по семействата им, по бащините им домове,
като броите по име всички от мъжки пол един
3 по един. [3] Всички в Израиля от двадесет години нагоре, които могат да излизат на бой, ти
и Аарон пребройте ги според установените им
4 войнства. [4] И заедно с вас да има по един човек
от всяко племе, *от които* всеки да бъде глава
5 на бащиния си дом. [5] И ето имената на мъжете, които ще стоят заедно с вас: от Рувима, Елисур, Седиуровият син;
6 [6] от Симеона, Селумиил,
7 Сурисадаевият син; [7] от Юда, Наасон, Аминадавовият син;
8 [8] от Исахара, Натанаил, Суаровият син;
9 [9] от Завулона, Елиав, Хелоновият син;
10 [10] от Иосифовите потомци: от Ефрема, Елисама, Амиудовият син, а от Манасия, Гамалиил, Федасуровият син;
11 [11] от Вениамина, Авидан, Гедеониевият син;
12 [12] от Дана, Ахиезер, Амисадаевият син;
13 [13] от Асира, Фагеил, Охрановият син;
14, 15 [14] от Гада, Елиасаф, Деуиловият син; [15] от Нефталима, Ахирей, Енановият син.
16 [16] Тия бяха избраните от обществото, началници на бащините си племена, глави на Израилевите хиляди.
17 [17] И тъй, Моисей и Аарон, като взеха тия мъже,
18 които са били споменати по име, [18] свикаха цялото общество на първия ден от втория месец; и те се записаха един по един по семействата си, по бащините си домове, според числото на имената *на мъжете* от двадесет години и нагоре.
19 [19] Както заповяда Господ на Моисея, така той ги
20 изброи в Синайската пустиня. [20] Потомците на Рувима, първородния на Израиля, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре,
21 всички, които можеха да излизат на бой, [21] преброени от Рувимовото племе, бяха четиридесет
22 и шест хиляди и петстотин души. [22] От симеонците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, които се преброиха по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички,
23 които, можеха да излизат на бой, [23] преброени от Симеоновото племе, бяха петдесет и девет
24 хиляди и триста души. [24] От гадците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на
25 бой, [25] преброени от Гадовото племе, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет
26 души. [26] От юдейците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре,
27 всички, които можеха да излизат на бой, [27] преброени от Юдовото племе, бяха седемдесет и
28 четири хиляди и шестстотин души. [28] От исахарците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [29] преброени от Исахаровото племе, бяха петдесет и четири хиляди и
30 четиристотин души. [30] От завулонците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [31] преброени от Завулоновото племе, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души. [32] От Иосифовите потомци: *сиреч*, от
32 ефремците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [33] преброени от Ефремовото племе, бяха четиридесет хиляди и петстотин души; [34] а от манасийците, поколенията
34 им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
35 [35] преброени от Манасиевото племе, бяха тридесет и две хиляди и двеста души. [36] От вениаминците, поколенията им по семействата им,
36 по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [37] преброени от Вениаминовото племе, бяха тридесет и пет хиляди и
37 четиристотин души. [38] От данците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на
38 бой, [39] преброени от Дановото племе, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души. [40] От
40 асирците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [41] преброени от Асировото племе, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин души. [42] От Нефталимците, по-
42 коленията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, [43] преброени от Нефталимовото
43

племе, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души. 44 Тия са изброените, които преброиха Моисей, Аарон и дванадесетте мъже Израилеви първенци, всеки един за бащиния си дом.
45 И тъй, всичките преброени от израилтяните по бащините им домове, от двадесет години и нагоре, всички между Израиля, които можеха да излизат на бой, 46 всичките преброени бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души. 47 А левитите не бяха преброени помежду им по бащиното им племе. 48 Защото Господ, говорейки на Моисея, беше рекъл: 49 Само Левиевото племе да не преброиш, нито да вземеш числото им между израилтяните; 50 но да поставиш левитите за настоятели на скинията, *за плочите* на свидетелството, и на всичките нейни принадлежности, и на всичките нейни вещи; те да носят скинията и всичките нейни принадлежности, и те да вършат служението около нея, и да поставят стана си около скинията. 51 И когато трябва да се дига скинията, левитите да я снемат; и когато трябва да се разпъва скинията, левитите да я поставят; а чужденец, който би се приближил до нея, да се умъртви. 52 И израилтяните да поставят шатрите си, всеки в стана си и всеки при знамето си, според устроените си войнства. 53 А левитите да поставят шатрите си около скинията *за плочите* на свидетелството, за да не падне гняв върху обществото на израилтяните; и левитите да пазят заръчаното за скинията на свидетелството. 54 И израилтяните сториха така; напълно както Господ заповяда на Моисея, така направиха.

2 1 И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки: 2 Израилтяните нека поставят шатрите си, всеки при знамето си, със знаковете на бащиния си дом; срещу шатъра за срещане да поставят шатрите си изоколо. 3 Тия, които поставят шатрите си от предната страна, към изток, да бъдат от знамето на Юдовия стан, според устроените си войнства; и началник на юдейците да бъде Наасон, Аминадавовият син. 4 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души). 5 До него да поставят шатрите си Исахаровото племе; и началник на исахарците да бъде Натанаил, Суаровият син; 6 (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души); 7 и Завулоновото племе; и началник на завулонците да бъде Елиав, Хелоновият син; 8 (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души.
9 Всичките преброени в Юдовия стан бяха сто и осемдесет и шест хиляди и четиристотин души, според устроените им войнства). Те да се дигат първи. 10 Към юг да бъде знамето на Рувимовия стан, според устроените им войнства; и началник на рувимците да бъде Елисур, Седиуровият син. 11 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души). 12 До него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и началник на симеонците да бъде Селумиил, Сурисадаевият син; 13 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и девет хиляди и триста души) 14 и Гадовото племе; и началник на гадците да бъде Елисаф, Деуиловият син; 15 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души. 16 Всичките преброени в Рувимовия стан бяха сто и петдесет и една хиляда четиристотин и петдесет души, според устроените им войнства). Те да се вдигат втори. 17 После да се дига шатъра за срещане, със стана на левитите всред становете; както са поставили шатрите си, така и да се дигат, всеки на реда си при знамето си. 18 Към запад да бъде знамето на Ефремовия стан, според устроените им войнства; и началник на ефремците да бъде Елисама, Амиудовият син. 19 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет хиляди и петстотин души). 20 До него да бъде Манасиевото племе; и началник на манасийците да бъде Гамалиил, Федасуровият син; 21 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и две хиляди и двеста души); 22 и Вениаминовото племе; и началник на вениаминците да бъде Авидан, Гедеоновият син; 23 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души. 24 Всичките преброени в Ефремовия стан бяха сто и осем хиляди и сто души, според устроените си войнства). Те да се дигат трети. 25 Към север да бъде знамето на Дановия стан, според устроените им войнства; и началник на данците да бъде Ахиезер, Амисадаевият син. 26 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души). 27 До него да поставят шатрите си Асировото племе; и началник на асирците да бъде Фагеил, Охрановият син; 28 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин души); 29 и Нефталимовото племе; и началник на нефталимците да бъде Ахирей, Енановият син; 30 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души. 31 Всичките преброени в Дановия стан бяха сто петдесет и седем хиляди и шестстотин ду-

ши). Те да се дигат последни при знамената си.
32 [32] Тия са пребroените от израилтяните по ба-
щините им домове; всички, които бяха пребро-
ени в становете по устроените им войнства, бя-
ха шестстотин и три хиляди петстотин и петде-
33 сет души. [33] А левитите не бяха пребroени меж-
ду израилтяните, според както Господ заповяда
34 на Моисея. [34] И тъй, израилтяните правеха на-
пълно това що Господ заповяда на Моисея; та-
ка поставяха шатрите си при знамената си, така
се и дигаха, всеки според семействата си, по ба-
щините си домове.

3 [1] А ето поколенията на Аарона и Моисея във
времето, когато Господ говори на Моисея на
2 Синайската планина. [2] Ето и имената на Ааро-
новите синове: Надав, първородният му, Ави-
3 уд, Елеазар и Итамар. [3] Тия са имената на Ааро-
новите синове, помазаните свещеници, които
4 Моисей посвети, за да свещенодействуват. [4] А
Надав и Авиуд умряха пред Господа, като при-
насяха чужд огън пред Господа в Синайската
пустиня; и нямаха чада; а Елеазар и Итамар
свещенодействуваха в присъствието на баща
5 си Аарона. [5] И Господ говори на Моисея, каз-
6 вайки: [6] Приведи Левиевото племе и представи
ги пред свещеника Аарона, за да му слугуват.
7 [7] Нека пазят заръчаното от него и заръчаното
от цялото общество пред шатъра за срещане, за
8 да вършат служенето около скинията. [8] И нека
пазят всичките принадлежности на шатъра за
срещане, и заръчаното от израилтяните, за да
9 вършат служенето около скинията. [9] И да да-
деш левитите на Аарона и на синовете му: те
са дадени всецяло нему от страна на израил-
10 тяните. [10] А Аарона и синовете му да поставиш
да вършат свещеническите си служби; а чуж-
денецът, който би се приближил, да се умърт-
11 ви. [11] Господ още говори на Моисея, казвайки:
12 [12] Ето, Аз взех левитите измежду израилтяните,
вместо всичките първородни от израилтяните,
които отварят утроба; левитите ще бъдат Мои.
13 [13] Защото всяко първородно е Мое; в деня, ко-
гато поразих всяко първородно в Египетската
земя, Аз осветих за Себе Си всяко първород-
но в Израиля, и човек и животно; Мои ще бъ-
14 дат. Аз съм Иеова. [14] И Господ говори на Мои-
15 сея в Синайската пустиня, казвайки: [15] Преброй
левийците според бащините им домове, по се-
мействата им; да пребroиш всичките мъжки от
16 един месец и нагоре. [16] И тъй, Моисей ги пре-
брои според Господното слово, както му беше
17 заповядано. [17] А синовете на Леви˚, по имена-
18 та си, бяха тия: Гирсон, Каат и Мерарий. [18] И
ето имената на гирсонците по семействата им:
Ливний и Семей; [19] и каатците по семействата 19
им: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил; [20] и мера- 20
рийците по семействата им: Маалий и Мусий.
Тия са семействата на левийците, според бащи-
ните им домове. [21] От Гирсона *произлезе* семей- 21
ството Ливниево и семейството Семеево; тия са
семействата на гирсонците. [22] Пребroените от 22
тях по числото на всичките мъжки от един ме-
сец и нагоре, които се пребroиха от тях, бяха
седем хиляди и петстотин души. [23] Семейства- 23
та на гирсонците да поставят шатрите си зад
скинията към запад. [24] И началник на бащиния 24
дом на гирсонците да бъде Елиасаф, Лаиловият
син. [25] А под грижата на гирсонците в шатъра за 25
срещане да бъдат скинията, шатърът, покривът
му, закривката за входа на шатъра за срещане,
[26] дворните завеси, закривката за входа на дво- 26
ра, който е около скинията и олтарът и въжа-
та му за цялата му служба. [27] От Каата *произле-* 27
зе семейството на Амрамовците, и семейство-
то на Исааровците, и семейството на Хевроновци-
те, и семейството на Озииловците; тия са се-
мействата на Каатовците. [28] Според числото на 28
всичките мъжки от един месец и нагоре, има-
ше осем хиляди и шестстотин души, които па-
зеха поръчаното за светилището. [29] Семейство- 29
то на Каатовците да поставят шатрите си откъм
южната страна на скинията. [30] И началник на 30
бащиния дом от семействата на Каатовците да
бъде Елисафан, Озииловият син. [31] А под тях- 31
ната грижа да бъдат ковчегът, трапезата, све-
тилникът, олтарите, принадлежностите на све-
тилището, с които служат, закривката и всич-
ко, което принадлежи на службата му. [32] И Еле- 32
азар, син на свещеника Аарона, да бъде нача-
лник над левитските началници и да надзира-
ва ония, които пазят заръчаното за светилище-
то. [33] От Мерария *произлезе* семейството на Ма- 33
алиевците и семейството на Мусиевците; тия
са Мерариевите семейства. [34] Които от тях се 34
пребroиха, според числото на всичките мъж-
ки от един месец и нагоре, бяха шест хиляди и
двеста души. [35] И началник на бащиния дом от 35
семействата на Мерариевците да бъде Суриил,
Авихаиловият син. Те да поставят шатрите си
откъм северната страна на скинията. [36] И под 36
грижата, назначена на мерарийците, да бъдат
дъските на скинията, лостовете й, стълбовете
й, подложките й, всичките й прибори, всичко,
което принадлежи на службата й, [37] стълбовете 37
на околния двор, подложките им, колчетата им
и въжата им. [38] Тия, които ще поставят шатри- 38
те си пред лицето на скинията към изток, пред
шатъра за срещане към изгрев слънце, да бъдат

3.17 Печатна грешка в изданието от 1940 г. Трябва да бъде "Левий".

Моисей и Аарон и синовете му, които да имат
грижа за светилището, сиреч, грижа за израил-
тяните; и чужденец, който би се приближил,
39 да се умъртви. 39 Всичките преброени от леви-
тите, които Моисей и Аарон преброиха по се-
мействата им, по Господната заповед, всички-
те мъжки от един месец и нагоре, бяха двадесет
40 и две хиляди души. 40 И Господ рече на Мои-
сея: Преброй всичките мъжки първородни от
израилтяните от един месец и нагоре и вземи
41 числото на имената им. 41 И да вземеш леви-
тите за Мене, (Аз съм Господ) вместо всичките
първородни между израилтяните, и добитъка
на левитите вместо всичките първородни ме-
42 ду добитъка на израилтяните. 42 И тъй, Моисей
преброи всичките първородни между израил-
43 тяните, според както Господ му заповяда; 43 и
всичките мъжки първородни като се изброиха
по име от един месец и нагоре, според прebро-
яването им, бяха двадесет и две хиляди двеста
44 и седемдесет и три души. 44 Господ говори още
45 на Моисея, казвайки: 45 Вземи левитите, вместо
всичките първородни между израилтяните, и
добитъка на левитите, вместо техния добитък;
46 и левитите ще бъдат Мои. Аз съм Господ. 46 А за
откупване на двестате седемдесет и три души,
с които първородните между израилтяните са
47 повече от левитите, 47 да вземеш по пет сикли
на глава; според сикъла на светилището да ги
вземеш (един сикъл е равен на двадесет гери);
48 48 и парите на откупа от ония, които са повече,
49 да дадеш на Аарона и на синовете му. 49 И та-
ка, Моисей взе парите на откупа от ония, кои-
то бяха повече от изкупените *чрез размяна* с ле-
50 витите; 50 от първородните на израилтяните взе
парите, хиляда триста и шестдесет и пет *сикли*
51 според сикъла на светилището. 51 И Моисей да-
де парите от откупа на Аарона и на синовете му,
според Господното слово, както Господ заповя-
да на Моисея.

4 1 И Господ говори на Моисея и Аарона, каз-
2 вайки: 2 Измежду левийците преброй каатците
3 по семействата им, по бащините им домове, 3 от
тридесет години и нагоре до петдесет години,
всички, които влизат в отреда да вършат рабо-
4 та в шатъра за срещане. 4 Ето, службата на ка-
атците в шатъра за срещане *ще бъде около* пре-
5 светите неща: 5 когато се дига станът, Аарон и
синовете му ще пристъпват и ще снемат закри-
валната завеса, ще закрият с нея ковчега *за пло-
6 чите* на свидетелството, 6 и ще турят на него
покрив от язовски˚ кожи, а отгоре ще разпро-
стрят плат цял от синьо и ще проврат върли-
7 ните му. 7 Върху трапезата на присъствените
хлябове ще разпрострат син плат, на който ще
турят блюдата, темянниците, тасовете и поли-
валките за поливането; и постоянните хлябо-
ве ще бъдат на нея; 8 и върху тях ще разпро- 8
стрят червен плат, и него ще покрият с покрив
от язовски кожи, и ще проврат върлините й.
9 После ще вземат син плат и ще покрият све- 9
тилника за осветлението, светилата му, щипци-
те му, пепелниците му и маслениците му, с ко-
ито си служат около него; 10 и ще турят него и 10
всичките му прибори вътре в покрив от язовски
кожи и ще го окачат на лост. 11 А върху златния 11
олтар ще разпрострат син плат, и него ще по-
крият с покрив от язовски кожи, и ще проврат
върлините му. 12 Ще вземат и всичките му слу- 12
жебни прибори, с които служат в светото мя-
сто, и ще ги турят в син плат, ще ги покрият
с покрив от язовски кожи и ще ги окачат на
лост. 13 Тогава, като очистят пепелта от олта- 13
ра, ще разпрострат на него морав плат, 14 и ще 14
положат на него всичките му прибори, с кои-
то си служат около него, - въглениците, вили-
ците, лопатите и легените, всичките прибори
на олтара, - и ще разпрострат върху него по-
крив от язовски кожи и ще проврат върлини-
те му. 15 И като свършат Аарон и синовете му 15
с покриването на светите вещи и всичките све-
ти прибори, когато трябва да се дига станът,
тогава да пристъпват каатците; за да ги носят:
но да се не докосват до светите неща, за да не
умрат. Тия неща от шатъра за срещане ще но-
сят каатците. 16 И Елеазар, син на свещеника 16
Аарона, ще има надзор над маслото за освет-
лението, благоуханния темян, постоянния хле-
бен принос и мирото за помазване, - надзор над
цялата скиния и над всичките неща, които са
в нея, - над светилището и принадлежностите
му. 17 Господ говори още на Моисея и Аарона, 17
казвайки: 18 Да не изтребите измежду левити- 18
те племето на семействата на Каатовците; 19 но, 19
за да останат живи и да не умрат, когато при-
стъпват при пресветите неща, правете им така:
Аарон и синовете му да влизат и да ги поставят
всекиго на службата му и на товара му; 20 но те 20
да не влизат да видят светите неща ни за минут-
ка, за да не умрат. 21 Господ говори на Моисея, 21
казвайки: 22 Така също преброй гирсонците по 22
бащините им домове, по семействата им; 23 от 23
тридесет години и нагоре до петдесет години
да ги преброиш, всички, които влизат в отреда,
за да вършат службата на шатъра за срещане.
24 Ето службата на семействата на гирсонците 24
при слугуването им и при носенето им *на то-
вари*: 25 ще носят завесите на скинията и шатъ- 25

4.6 Или, делфинови. *И така и в следните стихове.*

ра за срещане, покрива му, покрива от язовски
кожи, който е отгоре му, и закривката на входа
26 на шатъра за срещане, [26] и дворните завеси, за-
кривката на вратата при входа на двора, който
е около скинията и олтара, въжата им, всички-
те прибори за службата им и каквото е потреб-
27 но за тия неща; така те ще слугуват. [27] Всичко-
то служене на Гирсоновците, относно всичкото
им *носене на* товари и всичкото им слугуване,
ще бъде според повелението на Аарона и на си-
новете му; и вие ще им определяте всяко нещо,
28 което те са длъжни да носят. [28] Това е служба-
та на семействата на Гирсоновците в шатъра
за срещане; и заръчаното на тях ще бъде под
надзора на Итамара, син на свещеника Аарона.
29 [29] Ще преброиш и мерарийците по семействата
30 им, по бащините им домове; [30] от тридесет го-
дини и нагоре до петдесет години ще ги преброи-
ш, всички, които влизат в отреда, за да вършат
31 службата на шатъра за срещане. [31] И ето нещата,
които са длъжни да носят през всичкото си
слугуване в шатъра за срещане: дъските на ски-
нията, лостовете й, стълбовете й, подложките
32 й [32] и стълбовете на околния двор, подложките
им, колчетата им, въжата им, заедно с всичките
им прибори и всичко що им принадлежи; и да
определяте по име вещите, които те са длъж-
33 ни да носят. [33] Това е службата на семейства-
та на мерарийците във всичкото им слугуване
в шатъра за срещане, под надзора на Итамара,
34 син на свещеника Аарона. [34] И тъй, Моисей и
Аарон и първенците на обществото преброи-
ха Каатовците по семействата им и по бащи-
35 ните им домове, [35] от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отреда, за да вършат службата на шатъра за
36 срещане; [36] и преброените от тях по семейства-
та им бяха две хиляди седемстотин и петдесет
37 души. [37] Тия са преброените от семействата на
Каатовците, всички, които слугуваха в шатъра
за срещане, които Моисей и Аарон преброиха,
38 според както Господ заповяда чрез Моисея. [38] А
преброените от гирсонците по семействата си и
39 по бащините си домове, [39] от тридесет години и
нагоре до петдесет години, всички, които вли-
заха в отреда, за да вършат службата на шатъра
40 за срещане, [40] преброените от тях по семейства-
та им, по бащините им домове, бяха две хиля-
41 ди шестстотин и тридесет души. [41] Тия са пре-
броените от семействата на гирсонците, всич-
ки, които слугуваха в шатъра за срещане, ко-
ито Моисей и Аарон преброиха по Господно-
42 то повеление. [42] А преброените от семейството
на мерарийците по семействата им, по бащини-
43 те им домове, [43] от тридесет години и нагоре до
петдесет години, всички, които влизаха в отре-
да да слугуват в шатъра за срещане, [44] преброе- 44
ните от тях по семействата им бяха три хиляди
и двеста души. [45] Тия са преброените от семей- 45
ствата на мерарийците, които Моисей и Аарон
преброиха, според както Господ заповяда чрез
Моисея. [46] Всички, които бяха преброени от ле- 46
витите, които Моисей и Аарон и Израилевите
първенци преброиха, по семействата им и по
бащините им домове, [47] от тридесет години и 47
нагоре до петдесет години, всички, които вли-
заха в шатъра за срещане да слугуват и да носят
товари, [48] ония от тях, които бяха преброени, 48
бяха осем хиляди петстотин и осемдесет души.
[49] Преброиха се, според както Господ заповяда 49
чрез Моисея, всеки според службата си и спо-
ред товара си. Така се преброиха от него, спо-
ред както Господ заповяда на Моисея.

5, 2 [1] И Господ говори на Моисея, казвайки: [2] За-
повядай на израилтяните да извеждат вън от
стана всеки, който е прокажен, и всеки, който
има течение, и всеки, който е нечист от мърт-
вец. [3] Както от мъжки, така и от женски пол 3
изваждайте ги; вън из стана ги извеждайте, за
да не мърсят становете си, всред които Аз оби-
тавам. [4] И израилтяните сториха така, и из- 4
ведоха ги вън от стана; както рече Господ на
Моисея, така сториха израилтяните. [5] Господ 5
говори още на Моисея, казвайки: [6] Кажи на из- 6
раилтяните: Когато мъж или жена, като човек,
направи какъв да е грях, и стори престъпле-
ние против Господа, и тоя човек стане виновен,
[7] тогава да изповяда греха, който е сторил, и да 7
повърне онова, за което е виновен и, като при-
тури на него една пета част, да го даде на онзи,
пред когото се е провинил. [8] Но ако човекът ня- 8
ма сродник, комуто да повърне онова, за което
се е провинил, тогава това, което поради вино-
вността трябва да се повърне на Господа, нека
бъде на свещеника, заедно с овена на умило-
стивението, с който ще направи умилостивение
за него. [9] Всеки възвишаем принос от всички- 9
те осветени неща на израилтяните, който до-
насят на свещеника, нека бъде негов. [10] Него- 10
ви да бъдат и посветените неща от всеки човек;
всичко, каквото дава някой на свещеника, нека
бъде негово. [11] Господ говори още на Моисея, 11
казвайки: [12] Говори на израилтяните, казвайки 12
им: Ако жената на някого прегреши и направи
престъпление против него, [13] като лежи някой 13
с нея и излее семе, и това се укрие от очите на
мъжа й, и тя се оскверни тайно, без да има сви-
детел против нея, и без да бъде хваната *в дело-
то*, [14] и дойде на него дух на ревнивост и рев- 14
нува жена си, а тя е осквернена, или му дойде

дух на ревнивост и ревнува жена си, а тя не е
15 осквернена, [15] тогава тоя човек да доведе жена
си при свещеника и да донесе приноса й за нея,
една десета от ефа ечемичено брашно; но с дър-
вено масло да го не полее, нито да тури върху
него ливан, защото е принос за ревнивост, при-
нос за спомен, който напомня за беззаконие.
16 [16] Тогава свещеникът да я приведе и да я поста-
17 ви пред Господа. [17] После свещеникът да вземе
света вода в пръстен съд; и свещеникът да взе-
ме от пръстта, която е по пода на скинията и да
18 я тури във водата. [18] И свещеникът, като поста-
ви жената пред Господа, да открие главата на
жената и да тури в ръцете й приноса за спомен,
приноса за ревнивост; и свещеникът да има в
ръката си горчивата вода, която докарва про-
19 клетия. [19] И свещеникът да я закълне, като рече
на жената: Ако не е легнал някой с тебе и ти не
си се отклонила в нечистота, като си под *зако-
на на* мъжа си, бъди неповредена от тая горчива
20 вода, която докарва проклетия; [20] но ако си пре-
грешила, като си под *закона на* мъжа си, и си се
осквернила и, ако е лежал с тебе някой освен
21 мъжа ти, [21] (тогава свещеникът да закълне же-
ната с клетва на проклетия, и свещеникът да ре-
че на жената:) Господ да те постави за проклю-
нане и клетва в народа ти, като направи Гос-
под да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът
22 ти; [22] и да влезе тая вода, която докарва проклю-
тия, във вътрешностите ти, и да надуе корема
ти и да изсуши бедрото ти; и жената нека ре-
23 че: Амин, амин. [23] После свещеникът да напише
тия клетви на книга и да ги заличи с горчивата
24 вода; [24] и да даде на жената да изпие горчивата
вода, която докарва проклетия; и като влезе в
нея водата, която докарва проклетия, *да стане*
25 горчива. [25] Тогава свещеникът да вземе от ръ-
ката на жената приноса на ревнивостта, да по-
движи тоя принос пред Господа и да го принесе
26 на олтара; [26] и свещеникът да вземе една шепа
от приноса за спомен, да го изгори на олтара
и след това да даде на жената да изпие водата.
27 [27] А когато я напои с водата, тогаз, ако е оскверн-
нена и е направила престъпление против мъжа
си, водата, която докарва проклетия, като вле-
зе в нея *ще стане* горчива и ще надуе корема
й, и бедрото й ще изсъхне; и тая жена ще бъде
28 за проклинане в народа си. [28] Но ако жената не
е осквернена и е чиста, тогава ще остане непо-
29 вредена и ще зачнува, [29] Това е законът за рев-
нивостта, когато някоя жена, като е под *закона
30 на* мъжа си, се оскверни, [30] или когато дойде дух
на ревнивост върху някой мъж и ревнува жена
си, тогава нека постави жената пред Господа, и
свещеникът нека постъпи с нея във всичко спо-
ред тоя закон. [31] Така мъжът ще бъде чист от 31
беззаконие, а жената ще носи беззаконието си.

1 [1] Господ говори още на Моисея, казвайки: **6**
2 [2] Говори на израилтяните, казвайки им: Когато 2
мъж или жена направи изричен обрек на нази-
рейство, за да посвети себе си Господу, [3] тога- 3
ва да се отказва от вино и от спиртни питиета,
да не пие оцет от вино или оцет от спиртни пи-
тиета, нито да пие какво да е питие направено
от грозде, нито да яде прясно или сухо грозде.
4 [4] През всичкото време на назирейството си да 4
не яде нищо, което се прави от лозе, от зърното
до ципата. 5 [5] През всичкото време на назирей- 5
ския си обрек да не тури бръснач на главата си;
догдето се изпълни времето, което е обрекъл
Господу, ще бъде свет, и нека остави да растат
космите на главата му. 6 [6] През всичкото време 6
на обрека си, че ще бъде назирей Господу, да
не се приближи при мъртвец; 7 [7] да се не оскверни 7
ни, заради баща си или майка си, брата си или
сестра си, когато умрат; понеже назирейският
обрек на Бога му е на главата му. 8 [8] През всич- 8
кото време на назирейството си той е свет Гос-
поду. 9 [9] И ако някой умре ненадейно при него, 9
и главата на назирейството му се оскверни, то-
гава, в деня на очищението си, той да обръсне
главата си; на седмия ден да я обръсне. 10 [10] А на 10
осмия ден да донесе две гургулици или две гъ-
лъбчета при свещеника при входа на шатъра
за срещане; 11 [11] и свещеникът да принесе ед- 11
ното в принос за грях, а другото за всеизгаряне;
и да направи умилостивение за него, понеже е
съгрешил поради мъртвеца, и в същия ден да
освети главата му. 12 [12] След това *изново* да посве- 12
ти Господу дните на назирейството си и да до-
несе едногодишно агне в принос за престъпле-
ние; а по-предишните дни няма да се считат,
защото се е осквернило назирейството му. 13 [13] И 13
ето законът за назирея, когато се изпълни вре-
мето на назирейството му: да се приведе при
входа на шатъра за срещане; 14 [14] и той да при- 14
несе в принос за себе си Господу едно мъжко ед-
ногодишно агне без недостатък за всеизгаряне,
едно женско едногодишно агне без недостатък
в принос за грях, един овен без недостатък за
примирителен принос, 15 [15] кош с безквасни пити 15
от чисто брашно, смесени с дървено масло, без-
квасни кори, намазани с масло и хлебния им
принос с възлиянията им. 16 [16] И свещеникът да 16
ги представи пред Господа, и да принесе прино-
са му за грях и всеизгарянето му; 17 [17] и да принесе 17
овена за примирителна жертва Господу, с коша
на безквасните хлябове; свещеникът да прине-
се още хлебния принос с възлиянието му. 18 [18] И 18
назиреят да обръсне главата на назирейството

си при входа на шатъра за срещане и да вземе
космите на посветената си глава и да ги тури
на огъня, който е под примирителната жертва.
19 [19] И свещеникът да вземе сварената плешка на
овена, една безквасна пита от коша и една без-
квасна кора и да ги тури на ръцете на назирея
след като обръсне той *главата на* назирейство-
20 то си; [20] и свещеникът да ги подвижи за движим
принос пред Господа; това, заедно с гърдите на
движимия принос и с бедрото на възвишаемия
принос, е свето на свещеника; и след това нази-
21 реят може да пие вино. [21] Това е законът за на-
зирея, който е направил обрек и за приноса му
Господу поради назирейството му, освен онова,
което му дава ръка; съгласно с обрека, който
е направил, така да постъпва според закона за
22 назирейството си. [22] Господ говори още на Мо-
23 исея, казвайки: [23] Говори на Аарона и на сино-
вете му, казвайки: Така да благославяте израил-
24 тяните, като им говорите: [24] Господ да те бла-
25 гослови и да те опази! [25] Господ да осияе с лице-
26 то Си над тебе и да ти покаже милост! [26] Господ
да издигне лицето Си над тебе и да ти даде мир!
27 [27] Така да възлагат Името Ми върху израилтя-
ните; и Аз ще ги благославям.

7 [1] И когато Моисей свърши поставянето на
скинията и помаза и освети я с всичките й при-
надлежности, и олтара с всичките му прибори,
2 и ги помаза и ги освети, [2] тогава Израилевите
първенци, началниците на бащините им до-
мове, които бяха първенци на племената и по-
ставени главни надзиратели при преброяване-
3 то, донесоха принос; [3] и представиха приносите
си пред Господа, шест покрити коли и дванаде-
сет вола, по една кола от двама първенци, и по
един вол от всекиго, и представиха ги пред ски-
4 нията. [4] Тогава Господ говори на Моисея, каз-
5 вайки: [5] Приеми тия неща от тях, и нека служат
за вършенето работата на шатъра за срещане; и
дай ги на левитите, на всекиго според работата
6 му. [6] И тъй, Моисей взе колите и воловете и ги
7 даде на левитите; [7] двете коли и четирите вола
8 даде на гирсонците, според работата им; [8] и че-
тирите коли и осемте вола даде на мерарийски-
те синове, според работата им, под надзора на
9 Итамара, син на свещеника Аарона. [9] А на каат-
ците не даде; защото тяхната работа в светили-
10 щето беше да носят на рамена. [10] И в деня, кога-
то олтарът биде помазан, първенците принесо-
ха за освещаването му; и първенците принесоха
11 приносите си пред олтара. [11] И Господ рече на
Моисея: Нека принасят приносите си за осве-
щаването на олтара по един първенец на ден.
12 [12] И тоя, който принесе приноса си на първия
ден, беше Наасон, Аминадавовият син, от Юдо-
вото племе; [13] и приносът му беше едно сре- 13
бърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един
сребърен леген от седемдесет сикли, според си-
къла на светилището; и двете пълни с чисто
брашно, смесено с дървено масло, за хлебния
принос; [14] един златен темянник от десет *сик-* 14
ли, пълен с темян; [15] един юнец, един овен, едно 15
едногодишно агне за всеизгаряне; [16] един козел 16
в принос за грях; [17] и за примирителна жертва 17
два вола, пет овена, пет козела и пет едного-
дишни агнета. Това беше приносът на Наасона,
Аминадавовият син. [18] На втория ден принесе 18
Натанаил, Суаровият син, първенецът на Иса-
харовото *племе*; [19] и за приноса си принесе ед- 19
но сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;*
един сребърен леген от седемдесет сикли, спо-
ред сикъла на светилището; и двете пълни с чи-
сто брашно, смесено с дървено масло за хлебен
принос; [20] един златен темянник от десет *сик-* 20
ли, пълен с темян; [21] един юнец, един овен, едно 21
едногодишно агне за всеизгаряне; [22] един козел 22
в принос за грях; [23] и за примирителна жертва 23
два вола, пет овена, пет козела и пет едного-
дишни агнета. Това беше приносът на Натанаи-
ла, Суаровият син. [24] На третия ден *принесе* пър- 24
венецът на завулонците, Елиав, Хелоновият
син. [25] Приносът му беше едно сребърно блюдо 25
тежко сто и тридесет *сикли*; един сребърен ле-
ген от седемдесет сикли, според сикъла на све-
тилището; и двете пълни с чисто брашно, сме-
сено с дървено масло за хлебен принос; [26] един 26
златен темянник от десет *сикли*, пълен с темян;
[27] един юнец, един овен, едно едногодишно агне 27
за всеизгаряне; [28] един козел в принос за грях; 28
[29] и за примирителна жертва два вола, пет ове- 29
на, пет козела и пет едногодишни агнета. То-
ва беше приносът на Елиава, Хелоновият син.
[30] На четвъртия ден *принесе* Елисур, Седиуро- 30
вият син, първенецът на рувимците. [31] Прино- 31
сът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и
тридесет *сикли;* един сребърен леген от седем-
десет сикли, според сикъла на светилището; и
двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено
масло за хлебен принос; [32] един златен темян- 32
ник от десет *сикли*, пълен с темян; [33] един юнец, 33
един овен, едно едногодишно агне за всеизга-
ряне; [34] един козел в принос за грях; [35] и за при- 34, 35
мирителна жертва два вола, пет овена, пет ко-
зела и пет едногодишни агнета. Това беше при-
носът на Елисура, Седиуровият син. [36] На петия 36
ден *принесе* първенецът на симеонците, Селу-
миил, Сурисадаевият син. [37] Приносът му беше 37
едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сик-*
ли; един сребърен леген от седемдесет сикли,
според сикъла на светилището; и двете пълни

с чисто брашно, смесено; с дървено масло, за
38 хлебен принос [38] един златен темянник от десет
39 *сикли*, пълен с темян; [39] един юнец, един овен,
40 едно едногодишно агне за всеизгаряне; [40] един
41 козел в принос за грях; [41] и за примирителна
жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Се-
42 лумиила, Сурисадаевият син. [42] На шестия ден
принесе първенецът на гадците, Елиасаф, Де-
43 уиловият син. [43] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един
сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто
брашно, смесено с дървено масло, за хлебен
44 принос; [44] един златен темянник от десет *сик-*
45 *ли*, пълен с темян; [45] един юнец, един овен, едно
46 едногодишно агне за всеизгаряне; [46] един козел
47 в принос за грях; [47] и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елиа-
48 сафа, Деуиловият син. [48] На седмия ден *принесе*
първенецът на ефремците, Елисама, Амиудо-
49 вият син. [49] Приносът му беше едно сребърно
блюдо тежко сто и тридесет *сикли*; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла
на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
50 [50] един златен темянник от десет *сикли*, пълен
51 с темян; [51] един юнец, един овен, едно едного-
52 дишно агне за всеизгаряне; [52] един козел в при-
53 нос за грях; [53] и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елисама, Амиудо-
54 вият син. [54] На осмия ден *принесе* първенецът
на манасийците, Гамалиил, Федасуровият син.
55 [55] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един сребърен леген от
седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дър-
56 вено масло, за хлебен принос; [56] един златен
57 темянник от десет *сикли*, пълен с темян; [57] един
юнец, един овен, едно едногодишно агне за все-
58, 59 изгаряне; [58] един козел в принос за грях; [59] и
за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Гамалиила, Федасуровият син.
60 [60] На деветия ден *принесе* първенецът на вениа-
61 минците, Авидан, Гедеониевият син. [61] Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и
тридесет *сикли;* един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и
двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено
62 масло за хлебен принос; [62] един златен темян-
63 ник от десет *сикли*, пълен с темян; [63] един юнец,
един овен, едно едногодишно агне за всеизга-
ряне; [64] един козел в принос за грях; [65] и за при- 64, 65
мирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Авидана, Гедеониевият син. [66] На де- 66
сетия ден *принесе* първенецът на данците, Ахиезер, Амисадаевият син. [67] Приносът му беше 67
едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; [68] един златен темянник от десет 68
сикли, пълен с темян; [69] един юнец, един овен, 69
едно едногодишно агне за всеизгаряне; [70] един 70
козел в принос за грях; [71] и за примирителна 71
жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахиезера, Амисадаевият син. [72] На единадесе- 72
тия ден *принесе* първенецът на асирците, Фагеил, Охрановият син. [73] Приносът му беше ед- 73
но сребърно блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; [74] един златен темянник от десет *сик-* 74
ли, пълен с темян; [75] един юнец, един овен, едно 75
едногодишно агне за всеизгаряне; [76] един козел 76
в принос за грях; [77] и за примирителна жертва 77
два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Фагеила, Охрановият син. [78] На дванадесетия ден *прине-* 78
се първенецът на нефталимците, Ахирей, Енановият син. [79] Приносът му беше едно сребърно 79
блюдо тежко сто и тридесет *сикли;* един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; [80] един златен темянник от десет *сикли*, пълен 80
с темян; [81] един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне; [82] един козел в при- 81, 82
нос за грях; [83] и за примирителна жертва два во- 83
ла, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахирея, Енановият син. [84] Тия бяха приносите от Израилевите 84
първенци за освещаването на олтара в деня, когато биде помазан: дванадесет сребърни блюда, дванадесет сребърни легена и дванадесет златни темянника; [85] всяко сребърно блюдо беше от 85
сто и тридесет *сикли*, и всеки леген седемдесет *сикли*; всичкото сребро на съдовете беше две хиляди и четиристотин *сикли*, според сикъла на светилището; [86] дванадесет златни темянни- 86
ка пълни с темян; (всеки темянник беше от десет *сикли*, според сикъла на светилището; всичкото злато на темянниците беше сто и двадесет *сикли*); [87] всичкият добитък за всеизгаряне бе- 87

ше дванадесет юнеца, дванадесет овена, дванадесет едногодишни агнета, заедно с хлебния им принос, и дванадесет козела в принос за грях;
88 [88] и всичкият добитък за примирителна жертва беше двадесет и четири юнеца, шестдесет овена, шестдесет козела и шестдесет едногодишни агнета. Така стана освещаването на олтара,
89 след като биде помазан. [89] И когато влезе Моисей в шатъра за срещане, за да говори с *Бога*, тогава чу гласа; който му говореше отгоре на умилостивилището, което беше върху ковчега *за плочите* на свидетелството между двата херувима; и говореше му.

8 [1] И Господ говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Говори на Аарона, казвайки му: Когато палиш светилата, седемте светила да светят на предната страна на светилника. [3] И Аарон направи
3 така; запали светилата на светилника *така щото да светят* на предната му страна, според както
4 Господ заповяда на Моисея. [4] И ето каква беше направата на светилника: изкован от злато, от стъблото до цветята си беше изкован, според образеца, който Господ показа на Моисея,
5 така направи той светилника. [5] Господ говори
6 още на Моисея, казвайки: [6] Вземи левитите из-
7 между израилтяните, и ги очисти. [7] И така да им направиш за очистването им: поръси ги с очистителна вода, и нека обръснат цялото си
8 тяло, и изперат дрехите си, и се очистят. [8] После да вземат един юнец заедно с хлебния му принос от чисто брашно смесено с дървено масло; а ти да вземеш друг юнец в принос за грях.
9 [9] И да приведеш левитите пред шатъра за срещане, и да събереш цялото общество израил-
10 тяни; [10] и когато приведеш левитите пред Господа, нека израилтяните положат ръцете си на
11 левитите; [11] и Аарон да принесе левитите пред Господа, като принос от страна на израилтяните, за да вършат те Господната служба. [12] И като
12 положат левитите ръцете си на главите на юнците, ти да принесеш единия в принос за грях, а другия за всеизгаряне Господу, за да направиш умилостивение за левитите. [13] И да поста-
13 виш левитите пред Аарона и пред синовете му, и да ги принесеш като принос Господу. [14] Така
14 да отделиш левитите измежду израилтяните; и
15 левитите ще бъдат Мои. [15] А след това левитите да влязат, за да слугуват в шатъра за срещане, когато си ги очистил и си ги принесъл като при-
16 нос. [16] Понеже те Ми са всецяло дадени измежду израилтяните; вместо всичките първородни от израилтяните, всички, които отварят утро-
17 ба, съм ги взел за Себе Си. [17] Защото всичките първородни измежду израилтяните са Мои, и човек и животно; в деня, когато поразих всичките първородни в Египетската земя, осветих ги за Себе Си. [18] А левитите взех вместо всич- 18
ките първородни измежду израилтяните. [19] Ле- 19
витите нарочно дадох на Аарона и на синовете му измежду израилтяните, за да вършат служенето на израилтяните в шатъра за срещане, и да правят умилостивение за израилтяните, за да се не появи язва между израилтяните, когато израилтяните се приближават при светилището. [20] Тогава Моисей и Аарон и цялото общество израилтяни постъпиха с левитите напълно, както Господ заповяда на Моисея за левитите; така им сториха израилтяните. [21] И тъй, 21
левитите се очистиха от греховете си, и изпраха дрехите си; и Аарон ги принесе като принос пред Господа, и Аарон направи за тях умилостивение, за да ги очисти. [22] И след това леви- 22
тите влязоха в шатъра за срещане, за да вършат службата си пред Аарона и пред синовете му; според както Господ заповяда на Моисея за левитите, така им сториха. [23] Господ говори 23
още на Моисея, казвайки: [24] Ето определеното 24
за левитите: от двадесет и пет години и нагоре да влизат в отреда, за да вършат слугуването в шатъра за срещане; [25] а от петдесет години да 25
престават да вършат слугуване и да не слугуват вече, [26] но да помагат на братята си в шатъра за 26
срещане, да пазят заръчаното; а слугуване да не вършат. Така да постъпваш с левитите, колкото за дадените им заръчвания.

9 [1] И в първия месец на втората година, от- 9
как излязоха из Египетската земя, Господ говори още на Моисея в Синайската пустиня, казвайки: [2] Нека направят израилтяните пасхата 2
на определеното й време. [3] На четиринадесе- 3
тия ден от тоя месец привечер да я направите, на определеното й време; според всичките закони за нея и според всичките наредби за нея да я направите. [4] И тъй, Моисей каза на из- 4
раилтяните да направят пасхата. [5] Направиха 5
пасхата на четиринадесетия ден от първия *месец* привечер, в Синайската пустиня; напълно според както Господ заповяда на Моисея, така направиха израилтяните. [6] А имаше някои, 6
които бяха нечисти, поради мъртво човешко тяло, та не можаха да направят пасхата в оня ден; и в същия ден те дойдоха пред Моисея и пред Аарона, [7] и тия мъже му рекоха: Ние сме 7
нечисти, поради мъртво човешко тяло, защо да ни спират да не принесем между израилтяните Господния принос на времето му? [8] А Моисей 8
им рече: Постойте, за да чуя какво ще заповяда Господ за вас. [9] И Господ говори на Моисея, 9
казвайки: [10] Говори на израилтяните, казвай- 10
ки: Ако някой човек от вас или от потомците

ви бъде нечист, поради мъртво тяло, или е далеч на път, нека и той направи пасхата Господу;
11 [11] нека я направят на четиринадесетия ден от
втория месец привечер, и нека я ядат с безквас-
12 ни хлябове и горчиви треви; [12] да не оставят от
нея до утрото, нито да трошат кост от нея; да я
направят, според всичките повеления за пасха-
13 та. [13] А който е чист, и не е на път, ако пренебрегне да направи пасхата, тоя човек ще бъде
изтребен измежду людете си; понеже не е при-
несъл Господния принос на времето му, тоя чо-
14 век ще носи греха си. [14] И ако някой чужденец,
който е пришелец между вас, желае да направи
пасхата Господу, нека я направи, според пове-
ленията за пасхата и според наредбата за нея;
един закон ще имате и за чужденеца и за тузе-
15 меца. [15] И в деня, когато се постави скинията,
облакът покри скинията, шатъра *за плочите* на
свидетелството; и от вечер до заран над скини-
16 ята имаше като огнено явление. [16] Така ставаше
всякога: облакът я покриваше, и нощем има-
17 ше огнено явление. [17] И когато се дигаше облакът от шатъра, тогава, след това, израилтяните
тръгваха; и където заставаше облакът, там изра-
18 илтяните разполагаха стан. [18] По Господно повеление тръгваха израилтяните, и по Господно
повеление разполагаха стан; до тогаз, до когато
облакът стоеше над скинията, те си оставаха в
19 стана. [19] И когато облакът стоеше над скинията много дни, тогава израилтяните пазеха Гос-
20 подното заръчване и не тръгваха; [20] а понякога
облакът стоеше над скинията малко дни; но пак
по Господно повеление оставаха разположени
21 в стана, и по Господно повеление тръгваха. [21] И
понякога облакът стоеше *само* от вечер до за-
ран; но пак на заранта, когато се дигаше обла-
кът, тогава и те тръгваха; когато се дигаше об-
лакът, било денем или нощем, тогава и те тръг-
22 ваха; [22] Ако облакът продължаваше да стои над
скинията два дена, или един месец, или една го-
дина, то и израилтяните оставаха в стана си и
не тръгваха; а когато той се дигаше, те тръгва-
23 ха. [23] Според Господно повеление разполагаха
стан, и според Господно повеление тръгваха; те
пазеха заръчаното от Бога, както заповядваше
Господ чрез Моисея.

10 [1] И Господ говори на Моисея, казвайки:
2 [2] Направи си две сребърни тръби; изковани да
ги направиш; и да ти служат за свикване на об-
3 ществото и за дигане на становете. [3] Когато за-
свирят с тях, нека се събере цялото общество с
4 тебе до входа на шатъра за срещане. [4] Ако за-
свирят само с едната *тръба*, тогава да се съби-
рат при тебе първенците, Израилевите хилядници.
5 [5] А когато засвирите тревога, тогава да
се дигат становете, които са разположени към
изток; [6] и когато засвирите тревога втори път, 6
тогава да се дигат становете, които са разполо-
жени към юг. Да свирят тревога, за да се дигат.
[7] А когато има да се събере събранието, да сви- 7
рите, обаче, без да засвирите тревога. [8] И тръ- 8
бачите да бъдат свещениците, Аароновите си-
нове; това ще ви бъде вечен закон в поколе-
нията ви. [9] И когато излезете на война в земя- 9
та си против неприятеля, който би ви притес-
нил, тогава да засвирите тревога; и ще бъдете
спомнени пред Господа вашия Бог, и ще бъде-
те избавени от неприятелите си. [10] И на увесе- 10
лителните си дни, и на празниците си, и на но-
волунията си да свирите с тръбите над всеиз-
гаряния си и над примирителните си жертви;
и това ще ви бъде за спомен пред вашия Бог.
Аз съм Иеова вашият Бог. [11] Във втората годи- 11
на, на двадесетия ден от втория месец, обла-
кът се издигна от скинията *за плочите* на сви-
детелството. [12] И израилтяните се дигнаха от 12
Синайската пустиня според *реда на* пътуване-
то си; и облакът застана във Фаранската пусти-
ня. [13] Дигнаха се първи път, според както Гос- 13
под заповяда чрез Моисея. [14] Първо се дигна 14
знамето на стана на юдейците според устрое-
ните им множества; и над множеството му бе-
ше Наасон Аминадавовият син. [15] Над множе- 15
ството на племето на исахарците беше Ната-
наил Суаровият син. [16] А над множеството на 16
племето на завулонците беше Елиав Хелонови-
ят син. [17] Тогава, като се сне скинията, дигна- 17
ха се гирсонците и мерарийците, които носе-
ха скинията. [18] После се дигна знамето на Ру- 18
вимовия стан, според устроените им множе-
ства; и над множеството му беше Елисур Се-
диуровият син. [19] Над множеството на племето 19
на симеонците беше Селумиил Сурисадаевият
син. [20] А над множеството на племето на гадци- 20
те беше Елиасаф Деуиловият син. [21] Тогава се 21
дигнаха Каатовците, които носеха светилище-
то, до пристигането на които скинията се по-
ставяше. [22] После се дигна знамето на стана на 22
ефремците според устроените им множества; и
над множеството му беше Елисама Амиудови-
ят син. [23] Над множеството на племето на мана- 23
сийците беше Гамалиил Федасуровият син. [24] А 24
над множеството на племето на вениаминци-
те беше Авидан Гедеониевият син. [25] После се 25
дигна знамето на стана на данците, последни от
всички станове, според устроените им множе-
ства; и над множеството му беше Ахиезер Ами-
садаевият син. [26] Над множеството на племето 26
на асирците беше Фагеил Охрановият син. [27] А 27
над множеството на племето на нефталимци-

28 те беше Ахирей Енановият син. 28 Така ставаше пътуването на израилтяните според устрое-
29 ните им множества, когато се дигаха. 29 В това
време Моисей каза на Овава, син на мадиамеца
Рагуил, Моисеевия тъст: Ние отиваме на онова място, на което рече Господ: Ще ви го дам.
Ела заедно с нас, и ще ти сторим добро; защо-
30 то Господ е обещал˚ добро на Израиля. 30 Но
той му рече: Няма да дойда, но ще отида в сво-
31 ята си земя и при рода си. 31 А *Моисей* каза: Не
ни оставяй, моля, понеже ти знаеш где трябва
да разполагаме стан в пустинята, и ще бъдеш
32 око за нас. 32 И ако дойдеш с нас, то доброто,
което Господ ще направи на нас, същото добро
33 ще направим и ние на тебе. 33 И тъй, пропъту-
ваха тридневен път от Господната планина; и
ковчегът на Господния завет се движеше пред
тях тридневен път, за да им търси място за по-
34 чивка. 34 И Господният облак беше над тях де-
35 нем, когато тръгваха от стана. 35 И когато ков-
чегът се дигаше на път, Моисей казваше: Стани
Господи, и да се разпръснат враговете Ти, и да
побягнат от пред Тебе ония, които Те мразят.
36 36 А когато се спираше, той казваше: Върни се
Господи, при десетките хиляди на Израилеви-
те хиляди.

11 1 И людете зле роптаеха в ушите на Господа;
и Господ чу, и гневът Му пламна; и огън от Го-
спода се запали между тях та пояждаше *некол-*
2 *цина* в края на стана. 2 Тогава людете извика-
ха към Моисея; и Моисей се помоли Господу,
3 и огънят престана. 3 И нарече се онова място
Тавера˚, защото огън от Господа гореше между
4 тях. 4 И разноплеменното множество, което бе-
ше между тях, показа голямо лакомство; също
и израилтяните пак плакаха и рекоха: Кой ще
5 ни даде месо да ядем? 5 Ние помним рибата, ко-
ято ядохме даром в Египет, краставиците, ди-
6 ните, праза и червения и чесновия лук; 6 а се-
га душата ни е изсъхнала; нищо няма; няма на
7 какво да гледаме освен тая манна. 7 (А манната
приличаше на кориандрово семе и беше на вид
8 като бделий. 8 И людете се пръскаха наоколо та
я събираха, мелеха я в мелници, или я чукаха
в кутли, и варяха я в гърнета, и правеха пити
от нея; а вкусът й беше като вкус на пити пър-
9 жени в масло. 9 Когато падаше росата в стана
10 нощем, падаше с нея и манна). 10 И Моисей чу
как людете плачеха в семействата си, всеки при
входа на шатъра си; и Господният гняв пламна
11 силно; стана мъчно и на Моисея. 11 Моисей ре-
че на Господа: Защо си оскърбил слугата Си? и
защо не съм придобил Твоето благоволение, та
си турил върху мене товара на всички тия лю-
де? 12 Аз ли съм зачнал всички тия люде? или аз 12
съм ги родил, та ми казваш: Носи ги в лоното
си, както гледач-баща носи бозайничето, до зе-
мята, за която Си се клел на бащите им? 13 От 13
где у мене месо да дам на всички тия люде? за-
щото плачат пред мене и казват: Дай ни месо да
ядем. 14 Аз сам не мога да нося всички тия люде, 14
защото са много тежки за мене. 15 Ако постъ- 15
пяш Ти така с мене, то убий ме още сега, моля,
ако съм придобил Твоето благоволение, за да
не видя злочестината си. 16 Тогава Господ рече 16
на Моисея: Събери ми седемдесет мъже измеж-
ду Израилевите старейшини, които познаваш,
като старейшини на людете и техни надзира-
тели, и доведи ги при шатъра за срещане, за да за-
станат там с тебе. 17 И Аз като сляза ще говоря 17
там с тебе; и ще взема от духа, който е на те-
бе, и ще го туря на тях; и те ще носят товара
на людете заедно с тебе, за да не го носиш ти
сам. 18 И кажи на людете: Очистете се за утре, и 18
ще ядете месо; защото плачехте в ушите на Гос-
пода и казвахте: Кой ще ни даде месо да ядем?
защото добре ни беше в Египет. Затова Господ
ще ви даде месо, и ще ядете. 19 Няма да ядете 19
един ден, ни два дена, ни пет дена, ни десет де-
на, ни двадесет дена, 20 но цял месец, догде ви 20
излезе из ноздрите и ви омръзне; защото от-
хвърлихте Господа, Който е между вас, и пла-
кахте пред Него, думайки: Защо излязохме из
Египет? 21 И Моисей рече: Людете, всред кои- 21
то съм, са шестстотин хиляди пешаци; и Ти ре-
че: Ще им дам да ядат месо цял месец. 22 Да се 22
изколят ли за тях овците и говедата, за да им
бъдат достатъчни? или да им се съберат всич-
ките морски риби, за да им бъдат достатъчни?
23 А Господ каза на Моисея: Скъсила ли се е Го- 23
сподната ръка? Сега ще видиш, ще се сбъдне ли с
тебе думата Ми, или не. 24 И тъй, Моисей изле- 24
зе та каза на людете Господните думи; и събра
седемдесет мъже от старейшините на людете, и
постави ги около шатъра. 25 Тогава Господ сле- 25
зе в облака и говори с него, и като взе от ду-
ха, който беше на него, тури го на седемдесетте
старейшини; и като застана на тях духът, про-
рокуваха, но не повториха. 26 Обаче двама *от* 26
мъжете бяха останали в стана, името на единия
от тях беше Елдад, а името на другия Модад, та
и на тях застана духът; те бяха от записаните,
но не бяха отишли до шатъра; и пророкуваха
в стана. 27 И завтече се едно момче та извести 27
на Моисея, казвайки; Елдад и Модад пророку-
ват в стана. 28 И Исус Навиевият син, слугата 28
на Моисея, един от неговите избрани, прого-
вори и рече: Господарю мой, Моисее, запрети

10.29 Еврейски: говорил ... за. **11.3** Т.е.: Горене.

29 им. [29] А Моисей му рече: Завиждаш ли за мене?
Дано всичките Господни люде бъдат пророци,
30 та да тури Господ Духа Си на тях! [30] И Моисей
отиде в стана, той и Израилевите старейшини.
31 [31] Тогава излезе вятър от Господа и докара от
морето пъдпъдъци, и остави ги да слитат долу
над стана, до един ден път от едната страна, и
до един ден път от другата страна, около ста-
на; а те *летяха* до два лакътя над повърхността
32 на земята. [32] Тогава людете станаха та събира-
ха пъдпъдъците целия онзи ден и цялата нощ и
целия следен ден; оня, който събра най-малко,
събра десет кора; и те си ги простираха около
33 стана. [33] А като беше месото още в зъбите им, и
не беше още сдъвкано, Господният гняв пламна
против людете, и Господ порази людете с много
34 голяма язва. [34] И нарекоха това място Киврот-
атаава°, защото там бяха погребани лакомите
35 люде. [35] А от Киврот-атаава людете се дигнаха
за Асирот, и останаха в Асирот.

12 [1] В това време Мариам и Аарон говориха
против Моисея поради етиопянката, която бе
взел за жена, (защото беше взел една етиопян-
2 ка); и рекоха: [2] Само чрез Моисея ли говори
Господ? не говори ли и чрез нас? И Господ чу
3 това. [3] А Моисей беше човек много кротък, по-
вече от всичките човеци, които бяха на земята.
4 [4] И веднага Господ рече на Моисея, на Аарона
и на Мариам: Излезте вие трима към шатъра
5 за срещане. И тъй, излязоха и тримата. [5] Тога-
ва Господ слезе в облачен стълб, застана пред
входа на шатъра и повика Аарона и Мариам,
6 и те двамата излязоха. [6] И рече: Слушайте се-
га думите Ми. Ако има пророк между вас, Аз
Господ ще му стана познат чрез видение, на
7 сън ще му говоря. [7] Но слугата Ми Моисей не
е така *поставен*, той, който е верен в целия Ми
8 дом; [8] с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а
не загадъчно; и той ще гледа Господния Образ.
Как, прочее, не се убояхте вие да говорите про-
9 тив слугата Ми Моисея? [9] И гневът на Госпо-
10 да пламна против тях, и Той си отиде. [10] И ка-
то се оттегли облакът от шатъра, ето, Мариам
беше прокажена, *бяла* като сняг; като погледна
Аарон на Мариам, ето, тя беше прокажена.
11 [11] Тогава Аарон рече на Моисея: Моля ти се,
господарю мой, не ни възлагай тоя грях, с кой-
12 то сторихме безумие и съгрешихме. [12] Да не бъ-
де тя като мъртво *дете*, на което половина от
тялото е изтляло, когато излиза из утробата на
13 майка си. [13] И Моисей викна към Господа, каз-
14 вайки: О Боже, моля Ти се, изцели я. [14] А Господ
каза на Моисея: Ако би я заплюл баща й в ли-
цето, не щеше ли да бъде посрамена седем дена?
Нека бъде затворена вън от стана седем дена, и
след това да се прибере. [15] И тъй, Мариам бе за- 15
творена седем дена вън от стана, и людете не се
дигнаха, докато не се прибра Мариам. [16] Подир 16
това людете се дигнаха от Асирот, и разполо-
жиха стан във Фаранската пустиня.

[1] И Господ говори на Моисея, казвайки: **13**
[2] Изпрати мъже, за да съгледат Ханаанската зе- 2
мя, която Аз давам на израилтяните; да из-
пратите по един мъж от всяко племе на ба-
щите им, и всички да са от първенците между
тях. [3] И тъй, според Божието повеление Мои- 3
сей ги изпрати от Фаранската пустиня; всич-
ките мъже бяха главни между израилтяните.
[4] Ето имената им: от Рувимовото племе, Самуй 4
Закхуровият син; [5] от Симеоновото племе, Са- 5
фат Хориевият син; [6] от Юдовото племе, Ха- 6
лев Ефониевият син; [7] от Исахаровото племе, 7
Игал Иосифовият син; [8] от Ефремовото племе, 8
Осия Навиевият син; [9] от Вениаминовото пле- 9
ме, Фалтий Рефуевият син; [10] от Завулоновото 10
племе, Гадиил Содиевият син; [11] от Иосифово- 11
то племе, от Манасиевото племе, Гадий Сусие-
вият син; [12] от Дановото племе, Амиил Гамали- 12
евият син; [13] от Асировото племе, Сетур Миха- 13
иловият син; [14] от Нефталимовото племе, Наа- 14
вий Вопсиевият син; [15] от Гадовото племе, Ге- 15
уил Махиевият син; [16] Тия са имената на мъ- 16
жете, които Моисей изпрати, за да съгледат зе-
мята; и Моисей наименува Осия Навиевия син
Исус. [17] Като ги изпрати да съгледат Ханаан- 17
ската земя, Моисей им рече: Качете се по южна-
та страна и изкачете се на бърдата, [18] та вижте 18
каква е земята, и людете, които живеят в нея,
силни ли са или слаби, малко ли са или много;
[19] и каква е земята, на която те живеят, добра ли 19
е или лоша; и какви са градовете, в които те жи-
веят, от шатри ли са или са укрепени; [20] и каква 20
е земята, плодовита ли е или постна, има ли по
нея дървета или не. И бъдете смели, и донесете
от плодовете на земята. А тогава беше времето
на първозрялото грозде. [21] И така, те се качи- 21
ха и съгледаха земята от Цинската пустиня до
Роов при прохода на Емат. [22] После се изкачи- 22
ха по южната страна и дойдоха до Хеврон, где-
то живееха Енаковите синове Ахиман, Сесай и
Талмай. (А Хеврон беше построен седем годи-
ни преди Египетския Зоан).° [23] И като дойдо- 23
ха до долината Есхол, от там отрязаха една ло-
зова пръчка с един грозд, който двама носеха
на върлина; *взеха* и нарове и смокини. [24] Оно- 24
ва място се нарече долина Есхол° по причина

34 Т.е., Гробище на лакомството. **13.22** Гръцки: Танис; *сега*: Сан. **24** Т.е.: Грозд.

на грозда, който израилтяните отрязаха от там.
25 [25] А на края на четиридесетте дена те се върнаха
26 от съгледването на земята. [26] И отивайки дойдоха при Моисея, при Аарона и при цялото общество израилтяни във Фаранската пустиня, в Кадис; и дадоха отчет на тях и на цялото обще-
27 ство, и показаха им плода на земята. [27] И разказаха му, думайки: Ходихме в земята, в която ни изпрати; и наистина там текат мляко и
28 мед; ето и плода й. [28] Людете обаче, които живеят в земята, са силни, и градовете укрепени и много големи; там видяхме още и Енаковите синове. [29] Амаличаните живеят в земята към
29 юг; хетейците, евусейците и аморейците живеят по планините; а ханаанците живеят при мо-
30 рето и край бреговете на Иордан. [30] Но Халев успокояваше людете пред Моисея, като казваше: Да вървим напред незабавно и да я завла-
31 деем, защото можем да я превземем. [31] А мъжете, които бяха отишли заедно с него, рекоха: Не можем да излезем против ония люде, защото са
32 по-силни от нас. [32] И зле представяха пред израилтяните земята, която бяха съгледали, казвайки: Земята, която обходихме, за да я съгледаме, е земя, която изпояжда жителите си; и всичките люде, които видяхме в нея, са пре-
33 високи мъже. [33] Там видяхме исполините, Енаковите синове, от исполинския род; и *пред тях* нам се виждаше, че сме като скакалци; такива се виждахме и на тях.

14 [1] Тогава цялото общество извика с висок
2 глас, и людете плакаха през оная нощ. [2] И всичките израилтяни роптаеха против Моисея и Аарона; и цялото общество им рече: Да бяхме измрели в Египетската земя! или в тая пустиня
3 да бяхме измрели! [3] И защо ни води Господ в тая земя да паднем от нож, и жените ни и децата ни да бъдат разграбени? Не щеше ли да ни е по-
4 добре да се върнем в Египет? [4] И рекоха си един на друг: Да си поставим началник и да се вър-
5 нем в Египет. [5] Тогава Моисей и Аарон паднаха на лицата си пред цялото множество на обще-
6 ството израилтяни. [6] И Исус Навиевият син и Халев Ефониевият син, от ония, които съгледаха земята, раздраха дрехите си, [7] и говориха
7 на цялото общество израилтяни, казвайки: Земята, през която минахме, за да я съгледаме, е
8 много добра земя. [8] Ако бъде благоволението на Господа към нас, тогава Той ще ни въведе в тая земя и ще ни я даде, - земя гдето текат мля-
9 ко и мед. [9] Само недейте въстава против Господа, нито се бойте от людете на земята, защото те са ястие за нас; защитата им се оттегли от върху
10 тях; а Господ е с нас; не бойте се от тях. [10] Но цялото общество рече да ги убият с камъни. Тогава Господната слава се яви в шатъра за срещане пред всичките израилтяни. [11] И Господ рече на 11
Моисея: До кога ще Ме презират тия люде? и до кога няма да Ме вярват, въпреки всичките знамения, които съм извършил посред тях? [12] Ще 12
ги поразя с мор и ще ги изтребя; а тебе ще направя народ по-голям и по-силен от тях. [13] Но 13
Моисей рече на Господа: Тогава египтяните ще чуят; защото Ти със силата Си си извел тия люде изсред тях; [14] и ще кажат това на жителите на 14
тая земя, *които* са чули, че Ти, Господи, си между тия люде, - че Ти, Господи, се явяваш лице с лице, и че облакът Ти стои над тях, и че Ти вървиш пред тях денем в облачен стълб, а нощем в огнен стълб. [15] И ако изтребиш тия люде, като 15
един човек, тогава народите, които са чули за Тебе, ще говорят казвайки: [16] Понеже не можа 16
Иеова да въведе тия люде в земята, за която им се кле, за това ги погуби в пустинята. [17] И сега, 17
моля Ти се, нека се възвеличи силата на Господа мой, както си говорил, казвайки: [18] Гос- 18
под е дълготърпелив и многомилостив, прощава беззаконие и престъпление, и никак не обезвинява *виновния*, и въздава беззаконието на бащите върху чадата до третия и четвъртия род.
[19] Прости, моля Ти се, беззаконието на тия лю- 19
де, и според Твоята голяма милост, и според както си прощавал на тия люде от Египет до тука.
[20] И рече Господ: Прощавам *им*, според както си 20
казал; [21] но наистина *заклевам се* в живота Си, 21
че ще се изпълни целия свят с Господната слава. [22] Понеже от всички тия мъже, които са ви- 22
ждали славата Ми и знаменията, които извършиха в Египет и в пустинята, и са Ме раздразвали до сега десет пъти, и не послушаха гласа Ми,
[23] наистина ни един от тях няма да види земята, 23
за която се клех на бащите им, нито ще я види един от ония, които Ме презряха. [24] Но понеже 24
слугата ми Халев има в себе си друг дух, и той напълно Ме последва, за това него ще въведа в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследва. [25] (А амаличаните и ханаанците жи- 25
веят в долината). Утре се върнете та идете в пустинята към Червеното море. [26] Господ говори 26
още на Моисея и Аарона, казвайки: [27] До кога 27
ще търпя това нечестиво общество, което роптае против Мене? Чух роптанията на израилтяните, с които роптаят против Мене. [28] Кажи им: 28
Заклевам се в живота Си, казва Господ, навярно ще направя на вас така, както вие говорихте в ушите Ми; [29] труповете ви ще паднат в тая пу- 29
стиня; и от преброените между вас, колкото сте на брой от двадесет години и нагоре, които сте роптали против Мене, [30] ни един не ще влезе в 30
земята, за която се клех да ви заселя в нея, ос-

вен Халева Ефониевият син и Исуса Навиевият
31 син. 31 Но децата ви, за които рекохте, че ще бъ-
дат разграбени, тях ще въведа; и те ще познаят
32 земята, която вие презряхте. 32 А вашите трупо-
33 ве ще паднат в тая пустиня. 33 И децата ви ще
скитат° по пустинята четиридесет години, и ще
теглят поради вашите блудствувания, докато се
34 изпоядат труповете ви в пустинята. 34 Според
числото на дните, през които съгледахте земя-
та, четиридесет дена, всеки ден за една година,
четиридесет години ще теглите поради беззако-
нията си, и ще познаете *какво значи* Аз да съм
35 неблагоразположен. 35 Аз Господ говорих; наи-
стина така ще направя на цялото това нечести-
во общество, което се е събрало против Мене;
в тая пустиня ще се довършат, и в нея ще из-
36 мрат. 36 И ония мъже, които Моисей изпрати да
съгледат земята, които, като се върнаха, напра-
виха цялото общество да роптае против него,
37 и зле представиха земята, 37 тия мъже, които
зле представиха земята, измряха от язвата пред
38 Господа. 38 А Исус Навиевият син и Халев Ефо-
ниевият син останаха живи измежду ония мъ-
39 же, които ходиха да съгледат земята. 39 Тогава
Моисей каза тия думи на всичките израилтяни;
40 и людете плакаха горчиво. 40 И сутринта, като
станаха рано, изкачиха се на планинския връх
и казваха: Ето ни; и ще вървим напред на мя-
стото, което Господ *ни* е обещал; защото съгре-
41 шихме. 41 А Моисей рече: Защо престъпвате та-
ка Господното повеление, тъй като това няма
42 да успее? 42 Не вървете напред, защото Господ
не е между вас, да не би да ви поразят непри-
43 ятелите ви. 43 Защото амаличаните и ханаанците
са там пред вас, и вие ще паднете от нож. Поне-
же отстъпихте и не следвахте Господа, затова
44 Господ няма да бъде с вас. 44 Обаче те дръзнаха
да се изкачат на планинския връх; но ковчегът
на Господния завет и Моисей не излязоха из-
45 сред стана. 45 Тогава амаличаните и ханаанци-
те, които живееха на оная планина, слязоха та
ги разбиха, и поразяваха ги дори до Хорма.

15 1 И Господ говори на Моисея, казвайки:
2 2 Говори на израилтяните, казвайки им: Когато
влезете в земята, която Аз ви давам да живеете
3 в нея, 3 и пренесете жертва чрез огън Господу,
било всеизгаряне, или жертва за изпълнение на
обрек, или доброволен принос, или на празни-
ците си, за да направите благоухание Господу
4 от говедата или от овците, 4 тогава оня, който
принася приноса си Господу, нека принесе за
хлебен принос една десета *от ефа* чисто брашно,
5 смесено с четвърт ин дървено масло. 5 И за
всяко агне на всеизгарянето или на жертвата
да притуриш четвърт от ин вино за възлияние,
6 6 или за всеки овен да притуриш за хлебен при- 6
нос две десети *от ефа* чисто брашно, смесено с
една трета от ин дървено масло; 7 и за възлия- 7
ние да принесеш една трета от ин вино за бла-
гоухание Господу. 8 И ако принесеш от говеда- 8
та за всеизгаряне, или жертва за изпълнение на
обрек, или примирителен принос Господу, 9 то- 9
гава с *жертвата* от говедата да принесеш за
хлебен принос три десети *от ефа* чисто брашно, смесено с половин ин дървено масло; 10 и 10
за възлияние да принесеш половин ин вино в
жертва чрез огън за благоухание Господу. 11 Та- 11
ка трябва да се прави за всяко говедо, или за
всеки овен, или за всяко агне или яре. 12 Според 12
числото, което ще принесете, така да направите
за всяко според числото им. 13 Всеки туземец да 13
прави така, когато принася жертва чрез огън за
благоухание Господу. 14 Ако някой чужденец е 14
пришелец между вас, или ако какъвто и да бил
е между вас във всичките ви поколения, и при-
нася жертва чрез огън за благоухание Госпо-
ду, то както правите вие, така да направи и той.
15 Един закон да има за вас, които сте от обще- 15
ството, и за чужденеца, който е пришелец *меж-
ду вас*, един вечен закон във всичките ви поко-
ления; както сте вие така ще бъде и чуждене-
цът пред Господа. 16 Един закон и една наредба 16
да има за вас и за чужденеца, който е прише-
лец между вас. 17 Господ говори още на Мои- 17
сея, казвайки: 18 Говори на израилтяните, каз- 18
вайки им: Когато влезете в земята, в която Аз
ви въвеждам, 19 и ядете от хляба на земята, то- 19
гава да принесете Господу възвишаем принос;
20 от първото си тесто да принесете пита за въз- 20
вишаем принос; да го възвишите, както прави-
те с възвишаемия принос от гумно. 21 От първо- 21
то си тесто да давате Господу възвишаем при-
нос във всичките си поколения. 22 И ако пре- 22
грешите и не изпълните всички тия заповеди,
които Господ каза на Моисея, 23 то ест, всичко, 23
което Господ ви заповяда чрез Моисея, от де-
ня когато Господ даде заповедта и нататък във
всичките ви поколения, 24 то, ако е сторено от 24
незнание, без да знае обществото - цялото об-
щество нека принесе един юнец за всеизгаряне
за благоухание Господу, заедно с хлебния му
принос и с възлиянието му, според наредбата,
и един козел в принос за грях. 25 И свещеникът 25
да направи умилостивение за цялото общество
израилтяни, и ще им се прости; защото е стана-
ло от незнание, и те са принесли приноса си в
жертва чрез огън Господу, и приноса си за грях
пред Господа за несъзнателната си погрешка;

14.33 Еврейски: бъдат овчари.

26 [26] и ще се прости на цялото общество израилтяни и на чужденеца, който е пришелец между тях, защото колкото за всичките люде сторе-
27 ното е станало от незнание. [27] Но ако един човек съгреши от незнание, той трябва да прине-
28 се едногодишна коза в принос за грях. [28] И свещеникът да направи умилостивение пред Господа за човека, който е съгрешил от незнание; когато съгреши от незнание, да направи уми-
29 лостивение за него, и ще му се прости. [29] Един закон да има за вас, както за туземеца от израилтяните, така и за чужденеца, който е пришелец между тях, когато съгреши от незнание.
30 [30] Но ако някой съгреши с надменна ръка, бил той туземец или чужденец, той показва презрение към Господа; тоя човек ще бъде изтребен
31 измежду людете си. [31] Понеже е презрял словото на Господа и престъпил заповедта Му, тоя човек непременно ще се изтреби, беззаконието
32 му ще бъде върху него. [32] Когато израилтяните бяха в пустинята, намериха един човек, който
33 събираше дърва в съботен ден. [33] И ония, които го намериха като събираше дърва, доведоха го при Моисея и Аарона и при цялото общество.
34 [34] И туриха го под стража, понеже не беше още
35 изявено що трябваше да сторят с него. [35] И Господ каза на Моисея: Човекът непременно трябва да се умъртви; цялото общество да го убие
36 с камъни вън от стана. [36] И тъй, цялото общество го изведе вън от стана и го уби с камъни, та умря, според както Господ заповяда на Мо-
37 исея. [37] Тогава Господ говори на Моисея, каз-
38 вайки: [38] Говори на израилтяните и заповядай им да правят, във всичките си поколения, ресни по краищата на дрехите си, и да турят син ши-
39 рит по ресните на всичките краища. [39] И това да ви бъде за ресни, като ги гледате, да помните всичките Господни заповеди и да ги изпълнявате, и да не дирите *неща* по своите си сърца и по своите си очи, подир, които неща вие блуд-
40 ствувате; [40] та да помните и изпълнявате всичките Ми заповеди, и да бъдете свети на вашия
41 Бог. [41] Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из Египетската земя, за да ви бъда Бог. Аз съм Иеова вашият Бог.

16 [1] А Корей син на Исаара, син на Каата Левиевият син, и Датан и Авирон синове на Елиава, и Он син на Фалета, Рувимуви потомци, ка-
2 то си взеха човеци, [2] дигнаха се против Моисея, с двеста и петдесет човеци от израилтяните, първенци на обществото, избрани за съвет-
3 ници, именити мъже. [3] Събраха се, прочее, против Моисея и против Аарона и рекоха им: Стига ви толкоз! Цялото общество е свето, всеки един от тях, и Господ е всред тях. А защо въз-
4 вишавате себе си над Господното общество? [4] А Моисей, като чу това, падна на лицето си, [5] и
5 говори на Корея и на цялата му дружина, казвайки: Утре Господ ще покаже кои са Негови, и кой е свет, и кого ще направи да се приближи при Него. Онзи, който Той избере ще напра-
6 ви да се приближи при Него. [6] Това направете: ти, Корее, и цялата ти дружина, вземете си ка-
7 дилници, [7] турете в тях огън, и турете в тях темян пред Господа утре; и когото Господ избере, той ще бъде свет. Стига толкоз и вам, левийци! [8] И Моисей рече на Корея; Чуйте сега, вий
8 левийци: [9] малко ли ви е това, гдето Израилевият Бог отдели вас от Израилевото общество, та ви направи да се приближавате при Него, за да вършите службата на Господната скиния и да стоите пред обществото, за да им служите?
9 [10] Той те направи да се приближиш при Него,
10 и заедно с тебе всичките ти братя левийците; а искате ли и свещенството? [11] Така, че ти и ця-
11 лата ти дружина сте се събрали против Господа; защото кой е Аарон, та да роптаете против него? [12] И Моисей изпрати да повикат Датана и
12 Авирона, Елиавовите синове; а те отговориха: Няма да дойдем. [13] Малко ли е това, гдето си ни
13 извел из земя, в която текат мляко и мед, за да ни измориш в пустинята, та още и владетел ли искаш да направиш себе си над нас? [14] При то-
14 ва, ти не си ни довел в земя, гдето текат мляко и мед, нито си ни дал да наследим ниви и лозя. Ще извърташ ли очите на тия хора? Няма да дойдем. [15] Тогава Моисей се разсърди мно-
15 го, и рече Господу: Не погледвай благосклонно на приноса им; аз не съм взел нито един осел от тях, и никому от тях не съм сторил зло. [16] И
16 Моисей рече на Корея: Утре ти и всички, които си събрал, да се намерите пред Господа, - ти, и те, и Аарон; [17] и вземете всеки кадилница-
17 та си, турете в тях темян, и занесете пред Господа всеки кадилницата си, двеста и петдесет кадилници; също и ти и Аарон, - всеки своята кадилница. [18] Прочее, те взеха всеки кадилни-
18 цата си, туриха огън в тях, туриха в тях и темян, и застанаха пред входа на шатъра за сре-
19 щане заедно с Моисея и Аарона, [19] Корей съб-
19 ра против тях и цялото общество пред входа на шатъра за срещане; и Господната слава се яви
20 на цялото общество. [20] Тогава Господ говори на
21 Моисея и Аарона, казвайки: [21] Отделете се от-
21 сред това общество, за да ги изтребя в един миг.
22 [22] А те паднаха на лицата си и рекоха: О Боже, Боже на духовете на всяка твар! ако един човек е съгрешил, ще се разгневиш ли на цялото общество? [23] Тогава Господ говори на Мои-
23 сея, казвайки: [24] Говори на обществото, казвай-
24

ки: Отстъпете от жилищата на Корея, Датана и
25 Авирона. [25] И тъй, Моисей стана та отиде при
Датана и Авирона; подир него отидоха и Изра-
26 илевите старейшини. [26] И говори на общество-
то, казвайки: Отстъпете, моля ви се от шатрите
на тия нечестиви човеци, и не се допирайте до
нищо тяхно, за да не погинете всред всичките
27 техни грехове. [27] И тъй, те навред отстъпиха от
жилищата на Корея, Датана и Авирона; а Датан
и Авирон излязоха та застанаха при входовете
на шатрите си, с жените си и малките си деца.
28 [28] И рече Моисей: От това ще познаете, че Гос-
под ме е изпратил да извърша всички тия де-
29 ла, и че не *ги правя* от себе си: [29] ако тия човеци
умрат, както умират всичките човеци, или ако
им се въздаде, според както се въздава на всич-
30 ките човеци, то Господ не ме е изпратил; [30] но
ако Господ направи ново нещо, - ако отвори зе-
мята устата си та погълне тях и всичко, което е
тяхно, и те слязат живи в ада°, тогава ще позна-
31 ете, че тия човеци презряха Господа. [31] Като из-
говори той всички тия думи, земята се разпук-
32 на под тях. [32] Земята отвори устата си и погълна
тях, домочадията им, всичките Корееви човеци
33 и всичкия им имот. [33] Те и всичко тяхно слязо-
ха живи в ада, земята ги покри, и те погинаха
34 отсред обществото. [34] А целият Израил, които
бяха около тях, побягнаха, като извикаха, ду-
35 майки: Да не погълне земята и нас. [35] И огън
излезе от Господа и пояде ония двеста и петде-
36 сет мъже, които принесоха темяна. [36] След това
37 Господ говори на Моисея, казвайки: [37] Кажи на
Елеазара, син на свещеника Аарона, да прибере
кадилниците отсред изгарянето; а ти разпръс-
38 ни огъня нататък; защото свети са [38] кадилни-
ците на тия човеци, които съгрешиха против
своя си живот°, и нека ги направят на плочи за
обковаване на олтара; понеже те ги принесоха
пред Господа, и за това са свети; и те ще бъдат
39 за знамение на израилтяните. [39] И тъй, свеще-
никът Елеазар прибра медните кадилници, ко-
ито изгорелите бяха принесли; и направиха ги
40 на плочи за обковаване на олтара, [40] да напом-
нюват на израилтяните, че никой чужд човек,
който не е от Аароновото потомство, не бива
да пристъпва да принася темян пред Господа,
за да не стане като Корея и дружината му. *Това
стори Елеазар*, както Господ му рече чрез Мо-
41 исея. [41] А на следния ден цялото общество из-
раилтяни възроптаха против Моисея и Ааро-
на, като казваха: Вие избихте Господните люде.
42 [42] Но когато обществото се беше събрало про-
тив Моисея и Аарона, погледнаха към шатъра
за срещане, и ето, облакът го покри, и Господ-
ната слава се яви. [43] И Моисей и Аарон дойдо- 43
ха пред шатъра за срещане. [44] И Господ говори 44
на Моисея, казвайки: [45] Оттеглете се отсред то- 45
ва общество, за да ги погубя в един миг. Но те
паднаха на лицата си. [46] Тогава Моисей рече на 46
Аарона: Вземи кадилницата си, тури в нея огън
от олтара, и тури на него темян та иди скоро
в обществото и направи умилостивение за тях;
защото гняв излезе от Господа, язвата почна.
[47] Аарон, прочее, взе *кадилницата си*, както ре- 47
че Моисей, и завтече се сред обществото; и, ето,
язвата беше почнала между людете; и той ту-
ри темяна и направи умилостивение за люде-
те. [48] А като застана между мъртвите и живи- 48
те, язвата престана. [49] Умрелите от язвата бя- 49
ха четиринадесет хиляди и седемстотин чове-
ци, освен ония, които умряха в Кореевата ра-
бота. [50] И Аарон се върна при Моисея до входа 50
на шатъра за срещане, защото язвата престана.

[1] Тогава Господ говори на Моисея, казвай- **17**
ки: [2] Говори на израилтяните, и вземи от тях 2
дванадесет жезли, по един жезъл за всеки дом,
от всичките им първенци, според домовете на
бащите им, и напиши името на всекиго на
жезъла му. [3] На Левиевия жезъл напиши името 3
на Аарона; понеже ще има по един жезъл за все-
ки началник на бащините им домове. [4] Положи 4
ги в шатъра за срещане пред *плочите на* свиде-
телството, гдето Аз се срещам с вас. [5] И жезълът 5
на човека, когото избера, ще процъфти. Така
ще направя да престанат пред Мене роптанията
на израилтяните, с които те роптаят против вас.
[6] Моисей, прочее, каза на израилтяните; и всич- 6
ките им първенци му дадоха дванадесет жезъ-
ла, всеки първенец по един жезъл, според ба-
щините си домове; и Аароновият жезъл беше
между жезлите им. [7] И Моисей положи жезли- 7
те пред Господа в шатъра *за плочите* на сви-
детелството. [8] И на следния ден Моисей влезе 8
в шатъра *за плочите* на свидетелството; и ето,
Аароновият жезъл за Левиевия дом беше пока-
рал и произрастил пъпки, цъфнал, и завързал
зрели бадеми. [9] И Моисей изнесе всичките жез- 9
ли от пред Господа при всичките израилтяни; и
те, като ги прегледаха, взеха всеки жезъла си.
[10] Тогава Господ каза на Моисея: Върни Ааро- 10
новия жезъл пред *плочите на* свидетелството,
за да се пази за знак против бунтовническия
род; и така да направиш да престанат роптания-
та им против Мене, та да не измрат. [11] И Моисей 11
направи така; според както Господ му заповяда
така направи. [12] Тогава израилтяните говориха 12

16.30 Еврейски: шеол, т.е., мястото на умрелите. **38** Или: своята си душа.

на Моисея, казвайки: Ето, ние загиваме, погубени сме, всички сме погубени; 13 всеки, който
13 се приближава, който се приближи до Господната скиния, умира; ще измрем ли ние всички?
18 1 И Господ каза на Аарона: Ти, синовете ти
и домът на баща ти с тебе ще носите виновността за светилището; и ти и синовете ти с тебе
2 ще носите виновността за свещенството си. 2 А
приближи при себе си и братята си, Левиевото племе, племето на баща ти, за да са свързани с тебе и да ти слугуват; а ти и синовете ти с тебе да бъдете при шатъра *за плочите* на свидетелството.
3 3 И *левитите* ще пазят заръчаното от тебе,
и заръчаното за целия шатър; само до принадлежностите на светилището и до олтара да се
4 не приближават, за да не умрат, те и вие. 4 Нека
бъдат свързани с тебе, и да пазят заръчаното за шатъра за срещане във всяка служба на шатъра;
5 и чужд човек да се не приближи при вас. 5 Така
да пазите заръчаното за светилището и заръчаното за олтара, щото да не падне вече гняв
6 върху израилтяните. 6 И, ето, Аз взех братята
ви левитите отсред израилтяните; те ви са всецяло дар, дадени Господу, да вършат службата на шатъра за срещане. 7 А ти и синовете ти с
7 тебе ограничавайте свещенодействието си във всичко, което се отнася до олтара и което е извътре завесата, и *около тях* да служите. Вам подарявам службата на свещенството; а чуждият
човек, който би се приближил, да се умъртви.
8 8 Господ рече на Аарона: Ето, Аз дадох на тебе
надзора на Моите възвишаеми приноси, сиреч, на всичките неща посвещавани от израилтяните; на тебе и на синовете ти ги дадох като *ваше* вечно право поради това, че сте били помазани. 9 От пресветите неща, това, което не се туря на огъня, ще бъде твое; всичките им при-
9 носи, всичките им хлебни приноси, всичките им приноси за грях, и всичките им приноси за престъпление, които те дават на Мене, ще бъдат
10 пресвети за тебе и за синовете ти. 10 На пресвето
място да ги ядете; всеки от мъжки пол да яде от
11 тях; свети да ти бъдат. 11 И ето що е твое: въз-
вишаемият принос от дара им, с всичките движими приноси на израилтяните; давам ги на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе, като *ваше* вечно право. Който е чист у дома ти да
12 ги яде. 12 Всичко що е най-добро от дървеното масло, и всичко що е най-добро от виното и от житото, първите им плодове, които те дават
13 Господу, на тебе ги давам. 13 Първите плодове
от всичките *произведения* на земята им, които те ще донасят Господу, ще бъдат твои; който е
14 чист у дома ти да ги яде. 14 Всяко обречено нещо
в Израиля ще бъде твое. 15 Всяко първородно 15
от всякакъв вид°, което принасят Господу, било човек или животно, ще бъде твое; но за първородното от човека непременно да вземеш откуп, и за първородното от нечисти животни да вземаш откуп. 16 Като станат на един месец под- 16
лежащите на откупуване да вземаш откуп за тях по твоята оценка, пет сребърни сикли, според сикъла на светилището, който е двадесет гери.
17 А за първородните от говедата, или за първо- 17
родните от овците, и за първородните от козите да не вземаш откуп; те са свети; с кръвта им да поръсваш олтара, а тлъстината им да изгаряш, като жертва чрез огън, за благоухание Господу. 18 А месото им да бъде твое, както са твои 18
движимите гърди и дясното бедро. 19 Всички- 19
те възвишаеми приноси от светите неща, които израилтяните принасят Господу, давам на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе, като *ваше* вечно право. Това е вечен завет със сол пред Господа за тебе и за потомството ти с тебе. 20 Господ рече още на Аарона: Ти да ня- 20
маш наследство в тяхната земя, нито да имаш дял между тях; Аз съм твоят дял и твоето наследство между израилтяните. 21 А на левийци- 21
те, ето, Аз давам в наследство всичките десетъци в Израиля, заради службата, която вършат, службата в шатъра за срещане. 22 Израилтяните 22
да не пристъпят вече при шатъра за срещане, да не би да се натоварят с грях и да измрат. 23 Но 23
левитите да вършат службата в шатъра за срещане, и те да носят виновността си; вечен закон ще бъде във всичките ви поколения да нямат те наследство между израилтяните. 24 Защото де- 24
сетъците, които израилтяните принасят за възвишаем принос Господу, давам в наследство на левитите; за това рекох за тях: Те да нямат наследство между израилтяните. 25 И Господ го- 25
вори на Моисея, казвайки: 26 Говори на леви- 26
тите, казвайки им: Когато вземате от израилтяните десетъка, който ви дадох от тях за ваше наследство, тогава да принасяте от него десетък от десетъка за възвишаем принос Господу. 27 И 27
тия ваши възвишаеми приноси ще ви се считат като жито от гумното, и като изобилие на вино от лина. 28 Така и вие да принасяте въз- 28
вишаем принос Господу от всичките десетъци, които вземате от израилтяните; и от тях да давате на свещеника Аарона възвишаем принос Господу. 29 От всичките си дарове да принасяте 29
всеки възвишаем принос Господу, то ест, осветената част от всичко що е най-добро от тях.
30 За това, да им речеш: Когато принасяте най- 30
добрата част от тях, *останалото* ще се счита за

18.15 Еврейски: от всяка плът.

левитите, като доход от гумното и като доход
31 от лина. 31 Можете да го ядете на всяко място,
вие и домочадията ви; защото това ви е заплата
32 за служенето ви в шатъра за срещане. 32 Няма да
понасяте грях поради това, ако принасяте във
възвишаем принос най-добрата част от тях; и
да не осквернявате светите неща на израилтя-
ните, за да не умрете.

19 1 И Господ говори на Моисея и Аарона, каз-
2 вайки: 2 Ето повелението на закона, който Гос-
под заповяда, като каза: Говори на израилтяни-
те да ти доведат червеникава юница без недо-
статък, която няма повреда и на която не е ту-
3 рян ярем; 3 и да я дадете на свещеника Елеазара, и той да я изведе вън от стана, та да я за-
4 колят пред него. 4 Тогава свещеникът Елеазар,
като вземе от кръвта й с пръста си, да поръси седем пъти от кръвта й към предната част
5 на шатъра за срещане. 5 И да изгорят юницата
пред него: кожата й, месото й и кръвта й с из-
6 вержения та й да изгорят. 6 После свещеникът
да вземе кедрово дърво, исоп и червена *прежда*,
7 и да ги хвърли всред горящата юница. 7 Тогава
свещеникът да изпере дрехите си, да окъпе тя-
лото си във вода, и подир това да влезе в стана;
8 и свещеникът да бъде нечист до вечерта. 8 Така
и оня, който я е изгорил, нека изпере дрехите
си във вода, и да окъпе тялото си във вода, и
9 да бъде нечист до вечерта. 9 Тогава един чист
човек да събере пепелта от юницата и да тури
вън от стана на чисто място; и *пепелта* да се па-
зи за обществото израилтяни, за *да се направи*
10 *с нея* вода за очищение от грях. 10 И оня, който
събере пепелта от юницата, да изпере дрехите
си, и да бъде нечист до вечерта; и това ще бъде
вечен закон за израилтяните и за пришелците,
11 които живеят между тях. 11 Който се допре до
някое мъртво, човешко тяло, да бъде нечист се-
12 дем дена. 12 С тая *вода* той да се очисти на тре-
тия ден, и на седмия ден ще бъде чист; но ако
не се очисти на третия ден, то и на седмия ден
13 не ще бъде чист. 13 Който се допре до мъртвото
тяло на умрял човек, и не се очисти, той оскверн-
ява Господната скиния; тоя човек ще се изтре-
би измежду Израиля; той ще бъде нечист, по-
неже не е поръсен с очистителната вода; нечи-
14 стотата му е още на него. 14 Ето и законът, ко-
гато някой умре в шатър: всички, които влизат в
шатъра и всички, които се намират в шатъра, да
15 бъдат нечисти седем дена; 15 и всеки непокрит
съд, който е без привързана покривка, е нечист.
16 16 И който се допре на полето до някой убит с
нож, или до мъртво тяло, или до човешка кост,
17 или до гроб, да бъде нечист седем дена. 17 А за
очистване на нечистия нека вземат в съд от пе-
пелта на *юницата* изгорена в жертва за грях, и
да полеят на нея текуща вода. 18 Тогава чист чо- 18
век да вземе исоп, и, като го натопи във водата,
да поръси шатъра, всичките вещи и човеците,
които се намират там и онзи, който се допрял
до кост, или до убит човек, или до умрял, или до
гроб. 19 И чистият да поръси нечистия на тре- 19
тия ден и на седмия ден; и на седмия ден да го
очисти. Тогава нека изпере дрехите си и нека
се окъпе във вода и вечерта ще бъде чист. 20 А 20
оня, който, като е нечист, не се очисти, оня чо-
век ще се изтреби измежду обществото, поне-
же е осквернил Господното светилище; той не е
поръсен с очистителната вода; нечист е. 21 И то- 21
ва да им бъде вечен закон, че тоя, който е поръ-
сил с очистителната вода, да изпере дрехите си;
и че който се допре до очистителната вода да
бъде нечист до вечерта; 22 и че всичко, до което 22
се допре нечистият да бъде нечисто; и че тоя,
който се допре *до това нещо*, да бъде нечист до
вечерта.

1 И в първия месец дойдоха израилтяните, **20**
цялото общество, в Цинската пустиня; и люде-
те останаха в Кадис. Там умря Мариам, и там
бе погребана. 2 А вода нямаше за обществото, 2
тъй че те се събраха против Моисея и против
Аарона. 3 Людете се скараха с Моисея, като го- 3
вореха казвайки: О да бяхме измрели и ние, ко-
гато братята ни измряха пред Господа! 4 Защо 4
изведохте Господното общество в тая пустиня
да измрем в нея, ние и добитъкът ни? 5 И за- 5
що ни изведохте из Египет, за да ни доведете на
това лошо място, което не е място за сеене, ни
за смокини, ни за лозя, ни за нарове, нито има
вода за пиене? 6 Тогава Моисей и Аарон оти- 6
доха от присъствието на обществото при входа
на шатъра за срещане, гдето и паднаха на лица-
та си; и Господната слава им се яви. 7 И Господ 7
говори на Моисея, казвайки: 8 Вземи жезъла и 8
свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред
очите им говорете на канарата, и тя ще даде во-
дата си; така ще им извадиш вода из канарата, и
ще напоиш обществото и добитъка им. 9 И тъй, 9
Моисей взе жезъла, *който беше* пред Господа,
според както Той му заповяда; 10 и, като свика- 10
ха Моисей и Аарон обществото пред канарата,
той им каза: Чуйте сега, вий бунтовници! да ви
извадим ли вода из тая канара? 11 Тогава Мо- 11
исей дигна ръката си и с жезъла си удари ка-
нарата два пъти; и потече много вода, та обще-
ството и добитъкът им пиха. 12 Но Господ каза 12
на Моисея и Аарона: Понеже не Ме вярвахте за
да Ме осветите пред израилтяните, за това вие

20.13 То ест: Каране.

няма да въведете това общество в земята, кое-
13 то им давам. [13] Това е водата на Мерива˚, за-
щото израилтяните се препираха с Господа, и
14 Той се освети всред тях. [14] След това Моисей
изпрати посланици от Кадис до едомския цар
да му кажат: Така говори брат ти Израил: Ти
знаеш всичките трудности, които ни сполетя-
15 ха, [15] как бащите ни слязоха в Египет, и живях-
ме дълго време в Египет, и *как* египтяните се
16 отнасяха зле към нас и бащите ни, [16] и *как*, ко-
гато ние извиквахме към Господа, Той чу гласа
ни, и изпрати един ангел та ни изведе из Еги-
пет; и ето ни в Кадис, град в края на твоите пре-
17 дели. [17] Нека минем, моля, през земята ти. Ня-
ма да минем през нивите или през лозята, ни-
то ще пием вода от кладенците; но ще вървим
през царевия друм; няма да се отбием ни надяс-
но ни наляво, докато не преминем твоите пре-
18 дели. [18] Но Едом му отговори: Няма да минеш
през *земята* ми, да не би да изляза с нож про-
19 тив тебе. [19] А израилтяните *пак* му рекоха: Ние
ще минем през друма; и ако аз и добитъкът ми
пием от водата ти, ще я платим; остави ме са-
20 мо с нозете си да премина и нищо друго. [20] А
той *пак* отговори: Няма да преминеш. И Едом
излезе против него с много люде и със силна
21 ръка. [21] Така Едом отказа да пусне Израиля да
мине през пределите му; за това Израил се от-
22 върна от него. [22] И така, израилтяните, цялото
общество, отпътуваха от Кадис, и дойдоха при
23 планината Ор. [23] Тогава Господ говори на Мо-
исея и Аарона на планината Ор, при границите
24 на Едомската земя, казвайки: [24] Аарон ще се
прибере при людете си, защото няма да влезе
в земята, която съм дал на израилтяните, по-
неже не се покорихте на думата Ми при вода-
25 та на Мерива. [25] Вземи Аарона и сина му Еле-
26 азара и изведи ги на планината Ор; [26] и съблечи
от Аарона одеждите му, и облечи с тях сина
му Елеазара; и Аарон ще се прибере *при люде-
27 те си* и ще умре там. [27] И Моисей стори, спо-
ред както Господ заповяда; те се качиха на пла-
28 ninата Ор пред очите на цялото общество. [28] И
Моисей съблече от Аарона одеждите му и об-
лече с тях сина му Елеазара; и Аарон умря там
на връх планината; а Моисей и Елеазар слязоха
29 от планината. [29] И като видя цялото общество,
че Аарон умря, то целият Израилев дом оплак-
ваха Аарона за тридесет дена.

21 [1] А арадският цар, ханаанецът, който живе-
еше към юг, като чу, че Израил иде през пътя
Атарим воюва против Израиля, и хвана от тях
2 пленници. [2] И Израил направи обрек Господу,
като каза: Ако наистина предадеш тия люде в
ръката ми, то съвсем ще разоря градовете им.
3 [3] И Господ послуша гласа на Израиля и му пре- 3
даде ханаанците; и те ги погубиха *и разориха*
градовете им. И мястото се нарече Хорма˚. [4] А 4
когато отпътуваха от планината Ор, по пътя
към Червеното море, за да обиколят Едомска-
та земя, людете излязоха от търпение в душа-
та си поради пътя. [5] И людете говориха против 5
Бога и против Моисея, казвайки: Защо ни из-
ведохте из Египет да измрем в пустинята? за-
щото няма ни хляб ни вода, и душата ни се от-
вращава от тоя никакъв хляб. [6] За това Господ 6
изпрати между людете горителни змии, които
хапеха людете, та измряха много люде от Из-
раиля. [7] Тогава людете дойдоха при Моисея и 7
казаха: Съгрешихме за гдето говорихме про-
тив Господа и против тебе; помоли се Господу
да махне змиите от нас. И Моисей се помоли
за людете. [8] И Господ рече на Моисея: Напра- 8
ви си една горителна змия, и тури я на висо-
ка върлина; и всеки ухапан, като погледне на
нея, ще остане жив. [9] И тъй, Моисей направи 9
медна змия и я тури на най-високата върли-
на; и когато змия ухапеше някого, той, като по-
гледнеше на медната змия, оставаше жив. [10] То- 10
гава израилтяните отпътуваха и разположиха
стан в Овот. [11] И като отпътуваха от Овот, раз- 11
положиха стан в Е-Аварим, в пустинята, кое-
то е към Моав, към изгрева на слънцето. [12] От 12
там отпътуваха и разположиха стан в долина-
та Заред. [13] От там отпътуваха и разположиха 13
стан оттатък *реката* Арнон, която е в пусти-
нята и изтича от пределите на аморейците; за-
щото Арнон е моавска граница между моавци-
те и аморейците. [14] За това е казано в книгата 14
на Господните войни: - Ваев в Суфа И потоци-
те на Арнон, [15] И течението на потоците, Кое- 15
то се простира до селището Ар И допира гра-
ницата на Моав. [16] А от там дойдоха при Вир˚. 16
Тоя е кладенецът, за който Господ рече на Мо-
исея: Събери людете, и ще им дам вода. [17] Тога- 17
ва Израил изпя тая песен: - Бликай, о кладенче;
пейте за него; [18] Кладенец изкопаха първенци- 18
те, Благородните от людете изкопаха, Чрез *за-
повед на* законодателя; с жезлите си. А от пу-
стинята *отидоха* в Матана, [19] и от Матана в На- 19
алиил, и от Наалиил във Вамот, [20] а от Вамот в 20
долината, която е в моавското поле, при вър-
ха на Фасга, която гледа към Есимон˚. [21] Тога- 21
ва Израил изпрати посланици при аморейския
цар Сион да кажат: [22] Остави ме да замина през 22
земята ти; няма да свръщаме ни по нивите ни

21.3 Т.е., Проклетия, *или*, Погибел. **16** Т.е., Кладенец. **20** Т.ест: Пустинята.

по лозята; не щем да пием вода от кладенците;
през царевия друм ще вървим, докато преми-
23 нем твоите предели. [23] А Сион не пусна Израиля да мине през пределите му; но Сион събра всичките си люде, излезе та се опълчи срещу Израиля в пустинята, и дойде в Яса та воюва против Израиля. [24] Но Израил го порази с
24 острото на ножа, и завладя земята му от Арнон до Явок, до амонците; защото границата на
25 амонците беше крепка. [25] Израил завладя всички тия градове; и Израил се засели във всичките градове на аморейците, в Есевон и във всич-
26 ките му села. [26] Понеже Есевон бе град на аморейския цар Сион, който беше воювал с предишния моавски цар и беше отнел от ръката му
27 всичката му земя до Арнон. [27] За това, ония, които говорят с притчи, казват: - Дойдете в Есевон; Да се съгради и да се закрепи града Сионов;
28 [28] Защото огън излезе от Есевон, Пламък из града Сионов; Пояде Ар моавски, И първенците на
29 високите места на Арнон. [29] Горко ти, Моаве! Погина ти, Хамосови люде! Даде синовете си на бяг И дъщерите си на плен При Сиона аморейския цар. [30] Ние ги застреляхме; Есевон поги-
30 на до Девон; И запустихме ги до Нофа, Която
31 *се простира* до Медева. [31] Така Израил се засе-
32 ли в земята на аморейците. [32] После Моисей изпрати *човеци* да съгледат Язир; и, като превзеха селата му, изпъдиха аморейците, които бяха в
33 тях. [33] Тогава се върнаха и отидоха по пътя към Васан; а васанският цар Ог излезе против тях,
34 той и всичките му люде, на бой в Едраи. [34] Но Господ рече на Моисея: Не бой се от него, защото Аз ще предам в ръцете ви него, всичките му люде и земята му; ще му направиш така, както направи на аморейския цар Сион, който живе-
35 еше в Есевон. [35] И тъй, поразиха него, синовете му и всичките му люде, догдето не му остана ни един оцелял; и завладяха земята му.

22 [1] Подир това израилтяните отпътуваха и разположиха стан на моавските полета от-
2 татък˚ Иордан, срещу Ерихон. [2] А Валак Сепфоровият син видя всичко що стори Израил
3 на аморейците. [3] И Моав се уплаши много от людете, защото бяха многочислени; и Моав се
4 обезпокояваше поради израилтяните. [4] И Моав рече на мадиамските старейшини: Сега това множество ще пояде всичко около нас, както говедо пояжда полската трева. И Валак Сепфоровият син, който в това време беше цар на мо-
5 авците, [5] изпрати посланици до Валаама Веоровия син във Фатур, който е при реката *Ефрат*, в земята на ония, които бяха людете му, за да го повикат като му кажат: Ето, народ излезе из Египет; ето, покриват лицето на земята, и са разположени срещу мене; [6] Ела сега, про- 6
чее, моля ти се, прокълни ми тия люде, защото са по-силни от мене, негли бих могъл да преодолея, та да ги поразим, и да мога да ги изпъдя из земята; понеже зная, че оня, когото ти благославяш, е благословен, а когото проклинаш е проклет. [7] И тъй, моавските старейшини 7
и мадиамските старейшини отидоха, с възнаграждение в ръце за врачуването; и, като дойдоха при Валаама, казаха му Валаковите думи.
[8] А той им рече: Пренощувайте тука, и ще ви 8
дам отговор, според каквото ми каже Господ. И така моавските първенци останаха у Валаама.
[9] И Бог дойде при Валаама и рече: Какви са тия 9
човеци у тебе? [10] И Валаам рече на Бога: Валак 10
Сепфоровият син, цар на моавците, ги е пратил до мене *да кажат:* [11] Ето, людете, които излязо- 11
ха из Египет, покриват лицето на земята; дойди сега, прокълни ми ги, негли бих могъл да се бия с тях и да ги изпъдя. [12] А Бог рече на Валаама: 12
Да не отидеш с тях, нито да прокълнеш людете, защото са благословени. [13] И тъй, Валаам, ка- 13
то стана сутринта, каза на Валаковите първенци: Идете в земята си, защото Господ отказва да
14 ме пусне да дойда с вас. [14] Тогава моавските пър- 14
венци станаха та дойдоха при Валака и рекоха: Валаам отказва да дойде с нас. [15] А Валак пак 15
изпрати първенци, по-много и по-почтени от ония. [16] И те, като дойдоха при Валаама, му ка- 16
заха: Така казва Валак Сепфоровият син: Моля ти се, нищо да те не спре да не дойдеш до мене;
17 [17] защото ще те въздигна до голяма почит, и ще 17
сторя все що би ми рекъл; прочее, дойди, моля, прокълни ми тия люде. [18] А Валаам отговори на 18
Валаковите слуги, казвайки; Ако би ми дал Валак и къщата си пълна със сребро и злато, аз не мога да престъпя думата на Господа моя Бог, да направя по-малко или повече. [19] За това, мо- 19
ля, пренощувайте и вие тука, за да се науча какво още ще ми каже Господ. [20] И Бог дойде при 20
Валаама през нощта, та му рече: Щом са дошли човеците да те повикат, стани иди с тях; но само онова, което ти река, него да направиш. [21] За то- 21
ва, Валаам стана на сутринта, оседла ослицата си, и отиде с моавските първенци. [22] Но Божи- 22
ят гняв пламна за гдето отиде; и ангел Господен застана на пътя *пред Валаама*, за да му се възпротиви; (а той яздеше на ослицата си, и двамата му слуги бяха с него). [23] И понеже ос- 23
лицата видя, че ангел Господен стоеше на пътя с гол нож в ръка, ослицата се отби от пътя и отиваше към полето; а Валаам удари ослицата, за да я оправи в пътя. [24] Тогава ангелът Господен 24

22.1 На изток от.

застана на един нисък път между лозята, *дето имаше* преграда отсам и преграда оттам *край пътя*. 25 25 И понеже ослицата видя ангела Господен, облегна се към зида и притисна Валаамовата 26 нога до зида; и той я удари пак. 26 После ангелът Господен отиде още напред и застана на едно тясно място, гдето нямаше къде да се от- 27 бие ни надясно ни наляво. 27 И понеже ослицата видя ангела Господен, тя падна под Валаама; а Валаам се разлюти и удари ослицата с тоягата си. 28 28 Тогава Господ отвори устата на ослицата, и тя рече на Валаама: Що съм ти сторила 29 та ме биеш вече три пъти? 29 А Валаам рече на ослицата: Защото се подигра с мене. Ах, да имах 30 нож в ръката си! сега бих те заклал. 30 И ослицата рече на Валаама: Не съм ли аз твоята ослица, на която си яздил през целия си живот до днес? Имала ли съм навик друг път да ти правя така? 31 А той рече: Не. 31 Тогава Господ отвори очите на Валаама, и той видя ангела Господен стоящ на пътя с гол нож в ръката си; и преклони глава и 32 падна на лицето си. 32 И ангелът Господен му каза: Ти защо би ослицата си вече три пъти? Ето, аз излязох да ти се съпротивя, защото пъ- 33 тят ти не е прав пред мене; 33 и ослицата ме видя и се отби от мене, ето, три пъти; ако да не бе се отбила от мене, до сега да съм те убил, а нея да 34 съм оставил жива. 34 Тогава Валаам рече на ангела Господен: Съгреших, защото не знаех, че ти стоеше на пътя против мене; и сега, ако това 35 не ти е угодно, аз ще се върна. 35 А ангелът Господен рече на Валаама: Иди с човеците; но само словото, което ти кажа, него да говориш. И 36 тъй, Валаам отиде с Валаковите първенци. 36 А като чу Валак, че иде Валаам, излезе да го посрещне до един моавски град *разположен там*, гдето Арнон е границата, в най-далечната част 37 на границата. 37 Тогава Валак рече на Валаама: Не пратих ли до тебе усърдно да те повикат? Защо не дойде при мене? Не мога ли да те въздиг- 38 на до почит? 38 А Валаам рече на Валака: Ето, дойдох при тебе; но имам ли сега власт да говоря нещо? Каквато дума тури Бог в устата ми, 39 нея ще говоря. 39 И Валаам отиде с Валака, и 40 дойдоха в Кириатузот. 40 И Валак жертвува говеда и овци, и изпрати *от тях* и на Валаама и 41 на първенците, които бяха с него, 41 А на сутринта Валак взе Валаама и го заведе на високите Ваалови места от гдето, той видя людете *до* крайната им част.

23 1 Тогава Валаам каза на Валака: Издигни ми тук седем жертвеника, и приготви ми тук се- 2 дем юнеца и седем овена. 2 И Валак стори, както рече Валаам; и Валак и Валаам принесоха 3 по юнец и овен на всеки жертвеник. 3 После Валаам рече на Валака: Застани близо при всеизгарянето си, и аз ще отида; може би да дойде Господ да ме посрещне; а каквото ми яви ще ти кажа. И отиде на гола височина. 4 4 И Бог срещна Валаама; а *Валаам* му рече: Приготвих седемте 5 жертвеника, и принесох по юнец и овен на всеки жертвеник. 5 И Господ тури дума в устата на Валаама, и рече: Върни се при Валака и според 6 тая *дума* говори. 6 Върна се, прочее, при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето си, той и 7 всичките моавски първенци. 7 Тогава почна беседата си, казвайки: - Валак ме доведе от Арам, Моавският цар от източните планини, *и каза ми:* Дойди, прокълни ми Якова, И дойди, хвър- 8 ли презрение върху Израиля. 8 Как да прокълна, когото Бог не проклина? Или как да хвърля презрение върху когото Господ не хвърля? 9 Защото от връх канарите го виждам, И от хълм- 9 овете го гледам; Ето люде, *които* ще се заселят отделно, И няма да се считат между народите. 10 10 Кой може да преброи пясъка Яковов, Или да изчисли четвъртата част от Израиля? Дано умра както умират праведните, И сетни- 11 те ми да бъдат както техните! 11 Тогава Валак рече на Валаама: Що ми направи ти? Взех те, за да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, 12 ти напълно си ги благословил! 12 А той в отговор каза: Не трябва ли да внимавам да говоря 13 онова, което Господ туря в устата ми? 13 Тогава Валак му рече: Дойди, моля, с мене на друго място, от гдето ще ги видиш; само крайната им част ще видиш, а всички тях няма да видиш; и прокълни ми ги от там. 14 14 И тъй, доведе го на полето Зофим, на върха на Фасга, и издигна седем жертвеника, и принесе по юнец и овен на 15 всеки жертвеник. 15 Тогава *Валаам* рече на Валака: Застани тука при всеизгарянето си, а аз ще срещна *Господа* там. 16 16 И Господ срещна Валаама, тури дума в устата му, и рече: Върни се при 17 Валака и според тая *дума* говори. 17 Той, прочее, дойде при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето си, и моавските първенци с него. И Валак му рече: Що говори Господ? 18 18 Тогава той почна притчата си, казвайки: - Стани, Валаче, та слушай; Дай ми ухо, ти сине Сепфоров! 19 19 Бог не е човек та да лъже, Нито човешки син та да се разкае; Той каза, и няма ли да извърши? Той 20 говори, и няма ли да го тури в действие? 20 Ето, аз получих *заповед* да благославям; И Той като 21 благослови, аз не мога да го отменя. 21 Не гледа беззаконие в Якова, Нито вижда извратеност в Израиля; Господ Бог негов с него е, И царско 22 възклицание има между тях. 22 Бог ги изведе из Египет: Има сила като див вол. 23 23 Наистина няма чародейство против Якова. И няма врачу-

ване против Израиля; На времето си ще се го-
вори за Якова И за Израиля: Що е извършил
24 Бог! 24 Ето, людете ще въстанат като лъвица, И
ще се дигнат като лъв; Няма да легнат, докато
не изядат лова И не изпият кръвта на убитите.
25 25 Тогава Валак рече на Валаама: Никак да не ги
26 проклинаш и никак да не ги благославяш. 26 А
Валаам в отговор каза на Валака: Не говорих
ли ти казвайки: Всичко що ми каже Господ, то-
27 ва ще сторя? 27 След това Валак пак рече на Ва-
лаама: Дойди, моля, ще те заведа *още* на друго
място, негли бъде угодно Богу да ми ги прокъл-
28 неш от там. 28 И Валак заведе Валаама на върха
29 на Фегор, който гледа към Иесимон. 29 Тогава
Валаам рече на Валака: Издигни ми тук седем
жертвеника, и приготви ми тук седем юнеца и
30 седем овена. 30 И Валак направи както рече Ва-
лаам, и принесе по юнец и овен на всеки жерт-
веник.

24 1 И Валаам, като видя, че беше угодно на
Господа да благославя Израиля, не отиде как-
то друг път да търси гадания, но обърна ли-
2 цето си към пустинята. 2 И като подигна очи,
Валаам видя Израиля заселен според племена-
3 та си; и Божият Дух слезе на него. 3 И почна
притчата си, казвайки: - Валаам син Веоров ка-
за: И човекът, който има отворени очи, каза;
4 4 Каза оня, който чу Божиите думи, Който ви-
дя видението от Всесилния, Който падна *в из-*
5 *стъпление*, но очите му бяха отворени: 5 Кол-
ко са красиви твоите шатри, Якове, Твоите ски-
6 нии, Израилю! 6 Като долини са разпростерни,
Като градини по речни брегове, Като алоини
дървета, които Господ е насадил, Като кедри
7 покрай водите. 7 Ще се излива вода из ведрата
му, И потомството му *ще се простира* в много
води; Царят му ще бъде по-висок от Агага, И
8 царството му ще се възвеличи. 8 Бог го изведе
из Египет; Има сила, както див вол; Ще пояде
неприятелските нему народи, Ще строши ко-
9 стите им, и ще ги удари със стрелите си. 9 Ле-
гнал е и лежи като лъв И като лъвица; кой ще
го възбуди? Благословен, който те благославя!
10 И проклет, който те проклина! 10 Тогава гневът
на Валака пламна против Валаама, и изпляска
с ръце: и Валак рече на Валаама: Аз те пови-
каx да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, три
11 пъти ти все ги благославяш. 11 Сега, прочее, бя-
гай на мястото си; рекох си да те въздигна до
голяма почит; но, ето, Господ те въздържа от
12 почит. 12 А Валаам рече на Валака: Не говорих
ли аз и на твоите посланици, които ми прати,
13 като казах: 13 Ако би ми дал Валак и къщата си
пълна със сребро и злато, не мога да престъпя
Господното повеление и да направя добро или
зло от себе си, но онова, което Господ прого-
вори, него ще кажа? 14 И сега, ето, аз си отивам 14
при своите люде; ела да ти кажа какво ще на-
правят тия люде на твоите люде в послешните
дни. 15 И като почна притчата си, рече: - Валаам 15
син Веоров каза, И човекът с отворени очи, ка-
за: 16 Каза оня, който чу думите Божии, Който 16
има знание за Всевишния Който видя видени-
ето от Всесилния, Който падна *в изстъпление*,
но очите му бяха отворени: 17 Виждам го, но не 17
сега; Гледам го, но не отблизо; Ще излезе звез-
да от Якова, И ще се въздигне скиптър от Из-
раиля; Ще порази моавските първенци, И ще
погуби всичките Ситови˚ потомци. 18 Едом ще 18
бъде притежаван, Още Сиир ще бъде притежа-
ван от неприятелите си; А Израил ще действува
мощно. 19 Един *произлязъл* от Якова ще завла- 19
дее И ще погуби останалите от града. 20 А като 20
видя Амалика, продължи притчата си и каза: -
Амалик е пръв между народите; Но най-сетне
съвсем ще се изтреби. 21 А като видя кенейци- 21
те продължи притчата си и каза: - Яко е твое-
то жилище, И положил си гнездото си на ка-
нарата, 22 Но кенейците ще се разорят Догде те 22
заплени Асур. 23 Още продължи притчата си и 23
каза: - Уви! кой ще остане жив, Когато Бог из-
върши това? 24 Но кораби *ще дойдат* от краймо- 24
рията на Китим, И ще смирят Асура, и ще сми-
рят Евера; Но и *дошлите* съвсем ще се изтребят.
25 Тогава, като стана Валаам, тръгна и се върна 25
на мястото си; също и Валак отиде по пътя си.

25 1 А докато Израил оставаше в Ситим, люде-
те почнаха да блудствуват с моавките; 2 защото 2
те канеха людете на жертвите на боговете си, и
людете ядяха и се кланяха на боговете им. 3 Из- 3
раил се привърза за Ваалфегора; и Господният
гняв пламна против Израиля. 4 Тогава Господ 4
рече на Моисея: Хвани всичките първенци на
людете и обеси ги за Господа пред слънцето, за
да се отвърне от Израиля Господният яростен
гняв. 5 И Моисей рече на Израилевите съдии: 5
Убийте всеки *подчинените* си човеци, които се
привързаха за Ваалфегора. 6 И, ето, един от из- 6
раилтяните дойде и доведе на братята си една
мадиамка пред очите на Моисея и пред цялото
общество израилтяни, когато те плачеха пред
входа на шатъра за срещане. 7 А Финеес, син 7
на Елеазара син на свещеника Аарона, като ви-
дя стана изсред обществото, взе копие в ръката
си, 8 и влезе подир израилтянина в спалнята та 8
прободе и двамата - израилтянина и жената в
корема й. Така язвата престана от израилтяни-
те. 9 А умрелите от язвата бяха двадесет и че- 9

24.17 Или, бунтовнически.

тири хиляди души. 10 Тогава Господ говори на
Моисея, казвайки: 11 Финеес, син на Елеазара,
син на свещеника Аарона, отвърна яростта Ми
от израилтяните; понеже показа ревност всред
тях подобна на Моята, така щото Аз не изтре-
бих израилтяните в ревността си. 12 За това ка-
жи му: Ето, Аз му давам Моя завет на мир; 13 ще
бъде нему и на потомството му подир него за-
вет на вечно свещенство, защото беше ревно-
стен за своя Бог и направи умилостивение за
израилтяните. 14 А името на убитият израилтя-
нин, който беше убит с мадиамката, беше Зим-
рий син на Салу, първенец на един бащин дом
от симеонците. 15 И името на убитата мадиамка
беше Хазвия, дъщеря на Сура, началник на лю-
дете, от един бащин дом в Мадиам. 16 След това
Господ говори на Моисея, казвайки: 17 Измъч-
вайте мадиамците и поразете ги; 18 защото те ви
измъчват с коварствата, с които ви примамиха
чрез Фегора и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на
един мадиамски първенец, която беше убита в
деня на язвата *наложена* поради Фегора.

26 1 А подир язвата Господ говори на Моисея
и Елеазара син на свещеника Аарона, казвай-
ки: 2 Пребройте цялото общество израилтяни
от двадесет години и нагоре, според бащини-
те им домове, всички в Израиля, които могат
да излизат на бой. 3 За това, Моисей и свеще-
никът Елеазар говориха на *людете* на моавски-
те полета, при Иордан срещу Ерихон, казвай-
ки: 4 *Пребройте людете* от двадесет години и
нагоре, според както Господ заповяда на Мои-
сея и на израилтяните, които излязоха из Еги-
петската земя. 5 Рувим, първородният на Изра-
иля. Рувимците бяха: от Еноха, семейството на
Еноховците; от Фалу, семейството на Фалуев-
ците; 6 от Есрона, семейството на Есроновците;
от Хармия, семейството на Хармиевците. 7 Тия
са семействата на рувимците; а преброените от
тях бяха четиридесет и три хиляди седемсто-
тин и тридесет души. 8 Синовете на Фалу бяха
Елиав; 9 и синовете на Елиава: Намуил, Датан и
Авирон. Това са ония Датан и Авирон, избра-
ните от обществото, които се подигнаха про-
тив Моисея и против Аарона между дружина-
та на Корея, когато се подигнаха против Госпо-
да; 10 и земята разтвори устата си та ги погълна
заедно с Корея при изтреблението на дружина-
та *му*, когато огънят пояде двеста и петдесет-
те човеци, и те станаха за знамение; 11 а сино-
вете на Корея не умряха. 12 Симеонците по се-
мействата си бяха: от Намуила, семейството на
Намуиловците; от Ямина, семейството на Ями-
новците; от Яхина, семейството на Яхиновци-
те; 13 от Зара, семейството на Заровците; от Сау-
ла, семейството на Сауловците. 14 Тия са семей- 14
ствата на Симеоновците, двадесет и две хиля-
ди и двеста души. 15 Гадците по семействата си 15
бяха: от Сафона, семейството на Сафоновци-
те; от Агия, семейството на Агиевците; от Су-
ния, семейството на Суниевците; 16 от Азения, 16
семейството на Азениевците; от Ирия, семей-
ството на Ириевците; 17 от Арода, семейство- 17
то на Ародовците; от Арилия, семейството на
Арилиевците. 18 Тия са семействата на гадците; 18
и преброените от тях бяха четиридесет хиля-
ди и петстотин души. 19 Юдовите синове бяха 19
Ир и Онан; но Ир и Онан умряха в Ханаанс-
ката земя. 20 А юдейците по семействата си бя- 20
ха; от Села, семейството на Селаевците; от Фа-
реса, семейството на Фаресовците; от Зара, се-
мейството на Заровците. 21 И Фаресовите по- 21
томци бяха: от Есрона, семейството на Есро-
новците; от Амула, семейството на Амуловци-
те. 22 Тия са Юдовите семейства; и преброени- 22
те от тях бяха седемдесет и шест хиляди и пет-
стотин души. 23 Исахарците по семействата си 23
бяха: от Тола, семейството на Толовците; от
Фуа, семейството на Фуавците; 24 от Ясува, се- 24
мейството на Ясувовците; от Симрона, семей-
ството на Симроновците. 25 Тия са Исахаровите 25
семейства; и преброените от тях бяха шестде-
сет и четири хиляди и триста души. 26 Завулон- 26
ците по семействата си бяха: от Середа, семей-
ството на Середовците; от Елона, семейството
на Елоновците; от Ялеила, семейството на Яле-
иловците. 27 Тия са семействата на завулонци- 27
те; и преброените от тях бяха шестдесет хиля-
ди и петстотин души. 28 Иосифовите синове по 28
семействата си бяха Манасия и Ефрем. 29 Мана- 29
сийците бяха: от Махира, семейството на Ма-
хировците. И Махир роди Галаада; а от Гала-
ада, семейството на Галаадовците. 30 Ето Гала- 30
адовите потомци: от Ахиезера, семейството на
Ахиезеровците; от Хелека, семейството на Хе-
лековците; 31 от Асриила, семейството на Асри- 31
иловците; от Сихема, семейството на Сихемов-
ците; 32 от Семида, семейството на Семидовци- 32
те; и от Ефера, семейството на Еферовците. 33 А 33
Салпаад Еферовият син нямаше синове, но дъ-
щери; а имената на Салпаадовите дъщери бя-
ха Маала, Ноа, Егла, Мелха и Терса. 34 Тия са 34
Манасиевите семейства; и преброените от тях
бяха петдесет и две хиляди и седемстотин ду-
ши. 35 А ето ефремците по семействата им: от 35
Сутала, семейството на Суталовците; от Вехе-
ра, семейството на Вехеровците; от Тахана, се-
мейството на Тахановците. 36 Ето и Суталовите 36
потомци: от Ерана, семейството на Ерановците.
37 Тия са семействата на ефремците; и преброе- 37

ните от тях бяха тридесет и две хиляди и пет-
стотин души. Тия са Иосифовите потомци по
38 семействата си. 38 Вениаминците по семейства-
та си бяха: от Вела, семейството на Веловци-
те; от Асвила, семейството на Асвиловците; от
39 Ахирама, семейството на Ахирамовците; 39 от
Суфама, семейството на Суфамовците; от Уфа-
40 ма, семейството на Уфамовците. 40 А Велови-
те синове бяха Аред и Нееман; *от Ареда*, се-
мейството на Аредовците; от Неемана, семей-
41 ството на Неемановците. 41 Тия са вениаминци-
те по семействата си; и преброените от тях бя-
ха четиридесет и пет хиляди и шестстотин ду-
42 ши. 42 Ето данците по семействата им: от Суа-
ма, семейството на Суамовците. Тия са Данови-
43 те семейства по семействата си. 43 Преброените
от всичките семейства на Суамовците бяха ше-
стдесет и четири хиляди и четиристотин души.
44 44 Асирците по семействата си бяха: от Емна, се-
мейството на Емновците; от Есуи, семейството
на Есуиевците; от Верия, семейството на Вери-
45 евците. 45 От Вериевите потомци бяха: от Хевe-
ра, семейството на Хеверовците; от Малхиила,
46 семейството на Малхииловците. 46 А името на
47 Асировата дъщеря беше Сара. 47 Тия са семей-
ствата на асирците; и преброените от тях бя-
ха петдесет и три хиляди и четиристотин ду-
48 ши. 48 Нефталимците по семействата си бяха: от
Ясиила, семейството на Ясииловците; от Гуния,
49 семейството на Гуниевците; 49 от Есера, семей-
ството на Есеровците; от Силима; семейството
50 на Силимовците. 50 Тия са Нефталимовите се-
мейства по семействата си; и преброените от
тях бяха четиридесет и пет хиляди и четири-
51 стотин души. 51 Числото на преброените от из-
раилтяните беше шестстотин и една хиляда се-
52 демстотин и тридесет души. 52 Тогава Господ
53 говори на Моисея, казвайки: 53 На тях нека се
раздели земята за наследство, според числото
54 на имената им. 54 На по-многобройните дай по-
голямо наследство, а на по-малобройните дай
по-малко наследство: на всяко племе да се да-
де наследството му, според числото на прebро-
55 ените от него. 55 При все това, обаче, земята ще
се раздели с жребие; и те ще наследят според
56 имената на бащините си племена. 56 С жребие
да се раздели наследството им между мнозина-
57 та и малцината. 57 А ето числото на преброени-
те от левийците по семействата им: от Гирсона,
семейството на Гирсоновците; от Каата, семей-
ството на Каатовците; от Мерария, семейство-
58 то на Мерариевците. 58 Ето Левиевите семей-
ства: семейството на Левиевците, семейството
на Хевроновците, семейството на Маалиевци-
те, семейството на Мусиевците, семейството на
Кореевците; а Каат роди Амрама. 59 Името на 59
Амрамовата жена беше Иохавед, Левиева дъ-
щеря, която се роди на Левия в Египет; и тя ро-
ди на Амрама Аарона и Моисея и сестра им Ма-
риам. 60 А на Аарона се родиха Надав, Авиуд, 60
Елеазар и Итамар. 61 Но Надав и Авиуд умряха, 61
когато принесоха чужд огън пред Господа. 62 А 62
преброените от *левийците* бяха двадесет и три
хиляди, всичките мъжки от един месец и нагo-
ре; те не бяха преброени между израилтяните,
понеже на тях не се даде наследство между из-
раилтяните. 63 Тия са преброените чрез Моисея 63
и свещеника Елеазар, които преброиха израи-
лтяните на моавските полета при Иордан, сре-
щу Ерихон. 64 Но между тях не се намираше чо- 64
век от ония, които бяха преброени от Моисея и
свещеника Аарон, когато те преброиха израи-
лтяните в Синайската пустиня; 65 защото за тях 65
Господ бе казал: непременно ще измрат в пу-
стинята. От тях не остана ни един, освен Халев
Ефониевият син и Исус Навиевият син.

1 Тогава дойдоха дъщерите на Салпаада **27**
Еферовия син, а *Ефер* син на Галаада, син на
Махира, син на Манасия, от семействата на Ма-
насия Иосифовия син. А ето имената на дъ-
щерите му: Маала, Нуа, Егла, Мелха и Тер-
са. 2 Те застанаха пред Моисея, пред свещени- 2
ка Елеазара, и пред първенците и цялото об-
щество, при входа на шатъра за срещане, и реко-
ха: 3 Баща ни умря в пустинята; а той не беше 3
от дружината на ония, които се събраха про-
тив Господа в Кореевата дружина, но умря по-
ради своя си грях; и нямаше синове. 4 Защо да 4
изчезне името на баща ни отсред семейството
му по причина, че не е имал син? Дай на нас на-
следство между братята на баща ни. 5 И Мои- 5
сей представи делото им пред Господа. 6 Тога- 6
ва Господ говори на Моисея, казвайки: 7 Право 7
говорят Салпаадовите дъщери; непременно да
им дадеш да притежават наследство между бра-
тята на баща си, и да направиш да мине върху
тях наследството на баща им. 8 И говори на из- 8
раилтяните, казвайки: Ако умре някой без да
има син, тогава да прехвърлите наследството
му върху дъщеря му. 9 И ако няма дъщеря, тога- 9
ва да дадете наследството му на братята му. 10 И 10
ако няма братя, тогава да дадете наследството
му на бащините му братя. 11 Но ако баща му ня- 11
ма братя, тогава да дадете наследството му на
най-близкия му сродник от семейството му, и
той да го притежава. Това да бъде съдебен за-
кон за израилтяните, според както Господ за-
повяда на Моисея. 12 След това Господ рече на 12
Моисея: Възкачи се на тая планина Аварим и
прегледай земята, която съм дал на израилтя-

13 ните; [13] и като я прегледаш, ще се прибереш и ти
при людете си, както се прибра брат ти Аарон;
14 [14] защото в пустинята Цин, когато обществото
се противеше, вие не се покорихте на повелението Ми, да Ме осветите при водата пред тях.
(Това е водата на Мерива при Кадис в пусти-
15 нята Цин). [15] А Моисей говори на Господа, каз-
16 вайки: [16] Господ, Бог на духовете на всяка твар,
17 нека постави над обществото човек, [17] който да
излиза пред тях и който да влиза пред тях, кой-
то да ги извежда и който да ги въвежда, за да
не бъде Господното общество като овци, които
18 нямат пастир. [18] И Господ каза на Моисея: Вze-
ми при себе си Исуса Навиевия син, човек в ко-
19 гото е Духът, и положи на него ръката си; [19] и
като го представиш пред свещеника Елеазара
и пред цялото общество, дай му поръчка пред
20 тях. [20] И възложи на него част от твоята почет-
на *власт*, за да го слуша цялото общество из-
21 раилтяни. [21] И той да стои пред свещеника Еле-
азара, който ще се допитва до Господа за него
според съда на Урима; и по неговата дума да
влизат, той и всичките израилтяни с него, и ця-
22 лото общество. [22] И Моисей стори според както
му заповяда Господ; взе Исуса и представи го
пред свещеника Елеазара и пред цялото обще-
23 ство; [23] и като положи ръцете си на него, даде
му поръчка, според както Господ заповяда чрез
Моисея.

28 [1] Господ говори още на Моисея, казвайки:
2 [2] Заповядай на израилтяните, като им кажеш:
Внимавайте да Ми принасяте на определено-
то им време Моите приноси, хляба Ми за бла-
3 гоуханна чрез огън жертва на Мене. [3] И кажи
им: Ето приносът чрез огън, който ще принася-
те Господу: две едногодишни агнета на ден, без
4 недостатък, за всегдашно всеизгаряне. [4] Едното
агне да принасяш заран, а другото агне да при-
5 насяш вечер; [5] а за хлебен принос една десета
от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин пъ-
6 рвоток дървено масло. [6] Това е всегдашно все-
изгаряне, определено на Синайската планина,
7 за благоуханна жертва чрез огън Господу. [7] И
възлиянието му да бъде четвърт ин за едното
агне; в светилището да възливаш силно питие
8 за възлияние Господу. [8] А другото агне да при-
насяш привечер; както утринния хлебен при-
нос, и както възлиянието му, така да го при-
насяш за благоуханна жертва чрез огън Госпо-
9 ду. [9] А в съботен ден *да принасяте* две едного-
дишни агнета, без недостатък, и две десети *от*
ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за
10 хлебен принос с възлиянието му. [10] Това е все-
изгарянето за всяка събота, освен всегдашно-
11 то всеизгаряне с възлиянието му. [11] В новолу-
ниятa си да принасяте за всеизгаряне Господу
два юнеца, един овен, седем едногодишни агне-
та без недостатък; [12] и за всеки юнец три десети 12
от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло
за хлебен принос; и за единия овен две десети
от ефа чисто брашно, смесено с дървено мас-
ло за хлебен принос; [13] и за всяко агне по една 13
десета *от ефа* чисто брашно, смесено с дърве-
но масло за хлебен принос. Това е всеизгаряне,
за благоуханна жертва чрез огън Господу. [14] А 14
възлиянието им да бъде вино, половин ин за
юнеца, една трета от ин за овена и четвърт ин
за агнето. Това е всеизгарянето за всеки месец
през месеците на годината. [15] И освен всегдаш- 15
ното всеизгаряне да се принася Господу един
козел в принос за грях, с възлиянието му. [16] На 16
четиринадесетия ден от първия месец е Господ-
ната Пасха. [17] А на петнадесетия ден от тоя ме- 17
сец е празник; седем дена да се яде безквасен
хляб. [18] На първия ден да има свето събрание, 18
и да не работите никаква слугинска работа; [19] а 19
да принесете жертва чрез огън, за всеизгаряне
Господу: два юнеца, един овен и седем едного-
дишни агнета, които да бъдат без недостатък.
[20] А хлебният им принос да бъде от чисто бра- 20
шно, смесено с дървено масло; три десети *от ефа*
да принесете за юнеца; две десети за овена; [21] и 21
по една десета *от ефа* да принесеш за всяко от
седемте агнета; [22] и един козел в принос за грях, 22
за да се извърши умилостивение за вас. [23] Тия 23
да принесете в прибавка на утринното всеизга-
ряне, което е всегдашно всеизгаряне. [24] Така да 24
принасяте храната всеки ден през седемте дена
за благоуханна жертва чрез огън Господу: то-
ва да се принася с възлиянието му, в прибав-
ка на всегдашното всеизгаряне. [25] А на седмия 25
ден да имате свето събрание и да не работите
никаква слугинска работа. [26] Също и в деня на 26
първите плодове, когато принесете нов хлебен
принос Господу през *празника* ви *на* седмици-
те, да имате свето събрание, и да не работите
никаква слугинска работа. [27] И за благоухание 27
Господу да принесете във всеизгаряне два юне-
ца, един овен и седем едногодишни агнета. [28] А 28
хлебният им принос да бъде от чисто брашно,
смесено с дървено масло, - три десети *от ефа* за
всеки юнец, две десети за единия овен, [29] и по 29
една десета за всяко от седемте агнета; [30] и един 30
козел, за да се извърши умилостивение за вас.
[31] Тия да принесете (без недостатък да бъдат) 31
с възлиянието им, в прибавка на всегдашното
всеизгаряне с хлебния му принос.

[1] В седмия месец, на първия ден от месеца, **29**
да имате свето събрание и да не работите ни-
каква слугинска работа; той да ви бъде ден на

тръбно възклицание. 2 Да принесете във всеизгаряне, за благоухание Господу, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък; 3 а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети *от ефа* за юнеца, две десети за овена, 4 и по една десета за всяко от седемте агнета; 5 и един козел в принос за грях, за да се извърши умилостивение за вас; 6 в прибавка на новолунното всеизгаряне и хлебния му принос, и всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им, според определеното за тях, за благоуханна жертва чрез огън Господу. 7 И на десетия ден от тоя седми месец да имате свето събрание, и да смирите душите си, и да не работите никаква работа; 8 а да принесете във всеизгаряне Господу, за благоухание, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък; 9 а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети *от ефа* за юнеца, две десети за единия овен, 10 и по една десета за всяко от седемте агнета; 11 един козел в принос за грях, в прибавка на приноса в умилостивение за грях и всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им. 12 И на петнадесетия ден от седмия месец да имате свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа, а да пазите празник Господу седем дена. 13 Да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу, тринадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък. 14 А хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети *от ефа* за всеки от тринадесетте юнеца, две десети за всеки от двата овена. 15 и по една десета за всяко от четиринадесетте агнета; 16 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 17 На втория ден *да принесете* дванадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 18 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 19 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им. 20 На третия ден, единадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 21 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 22 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му. 23 На четвъртия ден, десет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 24 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено 25 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 26 На петия ден, девет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък; 27 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 28 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 29 На шестия ден, осем юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 30 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 31 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 32 На седмия ден, седем юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 33 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено за тях; 34 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 35 На осмия ден да имате тържествено събрание и да не работите никаква слугинска работа; 36 и да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, без недостатък; 37 хлебният им принос с възлиянията им за юнеца, за овена и за агнетата, според числото им, както е определено; 38 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 39 Тия да принасяте Господу на празниците си, - в прибавка на обреците си и доброволните си приноси, - за всеизгарянията си, за хлебните си приноси, за възлиянията си, и за примирителните си приноси. 40 И Моисей каза *тия неща* на израилтяните напълно, както Господ заповяда на Моисея.

30 1 Така също Моисей говори на началниците от племената на израилтяните, казвайки: Ето що заповяда Господ: 2 Когато някой мъж направи обрек Господу, или се закълне с клетва та обвързва душата си със задължение, нека не наруши думата си, но нека извърши, според всичко що е излязло из устата му. 3 Тоже, ако някоя жена направи обрек Господу, и обвърже *себе си* със задължение, в младостта си, в бащиния си дом, 4 и баща й чуе обрека й и задължението, с което е обвързала душата си, и ба-

ща й не й каже нищо, тогава всичките й обреци
си остават в сила, и всяко нейно задължение, с
което е обвързала душата си, си остава в сила.
5 [5] Но ако й забрани баща й, в деня когато чуе,
то никой от обреците й или от задълженията, с
които е обвързала душата си, няма да остане в
сила; и Господ ще й прости понеже й е забранил
6 баща й. [6] Но ако се омъжи, като има на себе си
обрека си, или нещо необмислено изговорено
7 с устните й, с което е обвързала душата си, [7] и
мъжът й, като чуе, не й каже нищо, в деня ко-
гато чуе, тогава обреците й си остават в сила, и
задълженията, с които е обвързала душата си,
8 си остават в сила. [8] Но ако й забрани мъжът й, в
деня когато чуе, тогава той ще унищожи обре-
ка, който е взела върху себе си, и онова, което
е необмислено изговорила с устните си, с кое-
то е обвързала душата си; и Господ ще й про-
9 сти. [9] Обрек направен от вдовица или напусна-
та жена, всичко, с което би обвързала душата
10 си, си остава върху нея. [10] Но ако *една жена* е
направила обрек в къщата на мъжа си, или е об-
11 вързала душата си с клетвено задължение, [11] и
мъжът й е чул и не й е казал нищо, нито й е за-
бранил, тогава всичките й обреци си остават в
сила, и всичките задължения, с които е обвър-
12 зала душата си, си остават в сила. [12] Но ако, в
деня, когато е чул, мъжът й ги е съвсем унищо-
жил, тогава онова, което е излязло из устните й
относно обреците й и относно обвързването на
душата й не ще остане в сила; мъжът й ги е уни-
13 щожил, и Господ ще й прости. [13] Мъжът й може
да утвърди, и мъжът й може да унищожи всеки
обрек и всяко клетвено задължение за смиря-
14 ването на душата й; [14] но ако мъжът й ден след
ден продължава да мълчи, тогава той потвър-
ждава всичките й обреци и всичките задълже-
ния, които са върху нея; той ги е потвърдил за-
щото не й е казал нищо в деня, когато ги е чул.
15 [15] Но ако ги унищожи някак по-после, след като
16 ги е чул, тогава той ще носи нейния грях. [16] Тия
са повеленията, които Господ заповяда на Мо-
исея, *да се пазят* между мъж и жена му, и меж-
ду баща и дъщеря му в младостта й, догдето е в
бащиния си дом, *относно обреците*.

31 [1] След това Господ говори на Моисея, каз-
2 вайки: [2] Въздай на мадиамците за израилтяни-
те, и след това ще се приберeш при людете си.
3 [3] Моисей, прочее, говори на людете, казвайки:
Нека се въоръжат от вас мъже за бой и нека
отидат против Мадиама за да извършат въз-
4 даяние върху Мадиама за Господа. [4] По хиля-
да души от всяко племе от всичките Израиле-
5 ви племена да изпратите на войната. [5] И така,
от Израилевите хиляди се преброиха по хиля-
да души от всяко племе, дванадесет хиляди ду-
ши, въоръжени за бой. [6] И Моисей ги изпра- 6
ти на войната, по хиляда души от всяко пле-
ме, тях и Финееса, син на свещеника Елеазара, със светите вещи и с тръбите за тревога в ръцете му. [7] Те воюваха против Мадиама, спо- 7
ред както Господ заповяда на Моисея, и уби-
ха всяко мъжко. [8] И между убитите убиха и ма- 8
диамските царе: Евия, Рекема, Сура, Ура и Ре-
ва, петима мадиамски царе; убиха с нож и Ва-
лаама Веоровия син. [9] А израилтяните плени- 9
ха жените на мадиамците, децата им, всичкия
им добитък и всичките им стада; и разграби-
ха всичкия им имот. [10] А всичките им градове, 10
в местата населени от тях, и всичките им ста-
нове изгориха с огън. [11] И взеха всичките кори- 11
сти и всичката плячка, и човек и животно. [12] И 12
докараха пленниците, плячката и користите на
Моисея, на свещеника Елеазар и на общество-
то израилтяни в стана, на моавските полета при
Иордан, срещу Ерихон. [13] Тогава Моисей, све- 13
щеникът Елеазар и всичките първенци на об-
ществото излязоха да ги посрещнат вън от ста-
на. [14] Но Моисей се разгневи на военачалници- 14
те, на хилядниците и на стотниците, които се
връщаха от военния поход; [15] и Моисей им ре- 15
че: Оставихте ли живи всичките жени? [16] Ето, 16
те, по съвета на Валаама, накараха израилтяни-
те да беззаконствуват против Господа в делото
на Фегора, тъй че язвата се яви всред Господ-
ното общество. [17] За това, убийте сега всичките 17
мъжки от децата, и убийте всяка жена, която е
позната мъж, като е лежала с него. [18] А всич- 18
ките момичета, които не са познали мъж, ко-
ито не са лежали с такъв, оставете живи за се-
бе си. [19] И вие останете вън от стана седем де- 19
на; вие и пленниците ви, всеки *от вас*, който е
убил човек, и който се е допрял до убит, очис-
тете се на третия ден и на седмия ден; [20] очисте- 20
те и всичките дрехи, всичките кожени вещи, и
всичко, което е направено от козина, и всички-
те дървени съдове. [21] Също и свещеникът Еле- 21
азар рече на войниците, които бяха ходили на
война: Това е повелението, което Господ запо-
вяда на Моисея като закон. [22] Само че злато- 22
то, среброто, медта, желязото, оловото и калая,
[23] всичко, което може да устои на огън, прека- 23
райте през огън, и ще бъде чисто; обаче, трябва да се очисти и с очистителната вода; и всичко що не може да устои на огън прекарай през вода. [24] Тогава на седмия ден да изперете дрехите 24
си, и ще бъдете чисти; и подир това да влезете
в стана. [25] И Господ говори на Моисея, казвай- 25
ки: [26] Ти и свещеникът Елеазар и началниците 26
на бащините *домове* от обществото пребройте

27 плячката и пленниците, и човек и животно, 27 и
раздели плячката на две, между войниците, ко-
28 ито ходиха на война и цялото общество. 28 От
дела на войниците, които ходиха на бой, отде-
ли като данък за Господа по една душа от пет-
стотин - от човеци, от говеда, от осли и от ов-
29 ци; 29 от тяхната половина да вземеш това и да
го дадеш на свещеника Елеазара, като възвиша-
30 ем принос Господу. 30 А от половината, *която*
се дава на израилтяните, да вземеш по един дял
от петдесет - от човеци, от говеда, от осли и от
овци - от всеки добитък, - и да ги дадеш на ле-
витите, които пазят заръчаното за Господната
31 скиния. 31 И тъй Моисей и свещеникът Елеазар
сториха, според както Господ заповяда на Мо-
32 исея. 32 А плячката, *то ест*, това, което остана
в плен, което войниците запленихa, беше: ов-
33 ци, шестстотин седемдесет и пет хиляди; 33 го-
34 веда, седемдесет и две хиляди; 34 осли, шестде-
35 сет и една хиляда 35 и човеци - жени, които не
бяха познали мъж, чрез лягане с такъв - всич-
36 ко тридесет и две хиляди души. 36 Половината,
делът на ония, които бяха ходили на бой, беше
на брой: овци, триста и тридесет и седем хиля-
37 ди и петстотин; 37 а данъкът за Господа от овци-
38 те беше шестстотин седемдесет и пет; 38 говеда-
та бяха тридесет и шест хиляди, от които данъ-
39 кът за Господа беше седемдесет и две; 39 ослите
бяха тридесет хиляди и петстотин, от които
данъкът за Господа беше шестдесет и един;
40 40 и човеците бяха шестнадесет хиляди, от ко-
ито данъкът за Господа беше тридесет и двама
41 души, 41 И Моисей даде данъка, като възвиша-
ем принос Господу, на свещеника Елеазара, ка-
42 кто Господ заповяда на Моисея. 42 А половина-
та, *която се даде* на израилтяните, която Мои-
43 сей отдели от войниците, 43 *то ест*, половина-
та за обществото, беше: овци, триста и триде-
44 сет и седем хиляди и петстотин; 44 говеда, три-
45 десет и шест хиляди; 45 осли, тридесет хиляди
46 и петстотин; 46 и човеци - шестнадесет хиляди.
47 47 От тая половина за израилтяните Моисей взе
по един дял от петдесет, от човеци и от живот-
ни, и ги даде на левитите, които пазеха заръча-
ното за Господната скиния, според както Гос-
48 под заповяда на Моисея. 48 Тогава се прибли-
жиха при Моисея началниците, които бяха над
хилядите на войската, хилядниците и стотни-
49 ците, 49 и рекоха на Моисея: Слугите ти пре-
броиха войниците, които са под ръката ни; и
50 не липсва ни един от нас. 50 За това принасяме
дар Господу, всеки каквото е намерил, златни
неща, верижки, гривни, пръстени, обеци и мъ-
ниста, за да се извърши умилостивение за ду-
51 шите ни пред Господа. 51 И Моисей и свещени-
кът Елеазар взеха златото от тях, всичко в из-
работени украшения. 52 И всичкото злато от въз- 52
вишаемия принос, който хилядниците и стот-
ниците принесоха Господу, беше шестнадесет
хиляди седемстотин и петдесет сикли. 53 (*Защо-* 53
то войниците бяха грабили, всеки за себе си).
54 И Моисей и свещеникът Елеазар, като взеха 54
златото от хилядниците и стотниците, донесо-
ха го в шатъра за срещане, за спомен на изра-
илтяните пред Господа.

32 1 А рувимците и гадците имаха твърде мно-
го добитък; и когато видяха Язирската земя и
Галаадската земя, че, ето, мястото беше място
за добитък, 2 то гадците и рувимците дойдоха 2
та говориха на Моисея, на свещеника Елеазара,
и на първенците на обществото, казвайки:
3 Атарот, Девон, Язир, Нимра, Есевон, Елеала, 3
Севама, Нево и Веон, 4 земята, която Господ по- 4
рази пред Израилевото общество, е земя за до-
битък; а слугите ти имат добитък. 5 За това, ре- 5
коха, ако сме придобили твоето благоволение,
нека се даде тая земя на слугите ти за прите-
жание; не ни привеждай през Иордан. 6 А Мои- 6
сей рече на гадците и на рувимците: Да идат ли
братята ви на бой, а вие тук да седите? 7 Защо 7
обезсърчавате сърцата на израилтяните, та да
не преминат в земята, която Господ им е дал?
8 Така сториха бащите ви, когато ги изпратих 8
от Кадис-варни, за да видят земята; 9 отидоха 9
до долината Есхол, и, като видяха земята, обез-
сърчиха сърцата на израилтяните, та да не вля-
зат в земята, която Господ им бе дал. 10 И в оня 10
ден гневът на Господа пламна, и той се закле
казвайки: 11 Ни един от ония мъже, които из- 11
лязоха из Египет, от двадесет години и нагоре, няма да види земята, за която съм се клел на Авраама, Исаака и Якова, защото не Ме последваха напълно, 12 освен Халева син на Ефо- 12
ния Кенезов, и Исуса Навиевият син, защото те
напълно последваха Господа. 13 Гневът на Гос- 13
пода пламна против Израиля, и Той ги направи да се скитат из пустинята за четиридесет години, догде се довърши изцяло онова поколение, което беше сторило зло пред Господа. 14 И, 14
ето, вместо бащите си, издигнахте се вие, при-
бавка на грешни човеци, и ще разпалите пове-
че пламъка на Господния гняв против Израи-
ля. 15 Защото, ако вие се отвърнете от Него, Той 15
ще остави тях още еднъж в пустинята; и така
вие ще *станете причина да* погинат всички тия
люде. 16 Но те пристъпиха при *Моисея* и реко- 16
ха: Ще съградим тука огради за добитъка си и
градове за челядите си; 17 а сами ние сме гото- 17
ви да вървим въоръжени пред израилтяните,
догде ги заведем до мястото им; и челядите ни

ще седят в укрепените градове *в безопасност* от
18 местните жители. [18] Няма да се върнем в домо-
вете си догде израилтяните не наследят, всеки
19 наследството си. [19] Защото ние няма да насле-
дим с тях отвъд Иордан и по-нататък, понеже
нашето наследство ни се падна отсам Иордан
20 на изток. [20] Тогава Моисей им рече: Ако напра-
вите това, ако отидете въоръжени на бой пред
21 Господа, [21] ако всички въоръжени преминете
Иордан пред Господа, догде изгони Той враго-
22 вете Си от пред Себе Си, [22] и земята се завладее
пред Господа, а подир това се върнете, тогава
ще бъдете невинни пред Господа и пред Изра-
иля, и ще имате тая земя за притежание пред
23 Господа. [23] Но ако не направите така, ето, ще
съгрешите пред Господа; и да знаете, че грехът
24 ви ще ви намери. [24] Съградете градове за челя-
дите си и огради за овците си, и сторете това,
25 което излезе из устата ви. [25] И гадците и рувим-
ците говориха на Моисея, казвайки: Слугите ти
26 ще сторят, както господарят ни заповяда. [26] Де-
цата ни, жените ни, стадата ни и всичкият ни
добитък ще останат тук в галаадските градове;
27 [27] а слугите ти, всички въоръжени и опълчени,
ще отидат пред Господа на бой, както господа-
28 рят ни каза. [28] Тогава Моисей даде поръчка за
тях на свещеника Елеазара, на Исуса Навина, и
на началниците на бащините *домове* от племе-
29 ната на израилтяните. [29] Моисей им рече: Ако
гадците и рувимците преминат с вас Иордан,
всички въоръжени за бой пред Господа, и се за-
владее земята пред вас, тогава ще им дадете Га-
30 лаадската земя за притежание. [30] Но ако не щат
да преминат с вас въоръжени, тогава да взе-
мат наследство между вас в Ханаанската земя.
31 [31] И гадците и рувимците в отговор рекоха: Ка-
кто рече Господ на слугите ти, така ще сторим.
32 [32] Ние ще заминем въоръжени пред Господа в
Ханаанската земя, за да притежаваме наслед-
33 ството си оттатък° Иордан. [33] И тъй, Моисей им
даде, *то ест*, на гадците, на рувимците и на по-
ловината от племето на Иосифовия син Мана-
сия, царството на аморейския цар Сион и цар-
ството на васанския цар Ог, земята заедно с гра-
довете в пределите й, градовете на околната зе-
34 мя. [34] И гадците съградиха Девон, Атарот, Аро-
35, 36 ир, [35] Атротсофан, Язир, Иогвея, [36] Ветнимра и
Ветаран, укрепени градове и огради за овци.
37 [37] А рувимците съградиха Есевон, Елеала, Ки-
38 риатаим, [38] Нево и Ваалмеон (с променени име-
на) и Севама; и преименуваха градовете, които
39 съградиха. [39] И потомците на Манасиевия син
Махир отидоха в Галаад, завладяха го и изпъ-
40 диха аморейците, които бяха в него. [40] За то-
ва Моисей даде Галаад на Махира Манасиевия
син, и той се засели в него. [41] А Манасиевият 41
син Яир отиде та завладя градовете му и ги на-
именува Авот-Яир°. [42] И Нова отиде та превзе 42
Кенат и селата му и го наименува Нова по свое-
то име.

33 [1] Ето пътуванията на израилтяните, които
излязоха из Египетската земя по устроените си
войнства под Моисеева и Ааронова ръка. [2] Мо- 2
исей по Господно повеление написа тръгвания-
та им според пътуванията им; и ето пътувани-
ята им според тръгванията им. [3] В първия ме- 3
сец, на петнадесетия ден от първия месец, от-
пътуваха от Рамесий; на сутринта на пасхата
израилтяните излязоха с издигната ръка пред
очите на всичките египтяни, [4] когато египтяни- 4
те погребваха всичките си първородни, които
Господ беше поразил помежду им. (И над бо-
говете им Господ извърши съдби). [5] И израил- 5
тяните, като отпътуваха от Рамесий, разполо-
жиха стан в Сокхот. [6] Като отпътуваха от Сок- 6
хот, разположиха стан в Етам, който е в края
на пустинята. [7] Като отпътуваха от Етам върна- 7
ха се към Пиаирот, който е срещу Веелсефон, и
разположиха стан срещу Мигдол. [8] А когато от- 8
пътуваха от Пиаирот, преминаха през морето в
пустинята, та пътуваха тридневен път през пу-
стинята Етам и разположиха стан в Мера. [9] А 9
като отпътуваха от Мера, дойдоха в Елим; а
в Елим имаше дванадесет водни извори и се-
демдесет палмови дървета, и там разположи-
ха стан. [10] Като отпътуваха от Елим, разполо- 10
жиха стан при Червеното море. [11] Като отпъ- 11
туваха от Червеното море, разположиха стан в
пустинята Син. [12] Като отпътуваха от пустиня- 12
та Син, разположиха стан в Дофка. [13] Като от- 13
пътуваха от Дофка, разположиха стан в Елус.
[14] Като отпътуваха от Елус, разположиха стан 14
в Рафидим, гдето нямаше вода да пият люде-
те. [15] Като отпътуваха от Рафидим, разположи- 15
ха стан в Синайската пустиня. [16] Като отпъту- 16
ваха от Синайската пустиня, разположиха стан
в Киврот-атаава. [17] Като отпътуваха от Киврот- 17
атаава, разположиха стан в Асирот. [18] Като от- 18
пътуваха от Асирот, разположиха стан в Ритма.
[19] Като отпътуваха от Ритма, разположиха стан 19
в Римон-Фарес. [20] Като отпътуваха от Римон- 20
фарес, разположиха стан в Ливна. [21] Като от- 21
пътуваха от Ливна, разположиха стан в Риса.
[22] Като отпътуваха от Риса, разположиха стан 22
в Кеелата. [23] Като отпътуваха от Кеелата, раз- 23
положиха стан в хълма Сафер. [24] Като отпъту- 24
ваха от хълма Сафер, разположиха стан в Ха-
рада. [25] Като отпътуваха от Харада, разположи- 25

32.32 На изток от. **41** Т.е., Яирови паланки.

ха стан в Макилот. 26 Като отпътуваха от Макилот, разположиха стан в Тахат. 27 Като отпътуваха от Тахат, разположиха стан в Тара. 28 Като отпътуваха от Тара, разположиха стан в Митка. 29 Като отпътуваха от Митка, разположиха стан в Асемона. 30 Като отпътуваха от Асемона, разположиха стан в Масирот. 31 Като отпътуваха от Масирот, разположиха стан във Венеякан. 32 Като отпътуваха от Венеякан, разположиха стан в Хоргадгад. 33 Като отпътуваха от Хоргадгад, разположиха стан в Иотвата. 34 Като отпътуваха от Иотвата, разположиха стан в Еврона. 35 Като отпътуваха от Еврона, разположиха стан в Есион-гавер. 36 Като отпътуваха от Есион-гавер, разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис. 37 А като отпътуваха от Кадис, разположиха стан в планината Ор, при края на Едомската земя. 38 И по Господно повеление свещеникът Аарон се изкачи на планината Ор, и умря там, в четиридесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в петия месец, на първия ден от месеца. 39 Аарон беше на сто и двадесет и три години, когато умря на планината Ор. 40 И арадският цар, ханаанецът, който живееше на юг от Ханаанската земя, чу за идването на израилтяните. 41 А те, като отпътуваха от планината Ор, разположиха стан в Салмона. 42 Като отпътуваха от Салмона, разположиха стан във Финон. 43 Като отпътуваха от Финон, разположиха стан в Овот. 44 Като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-аварим, на моавската граница. 45 Като отпътуваха от Иим, разположиха стан в Девон-гад. 46 Като отпътуваха от Девон-гад, разположиха стан в Алмон-дивлатаим. 47 Като отпътуваха от Алмон-дивлатаим, разположиха стан на планината Аварим, срещу Нево. 48 А като отпътуваха от планината Аварим, разположиха стан на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон. 49 При Иордан разположиха стан, от Ветиесимот до Авел-ситим, на моавските полета. 50 Тогава Господ говори на Моисея на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон, казвайки: 51 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато минете през Иордан в Ханаанската земя, 52 изгонете от пред себе си всичките жители на земята, изтребете всичките им изображения, унищожете всичките им леяни идоли, и съборете всичките им оброчища. 53 И завладейте земята и заселете се в нея; защото на вас съм дал тая земя за наследство. 54 И да разделите земята с жребие между семействата си за наследство; на по-многобройните да дадете по-голямо наследство, а на по-малобройните да дадете по-малко наследство. На всекиго *на-*
следството да бъде там, гдето му падне жребието. Според бащините си племена да наследите. 55 Но ако не изгоните от пред себе си жителите на земята, тогава ония от тях, които оставите, ще бъдат тръни в очите ви и бодли в ребрата ви, и ще ви измъчват в земята, в която живеете. 56 А и при туй, онова, което мислех да сторя на тях, ще го сторя на вас.

34 1 Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 Заповядай на израилтяните като им кажеш: Когато влезете в Ханаанската земя, (земята, която ще ви се падне в наследство, Ханаанската земя според границите ѝ), 3 тогава южните ви земи да бъдат от пустинята Цин покрай Едом: и южната ви граница да бъде от края на Соленото море на изток. 4 Южната ви граница да завива към нагорнището на Акравим и да отива до Цин и да продължава от южната страна до Кадис-варни, да излиза на Асар-адар и да отива до Асмон. 5 И границата да завива от Асмон до египетския поток и да стигне до морето. 6 А за западна граница да имате Голямото море; това да ви бъде западната граница. 7 Северните ви граници да бъдат тия: от Голямото море да прокарате *границата* до планината Ор; 8 от планината Ор да прокарате *границата* до прохода на Емат; и границата да продължава до Седад. 9 И границата да продължава до Зифрон и да излиза на Асаренан. Това да ви бъде северната граница. 10 А източната си граница да прокарате от Асаренан до Шефам. 11 И границата да слиза от Шефам до Ривла на изток от Аин; и границата да слиза и да досяга брега на езерото Хинерот на изток. 12 И границата да слиза до Иордан и да излиза на Соленото море. Това ще бъде земята ви според окръжаващите я граници. 13 Моисей, прочее, заповяда на израилтяните като каза: Това е земята, която ще наследите чрез жребие, която Господ заповяда да се даде на деветте и половина племена. 14 Защото племето на рувимците, според бащините си домове, и племето на гадците, според бащините си домове, взеха наследството си, както и половината от Манасиевото племе взе. 15 Тия две и половина племена взеха наследството си оттатък Иордан, срещу Ерихон, на изток. 16 И Господ говори на Моисея казвайки: 17 Ето имената на мъжете, които ще ви разделят земята в наследство: свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син. 18 *Също* и от всяко племе да вземете по един първенец, за да разделят земята в наследство. 19 А ето имената на тия мъже: от Юдовото племе: Халев Ефониевият син; 20 от племето на симеонците: Самуил Амиудовият син; 21 от Вениаминовото племе: Ели-

22 дад Хислоновият син; 22 от племето на данци-
23 те: първенец Вукий Иоглиевият син; 23 от Иоси-
фовите потомци, от племето на манасийците:
24 първенец Аниил Ефодовият син; 24 а от племе-
то на ефремците: първенец Камуил Сафтано-
25 вият син; 25 от племето на завулонците: първе-
26 нец Елисафан Фарнаховият син; 26 от племето
на исахарците: първенец Фалтиил Азановият
27 син; 27 от племето на асирците: първенец Ахи-
28 уд Шеломиевият син; 28 и от племето на неф-
талимците: първенец Федаил Амиудовият син.
29 29 Тия са, на които Господ заповяда да разде-
лят наследството на израилтяните в Ханаан-
ската земя.

35 1 Господ говори още на Моисея в моавски-
те полета при Иордан срещу Ерихон, казвайки:
2 2 Заповядай на израилтяните да дадат на леви-
тите от наследственото си притежание градо-
ве, в които да се заселят; дайте на левитите и
3 пасбища около градовете им. 3 Градовете да им
служат за живеене, а пасбищата да им служат
за говедата им, за имота им и за всичките им
4 животни. 4 Пасбищата около градовете, които
ще дадете на левитите, да се простират хиляда
5 лакътя навън от градската стена наоколо. 5 Да
измерите извън града, на източната страна, две
хиляди лакътя, на южната страна две хиляди
лакътя, на западната страна две хиляди лакъ-
тя и на северната страна две хиляди лакътя, а
градът да бъде в средата. Такива да бъдат пас-
6 бищата около градовете им. 6 И градовете, ко-
ито ще дадете на левитите, да бъдат шест града
за прибягване, които да определите, за да може
да прибягва там убиецът; и на тях да притурите
7 още четиридесет и два града. 7 Всичките градо-
ве, които ще дадете на левитите, да бъдат чети-
ридесет и осем града; *дайте* ги заедно с пасби-
8 щата им. 8 И когато дадете градовете от прите-
жанието на израилтяните, от многото *градове*
дайте много, а от малкото - дайте малко; вся-
ко *племе* да даде на левитите от градовете си
9 според наследството, което е наследило. 9 Гос-
10 под говори още на Моисея казвайки: 10 Гово-
ри на израилтяните, казвайки им: Когато ми-
11 нете през Иордан в Ханаанската земя, 11 тога-
ва да си определите градове, които да ви бъдат
градове за прибежище, за да може да прибяг-
ва там убиецът, който убие човек по погрешка.
12 12 Те да ви бъдат градове за избягване от сро-
дника - мъздовъздател, за да се не убие убиецът
преди да се представи на съд пред обществото.
13 13 От градовете, които ще дадете, шест да ви бъ-
14 дат градове за прибягване. 14 Три града да да-
дете оттатък˚ Иордан, и три града да дадете в
Ханаанската земя, да бъдат градове за прибяг-
ване. 15 Тия шест града да бъдат прибежище за 15
израилтяните и за чужденеца, и за онзи, който
е пришелец помежду им, за да може да прибя-
гва там всеки, който би убил човек по погреш-
ка. 16 Ако някой удари някого с желязно оръ- 16
дие, та умре, убиец е; убиецът непременно да
се умъртви. 17 Ако го е ударил с камък из ръ- 17
ката си, от който може да умре, та умре, уби-
ец е; убиецът непременно да се умъртви. 18 Или 18
ако го е ударил с дървено оръдие в ръката си,
от което може да умре, та умре, убиец е; убие-
цът непременно да се умъртви. 19 Мъздовъзда- 19
телят за кръвта сам да умъртви убиеца; когато
го срещне, да го умъртви. 20 И ако го тласне от 20
омраза, или из засада хвърли нещо върху него,
та умре, 21 или от омраза го удари с ръката си, 21
та умре, тоя, който го е ударил, непременно да
се умъртви убиец е; мъздовъздателят за кръвта
да умъртви убиеца, когато го срещне. 22 Но ако 22
го тласне внезапно, без да го е намразил, или
хвърли нещо върху него без да го е причаквал,
23 или ако, без да види, направи да падне на него 23
някакъв камък, от който може да умре, та ум-
ре, без да му е бил неприятел, или да е искал
да му стори зло, 24 тогава обществото да отсъди 24
между убиеца и мъздовъздателя за кръвта спо-
ред тия съдби; 25 и обществото да избави уби- 25
еца от ръката на мъздовъздателя за кръвта, и
обществото да го върне в града, гдето бе при-
бягнал за прибежище; и той да живее в него до
смъртта на първосвещеника, който е помазан
със светото миро. 26 Но ако убиецът излезе ко- 26
га да е вън от пределите на прибежищния град,
в който бе прибягнал, 27 и мъздовъздателят за 27
кръвта го намери вън от пределите на прибе-
жищния му град, и мъздовъздателят за кръв-
та умъртви убиеца, тоя няма да бъде виновен
за кръвопролитие; 28 защото *убиецът* трябваше 28
да стои в прибежищния си град до смъртта на
първосвещеника. А след смъртта на първосве-
щеника нека се върне убиецът в земята, която
му е притежание. 29 Това да ви бъде съдебен 29
закон във всичките ви поколения по всичките
ви заселища. 30 Който убие някого, тоя убиец да 30
се умъртви при думите˚ на свидетели: обаче не
бива *само* един свидетел да свидетелствува про-
тив някого, за да се умъртви. 31 Нито да взимате 31
някакъв откуп за живота на убиеца, който като
виновен заслужава смърт; но непременно той
да се умъртви. 32 Да не взимате откуп и за онзи, 32
който е прибягнал в прибежищен град, за да се
върне да живее на мястото си преди смъртта на
свещеника. 33 Така няма да оскверните земята, 33

35.14 На изток от. **30** Еврейски: устата.

в която се намирате; защото кръвта, тя е, която
осквернява земята; и земята не може да се очи-
сти от кръвта, която се е проляла на нея, освен
34 с кръвта на онзи, който я е пролял. 34 Ни един
от вас да не осквернява земята, в която живее-
те, всред която Аз обитавам; защото Аз Иеова
обитавам всред израилтяните.

36 1 Тогава началниците на бащините *домове*
от семействата на потомците на Галаада, син на
Махира, Манасиевият син, от семействата на
Иосифовите потомци, се приближиха и гово-
риха пред Моисея и пред първенците, начални-
ците на бащините *домове* на израилтяните, каз-
2 вайки: 2 Господ заповяда на господаря ни да да-
де земята за наследство на израилтяните с жре-
бие; и господарят ни получи заповед от Господа
да даде наследството на брата ни Салпаада на
3 дъщерите му, 3 Но ако те се омъжат за някои от
синовете на *другите* племена на израилтяните,
тогава наследството им ще се отнеме от наслед-
ството на нашите бащи, и ще се приложи към
наследството на онова племе, което ще ги вземе
за жени; така то ще се отнеме от наследството,
4 *което ни дава* жребието. 4 *Даже*, когато дойде
юбилеят на израилтяните, тогава наследството
им ще се приложи към наследството на онова
племе, което ще ги е взело; и така, наследство-
то им ще се отнеме от наследството на отече-
5 ското ни племе. 5 Прочее, по Господното слово,
Моисей заповяда на израилтяните, като каза:
Племето на Иосифовите потомци говори пра-
во. 6 Ето какво заповяда Господ за Салпаадови- 6
те дъщери; Той казва: Нека се омъжат, за кой-
то им се види добре, стига само да се омъжат за
мъже от семейството на отеческото си племе.
7 По тоя начин, никое наследство на израилтя- 7
ните няма да премине от племе на племе; защо-
то израилтяните трябва да се привързват, всеки
за наследството на отеческото си племе. 8 Вся- 8
ка дъщеря, която има наследство в някое племе
на израилтяните, трябва да се омъжи за едно-
го от семейството на отеческото си племе, тъй
щото израилтяните да притежават всеки отече-
ското си наследство. 9 Да не преминава наслед- 9
ство от едно племе на друго племе, но племена-
та на израилтяните да се привързват, всяко за
своето наследство. 10 И Салпаадовите дъщери 10
сториха според както Господ заповяда на Мои-
сея; 11 защото Маала, Терса, Егла, Мелха и Ноа, 11
Салпаадовите дъщери, се омъжиха за синовете
на чичовете си; 12 омъжиха се за мъже от семей- 12
ствата на потомците на Манасия Иосифовият
син; и така наследството им остана в племето
на бащиното им семейство. 13 Тия са заповеди- 13
те и съдбите, които Господ заповяда на израи-
лтяните чрез Моисея на моавските полета при
Иордан, срещу Ерихон.

Второзаконие

1 Ето думите, които Моисей говори на целия Израил оттатък˚ Иордан, в пустинята, на полето срещу Суф, между Фаран, Тофол, Лаван, Асирот и Дизаав. 2 (Има единадесет дена *разстояние* от Хорив през пътя на
3 поляната Сиир до Кадис-варни). 3 В четиридесетата година, в единадесетия месец на първия ден от месеца, Моисей говори на израилтяните според всичко що Господ му заповяда за тях,
4 4 след като беше поразил аморейския цар Сион, който живееше в Есевон и васанския цар
5 Ог, който живееше в Астарот, в Едраи. 5 Оттатък˚ Иордан в Моавската земя, почна Моисей да изяснява тоя закон, като казваше: 6 Го-
6 спод нашият Бог ни говори на Хорив, казвайки:
7 Доволно сте седели на тая планина. 7 Обърнете се, тръгнете по пътя си та идете към планинските страни на аморейците и към всичките им съседни *места* в полето, в поляната в долините, и към юг, и към крайморията в земята на ханаанците, и към Ливан до голямата река, ре-
8 ката Ефрат. 8 Ето, Аз турям пред вас тая земя; влезте та завладейте земята, за която Господ се е клел на бащите ви, на Авраама, Исаака и Яко-
9 ва, че ще я даде на тях и на потомството им по-
10 дир тях. 9 В онова време ви говорих, казвайки: Аз сам не мога да ви нося. 10 Господ вашият Бог
11 ви е умножил; и, ето, днес по множество вие сте като звездите на небето. 11 (Господ Бог на ба-
12 щите ви да ви умножи хиляда пъти повече отколкото сте сега, и да ви благослови според както ви е обещал!) 12 Как ще мога аз сам да нося
13 тая тегота - вас, и товара от вас и вашите препирни? 13 Изберете измежду племената си мъже мъдри, разумни и познати; и аз ще ги по-
14 ставя началници над вас. 14 И вие в отговор ми рекохте: Това, което каза ти, добро е да го на-
15 правим. 15 Прочее, взех началниците на племената ви, мъдри и познати мъже, и ги поставих началници над вас, хилядници, стотници, петдесетници, десетници и надзиратели на племе-
16 ната ви. 16 И в онова време заръчах на съдиите ви, като казах: Изслушвайте съдебните дела на братята си, и съдете праведно между човека
17 и брата му и чужденеца, който е при него. 17 В съда да не гледате на лице; да изслушвате малкия, както големия; да се не боите от човешко лице, защото съдът е Божий. И всяко дело, кое-
18 то е много мъчно за вас, отнасяйте до мене, и аз ще го изслушвам. 18 И в онова време заповядах ви всичко, което трябваше да вършите.
19 19 Като отпътувахме от Хорив, преминахме цялата оная голяма и страшна пустиня, която видяхте, и се отправихме към планинските страни на аморейците, според както Господ нашият Бог ни заповяда, и дойдохме до Кадис-варни.
20 20 И рекох ви: Дойдохте до планинските страни на аморейците, които ни дава Господ нашият Бог. 21 Ето, Господ твоят Бог туря пред тебе
21 тая земя; върви напред, завладей я както ти е говорил Господ Бог на бащите ти; не бой се и
22 да не те е страх. 22 Тогава вие всички дойдохте при мене и рекохте: Да изпратим мъже пред нас, за да съгледат за нас земята, и да ни донесат известие, по кой път да отидем в нея, и в кои
23 градове да идем. 23 Това ми беше угодно: за това избрах от вас дванадесет мъже, по един мъж
24 от всяко племе. 24 И те като тръгнаха възкачиха се на поляната, и, пристигнали до долината Ес-
25 хол, я съгледаха. 25 И взеха в ръцете си от плодовете на земята, та ни донесоха: донесоха ни и известие, като казаха: Земята, която Господ на-
26 шият Бог ни дава, е добра. 26 Но вие отказахте да вървите напред, а се възпротивихте на по-
27 велението на Господа вашия Бог. 27 Роптахте в шатрите си и рекохте: Понеже ни мразеше Господ, за това ни изведе из Египетската земя, за да ни предаде в ръцете на аморейците и да ни
28 изтреби. 28 Къде да вървим ние напред? Нашите братя ни обезсърчиха, понеже рекоха: Людете са по-големи и по-високи от нас; градовете са големи и укрепени до небето; още и видяхме
29 там Енаковите потомци. 29 Но аз ви рекох: Да се
30 не ужасявате и да се не боите от тях. 30 Господ вашият Бог, Който върви пред вас, Той ще се бие за вас, също както стори за вас пред очите
31 ви в Египет 31 и в пустинята, гдето ти видя как Господ твоят Бог те е носил, както човек носи сина си, през целия път, по който ходихте, до-
32 где стигнахте на това място. 32 А относно това
33 вие не повярвахте Господа вашия Бог. 33 Който вървеше пред вас в пътя, за да ви търси място, где да поставяте стан, нощем с огън, за да ви показва пътя, по който трябваше да вървите,
34 а денем с облак. 34 А Господ чу гласа на думите
35 ви, и като се разгневи закле се, казвайки: 35 Ни един от човеците на това зло поколение няма да види добрата земя, за която се клех, че ще
36 я дам на бащите ви, 36 освен Халев Ефониевият син; той ще я види, и нему и на потомците му ще дам земята, на която стъпи, защото напълно
37 последва Господа. 37 Па и на мене се разгневи

1.1 На изток от. **5** На изток от.

Господ, поради вас, като каза: Нито ти ще влезеш там; 38 Исус Навиевият син, който ти слугува, той ще влезе там. Насърчи го, защото той ще 39 даде *земята* за наследство на Израиля. 39 При това, малките ви, за които казахте, че ще бъдат разграбени и чадата ви, които днес не познават *още* добро или зло, те ще влязат там, и на тях ще 40 дам *земята* и те ще я владеят. 40 Вие се върнете та идете в пустинята по пътя за Червеното мо- 41 ре. 41 Тогава в отговор ми рекохте: Съгрешихме против Господа; ние ще вървим напред и ще воюваме според всичко, каквото ни заповяда Господ нашият Бог. И препасахте всеки войнишките си оръжия и се надпреварвахте да се из- 42 качвате на поляната. 42 А Господ ми рече: Кажи им: Да се не изкачвате нито да воювате, защото Аз не съм всред вас, да не би да бъдете по- 43 разени пред неприятелите си. 43 Така ви говорих; но вие не послушахте, а престъпихте Божията заповед и надменно се изкачихте на по- 44 ляната. 44 Тогава аморейците, които живееха на оная поляна, излязоха против вас, гониха ви, както правят пчелите, и поразиха ви в Сиир и 45 до Орма, 45 И като се върнахте плакахте пред Господа; но Господ не послуша гласа ви нито ви 46 даде ухо. 46 Така стояхте в Кадис дълго време, според колкото дни прекарахте *там*.

2 1 Тогава се върнахме та пътувахме в пустинята през пътя за Червеното море, според както Господ беше ми говорил; и дълго време обикаляхме поляната Сиир. 2 После Господ ми гово- 2 ри казвайки: 3 Доволно сте обикаляли тая по- 3 ляна; върнете се към север. 4 И заповядай на 4 людете, като им кажеш: Ще минете през пределите на братята си исавците, които живеят в Сиир, и те ще се убоят от вас. За това, внимавайте добре; 5 да се не биете с тях, понеже няма 5 да ви дам от земята им ни една стъпка от нога, защото на Исава дадох поляната Сиир за владение. 6 С пари да купувате от тях храна да ядете, още и с пари да купувате от тях вода да пие- 6 те; 7 защото Господ твоят Бог те е благословил 7 във всичките дела на ръцете ти; познал е пътуването ти през тая голяма пустиня; през тия четиридесет години Господ твоят Бог е бил с те- 8 бе; не си останал лишен от нищо. 8 Така минахме покрай братята си исавците, които живееха в Сиир, през пътя по полето от Елат и от Есион-гавер. Върнахме се та минахме през пъ- 9 тя по Моавската пустиня. 9 Тогава Господ ми каза: Да не досаждате на моавците, нито да воювате с тях, защото няма да ти дам да владееш нищо от земята им, понеже на Лотовите по- 10 томци дадох Ар за владение. 10 (А по-напред живееха там емимите, люде велики и многочислени и високи като енакимите. 11 И те, като 11 енакимите, се считаха исполини; но моавците ги наричат емими. 12 Също и хорейците живе- 12 еха по-напред в Сиир; но исавците ги заместиха, изтребиха ги от пред себе си и се заселиха на мястото им, както направи Израил в земята на своето наследство, която им даде Господ.) 13 Станете сега та преминете потока Заред. И та- 13 ка, преминахме потока Заред. 14 Времето, през 14 което пътувахме от Кадис-варни догде преминахме потока Заред, беше тридесет и осем години, догде се довърши изсред стана цялото поколение на воюващите мъже, както им се кле Господ. 15 Още Господната ръка беше против тях, 15 за да ги изтреби изсред стана догде се довършиха. 16 А като се довършиха и измряха всички- 16 те воюващи мъже изсред людете, 17 Господ ми 17 говори, казвайки: 18 Днес ти ще преминеш Ар, 18 моавската граница; 19 и като се приближиш сре- 19 щу амонците, не им досаждай нито да воюваш с тях, защото няма да ти дам да владееш нищо от земята на амонците, понеже на Лотовите потомци я дадох за владение. 20 (Също и тя се счи- 20 таше земя на исполините: исполини по-напред живееха там, а амонците ги наричат замзумими; 21 люде велики и многочислени и високи, 21 като енакимите; но Господ ги изтреби от пред тях; и те ги заместиха и заселиха се на мястото им; 22 *за тях направи*, както направи за ис- 22 авците, които живееха в Сиир, когато изтреби хорейците от пред тях, и те ги заместиха и заселиха се на мястото им, *където са и* до днес; 23 и 23 кафторците излязоха из Кафтор та изтребиха авейците, които живееха в села дори до Газа, и заселиха се на мястото им.) 24 Станете, тръгнете 24 и преминете потока Арнон; ето, предавам в ръката ти асорееца Сион, цар на Есевон, и земята му; почни да я завладяваш, и бий се с него. 25 Днес ще почна да всявам трепет и страх от 25 тебе върху *всичките* племена под цялото небе; като чуят за тебе те ще се разтреперят и ще се ужасяват от тебе. 26 И изпратих посланици от 26 пустинята Кедемот при есевонския цар Сион с мирни думи, да кажат: 27 Нека замина през зе- 27 мята ти; право из друма ще вървя; няма да се отбия ни надясно ни наляво. 28 С пари ще ми про- 28 дадеш храна, за да ям, и с пари ще ми дадеш вода да пия; само с нозете си да замина, 29 (както 29 ми сториха исавците, които живеят в Сиир, и моавците, които живеят в Ар), догде мина през Иордан в земята, която Господ нашият Бог ни дава. 30 Обаче есевонският цар Сион не склони 30 да заминем през *земята* му; понеже Господ твоят Бог закорави духа му и вкамени сърцето му, за да го предаде в ръцете ти, както *е и до* днес.

31 [31] А Господ ми рече: Ето, започнах да ти предавам Сиона и земята му; почни да превземаш земята му, за да я наследиш. 32 [32] Тогава Сион излезе против нас, той и всичките му люде, на бой
33 в Яса. [33] И Господ нашият Бог го предаде в ръцете ни; поразихме него, синовете му и всичките
34 му люде. [34] В онова време превзехме всичките му градове, и във всеки град изтребихме мъжете, жените и децата; не оставихме да оцелее
35 ни един. [35] Пленихме за себе си само добитъка и користите на градовете, които превзехме.
36 [36] От Ароир, при устието на потока Арнон, и от града, който е в долината, дори до Галаад не се намери град, който можа да устои против нас; Господ нашият Бог предаде всичките пред нас.
37 [37] Само към земята на амонците ти не си се приближил, ни към местата край потока Явок, ни към планинските градове, ни към коя да е страна, която Господ нашият Бог ни бе запретил.

3 [1] Тогава възвихме та отидохме към Васан; и васанският цар Ог излезе против нас, той и
2 всичките му люде, на бой в Едраи. [2] А Господ ми рече: Не бой се от него, защото предадох в ръката ти него, всичките му люде и земята му; ще му направиш както направи на аморейския цар
3 Сион, който живееше в Есевон. [3] И така, Господ нашият Бог предаде в ръката ни и васанския цар Ог и всичките му люде; и поразихме го така, че не му оставихме никого да оцелее.
4 [4] В онова време превзехме всичките му градове; нямаше град, който не превзехме от тях: шестдесет града, цялата Арговска област, царството на Ога във Васан. 5 [5] Всички тия градове бяха укрепени с високи стени, с порти и лостове; *и* освен *тях имаше* твърде много неукрепени гра-
6 дове. [6] Тях изтребихме, както сторихме на есевонския цар Сион; изтребихме всеки град, с мъ-
7 жете, жените и децата. [7] А всичкия добитък и користите на градовете разграбихме за себе си.
8 [8] Така, в онова време, взехме от ръцете на двамата аморейски царе земята, която е оттатък˚ Иордан, от потока Арнон до планината Ермон;
9 [9] (Ермон сидонците наричат Сирион, а амореи-
10 ците го наричат Санир); [10] всичките градове на поляната, целия Галаад и целия Васан, до Салха и Едраи, градове от царството на Ога във
11 Васан. [11] (Защото само васанският цар Ог беше останал от оцелелите от исполините; ето, легло му беше желязно легло; не е ли то в Рава на амонците? Дължината му беше девет лакътя, и широчината му четири лакътя, според ла-
12 кътя на мъж.) [12] И дадох на рувимците и на гадците земята, която превзехме в онова време, от Ароир, който е при потока Арнон и полови-
13 ната от планинските страни на Галаад с градовете му; [13] а остатъка на Галаад и целия Васан, царството на Ога, дадох на половината от манасиевото племе, цялата Арговска област, с целия Васан, който се нарича земя на исполини-
14 те. [14] Манасиевият потомец Яир взе цялата Арговска област до границите на гесурците и маахатците, и нарече *земите* по свое име Васан-
15 авот-яир, *както се наричат* и до днес. [15] А на
16 Махира дадох Галаад. [16] Но на рувимците и на гадците дадох от Галаад до потока Арнон, до средата на потока, за граница, и до потока Явок, границата на амонците, 17 [17] и полето, и Иордан, който *им* е граница от Хинерот до морето в полето, *то ест*, Соленото море, под Асдот-фасга
18 на изток. [18] В онова време ви заповядах, казвайки: Господ вашият Бог ви даде тая земя да я притежавате; за това всички вие храбри мъже минете въоръжени пред братята си израил-
19 тяните. [19] Само жените ви, децата ви и добитъкът ви (защото зная, че имате много добитък) нека останат в градовете, които ви дадох, 20 [20] дого Господ успокои братята ви както *е успокоил* и вас, и превземат и те земята, която Господ вашият Бог ще им даде оттатък˚ Иордан; тогава да се върнете всеки в наследството, което ви
21 дадох. [21] В онова време заръчах на Исуса, като му казах: Очите ти видяха всичко що стори Господ вашият Бог на тия двама царе; така ще направи Господ и на всичките царства, към кои-
22 то преминаваш. [22] Да се не боите от тях; защото
23 Господ вашият Бог, Той воюва за вас. [23] В онова време се молих Господу, казвайки: 24 [24] Господи Иеова, Ти си почнал да показваш на слугата Си величието Си и крепката Си ръка; защото кой е тоя бог, на небето или на земята, който може да работи, както Ти работиш и според Твоите мощни дела? 25 [25] Нека премина, моля Ти
25 се, и видя добрата земя оттатък Иордан, оная добра планинска *страна* и Ливан. 26 [26] Но Господ
26 понеже бе се разгневил на мене поради вас, не ме послуша; и Господ ми рече: Стига ти; да Ми не продумаш вече за това. 27 [27] Възкачи се на вър-
27 ха на Фасга, и дигни очи към запад и север, към юг и изток, та гледай *земята* с очите си; защото няма да преминеш тоя Иордан. 28 [28] И заръчай
28 на Исуса, насърчи го и укрепи го; защото той ще мине пред тия люде, и той ще им раздели за наследство земята, която ще видиш. 29 [29] И така,
29 седяхме в долината срещу Вет-фегор.

4 [1] Сега слушай, Израилю, повеленията и съдбите, които ви уча да вършите, за да живеете, и да влезете и наследите земята, която ви да-
2 ва Господ Бог на бащите ви. [2] Да не притурите

3.8 На изток от. **20** На запад от.

нещо на думите, които ви заповядвам, нито да
отнемате от тях, за да пазите заповедите на Гос-
3 пода вашия Бог, които ви заповядвам. [3] Очите
ви са видели що направи Господ, поради Ваал-
фегора; защото Господ вашият Бог изтреби из-
сред вас всичките човеци, които се поведоха по
4 Ваалфегора. [4] А вие, които сте се привързали
при Господа вашия Бог, всички сте живи днес.
5 [5] Ето, аз ви научих повеления и съдби, според
както Господ моят Бог ми заповяда, за да вър-
шите според *тях* в земята, в която влизате да я
6 наследите. [6] И тъй, пазете и вършете ги; защото
това е мъдростта ви и благоразумието ви пред
очите на племената, които, като чуят за всич-
ки тия повеления, ще рекат: Ето, мъдри и ра-
7 зумни люде са *тия* на тоя велик народ. [7] Защо-
то кой народ е *толкова* велик *щото да* има бог
тъй близо при себе си, колкото е Иеова нашият
Бог *близо при нас* всеки път, когато Го при-
8 зоваваме? [8] Или кой народ е *толкова* велик *що-
то да* има такива справедливи повеления и съд-
би, какъвто е целият тоя закон, който излагам
9 пред вас днес? [9] Само внимавай на себе си и па-
зи добре душата си, да не би да забравиш дела-
та, които очите ти са видели, и да не би да се из-
губят от сърцето ти, през всичките дни на жи-
вота ти; но предавай ги на чадата си и на внуци-
10 те си; [10] *предавай им за* деня, в който ти застана
пред Господа твоя Бог на Хорив, когато Господ
ми каза: Събери Ми людете, и ще ги направя
да чуят думите Ми, за да се научат да се боят
от Мене през всичкото време догдето живеят
11 на земята, и те да учат чадата си *на това*. [11] Вие
се приближихте и застанахте под планината; и
планината гореше в огън до сред небето, и има-
12 ше тъмнина, облак и мрак. [12] Тогава Господ ви
говори изсред огъня; вие чухте гласа на думи-
те, но не видяхте никакъв образ; само глас *чух-
13 те*. [13] И Той ви изяви завета Си, който ви запо-
вяда да вършите, сиреч, десетте заповеди; и на-
14 писа ги на две каменни плочи. [14] И в онова вре-
ме Господ ми заповяда да ви науча повеления
и съдби, за да ги вършите в земята, към която
15 преминавате да я притежавате. [15] Прочее, вни-
мавайте добре на себе си, (защото в деня, кога-
то Господ ви говори на Хорив изсред огъня вие
16 не видяхте никакъв образ), [16] да не би да се раз-
вратите и си направите идол, подобие на някой
17 образ, подобие на мъж или на жена, [17] подобие
на някое животно, което е на земята, подобие
на някоя крилата птица, която лети на небето,
18 [18] подобие на нещо, което пълзи по земята, по-
добие на някоя риба, която е във водите под зе-
19 мята; [19] и да не би, като подигаш очи към небе-
то, и видиш слънцето и луната, звездите и ця-
лото небесно множество, да се мамиш, та да им
се кланяш и да служиш на тях, които Господ
твоят Бог разпредели на всичките народи под
цялото небе. [20] А вас взе Господ и ви изведе из 20
железарската пещ, из Египет, да Му бъдете лю-
де за наследство, както *сте* и днес. [21] При това, 21
Господ се разгневи на мене поради вас, и закле
се да не премина Иордан и да не вляза в оная
добра земя, която Господ твоят Бог ти дава за
наследство, [22] но да умра в тая земя; аз няма да 22
премина Иордан; а вие ще преминете и ще за-
владеете оная добра земя. [23] Внимавайте на се- 23
бе си да не забравяте завета, който Господ ва-
шият Бог направи с вас, *да не би* да си правите
идол, подобие на нещо, което Господ твоят Бог
ти е запретил; [24] защото Господ твоят Бог е огън 24
пояждащ, Бог ревнив. [25] Когато ти се родят ча- 25
да и внуци, ако, като живеете дълго време на
земята, се развратите и направите идол, образ
на нещо и вършите зло пред Господа твоя Бог
и Го разгневите, [26] днес викам небето и земята 26
да свидетелстват против вас, че непременно
скоро ще изчезнете от земята, за превземането
на която вие преминавате Иордан; няма да жи-
веете дълго време в нея, а съвсем ще бъдете
изтребени. [27] Господ ще ви разпръсне между 27
племената, и ще останете малочислени между
ония народи, всред които Господ ще ви от-
веде. [28] Там ще служите на богове, дело на чо- 28
вешки ръце, на дърво и камък, които нито ви-
ждат нито чуват, нито ядат нито миришат. [29] Но 29
ако от там потърсите Господа твоя Бог, всеки
от вас ще го намери, ако го потърси с цялото
си сърце и с цялата си душа. [30] Когато се на- 30
мериш в скръб, и всичко това те постигне, ако
най-после° се обърнеш към Господа твоя Бог и
послушаш гласа Му, [31] то, понеже Господ тво- 31
ят Бог е Бог милостив, Той няма да те остави,
нито ще те изтреби, нито ще забрави завета, за
който се е клел на бащите ти. [32] Защото попитай 32
сега за миналите времена, които бяха преди те-
бе, от деня когато Бог създаде човека на земята,
и *попитай* от единия край на небето до другия:
ставало ли е такова нещо, като това велико де-
ло, или чувало ли се е подобно на него? [33] Люде 33
чули ли са някога Божия глас да говори изсред
огън, както ти си чул, и да останат живи? [34] Или 34
предприел ли е Бог да дойде и вземе за себе си
народ изсред *друг* народ, чрез изпитни, знаме-
ния и чудеса, и чрез бой, чрез силна ръка, чрез
издигната мишца, и чрез големи ужаси, според
всичко, което Господ вашият Бог е сторил за
вас в Египет пред очите ви? [35] На тебе се даде да 35

4.30 Еврейски: в последните дни.

видиш това, за да познаеш, че Иеова, Той е Бог,
36 и няма друг освен Него. 36 За да те научи, Той
те направи да чуеш гласа Му от небето, и пока-
за ти на земята великия Си огън, и ти чу думите
37 Му изсред огъня. 37 И понеже Той обичаше ба-
щите ти, за това избра тяхното потомство след
тях, и с присъствието Си чрез голямата Си си-
38 ла те изведе из Египет, 38 за да изгони от пред
тебе народи по-големи и по-силни от тебе, да
те въведе в *земята им* и да ти я даде в наслед-
39 ство, както *прави* днес. 39 Познай, прочее, днес
и вложи в сърцето си, че Иеова е Бог на небе-
40 то горе и на земята долу; няма друг. 40 И пази
повеленията Му и заповедите Му, които днес
ти заповядвам, за да благоденствуваш, ти и по-
томците ти след тебе, и за всегда да се продъл-
жат дните ти на земята, която Господ твоят Бог
41 ти дава. 41 Тогава Моисей отдели три града от-
42 татък˚ Иордан към изгрева на слънцето, 42 за да
прибягва там оня убиец, който убие ближния
си по погрешка, без да го е мразил по-напред,
и като побегне в един от тия градове, да остане
43 жив. 43 *Те бяха:* Восор в пустинята, в полянска-
та земя на рувимците, Рамот в Галаада, *в земя-
та* на гадците и Голан във Васан, *в земята* на
44 манасийците. 44 И ето законът, който Моисей
45 изложи пред израилтяните; 45 ето, заявленията,
повеленията и съдбите, които Моисей изказа
на израилтяните, когато бяха излезли из Еги-
46 пет 46 оттатък Иордан, в долината срещу Вет-
фегор, в земята на аморейския цар Сион, който
живееше в Есевон, когото Моисей и израилтя-
ните поразиха, след като бяха излезли из Еги-
47 пет, 47 като превзеха земята му и земята на ва-
санския цар Ог, двамата аморейски царе, които
бяха оттатък Иордан към изгрева на слънцето,
48 48 от Ароир, който е при устието на реката Ар-
49 нон, до планината Сион (която е Ермон), 49 и
цялото поле оттатък Иордан на изток, до мо-
рето на полето, под Асдот-фасга.

5 1 Моисей повика целия Израил и рече им:
Слушай, Израилю, повеленията и съдбите, ко-
ито изказвам на всеослушание днес, за да ги на-
2 учите и да внимавате да ги вършите. 2 Господ
3 нашият Бог направи завет с нас на Хорив. 3 Тоя
завет Господ не направи с бащите ни, но с нас,
4 които всички сме живи тук днес. 4 Лице с лице
говори Господ с вас на планината изсред огъ-
5 ня, 5 (а в онова време аз стоях между Господа
и вас, за да ви известя Господните думи; защо-
то се уплашихме от огъня, и не се възкачихме
6 на планината), като казваше: - 6 Аз съм Иеова
твоят Бог, Който те изведох из Египетската зе-
7 мя, из дома на робството. 7 Да нямаш други бо-
гове освен Мене. 8 Не си прави кумир, *подобие* 8
на нещо, което е на небето горе, или което е
на земята доле, или което е във водите под зе-
мята; 9 да не им се кланяш нито да им служиш; 9
защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив,
Който въздавам беззаконието на бащите вър-
ху чадата до третото и четвъртото поколение
на ония, които Ме мразят, 10 и Който показвам 10
милост към хиляди *поколения* на ония, които
Ме любят и пазят Моите заповеди. 11 Не изго- 11
варяй напразно Името на Господа твоя Бог; за-
щото Господ няма да счита за безгрешен онзи,
който изговаря напразно Името Му. 12 Пази съ- 12
ботния ден, за да го освещаваш, според както
Господ твоят Бог ти заповяда. 13 Шест дена да 13
работиш и да вършиш всичките си дела; 14 а сед- 14
мият ден е събота на Господа твоя Бог; *в него*
да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът
ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята
ти, ни волът ти, ни оселът ти, нито някой твой
добитък, ни чужденецът, който е отвътре пор-
тите ти, за да си почива слугата ти и слугиня-
та ти, както и ти. 15 И помни, че ти беше роб в 15
Египетската земя, и че Господ твоят Бог те из-
веде от там със силна ръка и издигната мишца; за това Господ твоят Бог ти заповяда да па-
зиш съботния ден. 16 Почитай баща си и майка 16
си, според както ти заповяда Господ твоят Бог,
за да се продължат дните ти и да благоденству-
ваш на земята, която Господ твоят Бог ти да-
ва. 17 Не убивай. 18 Не прелюбодействувай. 19 Не 17, 18, 19
кради. 20 Не свидетелствувай против ближния 20
си лъжливо свидетелство. 21 Не пожелавай же- 21
ната на ближния си; ни да пожелаваш къщата
на ближния си, ни нивата му, ни слугата му, ни
слугинята му, ни вола му, ни осела му, нито ка-
кво да е нещо, което е на ближния ти. 22 Тия ду- 22
ми Господ изговори на планината на всички вас
събрани, изсред огъня, облака и мрака, със си-
лен глас; и друго не притури. После ги написа
на две каменни плочи, които даде на мене. 23 А 23
като чухте гласа изсред тъмнината, когато пла-
ninата гореше в огън, тогава вие, всичките на-
чалници на племената ви и старейшините ви,
дойдохте при мене и думахте: 24 Ето, Господ на- 24
шият Бог ни показа славата Си и величието Си,
и чухме гласа Му изсред огъня; днес видяхме,
че Бог говори с човека, и той остава жив. 25 А се- 25
га, защо да измрем? - понеже тоя голям огън ще
ни пояде; ако чуем още еднъж гласа на Господа
нашия Бог, ще измрем. 26 Защото кой от всич- 26
ките смъртни е чул гласа на живия Бог, гово-
рещ изсред огъня, както ние *чухме*, и е останал
жив? 27 Пристъпи ти и слушай всичко, което ще 27

41 На изток от.

рече Господ нашият Бог; а ти ни казвай всичко,
28 що ти говори Господ нашият Бог, и ние ще слушаме и ще изпълняваме. 28 И Господ чу гласа на
думите ви, когато ми говорехте, и Господ ми ре-
29 че: Чух гласа на думите, които тия люде ти говориха; добре рекоха всичко що казаха. 29 Дано да има у тях такова сърце щото да се боят
от Мене и винаги да пазят всичките Ми запо-
30 веди, та да благоденствуват вечно, те и чадата им! 30 Иди, кажи им: Върнете се в шатрите си.
31 31 А ти остани тук при Мене и ще ти кажа всичките заповеди, повеления и съдби, които ще ги
научиш, за да ги извършват в земята, която им
32 давам за притежание. 32 Да внимавате, прочее, да вършите така, както Господ вашият Бог ви
заповяда; да се не отклонявате ни надясно ни
33 наляво. 33 Да ходите по всичките пътища, които Господ вашият Бог ви заповяда, за да живеете
и да благоденствувате, и да се продължат дните
ви на земята, която ще притежавате.

6 1 А ето заповедите, повеленията и съдбите,
които Господ вашият Бог заповяда да ви науча,
за да ги вършите в земята, към която преми-
2 навате, за да я притежавате, 2 за да се боиш от Господа твоя Бог, да пазиш всичките Му повеления и заповедите Му, които ти заповядвам,
ти, синът ти, и внукът ти през всичките дни на
3 живота си, за да ти се продължат дните. 3 Чуй, прочее, Израилю, и внимавай да ги вършиш, за
да ти бъде добре, и да се размножите много в
земята, гдето текат мляко и мед, според както
4 Господ, Бог на бащите ти, ти е обещал. 4 Слушай, Израилю; Иеова нашият Бог е един Гос-
5 под; 5 и да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила.
6 6 Тия думи, които ти заповядвам днес, нека бъ-
7 дат в сърцето ти; 7 и на тях да учиш прилежно чадата си, и за тях да говориш, когато седиш в
дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и
8 когато ставаш. 8 Да ги връзваш за знак на ръката си, и да бъдат като надчелия между очи-
9 те ти. 9 И да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата си и на портите си. 10 А когато
10 Господ твоят Бог те въведе в земята, за която се е клел на бащите ти, на Авраама, Исаака и
Якова, да ти даде големи и хубави градове, ко-
11 ито ти не си съградил, 11 и къщи пълни с всякакви блага, които не си напълнил, и изкопани
кладенци, които не си изкопал, лозя и маслини,
които не си насадил, - като ядеш и се наситиш,
12 12 внимавай на себе си да не забравяш Господа,
Който те изведе из Египетската земя, из дома на
13 робството. 13 От Господа твоя Бог да се боиш, Нему да служиш, и в Неговото Име да се кълнеш. 14 Да не следвате други богове, от богове-
14 те на племената, които са около вас, 15 (защото 15
Господ, твоят Бог всред тебе, е Бог ревнив), за
да не пламне гневът на Господа твоя Бог против
тебе и те изтреби от лицето на земята. 16 Да не 16
изпитвате Господа вашия Бог, както го изпит-
вахте в Маса. 17 Да пазите прилежно заповеди- 17
те на Господа вашия Бог, заявленията Му и по-
веленията Му, които ти заповяда. 18 И да вър- 18
шиш това, което е право и добро пред Господа,
за да ти бъде добре и да влезеш и завладееш до-
брата земя, за която Господ се е клел на бащите
ти, 19 като изгониш всичките си неприятели от 19
пред себе си, според както Господ каза. 20 Ко- 20
гато в идните времена синът ти те попита, каз-
вайки: Що значат заявленията, повеленията и
съдбите, които Господ нашият Бог ви е заповя-
дал? 21 Тогава да кажеш на сина си: Бяхме роби 21
на Фараона в Египет; а Господ ни изведе из Еги-
пет със силна ръка; 22 и Господ показа пред очи- 22
те ни големи и страшни знамения и чудеса над
Египет, над Фараона и над целия му дом; 23 а нас 23
изведе от там, за да ни въведе в земята, за която
се е клел на бащите ни и да ни я даде. 24 Господ 24
ни заповяда да вършим всички тия повеления
и да се боим от Господа нашия Бог, за да ни бъде всякога добре, и за да пази Той живота ни,
както *прави* и днес. 25 И това ще ни се счита за 25
правда, ако внимаваме да вършим всички тия
заповеди пред Господа нашия Бог, както ни заповяда.

7 1 Когато Господ твоят Бог те въведе в земя-
та, в която отиваш да я притежаваш, и изго-
ни много народи от пред тебе, хетейците, гер-
гесейците, аморейците, ханаанците, ферезей-
ците, евейците и евусейците, седем народа по-
големи и по-силни от тебе, 2 и когато Господ 2
твоят Бог ги предаде на тебе та ги поразиш, то-
гава ги изтреби, като *на Бога* обречени; да не
правиш договор с тях, нито да ги пожалиш; 3 да 3
се не жениш между тях, и да не даваш дъщеря
си на сина му, нито да вземаш неговата дъще-
ря за своя син; 4 защото ще отвърнат синове- 4
те ти от да Ме следват, за да служат на други
богове, и така ще пламне против вас гневът на
Господа, който скоро ще те изтреби. 5 Но така 5
да им направите: жертвениците им да разори-
те, кумирите им да изпотрошите, ашерите им
да изсечете и изваяните им идоли да изгорите
с огън. 6 Понеже вие сте люде свети на Госпо- 6
да вашия Бог; вас избра Господ вашият Бог да
бъдете Нему собствен народ измежду всичките
племена, които са по лицето на земята. 7 Гос- 7
под не ви предпочете нито ви избра, за гдето
сте по-многочислени от всичките *други* племена; защото вие сте най-малочислени от всички-

те племена. [8] Но понеже ви възлюби Господ и
за да опази клетвата, с която се е клел на бащи-
те ви, *за това* Господ ви изведе със силна ръка
и ви изкупи от дома на робството, от ръката на
[9] египетския цар Фараона. [9] И тъй, да знаеш, че
Господ твоят Бог, Той е Бог, верният Бог. Кой-
то пази до хиляда поколения завета и милостта
към ония, които Го любят и пазят заповедите
[10] Му; [10] а на ония, които Го мразят, въздава им в
лице и ги изтребва; няма да забавя *наказание-
то* на онзи, който Го мрази, но ще му въздаде в
[11] лице. [11] За това, пази заповедите, повеленията
и съдбите, които днес ти заповядвам, за да ги
[12] вършиш. [12] И ако слушате тия съдби и ги пази-
те и вършите, Господ твоят Бог ще пази за тебе
завета и милостта, за която се е клел на бащите
[13] ти; [13] и ще те възлюби, ще те благослови и ще
те умножи; ще благослови и плода на утробата
ти и плода на земята ти, житото ти, виното ти и
маслото ти, и рожбите от говедата ти и малки-
те от овците ти, в земята, за която се е клел на
[14] бащите ти да я даде на тебе. [14] Ще бъдеш благо-
словен повече от всичките племена; не ще има
неплоден или неплодна между вас или между
[15] добитъка ви. [15] Господ ще отстрани от тебе вся-
ка болест и няма да докара върху тебе ни една
от злите египетски болести, които познаваш; но
ще ги наложи върху всички ония, които те мра-
[16] зят. [16] За това, да изтребиш всичките племена,
които Господ твоят Бог ти предава; окото ти да
ги не пожали; и на боговете им да не служиш,
[17] защото това ще ти бъде примка. [17] И ако речеш
в сърцето си: Тия народи са по-многочислени
[18] от мене, как ще мога да ги изгоня? - [18] да се не
уплашиш от тях; да помниш добре що направи
Господ твоят Бог на Фараона и на всичките
[19] египтяни; [19] големите изпитни, които очите ти
видяха, знаменията и чудесата, силната ръка и
издигнатата мишца, с които Господ твоят Бог
те изведе. Така ще направи Господ твоят Бог
на всичките племена, от които ти се плашиш.
[20] [20] Още Господ твоят Бог ще изпрати и стърше-
ли върху тях, догде бъдат изтребени останали-
[21] те, които са се скрили от тебе. [21] Да се не упла-
шиш от тях, защото Господ твоят Бог е всред те-
[22] бе, Бог велик и страшен. [22] И Господ твоят Бог
малко по малко ще изгони тия народи от пред
тебе; не бива да ги изтребиш изведнъж, за да се
[23] не умножат върху тебе полските зверове. [23] Но
Господ твоят Бог ще ти ги предаде и ще ги раз-
стройва с голямо разстройство, догде се изтре-
[24] бят. [24] Ще предаде и царете им в ръката ти, и
ще заличиш името им под небето; никой не ще
може да устои пред тебе догде не ги изтребиш.
[25] [25] Кумирите на боговете им изгаряйте с огън;
да не пожелаеш да вземеш на себе си среброто
или златото, което е върху тях, за да се не впри-
мчиш в него, понеже това е мерзост пред Госпо-
да твоя Бог. [26] И да не внасяш в дома си никаква [26]
мерзост, за да не станеш обречен *на изтребле-
ние* като нея; съвършено да я мразиш и съвър-
шено да се отвращаваш от нея, защото е обре-
чена *на* изтребление.

8 [1] Внимавайте да вършите всичките запове-
ди, които днес ви заповядвам, за да живеете,
да се умножите и да влезете да завладеете зе-
мята, за която се е клел Господ на бащите ви.
[2] И да помниш целия път, по който Господ тво- [2]
ят Бог те е водил през тия четиридесет години
из пустинята, за да те смири и да те изпита, за
да узнае що има в сърцето ти, дали ще пазиш
заповедите Му, или не. [3] И те смири, и като те [3]
остави да огладнееш, храни те с манна, (която
беше *храна* непозната на тебе и непозната на
бащите ти), за да те научи, че човек не живее
само с хляб, но че човек живее с всяко слово,
което излиза из Господните уста. [4] Облеклото [4]
ти не овехтя на тебе нито нога та ти отече през
тия четиридесет години. [5] Да вземеш, прочее, в [5]
съображение в сърцето си, че както човек на-
казва сина си, така и Господ твоят Бог наказва
тебе. [6] За това, да пазиш заповедите на Госпо- [6]
да твоя Бог, да ходиш в пътищата Му и да се
боиш от Него. [7] Защото Господ твоят Бог те за- [7]
вежда в добра земя, в земя богата с водни по-
тоци, с източници и дълбоки извори, които из-
вират в долини и планини; [8] в земя богата с жи- [8]
то, ечемик, лозя, смокини и нарове; в земя бо-
гата с маслини и мед; [9] в земя гдето не ще ядеш [9]
хляб оскъдно и в която не ще си в нужда от ни-
що; в земя чиито камъни са желязо, и от чии-
то планини ще копаеш мед. [10] Ще ядеш и ще се [10]
наситиш, и ще благословиш Господа твоя Бог
за добрата земя, която ти е дал. [11] Внимавай да [11]
не забравиш Господа твоя Бог и да не престъп-
ваш заповедите Му, съдбите Му и повеленията
Му, които днес ти заповядвам, [12] да не би, като [12]
ядеш и се наситиш и построиш добри къщи и
живееш в тях, [13] и като се умножат говедата ти [13]
и овците ти и се умножат среброто ти и злато-
то ти, и се умножи всичко що имаш, [14] тогава да [14]
се надигне сърцето ти и да забравиш Господа
твоя Бог, Който те е извел из Египетската зе-
мя, из дома на робството; [15] Който те преведе [15]
през голямата и страшна пустиня, *гдето имаше*
горителни змии, скорпии и сухи безводни зе-
ми; Който ти извади вода из кременливия ка-
мък; [16] Който те храни в пустинята с манна, *хра-* [16]
на която не знаеха бащите ти, за да те смири и
да те изпита, да ти направи добро в сетнините

17 ти; 17 и да не би да речеш в сърцето си: Моята
мощ и силата на моята ръка ми спечелиха това
18 богатство. 18 Но да помниш Господа твоя Бог,
защото Той е, Който ти дава сила да придобиваш богатство; за да утвърди завета, за който
19 се е клел на бащите ти, както *прави* днес. 19 Но
ако забравиш Господа твоя Бог и отидеш след
други богове, служиш им и им се поклониш, заявявам ви днес, че съвсем ще бъдете изтребени.
20 20 Ще бъдете изтребени както народите, които
Господ изтребва от пред вас, защото не послушахте гласа на Господа вашия Бог.

9 1 Слушай, Израилю; днес ти преминаваш
Иордан за да влезеш да завладееш народи по-
големи и по-силни от тебе, градове големи и
2 укрепени до небето, 2 люде велики и високи,
Енаковите потомци, които познаваш, и за
които си слушал да се казва: Кой може да устои
3 пред Енаковите потомци? 3 Знай, прочее, днес,
че Иеова твоят Бог е, Който върви пред тебе;
като огън пояждащ Той ще ги изтреби и ще ги
свали пред тебе; така ще ги изгониш и скоро
ще ги погубиш, според както Господ ти каза.
4 4 А след като Господ твоят Бог ще ги е изгонил от пред тебе, да не говориш в сърцето си
като си казваш: Поради моята правда ме въведе Господ да завладея тая земя; защото поради нечестието на тия народи Господ ги изгонва
5 от пред тебе. 5 Не поради твоята правда, нито
поради правдата на твоето сърце, влизаш ти да
притежаваш земята им; но поради нечестието
на тия народи Господ твоят Бог ги изгонва от
пред тебе и за да утвърди думата, за която Господ се е клел на бащите ти, на Авраама, Исаака и Якова. 6 Знай, прочее, че Господ твоят Бог
6 не ти дава да притежаваш тая добра земя поради твоята правда; защото сте коравовратни люде. 7 Помни и да не забравяш, колко си раздразнявал Господа твоя Бог в пустинята; от деня,
7 когато излязохте из Египетската земя, догдето
стигнахте на това място, вие сте били непокорни Господу. 8 А на Хорив раздразнихте Господа; и Господ, като се разгневи на вас, щеше да
8 9 ви изтреби. 9 Когато се качих на планината, за
да взема каменните плочи, плочите на завета,
който Господ направи с вас, тогава преседях на
планината четиридесет дена и четиридесет но-
10 щи, без да ям хляб или да пия вода. 10 И Господ ми даде две каменни плочи, написани с Божия пръст; всичките думи, които Господ ви из-
говори на планината изсред огъня, в деня, кога-
11 то се събрахте *там*, бяха *написани* на тях. 11 (В
края на четиридесетте дена и четиридесетте нощи Господ ми даде двете каменни плочи, плочите на завета). 12 А Господ ми рече: Стани, слез
12 скоро от тук; защото твоите люде, които ти изведе из Египет, се развратиха, скоро се отклониха от пътя, който им заповядах; направиха
си излеян идол. 13 Господ още ми говори, каз- 13
вайки: Видях тия люде, и, ето, те са коравовратни люде; 14 остави Ме, за да ги изтребя и да из- 14
лича името им под небето, а тебе ще направя
народ по-силен и по-голям от тях. 15 И тъй, ка- 15
то се обърнах слязох от планината; а планината гореше в огън, и двете плочи на завета бяха в двете ми ръце. 16 Погледнах, и, ето, бях- 16
те съгрешили против Господа вашия Бог, бяхте си направили излеяно теле, бяхте се отклонили скоро от пътя, който Господ беше ви заповядал. 17 Тогава взех двете плочи та ги хвър- 17
лих из двете си ръце, и ги строших пред очите
ви. 18 После припаднах пред Господа, както пър- 18
вия път, четиридесет дена и четиридесет нощи; хляб не ядох и вода не пих поради всичкия грях, чрез който съгрешихте като извършихте зло пред Господа та Го раздразнихте. 19 Защо- 19
то се уплаших от гнева и яростта, с които Господ се беше разгневил на вас да ви изтреби. Но
и тоя път Господ ме послуша. 20 Господ много 20
се разгневи и на Аарона, когото щеше да погуби; но аз същевременно се помолих и за Аарона. 21 И взех гнева ви, телето, което направих- 21
те, изгорих го с огън, счуках го и го стрих догде стана ситно като прах; и хвърлих праха му
в потока, който тече от планината. 22 Също в 22
Тавера, в Маса и в Киврот-атаава разгневихте Господа. 23 После, когато Господ ви изпра- 23
ти от Кадис-варни и рече: Вървете напред та
завладейте земята, която ви давам, тогава вие
не се покорихте на заповедта на Господа вашия Бог, и не Му повярвахте, нито послушахте гласа Му. 24 От *първия* ден, откак ви познавам, вие 24
сте били непокорни Господу. 25 И тъй, припа- 25
дах пред Господа през ония четиридесет дена и четиридесет нощи, през които бях припаднал; защото Господ възнамеряваше да ви изтреби.
26 Молех се Господу, като казвах: Господи Ие- 26
ова, не изтребвай людете Си и наследството,
което си изкупил с величието Си и което си извел из Египет със силна ръка. 27 Спомни слуги- 27
те Си Авраама, Исаака и Якова; не се взирай в упоритостта на тия люде, нито в нечестието им,
нито в греха им, 28 да не би да рекат *жителите* 28
на земята, из която си ни извел: Понеже Господ не можа да ги въведе в земята, която им бе обещал и понеже ги мразеше, за това ги изведе да
ги погуби в пустинята. 29 А пък те са Твои лю- 29
де и Твое наследство, които си извел с голямата Си сила и с издигнатата Си мишца.

10 1 В онова време Господ ми каза: Издялай си

две каменни плочи, като първите, и възкачи
се при Мене на планината; направи си и дър-
2 вен ковчег. 2 И Аз ще напиша на плочите ду-
мите, които бяха на първите плочи, които ти
3 строши; а ти да ги туриш в ковчега. 3 Прочее,
направих ковчега от ситимово дърво, издялах
две каменни плочи, като първите и се възка-
4 чих на планината с двете плочи в ръцете си. 4 И
Той написа на плочите, както бе написано по-
напред, десетте заповеди, които Господ ви из-
говори на планината изсред огъня, в деня ко-
гато се събрахте *там;* и Господ ги даде на мене.
5 5 Тогава се обърнах и слязох от планината, и ту-
рих плочите в ковчега, който направих; и там
те се намират, според както Господ ми запо-
6 вяда. 6 (След това израилтяните отпътуваха от
Вирот-Венеякан до Мосера. Там умря Аарон, и
там бе погребан; а синът му Елеазар свещено-
7 действува вместо него. 7 От там отпътуваха до
Гадгад, и от Гадгад до Иотвата, земя богата с
8 водни потоци. 8 В онова време Господ отдели
Левиевото племе да носи ковчега *за плочите* на
Господния завет, да стои пред Господа, за да Му
слугува и да благославя в Името Му, *както пра-*
9 *ви* до днес; 9 по която причина левийците ня-
мат дял или наследство между братята си; Гос-
под им е наследство, според както Господ, тво-
10 ят Бог им се обеща). 10 А аз преседях на плани-
ната, както първия път, четиридесет дена и че-
тиридесет нощи; па и тоя път Господ ме послу-
11 ша, като склони Господ да не те погуби. 11 Тога-
ва Господ ми каза: Стани, предвождай тия лю-
де, за да влязат да притежават земята, за която
12 съм се клел на бащите им да я дам на тях. 12 А
сега, Израилю, какво иска от тебе Господ твоят
Бог, освен да се боиш от Господа твоя Бог, да
ходиш във всичките Му пътища, да Го любиш
и да слугуваш на Господа твоя Бог с цялото си
13 сърце и с цялата си душа, 13 та да пазиш запове-
дите на Господа и повеленията Му, които днес
14 ти заповядвам за твое добро? 14 Ето, небето на
небесата, земята и всичко що е на нея принад-
15 лежи на Господа твоя Бог, 15 обаче само бащите
ти предпочете Господ и ги възлюби, и измеж-
ду всичките племена избра вас, потомството им
16 по тях, както *виждате* днес. 16 Обрежете, про-
чее, краекожието на сърцето си и не бивайте ве-
17 че коравовратни. 17 Защото Иеова вашият Бог е
Бог на боговете и Господ на господарите, вели-
кият, мощният и страшният Бог, Който не гле-
18 да на лице, нито приема дар; 18 Който извършва
съдба за сирачето и за вдовицата и обича чуж-
19 денеца, като му дава храна и облекло. 19 Оби-
чайте, прочее, чужденеца, защото и вие сте би-
20 ли чужденци в Египетската земя. 20 От Господа
твоя Бог да се боиш, Нему да слугуваш, Нему да
бъдеш привързан и в Неговото име да се къл-
неш. 21 Той е с Когото *трябва* да се хвалиш и 21
Той е твоят Бог, Който извърши за тебе тия ве-
лики и страшни дела, които очите ти видяха.
22 Бащите ти слязоха в Египет *на брой* седемде- 22
сет души; а сега Господ твоят Бог те направи
многочислен, като звездите на небето.

1 Люби, прочее, Господа твоя Бог и пази ви- **11**
наги заръчванията Му, повеленията Му, съд-
бите Му и заповедите Му. 2 И признайте днес, 2
- (защото не *говоря* на чадата ви, които не по-
знаха и които не видяха наказанието *нанесено*
от Господа вашия Бог, величията Му, силната
Му ръка и издигнатата Му мишца, 3 знаменията 3
Му и делата, които извърши всред Египет про-
тив египетския цар Фараон и против цялата му
земя, 4 и що направи на войската на египтяните, 4
на конете им и на колесниците им, когато ви го-
неха изподире, как направи да ги потопят води-
те на Червеното море, и как Господ ги погуби,
та остават погубени и до днес, 5 и що напра- 5
ви за вас в пустинята, догде да дойдете на то-
ва място, 6 и що направи на Датана и Авирона, 6
синовете на Елиава Рувимовия син, как земята
отвори устата си, та ги погълна всред целия Из-
раил, със семействата им, шатрите им и всичко
живо, което им принадлежеше; 7 но на вас *го-* 7
воря, чиито очи видяха всичките велики дела,
които Господ извърши), - 8 за това *признайте* 8
и пазете всичките заповеди, които днес ви за-
повядвам, за да бъдете дръзновени и да влезе-
те да завладеете земята, към която преминава-
те да я притежавате, 9 и да се продължат дните 9
ви на земята, за която Господ се е клел на ба-
щите ви да я даде на тях и на потомството им,
земя в която текат мляко и мед. 10 Защото зе- 10
мята, в която влизаш да я притежаваш, не е ка-
кто Египетската земя, из която излязохте, где-
то, като сееше ти семето си, напояваше го с но-
гата си, като зеленчукова градина. 11 Но земята, 11
към която преминавате да я притежавате, е зе-
мя богата с гори и долини, която пие вода от
дъжда на небето, 12 земя, за която Господ твоят 12
Бог се грижи. Очите на Господа твоя Бог са ви-
наги върху нея, от началото на годината и до
края на годината. 13 И, *казва Господ*: Ако слу- 13
шате прилежно заповедите Ми, които днес ви
заповядвам, да любите Господа вашия Бог и да
Му слугувате с цялото си сърце и с цялата си
душа, 14 тогава ще давам на земята ви дъжда на 14
времето му - и ранния и късния, за да събираш
житото си, виното си и дървеното си масло. 15 И 15
ще давам трева на полетата ти за добитъка ти;
и ще ядеш и ще се наситиш. 16 Внимавай на себе 16

си, да не би да се измами сърцето ви, и престъпите като служите на други богове и им се кла-
17 няте, 17 та пламне против вас гневът на Господа, и Той да затвори небето, за да не вали дъжд и да не дава земята плода си, та скоро да бъдете изтребени от добрата земя, която Господ ви да-
18 ва. 18 Вложете, прочее, тия мои думи в сърцето си и в душата си, вържете ги за знак на ръката си, и нека бъдат като надчелия между очите
19 ви. 19 Да учите на тях чадата си, като говорите за тях, когато седиш в къщата си, когато ходиш
20 по пътя, когато лягаш и когато ставаш. 20 Да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата
21 си и на портите си, 21 за да се умножат дните ви и дните на чадата ви на земята, за която Господ се е клел на бащите ви да им я даде, колкото
22 време небето е над земята. 22 Понеже, ако пазите прилежно всички тия заповеди, които ви заповядвам, и ги вършите, - да любите Господа вашия Бог, да ходите във всичките Му пътища
23 и да сте привързани Нему, - 23 тогава Господ ще изгони от пред вас всички тия народи, и ще завладеете народи по-велики и по-силни от вас.
24 24 Всяко място, гдето стъпи стъпалото на нозете ви, ще бъде ваше; от пустинята и Ливан, от реката, *сиреч*, реката Евфрат, дори до Западното
25 море ще бъде пределът ви. 25 Никой не ще може да устои пред вас; Господ вашият Бог ще всява страх и трепет от вас по цялата земя, на която
26 стъпвате, според както ви е говорил. 26 Ето, днес поставям пред вас благословение и проклетия:
27 27 благословението, ако слушате заповедите на Господа вашия Бог, които днес ви заповядвам;
28 28 и проклетията, ако не слушате заповедите на Господа вашия Бог, но се отклонявате от пътя, който днес ви заповядвам и следвате други бо-
29 гове, които не сте познавали. 29 А когато Господ твоят Бог те въведе в земята, към която отиваш, за да я притежаваш, тогава да положиш благословението на хълма Гаризин, а проклетията
30 на хълма Гевал. 30 Не са ли те оттатък˚ Иордан, зад пътя към захождането на слънцето, в земята на хананеите, които живеят в полето срещу
31 Галгал, при дъбовете Море? 31 Защото вие преминавате Иордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ вашият Бог ви дава: и ще
32 я притежавате и ще се заселите в нея. 32 Внимавайте, прочее, да вършите всичките повеления и съдби, които днес поставям пред вас.

12 1 Ето повеленията и съдбите, на които трябва да внимавате, за да ги вършите, през всичкото време, колкото живеете на света, в земята, която Господ Бог на бащите ти ти дава да при-
2 тежаваш: - 2 Да разорите всичките места гдето народите, които ще завладеете, са служили на боговете си, по високите планини, по хълмовете и под всяко зелено дърво; 3 и да съсипете 3
жертвениците им, да строшите стълбовете им, да изгорите с огън ашерите им, да съсечете изваяните образи на боговете им и да изличите имената им от онова място. 4 А спрямо Господа 4
вашия Бог да не постъпвате така; 5 но да търсите мястото, което Господ вашият Бог избере 5
между всичките ви племена, за да настани там Името Си, *да бъде* жилището Му, и там да идете;
6 там да принасяте всеизгаряния си, жертви- 6
те си, десетъците си, възвишаемите приноси на ръцете си, обреците си, доброволните си приноси и първородните от говедата си и от овците
си; 7 и там, пред Господа вашия Бог, да ядете; и 7
да се веселите, вие и челядите ви, във всичките си предприятия, и в каквото те е благословил Господ твоят Бог. 8 Да не правите никак, както 8
ние днес правим тук, - всеки каквото му се вижда за добро. 9 Защото още не сте дошли в по- 9
чивката и в наследството, което Господ вашият Бог ви дава. 10 Но когато преминете Иордан и 10
се заселите в земята, която Господ вашият Бог ви дава да наследите, и ви успокои от всичките неприятели около вас, та живеете безопасно, 11 тогава на мястото, което Господ вашият 11
Бог избере, за да настани Името Си, там принасяйте всичко що ви заповядвам: всеизгаряния си, жертвите си, десетъците си, възвишаемите приноси на ръцете си и всичките отборни обреци, които сте обрекли Господу; 12 и да се 12
веселите пред Господа вашия Бог, вие, синовете ви, дъщерите ви, слугите ви, слугините ви и левитинът, който е отвътре портите ви (защото той няма дял нито наследство с вас). 13 Внима- 13
вай на себе си да не би да принасяш всеизгаряния си на кое да било място, което виждаш;
14 но на мястото, което Господ избере в едно от 14
племената ти, там да принасяш всеизгаряния си, и там да вършиш всичко що ти заповядвам.
15 Бива обаче да колиш и да ядеш месо във всич- 15
ките си жилища до колкото желае душата ти, според колкото Господ твоят Бог ще те е благословил; нечистият и чистият могат да ядат от него, както от сърна и както от елен. 16 Само 16
кръвта да не ядете; да я изливате на земята като вода. 17 А не бива да ядеш в жилищата си де- 17
сетъка от житото си, или от виното си, или от дървеното си масло, или първородните от говедата си, или от овците си, или кой да било от обреците, които си обрекъл, или доброволните си приноси, или възвишаемите приноси на ръцете си; 18 но пред Господа твоя Бог да ги ядеш, 18

11.30 На запад от.

на мястото, което Господ твоят Бог избере, ти,
синът ти, дъщерята ти, слугата ти, слугинята ти
и левитинът, който е отвътре портите ти; и да
се веселиш пред Господа твоя Бог във всичко
19 на каквото туриш ръка. [19] Внимавай на себе си
да не пренебрегваш левитина до тогаз, до кога-
20 то живееш на земята си. [20] Когато Господ твоят
Бог разшири пределите ти, според както ти се е
обещал, а ти речеш: Ще ям месо, защото душа-
та ти желае да яде месо, то бива да ядеш месо до
21 колкото желае душата ти. [21] Ако е много далеч
от тебе мястото, което Господ твоят Бог избере,
за да настани Името Си там, тогава да колиш
от говедата и от овците, които Господ ти е дал,
според както ти заповядах, и да ядеш в жили-
22 щата си до колкото желае душата ти. [22] Както се
яде сърна и елен, така да ядеш и тия; нечистият
23 и чистият могат еднакво да ядат от тях. [23] Само
строго да се вардиш да не ядеш кръвта: защо-
то кръвта е животът, и не бива да ядеш живота
24 с месото. [24] Да я не ядеш: да я изливаш на зе-
25 мята като вода. [25] Да я не ядеш, за да бъде доб-
ре на тебе и на чадата ти след тебе, когато вър-
26 шиш онова, което е право пред Господа. [26] Са-
мо колкото неща си посветил и обреците си да
взимаш, та да отиваш на мястото, което избе-
27 ре Господ, [27] и да принасяш всеизгаряният си,
месото и кръвта, върху олтара на Господа твоя
Бог. Кръвта на жертвите ти да се излива вър-
ху олтара на Господа твоя Бог, а месото ти да
28 ядеш. [28] Внимавай и слушай всички тия думи,
които ти заповядвам, за да бъде добре на те-
бе и на чадата ти след тебе до века, когато вър-
шиш онова, което е добро и право пред Господа
29 твоя Бог. [29] Когато Господ твоят Бог изтреби от
пред тебе народите *на земята*, гдето ти отиваш
да ги завладееш, и ти ги завладяваш и се засе-
30 лиш в земята им, [30] внимавай на себе си да се не
улавяш в примка да ги последваш, когато бъдат
изтребени от пред тебе; и да не изпитваш за бо-
говете им, като казваш: Как служат тия народи
31 на боговете си? - за да направя и аз така. [31] Да не
постъпваш така спрямо Господа твоя Бог; за-
щото те са извършили за боговете си всяка мер-
зост, която Господ мрази; понеже за боговете
си са изгаряли с огън и синовете си и дъщерите
32 си. [32] Внимавайте да вършите всичко що ви за-
повядвам; да не притуряш на него, нито да от-
нимаш от него.

13 [1] Ако се въздигне всред тебе пророк или
2 сновидец и ти означи знамение или чудо, [2] и
се сбъдне знамението или чудото, поради кое-
то той ти говори, казвайки: Да идем след други
богове, (които ти не си знаел), и да им служим,
3 - [3] да не слушаш думите на оня пророк или на
оня сновидец; защото Господ вашият Бог ви
изпитва, за да узнае дали любите Господа ва-
шия Бог с цялото си сърце и с цялата си душа.
[4] Господа вашия Бог да следвате, от Него да се 4
боите, Неговите заповеди да пазите, Неговия
глас да слушате, Нему да слугувате и Нему да
сте привързани. [5] А оня пророк или оня сно- 5
видец да се умъртви; защото е проповядвал от-
стъпление от Господа вашия Бог, Който ви е из-
вел из Египетската земя и ви е изкупил от дома
на робството, за да те отклони от пътя, в кой-
то Господ твоят Бог ти заповяда да ходиш. Та-
ка да отмахнеш злото отсред себе си. [6] Брат ти, 6
син на майка ти, или синът ти, или дъщеря ти,
или жената, *която почива* на пазухата ти, или
приятелят, който ти е като душата ти, ако те из-
куси тайно, като рече: Да идем и да служим на
други богове, - които нито ти си знаел, нито ба-
щите ти, [7] измежду боговете на племената, ко- 7
ито са около вас, близо при тебе, или далеч от
тебе, от единия край на света до другия, [8] да не 8
се съгласиш с него нито да го слушаш, нито да
го пощади окото ти, нито да го пожалиш нито
да го укриеш; [9] но непременно да го умъртвиш; 9
твоята ръка да бъде първа на него, за да го уби-
еш, и после ръката на всичките люде. [10] Да го 10
убиеш с камъни, за да умре, защото поиска да
те отклони от Господа твоя Бог, Който те изве-
де из Египетската земя, из дома на робството.
[11] И целият Израил като чуе ще се убои и ня- 11
ма да върши вече такова зло всред тебе. [12] Ако, 12
между градовете, които Господ твоят Бог ти да-
ва, за да се заселиш в тях, чуеш да се казва за
един *от тях*: [13] Някои подлеци, излезли изсред 13
тебе, са отклонили жителите на града си, като
са казали: Да идем да служим на други богове,
които вие не сте знаели, [14] тогава да изследваш, 14
да изпиташ и добре да издириш; и, ето, ако то-
ва нещо е истинно и е вярно, че такава мерзост
е сторена всред тебе, [15] то непременно да пора- 15
зиш жителите на оня град с острото на ножа,
и с острото на ножа да обречеш на *изтребле-
ние* него и всички, които са в него, и добитъ-
ка му. [16] Тогава, като събереш всичките кори- 16
сти от него всред площада му, съвсем да изго-
риш с огън града и всичките користи от него за
Господа твоя Бог; и той ще бъде могила до ве-
ка, да се не съгради вече. [17] Нищо от обрече- 17
ното *на изтребление* да се не залепи за ръката ти;
за да се върне Господ от яростния Си гняв и да
ти покаже милост, да те пожали, и да те умно-
жи, както се е клел на бащите ти, [18] ако послу- 18
шаш гласа на Иеова твоя Бог, да пазиш всички-
те Му заповеди, които днес ти заповядвам, да

вършиш това, което е право пред Господа твоя Бог.

14 [1] Вие сте чада на Господа вашия Бог; да не правите *по тялото си* нарязвания, нито да се
2 бръснете между очите си поради мъртвец. [2] Защото сте люде свети на Господа вашия Бог, и вас избра Господ измежду всичките племена, които са по лицето на земята, за да Му бъдете собствени люде. [3] Да не ядеш нищо мръсно.
4 [4] Ето животните, които *бива* да ядете: говедото,
5 овцата и козата, [5] елена, сърната, бивола, дивата коза, кошутата, дивия вол и камилопарда. [6] Всяко животно между четвероногите, което има раздвоена нога и разцепено на два нокъ-
7 тя копито и което преживя, тях да ядете. [7] Но да не ядете от ония, които *само* преживят, или които *само* имат раздвоено и разцепено копито, *като* камилата, заекът и питомният заек; понеже те преживят, но нямат раздвоено копито, те
8 са нечисти за вас; [8] и свинята, понеже има раздвоено копито, но не преживя, е нечиста за вас; от месото на тия да не ядете, и до мършата им
9 да се не допирате. [9] От всички що са във водите, ето кои да ядете: всички, които имат перки
10 и люспи да ядете; [10] но да не ядете никои, които
11 нямат перки и люспи; те са нечисти за вас. [11] От
12 всички чисти птици можете да ядете. [12] А ето тия, които не бива да ядете: орела, грифа, мор-
13 ския орел, [13] пиляка, сокола, сяпа по видовете
14, 15 му; [14] всяка врана по видовете й; [15] камилоптицата, бухала, кукувицата, ястреба по видовете
16, 17 му, [16] малкия бухал, ибиса, лебеда, [17] пеликана,
18 лешояда, рибаря, [18] щъркла, цаплята по видове-
19 те й, папуняка и прилепа. [19] Всички крилати пъл-
20 зящи са нечисти за вас: не бива да се ядат. [20] От
21 всички чисти птици можете да ядете. [21] Никаква мърша да не ядете; (на чужденеца, който е отвътре портите ти, можеш да я даваш да я яде, или да я продаваш на чуждестранец); защото вие сте люде свети на Господа вашия Бог. Да не
22 вариш яре в млякото на майка му. [22] Непременно да даваш десетък от всичките си произведения, които си посеял, които нивата ти произ-
23 вежда всяка година. [23] И десетъкът от житото си, от виното си и от маслото си, и първородните от говедата си и от овците си да ядеш пред Господа твоя Бог, на мястото, което избере за да настани Името Си там; за да се научиш да
24 се боиш всякога от Господа твоя Бог. [24] Но ако, когато те благослови Господ твоят Бог, пътят е много дълъг за тебе, щото да не можеш да ги занасяш, понеже е много далеч от тебе мястото, което избере Господ твоят Бог, за да настани
25 Името Си там, [25] тогава да разменяш *десетъци-*
те си с пари и да вържеш парите в ръката си, па да идеш на мястото, което избере Господ твоят Бог; [26] и да дадеш парите за какво да е нещо, 26
което пожелае душата ти, за говеда или за овци, или за вино, или за спиртни пития, или за какво да е нещо, което би пожелала душата ти; и там, пред Господа, твоя Бог, да ядеш и да се развеселиш, ти, домът ти [27] и левитинът, кой- 27
то е отвътре портите ти; него да не пренебрегваш, защото той няма дял нито наследство с тебе. [28] В края на всяка трета година да изваждаш 28
целия десетък от произведението си през оная година, и да го складираш отвътре *градските* си порти, [29] тъй щото левитинът, (защото той ня- 29
ма дял нито наследство с тебе), чужденецът, сирачето и вдовицата, които са отвътре портите ти, да дохождат, да ядат и да се насищат; за да те благославя Господ твоят Бог във всичките дела на ръцете ти, които ще вършиш.

[1] В края на всяка седма година да правиш **15**
опрощаване. [2] И ето правилото за опрощаване- 2
то: всеки заемодавец да опрости заема, който е дал на ближния си; да го не изисква от ближния си или от брата си; защото се провъзгласява опрощаване заради Господа. [3] От чужденеца 3
можеш да го изискваш; но каквото твое има у брата ти, ръката ти да го оставя. [4] Обаче няма да 4
се намери клетник между вас; (защото Господ ще те благославя много в земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство, за да я притежаваш); [5] ако само прилежно слушаш гласа на 5
Господа твоя Бог та внимаваш да изпълняваш всички тия заповеди, които днес ти заповядвам. [6] Защото Господ твоят Бог ще те благосла- 6
вя според както ти се обеща; и ще заемеш на много народи, но няма да вземаш на заем; и ще владееш над много народи, но те няма да владеят над тебе. [7] Ако в земята ти, която Господ 7
твоят Бог ти дава, има у тебе сиромах от братята ти, извътре някои от градовете˚ ти, да не закоравяваш сърцето си, нито да затваряш ръка-
та си от бедния си брат; [8] но непременно да от- 8
варяш ръката си към него и непременно да му заемаш доволно за нуждата му от каквото има потреба. [9] Внимавай да не би да влезе подла ми- 9
съл в сърцето ти, та да си речеш: Наближава седмата година, годината на опрощаването; и да не погледнеш лошо против бедния си брат и му не дадеш, та извика към Господа против тебе, и това ти *се счете* за грях. [10] Непременно да 10
му дадеш, и да ти не е тежко на сърцето, когато му даваш; понеже за това Господ твоят Бог ще те благославя във всичките ти дела и във всичките ти предприятия. [11] Защото сиромасите ни- 11

15.7 Еврейски: портите.

кога няма да липсват от земята ти; за това ти
заповядвам, като казвам: Непременно да отваряш ръката си към бедния си и към оскъдния
12 си брат в земята си. [12] Ако ти се продаде брат ти,
евреин или еврейка, нека ти слугува шест години; а в седмата година да го изпратиш свободен
13 от при себе си. [13] И когато го изпратиш свободен от при себе си, да го не изпратиш празен;
14 [14] непременно да му подариш изобилно от стадото си, от гумното си и от лина си; както Господ твоят Бог ще те е благословил, *така* да му
15 дадеш. [15] Да си спомниш, че и ти беше роб в Египетската земя, и че Господ твоят Бог те изкупи;
16 за това Аз днес ти заповядвам това нещо. [16] Но ако той ти рече: Не излизам от тебе, - понеже обича тебе и дома ти, защото е добре при тебе,
17 [17] тогава да вземеш шило и да промушиш ухото му върху вратата, и ще ти бъде роб за винаги.
18 Подобно да сториш и на робинята си. [18] Да ти се не види тежко, когато го изпратиш свободен от при себе си: защото за шест години той ти е изработил двойно повече от един наемник; а Господ твоят Бог ще те благославя във всичко що
19 вършиш. [19] Всичките мъжки първородни, които се раждат от говедата ти и овците ти, да посвещаваш на Господа твоя Бог; да не употребиш в работа първородното на говедото си, нито да
20 стрижеш първородните на овците си. [20] Всяка година да ги ядеш, ти и домът ти, пред Господа твоя Бог на мястото, което избере Господ.
21 [21] Но ако има някакъв недостатък, ако е куцо или сляпо, или има какъв да е лош недостатък, да го не принесеш жертва на Господа твоя Бог.
22 [22] Да го ядеш отвътре вратите си; нечистият и чистият еднакво *да го ядат*, както *ядат* сърна и
23 елен. [23] Само кръвта му да не ядеш; да я изливаш на земята като вода.

16 [1] Пази месец Авив да правиш *в него* пасхата на Господа твоя Бог; защото в месец Авив Господ твоят Бог те е извел из Египет през нощ.
2 [2] Да жертвуваш пасхата на Господа твоя Бог, от овците и говедата, на мястото, което избере Господ, за да настани Името Си там. [3] Да не
3 ядеш с нея нищо квасно; седем дена да ядеш с нея безквасни хлябове, хляб на печал, (защото набързо си излязъл из Египетската земя); за да помниш през всичките дни на живота си деня
4 на излизането си из Египетската земя. [4] Седем дена да се не вижда квас никъде във всичките ти предели; и от месото, което ще жертвуваш на първия ден надвечер, да не остане нищо до
5 сутринта. [5] Не бива да жертвуваш пасхата в кой да е от градовете ти, които ти дава Господ твоят
Бог; [6] но на мястото, което избере Господ твоят 6
Бог, за да настани Името Си там, да жертвуваш пасхата привечер, около захождането на слънцето, във времето, когато си излязъл из Египет.
[7] Да я изпичаш и ядеш на мястото, което избере 7
Господ твоят Бог; и на сутринта да се връщаш и да идеш в шатрите си. [8] Шест дена да ядеш 8
безквасни; и на седмия ден да има тържествено събрание на Господа твоя Бог, *в който ден* да не работиш никаква работа. [9] Седем седмици да 9
си изброяваш; почвай да броиш седемте седмици, от когато за пръв път туриш сърп на жетвата. [10] И да празнуваш празника на седмиците на 10
Господа твоя Бог като *Му* възвръщаш доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ твоят Бог ще те е благословил. [11] Да се веселиш пред Господа твоя Бог, 11
ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитинът, който е отвътре портите ти, и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са всред вас, на мястото, което избере Господ твоят Бог, за да настани Името Си там. [12] И като 12
помниш, че ти си бил роб в Египет, да внимаваш да вършиш тия повеления. [13] Да празнуваш 13
за седем дена празника на скинопигията,° след като приберeш житото си и виното си; [14] и да се 14
веселиш на празника си, ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти, левитинът и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са отвътре портите ти. [15] Седем дена да празнуваш на 15
Господа твоя Бог на мястото, което избере Господ; защото Господ твоят Бог ще те благославя във всичките ти произведения и във всичките дела на ръцете ти; и ти всецяло да се веселиш.
[16] Три пъти в годината всеки твой от мъжки пол 16
да се явява пред Господа твоя Бог на мястото, което избере Той: в празника на безквасните, в празника на седмиците и в празника на скинопигията; но да се не явяват пред Господа с празни ръце. [17] Всеки да дава по силата си, спо- 17
ред благословението, което Господ твоят Бог ще ти е дал. [18] Да си поставяш между племената 18
си съдии и надзиратели във всичките си градове, които ти дава Господ твоят Бог; и те да съдят людете справедливо. [19] Да не изкривяваш съд, 19
да не гледаш на лице, нито да приемаш дар; защото дарът заслепява очите на мъдрите и превръща думите на справедливите. [20] По правда- 20
та, по правдата да се водиш, за да живееш и да наследиш земята, която Господ твоят Бог ти дава. [21] Да си не садиш дъбрава° от какви да било 21
дървета при олтара на Господа твоя Бог, който

16.13 Или, шатрите. **21** Еврейски: Ашера, *т.е.*, идол на Астарта заедно с дърветата под чиято сянка стоеше.

22 ще си издигнеш; 22 нито да си поставяш стълб,
нещо, което Господ твоят Бог мрази.
17 1 Да не принасяш на Господа твоя Бог говедо
или овца с недостатък или с каква да било недъ-
гавост; понеже това е мерзост на Господа твоя
2 Бог. 2 Ако се намери всред вас, в някой от гра-
довете ти, които Господ твоят Бог ти дава, мъж
или жена да стори зло пред Господа твоя Бог,
3 като престъпи завета Му, 3 и отиде та послужи
на други богове и им се поклони, - на слънцето,
или на луната, или какво да било от небесното
4 множество, - нещо което съм запретил, 4 тога-
ва, когато ти се извести това и чуеш, да изпи-
таш добре, и, ето, ако *това* нещо е истинно, ако
е вярно, че такава мерзост се върши в Израиля,
5 5 то да изведеш вън при портите си мъжа или
жената, които са сторили това зло, и да убиеш
6 мъжа или жената с камъни, за да умрат. 6 Чрез
думите на двама или на трима свидетели да се
убива оня, който е за смърт; а чрез думите *само*
7 на един свидетел да се не убива. 7 Ръцете на сви-
детелите да бъдат първи на него, за да го уби-
ят, и после ръцете на всичките люде. Така да
8 отмахваш злото изсред себе си. 8 Ако се появи
някоя работа, която е за тебе много мъчна, да
отсъдиш спорни дела отвътре местожителства-
та си между кръв и кръв, между съдба и съдба,
или между побой и побой, тогава да станеш и
да отидеш на мястото, което избере Господ тво-
9 ят Бог, 9 и да идеш при левитските свещеници и
при онзи, който ще бъде съдия в онова време,
и да ги попиташ; и те ще ти кажат решението
10 на съда. 10 А ти да постъпиш според присъдата,
която ти кажат от мястото, което избере Гос-
под; и да внимаваш да сториш по всичко, което
11 те научат. 11 Да постъпиш според изяснението
на закона, както те научат, и според присъда-
та, която ти рекат; да се не отклоняваш надясно
12 или наляво от присъдата, която ти кажат. 12 А
човекът, който би постъпил надменно, като не
послуша свещеника, който стои да служи там
пред Господа твоя Бог, или *не послуша* съдия-
та, тоя човек да умре; и така да отмахнеш зло-
13 то от Израиля. 13 Всичките люде, като чуят, ще
14 се убоят и не ще бъдат вече надменни. 14 Кога-
то влезеш в земята, която Господ твоят Бог ти
дава, и я завладееш и се заселиш в нея, ако ре-
чеш: Ще си поставя цар, както всичките наро-
15 ди, които са около мене, 15 тогава да си поста-
виш за цар онзи, когото избере Господ твоят
Бог; от братята си да си поставиш цар; не би-
ва да поставиш над себе си чужденец, който не
16 ти е брат. 16 Но той да не си събира много коне,
нито да връща людете в Египет с цел да умно-
жава коне; защото Господ ви е казал: Да се не
връщате вече през оня път. 17 Нито да си взе- 17
ма той много жени, за да се не отклони сърце-
то му, нито да си трупа твърде много сребро и
злато. 18 А когато седне на царския си престол, 18
нека си направи в една книга препис на тоя за-
кон, от *книгата която* е пред левитските све-
щеници. 19 *Преписът* да се намира при него; и 19
да прочита в него през всичките дни на живо-
та си, за да се научи да се бои от Господа своя
Бог, да пази всичките думи на тоя закон и тия
повеления и да ги върши; 20 за да се не надигне 20
сърцето му над братята му и да се не отклонява
от заповедта надясно или наляво; за да остане
много години на царството си, той и чадата му,
всред Израиля.

18 1 Ни левитските свещеници, ни цялото Ле-
виево племе да нямат дял или наследство с Из-
раиля: нека се хранят с жертвите принасяни
чрез огън на Господа и с Неговото наследство.
2 За това, да нямат наследство между братята 2
си; тяхното наследство е Господ, както им е ка-
зал. 3 Ето какво ще бъде правото на свещените- 3
те от людете, от ония, които принасят в жертва
говедо или овца: да дават на свещеника плеш-
ката, челюстите и търбуха. 4 Нему да даваш и 4
първите плодове от житото си, от виното си и
от дървеното си масло, и първото руно от овци-
те си. 5 Защото, измежду всичките ти племена, 5
него избра Господ твоят Бог да стои да служи
в Името на Господа, той и потомците му вина-
ги. 6 И ако дойде левитин из някой от градове- 6
те ти в целия Израил, гдето е бил пришелец, и
дойде с всичкото желание на душата си на мя-
стото, което избере Господ, 7 тогава да служи 7
в Името на Господа своя Бог, както всичките
му братя левити, които служат там на Госпо-
да. 8 Нека имат равни дялове да ядат, в прибав- 8
ка на полученото от продажбата˚ на бащиния
му имот. 9 Когато влезеш в земята, която Гос- 9
под твоят Бог ти дава, недей се учи да правиш
според мерзостите на тамошните народи. 10 Да 10
не се намира между тебе някой, който да прека-
ра сина си или дъщеря си през огън˚, никой ча-
родей, астролог, гадател, или омаятел, 11 никой 11
баяч, запитвач на зли духове, врач, или запит-
вач на мъртвите; 12 защото всеки, който прави 12
тия дела, е омразен на Господа, и поради тия
мерзости Господ твоят Бог изгонва тия народи
от пред тебе. 13 Съвършен да бъдеш пред Гос- 13
пода твоя Бог. 14 Защото тия народи, които ще 14
завладееш, слушат астролозите и чародеите; но
на тебе Господ твоят Бог не е позволил това.
15 Господ твоят Бог ще ти въздигне отсред тебе, 15

18.8 Или, наема. **10** Т.е., който изгаря сина си или дъщеря си в огън.

от братята ти, пророк както е *въздигнал* мене;
16 него слушайте, [16] според всичко, което ти про-
сеше от Господа своя Бог при Хорив, в деня, ко-
гато се събрахте, като казваше ти: Да не чуя ве-
че гласа на Господа моя Бог и да не видя вече
17 тоя голям огън, за да не умра. [17] Тогава Господ
18 ми каза: Добро е това, което рекоха. [18] Аз ще им
въздигна отсред братята им пророк, както *съм*
въздигнал тебе, и ще туря думите Си в устата му;
и той ще им говори всичко, което Аз му запо-
19 вядвам. [19] А който не послуша думите Ми, кои-
то той ще говори в Мое Име, Аз ще искам ответ
20 от него. [20] Но пророк, който дръзне да каже от
Мое Име дума, която Аз не съм му заповядал
да говори, или който говори от името на дру-
21 ги богове, тоя пророк да умре. [21] И ако речеш
в сърцето си: Как ще познаем коя дума Господ
22 не е казал? - [22] Когато някой пророк говори от
Господното име, и думата *му* не се сбъдне нито
се изпълни, тая дума Господ не е говорил; про-
рокът я е говорил надменно; да се не боиш от
него.

19 [1] Когато Господ твоят Бог погуби народите,
чиято земя Господ твоят Бог ти дава, и ти ги на-
следиш и се заселиш в градовете им и в къщите
2 им, [2] тогава да отделиш три града всред земята,
която Господ твоят Бог ти дава да притежаваш.
3 [3] Да си приготвиш пътя *за тях*, и да разделиш
на три части земите на страната, която Господ
твоят Бог те прави да наследиш, за да прибяг-
4 ва там всеки убиец. [4] И ето правилото за убие-
ца, който може да побегне там и да остане жив:
оня, който без намерение удари ближния си,
5 когото по-напред не е мразел, - [5] както, когато
отива някой с другаря си в гората, за да сече дър-
ва, и ръката му, като удари със секирата, за да
пресече дървото, желязото изскочи от дръжка-
та и улучи другаря му, та умре, - такъв нека бя-
6 га в един от тия градове, и ще остане жив; [6] да
не би мъздовъздателят за кръвта в пламване-
то на сърцето си да се завтече след убиеца и го
застигне (ако пътят е дълъг) та го убие, без да
е заслужил той за смърт, понеже не го е мра-
7 зил от по-напред. [7] За това, аз ти заповядвам,
8 като кажа: Отдели си три града; [8] (а когато Гос-
под твоят Бог разшири пределите ти, както се е
клел на бащите ти, и ти даде цялата земя, коя-
9 то се обеща да даде на бащите ти, [9] ако пазиш и
вършиш всички тия заповеди, които днес ти за-
повядвам, да любиш Господа твоя Бог и да хо-
диш всякога в Неговите пътища, тогава при тия
10 три града да си притуриш още три;) [10] за да се
не пролее невинна кръв в земята, която Господ
твоят Бог ти дава за наследство, и да няма вър-
11 ху тебе *виновност* за кръв. [11] Но човек, ако има
омраза към ближния си и го причака, и, като
се спусне на него, удари го, та умре, и той по-
бегне в един от тия градове, [12] тогава старейши- 12
ните на града му да пратят и го вземат от там,
и да го предадат в ръката на мъздовъздателя
за кръвта, за да умре. [13] Окото ти да го не по- 13
жали, но да отмахнеш от Израиля *проливането*
на невинна кръв, за да ти бъде добре. [14] Да не 14
преместваш междите на ближния си, които де-
дите ти са поставили в наследството, което ще
наследиш, в земята, която Господ твоят Бог ти
дава, за да я притежаваш. [15] *Само* един свидетел 15
да се не подига против някого за какво да е без-
законие или за какво да е престъпление, с ка-
вото престъпление би съгрешил; а чрез думите
на двама свидетели, или чрез думите на трима
свидетели, да се установява *всяко* дело. [16] Ако 16
се подигне неправеден свидетел против човека
да свидетелствува против него за беззаконие,
[17] тогава и двамата, между които е спорът, да за- 17
станат пред Господа, пред свещениците и съди-
ите, които *съдят* в онова време; [18] и съдиите да 18
изпитат подробно; и, ето, ако свидетелят е лъ-
жесвидетел, и свидетелствува лъжливо против
брата си, [19] тогава да му сторите онова, което е 19
намислил да стори на брата си; така да отмах-
неш злото изсред себе си. [20] Защото другите, ка- 20
то чуят ще се убоят, и не ще вършат за напред
такова зло всред тебе. [21] Да го не пожали окото 21
ти; живот *ще се даде* за живот, око за око, зъб за
зъб, ръка за ръка, нога за нога.

[1] Когато излезеш на бой против неприя- **20**
телите си, и видиш коне, колесници и люде пове-
че от тебе, да се не убоиш от тях; защото с тебе
е Господ твоят Бог, Който те е извел из Египет-
ската земя. [2] И като пристъпиш в боя, свещени- 2
кът да се приближи и да говори на людете, ка-
то им каже: [3] Слушай, Израилю! вие пристъп- 3
вате днес да се биете против неприятелите си;
да не премалнее сърцето ви; не бойте се, нито
се смущавайте, нито се ужасявайте от тях; [4] за- 4
щото Господ вашият Бог, Той е, Който ходи с
вас да се бие за вас против неприятелите ви, за
да ви спаси. [5] И военачалниците нека говорят 5
на людете, като рекат: Кой е построил нова къ-
ща и не я е посветил? - Нека си иде и се върне у
дома си, да не би да умре в боя, и друг да я по-
свети. [6] И кой е насадил лозе и не е ял от плода 6
му? - Нека си иде и се върне у дома си, да не би
да умре в боя и друг да яде плода му. [7] И кой се 7
е сгодил за жена и не я е взел? - Нека си иде и се
върне у дома си, да не би да умре в боя, и друг
да я вземе. [8] Военачалниците да говорят още на 8
людете, като рекат: Кой е страхлив и малоду-
шен? - Нека си иде и се върне у дома си, да не

би да премалнеят сърцата на братята му, както
9 неговото сърце. [9] И военачалниците, като свър-
шат да говорят на людете, нека поставят пол-
ководци над полковете за водители на людете.
10 [10] Когато се приближиш при някой град, за да
11 воюваш против него, предложи му мир. [11] Ако
ти отговори мирно и ти отвори *портите*, тога-
ва всичките люде, които се намират в него, да
12 ти станат поданици и да ти работят. [12] Но ако не
направи мир с тебе, но воюва против тебе, то-
13 гава да го обсадиш; [13] и когато го предаде Гос-
под твоят Бог в ръцете ти, тогава да поразиш
14 всичките му мъжки с острото на ножа; [14] а же-
ните, децата, добитъкът и всичко що се намира
в града, всичките користи от него да вземеш за
себе си; и да ядеш користите от неприятелите
15 си, които Господ твоят Бог ти даде. [15] Така да
постъпваш с всичките градове, които са много
далеч от тебе, които не са от градовете на *ту-*
16 *кашните* народи. [16] А от градовете на тия люде,
които Господ твоят Бог ти дава за наследство,
17 да не оставиш живо нищо, което диша, [17] но да
ги обречеш *на изтребление;* хетейците, аморей-
ците, ханаанците, ферезейците, евейците и ев-
сейците, според както Господ твоят Бог ти за-
18 повяда; [18] за да не ви научат да правите според
всичките мерзости, които те са правили за бо-
говете си, и така да съгрешите против Господа
19 вашия Бог. [19] Когато обсаждаш някой град за
дълго време и воюваш против него, за да го пре-
вземеш, да не унищожаваш дърветата му, нито
да дигаш на тях секира; да не ги насичаш, за-
щото от тях можеш да се храниш. Човек ли е
20 полското дърво та да се обсажда от тебе? [20] Са-
мо дърветата, които знаеш, че не са хранителни
дървета, тях можеш да унищожаваш и изсичаш;
и *с тях* да правиш кули против града, който ти
се противи, догде бъде превзет.

21 [1] Ако в земята, която Господ твоят Бог ти да-
ва да притежаваш, се намери някой убит, пад-
2 нал на полето, и не се знае, кой го е убил, [2] то-
гава старейшините ти и съдиите ти да излязат
и измерят *разстоянието* до градовете, които са
3 около убития; [3] и старейшините на града, който
е най-близо до убития, да вземат юница, с коя-
4 то не е работено и която не е теглила ярем; [4] и
старейшините на оня град да докарат юницата
в някоя долина, гдето има текуща вода, *доли-
на* която не е орана нито е сеяна, и там в до-
5 лината да пресекат врата на юницата. [5] Тогава
да пристъпят свещениците, Левиевите потом-
ци, (понеже тях избра Господ твоят Бог да Му
служат, и да благославят в Господното Име, и
по тяхното обяснение да се съди всеки спор и
всеки побой), [6] и всичките старейшини от оня 6
град, който е най-близо до убития, да умият ръ-
цете си над закланата в долината юница, [7] и да 7
проговорят, казвайки: Нашите ръце не са про-
лели тая кръв, нито са видели *проливането* на-
шите очи; [8] бъди милостив, Господи, на людете 8
си Израиля, които си изкупил и не вменявай,
на людете си Израиля кръв проляна без *тяхна*
вина°. И кръвта ще им се прости. [9] Така да за- 9
личиш изсред себе си проляната без *твоя* вина
кръв, когато сториш това, което е право пред
Господните очи. [10] Когато излезеш да воюваш 10
против неприятелите си, и Господ твоят Бог ги
предаде в ръцете ти, и вземеш от тях пленници,
[11] ако видиш между пленниците красива жена, и 11
като я залюбиш пожелаеш да я вземеш за своя
жена, [12] тогава да я заведеш у дома си; и тя да 12
обръсне главата си, да изреже ноктите си [13] и, 13
като съблече дрехите, в които е била пленена,
да седи у дома ти да оплаква баща си и майка
си цял месец; и подир това да влезеш при нея
и да й бъдеш мъж, и тя да ти бъде жена. [14] Но 14
ако не останеш доволен от нея, тогава да я из-
пратиш свободна; но да не я продаваш за пари,
нито да я правиш робиня, защото си я обезче-
стил. [15] Ако има някой две жени, едната люби- 15
ма, а другата нелюбима, и му народят деца - лю-
бимата и нелюбимата, и ако първородният син
е на нелюбимата, [16] тогава в деня, когато дели 16
между синовете си имота си, не бива да напра-
ви първороден сина на любимата наместо си-
на на нелюбимата, *който е истинският* първо-
роден; [17] но да признае за първороден сина на 17
нелюбимата и да му даде двоен дял от всичкия
си имот; защото той е пръв плод на силата му;
нему принадлежи правото на първородството.
[18] Ако има някой упорит и непокорен син, кой- 18
то не слуша думите на баща си или думите на
майка си, и при все, че те го наказват, пак той
не ще да ги слуша, [19] тогава баща му и майка му 19
да го хванат и да го заведат при старейшините
на града му и при портата на местожителство-
то му, [20] и да кажат на старейшините на града 20
му: Тоя наш син е упорит и непокорен; не слу-
ша думите ни, разблуден е и пияница. [21] Тогава 21
всичките мъже от града му да го убият с камъ-
ни, та да умре; така да отмахнеш злото отсред
себе си; и целият Израил ще чуе и ще се убои.
[22] Ако някой извърши престъпление, което за- 22
служава смърт, и бъде умъртвен като го обесиш
на дърво, [23] да не остане тялото му през цялата 23
нощ на дървото, но непременно да го погребеш
в същия ден; защото обесеният е проклет от Бо-

21.8 Еврейски: невинна кръв.

га; така да не оскверниш земята, която Господ твоят Бог ти дава в наследство.

22 [1] Когато видиш изгубено говедото или овцата на брата си, да не ги изоставиш°; непременно да ги върнеш при брата си. [2] И ако брат ти не е близо при тебе, или ако не знаеш *кой е*, тогава ги прибери у дома си, и да стоят при тебе, докато ги потърси брат ти; тогава да му ги дадеш. [3] Така да постъпваш и с осела му; така да постъпваш и с дрехата му; така да постъпваш и с всяко изгубено нещо на брата си, което е изгубил и ти го намериш; не бива да ги изоставиш. [4] Когато видиш осела на брата си или говедото му паднало на пътя, да не ги изоставиш непременно да ги дигнеш заедно с него. [5] Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да се облича с женска дреха; понеже всички, които правят така, са мерзост на Господа твоя Бог. [6] Ако се случи птиче гнездо да бъде на пътя ти, на някое дърво или на земята, и *в него* пилета или яйца, и майката лежи на пилетата или на яйцата, да не вземеш майката заедно с малките. [7] Непременно да пуснеш майката, а малките бива да вземеш за себе си; за да ти бъде добре и да се продължат дните ти. [8] Когато строиш нова къща, да правиш ограда около стрехите си, за да не навличаш на къщата си *виновност* за кръв, в случай, че падне някой от *покрива*. [9] Да не сееш лозето си с разнородни семена, за да се не изгуби цялото му произведение, - семето, което си сеял и плодът на лозето. [10] Да не ореш с вол и осел заедно. [11] Да не обличаш дреха *направена* от вълна и лен смесени заедно. [12] Да си правиш ресни по четирите краища на дрехата, с която се покриваш. [13] Ако някой вземе жена и, след като влезе при нея, я намрази, [14] и я наклевети в срамотни работи, и навлече на нея лошо име, като рече: Взех тая жена, и като се приближих при нея, не я намерих девица, [15] тогава бащата и майката на момата да вземат и занесат белезите от девството на момата при градските старейшини в портата; [16] и бащата да рече на старейшините: Дадох дъщеря си на тоя човек за жена; но той я мрази, [17] и, ето, момата наклеветил я е в срамотни работи, като е казал: Не намерих дъщеря ти девица; но ето белезите от девството на дъщеря ми. И да разгънат дрехата пред градските старейшини. [18] Тогава старейшините на оня град да вземат човека да го накажат, [19] като го глобят сто сребърни *сикли*; той да ги даде на бащата на момата, защото е навлякъл лошо име на Израилска девица. И тя да му бъде жена; не бива да я напуска през целия си живот. [20] Но ако е истинно това нещо, че не се е намерило девство у момата, [21] тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на бащиния й дом, и мъжете от града й да я убият с камъни, та да умре; защото е сторила безчестие в Израиля, като е блудствувала в бащиния си дом. Така да отмахнеш злото изсред себе си. [22] Ако се намери някой лежащ с омъжена жена, тогава и двамата да бъдат убити, мъжът, който е лежал с жената и жената. Така да отмахнеш злото от Израиля. [23] Ако някой намери в града някоя млада девица, сгодена за мъж, и лежи с нея, [24] тогава да изведете и двамата пред портата на оня град, и да ги убиете с камъни, та да умрат, - момата, защото не е извикала, като е била в града, и мъжа, защото е обезчестил жената на ближния си. Така да отмахнеш злото изсред себе си. [25] Но ако някой намери на полето сгодена мома и я изнасили, тогава само мъжът, който е лежал с нея, да бъде убит; [26] а на момата да не направиш нищо; в момата няма грях, който заслужава смърт; защото това нещо е, както кога някой се спусне върху ближния си и го убие, [27] понеже, като я е намерил на полето, сгодената мома е извикала, но не е имало, кой да я отърве. [28] Ако някой намери млада несгодена девица и като я хване да лежи с нея, и ги намерят, [29] тогава оня, който е лежал с нея, да даде на бащата на момата петдесет сребърни *сикли*; и тя да му стане жена понеже я е обезчестил; не бива да я напуска през целия си живот. [30] Никой да не взима жената на баща си, нито да открива полата на баща си.

23 [1] Оня, който е скопец, или чийто детероден член е отрязан, да не влиза в Господното събрание. [2] Никой незаконнороден да не влиза в Господното събрание; никой и от *потомците* му до десетото поколение да не влиза в Господното събрание. [3] Амонец и моавец да не влизат в Господното събрание; потомците им и до десетото поколение да не влизат в Господното събрание никога; [4] защото не ви посрещнаха с хляб и вода по пътя, когато излизахте из Египет, и защото наеха против тебе Валаама Веоровия син от Фатур месопотамски, за да те прокълне. [5] Но Господ твоят Бог не склони да послуша Валаама; а Господ твоят Бог промени проклетията в благословение за тебе, понеже Господ твоят Бог те обикна. [6] Да не им благопожелаваш мир или благополучие през всичките си дни до века. [7] Да се не отвращаваш от едомец, защото ти е брат; да се не отвращаваш от египтянин, защото ти си бил пришелец в земята му. [8] Децата, които се родят от тях в третото поколение, нека влизат в Господното събрание. [9] Когато отиваш на война против неприятелите си, пази се от всяка

22.1 Еврейски: Да не затваряш *очите* си към тях.

10 лоша работа. 10 Ако има всред тебе човек, ста-
нал нечист от нещо, което му се е случило през
нощта, нека излезе вън от стана, и да не вле-
11 зе в стана; 11 а привечер да се окъпе във вода,
12 и когато залезе слънцето да влезе в стана. 12 Да
имаш тъй също място вън от стана, гдето да из-
13 лизаш по нужда; 13 и да имаш между оръжия-
та си малка лопатка, та когато клекнеш вън, да
се обърнеш и да изровиш с нея и да покриеш
14 онова, което излиза из тебе. 14 Защото Господ
твоят Бог ходи през сред стана ти, за да те из-
бави и да предава неприятелите ти пред тебе;
за това станът ти трябва да бъде свят, за да не
види *Господ* нещо нечисто в тебе и се отвърне
15 от тебе. 15 Да не предадеш на господаря му слу-
га, който е избягал при тебе от господаря си.
16 16 При тебе да живее, всред вас, на мястото, кое-
то избере отвътре някой твой град, гдето му е
17 угодно; да го не притесняваш. 17 Да няма блуд-
ница от Израилевите дъщери, нито да има мъ-
18 желожник от Израилевите синове. 18 Срещу ни-
какъв обрек да не принасяш заплата от блудни-
ца нито цена от мъжеложник° в дома на Госпо-
да твоя Бог, защото тия и двете са мерзост на
19 Господа твоя Бог. 19 Да не заемаш на брата си
с лихва, било пари с лихва, храна с лихва, или
какво да е друго нещо, което се заема с лихва.
20 20 На чужденец бива да заемаш с лихва, а на бра-
та си да не заемаш с лихва; за да те благосла-
вя Господ твоят Бог във всичките ти предприя-
тия на земята, в която отиваш да я притежаваш.
21 21 Когато направиш обрек на Господа твоя Бог,
да не забравяш да го изпълниш; защото Господ
твоят Бог непременно ще го изиска от тебе, и
22 *неизпълнението му* ще ти се счете за грях. 22 Но
ако се въздържаш от да се обричаш, няма да ти
23 се счита за грях. 23 Каквото излиза из устните
ти, пази го и го върши според както си обрекъл
на Господа твоя Бог, *сиреч*, доброволния при-
24 нос, който си обрекъл с устата си. 24 Когато вле-
зеш в лозето на ближния си, бива да ядеш грозде,
колкото искаш догде се наситиш; но в съда
25 си да не туряш. 25 Когато влезеш в сеитбите на
ближния си, бива с ръката си да откъснеш кла-
сове; но не бива да простреш сърп до сеитбите
на ближния си.

24 1 Когато някой вземе жена и се ожени за нея,
ако тя не придобие благоволението му, защото
той намира в нея нещо грозно, тогава да й на-
пише разводно писмо, и, като го даде в ръката
2 й, да я изпрати из къщата си. 2 А тя, като изле-
зе из къщата му, може да иде и да се омъжи за
3 друг мъж. 3 Но ако я намрази и вторият мъж,
та й напише разводно писмо, и като го даде в
ръката й я изпрати от дома си, или ако умре
вторият мъж, който я е взел за своя жена, 4 то 4
първият й мъж, който я е напуснал, не може да
я вземе пак за жена, понеже е осквернена; за-
щото това е мерзост пред Господа. Така да не
навличаш грях на земята, която Господ твоят
Бог ти дава в наследство. 5 Ако някой се е оже- 5
нил наскоро, да не отива на война, и нищо да се
не натоваря на него; нека бъде свободен у до-
ма си една година и нека весели жената която
си е взел. 6 Никой да не взема в залог мелница, 6
нито горният й камък; защото *с това* той взе-
ма живот в залог. 7 Ако се намери някой, че е 7
откраднал човек от братята си от израилтяни-
те, та го е направил роб или го е продал, тогава
тоя крадец да умре; така да отмахнеш злото из-
сред себе си. 8 Внимавай относно язвата прока- 8
за да пазиш добре и да вършиш според всичко
каквото ви учат левитските свещеници; внима-
вайте да правите така както съм им заповядал.
9 Помни що направи Господ твоят Бог на Мари- 9
ам по пътя, когато излязохте из Египет. 10 Кога- 10
то заемаш нещо на ближния си, да не влизаш в
къщата му, за да вземеш залог за него. 11 Вън да 11
заставаш, и човекът, на когото заемаш, нека ти
изнесе залога. 12 И ако човекът е сиромах, да не 12
лягаш да спиш със залога му *при тебе*. 13 Непре- 13
менно да му върнеш залога при захождането на
слънцето, за да спи той с дрехата си и да те бла-
гослови; и това ще ти се счете за правда пред
Господа твоя Бог. 14 Да не онеправдаваш някой 14
наемник, беден и сиромах, бил той от братята
ти или от чужденците, които са в земята ти от-
вътре градовете ти. 15 В същия ден му дай за- 15
платата, преди да дойде слънцето, защото е си-
ромах и на нея се надява; за да не извика про-
тив тебе към Господа, и това да ти се счете за
грях. 16 Бащите да се не умъртвяват поради ча- 16
дата, нито чадата да се умъртвяват поради ба-
щите; всеки поради собствения си грях да бъ-
де умъртвяван. 17 Да не изкривяваш съдбата на 17
чужденеца, нито на сирачето, и да не вземаш
дрехата на вдовицата в залог; 18 но да помниш, 18
че ти си бил роб в Египет и, че Господ твоят Бог
те е избавил от там; за това Аз ти заповядвам
да вършиш това нещо. 19 Когато жънеш жетва- 19
та на нивите си, ако забравиш някой сноп на
нивата, да се не връщаш да го вземеш; нека бъ-
де за чужденеца, за сирачето и за вдовицата; за
да те благославя Господ твоят Бог във всичките
дела на ръцете ти. 20 Когато брулиш маслините 20
си, да не претръсваш повторно клоните; *оста-
налото* нека бъде за чужденеца, за сирачето и
за вдовицата. 21 Когато обираш лозето си, да се 21

23.18 Еврейски: куче, *име дадено на мъжеложник.*

не връщаш да го пребираш; *останалото* нека
бъде за чужденеца, за сирачето и за вдовицата.
22 [22] Помни, че ти си бил роб в Египетската земя;
за това Аз ти заповядвам да вършиш това нещо.
25 [1] Ако се появи разпра между човеци, и дой-
дат пред съда, и *съдиите* ги съдят, тогава нека
2 оправдаят правия и осъдят виновния. [2] И ако
виновният е заслужил за бой, съдията да запо-
вяда да го повалят долу и да му ударят удари
пред него, с брой, според престъплението му.
3 [3] Четиридесет удара може да му ударят, а не по-
вече; да не би, като превишават и му ударят
много повече от тия удари, брат ти да бъде уни-
4 жен пред очите ти. [4] Да не обвързваш устата на
5 вола когато вършее. [5] Ако живеят братя заедно,
и един от тях умре бездетен, жената на умрелия
да не се омъжи вън *от семейството му* за чужд;
братът на мъжа й да влезе при нея и да я вземе
за своя жена, и да изпълни към нея длъжност-
6 та на девер. [6] И първородният, когото тя роди,
да наследи в името на умрелия му брат, за да
7 се не изличи името му от Израиля. [7] Но ако чо-
векът не желае да вземе жената на брата си, то-
гава братовата му жена да отиде на *градските*
порти при старейшините и да рече: Деверът ми
отказва да възстанови името на брата си в Из-
раиля; не иска да изпълни към мене длъжност-
8 та на девер. [8] Тогава старейшините на града му
да го повикат и да му говорят; и ако той посто-
9 янствува и казва: Не желая да я взема, [9] тогава
братовата му жена да пристъпи при него пред
старейшините, и като изуе обувката от ногата
му да плюе на лицето му, и да проговори и ре-
че: Така ще се прави на човек, който не иска да
10 въздига дома на брата си. [10] И той да се нарича
11 в Израиля с името: Домът на изутия. [11] Ако се
сбият човеци помежду си, и жената на единия,
като пристъпи да освободи мъжа си от ръката
на този, който го бие, простре ръката си та
12 го хване за срамните му части, [12] тогава да от-
13 сечеш ръката й; окото ти да я не пожали. [13] Да
нямаш в торбата си различни теглилки, тежки
14 и леки. [14] Да нямаш в къщата си различни
15 ефи, голяма и малка. [15] Вярна и права теглилка
да имаш; вярна и права ефа да имаш; за да
се продължат дните ти на земята, която Гос-
16 под твоят Бог ти дава. [16] Защото всички, които
вършат това, всички, които вършат неправда,
17 са мерзост на Господа твоя Бог. [17] Помни какво
ти направи Амалик по пътя, когато излязохте
18 из Египет, [18] как ти се противи по пътя и поради
задните ти човеци, всичките останали надире
от слабост, когато ти беше запрял и уморен; и
19 той не се убоя от Бога. [19] Поради това, когато те
успокои Господ твоят Бог от всичките непри-
тели около тебе в земята, която Господ твоят
Бог ти дава в наследство да я притежаваш, за-
личи спомена на Амалика изпод небето; да не
забравиш.

26 [1] Когато влезеш в земята, която Господ тво-
ят Бог ти дава за наследство, и я завладееш и
се заселиш в нея, [2] тогава да вземеш от първите 2
на всичките земни плодове, които събереш от
земята, която Господ твоят Бог ти дава и, ка-
то ги туриш в кошница, да отидеш на мястото,
което избере Господ твоят Бог, за да установи
Името Си там. [3] Да отидеш при оня, който е свя- 3
щеник в онова време и да му речеш: Признавам
днес пред Господа твоя Бог, че влязох в земята,
за която Господ се е клел на бащите ни, че ще
ни я даде. [4] Тогава свещеникът да вземе кош- 4
ницата от ръката ти и да я тури пред олтара на
Господа твоя Бог. [5] А ти да проговориш, каз- 5
вайки пред Господа твоя Бог: Праотец ми, ко-
гато беше скитник сириец, слезе в Египет, где-
то престоя, на брой малко *човеци*, а там стана
народ голям, силен и многочислен. [6] Но егип- 6
тяните се отнасяха зле с нас и ни притесниха,
и ни натовариха с тежка работа; [7] а като изви- 7
кахме към Господа Бога на бащите ни, Господ
послуша гласа ни и погледна на унижението ни,
труда ни и угнетението ни. [8] Господ ни изведе 8
из Египет със силна ръка, с издигната мишца,
с голям ужас, със знамения и с чудеса; [9] и ни е 9
въвел в това място, и ни е дал тая земя, земя
гдето текат мляко и мед. [10] За това, ето, доне- 10
сох сега първите от плодовете на земята, която
си ми дал Ти, Господи. Тогава да ги поставиш
пред Господа твоя Бог и да се поклониш пред
Господа твоя Бог. [11] И да се развеселиш ти, ле- 11
витинът и пришелецът, който е всред вас, във
всичките блага, които Господ твоят Бог е дал
на тебе и на дома ти. [12] Когато в третата година, 12
годината за *плащане* десетъците, свършиш от-
делянето на всичките десетъци на рожбите си,
и ги дадеш на левитина, на пришелеца, на сира-
чето и на вдовицата, за да ядат отвътре градове-
те ти и се наситят, [13] тогава да речеш пред Гос- 13
пода твоя Бог: Напълно изнесох от къщата си
посветените *десетъци* и дадох ги на левитина,
на пришелеца, на сирачето и на вдовицата, спо-
ред всичките заповеди, които си ми заповядал;
аз не съм престъпил ни една от заповедите Ти,
нито съм ги забравил; [14] не съм ял от *десетъ-* 14
ците във време на жалейката си, нито съм ги
иждивил за нечисто нещо, нито съм дал от тях
за мъртвец; послушах гласа на Господа моя Бог;
сторих според всичко, което си ми заповядал.
[15] Погледни от светото Си жилище, от небето, и 15
благослови людете Си Израиля, и земята, коя-

то си ни дал, според както си се клел на бащите
16 ни, земя гдето текат мляко и мед. [16] Днес Господ
твоят Бог ти заповядва да изпълняш тия повеления и съдби; за това, пази ги и ги изпълня-
17 вай с цялото си сърце и с цялата си душа. [17] Днес
ти си заявил, че Иеова е твоят Бог и, че ще ходиш в Неговите пътища, ще пазиш повеленията
Му, заповедите Му и съдбите Му и ще слушаш
18 Неговия глас; [18] а Господ днес е заявил, че ти ще
бъдеш Негов собствен народ, както ти се е обе-
19 щал, за да пазиш всичките Негови заповеди, [19] и
за да те постави по-високо от всичките народи, които е направил, за похвала, за именитост и
за слава, и за да сте люде свети на Господа твоя
Бог, според както Той е говорил.

27 [1] Тогава Моисей с Израилевите старейшини
заповяда на людете, казвайки: Пазете всичките
2 заповеди, които днес ви заповядвам. [2] И в деня,
когато минете през Иордан към земята, която
Господ твоят Бог ти дава, постави си големи ка-
3 мъни, измажи ги с вар, [3] и напиши на тях всич-
ките думи на тоя закон, като преминеш *Иордан*,
за да влезеш в земята, която Господ твоят Бог
ти дава, земя гдето текат мляко и мед, както ти
4 се е обещал Господ Бог на бащите ти. [4] За това,
като преминете Иордан, поставете на хълма Гевал тия камъни, за които днес ви заповядвам,
5 и измажи ги с вар. [5] И там да издигнеш олтар
на Господа твоя Бог, олтар от камъни. Желязно
6 *сечиво* да не издигнеш върху тях; [6] да издигнеш
олтара на Господа твоя Бог от цели камъни и
да принесеш на него всеизгаряния на Господа
7 твоя Бог; [7] да принесеш и примирителни жертви, да ядеш там и да се развеселиш пред Госпо-
8 да твоя Бог. [8] А на камъните да напишеш много
9 ясно всичките думи на тоя закон. [9] Тогава Моисей с левитските свещеници говори на целия
Израил, като каза: Мълчи и слушай, Израилю,
днес вие станахте люде на Господа вашия Бог.
10 [10] За това, слушай гласа на Господа твоя Бог и
върши заповедите Му и повеленията Му, които
11 днес ти заповядвам. [11] И Моисей заръча на лю-
12 дете в същия ден, казвайки: [12] Когато преминете Иордан, ето кои да застанат на хълма Гаризин, за да благословят людете: Симеон, Левий,
13 Юда, Исахар, Иосиф и Вениамин; [13] и ето кои
да застанат на хълма Гевал за да прокълнат: Ру-
14 вим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим. [14] Тогава левитите да проговорят и с висок глас да
15 кажат на всичките Израилеви мъже: - [15] Проклет да е оня, който направи изваян или излеян
кумир, мерзост на Господа, дело на художнически ръце, и го постави на скрито място. И всич-
16 ките люде в отговор да кажат: Амин! [16] Проклет, който се присмива на баща си или на майка си. И всичките люде да кажат: Амин! [17] Про- 17
клет, който премести междите на ближния си.
И всичките люде да кажат: Амин! [18] Проклет, 18
който отбие слепия от пътя. И всичките люде
да кажат: Амин! [19] Проклет, който изкриви съда 19
на пришелеца, на сирачето и на вдовицата. И
всичките люде да кажат: Амин! [20] Проклет, кой- 20
то лежи с жената на баща си; защото открива
полата на баща си. И всичките люде да кажат:
Амин! [21] Проклет, който лежи с какво да е жи- 21
вотно. И всичките люде да кажат: Амин! [22] Про- 22
клет, който лежи със сестра си, дъщеря на баща
си, или дъщеря на майка си. И всичките люде да
кажат: Амин! [23] Проклет, който лежи с тъща си. 23
И всичките люде да кажат: Амин! [24] Проклет, 24
който скришно удари ближния си. И всичките
люде да кажат: Амин! [25] Проклет, който приеме 25
подарък, за да убие невинно лице. И всичките
люде да кажат: Амин! [26] Проклет, който не по- 26
твърждава думите на тоя закон, като ги изпълнява. И всичките люде да кажат: Амин!

28 [1] Ако слушаш добре гласа на Господа твоя
Бог и внимаваш да вършиш всичките Негови заповеди, които днес ти заповядвам, тога-
ва Господ твоят Бог ще те въздигне над всич-
ките народи на света. [2] И всички тия благосло- 2
вения ще дойдат на тебе и ще почиват на тебе,
ако слушаш гласа на Господа твоя Бог. [3] Благо- 3
словен ще бъдеш в града, и благословен ще бъ-
деш на полето. [4] Благословен ще бъде плодът 4
на утробата ти, плодът на земята ти и плодът от
добитъка ти, рожбите от говедата ти и малки-
те от овците ти; [5] благословен кошът ти и нощ- 5
вата ти. [6] Благословен ще бъдеш при влизане- 6
то си и благословен ще бъдеш при излизане-
то си. [7] Господ ще направи да бъдат поразява- 7
ни пред тебе неприятелите, които се повдигат
против тебе; през един път те ще излизат про-
тив тебе, а през седем пътища ще бягат от пред
тебе. [8] Господ ще заповяда *да дойде* благосло- 8
вение на тебе в житниците ти и във всичките
ти предприятия, и ще те благославя в земята,
която Господ твоят Бог ти дава. [9] Господ ще те 9
утвърди като свет народ за Себе Си, според
както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа твоя Бог и ходиш в Неговите пътища; [10] И 10
всичките племена на света ще видят, че ти се наричаш с Господното Име, и ще се боят от тебе.
[11] Господ ще те направи да изобилваш с блага, 11
в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти
и в плода на земята ти, върху земята, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде.
[12] Господ ще ти отвори доброто Си съкровище, 12
небето, за да дава дъжд на земята ти на времето му, и да благославя всичките дела на ръцете

ти; и ти ще заемаш на много народи, а няма да
13 вземаш на заем. 13 Господ ще те постави глава, а
не опашка, та ще бъдеш само отгоре и няма да
бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Гос-
пода твоя Бог, които днес ти заповядвам, да ги
14 пазиш и вършиш. 14 От думите, които днес ви
заповядвам, да се не връщаш надясно или на-
ляво, за да отидеш след други богове да им слу-
15 жиш. 15 Но ако не слушаш гласа на Господа твоя
Бог, и не внимаваш да вършиш всичките Му за-
поведи и повеленията Му, които днес ти запо-
вядвам, то всички тия проклетии ще дойдат на
16 тебе и ще почиват на тебе. 16 Проклет ще бъдеш
17 в града и проклет ще бъдеш на полето. 17 Про-
18 клети ще бъдат кошът ти и нощвата ти; 18 про-
клети ще бъдат плодът на утробата ти и плодът
на земята ти, рожбите от говедата ти и малки-
19 те от овците ти. 19 Проклет ще бъдеш при вли-
зането си и проклет ще бъдеш при излизане-
20 то си. 20 Господ ще изпраща върху тебе прокле-
тия, смущение и разорение във всичките пред-
приятия, които предприемаш да вършиш догде
бъдеш изтребен и погинеш скоро, поради зли-
21 те дела, чрез които си Ме оставил. 21 Господ ще
направи да се залепва за тебе мор, догде те до-
върши от земята, в която отиваш да я завладе-
22 еш. 22 Господ ще те поразява с охтика, с треска, с
огница, с възпаление, със суша˚, с изсушителен
вятър и с мана; и те ще те гонят догде погинеш.
23 23 Небето над главата ти ще бъде мед, и земята
24 под тебе желязо. 24 Господ ще обръща дъжда на
земята ти на прах и пепел; ще слиза на тебе от
25 небето догде бъдеш изтребен. 25 Господ ще на-
прави да бъдеш поразяван пред неприятелите
си; през един път ще излизаш против тях, а през
седем пътища ще бягаш отпред тях; и ще бъдеш
26 тласкан по всичките царства на света. 26 Трупът
ти ще бъде храна на всичките въздушни пти-
ци и на земните зверове; и не ще има кой да ги
27 отпъжда. 27 Господ ще те поразява с египетския
струпей, с кръвотечения, с краста и със сърбеж,
28 от които да не можеш да се изцелиш. 28 Господ
ще те поразява с умопобъркване, със слепота
29 и с омайване на сърцето; 29 и ще ходиш пипай-
ки всред пладне, както слепият пипа в тъмни-
ната, и не ще имаш успех в пътищата си; а ще
бъдеш само притесняван и обиран всеки ден, и
30 не ще има кой да те избави. 30 Ще се сгодиш за
жена, но друг мъж ще лежи с нея; къща ще по-
строиш, но няма да живееш в нея; лозе ще на-
31 садиш, но няма да ядеш от плода му. 31 Говедо-
то ти ще бъде заклано пред очите ти, и няма да
ядеш от него; оселът ти ще бъде грабнат пред
тебе, и няма да ти се върне; овците ти ще бъдат
предадени на неприятелите ти, и не ще имаш,
кой да *ги* избави. 32 Синовете ти и дъщерите ти 32
ще бъдат предадени на друг народ, и очите ти
ще гледат и ще чезнат за тях всеки ден, но ни-
що не ще бъде в силата на ръката ти *да им по-
могне*. 33 Народ, когото не познаваш, ще изяде 33
плода на земята ти и *на* всичките ти трудове;
и ти ще бъдеш винаги само притесняван и из-
мъчван. 34 Ще полудееш, като гледаш това, кое- 34
то ще виждат очите ти. 35 Господ ще те поразя- 35
ва с лошо възпаление в колената и в пищялите,
тъй щото не ще можеш да се изцелиш, от стъ-
палата на нозете си до темето си. 36 Господ ще 36
заведе тебе и царя, когото ще си поставил над
себе си, при народ, когото не си познавал, ни-
то ти нито бащите ти; и там ще служиш на дру-
ги богове, на дърво и камък. 37 И ще станеш за 37
учудване, за поговорка и за поругание на всич-
ките племена, между които Господ ще те отве-
де. 38 Много семе ще изнасяш на полето, а мал- 38
ко ще събираш, защото скакалците ще го пояж-
дат. 39 Лозя ще посаждаш и обработваш, а вино 39
няма да пиеш *от тях*, нито ще събираш *грозде*, защото червей ще ги изяде. 40 Маслини ще 40
имаш във всичките си предели, а с масло няма
да се помазваш, защото маслините ти ще окап-
ват. 41 Синове и дъщери ще раждаш, но те не ще 41
бъдат за тебе, защото ще отиват в плен. 42 Всич- 42
ките ти дървета и плода на земята ти, щурецът
ще ги пояде. 43 Чужденецът, който е всред те- 43
бе, ще се издига горе и по-горе над тебе; а ти
ще пропадаш долу и по-долу. 44 Той ще заема 44
на тебе, а ти не ще заемаш на него; той ще бъ-
де глава, а ти ще бъдеш опашка. 45 Всички тия 45
проклетии ще дойдат върху тебе, та ще те гонят
и ще те застигат, догде бъдеш изтребен; защо-
то ти не послуша гласа на Господа твоя Бог, за
да пазиш заповедите Му и повеленията, които
ти заповяда. 46 Това ще бъде за винаги знаме- 46
ние и чудо върху тебе и потомството ти. 47 По- 47
неже не си служил на Господа твоя Бог с весе-
лие и със сърдечна радост поради изобилието
на всичко, 48 за това ще слугуваш на неприяте- 48
лите си, които Господ ще прати против тебе, в
глад, в жажда, в голота и в лишение от всичко;
и Той ще тури на шията ти железен ярем до-
где те погуби. 49 Господ ще навлече против те- 49
бе народ от далеч, от земния край, като с орло-
во летене; народ чийто език не разбираш; 50 на- 50
род със свиреп поглед, който не ще почете стар
нито *ще* пожали млад; 51 и ще яде плода на до- 51
битъка ти и плода на земята ти догде починеш;
който не ще ти остави ни жито, ни вино, ни мас-
ло, нито рожбите от говедата ти, нито малките

28.22 Или, нож.

от овците ти, догде те погуби. 52 Ще те обсади
във всичките ти градове, догде по цялата ти зе-
мя изпопадат високите ти и укрепени стени, на
които се надяваше; и ще те обсади във всички-
те ти градове из цялата земя, която Господ тво-
53 ят Бог ти даде. 53 И тогава, при обсадата и при-
теснението, с което ще те притесни неприяте-
лят ти, ще ядеш плода на утробата си, месата
на синовете си и на дъщерите си, които Господ
54 твоят Бог ти е дал. 54 Оня мъж между вас, който
е изтънчен и изнежен, ще гледа с немилостиво
око на брата си, на жената, *която почива* на па-
зухата му и на останалите чада, които му оце-
55 леят, 55 та няма да даде ни на едного от тях от
месото на чадата си, които ще яде; защото не
ще му остане нищо при обсадата и притесне-
нието, с което неприятелят ти ще те притесни във
56 всичките ти градове. 56 Жената между вас, ко-
ято е изтънчена и изнежена, която не би дръз-
нала да тури на земята стъпалото на ногата си
по причина на изтънченост и изнеженост, ще
гледа с немилостиво око на мъжа, *който почи-
57 ва* на пазухата й, на сина си, на дъщеря си, 57 и
на малкото си *дете*, което е излязло измежду
краката й, да! на чадата, които е родила; защо-
то ще ги яде тайно поради лишението от всичко
при обсадата и притеснението, с което непри-
58 ятелят ти ще те притесни в градовете ти. 58 Ако
не внимаваш да изпълняваш всичките думи на
тоя закон, които са написани в тая книга, и не
се боиш от това славно и страшно име ИЕОВА
59 ТВОЯ БОГ, 59 тогава Господ ще направи ужасни
язвите върху тебе и язвите върху потомството
ти, язви големи и непрестанни, и болести зли и
60 непрестанни. 60 И ще навлече върху тебе всич-
ките египетски болести, от които ти се боеше, и
61 те ще се залепят за тебе; 61 още и всяка болест и
всяка язва, която не е написана в книгата на тоя
закон, Господ ще ги нанесе на тебе догде бъдеш
62 изтребен. 62 Ще останете малцина на брой, - до-
като по множество бяхте като звездите на небе-
то; защото ти не послуша гласа на Господа твоя
63 Бог. 63 И както бе драго на Господа да ви стру-
ва добро и да ви умножава, така ще бъде дра-
го на Господа да ви изтребва и да ви погубва; и
ще бъдете изкоренени от земята, в която оти-
64 вате да я завладеете. 64 Господ ще те разпръсне
между всичките племена от единия край на све-
та до другия край на света; и там ще служиш на
други богове, които нито ти си познавал нито
65 бащите ти, на дърво и камък. 65 Но и всред тия
народи не ще намериш покой, нито ще има по-
чивка за стъпалото на ногата ти; но там Господ
ще ти даде треперене на сърцето, помрачаване
66 на очите и изнемогване на душата. 66 Животът
ти ще бъде в неизвестност пред тебе; и ти ще се
боиш денем и нощем, и не ще бъдеш уверен за
живота си. 67 Заран ще думаш: О да мръкнеше! и 67
вечер ще думаш: О да съмнеше! поради страха,
с който в сърцето си ще се страхуваш, и пора-
ди зрелищата, които с очите си ще виждаш. 68 И 68
Господ ще те върне в Египет с кораби през пъ-
тя, за който ти рекох: Вече няма да го видиш; и
там ще *искате да* се продадете на неприятелите
си за роби и за робини; но не ще има кой да ви
купува.

29 1 Ето думите на завета, който Господ запове-
да на Моисея да направи с израилтяните в Мо-
авската земя, освен завета, който направи с тях
в Хорив. 2 Моисей повика целия Израил и им 2
каза: Вие видяхте всичко що направи Господ
пред очите ви в Египетската земя, на Фараона и
на всичките му слуги, и на цялата му земя; 3 го- 3
лемите изпитни, които очите ти видяха, знаме-
нията и ония големи чудеса; 4 но до тоя ден Гос- 4
под не ви даде сърце за да разбирате, очи за да
виждате и уши за да слушате. 5 А Аз ви дадох 5
за четиридесет години по пустинята, *през кое-
то време* дрехите ви не овехтяха на вас, и обу-
щата ни на един от вас не овехтяха на ногата
ти, 6 хляб не ядохте, и вино и спиртни пития не 6
пихте, за да знаете, че Аз съм Господ вашият
Бог. 7 И когато дойдохте на това място есевон- 7
ският цар Сион и васанският цар Ог излязоха
против нас на бой; а ние ги поразихме, 8 завла- 8
дяхме земята им, и я дадохме за наследство на
рувимците, на гадците и на половината от Ма-
насиевото племе. 9 Пазете, прочее, думите на 9
тоя завет и изпълнявайте ги, за да успявате във
всичко що правите. 10 Днес вие всички стоите 10
пред Господа вашия Бог, - началниците на пле-
мената ви, старейшините ви, надзирателите ви,
всичките Израилеви мъже, 11 чадата ви, жените 11
и чужденецът, който е всред стана ти, от дърво-
сечеца ти до водоносеца ти, - 12 за да встъпиш в 12
завета на Господа твоя Бог и в клетвата, коя-
то Господ твоят Бог прави днес с тебе, 13 за да 13
те утвърди днес за Свои люде, и Той да ти бъде
Бог, според както ти е рекъл и както се е клел
на бащите ти, на Авраама, на Исаака и на Яко-
ва. 14 И аз не правя тоя завет и тая клетва само 14
с вас, 15 но *както* с ония, които днес стоят тук с 15
нас пред Господа нашия Бог, *така* и с ония, ко-
ито днес не са тук с нас; 16 (защото вие знаехте 16
как живеехме в Египетската земя, и как мина-
хме всред народите през които пропътувахме;
17 и видяхме мерзостите им, и дървените им и 17
каменни, сребърни и златни кумири, които са
между тях); 18 тъй щото да няма между вас мъж 18
или жена, семейство или племе, чието сърце да

се отклонява днес от Господа нашия Бог, за да
иде да служи на боговете на ония народи; тъй
щото да няма между вас корен, който да раж-
19 да отрова и пелин, 19 та, когато чуе думите на
тая клетва, да ласкае себе си в сърцето си и да
рече: Аз ще имам мир, ако и да ходя с упорито
20 сърце и притурям пиянство на жаждата. 20 Бог
няма да се умилостиви на него, но изведнъж
гневът на Господа и ревнивостта Му ще плам-
нат против тоя човек; и всяка проклетия, която
е написана в тая книга, ще падне на него, и Гос-
21 под ще изличи името му под небето. 21 Господ
ще го отдели от всичките Израилеви племена
за погибел, според всичките проклетии на за-
22 вета написан в тая книга на закона. 22 А идещо-
то поколение, чадата ви, които ще настанат по-
дир вас, и чужденецът, който дойде от далечна
земя, когато видят язвите *нанесени* на оная зе-
мя и болестите, с които Господ я е направил да
23 боледува, ще кажат: 23 Цялата земя е изгорена
със сяра и със сол, та нито се сее нито произ-
раства, и никаква трева не никне на нея, както
при съсипването на Содом и Гомор, на Адама
и Севоим, които Господ съсипа в гнева Си и в
24 яростта Си. 24 Всичките, народи ще кажат: За-
що направи Господ така на тая земя? Що значи
25 яростта на тоя голям гняв? 25 Тогава ще *им* ду-
мат: Защото оставиха завета на Господа Бога на
бащите си, който Той направи с тях, когато ги
26 изведе из Египетската земя, 26 и отидоха та слу-
жиха на други богове и им се поклониха, бого-
ве, които не знаеха, и които Той не бе им дал, -
27 27 за това пламна яростта на Господа против тая
земя, за да докара на нея всичките проклетии,
28 които са написани в тая книга. 28 И Господ ги
изкорени от земята им с гняв, с ярост и с голя-
мо негодуване, и ги хвърли в друга земя къде-
29 то са днес. 29 Скритото принадлежи на Господа
нашия Бог, а откритото принадлежи на нас и на
чадата ни до века, за да изпълняваме всичките
думи на тоя закон.

30 1 Когато дойдат на тебе всички тия неща,
благословението и проклетията, които поло-
жих пред тебе, ако ти си ги припомниш всред
всичките народи, между които Господ твоят
2 Бог ще те изгони, 2 и се обърнеш към Господа
твоя Бог и с цялото си сърце и цялата си ду-
ша послушаш, ти и чадата ти, гласа Му, според
3 всичко що днес ти заповядвам, 3 тогава Господ
твоят Бог ще те върне от плен, ще ти покаже
милост, и пак ще те събере от всичките наро-
ди, между които Господ твоят Бог ще те е раз-
4 пръснал. 4 До небесните краища, ако бъдеш из-
гонен, даже от там ще те събере Господ твоят
5 Бог, и от там ще те вземе; 5 и Господ твоят Бог
ще те въведе в земята, която бащите ти прите-
жаваха, и ти ще я притежаваш; Той ще ти стру-
ва добро, и ще те умножи повече от бащите ти.
6 Господ твоят Бог ще обреже сърцето ти и сър- 6
цето на потомството ти, за да любиш Господа
твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си ду-
ша, та да живееш. 7 И Господ твоят Бог ще из- 7
лее всички тия проклетии върху неприятелите
ти и върху ония, които те ненавиждат и те го-
нят. 8 А ти наново ще слушаш гласа на Господа, 8
и ще изпълняваш всичките Му заповеди, кои-
то днес ти заповядвам. 9 И Господ твоят Бог в 9
благост ще те направи да изобилваш във всич-
ките дела на ръцете ти, в плода на утробата ти,
в плода на добитъка ти и в рожбите на земя-
та ти; защото Господ пак ще се зарадва за те-
бе *да ти струва* добро, както се е зарадвал на
бащите ти, 10 ако слушаш гласа на Господа твоя 10
Бог, и пазиш заповедите Му и повеленията Му,
които са написани в тая книга на закона, - ако
се обърнеш към Господа твоя Бог с цялото си
сърце и с цялата си душа. 11 Понеже тая запо- 11
ведь, която днес ти заповядвам, не е много мъч-
на за тебе, нито е далеч. 12 Не е на небето та да 12
кажеш: Кой ще се възкачи за нас на небето да
ни я донесе, за да я чуем и да я изпълняваме?
13 Нито е оттатък морето та да кажеш: Кой ще 13
премине морето за нас да ни я донесе, за да я
чуем и да я изпълняваме? 14 Но думата е мно- 14
го близо при тебе, в устата ти и в сърцето ти,
за да я изпълняваш. 15 Ето днес положих пред 15
тебе живота и доброто, смъртта и злото, 16 като 16
ти заповядвам днес да любиш Господа твоя Бог,
да ходиш в Неговите пътища и да пазиш запо-
ведите Му, повеленията Му и съдбите Му, за да
живееш и да се умножаваш, и да те благославя
Господ твоят Бог в земята, в която влизаш, за да
я завладееш. 17 Но ако се отвърне сърцето ти та 17
не слушаш, но се заблудиш та се кланяш на дру-
ги богове и им служиш, 18 аз ви заявявам днес, 18
че непременно ще загинете; няма да се продъл-
жат дните ви на земята, към която преминава-
те през Иордан, за да влезете да я притежавате.
19 Днес викам небето и земята за свидетели про- 19
тив вас, че положих пред вас живота и смъртта,
благословението и проклетията; за това, избе-
рете живота, за да живееш, ти и потомството ти;
20 *избери* да любиш Господа твоя Бог да слушаш 20
гласа Му, и да бъдеш привързан Нему, (защото
това е животът ти и дължината на дните ти), за
да живееш на земята, за която Господ се е клел
на бащите ти, на Авраама, Исаака и Якова, че
ще им я даде.

1 След това Моисей, като изговори тия думи **31**
на целия Израил, *прибави* та им каза: 2 На сто и 2

двадесет години съм аз днес; не мога вече да из-
лизам и да влизам; и Господ ми е казал: Няма да
3 преминеш тоя Иордан. 3 Господ твоят Бог Той
ще върви пред тебе; Той ще изтреби тия народи
от пред тебе, и ти ще ги завладееш; и Исус, той
ще върви пред тебе, според както Господ гово-
4 ри. 4 И Господ ще им направи така както напра-
ви на аморейските царе Сион и Ог, и на земя-
5 та им, които изтреби. 5 Господ ще ги предаде
вам; и вие да им сторите според всичките запо-
6 веди, които съм ви заповядал. 6 Бъдете силни и
дързостни, не бойте се нито да се страхувате от
тях; защото Господ твоят Бог Той е, Който вър-
ви пред тебе; не ще отстъпи от тебе нито ще те
7 остави. 7 Тогава Моисей повика Исуса и му ка-
за, пред целия Израил: Бъди силен и смел, за-
щото ти ще въведеш тия люде в земята, за която
Господ се е клел на бащите им, че ще им я да-
8 де, и ти ще им я разделиш за наследство. 8 Гос-
под, Той е, Който ходи пред тебе, Той ще бъде
с тебе; не ще отстъпи от тебе нито ще те остави;
9 не бой се, нито се страхувай. 9 А Моисей написа
тоя закон и го предаде на свещениците, Левие-
вите потомци, които носеха ковчега *за плочите*
на Господния завет, и на всичките Израилеви
10 старейшини. 10 Моисей им заповяда, казвайки:
В края на всяка седма година, в годината опре-
делена за опрощаването, в празника на скино-
11 пигията, 11 когато целият Израил се събира да
се явява пред Господа твоя Бог на мястото, кое-
то Той избере, да прочиташ тоя закон пред це-
12 лия Израил на всеослушание. 12 Събирай люде-
те, мъжете, жените, децата и чужденеца, който
е отвътре градовете ти, за да чуят и се научат, та
да се боят от Господа вашия Бог, и да внимават
13 да изпълняват всичките думи на тоя закон; 13 да
чуят и чадата им, които не знаят, та да се научат
да се боят от Господа вашия Бог до тогава, до
когато живеете в земята, към която преминава-
14 вате през Иордан, за да я завладеете. 14 Тогава
Господ каза на Моисея: Ето, наближават дните
ти да умреш; повикай Исуса, и представете се в
шатъра за срещане, за да му дам поръчка. Мо-
исей, прочее, отиде и Исус, и се представиха в
15 шатъра за срещане. 15 И Господ се яви в шатъра
в облачен стълб; и облачният стълб застана до
16 входа на шатъра. 16 И Господ рече на Моисея:
Ето, ти ще заспиш с бащите си; а тия люде ще
се подигнат да блудствуват след чуждите богo-
ве на земята, гдето отиват да се намират между
тях, а ще оставят Мене, и ще престъпват заве-
17 та, който направих с тях. 17 И в оня ден гневът
Ми ще пламне против тях, и Аз ще ги оставя и
ще скрия лицето Си от тях; и ще бъдат разграб-
вани, и много злини и скърби ще ги постигнат;
та ще кажат в оня ден; Не постигнаха ли ни тия
злини понеже нашият Бог не е всред нас? 18 И в 18
оня ден Аз непременно ще скрия *от тях* лице-
то Си поради всичките злини, които ще са сто-
рили, като се обърнат към чужди богове. 19 И 19
сега, напишете си тая песен и научете израил-
тяните на нея; турете я в устата им, тъй щото
тая песен да Ми бъде за свидетелство против
израилтяните. 20 Защото, като ги въведа в зе- 20
мята, за която съм се клел на бащите им, *земя*
гдето текат мляко и мед, и те ядат и се наситят
и затлъстеят, тогава ще се обърнат към чужди
богове и ще им служат, а Мене ще отхвърлят с
презрение и ще нарушават завета Ми. 21 И ка- 21
то ги постигнат много злини и скърби, тая пе-
сен ще говори против тях като свидетел защо-
то няма да се забрави от устата на потомството
им; понеже Аз зная мислите, които те размиш-
ляват още сега, преди да съм се клел. 22 И тъй, 22
Моисей написа тая песен в същия ден, и научи
израилтяните на нея. 23 А *Господ* заръча на Ис- 23
уса Навиевия син, казвайки: Бъди силен и дър-
зостен, защото ти ще въведеш израилтяните в
земята, за която съм им се клел; и Аз ще бъда
с тебе. 24 А когато Моисей написа на книга ду- 24
мите на тоя закон дори до край, 25 тогава Мо- 25
исей заповяда на левитите, които носеха ков-
чега *за плочите* на Господния завет, като каза:
26 Вземете тая книга на закона и турете я край 26
ковчега *за плочите* на завета на Господа вашия
Бог; и там ще бъде за свидетелство против тебе.
27 Защото аз знам непокорството ти и кора- 27
ната на врата ти. Ето, догде съм още жив меж-
ду вас днес, вие сте били непокорни Господу; а
колко повече *ще бъдете* след като умра! 28 Събе- 28
рете при мене всичките старейшини на племе-
ната си и първенците си, за да говоря тия думи
на всеослушание и да призова небето и земята
за свидетели против тях. 29 Понеже знам, че по- 29
дир смъртта ми непременно ще се развратите и
отклоните от пътя, за който ви заповядах; и в
послешните дни злини ще ви застигнат, понеже
ще вършите зло пред Господа и ще Го разгне-
вявате с делата на ръцете си. 30 Моисей, прочее, 30
изговори до край, на всеослушание пред цялo-
то Израилево общество, думите на тая песен: -

1 Слушай, небе, и ще говоря; И да чуе земя- **32**
та думите на устата ми. 2 Учението ми ще ка- 2
пе като дъжд; Думата ми ще слезе като роса,
Като тънък дъжд на зеленище, И като пороен
дъжд на трева. 3 Понеже ще провъзглася име- 3
то на Господа, Отдайте величие на нашия Бог.
4 Той е Канара; делата му са съвършени, Защото 4
всичките Му пътища са прави, Бог на верността
е, и няма неправда в Него; Справедлив и прав е

Той. [5] Те се развратиха; Порокът им не подобава на Неговите чада; Те са поколение извратено
и криво. [6] Така ли въздавате Господу, Люде глупави и неразумни? Не е ли Той Отец ти, Който
те е усвоил? - Той, Който те е създал и утвърдил. [7] Спомни си предишните дни, Смисли годините на много поколения; Попитай баща си,
и той ще ти извести, - Старците си, и те ще ти
кажат. [8] Когато Всевишният даваше наследство на народите, Когато разпръсна Адамовите потомци, Постави границите на племената Според числото на израилтяните. [9] Защото дял на
Господа са Неговите люде, Яков е *падащото* Му
Се с жребие наследство. [10] Намери го в пуста земя, Да! в пуста, дива и виеща; Огради го, настави го, Опази го като зеницата на окото Си.
[11] Както орел разбутва гнездото си. Трепери над пилетата си, Разпростира крилата си Та ги подема, и вдига ги на крилата си, [12] *Така* Господ
сам го води, И нямаше с него чужд бог. [13] Издигна го на високите места на света, И той яде произведенията на нивите; И кърми го с мед от
камък И с масло от скала кременлива. [14] С краве масло и с овче мляко, С тлъстина от агнета И от овни васански и от козли, С тлъстина
от пшеница; И ти пи вино - кръв гроздова. [15] А Иесурун затлъстя и ритна; Затлъстял си, угоил си се, Надебелял си; Тогава забрави Бога, Който го създаде, И презря Канарата на спасението
си. [16] С чужди *богове* Го раздразниха до ревнуване, С мерзости Го раздразниха до гняв. [17] Пожертвуваха на бесове, *които* не *бяха Бог*, На богове, които не бяха знаели, На нови *богове* наскоро въведени От които бащите ви не се бояха; [18] А ти не помисли за Канарата, Която те роди, И забрави Бога Създателя твой. [19] Видя Господ и огорчи се, Защото Го разгневиха синовете
Му и дъщерите Му; [20] И рече: Ще скрия лицето Си от тях, Ще видя каква ще бъде сетнината им; Защото те са поколение развратено, Чада,
в които няма вярност. [21] Те Ме раздразниха до ревнуване с *онова, което* не е Бог, С кумирите си Ме разгневиха; За това и Аз ще ги раздразня до ревнуване с ония, които не са люде, С народ несмислен ще ги разгневя. [22] Защото огън
се накладе в гнева Ми, И ще пламне дори до най-дълбокия ад; Ще пояде земята с произведенията й, И ще изгори основите на планините.
[23] Ще натрупам на тях зло; Всичките Си стрели
ще изхвърля върху тях. [24] Ще изтлеят от глад, Ще бъдат изпоядени от възпалителна болест И от лют мор; Зверски зъби ще изпратя върху тях,
И отрова от пълзящите по земята. [25] Извън нож а извътре ужас Ще погуби децата им, И младежа и девицата, Бозайниче и белокосия старец.
[26] Рекох: Разпръснал бих ги, Изличил бих спомена им изсред човеците, [27] Ако не се боях от
гнева на неприятеля. Да не би да високоумствуват противниците им И кажат: Мощната наша ръка Направи всичко това, а не Господ. [28] Защото те са народ неразбран, И няма в тях разум. [29] О да бяха мъдри, да разбират това, Да
смисляха сетнината си! [30] Как би могъл един да прогони хиляда, И двама да обърнат в бяг десет хиляди, Ако Канарата им не би ги предала, И
Господ не би ги предал! [31] Защото тяхната канара не е като нашата Канара; И самите ни неприятели нека съдят *за това*. [32] Понеже тяхната лоза е от содомската лоза И от гоморските ниви;
Гроздето им е грозде отровно, Гроздовете им са горчиви; [33] Виното им е отрова змийска И мъчителна отрова аспидова. [34] Това не е ли скрито
у Мене? Не е ли запечатано в съкровищата Ми?
[35] На Мене принадлежи възмездието и въздаянието; Ногата им с време ще се подплъзне; Защото близо е денят на погиването им, И приготвеното за тях наближава. [36] Защото Господ ще
съди людете Си И ще пожали слугите Си, Когато види, че изчезна силата им, И че не остана никой, затворен или свободен°. [37] И ще рече: Где са боговете им, Канарата, на която уповаваха, [38] Които ядяха тлъстината на жертвите
им, Пиеха виното на възлиянията им? Те нека станат и ви помогнат Нека ви бъдат закрила.
[39] Вижте сега, че Аз съм Аз, И освен Мене няма
Бог; Аз убивам и Аз съживявам, Аз наранявам и Аз изцелявам; И няма кой да избавя от ръката Ми. [40] Защото дигам ръката Си към небето И казвам: *Заклевам се* във вечния Си живот,
[41] Че, ако изостря лъскавия Си меч И туря ръката Си на съдба, Ще въздам на враговете Си,
И ще сторя възмездие на ненавистниците Си.
[42] Ще упоя стрелите Си с кръв, И мечът Ми ще
яде меса С кръвта на убитите и на пленените, На чело с вражеските първенци. [43] Развеселете се, народи, с людете Му; Защото ще въздаде за кръвта на слугите Си, И ще стори възмездие на противниците Си, И ще направи умилостивение за земята Си, за людете Си. [44] И Моисей дойде, той и Исус Навиевият син, та изговори всичките думи на тая песен на всеослушание пред людете. [45] И като свърши Моисей да
говори всички тия думи на целия Израил, рече им: [46] Обърнете сърцата си към всички тия думи, които днес ви заявявам, за които да заръчате и на чадата си да внимават да вършат всичките думи на тоя закон. [47] Защото за вас това не
е празно нещо; понеже то е животът ви, и с то-

32.36 Т.е., малолетен или пълнолетен.

ва ще се продължи животът ви на земята, към
която минавате през Иордан, за да я завладе-
48 ете. 48 В същия ден Господ говори на Моисея,
49 казвайки: 49 Възкачи се на тая аваримска пла-
нина, планината Нево, която е в Моавската зе-
мя срещу Ерихон, и разгледай Ханаанската зе-
мя, която Аз давам на израилтяните за прите-
50 жание; 50 и умри на планината, на която се въз-
качваш, и прибери се при людете си, както брат
ти Аарон умря на планината Ор и се прибра при
51 людете си; 51 защото не Ми се покорихте между
израилтяните при водите на Мерива˚ Кадис в
пустинята Цин, понеже не Ме осветихте всред
52 израилтяните. 52 За това, отсреща ще видиш зе-
мята; но в нея няма да влезеш, в земята, която
давам на израилтяните.

33 1 И ето благословението, с което Божият
човек Моисей благослови израилтяните преди
2 смъртта си. 2 Рече: - Господ дойде от Синай, И
яви им се от Сиир; Осия от планината Фаран,
И дойде с десетки хиляди светии; От десница-
3 та Му излезе огнен закон за тях. 3 Ей, възлюби
племената; Всичките Му светии са под ръката
ти; И седяха при нозете ти За да приемат ду-
4 мите ти. 4 Закон заповяда нам Моисей, Наслед-
5 ство на Якововото общество. 5 И той беше цар
в Есурун Когато първенците на людете се съб-
6 раха, Всичките Израилеви племена. 6 Да е жив
Рувим, и да не умре; И да не бъдат мъжете му
7 малочислени. 7 И ето какво каза за Юда: Послу-
шай, Господи, гласа на Юда, И доведи го при
людете му; Ръцете му нека бъдат достатъчни
за него; И бъди му помощ срещу противници-
8 те му. 8 И за Левия рече: Тумимът ти и Уримът
ти Да бъдат с оня твой благочестив човек, Ко-
гото си опитал в Маса. И в когото си се препи-
9 рал при водите на Мерива; 9 Който рече за ба-
ща си и за майка си: Не гледай на тях; Който не
призна братята си, Нито позна своите чада; За-
що съблюдаваха Твоята дума И опазиха Твоя
10 завет. 10 Ще учат Якова на съдбите Ти, И Изра-
иля на закона Ти; Ще турят темян пред Тебе, И
11 всеизгаряния на олтара Ти. 11 Благослови, Гос-
поди, притежанията му. И бъди благосклонен
към делата на ръцете му; Порази чреслата на
ония, които въстават против него. И на ония,
12 които го мразят, та да не станат вече. 12 За Вени-
амина рече: Възлюбеният от Господа ще живее
безопасно при него; *Господ* ще го закриля всеки
13 ден, И той ще почива между рамената му. 13 И за
Иосифа рече: Благословена да бъде от Госпо-
да земята му Със скъпоценни небесни *дарове* от
14 лежащата долу бездна, 14 Със скъпоценни пло-
дове от слънцето, И със скъпоценни произведе-
ния от месеците, 15 С изрядни неща от старите 15
планини, Със скъпоценни неща от вечните го-
ри, 16 Със скъпоценни неща от земята и всичко 16
що има в нея. Благоволението на Онзи, Който
се яви в къпината, Да дойде на главата Иоси-
фова, И на темето на оня, който се отдели от
братята си. 17 Благоволението му е *като* на пър- 17
вородния му юнец, И роговете му *като* рого-
вете на див вол; С тях ще изборе племената до
краищата на земята; Те са Ефремовите десет-
ки хиляди, И те са Манасиевите хиляди. 18 И 18
за Завулона рече: Весели се, Завулоне, в изли-
зането си, И ти, Исахаре, в шатрите си. 19 Ще 19
свикат племената на планината; Там ще прина-
сят жертва с правда; Защото ще сучат изобили-
ето на морето И съкровищата скрити в *край-
морския* пясък. 20 И за Гада рече: Благословен 20
да бъде оня, който разширява Гада. Седи като
лъвица, и разкъсва мишци и глава. 21 Промисли 21
за себе си първия дял, Защото там се узна дела
на управителя; А дойде с първенците на люде-
те Та извърши правдата на Господа И Неговите
съдби с Израиля. 22 И за Дана рече: Дан е млад 22
лъв, Който скача от Васан. 23 И за Нефталима 23
рече: О Нефталиме, наситен с благоволение, И
изпълнен с благословение Господно, Завладей
ти запад и юг. 24 И за Асира рече: Благословен 24
да е с чада Асир; Нека бъде благоугоден на бра-
тята си, И да натопи ногата си в масло. 25 Же- 25
лязо и мед да бъдат обущата ти, И силата ти да
бъде според дните ти. 26 Няма подобен на Есу- 26
руновия Бог, Който за помощ на тебе се носи на
небесата, И на облаците във великолепието Си.
27 Вечният Бог е твое прибежище; И подпорка 27
ти са вечните мишци: Ще изгони неприятеля от
пред тебе, и ще рече: Изтреби! 28 Тогава Изра- 28
ил ще се засели сам в безопасност; Източникът
Яковов ще бъде в земя богата с жито и с вино; И
небесата му ще капят роса. 29 Блажен си ти Из- 29
раилю; Кой е подобен на тебе, народе спасяван
от Господа, Който ти е щит за помощ, И меч за
твоето превишаване? Ще ти се покорят непри-
ятелите ти; И ти ще стъпваш по височините им.

34 1 Тогава Моисей се възкачи от моавските
полета на планината Нево, на върха Фасга,
който е срещу Ерихон. И Господ му показа ця-
лата Галаадска земя до Дан, 2 цялата Нефтали- 2
мова земя, Ефремовата и Манасиева земя, и ця-
лата Юдова земя до Западното море, 3 южната 3
страна, и околността на долината Ерихон, град
на палми, до Сигор. 4 И Господ му каза: Тая е зе- 4
мята, за която съм се клел на Авраама, на Исаа-
ка и на Якова, като рекох: На твоето потомство
ще я дам. Аз те направих да я видиш с очите си,

51 То ест: Препиране.

но в нея няма да минеш. 5 И тъй, Господният
слуга Моисей умря там, в Моавската земя, спо-
ред казаното от Господа. 6 И *Господ* го погреба
в долината в Моавската земя срещу Вет-фегор;
а до днес никой не знае где е гробът му. 7 Мои-
сей беше на сто и двадесет години, когато умря;
очите му не се помрачиха, нито силата му нама-
ля. 8 И израилтяните плакаха за Моисея тридe-
сет дена в моавските полета; така се изпълниха
дните на плача и жалейката за Моисея. 9 А Ис-
ус Навиевият син беше пълен с мъдър дух, за-
щото Моисей беше възложил ръцете си на него;
та израилтяните го слушаха, и вършеха според
както Господ беше заповядал на Моисея. 10 Не
се издигна вече в Израиля пророк като Моисея,
когото Господ познаваше лице с лице 11 относ-
но всички знамения и чудеса, които Господ го
изпрати да извърши в Египетската земя върху
Фараона, върху всичките му слуги и върху ця-
лата му земя, 12 и относно всичката мощна ръ-
ка, и относно всичкия голям ужас, които Мои-
сей прояви пред очите на целия Израил.

Исус Навиев

1 Подир смъртта на Господния раб Моисея,
Господ говори на Исуса Навиевия син,
Моисеевия слуга, казвайки: 2 Слугата
ми Моисей умря; сега, прочее, стани та мини
през тоя Иордан, ти и всички тия люде, в зе-
мята, която Аз давам на тях, на израилтяните.
3 Всяко място, на което стъпи стъпалото на но-
зете ви, давам ви го, според както казах на Мо-
4 исея. От пустинята и тоя Ливан до голямата
река, реката Ефрат, цялата земя на хетейците, и
до голямото море към захождането на слънце-
5 то, ще бъдат пределите ви. Никой не ще може
да устои против тебе през всичките дни на жи-
вота ти; като бях с Моисея, така ще бъда и с те-
бе; няма да отстъпя от тебе, нито ще те оставя.
6 Бъди силен и смел; защото ти ще разделиш в
наследство на тия люде земята, за която съм се
7 клел на бащите им, че ще им я дам. Само бъ-
ди силен и твърде дързостен, та да постъпваш
внимателно според целия закон, за който слу-
гата Ми Моисей ти даде заповед; не се отклоня-
вай от него ни надясно ни наляво, за да имаш
8 добър успех˚ където и да идеш. Тая книга на
закона да се не отдалечава от устата ти; но да
размишляваш върху нея денем и нощем, за да
постъпваш внимателно, според всичко какво-
то е написано в нея, защото тогава ще напред-
ваш в пътя си, и тогава ще имаш добър успех˚.
9 Ето, заповядвам ти: бъди силен и смел; да не
се плашиш и да не се страхуваш; защото Гос-
10 под твоят Бог е с тебе където и да идеш. Тогава
Исус заповяда на началниците на людете, ка-
11 то каза: Преминете през сред стана и заповя-
дайте на людете, казвайки: Пригответе си хра-
на *за път*, защото след три дена ще минете през
тоя Иордан, за да влезете да завладеете земя-
та, която Господ вашият Бог ви даде да прите-
12 жавате. А на рувимците, на гадците и на по-
ловината от Манасиевото племе Исус говори,
13 казвайки: Помнете думата, която Господният
слуга Моисей ви заповяда, като каза: Господ ва-
шият Бог ви успокои и ви даде тая земя.
14 Же-
ните ви, чадата ви и добитъкът ви нека останат
в земята, която Моисей ви даде оттатък˚ Ior-
дан, а вие, всичките юнаци, да преминете пред
15 братята си въоръжени и да им помагате, до-
где Господ успокои и братята ви както вас, та
притежават и те земята, която Господ вашият
Бог им дава; тогава да се върнете в земята на
наследството си, която Господният слуга Мои-
сей ви даде оттатък Иордан към изгряването на
слънцето, и да я притежавате. 16 И те в отговор 16
казаха на Исуса: Всичко що ни заповядваш ще
извършим, и където и да ни пращаш ще идем.
17 Както слушахме във всичко Моисея, така ще 17
слушаме и тебе; само Господ твоят Бог да е с те-
бе, както беше с Моисея. 18 Всеки, който би се 18
възпротивил на твоите заповеди и не би послу-
шал думите ти във всичко що му заповядваш,
ще се умъртви само ти бъди силен и смел.

2 1 Тогава Исус Навиевият син изпрати от Си-
тим двама мъже да съгледат тайно, и каза: Иде-
те, разгледайте земята и Ерихон. И те отидоха,
и като влязоха в къщата на една блудница на
име Раав, престояха там. 2 Но известиха на ери- 2
хонския цар, казвайки: Ето, нощес дойдоха тук
мъже от израилтяните, за да съгледат земята.
3 И тъй, ерихонският цар прати до Раав да ка- 3
жат: Изведи мъжете, които дойдоха при тебе, и
които влязоха в къщата ти; защото са дошли да
съгледат цялата земя. 4 Но жената взе двамата 4
мъже та ги скри; и рече: Наистина мъжете дой-
доха при мене, но не знаех от где бяха; 5 и ко- 5
гато щяха да се затворят портите, на мръкване,
мъжете излязоха. Не зная къде отидоха мъже-
те; тичайте скоро след тях и ще ги стигнете. 6 Но 6
тя ги беше качила на къщния покрив, и бе ги
скрила в ленените гръсти, които беше нареди-
ла на къщния покрив. 7 И *изпратените* мъже ги 7
гониха по пътя, който отива за Иордан, *гониха*
ги до бродовете; и щом тръгнаха ония, които ги
подгониха, затвориха портата. 8 А преди те да 8
си легнат, тя се качи при тях на къщния покрив
9 и рече на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая 9
земя, и страх от вас ни нападна, и всичките жи-
тели на тая земя се стопиха пред вас; 10 понеже 10
чухме как Господ пресуши водата на Червено-
то море пред вас, когато излязохте из Египет, и
какво направихте на двамата аморейски царе,
които бяха оттатък˚ Иордан, - на Сиона и на
Ога, които изтребихте. 11 Като чухме, сърцата 11
ни се стопиха, и в никого не остана вече душа
поради вас; защото Господ вашият Бог, Той е
Бог на небето горе и на земята долу. 12 И сега, 12
моля, закълнете ми се в Господа, че, както аз
показах милост към вас, ще покажете и вие ми-
лост към бащиния ми дом; и дайте ми знак за
уверение, 13 че ще запазите живота на баща ми, 13
на майка ми, на братята ми и на сестрите ми, и
всичко що имат, и че ще избавите живота ни от

1.7 Или, постъпваш благоразумно. **8** Или, постъпваш благоразумно. **14** На изток от. **2.10** На изток от.

14 смърт. 14 Мъжете й рекоха: Вместо вас *ние сме*
готови да умрем, ако само не издадете тая на-
ша работа; и когато Господ ни предаде земята,
15 ще ти покажем милост и вярност. 15 Тогава тя ги
спусна с въже през прозореца; защото къщата й
беше на градската стена, и на стената живееше.
16 16 И рече им: Идете в гората, за да не ви срещ-
нат гонителите и крийте се там три дена догде
се върнат гонителите; и после си идете по пътя.
17 17 И мъжете й рекоха: *Ето как* ще бъдем свобод-
ни от тая клетва, с която ти ни направи да се за-
18 кълнем: 18 ето, когато влезем в земята, да вър-
жеш това въже от червена прежда на прозоре-
ца, през който ти ни спусна; а баща си и майка
си братята си и целия си бащин дом да събереш
19 при себе си в къщи. 19 Всеки, който би излязъл
из вратата на къщата ти кръвта му ще бъде на
главата му, а ние ще бъдем невинни; но на все-
ки, който остане с тебе в къщи, неговата кръв
ще бъде на нашата глава, ако се издигне ръка
20 против него. 20 Обаче, ако издадеш тая наша ра-
бота, тогава *пак* ще бъдем свободни от клетва-
21 та, с която ти ни направи да се закълнем. 21 А тя
каза: Да бъде според както сте казали. И изпра-
ти ги та си отидоха; и тя върза червеното въже
22 на прозореца. 22 И като тръгнаха отидоха в го-
рата, и там останаха три дена догде се върнаха
гонителите; а гонителите ги търсиха по целия
23 път, но не ги намериха. 23 Тогава двамата мъже
се върнаха и като слязоха от гората, преминаха
и дойдоха при Исуса Навиевия син; и казаха му
24 всичко що им се бе случило. 24 И рекоха на Ис-
уса: Наистина Господ предаде в ръцете ни ця-
лата земя; а при това, всичките местни жители
се стопиха пред нас.

3 1 Тогава Исус стана рано; и като се дигнаха
от Ситим, той и всичките израилтяни, дойдоха
до Иордан, и там пренощуваха преди да преми-
2 нат. 2 А след три дена началниците преминаха
3 през стана 3 и заповядаха на людете като каза-
ха: Когато видите ковчега *за плочите* на завета
на Господа вашия Бог, и че левитските свеще-
ници го носят, тогава и вие да се дигнете от ме-
4 стата си и да вървите след него. 4 Но между вас
и него да има около две хиляди лакътя разсто-
яние по мярка; да се не приближите при него,
за да знаете пътя, по който трябва да вървите;
защото до сега не сте минавали през тоя път.
5 5 Исус каза още на людете: Осветете се, защо-
то утре Господ ще извърши всред вас чудни де-
6 ла. 6 Исус говори и на свещениците, казвайки:
Дигнете ковчега *за плочите* на завета и замине-
те пред людете. Те, прочее, дигнаха ковчега на
7 завета и вървяха пред людете. 7 И Господ рече
на Исуса: Днес почвам да те възвеличавам пред
целия Израил, за да познаят, че както бях с Мо-
исея, така ще бъда и с тебе. 8 А ти заповядай 8
на свещениците, които носят ковчега *за плочи-*
те на завета, като кажеш: Когато стигнете при
брега на Иорданската вода, застанете в Иордан.
9 Тогава Исус каза на израилтяните: Прибли- 9
жете се тук и слушайте думите на Господа ва-
шия Бог. 10 И рече Исус: От това ще познаете, 10
че живият Бог е всред вас, и че съвсем ще изго-
ни отпред вас хананците, хетейците, евейците,
ферезейците, гергесейците, аморейците и ево-
сейците. 11 Ето, ковчегът на завета на Господа 11
на целия свят върви пред вас в Иордан. 12 Сега, 12
прочее, изберете си дванадесет мъже от Изра-
илевите племена, по един мъж от всяко племе.
13 И щом стъпят във водата на Иордан стъпала 13
та на нозете на свещениците, които носят ков-
чега на Иеова, Господа на целия свят, Иордан-
ската вода, водата, която слиза от горе, ще се
раздели и ще застане на куп. 14 И тъй, щом се 14
дигнаха людете от шатрите си, като бяха пред
людете свещениците, които носеха ковчега на
завета, за да преминат Иордан, 15 и щом дой- 15
доха до Иордан ония, които носеха ковчега, и
нозете на свещениците, които носеха ковчега,
се намокриха в края на водата, (защото Иор-
дан наводнява всичките си брегове през цялo-
то време на жетвата), 16 водата, която слизаше 16
от горе застана и се издигна на куп много на-
далеч, при града Адам, който е край Царетан; а
водата, която течеше надолу към полското мо-
ре, то ест, Соленото море, се свърши и изчезна;
и людете преминаха срещу Ерихон. 17 А свеще- 17
ниците, които носеха ковчега на Господния за-
вет, стояха твърди на сухо всред Иордан; и це-
лият Израил преминаваха по сухо догдето це-
лият народ съвсем премина Иордан.

4 1 А когато целият народ съвсем беше преми-
нал Иордан, Господ говори на Исуса, казвай-
ки: 2 Вземете си дванадесет човека от людете, 2
по един човек от всяко племе, 3 и заповядай- 3
те им като кажете: Вземете си дванадесет ка-
мъни от тук, от сред Иордан, от мястото гдето
нозете на свещениците стояха твърди, и зане-
сете ги със себе си и турете ги на мястото, где-
то ще пренощувате тая нощ. 4 Тогава Исус по- 4
вика дванадесетте човека, които беше опреде-
лил от израилтяните, по един човек от всяко
племе; 5 и Исус им каза: Заминете пред ковче- 5
га на Господа вашия Бог всред Иордан, и диг-
нете всеки от вас по един камък на рамената
си, според числото на племената на израилтя-
ните, 6 за да бъде това белег между вас. И утре, 6
когато чадата ви попитат, казвайки: Защо ви
са тия камъни? 7 - Тогава ще им кажете: Поне- 7

же водата на Иордан се раздели пред ковчега
на Господния завет; когато *ковчегът* преминаваше Иордан, водата на Иордан се раздели. И
тия камъни ще бъдат за спомен до века на из-
8 раилтяните. [8] Тогава израилтяните сториха та-
ка както заповяда Исус; взеха дванадесет кам-
ъни отсред Иордан, според както рече Господ на
Исуса, според числото на племената на израил-
тяните; и донесоха ги със себе си на мястото
9 гдето пренощуваха, и там ги положиха. [9] Още
Исус постави дванадесет камъни сред Иордан,
на мястото гдето стояха нозете на свещени-
ците, които носеха ковчега на завета; и те са там
10 до днес. [10] А свещениците, които носеха ковче-
га, стояха всред Иордан догде се свърши всич-
ко що Господ заповяда на Исуса да говори на
людете, според всичко, което Моисей беше за-
повядал на Исуса. И людете побързаха та пре-
11 минаха. [11] А когато всичките люде бяха съвсем
преминали, мина и Господният ковчег и све-
12 щениците пред людете. [12] И рувимците, гадците
и половината от Манасиевото племе преми-
наха въоръжени пред израилтяните, според както
13 Моисей им бе казал; [13] около четиридесет хиля-
ди въоръжени ратници преминаха пред Госпо-
14 да на бой към ерихонските полета. [14] В оня ден
Господ възвеличи Исуса пред очите на целия
Израил; и те се бояха от него, както се бояха от
15 Моисея, през всичките дни на живота му. [15] То-
16 гава Господ говори на Исуса, казвайки: [16] Запо-
вядай на свещениците, които носят ковчега на
17 свидетелството, да излязат от Иордан. [17] И тъй,
Исус заповяда на свещениците, като рече: Из-
18 лезте от Иордан. [18] А щом свещениците, кои-
то носеха ковчега на Господния завет, излязоха
изсред Иордан, и стъпалата на свещеническите
нозе стъпиха на сухо, водата на Иордан се вър-
на на мястото си и преля всичките му брегове
19 както по-напред. [19] На десетия ден от първия
месец людете излязоха от Иордан, и разполо-
жиха стан в Галгал, на източната страна от Ери-
20 хон. [20] И Исус постави в Галгал ония дванадесет
21 камъни, които взеха от Иордан. [21] Тогава гово-
ри на израилтяните, казвайки: Утре, когато ча-
дата ви попитат бащите си, думайки: Какви са
22 тия камъни? [22] (Тогава да разправите на чада-
та си, като речете: По сухо премина Израил тоя
23 Иордан; [23] защото Господ вашият Бог пресуши
Иорданската вода пред вас догде преминахте,
както Господ вашият Бог стори на Червеното
море, което пресуши пред нас догде преми-
24 нахме, [24] за да знаят всички племена на света, че
Господната ръка е мощна, та да се боят винаги
от Господа вашия Бог.

[1] А когато всичките аморейски царе, които **5**
бяха оттатък Иордан на запад, и всичките ха-
наански царе, които бяха при морето, чуха, че
Господ пресуши водата на Иордан пред израил-
тяните догде преминаха, сърцата им се стопи-
ха, и душа не остана в тях поради израилтяните.
[2] В това време Господ рече на Исуса: Направи 2
си кремъчни ножове и обрежи пак израилтяни-
те, втори път. [3] И тъй, Исус си направи кремъч- 3
ни ножове и обряза израилтяните на *място-
то* Хълм на краекожията. [4] А ето причината, 4
по която Исус извърши обрязването: всичките
мъжки, които излязоха из Египет, всичките во-
енни мъже, измряха в пустинята по пътя, след
като бяха излезли из Египет; [5] и всичките люде, 5
които излязоха, бяха обрязани; а всичките лю-
де, които се родиха в пустинята по пътя, след
като бяха излезли из Египет, не бяха обрязани.
[6] Защото израилтяните ходиха четиридесет го- 6
дини по пустинята, догде се изтребиха всички-
те люде, излезли из Египет военни мъже, кои-
то не послушаха Господния глас, на които Гос-
под се кле, че не ще ги остави да видят земята,
за която Господ беше се клел на бащите им, че
ще ни я даде, земя гдето текат мляко и мед. [7] А 7
вместо тях Той издигна синовете им, които Ис-
ус обряза; защото бяха необрязани, понеже не
бяха ги обрязали по пътя. [8] И като се обрязаха 8
всичките люде, седяха на местата си в стана
догде оздравяха. [9] Тогава Господ рече на Ису- 9
са: Днес отнех от вас египетския позор. За това
онова място се нарича Галгал,˚ *както се казва*
и до днес. [10] А израилтяните разположиха стан 10
в Галгал, и направиха пасхата на четиринаде-
сетия ден от месеца, привечер, на ерихонски-
те полета. [11] И на сутринта на пасхата, в същия 11
ден, ядоха безквасни хлябове от житото на зе-
мята и изпържено *жито*. [12] А на сутринта, като 12
ядоха от житото на земята, манната престана;
и израилтяните нямаха вече манна, но през тая
година ядяха от рожбите на Ханаанската земя.
[13] И когато беше Исус при Ерихон, подигна очи 13
и видя, и, ето, насреща му стоеше човек с из-
мъкнат нож в ръка; и Исус пристъпи при него
и му рече: Наш ли си, или от неприятелите ни?
[14] А той рече: Не; но за Военачалник на Господ- 14
ното войнство сега дойдох аз. И Исус падна с
лицето си на земята и се поклони; и рече му: Що
заповядва Господарят ми на слугата си? [15] А Во- 15
еначалникът на Господното войнство рече на
Исуса: Изуй обущата си от нозете, защото мя-
стото, на което стоиш, е свето. И Исус стори та-
ка.

[1] (А Ерихон беше заключен и затворен по- **6**

5.9 Т.е. Търкаляне.

ради израилтяните; никой не излизаше и ни-
2 кой не влизаше). [2] И Господ рече на Исуса: Ето,
предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силни-
3 те му и храбри мъже. [3] Ходете, прочее, около
града, всички военни мъже, и обиколете гра-
4 да веднъж; така да правиш шест дена. [4] И се-
дем свещеника нека носят пред ковчега седем
гръмливи тръби; и на седмия ден обиколете
града седем пъти, и свещениците нека свирят с
5 тръбите. [5] И когато засвирят продължително с
гръмливата тръба, като чуете гласа на тръбата
всички люде да извикат с гръмлив глас; и град-
ската стена ще падне на мястото си, и людете
6 нека вървят всеки право напред. [6] Тогава Ис-
ус Навиевият син повика свещениците и рече
им: Дигнете ковчега на завета, и седем свеще-
ника нека държат седем гръмливи тръби пред
7 Господния ковчег. [7] Рече на людете: Минете та
обиколете града; а въоръжените нека заминат
8 пред Господния ковчег. [8] И тъй, след като го-
вори Исус на людете, седемте свещеника, които
държаха седемте гръмливи тръби пред Господа
минаха, и свиреха с тръбите; и ковчегът на Гос-
9 подния завет вървеше подире им. [9] И въоръ-
жените вървяха пред свещениците, които сви-
реха с тръбите, и задната стража следваше зад
ковчега, докато *свещениците* свиреха с тръби-
10 те като вървяха. [10] А Исус заповяда на люде-
те, като каза: Да не викате, нито да се чуе гла-
сът ви, нито да излезе дума из устата ви, до де-
ня, когато ще ви кажа да извикате; тогава изви-
11 кайте. [11] И тъй, направи да обиколи Господни-
ят ковчег около града еднъж; и дойдоха в ста-
12 на и пренощуваха в стана. [12] И на сутринта Исус
стана рано, и свещениците дигнаха Господния
13 ковчег, [13] И седемте свещеника, които държа-
ха седемте гръмливи тръби, вървяха пред Гос-
подния ковчег, като ходеха и свиреха с тръби-
те; и пред тях вървяха въоръжените, а задната
стража следваше подир Господния ковчег, до-
като *свещениците* свиреха с тръбите като вър-
14 вяха. [14] И тъй на втория ден обиколиха града
еднъж и се върнаха в стана така правеха шест
15 дена. [15] А на седмия ден станаха рано, при пук-
ването на зората, и обиколиха града седем пъти
по същия начин; само тоя ден обиколиха гра-
16 да седем пъти. [16] И на седмия път, като свире-
ха свещениците с тръбите, Исус рече на люде-
те: Извикайте, защото Господ ви предаде гра-
17 да. [17] И градът и всичко що е в него ще бъдат
обречени на Господа; само блудницата Раав, да
остане жива, тя и всички, които са в къщата
с нея, защото скри пратениците, които прово-
18 дихме. [18] Но вие се пазете във всеки случай от
всичко обречено, да не би, като го обречете, да
вземете от обреченото, и така да нанесете про-
клетия върху стана на Израиля и да го смутите.
19 [19] Всичкото сребро и злато, и медните и желез- 19
ните съдове, са посветени Господу; да се внесат
в Господното съкровище. [20] И тъй, людете из- 20
викаха и *свещениците* свиреха с тръбите; и като
чуха людете тръбния глас, и като издадоха лю-
дете гръмлив вик, стената падна на мястото си;
и людете влязоха в града, всеки право напред, и
превзеха града. [21] И обрекоха на изтребление с 21
острото на ножа всичките в града, мъже и жени,
млади и стари, и говеда, овци и осли. [22] Тога- 22
ва Исус каза на двамата мъже, които бяха съг-
ледали земята: Влезте в къщата на блудница-
та и изведете от там жената и всичко каквото
има, според както ѝ се заклехте. [23] И тъй, като 23
влязоха младежите, шпионите, изведоха Раав,
баща ѝ, майка ѝ, братята ѝ и всичко що има-
ше; изведоха и всичките ѝ роднини, и туриха ги
вън от Израилевия стан. [24] И града и всичко в 24
него изгориха с огън; само среброто и златото
и медните и железните съдове туриха в съкро-
вището на Господния дом. [25] А блудницата Ра- 25
ав и бащиното ѝ семейство, и всичко що имаше
тя, Исус остави живи и тя живее всред Израиля
до днес, защото скри пратениците, които Исус
проводи да съгледат Ерихон. [26] В онова време 26
Исус се закле, като каза: Проклет пред Господа
оня човек, който стане да съгради тоя град Ери-
хон; със *смъртта на* първородния си *син* ще ту-
ри основите му, и със *смъртта на* най-младия
си *син* ще постави портите му. [27] Така Господ 27
беше с Исуса; и името му се прочу по цялата зе-
мя.

7 [1] А израилтяните извършиха престъпление
относно обреченото: защото Ахан син на Хар-
мия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото
племе, взе от обреченото, така че Господният
гняв пламна против израилтяните. [2] Между то- 2
ва Исус прати човеци от Ерихон в Гай, който
е близо при Витавен, на източната страна от
Ветил; и говори им, казвайки: Изкачете се та
съгледайте земята. И тъй, човеците се изкачиха
та съгледаха Гай. [3] И като се върнаха при Ису- 3
са рекоха му: Да не се изкачат всичките люде,
но до две или три хиляди мъже да се изкачат
и да поразят Гай; да не *вкарват в* труд всички-
те люде *да отиват* там, защото ония са малци-
на. [4] И така, изкачиха се там от людете около 4
три хиляди мъже; но побягнаха пред гайските
мъже. [5] Гайските мъже поразиха от тях около 5
тридесет и шест мъже, и прогониха ги от пор-
тата до Сиварим, и поразиха ги в надолнището;
поради което сърцата на людете се стопиха и
станаха като вода. [6] Тогава Исус раздра дрехите 6

си и падна на лицето си на земята пред Господния ковчег, *гдето лежа* до вечерта, той и Израилевите старейшини; и туриха пръст на главите си. 7 И рече Исус: Ах! Господи Иеова, защо преведе тия люде през Иордан, за да ни предадеш в ръцете на аморейците да ни погубят? О да бяхме били доволни да си седим оттатък˚ Иордан! 8 О Господи, що да река като Израил обърна гръб пред неприятелите си? 9 И като чуят хананците и всичките *други* жители на земята, ще ни обиколят и ще направят да изчезне името ни от земята; и какво ще сториш за великото Си Име? 10 А Господ рече на Исуса: Стани, защо си паднал така на лицето си? 11 Израил е съгрешил, а именно, престъпили са завета Ми, за който им дадох заповед; да! те са взели от обреченото, още са откраднали, още са излъгали, още са турили *откраднатото* между своите вещи. 12 По тая причина израилтяните не могат да устоят пред неприятелите си, но обръщат гръб пред неприятелите си, защото станаха проклети; и Аз не ще бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия *човек* изсред вас. 13 Стани та освети людете, и речи: Осветете се за утре; защото така говори Господ Израилевият Бог: Нещо обречено има всред тебе, Израилю; не можеш да устоиш пред неприятелите си догде не махнете обреченото изсред вас. 14 И тъй, приближете се утре според племената си; и племето, което хване Господ, да се приближи според семействата си; и семейството, което хване Господ, да се приближи според домовете си; а домът, който хване Господ, да се приближи според мъжете. 15 И който се хване с обреченото ще се изгори с огън, той и всичко що има, понеже е престъпил Господния завет, и понеже е сторил безумие в Израиля. 16 Тогава Исус, като стана рано на сутринта, приведе Израиля според племената им; и хвана се Юдовото племе. 17 И като приведе Юдовите семейства, хвана се семейството на Заровците. И като приведе семейството на Заровците, мъж по мъж, хвана се Завдий. 18 А като приведе неговия дом мъж по мъж, хвана се Ахан син на Хармия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото племе. 19 Тогава Исус рече на Ахана: Чадо мое, въздай сега слава на Господа Израилевия Бог и изповядай Му се; и кажи ми що си сторил, не скривай от мене. 20 И Ахан в отговор на Исуса каза: Наистина аз съгреших на Господа Израилевия Бог, като сторих така и така: 21 Когато видях между користите една хубава вавилонска дреха, двеста сикли сребро, и една златна плочка тежка петдесет сикли, пожелах ги и ги взех; и, ето, те са скрити в земята всред шатъра ми, и среброто отдолу. 22 Исус, прочее, прати човеци, които се завтекоха в шатъра; и, ето, *откраднатото* беше скрито в шатъра му, и среброто отдолу. 23 И взеха ги отсред шатъра и донесоха ги при Исуса и при всичките израилтяни; и те ги положиха пред Господа. 24 Тогава Исус и целият Израил с него взеха Ахана Заровия син, със среброто, дрехата и златната плоча, и синовете му, дъщерите му, говедата му, ослите му, овците му, шатъра му и всичко каквото имаше, и заведоха ги в долината Ахор. 25 И рече Исус: Защо си ни смутил? Господ ще смути тебе днес. Тогава целият Израил уби *Ахана* с камъни, и изгориха го с огън *след като* го убиха с камъни. 26 После натрупаха на него голяма грамада камъни, *която стои* и до днес. Така се върна Господ от яростния Си гняв. Затуй онова място се нарича и до днес долина Ахор.˚

8 1 Подир това Господ рече на Исуса: Не бой се нито се ужасявай; вземи със себе си всичките военни мъже, и стани та се изкачи в Гай; ето, Аз предадох в ръката ти гайския цар, людете му, града му и земята му; 2 и да сториш на Гай и на царя му, както стори на Ерихон и на царя му; само че ще заплените за себе си користите му и добитъка му. Постави против града засада от задната му страна. 3 Тогава Исус стана с всичките военни люде, за да отидат в Гай; и Исус избра тридесет хиляди мъже силни и храбри изпрати ги нощем, 4 и заповяда им, казвайки: Гледайте, поставете засада против града от задната страна на града; да се не отдалечите много от града, и да бъдете всички готови; 5 а аз и всичките люде, които са с мене, ще се приближим до града; и когато излязат против нас, както изпърво, тогава ние ще побегнем от тях. 6 Те ще излязат след нас догде ги отдалечим от града; защото ще си рекат: Те бягат от нас, както по-напред; и ние ще побегнем от тях. 7 Тогава вие станете от засадата и превземете града; защото Господ вашият Бог ще го предаде в ръката ви. 8 И като превземете града да запалите града, да сторите според Господното повеление; ето, заповядах ви. 9 И тъй, Исус ги изпрати; и те отидоха в засада, като седнаха между Ветил и Гай, на западната страна от Гай; а Исус остана през оная нощ всред людете. 10 И Исус, като стана рано на сутринта и прегледа людете, отиде, той и Израилевите старейшини, пред людете за Гай. 11 И всичките военни люде, които бяха с него, отидоха и се приближиха, дойдоха срещу града, и разположиха стан на северната страна от Гай; а между тях и Гай имаше до-

7.7 На изток от. **26** То ест: Смущение.

лина. 12 И той взе около пет хиляди мъже и ги
постави в засада между Ветил и Гай на запад-
ната страна от града. 13 И като наредиха людете
- цялото войнство, което беше на север от гра-
да, и засадата му на запад от града - Исус оти-
де през оная нощ всред долината. 14 А гайски-
ят цар, като видя това, побърза, той и всичките
му люде, мъжете на града, та станаха рано, и в
определен час излязоха на полето на бой про-
тив Израиля; но той не знаеше, че имаше засада
против него зад града. 15 А Исус и целият Изра-
ил се престориха на разбити пред тях и бягаха
през пътя за пустинята. 16 И всичките люде, ко-
ито бяха в Гай, бяха свикани, за да ги гонят; и
гониха Исуса, и отдалечиха се от града. 17 Та-
ка в Гай и Ветил не остана човек, който не из-
лезе след Израиля; и те оставиха града отворен
и гониха Израиля. 18 Тогава Господ каза на Ису-
са: Простри към Гай копието, което държиш
в ръката си; защото ще предам *града* в ръка-
та ти. Исус, прочее, простря към града копие-
то, което държеше в ръката си. 19 И щом про-
стря ръката си засадата стана бързо от място-
то си, завтекоха се изведнъж и влязоха в гра-
да и го превзеха; и побързаха та запалиха гра-
да. 20 А когато гайските мъже се огледаха нади-
ре, видяха, и, ето че дим се издигаше от града
към небето; и нямаха где да бягат ни тук ни там,
понеже людете, които бягаха към пустинята, се
обърнаха назад против гонителите. 21 А Исус и
целият Израил, като видяха, че засадата беше
превзела града, и че се издигаше дим от града,
обърнаха се назад и поразиха гайските мъже.
22 Другите също излязоха из града против тях;
и тъй, те се намериха всред израилтяните, *кои-
то бяха* едни отсам а едни оттам; и тия ги по-
разиха така щото не оставиха никой от тях да
живее или да побегне. 23 А царя на Гай хвана-
ха жив, и го доведоха при Исуса. 24 И като из-
би Израил всичките жители на Гай в полето и
пустинята, гдето ги гонеха, и те всички падна-
ха от острото на ножа догде се изтребиха, то-
гава целият Израил се върна в Гай и поразиха
го с острото на ножа. 25 И всичките паднали в
оня ден, мъже и жени, бяха дванадесет хиля-
ди души, всичките гайски люде. 26 Защото Исус
не оттегли ръката си, с която бе прострял копи-
ето, догде не изтреби като обречени, всичките
жители на Гай. 27 Само че Израил плени за се-
бе си добитък и користите на оня град, според
думата, която Господ заповяда на Исуса. 28 И
така, Исус изгори Гай и го направи всегдашен
куп развалини, *както е* до днес. 29 А царя на Гай
обеси на дърво *и го остави да виси* до вечерта;
и като зайде слънцето, Исус заповяда та сне-
ха трупа му от дървото, хвърлиха го във входа
на градската порта, и натрупаха на него голяма
грамада камъни, *която стои* и до днес. 30 Тога- 30
ва Исус издигна олтар на Господа Израилевия
Бог на хълма Гевал, 31 както Господният слуга 31
Моисей беше заповядал на израилтяните, спо-
ред написаното в книгата на Моисеевия закон,
олтар от цели камъни, по които желязно *сечиво*
не се бе издигнало; и принесоха на него всеиз-
гаряния Господу, и пожертвуваха примирител-
ни приноси. 32 И там написа на камъните един 32
препис на Моисеевия закон, който написа пред
израилтяните. 33 И целият Израил, със старей- 33
шините им, първенците и съдиите им, чужден-
ци и туземци, застанаха отсам и оттам ковче-
га, срещу левитските свещеници, които държа-
ха ковчега на Господния завет, - *едната* им по-
ловина към хълма Гаризин, и *другата* им по-
ловина към хълма Гевал, - както Господният
слуга Моисей беше заповядал по-напред, за да
благославят Израилевите люде. 34 И след това 34
прочете всичките думи на закона, благослове-
нията и проклетиите, според всичко каквото бе
написано в книгата на закона. 35 От всичко що 35
заповяда Моисей нямаше дума, която Исус не
прочете пред всичките събрани израилтяни, с
жените, децата и чужденците, които се събира-
ха между тях.

9 1 А когато чуха това всичките царе оттатък° Иордан, в хълмистите места и в полетата и във всичките крайбрежия на голямото море до срещу Ливан *сиреч*, хетейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците, 2 2 събраха се единодушно да се бият с Исуса и Израиля. 3 А жителите на Гаваон, като чуха що 3 бе сторил Исус на Ерихон и на Гай, 4 постъпи- 4 ха хитро, като отидоха та се престориха на по-
сланици и взеха стари вретища *та ги туриха* на
ослите си и стари и раздрани и вързани мехо-
ве за вино, 5 и стари и кърпени обуща на нозете 5
си, и стари дрехи на себе си, и всичкият хляб,
който си доставиха за храна, беше сух и плесе-
нясал. 6 Те дойдоха при Исуса в стана в Галгал 6
та рекоха нему и на Израилевите мъже: От да-
лечна страна сме дошли; сега, прочее, направе-
те договор с нас. 7 Но Израилевите мъже реко- 7
ха на евейците: Да не би вие да живеете всред
нас; и как ще направим договор с вас? 8 А те ка- 8
заха на Исуса: Твои слуги сме. И Исус им ре-
че: Кои сте? и от где идете? 9 А те му казаха: От 9
много далечна земя дойдоха слугите ви поради
името на Иеова твоя Бог; защото чухме славата
Му и всичко що извършил в Египет, 10 и всич- 10

9.1 На запад от. **10** На изток от.

ко що сторил на двамата аморейски царе, кои-
то бяха оттатък˚ Иордан, на есевонския цар
Сион и на васанския цар Ог, който живееше в
11 Астарот. [11] За това ни говориха старейшините
ни и всичките жители на нашата земя, казвай-
ки: Вземете в ръката си храна за из пътя та иде-
те да ги посрещнете, и речете им: Ваши слуги
12 сме; и тъй, сега направете договор с нас. [12] Този
наш хляб беше топъл, когато си го доставихме
от къщите си за храна в деня, когато излязохме,
за да дойдем при вас; а, ето, сега е сух и пле-
13 сенясал. [13] Тия мехове за вино бяха нови, като
ги напълнихме, а ето, съдрани са; и тия наши
дрехи и обущата ни овехтяха от много дългия
14 ни път. [14] Тогава *израилтяните* приеха мъже-
те по причина на храната им; а до Господа не
15 се допитаха. [15] Исус сключи мир с тях, и свър-
за договор с тях, че ще се опази живота им: и
16 началниците на обществото им се заклеха. [16] А
три дена след като свързаха договор с тях чу-
ха, че им били съседи и че живеели между тях;
17 [17] и като пътуваха израилтяните, пристигнаха в
градовете им на третия ден. А градовете им бя-
18 ха Гаваон, Хефира, Вирот и Кириатиарим. [18] Но
израилтяните не ги поразиха, защото начални-
ците на обществото бяха им се заклели в Госпо-
да Израилевия Бог. А цялото общество роптае-
19 ше против началниците. [19] Всичките начални-
ци, обаче, рекоха на цялото общество: Ние им
се заклехме в Господа Израилевия Бог; и тъй,
20 сега не можем да се допрем до тях. [20] Ето какво
ще сторим с тях: ще запазим живота им, за да не
бъде *Божият* гняв на нас поради клетвата, с ко-
21 ято им се заклехме. [21] Началниците им казаха
още: нека останат живи; но да бъдат дървосечци
и водоносци на цялото общество, - според
22 както началниците бяха им говорили. [22] Тогава
Исус ги свика та им говори, казвайки: Защо
ни излъгахте като рекохте: Много далеч сме от
23 вас, - когато вие сте живеели между нас? [23] Сега,
прочее, проклети сте; и никога няма да липсват
от вас слуги, *които да бъдат* и дървосечци и во-
24 доносци за дома на моя Бог. [24] А те в отговор на
Исуса казаха: Понеже слугите бяха добре пре-
дизвестени за онова, което Иеова твоят Бог за-
повядал на слугата Си Моисея, да ви даде цяла-
та земя, и да изтреби от пред вас всичките жи-
тели на земята, за това много се уплашихме от
25 вас за живота си, и сторихме това нещо. [25] Сега,
ето, в ръцете ти сме; каквото ти се вижда доб-
26 ро и право да ни сториш, стори. [26] Той, прочее,
стори с тях така, и ги избави от ръката на изра-
27 илтяните, та не ги убиха. [27] И в същия ден Исус
ги направи дървосечци и водоносци на обще-
ството и на олтара на Господа в мястото, което
Той би избрал, *както са* и до днес.

10 [1] А като чу ерусалимският цар Адониседек,
че Исус превзел Гай и го обрекъл на изтребле-
ние, и че както сторил на Ерихон и на царя му
така сторил на Гай и на царя му, и че жителите
на Гаваон сключили мир с Израиля и остана-
ли между тях, [2] уплашиха се много, *той и лю-* 2
дете му, защото Гаваон беше голям град, като
един от царските градове, и защото беше по-
голям от Гай, и всичките му мъже бяха силни.
[3] За това, ерусалимският цар Адониседек прати 3
до хевронския цар Оам, до ярмутския цар Пи-
рам, до лахийския цар Яфий и до еглонския цар
Девир, да рекат: [4] Дойдете при мене та ми помо- 4
гнете, и нека поразим Гаваон, защото сключил
мир с Исуса и с израилтяните. [5] И така, събра- 5
ха се тия петима аморейски царе: ерусалимски-
ят цар, хевронският цар, ярмутският цар, ла-
хийският цар и еглонският цар, та отидоха, те
и всичките им войнства, и разположиха стана
си пред Гаваон и воюваха против него. [6] Тога- 6
ва гаваонците пратиха до Исуса в стана у Га-
лгал да рекат: Да не оттеглиш ръка от слугите
си; скоро дойди при нас и избави ни и помо-
гни ни, защото се събраха против нас всички-
те аморейски царе, които живеят в хълмисти-
те места. [7] И тъй, Исус се качи от Галгал, той и 7
всичките военни люде с него, и всичките сил-
ни и храбри мъже. [8] И Господ каза на Исуса: Да 8
се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръ-
ката ти; никой от тях няма да устои пред тебе.
[9] Исус, прочее, дойде върху тях внезапно, като 9
беше се качвал цяла нощ от Галгал. [10] И Господ 10
ги смути пред Израиля; и *Исус* ги порази с го-
лямо поражение в Гаваон, и гони ги из нагор-
нището, по което се отива за Веторон, и пора-
зяваше ги до Азика и до Макида. [11] А като бя- 11
гаха от Израиля и бяха в надолнището при Ве-
торон, Господ хвърляше на тях големи камъни
от небето до Азика, та измряха; умрелите от ка-
мъните на градушката бяха по-много от ония,
които израилтяните убиха с нож. [12] Тогава го- 12
вори Исус Господу, в деня когато Господ преда-
де аморейците на израилтяните, като рече пред
очите на Израиля: Застани, слънце, над Гава-
он, И ти, луно, над долината Еалон. [13] И слън- 13
цето застана и луната се спря, Догдето мъздо-
въздадоха людете на неприятелите си. Това не
е ли записано в Книгата на Праведния? Слън-
цето застана всред небето, и не побърза да дой-
де почти цял ден. [14] Такъв ден не е имало ни по- 14
напред ни после, щото *така* да послуша Господ
човешки глас; защото Господ воюваше за Из-
раиля. [15] След това Исус се върна, и целият Из- 15

раил с него, в стана у Галгал. 16 А ония петима
16 царе побягнаха та се скриха в пещерата при Ма-
кида. 17 Известиха, прочее, на Исуса, казвайки:
17 Петимата царе се намериха скрити в пещерата
при Макида. 18 И Исус каза: Привалете големи
18 камъни на входа на пещерата и поставете чове-
ци при нея да ги пазят; 19 а вие не стойте; гонете
неприятелите си и поразете най-последните от
тях; не ги оставяйте да влязат в градовете си,
защото Господ вашият Бог ги предаде в ръцете
19 ви. 20 И когато Исус и израилтяните ги порази-
ха с твърде голямо клане, догдето бяха изтре-
бени, и останалите от тях, които оцеляха, вля-
зоха в укрепени градове, 21 тогава всичките лю-
21 де се върнаха с мир в стана при Исуса у Макида;
никой не поклати език против някого от изра-
22 илтяните. 22 Тогава рече Исус: Отворете входа
на пещерата та изведете при мене ония петима
23 царе из пещерата. 23 И сториха така, и из-
ведоха при него ония петима царе из пещера-
та: ерусалимския цар, хевронския цар, ярмут-
ския цар, лахиския цар и еглонския цар. 24 И
24 като изведоха при Исуса ония царе, Исус повика
всичките Израилеви мъже и рече на начални-
ците на военните мъже, които бяха ходили с
него: Приближете се, турете нозете си на врато-
вете на тия царе, и те се приближиха и туриха
25 нозете си на вратовете им. 25 Исус още им каза:
Не бойте се, нито се страхувайте, бъдете силни
и дръзновени, понеже така ще стори Господ на
всичките ви неприятели, против които воюва-
26 те. 26 А подир това Исус ги порази, уби ги и ги
обеси на пет дървета; и висяха на дърветата до
27 вечерта. 27 А при захождането на слънцето Ис-
ус заповяда, та ги снеха от дърветата, хвърли-
ха ги в пещерата, гдето бяха се скрили, и във
входа на пещерата туриха големи камъни, *ко-
ито стоят там* и до днес. 28 В същия ден Исус
28 превзе Макида и порази нея и царя й с острото
на ножа; изтреби като обречени, тях и колкото
души имаше в нея, не остави *никого* да избяга˚;
стори на макидския цар както бе сторил на ери-
29 хонския цар. 29 След това Исус и целият Израил
с него премина от Макида в Ливна и воюваше
30 против Ливна. 30 И Господ предаде и нея и ца-
ря й в ръката на Израиля; и порази с острото
на ножа си нея и колкото души имаше в нея; не
остави *никого* да избяга от нея; и стори на царя
31 й както бе сторил на ерихонския цар. 31 После
Исус и целият Израил с него премина от Ливна
в Лахис, разположи стан срещу него, и воюваше
32 против него. 32 И Господ предаде Лахис в ръка-
та на Израиля; и превзеха го на втория ден, и
поразиха с острото на ножа него и колкото ду-
ши имаше в него, според всичко що сториха на
Ливна. 33 Тогава гезерският цар Орам дойде да 33
помогне на Лахис; но Исус поразяваше него и
людете му, догдето не му остави остатък. 34 И 34
от Лахис, Исус и целият Израил с него, премина в Еглон, разположиха стан срещу него, и во-
юваха против него; 35 и в същия ден го превзе- 35
ха и поразиха го с острото на ножа; в същия ден *Исус* изтреби, като обречени, колкото ду-
ши имаше в него, според всичко, що стори в Ла-
хис. 36 После Исус и целият Израил с него отиде 36
от Еглон в Хеврон, и воюваха против него; 37 и 37
като го превзеха, поразиха с острото на ножа него, царя му, всичките му градове и колкото
души имаше в него; не остави *никого* да избяга,
според всичко, що стори на Еглон, но изтреби
него и колкото души имаше в него. 38 А след то- 38
ва Исус и целият Израил с него се върна в Девир
и воюва против него; 39 и превзе него, царя му и 39
всичките му градове; и поразиха ги с острото на
ножа, и изтребиха колкото души имаше в него;
не остави *никого* да избяга˚; стори на Девир и на
царя му както стори на Хеврон, и както бе сто-
рил на Ливна и на царя й. 40 Така Исус порази 40
цялата хълмиста, южна и полянска земя, и под-
горията, и всичките им царе; не остави *никого*
да избяга, но изтреби всичко, що дишаше, спо-
ред както Господ Израилевият Бог беше запо-
вядал. 41 Исус ги порази от Кадис-варни до Га- 41
за, и цялата Гесенска земя до Гаваон. 42 Всички 42
тия царе и земята им Исус превзе изведнъж, за-
щото Господ Израилевият Бог воюваше за Из-
раиля. 43 Тогава Исус и целият Израил с него се 43
завърна в стана у Галгал.

11 1 А асорският цар Явин, като чу това, прати
до мадонския цар Иовава, до симвронския цар,
до ахсафския цар 2 и до царете, които бяха на 2
север в хълмистата и в полянската земя на юг
от Хинерот, и в долината, и в Нафат-дор˚ на за-
пад, 3 и до хананците, които бяха на изток и на 3
запад, и до аморейците, хетейците, ферезейци-
те и евусейците в хълмистата земя, и до евей-
ците под Ермон в земята Масфа. 4 И те, и всич- 4
ките им войнства с тях, люде много, по мно-
жество както е пясъкът, който е покрай море-
то, излязоха с твърде много коне и колесници.
5 И като се събраха всички тия царе, дойдоха и 5
заедно разположиха стана си близо при водата
Мером, за да се бият с Израиля. 6 Тогава Гос- 6
под каза на Исуса: Да се не убоиш от тях; защо-
то утре, около тоя час, Аз ще ги предам всички
избити пред Израиля; и ще прережеш жилите

10.28 Еврейски: да оцелее. **39** Еврейски: да оцелее. **11.2** Или: Дорските височини.

на конете им, и ще изгориш с огън колесни-
7 ците им. [7] Исус, прочее, и всичките военни люде с
него, отидоха внезапно против тях при водата
8 Мером, и ги нападнаха. [8] И Господ ги предаде
в ръката на Израиля; и те ги поразиха, и гони-
ха ги до големия Сидон и до Мисрефот-маим,
и до долината на Масфа на изток, и поразяваха
9 ги догдето не оставиха от тях остатък. [9] Исус им
стори, според както Господ му заповяда: пре-
ряза жилите на конете им, и изгори с огън ко-
10 лесниците им. [10] В същото време Исус, като се
върна, превзе Асор и уби царя му с нож; защо-
то по-напред Асор държеше първенство между
11 всички тия царства. [11] И колкото души имаше
в него, убиха с острото на ножа и ги изтреби-
ха като обречени; не остана нищо, което диша-
12 ше; и изгори Асор с огън. [12] Исус превзе и всич-
ките градове на ония царе, и всичките им ца-
ре хвана и ги уби с острото на ножа; изтреби
ги според както бе заповядал Господният слуга
13 Моисей. [13] Но Израил не изгори никой от гра-
довете, които стояха върху хълмовете си, освен
14 един Асор; него Исус изгори. [14] Всичките кори-
сти на тия градове и добитъкът израилтяните
плениха за себе си, а всичките човеци убива-
ха с острото на ножа, догдето ги изтребиха; не
15 оставиха нищо, което дишаше. [15] Както Господ
беше заповядал на слугата Си Моисея, така за-
поваяда Моисей на Исуса, така и стори Исус; не
престъпи нищо от всичко, което Господ бе за-
16 поваядал на Моисея. [16] Така Исус превзе цялата
оная хълмиста и цялата южна земя, и цялата
Гесанска земя, равнината и полето, хълмиста-
17 та и равна земя на Израиля, [17] от нагорнището
Халак, което отива към Сир, до Ваалгад в Ли-
ванската долина под планината Ермон; и хвана
18 всичките им царе, порази ги и ги уби. [18] Дълго
време воюваше Исус против всички тия царе.
19 [19] Нямаше град, който сключи мир с израилтя-
ните, освен евейците, които живееха в Гаваон;
20 те превзеха всичките с бой. [20] Защото от Госпо-
да стана да се закоравят сърцата им та да излязат против Израиля на бой, за да ги обрече *Исус* на изтребление, за да не им се покаже милост, но за да ги изтреби, според както Господ беше
21 заповядал на Моисея. [21] В онова време дойде
Исус и изтреби енакимите от планинската зе-
мя, от Хеврон, от Девир, от Анав, и от цялата
Юдова хълмиста земя, и от цялата Израилева
хълмиста земя; Исус ги обрече на изтребление
22 заедно с градовете им. [22] Не останаха енакими в
земята на израилтяните; някои от тях останаха
23 само в Газа, Гет и Азот. [23] Така Исус превзе цялата земя, според всичко що Господ беше казал на Моисея; Исус я даде на Израиля за наследство според както бяха разделени по племената си. И земята утихна от война.

12 [1] А ето царете на земята оттатък Иордан, към изгрева на слънцето, които израилтяните поразиха и чиято земя превзеха, от потока Арнон до Ермонската планина, и цялото поле на изток: [2] аморейският цар Сион, който живееше 2
в Есевон и владееше от Ароир, който е при бре-
га на потока Арнон, и е в средата на долината, и
владееше половината на Галаад до потока Явок,
който е граница на амонците, [3] и, на изток, до- 3
ри до езерото Хинерот и до полското море, *си-
реч*, Соленото море, на изток, до пътя към Вет-
иесимот, и на южната страна под Асдот-фасга:
[4] и пределите на васанския цар Ог, който бе- 4
ше от останалите исполини и живееше в Аста-
рот и в Едраи, [5] който владееше в Ермонската 5
планина, в Салха и в целия Васан, до границите на гесурците и на мааханците, и половината от Галаад до границата на есевонския цар Сион. [6] Тях поразиха Господния слуга Моисей и 6
израилтяните; и Господният слуга Моисей даде *земята им* за притежание на рувимците, на гадците и на половината от Манасиевото племе. [7] И ето царете на земята оттатък Иордан, 7
на запад, които Исус и израилтяните поразиха, от Ваалгад в Ливанската долина до нагорнището Халак, което отива към Сиир; и Исус даде *земята им* за притежание на Израилевите племена, според както щяха да бъдат разделени: [8] в хълмистата земя, в равниите, в полето, 8
в подгорията, в пустинята и в южната страна.
Царете бяха от хетейците, аморейците, хана-
анците, ферезейците, евейците и евусейците, *а
именно:* [9] ерихонският цар, един; царят на Гай, 9
град близо до Ветил, един; [10] ерусалимският 10
цар, един; хевронският цар, един; [11] ярмутски- 11
ят цар, един; лахийският цар, един; [12] еглонски- 12
ят цар, един; гезерският цар, един; [13] девирски- 13
ят цар, един; гедерският цар, един; [14] хорман- 14
ският цар, един; арадският цар, един; [15] ливан- 15
ският цар, един; одоламският цар, един; [16] ма- 16
киданският цар, един; ветилският цар, един;
[17] тапфуанският цар, един; еферският цар, един; 17
[18] афекският цар, един; ласаронският цар, един; 18
[19] мадонският цар, един; асорският цар, един; 19
[20] симрон-меронският цар, един; ахсафският 20
цар, един; [21] таанахският цар, един; магедон- 21
ският цар, един; [22] кедеският цар, един; царят 22
на Иокнеам в Кармил, един; [23] царят на Дор в 23
Нафат-дор, един; царят на Гоим в Галгал, един;
[24] тирзанският цар, един; всичките царе, тride- 24
сет и един.

13 [1] А Исус беше стар, напреднал на възраст; и
Господ му рече: Ти си стар, напреднал на въз-

раст, а остава още много земя да се превзема.
2 [2] Ето земята, която остава още: всичките околности на филистимците и цялата Гесурска *зе-*
3 *мя*, [3] от Сиор, който е към Египет, до границата на Акарон на север, която се счита на ханаанците, - петте околии на филистимците: на газяните, на азотците, на аскалонците, на гетците и на акаронците; и *земята*, която е на авейците;
4 [4] на южната страна, цялата земя на ханаанците, и Меара, която е на сидонците, до Афек,
5 до аморейските граници; [5] и земята на гевалците, и целият Ливан към изгрева на слънцето, от Ваалгад под Ермонската планина до прохода
6 на Емат; [6] всичките планински жители от Ливан до Мисрефот-маим, *то ест*, всичките сидонци; тях Аз ще изтребя отпред израилтяните; а ти раздели тая *земя* в наследство на Израиля, според както съм ти заповядал. [7] Сега, прочее, раздели тая земя в наследство на деветте
7 племена и на половината от Манасиевото пле-
8 ме. [8] А заедно с *другата* му *половина* рувимците и гадците взеха наследството си, което Моисей им даде оттатък Иордан, на изток, както Гос-
9 подният слуга Моисей им даде, [9] от Ароир, който е при брега на потока Арнон, и града, който е в средата на долината, и цялата медеванска равнина до Девон, [10] и всичките градове на
10 аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон
11 до границите на амонците, [11] и Галаад, и пределите на гесурците и на мааханците, и цялата Ермонска планина, и целия Васан до Салха,
12 [12] цялото царство на Ога във Васан, който царуваше в Астарот и в Едраи, и който бе оцелял от останалите от исполините; защото тях Мо-
13 исей порази и ги изгони. [13] Обаче, израилтяните не изгониха гесурците и мааханците, та гесурците и мааханците живееха между Израиля,
14 *както живеят* и до днес. [14] Само на Левиевото племе той не даде наследство; жертвите, *при-*
несени чрез огън на Господа Израилевия Бог са тяхно наследство, според както им е казал.
15 [15] А Моисей даде на племето на рувимците *на-*
16 *следство* според семействата им. [16] Пределите им бяха от Ароир, който е при брега на потока Арнон и града, който е всред долината, и цялата равнина до Медева, [17] Есевон и всичките му
17 градове в равнината: Девон, Вамот-ваал, Вет-
18, 19 ваалмеон, [18] Яса, Кедимот, Мафаат, [19] Кириата-
20 им, Сивма, Зарет-Саар в хълма на Емак, [20] Вет-
21 фегор, Асдот-фасга, Вет-есимот, [21] и всичките градове на равнината, и цялото царство на аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон, когото Моисей порази заедно с мадиамските първенци: Евия, Рекема, Сура, Ура и Рева, Сионови първенци, които живееха в оная земя.
[22] И между убитите от тях, израилтяните уби- 22
ха с нож Валаама Веоровия син, чародееца. [23] А 23
границата на рувимците беше Иордан и пределите му. Това е наследството на рувимците според семействата им, с градовете му и техните села. [24] И на Гадовото племе, Моисей даде 24
наследство на гадците, според семействата им.
[25] Пределът им беше Язир и всичките Галаадски 25
градове, и половината от земята на амонците до Ароир срещу Рава, [26] и от Есевон до Рамат-
масфа и Ветоним, и от Маханаим до границата на Девир, [27] и, в долината, Ветарам, Ветним- 27
ра, Сокхот и Сафон, останалото от царството на есевонския цар Сион оттатък Иордан на изток, имайки за граница Иордан до края на езерото Хинерот. [28] Това е наследството на гадците спо- 28
ред семействата им, с градовете му и техните села. [29] Моисей даде *наследство* и на половина- 29
та от Манасиевото племе; и то стана *притежа-*
ние на половината от племето на манасийците според семействата им. [30] Пределът им беше от 30
Маханаим, целия Васан, цялото царство на васанския цар Ог, и всичките заселища на Яир, които са у Васан, шестдесет града. [31] И полови- 31
ната от Галаад, и Астарот и Едраи, градове на Оговото царство във Васан, се дадоха на потомците, на Махира Манасиевия син, на половината от Махировите потомци според семействата им. [32] Тия са наследствата, които Моисей раз- 32
дели в моавските полета оттатък Иордан, срещу Ерихон, на изток. [33] А на Левиевото племе 33
Моисей не даде наследство; Господ Израилевият Бог беше наследството им, според както им беше казал.

14 [1] И ето наследствата, които израилтяните взеха в Ханаанската земя, които им разделиха свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син, и началниците на бащините *домове* от племената на израилтяните. [2] С жребие *се раздели* на- 2
следството на тия девет и половина племена, според както Господ беше заповядал чрез Моисея. [3] Защото Моисей беше дал наследството 3
на двете и половина племена оттатък Иордан; но на левитите не даде наследство между тях.
[4] Защото Иосифовите потомци бяха две племе- 4
на: Манасиевото и Ефремовото; но на левитите не дадоха дял в тая земя, а само градове за живеене, с пасбищата за добитъка им и за стоката им. [5] Според както бе заповядал Господ на 5
Моисея, така сториха израилтяните, като разделиха земята. [6] В това време, като се приближиха юдейците при Исуса в Галгал, Халев, син 6
на Ефония Кенезов, му каза: Ти знаеш какво е говорил Господ на Божия човек Моисей за мене и за тебе в Кадис-варни. [7] Аз бях на чети- 7

ридесет години, когато Господният слуга Моисей ме прати от Кадис-варни, за да разгледам земята; и донесох му известие според както ми
8 беше на сърце. [8] Братята ми, обаче, които отидоха с мене, обезсърчиха людете; но аз после-
9 вах напълно Господа моя Бог. [9] За това, в същия ден Моисей се закле, казвайки: Земята, на която са стъпили нозете ти, непременно ще бъде наследство на тебе и на потомците ти за винаги, защото ти напълно последва Господа моя
10 Бог. [10] И сега, ето, Господ ме е опазил жив, както каза, тия четиридесет и пет години, от времето когато Господ говори това на Моисея, когато Израил ходеше по пустинята; и сега, ето,
11 днес аз съм на осемдесет и пет години. [11] Днес аз съм тъй силен, както в деня, когато ме прати Моисей; както беше тогава силата ми, така е и сега силата ми да воювам и да излизам и да вли-
12 зам. [12] Сега, прочее, дай ми тая поляна, за която Господ говори в оня ден; защото ти чу в оня ден, че имало там енакими и големи укрепени градове; та дано бъде Господ с мене, и аз ще ги из-
13 гоня, според както Господ каза. [13] Тогава Исус го благослови; и даде Хеврон за наследство на
14 Халева, Ефониевия син. [14] За това Хеврон стана притежание на Халева, син на Ефония Кенезов, *както е* и до днес, защото той последва напълно Господа Израилевия Бог. [15] А изпърво името
15 на Хеврон беше Кириат-арва; *а Арва беше* голям човек между енакимите. И земята утихна от война.

15 [1] А на племето на юдейците, според семействата им, се падна по жребие *земята* до едомската граница; пустинята Цин на юг беше юж-
2 ният й край. [2] И южната им граница беше от най-далечния край на Соленото море, от зали-
3 ва, който се простира към юг; [3] и простираше се към юг до нагорнището на Акравим, преминаваше в Цин, възлизаше на юг от Кадис-варни, и минаваше край Есрон, възлизаше в Адар, зави-
4 ваше към Карка, [4] минаваше в Асмон, и излизаше при египетския поток; и границата свършваше при морето. Това ще ви бъде южна гра-
5 ница. [5] А източната граница беше Соленото море до устието на Иордан. И границата на северната част *почваше* от залива на морето при
6 устието на Иордан; [6] и границата възлизаше до Ветагла и минаваше на север от Ветарава; и границата възлизаше до камъка на Воана Рувимовия потомък; [7] и от долината Ахор границата
7 възлизаше към Девир и завиваше на север към Галгал срещу нагорнището на Адумим, който е на южната страна на потока; после границата преминаваше към водата на Енсемес и свър-
8 шваше до извора Рогил; [8] и границата възлизаше през долината на Еномовия син, на южната страна на Евус (това е Ерусалим); и границата се възкачваше на върха на хълма, който е на запад срещу еномската долина, която е
9 в северния край на долината на рефаимите; [9] и от върха на хълма границата минаваше до извора на водата Нефтоя и излизаше в градовете на ефронската гора; и границата се отправяше към Ваала (която е Кириат-иарим); [10] и от
10 Ваала границата завиваше западно към сиирската гора, и минаваше край северната страна на гората Ярим (който е Хасалон), и слизаше у Ветсемес, и минаваше през Тамна; [11] после гра-
11 ницата излизаше към северната страна на Акарон; и границата се отправяше до Сикрон, и минаваше в гората Ваала, и излизаше в Явнеил; и границата свършваше при морето. [12] А запад-
12 ната граница беше край голямото море и пределите му. Тия бяха границите, околовръст, на юдейците според семействата им. [13] И според
13 заповяданото от Господа на Исуса, той даде на Халева Ефониевия син за дял между юдейците града на Арва, Енаковия баща, който *град* е
14 Хеврон. [14] И Халев изпъди от там тримата Енакови сина: Сесая, Ахимана и Талмая, Енакови
15 чада. [15] И от там отиде против жителите на Девир (а името на Девир по-напред беше Кириат-сефер). [16] И рече Халев: Който порази Кириат-
16 сефер и го превземе, нему ще дам дъщеря си Ахса за жена. [17] И превзе го Готониил син на
17 Кенеза, Халевовия брат; и той му даде дъщеря си Ахса за жена. [18] И като отиваше тя му вну-
18 ши щото да поиска от баща й нива; и тъй, като слезе от осела, Халев й рече: Що ти е? [19] А
19 тя каза: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И той й даде горните извори и долните извори. [20] То-
20 ва е наследството на племето на юдейците според семействата им. [21] А най-крайните градо-
21 ве в племето на юдейците към едомските граници на юг бяха: Кавсеил, Едар, Ягур, [22] Кина,
22 Димона, Адада, [23] Кадес, Асор, Итнан, [24] Зиф,
23, 24 Телем, Ваалот, [25] Асор-адата, Кириот, Есрон
25 (който е Асор), [26] Амам, Сема, Молада, [27] Асар-
26, 27 гада, Есемон, Ветфалет, [28] Асар-суал, Вирсавее,
28 Визиотия, [29] Ваала, Иим, Асем, [30] Елтолад, Хе-
29, 30 сил, Хорма, [31] Сиклаг, Мадмана, Сансана, [32] Ле-
31, 32 ваот, Силеим, Аин и Римон; всичките градове със селата си бяха двадесет и девет. [33] В рав-
33 нината бяха: Естаол, Сараа, Асна, [34] Заноа, Ен-
34 ганим, Тапфуа, Инам, [35] Ярмут, Одолам, Сохо,
35 Азика, [36] Сагарим, Адитаим, Гедира и Гедиротаим; четиринадесет града със селата им; [37] Се-
37 нан, Адаса, Мигдалгад, [38] Далаан Масфа, Иок-
38 теил, [39] Лахис, Васкат, Еглон, [40] Хавон, Лахмас,
39, 40

41 Хитлис, 41 Гедирот, Вет-дагон, Наама и Маки-
42 да; шестнадесет града със селата им; 42 Ливна,
43, 44 Етер, Асан, 43 Ефта, Асена, Несив, 44 Кеила, Ах-
45 зив и Мариса; девет града със селата им; 45 Ака-
46 рон и заселищата му със селата му; 46 от Ака-
рон до морето всичките *градове*, които са бли-
47 зо при Азот, със селата им; 47 Азот и заселища-
та му със селата му, Газа и заселищата му със
селата му, до египетския поток и голямото мо-
48 ре с пределите му. 48 А в хълмистите места: Са-
49 мир, Ятир, Сохо, 49 Дана, Кириат-сана (който е
50, 51 Девир), 50 Анав, Естемо, Аним, 51 Гесен, Олон и
52 Гило; единадесет града със селата им; 52 Арав,
53, 54 Дума, Есан, 53 Янум, Вет-тапфуа, Афека, 54 Ху-
мата, Кириат-арва (който е Хеврон) и Сиор; де-
55 вет града със селата им; 55 Маон, Кармил, Зиф,
56, 57 Юта, 56 Езраел, Иокдеам, Заноа, 57 Акаин, Гаваа
58 и Тамна, десет града със селата им; 58 Алул, Вет-
59 сур, Гедор, 59 Маарат, Ветанот и Елтекон, шест
60 града със селата им; 60 Кириат-ваал (който е
Кириатиарим) и Рава, два града със селата им.
61, 62 61 В пустинята: Ветарава, Мидин, Сехаха, 62 Ни-
всан, града на солта, и Енгади, шест града със
63 селата им; 63 А юдейците не можеха да изго-
нят евусейците, които населяваха Ерусалим; но
евусейците живееха в Ерусалим с юдейците, *и
така живеят* до днес.

16 1 На Иосифовите потомци се падна по жре-
бие *земята* от Иордан при Ерихон при ерихон-
ските води на изток в пустинята, *земята*, която
възлиза от Ерихон през хълмистата страна до
2 Ветил; 2 и *границата* се простираше от Ветил до
Луз, и минаваше през околността на Архиата-
3 рот, 3 и слизаше на запад в околността на Яфле-
ти до околността на долния Веторон и до Гезер
4 и свършваше при морето. 4 И Иосифовите по-
томци, *племената на* Манасия и Ефрема, взеха
5 наследството си. 5 Пределът на ефремците, спо-
ред семействата им, ето какъв беше: границата
на наследството им към изток беше Атарот-
6 адар до горния Веторон; 6 и на север от Михме-
тат границата се простираше към запад; и гра-
ницата завиваше към изток до Танат-сило, и от
7 там преминаваше на изток от Янох; 7 и слизаше
от Янох до Атарот и до Наарат, и достигаше до
8 Ерихон и свършваше при Иордан. 8 От Тапфуа
границата отиваше към запад до потока Кана и
свършваше при морето. Това е наследството на
племето на ефремците според семействата им.
9 9 Имаше и градове отделени за ефремците меж-
ду наследството на манасийците, - всички тия
10 градове със селата им. 10 Но те не изгониха ха-
нааанците, които живееха в Гезер; но ханаанци-
те живееха между ефремците, *както живеят и*
до днес, и станаха поданни роби.

17 1 *Хвърлено* беше жребие и за племето на
Манасия, защото той беше първородният на
Иосифа. Колкото за Махира, Манасиевият пър-
вороден, баща на Галаада, понеже той беше
военен мъж, за това Галаад и Васан станаха
негови. 2 Така че *хвърленото жребие* беше за 2
другите Манасиеви потомци според семейства-
та им: за потомците на Авиезера, за потомци-
те на Хелека, за потомците на Асриила, за по-
томците на Сихема, за потомците на Ефера и за
потомците на Семида. Тия бяха мъжките чада
на Иосифовия син Манасия според семейства-
та им. 3 Обаче, Салпаад, син на Ефера, син на 3
Галаада, син на Махира, син на Манасия, нями-
ше синове, но дъщери; и ето имената на дъще-
рите му: Маала, Ноа, Егла, Мелха и Терса. 4 Те 4
дойдоха пред свещеника Елеазара, и пред Ису-
са Навиевия син, и пред първенците та казаха:
Господ заповяда на Моисея да ни даде наслед-
ство между братята ни. За това, според Господ-
ното повеление, той им даде наследство между
братята на баща им. 5 И тъй, на Манасия се пад- 5
наха десет дяла, освен земята Галаад и Васан,
която е оттатък Иордан; 6 защото дъщерите на 6
Манасия получиха наследство между синове-
те му, а Галаадската земя беше на другите по-
томци на Манасия. 7 Манасиевата граница бе- 7
ше от Асир до Михметат, който е срещу Сихем;
и границата се простираше надясно до жители-
те на Ентапфуя. 8 Земята на Тапфуя принадле- 8
жеше на Манасия; а *самият* Тапфуя, на Мана-
сиевата граница, принадлежеше на ефремците.
9 И границата слизаше до потока Кана, на юг от 9
потока. Тия градове между Манасиевите гра-
дове принадлежаха на Ефрема; и Манасиевата
граница беше на север от потока и свършваше
при морето. 10 *Земята* на юг беше на Ефрема, а 10
на север на Манасия, и морето беше граница-
та му; и *земите им* допираха на север до Асир и
на изток до Исахар. 11 И в *земята на* Исахара и 11
Асира, Манасия притежаваше Ветсан и засели-
щата му; Ивлеам и заселищата му, жителите на
Дор и заселищата му, жителите на Ендор и за-
селищата му, жителите на Таанах и заселищата
му и жителите на Маледон и заселищата му, три
околии. 12 Но манасийците не можаха да изго- 12
нят *жителите на* тия градове, а ханаанците на-
стояваха да живеят в оная земя. 13 А когато се 13
закрепиха израилтяните, те наложиха на хана-
анците данък, без да ги изгонят съвсем. 14 То- 14
гава Иосифовите потомци говориха на Исуса,
казвайки: Защо даде ти *да се хвърли само* едно
жребие за нас, и *само* един дял да наследим, то-
газ когато сме много люде, понеже Господ ни
е благословил до сега? 15 А Исус им каза: Ако 15

сте много люде, възкачете се на леса и си изсечете една част от него в земята на ферезейците и на рафаимите, тъй като хълместата част
16 на Ефрема е тясна за вас. [16] Но Иосифовите потомци казаха: Тая хълместа част не е сгодна за нас; при това, всичките ханаанци, които живеят в долинската земя, имат железни колесници, както ония, които са във Ветсан и заселищата му, така и ония, които са в Езраелската доли-
17 на. [17] Тогава Исус говори на Иосифовия дом - на Ефрема и на Манасия - казвайки: *Наистина* вие сте много люде и имате голяма сила; не ще
18 имате *само* едно *притежание чрез* жребие; [18] но хълместата част ще бъде ваша, макар че е залесена, защото ще я изсечете; ще бъде ваша и до краищата си, понеже ще изпъдите ханаанците, при все, че имат железни колесници и са силни.

18 [1] След това, цялото общество израилтяни се събра в Сило, гдето и поставиха шатъра за срещане; защото земята *вече* беше завладяна от
2 тях. [2] Обаче, между израилтяните останаха седем племена, които още не бяха взели наследството си. [3] Исус, прочее, каза на израилтяни-
3 те: До кога ще немарите да отидете и завладеете земята, която ви е дал Господ Бог на бащите
4 ви? [4] Изберете си по трима мъже от всяко племе, и аз ще ги пратя; и като станат, нека обходят земята и я опишат, според както трябва, да я
5 наследят, и нека дойдат при мене. [5] Нека я разделят на седем дяла, като си остане Юда в пределите си, на юг, и Иосифовият дом си остане
6 в пределите си на север. [6] И като опишете земята на седем дяла и донесете *описанието* тук при мене, аз ще хвърля жребие за вас тук пред
7 Господа нашия Бог. [7] Защото левитите нямат дял между вас, понеже Господното свещенство е тяхно наследство; а Гад и Рувим и половината от Манасиевото племе получиха оттатък Иордан, на изток, наследството си, което Гос-
8 подният слуга Моисей им даде. [8] И тъй, мъжете станаха та отидоха; и на ония, които отидоха да опишат земята, Исус даде поръчка, като рече: Идете, обходете земята, за да я опишете, и върнете се при мене; и аз ще хвърля жребие за
9 вас, тук в Сило пред Господа. [9] Мъжете, прочее, отидоха и обходиха земята, и описаха я в книга по градове на седем дяла, и дойдоха при Исуса
10 в стана в Сило. [10] Тогава Исус хвърли жребие за тях в Сило пред Господа; и там Исус раздели земята на израилтяните според дяловете им.
11 [11] Излезе жребието за племето на вениаминците по семействата им; и като излезе жребието, пределът им *се падна* между юдейците и Иосифовите потомци. [12] На север границата им беше
12 от Иордан; и границата отиваше към северната страна на Ерихон, и възлизаше през хълмистата земя на запад, и свършваше при ветавенската пустиня; [13] и от там границата минаваше 13
към Луз, край южната страна на Луз (който е Ветил); и границата слизаше в Атарот-адар, до хълма, който е на юг от долния Ветерон. [14] *От* 14
там границата се простираше и завиваше на западната страна към юг, на юг от хълма, който е срещу Ветерон, и свършваше с Кириат-ваал (който е Кириатиарим), град на юдейците. Това беше западната страна. [15] А южната страна 15
беше от края на Кириатиарим, *от гдето* границата минаваше към запад и свършваше при извора на водата Нефтоя; [16] и границата слиза- 16
ше до края на хълма, който е срещу долината на Еномовия син, и който е на север от долината на рафаимите, и слизаше през долинката на Енома до южната страна на Евус, и слизаше при извора Рогил, [17] и като се разпростираше от 17
север минаваше в Енсемес, и излизаше в Галилот, който е срещу нагорнището при Адумим, и слизаше при камъка на Рувимовия син Воана, [18] и минаваше в страната, която е на север срещу 18
Арава, и слизаше в Арава; [19] и границата мина- 19
ваше към северната страна на Ветагла; и границата свършваше при северния залив на Соленото море, при южния край на Иордан. Това беше южната граница. [20] А границата му на източна- 20
та страна беше Иордан. Това беше според границите си околовръст, наследството на вениаминците, според семействата им. [21] А градове- 21
те за племето на вениаминците по семействата им бяха: Ерихон, Ветагла, Емек-кесис, [22] Ве- 22
тарава, Семараим, Ветил, [23] Авим, Фара, Офра, 23
[24] Хефар-амона, Афни и Гава; дванадесет града 24
със селата им; [25] Гаваон, Рама, Вирот, [26] Масфа, 25, 26
Хефира, Моса, [27] Рекем, Ерфаил, Тарала, [28] Си- 27, 28
ла, Елеф, Евус (който е Ерусалим), Гаваот и Кириат; четиринадесет града със селата им. Това е наследството на вениаминците, според семействата им.

[1] Второто жребие излезе за Симеона, за пле- **19**
мето на Симеоновците според семействата им; и наследството им беше всред наследството на юдейците. [2] За свое наследство те имаха: 2
Вирсавее (или Савее), Молада, [3] Асар-суал, Ва- 3
ла, Асем, [4] Елтолад, Ветул, Хорма, [5] Сиклаг, 4, 5
Вет-маркавот, Асар-суса, [6] Ветловаот и Сару- 6
ен; тринадесет града със селата им; [7] Аин, Ри- 7
мон, Етер и Асан; четири града със селата им;
[8] и всичките села, които бяха около тия градове, 8
до Ваалат-вир (който е южния Рамат). Това е наследството за племето на симеонците според семействата им. [9] От дела на юдейците се даде 9
наследството на симеонците, защото делът на

юдейците беше голям за тях; за това, симеонците наследиха дял всред тяхното наследство.
10 [10] Третото жребие излезе за завулонците, според семействата им; и пределът на наследство-
11 то им беше до Сарид; [11] и границата им отиваше западно до Марала, и досягаше Давасес и
12 досягаше потока, който е срещу Иокнеам; [12] и от Сарид завиваше към изгрева на слънцето до междата на Кислот-тавор, и излизаше на Дав-
13 рат, и възлизаше на Яфия, [13] и от там минаваше към изток в Гетефер, в Ита-касин, и излиза-
14 ше в Римон-метоар към Нуя; [14] и от север границата завиваше в Анатот, и свършваше в до-
15 лината Ефтаил, [15] *като включваше* Катат, Наадал, Симрон, Идала и Витлеем, дванадесет града със селата им. [16] Това е наследството на за-
16 вулонците по семействата им, -тия градове със
17 селата им. [17] Четвъртото жребие излезе за Иса-
18 хара, за исахарците по семействата им. [18] Пре-
19 делът им беше Езраил, Кесулот, Сунам, [19] Афе-
20 раим, Сеон, Анахарат, [20] Равит, Кисион, Авес,
21, 22 [21] Ремет, Енганим, Енада и Вет-фасис; [22] и границата досягаше Тавор, Сахасима и Ветсемес; и границата им свършваше при Иордан; шестна-
23 десет града със селата им. [23] Това е наследство-
то за племето на исахарците по семействата им,
24 - градовете със селата им. [24] Петото жребие излезе за племето на асирците според семейства-
25 та им. [25] Пределът им беше Хелкат, Али, Ветен,
26 Ахсаф, [26] Аламелех, Амад и Мисал, и достига-
27 ше до Кармил на запад и до Сихор-ливнат; [27] *и границата им* завиваше към изгрева на слънцето при Вет-дагон, и досягаше Завулон и долината Ефтаил на север от Ветемек и Наил, и
28 излизаше при Хаул на ляво, [28] и Еврон, Роов,
29 Амон и Кана, до големия Сидон; [29] и границата завиваше към Рама и към укрепения град Тир; и границата завиваше към Оса, и свършваше
30 при морето край страната на Ахзив, [30] и Ама, Афен и Роов; двадесет и два града със селата
31 им. [31] Това е наследство за племето на асирците по семействата им, - тия градове със селата
32 им. [32] Шестото жребие излезе за нефталимци-
33 те, за нефталимците по семействата им. [33] Границата им беше от Елеф, от Алон˚ близо при Сааннаним, и Адами-некев, и Явнеил, до Лакум
34 и свършваше при Иордан; [34] и границата завиваше към запад до Азнот-тавор, и от там излизаше при Укок, и досягаше Завулон на юг, а досягаше Асир на запад и Юда при Иордан
35 към изгрева на слънцето. [35] А укрепените градове бяха: Сидим, Сер, Амат, Ракат Хинерот,
36, 37 [36] Адама, Рама, Асор, [37] Кедес, Едраи, Енасор,
38 [38] Ирон, Мигдалил, Орам, Ветанат и Ветсемес;
39 деветнадесет града със селата им, [39] Това е на-
следството за племето на нефталимците по семействата им - градовете със селата им. [40] Сед-
40 мото жребие излезе за племето на данците по
41 семействата им. [41] Пределът, който те наследя-
42 ваха, беше Саара, Естаол, Ерсемес, [42] Салавим,
43, 44 Еалон, Етла, [43] Елон, Тамната, Акарон, [44] Елтеко, Гиветон, Ваалат, [45] Юд, Вани-варак, Гетри-
45 мон, [46] Меиаркон и Ракон, с околността, коя-
46 то е срещу Иопа. [47] А пределът на данците не
47 им стигаше; за това данците отидоха и воюваха против Лесем, и като го превзеха и го поразиха с острото на ножа, взеха го за притежание и заселиха се в него; и Лесем наименуваха Дан, по името на праотца си Дан. [48] Това е наслед-
48 ството за племето на данците по семействата
49 им, - тия градове със селата им. [49] А като свършиха подялбата на земята, според пределите й, израилтяните дадоха на Исуса Навиевия син
50 наследство всред себе си; [50] според Господната заповед, дадоха му града, който поиска, *сиреч*, Тамнат-сарах в хълместата част на Ефрема; и той съгради града и живееше в него. [51] Тия са
51 наследствата, които свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син и началниците на бащините *домове на* племената на израилтяните разделиха с жребие в Сило пред Господа, при входа на шатъра за срещане. Така свършиха подялбата на земята.

20 [1] Тогава Господ говори на Исуса, казвай-
2 ки: [2] Говори на израилтяните, като им речеш: Определете си прибежищните градове, за кои-
3 то съм ви рекъл чрез Моисея, [3] за да прибягва там оня убиец, който убие човек без намерение, по незнание; и те да ви бъдат прибежище от мъ-
4 здовъздателя за кръвта. [4] И когато оня, който побегне в един от тия градове, застане във вхо-
да на градската порта и каже работата си на всеослушание пред старейшините от оня град, те нека го приемат в града при себе си, и нека му
5 дадат място, и той да живее между тях. [5] И ако мъздовъздателят за кръвта го подгони, те да не предават убиеца в ръката му; защото по незнание е убил ближния си, без да го е мразил от по-
6 напред. [6] И да живее в оня град догде се представи на съд пред обществото, *и* до смъртта на онзи който е първосвещеник в онова време; тогава убиецът да се върне и да отиде в града си, и
7 в дома си, в града, от който е побягнал. [7] И тъй, отделиха Кадес в Галилея, в хълмистата земя на Нефталима, Сихем в хълмистата земя на Ефрема, и Кириат-арва (която е Хеврон) в хълмистата земя на Юда. [8] А оттатък Иордан срещу
8 Ерихон, на изток, определиха Восор в полската

19.33 Или: дъба.

пустиня на Рувимовото племе, Рамот в Галаад
от Гадовото племе, и Голан във Васан от Ма-
9 насиевото племе. [9] Тия бяха градовете опреде-
лени за всичките израилтяни, и за чужденците,
които живеят между тях, тъй щото всеки, кой-
то би убил някого без намерение, да бяга там,
та да не бъде убит от мъздовъздателя за кръв-
та, догдето се представи пред обществото.

21 [1] След това, началниците на левитските ба-
щини *домове* дойдоха при свещеника Елеазара,
при Исуса Навиевия син и при началниците на
бащините *домове* от племената на израилтяни-
2 те, [2] та им говориха в Сило, в Ханаанската зе-
мя, като казаха: Господ заповяда чрез Моисея
да ни се дадат градове за живеене и пасбища-
3 та им за добитъка ни. [3] И ето градовете с пас-
бищата им, които израилтяните дадоха на ле-
витите от наследството си според Господната
4 заповед: [4] Излезе жребието за семействата на
каатовците; и потомците на свещеника Аарона, които бяха от левитите, получиха чрез жре-
бие тринадесет града от Юдовото племе, от Си-
меоновото племе и от Вениаминовото племе.
5 [5] А останалите Каатови потомци *получиха* чрез
жребие десет града от семействата на Ефремо-
вото племе, от Дановото племе и от половината
6 на Манасиевото племе. [6] И Гирсоновите потом-
ци *получиха* чрез жребие тринадесет града от
семействата на Исахаровото племе, от Асиро-
вото племе, от Нефталимовото племе и от по-
7 ловината на Манасиевото племе у Васан. [7] Ме-
рариевите потомци, според семействата си, *по-
лучиха* дванадесет града от Рувимовото племе,
от Гадовото племе и от Завулоновото племе.
8 [8] Тия градове, прочее, и пасбищата им изра-
илтяните дадоха чрез жребие на левитите, спо-
9 ред както Господ заповяда чрез Моисея. [9] От
племето на юдеите и от племето на симеонците
дадоха тия градове, които *по-долу* се споменат
10 ват по име, [10] и които се получиха от Аарон-
овите потомци, бидейки от семействата на ка-
атовците, които са от левийците; защото пър-
вото жребие се хвърли за тях: [11] дадоха им града
на Арва Енаковия баща (който *град* е Хеврон) с
пасбищата му около него, в Юдовата хълмиста
12 земя; [12] (а нивите на града и селата му дадоха
на Халева Иефониевия син за негова собстве-
13 ност); [13] Хеврон, прочее, с пасбищата му, при-
бежищния град за убиец, дадоха на потомци-
те на свещеника Аарона, също и Ливна с пас-
14 бищата му, [14] Ятир с пасбищата му, Естемой с
15 пасбищата му, [15] Олом с пасбищата му, Девир
16 с пасбищата му, [16] Аин с пасбищата му, Юта с
пасбищата му и Ветсемес с пасбищата му; де-
17 вет града от тия две племена; [17] а от Вениамино-
вото племе, Гаваон с пасбищата му, Гава с пас-
бищата му, [18] Анатон с пасбищата му и Алмот 18
с пасбищата му; четири града. [19] Всичките гра- 19
дове на Аароновите потомци, свещениците, бя-
ха тринадесет града с пасбищата им. [20] И семей- 20
ствата на Каатовите потомци, левитите, които
оставаха от Каатовите потомци, получиха гра-
довете на своето *притежание* по жребие от Еф-
ремовото племе. [21] Дадоха им прибежищния за 21
убиец град Сихем с пасбищата му в хълмиста-
та земя на Ефрема, също и Гезер с пасбищата
му, [22] Кивзаим с пасбищата му и Веторон с па- 22
сбищата му; четири града; [23] от Дановото пле- 23
ме, Елтеко с пасбищата му, Гиветон с пасбища-
та му. [24] Еалон с пасбищата му и Гетримон с па- 24
сбищата му; четири града; [25] а от половината на 25
Манасиевото племе, Таанах с пасбищата му и
Гетримон с пасбищата му; два града. [26] Всички- 26
те градове за семействата на останалите Каато-
ви потомци бяха десет с пасбищата им. [27] А на 27
Гирсоновите потомци, от семействата на леви-
тите, *дадоха* от *другата* половина на Манаси-
евото племе, прибежищния за убиец град Го-
лан у Васан с пасбищата му и Веестера с па-
сбищата му; два града; [28] от Исахаровото пле- 28
ме, Кисион с пасбищата му, Даврат с пасбища-
та му, [29] Ярмут с пасбищата му и Енганим с па- 29
сбищата му; четири града; [30] от Асировото пле- 30
ме, Мисаал с пасбищата му, Авдон с пасбищата
му, [31] Хелкат с пасбищата му и Роов с пасбища- 31
та му; четири града; [32] а от Нефталимовото пле- 32
ме, прибежищния за убиец град Кедес в Гали-
лея с пасбищата му, Амот-дор с пасбищата му
и Картан с пасбищата му; три града. [33] Всички- 33
те градове на Гирсоновците според семейства-
та им бяха тринадесет града с пасбищата им.
[34] И на семействата на Мерариевите потомци, 34
останалите от левитите, *дадоха* от Завулоново-
то племе Иокнеам с пасбищата му, Карта с па-
сбищата му, [35] Димна с пасбищата му и Наалон 35
с пасбищата му; четири града; [36] от Рувимовото 36
племе, Восор, с пасбищата му, Яса с пасбищата
му, [37] Кедимот с пасбищата му и Мефаят с пас- 37
бищата му; четири града; [38] а от Гадовото пле- 38
ме, прибежищния за убиец град Рамот в Гала-
ад с пасбищата му, Маханаим с пасбищата му;
[39] Есевон с пасбищата му и Язир с пасбищата му; 39
всичко четири града. [40] Всичките градове, *кои-* 40
то дадоха чрез жребие на Мерариевите потом-
ци, според семействата им, на останалите от се-
мействата на левитите, бяха дванадесет града.
[41] Всичките градове на левитите всред притежа- 41
нието на израилтяните бяха четиридесет и осем
града с пасбищата им. [42] Тия градове бяха все- 42
ки с околните си пасбища; така бяха всички тия

43 градове. 43 Така Господ даде на Израиля цялата
земя, за която беше се клел на бащите им, че
ще *им* я даде; и завладяха я и заселиха се в нея.
44 44 И Господ им даде спокойствие от всяка стра-
на, според всичко що беше се клел на бащите
им; и от всичките им неприятели никой не мо-
жа да устои против тях; Господ предаде всич-
45 ките им неприятели в ръката им. 45 Не пропад-
на ни едно от всичките добри неща, които Го-
сподь беше говорил на Израилевия дом; всички
се сбъднаха.

22 1 Тогава Исус повика рувимците, гадците и
половината от Манасиевото племе та им каза:
2 2 Вие изпълнихте всичко що ви заповяда Го-
сподният слуга Моисей; послушахте и моя глас
3 във всичко, що съм ви заповядал. 3 През това
дълго време до днес не оставихте братята си,
но изпълнихте поръчката, която Господ вашия
4 Бог ви заповяда. 4 И сега Господ вашият Бог
успокои братята ви, според както им се бе обе-
щал; за това, върнете се сега та идете по шат-
рите си в земята, която е притежанието ви, ко-
ято Господният слуга Моисей ви даде оттатък
5 Иордан. 5 Но внимавайте добре да изпълнява-
те заповедите и закона, който Господният слу-
га Моисей ви заповяда, да любите Господа ва-
шия Бог, да ходите във всичките Му пътища,
да пазите заповедите Му, да се прилепяте за
Него, и да Му слугувате с цялото си сърце и с
6 цялата си душа. 6 И тъй, Исус ги благослови и
7 ги разпусна; и те си отидоха по шатрите. 7 (На
половината от Манасиевото племе Моисей бе-
ше дал *наследство* във Васан; а на *другата* му
половина Исус даде *наследство* между братя-
та им оттатък Иордан, на запад). Исус, прочее,
когато ги разпускаше по шатрите им, благосло-
8 ви ги 8 като им говори казвайки: Върнете се с
много богатство по шатрите си, с твърде мно-
го добитък, със сребро и злато, с мед и желя-
зо, и с твърде много дрехи; и разделете с братя-
9 та си користите взети от неприятелите ви. 9 И
тъй, рувимците, гадците и половината от Ма-
насиевото племе се върнаха и заминаха от из-
раилтяните от Сило, което е в Ханаанската зе-
мя, за да отидат в Галаадската земя, в земя-
та, която бе притежанието им, която придоби-
10 ха според Господното слово чрез Моисея. 10 И
когато дойдоха в Иорданската околност, ко-
ято е в Ханаанската земя, рувимците, гадците
и половината от Манасиевото племе издигна-
ха там олтар при Иордан, олтар забележител-
11 но голям. 11 А израилтяните чуха да се говори:
Ето, рувимците, гадците и половината от Ма-
насиевото племе издигнали олтар в предниа-
та на Ханаанската земя, в околността на Ior-
дан, на страната, която принадлежи на израил-
тяните. 12 И когато израилтяните чуха това, ця- 12
лото общество израилтяни се събра в Сило, за
да отидат да воюват против тях. 13 И израилтя- 13
ните пратиха до рувимците, до гадците и до по-
ловината от Манасиевото племе, в Галаадската
земя, Финееса син на свещеника Елеазара, 14 и 14
с него десет първенци, по един първенец на ба-
щиния дом за всяко Израилево племе, всеки от
които беше глава на бащиния си дом между из-
раилевите хиляди. 15 И те дойдоха при рувим- 15
ците, при гадците и при половината от Мана-
сиевото племе в Галаадската земя, та им гово-
риха, казвайки: 16 Така говори цялото Господ- 16
но общество: Какво е това престъпление, кое-
то извършихте против Израилевия Бог, та се
отвърнахте днес от да следвате Господа, като
сте си издигнали олтар, за да отстъпите днес от
Господа? 17 Малко ли беше за нас съгрешение- 17
то относно Фегора, от което и до днес не сме
се очистили, макар че, *поради него*, стана язва
в Господното общество, 18 та вие днес искате да 18
се отвърнете от да следвате Господа? Значи, че
понеже отстъпвате днес от Господа, то утре Той
ще се разгневи против цялото Израилево об-
щество. 19 Но ако земята, която е притежание- 19
то ви, е нечиста, тогава минете в земята, която
е Господното притежание, гдето стои Господ-
ната скиния, и вземете притежание между нас;
само не отстъпвайте от Господа, нито от нас от-
стъпвайте, като си издигнете олтар освен ол-
тара на Господа нашия Бог. 20 Ахан Зараевият 20
син не извърши ли престъпление относно об-
речените неща, и гняв падна върху цялото Из-
раилево общество? И този човек не погина сам
в беззаконието си. 21 Тогава рувимците, гадци- 21
те и половината от Манасиевото племе в отго-
вор рекоха на Израилевите хилядоначалници:
22 Могъщият Бог Иеова, могъщият Бог Иеова, 22
Той знае, и Израил сам ще узнае; ако *сме сто-
рили това* за отстъпление, или за престъпле-
ние против Господа, то не ни избавяй, *Госпо-
ди*, днес. 23 Ако сме си издигнали олтар, за да 23
се отвърнем от да следваме Господа, или за да
принасяме върху него всеизгаряне или, за да
принасяме върху него примирителни жертви,
то сам Господ нека издири това, 24 *и види* да- 24
ли, *напротив*, не сторихме това от предпазли-
вост и нарочно, като си думахме: Утре е въз-
можно вашите чада да говорят на нашите ча-
да, казвайки: Каква работа имате вие с Господа
Израилевия Бог? 25 Защото Господ е положил 25
Иордан за граница между нас и вас, рувимци
и гадци; вие нямате дял в Господа. Така щяха
вашите чада да направят нашите чада да пре-

26 станат да се боят от Господа. 26 Затова рекохме:
Нека се заемем да си издигнем олтар, не за все-
27 изгаряне, нито за жертва, 27 но за да бъде свиде-
телство между нас и вас, и между поколенията
ни подир нас, че ние имаме право да вършим
пред Господа службата му с всеизгаряният си,
с жертвите си и с примирителните си приноси,
та да не могат утре вашите чада да кажат на на-
28 шите чада: Вие нямате дял в Господа. 28 Зато-
ва рекохме, ако се случи утре да говорят *така*
нам или на поколенията ни, тогава ще речем:
Ето подобието на Господния олтар, който ба-
щите ни издигнаха, не за всеизгаряне, нито за
жертва, но за да бъде свидетелство между нас и
29 вас. 29 Не дай, Боже, да отстъпим ние от Госпо-
да и да се отвърнем днес от да следваме Госпо-
да като издигнем олтар за всеизгаряне, за при-
нос и за жертва, освен олтара на Господа нашия
30 Бог, който е пред скинията Му. 30 А свещеникът
Финеес, първенците на обществото и Израиле-
вите хилядоначалници, които бяха с него, ка-
то чуха думите, които говориха рувимците, га-
дците и манасийците, останаха твърде доволни.
31 31 И Финеес, син на свещеника Елеазара, ка-
за на рувимците, на гадците и на манасийци-
те: Днес познахме, че Господ е всред нас, за-
що не извършихте това престъпление против
Господа; чрез това избавихме израилтяните от
32 Господната ръка. 32 Тогава Финеес, син на све-
щеника Елеазара и първенците се върнаха от
рувимците и от гадците, из Галаадската земя,
в Ханаанската земя при израилтяните, и доне-
33 соха им известие. 33 И това нещо стана угодно
на израилтяните; и израилтяните благослови-
ха Бога, и не говореха вече за отиване против
тях на бой; за да разорят земята, гдето живееха
34 рувимците и гадците. 34 И рувимците и гадци-
те наименуваха олтара така: Той е свидетелство
помежду ни, че Иеова е Бог.

23 1 След много време, когато Господ беше
успокоил Израиля от всичките му околни
неприятели, и Исус беше остарял и в напред-
2 нала възраст, 2 Исус свика целия Израил, ста-
рейшините им, началниците им, съдиите им и
надзирателите им, та им каза: Аз остарях и съм
3 в напреднала възраст; 3 а вие видяхте всичко,
що Господ вашият Бог извърши за вас на всич-
ки тия народи; защото Господ вашият Бог, Той
4 е, Който е воювал за вас, 4 Ето, разделих меж-
ду вас с жребие в наследство на племената ви
земята на тия останали народи, и на всички-
те народи, които погубих, от Иордан до голя-
5 мото море, към захождането на слънцето. 5 И
Господ вашият Бог, Той ще ги изпъди от пред
вас и ще ги изгони от пред очите ви; и вие ще
завладеете земята им, според както Господ ва-
шият Бог ви се е обещал. 6 Бъдете, прочее, мно- 6
го храбри, да пазите и да вършите всичко, що е
написано в книгата на Моисеевия закон, без да
се отклонявате от него ни надясно ни наляво,
7 за да се не смесвате с тия народи, които оста- 7
наха помежду ви, нито да споменавате имената
на боговете им, нито да се кълнете *в тях*, нито
да им служите, нито да им се кланяте; 8 но към 8
Господа вашия Бог да сте привързани, както сте
били до днес. 9 Защото Господ е изгонил от пред 9
вас големи и силни народи; и до днес никой не
може да устои пред вас. 10 Един от вас е гонил 10
хиляда, защото Господ вашият Бог, Той е Кой-
то воюва за вас, според както ви се е обещал.
11 За това, внимавайте добре да любите Госпо- 11
да вашия Бог. 12 Иначе, ако се върнете някога 12
назад та се привържете към остатъка на тия на-
роди, към останалите между вас, и правите сва-
товство с тях, и се смесвате с тях и те с вас, 13 да 13
знаете добре, че Господ вашият Бог не ще ве-
че да изгони от пред очите ви тия народи; но те
ще ви бъдат клопка и примка бичове по ребра-
та ви и тръни в очите ви, догдето изчезнете из
тая добра земя, която Господ вашият Бог ви е
дал. 14 И, ето, днес аз отивам по пътя на целия 14
свят; и вие знаете с цялото си сърце и цялата
си душа, че не пропадна ни едно от тия добри
неща, които Господ вашият Бог говори за вас;
всичките се сбъднаха за вас; ни едно от тях не
пропадна. 15 Но, ще стане, че, както се сбъднаха 15
за вас всичките добри неща, които Господ ва-
шият Бог говори на вас, така Господ ще дока-
ра на вас всичките зли неща, догдето ви изтре-
би из тая добра земя, която Господ вашият Бог
ви е дал, 16 когато престъпите завета на Господа 16
вашия Бог, който Той ви заповяда, и отидете и
служите на други богове та им се кланяте; тога-
ва гневът на Господа ще пламне против вас, и
вие скоро ще изчезнете из добрата земя, която
Той ви е дал.

1 След това Исус събра всичките Израилеви **24**
племена в Сихем и свика старейшините на Из-
раиля, началниците им, съдиите им и надзира-
телите им; и те се представиха пред Господа. 2 И 2
Исус каза на всичките люде: Така говори Гос-
под Израилевият Бог: В старо време оттатък
реката живееха бащите ви, Тара, Авраамовият
баща и Нахаровият° баща, и служеха на дру-
ги богове. 3 И Аз взех баща ви Авраама от оная 3
страна на реката, водих го през цялата Ханаан-
ска земя, и умножих потомството му и му дадох
Исаака; 4 а на Исаака дадох Якова и Исава. И 4

24.2 Грешка в изданието от 1940 г., трябва да е "Нахоровият".

на Исава дадох поляната Сиир за притежание;
5 а Яков и синовете му слязоха в Египет. [5] И пратих Моисея и Аарона, и поразиха Египет с язви,
които извърших всред него, и после ви изведох.
6 [6] И като извеждах бащите ви из Египет, вие дойдохте на морето; и египтяните се спуснаха след
бащите ви с колесници и коне в Червеното мо-
7 ре. [7] Тогава те извикаха към Господа, и Той тури мрак между вас и египтяните, и навлече върху тях морето та ги покри; и очите ви видяха що
сторих в Египет; и вие живяхте в пустинята дъ-
8 лго време. [8] После ви доведох в земята на аморейците, които живееха оттатък Иордан, и те
воюваха против вас; но Аз ги предадох в ръцете
ви, и вие завладяхте земята им, и Аз ги изтре-
9 бих от пред вас. [9] Тогава моавският цар Валак, Сепфоровият син, стана и воюва против Израиля; и прати да повикат Валаама Веоровия син,
10 за да ви прокълне. [10] Но Аз не склоних да послушам Валаама, и той даже ви благослови; и Аз
11 ви избавих от ръката му. [11] И вие преминахте Иордан та дойдохте в Ерихон; и воюваха против вас ерихонските мъже: аморейците, ферезейците, хананеите, хетейците, гергесейците,
евейците и евусейците; и Аз ги предадох в ръце-
12 те ви. [12] И изпратих пред вас стършелите, които изгониха от пред вас двамата аморейски царе, -
13 не с твоя нож, нито с твоя лък. [13] И дадох ви земя, на която не бяхте положили труд, и градове,
които не бяхте съградили, и вие живеете в тях;
и ядете от лозя и маслини, които не сте садили.
14 [14] Сега, прочее, бойте се от Господа, и служете
му с искреност и истина; и махнете боговете,
на които служеха бащите ви оттатък реката и в
15 Египет, и служете Господу. [15] Но ако ви се види тежко да служите Господу, изберете днес кому
искате да служите, - на боговете ли, на които
служиха бащите ви оттатък реката, или на бо-
говете на аморейците, в чиято земя живеете; но
16 аз и моят дом ще служим Господу. [16] И людете в
отговор казаха: Не дай, Боже, да оставим Гос-
17 пода, за да служим на други богове! [17] защото Господ нашият Бог, Той е, Който изведе нас и
бащите ни из Египетската земя, от дома на роб-
ството, и Който извърши пред нас ония големи
знамения, и ни опази през целия път, по кой-
то пътувахме, и между всичките племена, през
сред които минахме. [18] Тоже Господ изгони от 18
пред нас всичките племена, аморейците, които
живееха в тая земя. За това и ние ще служим
Господу, защото Той е нашият Бог. [19] Но Исус 19
каза на людете: Не ще можете да служите Господу; защото Той е Бог пресвет; Той е Бог ревнив; не ще да прости престъпленията и греховете ви. [20] Защото, ако оставите Господа и служи- 20
те на чужди богове тогава Той ще се обърне и
ще ви стори зло и ще ви изтреби, въпреки доброто, което ви е сторил. [21] А людете казаха на 21
Исуса: Не, но Господу ще служим. [22] Тогава Ис- 22
ус каза на людете: Вие сте свидетели против себе си, че си избрахте Господа, за да Му служите; (и те рекоха: Свидетели сме); [23] сега, прочее, 23
махнете чуждите богове, които са всред вас, и
преклонете сърцата си към Господа Израилевия Бог. [24] И людете казаха на Исуса: На Гос- 24
пода нашия Бог ще служим, и Неговия глас ще
слушаме. [25] И тъй, в същия ден Исус направи 25
завет с людете, и им постави закон и постановление в Сихем. [26] И Исус написа тия думи в кни- 26
гата на Божия закон; и взе голям камък та го
изправи там под дъба, който е близо при Господното светилище. [27] И Исус каза на всички- 27
те люде: Ето тоя камък ще ни бъде за свидетел,
защото той чу всичките думи, които Господ ни
говори, и той ще ви бъде за свидетел, в случай,
че се откажете от вашия Бог. [28] Така Исус раз- 28
пусна людете, *да отидат* всеки в наследството си. [29] След това, Господният слуга Исус На- 29
виевият син, умря на възраст сто и десет години. [30] И погребаха го в предела на наследството 30
му в Тамнат-сарах, който е в хълмистата земя
на Ефрема, на север от хълма Гаас. [31] И Изра- 31
ил служи на Господа през всичките дни на Исуса, и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исуса, и които знаеха всички-
те дела, които Господ бе извършил за Израиля.
[32] И в Сихем погребаха Иосифовите кости, ко- 32
ито израилтяните изнесоха из Египет, в местността на нивата, която Яков купи за сто сребърника от синовете на Емора, Сихемовия баща;
и тя стана наследство на Иосифовите потомци.
[33] И Елеазар Аароновият син умря; и погреба- 33
ха го на хълма на сина му Финеес, който му бе
даден в хълмистата земя на Ефрема.

Съдии

1 Подир смъртта на Исуса, израилтяните се допитаха до Господа, казвайки: Кой пръв ще възлезе за нас против хананаците да воюва против тях? [2] И Господ каза: Юда ще възлезе, ето, предадох земята в ръката му. [3] Тогава Юда каза на брата си Симеона: Възлез с мене в моя предел, за да воюваме против хананаците, и аз ще отида с тебе в твоя предел. И Симеон отиде с него. [4] Юда, прочее, възлезе; и Господ предаде хананаците и ферезейците в ръката им; и те поразиха от тях във Везек десет хиляди мъже. [5] И намериха Адонивезека във Везек, воюваха против него и поразиха хананаците и ферезейците. [6] А Адонивезек побягна; но те го погнаха и хванаха го, и отсякоха палците на ръцете му и на нозете му. [7] И рече Адонивезек: Седемдесет царе с отсечени палци на ръцете и на нозете си са събирали *трохи* под трапезата ми; както съм аз правил, така ми въздаде Бог. И доведоха го в Ерусалим, гдето и умря. [8] И юдейците воюваха против Ерусалим, и, като го завладяха, поразиха го с острото на ножа и предадоха града на огън. [9] Подир това, юдейците слязоха, за да воюват против хананаците, които живееха в хълмистата, и в южната и в полската страни. [10] Юда отиде и против хананаците, които живееха в Хеврон (а по-напред името на Хеврон беше Кириат-арва), и убиха Сесая, Ахимана и Талмая; [11] и от там отиде против жителите на Девир (а по-напред името на Девир беше Кириат-сефер). [12] И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще дам дъщеря си Ахса за жена. [13] И превзе го Готониил, син на Кенеза, по-малкия брат на Халева; и той му даде дъщеря си Ахса за жена. [14] И като отиваше тя му внуши щото да поиска от баща й нива; и тъй, като слезе от осела, Халев й рече: Що ти е? [15] А тя му рече: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И Халев й даде горните извори и долните извори. [16] И потомците на кенееца, Моисеевия тъст, отидоха от Града на палмите, заедно с юдейците, в Юдовата пустиня, която е на юг от Арад; и отидоха та се заселиха между людете. [17] Тогава Юда отиде с брата си Симеона, та поразиха хананаците, които живееха в Сефат; и обрекоха града на изтребление; и градът се нарече Орма. [18] Юда завладя и Газа с околностите му, Аскалон с околностите му и Акарон с околностите му. [19] Господ беше с Юда; и той изгони *жителите на* хълмистата страна, обаче, не изгони жителите и на долината, защото имаха железни колесници. [20] И дадоха Хеврон на Халева, според както Моисей беше казал; и той изгони от там тримата Енакови синове. [21] А вениаминците не изгониха евусейците, които населяваха Ерусалим; но евусейците живееха в Ерусалим заедно с вениаминците, *както живеят и* до днес. [22] Също и Иосифовият дом, и те отидоха против Ветил; и Господ беше с тях. [23] И Иосифовият дом прати да съгледат Ветил (а по-напред името на града беше Луз). [24] И съгледателите видяха един човек, който излизаше из града, и рекоха му: Покажи ни, молим, входа на града, и ще ти покажем милост. [25] И той им показа входа на града, и те поразиха града с острото на ножа, а човека оставиха да излезе с цялото си семейство. [26] И човекът отиде в Хетейската земя, гдето и съгради град и нарече го Луз, както е името му и до днес. [27] Манасия не изгони *жителите на* Ветсан и селата му, нито на Таанах и селата му, нито жителите на Дор и селата му, нито жителите на Ивлеам и селата му, нито жителите на Магедон и селата му; но хананаците настояваха да живеят в оная земя. [28] А Израил, когато стана силен наложи на хананаците данък, без да ги изгони съвсем. [29] Нито Ефрем изгони хананаците, които живееха в Гезер; но хананаците живееха в Гезер помежду им. [30] Завулон тоже не изгони жителите на Китрон, нито жителите на Наалол; но хананаците живееха между тях и бяха обложени с данък. [31] Асир не изгони жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на Афек, нито на Роов; [32] но асирците обитаваха между хананаците, местните жители, защото не ги изгониха. [33] Нефталим не изгони жителите на Ветсемес, нито жителите на Ветенат, но живееше между хананаците, местните жители; обаче жителите на Ветсемес и на Ветенат му плащаха данък. [34] И аморейците принудиха данците да се оттеглят в хълмистата страна, защото не ги оставиха да слизат в долината; [35] но аморейците настояваха да живеят в гората Ерес, в Еалон, и в Саалвим. Но при все това, ръката на Иосифовия дом преодоля, така щото ония бяха обложени с данък. [36] А пределът на аморейците беше от нагорнището на Акравим, от скалата и нагоре.

2 [1] И ангел Господен дойде от Галгал у Бохим та каза: Изведох ви из Египет и доведох ви в земята, за която бях се клел на бащите ви, като рекох: Няма да наруша завета Си с вас до ве-

ка. 2 Вие да не направите договор с жителите
на тая земя, а да съсипете олтарите им; но вие
не послушахте гласа Ми. Защо сторихте това?
3 3 За това и Аз рекох: Няма да ги изгоня от пред
вас; но те ще се намират между ребрата ви, и
4 боговете им ще ви бъдат примка. 4 И когато ан-
гелът Господен изговори тия думи на всички
5 израилтяни, людете плакаха с висок глас. 5 За
туй нарекоха онова място Бохим˚; и там пренесоха жертва Господу. 6 И когато Исус разпусна
6 людете, израилтяните отидоха всеки в наслед-
ството си, за да притежават земята, 7 И людете
7 служиха на Господа през всичките дни на Исуса и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исуса, които видяха всички велики дела, които Господ беше извършил за Израиля. 8 И Господният слуга, Исус Навиевият син,
8 9 умря, на възраст сто и десет години. 9 И погребаха го в предела на наследството му в Тамнатарес, в хълмистата земя на Ефрема, на север от
10 хълма Гаас. 10 Също и цялото това поколение се прибра при бащите си; а след тях настана друго поколение, което не знаеше Господа, нито
11 делото, което беше извършил за Израиля. 11 И израилтяните сториха зло пред Господа, като се поклониха на ваалимите, 12 и оставиха Госпо-
12 да Бога на бащите си, Който ги беше извел из Египетската земя, та последваха други богове, от боговете на племената, които бяха около тях, и, като им се поклониха, разгневиха Гос-
13 пода. 13 Те оставиха Господа та служиха на Ва-
14 ала и на астартите. 14 И гневът на Господа пламна против Израиля, и Той ги предаде в ръката на грабители, които ги ограбиха; и предаде ги в ръката на околните им неприятели, така, що-
то не можаха вече да устоят пред неприятели-
15 те си. 15 Където и да излизаха, Господната ръка беше против тях за зло, както Господ беше говорил, и според както Господ им се беше клел; и
16 те изпаднаха в голямо утеснение. 16 Тогава Господ въздигаше съдии, които ги избавяха от ръ-
17 ката на грабителите им. 17 Но те и съдиите си не слушаха, а блудствуваха след други богове и кланяха им се; скоро се отклониха от пътя, в който ходиха бащите им, които слушаха Господните заповеди: те, *обаче*, не направиха така.
18 18 И когато Господ им въздигаше съдии, тога-
ва Господ беше със съдията и ги избавяше от ръката на неприятелите им през всичките дни на съдията; защото Господ се смиляваше поради охканията им от ония, които ги угнетяваха
19 и притесняваха. 19 А когато умреше съдията, те се връщаха и се развращаваха по-зле от бащите си, като следваха други богове, за да им служат
и да им се кланят; не преставаха от делата си,
нито от *да ходят* упорито в пътя си. 20 От то- 20
ва гневът на Господа пламна против Израиля,
и Той каза: Понеже тоя народ престъпи завета Ми, който съм заповядал на бащите им, и не
послушаха гласа Ми, 21 то и Аз няма да изгоня 21
вече от пред тях ни един от народите, които Исус остави, когато умря, 22 за да изпитам чрез тях 22
Израиля дали ще пазят Господния път и ходят
в него, както го пазеха бащите им, или не. 23 И 23
тъй, Господ остави тия народи, без да ги изгони скоро, и не ги предаде в ръката на Исуса.

3 1 А ето народите, които Господ остави, за да
изпита чрез тях Израиля, всички от тях, които
не знаеха всичките ханаански боеве; 2 само за 2
да знаят и да се научат на бой поне тия от поколенията на израилтяните, които най-напред не са знаели; *именно:* 3 петте началници на фи- 3
листимците, и всичките ханаанци, сидонци и евейци, които живеят в Ливанската планина, от планината Ваалермон до прохода на Емат. 4 Те 4
служеха, за да се изпита Израил чрез тях та да се знае, ще слушат ли заповедите, които Господ заповяда на бащите им чрез Моисея. 5 Та- 5
ка също израилтяните се заселиха между ханаанците, хетейците, аморейците, ферезейците, евейците и евусейците; 6 и вземаха си дъще- 6
рите им за жени, и даваха дъщерите си на синовете им, и служеха на боговете им. 7 И израил- 7
тяните сториха зло пред Господа, като забравяха Господа своя Бог и служеха на ваалимите и на ашерите˚. 8 Затова гневът на Господа пла- 8
на против Израиля, и Той ги предаде в ръката на месопотамския цар Хусанрисатаима; и израилтяните бяха подчинени на Хусанрисатаима осем години. 9 А когато израилтяните извикаха 9
към Господа, Господ въздигна избавител на израилтяните, който ги спаси, Готониила син на Кенеза, по-младият брат на Халева. 10 Дух Гос- 10
поден дойде върху него, и той съди Израиля. Излезе и на бой, и Господ предаде в ръката му месопотамския цар Хусанрисатаима; и ръката му преодоля против Хусанрисатаима. 11 Тога- 11
ва земята имаше спокойствие четиридесет години. И Готониил Кенезовият син умря. 12 Пак 12
израилтяните сториха зло пред Господа; и Господ укрепи моавския цар Еглон против Израиля, по причина, че сториха зло пред Господа.
13 И той събра при себе си амонците и амалича- 13
ните и отиде та порази Израиля, и завладя Града на палмите. 14 И израилтяните бяха подчи- 14
нени на моавския цар Еглон осемнадесет години. 15 А когато израилтяните извикаха към Гос- 15
пода, Господ им въздигна избавител, Аода син

2.5 Т.е. Плачещи. **3.7** Или: астарти.

на вениаминеца Гира, мъж левак. Чрез него израилтяните пратиха подарък на моавския цар
16 Еглон; [16] но Аод си направи меч остър и от двете страни, дълъг един лакът, и опаса го под горната
17 си дреха на дясното си бедро. [17] Той, прочее, принесе подаръка на моавския цар Еглон. А Еглон
18 беше човек твърде тлъст. [18] И като свърши да принесе подаръка, и изпрати човеците, които
19 носеха подаръка, [19] той се върна от граничните камъни° които са при Галгал, и каза: Имам тайна дума за тебе, царю. А той *му* рече: Мълчи. И излязоха от него всичките, които
20 стояха при него. [20] Тогава Аод дойде при него; и той седеше сам в лятната си горна стая. И рече Аод: Имам дума от Бога за тебе. Тогава той стана от стола си.
21 [21] А Аод простря лявата си ръка и, като измъкна меча от дясното си бедро, заби
22 го в корема му [22] толкоз, щото и дръжката влезе след желязото; и тлъстината до там стисна желязото, щото не можеше да изтръгне из корема
23 му меча, който и излезе отзад. [23] Тогава Аод излезе през трема и затвори след себе си вратата
24 на горната стая, и я заключи. [24] А когато излезе той, дойдоха слугите на *Еглона*, и, като видяха, че, ето, вратата на горната стая беше заключена, рекоха: Без съмнение по нуждата си
25 е° в лятната стая. [25] Но макар че чакаха догде ги хвана срам, ето, той не отваряше вратата на горната стая, затова, взеха ключа та отвориха, и, ето, господарят им лежеше мъртъв на земята.
26 [26] А докато те се бавеха, Аод избяга; и премина граничните камъни, та се отърва в Сеирота.
27 [27] И когато дойде, засвири с тръба в Ефремовата хълмиста земя, та израилтяните слязоха с него
28 от хълмистата земя, и той бе на чело. [28] И рече им: Вървете подир мене, защото Господ предаде неприятелите ви моавците в ръката ви. И те слязоха подир него, и като превзеха бродовете на Иордан към моавската страна, не оставиха
29 да премине ни един човек. [29] И в онова време поразиха от моавците около десет хиляди мъже, всички едри и всички яки; не се избави ни
30 един. [30] Така в онова време Моав се покори под ръката на Израиля. Тогава земята имаше спокойствие осемдесет години. [31] След него настана *времето на* Самегар Анатовият син, който с
31 един волски остен порази шестстотин мъже от филистимците; също и той избави Израиля.

4 [1] И подир смъртта на Аода израилтяните
2 пак сториха зло пред Господа. [2] Затова Господ ги предаде в ръката на ханаанския цар Явин, който царуваше в Асор, на чиито войски началник беше Сисара, който живееше в Аросет
3 езически. [3] И израилтяните извикаха към Господа; защото *Явин* имаше деветстотин железни колесници и жестоко притесняваше израилтяните двадесет години. [4] В онова време пророчица Девора, Лафидотова жена, съдеше Израиля. 4
[5] И тя живееше под Деворцината палма между 5
Рама и Ветил, в Ефремовата хълмиста земя; и израилтяните възлизаха при нея за съд, [6] И тя 6
прати да повикат Варака Авиноамовия син от Нефталимовия Кадис и му рече: Не заповяда ли Господ Израилевият Бог, *като каза*: Иди, отегли се в хълма Тавор и вземи със себе си десет хиляди мъже от нефталимците и от завулонците; [7] и Аз ще прекарам при тебе, при реката Ки- 7
сон, Сисара, началник на Явиновата войска, с колесниците му и множеството му, и ще го предам в ръката ти? [8] А Варак й каза: Ако дойдеш 8
ти с мене, ще отида; но ако не дойдеш с мене, няма да отида. [9] А тя рече: Непременно ще оти- 9
да с тебе; но няма да придобиеш чест от похода, на който отиваш, защото в ръката на жена Господ ще предаде Сисара. И тъй, Девора стана та отиде с Варака в Кадис. [10] И Варак свика 10
Завулона и Нефталима в Кадис; и вървяха подир него десет хиляди мъже; и Девора отиде с него. [11] А кенеецът Хевер, от потомците на Мо- 11
исеевия тъст Овав, беше се отделил от кенейците и беше поставил шатъра си до дъба при Саанаим, който е близо до Кадис. [12] И известиха 12
на Сисара, че Варак Авиноамовият син се изкачил на хълма Тавор. [13] Затова, Сисара свика, 13
от Аросет езически, при реката Кисон, всичките си колесници, деветстотин железни колесници, и всичките люде, които бяха с него. [14] Тога- 14
ва Девора каза на Варака: Стани, защото тоя е денят, в който Господ предаде Сисара в ръката ти. Не излезе ли Господ пред тебе? И тъй, Варак слезе от хълма Тавор, и десет хиляди мъже подир него. [15] И Господ разби Сисара с остро- 15
то на ножа пред Варака, с всичките му колесници и цялата му войска; и Сисара слезе от колесницата си та побягна пеш. [16] И Варак пресле- 16
два колесниците и войската до Аросет езически; и цялата войска на Сисара падна чрез острото на ножа; не остана ни един. [17] А Сисара по- 17
бягна пеш в шатъра на Яил, жената на кенееца Хевер; защото имаше мир между асорския цар Явин и дома на кенееца Хевер. [18] И Яил изле- 18
зе да посрещне Сисара и рече му: Свърни, господарю мой, свърни у мене; не бой се. И когато свърна у нея в шатъра, тя го покри с черга.
[19] И той й каза: Дай ми, моля, да пия малко во- 19
да, защото ожаднях. И тя развърза мех с мляко та му даде да пие; и *пак* го покри. [20] И ре- 20
че й: Застани при входа на шатъра, и ако дой-

19 Или: изваяните идоли. **24** Еврейски: Той си покрива нозете.

де някой и те попита, казвайки: Има ли някой
21 тук? Кажи: Няма. [21] Тогава Яил, Хеверовата жена, взе един кол от шатъра, взе и млат в ръката си, та отиде тихо при него и заби кола в слепите му очи, така щото премина в земята; а той, като беше уморен, спеше дълбоко; и умря.
22 [22] И, ето, Варак гонеше Сисара; а Яил излезе да го посрещне и рече му: Дойди; ще ти покажа мъжа, когото търсиш. И когато свърна у нея, ето, Сисара лежеше мъртъв, с кола в слепите си
23 очи. [23] Така в оня ден Бог покори ханаанския
24 цар Явин пред израилтяните. [24] И ръката на израилтяните постоянно преодоляваше над ханаанския цар Явина, докато унищожиха ханаанския цар Явина.

5 [1] В оня ден Девора и Варак Авиноамовият
2 син пееха, говорейки: - [2] За гдето взеха водителството в Израиля военачалниците, За гдето доброволно се предадоха людете, Хвалете Господа. [3] Чуйте, царе! дайте ухо, първенци! Ще
3 пея, аз ще пея, Господу; На Господа Бога Израилева ще пея хвала. [4] Господи, когато излезе Ти
4 от Сиир, Когато тръгна от полето Едом Земята се потресе, също и небето покапа, Ей, облаците покапаха вода. [5] Планините се разтопиха от
5 присъствието Господно, Самият Синай от присъствието на Господа Бога Израилева. [6] В дните на Самегара Анатовия син, В дните на Яил,
6 пътищата бяха напуснати, И пътниците вървяха по пътеки настрана. [7] Престанаха управниците в Израиля; престанаха До като се въздигнах аз Девора, Въздигнах се майка в Израиля.
7 [8] Избраха си нови богове; Тогава настана бой в
8 портите; *Но* видя ли се щит или копие Между
9 четиридесет хиляди в Израиля? [9] Сърцето ми е към началниците на Израиля, Които между людете предадоха себе си доброволно. Хвалете Господа! [10] Вие, които яздите на бели осли,
10 Вие, които седите на меки постелки, И вие, които ходите по път, възвестете това! [11] Далеч от
11 кипежа на стрелците˚, На места гдето черпят вода, Там да възхваляват правдините на Господа, Праведните дела на владичеството Му в Израиля. Тогава людете Господни слязоха при
12 портите. [12] Събуди се, събуди се, Деворо! Събуди се, събуди се, изпей песен! Стани, Вараче, И
13 заплени пленниците си, сине Авиноамов! [13] Тогава направи остатък от людете да владеят благородните; Господ ме направи да владея силните.
14 [14] Които са от корена Ефремов, *слязоха* против Амалика След тебе, Вениамине, между твоите племена; От Махира слязоха началници, И от Завулона ония, които държат жезъл на по-
15 велител. [15] И първенците Исахарови *бяха* с Девора, Исахар още с Варака, Спуснаха се подир него в долината. При потоците Рувимови Велики бяха сърдечните решения. [16] Защо си седнал между оградите Да слушаш блеянията на˚ 16
стадата? При потоците Рувимови Големи бяха сърдечните изпитания. [17] Галаад мируваше от- 17
татък Иордан; И Дан защо стоеше в корабите? Асир седеше в крайморията И мируваше в заливчетата си. [18] Завулон са люде, които изло- 18
жиха живота си на смърт. Също и Нефталим, по опасните˚ места на полето, [19] Дойдоха ца- 19
рете, воюваха; Тогаз воюваха ханаанските царе В Таанах, близо при водите на Магедон; Парична корист не взеха. [20] От небето воюваха; 20
Звездите от пътищата си воюваха против Сисара. [21] Реката Кисон ги завлече, Старата ре- 21
ка, реката Кисон, Стъпкала си мощ, душе моя.
[22] Тогаз се строшиха конските копита От стре- 22
мливото тичане, стремливото тичане на силните им. [23] Кълнете Мироза, рече ангелът Госпо- 23
ден, Горчиво кълнете жителите му, Защото не дойдоха на помощ Господу, На помощ Господу против силните. [24] Благословена нека бъде по- 24
вече от всички жени Яил, жената на Хевера кенееца; Повече от всички жени *живеещи* в шатри нека бъде благословена. [25] Вода поиска той; тя 25
му мляко даде, Масло принесе във великолепна чаша. [26] Ръката си простря към кола, И десни- 26
цата си към работническия млат; И с млат удари Сисара и промуши му главата, Ей, проби и прониза слепите му очи. [27] При нозете й се по- 27
вали, падна; простря се; При нозете й се повали, падна; Дето се повали, там и падна мъртъв.
[28] Сисаровата майка надничаше през прозоре- 28
ца И викаше през решетката: Защо се бави да дойде колесницата му? Защо закъсняха колелата на колесницата му? [29] Мъдрите нейни госпо- 29
жи й отговаряха, Даже и тя даваше отговор на себе си: [30] Не са ли намерили и делят користи? 30
По мома, по две моми, на всеки мъж; На Сисара користи от пъстрошарени дрехи, Користи от пъстрошарени везани дрехи, От пъстрошарени дрехи везани и от двете страни, за шиите на *момите взети в* корист. [31] Така да погинат всички 31
твои врази, Господи; А ония, които Те любят, да бъдат като слънцето, когато изгрява в силата си. След това, земята имаше спокойствие четиридесет години.

6 [1] И израилтяните сториха зло пред Господа;
и Господ ги предаде в ръката на Мадиама за седем години. [2] И ръката на Мадиама преодоля 2
над Израиля; и поради мадиамците, израилтя-

5.11 Или: делящите *корист.* **16** Или: Свиренето при **18** Еврейски: високите.

ните си направиха ония ровове, които са по го-
3 рите, и пещерите и укрепленията. [3] И след ка-
то Израил посееше, мадиамците, амаличаните
и източните жители дохождаха и нападаха про-
4 тив него; [4] и, като разполагаха стан против тях,
унищожаваха рожбите на земята чак до Газа, и
не оставяха храна за Израиля, нито овца, ни-
5 то говедо, нито осел. [5] Защото дохождаха с до-
битъка си и с шатрите си, и влизаха *в страната*
многобройни като скакалци; безбройни бяха и
те и камилите им, и навлизаха в земята, за да я
6 опустошават. [6] Така Израил изпадна в голямо
униние поради мадиамците; затова, израилтя-
7 ните извикаха към Господа. [7] И когато израил-
тяните извикаха към Господа поради мадиам-
8 ците, [8] тогава Господ изпрати на израилтяните
един пророк, който им каза: Така говори Го-
споди Израилевият Бог: Аз ви изведох от Египет,
9 и ви изведох от дома на робството; [9] и избавих
ви от ръката на египтяните и от ръката на всич-
ки, които ви насилваха, и като ги изпъдих от
10 пред вас, дадох ви земята им. [10] И рекох ви: Аз
съм Господ вашият Бог; да не почитате богове-
те на аморейците, в чиято земя живеете. Обаче
11 вие не послушахте гласа Ми. [11] И ангелът Го-
споден дойде та седна под дъба, който е в Оф-
ра, и принадлежеше на авиезереца Иоас; а син
му Гедеон чукаше жито в лина, за да го скрие
12 от мадиамците. [12] И ангелът Господен му се яви
и му каза: Господ е с тебе, мъжо силни и храб-
13 ри. [13] А Гедеон му рече: О господине, ако Го-
сподь е с нас, то защо ни постигна всичко това?
и къде са всичките Му чудеса, за които бащи-
те ни ни разказваха, като думаха: Не изведе ли
ни Господ от Египет? Но сега Господ ни е оста-
14 вил и ни е предал в ръката на мадиамците. [14] И
Господ погледна към него и му каза: Иди с тая
твоя сила, и ще освободиш Израиля от ръката
15 на мадиамците; не те ли изпратих Аз? [15] А той
Му рече: О Господи! с какво ще освободя аз Из-
раиля? Ето, моето семейство е най-долно меж-
ду Манасия, и аз съм най-малък в бащиния си
16 дом. [16] Но Господ му рече: Непременно Аз ще
бъда с тебе; и ти ще поразиш мадиамците ка-
17 то един човек. [17] Сетне той му каза: Моля Ти се,
ако съм придобил Твоето благоволение, пока-
жи ми знамение, за *да зная* Кой си Ти, Който
18 говориш с мене; [18] моля Ти се, не си отивай от
тук, докато не дойда при Тебе и изнеса прино-
са си и го положа пред Тебе. И Той *му* рече: Ще
19 чакам догдето се върнеш. [19] Тогава Гедеон вле-
зе та приготви яре и пресни пити от една ефа
брашно; месото тури в кошница, а чорбата ту-
ри в гърне, и изнесе ги вън при него под дъба, та
ги представи. [20] И ангелът Божий му каза: Взе- 20
ми месото и пресните пити та ги сложи на тоя
камък, а чорбата излей. И стори така. [21] Тогава 21
ангелът Господен простря края на жезъла, кой-
то беше в ръката му, та досегна месото и пре-
сните пити; и излезе огън из камъка та пояде ме-
сото и пресните пити; а след това ангелът Го-
споден си отиде отпред очите му. [22] И като видя 22
Гедеон, че това бе ангел Господен, Гедеон ка-
за: Горко ми, Господи Иеова! защото видях ан-
гела Господен лице с лице. [23] А Господ му ка- 23
за: Мир на тебе, не бой се; няма да умреш. [24] И 24
Гедеон издигна там олтар на Господа и нарече
го Иеова-шалом˚; той е до днес в Офра на
авиезерците. [25] И в същата нощ Господ му ка- 25
за: Вземи бащиния си вол, втория вол седемго-
дишния, та съсипи Вааловия жертвеник, който
се намира у баща ти, и съсечи ашерата, която
е при него. [26] После на върха на тая скала из- 26
дигни олтар на Господа твоя Бог, според наред-
бата, и вземи втория вол та го принеси за все-
изгаряне с дървата на ашерата, която ще съсе-
чеш. [27] И тъй, Гедеон взе десетина души от слу- 27
гите си та стори както Господ му каза; а, поне-
же се боеше от бащиния си дом и от градски-
те жители, затова не го стори денем, но го сто-
ри нощем. [28] А когато градските жители стана- 28
ха на утринта, ето, Вааловият жертвеник беше
съборен, и ашерата, която беше при него, съсе-
чена, и вторият вол цял изгорен на издигнатия
олтар. [29] И казаха си един на друг: Кой е извър- 29
шил тая работа? И като разпитаха и издири-
ха, рекоха: Гедеон Иоасовият син е извършил
тая работа. [30] Тогава градските жители казаха 30
на Иоаса: Изведете сина си да се умъртви, по-
неже той е съборил Вааловия жертвеник, и по-
неже е съсякъл ашерата, която беше при него.
[31] А Иоас рече на всички, които бяха се дигна- 31
ли против него: Вие ли ще защитите делото на
Ваала? или вие ще го спасите? Който защити
неговото дело, нека бъде умъртвен докато *е още*
заран. Ако той е бог, нека сам защити делото
си, като са съборили жертвеника му. [32] За това 32
в същия ден той нарече *сина си* Ероваал˚, като
казваше: Нека се съди Ваал с него, като е събо-
рил жертвеника му. [33] Тогава всичките мадиам- 33
ци и амаличани и източните жители се събра-
ха заедно та преминаха и разположиха стан в
долината Езраел. [34] А Господният Дух дойде на 34
Гедеона, и той засвири с тръба; и авиезерците
се събраха да го последват. [35] После изпрати ве- 35
стители до целия Манасия, та и той се събра да
го последва; прати вестители и до Асира, до За-
вулона и до Нефталима, а те дойдоха та ги по-

6.24 Т.е., Господ на мир. **32** Т.е., Нека се съди Ваал.

срещнаха. 36 И Гедеон рече на Бога: Ако искаш
да освободиш Израиля с моята ръка, според ка-
37 както си казал, 37 ето, аз ще туря руно вълна на
гумното; ако падне роса само на руното, а ця-
лата почва остане суха, тогава ще позная, че ще
освободиш Израиля с моята ръка, според както
38 си казал. 38 Така и биде; защото, като стана рано
на утринта, той изстиска руното, и роса потече
39 из руното, пълен леген вода. 39 И Гедеон рече на
Бога: Да не пламне гневът Ти против мене, и аз
ще продумам само тоя път; да опитам, моля Ти
се, само тоя път с руното: сега нека остане сухо
само руното, а по цялата почва нека падне роса.
40 40 И Бог стори така през оная нощ: само руното
остана сухо, а по цялата почва падна роса.

7 1 Тогава Ероваал (който е Гедеон) стана ра-
но, и всичките люде, които бяха с него, та раз-
положиха стана си при извора Арод; а станът
на мадиамците беше на север от тях, в долина-
2 та до хълма Море. 2 И Господ каза на Гедеона:
Людете, които са с тебе, са твърде много, за да
предам мадиамците в ръката им, да не би да се
възгордее Израил против Мене и *да* каже: Моя-
3 та ръка ме избави. 3 Сега, прочее, иди, прогласи
на всеослушание пред людете тия думи: Който
се страхува и трепери, нека се върне и си оти-
де от галаадската гора. И върнаха се от люде-
те двадесет и две хиляди души, и останаха де-
4 сет хиляди. 4 Но Господ каза на Гедеона: Люде-
те пак са много; заведи ги при водата, и там ще
ти ги пресея; и за когото ти кажа: Тоя да оти-
де с тебе, той нека отиде с тебе; а за когото ти
кажа: Тоя да не отиде с тебе, той нека не отиде.
5 5 И той, заведе людете при водата; и Господ каза
на Гедеона: Всеки, който полочи с езика си от
водата, както лочи куче, него да поставиш от-
делно, така и всеки, който се наведе на колене-
6 те си, за да пие. 6 И числото на ония, които по-
лочиха, като поднесоха ръка до устата си, беше
триста мъже; а всичките останали люде се на-
7 ведоха на коленете си, за да пият вода. 7 Тога-
ва Господ каза на Гедеона: Чрез тия триста мъ-
же, които полочиха, ще ви избавя, и ще предам
мадиамците в ръката ти; а всичките *останали*
8 люде нека си отидат, всеки на мястото си. 8 И
тъй, людете взеха храна в ръцете си, и тръбите
си; и той изпрати всичките израилтяни, всеки в
шатъра му, а тристата мъже задържа при себе
си. А мадиамският стан беше под него в доли-
9 ната. 9 И в същата нощ Господ му каза: Стани
слез в стана, защото го предадох в ръката ти.
10 10 Но ако те е страх да слезеш, слез със слугата
11 си Фура в стана, 11 и ще чуеш какво говорят; и
след това ръцете ти ще се подкрепят, за да сле-
зеш в стана. И тъй, той слезе със слугата си Фу-
ра до външните части на въоръжените в ста-
на. 12 А мадиамците и амаличаните и всички- 12
те източни жители бяха разпростерни в доли-
ната по множество като скакалци; и камилите
им по множество бяха безбройни, като пясъка
край морето. 13 И като пристигна Гедеон, ето, 13
един човек разказваше сън на другаря си, като
говореше: Ето, видях сън, и ето, пита от ечеми-
чен хляб, като се търкаляше в мадиамския стан,
дойде до шатъра и го удари, та падна; и прека-
тури го така, че шатърът се събори. 14 И друга- 14
рят му в отговор рече: Това не е друго освен са-
бята на Гедеона Иоасовия син, израилтянина;
Бог предаде в ръката му Мадиама и цялото *ни*
множество. 15 И като чу Гедеон разказа на съня 15
и тълкуването му, поклони се; и като се върна в
Израилевия стан, рече: Станете, защото Господ
предаде в ръката ви мадиамското множество.
16 И раздели тристата мъже на три дружини, и 16
даде тръби в ръцете на всичките, тоже и праз-
ни водоноси, с факли във водоносите. 17 И рече 17
им: Гледайте мене; и *каквото правя аз*, правете
и вие подобно; и, ето, когато стигна при въш-
ните части на стана, то каквото направя аз, то-
ва да направите и вие. 18 Когато засвиря с тръ- 18
бата, аз и всичките, които са с мене, тогава да
засвирите и вие с тръбите от всяка страна на
целия стан, и да извикате: За Господа и за Ге-
деона! 19 И тъй, Гедеон и стоте мъже, които бя- 19
ха с него, дойдоха при външната част на стана,
около началото на средната стража, тъкмо ко-
гато бяха поставили часовоите; и засвириха с
тръбите и строшиха водоносите, които бяха в
ръцете им. 20 Па и трите дружини засвириха с 20
тръбите и, като строшиха водоносите, държа-
ха факлите в левите си ръце, а тръбите в дес-
ните си ръце, за да свирят; и викаха: Сабя Гос-
подна и Гедеонова! 21 Всеки застана на място- 21
то си около стана; и целият стан се разтича, ка-
то викаха и бягаха. 22 Защото, като засвириха с 22
тристата тръби, Господ обърна сабята на всеки
човек против ближния му в целия стан; и вой-
ската избяга до Ветасета към Зерерат, до окол-
ността на Авелмеола при Тават. 23 Тогава изра- 23
илтяните от Нефталима, от Асира и от целия
Манасия се събраха та преследваха Мадиама.
24 И Гедеон прати вестители по цялата Ефремо- 24
ва хълмиста земя да кажат: Слезте против Ма-
диама и ловете пред тях водите *на* Иордан до
Вет-вара. И тъй, всичките ефремци се събраха
та заловиха водите *на* Иордан до Вет-вара. 25 И 25
хванаха двамата мадиамски началници, Орива
и Зива, Орива убиха при скалата Орив, а Зива
убиха при лина Зив. И гониха Мадиама. И до-

несоха главите на Орива и Зива на Гедеона оттатък Иордан.

8 [1] Тогава ефремците казаха на *Гедеона*: Какво ни стори ти, че не ни повика, когато отиде да воюваш против Мадиама? И караха се силно с него. [2] А той им рече: Що съм извършил аз сега в сравнение с вас? Ефремовият пабирък не е ли по-желателен от Авиезеровия гроздобер? [3] Във вашите ръце Бог предаде мадиамските началници, Орива и Зива; и що съм могъл аз да извърша в сравнение с вас? Тогава гневът им се укроти към него, когато каза това. [4] И като дойде Гедеон при Иордан, той премина с тристата мъже, които бяха с него, уморени, но пак преследвайки. [5] И рече на сокхотските жители: Дайте, моля, няколко хляба на людете, които вървят подир мене защото са изнемощели; а аз гоня мадиамските царе Зевей и Салман. [6] А сокхотските първенци *му* казаха: Ръцете на Зевея и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем хляб на войската ти? [7] А Гедеон рече: Затова, когато Господ предаде Зевея и Салмана в ръката ми, тогава аз ще разкъсам месата ви с пустинните тръни и с глоговете. [8] От там отиде във Фануил и каза на *жителите* му същото; а фануилските мъже му отговориха, както бяха отговорили сокхотските мъже. [9] А той говори и на фануилските мъже, казвайки: Когато се върна с мир, аз ще съборя тая кула. [10] А Зевей и Салман бяха в Каркор и войските им с тях, около петнадесет хиляди души, всичките колкото бяха оцелели от цялата войска на източните жители; защото бяха паднали сто и двадесет хиляди мъже, които теглеха нож. [11] И Гедеон отиде през пътя на ония, които живееха в шатри на изток от Нова и на Иогвея, та порази множеството; защото множеството беше в безгрижност. [12] А Зевей и Салман побягнаха; но той ги гони, и хвана двамата мадиамски царе Зевея и Салмана, и разби цялото множество. [13] Тогава Гедеон Иоасовият син се върна от войната през нагорнището на Херес. [14] И като хвана един момък от сокхотските мъже, разпита го, и той му описа първенците на Сокхот и старейшините му, седемдесет и седем мъже. [15] И *Гедеон* дойде при сокхотските мъже та рече: Ето Зевея и Салмана, за които ми се подиграхте като казахте: Ръцете на Зевея и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем хляб на човеците ти, че били изнемощели? [16] И взе градските старейшини, и пустинни тръни и глогове, та наказа˚ с тях сокхотските мъже. [17] Също и събори кулата на Фануила и изби градските мъже. [18] Тогава каза на Зевея и на Салмана: Какви бяха ония човеци, които убихте в Тавор? А те отговориха: Какъвто си ти, такива бяха и те; всеки приличаше на царски син. [19] А той каза: Мои братя бяха, синовете на моята майка; заклевам се в живота на Господа, ако бяхте опазили живота им, аз не бих ви убил. [20] И рече на първородния си, Етер: Стани, убий ги. Но младежът не изтегли меча си, защото се боеше, бидейки още млад. [21] Тогава Зевей и Салмана казаха: Стани ти, та ни нападни; защото според човека е и силата му. И тъй, Гедеон стана та уби Зевея и Салмана, и взе полумесецообразните *украшения*, които бяха на вратовете на камилите им. [22] Тогава Израилевите мъже казаха на Гедеона: Владей над нас, и ти, и синът ти, и внукът ти, защото ти ни освободи от ръката на Мадиама. [23] А Гедеон им каза: Нито аз ще владея над вас, нито синът ми ще владее над вас; Господ ще владее над вас. [24] Гедеон, обаче, им рече: Едно нещо ще поискам от вас, - да ми дадете всеки обеците от користите си. (Защото *неприятелите*, понеже бяха исмаиляни, носеха златни обеци). [25] И те отговориха: На драго сърце ще ги дадем. И като простряха дреха, всеки хвърляше там обеците от користите си. [26] И теглото на златните обеци, които поиска, беше хиляда и седемстотин златни *сикли*, освен полумесецообразните *украшения*, огърлията и моравите дрехи, които бяха върху мадиамските царе, и освен веригите, които бяха около вратовете на камилите им. [27] И от тях Гедеон направи ефод, който положи в града си, в Офра; а там целият Израил блудствува след него; и той стана примка на Гедеона и на дома му. [28] Така Мадиам се покори пред израилтяните, и не дигна вече глава. И земята имаше спокойствие четиридесет години в дните на Гедеона. [29] Тогава Ероваал, Иоасовият син, отиде и седна в дома си. [30] И Гедеон имаше седемдесет сина, родени от самия него, защото имаше много жени. [31] Също и наложницата му, която беше в Сихем, му роди син, когото той нарече Авимелех. [32] И Гедеон, Иоасовият син, умря в честита старост, и биде погребан в гроба на баща си Иоаса, в Офра на авиерците. [33] А когато умря Гедеон, израилтяните пак се отвърнаха, и, като блудствуваха след ваалимите, поставиха си Ваалверита за бог. [34] И израилтяните не си спомниха Господа своя Бог, Който ги бе избавил от ръката на всичките им околни неприятели; [35] нито показаха благост към дома на Ероваала (*който е* Гедеон) съответно на всичките добрини, които той бе сторил на Израиля.

9 [1] След това, Авимелех, Ероваловият син,

8.16 Еврейски: поучи, *или*, оврърша.

отиде в Сихем при братята на майка си, та говори на тях и на цялото семейство на бащи-
2 ния дом на майка си, като рече: [2] Кажете, моля, на всеослушание пред всичките сихемски мъже; Кое е по-добре за вас, да владеят над вас всичките Ероваалови синове, седемдесет мъже, или да владее над вас един мъж? Помнете
3 още, че аз съм ваша кост и ваша плът. [3] Братята, прочее, на майка му изказаха всички тия думи за него на всеослушание пред всичките сихемски мъже; и сърцата им склониха към Авиме-
4 леха, защото рекоха: Той ни е брат. [4] И дадоха му седемдесет сребърници от капището на Ваалверита; и с тях Авимелех нае едни никакви и развалени мъже, които вървяха подир
5 него. [5] И, като отиде в бащиния си дом в Офра, изкла върху един камък братята си Ероваловите синове, седемдесет души; само че най-младият Ероваалов син, Иотам, оцеля, защото
6 се скри. [6] Тогава всичките сихемски мъже и целият дом Милов се събраха, и отивайки, поставиха Авимелеха цар, близо при дъба на гарни-
7 зона, който бе в Сихем. [7] А когато се извести това на Иотама, той отиде и застана на върха на хълма Гаризин, и като издигна гласа си, извика и каза им: Послушайте ме, сихемски мъже,
8 за да ви послуша и Бог: [8] еднъж дърветата отишли да помажат цар, който да ги владее, и рекли на маслината: Царувай над нас. [9] Но маслината им отговорила: Да оставя ли аз тлъстината
9 си, чрез която отдавам почит на Бога и на човека, та да ида да се развявам˚ над дърветата?
10 [10] Тогава дърветата рекли на смокинята: Дойди
11 ти и царувай над нас. [11] Но смокинята им отговорила: Да оставя ли сладостта си и добрия си плод, та да ида да се развявам над дърветата?
12 [12] После дърветата рекли на лозата: Дойди ти
13 та царувай над нас. [13] Но лозата им отговорила: Да оставя ли виното, което весели Бога и човеците, та да ида да се развявам над дърветата?
14 [14] Сетне всичките дървета рекли на тръна: Дой-
15 ди ти, та царувай над нас. [15] А трънът рекъл на дърветата: Ако наистина ме помазвате цар над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако не, нека излезе огън из тръна и изпояде ливан-
16 ските кедри. [16] Сега, прочее, ако сте постъпили вярно и справедливо, като сте поставили Авимелеха цар, и ако сте се обходили добре с Ероваала и с дома му, и ако сте му сторили, според както *извършеното от* ръцете му заслужава, -
17 [17] (защото баща ми воюва за вас и тури в опасност живота си та ви избави от ръката на Ма-
18 диама; [18] а днес сте въстанали против бащиния ми дом, и сте изклали върху един камък синовете му, седемдесет мъже, и сте поставили Авимелеха, син на слугинята му, цар на сихемските мъже, защото ви е брат), - [19] ако, прочее, днес 19
сте постъпили вярно и справедливо с Ероваала и дома му, то радвайте се на Авимелеха, па нека се радва и той на вас! [20] Но ако не, нека 20
излезе огън из Авимелеха и изпояде сихемските мъже и Миловия дом; и нека излезе огън из сихемските мъже и из Миловия дом и изпояде Авимелеха! [21] Тогава Иотам се спусна и побяг- 21
на, и като отиде във Вир, живееше там, поради страха от брата си Авимелеха. [22] И Авиме- 22
лех началствува над Израиля три години. [23] А 23
Бог прати злобен дух между Авимелеха и сихемските мъже, та сихемските мъже измениха на Авимелеха, [24] за да дойде *наказание* за нася- 24
лието, извършено над седемдесетте Ероваалови синове, върху Авимелеха брата им, който ги изкла, за да се наложи кръвта им *върху него* и върху сихемските мъже, които подкрепиха ръцете му, за да изколи братята си. [25] Сихемски- 25
те мъже, прочее, поставиха засади против него по върховете на хълмовете, та обираха всички, които минаваха край тях по пътя. И това се извести на Авимелеха. [26] В това време дойде Га- 26
ал, Еведовият син и братята му, та заминаха в Сихем; и сихемските мъже се довериха на него.
[27] И като излязоха на полето, обраха лозята си, 27
изтъпкаха *гроздето* и се развеселиха, и отидоха в капището на бога си, ядоха и пиха, и проклеха Авимелеха. [28] Тогава Гаал, Еведовият син, каза: 28
Кой е Авимелех, и кой е Сихем, та да му слугуваме? Не е ли той Ероваалов син? и не е ли Зевул настойника му? Слугувайте на мъжете на Сихемовия баща Емора; а нему защо да слугуваме ние? [29] Дано бяха тия люде под моята ръ- 29
ка! тогава аз бих изгонил Авимелеха. И рече на Авимелеха: Увеличи войската си и излез! [30] И 30
когато чу Зевул, управителят на града, думите на Гаала, Еведовия син, гневът му пламна. [31] И 31
прати тайно вестители до Авимелеха да кажат: Ето, Гаал Еведовият син и братята му са дошли в Сихем; и, ето, те подигат града против тебе.
[32] Затова, стани през нощта, ти и людете, кои- 32
то са с тебе, та постави засади по полето. [33] И 33
на утринта, щом изгрее слънцето, стани рано и спусни се върху града; и, ето, когато *Гаал* и людете, които са с него, излязат против тебе, тогава ти му направи каквото ти дойде отръка. [34] И тъй, през нощта Авимелех стана и всич- 34
ките люде, които бяха с него, и поставиха четири дружини в засада против Сихем. [35] И Га- 35
ал, Еведовият син, излезе та застана във входа на градската порта; и Авимелех и людете, ко-

9.9 Т.е., да началствувам.

ито бяха с него, станаха от засадата. 36 А кога-
то видя людете, Гаал рече на Зевула: Ето, лю-
де слизат от върховете на хълмовете. А Зевул
му каза: Сянката на хълмовете ти се вижда като
човеци. 37 Пак Гаал проговори, казвайки: Виж,
люде слизат посред местността и една дружи-
на иде покрай дъба Маоненим. 38 Тогава Зевул
му каза: Где е сега хвалението˚ ти, Гдето рече:
Кой е Авимелех та да му слугуваме? Не са ли
тия людете, които ти презираше? Излез, про-
чее, сега, та се бий с тях. 39 Тогава Гаал излезе на
чело на сихемските мъже, та се би с Авимеле-
ха. 40 И Авимелех го погна; и той побягна пред
него, и мнозина падаха мъртви чак до върха на
портата. 41 И Авимелех остана в Арума; а Зевул
изпъди Гаала и братята му, за да не живеят в
Сихем. 42 А на утринта людете излязоха на по-
лето; и това се извести на Авимелеха. 43 Тогава
той взе людете *си* та ги раздели на три дружини,
и постави засади на полето; и когато видя, че,
ето, людете излизаха из града, стана против тях
та ги порази. 44 И Авимелех и дружината, която
беше с него, се спуснаха и застанаха във входа
на градската порта, а двете дружини се хвър-
ляха върху всичките, които бяха по полето та
ги порази. 45 И Авимелех, като се биеше про-
тив града през целия ден, превзе града и изби
людете, които бяха в него, разори града и по-
сея го със сол. 46 А всичките мъже на сихемска-
та кула, като чуха това, влязоха в укрепление-
то на капището на бога си Верита. 47 И извести
се на Авимелеха, че всичките мъже от сихем-
ската кула се били събрали. 48 Тогава Авимелех
се качи на гората Салмон, той и всичките лю-
де, които бяха с него; и Авимелех взе брадвата
в ръка та отсече клон от едно дърво, дигна го, и
като го тури на рамото си, каза на людете, кои-
то бяха с него: Каквото видяхте, че направих аз,
побързайте да направите и вие като мене. 49 И
така, всичките люде отсякоха, всеки клона си,
и като отидоха подир Авимелеха натрупаха ги
на укреплението, и, като бяха човеците вътре,
запалиха укреплението, тъй щото и всичките
мъже от сихемската кула умряха, около хиля-
да мъже и жени. 50 След това Авимелех отиде
в Тевес та разположи стан против Тевес и го
превзе. 51 Но всред града имаше яка кула, гдето
прибягнаха всичките мъже и жени, и всичките
градски жители, та се затвориха, и качиха се на
покрива на кулата. 52 Но Авимелех, като стигна
до кулата, би се против нея, и се приближи до
вратата на кулата, за да я изгори с огън. 53 Тога-
ва една жена хвърли един горен воденичен ка-
мък на Авимелеховата глава та му строши че-
репа. 54 И той бърже извика към момъка, ору-
женосеца си, и му каза: Изтегли меча си та ме
убий, за да не рекат за мене: Жена го уби. И мо-
мъкът му го прободе, та умря. 55 И Израилевите
мъже, като видяха, че Авимелех умря, разоти-
доха се, всеки на мястото си. 56 Така Бог въздя-
де на Авимелеха злодеянието, което стори на
баща си, като уби седемдесетте си братя. 57 То-
же Бог въздаде на главите на сихемските мъже
всичките им злодеяния; и дойде на тях прокле-
тията, *произнесена* от Иотама Ероваловия син.

10 1 А след Авимелеха издигна се да избави Из-
раиля един Исахаров мъж Тола, син на Фуя,
син на Додо; и той живееше в Самир у Ефре-
мовата хълмиста земя. 2 И като съди Израиля
двадесет и три години, умря, и бе погребан в
Самир. 3 А подир него се издигна галаадецът
Яир, който съди Израиля двадесет и две годи-
ни. 4 Той имаше тридесет сина, които яздеха на
тридесет ослета; и имаха тридесет града, нами-
ращи се в галаадска земя, които и до днес се на-
ричат Яирови паланки. 5 И Яир умря и бе по-
гребан в Камон. 6 И израилтяните пак сториха
зло пред Господа, като служеха на ваалимите,
на астартите, на сирийските богове, на сидон-
ските богове, на моавските богове, на богове-
те на амонците и на боговете на филистимци-
те, и оставиха Господа и не служиха Нему. 7 За-
това гневът на Господа пламна против Израи-
ля и Той ги предаде в ръцете на филистимците
и в ръцете на амонците. 8 От тая година те из-
мъчваха и притесняваха израилтяните осемна-
десет години, всичките израилтяни, които бяха
оттатък Иордан в земята на аморейците, която
е в Галаад. 9 При това, амонците преминаха
Иордан, за да воюват против Юда, против Ве-
ниамина и против Ефремовия дом; така че Из-
раил се намираше в крайно утеснение. 10 Тогава
израилтяните извикаха към Господа, като каз-
ваха: Съгрешихме Ти, защото оставихме нашия
Бог та служихме на ваалимите. 11 А Господ каза
на израилтяните: Не *избавих ли ви* от египтяни-
те, от аморейците, от амонците и от филистим-
ците? 12 Също и когато сидонците, амаличаните
и маонците ви притесняваха, и извикахте към
Мене, Аз ви избавих от ръката им. 13 А въпре-
ки това, вие Ме оставихте та служихте на други
богове; за туй няма да ви избавям вече. 14 Иде-
те, викайте към боговете, които сте си избра-
ли; те нека ви избавят във време на утеснението
ви. 15 А израилтяните казаха на Господа: Съгре-
шихме; стори ни каквото Ти е угодно; само из-
бави ни днес, молим Ти се. 16 И те отмахнаха от-
сред себе си чуждите богове та служиха на Гос-

38 Еврейски: Где са сега устата ти.

пода; и Неговата душа се смили за окаянието на
17 Израиля. [17] Тогава амонците се събраха та разположиха стан в Галаад. Събраха се израилтя-
18 ните та разположиха стан в Масфа. [18] И людете *и* галаадските началници си рекоха едни на други: Който започне да се бие с амонците, той ще стане началник на всичките галаадски жители.

11 [1] И галаадецът Ефтай беше силен и храбър мъж; той беше син на една блудница; а Ефта-
2 евият баща беше Галаад. [2] И жената на Галаада му роди синове; а когато пораснаха синовете на жена му, те изпъдиха Ефтая, като му казаха: Ти няма да наследиш в бащиния ни дом,
3 защото си син на чужденка. [3] Затова Ефтай побягна от братята си, та живееше в земята Тов; и при Ефтая се събраха безделници, които и из-
4 лизаха с него. [4] А след известно време амонци-
5 те воюваха против Израиля. [5] И когато се биеха амонците против Израиля, галаадските старейшини отидоха да доведат Ефтая от земята
6 Тов, [6] като казаха на Ефтая: Дойди та ни стани
7 началник, за да се бием против амонците. [7] А Ефтай рече на галаадските старейшини: Не ме ли намразихте, и не ме ли изпъдихте из бащиния ми дом? А защо сте дошли при мене сега,
8 когато сте на тясно? [8] И галаадските старейшини казаха на Ефтая: За това сме се върнали сега при тебе, за да дойдеш с нас и да се биеш против амонците; и ти ще станеш за нас началник над
9 всичките галаадски жители. [9] И Ефтай каза на галаадските старейшини: Ако ме върнете у дома, за да воювам против амонците, и Господ ми ги предаде, *наистина* ли ще стана началник над
10 вас? [10] И галаадските старейшини казаха на Ефтая: Господ нека бъде свидетел помежду ни! си-
11 гурно ще направим според както си казал. [11] Тогава Ефтай отиде с галаадските старейшини, и людете го поставиха глава и началник над себе си. И Ефтай изговори всичките си думи пред
12 Господа в Масфа. [12] Тогава Ефтай прати посланици до царя на амонците да кажат: Каква работа имаш с мене, та си дошъл при мене да се
13 биеш против земята ми? [13] И царят на амонците отговори на Ефтаевите посланици: Защото Израил, когато идеше от Египет, отне земята ми от Арнон до Явок и до Иордан; сега, прочее,
14 върни тия *земи* по мирен начин. [14] Тогава Ефтай пак прати посланици до царя на амонците
15 да му рекат: [15] Така казва Ефтай: Израил не е отнел моавската земя, нито земята на амонците;
16 [16] но когато Израил идеше от Египет и отиваше през пустинята към Червеното море, и беше
17 дошъл в Кадис, [17] тогава Израил прати посланици до едомския цар да рекат: Нека премина, моля през земята ти. А едомският цар не послуша. Прати още и до моавския цар; но и той не
18 склони. Затова Израил остана в Кадис. [18] Тогава отиде през пустинята, та обиколи едомската земя и моавската земя, и, като мина по източната страна на моавската земя, разположи стан оттатък Арнон; но не влезе вътре в моавските предели, защото Арнон беше моавската гра-
19 ница. [19] След това Израил прати посланици до аморейския цар Сион есевонския цар, та Израил му каза: Нека преминем, молим те, през земята ти до нашето място. [20] Но Сион не се до-
20 вери на Израиля *та да го пусне* да мине през пределите му; а *напротив* Сион събра всичките си люде и, като разположи стан в Яса, воюва
21 против Израиля. [21] И Господ Израилевият Бог предаде Сиона и всичките му люде в ръката на Израиля, и те ги поразиха; и така Израил завладя цялата земя на аморейците, жителите на
22 оная земя. [22] Те завладяха всичките предели на аморейците, от Арнон до Явок, и от пустинята дори до Иордан. [23] И сега, като Господ Изра-
23 илевият Бог е изгонил аморейците отпред людете Си Израиля, ти ли ще притежаваш *земите* им? [24] Не ще ли притежаваш онова, което твоят
24 бог Хамос ти дава да притежаваш? Също и ние ще притежаваме *земите на* всички, които Иеова нашият Бог е изгонил отпред нас. [25] И се-
25 га, ти в какво си по-добър от моавския цар Валак Сепфоровия син? Борил ли се е той някога с Израиля, или воювал ли е някога против
26 него? [26] Триста години са откак се е заселил Израил в Есевон и в селата му, в Ароир и в селата му, и във всичките градове, които са разположени край Арнон; а защо през това време не
27 сте ги превзели обратно? [27] Прочее, аз не съм ти съгрешил; но ти ме онеправдаваш като воюваш против мене. Господ Съдията нека съди
28 днес между израилтяните и амонците. [28] Но царят на амонците не послуша думите, които Ефтай му изпрати. [29] Тогава дойде Господният Дух
29 на Ефтая; и той мина през Галаад и Манасия, мина и през галаадската Масфа, и от галаадската Масфа мина против амонците. [30] И Ефтай на-
30 прави обрек Господу, като каза: Ако наистина предадеш амонците в ръката ми, [31] тогава оно-
31 ва, което излезе из вратата на къщата ми да ме посрещне, когато се върна с мир от амонците, ще бъде Господу, и ще го принеса всеизгаряне.
32 [32] И тъй, Ефтай замина към амонците, за да во-
32 юва против тях, и Господ ги предаде в ръката
33 му; [33] та ги порази от Ароир до Минит, двадесет града, и до Авел-Керамим, с твърде голямо поражение. Така се покориха амонците пред из-
34 раилтяните. [34] Тогава, като дойде Ефтай у дома

си в Масфа, ето, дъщеря му излизаше да го посрещне с тъпанчета и хора; и тя му беше единчка; освен нея нямаше ни син ни дъщеря. 35 И като я видя, той раздра дрехите си и каза: Горко ми, щерко моя! ти съвсем си ме унижила, и си от ония, които ме смущават; защото аз изговорих думи° към Господа, и не мога да отстъпя. 36 А тя му каза: Тате, понеже си изговорил думи° към Господа, стори с мене според това, което е излязло из устата ти, тъй като Господ извърши за тебе възмездие на неприятелите ти амонците. 37 Каза още на баща си: Нека ми се направи това: остави ме два месеца, да ида да ходя по хълмовете, аз и другарките ми, и да оплача девството си. 38 И той рече: Иди. И пусна я за два месеца. И тя отиде с другарките си, та оплака девството си по хълмовете. 39 И в края на двата месеца се върна при баща си; и той стори с нея според обрека, който бе направил. И тя не беше позната мъж. От това стана обичай в Израил, 40 да ходят Израилевите дъщери всяка година, четири дена в годината, за да оплакват дъщерята на галаадеца Ефтай.

12 1 Тогава Ефремовите мъже се събраха и, като преминаха към север, рекоха на Ефтая: Ти защо отиде да воюваш против амонците, а нас не повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим къщата ти с огън, и тебе в нея. 2 А Ефтай им рече: Аз и людете ми имахме голям спор с амонците; и аз ви повиках, а вие не ме избавихте от ръката им. 3 И като видях, че не ме избавихте, турих в опасност живота си, като отидох против амонците; и Господ ги предаде в ръката ми. И сега защо сте дошли при мене днес да се биете против мене? 4 Тогава Ефтай събра всичките галаадски мъже, та се би против Ефрема; и галаадските мъже поразиха ефремците, защото тия рекоха: Бежанци от Ефрема сте вие, галаадци, *живеещи* между ефремците и манасийците! 5 Галаадците взеха бродовете на Иордан към Ефремовата *земя*; и когато някой от ефремските бежанци кажеше: Оставете ме да премина, тогава галаадските мъже му казваха: Ти ефремец ли си? 6 Ако речеше: Не съм, тогава му думаха: Речи Шиболет, а той казваше: Сиболет, защото не можеше да го произнесе право. Тогава го хващаха, та го заколваха при бродовете на Иордан. И в онова време паднаха от Ефрема четиридесет и две хиляди души. 7 И Ефтай съди Израиля шест години. Тогава Ефтай, галаадецът, умря, и бе погребан в *един от* галаадските градове. 8 А подир него, Ивцан от Витлеем стана съдия в Израиля. 9 Той имаше тридесет сина, и тридесет дъщери, които омъжи навън; и взе от вън тридесет дъщери за синовете си. И съди Израиля седем години. 10 И Ивцан умря, и бе погребан във Витлеем. 11 След него, завулонецът Елон стана съдия в Израиля, и съди Израиля десет години. 12 И Елон завулонецът умря, и бе погребан в Еалон в Завулоновата земя. 13 А след него, Авдон, син на пиратонеца Илела, стана съдия в Израиля. 14 Той имаше четиридесет сина и тридесет внуци, които яздеха на седемдесет ослета; и съди Израиля осем години. 15 И Авдон, син на пиратонеца Илела, умря, и бе погребан в Пиратон в Ефремовата земя, на амаликската хълмиста страна.

13 1 И израилтяните пак сториха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на филистимците за четиридесет години. 2 И имаше един човек от Сарая, от Дановото племе, по име Маное, чиято жена бе бездетна, която не раждаше. 3 И ангел Господен се яви на жената и каза й: Ето, сега си бездетна и не раждаш; но ще заченеш и ще родиш син. 4 Затова, пази се сега да не пиеш вино или спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто. 5 Защото, ето, ще заченеш и ще родиш син; и бръснач да не мине през главата му, защото още от рождението *си* детето ще бъде Назирей Богу; и той ще почне да избавя Израиля от ръката на филистимците. 6 Тогава жената отиде та яви на мъжа си, казвайки: Един Божий човек дойде при мене, чието лице беше като лицето на ангела Божий, много страшно; и аз не го попитах от где е, нито той ми яви името си. 7 Но рече ми: Ето, ще заченеш и ще родиш син; затова, да не пиеш вино, нито спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто; защото, от рождението *си*, до деня на смъртта си, детето ще бъде Назирей Богу. 8 Тогава Маное се помоли Господу, казвайки: Моля ти се, Господи, нека дойде пак при нас Божият човек, когото си пратил, и нека ни научи що да сторим с детето, което ще се роди. 9 И Бог послуша Маноевия глас: и ангелът Божи пак дойде при жената, като седеше на нивата; а мъжът й Маное не беше с нея. 10 И жената се завтече та побърза да яви на мъжа си, като му каза: Ето, яви ми се оня човек, който дойде при мен завчера. 11 Тогава Маное стана та отиде подир жена си, и, като дойде при човека, каза му: Ти ли си оня човек, който си говорил на *тая* жена? И той рече: Аз. 12 И рече Маное: Когато вече се сбъдне това, което ти каза, как трябва да се направлява детето, и какво да прави то? 13 И ангелът Господен рече на Маноя: Нека се пази жената от всичко, за което й говорих; 14 да не яде от нищо, що произлиза от лозе, нито да пие вино или

11.35 Еврейски: отворил устата си. **36** Еврейски: отворил устата си.

спиртно питие, и да не яде нищо нечисто; всичко, що й заповядах, нека опази. 15 Тогава Маное
15 каза на ангела Господен: Моля, нека те задържим, за да ти сготвим яре. 16 Но ангелът Господен каза на Маноя: И да ме задържиш, няма да
16 ям от хляба ти; и ако искаш да направиш всеизгаряне, принеси го Господу. (Защото Маное не
17 позна, че това беше ангел Господен). 17 Тогава Маное каза на ангела Господен: Как ти е името, за да те почетем, когато се сбъдне това, кое-
18 то ти каза? 18 А ангелът Господен му рече: Защо
19 питаш за името ми, то е тайно. 19 Тогава Маное взе ярето и хлебния принос та ги принесе Господу на камъка; и, като гледаха Маное и жена
20 му, *ангелът* постъпваше чудно; 20 защото, когато се издигаше пламъкът от олтара към небето, то и ангелът Господен се издигна в пламъка на олтара; а Маное и жена му, като гледаха,
21 паднаха с лице на земята. 21 Но ангелът Господен беше невидим вече за Маноя и за жена му; и тогава Маное позна, че това беше ангел Гос-
22 поден. 22 И Маное каза на жена си: Непременно
23 ще умрем, защото видяхме Бога. 23 А жена му рече: Ако Господ иска да ни умори, не щеше да приеме всеизгаряне и хлебен принос от ръката ни, нито щеше да ни изяви всичко това, нито би
24 ни съобщил такива неща в това време. 24 И жената роди син и нарече го Самсон; и детето по-
25 расна, и Господ го благослови. 25 И Господният Дух почна да го подбужда в Маханедан, между Сарая и Естаол.

14 1 И Самсон слезе в Тамнат и видя в Тамнат
2 една жена от филистимските дъщери. 2 И отиде да извести на баща си и на майка си, казвайки: Видях в Тамнат една жена от филистимските дъщери; сега, прочее, вземете ми я за жена.
3 3 А баща му и майка му му рекоха: Няма ли някоя жена между дъщерите на братята ти, или между всичките ми люде, та отиваш да вземаш жена от необрязаните филистимци? А Самсон рече на баща си: Нея ми вземи; защото тя ми е
4 угодна. 4 Но баща му и майка му не знаеха, че това беше от Господа, и че той търсеше причина против филистимците; защото по онова вре-
5 ме филистимците владееха над Израиля. 5 Тогава Самсон слезе с баща си в Тамнат; а като стигнаха до тамнатските лозя, ето, едно лъвче
6 ревеше против него. 6 И Господният Дух дойде със сила на него; и той го разкъса както би разкъсал яре, и то без да има нещо в ръката си; но не каза на баща си и на майка си що бе сторил.
7 7 И слезе та говори с жената; и тя беше угодна на
8 Самсона. 8 И след няколко дни, като се върна да я вземе, той се отби *от пътя*, за да види трупа на лъва; и ето рой пчели в лъвовия труп, и мед.
9 9 И взе от него в ръцете си, па вървеше и яде- 9
ше, и като застигна баща си и майка си даде и на тях, та ядоха; но не им каза, че беше взел меда от лъвовия труп. 10 И баща му слезе при же- 10
ната; и там Самсон направи угощение, защото така правеха момците. 11 И като го видяха *фи-* 11
листимците доведоха тридесет другари, за да бъдат с него. 12 И рече им Самсон: Сега ще ви 12
предложа една гатанка. Ако можете да ми я отгатнете през седемте дена на угощението, и да я намерите, тогава аз ще ви дам тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна; 13 но ако не 13
можете да ми я отгатнете, тогава вие ще ми дадете тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна. И те му казаха: Предложи гатанката си, за да я чуем. 14 И той им рече: - От ядящия 14
излезе ястие, И от силния излезе сладост. А до третия ден те не можаха да отгатнат гатанката.
15 Тогава на седмия ден казаха на Самсоновата 15
жена: Предумай мъжа си да ни каже гатанката, за да не би да изгорим тебе и бащиния ти дом с огън. За това ли ни поканихте, да ни оберете? не е ли *така?* 16 И тъй, жената на Самсона за- 16
плака пред него, като каза: Ти само ме мразиш, и не ме обичаш; предложил си гатанка на ония, които са от людете, ми, а на мене не си я казал. А той й рече: Ето, нито на баща си и на майка си не съм я казал, та на тебе ли ще я кажа? 17 Но 17
тя плачеше пред него през седемте дена, в които ставаше угощението им; а на седмия ден й я откри, защото му бе много досадила; и тя каза гатанката на мъжете от людете си. 18 Тогава на 18
седмия ден, преди да зайде слънцето, градските мъже му рекоха: - Що е по-сладко от мед? И що е по-яко от лъв? А той им рече: Ако не бяхте орали с моята юница, не бихте отгатнали гатанката ми. 19 И Господният Дух дойде със сила 19
на него; и той слезе в Аскалон та изби тридесет мъже от тях, и като взе облеклата им, даде премените на ония, които отгатнаха гатанката. И гневът му пламна, и отиде в бащиния си дом.
20 А Самсоновата жена се омъжи за другаря му, 20
който му беше приятел.

1 И след известно време, когато се жънеше **15**
пшеницата, Самсон посети жена си с едно яре и рече: Ще вляза при жена си в спалнята. Но баща й не го остави да влезе. 2 И баща й каза: 2
Наистина аз си рекох, че ти съвсем си я намразил; затова я дадох на другаря ти. По-малката й сестра не е ли по-хубава от нея? Вземи нея, моля, вместо другата. 3 А Самсон им каза: То- 3
зи път ще бъда невинен спрямо филистимците като им сторя и аз зло. 4 И тъй, Самсон отиде та 4
хвана триста лисици, и, като взе главни, обърна опашка към опашка, и тури по една главня

в средата между двете опашки. 5 И като запали главните, пусна *лисиците* по сеитбите на филистимците и изгори копните и непожънатите класове, тоже и маслините. 6 Тогава филистимците рекоха: Кой стори това? И думаха: Самсон зетът на тамнатеца, за гдето този взе жена му та я даде на другаря му. Затова, филистимците дойдоха та изгориха нея и баща й с огън. 7 А Самсон им каза: Щом правите така, аз ще си отмъстя на вас, и само тогава ще престана. 8 И порази ги с голямо клане на длъж и на шир;° тогава слезе та седна в разцепа на скалата Итам. 9 Тогава филистимците възлязоха та разположиха стан в Юда и се разпростряха в Лехий. 10 И юдейците им рекоха: Защо сте дошли против нас? И те казаха: Дойдохме да вържем Самсона, за да му направим както направи и той на нас. 11 Затова, три хиляди мъже от Юда слязоха в разцепа на скалата Итам, та рекоха на Самсона: Не знаеш ли, че филистимците ни станаха господари? Що е, прочее, това, което ти си ни сторил? А той им рече: Както ми сториха те, така им сторих и аз. 12 А те му рекоха: Ние сме слезли да те вържем, за да те предадем в ръката на филистимците. И Самсон им каза: Закълнете ми се, че вие няма сами да ме нападнете. 13 А те приказваха с него и рекоха: Не, само ще те вържем и ще те предадем в ръката им; но да те убием, това никак няма да направим. И тъй, вързаха го с две нови въжета и го изведоха от скалата. 14 Когато дойде в Лехий, филистимците го посрещнаха с възклицание. А Господният Дух дойде със сила на него; и въжетата, които бяха на мишците му, станаха като лен прегорен с огън, и връзките му *като че ли* се разтопиха от ръцете му. 15 И като намери оселова челюст още прясна, простря ръката си та я взе и уби с нея хиляда мъже. 16 Тогава рече Самсон: - С оселова челюст купове, купове, С оселова челюст убих хиляда мъже. 17 И като престана да говори, хвърли челюстта от ръката си, от което се нарече онова място Рамат-лехий.° 18 А подире той ожадня премного; и извика към Господа, казвайки: Ти даде чрез ръката на слугата Си това голямо избавление; а сега да умра ли от жажда и да падна в ръката на необрязаните? 19 Но Бог разцепи трапа, който е в Лехий, и вода излезе из него; и като пи, духът му се съвзе, и той се съживи; затова, нарече *мястото*, което е в Лехий, Енакоре°, *както се нарича и* до днес. 20 И той съди Израиля във времето на филистимското *господарување* двадесет години.

16 1 След това, Самсон отиде в Газа, гдето видя една блудница, и влезе при нея. 2 *И каза се* на газяните: Самсон дойде тук. А те го обиколиха и цяла нощ седяха в засада за него при градската порта; и таеха се цяла нощ, като казваха: Преди да съмне утре ще го убием. 3 А Самсон спа до среднощ; и, като стана в полунощ, хвана вратите на градската порта и двата стълба, та ги изкърти заедно с лоста, тури ги на рамената си, и изнесе ги на върха на хълма, който е срещу Хеврон. 4 След това, той залюби една жена в долината Сорик на име Далила. 5 И филистимските началници, като дойдоха при нея, рекоха й: Предумай го и виж в що се състои голямата му сила, и как можем му надви та да го вържем, за да го оскърбим; а ние ще ти дадем всеки по хиляда и сто сребърника. 6 Далила, прочее, каза на Самсона: Яви ми, моля, в що се състои голямата ти сила, и с какво трябва да те вържат, за да те оскърбят. 7 И рече й Самсон: Ако ме вържат със седем пресни тетиви, още не изсъхнали, тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек. 8 Тогава филистимските началници й донесоха седем пресни тетиви, още не изсъхнали; и тя го върза с тях. 9 (А в спалнята й имаше засада). И тя му рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! А той скъса тетивите, както би се скъсала връв от кълчища, когато се допре° до огъня. И силата му не се узна. 10 После Далила каза на Самсона: Ето, ти си ме подиграл и си ме излъгал; кажи ми сега, моля, с какво трябва да те вържат. 11 А той й рече: Ако ме вържат яко с нови въжета, още не употребявани, тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек. 12 Далила, прочее, взе нови въжета та го върза с тях, и рече му: Филистимците върх тебе, Самсоне! (А засадата седеше в спалнята). А той ги скъса от мишците си като нишка. 13 Тогава Далила рече на Самсона: До сега си ме подигравал и си ме лъгал; кажи ми с какво трябва да те вържат. А той й рече: Ако втъчеш седемте плитки на главата ми в тъкането. 14 И тя *ги втъка и* завря колчето; тогава му рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! А той се събуди от съня си, и изтръгна колчето на стана с тъкането. 15 Тогава тя му рече: Как можеш да казваш: Обичам те, като сърцето ти не е с мене? Ето, тия три пъти ти ме излъга и не ми яви в що се състои голямата ти сила. 16 И понеже му досаждаше всеки ден с думите си, и толкоз настояваше пред него, щото душата му се притесни до смърт, 17 той й откри всичкото си сърце като й рече: Бръснач не е минавал през главата ми, защото аз съм Назирей Богу още

15.8 Еврейски: в пищял и в бедро. **17** Т.е., Хвърлянето, *или* Хълма на челюстта. **19** Т.е., Извора на викащия. **16.9** Еврейски: когато помирише.

от утробата на майка си; ако се обръсна, тога-
ва силата ми ще се оттегли от мене, та ще ста-
на безсилен, и ще бъда като всеки друг човек.
18 [18] А като видя Далила че й откри цялото си сър-
це, прати да повикат филистимските начални-
ци, като каза: Дойдете и тоя път, защото той ми
откри цялото си сърце. Тогава филистимските
началници дойдоха при нея, та донесоха и па-
19 рите в ръцете си. [19] И тя го приспа на коленете
си, па повика човек та обръсна седемте плити-
ки на главата му; и тя започна да го оскърбя-
20 ва. И силата му се оттегли от него. [20] Тогава тя
рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! И той
се събуди от съня си и си каза: Ще изляза ка-
кто друг път и ще се отърся. Но той не знае-
21 ше, че Господ беше се оттеглил от него. [21] И тъй,
филистимците го хванаха и избодоха очите му,
и като го отведоха в Газа, вързаха го с медни
22 окови; и той мелеше в тъмницата. [22] Но косми-
те на главата му почнаха *пак* да растат след като
23 бе обръснат. [23] И филистимските началници се
събраха, за да принесат голяма жертва на бога
си Дагона и да се развеселят, защото си реко-
ха: Нашият бог предаде в ръката ни неприятеля
24 ни Самсона. [24] И когато го видяха людете, хва-
леха бога си, казвайки: Нашият бог предаде в
ръката ни неприятеля ни, разорителя на земята
25 ни, който е убил множество от нас. [25] И когато
се развеселиха сърцата им, рекоха: Повикайте
Самсона, за да му се подиграваме°. И тъй, по-
викаха Самсона из тъмницата, та стана за поди-
гравка пред тях; след което го поставиха между
26 стълбовете *на къщата*. [26] Тогава Самсон каза на
момченцето, което го държеше за ръката: Оста-
ви ме да напипам стълбовете, на които се крепи
27 къщата, за да се подпра на тях. [27] А къщата бе-
ше пълна с мъже и жени; там бяха и всичките
филистимски началници, и на покрива около
три хиляди мъже и жени, които гледаха Сам-
28 сона, като беше станал за подигравка. [28] Тогава
Самсон извика към Господа, казвайки: Госпо-
ди Иеова, помни ме, моля; и подкрепи ме, мо-
ля, само тоя път, Боже, за да отмъстя *поне* ед-
29 нъж на филистимците за двете си очи. [29] И Сам-
сон прегърна двата средни стълба, на които се
крепеше къщата, и опря се на тях, на единия с
30 дясната си ръка, и на другия с лявата. [30] И рече
Самсон: Нека умра с филистимците. И наведе
се с всичката си сила; и къщата падна върху на-
чалниците и върху всичките люде, които бяха в
нея. Така, умрелите, които той уби при смърт-
та си, бяха повече от ония, които бе убил през
31 живота си. [31] Тогава братята му и целият му ба-
щин дом слязоха и като го взеха, занесоха го та
го погребаха в гроба на баща му Маноя, между
Сарая и Естаол. И той съди Израиля двадесет
години.

17 [1] Имаше един човек от Ефремовата хълми- **17**
ста земя на име Михей. [2] Той каза на майка 2
си: Хилядата и сто сребърника, които ти бяха
отнети, за които ти и прокълна, още изгово-
ри *клетвата* като слушах аз, - ето, среброто е
у мене; аз го взех. А майка му рече: Благосло-
вен да е моят син от Господа. [3] И като върна 3
хилядата и сто сребърника на майка си, майка
му каза: Действително бях посветила от ръка-
та си среброто Господу за сина ми, за да напра-
ви изваян идол и леян кумир; и тъй, сега ще го
върна на тебе. [4] Но той върна среброто на май- 4
ка си; затова майка му взе двеста сребърника и
даде ги на златаря, който направи от тях изваян
идол и леян кумир; и те бяха *поставени* в дома
на Михея. [5] И тоя човек Михей, като имаше ка- 5
пище за богове, направи ефод и домашни идо-
ли, и посвети един от синовете си, който му ста-
на свещеник. [6] В ония дни нямаше цар в Изра- 6
иля; всеки правеше каквото му се виждаше угод-
но. [7] И имаше един момък от Витлеем Юдов, 7
град на Юдовите семейства, който беше леви-
тин, и е бил там пришелец. [8] Тоя човек замина 8
от града, от Витлеем Юдов, за да пришелствува,
където намери *място*, и като пътуваше, дойде до
Михеевата къща в Ефремовата хълмиста земя.
[9] И Михей му каза: От где идеш? А той му рече: 9
Аз съм левитин, от Витлеем Юдов, и отивам да
пришелствувам, където намеря *място*. [10] И Ми- 10
хей му каза: Седи у мене и стани ми отец и све-
щеник; и аз ще ти давам по десет сребърника на
годината, една премяна дрехи и храната ти. И
тъй, левитинът влезе у него. [11] И левитинът бе- 11
ше благодарен да седи у човека, и тоя момък му
стана като един от синовете му. [12] И Михей по- 12
свети левитина и момъкът му стана свещеник;
и остана в Михеевата къща. [13] Тогава каза Ми- 13
хей: сега зная, че Господ ще ми стори добро, за-
щото имам левитин за свещеник.

18 [1] В онова време нямаше цар в Израиля; и в **18**
ония дни Дановото племе си търсеше притежа-
ние, където да се засели, защото до оня ден не
беше им се паднало наследство между Израи-
левите племена. [2] И данците изпратиха от рода 2
си петима мъже от цялото си число, храбри мъ-
же, от Сарая и от Естаол, за да съгледат земята
и да я изследват, като им казаха: Идете, изслед-
вайте земята. И те дойдоха до Михеевата къща,
в Ефремовата хълмиста земя и там пренощува-
ха, [3] *защото*, като се приближиха до Михеевата 3
къща, познаха гласа на младия левитин и свър-

25 Еврейски: Да стане за подигравка.

наха там та му казаха: Кой те доведе тук? и що
правиш на това място? и какво ти се пада тук?
4 [4] А той им рече: Така и така ми направи Михей,
5 и пазари ме, та му станах свещеник. [5] И те му
рекоха: Молим, допитай се до Бога, за да узнаем дали ще бъде благополучно пътешествието, по което отиваме. [6] А свещеникът им каза:
6 Идете с мир; пътешествието, по което отивате,
7 е пред Господа. [7] Тогава петимата мъже тръгнаха; и като дойдоха в Лаис, видяха, че людете в него живееха безгрижно, както сидонците, спокойно и без страх, защото нямаше в земята властелин, който да ги притеснява в нещо; и те бяха далеч от сидонците, и нямаха сношение с
8 никого. [8] Те, прочее, се върнаха при братята си
в Сарая и Естаол; и братята им рекоха: Какво *ще*
9 *кажете* вие? [9] А те рекоха: Станете, нека отидем против тях; защото видяхме земята, и, ето, много е добра. Вие *още* седите ли? Не се обленявайте да идете и влезете, за да завладеете зе-
10 мята. [10] Като отидете ще намерите люде, които живеят безгрижно и на обширна земя, (защото Бог я даде в ръката ни), земя, в която няма
11 оскъдност от нищо, каквото има на света. [11] И тъй, потеглиха от там, от Дановия род, от Сарая и от Естаол, шестстотин мъже препасани с вой-
12 нишки оръжия. [12] И отивайки, те разположиха стан у Кириатиарим в Юда; за това нарекоха онова място Маханедан˚, *както се казва и* до
13 днес; ето то се намира зад Кириатиарим. [13] И от там преминаха в Ефремовата хълмиста земя та
14 дойдоха до Михеевата къща. [14] Тогава петимата мъже, които бяха ходили да съгледат местността Лаис, проговориха, казвайки на братята си: Знаете ли, че в тия къщи има ефод и домашни идоли, изваян идол и леян кумир? Сега, прочее, размислете, какво трябва да направи-
15 те. [15] И така, те се отбиха там, та отидоха в къщата на младия левитин (*ще каже*, в Михеевата
16 къща) и го поздравиха. [16] И шестте стотин мъже, които бяха от данците, застанаха, препасани с войнишките си оръжия, във входа на вра-
17 тата. [17] Тогава петимата мъже, които бяха отишли да съгледат земята, отидоха, влязоха там, та взеха изваяния идол, ефода, домашните идоли, и леяния кумир; а свещеникът стоеше във входа на вратата с шестте стотин мъже, които
18 бяха препасани с войнишки оръжия. [18] И когато влязоха те в Михеевата къща и изнесоха изваяния идол, ефода, домашните идоли и леяния кумир, свещеникът им рече: Що правите
19 вие? [19] А те му рекоха: Мълчи! тури ръката си на устата си, та дойди с нас и бъди ни отец и свещеник. По-добре ли ти е да бъдеш свещеник на дома на един човек, или да бъдеш свещеник на едно племе и на един род в Израиля? [20] На 20
това свещеникът сърдечно се зарадва, и, като взе ефода, домашните идоли, и изваяния идол, отиваше си всред людете. [21] И те се обърнаха 21
та потеглиха, като туриха пред себе си децата и добитъка и по-скъпите си вещи. [22] Когато те 22
се бяха отдалечили от Михеевата къща, човеците от къщите съседни с Михеевата къща, се събраха и застигнаха данците. [23] И като изви- 23
каха на данците, тия обърнаха лицата си та рекоха на Михея: Що ти е та си събрал при себе си такова множество? [24] А той каза: Взехте ми бо- 24
говете, които си направих, и свещеника, и тръгнахте; и що повече ми остава? Как, прочее, ми казвате: Що ти е? [25] А данците му рекоха: Да се 25
не чуе гласът ти между нас, да не би да ви нападнат разгневени мъже, та изгубиш живота си и живота на домашните си. [26] И данците вървя- 26
ха по пътя си; а Михей, като видя, че те са посилни от него, върна се та дойде у дома си. [27] Те, 27
прочее, взеха това, що беше направил Михей, и свещеника когото имаше, та дойдоха в Лаис, при люде спокойни и живеещи без страх; и поразиха ги с острото на ножа и изгориха града с огън. [28] И нямаше кой да го избави, защото бе- 28
ше далеч от Сидон, и те нямаха сношения с никого. Градът бе в долината до Вет-реов; и те го съградиха *изново* и се заселиха в него. [29] И нарекоха града Дан, по името на баща си Дан, кой- 29
то се е родил на Израиля; а по-напред името на града беше Лаис. [30] Тогава данците си поставиха 30
изваяния идол; а Иоанатан, син на Гирсона, син на Моисея, - той и потомците му бяха свещеници на Дановото племе до времето, когато земята˚ се плени. [31] Така те си поставиха изва- 31
яния идол, който Михей бе направил, и който оставаше там през цялото време, когато Божият дом беше в Сило.

19 [1] В ония дни, когато нямаше цар в Израиля, имаше един левитин, който живееше на отвъдната страна на Ефремовата хълмиста земя, и който си беше взел наложница от Витлеем Юдов. [2] Но наложницата му блудствува против 2
него, и отиде си от него в бащината си къща във Витлеем Юдов, гдето остана около четири месеца. [3] И мъжът ѝ стана, та отиде подир нея, за 3
да ѝ говори любезно и да я върне, *като водеше* със себе си слугата си и два осела. И тя го въведе в бащината си къща; и когато го видя бащата на младата, посрещна го с радост. [4] И тъст 4
му, бащата на младата, го задържа, та преседя с него три дена; и ядоха и пиеха и пренощуваха там. [5] На четвъртия ден, като станаха рано, 5

18.12 Т.е., Данов стан. **30** Т.е., като представена от Божия ковчег.

той се дигна да си иде; но бащата на младата
рече на зетя си: Подкрепи сърцето си с малко
6 хляб и после ще си отидеш. [6] И така, седнаха та
ядоха и пиха двамата заедно; после бащата на
младата рече на мъжа: Склони, моля, да пре-
7 нощуваш, и нека се развесели сърцето ти. [7] Обаче,
човекът се дигна да си иде; но понеже тъст му
настояваше пред него, той пак пренощува там.
8 [8] А на петия ден стана рано да си иде; но ба-
щата на младата рече: Подкрепи, моля, сърцето
си. И останаха догдето превали денят, като ядо-
9 ха двамата. [9] Сетне, когато човекът стана да си
отиде - той и наложницата му и слугата му, ре-
че тъст му, бащата на младата: Ето, сега денят
преваля към вечер; пренощувайте, моля. Ето,
денят е на свършване; пренощувай тук и нека
се развесели сърцето ти; а утре тръгнете рано
10 на път, за да отидеш у дома си. [10] Но човекът
не склони да пренощува, а като стана, тръгна и
дойде срещу Евус (който е Ерусалим), като *во-
деше* със себе си два оседлани осела; и налож-
11 ницата му беше с него. [11] Когато се приближи-
ха до Евус, денят беше много преминал; и слу-
гата рече на господаря си: Дойди, моля, нека се
отбием в тоя град на евусите, за да пренощува-
12 ме в него. [12] Но господарят му рече: Няма да се
отбием в град на чужденци, гдето не се нами-
рат от израилтяните, но ще заминем за Гавая.
13 [13] Рече още на слугата си: Дойди, нека се при-
ближим до едно от тия места, и ще пренощу-
14 ваме в Гавая или в Рама. [14] И тъй, те заминаха
та вървяха; а зайде им слънцето близо при Га-
15 вая, която принадлежи на Вениамина. [15] И там
се отбиха, за да влязат да пренощуват в Гавая;
и когато влезе, седна край градската улица, за-
що никой не ги прибираше в къщата си, за да
16 пренощуват. [16] И, ето, един старец идеше вечер-
та от работата си на полето; и тоя човек беше от
хълмистата земя на Ефрема и пришелствуваше
в Гавая, а местните човеци бяха вениаминци.
17 [17] И като подигна очи и видя пътника на град-
ската улица, старецът *му* каза: Къде отиваш? и
18 от где идеш? [18] А той му рече: Ние заминаваме
от Витлеем Юдов към отвъдната страна на хъл-
мистата земя на Ефрема, отдето съм аз. Ходих
до Витлеем Юдов, и *сега* отивам за Господния
19 дом; а никой не ме прибира в къщата си. [19] А
пък ние си имаме плява и храна за ослите си,
също и хляб и вино за мене и за слугинята ти и
за момчето, което е със слугите ти; нямаме нуж-
20 да от нищо. [20] И старецът рече: Бъди спокоен;
обаче, всичките ти нужди нека понеса аз; само
21 да не пренощуваш на улицата. [21] И така, той го
въведе в къщата си, и даде зоб на ослите; а те
си умиха нозете и ядоха и пиха. [22] Като веселя- 22
ха сърцата си, ето, едни градски мъже, развра-
тници, обиколиха къщата, блъскаха на вратата,
и говореха на стареца домакин, казвайки: Из-
веди човека, който влезе в къщата ти, за да го
познаем. [23] А човекът, *то ест*, домакинът, из- 23
лезе при тях та им каза: Не, братя мои! моля,
недейте прави това зло; тъй като тоя човек е
мой гост,˚ недейте струва това безумие. [24] Ето 24
дъщеря ми, девица, и неговата наложница; тях
ще изведа вън сега; опозорете ги, и сторете им
каквото ви е угодно; но на тоя човек да не сто-
рите едно такова безумно дело. [25] Но мъжете не 25
искаха да го послушат; за това, човекът взе на-
ложницата му та им я изведе вън; и те я позна
и обезчестяваха я цялата нощ дори до утрин-
та, а като се зазори пуснаха я. [26] И тъй призо- 26
ри жената дойде и падна при вратата на къщата
на човека, гдето беше господарят й, *и там лежа*
до съмване. [27] И на утринта господарят й стана 27
та отвори вратата на къщата и излизаше, за да
си отиде по пътя, и ето наложницата му падна-
ла при вратата на къщата, и ръцете й на прага.
[28] И рече й: Стани да си отидем. Но нямаше от- 28
говор. Тогава човекът я дигна на осела, и стана
та отиде на мястото си. [29] И като дойде в дома 29
си, взе нож, хвана наложницата си, и я разсече
член по член˚ на дванадесет части, и прати ги
във всичките предели на Израиля. [30] И всички, 30
които видяха това, думаха: Не е ставало, нито
се е виждало такова нещо от деня, когато из-
раилтяните излязоха из Египетската земя, до
днес; размислете, прочее, затова, съветвайте се,
и изказвайте се.

20 [1] Тогава всичките израилтяни излязоха, и
цялото общество, от Дан до Вирсавее, заедно
с Галаадската земя, се събра като един човек
пред Господа в Масфа. [2] И людете от всички- 2
те краища, всичките Израилеви племена, че-
тиристотин хиляди мъже пешаци, които тегле-
ха меч, се представиха в събранието на Божите
люде. [3] И вениаминците чуха, че израилтяните 3
отишли в Масфа. И израилтяните казаха: Раз-
правете ни как стана това зло. [4] И левитинът, 4
мъжът на убитата жена, в отговор рече: Дой-
дох в Гавая Вениаминова, аз и наложницата ми,
за да пренощуваме. [5] А гавайските мъже се по- 5
дигнаха против мене, и през нощта обиколи-
ха къщата в която бях; мене искаха да убият, а
наложницата ми изнасилваха, та умря. [6] Затова 6
взех наложницата си та я разсякох и я изпратих
по всичките предели на Израилевото наслед-

19.23 Еврейски: е възлязъл в къщата ми. **29** Еврейски: според костите й.

ство; защото те извършиха разврат и безумие в
7 Израиля. 7 Гледайте, вие израилтяните, всинца
вие, съветвайте се тук помежду си, и дайте мне-
8 нието си. 8 Тогава всичките люде станаха като
един човек и казаха: Никой от нас няма да оти-
де в шатъра си, нито ще се върне някой от нас
9 в къщата си, 9 но ето сега какво ще направим на
10 Гавая, *ще отидем* против нея по жребие; 10 и ще
вземем по десет мъжа на сто от всичките Изра-
илеви племена, и по сто на хиляда, и по хиля-
да на десет хиляди, които да донесат храна на
людете, та, като стигнат в Гавая Вениаминова,
да им сторят според всичкото безумие, което
11 те извършиха в Израиля. 11 И тъй, събраха се
против града всичките Израилеви мъже, обе-
12 динени като един човек. 12 Тогава Израилевите
племена пратиха мъже по цялото Вениамино-
во племе да казват: Какво е това нечестие, кое-
13 то се е извършило помежду ви? 13 Сега, прочее,
предайте човеците, ония развратници, които са
в Гавая, за да ги избием, и да отмахнем това
зло от Израиля. Но Вениамин отказа да послу-
14 ша гласа на братята си израилтяните; 14 и вени-
аминците се събраха от градовете си на Гавая,
15 за да излязат на бой против израилтяните. 15 И
в оня ден вениаминците, *излезли* от градовете,
като се преброиха, бяха двадесет и шест хиля-
ди мъже, които теглеха меч, освен жителите на
Гавая, които се преброиха седемстотин отбор-
16 ни мъже. 16 Между всички тия люде имаше се-
демстотин отборни мъже леваци, които всички
можеха с прашка да хвърлят камъни на косъм и
17 всеки път да улучат. 17 А без Вениамина, Изра-
илевите мъже, като се преброиха, бяха четири-
стотин хиляди мъже, които теглеха меч; всички
18 тия бяха военни мъже. 18 Тогава израилтяните
станаха, възлязоха във Ветил, та се допитаха
до Бога, казвайки: Кой от нас да възлезе пръв
против вениаминците? А Господ каза: Юда *да*
19 *излезе* пръв. 19 И тъй, на утринта израилтяни-
те станаха та разположиха стан против Гавая.
20 20 И Израилевите мъже излязоха на бой против
Вениамина; и опълчиха се Израилевите мъже
21 на бой против тях в Гавая. 21 А вениаминците
излязоха из Гавая, та в оня ден повалиха на зе-
мята двадесет и две хиляди мъже от Израиля.
22 22 Но людете, Израилевите мъже, се ободриха и
опълчиха се пак на бой, на мястото, гдето бяха
23 се опълчили първия ден. 23 Защото израилтя-
ните бяха възлезли и плакали пред Господа до
вечерта, и бяха се допитали до Господа, казвай-
ки: Да възлезем ли пак на бой против потом-
ците на брата ни Вениамина? И Господ беше
24 казал: Възлезте против него. 24 И така, на вто-
рия ден израилтяните се приближиха при ве-
ниаминците. 25 А на втория ден Вениамин из- 25
лезе из Гавая против тях та повали на земята
още осемнадесет хиляди мъже от израилтяни-
те; всички тия теглеха меч. 26 Тогава всичките 26
израилтяни и всичките люде влязоха та дой-
доха във Ветил и плакаха, и седнаха там пред
Господа, и постиха в оня ден до вечерта; и при-
несоха всеизгаряния и примирителни жертви
пред Господа. 27 После израилтяните се допита- 27
ха до Господа, (защото през ония дни ковчегът
на Божия завет беше там, 28 и Финеес, син на 28
Елеазара, Аароновият син, служеше пред него
през ония дни), и запитаха: Да възлезем ли пак
на бой против потомците на брата ни Вениами-
на? или да престанем? И Господ каза: Възлезте,
защото утре ще ги предам в ръката ви. 29 Тога- 29
ва Израил постави засада около Гавая. 30 И на 30
третия ден израилтяните излязоха против ве-
ниаминците, та се опълчиха против Гавая как-
то в предишните дни. 31 А вениаминците из- 31
лязоха против людете, отвлякоха се от града, и
почнаха както в предишните дни да поразяват
людете по пътищата, (от които единият отива
към Ветил, а другият към Гавая), и убиха в по-
лето около тридесет мъже от Израиля. 32 Затова 32
вениаминците си казаха: Те падат пред нас как-
то по-напред. А израилтяните рекоха: Да по-
бегнем и да ги отвлечем от града към пътища-
та. 33 Тогава всичките Израилеви мъже станаха 33
от мястото си, та се опълчиха във Ваал-тамар,
и засадата на Израиля изскочи от мястото си, от
Гавайската ливада. 34 И дойдоха против Гавая 34
десет хиляди отборни мъже от целия Израил,
и битката ставаше ожесточена; но *вениамин-*
ците не знаеха, че бедата ги застигаше. 35 Защо- 35
то Господ порази Вениамина пред Израиля; и
в оня ден израилтяните погубиха от вениамин-
ците двадесет и пет хиляди и сто мъже; те всич-
ки теглеха меч. 36 И вениаминците видяха, че 36
бяха поразени. Защото израилевите мъже от-
стъпиха пред вениаминците, като разчитаха на
засадата, която бяха поставили против Гавая.
37 Тогава засадата побърза та се спусна върху 37
Гавая; и засадата дебнеше напред, и поразиха
целия град с острото на ножа. 38 А Израилевите 38
мъже бяха определили знак с ония, които бяха
в засадата, да направят да се издигне от града
голям стълб дим. 39 И когато израилтяните от- 39
стъпиха в битката, Вениамин почна да поразя-
ва, и уби от израилтяните около тридесет мъже,
защото си рекоха: Наистина те падат пред нас
както при първата битка. 40 Но когато облакът 40
почна да се издига от града в димен стълб, вени-
аминците погледнаха назад, и, ето, целият град
се издигаше *в дим* към небето. 41 Тогава се по- 41

върнаха Израилевите мъже; и Вениаминовите
мъже се смутиха, защото видяха, че бедата ги
42 постигна. 42 Затова обърнаха се пред Израилевите мъже към пътя за пустинята; но битката ги
притисна; и те погубваха всред градовете ония
43 които излизаха из тях. 43 Заобиколиха вениаминците, гониха ги, и тъпкаха ги лесно до сре-
44 щу Гавая към изгрева на слънцето. 44 И паднаха от Вениамина осемнадесет хиляди мъже, -
45 всички храбри мъже. 45 Прочее, те се обърнаха та побягнаха към пустинята в канарата Римон; а *израилтяните* набраха от тях пабирък по пътищата, пет хиляди мъже, после ги гониха до Гидом и *там* убиха от тях две хиляди мъ-
46 же. 46 Така, всичките, които паднаха в оня ден от Вениамина, бяха двадесет и пет хиляди мъже, които теглеха меч, - всички храбри мъже.
47 47 А шестстотин мъже се обърнаха та побягнаха към пустинята в канарата Римон; и седяха
48 в канарата Римон четири месеца. 48 А Израилевите мъже се обърнаха върху вениаминците, та ги поразиха с острото на ножа, както градски човек, така и добитък, и всичко що се намираше; и предадоха на огън всичките градове, които намираха.

21 1 А Израилевите мъже бяха се заклели в Масфа, казвайки: Ни един от нас да не даде
2 дъщеря си на вениаминец за жена. 2 И людете дойдоха във Ветил та седяха там до вечерта пред Бога, и те с висок глас плакаха горко.
3 3 И рекоха: Защо, Господи Израилеви Бог, става това в Израиля, та липса днес едно племе
4 от Израиля? 4 И на утрешния ден, людете станаха рано та издигнаха там олтар, и принесоха
5 всеизгаряния и примирителни жертви. 5 Тогава израилтяните казаха: Кой измежду всичките Израилеви племена не възлезе на събранието при Господа? Защото бяха направили голяма клетва относно онзи, който не би дошъл при Господа в Масфа, като бяха рекли: Непре-
6 менно да се умъртви. 6 И израилтяните се разкаяха за брата си Вениамина, казвайки: Днес се
7 отсече едно племе от Израиля. 7 Какво да сторим за оцелелите от тях, за да имат жени, тъй като се заклехме в Господа да им не дадем же-
8 ни от дъщерите си? 8 Затова казаха: Кой измежду Израилевите племена не възлезе в Масфа при Господа? И, ето, от Явис галаадски не бе-
9 ше дошъл никой на събранието в стана. 9 Защото, като се преброиха людете, ето, нямаше там
10 ни един от жителите на Явис галаадски. 10 За това, обществото прати там дванадесет хиляди от най-храбрите мъже и казаха им със заповед: Идете, поразете жителите на Явис галаадски с
11 острото на ножа, с жените и децата. 11 И ето какво да направите: погубете съвсем всеки от мъжки пол, и всяка жена, която е лежала с мъж.
12 12 А между жителите на Явис галаадски намериха четиристотин млади девици, които не бяха познали мъж, като не бяха лежали с мъж; и до-
13 ведоха ги в стана у Сило, което е в Ханаанската земя. 13 Тогава цялото общество прати да го-
14 ворят на вениаминците, които бяха в канарата Римон, и да им прогласят мир. 14 И тъй, вениаминците незабавно се върнаха; и те им дадоха за жени ония, които бяха оставили живи от Явис галаадските жени; но пак не им стиг-
15 наха. 15 И людете се смилиха за Вениамина, защото Господ беше направил пролом между Израилевите племена. 16 Тогава старейшините на
16 обществото казаха: Що да сторим за оцелелите, за да имат жени, тъй като жените са изтребени от Вениамина? 17 И рекоха: Наследство е
17 потребно за оцелелите от Вениамина, за да не
18 изчезне едно племе от Израиля; 18 а пак ние не можем да им дадем жени от дъщерите си, защото израилтяните се заклеха, казвайки: Про-
19 клет, който даде жена на Вениамина. 19 Тогава рекоха: Ето, всяка година става празник Господу в Сило, което е на север от Ветил на изток от пътя, който отива от Ветил в Сихем, и на юг от
20 Левона. 20 И така, заповядаха на вениаминците, казвайки: Идете, крийте се в лозята; 21 и гле-
21 дайте, и, ето, ако силоенските дъщери излязат да играят хоро, тогава излезте из лозята та си грабнете всеки за себе си жена от силоенските дъщери, па си идете във Вениаминовата земя.
22 22 И когато бащите им или братята им, дойдат при нас, за да се оплачат, ние ще им речем: Бъдете благосклонни към тях заради нас, понеже в битката ние не задържахме жена за всекиго; а сега вие не сте им ги дали, та да сте виновни. 23 И вениаминците сториха така, и според
23 числото си взеха жени от играещите хоро; после си тръгнаха и се върнаха в наследството си, и съградиха *изново* градовете и живееха в тях.
24 24 Тогава израилтяните тръгнаха от там, всеки за в племето си и в рода си, и излязоха от там
25 всеки за в наследството си. 25 В ония дни нямаше цар в Израиля; всеки правеше каквото му се виждаше угодно.

Рут

1 В дните когато съдиите съдеха, настана глад в земята. И един човек от Витлеем Юдов отиде да престои в Моавската земя, той, и жена му, и двамата му сина. [2] Името на човека беше Елимелех, а името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон; те бяха ефратци от Витлеем Юдов. И дойдоха в Моавската земя и там останаха. [3] И Елимелех, мъжът на Ноемин, умря; и тя остана с двамата си сина. [4] И те си взеха жени моавки, *на които* името на едната беше Орфа, а името на другата Рут; и живяха там около десет години. [5] Тогава умряха Маалон и Хелеон, и двамата, тъй че жената се лиши от двамата си сина и от мъжа си. [6] След това тя стана със снахите си да се върне от Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господ посетил людете Си и им дал хляб. [7] И тъй, тя излезе от мястото, гдето беше, и двете й снахи с нея, и вървяха по пътя да се върнат в Юдовата земя. [8] Сетне Ноемин каза на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си. Господ да постъпва с благост към вас, както вие постъпвахте към умрелите и към мене. [9] Господ да ви даде да намерите спокойствие, всяка в дома на мъжа си. Тогава ги целуна; а те плакаха с висок глас. [10] И рекоха й: Не, но с тебе ще се върнем при твоите люде. [11] Но Ноемин каза: Върнете се, дъщери мои, защо да дойдете с мене? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже? [12] Върнете се, дъщери мои, идете защото остарях и не съм вече за мъж. Ако бих и рекла: Имам надежда; даже ако се омъжех тая нощ, па и родях синове, [13] вие бихте ли ги чакали догде пораснат? Бихте ли се въздържали заради тях да се не омъжите? Не, дъщери мои; *върнете се*, понеже съм много огорчена заради вас, гдето Господната ръка се е простирала против мене. [14] А като плакаха пак с висок глас, Орфа целуна свекърва си, а Рут се привърза при нея. [15] Тогава рече Ноемин: Ето, етърва ти се върна при людете си и при боговете си; върни се и ти подир етърва си. [16] А Рут каза: Не ме умолявай да те оставя и да не дойда подире ти; защото, гдето идеш ти, и аз ще ида, и гдето останеш, и аз ще остана; твоите люде ще бъдат мои люде, и твоят Бог мой Бог; [17] гдето умреш ти, и аз ще умра, и там ще се погреба; така да ми направи Господ, да! и повече да притури, ако друго, освен смъртта, ме разлъчи от тебе. [18] И *Ноемин*, като видя, че тя настояваше да иде с нея, престана да й говори. [19] И тъй, двете вървяха докато дойдоха във Витлеем. И когато стигнаха във Витлеем, целият град се раздвижи поради тях; и жените думаха: Това ли е Ноемин? [20] А тя им каза: Не ме наричайте Ноемин˚ наричайте ме Мара˚ защото Всесилният ме твърде огорчи. [21] Пълна излязох; а Господ ме доведе празна. Защо ме наричате Ноемин, тъй като Господ е заявил против мене, и Всесилният ме е оскърбил? [22] Така се върна Ноемин, и с нея снаха й Рут, моавката, която дойде от Моавската земя. Те стигнаха във Витлеем в началото на ечемичната жетва.

2 [1] А Ноемин имаше един сродник по мъжа си, многоимотен човек, от рода на Елимелеха, на име Вооз. [2] И моавката, Рут, каза на Ноемин: Да отида на нивата да събирам класове подир онзи, чието благоволение придобия. И тя й рече: Иди, дъщерьо моя. [3] И тя отиде, и като стигна, събираше класове в нивата подир жетварите; и случи й се да попадне на нивата, която беше дал на Вооза, човекът от рода на Елимелеха. [4] И, ето, Вооз дойде от Витлеем та рече на жетварите: Господ с вас! И те му отговориха: Господ да те благослови! [5] Тогава Вооз рече на слугата си, настойника на жетварите: Чия е тая млада жена? [6] И слугата, настойникът на жетварите, рече в отговор: Тая млада жена е моавката, която се върна с Ноемин от Моавската земя; [7] и тя рече: Да бера, моля, класове, и да събера нещо между снопите подир жетварите. И тъй тя дойде та стоя от сутринта до сега, само че си почина малко в къщи. [8] Тогава Вооз рече на Рут: Чуеш ли, дъщерьо моя? не ходи да събираш класове на друга нива, и да си не отидеш от тук, но стой тук при момичетата ми. [9] Нека очите ти бъдат в нивата, гдето ще жънат, и ходи подир тях; ето, аз заръчах на момчетата да се не досягат до тебе; и когато си жадна, иди при съдовете та пий от онова, което момчетата са налели. [10] И тя падна на лице та се поклони до земята, и рече му: Как придобих аз твоето благоволение, та да ме пригледаш, като съм чужденка? [11] А Вооз в отговор й рече: Каза ми се напълно всичко, що си сторила на свекърва си подир смъртта на мъжа си, и как си оставила баща си и майка си и родината си, та си дошла между люде, които по-преди не си познавала. [12] Господ да ти отплати за делото ти, и пълна награда да ти се даде от Господа Израилевия Бог, под Чиито крила си дошла да се подслониш. [13] И тя рече: Да придобия твоето благоволение, госпо-

1.20 Т.е., Благоугодност. **20** Т.е., Горест.

дарю мой; понеже ти ме утеши и понеже говори
благосклонно на слугинята си, ако и да не съм
14 като някоя от твоите слугини. [14] И когато на-
стана времето за ядене, Вооз й рече: Дойди ту-
ка, та яж от хляба, и натопи залъка си в оцета.
Тя, прочее, седна до жетварите; а той й пода-
де пържена пшеница, та яде и се насити и оста-
15 ви нещо. [15] А като стана да бере класове, Вооз
заповяда на момчетата си, като каза: И между
16 снопите нека събира класове; не я мъмрете; [16] и
даже изваждайте нещо за нея от ръкойките и
оставяйте го, и нека го събира без да й забра-
17 нявате. [17] Така тя береше класове в нивата до
вечерта; па очука събраното, и то беше около
18 една ефа ечемик. [18] И взе това та влезе в града,
и свекърва й видя колко класове бе събрала; и
Рут извади та й даде онова, което беше остави-
19 ла след като се бе наситила. [19] И свекърва й ре-
че: Где събира днес класове? и где работи? Бла-
гословен да бъде оня, който те прегледа. И тя
яви на свекърва си в чия *нива* бе работила, като
каза: Името на човека, у когото работих днес, е
20 Вооз. [20] И Ноемин рече на снаха си: Благосло-
вен от Господа оня, който не лиши от милостта
си ни живите, ни умрелите. Рече й още Ноемин:
Тоя човек е от нашия род, близък нам сродник.
21 [21] И Рут моавката каза: При това, той ми рече:
Да не се делиш от момчетата ми докато не свър-
22 шат цялата ми жетва. [22] И Ноемин рече на сна-
ха си Рут: Добре е, дъщерьо моя, да излизаш с
неговите момичета, и да те не срещат в друга
23 нива. [23] И така, тя се привърза при момичета-
та на Вооза, за да бере класове догде се свърши
ечемичната жетва и пшеничната жетва; и седе-
ше със свекърва си.

3 [1] След това, свекърва й Ноемин й рече: Дъ-
щерьо моя, да не потърся ли спокойствие за
2 тебе та да благоденствуваш? [2] И сега, не е ли
от нашия род Вооз, с чиито момичета беше
ти? Ето, тая нощ той вее ечемика на гумното.
3 [3] Умий се, прочее, и помажи се, и облечи се с
дрехите си и слез на гумното; но да се не пока-
жеш на човека, догде не е свършил яденето и
4 пиенето си. [4] И като си ляга, забележи мястото
гдето ляга, и иди та подигни покривката из към
нозете му и легни; и той ще ти каже що трябва
5 да направиш. [5] А тя й рече: Всичко, що ми каз-
6 ваш, ще сторя. [6] И тъй слезе на гумното, та сто-
7 ри всичко, що й заповяда свекърва й. [7] А Вооз,
като яде и пи и сърцето му се развесели, оти-
де да си легне край купа ечемик; а тя дойде ти-
хо та подигна покривката от нозете му и легна.
8 [8] И около среднощ човекът се стресна и обър-
9 на; и, ето, жена лежеше при нозете му. [9] И ре-
че: Коя си ти? И тя отговори: Аз съм слугиня-
та ти Рут; простри, прочее, полата си над слу-
гинята си, защото си *ми* близък сродник. [10] А 10
той каза: Благословена да си от Господа, дъ-
щерьо; тая последна доброта, която си показа-
ла, е по-голяма от предишната, гдето ти не оти-
де след млади, били те сиромаси или богати.
[11] И сега, дъщерьо, не бой се; аз ще сторя за тебе 11
всичко що казваш; защото целият град на люде-
те ми знае, че си добродетелна жена. [12] И сега, 12
вярно е, че аз съм близък сродник; има, обаче,
друг сродник по-близък от мене. [13] Остани тая 13
нощ и утре, ако иска той да изпълни към тебе
длъжността на сродник, добре, нека я изпъл-
ни; но, ако не иска да изпълни към тебе длъж-
ността на сродник, тогава *заклевам се* в живо-
та на Господа, аз ще изпълня тая длъжност към
тебе. Пренощувай тук. [14] И тя лежа при нозете 14
му до сутринта, и стана преди да може човек да
разпознава човека, защото той рече: Нека не се
знае, че жена е дохождала на гумното. [15] Рече 15
още: Донеси покривалото, което е върху тебе, и
дръж го. И като го държеше, той премери шест
мери ечемик, та го натовари на нея; и тя си оти-
де в града. [16] И като дойде при свекърва си, тя 16
й каза: Що ти *стана*, дъщерьо моя. И тя й раз-
прави всичко, що й стори човекът. [17] Каза още: 17
Даде ми тия шест *мери* ечемик, защото ми ре-
че: Да не идеш празна при свекърва си. [18] А тя 18
рече: Седни, дъщерьо моя, догде видиш как ще
се свърши работата; защото човекът няма да се
спре, докато не свърши работата *още* днес.

4 [1] И Вооз възлезе на портата и седна там; и, 4
ето, минаваше близкият сродник, за когото бе-
ше говорил Вооз. И рече: Господине, свърни,
седни тук. И той свърна и седна. [2] Тогава Во- 2
оз събра десет мъже от градските старейшини
и рече: Седнете тук. И те седнаха. [3] После ре- 3
че на сродника: Ноемин, която се върна от Мо-
авската земя, продава нивата, дела, който при-
надлежеше на брата ни Елимелеха; [4] а аз ре- 4
кох да ти известя и да ти кажа: Купи го пред
седящите тука, пред старейшините на людете
ми. Ако щеш да го откупиш като сродник, от-
купи го; но, ако не щеш да го откупиш, кажи
ми, за да зная; защото освен тебе, няма друг
да го откупи, като сродник; и аз съм подир те-
бе. И той рече: Аз ще го откупя. [5] И рече Во- 5
оз: В деня, когато купиш нивата от ръката на
Ноемин, трябва да я купиш и от моавката Рут,
жена на умрелия, за да възстановиш името на
умрелия над наследството му. [6] Тогава сродни- 6
кът рече: Не мога да изпълня длъжността на
сродник, да не би да напакостя на своето си на-
следство; ти приеми върху себе си моето пра-
во да откупя, защото не мога да откупя *нивата*.

7 [7] А в старо време, за да се утвърди всяко дело
по откупване и размяна в Израиля, ето що бе-
ше *обичаят*: човекът изуваше обувката си, та я
даваше на ближния си; и така се свидетелству-
8 ваше в Израиля. [8] За това, сродникът като ка-
за на Вооза: Купи го ти за себе си, изу си обув-
9 ката. [9] Тогава Вооз каза на старейшините и на
всичките люде: Днес сте свидетели, че купувам
от ръката на Ноемин всичко, що беше Елиме-
лехово и всичко що беше Хелеоново и Маало-
10 ново. [10] А още и моавката Рут Маалоновата же-
на, придобих за жена, за да възстановя името
на умрелия над наследството му, за да се не из-
личи името на умрелия измежду братята му и
из града на обитаването му; вие сте свидетели
11 днес. [11] И всичките люде, които бяха в портата,
и старейшините рекоха: Свидетели сме. Господ
да направи жената, която влиза в дома ти, ка-
то Рахил и като Лия, двете, които са съградили
Израилевия дом; и да станеш силен в Ефрата, и
12 да бъдеш знаменит във Витлеем; [12] и от потом-
ството, което Господ ще ти даде от тая млада
жена, нека бъде домът ти като дома на Фаре-
са, когото Тамар роди на Юда. [13] И така, Вооз 13
взе Рут, и тя му стана жена; и като влезе при
нея, Господ й даде зачатие, и тя роди син. [14] И 14
жените казаха на Ноемин: Благословен Господ,
Който днес не те остави без сродник; нека бъде
прочуто Името Му в Израиля. [15] Тоя *син* ще ти 15
бъде обнова на живота и прехрана в старини-
те ти; защото го роди снаха ти, която те оби-
ча, която е за тебе по-желателна от седем сина.
[16] И Ноемин взе детето и тури го в пазухата си, 16
и стана му кърмилница. [17] И съседките му дадо- 17
ха име казвайки: Син се роди на Ноемин. И на-
рекоха го Овид; той е баща на Есея, Давидовия
баща. [18] И ето, Фаресовото родословие: Фарес 18
роди Есрона, [19] Есрон роди Арама, Арам роди 19
Аминадава, [20] Аминадав роди Наасона, Наасон 20
роди Салмона, [21] Салмон роди Вооза, Вооз ро- 21
ди Овида, [22] Овид роди Есея, а Есей роди Дави- 22
да.

1 Царе

1 Имаше един човек от Раматаим-софим,
от Ефремовата хълмиста земя, на име
Елкана, син Ероамов, син Елиуев, син
2 Тоуев, син на Суфа ефратец. [2] Той имаше две
жени; името на едната бе Анна, а името на дру-
гата Фенина. И Фенина имаше деца, а Анна ня-
3 маше деца. [3] Тоя човек отиваше от града си вся-
ка година, за да се поклони и да принесе жерт-
ва на Господа на Силите в Сило, гдето двама-
та Илиеви синове, Офний и Финеес бяха све-
4 щеници пред Господа. [4] И *една година*, когато
настъпи денят, в който Елкана принесе жерт-
ва, той даде дялове на жена си Фенина; на всич-
5 ките ѝ синове, и на дъщерите ѝ; [5] а на Анна да-
де двоен дял, защото обичаше Анна. Но Господ
6 беше заключил утробата ѝ. [6] А съперницата ѝ
я дразнеше много, за да я направи да тъжи, за
7 гдето Господ беше затворил утробата ѝ. [7] (Та-
ка ставаше всяка година; колкото пъти отива-
ше в Господния дом, така *Фенина* я дразнеше;
8 а тя плачеше и не ядеше). [8] Но мъжът ѝ Елка-
на ѝ каза: Анно, защо плачеш? защо не ядеш?
и защо е нажалено сърцето ти? Не съм ли ти
9 аз по-желателен от десет сина? [9] А като ядоха
в Сило и като пиха, Анна стана. (А свещеникът
Илий седеше на стол близо при стълба на вра-
10 тата при Господния храм). [10] Тя, прочее, прео-
горчена в духа си, се молеше Господу, и плаче-
11 ше твърде много. [11] И направи обрек, казвай-
ки: Господи на Силите, ако наистина погледнеш благосклонно към скръбта на слугинята Си, и ме спомниш, и не забравиш слугинята Си, но дадеш на слугинята Си мъжко дете, то ще го дам Господу за през всичките дни на живота му, и бръснач няма да мине през главата му.
12 [12] А като продължаваше да се моли пред Госпо-
13 да, Илий забелязваше устата ѝ. [13] Защото Ан-
на говореше в сърцето си; само устните ѝ мър-
даха, а гласът ѝ не се чуваше; затова, на Илия
14 се стори, че беше пияна. [14] За туй Илий ѝ ре-
че: До кога ще си пияна? Остави се от това твое
15 вино. [15] А Анна в отговор рече: Не, господарю
мой, аз съм жена преоскърбена в духа си; нито
вино, нито спиртно питие съм пила, но излях
16 душата си пред Господа. [16] Не считай слугинята
си за лоша жена; защото от голямото си оплак-
17 ване от скръбта си съм говорила до сега. [17] То-
гава Илий в отговор рече: Иди с мир; и Израи-
левият Бог нека изпълни прошението, което си
18 отправила към Него. [18] И тя рече: Дано слуги-
нята ти придобие благословението ти. Тогава
жената отиде по пътя си, и яде, и лицето ѝ не
беше вече *скръбно*. [19] И като станаха рано сут- 19
ринта, та се поклониха пред Господа, върнаха
се та отидоха в дома си у Рама. И Елкана позна
жена си Анна, и Господ я спомни. [20] И когато се 20
изпълни времето, откак Анна зачна, роди син; и
нарече го Самуил°; защото, *каза*: От Господа го
изпросих. [21] И Елкана с целия си дом отиде, за 21
да принесе Господу годишната жертва и обрека
си. [22] Но Анна не отиде, защото рече на мъжа 22
си: *Не ща да отида* докато не се отбие детето;
тогава ще го занеса, за да се яви пред Господа
и да живее там за винаги. [23] И мъжът ѝ Елка- 23
на ѝ рече: Стори каквото ти се вижда за добро;
седи докато го отбиеш; само Господ да утвърди
словото Си! И тъй, жената седеше и доеше си-
на си докато го отби. [24] И когато го отби, заведе 24
го със себе си, заедно с един тригодишен юнец,
и с една ефа брашно, и с един мех вино, и до-
несе го в Господния дом в Сило. А детето беше
малко. [25] И като заклаха юнеца, донесоха дете- 25
то при Илия. [26] И *Анна* рече: О, господарю мой, 26
заклевам се в живота на душата ти, господарю
мой, аз съм жената, която бе застанала тук бли-
зо при тебе, та се молеше Господу. [27] За това де- 27
те се молех: и Господ ми изпълни прошението,
което отправих към Него. [28] Затова и аз го да- 28
дох на Господа; през всичките дни на живота си
ще бъде посветен° на Господа. И той се покло-
ни там на Господа.

2 [1] Тогава Анна се помоли, като казваше: -
Развесели се сърцето ми в Господа; Въздигна
се рога ми чрез Господа; Разшириха се устата
ми срещу неприятелите ми, Защото се развесе-
лих в спасението Ти. [2] Няма свят какъвто е Гос- 2
под; Защото няма друг освен Тебе, Нито кана-
ра като нашия Бог. [3] Не продължавайте да го- 3
ворите горделиво; Да не излезе високомерие из
устата ви; Защото Господ е Бог на знания, И от
Него се претеглят делата. [4] Лъковете на силни- 4
те се строшиха; А немощните се препасаха със
сила. [5] Ситите се пазариха за хляб; А гладните 5
престанаха *да гладуват.* Ей, и неплодната ро-
ди седем, А многодетната изнемощя. [6] Господ 6
умъртвява, и съживява; Сваля в ада°, и възвеж-
да. [7] Господ осиромашава *човека*, и обогатява; 7
Смирява *човека*, и въздига. [8] Въздига бедния от 8
пръстта, И възвишава сиромаха от бунището,
За да ги направи да седнат между князете, И да

1.20 Т.е., Изискан от Бога. **28** Еврейски: Дадено на заем. **2.6** Еврейски: Шеол, т.е. място на умрелите.

наследят славен престол; Защото стълбовете на
земята са на Господа, Който и постави на тях
9 вселената. [9] Ще пази нозете на светиите Си; А
нечестивите ще погинат в тъмнината; Понеже
10 със сила не ще надделее човек. [10] Противници-
те на Господа ще се сломят; Ще гръмне от небе-
то против тях; Господ ще съди краищата на зе-
мята, И ще даде сила на царя Си, И ще въздигне
11 рога на помазаника Си. [11] Тогава Елкана си оти-
де у дома си в Рама. А детето слугуваше Гос-
12 поду пред свещеника Илия. [12] А Илиевите си-
нове бяха лоши човеци, които не познават Гос-
13 пода. [13] Тия свещеници постъпваха към людете
така: когато някой принасяше жертва, като се
вареше месото, слугата на свещеника дохожда-
14 ше с тризъбна вилица в ръка [14] и забождаше я в
тенджерата или в котела, или в котлето, или в
гърнето; и каквото издигаше вилицата, свеще-
никът го вземаше за себе си. Така постъпваха
в Сило с всичките израилтяни, които дохожда-
15 ха там. [15] Даже и преди да изгорят тлъстината,
слугата на свещеника дохождаше та казваше на
човека, който принасяше жертвата: Дай на све-
щеника месо за печене, защото няма да приеме
16 от тебе варено месо, но сурово. [16] И ако човекът
му речеше: Нека изгорят първо тлъстината, и
сетне си вземи колкото желае душата ти, тога-
ва му казваше: Не, но сега ще дадеш, и ако не,
17 ще взема на сила. [17] Така грехът на тия младежи
беше твърде голям пред Господа; защото чове-
18 ците се отвращаваха от Господната жертва. [18] А
Самуил слугуваше пред Господа, дете препаса-
19 но с ленен ефод. [19] И майка му правеше за него
горна дрешка та му донасяше всяка година, ко-
гато дохождаше с мъжа си, за да принесе го-
20 дишната жертва. [20] И Илий благослови Елкана
и жена му, като каза: Господ да ти даде рож-
ба от тая жена вместо заема, който дадохте на
21 Господа. И те отидоха на мястото си. [21] И Гос-
под посети Анна; и тя зачна и роди три сина и
две дъщери. А детето Самуил растеше пред Гос-
22 пода. [22] А като беше Илий много стар, чу всич-
ко, що правили синовете му на целия Израил, и
как лежели с жените, които слугували при вхо-
23 да на шатъра за срещане. [23] И той им рече: За-
що правите такива работи? понеже слушам ло-
24 ши работи за вас от всички тия люде. [24] Недей-
те, чада мои; защото не е добър слухът, който
чувам; вие правите Господните люде да стават
25 престъпници. [25] Ако съгреши човек на човека
ще стане моление Богу за него˚; но ако съгре-
ши някой Господу, кой ще се моли за него? Но
те не послушаха гласа на баща си, защото Гос-
26 под щеше да ги погуби. [26] А детето Самуил рас-
теше и придобиваше благоволението и на Гос-
пода и на човеците. [27] Тогава дойде един Божий 27
човек при Илия та му рече: Така казва Господ:
Не съм ли Се открил явно на бащиния ти дом
когато те бяха в Египет у Фараоновия дом? [28] И 28
не съм ли избрал него измежду всичките Изра-
илеви племена за Мой свещеник, за да принася
жертва на олтара Ми, да гори темян и да носи
ефод пред Мене? И не съм ли дал на бащиния
ти дом всичките приноси чрез огън от израил-
тяните? [29] Защо, прочее, ритате жертвата Ми и 29
приноса Ми, който съм заповядал *да принасят*
в жилището Ми, и почиташ синовете си повече
от Мене, за да се гоите с по-доброто от всичките
приноси на людете Ми Израиля? [30] Затова Гос- 30
под Израилевият Бог каза: Аз наистина думах,
че твоят дом и домът на баща ти щяха да ходят
пред Мене до века; но сега Господ казва: Далеч
от Мене! защото ония, които славят Мене, тях
ще прославя Аз, а ония, които Ме презират, ще
бъдат презрени. [31] Ето, идат дните, когато ще 31
пресека мишцата ти и мишцата на бащиния ти
дом, така щото да няма старец в дома ти. [32] И 32
посред всичките блага, които ще се дават на Из-
раиля, в жилището Ми ще видиш утеснение˚; и
не ще има старец в дома ти до века. [33] И оня от 33
твоите, когото не отсека от олтара Си, ще бъ-
де за изнуряване на очите ти и за огорчаване на
душата ти; и всичките внуци на дома ти ще уми-
рат в средна възраст. [34] И това, което ще дойде 34
върху двамата ти сина, върху Офния и Фине-
еса, ще ти бъде знамение: в един ден и двама-
та ще умрат. [35] И Аз ще Си въздигна верен све- 35
щеник, който ще постъпва според това, което е
в сърцето Ми и в душата Ми; и ще му съградя
непоколебим дом; и той ще ходи пред помаза-
ника Ми до века. [36] А всеки, който остане в твоя 36
дом, ще дохожда да му се кланя за малко пари и
за един хляб, и ще казва: Назначи ме, моля, на
някоя от свещеническите служби, за да ям едно
късче хляб.

3 [1] А в ония дни, когато детето Самуил слугу- **3**
ваше Господу пред Илия, слово от Господа бе-
ше рядкост, и нямаше явно видение. [2] И в оно- 2
ва време, когато Илий лежеше на мястото си,
(а очите му бяха почнали да ослабват та не мо-
жеше да вижда), [3] и Божият светилник не беше 3
още изгаснал в Господния храм, гдето беше Бо-
жият ковчег, и Самуил си беше легнал, [4] Господ 4
повика Самуила; и той рече: Ето ме. [5] И завте- 5
че се при Илия та рече: Ето ме, защо ме повика.
А той рече: Не съм те повикал; върни се та си
легни. И той отиде и си легна. [6] А Господ изви- 6
ка още втори път: Самуиле! И Самуил стана та

25 Или: Бог ще го съди. **32** Или: противник.

отиде при Илия и рече: Ето ме, защо ме повика?
А той отговори: Не съм те викал, чадо мое; върни
7 се та си легни. 7 Самуил не познаваше още
Господа; и слово от Господа не беше му се от-
8 кривало. 8 И Господ повика Самуила още трети
път. И той стана та отиде при Илия и рече: Ето
ме, защото ме повика. Тогава Илия разбра, че
9 Господ е повикал детето. 9 Затова, Илий каза на
Самуила: Иди та си легни; и ако те повика, кажи:
Говори, Господи, защото слугата Ти слуша.
И тъй, Самуил отиде та си легна на мястото си.
10 10 И Господ дойде та застана и извика както по-
напред: Самуиле! Самуиле! Тогава Самуил ка-
11 за: Говори, защото слугата Ти слуша. 11 Тогава
Господ каза на Самуила: Ето, Аз ще извърша в
Израиля едно такова дело, щото на всеки, кой-
12 то го чуе, ще му писнат двете уши. 12 В оня ден
ще извърша против Илия всичко, що говорих
13 за дома му; ще почна и ще свърша. 13 Защото
му известих, че ще съдя дома му до века поради
беззаконието което той знае; понеже синовете
му навлякоха проклетия на себе си, а той не ги
14 възпря. 14 За това се заклех за Илиевия дом, че
беззаконието на Илиевия дом няма да се очи-
15 сти до века с жертва, нито с принос. 15 И Самуил
лежа до утринта; после отвори вратата на Гос-
подния дом. Но Самуил се боеше да каже виде-
16 нието на Илия. 16 А Илия повика Самуила, каз-
вайки: Самуиле! чадо мое! А той рече: Ето ме.
17 17 И каза: Какво слово ти говори *Господ?* не крий
го, моля, от мене. Така да ти направи Бог, да! и
повече да притури, ако скриеш от мене някоя
18 от всичките думи, които ти е говорил. 18 Тога-
ва Самуил му каза всичко, и не скри нищо от
него. И рече *Илий*: Господ е; нека стори каквото
19 Му е угодно. 19 И Самуил растеше; и Господ
бе с него, и не оставаше да падне на земята ни
20 една от неговите думи. 20 И целият Израил, от
Дан до Вир-савее, позна, че Самуил беше по-
21 твърден˚ за Господен пророк, 21 И Господ пак
се явяваше в Сило; защото Господ се откриваше
на Самуила в Сило чрез словеса от Господа. И
Самуиловите думи се разнасяха˚ по целия Из-
раил.

4 1 В това време Израил излезе на бой про-
тив филистимците и разположи стан близо при
Евен-езер; а филистимците разположиха стан
2 в Афек. 2 И филистимците се опълчиха против
Израиля; и когато започнаха битката, Израил
се пръсна пред филистимците, и около чети-
ри хиляди мъже бяха убити на полесражение-
3 то. 3 А като дойдоха людете в стана, Израилеви-
те старейшини казаха: Защо ни порази Господ
днес пред филистимците? Нека донесем при се-
бе си ковчега *за плочите* на Господния завет
от Сило, тъй щото, като дойде всред нас, да ни
избави от ръката на неприятелите ни. 4 И та- 4
ка, людете пратиха в Сило, та донесоха от там
ковчега на завета на Господа на Силите, Кой-
то обитава между херувимите; и двамата Или-
еви сина, Офний и Финеес, бяха там с ковче-
га на Божия завет. 5 И като дойде ковчегът на 5
Господният завет в стана, целият Израил въз-
кликна с голям глас, тъй щото земята проехтя.
6 А филистимците като чуха шума на възкли- 6
цанието, рекоха: Що значи това шумно и голя-
мо възклицание в стана на евреите? и научиха
се, че Господният ковчег дошъл в стана. 7 Тога- 7
ва филистимците се уплашиха, защото казваха:
Бог е дошъл в стана. И рекоха: Горко ни! Защо-
то такова нещо не е ставало до сега. 8 Горко ни! 8
Кой ще ни избави от ръката на тия мощни бо-
гове? Тия са боговете, които поразиха египтя-
ните с всякаква язва в пустинята. 9 Укрепете се, 9
филистимци, бъдете мъжествени, за да не ста-
нете слуги на евреите, както те станаха на вас;
бъдете мъжествени, та се бийте с тях. 10 Тога- 10
ва филистимците се биха; и Израил беше пора-
зен, и всеки побягна в шатъра си; и стана мно-
го голямо поражение, защото паднаха тридесет
хиляди пешаци от Израиля. 11 и Божият ковчег 11
бе хванат; и двамата Илиеви сина, Офний и Фи-
неес, бяха убити. 12 Тогава един човек от Вени- 12
амина се завтече от битката, та отиде в Сило, в
същия ден, с раздрани дрехи и с пръст на гла-
вата си. 13 И като стигна, ето, Илий седеше на 13
стола си край пътя та пазеше, защото сърцето
му трепереше за Божия ковчег. И когато дой-
де човекът в града та извести това, целият град
извика. 14 А Илий, като чу шума на викането ка- 14
за: Що значи тоя шум и глъч? И човекът дойде
бързо та извести на Илия. 15 Илий беше тога- 15
ва на деветдесет и осем години; и очите му бя-
ха ослабнали та не можеше да вижда. 16 И чо- 16
векът каза на Илия: Аз дойдох от сражението;
още днес избягах от битката. И рече: Що стана,
чадо мое? 17 И вестителят в отговор рече: Изра- 17
ил побягна пред филистимците, при това ста-
на голямо поражение между людете, освен то-
ва и двамата ти сина, Офний и Финеес, умряха,
и Божият ковчег е хванат. 18 А щом спомена за 18
Божия ковчег, *Илий* падна от стола възнак край
портата, и вратът му се строши, и умря; защото
беше стар и тежък човек. И той съди Израиля
четиридесет години. 19 А снаха му, Финеесова- 19
та жена, която беше непразна, готова да роди,
щом чу известието, че Божият ковчег бил хва-
нат, и че свекърът й и мъжът й умрели, преви се

3.20 Или: верен. **21** Или: се изпълняваха.

20 и роди, защото болките й я хванаха. 20 И когато
умираше, жените, които стояха около нея, й ре-
коха: Не бой се, защото си родила син. Но тя не
21 отговори, нито даде внимание. 21 И нарече де-
тето Ихавод°, като казваше: Славата се изгуби
от Израиля, (защото Божият ковчег се хванал,
22 и защото свекърът й и мъжът й *умрели*); 22 каза
прочее: Славата се изгуби от Израиля, защото
Божият ковчег се хвана.

5 1 А филистимците, като хванаха Божия ков-
2 чег, занесоха го от Евен-езер в Азот. 2 И фили-
стимците взеха Божия ковчег та го внесоха в
капището на Дагона, и поставиха го до Даго-
3 на. 3 И на следния ден, когато азотяните ста-
наха рано, ето Дагон паднал с лицето си на зе-
мята пред Господния ковчег. И взеха Дагона та
4 го поставиха на мястото му. 4 И на другия ден
като станаха рано сутринта, ето Дагон *пак* пад-
нал с лицето си на земята пред Господния ков-
чег, и главата на Дагона и двете длани на ръ-
цете му, отсечени върху прага; само *трупът* на
5 Дагона беше останал. 5 (За това, нито Дагоно-
вите жреци, нито някои от ония, които влизат
в Дагоновото капище, не стъпват на прага му°
6 в Азот до днес). 6 Но ръката на Господа натегна
над азотяните, и Той ги изтреби, и порази с хе-
7 мороиди тях и Азот и околностите му. 7 И ка-
то видяха азотските мъже, че такава е работа-
та, рекоха: Ковчегът на Израилевия Бог няма
да стои между нас, защото ръката Му тежи вър-
8 ху нас и върху бога ни Дагона. 8 За това, прати-
ха та събраха при себе си всичките филистим-
ски началници и рекоха: Що да сторим с ков-
чега на Израилевия Бог? А те отговориха ков-
чегът на Израилевия Бог нека се пренесе в Гет.
И тъй пренесоха *в Гет* ковчега на Израилевия
9 Бог. 9 Но като го пренесоха, ръката на Госпо-
да беше против града с много голямо пораже-
ние; и Той удари градските мъже от малък до
10 голям, та избухнаха по тях хемороиди. 10 Зато-
ва, пратиха Божия ковчег в Акарон. А като дой-
де Божият ковчег в Акарон, акаронците изви-
каха, казвайки: Донесоха ковчега на Израиле-
11 вия Бог у нас, за да измори нас и людете ни. 11 И
тъй, пратиха да съберат всичките филистимски
началници, и рекоха: Изпратете ковчега на Из-
раилевия Бог, и нека се върне на мястото си,
за да не измори нас и людете ни; защото има-
ше смъртно поражение по целия град; Божия-
12 та ръка тежеше там твърде много. 12 И мъжете,
които не умряха, бяха поразени с хемороиди; и
викът от града се издигна до небето.

6 1 Господният ковчег стоя във Филистимска-
2 та земя седем месеца; 2 и тогава филистимците
повикаха жреците и чародеите и казаха: Що да
сторим с Господния ковчег? Кажете ни как да
го изпратим на мястото му? 3 А те рекоха: Ако 3
изпратите ковчега на Израилевия Бог, не го из-
пращайте празен, но непременно му отдайте
принос за престъпление; тогава ще оздравеете,
и ще узнаете защо ръката Му не се е оттегли-
ла от вас. 4 И казаха: Какъв принос за престъп- 4
ление трябва да му отдадем? А те рекоха: Пет
златни хемороиди и пет златни мишки, *според*
числото на филистимските началници; защото
същата язва беше върху всички вас и върху на-
чалниците ви. 5 Затова, да направите подобия 5
на хемороидите си, и подобия на мишките, ко-
ито повреждат земята ви; и да отдадете слава
на Израилевия Бог, та дано би олекчил ръка-
та Си над вас, над боговете ви, и над земята ви.
6 Защо, прочее, закоравявате сърцата си, както 6
египтяните и Фараон закоравиха сърцата си?
След като извърши чудеса всред тях, те не пус-
наха ли людете да си отидат, и те тръгнаха? 7 И 7
тъй сега, вземете си една нова кола, та я приго-
твете, *вземете* и две дойни крави, на които хо-
мот не е турян, и впрегнете кравите в колата,
а телците им *вземете* отподир тях и върнете ги
у дома. 8 Тогава вземете Господния ковчег та го 8
турете на колата; и златните неща, които Му от-
давате в принос за престъпление, турете в ков-
чежец от страната му; и изпратете го да иде. 9 И 9
гледайте: ако тръгне по пътя към своята гра-
ница у Ветсемес, тогава Той ни е сторил това го-
лямо зло; но ако не, тогава ние ще знаем, че не
е Неговата ръка, която ни е поразила, но това
ни е постигнало случайно. 10 И мъжете сторих- 10
ха така: взеха две дойни крави, та ги впрегна-
ха в колата, а телците им затвориха у дома. 11 И 11
положиха на колата Господния ковчег, и ков-
чежеца със златните мишки и подобията на хе-
мороидите си. 12 И кравите се отправиха по пъ- 12
тя направо за Витсемес; все по друма вървяха,
и ревяха, като отиваха, без да се обръщат ни на
дясно, ни на ляво; а филистимските начални-
ци идеха подир тях до границата на Ветсемес.
13 А ветсемесците жънеха пшеницата си в доли- 13
ната; и като подигнаха очи, видяха ковчега, и
като го видяха, зарадваха се. 14 И колата влезе 14
в нивата на Исуса ветсемесеца та застана там,
гдето имаше голям камък; и нацепиха дърва-
та на колата, та принесоха кравите във всеизга-
ряне Господу. 15 Тогава левитите снеха Господ- 15
ния ковчег и ковчежеца, който беше с него, в
който бяха златните неща, и ги положиха на го-
лемия камък; и в същия ден ветсемеските мъже
принесоха всеизгаряния и пожертвуваха жерт-

4.21 Т.е., Неславен. **5.5** Еврейски: на Дагона.

16 ви Господу. [16] А петимата филистимски начал-
ници, като видяха това, върнаха се в Акарон в
17 същия ден. [17] А златните хемороиди, които фи-
листимците отдадоха Господу в принос за пре-
стъпление, бяха следните: един за Азот, един
за Газа, един за Аскалон, един за Гет, един за
18 Акарон; [18] а златните мишки бяха *според* число-
то на всичките филистимски градове принад-
лежащи на петимата началници, както огради-
те градове, така и неоградените села, дори до
големия камък°, на който положиха Господния
ковчег, - *камък, който стои* до днес в нивата на
19 Исуса ветсемесеца. [19] Но *Господ* порази ветсе-
меските мъже за гдето погледнаха в Господния
ковчег, като порази от людете петдесет хиля-
ди и седемдесет мъже; и людете плакаха, защо-
то Господ порази людете с голямо изтребление.
20 [20] И ветсемеските мъже казаха: Кой може да за-
стане пред Господа, пред светия тоя Бог? и при
21 кого да отиде Той от нас? [21] Сетне изпратиха
вестители до кириатиаримските жители да ка-
жат: Филистимците донесоха назад Господния
ковчег; слезте и изкачете го при себе си.

7 [1] Тогава кириатиаримските мъже дойдоха
та дигнаха Господния ковчег, и донесоха го в
Авинадавовата къща на хълма; и осветиха сина
2 му Елеазара, за да пази Господния ковчег. [2] И
от деня, когато ковчегът бе положен в Кири-
атиарим, мина се много време - двадесет години;
и целият Израилев дом въздишаше за Господа.
3 [3] И Самуил говори на целия Израилев дом, каз-
вайки: Ако се обръщате от все сърце към Гос-
пода, махнете отсред себе си чуждите богове и
астартите, та пригответе сърцата си за Господа
и само Нему служете; и Той ще ви избави от ръ-
4 ката на филистимците. [4] Тогава израилтяните
махнаха ваалимите и астартите та служеха са-
5 мо на Господа. [5] После Самуил каза: Съберете
целия Израил в Масфа, и ще се помоля за вас
6 Господу. [6] И тъй събраха се в Масфа, и наля-
ха вода, която изляха пред Господа, и постиха
през оня ден, и рекоха там: Съгрешихме на Гос-
пода. И Самуил съдеше израилтяните в Мас-
7 фа. [7] А като чуха филистимците, че израилтя-
ните се събрали в Масфа, филистимските на-
чалници излязоха против Израиля. Като чуха
това, израилтяните уплашиха се от филистим-
8 ците. [8] И израилтяните рекоха на Самуила: Не
преставай да викаш за нас към Господа нашия
Бог, за да ни избави от ръката на филистимци-
9 те. [9] За това, Самуил взе едно млечниче агне, та
го принесе цяло всеизгаряне Господу; и Саму-
ил извика към Господа за Израиля, и Господ го
10 послуша; [10] защото, когато принасяше Самуил
всеизгарянето, понеже филистимците се при-
ближиха да се бият с Израиля, в същия ден Гос-
под гръмна със силен гръм върху филистимци-
те и ги смути; и те бяха поразени пред Изра-
иля. [11] Израилевите мъже излязоха от Масфа, 11
та гониха филистимците, и поразяваха ги до
под Вет-хар. [12] Тогава Самуил взе един камък 12
та го постави между Масфа и Сен, и нарече го
Евен-езер°, като казваше: До тука ни помогна
Господ. [13] Така филистимците бяха покорени и 13
не дойдоха вече в Израилевите предели; и Гос-
подната ръка беше против филистимците през
всичките дни на Самуила. [14] И градовете, които 14
филистимците бяха превзели от Израиля, бя-
ха повърнати на Израиля, от Акарон до Гет; и
Израил освободи техните околности от ръката
на филистимците. А между Израиля и аморей-
ците имаше мир. [15] И Самуил съдеше Израиля 15
през всичките дни на живота си. [16] И всяка го- 16
дина той отиваше да обикаля Ветил, Галгал и
Масфа, и съдеше Израиля във всички тия ме-
ста; [17] а *после* се връщаше в Рама, защото домът 17
му беше там, па и там съдеше Израиля. Там из-
дигна и олтар на Господа.

[1] Самуил, когато остаря, постави синовете **8**
си съдии над Израиля. [2] Името на първород-
ния му беше Иоил, а името на втория му Авия; 2
те бяха съдии във Вир-савее. [3] Но синовете му 3
не ходеха в неговите пътища, но се отклониха
та отиваха след сребролюбието, и вземаха подкуп, и извръщаха правосъдието. [4] Тогава 4
всичките Израилеви старейшини се събраха, та
дойдоха при Самуила в Рама и му рекоха: [5] Ето, 5
ти остаря, и синовете ти не ходят в твоите пъти-
ща; постави ни, прочее, цар, който да ни съди,
както е у всичките народи. [6] Обаче на Самуи- 6
ла не бе угодно гдето рекоха: Дай ни цар, кой-
то да ни съди. И Самуил се помоли на Госпо-
да. [7] А Господ каза на Самуила: Послушай гла- 7
са на людете за всичко, що ти говорят, защото
не отхвърлиха тебе, но Мене отхвърлиха, за да
не царувам над тях. [8] Според всичките дела, ко- 8
ито те са вършили от деня, когато съм ги из-
вел от Египет дори до тоя ден, като са Ме оста-
вяли и са служили на други богове, така пра-
вят и на тебе. [9] Сега, прочее, слушай гласа им, 9
обаче тържествено протестирай пред тях, и по-
кажи им как ще постъпва царят, който ще ца-
рува над тях. [10] Самуил, прочее, каза всичките 10
Господни думи на людете, които искаха цар от
него. [11] Каза още: Така ще постъпва царят, кой- 11
то ще се възцари над вас; ще взема синовете ви
и ще ги определя за колесниците си, и да му бъ-
дат конници, и за да тичат пред колесниците

6.18 Или: Авел. **7.12** Т.е., Камък на Помощ.

12 му. 12 И ще си ги назначава хилядници и петде-
сетници, и *ще ги поставя* да работят земята му,
да жънат жетвата му, и да правят военните му
13 оръжия и приборите за колесниците му. 13 Ще
взема и дъщерите ви за мироварици и готвачки
14 и хлебарки. 14 И ще взема по-добрите от нивите ви, лозята ви и маслините ви и ще ги дава на
15 слугите си. 15 Ще взема и десетъка от посевите
ви и от лозята ви и ще ги дава на скопците си
16 и на слугите си. 16 И ще взема слугите ви, слугините ви, по-добрите момчета, и ослите ви и
17 ще ги употребява в своите работи. 17 Ще взема
десетък от стадата ви; и вие ще му бъдете слу-
18 ги. 18 В оня ден ще викате поради царя си, когото ще сте си избрали; но Господ няма да ви
19 послуша в оня ден. 19 Обаче, людете не искаха
да послушат Самуиловия глас, а рекоха: Не, но
20 цар нека има над нас, 20 за да бъдем и ние както всичките народи, и нашият цар да ни съди,
21 и да ни предвожда, и да воюва в боевете ни. 21 И
Самуил, като изслуша всичките думи на людете,
22 каза ги в ушите на Господа. 22 А Господ каза на Самуила: Послушай гласа им и постави им цар. Тогава Самуил каза на Израилевите мъже: Идете всеки в града си.

9 1 Имаше човек от Вениамина на име Кис,
син на Авиила, син на Серора, син на Вехората,
син на Афия, човек вениаминец, силен и хра-
2 бър. 2 А той имаше син на име Саул, отборен и твърде красив; между израилтяните нямаше човек по-красив от него; от рамената си и нагоре беше по-висок от всичките люде. 3 И осли-
3 ците на Сауловия баща се изгубиха; затова Кис каза на сина си Саула: Вземи сега със себе си един от слугите и стани та иди да търсиш ослиците. 4 И тъй, той мина през Ефремовата хълмиста земя, мина и през земята Салиса, но не ги намериха; после мина през земята Саалим, но и там ги нямаше; и заминаха през Вениами-
5 новата земя, но не ги намериха. 5 А когато дойдоха в земята Суф, Саул каза на слугата, който беше с него: Ела да се върнем; да не би баща ми да престане *да се грижи* за ослиците, и да
6 започне да мисли за нас. 6 А той му рече: Ето в тоя град има Божий човек, човек, който е на почит; всичко що казва непременно се сбъдва; да идем, прочее, там, негли би могъл да ни каже
7 *нещо* за това, поради което пътуваме. 7 И Саул каза на слугата си: Но ако отидем, какво да занесем на човека? защото хлябът в съдовете ни се свърши, и няма подарък да занесем на Бо-
8 жия човек. Що имаме? 8 И слугата пак отговори на Саула, казвайки: Ето в ръката ми се намира четвърт сребърен сикъл, *който* ще дам на
9 Божия човек, за да ни покаже пътя. 9 (В старо време в Израиля, когато някой отиваше да се допита до Бога, думаше така: Елате да идем при гледача; защото оня, който се нарича пророк, се наричаше по-напред гледач). 10 Тогава Саул ка- 10
за на слугата си: Добре казваш; ела да идем. И тъй отидоха в града, гдето беше Божият човек.
11 И като се изкачваха по нагорнището към гра- 11
да, намериха моми излезли да налеят вода и казаха им: Тук ли е гледачът? 12 А те в отговор ка- 12
заха им: Тук е; ето го пред тебе; побързай сега, защото днес дойде в града, понеже людете имат днес жертва на високото място. 13 Щом възле- 13
зете в града, ще го намерите преди да се изкачи на високото място да яде; защото людете не ядат до като не дойде той, понеже той благославя жертвата; след това поканените ядат. И тъй, качете се сега, защото около тоя час ще го намерите. 14 Прочее, те се изкачиха към града; и като 14
влизаха в града, ето Самуил излизаше насреща им, за да се изкачи на високото място. 15 А Го- 15
сподь беше открил на Самуила, един ден преди да дойде Саул, като беше казал: 16 Утре около тоя 16
час ще изпратя до тебе човек от Вениаминовата земя; него да помажеш княз над людете Ми Израиля, и той ще избави людете Ми от ръката на филистимците; защото Аз погледнах благосклонно към людете Си, понеже викът им стигна до Мене. 17 И когато Самуил видя Саула, Гос- 17
под му рече: Ето човекът, за когото ти говорих! Той ще началствува над людете Ми. 18 В същото 18
време Саул се приближи до Самуила в портата и каза: Покажи ми, моля, где е къщата на гледача. 19 И Самуил в отговор рече на Саула: Аз 19
съм гледачът; изкачвай се пред мене на високото място, за да ядете днес с мене; а утре ще те изпратя, и ще ти явя всичко, що имаш на сърцето си. 20 А колкото за ослиците ти, които се 20
изгубиха преди три дена, нямай грижа за тях, защото се намериха. И към кого е всичкото желание на Израиля? не е ли към тебе и към целия дом на баща ти? 21 А Саул в отговор рече: Не 21
съм ли аз Вениаминец, от най-малкото от Израилевите племена? и не е ли семейството ми най-малко от всичките семейства на Вениаминовото племе? Защо, прочее, ми говориш по тоя начин? 22 А Самуил взе Саула и слугата му та ги 22
въведе в гостната стая, и даде им първото място между поканените, които бяха около тридесет души. 23 Тогава Самуил каза на готвача: Донеси 23
дела, който ти дадох, за който ти рекох: Пази това при себе си. 24 И така, готвачът дигна бед- 24
рото и онова, що беше върху него та го сложи пред Саула. И *Самуил* рече: Ето запазеното; тури го пред себе си та яж, защото за тоя час то е било запазено за тебе след като рекох, че ще

поканя людете. И тъй Саул яде със Самуила в
25 оня ден. 25 И като слязоха от високото място в
града, *Самуил* се разговори със Саула на къщ-
26 ния покрив. 26 И станаха рано; и около зазоря-
ване Самуил повика Саула на къщния покрив,
казвайки: Стани да те изпратя. И Саул стана, та
27 излязоха вън двамата, той и Самуил. 27 А като
слизаха към градския край, Самуил каза на Са-
ула: Заповядай на слугата да замине пред нас,
(и той замина); а ти постой малко, за да ти из-
вестя Божието слово.

10 1 Тогава Самуил взе съда с миро та го изля
на главата му, целуна го и каза: Не помаза ли
2 те Господ за княз над наследството Си? 2 Като
си заминеш днес от мене, ще намериш двама
човека близо при Рахилиния гроб, във Вени-
аминовата земя у Селса; и те ще ти рекат: На-
мериха се ослиците, които ти отиде да търсиш;
и, ето, баща ти престана да се грижи за осли-
ците, та много скърби за вас, като казва: Какво
3 да правя за сина си? 3 И като идеш по-нататък,
от там ще дойдеш до дъба на Тавор, и там ще
те посрещнат трима човека, които отиват към
Бога във Ветил, от които един носи три ярета,
а друг носи три хляба, а друг носи мех с вино;
4 4 и те ще те поздравят и ще ти дадат два хля-
5 ба, които да приемеш от ръцете им. 5 После ще
стигнеш до Божия хълм, гдето е филистимски-
ят гарнизон; и като стигнеш там, в града, ще
срещнеш дружина пророци, слизащи от висо-
кото място, предшествувани от псалтир, тъпан-
6 че, свирка и китара, и те пророкуващи. 6 Тога-
ва ще дойде Господният Дух върху тебе, та ще
пророкуваш заедно с тях, и ще се промениш в
7 друг човек. 7 А когато тия знамения дойдат на
тебе, прави каквото случаят позволява; защо-
8 то Бог е с тебе. 8 После слез ти пред мене в Га-
лгал; и, ето, аз ще сляза при тебе, за да принеса
всеизгаряния и да пожертвувам примирителни
жертви; чакай седем дена, докато дойда при те-
9 бе и ти кажа що да сториш. 9 И когато обърна
гърба си да си замине от Самуила, Бог му даде
друго сърце; и всички ония знамения се сбъд-
10 наха в същия ден. 10 Като дойдоха там на хълма,
ето, дружина пророци го посрещнаха: и Божи-
ят Дух дойде със сила върху него, и той проро-
11 кува между тях. 11 И като видяха всички, които
го познаваха по-напред, че, ето, пророкуваше
между пророците, тогава людете казваха едни
на други: Що е станало на Кисовия син? и Саул
12 ли е между пророците? 12 А един от ония, които
бяха от там, проговори казвайки: Но кой е тех-
ният баща? От това стана поговорка: И Саул ли
13 е между пророците? 13 И като свърши пророку-
ването си, дойде на високото място. 14 И стри- 14
ката на Саула рече на него и на слугата му: Къде
ходихте? И той каза: Да търсим ослите; и кога-
то видяхме, че ги няма, отидохме при Самуи-
ла. 15 И Сауловият стрика рече: Я ми кажи що 15
ви рече Самуил. 16 И Саул рече на стрика си: 16
Каза ни положително, че ослиците се намери-
ха. Но не му яви това, което Самуил беше ка-
зал за царството. 17 След това Самуил събра лю- 17
дете при Господа в Масфа 18 и рече на израил- 18
тяните: Така говори Господ Израилевият Бог:
Аз изведох Израиля из Египет, и ви избавих от
ръката на египтяните и от ръката на всичките
царства, които ви притесняваха. 19 А вие днес 19
отхвърлихте вашия Бог, Който сам ви избавя
от всичките ви бедствия и скърби, и рекохте
Му: Непременно да поставиш цар над нас. Сега,
прочее, застанете пред Господа според племе-
ната си и според хилядите си. 20 И когато Саму- 20
ил накара да се приближат всичките Израилеви
племена, хвана се *с жребие* Вениаминовото
племе. 21 И като накара да се приближи Вени- 21
аминовото племе според семействата си, хва-
на се семейството на Матри; и хвана се Кисо-
вият син Саул, но като го потърсиха, той не се
намери. 22 Затова, допитаха се пак до Господа: 22
Човекът дошъл ли е вече тук? И Господ отго-
вори: Ето, той се е скрил между вещите. 23 То- 23
гава се завтекоха та го взеха от там; и като за-
стана между людете, беше по-висок от всички-
те люде от раменета си и нагоре. 24 Тогава Са- 24
муил каза на всичките люде: Виждате ли онзи,
когото Господ избра, че няма подобен на него
между всичките люде? И всичките люде изви-
каха, казвайки: Да живее царят! 25 После Саму- 25
ил съобщи на людете как ще се реди царството,
и като го написа в книга, положи я пред Гос-
пода. Тогава Самуил разпусна всичките люде,
всеки у дома му. 26 Също и Саул˚ отиде у дома 26
си в Гавая, и с него отиде един полк силни мъ-
же, до чиито сърца Бог беше се докоснал. 27 Но 27
някои лоши човеци рекоха: Как ще ни избави
той? И презираха го, и не му принасяха дарове;
а той се правеше на глух.

11 1 След това амонецът Наас възлезе та раз-
положи стан против Явис-галаад; и всичките
явиски мъже казаха на Нааса: Направи дого-
вор с нас, и ще ти слугуваме. 2 И амонецът На- 2
ас им каза: С това условие ще направя *договор* с
вас: да извъртя десните очи на всички ви; и ще
положа това за позор върху целия Израил. 3 И 3
явиските старейшини му казаха: Дай ни седем
дена срок, за да пратим вестители по всичките
предели на Израиля; и тогава, ако няма кой да

10.26 В изданието от 1940 г. Самуил - печатна грешка.

ни избави, ще излезем към тебе. 4 И тъй вести-
4 телите дойдоха в Сауловия *град* Гавая та казаха
тия думи на всеослушание пред людете; и всич-
5 ките люде плакаха с висок глас. 5 А, ето, Саул
идеше подир воловете от полето: и Саул рече:
Какво е на людете та плачат? И съобщиха му
6 думите на явиските мъже. 6 Тогава дойде Бо-
жият Дух със сила върху Саула, когато чу ония
7 думи, и гневът му пламна твърде много. 7 И взе
два вола, и като ги наряза на части прати ги по
всичките предели на Израиля чрез вестители,
за да кажат: Който не излезе подир Саула и по-
дир Самуила, така ще се направи на воловете
му. И страх от Господа обзе людете; и излязо-
8 ха като един човек. 8 И като ги преброи у Везек,
израилтяните бяха триста хиляди души, а Юдо-
9 вите мъже тридесет хиляди души. 9 И рекоха на
вестителите, които бяха дошли: Така да кажете
на явис-галаадските мъже, утре като припече
слънцето, ще ви дойде избавление. А когато
вестителите дойдоха и известиха на явиските
10 мъже, те се зарадваха. 10 И явиските мъже реко-
ха *на амонците*: Утре ще излезем към вас, и вие
11 ни направете всичко, що ви се вижда добро. 11 И
на утринта Саул раздели людете на три полка;
и във *време на* утринната стража те навлязоха
всред стана, и поразяваха амонците докато се
стопли денят; и оцелелите от тях се разпиляха
до толкоз, щото нито двама от тях не остана-
12 ха заедно. 12 Тогава людете казаха на Самуила:
Кой е онзи що рече: Саул ли ще се възцари над
13 нас? Доведете тия мъже, за да ги избием. 13 Но
Саул каза: Никой няма да бъде убит тоя ден; за-
щото днес Господ извърши избавление в Изра-
14 иля. 14 Тогава Самуил каза на людете: Дойдете
да идем в Галгал и там да възобновим царство-
15 то. 15 И така, всичките люде отидоха в Галгал,
и поставиха Саула цар пред Господа там в Га-
лгал; там и пожертвуваха примирителни жерт-
ви пред Господа; и Саул и всичките Израилеви
мъже се развеселиха там твърде много.

12 1 Тогава Самуил каза на целия Израил: Ето,
послушах гласа ви за всичко, що ми казахте,
2 и поставих цар над вас. 2 И сега, ето, царят ви
предвожда; а аз съм стар и белокос, и, ето, си-
новете ми са с вас; и обходата ми от младостта
3 ми до днес е пред вас. 3 Ето ме: свидетелствува-
йте против мене пред Господа и пред помаза-
ника Му - Кому съм взел вола? или кому съм
взел осела? или кого съм онеправдал? кого съм
притеснил? или из ръката на кого съм взел под-
куп, за да ослепя очите си с него, та да ви го
4 върна? 4 А те рекоха: Не си ни онеправдал, ни-
то си ни притеснил, нито си взел нещо от ръ-
5 ката на някого. 5 И рече им: Свидетел ви е Гос-
под, свидетел е и Неговият помазаник днес, че
не намерихте нищо в ръката ми. И те отговори-
ха: Свидетел е. 6 И рече Самуил на людете: Гос- 6
под е, Който постави Моисея и Аарона и изведе
бащите ви от Египетската земя. 7 Сега, прочее, 7
застанете, за да разсъждавам с вас пред Госпо-
да за всичките справедливи дела, които Господ
направи вам и на бащите ви. 8 Когато Яков дой- 8
де в Египет, и бащите ви извикаха към Госпо-
да, тогава Господ прати Моисея и Аарона, ко-
ито изведоха бащите ви из Египет и заселиха
ги на това място. 9 Те обаче забравиха Господа 9
своя Бог; затова ги предаде в ръката на Сисара,
асорския военачалник, в ръката на филистим-
ците и в ръката на моавския цар, които воюваха
против тях. 10 Тогава те извикаха към Господа, 10
казвайки: Съгрешихме, понеже оставихме Гос-
пода та служихме на ваалимите и на астартите;
но сега избави ни от ръката на неприятелите
ни, и ще Ти служим. 11 И Господ изпрати Ер- 11
ваала, Водана, Ефтая и Самуила та ви избави
от ръката на неприятелите ви от всякъде; и вие
живяхте в безопасност. 12 Но когато видяхте, че 12
Наас, царят на амонците, дойде против вас, ре-
кохте ми: Не, но цар да царува над нас, - когато
Господ вашият Бог ви беше цар. 13 Сега, прочее, 13
ето царят, когото избрахте, когото искахте! и,
ето Господ постави цар над вас. 14 Ако се боите 14
от Господа и Му служите, и слушате гласа Му,
и не въставате против Господното повеление,
и следвате Господа вашия Бог, както вие, така
и царят, който царува над вас, *добре*; 15 но, ако 15
не слушате Господния глас, а въставате против
Господното повеление, тогава Господната ръ-
ка ще бъде против, вас, както беше против ба-
щите ви. 16 Сега, прочее, застанете та вижте то- 16
ва велико дело, което Господ ще направи пред
очите ви. 17 Не е ли днес жетва на пшеницата? 17
Ще призова Господа; и Той ще прати гръмове
и дъжд, за да познаете и видите, че злото, кое-
то направихте, като си поискахте цар, е голямо
пред Господа. 18 Тогава Самуил призва Госпо- 18
да; и Господ прати гръмове и дъжд през същия
ден; и всичките люде се уплашиха твърде мно-
го от Господа и от Самуила. 19 И всичките лю- 19
де казаха на Самуила: Помоли се за слугите си
на Господа твоя Бог, за да не измрем; защото
върху всичките си грехове притурихме и това
зло, да искаме за себе си цар. 20 И Самуил каза 20
на людете: Не бойте се; вие наистина сторих-
те всичко това зло; но да се не отклоните та да
не следвате Господа, а служете Господу от все
сърце; 21 и да се не отклоните, защото *тогава ще* 21
идете след суетностите, които не могат да полз-
ват, или да избавят, понеже са суетни. 22 Защото 22

Господ няма да остави людете Си заради великото Си Име, понеже Господ благоволи да ви
23 направи Свои люде. 23 А колкото за мене, да не даде Бог да съгреша на Господа, като престана да се моля за вас! но ще ви уча добрия и правия
24 път. 24 Само бойте се от Господа, и служете Му искрено от все сърце; защото помислете колко
25 велики дела извърши Той за вас. 25 Но ако следвате да струвате зло, тогава и вие и царят ви ще погинете.

13 1 *До това време* Саул беше царувал една година; а като царува две години над Израиля,
2 2 Саул си избра три хиляди мъже от Израиля, от които две хиляди бяха със Саула в Михмас и в хълма Ветил, а хиляда бяха с Ионатана в Гавая Вениаминова; а останалата част от людете
3 изпрати, всеки в шатъра му. 3 И Ионатан порази филистимския гарнизон, който беше в Гава; и филистимците чуха. И Саул извести *това* с тръба по цялата земя, като казваше: Нека чуят
4 и евреите. 4 И така, целият Израил чу да говорят, че Саул поразил филистимския гарнизон, и че Израил станал омразен на филистимците. И людете се събраха в Галгал да следват Саула.
5 5 А филистимците се събраха да се бият с Израиля, тридесет хиляди колесници и шест хиляди конници и люде по множество, като пясъка край морския бряг; и възлязоха та разположиха
6 стан в Михмас, на изток от Ветавен. 6 Когато Израилевите мъже видяха, че бяха поставени на тясно, (защото людете бяха на тясно), тогава людете се скриха в пещерите, в гъсталаците, в скалите, в канарите и в рововете. 7 И някои от евреите преминаха Иордан към Гадовата и Галаадската земя. А колкото за Саула,
8 той беше още в Галгал; и всичките люде вървяха подир него с трепет. 8 И чака седем дена, според определеното от Самуила време; а понеже Самуил не беше дошъл в Галгал, и людете
9 се разпръсваха от него, 9 затова рече Саул: Донесете тука при мене всеизгарянето и примирителните приноси. И той принесе всеизгарянето.
10 10 И щом свърши принасянето на всеизгарянето, ето, Самуил дойде; и Саул излезе да
11 го посрещне и да го поздрави. 11 А Самуил каза: Що стори ти? И Саул рече: Понеже видях, че людете се разпръсваха от мене, и че ти не дойде на определеното време, а филистимците се
12 събираха в Михмас, 12 затова си рекох, сега филистимците ще нападнат върху мене в Галгал, а пък аз не съм отправил молба към Господа;
13 и тъй, дръзнах и принесох всеизгарянето. 13 И Самуил каза на Саула: Безумие си сторил ти, гдето не опази повелението, което Господ твоят Бог ти заповяда; защото Господ щеше сега да утвърди царството ти над Израиля до века.
14 14 Но сега царството ти няма да трае; Господ Си потърси човек според сърцето Си, и него определи да бъде княз над людете Му, понеже ти не
15 опази онова, което Господ ти заповяда. 15 Тогава Самуил стана та отиде от Галгал в Гавая Вениаминова. А Саул преброи людете, които се намираха с него; *и те бяха* около шестотин мъже.
16 16 Саул и син му Ионатан и людете, които се намираха с тях, седяха в Гавая Вениаминова; а филистимците бяха разположили стан в Михмас.
17 17 И от филистимския стан излязоха три чети грабители; една чета се отправи по пътя за
18 Офра към земята Согал; 18 друга чета се отправи по пътя за Веторон; а друга чета се отправи по пътя за околността, която гледа към долината Севоим къде пустинята.
19 19 А в цялата Израилева земя не се намираше ковач, защото филистимците рекоха: Да не би евреите да си направят мечове или копия,
20 20 но всичките израилтяни слизаха при филистимците, за да наклепят всеки търнокопа си, палешника си, брадвата си
21 и мотиката си. 21 Обаче, имаха пила за търнокопите, палешниците, тризъбците и брадвите,
22 и за да острят остените. 22 Затова, в деня на боя не се намираше нито нож, ни копие в ръката на някого от людете, които бяха със Саула и Ионатана; в Саула, обаче, и в сина му Ионатана намериха се.
23 23 А филистимският гарнизон излезе към прохода на Михмас.

14 1 А един ден Сауловият син Ионатан каза на момъка оръженосеца си: Дойди, да преминем към филистимския гарнизон, който е насреща. Но на баща си не каза това. 2 А Саул седеше при
2 Гавайския край, под наровото дърво, което е в Мигрон; и людете, които бяха с него възлизаха
3 на около шестотин мъже. 3 И Ахия син на Ахитова, брат на Ихавода, син на Финееса, син на Илия, бе Господният свещеник в Сило и носеше ефод. И людете не знаеха, че Ионатан е
4 преминал. 4 А между проходите, през които Ионатан искаше да мине към филистимския гарнизон, имаше остра скала от едната страна, и остра скала от другата страна; името на едната беше Восес, а името на другата Сене. 5 Едната ска-
5 ла се издигаше на север срещу Михмас, а другата на юг срещу Гавая. 6 Ионатан, прочее, каза на
6 момъка оръженосеца си: Дойди да преминем към гарнизона на тия необрязани, негли Господ подействува за нас; защото нищо не пречи на Господа да спаси чрез мнозина или чрез
7 малцина. 7 И рече му оръженосецът му: Стори все що ти е на сърце; върви напред; ето, аз съм
8 с тебе според сърцето ти. 8 Тогава рече Ионатан: Ето, ще преминем към тия мъже и ще им

9 се явим. [9] Ако ни говорят така: Стойте докато
дойдем при вас, тогава ще застанем на място-
10 то си и няма да се възкачим при тях. [10] Но ако
говорят така: качете се при нас, тогава ще се
възкачим, защото Бог ги предаде в ръката ни.
11 Това ще ни служи за знак. [11] И тъй, и двамата
се появиха на филистимския гарнизон; и фили-
стимците рекоха: Ето, евреите излизат из дуп-
12 ките, гдето бяха се скрили. [12] И мъжете на гар-
низона проговориха на Ионатана и на оръже-
носеца му казвайки: Качете се при нас и ще ви
покажем нещо. Тогава Ионатан каза на оръже-
носеца си: Възкачи се след мене, защото Гос-
13 под ги предаде в Израилевата ръка. [13] И тъй,
Ионатан пълзя нагоре с ръцете си и с нозете
си, и оръженосецът му след него. И те паднаха
пред Ионатана; и оръженосецът му ги убиваше
14 след него. [14] И в това първо поражение, което
Ионатан и оръженосецът му нанесоха, паднаха около двадесет мъже, в едно пространство
15 от половин уврат земя. [15] И стана трепет в ста-
на, по нивите, и между всичките люде; гарни-
зона и грабителите също потрепераха, и земята
се тресеше, така щото стана твърде голям тре-
16 пет. [16] И като наблюдаваха Сауловите стражи в
Гавая Вениаминова, ето, множеството се разто-
17 пяваше и се разотиваше *тук* таме. [17] Тогава Са-
ул каза на людете, които бяха с него: Преброй-
те сега, та вижте, кой от нас е отишъл. И като
преброиха, ето, Ионатан и оръженосецът му ги
18 нямаше. [18] И Саул каза на Ахия: Донеси тук Бо-
жия ковчег, (защото в това време Божият ков-
19 чег беше *там* с израилтяните). [19] А докато гово-
реше Саул на свещеника, смущението във фи-
листимския стан продължаваше да се увеличава; затова Саул каза на свещеника: Оттегли ръ-
20 ката си. [20] И Саул и всичките люде, които бяха
с него, се събраха та дойдоха до сражението; и,
ето, мечът на всекиго бе против другаря му, и
21 имаше твърде голямо поражение. [21] И евреите,
които по-напред бяха с филистимците, и кои-
то бяха дошли с тях в стана от околните *мест-
ности*, те също *се обърнаха* да помогнат на из-
раилтяните, които бяха със Саула и Ионатана.
22 [22] Тоже и всичките Израилеви мъже, които бя-
ха се крили в Ефремовата хълмиста земя, като
чуха, че филистимците бягали, завтекоха се и
23 те в сражението да ги преследват. [23] Така в оня
ден Господ избави Израиля; и битката се прост-
24 ря до Ветавен. [24] А Израилевите мъже се измъ-
чиха в оня ден, защото Саул закле людете, каз-
вайки: Проклет онзи, който вкуси храна до ве-
черта, докато отмъстя на неприятелите си. За-
25 това никой от людете не вкуси храна. [25] А като
дойдоха всичките люде в един гъсталак, гдето
имаше мед по земята, [26] и като влязоха люде- 26
те в гъсталака, ето, медът покапваше; но никой
не приближи ръка до устата си, защото людете
се бояха от клетвата. [27] Ионатан, обаче, не бе- 27
ше чул че баща му заклел людете, затова про-
стря края на тоягата, която беше в ръката му,
та я натопи в медената пита, и тури ръката си в
устата си; и светна му на очите. [28] А един от лю- 28
дете проговори, казвайки: Баща ти строго зак-
ле людете, като каза: Проклет оня, който вкуси
храна днес, - макар че людете бяха изнемощели. [29] А Ионатан каза: Баща ми смути света. Я 29
вижте как ми светна на очите, защото вкусих
малко от тоя мед; [30] колко повече, ако людете 30
бяха яли днес свободно от користите, които на-
мериха у неприятелите си! защото не щеше ли
сега да стане по-голямо клане на филистимци-
те? [31] И през оня ден те поразиха филистимците 31
от Михмас до Еалон; но людете бяха много из-
немощели. [32] Затова людете се нахвърлиха вър- 32
ху користите, и като взеха овци, говеда и телци
заклаха ги по земята; и людете ядоха с кръв-
та. [33] Тогава известиха на Саула като му каза- 33
ха: Ето, людете съгрешават на Господа, защо-
то ядат с кръвта. А той каза: Престъпници ста-
нахте; търколете голям камък към мене *преди
да се свърши* денят. [34] И рече Саул: Разотивай- 34
те се между людете та им кажете: Докарайте ми
тук всеки говедото си и всеки овцата си, та за-
колете тук и яжте; и не съгрешавайте на Госпо-
да като ядете с кръвта. И тъй, оная нощ всич-
ките докараха всеки говедото си със себе си и
ги заклаха там. [35] И Саул издигна олтар на Гос- 35
пода; това беше първият олтар, който той из-
дигна на Господа. [36] Тогава Саул каза: Да сле- 36
зем подир филистимците през нощта, и да ги
разграбим преди да се развидели и да не ос-
тавим ни един от тях. А те казаха: Направи ка-
вото ти се вижда добро. Тогава рече свещени-
кът: Да се приближим тук при Бога. [37] И Саул 37
се допита до Бога: Да сляза ли подир филистим-
ците? ще ги предадеш ли в ръката на Израиля?
Но не му отговори оня ден. [38] Тогава рече Са- 38
ул: Приближете се тук всички краища на люде-
те та се научете и вижте у кого е било прегреше-
ние днес; [39] защото *заклевам се* в живота на Гос- 39
пода, Който избавя Израиля, даже и в сина ми
Ионатана ако бъде; непременно ще се умъртви.
Но не му отговори ни един между всичките лю-
де. [40] И рече на целия Израил: Застанете вие на 40
едната страна, и аз и син ми Ионатан ще заста-
нем на другата страна. И людете казаха на Са-
ула: Стори каквото ти се вижда добро. [41] Тогава 41
рече Саул на Господа Израилевия Бог: Покажи
чрез жребието истината. И хванаха се Ионатан

42 и Саул, а людете бяха отпуснати. 42 И рече Саул:
Хвърлете *жребие* между мене и сина ми Ио-
43 натана. И хвана се Ионатан. 43 Тогава Саул каза на
Ионатана: Кажи ми какво си сторил. И Ио-
натан му яви, като рече: Наистина вкусих малко
мед с края на тоягата, която имах в ръката си;
44 и, ето, трябва да умра! 44 И рече Саул: Така да
направи Бог. да! и повече да притури; непре-
45 менно ще умреш, Ионатане. 45 А людете рекоха
на Саула: Ионатан ли ще умре, който извърши
това велико избавление в Израиля? Да не да-
де Бог! *Заклеваме се* в живота на Господа, ни-
то един косъм от главата му няма да падне на
земята; защото той действува с Бога днес. Така
46 людете избавиха Ионатана, та не умря. 46 То-
гава Саул се върна от преследването на фили-
стимците; а филистимците отидоха на мястото
47 си. 47 А Саул, като бе поел царуването над Изра-
иля, воюва против всичките си околни непри-
ятели: против Моава, против амонците, против
Едома, против совските царе, и против фили-
стимците; и на където и да се обръщаше, все
48 побеждаваше; 48 и като действуваше бързо по-
рази и Амалика, и избави Израиля от ръката
49 на ония, които ги разграбваха. 49 А синовете на
Саула бяха: Ионатан, Иисуй и Мелхисуе; и име-
ната на двете му дъщери бяха: Мерава, името на
първородната, и Михала, името на по-младата.
50 50 А името на жената на Саула беше Ахиноама,
Ахимаасова дъщеря; и името на военачалника
му беше Авенир, син на Сауловия стрика Нир.
51 51 А Кис Сауловият баща и Нир Авенировият
52 баща, бяха Авиилови синове. 52 И през всички-
те дни на Саула се водеше силна война против
филистимците; и когато Саул виждаше някой
мъж силен или храбър вземаше го при себе си.

15 1 След това Самуил каза на Саула: Господ ме
изпрати да те помажа цар над людете Му, над
Израиля; сега, прочее, послушай гласа на Гос-
2 подните думи. 2 Така казва Господ на Силите:
Забелязал съм онова, което стори Амалик на
Израиля, как му се възпротиви на пътя, кога-
3 то идеше от Египет. 3 Иди сега та порази Ама-
лика, обречи на изтребление всичко, що има, и
не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бо-
4 зайниче, говедо и овца, камила и осел. 4 Про-
чее, Саул повика людете та ги преброи в Те-
лаам *и бяха* двеста хиляди пешаци *израилтя-
ни* и десет хиляди Юдови мъже. 5 И Саул дойде
5 до един амаликов град и постави засада в до-
6 лината. 6 А Саул каза на кенейците: Идете, от-
теглете се, слезте отсред амаличаните, за да не
ви изтребя с тях; защото вие постъпвахте с бла-
гост към всичките израилтяни, когато идеха от
Египет. И така, кенейците се оттеглиха отсред
амаличаните. 7 И Саул порази амаличаните от 7
Евила до прохода на Сур, срещу Египет. 8 И хва- 8
на жив амаличкия цар Агаг, а изтреби всички-
те люде с острото на ножа. 9 Саул, обаче, и лю- 9
дете пощадиха Агага, и по-добрите от овците
и от говедата и от угоените, и агнетата и всич-
ко, което беше добро, и не искаха да ги обрекат
на изтребление; но всичко, което беше изхабе-
но и нямаше стойност, него изтребиха. 10 Тога- 10
ва Господното слово дойде към Самуила и каза:
11 Разкаях се, гдето поставих Саула цар, понеже 11
той се отвърна от да Ме следва, и не извърши
повеленията Ми. А това нещо възмути Самуи-
ла, и той викаше към Господа цялата нощ. 12 И 12
на утринта, като стана Самуил рано, за да по-
срещне Саула, известиха на Самуила казвайки:
Саул дойде в Кармил, и, ето, като си издигна
паметник˚, обърна се та замина и слезе в Га-
лгал. 13 И когато Самуил дойде при Саула, Са- 13
ул му каза: Благословен да си от Господа! из-
пълних Господната заповед. 14 Но Самуил каза: 14
Що значи тогава това блеене на овци в ушите
ми, и тоя рев на говеда, що слушам? 15 И Саул 15
отговори: От амаличаните ги докараха; защото
людете пощадиха по-добрите от овците и от го-
ведата, за да пожертвуват на Господа твоя Бог;
а другите обрекохме на изтребление. 16 Тогава 16
Самуил каза на Саула: Почакай, и ще ти изве-
стя какво ми говори Господ нощес. А той му
рече: Казвай. 17 И рече Самуил: Когато ти бе- 17
ше малък пред собствените си очи, не стана ли
глава на Израилевите племена? Господ те по-
маза цар над Израиля, 18 и Господ те изпрати 18
на път и рече: Иди та изтреби грешните ама-
личани, и воювай против тях догде се довър-
шат. 19 Защо, прочее, не послуша ти Господния 19
глас, но се нахвърли на користите, та стори то-
ва зло пред Господа? 20 А Саул каза на Самуила: 20
Да! послушах Господния глас, и отидох в пътя,
по който Господ ме изпрати, и доведох амали-
кия цар Агаг, а амаличаните обрекох на изтре-
бление. 21 Но людете взеха от користите овци и 21
говеда, по-добрите от обречените неща, за да
пожертвуват на Господа твоя Бог в Галгал. 22 И 22
рече Самуил: Всеизгаряниятa и жертвите угод-
ни ли са тъй Господу, както слушането Господ-
ния глас? Ето, послушанието е по-приемливо
от жертвата, и покорността - от тлъстината на
овни. 23 Защото непокорността е като греха на 23
чародейството, и упорството като нечестието и
идолопоклонството. Понеже ти отхвърли сло-
вото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не
си цар. 24 Тогава Саул каза на Самуила: Съгре- 24

15.12 Еврейски: Ръка.

ших; защото престъпих Господното повеление
и твоите думи, понеже се убоях от людете и по-
25 слушах техния глас. 25 Сега, прочее, прости, мо-
ля, съгрешението ми, и върни се с мене, за да
26 се поклоня Господу. 26 А Самуил каза на Саула:
Няма да се върна с тебе, защото ти отхвърли
Господното слово, и Господ отхвърли тебе, да
27 не бъдеш цар над Израиля. 27 И като се обърна
Самуил да си отиде, той хвана полата на манти-
28 ята му, и тя се раздра. 28 И рече му Самуил: Гос-
под откъсна днес Израилевото царство от те-
бе и го даде на един твой ближен, който е по-
29 добър от тебе. 29 Па и Силният Израилев няма
да излъже, нито да се разкае; защото Той не е
30 човек та да се разкайва. 30 А той каза: Съгре-
ших; но сега стори ми чест, моля пред старей-
шините на людете ми и пред Израиля, и върни
се с мене, за да се поклоня на Господа твоя Бог.
31 31 И тъй, Самуил се върна *и отиде* след Саула; и
32 Саул се поклони на Господа. 32 Тогава рече Са-
муил: Доведете ми тук амаличкия цар Агаг. И
Агаг дойде при него весело, защото си казва-
ше: Непременно горчивината на смъртта ще е
33 преминала. 33 А Самуил рече: Както мечът ти
е обезчадил жени, така и твоята майка ще се
обезчади между жените. И Самуил съсече Ага-
34 га пред Господа в Галгал. 34 Тогава Самуил си
отиде в Рама, а Саул отиде у дома си в Гавая Са-
35 улова. 35 И Самуил не видя вече Саула до деня
на смъртта си; обаче Самуил плачеше за Саула.
И Господ се разкая, за гдето беше поставил Са-
ула цар над Израиля.

16 1 Тогава Господ каза на Самуила: До кога ще
плачеш за Саула, тъй като Аз съм го отхвър-
лил да не царува над Израиля? Напълни рога
си с миро та иди; Аз те изпращам при витлее-
меца Есей; защото Си промислих цар измежду
2 неговите синове. 2 А Самуил каза: Как да ида?
ако чуе Саул, ще ме убие. И Господ каза: Вземи
със себе си юница и речи: Дойдох да пожертву-
3 вам Господу; 3 и покани Есея на жертвата. То-
гава Аз ще ти покажа какво да правиш; и ще
4 Ми помажеш, когото ти посоча по име. 4 И Са-
муил стори каквото Господ каза, и дойде във
Витлеем. А градските старейшини го посрещ-
наха разтреперани, и рекоха: С мир ли идеш?
5 5 И той рече: С мир. Ида да пожертвувам Гос-
поду; осветете се и дойдете с мене на жертвата.
И той освети Есея и синовете му и ги покани
6 на жертвата. 6 И като влизаха и видя Елиава,
каза си: Несъмнено пред Господа е помазани-
7 кът му. 7 Но Господ каза на Самуила: Не гледай
на лицето му, нито на високия му ръст, понеже
съм го отхвърлил; защото не е както гледа чо-
век, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа
на сърце. 8 Тогава Есей повика Авинадава та го 8
направи да мине пред Самуила; а *Самуил* каза:
И тогова не е избрал Господ. 9 Тогава Есей на- 9
прави да мине Сама; а той каза: Нито тогова е
избрал Господ. 10 И Есей направи да минат се- 10
демте му сина пред Самуила; но Самуил каза на
Есея: Господ не е избрал тия. 11 Тогава Самуил 11
рече на Есея: Присъствуват ли тук всичките ти
чада? И той рече: Остава още най-младият; и,
ето, пасе овцете. И Самуил каза на Есея: Пра-
ти да го доведат; защото няма да седнем около
трапезата догде не дойде тук. 12 И прати та го 12
доведоха. И той беше рус, с хубави очи, и кра-
сив на глед. И Господ каза: Стани, помажи го,
защото той е. 13 Тогава Самуил взе рога с миро- 13
то та го помаза всред братята му; и Господният
Дух дойде със сила на Давида от същия ден и
после. Тогава Самуил стана та си отиде в Рама.
14 А Господният Дух беше се оттеглил от Саула, 14
и зъл дух от Господа го смущаваше. 15 И така, 15
слугите на Саула му рекоха: Ето сега, зъл дух от
Бога те смущава; 16 затова нека заповяда госпо- 16
дарят ни на слугите си, които са пред тебе, да
потърсят човек, който знае да свири с арфа; и
когато злият дух от Бога е на тебе, той ще сви-
ри с ръката си, и ще ти стане добре. 17 И Саул 17
каза на слугите си: Намерете ми човек, който
свири добре, и доведете го при мене. 18 Тогава 18
едно от момчетата проговори казвайки: Ето ви-
дях един от синовете на витлеемеца Есей, който
знае да свири и е силен и храбър военен мъж,
в слово разумен, и красив човек: и Господ е с
него. 19 Тогава Саул проводи пратеници до Есея 19
да рекат: Прати ми сина си Давида, който е с ов-
ците. 20 И тъй Есей взе осел *натоварен* с хляб, и 20
мех с вино, и едно яре, та ги прати на Саула със
сина си Давида. 21 И Давид дойде при Саула, та 21
застана пред него; и той го обикна много; и *Да-
вид* му стана оръженосец. 22 И Саул прати да ка- 22
жат на Есея: Нека стои Давид пред мене, моля,
защото придоби моето благоволение. 23 И кога- 23
то *злият* дух от Бога беше на Саула, Давид взе-
маше арфата и свиреше с ръката си; тогава Саул
се освежаваше и ставаше му добре, и злият дух
се оттеглюваше от него.

17 1 След това, като свикаха филистимците
войските си за война, събраха се в Сокхот
Юдин, и разположиха стан в Ефес-дамим, меж-
ду Сокхот и Азика. 2 А Саул и Израилевите мъ- 2
же се събраха та разположиха стан в долината
Ила, и се опълчиха за бой против филистим-
ците. 3 Филистимците стояха на хълма от една- 3
та страна, а Израил стоеше на хълма от другата
страна, и долината беше помежду им. 4 И от фи- 4
листимския стан излезе юнак на име Голиат, от

Гет, шест лакътя и една педя висок. 5 Той имаше
меден шлем на главата си, и бе облечен с люспе-
ста броня, тежината на бронята беше пет хиля-
ди сикли мед, 6 и с медни ногавки на пищялите
си и медно щитче между раменета си. 7 Дръж-
ката на копието му беше като кросно на тъкач;
и острието на копието му *тежеше* шестстотин
сикли желязо; и щитоносецът му вървеше пред
него. 8 И той застана та извика към Израилеви-
те редове, като им каза: Защо излязохте да се
опълчите за бой? Не съм ли аз филистимец, и
вие Саулови слуги? Изберете си един мъж, па
нека слезе при мене. 9 Ако може да се бие с мене
и да ме убие, тогава ние ще ви бъдем слуги; но
ако му надвия аз и го убия, тогава вие ще ни
бъдете слуги и ще ни се подчинявате. 10 Фили-
стимецът рече още: Аз хвърлям презрение днес
върху Израилевите редове; дайте ми мъж да се
бием двама. 11 А Саул и целият Израил, когато
чуха тия думи на филистимеца, смаяха се и се
уплашиха твърде много. 12 А Давид беше син на
оня ефратянин от Витлеем Юдов, който се име-
нуваше Есей, и имаше осем сина; и в Сауловите
дни тоя човек имаше старейшински чин меж-
ду хората. 13 И тримата по-големи сина на Есея
бяха отишли подир Саула във войната; и име-
ната на тримата му сина, които отидоха на вой-
ната, бяха - на първородния Елиав, на другия
след него, Авинадав и на третия Сама. 14 Давид
беше най-младият; а тримата по-големи след-
ваха Саула. 15 А Давид отиваше от Саула, за да
пасе овците на баща си във Витлеем и се връ-
щаше. 16 И филистимецът се приближаваше за-
ран и вечер и се представяше четиридесет дена.
17 В това време Есей каза на сина си Давида: Взе-
ми сега за братята си една ефа пържено жито и
тия десет хляба та ги занеси бърже на братя-
та си в стана; 18 а тия десет пити сирене занеси
на хилядника им; и виж, здрави ли са братята
ти, и вземи *ми* белег от тях. 19 Саул и те и всич-
ките Израилеви мъже са в долината Ила, дето
се бият с филистимците. 20 Прочее, на сутринта
Давид стана рано, остави овците на пазач, и взе
нещата та отиде както Есей˚ му бе заповядал; и
той отиде при оградата от коли когато войска-
та, при излизането си да се опълчи, извикваше
гръмогласно за битката. 21 И Израил и фили-
стимците се опълчиха войска срещу войска. 22 А
Давид остави товара си под грижата на товаро-
пазача, и като се завтече към войската, дойде та
попита братята си за здравето им. 23 И като се
разговаряше с тях, ето юнакът, филистимецът
от Гет, на име Голиат, излизаше от филистим-
ските редове та говореше според същите думи;
и Давид го чу. 24 А всичките Израилеви мъже, 24
като видяха тоя мъж, побягнаха от него и мно-
го се уплашиха. 25 И Израилевите мъже думаха: 25
Видяхте ли тоя мъж, който възлиза? Наистина
той възлезе да хвърли презрение върху Израи-
ля; обаче, който го убие, него царят ще обога-
ти с голямо богатство, и ще му даде дъщеря си
и ще направи бащиния му дом свободен в Из-
раиля. 26 И Давид проговори на стоящите при 26
него мъже като каза: Какво ще се направи на
онзи, който порази тоя филистимец и отмахне
укора, от Израиля? защото кой е тоя необрязан
филистимец та да хвърли презрение върху вой-
ските на живия Бог? 27 И людете му отговори- 27
ха според казаните думи, като рекоха: така ще
се направи на мъжа, който би го поразил. 28 А 28
като чу Елиав, най-големият му брат, как гово-
реше на мъжете, гневът на Елиава пламна про-
тив Давида, и рече: Защо си слязъл тук? и ко-
му си оставил онези малко овци в пустинята?
Аз зная гордостта ти и лукавщината на сърцето
ти; ти си слязъл, за да видиш битката. 29 И Да- 29
вид каза: Що съм сторил сега? няма ли причи-
на? 30 И обърна се от него към другиго и говори 30
по същия начин; и людете пак му отговориха
според първите думи. 31 И когато се чуха думи- 31
те, които говори Давид, известиха ги на Саула;
и той го повика при себе си. 32 И Давид каза на 32
Саула: Да не отпада сърцето на никого поради
този. Слугата ти ще иде и ще се бие с тоя фи-
листимец. 33 Но Саул каза на Давида: Ти не мо- 33
жеш да идеш против тоя филистимец да се би-
еш с него; защото ти си дете, а той е войнствен
мъж още от младостта си. 34 А Давид рече на Са- 34
ула: Слугата ти пасеше овците на баща си; и ко-
гато дойдеше лъв или мечка та грабнеше агне
от стадото, 35 аз го подгонвах та го поразявах, и 35
отървавах *грабнатото* от устата му; и когато се
дигнеше върху мене, хващах го за брадата, по-
разявах го, и го убивах. 36 Слугата ти е убивал 36
и лъв и мечка, и тоя необрязан филистимец ще
бъде като едно от тях, понеже хвърли презре-
ние върху войските на живия Бог. 37 Рече още 37
Давид: Господ, Който ме отърва от лапата на
лъв и от лапата на мечка, Той ще ме отърве и
от ръката на тоя филистимец. И Саул каза на
Давида: Иди; и Господ да бъде с тебе. 38 Тога- 38
ва Саул облече Давида с облеклото си, и тури
меден шлем на главата му, и облече го с броня.
39 И Давид препаса неговия меч над облеклото 39
му и се постара да походи, защото не беше на-
викнал с тях. И Давид каза на Саула: Не мога да
ходя с тия *оръжия*, защото не съм навикнал. И
така Давид ги съблече. 40 И взе тоягата си в ръ- 40

17.20 В изданието от 1940 г. Иесей - печатна грешка.

ка, и като си избра пет гладки камъка от потока
и ги тури в овчарската си торба, той се приближаваше към филистимеца с прашката си в ръ-
41 ка. [41] И филистимецът напредваше и се приближаваше към Давида; и щитоносецът вървеше
42 пред него. [42] И когато филистимецът погледна наоколо и видя Давида, презря го, защото бе-
43 ше дете и рус и красив на лице. [43] И филистимецът каза на Давида: Куче ли съм аз, та идеш против мене с тояга? И филистимецът прокле
44 Давида с боговете си. [44] Филистимецът още каза на Давида: Дойди при мене, и ще дам месата ти на въздушните птици и на земните зверове.
45 [45] А Давид каза на филистимеца: Ти идеш против мене с меч и копие и сулица; а аз ида против тебе в името на Господа на Силите, Бога на Израилевите войски, върху които ти хвърли
46 презрение. [46] Днес Господ ще те предаде в ръката ми; и като те поразя ще ти отнема главата, и днес ще предам труповете на филистимското множество на въздушните птици и на земните зверове; за да познае целият свят, че има Бог
47 в Израиля, [47] и да познаят всички тук събрани, че Господ не избавя с меч и копие; защото бо-
48 ят е на Господа, и Той ще ви предаде в нашата ръка. [48] И като стана филистимецът та идваше и се приближаваше да посрещне Давида, Давид побърза и се завтече към редовете да посрещне
49 филистимеца. [49] И Давид тури ръката си в торбата си та взе от там камък, и като го хвърли с прашката, удари филистимеца в челото му, така щото камъкът се заби в челото му; и той пад-
50 на по лицето си на земята. [50] Така Давид надви филистимеца с прашка и с камък, и удари филистимеца и го уби. Но нямаше меч в ръката
51 на Давида; [51] затова Давид се завтече та застана над филистимеца, и хвана меча му и го изтръгна из ножницата му и като го уби отсече главата му с него. А филистимците, като видяха,
52 че юнакът им умря, побягнаха. [52] Тогава Израилевите и Юдовите мъже станаха, извикаха и подгониха филистимците до прохода на Гая и до портите на Акарон. И ранените филистимци паднаха из пътя за Саараим до Гет и до Ака-
53 рон. [53] А израилтяните, като се върнаха от преследването на филистимците, разграбиха стана
54 им. [54] И Давид взе главата на филистимеца та я занесе в Ерусалим, а оръжията му тури в шатъ-
55 ра си. [55] А Саул, когато видя Давида, че излиза-ше против филистимеца, каза на военачалника Авенира: Авенире, чий син е тоя момък? А Авенир рече: *Заклевам се* в живота на душата
56 ти, царю, не зная. [56] И царят каза: Попитай чий
57 син е тоя момък. [57] И като се връщаше Давид от поражението на филистимеца, Авенир го взе та
го доведе пред Саула; и главата на филистимеца беше в ръката му. [58] И Саул му рече: Чий син 58
си, младежо? А Давид отговори: Аз съм син на слугата ти витлеемеца Есей.

[1] И като престана *Давид* да говори със Сау- **18**
ла, душата на Ионатана се свърза с душата на Давида, и Ионатан го обикна както Собствената си душа. [2] И в същия ден Саул го взе при себе 2
си, и не го остави да се върне вече в бащиния си дом. [3] Тогава Ионатан направи завет с Давида, 3
защото го обичаше като собствената си душа.
[4] Още Ионатан съблече мантията, която беше 4
на него, та я даде на Давида, и дрехите си, и собствения си меч, лъка си и пояса си. [5] И Давид 5
излизаше навсякъде, където го пращаше Саул, и обхождаше се разумно; и Саул го постави над военните мъже; и това беше угодно пред очите на всичките люде, а още и пред очите на Сауловите служители. [6] А като идеха по случай за- 6
връщането на Давида от поражението на филистимците, жените излизаха от всичките Израилеви градове та пееха и играеха хоро, в посрещането на царя Саула, с тъпанчета, с радост и с кимвали. [7] И жените, като играеха, пееха ответ- 7
но и думаха: Саул порази хилядите си, А Давид десетките си хиляди. [8] А Саул се разсърди мно- 8
го, и тия думи му бяха оскърбителни, и каза: На Давида отдадоха десетки хиляди, а на мене дадоха хиляди; и какво му липсва още освен царството? [9] И от същия ден и нататък Саул гледа- 9
ше *на* Давида с лошо око. [10] И на следния ден 10
зъл дух от Бога нападна Саула, и той лудееше всред къщата си; и Давид свиреше с ръката си, както всеки ден, а Саул държеше копието си в ръка. [11] И Саул хвърли копието, като каза: Ще 11
закова Давида дори до стената. Но Давид се отклони от присъствието му два пъти. [12] И Саул 12
се страхуваше от Давида, понеже Господ беше с него, а от Саула беше се оттеглил. [13] Затова 13
Саул го отстраняваше от при себе си, и постави го хилядник; и той излизаше и влизаше пред людете. [14] И Давид се обхождаше разумно във 14
всичките си пътища; и Господ беше с него. [15] За- 15
това Саул, като гледаше, че *Давид* се обхождаше твърде разумно, страхуваше се от него. [16] А 16
целият Израил и Юда обичаха Давида, понеже излизаше и влизаше пред тях. [17] Тогава Са- 17
ул каза на Давида, Ето по-голямата ми дъщеря Мерава; нея ще ти дам за жена; само служи ми храбро, и воювай в Господните войни. Защото Саул си каза: Нека моята ръка не се дига върху него, но ръката на филистимците нека се дигне върху него. [18] И Давид каза на Саула: Кой 18
съм аз, и какъв е животът ми, *и какво е* бащиното ми семейство между Израиля, та да стана

19 аз царски зет? 19 Обаче, във времето, когато Са-
уловата дъщеря Мерава трябваше да се даде на
Давида, тя бе дадена на меолатянина Адриил за
20 жена. 20 А Сауловата дъщеря Михала обичаше
Давида, и като известиха това на Саула, стана
21 му угодно. 21 И рече Саул: Ще му я дам, за да му
бъде примка, и за да се дигне върху него ръка-
та на филистимците. Затова Саул каза на Дави-
22 да втори път: Днес ще ми станеш зет. 22 И Са-
ул заповяда на слугите си, *казвайки:* Говорете
тайно на Давида и кажете: Ето, благоволение-
то на царя *е* към тебе, и всичките му служители
23 те обичат; сега, прочее, стани зет на царя. 23 И
тъй, Сауловите служители говориха тия думи в
ушите на Давида. Но Давид рече: Лесно нещо
ли ви се вижда да стане някой царски зет? А аз
24 съм човек сиромах и нищожен. 24 И служители-
те на Саула му известиха, казвайки: Така и та-
25 ка каза Давид. 25 А Саул каза: Така да говорите
на Давида: Царят не ще вено, но сто филистим-
ски краекожия, за да си отмъсти на царевите
неприятели. Но Саул замисляваше да направи
Давида да падне чрез ръцете на филистимците.
26 26 А когато служителите му известиха на Дави-
да тия думи, угодно беше на Давида да стане зет
на царя; за туй, и преди да изминат *определени-
те за това* дни, 27 Давид стана та отиде, той и
мъжете му, и уби от филистимците двеста мъ-
же; и Давид донесе краекожията им и даде ги
напълно на царя, за да стане царски зет. И Са-
28 ул му даде дъщеря си Михала за жена. 28 И Саул
видя и позна, че Господ беше с Давида; а Сау-
29 ловата дъщеря Михала го обичаше. 29 И тъй, Са-
ул още повече се страхуваше от Давида; и Саул
30 стана Давидов враг за винаги. 30 И филистим-
ските началници пак излизаха *на бой*; но кол-
кото пъти излизаха, Давид успяваше повече от
всичките Саулови служители, така щото името
му беше на голяма почит.

19 1 Между това Саул каза на сина си Ионатана
и на всичките си служители да убият Давида.
2 2 Но Сауловият син Ионатан се радваше много
на Давида, казвайки: Баща ми Саул търси слу-
чай да те убие; и тъй, пази се, моля, до утре, и
3 стой на тайно място и крий се; 3 а аз ще изляза и
ще застана при баща си на нивата, гдето ще бъ-
деш ти, и ще говоря с баща си за тебе; и ако видя
4 нещо, ще ти известя. 4 И Ионатан говори добре
за Давида на баща си Саула, като му каза: Да не
съгреши царят против слугата си, против Дави-
да; понеже не ти е съгрешил, и делата му са би-
5 ли много полезни за тебе; 5 защото изложи жи-
вота си на опасност та уби филистимеца, и Гос-
под извърши голямо избавление за целия Из-
раил. Ти видя и се зарадва; защо, прочее, искаш
да съгрешиш против невинна кръв, като убиеш
Давида без причина? 6 И Саул послуша Иона- 6
тановите думи; и Саул се закле в живота на Гос-
пода: *Давид* няма да бъде убит. 7 Тогава Иона- 7
тан повика Давида и му извести всичко това. И
Ионатан доведе Давида при Саула; *и* той стое-
ше пред него както по-напред. 8 И пак избухна 8
война; и Давид излезе та се би с филистимци-
те, и порази ги с голямо клане, и те бягаха пред
него. 9 А злият дух от Господа дойде върху Са- 9
ула като седеше в къщата си с копието си в ръ-
ка; а Давид свиреше с ръката си. 10 И Саул по- 10
иска да закове Давида с копието до стената; но
той се отклони от Сауловото присъствие, и *Са-
ул* удари копието в стената; а Давид побягна та
се избави през оная нощ. 11 Тогава Саул изпра- 11
ти човеци в дома на Давида, за да го дебнат и да
го убият на утринта; а Михала, жената на Дави-
да, му извести, казвайки: Ако не избавиш жи-
вота си тая нощ, утре ще бъдеш убит. 12 И Ми- 12
хала спусна Давида през прозореца; и той отиде,
побягна и се избави. 13 Тогава Михала взе един 13
домашен идол та го положи на леглото; тури
под главата му възглавница от козина, и покри
го с дреха. 14 И когато Саул прати човеци, за да 14
хванат Давида, тя рече: Болен е. 15 Но Саул *пак* 15
прати човеците, за да видят Давида, и каза: До-
несете ми го на леглото, за да го убия. 16 А ко- 16
гато влязоха човеците, ето домашният идол бе-
ше на леглото с възглавница от козина под гла-
ната му. 17 И Саул каза на Михала: Ти защо ме 17
излъга така, и пусна врага ми та се отърва? И
Михала отговори на Саула: Той ми рече: Пус-
ни ме, защо да те убия? 18 Така Давид побягна 18
и се отърва; и дойде при Самуила в Рама та му
извести всичко, що му беше сторил Саул. То-
гава той и Самуил отидоха та седяха в Навиот.
19 След това, известиха на Саула, казвайки: Ето, 19
Давид е в Навиот у Рама. 20 И Саул прати чове- 20
ци да хванат Давида; но като видяха дружина-
та на пророците, че пророкуваха, със Самуила
началствувайки над тях, Божият Дух дойде на
Сауловите пратеници, та пророкуваха и те. 21 И 21
като се извести това на Саула, той прати още
човеци; но и те пророкуваха. И пак трети път
Саул прати човеци; но и те пророкуваха. 22 То- 22
гава и сам той отиде в Рама; и като стигна до го-
лемия кладенец в Сокхо, попита казвайки: Где
са Самуил и Давид? И казаха: Ето, те са в На-
виот у Рама. 23 И отиде там към Навиот у Рама; 23
и Божият Дух дойде и на него, та като вървеше
по пътя пророкуваше, докато стигна в Навиот
у Рама. 24 Съблече и той дрехите си, и проро- 24
куваше и той пред Самуила, и лежеше гол през

целия онзи ден и цялата оная нощ. Затова казват: И Саул ли е между пророците?

20 [1] Тогава Давид побягна от Навиот у Рама, та дойде и рече пред Ионатана: Що съм сторил? Каква е неправдата ми? и какъв е грехът
2 ми пред баща ти, та иска живота ми? [2] А той му каза: Не дай, Боже! ти няма да умреш; ето баща ми не върши нищо, ни голямо ни малко, без да ми яви; и защо би скрил баща ми това нещо от
3 мене? Не е така. [3] Обаче Давид се закле и рече: Баща ти знае добре, че аз съм придобил твоето благоволение, затова си казва: да не знае това Ионатан, за да се не наскърби; но *заклевам се* в живота на Господа и в живота на душата ти, само една крачка има между мене и смъртта. [4] Тогава Ионатан каза на Давида: Каквото поиска
5 душата ти, аз ще го сторя за тебе. [5] И Давид каза на Ионатана: Ето, утре е новолуние, когато съм длъжен да седя с царя на ядене; но позволи ми да ида да се крия на полето до вечерта на
6 третия ден. [6] Ако баща ти забележи, че ме няма, тогава кажи: Давид настоятелно поиска позволение от мене да отиде бърже в града си Витлеем, защото там става годишната жертва за цялото му семейство. [7] Ако рече така: Добре, тогава слугата ти ще има мир; но ако се разгневи много, да знаеш, че злото е решено от него.
8 [8] И тъй, покажи милост към слугата си; защото ти си въвел слугата си в завет Господен със себе си. Но ако има неправда в мене, убий ме
9 сам ти; защо да ме водиш при баща си? [9] И рече Ионатан: Да ти не стане това никога; защото, ако бих узнал наистина, че от баща ми е решено да дойде злото върху тебе, нямаше ли да
10 ти го известя? [10] Тогава Давид рече на Ионатана: Кой ще ми извести, ако ти отговори баща ти
11 сърдито? [11] А Ионатан рече на Давида: Дойди, да излезем на полето. И тъй, двамата излязоха
12 на полето. [12] И Ионатан каза на Давида: Господ Израилевият Бог *да бъде свидетел* ако, като изпитам баща си, утре около тоя час, или на третия ден, и, ето, има нещо добро за Давида, не
13 изпратя тогава до тебе да ти го известя. [13] Така да направи Господ на Ионатана, да! и повече да притури, ако, в случай, че баща ми е решил да ти стори зло, не ти известя това, и не те отпратя, за да отидеш с мир; и Господ да бъде с
14 тебе както е бил с баща ми! [14] И не само докато съм жив показвай към мене милост Господ-
15 на, [15] но и като умра, до века не отсичай милостта си от дома ми, даже и тогава, когато Господ ще е изтребил от лицето на земята всеки от
16 Давидовите неприятели. [16] И така, Ионатан направи завет с Давидовия дом, *и рече*: Господ да
17 изиска *това* чрез Давидовите неприятели! [17] И Ионатан накара Давида да се закълне още веднъж, поради любовта, която имаше към него; защото го обичаше, както обичаше собствената си душа. [18] Тогава Ионатан му каза: Утре е но- 18
волуние; и ще видят, че те няма, защото твоето място ще бъде празно. [19] Като престоиш три де- 19
на, слез по-скоро и дойди на мястото, дето беше се скрил в деня, когато *разисквахме* оная работа, и седни при скалата Езил. [20] И аз ще изстре- 20
лям три стрели в страната й, като че стрелям в прицел; [21] и, ето, ще пратя момчето и ще му ка- 21
жа: Иди намери стрелите. Ако река нарочно на момчето: Ето стрелите са отсам тебе, вземи ги; тогава ти дойди, защото има мир за тебе, и няма никаква беда - *заклевам се за това* в живота на Господа. [22] Но ако река на момчето така: 22
Ето, стрелите са оттатък тебе, тогава иди в пътя си, защото Господ те е отпратил. [23] А относно 23
работата, която аз и ти сме говорили, ето, Господ да бъде *свидетел* между мене и тебе до века. [24] И тъй, Давид се скри на полето; и когато 24
дойде новолунието, царят седна *на трапезата* да яде. [25] И като седна царят на мястото си, как- 25
то винаги, на едно място при стената, Ионатан стана, и Авенир седна при Саула, а Давидовото място беше празно. [26] Саул, обаче, не ка- 26
за нищо през оня ден, защото си каза: Ще му се е случило нещо, та не е чист; без друго ще е нечист. [27] А на следния ден, вторият на месеца, 27
Давидовото място *пак* беше празно; затова Саул рече на сина си Ионатана: Защо Есеевият син не дойде да яде ни вчера, ни днес? [28] И Ионатан 28
отговори на Саула: Давид настоятелно поиска позволение от мене да отиде във Витлеем, като каза: [29] Пусни ме, моля, защото семейството 29
ни има жертва в града, и брат ми ми заръча да ида; сега, прочее, ако съм придобил твоето благоволение, позволи ми, моля, да отида и да видя братята си. Затова не дойде на царската трапеза. [30] Тогава гневът на Саула пламна против 30
Ионатана, и той му каза: Развратени и отстъпни сине, не зная ли, че ти си избрал Есеевия син за срам на тебе и за срам на майчината ти голота? [31] Защото, докато Есеевият син живее на 31
земята, ни ти, ни царството ти, ще се утвърди. Затова прати сега та го доведи при мене, защото непременно ще умре. [32] А Ионатан отговори 32
на баща си Саула като му каза: Защо да се убие? що е сторил? [33] А Саул хвърли копието на него, 33
за да го удари, от което Ионатан разбра, че баща му беше решил да убие Давида. [34] И така 34
Ионатан стана от трапезата разярен от гняв, и не яде никаква храна втория ден на месеца; защото беше наскърбен за Давида, понеже баща му го беше опозорил. [35] И на утринта Ионатан 35

излезе на полето, на мястото, което беше определил с Давида, и водеше със себе си едно малко
36 момче. [36] И рече на момчето си: Тичай, намери
стрелите, които ще изстрелям. И като тичаше момчето, той изстреля една стрела по-нататък
37 от него. [37] И когато дойде момчето на мястото, гдето беше стрелата, която Ионатан изстреля, Ионатан викна след момчето казвайки: Не е ли
38 стрелата по-нататък от тебе? [38] И Ионатан извика след момчето: Скоро побързай, не стой. И Ионатановото момче, като събра стрелите,
39 дойде при господаря си. [39] Но момчето не знаеше нищо; само Ионатан и Давид знаеха работа-
40 та. [40] Тогава Ионатан даде оръжията си на момчето, което му *слугуваше*, и му каза: Иди за-
41 неси ги в града. [41] А щом отиде момчето, Давид стана от *едно място* към юг, и като падна с лицето си на земята, поклони се три пъти; и целуваха се един друг и плакаха и двамата - а Да-
42 вид твърде много. [42] И Ионатан каза на Давида: Иди с мир, както се заклехме ние двамата в Господното име, като казахме: Господ да бъде *свидетел* между мене и тебе, и между моето потомство и твоето потомство до века! И *Давид* стана та си отиде; а Ионатан влезе в града.

21 [1] Тогава Давид дойде в Ноб при свещеника
Ахимелех; и Ахимелех посрещна Давида с трепет, като му каза: Защо си сам, и няма никой с
2 тебе? [2] И Давид рече на свещеника Ахимелех: Царят ми възложи една работа и каза ми: Никой да не знае за тая работа, по която те изпращам, нито каквото съм ти заповядал; и опреде-
3 лих на момците, еди-кое и еди-кое място. [3] А сега, що имаш на ръка? Дай в ръката ми пет
4 хляба, или каквото се намира. [4] И свещеникът отговори на Давида казвайки: Нямам на ръка ни един обикновен хляб; но има осветени хлябове, - ако момците са се въздържали поне от
5 жени. [5] И Давид отговори на свещеника, като му каза: Наистина жените са били далеч от нас около тия три дена откак тръгнах; и съдовете на момците са чисти; и *хлябът* е някак си общ, още повече понеже *друг хляб* се освещава днес
6 в съда. [6] И тъй свещеникът му даде осветените *хлябове*; защото нямаше там друг хляб освен присътствените хлябове, които бяха дигнали от пред Господа, за да положат топли хлябо-
7 ве в деня, когато се дигнаха другите. [7] (А същия ден имаше там, задържан пред Господа, един от Сауловите слуги на име Доик, едомец, на-
8 чалник на Сауловите овчари.) [8] Давид още каза на Ахимелеха: А нямаш ли тук на ръка някое копие или меч? защото не взех в ръката си ни меча си, ни оръжията си, понеже царевата работа беше спешна. [9] И рече свещеникът: Мечът 9
на филистимеца Голиат, когото ти уби в долината Ила, ето, обвит е в кърпа зад ефода; ако искаш да го вземеш, вземи го, защото тук няма друг освен него. И рече Давид: Няма друг като него, дай ми го. [10] Така в оня ден Давид стана, та 10
побягна от Саула, и отиде при гетския цар Анхус. [11] А слугите на Анхуса му казаха: Тоя Да- 11
вид не е ли цар на земята? Не е ли той, за когото пееха ответно в хороигранията, като казваха: - Саул порази хилядите си, А Давид десетките си хиляди? [12] И Давид като пазеше тия думи в сър- 12
цето си, много се уплаши от гетския цар Анхус.
[13] Затова измени поведението си пред тях, като 13
се престори на луд в ръцете им, и драскаше по вратите на портата, и оставяше лигите си да текат по брадата му. [14] Тогава Анхус каза на слу- 14
гите си: Ето, виждате, че тоя човек е луд; тогава защо го доведохте при мене? [15] Малко ли са 15
моите луди°, та сте довели това да прави лудории пред мене? Ще влезе ли той в дома ми?

[1] Тогава Давид излезе от там, та избяга в пе- **22**
щерата Одолам; и братята му и целият му бащин дом, когато чуха, слязоха там при него. [2] И 2
всички, които бяха в утеснение, и всички длъжници, и всички огорчени се събраха при него, и той им стана началник; и така, с него имаше около четиристотин мъже. [3] И от там Да- 3
вид отиде в Масфа моавска, та рече на моавския цар: Нека дойдат, моля, баща ми и майка ми при вас, докато узная какво ще стори Бог с
мене. [4] И доведе ги пред моавския цар, та живя- 4
ха с него през цялото време, докато Давид беше в крепостта. [5] А пророк Гад каза на Давида: 5
Не оставай в крепостта; излез, та иди в Юдовата земя. Тогава Давид отиде и влезе в дъбравата
Арет. [6] А като чу Саул, че Давид и мъжете, ко- 6
ито бяха с него, се явили (*в което време* Саул седеше в Гавая под дъба в Рама, с копието си в ръка, и всичките му слуги стояха около него),
[7] тогава Саул каза на слугите си, които стояха 7
около него: Чуйте сега, вениаминци; Есеевият син ще даде ли на всички ви ниви и лозя, ще по-
стави ли всички ви хилядници и стотници, [8] та 8
вие всички да направите заговор против мене, и да няма кой да ми открие, че син ми е направил завет с Есеевия син, и да няма ни един от вас да го боли сърцето за мене, или да ми открие, че син ми е подигнал слугата ми против мене, да постави засада, както днес? [9] Тогава едомец- 9
ът Доик, който стоеше при Сауловите слуги, проговори, казвайки: Видях Есеевият син, че дойде в Ноб при Ахимелеха Ахитововия син,
[10] който се допита до Господа за него и му да- 10

21.15 Еврейски: Липса от луди ли имам аз.

де храна, даде му и меча на филистимеца Голиат.
11 [11] Тогава царят прати да повикат свещеника Ахимелеха, Ахитововия син и целия му бащин дом, свещениците, които бяха в Ноб; и те
12 всички дойдоха при царя. [12] И рече Саул: Слушай сега, сине Ахитовов. А той отговори: Ето
13 ме, господарю мой. [13] И рече му Саул: Защо заговорихте против мене, ти и Есеевият син, та си му дал хляб и меч и си се допитал до Бога за него, за да се подигне против мене и да постави засада, както днес? [14] А Ахимелех в отговор
14 рече на царя: А кой между всичките ти слуги е тъй верен като Давида, който е зет на царя, и има свободен вход при тебе˚ и който е почи-
15 тан в дома ти? [15] Днес ли съм почнал да се допитвам до Бога за него? Далеч от мене! Нека не приписва царят нищо на слугата си, нито на целия ми бащин дом; защото слугата ти не знае
16 нищо за всичко това, ни малко ни много. [16] Но рече царят: Непременно ще умреш, Ахимелехе,
17 ти и целият ти бащин дом. [17] И царят заповяда на стражата, която стоеше около него: Обърнете се та убийте Господните свещеници, понеже и тяхната ръка е с Давида, и понеже са знаели, че той бягал, а не ми известиха. Но царевите слуги отказаха да дигнат ръцете си, за да нападнат Господните свещеници.
18 [18] Тогава царят каза на Доика: Обърни се ти, та нападни свещениците. И едомецът Доик се обърна, нападна свещениците, и уби същия ден осемдесет и пет
19 мъже, които носеха ленен ефод. [19] И Ноб, града на свещениците порази с острото на ножа; мъже и жени, деца и бозайничета, говеда, осли и
20 овци *порази* с острието на ножа. [20] Но един от синовете на Ахимелеха Ахитововия син, на име
21 Авиатар, се избави, та побягна при Давида. [21] И Авиатар извести на Давида, че Саул изби Гос-
22 подните свещеници. [22] И Давид каза на Авиатара: Оня ден, когато едомецът Доик беше там, знаех, че непременно щеше да яви *работата* на Саула. Аз станах причина за *смъртта* на всич-
23 ки човеци от бащиния ти дом. [23] Остани с мене, не бой се; защото, който иска моя живот, онзи е който иска и твоя; но заедно с мене ти ще бъдеш в безопасност.

23 [1] След това известиха на Давида казвайки: Ето, филистимците воюват против Кеила и раз-
2 грабват гумната. [2] Затова Давид се допита до Господа, като каза: Да ида ли да поразя тия филистимци? И Господ каза на Давида: Иди та по-
3 рази филистимците и избави Кеила. [3] А мъжете на Давида му рекоха: Ето, нас тук в Юдея ни е страх, а колко повече ако отидем в Кеила
4 против филистимските войски! [4] Затова Давид пак се допита до Господа. И Господ му отговори казвайки: Стани слез в Кеила, защото ще предам филистимците в ръката ти. [5] Тогава Давид 5
отиде с мъжете си в Кеила, воюва против филистимците, взе добитъка им, и порази ги с голямо клане. Така Давид избави Кеилските жители. [6] А когато Авиатар Ахимелеховият син при- 6
бягна при Давида в Кеила, той слезна с ефод в ръката си. [7] И извести се на Саула, че Давид е 7
дошъл в Кеила. И рече Саул: Бог го предаде в ръката ми, защото, щом е влязъл в град, който има порти и лостове, той е затворен. [8] Затова 8
Саул свика всичките люде на война, да слязат в Кеила за да обсадят Давида и мъжете му. [9] Но 9
Давид, като се научи, че Саул кроил зло против него, рече на свещеника Авиатара: Донеси тук ефода. [10] И Давид каза: Господи Боже Израи- 10
лев, слугата Ти чу положително, че Саул възнамерявал да дойде в Кеила да съсипе града поради мене. [11] Ще ме предадат ли Кеилските мъже 11
в ръката му? Ще слезе ли Саул според както чу слугата Ти? Господи Боже Израилев, моля Ти се, яви на слугата Си. И рече Господ: Ще слезе.
[12] Тогава каза Давид: Кеилските мъже ще пре- 12
дадат ли мене и мъжете ми в Сауловата ръка? И рече Господ: Ще предадат. [13] Тогава Давид и 13
мъжете му, около шестстотин души, се дигнаха та излязоха от Кеила, и отидоха гдето можаха. И извести се на Саула, че Давид се избавил от Кеила; затова той се отказа да излезе. [14] А Да- 14
вид живееше в пустинята в недостъпни места, и седна в хълмистата част на пустинята Зиф. И Саул го търсеше всеки ден; но Бог не го предаде в ръката му. [15] И тъй Давид, като видя, че Саул 15
бе излязъл да иска живота му, остана в пустинята Зиф, вътре в дъбравата. [16] Тогава Ионатан, 16
Сауловият син, стана та отиде при Давида в дъбравата та укрепи ръката му в Бога. [17] И рече 17
му: Не бой се; защото ръката на баща ми Саула няма да те намери; и ти ще царуваш над Израиля, а аз ще бъда втория след тебе; да! и баща ми Саул знае това. [18] И те двамата направи- 18
ха завет пред Господа; и Давид остана вътре в дъбравата, а Ионатан отиде у дома си. [19] Тогава 19
зифците дойдоха при Саула в Гавая и рекоха: Не се ли крие Давид у нас в недостъпни места вътре в дъбравата, на хълма Ехела, който е на юг от Есимон? [20] Сега, прочее, царю, слез спо- 20
ред всичкото желание на душата си да слезеш; а нашата работа ще бъде да го предадем в ръката на царя. [21] И рече Саул: Да сте благосло- 21
вени от Господа, защото ме пожалихте. [22] Иде- 22
те, прочее, уверете се още по-точно, научете се, и вижте мястото, гдето е свърталището му, и

22.14 Или: Ходи по твоите повеления *или*, ти е съветник.

кой го е видял там; защото ми казаха, че бил
23 много хитър. 23 И тъй, вижте и научете се, в кое
от всичките скришни места се крие, а когато се
върнете при мене с положително известие, ще
отида с вас; и, ако е в тая земя, ще го издиря из-
24 между всичките Юдови хиляди. 24 И те станаха
та отидоха в Зиф преди Саула. А Давид и мъже-
те му бяха в пустинята Маон, на полето на юг от
25 Иесимон. 25 И тъй, Саул и мъжете му отидоха
да го търсят; защото беше известено на Дави-
да, заради което той беше слязъл от скалата и
седеше в пустинята Маон; и Саул, като чу, зав-
26 тече се след Давида в пустинята Маон. 26 И Са-
ул ходеше от едната страна на хълма, а Давид
и мъжете му от другата страна на хълма; и Да-
вид побърза да побегне от Саула, защото Саул
и мъжете му обикаляха Давида и мъжете му, за
27 да ги хванат. 27 Но дойде вестител при Саула та
рече: Побързай да дойдеш, защото филистим-
28 ците нападнаха земята. 28 Затова, Саул се върна
от преследването на Давида и отиде против фи-
листимците, по която причина нарекоха онова
място Селаамалекот.˚

24 1 След това Давид излезе от там и седна в
недостъпните места на Ен-гади; и като се вър-
на Саул от преследването на филистимците, из-
вестиха му, казвайки: Ето, Давид е в пустиня-
2 та Ен-Гади. 2 И тогава Саул взе три хиляди мъ-
же избрани, измежду целия Израил, та отиде да
търси Давида и мъжете му по скалите на диви-
3 те кози. 3 И дойде при кошарите на овците край
пътя, гдето имаше пещера; там Саул влезе по
нуждата си˚, а Давид и мъжете му седяха по-
4 навътре в пещерата. 4 И мъжете на Давида му
рекоха: Ето денят, за който Господ ти каза: Ето
Аз ще предам неприятеля ти в ръката ти, и ще
му сториш както ти се вижда за добро. Тогава
Давид стана та отряза скришно полата на Са-
5 уловата мантия. 5 А по-после Давид се смути в
6 сърцето си, за гдето отряза Сауловата пола. 6 И
рече на мъжете си: Да ми не даде Господ да сто-
ря това на господаря си, Господния помазаник,
да дигна ръка против него; защото е Господни-
7 ят помазаник. 7 С тия думи Давид спря мъжете
си, и не ги остави да се подигнат против Сау-
ла. А Саул стана от пещерата и отиде по пътя
8 си. 8 После стана Давид та излезе из пещерата и
извика подир Саула казвайки: Господарю мой,
царю! И когато Саул погледна отдире си, Давид
9 се наведе с лице до земята, та се поклони. 9 И
Давид каза на Саула: Защо слушаш думите на
човеци, които казват: Ето, Давид иска злото ти?
10 10 Ето, днес очите ти виждат как Господ те пре-
даде в ръката ми тоя ден в пещерата; и едни ре-
коха да те убия; но аз те пожалих, защото рекох:
Не ща да дигна ръка против господаря си, за-
щото е Господният помазаник. 11 Виж още, отче 11
мой, виж и полата на мантията ти в ръката ми; и
от това, че отрязах полата на мантията ти, но не
те убих, познай и виж, че няма ни злоба, ни пре-
стъпление в ръката ми, и че не съм съгрешил
против тебе, при все че ти гониш живота ми, за
да го отнемеш. 12 Господ нека съди между мене 12
и тебе, и Господ нека ми въздаде за тебе; обаче
моята ръка не ще се дигне против тебе. 13 Както 13
казва поговорката на древните: От беззаконни-
те произхожда беззаконие; но моята ръка не ще
се дигне против тебе. 14 Подир кого е излязъл 14
Израилевият цар? Кого преследваш ти? Подир
умряло куче, подир една бълха. 15 Господ, про- 15
чее, нека бъде съдия и нека съди между мене и
тебе, нека види, нека се застъпи за делото ми, и
нека ме избави от ръката ти. 16 И като изговори 16
Давид тия думи на Саула, рече Саул: Това твоят
глас ли е, чадо мое Давиде? И Саул плака с ви-
сок глас. 17 И рече на Давида: Ти си по-праведен 17
от мене, защото ти ми въздаде добро, а аз ти
въздадох зло. 18 И ти показа днес, че си ми сто- 18
рил добро, защото, когато Господ бе ме предал
в ръцете ти, ти не ме уби. 19 Понеже кой, като 19
намери неприятеля си, би го оставил да си оти-
де по пътя невредим? Господ, прочее, да ти въз-
даде добро за това, което ти ми направи днес.
20 И сега, ето, познавам че наистина ти ще ста- 20
неш цар, и че Израилевото царство ще се утвър-
ди в твоята ръка. 21 Сега, прочее, закълни ми се 21
в Господа, че няма да изтребиш потомството ми
след мене, и че няма да погребеш името ми от
бащиния ми дом. 22 И Давид се закле на Саула. 22
Тогава Саул си отиде у дома си, а Давид и мъ-
жете му се изкачиха на твърдото място.

25 1 В това време Самуил умря; и целият Изра- **25**
ил се събра та го оплакаха, и погребаха го в къ-
щата му в Рама. И Давид стана та слезе в пу-
стинята Фаран. 2 И имаше в Маон един човек, 2
чиято работа беше на Кармил; и тоя човек беше
много богат, и имаше три хиляди овци и хиляда
кози; и стрижеше овците си на Кармил. 3 Име- 3
то на човека беше Навал, а името на жена му
Авигея; и жената беше благоразумна и краси-
ва, а мъжът опак и нечестив в делата си; и той
беше от Халевовия род˚. 4 И като чу Давид в пу- 4
стинята как Навал стрижел овците си, 5 изпра- 5
ти десет момъка; и Давид каза на момците: Ка-
чете се на Кармил та идете при Навала, и по-
здравете го от мое име като кажете: 6 Здравей! 6

23.28 Т.е., Камък на деления, *или* избавление. **24.3** Еврейски: Да покрие нозете си. **25.3** Или: С кучешки нрави.

мир и на тебе, мир и на дома ти, мир и на всич-
7 ко що имаш! 7 И сега чух, че си имал стригачи;
ето, не повредихме овчарите ти, които бяха с
нас, нито им се изгуби нещо през цялото вре-
8 ме, когато бяха на Кармил. 8 Попитай момците
си, и ще ти кажат. Прочее, нека придобият *мои-*
те момци твоето благоволение, защото в добър
ден дойдохме; дай, моля, на слугите си и на си-
9 на си Давида каквото ти дава ръка. 9 И тъй, Да-
видовите момци дойдоха та говориха на Нава-
ла според всички тия думи от името на Давида,
10 - и млъкнаха. 10 Но Навал отговори на Давидо-
вите слуги, казвайки: Кой е Давид? и кой е Есеевият
син? Много са станали днес слугите, които
11 бягат всеки от господаря си. 11 И така, да взе-
ма ли хляба си, и водата си, и закланото, което
заклах за стригачите си, та да ги дам на чове-
12 ци, които не знам от къде са? 12 И Давидовите
момци се върнаха по пътя си, та си отидоха, и
като дойдоха известиха на *Давида* всички тия
13 думи. 13 Тогава Давид каза на мъжете си: Пре-
пашете всеки меча си; и препасаха всеки меча
си; така и Давид препаса меча си; и излязоха
подир Давида около четиристотин мъже, а две-
14 ста останаха при вещите. 14 А един от момците
извести на Наваловата жена Авигея, казвайки:
Ето, Давид прати човеци от пустинята за да по-
здравят нашия господар; а той се спусна върху
15 тях. 15 Но тия мъже бяха много добри към нас;
ние не бяхме повредени, нито изгубихме нещо,
докато дружехме с тях, когато бяхме в полето;
16 16 те бяха като стена около нас и денем и нощем
през всичкото време, докато бяхме с тях и па-
17 сяхме овците. 17 Прочее, знай това и размисли,
какво ще направиш; защото зло е решено про-
тив господаря ни и против целия му дом; поне-
же той е толкоз злонрав човек, щото никой не
18 може да му продума. 18 Тогава Авигея побърза
та взе двеста хляба, два меха вино, пет сготвени
овци, пет мери пържено жито, сто грозда сухо
грозде и двеста низаници смокини, и ги нато-
19 вари на осли. 19 И рече на момчетата си: Върве-
те пред мене; ето аз ида след вас. Но на мъжа си
20 Навала не каза нищо. 20 И като седеше тя на осе-
ла и слизаше под сянката на гората, ето, Давид
и мъжете му слизаха към нея; и тя ги срещна.
21 21 А Давид беше казал: Наистина напразно съм
пазил всичко що имаше този човек в пустинята,
и нищо не се изгуби от всичко що имаше; но пак
22 той ми въздаде зло за добро. 22 Така да напра-
ви Бог на Давидовите неприятели, да! и повече
да притури, ако до утрешната зора оставя едно
23 мъжко˚ от всичко що е негово. 23 И Авигея, ка-
то видя Давида побърза та слезе от осела, и пад-
на пред Давида на лицето си, та се поклони до
земята. 24 И, като припадна при нозете му, рече: 24
На мене, господарю мой, на мене нека бъде то-
ва нечестие; и нека говори, моля, слугинята ти
в ушите ти; и послушай думите на слугинята си.
25 Моля, нека господарят ми не обръща никак- 25
во внимание на тоя злонрав човек Навала; за-
щото каквото е името му такъв е и той; Навал˚
е името му, и безумие *обитава* в него; а пък аз,
твоята слугиня, не видях момците на господа-
ря си, които си пратил. 26 Сега, прочее, госпо- 26
дарю мой, *в името* на живия Господ и на живо-
та на душата ти, понеже Господ те е въздържал
от кръвопролитие и от самоотмъщаване с ръ-
ката ти, то вразите ти, и тия, които искат зло на
господаря ми, нека бъдат като Навала. 27 И сега 27
тоя подарък˚, който твоята слугиня донесе на
господаря си, нека се даде на момците, които
следват господаря ми. 28 Прости, моля, грешка- 28
та на слугинята си, защото Господ непременно
ще направи за господаря ми твърд дом, поне-
же господарят ми воюва в Господните войни.
И зло не се намери в тебе никога. 29 И при все, 29
че се е дигнал човек да те гони и да иска жи-
вота ти, пак животът на господаря ми ще бъ-
де вързан във връзопа на живите при Господа
твоя Бог; а животът на неприятелите ти Той ще
изхвърли като отсред прашка. 30 И когато Гос- 30
под постъпи към господаря ми според всичките
благости, които е говорил за тебе, и те постави
управител над Израиля, 31 тогава това не ще ти 31
бъде *причина за* съжаление, нито *причина* да се
спъва сърцето на господаря ми, гдето си пролял
невинна кръв, или гдето господарят ми е отмъ-
стил сам за себе си; но когато Господ направи
добро на господаря ми, тогава спомни слуги-
нята си. 32 Тогава Давид каза на Авигея: Благо- 32
словен да бъде Господ Израилевия Бог, Който
те изпрати днес да ме посрещнеш; 33 и благо- 33
словен съвета ти; и благословена ти, която ме
въздържа днес от кръвопролитие и от самоот-
мъщаване с ръката ми. 34 Защото действител- 34
но, *заклевам се* в живота на Господа Израиле-
вия Бог, Който ме въздържа да не ти сторя зло,
ако не беше побързала да дойдеш да ме посрещ-
неш, то до утрешната зора нямаше да остане на
Навала нито едно мъжко. 35 И така Давид взе от 35
ръката й онова, що му бе донесла; и рече й: Иди
в дома си с мир; виж, послушах думите ти и те
приех. 36 А Авигея дойде при Навала, и, ето, той 36
имаше в дома си гощавка, като царска гощавка;
и Наваловото сърце беше весело в него, поне-

22 Еврейски: Пикаещ в стена. **25** Т.е., Безумен. **27** Еврейски: това благословение.

же той беше крайно пиян, затова, до утрешната
зора тя не му извести нищо, ни малко, ни мно-
37 го. 37 Но на утринта, като изтрезня Навал, жена
му му разказа тия работи; и сърцето му примря
38 в него, и той стана като камък. 38 И около де-
сет дена подир това Господ порази Навала, та
39 умря. 39 А когато чу Давид, че умрял Навал, ре-
че: Благословен да бъде Господ, Който отсъди
съдбата ми за обидата ми от Навала, и въздър-
жа слугата Си да не стори зло; защото Господ
обърна злобата на Навала върху главата му. И
Давид прати да говорят на Авигея, за да я вземе
40 за жена. 40 И когато Давидовите слуги дойдоха
при Авигея в Кармил, говориха й казвайки: Да-
41 вид ни прати при тебе да те вземе за жена. 41 И
тя стана та се поклони с лицето си до земята и
рече: Ето, слугинята ти е служителка да мие но-
42 зете на господаревите си слуги. 42 Тогава Ави-
гея побърза та стана и се качи на осел, заедно с
пет нейни момичета, които отиваха подир нея;
и отиде след пратениците на Давида, и му стана
43 жена. 43 Давид взе още и Ахиноам от Езраел; и
44 тия двете му станаха жени. 44 А Саул беше дал
дъщеря си Михала, Давидовата жена, на Фал-
тия Лаисовия син, който беше от Галим.

26 1 Тогава дойдоха зифците при Саула в Га-
вая и рекоха: Не се ли крие Давид в хълма Ехе-
2 ла срещу Есимон? 2 И тъй Саул стана та слезе в
зифската пустиня, като водеше със себе си три
хиляди мъже избрани от Израиля, та търси Да-
3 вида в зифската пустиня. 3 И Саул разположи
стана си на върха Ехела, който е срещу Есимос,
край пътя. А Давид се намираше в пустинята; и
като се научи, че Саул идвал отдире му в пусти-
4 нята, 4 Давид прати съгледачи та разбра, че Са-
5 ул наистина бе дошъл. 5 И Давид стана та дойде
на мястото, гдето Саул беше разположил стана
си, и Давид съгледа мястото, гдето лежеше Саул
и Авенир Нировият син, военачалникът му. А
Саул лежеше в оградата от коли, и людете бяха
6 разположени около него. 6 Тогава Давид про-
говори и рече на хетееца Ахимелех и на Ависея
Саруиния син, Иоавовия брат: Кой ще слезе с
мене при Саула в стана. И рече Ависей: Аз ще
7 сляза с тебе. 7 И тъй, Давид и Ависей дойдоха
през нощта при людете; и, ето, Саул лежеше за-
спал в оградата от коли, и копието му беше за-
бито в земята при главата му; а Авенир и люде-
8 те лежаха около него. 8 Тогава Ависей каза на
Давида: Бог предаде днес врага ти в ръката ти;
сега, прочее, нека го поразя с копието до земя-
9 та с един удар и няма да повторя. 9 А Давид рече
на Ависея: Да го не погубиш; защото кой може
да дигне ръка против Господния помазаник и
10 да бъде невинен? 10 Рече още Давид: *Бъди уве-*
рен, както си в живота на Господа, че Господ
ще го порази; или денят му ще дойде, и ще ум-
ре; или ще влезе в сражение и ще загине. 11 Да 11
ми не даде Господ да дигна ръка против Гос-
подния помазаник! Но вземи сега, моля, копи-
ето, което е при главата му, и стомната с вода-
та, па да си отидем. 12 И тъй, Давид взе копието 12
и стомната с водата, които бяха при Сауловата
глава, та си отидоха; никой не видя, никой не
усети, и никой не се събуди; защото всичките
спяха, понеже дълбок сън от Господа бе паднал
на тях. 13 Тогава Давид мина насреща та застана 13
на върха на хълма от далеч, като имаше между
тях голямо разстояние, 14 и Давид извика към 14
людете и към Авенира Нировия син, като каза:
Не отговаряш ли, Авенире? И Авенир в отго-
вор рече: Кой си ти, що викаш към царя? 15 И 15
Давид каза на Авенира: Не си ли ти *доблестен*
мъж? и кой е подобен на тебе между Израиля?
Защо, прочее, не пазиш господаря си царя? по-
неже един от людете влезе да погуби господа-
ря ти царя. 16 Не е добро това, което стори ти; в 16
името на живия Господ вие заслужавате смърт,
понеже не опазихте господаря си, Господния
помазаник. И сега, вижте, где е копието на ца-
ря и стомната с водата, която беше при глава-
та му. 17 А Саул позна Давидовия глас, и рече: 17
Твоят глас ли е, чадо мое, Давиде? И Давид ре-
че: Моят глас е, господарю мой, царю. 18 Рече 18
още: Защо преследва господарят ми така слуга-
та си? Какво съм сторил? или какво зло има в
ръката ми? 19 И сега, моля, нека чуе господарят 19
ми царят думите на слугата си. Ако Господ те
е подигнал против мене, нека приеме жертва;
но ако това са хора, човеци, те нека бъдат про-
клети пред Господа, защото са ме пропъдили,
така щото днес нямам участие в *даденото от*
Господа наследство, като ми казват: Иди слу-
жи на други богове. 20 Сега, прочее, нека падне 20
кръвта ми на земята далеч от Господното при-
съствие; защото Израилевият цар е излязъл да
търси една бълха, като кога гони някой яре-
бица в горите. 21 Тогава рече Саул: Съгреших; 21
върни се, чадо мое, Давиде; защото няма вече
да ти сторя зло, понеже животът ми беше днес
скъпоценен пред очите ти; ето, безумие сторих
и направих голяма погрешка. 22 А Давид в отго- 22
вор рече: Ето царското копие; нека дойде един
от момците да го вземе. 23 А Господ да въздаде 23
на всекиго според правдата му и верността му;
защото Господ те предаде днес в ръката ми, но
аз отказах да дигна ръката си против Господ-
ния помазаник. 24 Ето, прочее, както твоят жи- 24
вот бе днес много ценен пред моите очи, така
и моят живот нека бъде много ценен пред очи-

те на Господа, и Той да ме избави от всички-
25 те скърби. [25] Тогава Саул каза на Давида: Да си
благословен, чадо мое, Давиде! ти непременно
ще извършиш *велики дела*, и без друго ще над-
делееш. И така, Давид отиде в пътя си; а Саул
се върна на мястото си.

27 [1] Тогава Давид каза в сърцето си: Най-сетне
ще загина един ден от Сауловата ръка: няма по-
добро за мене отколкото да избягам по-скоро
във филистимската земя; тогава Саул ще се от-
чая и няма вече да ме търси по всичките пре-
дели на Израиля; така ще се отърва от ръката
2 му. [2] Затова, Давид стана с шестте стотин мъ-
же, които бяха с него и отиде при гетския цар
3 Анхуса Маоховия син. [3] И Давид остана да жи-
вее при Анхуса в Гет, той и мъжете му, всеки
със семейството си, и Давид с двете си жени, ез-
раелката Ахиноам, и кармилката Авигея, На-
4 валовата жена. [4] И когато известиха на Саула,
че Давид побягнал в Гет, той не го потърси ве-
5 че. [5] И Давид каза на Анхуса: Ако съм придо-
бил сега твоето благоволение, нека ми се даде
място в някой от полските градове, да живея
там; защо да живее слугата ти при тебе в цар-
6 ския град? [6] И в същия ден Анхус му даде Си-
клаг; затова, Сиклаг принадлежи на Юдовите
7 царе и до днес. [7] А времето, което Давид пре-
кара в земята на филистимците бе една година
8 и четири месеца. [8] И Давид и мъжете му възля-
зоха та нападнаха гесурийците, гезерейците и
амаличаните (защото те бяха жителите на зе-
мята от старо време), до Сур и дори до Египет-
9 ската земя. [9] Давид опустошаваше земята, и не
оставаше жив ни мъж, ни жена; и грабеше ов-
ци, говеда, осли, камили и дрехи; и като се вър-
10 щаше, дохождаше при Анхуса. [10] И Анхус каз-
ваше *на Давида*: Где нападнахте днес? А Давид
казваше: Южната част на Юда, и южната земя
на ерамеилците и южната земя на кенейците.
11 [11] Давид не оставаше жив ни мъж ни жена, кои-
то да бъдат доведени в Гет, понеже си думаше:
Да не би да долагат против нас, казвайки: Така
направи Давид, и такъв е бил обичаят му през
цялото време откак е живял във филистимска-
12 та земя. [12] И Анхус вярваше на Давида, и си каз-
ваше: Той е направил себе си съвсем омразен на
людете си Израиля; затова ще ми бъде слуга за
винаги.

28 [1] В тия дни филистимците събраха войски-
те си за война, за да воюват против Израиля.
И Анхус каза на Давида: Знай положително, че
ще отидеш с мене в множеството, ти и мъже-
2 те ти. [2] И Давид рече на Анхуса: Ти наистина
ще познаеш какво може слугата ти да извърши.
А Анхус каза на Давида: Затова ще те направя
пазач на главата ми за всегда. [3] А Самуил беше 3
умрял, и целият Израил беше го оплакал и бе-
ше го погребал в града му Рама. А Саул беше
отстранил от земята запитвачите на зли духо-
ве и врачовете. [4] И тъй, филистимците се съб- 4
раха и дойдоха та разположиха стана си в Су-
нам; също и Саул събра целия Израил, и разпо-
ложиха стана си в Гелвуе. [5] А Саул, когато ви- 5
дя стана на филистимците, уплаши се, и сър-
цето му се разтрепера твърде много. [6] И Саул 6
се допита до Господа; но Господ не му отгово-
ри, нито чрез сънища, нито чрез Урима, нито
чрез пророци. [7] Тогава Саул каза на слугите си: 7
Потърсете ми някоя запитвачка на зли духове,
за да ида при нея и да направя допитване чрез
нея. И слугите му му рекоха: Ето, има в Ендор
една запитвачка на зли духове. [8] И така, Саул 8
се предреши като облече други дрехи, и отиде,
той и двама мъже с него, та дойдоха при жената
през нощта; и *Саул* й рече: Почародействувай
ми, моля, чрез запитване зли духове, и възведи
ми, когото ти кажа. [9] А жената му каза: Ето, ти 9
знаеш що направи Саул, как изтреби от земята
запитвачите на зли духове и врачовете; тогава
защо впримчваш живота ми та да ме умъртвят?
[10] Но Саул й се закле в Господа, казвайки: За- 10
клевам се в живота на Господа, няма да ти се
случи никакво зло за това. [11] Тогава жената ре- 11
че: Кого да ти възведа? А той каза: Самуила ми
възведи. [12] И когато жената видя Самуила, из- 12
вика със силен глас; и жената говори на Саула
и рече: Защо ме измами? Ти си Саул. [13] И рече 13
й царят: Не бой се; но ти какво видя? И жена-
та каза на Саула: Видях един бог който възли-
заше из земята. [14] И рече й: Какъв е изгледът 14
му? А тя рече: Един старец възлиза, и е обвит
с мантия. И Саул позна, че това беше Самуил, и
наведе се с лицето си до земята та се поклони.
[15] И Самуил каза на Саула: Защо ме обезпокои, 15
като ме направи да възляза? И Саул отговори:
Намирам се в голямо утеснение, защото фили-
стимците воюват против мене, а Бог се е отда-
лечил от мене, и не ми отговаря вече нито чрез
пророци, нито чрез сънища; затова повиках те-
бе да ми явиш що да правя. [16] Тогава Самуил 16
рече: А защо се допитваш до мене, като Господ
се е отдалечил от тебе и ти е станал неприятел?
[17] Ето, Господ си извърши, според както бе го- 17
ворил чрез мене; защото Господ откъсна цар-
ството от твоята ръка и го даде на ближния ти
Давида. [18] Понеже ти не се покори на гласа на 18
Господа, като не извърши върху Амалика *спо-*
ред големия Му гняв, затова Господ ти направи
това нещо днес. [19] При това, Господ ще преда- 19
де Израиля с тебе в ръката на филистимците;

и утре ти и синовете ти ще бъдете при мене; и Господ ще предаде множеството на израилтяните в ръката на филистимците. 20 Тогава Саул изведнъж падна цял простян на земята, защото се уплаши много от Самуиловите думи; нямаше сила в него, понеже не бе вкусил храна *през* целия ден и *през* цялата нощ. 21 А жената дойде при Саула, и като видя, че беше много разтревожен, каза му: Ето, слугинята ти послуша гласа ти; турих живота си в опасност°, и покорих се на думите, които ми говори. 22 Сега, прочее, послушай и ти, моля, гласа на слугинята си, и нека сложа малко хляб пред тебе, та яж, за да имаш сила, когато отидеш на път. 23 Но той отказа, като думаше: Не ща да ям. Слугите му, обаче, и жената го принудиха, та послуша думите им; и стана от земята та седна на леглото. 24 А жената имаше в къщата угоено теле, и побърза та го закла; и взе брашно та замеси и изпече от него безквасни пити; 25 и го донесе пред Саула и пред слугите му, та ядоха. Тогава те станаха та си отидоха през същата нощ.

29 1 Филистимците, прочее, събраха всичките си войски в Афек; а израилтяните разположиха стана си при извора, който е в Езраел. 2 И филистимските началници заминаваха със стотините *си* и с хилядите *си войници*; а Давид и мъжете му идеха отдире с Анхуса. 3 Тогава рекоха филистимските военачалници: Що *търсят тука* тия евреи? И Анхус каза на филистимските военачалници: Това не е ли Давид, слугата на Израилевия цар Саула, който е бил с мене през тия дни или години? и аз не съм намерил в него никаква грешка откакто е преминал *откъм мене* до днес. 4 Обаче, филистимските военачалници му се разгневиха, и филистимските военачалници му рекоха: Изпрати този човек и нека се върне на мястото, което си му определил и да не слиза с нас в битката, да не би в боя да ни стане противник; защото как би се примирил този с господаря си, ако не с главите на тия мъже? 5 Той не е ли Давид, за когото пееха ответно в хороигранията, като казваха: - Саул порази хилядите си, А Давид десетките си хиляди? 6 Тогава Анхус повика Давида, та му рече: *В името на* живия Господ, ти си бил честен, и излизането ти и влизането ти с мене във войската е угодно пред очите ми; защото не съм намерил зло в тебе от деня, когато си дошъл при мене до днес; обаче началниците не са добре разположени към тебе. 7 Сега, прочее, върни се та си иди с мир, да не би да причиниш незадоволство у филистимските началници. 8 А Давид каза на Анхуса: Но що съм сторил? и що си намерил ти в слугата си откак съм пред тебе до днес, та да не мога да ида да воювам против неприятелите на господаря си царя? 9 И Анхус в отговор каза на Давида: Зная, че си угоден пред очите ми, като Божий ангел; все пак, обаче, филистимските военачалници рекоха: Да не отива той с нас в битката. 10 Сега, прочее, стани утре рано със слугите на господаря си, които дойдоха с тебе; и като станете утре рано, щом се развидели, идете си. 11 И тъй, на утринта Давид и мъжете му станаха рано, за да си идат и да се върнат във филистимската земя. А филистимците отидоха в Езраел.

30 1 И когато на третия ден Давид и мъжете му влязоха в Сиклаг, амаличаните бяха нападнали южната страна и Сиклаг, и бяха опустошили Сиклаг и бяха го изгорили с огън. 2 Бяха заплenили и жените, които се намираха в него; не бяха убили никого, ни малък, ни голям, но бяха ги откарали и бяха отишли в пътя си. 3 А когато Давид и мъжете му дойдоха в града, ето, беше изгорен с огън, и жените им, синовете им и дъщерите им пленени. 4 Тогава Давид и людете, които бяха с него, плакаха с висок глас, докато не им остана вече сила да плачат. 5 Също и двете Давидови жени бяха пленени, езраелката Ахиноам и Авигея жената на кармилеца Навал. 6 И Давид се наскърби много, защото людете говореха да го убият с камъни, понеже душата на всички люде беше преогорчена, всеки за синовете си и дъщерите си; а Давид се укрепи в Господа своя Бог. 7 Тогава Давид каза на свещеника Авиатара, Ахимелеховия син: Донеси ми тук, моля, ефода. И Авиатар донесе ефода при Давида. 8 И Давид се допита до Господа, казвайки: Да преследвам ли тоя полк? ще ги стигна ли? А Той му отговори: Преследвай, защото без друго ще ги стигнеш, и непременно ще отървеш *всичко*. 9 Тогава Давид отиде с шестте стотин мъже, които бяха с него, и дойдоха до потока Восор, дето се спряха изостаналите надире; 10 понеже останаха надире двеста души, които бяха до там уморени, щото не можаха да преминат потока Восор. А Давид и четиристотин мъже преследваха; 11 и на полето намериха един египтянин, когото доведоха при Давида; и дадоха му хляб та яде, и напоиха го с вода, 12 дадоха му и част от низаница смокини и два грозда сухо грозде; и като яде, духът му се върна в него, защото три дена и три нощи не беше ял хляб, нито беше пил вода. 13 И Давид му каза: Чий си? и от где си? И той рече: Аз съм младеж египтянин, слуга на един амаличанин; и господарят ми ме остави понеже се разболях преди

28.21 Еврейски: Ръката си.

14 три дена. 14 Ние нападнахме южната земя на хе-
ретците, и Юдовите земи, и южната земя на Ха-
15 лева, и изгорихме Сиклаг с огън. 15 Тогава Да-
вид му каза: Завеждаш ли ме при тоя полк? А
той рече: Закълни ми се в Бога, че няма да ме
убиеш, нито ще ме предадеш в ръката на госпо-
16 даря ми, и ще те заведа при тоя полк. 16 И ко-
гато го заведе, ето, те бяха разпръснати по ця-
лата местност та ядяха, пиеха и се веселяха по-
ради всичките големи користи, които бяха взе-
ли от филистимската земя и от Юдовата земя.
17 17 И Давид ги поразяваше от зората дори до ве-
черта срещу другия ден, тъй че ни един от тях
не се избави, освен четиристотин момци, кои-
18 то се качиха на камили и побягнаха. 18 Така Да-
вид отърва всичко що бяха взели амаличаните;
19 също и двете си жени отърва Давид. 19 Не им се
изгуби нищо, ни малко ни голямо, ни синове,
ни дъщери, ни корист, ни какво да било нещо,
което бяха заграбили от тях; Давид върна всич-
20 ко. 20 Също Давид взе всичките овци и говеда;
и като караха тая черда пред него, казваха: Тия
21 са Давидовите користи. 21 И когато дойде Да-
вид при двестате мъже, които бяха до там умо-
рени, щото не можаха да следват Давида, и кои-
то бяха оставили при потока Восор, те излязоха
да посрещнат Давида и да посрещнат людете,
които бяха с него; и когато се приближи Давид
22 при людете, поздрави ги. 22 А всичките лоши и
развратени мъже от ония, които бяха ходили с
Давида, проговориха казвайки: Понеже тия не
дойдоха с нас, не ще им дадем от користите, ко-
ито отървахме, освен на всекиго жена му и ча-
23 дата му; тях нека вземат и да си отидат. 23 Но
Давид каза: Не бива да постъпите така, братя
мои, с ония неща, които ни даде Господ, Кой-
то ни опази и предаде в ръката ни полка що бе
24 дошъл против нас. 24 И кой би послушал тия ва-
ши думи? Но какъвто е делът на участвуващия
в боя, такъв ще бъде делът и на седящия при ве-
щите; по равно ще се делят *користите* помежду
25 им. 25 И така ставаше от оня ден и нататък; той
направи това закон и повеление в Израиля, *ка-*
26 *кто е* и до днес. 26 А когато Давид дойде в Си-
клаг, изпрати от тия користи на Юдовите ста-
рейшини, на приятелите си, и рече: Ето ви по-
дарък от користите взети от Господните враго-
ве. 27 *Изпрати* на ония, които *живееха* във Ве- 27
тил, на ония в южния Рамот, на ония в Ятир,
28 на ония в Ароир, на ония в Сифмот, на ония в 28
Естемо, 29 на ония в Рахал, на ония в градовете 29
на ерамеилците, на ония в градовете на кеней-
ците, 30 на ония в Хорма, на ония в Хорасан, на 30
ония в Атах, 31 на ония в Хеврон, и на *ония във* 31
всичките места, гдето Давид и мъжете му се на-
въртаха.

1 А филистимците воюваха против Израиля; **31**
и Израилевите мъже побягнаха от филистим-
ците и паднаха убити в хълма Гелвуе. 2 И фи- 2
листимците настигнаха Саула и синовете му; и
филистимците убиха Сауловите синове Иона-
тана, Авинадава и Мелхусуя. 3 И битката се за- 3
силваше против Саула, и стрелците го улучиха;
и той бе тежко ранен от стрелците. 4 Тогава Са- 4
ул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си, та
ме прободи с него, за да не дойдат тия необря-
зани та ме прободат и се поругаят с мене. Но
оръженосецът му не прие, защото много се бо-
еше. Затова Саул взе меча си та падна върху
него. 5 И като видя оръженосецът му, че Саул 5
умря, падна и той на меча си и умря с него. 6 Та- 6
ка умря Саул, трите му сина, оръженосецът
му, и всичките му мъже заедно в същия онзи
ден. 7 Тогава Израилевите мъже, които бяха от- 7
татък долината и отвъд Иордан, като видяха, че
Израилевите мъже бягаха, и че Саул и синовете
му измряха, напуснаха градовете, та побягнаха;
а филистимците дойдоха и се заселиха в тях. 8 А 8
на следния ден, когато филистимците дойдоха
да съблекат убитите, намериха Саула и трите
му сина паднали на хълма Гелвуе. 9 И отся- 9
коха главата му и снеха оръжията му, и изпра-
тиха *човеци* навред из филистимската земя, за
да разнесат известие в капищата на идолите си
и между людете. 10 И оръжията му положиха в 10
капището на астартите, а тялото му обесиха на
стената на Ветсан. 11 А като чуха жителите на 11
Явис-галаад това, което филистимците напра-
виха на Саула, 12 всичките храбри мъже станаха 12
и, като ходиха цялата нощ, снеха тялото на Са-
ула и телата на синовете му от стената на Вет-
сан, и като дойдоха в Явис, там ги изгориха. 13 И 13
взеха костите им та ги закопаха под дървото в
Явис, и постиха седем дена.

2 Царе

1 След смъртта на Саула, като се върна Давид от поражението на амаличаните, и Давид беше престоял в Сиклаг два дена,
2 [2] на третия ден, ето, дойде един човек из стана, от Саула, с раздрани дрехи и пръст на главата си; и като влезе при Давида, падна на земята та
3 се поклони. [3] И Давид му рече: От где идеш? А
4 той му каза: От Израилевия стан се отървах. [4] И рече му Давид: Какво стана? Кажи ми, моля. А той отговори: Людете побягнаха от сражението, даже и мнозина от людете паднаха мъртви;
5 умряха още и Саул и син му Ионатан. [5] Тогава Давид рече на момъка, който му съобщаваше *това*: От къде знаеш, че Саул и син му Ионатан
6 са умрели? [6] И момъкът, който му съобщаваше *това* рече: Намерих се случайно в хълма Гелвуе, и, ето, Саул беше се подпрял на копието си, и, ето, колесниците и конниците го застигваха.
7 [7] И като погледна отдире си, той ме видя, и по-
8 вика ме. И отговорих: Ето ме. [8] И рече ми: Кой
9 си ти? И отговорих му, амаличанин съм. [9] Пак ми рече: Застани, моля, над мене та ме убий, защото помрачение ме обзе; понеже целият ми
10 живот е още в мене. [10] И тъй, застанах над него и го убих, понеже бях уверен, че не можеше да живее, като беше вече паднал; и взех короната, която беше на главата му, и гривната, която беше на ръката му, та ги донесох тук при господаря си. [11] Тогава Давид хвана дрехите си, та ги
11 раздра; така *направиха* и всичките мъже, кои-
12 то бяха с него. [12] И жалиха и плакаха и постиха до вечерта за Саула и за сина му Ионатана, и за Господните люде и за Израилевия дом, за гдето
13 бяха паднали от меч. [13] А Давид рече на момъка, който му съобщаваше *това*: От где си ти? И отговори: Аз съм син на един чужденец, амали-
14 чанин. [14] И рече му Давид: Ти как се не убоя да дигнеш ръка да убиеш Господния помазаник?
15 [15] И Давид повика един от момците и рече: При-
16 стъпи, нападни го. И той го порази та умря. [16] И Давид му рече: Кръвта ти да бъде на главата ти; защото устата ти свидетелствуваха против тебе, като рече: Аз убих Господния помазаник.
17 [17] Тогава Давид оплака Саула и сина му Ио-
18 натана с тоя плач; [18] (и заръча да научат юдейците *тая Песен на* лъка; ето, написана е в Книгата на Праведния): - [19] Славата ти, о Израилю,
19 е застреляна на опасните˚ места *на полето* ти!
20 Как паднаха силните. [20] Не възвестявайте това в Гет, Не го прогласявайте по улиците на Аскалон, За да не се зарадват филистимските дъще-
ри, За да не се развеселят дъщерите на необрязаните. [21] Хълми гелвуиски, да няма роса нито 21
дъжд на вас, Нито ниви *доставяйки* първи плодове за жертви; Защото там бе захвърлен щитът на силните, Щитът на Саула, *като да* не е бил
той помазан с миро. [22] От кръвта на убитите, От 22
лоя на силните, Лъкът Ионатанов не се връщаше назад, И мечът Саулов не се връщаше празен. [23] Саул и Ионатан Бяха любезни и рачителни в живота си, И в смъртта си не се разделиха; 23
По-леки бяха от орлите, По-силни от лъвовете.
[24] Израилеви дъщери, плачете за Саула, Който 24
ви обличаше в червено с украшения, Който туряше златни украшения по дрехите ви. [25] Как 25
паднаха силните всред боя! Ионатан, поразен на опасните места на *полето* ти! [26] Преоскърбен 26
съм за тебе Ионатане, брате мой! Рачителен ми беше ти; Твоята любов към мене беше чудесна, Превъзхождаше любовта на жените. [27] Как 27
паднаха силните, И погинаха бойните оръжия!

2 [1] След това Давид се допита до Господа като каза: Да възляза ли в някой от Юдовите градове? И Господ му каза: Възлез. Пак рече Давид: Где да възляза? А Той му каза: в Хеврон.
2 [2] И тъй, Давид възлезе там с двете си жени, ез-
3 раелката Ахиноам и Авигея жената на кармилеца Навал. [3] Давид заведе и мъжете, които бя-
ха с него, всеки със семейството му; и заселиха се в хевронските градове. [4] Тогава Юдови-
4 те мъже дойдоха и помазаха там Давида за цар над Юдовия дом. И известиха на Давида, казвайки: явис-галаадските мъже бяха, които по-
гребаха Саула. [5] Затова Давид прати човеци до 5
явис-галаадските мъже да им кажат: Благословени да сте от Господа, за гдето показахте тая благост към господаря си, към Саула, и го по-
гребахте. [6] Сега Господ нека покаже и към вас 6
милост и вярност; така и аз ще ви въздам за тая добрина, понеже сторихте това нещо. [7] Се- 7
га, прочее, нека се укрепят ръцете ви, и бъдете мъжествени; защото господарят ви Саул умря, а Юдовият дом си помаза мене за цар. [8] Оба- 8
че, Авенир Нировият син, Сауловият военачалник, взе Исвостея, Сауловия син, та го заведе в
Маханаим, [9] и направи го цар над Галаад, над 9
асурците, над езраелците, над Ефрема, над Вениамина и над целия Израил; [10] (Исвостей Са- 10
уловият син беше на четиридесет години, когато стана цар над Израиля и царува две години); но Юдовият дом последва Давида. [11] А времето, 11
през което Давид царува в Хеврон над Юдовия

1.19 Еврейски: Високите.

дом, беше седем години и шест месеца. 12 И тъй, Авенир Нировият син, и слугите на Исвостея Сауловия син, отидоха от Маханаим в Гаваон.
13 Също и Иоав Саруиният син и Давидовите слуги излязоха та се срещнаха близо при гаваонския водоем; и едните седнаха отсам водоема, а другите оттатък водоема.
14 Тогава Авенир каза на Иоава: Нека станат сега момците да поиграят пред нас. И рече Иоав: Нека станат.
15 И тъй, те станаха та преминаха на брой дванадесет души от Вениамина, от страната на Исвостея Сауловия син и дванадесет от Давидовите слуги.
16 И хванаха всеки съперника си за главата, та заби ножа си в ребрата на съперника си, и паднаха заедно; за туй, онова място се
17 нарече Хелкат-асурим°, което е в Гаваон. 17 И в оня ден сражението стана много ожесточено; и Авенир и Израилевите мъже бяха победени
18 от Давидовите слуги. 18 И там бяха тримата Саруини синове: Иоав, Ависей и Асаил; а Асаил
19 бе лек в нозете като полска сърна. 19 И Асаил се спусна подир Авенира; и като тичаше не се отби ни надясно, ни наляво от преследването на
20 Авенира. 20 А Авенир погледна надире и рече:
21 Ти ли си, Асаиле? А той отговори: Аз. 21 Тогава Авенир му каза: Отбий се надясно или наляво си та хвани някого от момците и вземи си оръжието му. Но Асаил отказа да се отбие от пре-
22 следването му. 22 И Авенир пак каза на Асаила: Отбий се от да ме преследваш; защо да те поваля до земята? тогава как ще погледна брата
23 ти Иоава в лицето? 23 Но той отказа да се отбие; затова Авенир го порази в корема със задния край на копието си, така че копието излезе отзад; и той падна там и умря на самото място. И всички *които* дохождаха на мястото, гдето Аса-
24 ил падна и умря, спираха се. 24 А Иоав и Ависей преследваха Авенира; и слънцето захождаше когато стигнаха до хълма Амма, който е сре-
25 щу Гия, край пътя за гаваонската пустиня. 25 И вениаминците като се събраха около Авенира, съставиха една дружина и застанаха на върха
26 на един хълм. 26 Тогава Авенир извика към Иоава и рече: Непременно ли ще пояжда мечът? не знаеш ли, че сетнината ще бъде горчива? Тогава, до кога не щеш да заповядаш на людете да се
27 върнат от преследването на братята си? 27 И рече Иоав: *заклевам се* в живота на Бога, че ако не беше говорил ти *да поиграят момците*, тогава още в зори людете непременно щяха да се от-
28 теглят всеки от преследването на брата си. 28 И тъй, Иоав засвири с тръбата, та всичките люде се спряха, и не преследваха вече Израиля, нито се биеха вече. 29 Тогава Авенир и мъже-
29 те му вървяха през цялата оная нощ из полето, преминаха Иордан та пропътуваха целия Витрон, и дойдоха в Маханаим. 30 А Иоав се вър-
30 на от преследването на Авенира; и като събра всичките люде, от Давидовите слуги липсваха
31 деветнадесет мъже и Асаил. 31 Но Давидовите слуги бяха поразили от вениаминците и от Авенировите мъже триста и шестдесет мъже, *които* умряха. 32 И дигнаха Асаила та го погребаха
32 в бащиния му гроб, който бе във Витлеем. А Иоав и мъжете му, като вървяха цяла нощ, стигнаха в Хеврон около зазоряване.

3 1 А войната между Сауловия дом и Давидовия дом трая дълго време; и Давид непрестанно се засилваше, а Сауловият дом непрестанно ослабваше. 2 И народиха се синове на Да-
2 вида в Хеврон; първородният му беше Амнон, от езраелката Ахиноам; 3 вторият му, Хилеав°,
3 от Авигея, жената на кармилеца Навал; третият, Авесалом, син на Мааха, дъщеря на гесурския цар Талмай; 4 четвъртият, Адония, син на
4 Агита; петият Сефатия, син на Авитала; 5 и ше-
5 стият, Итраам, от Давидовата жена Егла. Тия се родиха на Давида в Хеврон. 6 А докато продъл-
6 жаваше войната между Сауловия дом и Давидовия дом Авенир беше подпорка на Сауловия дом. 7 А Саул имаше наложница на име Ресфа,
7 дъщеря на Аия; и *Исвостей* каза на Авенира: Ти защо си влязъл при бащината ми наложница? 8 Тогава Авенир много се разяри за думи-
8 те на Исвостея, и рече: Кучешка глава ли съм аз откъм Юдовата страна? Днес показвам благост към дома на баща ти Саула, към братята му и към приятелите му, като не те предадох в Давидовата ръка, и пак ме обвиняваш днес за тая жена! 9 Така да направи Бог на Авенира, да!
9 и повече да му притури, ако не сторя за Давида тъй, както Господ му се е клел, 10 като на-
10 правя да премине царството от Сауловия дом, и като поставя Давидовият престол над Израиля, *както е* и над Юда, от Дан до Вирсавее. 11 И
11 *Исвостей* не можеше вече да отговори ни дума на Авенира, понеже се боеше от него. 12 Тогава
12 Авенир изпрати човеци до Давида да кажат от негова страна: Чия е земята? Думаше още: Направи договор с мене; и, ето, моята ръка ще бъде с тебе, щото да доведа под твоята власт целия Израил. 13 А той каза: Добре, аз ще напра-
13 вя договор с тебе; но едно нещо искам аз от тебе, а именно, че няма да видиш лицето ми, ако не доведеш предварително Сауловата дъщеря Михала, когато дойдеш да видиш лицето ми.
14 И Давид прати човеци до Сауловия син Ис-
14 востея да кажат: Предай жена ми Михала, ко-

2.16 Т.е., Нива на ножовете. **3.3** В 1. Лет. 3:1, Даниил.

ято съм взел за жена срещу сто филистимски
15 краекожия. [15] Исвостей, прочее, прати та я взе
16 от мъжа й Фалатиила Лаисовия син. [16] И мъжът
й дойде с нея, и като вървеше плачеше, и я по-
следва до Ваурим. Тогава Авенир му каза: Иди,
17 върни се; и той се върна. [17] А Авенир *влезе във*
връзка с Израилевите старейшини и рече: В ми-
налото време вие сте искали Давида да цару-
18 ва над вас; [18] сега, прочее, сторете това, защо-
то Господ е говорил за Давида, казвайки: Чрез
ръката на слугата Си Давида ще избавя людете
Си от ръката на филистимците и от ръката на
19 всичките им неприятели. [19] Авенир говори още
и в ушите на вениаминците; също Авенир отиде
да говори и в ушите на Давида в Хеврон всич-
ко, що бе угодно на Израиля и на целия Вениа-
20 минов дом. [20] И тъй, Авенир дойде при Давида
в Хеврон, и с него двадесет мъже. И Давид на-
прави угощение на Авенира и на мъжете, кои-
21 то бяха с него. [21] Тогава Авенир каза на Дави-
да: Ще стана да ида, и ще събера целия Изра-
ил при господаря си царя, за да направят завет
с тебе, та да царуваш над всички, според жела-
нието на душата си. И Давид изпрати Авенира,
22 и той отиде с мир. [22] И, ето, Давидовите слуги и
Иоав идеха от едно нашествие и носеха със се-
бе си много користи; но Авенир не беше с Да-
вида в Хеврон, защото той го беше изпратил,
23 и *Авенир* беше отишъл с мир. [23] А като дойде
Иоав и цялата войска, която беше с него, из-
вестиха на Иоава казвайки: Авенир Нировият
син дойде при царя; и той го изпрати, та си оти-
24 де с мир. [24] Тогава Иоав влезе при царя и рече:
Що си сторил? Ето Авенир е дохождал при те-
25 бе; защо си го изпратил та си е отишъл? [25] Зна-
еш *какъв е* Авенир Нировият син; той е дохож-
дал за да те измами, и да научи излизането ти
и влизането ти, и да научи всичко, що правиш.
26 [26] И Иоав, като излезе от *при* Давида, прати чо-
веци подир Авенира, които го върнаха от кла-
27 денеца Сира; Давид, обаче, не знаеше това. [27] И
когато се върна Авенир в Хеврон, Иоав го отве-
де на страна в портата, за да му говори *уж* тай-
но; и там го удари в корема за кръвта на брата
28 си Асаила; и той умря. [28] А по-после, като чу Да-
вид, рече: Невинен съм аз и царството ми пред
Господа до века за кръвта на Авенира Нировия
29 син; [29] нека остане тя на Иоавовата глава и на
целия му бащин дом; и нека не липсва от Иоа-
вовия дом такъв, който има семетечение, или
е прокажен, или който се подпира на тояга, или
30 пада от меч, или е лишен от хляб. [30] Така Иоав
и брат му Ависей убиха Авенира, защото беше
убил брата им Асаила в сражението при Гава-
31 он. [31] Тогава Давид каза на Иоава и на всички-
те люде, които бяха с него: Раздерете дрехите
си, и препашете се с вретище, та плачете пред
Авенира. И цар Давид вървеше след носилото.
32 [32] И погребаха Авенира в Хеврон; и царят плака 32
с висок глас над Авенировия гроб; също и всич-
ките люде плакаха. 33 [33] И царят плака над Авени- 33
ра, и каза: - Трябваше ли Авенир да умре, ка-
кто умира безумен? 34 [34] Ръцете ти не бяха върза- 34
ни, Нито нозете ти турнати в окови; Както пада
човек пред *тези, които вършат* неправда, Та-
ка падна ти. И всичките люде плакаха пак над
него. 35 [35] Сетне дойдоха всичките люде, за да пре- 35
думат Давида да яде хляб, докато беше още ви-
дело; но Давид се закле, казвайки: Така да ми
направи Бог, да! и повече да притури, ако вку-
ся хляб, или какво да било нещо, преди да зай-
де слънцето. 36 [36] И всичките люде се научиха за 36
това, и им стана угодно, както беше угодно на
всичките люде и все що правеше царят. 37 [37] За- 37
щото в оня ден, всичките люде и целият Израил
познаха, че не беше от царя да бъде убит Ав-
енир Нировият син. 38 [38] И царят каза на слугите 38
си: Не знаете ли, че велик военачалник падна
днес в Израил? 39 [39] Днес аз съм слаб, ако и да съм 39
помазан за цар; а тия мъже, Саруините синове,
са много жестоки за мене. Господ да въздаде на
злодееца според злодеянието му.

4 [1] А когато чу *Исвостей* Сауловият син, че
Авенир умрял в Хеврон, ръцете му ослабнаха,
и всичките израилтяни се смутиха. 2 [2] А *тоя* Са- 2
улов син имаше двама мъже пълководци, от
които името на единия беше Ваана, а името
на другия Рихав, синове на виротянина Римон
от вениаминците; (защото и Вирот се числеше
към Вениамина; 3 [3] а виротяните бяха побягна- 3
ли в Гетаим, дето са били пришелци до днес).
4 [4] А Сауловият син Ионатан имаше син повре- 4
ден в нозете. Беше на пет годишна възраст, ко-
гато дойде известие от Езраел за Саула и Иона-
тана, и гледачката му беше го дигнала и побяг-
нала; и като бързаше да бяга, той паднал и оку-
цял. Името му беше Мемфивостей. 5 [5] И Рихав и 5
Ваана, синовете на виротянина Римон, отидо-
ха и в горещината на деня влязоха в къщата на
Исвостея, който лежеше на легло по пладне; 6 [6] и 6
влязоха там до сред къщата *уж* да вземат жито
и удариха го в корема; а Рихав и брат му Ваа-
на избягаха. 7 [7] Защото, когато влязоха в къща- 7
та, и той лежеше на легло в спалнята си, уда-
риха го, убиха го и му отсякоха главата. И като
взеха главата му, вървяха през полето цялата
нощ, 8 [8] и донесоха главата на Исвостея при Да- 8
вида в Хеврон, и рекоха на царя: Ето главата на
Исвостея, син на врага ти Саула, който търсе-
ше живота ти; днес Господ въздаде на Саула и

9 на потомците му за господаря ни царя. [9] А Да-
вид отговори на Рихава и на брата му Ваана,
синовете на виротянина Римон, като им рече:
Заклевам се в живота на Господа, който изба-
10 ви душата ми от всяко бедствие, [10] когато един
ми извести, казвайки: Ето, Саул умря, като ми-
слеше, че носи добро известие, хванах го та го
убих в Сиклаг, - което беше наградата, що му
11 дадох за известието му, - [11] а колко повече, ко-
гато нечестиви мъже са убили праведен човек в
собствената му къща, на леглото му, не ще ли да
изискам сега кръвта му от ръката ви и ви изтре-
12 бя от земята! [12] Тогава Давид заповяда на мо-
мците си; и те ги убиха, и като отсякоха ръцете
им и нозете им, обесиха ги при водоема в Хев-
рон. А главата на Исвостея взеха та я заровиха
в Авенировия гроб в Хеврон.

5 [1] Тогава всичките Израилеви племена дой-
доха при Давида в Хеврон и говориха, казвай-
2 ки: Ето, твоя кост и твоя плът сме ние. [2] И по-
напред, още докато Саул царуваше над нас, ти
беше, който извеждаше и въвеждаше Израиля;
и на тебе рече Господ: Ти ще пасеш людете Ми
3 Израиля, и ти ще бъдеш вожд над Израиля. [3] И
така, всичките Израилеви старейшини дойдо-
ха при царя в Хеврон, и цар Давид направи за-
вет с тях пред Господа в Хеврон; и те помазаха
4 Давида цар над Израиля. [4] Давид беше на три-
десет години, когато се възцари, и царува чети-
5 ридесет години. [5] В Хеврон царува над Юда се-
дем години и шест месеца; а в Ерусалим царува
над целия Израил и Юда тридесет и три годи-
6 ни. [6] След това царят отиде с мъжете си в Ерусалим против евусците, жителите на земята; а те
говориха на Давида казвайки: Няма да влезеш
тук; но и слепите и куците ще те отблъснат; за-
щото си думаха: Давид не ще може да влезе ту-
7 ка. [7] Обаче Давид превзе крепостта Сион; това е
8 Давидовият град. [8] И в оня ден Давид каза: Кой-
то удари евусците, нека хвърли във вадата сле-
пите и куците, които са омразни на Давидовата
душа; понеже и слепите и куците бяха казали,
9 че той няма да влезе в жилището им. [9] И Давид
се засели в крепостта, която и нарече Давидов
град. И Давид построи здания около Мило и
10 навътре. [10] Така Давид преуспяваше и ставаше
по-велик; и Господ Бог на Силите беше с него.
11 [11] В това време тирският цар Хирам прати по-
сланици при Давида, и кедрови дървета, дърво-
делци, и зидари, та построиха къща за Давида.
12 [12] И Давид позна, че Господ го бе утвърдил за
цар над Израиля, и че беше възвисил царство-
13 то му заради людете Си Израиля. [13] И Давид си
взе още наложници и жени от Ерусалим, след
като дойде от Хеврон; и родиха се на Давида
още синове и дъщери. [14] А ето имената на ония, 14
които му се родиха в Ерусалим: Самуа, Совав,
Натан, Соломон, [15] Евар, Елисуа, Нефег, Яфия, 15
[16] Елисама, Елиада и Елифалет. [17] А когато фи- 16, 17
листимците чуха, че помазали Давида за цар
над Израиля, всичките филистимци дойдоха да
търсят Давида; а Давид като чу за това, слезе
в крепостта. [18] И тъй, филистимците дойдоха 18
та се разпростряха в долината Рафаим. [19] То- 19
гава Давид се допита до Господа, казвайки: Да
възляза ли против филистимците? ще ги пре-
дадеш ли в ръката ми? И Господ каза на Дави-
да: Възлез, защото непременно ще предам фи-
листимците в ръката ти. [20] И тъй, Давид дойде 20
във Ваал-ферасим; и Давид ги порази там, като
рече: Господ избухна пред мене върху непри-
ятелите ми както избухват водите. За туй, оно-
ва място се нарече Ваал-ферасим°. [21] Там *фили-* 21
стимците оставиха идолите си; а Давид и мъ-
жете му ги дигнаха. [22] И филистимците пак дой- 22
доха та се разпростряха по долината Рафаим.
[23] А когато Давид се допита до Господа, Той ка- 23
за: Не възлизай; обиколи изотзаде им та ги на-
падни срещу черниците. [24] И когато чуеш шум, 24
като от маршируване по върховете на черни-
те, тогава да се подвижиш, защото тогава Гос-
под ще излезе пред тебе да порази филистим-
ското множество. [25] И Давид стори както му за- 25
повяда Господ, и порази филистимците от Гава
до входа в Гезер.

[1] След това Давид пак събра всичките отбор- **6**
ни мъже от Израиля, *на брой* тридесет хиляди
души. [2] И Давид стана от Ваала Юдова та отиде, 2
и всичките люде, които бяха с него, за да пре-
несе от там, *дето се намираше*, Божия ковчег,
който се нарича с името на Господа на Сили-
те, Който обитава между херувимите. [3] И поло- 3
жиха Божия ковчег на нова кола, и дигнаха го
от Авинадавовата къща, която бе на хълма; а
Оза и Ахио, Авинадавовите синове, караха но-
вата кола с Божия ковчег, [4] като Ахио вървеше 4
пред ковчега, *а Оза край него*°. [5] А Давид и 5
целият Израилев дом свиреха пред Господа с
всякакви видове *инструменти* от елхово дър-
во, с арфи, с псалтири, с тъпанчета, с цитри и
с кимвали. [6] А когато стигнаха до Нахоновото 6
гумно, Оза простря *ръката си* към Божия ков-
чег та го хвана; защото воловете го раздруса-
ха. [7] И Господният гняв пламна против Оза, и 7
Бог го порази там за грешката му; и той умря
там при Божия ковчег. [8] И Давид се наскърби за 8

5.20 Т.е., Място за проломите. **6.4** Първата част от ст.4 се изоставя. **8** Т.е., Поражение (пролом) на Оза.

гдето Господ нанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-Оза˚, *както се нарича и*
9 до днес. 9 И в оня ден Давид се уплаши от Господа, и рече: Как ще дойде Господният ковчег при
10 мене? 10 Затова Давид отказа да премести Господния ковчег при себе си в Давидовия град;
но Давид го отстрани в къщата на гетеца Овид-
11 едом. 11 И Господният ковчег престоя в къщата на гетеца Овид-едома три месеца; и Господ бла-
12 гослови Овид-едома и целия му дом. 12 Известиха, прочее, на цар Давида, казвайки: Господ е благословил дома на Овид-едома и целия му имот заради Божия ковчег. Тогава Давид отиде та пренесе с веселия Божия ковчег от къ-
13 щата на Овид-едома в Давидовия град. 13 И когато тия, които носеха Господния ковчег, преминаха шест крачки, той пожертвува говеда и
14 угоени *телци*. 14 И Давид играеше пред Господа с всичката си сила; и Давид беше препасан
15 с ленен ефод. 15 Така Давид и целият Израилев дом пренесоха Господния ковчег с възклицание и с тръбен звук. 16 А като влизаше Гос-
16 подният ковчег в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца, и като видя, че цар Давид скачаше и играеше пред
17 Господа, презря го в сърцето си. 17 И донесоха Господния ковчег та го положиха на мястото му, всред шатъра, който Давид беше поставил за него; и Давид принесе всеизгаряния и при-
18 мирителни приноси пред Господа. 18 И когато Давид свърши принасянето на всеизгарянията и примирителните приноси, благослови люде-
19 те в името на Господа на Силите. 19 И раздаде на всичките люде, сиреч, на цялото множество израилтяни, мъже и жени, на всеки човек, по един хляб и по една мера *вино* и по една низаница сухо грозде. Тогава всичките люде си отидоха,
20 всеки в къщата си. 20 А когато Давид се връщаше, за да благослови дома си, Михала, Сауловата дъщеря, излезе да посрещне Давида, и рече: Колко славен беше днес Израилевият цар, който се съблече днес пред очите на слугините на служителите си, както се съблича безсрамно
21 един никакъв човек! 21 А Давид каза на Михала: пред Господа, Който предпочете мене пред баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави вожд над Господните люде, над Израиля, да!
22 пред Господа играх. 22 И ще се унижа още повече, и ще се смиря пред собствените си очи; а от слугините, за които ти говори, от тях ще
23 бъда почитан. 23 Затова Михала Сауловата дъщеря остана бездетна до деня на смъртта си.

7 1 И като се настани царят в къщата си, и Господ беше го успокоил от всичките неприятели
2 около него, 2 царят каза на пророк Натана: Виж сега, аз живея в кедрова къща, а Божият ковчег стои под завеси. 3 И Натан каза на царя: Иди, 3
стори всичко, което е в сърцето ти; защото Господ е с тебе. 4 Но през същата нощ Господно- 4
то слово дойде на Натана и рече: 5 Иди кажи 5
на слугата Ми Давида: Така говори Господ: Ти ли ще Ми построиш дом, в който да обитавам?
6 Защото от деня, когато изведох израилтяни- 6
те от Египет дори до днес, не съм обитавал в дом, но съм ходил в шатър и в скиния. 7 Където 7
и да съм ходил с всичките израилтяни, говорих ли някога на някое от Израилевите племена, на което заповядах да пасе людете Ми Израиля, да кажа: Защо не Ми построихте кедров дом?
8 Сега, прочее, така да кажеш на слугата Ми Да- 8
вида: Така казва Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, от подир стадото, за да бъдеш вожд на людете Ми, на Израиля; 9 и съм бил с те- 9
бе навсякъде, където си ходил и изтребих всичките ти неприятели пред тебе, и направих името ти велико, както името на великите, които са на земята. 10 И ще определя място за людете 10
Си Израиля и ще ги насадя, та ще обитават на свое собствено място, и няма да се преместват вече; и *тези които, вършат* нечестие няма вече да ги притесняват, както по-напред, 11 и 11
както от деня, когато поставих съдии над людете Си Израиля; и ще те успокоя от всичките ти неприятели. При това, Господ ти явява, че Господ ще ти съгради дом. 12 Когато се навършат 12
дните ти и заспиш с бащите си, ще въздигна потомеца ти подир тебе, който ще излезе из чреслата ти, и ще утвърдя царството му. 13 Той ще 13
построи дом за името Ми; и Аз ще утвърдя престола на царството му до века. 14 Аз ще му бъда 14
Отец, и той ще Ми бъде син: ако стори беззаконие, ще го накажа с тояга *каквато е* за мъже и с биения *каквито са* за човешкия род; 15 но Моя- 15
та милост няма да го остави, както я отнех от Саула, когото отмахнах от пред тебе. 16 И до- 16
мът ти и царството ти ще се утвърдят пред тебе до века; престолът ти ще бъде утвърден до века. 17 И Натан говори на Давида точно спо- 17
ред тия думи и напълно според това видение.
18 Тогава цар Давид влезе та седна пред Гос- 18
пода и рече: Кой съм аз, Господи Иеова, и какъв е моят дом, та си ме довел до това *положение?*
19 Но даже и това бе малко пред очите Ти, Гос- 19
поди Иеова; а Ти си говорил още за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си, и *даваш* това като закон на човеците, Господи Иеова! 20 И как- 20
во повече може да Ти рече Давид? защото Ти, Господи Иеова, познаваш слугата Си. 21 Заради 21
Своето слово и според Своето сърце Ти си сторил всички тия велики дела, за да ги явиш на

22 слугата Си. 22 Затова Ти си велик, Господи Бо-
же; защото няма подобен на Тебе, нито има бог
освен Тебе, според всичко, що сме чули с ушите
23 си. 23 И кой друг народ на света е както Твоите
люде, както Израил, при когото Бог дойде да
го откупи за Свои люде, да ги направи имени-
ти, и да извърши за тях велики дела, и страшни
дела за земята Ти, пред Твоите люде, които Ти
си откупил за Себе Си от Египет, от народите, и
24 от боговете им? 24 Защото Ти си утвърдил люде-
те Си Израиля за Себе Си, за да Ти бъдат люде
25 до века; и Ти, Господи, им стана Бог. 25 И сега,
Господи Боже, утвърди до века думата, която
си говорил за слугата Си, и за дома му, и стори
26 както си говорил. 26 И нека възвеличат името
Ти до века, като казват: Господ на Силите е Бог
над Израиля; и нека бъде утвърден пред Тебе
27 домът на слугата Ти Давида, 27 Защото Ти, Гос-
поди на Силите, Боже Израилев, откри на слу-
гата Си, като каза: Ще ти съградя дом: затова
слугата Ти намери сърцето си разположено да
28 Ти се помоли с тая молитва. 28 И сега, Господи
Иеова, Ти си Бог, и думите Ти са истинни, и Ти
29 си обещал тия блага на слугата Си; 29 сега, про-
чее, благоволи да благословиш дома на слуга-
та Си, за да пребъдва пред Тебе до века; защо-
то Ти, Господи Иеова, Си говорил тия неща, и
под Твоето благословение нека бъде благосло-
вен до века домът на слугата Ти.

8 1 След това Давид порази филистимците и
ги покори; и Давид отне Метег-ама от ръката
2 на филистимците. 2 Порази и моавците, и из-
мери ги с въжета, като ги накара да легнат на
земята; и отмери две въжета, за да ги погуби,
и едно цяло въже, за да ги остави живи. Така
моавците станаха Давидови слуги, и плащаха
3 данък. 3 Давид още порази совския цар Ададе-
зер, син на Реова, когато *последният* отиваше
4 да утвърди властта си на реката Евфрат. 4 Да-
вид му отне хиляда *колесници* и седемстотин
конници˚ и двадесет хиляди пешаци; и Давид
пресече жилите на всичките колеснични коне,
5 запази от тях само за сто колесници. 5 И ко-
гато дамаските сирийци дойдоха да помогнат
на совския цар Ададезер, Давид порази от си-
6 рийците двадесет и две хиляди мъже. 6 Тогава
Давид постави гарнизони в дамаска Сирия; и
сирийците станаха Давидови слуги, и плащаха
данък. И Господ запазваше Давида където и да
7 отиваше. 7 И Давид взе златните щитове, които
бяха върху слугите на Ададезера, та ги донесе в
8 Ерусалим. 8 И от Ветах и от Веротай, Ададезе-
рови градове, цар Давид взе твърде много мед.
9 А ематският цар Той, когато чу, че Давид по- 9
разил всичката сила на Ададезера, 10 тогава Той 10
изпрати сина си Иорама при цар Давида, за да
го поздрави и да го благослови, понеже се бил
против Ададезера и го поразил; защото Ададе-
зер *често* воюваше против Тоя. И *Иорам* доне-
се със себе си сребърни съдове, златни съдове
и медни съдове; 11 па и тях цар Давид посвети 11
на Господа, заедно със среброто и златото, що
беше посветил *взето* от всичките народи, които
беше покорил: 12 от Сирия, от Моав, от амонци- 12
те, от филистимците, от амаличаните, и от ко-
ристите взети от совенския цар Ададезер, Рео-
вовия син. 13 И Давид си придоби име, когато се 13
върна от поражението на осемнадесет хиляди
сирийци в долината на солта. 14 И постави гар- 14
низони в Едом; в целия Едом постави гарнизо-
ни, и всичките едомци се подчиниха на Давида.
И Господ запазваше Давида където и да отива-
ше. 15 Така Давид царува над целия Израил; и 15
Давид съдеше всичките си люде и им раздава-
ше правда. 16 А Иоав, Саруиният син, беше над 16
войската; а Иосафат, Ахилудовият син, летопи-
сец; 17 а Садок, Ахитововият син и Ахимелех, 17
Авиатаровият син, свещеници; а Сарая, секре-
тар; 18 А Ванаия, Иодаевият син, беше *над* хе- 18
ретците и фелетците; а Давидовите синове бяха
придворни началници.

1 След това Давид каза: Остава ли още някой **9**
от Сауловия дом, комуто да покажа благост за-
ради Ионатана? 2 И имаше един слуга от Сауло- 2
вия дом на име Сива. И повикаха го при Дави-
да; и царят му каза: Ти ли си Сива? И той ре-
че: Слугата ти е. 3 И царят каза: Не остава ли 3
още някой от Сауловия дом, комуто да пока-
жа Божия благост? И Сива рече на царя: Има
още един Ионатанов син, повреден в нозете. 4 И 4
царят му каза: Где е той? А Сива рече на ца-
ря: Ето, той е в къщата на Махира, Амиило-
вия син, в Лодавар. 5 Тогава цар Давид изпра- 5
ти да го вземат от къщата на Махира Амиило-
вия син, от Лодавар. 6 И когато Мемфивостей, 6
син на Ионатана, Сауловия син, дойде при Да-
вида, падна на лице та се поклони. И рече Да-
вид: Мемфивостее! А той отговори: Ето слугата
ти. 7 И Давид му каза: Не бой се; защото непре- 7
менно ще покажа благост към тебе заради баща
ти Ионатана, и ще ти възвърна всичките земи
на баща ти Саула; и ти всякога ще ядеш хляб
на моята трапеза. 8 А той му се поклони и рече: 8
Кой е слугата ти та да пригледаш такова умряло
куче като мене? 9 Тогава царят повика Сауло- 9
вия слуга Сива та му каза: Всичко, що принад-

8.4 В оригинала тука: 1700 конници; а в *1 Лет. 18:4*: 1000 колесници и 7000 конници.

лежеше на Саула и на целия му дом, дадох на
10 сина на господаря ти. 10 Ти, прочее, ще му обработваш земята, ти и синовете ти и слугите ти, и ще донасяш *доходите*, за да има синът на господаря ти хляб да яде; но Мемфивостей, синът на господаря ти, всякога ще се храни на моята трапеза. (А Сива имаше петнадесет сина и двадесет
11 слуги). 11 И Сива рече на царя: Според всичко, що заповяда господарят ми царят на слугата си, така ще направи слугата ти. А Мемфивостей, *рече царят*, ще яде на моята трапеза, като един
12 от царевите синове. 12 И Мемфивостей имаше малък син на име Миха. А всички, които живееха в къщата на Сива, бяха слуги на Мемфи-
13 востея. 13 Така Мемфивостей живееше в Ерусалим; защото винаги ядеше на царевата трапеза. И той куцаше и с двата крака.

10 1 След това, царят на амонците умря, и вме-
2 сто него се възцари син му Анун. 2 Тогава Давид каза: Ще покажа благост към Ануна Наасовия син, както баща му показа благост към мене. И така Давид прати чрез слугите си да го утешат за баща му. А когато Давидовите слу-
3 ги дойдоха в земята на амонците, 3 първенците на амонците рекоха на господаря си Ануна: Мислиш ли, че от почит към баща ти Давид ти е изпратил утешители? Не е ли пратил Давид слугите си при тебе, за да разузнаят града и да
4 го съгледат та да го съсипе? 4 Затова Анун хвана Давидовите слуги та обръсна половината от брадите им, и отряза дрехите им до половина
5 - до бедрата им, и ги отпрати. 5 А когато известиха това на Давида, той изпрати *човеци* да ги посрещнат, (понеже мъжете се крайно срамуваха), и да *им* рекат от царя: Седете в Ерихон догде порастат брадите ви, и тогава се върне-
6 те. 6 А като видяха амонците, че станаха омразни на Давида, амонците пратиха та наеха двадесет хиляди пешаци от вет-реовските сирийци и совенските сирийци, и хиляда мъже от царя
7 на Мааха, и дванадесет хиляди души от товските мъже. 7 И когато чу това Давид, прати Иоава
8 и цялото множество силни мъже. 8 И амонците излязоха та се строиха за бой при входа на портата; а сирийците от Сова и Реов, и мъже-
9 те от Тов и Мааха бяха отделно на полето. 9 А Иоав, като видя, че бяха се строили за бой против него отпред и отзад, избра измежду всичките отборни Израилеви мъже, та ги опълчи
10 против сирийците; 10 а останалите люде даде в ръката на брата си Ависей, който ги опълчи про-
11 тив амонците. 11 И каза: Ако сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми дойдеш на помощ; а ако амонците надделеят над тебе, тога-
12 ва аз ще ти дойда на помощ. 12 Дерзай, и нека бъдем мъжествени за людете си и за градовете на нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му се вижда угодно. 13 И тъй, Иоав и людете, 13
които бяха с него, стъпиха в сражение против сирийците; а те побягнаха от него. 14 А когато 14
амонците видяха, че сирийците побягнаха, тогава и те побягнаха от Ависея и влязоха в града. Тогава Иоав се оттегли от амонците та дойде в Ерусалим. 15 А сирийците, като видяха, че бя- 15
ха поразени от Израиля, *пак* се събраха всички заедно. 16 И Адарезер прати да изведат сирий- 16
ците, които бяха оттатък реката; и те дойдоха в Елам, със Совака, военачалника на Адарезера, на чело. 17 И когато се извести на Давида, 17
той събра целия Израил и премина Иордан та дойде в Елам. А сирийците се опълчиха против Давида и се биха с него. 18 Но сирийците побяг- 18
наха пред Израиля; и Давид изби от сирийците *мъжете на* седемстотин колесници и четиридесет хиляди конници, и порази военачалника им Совак, и той умря там. 19 И така, всичките царе, 19
подвластни на Адарезера, като видяха, че бяха победени от Израиля, сключиха мир с Израиля и им се подчиниха. И сирийците не смееха вече да помагат на амонците.

11 1 След една година, във времето когато царе-
те отиват на война, Давид прати Иоава и слугите си с него и целия Израил; и те разбиха амонците, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим. 2 И надвечер Давид стана от леглото си и се 2
разхождаше по покрива на царската къща; и от покрива видя една жена, която се къпеше; а жената бе много красива на глед. 3 И Давид прати 3
да разпитат за жената; и рече *един*: Не е ли това Витсавее, дъщеря на Елиама, жена на хетееца Урия? 4 И Давид прати човеци да я вземат, и 4
когато дойде при него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си. 5 А жената зачна; и прати да известят на 5
Давида, казвайки: Непразна съм. 6 Тогава Да- 6
вид прати до Иоава *да кажат*: Изпрати ми хетееца Урия. И Иоав изпрати Урия при Давида. 7 И когато дойде Урия при него, Давид го попи- 7
та как е Иоав, как са людете и как успява войната. 8 После Давид каза на Урия: Слез у дома си 8
та умий нозете си. И Урия излезе из царската къща, а след него отиде дял от царската *трапеза*. 9 Но Урия спа при вратата на царската къща 9
с всичките слуги на господаря си, и не слезе у дома си. 10 И когато известиха на Давида, каз- 10
вайки: Урия не слезе у дома си, Давид каза на Урия: Не си ли дошъл от път? защо не слезе у дома си? 11 И Урия каза на Давида: Ковчегът и 11
Израил и Юда прекарват в шатри; и господарят ми Иоав и слугите на господаря ми са разполо-

жени в стан на открито поле; а аз ли да ида у
дома си, за да ям и да пия и да спя с жена си?
Заклевам се в твоя живот и в живота на душа-
12 та ти, не направям аз това нещо. 12 Тогава Да-
вид каза на Урия: Престой тука и днес, па утре
ще те изпратя. И тъй, Урия престоя в Ерусалим
13 през оня ден и през другия. 13 И Давид го пока-
ни, та яде пред него и пи; и опи го. Но вечерта
Урия излезе да спи на леглото си със слугите си,
14 а у дома си не слезе. 14 Затова, на утринта Давид
писа писмо на Иоава и го прати чрез Уриева ръ-
15 ка. 15 А в писмото написа, казвайки: Поставете
Урия там, гдето сражението е най-люто; сетне
се оттеглете от него, за да бъде ударен и да ум-
16 ре. 16 И така, Иоав, като държеше града в обса-
да, определи Урия на едно място, гдето знаеше,
17 че има храбри мъже. 17 И когато мъжете излязоха
от града та се биха с Иоава, паднаха неколцина
от людете, *ще каже*, от Давидовите слу-
18 ги; умря и хетеецът Урия. 18 Тогава Иоав прати
да известят на Давида всичко, що се бе случи-
19 ло във войната. 19 И заповяда на вестителя, каз-
вайки: Когато разкажеш на царя всичко, що се
20 е случило във войната, 20 ако пламне гневът на
царя и той ти рече: Защо се приближихте тол-
коз до града да се биете? не знаехте ли, че щяха
21 да стрелят от стената? 21 Кой порази Авимелеха
син на Ерувесета°? Една жена не хвърли ли
върху него от стената горен воденичен камък,
та умря в Тевес? Защо се приближихте толкоз
при стената? Тогава ти кажи: Умря и слугата ти
22 хетеецът Урия. 22 И така, вестителят замина и,
като дойде, извести на Давида всичко, за което
23 Иоав го беше изпратил. 23 Вестителят рече на
Давида: Мъжете надделяха над нас та излязоха против нас на полето; а ние ги прогонихме
24 дори до входа на портата; 24 но стрелците стреляха от стената върху слугите ти, и неколцина
от слугите на царя умряха; умря и слугата ти хе-
25 теецът Урия. 25 Тогава Давид каза на вестителя:
Така да кажеш на Иоава: Да те не смущава това нещо, защото мечът пояжда някога едного и
някога другиго; засили още повече нападението си против града и съсипи го. Също и ти го на-
26 сърчи. 26 И когато чу Уриевата жена, че мъжът
27 й Урия умрял, плака за мъжа си. 27 И като пре-
мина жалейката, Давид прати та я взе у дома си,
и тя му стана жена, и му роди син. Но делото,
което Давид бе сторил, беше зло пред Господа.

12 1 Тогава Господ прати Натана при Давида. И
той като дойде при него, каза му: В един град
имаше двама човека, единият богат, а другият
2 сиромах. 2 Богатият имаше овци и говеда твър-
3 де много; 3 а сиромахът нямаше друго освен ед-
но малко женско агне, което бе купил и което
хранеше; и то бе пораснало заедно с него и ча-
дата му, от залъка му ядеше, от чашата му пие-
ше, и на пазухата му лежеше; и то му беше ка-
то дъщеря. 4 И един пътник дойде у богатия; и 4
нему се посвидя да вземе от своите овци и от
своите говеда да сготви за пътника, който бе
дошъл у него, но взе агнето на сиромаха та го
сготви за човека, който бе дошъл у него. 5 То- 5
гава гневът на Давида пламна силно против тоя
човек; и той каза на Натана: В името на живия
Господ, човекът, който е сторил това, заслужа-
ва смърт; 6 и ще плати за агнето четверократ- 6
но, понеже е сторил това дело, и понеже не се
е смилил. 7 Тогава Натан каза на Давида: Ти си 7
тоя човек. Така казва Господ Израилевият Бог:
Аз те помазах за цар над Израиля, и те избавих
от Сауловата ръка; 8 и дадох ти дома на господ- 8
даря ти, и жените на господаря ти в пазухата
ти, и дадох ти Израилевия и Юдовия дом; и ако
това беше малко, приложил бих ти това и то-
ва. 9 Защо презря ти словото на Господа, та сто- 9
ри зло пред очите Му? Ти порази с меч хетее-
ца Урия, и си взе за жена неговата жена, а него
ти уби с меча на амонците. 10 Сега, прочее, ня- 10
ма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже
ти Ме презря, та взе жената на хетееца Урия,
за да ти бъде жена. 11 Така казва Господ: Ето, 11
отсред твоя дом ще подигна против тебе злини, и ще взема жените ти пред очите ти, та ще
ги дам на ближния ти; и той ще лежи с жените
ти пред това слънце. 12 Защото ти си извършил 12
това тайно; но Аз ще извърша туй нещо пред
целия Израил и пред слънцето. 13 Тогава Давид 13
каза на Натана: Съгреших Господу. А Натан ка-
за на Давида: И Господ отстрани греха ти; няма
да умреш. 14 Но понеже чрез това дело ти си дал 14
голяма причина на Господните врагове да ху-
лят, затова детето което ти се е родило, непре-
менно ще умре. 15 И Натан си отиде у дома си. А 15
Господ порази детето, което Уриевата жена ро-
ди на Давида, и то се разболя. 16 Давид, прочее, 16
се моли Богу за детето; и Давид пости, па влезе
та пренощува легнал на земята. 17 И старейши- 17
ните на дома му станаха *и дойдоха* при него, за
да го дигнат от земята; но той отказа, нито вку-
си хляб с тях. 18 И на седмия ден детето умря. 18
И слугите на Давида се бояха да му явят, че де-
тето бе умряло, защото думаха: Ето, докато де-
тето бе още живо говорехме му, и той не слу-
шаше думите ни; колко, прочее, ще се измъчва,
ако му кажем, че детето е умряло! 19 Но Давид, 19
като видя че слугите му шепнеха помежду си,
разбра, че бе умряло детето; затова Давид ка-

11.21 Съд. 6:32, Иероваал.

за на слугите си: Умря ли детето? А те рекоха:
20 Умря. [20] Тогава Давид стана от земята, уми се
и се помаза, и като промени дрехите си, влезе
в Господния дом та се поклони. После дойде у
дома си; и, понеже поиска, сложиха пред него
21 хляб, и той яде. [21] А слугите му му казаха: Що
е това, което ти стори? Ти пости и плака за де-
тето, докато беше живо; а като умря детето, ти
22 стана и яде хляб! [22] А той рече: Докато детето
беше още живо, постих и плаках, защото си ре-
кох: Кой знае? може Бог да ми покаже милост,
23 и детето да остане живо. [23] Но сега то умря. За-
що да постя? Мога ли да го върна надире? Аз ще
ида при него, а то няма да се върне при мене.
24 [24] След това, Давид утеши жена си Витсавее, и
влезе при нея та лежа с нея; и тя роди син, и
25 нарече го Соломон. И Господ го възлюби, [25] и
прати чрез пророка Натана та го нарече Еди-
26 дия˚, заради Господа. [26] А Иоав воюва против
27 Рава на амонците и превзе царския град. [27] И
Иоав прати вестители до Давида, да кажат: Во-
ювах против Рава, и даже превзех града на во-
28 дите. [28] Сега, прочее, събери останалите люде
та разположи стана си против града и завладей
го, да не би аз да завладея града, и той да се на-
29 рече с моето име. [29] Затова Давид събра всич-
ките люде та отиде в Рава, би се против нея, и
30 я завладя. [30] И взе от главата на царя им коро-
ната му, която тежеше един златен талант, и бе
украсена със скъпоценни камъни; и положиха
я на главата на Давида. И той изнесе из града
31 твърде много користи. [31] Изведе и людете, кои-
то бяха в него, та ги тури под триони и под же-
лезни дикани и под железни брадви, и преведе
ги през пещта за тухли; и така постъпи с всич-
ки градове на амонците. Тогава Давид се върна
с всичките люде в Ерусалим.

13 [1] След това, Амнон Давидовият син, залю-
би сестрата, която имаше Авесалом, Давидови-
2 ят син, - една хубавица на име Тамар. [2] А Ам-
нон *до толкоз* се измъчваше, щото се разболя
поради сестра си Тамар; защото беше девица,
и на Амнона се виждаше твърде мъчно да сто-
3 ри нещо с нея. [3] Но Амнон имаше един приятел
на име Ионадав, син на Давидовия брат Сама:
4 а Ионадав беше много хитър човек. [4] И рече на
Амнона: Защо ти, сине на царя, слабееш толкоз
от ден на ден? не щеш ли ми яви *причината?* И
Амнон му каза: Обичам Тамар сестрата на бра-
5 та ми Авесалома. [5] А Ионадав му рече: Легни на
леглото си, та се престори на болен; и когато
дойде баща ти да те види, кажи му: Нека дойде,
моля, сестра ми Тамар, и нека ми даде хляб да
ям, и нека сготви ястието пред мене за да видя,
и да ям от ръката й. [6] И тъй, Амнон легна та се 6
престори на болен, и като дойде царят да го ви-
ди, Амнон каза на царя: Нека дойде, моля, сест-
ра ми Тамар, и нека направи пред мене две ме-
кици, за да ям от ръката й. [7] И Давид прати у до- 7
ма да кажат на Тамар: Иди сега в къщата на бра-
та си Амнон та му сготви ястие. [8] И Тамар оти- 8
де в къщата на брата си Амнон, който беше ле-
гнал; и като взе та замеси тесто и направи меки-
ци пред него, изпържи мекиците. [9] Сетне взе та- 9
вата и ги изсипа пред него; но той отказа да яде.
И рече Амнон: Изведете вън всичките човеци,
що са при мене. И всички си излязоха от него.
[10] Тогава Амнон каза на Тамар: Донеси ястието 10
в спалнята, за да ям от ръката ти. И тъй, Тамар
взе мекиците, които бе направила, та ги донесе
в спалнята при брата си Амнона. [11] А като ги до- 11
несе близо при него за да яде, той я хвана и рече
й: Ела, легни с мене, сестро моя. [12] Но тя му от- 12
говори: Не, брате мой, не ме насилвай, защото
не е прилично да стане такова нещо в Израиля;
да не сториш това безумие. [13] И аз де да скрия 13
срама си? па и ти ще бъдеш като един от безум-
ните в Израиля. Сега, прочее, моля, говори на
царя; защото той няма да ме откаже на тебе.
[14] Но той отказа да послуша гласа й: и понеже 14
бе по-як от нея, насили я и лежа с нея. [15] Тогава 15
Амнон я намрази с много голяма омраза, така
щото омразата, с която я намрази бе по-голяма
от любовта, с която я бе залюбил. И рече й Ам-
нон: Стани, иди си. [16] А тя му рече: Не така, за- 16
щото това зло, гдето ме пъдиш е по-голямо от
другото, което ми стори. Но той отказа да я по-
слуша. [17] И викна момъка, който му прислу- 17
ваше, и рече: Изведи сега тази вън от мене, и
заключи вратата след нея. [18] А тя бе облечена в 18
шарена дреха, защото царските дъщери, деви-
ците, в такива дрехи се обличаха. И тъй, слу-
гата му я изведе вън та заключи вратата след
нея. [19] Тогава Тамар тури пепел на главата си, 19
раздра шарената дреха, която бе на нея, и като
положи ръка на главата си отиваше си и вика-
ше като вървеше. [20] А брат й Авесалом й каза: 20
Брат ти Амнон ли се поруга с тебе? Но мълчи
сега, сестро моя; брат ти е; не оскърбявай сър-
цето си за това нещо. И така, Тамар живееше
като вдовица в дома на брата си Авесалома. [21] А 21
когато цар Давид чу всички тия работи, мно-
го се разгневи. [22] Между това, Авесалом не каз- 22
ваше на Амнона ни зло ни добро; защото Аве-
салом мразеше Амнона за гдето беше насилил
сестра му Тамар. [23] А след цели две години Аве- 23
салом имаше стригачи във Ваал-асор, който е
близо при Ефрем; и Авесалом покани всички-

12.25 Т.е., Любезен Господу.

24 те царски синове. [24] Авесалом дойде и при царя
та каза: Ето, слугата ти има сега стригачи; нека
дойде, моля царят и слугите му със слугата ти.
25 [25] А царят каза на Авесалома; Не, сине мой, да
не идем всички; за да не те отегчаваме. И той го
молеше настойчиво; но *царят* отказа да иде, а
26 го благослови. [26] Тогава рече Авесалом: Ако не,
то нека дойде с нас *поне* брат ми Амнон. И царят
27 му каза: Защо да иде с тебе? [27] Но понеже Ав-
есалом настоя, той позволи да отидат с него Ам-
28 нон и всичките царски синове. [28] Тогава Авес-
алом заповяда на слугите си, казвайки: Гледайте
когато Амноновото сърце се развесели от вино-
то и аз ще ви кажа: Поразете Амнона, тогава го
убийте. Не бойте се; не ви ли заповядвам аз? бъ-
29 дете дръзновени и храбри. [29] И Авесаломовите
слуги сториха на Амнона според както Авеса-
лом заповяда. Тогава всичките царски синове
станаха и възседнаха всеки на мъската си та по-
30 бягнаха. [30] И докато те бяха още по път, слух
стигна до Давида, и се казваше: Авесалом избил
всичките царски синове, и не останал ни един
31 от тях. [31] Тогава царят стана, раздра дрехите си,
и легна на земята; и всичките му слуги, които
32 предстояваха, раздраха дрехите си. [32] А Иона-
дав, син на Сама, Давидовия брат, проговори,
казвайки: Да не мисли господарят ми, че са из-
били всичките младежи царски синове, защото
само Амнон е умрял: понеже с дума от Авеса-
лома това е било решено от деня, когато изна-
33 сили сестра му Тамар. [33] Сега, прочее, господа-
рят ми царят да не вложи това в сърцето си и да
не помисли, че всичките царски синове са из-
34 мрели; защото само Амнон е умрял. [34] А Ав-
есалом побягна. В това време момъкът, който
пазеше стража, като подигна очи видя, и ето,
много люде идеха из пътя зад него край хълм-
35 а. [35] И Ионадав каза на царя: Ето, царските си-
нове идат; според както каза слугата ти, така е
36 станало. [36] И като изговори това, ето, царските
синове дойдоха и плакаха с висок глас; също и
37 царят и всичките плакаха твърде много. [37] Но
Авесалом побягна и отиде при гесурския цар
Талмай Амиудовия син; *а Давид* жалееше за си-
38 на си всеки ден. [38] Авесалом, прочее, побягна и
39 отиде в Гесур, и там преживя три години. [39] И
душата на цар Давида излизаше *и чезнеше по*
Авесалома, защото беше се утешил за Амнонова-
та смърт.

14 [1] И Иоав Саруиният син позна, че сърцето
2 на царя беше *наклонено* към Авесалома. [2] Зато-
ва Иоав прати в Текое та доведоха от там една
умна жена, и рече й: Престори се, моля, че си
в жалейка и облечи траурни дрехи, и не се по-
мазвай с масло, но бъди като жена, която жа-
лее дълго време за мъртвец; [3] и иди при царя та 3
му говори според тия думи. И Иоав тури думи-
те в устата й. [4] И когато текойката *дойде да* го- 4
вори на царя, падна с лице на земята та се по-
клони, и рече: Помогни ми царю. [5] И царят й 5
рече: Що имаш? А тя рече: Ах! аз съм вдовица;
мъжът ми умря. [6] Слугинята ти имаше двама 6
сина, и те двамата се сбиха на полето; и като ня-
маше кой да ги раздели, единият удари други-
ят и го уби. [7] И, ето, всичките роднини станаха 7
против слугинята ти и рекоха: Предай оногова,
който удари брата си, за да го убием за живота
на брата му, когото уби, и така да изтребим и
наследника. Така ще угасят въглена, който ми
е останал, и не ще оставят на мъжа ми ни име,
ни остатък по лицето на света. [8] И царят каза на 8
жената: Иди у дома си; аз ще разпоредя за те-
бе. [9] А текойката каза на царя: Господарю мой 9
царю, беззаконието нека бъде на мене и на ба-
щиния ми дом; а царят и престолът му нека бъ-
дат невинни. [10] И рече царят: Който проговори 10
против тебе, доведи го при мене, и няма вече да
те докачи. [11] И тя рече: Моля, нека помни ца- 11
рят Господа своя Бог, за да не продължава ве-
че отмъстителят за кръвта да изтребва, и да не
погуби сина ми. А той рече: заклевам се в жи-
вота на Господа, ни един косъм на сина ти няма
да падне на земята. [12] Тогава жената рече: Нека 12
каже, моля, слугинята ти една дума на господа-
ря си царя. И той рече: Кажи. [13] И жената рече: 13
Тогава защо си помислил такова нещо против
Божиите люде? понеже царят, като казва това,
излиза виновен загдето царят не възвръща своя
заточеник. [14] Защото е неизбежно ние да умрем, 14
и сме като вода разляна по земята, която не се
събира пак; па и Бог не отнема живот, но изна-
мерва средства, щото заточеният да не остане
отдалечен от Него. [15] Сега по тая причина дой- 15
дох да кажа това на господаря си царя, че лю-
дете ме уплашиха; и слугинята ти рече: Ще го-
воря сега на царя; може би царят да изпълни
просбата на слугинята си. [16] Защото царят ще 16
послуша, за да избави слугинята си от ръката
на човека, *който иска* да погуби и мене и сина
ми изсред Божието наследство. [17] И слугинята 17
ти рече: Думата на господаря ми нека бъде сега
утешителна; защото господарят ми царят е ка-
то Божий ангел за да разсъждава за доброто и
злото; и Господ твой Бог да бъде с тебе. [18] Тога- 18
ва царят в отговор каза на жената: Моля, да не
скриеш от мене това, за което ще те попитам. И
рече жената: Нека проговори, моля, господарят
ми царят. [19] И рече царят: С тебе ли е във всичко 19
това ръката на Иоава? И жената в отговор рече:
Заклевам се в живота на душата ти господарю

мой царю, никой не може да се отклони ни на
дясно ни на ляво от нищо що изрече господа-
рят ми царят; защото слугата ти Иоав, той ми
заповяда, и той тури всички тия думи в устата
20 на слугинята ти. [20] Слугата ти Иоав стори това,
за да измени лицето на работата; и господарят
ми е мъдър с мъдростта на един Божий ангел,
21 за да познава всичко, що има на света. [21] Тога-
ва царят каза на Иоава: Ето сега, сторих това
нещо; иди прочее, доведи младежа Авесалом.
22 [22] И Иоав падна с лице на земята та се поклони
и благослови царя. И рече Иоав: Днес слугата
ти познава, че придобих твоето благоволение,
господарю мой царю, тъй като царят изпълни
23 желанието на слугата си. [23] И така Иоав стана и
отиде в Гесур, и доведе Авесалома в Ерусалим.
24 [24] А царят рече: Нека се отбие в своята къща, а
моето лице да не види. Затова Авесалом се от-
би в своята си къща и не видя лицето на царя.
25 [25] А в целия Израил нямаше човек толкова мно-
го хвален за красотата си колкото Авесалома;
от петата на ногата му, дори до върха на гла-
26 вата му нямаше в него недостатък. [26] И когато
острижеше главата си, (защото всяка година я
стрижеше, понеже *косата* му натегваше, затова
я стрижеше), претегляше косата на главата си,
и тя *тежеше* двеста сикли според царската тег-
27 лилка. [27] И родиха се на Авесалома трима сина
и една дъщеря на име Тамар, която беше краси-
28 ва. [28] И Авесалом седя в Ерусалим цели две го-
29 дини без да види лицето на царя. [29] Тогава Ав-
есалом повика Иоава, за да го изпрати при царя;
но той отказа да дойде при него. И повика го
30 втори път; но пак отказа да дойде. [30] Затова, ка-
за на слугите си: Вижте, Иоавовата нива е бли-
зо до моята, и там има ечемик; идете запалете
го. И тъй Авесаломовите слуги запалиха нива-
31 та. [31] Тогава Иоав стана та отиде при Авесалома
в къщата му и му каза: Защо са запалили слу-
32 гите ти нивата ми? [32] А Авесалом отговори на
Иоава: Ето, пратих до тебе да кажат: Дойди тук
за да те пратя при царя да кажеш: Защо съм до-
шъл от Гесур? по-добре щеше да е за мене да
бях още там; сега, прочее, нека видя лицето на
царя; и ако има неправда в мене, нека ме убие.
33 [33] Тогава Иоав дойде при царя та му извести то-
ва; и той повика Авесалома, който като дойде
при царя, поклони се с лице до земята пред ца-
ря; и царят целуна Авесалома.

15 [1] След това Авесалом си приготви колесни-
ци и коне и петдесет мъже, които да тичат
2 пред него. [2] И Авесалом ставаше рано, та сто-
еше край пътя до портата; и когато някой има-
ше дело, за което трябваше да дойде пред царя
за съдба, тогава Авесалом го викаше и думаше:
От кой си град? А той казваше: Слугата ти е от
еди-кое Израилево племе. [3] И Авесалом му каз- 3
ваше: Виж, твоята работа е добра и права; но от
страна на царя няма кой да те слуша. [4] Авеса- 4
лом още казваше: Да бях *само* поставен съдия
на тая страна, за да идва при мене всеки, който
има спор или дело, та да го оправдавам! [5] И ко- 5
гато някой се приближаваше да му се поклони,
той простираше ръка та го хващаше и го целу-
ваше. [6] Така постъпваше Авесалом с всеки из- 6
раилтянин, който дохождаше при царя за съд;
и по тоя начин Авесалом подмамваше сърцата
на Израилевите мъже. [7] И като се свършиха че- 7
тири години˚, Авесалом каза на царя: Да оти-
да, моля, в Хеврон, за да изпълня обрека, който
направих Господу; [8] защото слугата ти направи 8
обрек, когато живееше в Гесур у Сирия, и ка-
зах: Ако наистина ме върне Господ в Ерусалим,
тогава ще послужа Господу. [9] И царят му каза: 9
Иди с мир. И така, той стана та отиде в Хев-
рон. [10] А Авесалом разпрати шпиони по всич- 10
ките Израилеви племена да казват: Щом чуе-
те тръбния звук, кажете: Авесалом се възцари в
Хеврон. [11] А с Авесалома отидоха от Ерусалим 11
двеста мъже, поканени, които отидоха простo-
душно, без да знаят нещо. [12] После, докато при- 12
насяше жертвите, Авесалом покани Давидовия
съветник, гилонеца Ахитофел, от града му Ги-
ло. И заговорът бе силен, понеже людете посто-
янно се умножаваха около Авесалома. [13] Тогава 13
дойде вестител при Давида и каза: Сърцата на
Израилевите мъже се обърнаха към Авесало-
ма. [14] А Давид каза на всичките си слуги, които 14
бяха с него в Ерусалим: Станете да бягаме, ина-
че никой от нас не ще може да се опази от Ав-
есалома; побързайте да отидем, да не би да *ни*
застигне скоро, та докара зло върху нас, и по-
рази града с острото на ножа. [15] И царските слу- 15
ги рекоха на царя: Ето, слугите ти са готови да
вършат все що избере господарят ни царят. [16] И 16
тъй, царят излезе, и целият му дом подир него.
А царят остави десет жени, наложници, да па-
зят къщата. [17] Царят, прочее, излезе, и всички- 17
те люде подир него, и спряха се на едно далеч-
но място. [18] И всичките му слуги вървяха бли- 18
зо до него; а всичките херетци, всичките фелет-
ци и всичките гетци, шестстотин мъже, които
бяха го последвали от Гет, вървяха пред царя.
[19] Тогава царят каза на гетеца Итай: Защо идеш 19
и ти с нас? върни се и остани с царя, защото си
чужденец и преселен от мястото си. [20] Ти вче- 20

15.7 Така според доста много стари преводи; обаче, според Еврейския текст,

ра дойде; и днес да те направя ли да се скиташ
с нас? Ето, аз ще ида където мога; ти се върни,
заведи още и братята си; милост и вярност да
21 бъдат с тебе! [21] А Итай в отговор рече на царя:
Заклевам се в живота на Господа и в живота на
господаря ми царя, където и да бъде господарят
ми царят, било за смърт, било за живот, непре-
22 менно там ще бъде и слугата ти. [22] Тогава Давид
каза на Итая: Иди та премини. И тъй, премина
гетецът Итай, и всичките му мъже, и всичките
23 деца що бяха с него. [23] А цялата местност пла-
чеше със силен глас като преминаваха всичките
люде; а царят премина потока Кедрон, и всич-
ките люде преминаха през пътя за пустинята.
24 [24] А ето *дойде* и Садок и с него всичките леви-
ти, които носеха ковчега *за плочите* на Божия
завет; и сложиха Божия ковчег (*при който* се
качи и Авиатар) догде всичките люде излязоха
25 от града. [25] Тогава царят каза на Садока: Върни
Божия ковчег в града; ако придобия благово-
лението на Господа, Той ще ме възвърне за да
26 видя Него и обиталището Му; [26] но ако рече та-
ка: Нямам благоволение в тебе, - ето ме, нека
27 ми стори каквото Му се вижда за добро. [27] Ца-
рят още каза на свещеника Садока: Ти, гледа-
че, върни се в града с мир; и с вас *нека се вър-
нат* и двамата ви сина: твоят син Ахимаас, и
28 Авиатаровият син Ионатан. [28] Вижте, аз ще се
бавя при бродовете в пустинята, докато дойде
29 дума от вас да ми извести *какво да направя*. [29] И
тъй, Садок и Авиатар върнаха Божия ковчег в
30 Ерусалим, и там останаха. [30] А Давид се възка-
чваше по нагорнището на маслинения хълм и
плачеше, като се изкачваше, с покрита глава и
вървейки бос; и всичките люде що бяха с него
покриваха всеки главата си, и плачеха като се
31 изкачваха. [31] И известиха на Давида, казвайки:
Ахитофел е между заговорниците с Авесалома.
И рече Давид: Господи, моля Ти се, осуети
32 съвета на Ахитофела. [32] И когато стигна Давид
на върха на хълма, където ставаше богопоклоне-
ние, ето архиецът Хусай го посрещна с дрехата
33 си раздрана и с пръст на главата си. [33] И Давид
му каза: Ако дойдеш с мене, ще ми бъдеш товар;
34 [34] но ако се върнеш в града и речеш на Авесало-
ма: Царю, ще ти бъда слуга; както бях слуга на
баща ти до сега, така ще бъда слуга на тебе, - то-
гава можеш да осуетиш за мене съвета на Ахи-
35 тофела. [35] Не са ли там с тебе свещениците Са-
док и Авиатар? всичко, прочее, каквото би чул
от царския дом, съобщи на свещениците Садо-
36 ка и Авиатара; [36] ето, там с тях са двамата им
сина, Ахимаас Садоков и Ионатан Авиатаров;
чрез тях ми съобщавайте всичко, каквото чуе-
те. [37] И така, Давидовият приятел Хусай, влезе 37
в града; също и Авесалом влезе в Ерусалим.

[1] И когато Давид беше преминал малко вър- **16**
ха *на хълма*, ето, Мемфивостеевият слуга Сива
го срещна с два оседлани осела, на които имаше
двеста хляба, сто грозда сухо грозде, сто низа-
ници летни овощия и мех вино. [2] И царят каза 2
на Сива: Защо носиш това? А Сива рече: Ослите
са, за да язди царското семейство, а хлябовете
и летните овощия, за да ги ядат момците,
а виното, за да пият ония, които изнемощеят в
пустинята. [3] Тогава рече царят: А где е синът на 3
господаря ти? И Сива каза на царя: Ето, остава
в Ерусалим, защото рече: Днес Израилевият
дом ще ми възвърне бащиното ми царство. [4] И 4
царят каза на Сива: Ето, твой е целият Мемфи-
востеев имот. И рече Сива: Кланям ти се; нека
придобия твоето благоволение, господарю мой
царю. [5] А когато цар Давид стигна у Ваурим, 5
ето, излезе от там човек от семейството на Са-
уловия дом, на име Семей, Гираев син; и като
излезе, вървеше и кълнеше. [6] И хвърляше ка- 6
мъни върху Давида и върху всичките слуги на
цар Давида; а всичките люде и всичките силни
мъже бяха отдясно му и отляво му. [7] И Семей 7
като кълнеше говореше така: Излез, излез, мъ-
жо кръвниче и мъжо злосторниче! [8] Господ до- 8
кара върху тебе всичката кръв на дома на Сау-
ла, вместо когото ти се възцари, и Господ пре-
даде царството в ръката на сина ти Авесало-
ма; и ето те в нещастието ти, защото си кръв-
ник. [9] Тогава Ависей Саруиният син каза на ца- 9
ря: Защо да кълне това мъртво куче господаря
ми царя? позволи ми, моля, да мина насреща
и да му отсека главата. [10] А царят рече: Какво 10
общо има между мене и вас, Саруини синове?
Когато кълне, и когато Господ му е казал: Про-
кълни Давида, кой ще му рече: Защо правиш та-
ка? [11] Давид още каза на Ависея и на всичките 11
си слуги: Ето, син ми който е излязъл из чре-
слата ми, търси живота ми, а колко повече сега
тоя вениаминец! Остави го нека кълне, защо-
то Господ му е заповядал. [12] Може би Господ 12
ще погледне онеправданието ми, и Господ ще
ми въздаде добро вместо *неговото* проклинане
днес. [13] И така, Давид и мъжете му вървяха по 13
пътя; а Семей вървеше край хълма срещу него и
кълнеше като вървеше, хвърляше камъни вър-
ху него, и хвърляше прах. [14] И царят и всичките 14
люде що бяха с него пристигнаха уморени, та си
починаха там. [15] Между това, Авесалом и всич- 15
ките люде, *сиреч*, Израилевите мъже дойдоха
в Ерусалим, и Ахитофел с него. [16] И когато ар- 16
хиецът Хусай, Давидовият приятел дойде при
Авесалома, Хусай каза на Авесалома: Да жи-

17 вее царят! Да живее царят! 17 А Авесалом каза
на Хусая: Това ли е благостта ти към приятеля
18 ти? защо не отиде с приятеля си? 18 И Хусай каза
на Авесалома: Не, но когото Господ и тия люде
и всичките Израилеви мъже избраха, негов ще
19 бъда и с него ще остана. 19 При това кому ще бъ-
де служенето ми? не ли на сина на *приятеля ми?*
Както съм служил пред баща ти, така ще бъда и
20 пред тебе. 20 Тогава Авесалом каза на Ахитофе-
21 ла: Дайте си съвета какво да правим. 21 И Ахи-
тофел каза на Авесалома: Влез при бащините си
наложници, които е оставил да пазят къщата;
и като чуе целият Израил, че си станал омра-
зен на баща си, ще се усилят ръцете на всички-
22 те, които са с тебе. 22 Поставиха, прочее, шатъ-
ра за Авесалома върху къщния покрив; и Ав-
есалом влезе при бащините си наложници пред
23 целия Израил. 23 А в онова време съветът, кой-
то даваше Ахитофел, бе *считан* като че ли ня-
кой бе търсил съвет от слово на Бога; такъв *се*
считаше всеки Ахитофелов съвет и от Давида
и от Авесалома.

17 1 Ахитофел каза още на Авесалома: Да избе-
ра сега дванадесет хиляди мъже, и да стана да
2 преследвам Давида още тая нощ. 2 Ще налетя
върху него като е уморен и ръцете му ослабна-
ли, и ще го уплаша; и всичките люде, що са с
3 него, ще побягнат, и ще поразя само царя. 3 Та-
ка ще възвърна всичките люде към тебе, защо-
то *убиването на* мъжа, когото ти търсиш, зна-
чи възвръщането на всичките; всичките люде
4 ще се помирят. 4 И тая дума бе угодна на Ав-
есалома и на всичките Израилеви старейшини.
5 5 Тогава рече Авесалом: Повикай сега и архи-
еца Хусай, и нека чуем какво ще каже и той.
6 6 И когато Хусай влезе при Авесалома, Авеса-
лом му говори, казвайки: Така е говорил Ахи-
тофел. Да постъпим ли *според* неговия съвет?
7 ако не, говори ти. 7 И Хусай каза на Авесало-
ма: Не е добър съветът, който Ахитофел даде
8 тоя път. 8 Хусай рече още: Ти знаеш баща си и
неговите мъже, че са силни мъже, и че са пре-
огорчени в душа, както мечка лишена от мал-
ките си в полето; и баща ти, като военен мъж,
9 няма да пренощува с людете; 9 ето, сега е скрит
в някой трап или в някое *друго* място, и кога-
то нападне някой от тия *твои люде* в началото
на сражението, всеки, който чуе ще рече: Пора-
жение става между людете, които следват Ав-
10 есалома. 10 Тогава даже юначният, чието сърце
е като лъвско сърце, съвсем ще примре; защо-
то целият Израил знаеше, че баща ти е юнак, и
11 че ония, които са с него, са храбри мъже. 11 Аз
съветвам, по-добре, да се събере при тебе це-
лият Израил, от Дан до Вирсавее, по множе-
ство както пясъка край морето, и ти лично да
идеш в боя. 12 Така ще налетим върху него в ня- 12
кое място, където се намери, и ще го нападнем,
както пада росата на земята, тъй щото от него
и от всичките човеци, които са с него, няма да
оставим ни един. 13 Или, ако прибегне в някой 13
град, тогава целият Израил ще донесе до оня
град въжета, та ще го завлечем до потока, тъй
щото да не остане там ни едно камъче. 14 Тогава 14
Авесалом и всичките Израилеви мъже казаха:
Съветът на архиеца Хусай е по-добър от съве-
та на Ахитофела. (Защото Господ беше рекъл
да осуети добрия Ахитофелов съвет, за да на-
несе Господ зло на Авесалома). 15 Тогава Хусай 15
каза на свещениците Садока и Авиатара: Така
и така съветва Ахитофел Авесалома и Израи-
левите старейшини; а така и така съветвах аз.
16 Сега, прочее, пратете скоро да известят на Да- 16
вида, казвайки: Не оставай тая нощ при бро-
довете в пустинята, но непременно да преми-
неш *Иордан*, за да не погинат царят и всички-
те люде, които са с него. 17 А Иоанатан и Ахи- 17
маас стояха при извора Рогил, защото не сме-
еха да влизат явно в града; затова, една слугиня
отиде да им извести това, и те отидоха та изве-
стиха на цар Давида. 18 А един момък ги видя и 18
обади на Авесалома; но двамата отидоха бър-
же та влязоха в къщата на един човек във Ваур-
рим, който имаше кладенец в двора си, и спус-
наха се в него. 19 И жена *му* взе една покривка 19
та я простря върху отвора на кладенеца, и на-
сипа върху нея чукано жито, така щото нищо
не се позна. 20 И когато Авесаломовите слуги 20
дойдоха при жената в къщата и казаха: Где са
Ахимаас и Ионатан? Жената им рече: Преми-
наха водния поток. И те ги потърсиха, но като
не ги намериха, върнаха се в Ерусалим. 21 А след 21
заминаването им, ония излязоха от кладенеца
и отидоха та известиха на цар Давида. Рекоха
на Давида: Станете преминете скоро водата, за-
щото Ахитофел така съветва против вас. 22 То- 22
гава Давид и всичките люде, що бяха с него,
станаха та преминаха Иордан; до зори не оста-
на ни един, който не беше преминал Иордан.
23 А Ахитофел, като видя, че съветът му не се 23
възприе, оседла осела си и стана та отиде у до-
ма си, в своя град; и като нареди домашните си
работи, обеси се. Така умря; и погребан бе в ба-
щиния си гроб. 24 Тогава Давид дойде в Меха- 24
наим; а Авесалом премина Иордан, той и всич-
ките Израилеви мъже с него. 25 И Авесалом по- 25
стави Амаса за военачалник вместо Иоава. (А
Амаса бе син на един човек на име Итра, израи-

17.25 В 1 Лет. 2:17, Исмаилянин.

лтянин°, който беше влязъл при Авигея Наасовата дъщеря, сестра на Саруия Иоавовата майка). 26 И Израил и Авесалом разположиха стана си в галаадската земя. 27 А когато дойде Давид в Маханаим, Совей Наасовият син, от Рава на амонците, и Махир Амииловият син, от Ло-девар, и галаадецът Верзелай, от Рогелим, 28 донесоха постелки, легени и пръстени съдове, жито, ечемик, брашно, пържено жито, боб, 29 леща и *други* печени храни, 29 мед, масло, овци и говеждо сирене на Давида и на людете с него за да ядат; защото рекоха: Людете са гладни и изнемощели и жадни в пустинята.

18 1 След това Давид събра людете, които бяха с него, и постави над тях хилядници и стотници. 2 И Давид изпрати людете, една трета под началството на Иоава, една трета под началството на Ависея Саруиния син, Иоавовия брат, и една трета под началството на гетеца Итай. И царят каза на людете: Непременно ще 3 изляза и аз с вас. 3 Людете, обаче, отговориха: Да не излезеш; защото, ако ние се обърнем на бяг, няма да ги е грижа за нас; ако щат умре и половината от нас, *пак* няма да ги е грижа за нас; а ти си като десет хиляди от нас°, затова сега е по-добре ти да си готов да ни по- 4 магаш от града. 4 И царят им каза: Каквото ви се вижда добро ще сторя. И тъй, царят застана на едната страна на портата, а всичките люде 5 излязоха по стотини и по хиляди. 5 Тогава царят заповяда на Иоава, на Ависея и на Итая, казвайки: Пощадете ми младежа Авесалома. И всичките люде чуха, когато царят заповядваше 6 на всички военачалници за Авесалома. 6 И тъй, людете, излязоха на полето против Израиля; и 7 сражението стана в Ефремовия лес. 7 И там Израилевите люде бидоха разбити от Давидовите слуги, и в оня ден там стана голямо клане на 8 двадесет хиляди души; 8 защото сражението в тая местност се разпростря по лицето на цялата страна, и в оня ден лесът погълна повече люде 9 отколкото погълна ножа. 9 И случи се Авесалом да се срещне с Давидовите слуги. А Авесалом яздеше на мъска; и като влезе мъската под гъстите клони на един голям дъб, главата му се хвана в дъба, и той увисна между небето и зе- 10 мята: а мъската мина изпод него. 10 И един човек го видя та извести на Иоава, казвайки: Ето, 11 видях Авесалома увиснал на дъб. 11 А Иоав каза на човека, който му извести: Ето, ти си го видял; а защо не го порази там до земята? и аз бих ти 12 дал десет сребърника и един пояс. 12 А човекът рече на Иоава: И хиляда сребърника, ако бяха претеглени в шепата ми, не бих дигнал ръката си против царския син; защото ние слушахме царят как заповяда на тебе, на Ависея и на Итая, казвайки: Внимавайте всички, никой да се не докосне до младежа Авесалома. 13 Иначе, 13 ако бях постъпил невярно против живота му, нищо не се укрива от царя, и тогава сам ти би се обърнал против мене. 14 Тогава рече Иоав: Не 14 трябва да губя време така с тебе. И като взе в ръката си три стрели, прониза с тях сърцето на Авесалома, като беше още жив всред дъба. 15 И 15 десет момъка, Иоавови оръженосци, заобиколиха Авесалома, та го удариха и убиха го. 16 То- 16 гава Иоав засвири с тръбата, и людете се върнаха от преследването на Израиля; защото Иоав спря людете. 17 И взеха Авесалома та го хвър- 17 лиха в един голям ров, вътре в леса, и натрупаха на него много голям куп камъни. И целият Израил побягна, всеки в шатъра си. 18 А Ане- 18 салом, когато беше още жив, бе взел и издигнал за себе си стълба, който е в царската долина; защото си рече: Нямам син, който да опази паметта на името ми; затова нарече стълба по своето име; и той се нарича и до днес Авесаломов паметник. 19 Тогава рече Ахимаас, Садоко- 19 вият син: Да се завтека сега да занеса на царя известие, че Господ въздаде за него на неприятелите му. 20 А Иоав му рече: Няма да занесеш 20 днес известия; друг ден ще бъдеш известител; а днес няма да занесеш известия, понеже царският син умря. 21 Тогава рече Иоав на Хусина: 21 Иди, извести на царя каквото си видял. И Хусина се поклони на Иоава и се завтече. 22 Тогава 22 Ахимаас, Садоковият син, рече пак на Иоава: Но каквото и да стане, нека тичам и аз, моля, след Хусина. А Иоав му рече: Защо искаш да тичаш, синко, като не ще имаш възнаграждение за известията? 23 *Но той пак рече:* Но каквото и 23 да стане, нека се завтека. Тогава му рече: Тичай. И така Ахимаас се завтече през полския път, и замина Хусина. 24 А Давид седеше между двете 24 порти; и стража се изкачи на покрива на портата към стената, и като подигна очи видя, и, ето, един човек тичаше сам. 25 И стражът извика и 25 извести на царя. А царят рече: Щом е сам, има известия в устата му. И той притичваше и се приближаваше. 26 После стражът видя друг чо- 26 век, който тичаше; и стражът извика към вратаря, казвайки: Ето *още един* човек, който тича сам. И рече царят: И той носи известия. 27 И ре- 27 че стражът: струва ми се, че тичането на първия прилича на тичането на Ахимаас, Садоковия син. И рече царят: Добър човек е той, и иде с добри известия. 28 И Ахимаас извика та рече 28 на царя: Радвай се! И поклони се на царя с ли-

18.3 Или: понеже има десет хиляди такива каквито сме ние.

це до земята и рече: Благословен да бъде Господ твоят Бог, Който предаде човеците, които
29 подигнаха ръка против господаря ми царя. [29] И царят рече: Здрав ли е младежът Авесалом? А Ахимаас отговори: Когато Иоав изпрати царския слуга, мене слугата ти, видях едно голямо
30 смущение, но не знаех що беше. [30] И рече царят: Обърни се та застани тук. И той се обърна
31 та застана. [31] И, ето, дойде Хусина. И рече Хусина: Известия, господарю мой царю! защото днес Господ въздаде за тебе на всички, които се
32 подигнаха против тебе. [32] И царят рече на Хусина: Здрав ли е младежът Авесалом? А Хусина отговори: Неприятелите на господаря ми царя, и всички, които се подигат против тебе за зло,
33 дано станат като оня младеж! [33] И царят се смути много, и възкачи се в стаята над портата та плака; и като отиваше говореше така: Сине мой Авесаломе, сине мой, сине мой Авесаломе! да бях умрял аз вместо тебе, Авесаломе, сине мой, сине мой!

19 [1] И извести се на Иоава: Ето, царят плаче
2 и жалее Авесалома. [2] И в оня ден победата се обърна в печал между целия народ; защото в оня ден людете чуха да казват: Царят бил
3 печален за сина си. [3] И през оня ден людете влизаха в града скришно, както посрамени люде, които се спотайват, когато бягат изсред сраже-
4 нието. [4] А царят покри лицето си; и царят викаше със силен глас: Сине мой Авесаломе! Авеса-
5 ломе, сине мой, сине мой! [5] Тогава Иоав влезе при царя в къщата та рече: Ти посрами лицата на всичките си слуги, които опазиха днес живота ти и живота на синовете ти и на дъщерите ти, живота на жените ти и живота на наложни-
6 ците ти. [6] Понеже обичаш ония, които те мразят, а мразиш ония, които те обичат; защото ти показа днес, че за тебе не са нищо военачалници и слуги; защото днес познах, че ако бе останал Авесалом жив, а ние всички бяхме измрели
7 днес, тогава щеше да ти е угодно. [7] Сега, прочее, стани, излез та говори насърчително на слугите си; защото се заклевам в Господа, че ако не излезеш, няма да остане с тебе тая нощ ни един човек; а това ще бъде по-лошо за тебе от всички злини, които са те сполетели от младостта ти
8 до сега. [8] Тогава царят стана та седна в портата. И известиха на всичките люде, казвайки: Ето, царят седи в портата. И всичките люде дойдоха при царя. А Израил беше побягнал, всеки в
9 шатъра си. [9] Тогава всичките люде на всичките Израилеви племена се препираха, казвайки: Царят ни е избавил от ръката на неприятелите ни, и той ни е освободил от ръката на филистимците, а сега побягна от земята поради
Авесалома; [10] сега, прочее, като умря в сраже- 10
нието Авесалом, когото помазахме *за цар* над нас, защо не говорите нищо за възвръщането на царя? [11] Тогава цар Давид прати до свеще- 11
ниците Садока и Авиатара, да им кажат: Говорете на Юдовите старейшини, като кажете: Защо сте вие последни да възвърнете царя в дома му, тъй като думите на целия Израил (според донесенията до царя) са да ги възвърнат в къщата му? [12] Вие сте мои братя, вие сте моя кост и моя 12
плът; защо, прочее, сте последни да възвърнете царя? [13] А най-вече на Амаса речете: Не си ли ти 13
моя кост и моя плът? Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, ако не бъдеш ти винаги военачалник пред мене вместо Иоава. [14] И той 14
склони сърцата на всичките Юдови мъже, като на един човек; тъй че те пратиха до царя *да му кажат:* Върни се ти и всичките твои слуги.
[15] И тъй, царят се върна та дойде до Иордан; а 15
Юда дойде до Галгал, за да иде да посрещне царя, да преведе царя през Иордан. [16] Тогава ве- 16
ниаминецът Семей, Гираевият син, от Ваурим, побърза та слезе с Юдовите мъже да посрещне цар Давида. [17] И с него бяха хиляда мъже от Ве- 17
ниамина, тоже и слугата на Сауловия дом Сива и петнадесетте му сина и двадесет негови слуги с него; и бързо преминаха Иордан *да отидат* при царя. [18] После премина ладия, за да пре- 18
веде семейството на царя и да върши каквото би му се видяло за добре. И Семей, Гираевият син, падна пред царя, когато той щеше да премине Иордан, и рече на царя: [19] Нека не ми вменя- 19
ва господарят ми беззаконие, и нека не помни това, в което се провини слугата ти в деня, когато господарят ми царят излизаше из Ерусалим, та да го тури царят в сърцето си; [20] защото 20
аз, слугата ти, познавам, че съгреших, затова, ето, дойдох днес пръв от целия Иосифов дом за да сляза и посрещна господаря си царя. [21] Но 21
Ависей, Саруиният син, проговаряйки рече: Не трябва ли да бъде убит Семей, за гдето прокле Господния помазаник? [22] А Давид рече: Ка- 22
кво има между мен и вас, Саруини синове, та да ми ставате днес противници? Бива ли да бъде убит днес човек в Израиля? защото не зная ли, че аз съм днес цар над Израиля? [23] И царят 23
рече на Семея: Няма да умреш. И царят му се закле. [24] Също и Сауловият син Мемфивостей 24
слезе да посрещне царя. Той нито нозете си беше умил, нито брадата си пригладил, нито дрехите си изпрал от деня, когато царят беше заминал, до деня когато се върна с мир. [25] А кога- 25
то дойде от Ерусалим да посрещне царя, царят му рече: Защо не дойде с мене, Мемфивостее?
[26] А той отговори: Господарю мой, царю, слуга- 26

та ми ме измами; защото слугата ти рече: Ще си
оседлая един осел за да се кача на него та да ида
27 с царя, понеже слугата ти куца. [27] И той е на-
клеветил слугата ти на господаря ми царя; но
господарят ми царят е като Божий ангел; сто-
28 ри, прочее, каквото ти се вижда угодно. [28] За-
щото целият ми бащин дом *можеше да* се опре-
дели за смърт пред господаря ми царя; но при
все това, ти постави слугата си между ония, ко-
ито ядяха на трапезата ти. Затова, какво право
29 имам аз вече да се оплаквам още на царя? [29] И
царят му рече: Защо продължаваш да говориш
за работите си? Аз казвам: Ти и Сива си разде-
30 лете земите. [30] А Мемфивостей рече на царя: И
всичките нека вземе той, тъй като господарят
31 ми царят се е върнал в дома си с мир. [31] Тоже и
галаадецът Верзелай слезе от Рогелим та пре-
мина Иордан с царя, за да го изпрати оттатък
32 Иордан. [32] А Верзелай беше много стар, осемде-
сет години на възраст; и беше прехранвал царя,
когато седеше в Маханаим, защото беше много
33 богат човек. [33] И царят рече на Верзелая: Пре-
мини с мене, и ще те издържам при себе си в
34 Ерусалим. [34] А Верзелай каза на царя: Колко е
числото на годините на живота ми та да оти-
35 да с царя в Ерусалим? [35] Днес съм осемдесет го-
дини на възраст. Мога ли да различавам ме-
жду добро и лошо? може ли слугата ти да усеща
що яде или що пие? мога ли да чуя вече гласа
на певците или на певиците? Защо, прочее, да
бъде слугата ти още товар на господаря ми ца-
36 ря? [36] Слугата ти е помислил да премине Ио-
рдан с царя само до малко разстояние; а защо ца-
рят да ми даде затова едно такова възнагражде-
37 ние? [37] Нека се върне слугата ти, моля, за да ум-
ра в града си при гроба на баща си и майка си;
но, ето, слугата ти Хамаам, той нека премине с
господаря ми царя; и стори с него както ти се
38 вижда угодно. [38] И царят рече: Хамаам ще пре-
мине с мене; и аз ще му сторя каквото на тебе се
вижда угодно; па и за тебе ще сторя всичко, ка-
39 квото поискаш от мене. [39] И така всичките лю-
де преминаха Иордан. И когато беше преминал
царят, царят целуна Верзелая и го благослови;
40 и той се върна на мястото си. [40] Царят, прочее,
продължи пътя си до Галгал, и Хамаам зами-
на с него; и всичките Юдови люде, както и по-
ловината от Израилевите люде, преведоха ца-
41 ря. [41] И, ето, всичките Израилеви мъже дойдо-
ха при царя та рекоха на царя: Защо те открад-
наха братята ни Юдовите мъже, та преведоха
царя и семейството му през Иордан и всички-
42 те Давидови мъже с него? [42] А всичките Юдови
мъже отвърнаха на Израилевите мъже: Защо-
то царят е наш сродник; и защо се сърдите за то-
ва нещо? дали изядохме нещо от царя? или даде
ли ни той някакъв дар? [43] А Израилевите мъже, 43
в отговор на Юдовите мъже, рекоха: Ние има-
ме десет части в царя, и даже имаме по-голямо
право на Давида от вас; защо, прочее, ни пре-
зряхте? и не говорихме ли ние първи да възвър-
нем царя си? Но думите на Юдовите мъже бяха
по-остри от думите на Израилевите мъже.

[1] А случи се да има там един лош човек **20**
на име Севей, Вихриевия син, вениаминец; и
той засвири с тръбата и рече: Ние нямаме дял
в Давида, нито имаме наследство в Иесеевия
син! в шатрите си, Израилю, всеки човек! [2] И 2
тъй, всичките Израилеви мъже се оттеглиха от
Давида и последваха Савея Вихриевия син; а
Юдовите мъже останаха привързани към царя
си, от Иордан до Ерусалим. [3] И Давид дойде у 3
дома си в Ерусалим. И царят взе десетте си на-
ложници, които бе оставил да пазят къщата, та
ги тури в една къща под стража, и хранеше ги,
но не влизаше при тях; и те останаха затворени
до деня на смъртта си, живеещи като вдовици.
[4] Тогава царят рече на Амаса: Събери ми Юдо- 4
вите мъже в три дена, и *тогава* ти да се явиш
тук. [5] И тъй, Амаса отиде да събере Юда; забави 5
се, обаче повече от назначеното време, което
бе му определил. [6] Затова Давид каза на Ависея: 6
Сега, Савей Вихриевият син, ще ни стори по-
голяма пакост от Авесалома. Вземи ти слугите
на господаря си та го преследвай, да не би да си
намери укрепени градове и избегне от очите ни.
[7] Излязоха, прочее, подир него Иоавовите мъ- 7
же, и херетците, фелетците и всички силни мъ-
же излязоха от Ерусалим за да преследват Са-
вея Вихриевия син. [8] Когато стигнаха до голя- 8
мата скала в Гаваон, Амаса дойде насреща им.
А Иоав носеше препасана дрехата, с която беше
облечен, а върху нея меч в ножницата му, въ-
рзан около кръста му с пояс; и като излезе той
към него, мечът падна. [9] И рече Иоав на Ама- 9
са: Здрав ли си, брате мой? И Иоав хвана Ама-
са за брадата с дясната си ръка за да го целуне.
[10] А Амаса не се предпази от меча, който беше в 10
другата ръка на Иоава; и така *Иоав* го удари с
него в корема, и изля червата му на земята без
да го удари втори път; и той умря. Тогава Ио-
ав и брат му Ависей *продължаваха да* преслед-
ват Савея Вихриевия син. [11] А един от Иоавови- 11
те момци застана при *Амаса* и казваше: Който
благоприятствува на Иоава, и който е за Дави-
да, нека върви подир Иоава. [12] А Амаса лежеше 12
овалян в кръвта си всред пътя. И когато видя
тоя човек, че всички люде се спираха, отвлече
Амаса от пътя в нивата; и понеже видя, че все-
ки, който идеше при него, се спираше, хвърли

върху него една дреха. 13 И като беше премес-
тен от пътя, всички люде отидоха подир Иоава
14 за да преследват Савея Вихриевия син. 14 А *Са-
вей* мина през всичките Израилеви племена до
Авел и до Вет-мааха; и всичките отборни мом-
ци, те също се събраха заедно та го послед-
15 ваха. 15 Тогава дойдоха та го обсадиха в Авел
на Вет-мааха, и издигнаха могила против гра-
да, като я поставиха срещу вала; и всичките лю-
де, които бяха с Иоава, удряха стената *със сте-
16 ноломи* за да я съборят. 16 Тогава една благора-
зумна жена извика из града: Слушайте, слушай-
те! Моля, кажете на Иоава: Приближи се тук, за
17 да ти поговоря. 17 И когато се приближи до нея,
жената рече: Ти ли си Иоав? А той отговори:
Аз. Тогава му рече: Слушай думите на слугиня-
та си. А той отговори: Слушам. 18 И тя продума,
18 казвайки: В старо време имаха обичай да гово-
рят, казвайки: Нека се допитат до Авел, и така
19 да решат *работата*. 19 Аз съм от мирните и вер-
ните в Израиля; ти искаш да съсипеш град и да-
же столица в Израил. Защо искаш да погълнеш
20 Господното наследство? 20 А Иоав в отговор ка-
за: Далеч от мене, далеч от мене да погълна или
21 да съсипя! 21 Работата не е така; но един мъж от
хълмистата земя на Ефрема, на име Савей Вих-
риевият син, е подигнал ръка против царя, про-
тив Давида; предайте само него, и ще си отида
от града. И жената рече на Иоава: Ето, главата
22 му ще ти се хвърли през стената. 22 Тогава же-
ната отиде при всичките люде *та им говори* с
мъдростта си. И те отсякоха главата на Савея,
Вихриевия син, та я хвърлиха на Иоава. Тогава
той засвири с тръбата, и *людете* се оттеглиха от
града, всеки в шатъра си. И Иоав се върна при
23 царя в Ерусалим. 23 И Иоав беше над цялата Из-
раилева войска; а Венаия Иодаевият син, над
24 херетците и над фелетците. 24 Адорам беше над
данъка; Иосафат Ахилудовият син, летописец;
25 25 Сева, секретар; а Садок и Авиатар, свещени-
26 ци; 26 също и яирецът Ирас беше първенец при
Давида.

21 1 В Давидовите дни стана глад три години
наред; и когато Давид се допита до Господа *за
причината*, Господ каза: Поради Саула е и по-
ради кръвожадния му дом, гдето изби гаваон-
2 ците. 2 Тогава царят повика гаваонците та им
рече: - (а гаваонците не бяха от израилтяните,
но от останалите аморейци; и израилтяните бя-
ха им се заклели *да ги оставят да живеят*, а Са-
ул от ревност към израилтяните и юдейците бе-
3 ше поискал да ги избие) - 3 Давид, прочее, рече
на гаваонците: Що да ви сторя? и с какво да на-
правя умилостивение, за да благословите Гос-
4 подното наследство? 4 А гаваонците му казаха:
Не е въпрос за сребро или злато между нас и
Саула, или неговия дом, нито е наша работа да
убием човек в Израиля. И той рече: Каквото ка-
жете ще ви сторя. 5 И те рекоха на царя: От си- 5
новете на човека, който ни е погубвал, и който е
изхитрувал против нас с цел да бъдем изтребе-
ни, така щото да не оставаме в никой от Изра-
илевите предели, 6 от тях нека ни се дадат сед- 6
мина човека, и ще ги обесим пред Господа в Га-
вая, *града* на Саула, Господния избраник. И ре-
че царят: Ще ги предам. 7 Обаче, царят пожали 7
Мемфивостея, син на Ионатана Сауловия син,
поради Господната клетва помежду им, меж-
ду Давида и Ионатана, Сауловия син. 8 Но ца- 8
рят взе Армония и Мемфивостея, двамата си-
на на Ресфа, дъщеря на Аия, когото беше ро-
дила на Саула, и петимата сина на Михала Сау-
ловата дъщеря, които беше родила на Адриила,
син на меолатянина Верзелай, 9 та ги предаде в 9
ръцете на гаваонците; и те ги обесиха на бър-
дото пред Господа. И седмината паднаха заед-
но, като бяха погубени в първите дни на жетва-
та, в началото на жетвата на ечемика. 10 Тога- 10
ва Ресфа, дъщеря на Аия, взе вретище та си го
постла на канарата, и от началото на жетвата
до като падна на тях дъжд от небето не оста-
ваше въздушните птици да се допрат до тях де-
нем, нито полските зверове нощем. 11 И извести 11
се на Давида онова, което стори Ресфа, дъщеря
на Аия, Сауловата наложница. 12 Тогава Давид 12
отиде та взе костите на Саула и костите на сина
му Ионатана от мъжете на Явис-галаад, които
го бяха грабнали от улицата на Ветасан, гдето
ги бяха обесили филистимците в деня, когато
филистимците убиха Саула в Гелвуе; 13 и изне- 13
се от там костите на Саула и костите на сина му
Ионатана; събраха и костите на обесените. 14 И 14
погребаха костите на Саула и на сина му Иона-
тана в Сила у Вениаминовата земя, в гроба на
баща му Кис; и изпълниха всичко, що заповяда
царят. След това Бог се умилостиви към земя-
та. 15 А филистимците пак воюваха против Из- 15
раиля; и Давид и слугите му с него слязоха та
се биха против филистимците; и умори се Да-
вид. 16 А Исви-венов, който беше от синовете 16
на исполина, чието копие тежеше триста мед-
ни *сикли*, и който беше опасан с нов *меч*, се на-
дяваше да убие Давида. 17 Ависей обаче, Саруи- 17
ният син, му помогна та порази филистимеца и
го уби. Тогава Давидовите мъже му се заклеха,
като рекоха: Ти няма вече да излезеш с нас на
бой, да не би да изгасиш светилото на Израиля.
18 След това, настана пак война с филистимците 18
в Гов, когато хусатецът Сивехай уби Сафа, кой-
то беше от синовете на исполина. 19 И пак на- 19

стана война с филистимците в Гов, когато Елханин, син на витлеемеца Яреорегим уби *брата на* гетеца Голиат, на чието копие дръжката
20 бе като кросно на тъкач. [20] Настана пак война в Гет гдето имаше един висококснажен мъж с по шест пръста на ръцете си и по шест пръста на нозете си, двадесет и четири на брой; също и
21 той бе се родил на исполина. [21] а когато хвърли презрение върху Израиля, Ионатан, син на
22 Давидовия брат Самай, го уби. [22] Тия четирима бяха се родили на исполина в Гет; и паднаха чрез ръката на Давида и чрез ръката на слугите му.

22 [1] Тогава Давид изговори Господу думите на тая песен, в деня, когато Господ го беше избавил от ръката на всичките му неприятели и от
2 ръката на Саула; [2] и рече: - Господ е скала моя,
3 крепост моя, и Избавител мой; [3] Бог е канара моя, на Когото се надявам, Щит мой, и рога на избавлението ми; Висока моя кула е, и прибежище ми е, Спасител мой е; Ти ме избавяш от
4 насилие. [4] Ще призова Господа, Който е достохвален; Така ще бъда избавен от неприятелите си.
5 [5] Защото вълните на смъртта ме окръжиха, Порои от беззаконие ме уплашиха; [6] Връз-
6 ките на ада ме обвиха, Примките на смъртта
7 ме стигнаха [7] В утеснението си призовах Господа, И към Бога мой викнах; И от храма Си Той чу гласа ми, И викането ми *стигна* в уши-
8 те Му. [8] Тогаз се поклати и потресе земята; Основите на небето се разлюляха И поклатиха се,
9 защото се разгневи Той. [9] Дим се издигаше из ноздрите Му, И огън из устата Му поглъщаше; Въглища се разпалиха от Него. [10] Той сведе
10 небето и слезе, И мрак бе под нозете Му. [11] Възседна на херувими и летя, И яви се на ветрени
11 крила. [12] Положи за скиния около Си тъмнината. Събраните води, гъстите въздушни об-
12 лаци. [13] От святкането пред Него Огнени въглища се разпалиха. [14] Гръмна Господ от небе-
13 то, Всевишният даде гласа Си; [15] И прати стрели
14 та ги разпръсна, Светкавици та ги смути. [16] Тогава се явиха морските дълбочини, Откриха се
15 основите на света От изобличението на Господа, От духането на духа на ноздрите Му. [17] Прати от височината, взе ме, Извлече ме из големи
16 води; [18] Избави ме от силния ми неприятел, От
17 ония, които ме мразеха, Защото бяха по-силни
18 от мене. [19] Стигнаха ме в деня на бедствието
19 ми; Но Господ ми стана подпорка. [20] И изведе
20 ме на широко, Избави ме, защото има благоволение към мене. [21] Въздаде ми Господ спо-
21 ред правдата ми; Според чистотата на ръцете
22 ми възнагради ме. [22] Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се отклонил от Бога мой в нечестие. [23] Защото всичките Му съдби са 23
били пред мене; И от повеленията Му не съм се
отдалечил. [24] Непорочен бях пред Него. И опа- 24
зих се от беззаконието си. [25] Затова ми въздаде 25
Господ според правдата ми, Според чистотата
ми пред очите Му. [26] Към милостивия, *Господи*, 26
милостив ще се явиш, Към непорочния, непорочен ще се явиш, [27] Към чистия, чист ще се 27
явиш, А към развратния, противен ще се явиш.
[28] Оскърбени люде Ти ще спасиш; А над горде- 28
ливите с очите Ти за да ги смириш. [29] Защото 29
Ти, Господи, си светилник мой; И Господ ще
озари тъмнината ми. [30] Защото чрез Тебе раз- 30
бивам полк; Чрез Бога мой прескачам стена.
[31] Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; 31
Словото на Господа е опитано; Той е щит на
всички, които уповават на Него. [32] Защото кой 32
е бог освен Господа? И кой е канара освен нашият Бог? [33] Бог е силната моя крепост, И пра- 33
ви съвършен пътя ми; [34] Прави нозете ми ка- 34
то *нозете* на елените, И поставя ме на високите ми места; [35] Учи ръцете ми да воюват, Та- 35
ка щото мишците ми запъват меден лък. [36] Ти 36
си ми дал и щита на избавлението Си; И Твоята благост ме е направила велик. [37] Ти си раз- 37
ширил стъпките ми под мене; И нозете ми не
се подхлъзнаха. [38] Гоних неприятелите си и ги 38
изтребих, И не се върнах докато не ги довърших. [39] Довърших ги, стрих ги, та не можаха 39
да се подигнат, А паднаха под нозете ми. [40] За- 40
щото си ме препасал със сила за бой; Повалил
си под мене въставащите против мене. [41] Сто- 41
рил си на обърнат гръб към мене неприятелите
ми, За да изтребя ония, които ме мразят. [42] По- 42
гледнаха, но нямаше избавител, - Към Господа,
но не ги послуша, [43] Тогава ги стрих като зем- 43
ния прах, Сгазих ги, както калта на пътищата,
и стъпках ги; [44] Ти си ме избавил и от съпро- 44
тивленията на людете ми; Поставил си ме глава
на народите; Люде, които не познавах, слугуват
ми. [45] Чужденците ми се покориха; Щом чуха за 45
мене, те ме и послушаха. [46] Чужденците ослаб- 46
наха, И разтреперани излязоха из местата, гдето са се затворили. [47] Жив е Господ, И благосло- 47
вена да бъде Канарата ми; И да се възвиси Бог,
моята спасителна скала, [48] Бог, Който отмъща- 48
ва за мене, И покорява племена под мене, [49] И 49
Който ме извежда изсред неприятелите ми; Да!
възвишаваш ме над въставащите против мене;
Избавяш ме от насилника. [50] Затова, ще Те хва- 50
ля, Господи, между народите, И на името Ти ще
пея. [51] Ти си, Който даваш велико избавление 51
на царя Си, И показваш милосърдие към помазаника Си. Към Давида и към потомството му до века.

23 [1] А тия са последните Давидови думи: - Давид Есеевият син рече: Мъжът, който бе издигнат на високо, Помазаникът на Бога Яковов
2 И сладкият Израилев псалмопевец, рече: [2] Духът на Господа говори чрез мене, И словото Му
3 *дойде* на езика ми. [3] Бог Израилев рече, Скалата Израилева ми говори: Оня, който владее над човеци *нека бъде* праведен, *Нека бъде един*, кой-
4 то владее със страх от Бога; [4] *И ще бъде* като утринна виделина, Когато изгрява слънцето В безоблачна зора, Като зеле *що никне* из земята
5 От сиянието, което блясва след дъжд. [5] Ако домът ми и да не е такъв пред Бога, Пак Той е направил с мене завет вечен. Нареден във всичко и твърд, *Който* е всичкото ми спасение и всичкото ми желание; И не ще ли° го направи да
6 процъфти? [6] А всичките беззаконни ще бъдат като тръни, които се изхвърлят, Защото с ръце
7 не се хващат. [7] А който се допре до тях Трябва да е въоръжен с желязо и с дръжка на копие; И ще бъдат изгорени с огън на самото си
8 място. [8] Ето имената на силните мъже, които имаше Давид: тахмонецът Иосев-васевет, главен военачалник°, който уби в една битка осем-
9 стотин души. [9] След него беше Елеазар, син на Додо, син на един ахохиец, един от тримата силни мъже с Давида; когато Израилевите мъже се оттеглиха, след като бяха се заканили на
10 събраните там на бой филистимци, [10] той стана та поразяваше филистимците, докато изнемощя ръката му и се залепи ръката му за ножа; така щото в оня ден Господ извърши голямо избавление, и людете се върнаха само за да съберат
11 користи подир него. [11] И след него беше Сама, син на арареца Агей; когато филистимците се бяха събрали в Лехий, гдето имаше частица земя пълна с леща, и людете побягнаха от фи-
12 листимците, [12] той застана всред нивата та я защити и порази филистимците; и Господ извър-
13 ши голямо избавление. [13] А *още* трима от тридесетте военачалници слязоха та дойдоха при Давида при Одоломската пещера в жетвено време; и филистимският стан бе разположен в Ра-
14 фаимската долина. [14] И като беше Давид в това време в канарата, а филистимският гарни-
15 зон бе тогава във Витлеем, [15] и Давид пожелавайки рече: Кой би ми дал да пия вода от вит-
16 леемския кладенец, който е при портата? [16] тия трима силни мъже пробиха филистимския стан та наляха вода от витлеемския кладенец, който е при портата, и взеха та донесоха на Давида. Но той отказа да я пие, а я възля Господу,
17 като рече: [17] Далеч да бъде от мене, Господи, да сторя аз това! *Да пия ли* кръвта на мъжете, които ходиха с опасност за живота си? Затова отказа да я пие. Това сториха тия трима силни мъже. [18] А Иоавовият брат Ависей, Серуиният син, беше първият от тримата; той, като махаше копието си против триста души *неприятели*, уби ги, и си придоби име между тримата. [19] Не беше ли той най-славният от тримата? затова им стана началник; обаче, не стигна до *първите* трима. [20] И Ванаия, син на Иодая, син на един храбър мъж от Кавсеил, който беше извършил храбри дела, уби двамата лъвовидни моавски мъже; тоже той слезе та уби лъва всред рова в многоснежния ден; [21] при това той уби египтянина, едрия мъж, египтянинът който държеше в ръката си копие; но той слезе при него *само* с тояга, и като грабна копието от ръката на египтянина, уби го със собственото му копие. [22] Тия неща стори Венаия Иодаевият син, и си придоби име между тия трима силни мъже. [23] По-славен бе от тридесетте, но не достигна до *първите* трима. И Давид го постави над телохранителите си. [24] Асаил, Иоавовият брат, беше между тридесетте; *също бяха* и Елханан, син на Додо от Витлеем; [25] Самаародецът; Елика ародецът: [26] Хелис фалтянинът; Ирас, син на текоеца Екис; [27] Авиезер анатонецът; Мевунай кусатецът; [28] Салмон ахохиецът; Маарай нетофатецът; [29] Хелев, син на нетофатеца Ваана; Итай, син на Ривай от Гавая на вениаминците; [30] Ванаия пиратонецът; Идай от долината на Гаас; [31] Ави-албон арветецът; Азмавет варумецът; [32] Елиава саалвонецът; Ионатан от Ясиновите синове; [33] Сама арорецът; Ахаим, син на арореца Сарар; [34] Елифелет, син на Аасве, син на маахатец; Елиам, син на гилонеца Ахитофел; [35] Есрай кармилецът; Фаарай арвиецът; [36] Игал, син на Натана от Сова; Ваний гадецът; [37] Силек амонецът; оръженосец на Иоава Саруиния син; Наарай виротецът; [38] Ирас етерецът; Гарив етерецът; [39] Урия хетеецът: всичко, тридесет и седем души.

24 [1] Подир това гневът на Господа пак пламна против Израиля, и Той подбуди Давида против тях, казвайки: Иди, преброй Израиля и Юда.
2 [2] Царят, прочее, каза на началника на войската Иоав, който бе с него: Мини сега през всичките Израилеви племена, от Дан до Вирсавее, та пребройте людете, за да узная броя на лю-
3 дете. [3] А Иоав каза на царя: Господ твоят Бог дано притури на людете стократно повече отколкото са, и очите на господаря ми царя дано видят това; но защо господарят ми царят нами-

23.5 Или: ако и да не. **8** Думите: Той беше асонецът Адинон, *се изоставят*. Виж. 1 Лет. 11:11.

ра наслада в това нещо? 4 Обаче царската дума
надделя над Иоава и над началниците на вой-
ската. И така Иоав и началниците на войската
излязоха от царя за да преброят Израилевите
5 люде. 5 Като преминаха Иордан, разположиха
се при Ароир, към Гад и към Язир, отдясно на
6 града, който е всред долината. 6 После дойдо-
ха в Галаад и в земята Тахтим-одси; дойдоха и
7 в Дан-яан и наоколо до Сидон; 7 тогава дойдо-
ха в Тирската крепост и във всичките градове
на евейците и на хананците; и излязоха във
8 Вирсавее в южна Юда. 8 И тъй, като преми-
наха през цялата земя, дойдоха в Ерусалим в края
9 на девет месеца и двадесет дни. 9 И Иоав доло-
жи на царя броя на преброените люде; те бя-
ха: от Израиля, осемстотин хиляди силни мъ-
же, които можеха да теглят нож; и от Юдови-
10 те мъже, петстотин хиляди. 10 И след като пре-
брои Давид людете, сърцето му го изобличи. И
Давид рече на Господа: Съгреших тежко като
извърших това нещо; но сега, моля Ти се, Гос-
поди, отмахни беззаконието на слугата Си, за-
11 щото направих голяма глупост. 11 И когато ста-
на Давид на утринта, Господното слово дойде
към пророка Гад, Давидовия гадач, казвайки:
12 12 Иди, кажи на Давида, Така казва Господ: Три
неща ти предлагам; избери си едно от тях, за да
13 го извърша над тебе. 13 Дойде, прочее, Гад при
Давида та му извести *това*; после му рече: Дали
за седем години да има върху тебе глад по земя-
та ти? или три месеца да бягаш от неприятели-
те си, като те преследват? или три дни да има
мор в земята ти? Размисли сега и виж какъв от-
говор да възвърна на Оногова, Който ме е пра-
14 тил. 14 И Давид рече на Гада: Намирам се мно-
го на тясно; обаче нека паднем в ръката на Гос-
пода, защото Неговите милости са много; но в
15 ръката на човека да не изпадна. 15 И тъй, Гос-
под прати мор върху Израиля от оная утрин до
определеното време; и измряха от людете, от
Дан до Вирсавее, седемдесет хиляди мъже. 16 А 16
когато ангелът простря ръката си към Ерусалим, за да го погуби, Господ се разкая за злото, и рече на ангела, който погубваше людете: Стига вече; оттегли сега ръката си. И ангелът Господен бе близо до гумното на евусеца Орна. 17 И когато видя ангела, който поразяваше людете, Давид проговори Господу, казвайки: Ето, аз съгреших, аз извърших беззаконие; но тия овци що са сторили? Над мене, моля Ти се, нека бъде ръката Ти, и над моя бащин дом. 18 В същия ден Гад дойде при Давида та му рече: Възлез, издигни олтар Господу на гумното на евусеца Орна. 19 И така, Давид възлезе според Гадовата дума, както заповяда Господ. 20 И Орна, като погледна, видя, че царят и слугите му идат към него; и Орна излезе та се поклони на царя с лице до земята. 21 Тогава рече Орна: Защо е дошъл господарят ми царят при слугата си? А Давид каза: Да купя гумното от тебе та да издигна олтар Господу, за да престане язвата между людете. 22 А Орна рече на Давида: Господарят ми царят нека вземе и принесе в жертва каквото му се вижда за добре; ето воловете за всеизгаряне, и диканите и оръдията на воловете за дърва; 23 всички тези, о царю, дава Орна на царя. Орна каза още на царя: Господ твоят Бог да има благоволение към тебе. 24 А царят рече на Орна: Не, но непременно ще го купя от тебе за *определена* цена; защото не ща да принеса на Господа моя Бог всеизгаряния, за които не съм похарчил. И тъй, Давид купи гумното; а воловете *купи* за петдесет сребърни сикли. 25 И там Давид издигна олтар Господу, и принесе всеизгаряния и примирителни приноси. И Господ прие молбата за земята, та язвата престана между Израиля.

3 Царе

1 А когато цар Давид бе остарял, в напреднала възраст, при все, че го покриваха с
2 дрехи, не се стоплюваше. [2] Затова, слугите му казаха: Нека потърсят за господаря ни
царя млада девица за да престоява пред царя и да му пригажда, и да спи на пазвата му, за да се
3 топли господарят ни царят. [3] И тъй, потърсиха по всичките Израилеви предели красива девица, и намериха сунамката Ависага, и доведоха
4 я при царя. [4] Девицата бе много красива, и пригаждаше на царя и му слугуваше; но царят не я
5 позна. [5] Тогава Адония, Агитиният син, надуто си каза: Аз ще царувам. И приготви си колесници и конници и петдесет мъже, които да тичат
6 пред него. [6] А баща му никога не беше му досаждал с думите: Ти защо правиш това? А той беше и много хубав на глед; и роди се *на Давида* подир Авесалома. [7] Той се сговори с Иоава
7 Саруиния син и със свещеника Авиатара, и те
8 последваха Адония и му помагаха. [8] Но свещеник Садок, Ванаия Иодаевият син, пророк Натан, Семей и Реий и Давидовите силни мъже не
9 бяха с Адония. [9] И Адония закла овци, говеда и угоени *телци* при скалата на Зоелет, която е при извора Рогих, и покани всичките си братя царските синове, и всичките Юдови мъже цар-
10 ските слуги. [10] Обаче пророка Натана, Ванаия и силните мъже и брата си Соломона не по-
11 кани. [11] Тогава Натан говори на Соломоновата майка Витсавее, казвайки: Не си ли чула, че се е възцарил Адония Агитиният син, а господа-
12 рят ни Давид не знае това? [12] Сега, прочее, ела, моля, да те съветвам, за да избавиш своя жи-
13 вот и живота на сина си Соломона. [13] Иди, влез при цар Давида и кажи му: Господарю мой царю, не закле ли се ти на слугинята си, казвайки: Синът ти Соломон непременно ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми? За-
14 що, прочее, се възцари Адония? [14] И ето, докато ти още говориш там с царя, ще дойда и аз
15 подир тебе и ще потвърдя думите ти. [15] И така, Витсавее влезе при царя, в спалнята, като бе-
16 ше царят много стар, и сунамката Ависага му
17 слугуваше. [16] И Витсавее се наведе та се поклони на царя. И царят рече: Какво желаеш? [17] А
тя му каза: Господарю мой, ти се закле в Господа твоя Бог на слугинята си *и каза*: Твоят син Соломон непременно ще царува подир мене, и
18 той ще седи на престола ми. [18] Но сега, ето, Адония се е възцарил; а ти, господарю мой царю,
19 не знаеш това. [19] И той е заклал говеда, угоени *телци* и овци в изобилие, и е поканил всичките царски синове, и свещеника Авиатара, и военачалника Иоава; обаче, слугата ти Соломона не
е поканил. [20] Но към тебе, господарю мой царю, към тебе са *обърнати* очите на целия Из- 20
раил, за да им известиш кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него. [21] Ина- 21
че, когато господарят ми царят заспи с бащите си, аз и синът ми Соломон ще се считаме за
оскърбители. [22] А докато тя още говореше с ца- 22
ря, ето, дойде и пророк Натан. [23] И известявай- 23
ки на царя, рекоха: Ето пророка Натан. И той, като влезе пред царя, поклони му се с лице до
земята. [24] И Натан каза: Господарю мой царю, 24
рекъл ли си ти, Адония ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми? [25] Защото той сле- 25
зе днес та закла говеда, угоени *телци*, и овци в изобилие, и покани всичките царски синове, и военачалниците, и свещеника Авиатара; и, ето,
ядат и пият пред него, и думат: Да живее цар Адония! [26] А мене, мене слугата ти, и свещени- 26
ка Садока, и Ванаия Иодаевия син, и слугата ти Соломона не покани. [27] От господаря ми царя 27
ли стана това нещо, без да си обявил на слугите си, кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него? [28] Тогава цар Давид в от- 28
говор рече: Повикайте ми Витсавее. И тя влезе при царя и застана пред него. [29] И царят се за- 29
кле, казвайки: *В името на* живия Господ, Който е избавил душата ми от всяко бедствие, [30] непре- 30
менно, както ти се заклех в Господа Израилевия Бог и рекох, че синът ти Соломон ще царува подир мене, и че той ще седи вместо мене на престола ми, непременно така ще направя днес.
[31] Тогава Витсавее се наведе с лице до земята та 31
се поклони на царя, и каза: Да живее господарят ми цар Давид до века! [32] Тогава рече цар Да- 32
вид: Повикайте ми свещеника Садока, пророка Натана и Ванаия Иодаевия син. И те дойдоха пред царя. [33] И царят им рече: Вземете със се- 33
бе си слугите на вашия господар, качете сина ми Соломона на моята мъска, и заведете го до-
лу в Гион; [34] и свещеник Садок и пророк Натан 34
нека го помажат там за цар над Израиля; и засвирете с тръба и кажете: Да живее цар Соломон! [35] Тогава качете се *тук* подир него, и нека 35
дойде и седне на престола ми, защото той ще царува вместо мене, и аз го назначих да бъде вожд на Израиля и на Юда. [36] А Ванаия Иода- 36
евият син, в отговор на царя, рече: Амин! така да повели и Господ Бог на господаря ми царя!
[37] Както е бил Господ с господаря ми царя, та- 37
ка да бъде и със Соломона, и да направи пре-

стола му още по-велик от престола на господаря ми цар Давида. 38 38 И така, свещеник Садок
пророк Натан и Ванаия Иодаевият син, с херетците и фелетците, слязоха та качиха Соломона
на цар Давидовата мъска и доведоха го в Гион. 39 39 И свещеник Садок взе рога с мирото от шатъ-
ра, *за срещане* та помаза Соломона. И засвириха с тръба, и всичките люде рекоха: Да живее
40 цар Соломон! 40 И всичките люде отидоха нагоре подир него; и людете свиреха с кавали и
веселяха се с голямо веселие, така че земята се цепеше от виковете им. 41 41 А Адония и всичките
му гости чуха *шума*, като свършиха яденето си. И когато Иоав чу тръбния звук рече: Защо е тоя
42 шум и градът развълнуван? 42 Докато още говореше, ето, Ионатан, син на свещеника Авиатара
дойде; и Адония рече: Влез, защото ти си достоен мъж и носиш добри известия. 43 43 А Ионатан в
отговор рече на Адония: Наистина господарят
44 ни цар Давид направи Соломона цар; 44 и царят прати с него свещеника Садока, пророка Натана и Ванаия Иодаевия син, с херетците и фелет-
45 ците, та го възкачиха на царевата мъска; 45 И свещеникът Садок и пророк Натан го помазаха за цар в Гион; и от там отидоха нагоре веселящи се, така щото градът екна. Това е шумът, който
46 сте чули. 46 При това, Соломон седна на престо-
47 ла на царството. 47 Освен туй, и царските слуги влязоха да честитят на господаря ни цар Давида, и рекоха: Бог да направи името на Соломона по-светло и от твоето име, и да направи престола му по-велик и от твоя престол. И царят се
48 поклони *както беше* на леглото си. 48 Царят още говори така: Благословен да бъде Господ Израилевият Бог, Който ми даде днес *син* да седи на
49 престола ми, докато очите ми го гледат. 49 Тогава всичките гости на Адония се уплашиха, и
50 ставайки отидоха всеки в пътя си. 50 А Адония, понеже се уплаши от Соломона, стана и отиде
51 да се хване за роговете на олтара. 51 И известиха на Соломона, казвайки: Ето, Адония се бои от Цар Соломона, и, ето, хванал се е за роговете на олтара и казва: Нека ми се закълне днес цар Соломон, че няма да убие слугата си с меч.
52 52 И рече Соломон: Ако се покаже достоен мъж, ни един от космите му няма да падне на земята;
53 но ако се намери зло в него, ще се умъртви. 53 И тъй, цар Соломон прати, та го свалиха от олтара; и той дойде да се поклони на цар Соломона. А Соломон му рече: Иди у дома си.

2 1 И когато наближи на Давида времето да умре, заръча на сина си Соломона, казвайки:
2 2 Аз отивам в пътя на целия свят; ти, прочее,
3 се крепи и бъди мъжествен. 3 Пази заръчванията на Господа твоя Бог, ходи в пътищата Му и пази повеленията Му, заповедите Му, съдбите Му и заявленията Му, според както е писано в Моисеевия закон, за да успяваш във всичко, каквото правиш и на където и да се обръщаш;
4 4 За да утвърди Господ думата, с която е гово- 4
рил за мене, като е казал: Ако внимават чадата ти в пътя си, да ходят пред Мене в истина, от цялото си сърце и от цялата си душа, няма да липсва от тебе мъж върху Израилевия престол.
5 5 Освен това, ти знаеш какво ми стори Иоав Са- 5
руиният син, и какво направи на двамата военачалници на Израилевите войски, - на Авенира Нировия син и на Амаса Етеровия син, - които уби, като проля боева кръв в мирно време, и обагри с боева кръв пояса, който бе около кръста му, и обущата, които бяха на нозете му.
6 6 Постъпвай, прочее, според мъдростта си, и не 6
оставяй белите му коси да слязат с мир в гроба. 7 7 Но покажи благост към синовете на гала- 7
адеца Верзелай, и нека бъдат между ония, които ядат на трапезата ти; защото така с *храна* те дойдоха при мене, когато бягах от брата ти Авесалома. 8 8 И ето с тебе вениаминецът Семей 8
Гираевият син, от Ваурим, който ме прокле с горчива клетва в деня, когато отидох в Маханаим; слезе обаче да ме посрещне при Иордан, и заклех му се в Господа, като рекох: Няма да
те убия с меч. 9 9 Сега, прочее, да го не считаш 9
за невинен; защото си мъдър човек и ще знаеш, що трябва да му направиш за да сведеш белите му коси с кръв в гроба. 10 10 И така, Давид 10
заспа с бащите си, и биде погребан в Давидовия град. 11 11 А времето, през което Давид цару- 11
ва над Израиля, беше четиридесет години: седем години царува в Хеврон, и тридесет и три
години царува в Ерусалим. 12 12 И Соломон сед- 12
на на престола на баща си Давида; и царството му се закрепи твърдо. 13 13 Тогава Адония, Агитиният син, дойде при Витсавее, Соломоновата майка. А тя каза: С мир ли идеш? И рече: С
мир. 14 14 После рече: Имам да ти кажа една дума.
И тя рече: Казвай: 15 15 Тогава той каза: Ти зна-
еш, че на мене принадлежеше царството, и че към мене целият Израил беше обърнал лицето си *с ожидане* за да царувам; обаче царството се отклони, та се падна на брата ми, защото
от Господа му дойде. 16 16 Сега, прочее, имам една
просба към тебе: не ми *я* отричай. И тя му рече:
Казвай. 17 17 И рече: Кажи, моля, на цар Соломо- 17
на (защото не ще да ти откаже *това*) да ми даде за жена сунамката Ависага. 18 18 А Витсавее рече:
Добре; аз ще говоря за тебе на царя. 19 19 И така,
Витсавее влезе при цар Соломона да му говори за Адония. И царят стана да я посрещне, и поклони й се; сетне, като седна на престола си,

каза да положат престол и за царевата майка;
20 и тя седна отдясно му. [20] Тогава тя каза: Една
малка просба имам към тебе; не ми *я* отричай.
А царят й рече: Проси, майко моя, защото ня-
21 ма да ти откажа. [21] И тя рече: Нека се даде су-
намката Ависага на брата ти Адония за жена.
22 [22] Но цар Соломон в отговор рече на майка си: А
защо искаш сунамката Ависага за Адония? ис-
кай за него и царството, (защото ми е по-голям
брат); да! за него, за свещеника Авиатара и за
23 Иоава Саруиния син. [23] Тогава цар Соломон се
закле в Господа, казвайки: Така да ми направи
Бог, да! и повече да притури, ако Адония не е
24 изговорил тая дума против живота си. [24] Сега,
прочее, *заклевам се в* живота на Господа, Кой-
то ме утвърди и ме тури да седна на престола на
баща ми Давида, и Който ми направи дом, спо-
ред както се е обещал, днес непременно Адония
25 ще бъде умъртвен. [25] И тъй, цар Соломон пра-
ти да изпълни *заповедта му* Ванаия Иодаевият
26 син, който го нападна; и той умря. [26] А на свя-
щеника Авиатара царят каза: Иди в Анатот, на
нивите си, защото заслужаваш смърт; но няма
сега да те умъртвя, понеже ти си носил ковчега
на Господа Иеова пред баща ми Давида, и по-
неже си страдал всичко, което е страдал и баща
27 ми. [27] Така Соломон отблъсна Авиатара да не
бъде свещеник Господу, за да се изпълни слово-
то, което Господ бе говорил в Сило за Илиевия
28 дом. [28] И когато за това стигна слух до Иоава,
(защото Иоав клонеше след Адония, ако и да
не беше клонил след Авесалома), Иоав побяг-
на в Господния шатър и се хвана за роговете на
29 олтара. [29] И извести се на цар Соломона: Иоав
побягна в Господния шатър, и ето, той е при ол-
тара. Тогава Соломон прати Ванаия Иодевият
30 син, като каза: Иди, нападни го. [30] И тъй, Вана-
ия дойде в Господния шатър та му рече: Така
казва царят: Излез. А той рече: Не, но тук ще
умра. И Ванаия извести на царя, казвайки: Та-
31 ка каза Иоав, и такъв отговор ми даде. [31] А ца-
рят му рече: Направи според както е рекъл; на-
падни го и погреби го, за да изгладиш от мене и
от бащиния ми дом невинната кръв, която Ио-
32 ав е пролял. [32] Господ ще възвърне *пролятата*
от него кръв на неговата глава, понеже той на-
падна двама мъже по-праведни и по-добри от
него, та ги уби с меч, без да знае баща ми Давид,
- Авенира Нировия син, Израилевия военачал-
ник, и Амаса Етеровия син, Юдовия военачал-
33 ник. [33] Така ще се възвърне кръвта им на Ио-
авовата глава и на главата на потомството му
до века; а на Давида, на потомството му, на до-
ма му и на престола му ще бъде мир от Господа
34 до века. [34] Тогава Ванаия, Иодаевият син, вле-
зе да го нападна и го уби; и погребан бе у дома
си в пустинята. [35] И вместо него царят постави 35
свещеника Садока. [36] Тогава царят прати да по- 36
викат Семея, и рече му: Построй си къща в Ерусалим и живей там и да не излезеш от там на никъде; [37] защото, знай положително, че в де- 37
ня, когато излезеш и преминеш потока Кедрон, непременно ще бъдеш убит; кръвта ти ще бъде на твоята глава. [38] И Семей рече на царя: Добра 38
е думата; според както каза господарят ми царят, така ще стори слугата ти. И Семей живя в Ерусалим доволно време. [39] А след три години, 39
двама от Семеевите слуги побягнаха при гетския цар Анхуса, Мааховия син; и известиха на Семея, казвайки: Ето, слугите ти са в Гет. [40] То- 40
гава Семей, като стана та оседла осела си, отиде в Гет при Анхуса за да потърси слугите си; и Семей отиде та доведе слугите си от Гет. [41] И 41
извести се на Соломона, че Семей ходил от Ерусалим в Гет и се върнал. [42] Тогава царят прати 42
да повикат Семея, и му рече: Не те ли заклех в Господа и те предупредих, като рекох: Знай положително, че в деня, когато излезеш и отидеш вън, где и да е, непременно ще умреш; и ти ми рече: Добра е думата, която чух? [43] Защо, 43
прочее, не опази Господната клетва и заповедта, която ти дадох? [44] Царят още каза на Семея: 44
Ти знаеш всичкото зло сторено на баща ми Давида, което се таи в сърцето ти; затова, Господ ще възвърне злото ти на твоята глава; [45] а цар 45
Соломон ще бъде благословен, и Давидовият престол утвърден пред Господа до века. [46] То- 46
гава царят заповяда на Ванаия Иодаевия син; и той излезе та го нападна; и той умря. И царството се утвърди в Соломоновата ръка.

3 [1] А Соломон се сроди с египетския цар Фа-
раона, като взе Фараоновата дъщеря; и доведе
я *да живее* в Давидовия град догде да свърши
съграждането на своя дом, и на Господния дом
и на стената около Ерусалим. [2] Но людете жерт- 2
вуваха по високите места, понеже до онова вре-
ме нямаше дом съграден за Господното име. [3] И 3
Соломон възлюби Господа, и ходеше в повеле-
нията на баща си Давида; само че жертвуваше
и кадеше по високите места. [4] И царят отиде в 4
Гаваон, за да принесе там жертва, защото то-
ва бе главното високо място; хиляда всеизгаря-
ния принесе Соломон на оня олтар. [5] А в Гаваон 5
Господ се яви на Соломона на сън през нощта;
и рече Бог: Искай какво да ти дам. [6] А Соло- 6
мон каза: Ти показа голяма милост към слугата
Си баща ми Давида, понеже той ходи пред Те-
бе във вярност, в правда и в сърдечна правота
с Тебе; и Ти си запазил за него тая голяма ми-
лост, че си му дал син да седи на престола му,

7 както е днес. 7 И сега, Господи Боже мой, Ти си
направил слугата Си цар вместо баща ми Да-
вида; а аз съм малко момче; не зная как да се
8 обхождам˚. 8 И слугата Ти е всред Твоите люде
които Ти си избрал, люде много, които поради
множеството си не могат да се изброят, нито да
9 се пресметнат. 9 Дай, прочее, на слугата Си раз-
умно сърце, за да съди людете Ти, за да раз-
личава между добро и зло; защото кой може да
10 съди тоя Твой голям народ; 10 И тия думи бяха
угодни Господу, понеже Соломон поиска това
11 нещо. 11 И Бог му каза: Понеже ти поиска това
нещо, и не поиска за себе си дълъг живот, нито
поиска за себе си богатство, нито поиска смърт-
та на неприятелите си, но поиска за себе си ра-
12 зум за да разбираш правосъдие, 12 ето, сторих
според както си казал; ето, дадох ти мъдро и ра-
зумно сърце, така щото преди тебе не е имало
подобен на тебе, нито подир тебе ще се издигне
13 подобен на тебе. 13 А при това ти дадох каквото
не си поискал - и богатство и слава, така щото
между царете не ще има подобен на тебе през
14 всичките ти дни. 14 И ако ходиш в Моите пътя
ща, и пазиш повеленията Ми и заповедите Ми,
както ходи баща ти Давид, тогава ще продъл-
15 жа дните ти. 15 И събуди се Соломон; и, ето, бе
сън. След това, дойде в Ерусалим и като засто
на пред ковчега на Господния завет, пожертву
ва всеизгаряния и принесе примирителни при
носи; направи и угощение на всичките си слуги.
16 16 Тогава дойдоха при царя две блудници та за-
17 станаха пред него. 17 И едната жена рече: О, гос-
подарю мой! аз и тая жена живеем в една къща;
18 и аз родих *като живеех* с нея в къщата. 18 И на
третия ден, откак родих аз, роди и тая жена; и
ние бяхме *сами* заедно, нямаше външен човек
с нас в къщата, само ние двете бяхме в къщата.
19 19 И през нощта умрял синът на тая жена, по-
20 неже го налегнала. 20 А тя, като станала посред
нощ, взела сина ми от при мене, когато слуги-
нята ти спеше, та го турила на своята пазуха, а
21 своя мъртъв син турила на моята пазуха. 21 И
в зори като станах, за да накърмя сина си, ето,
той бе мъртъв; но на утринта, като го разгле-
22 дах, ето, не бе моят син, когото бях родила. 22 А
другата жена рече: Не, но живият е моят син, и
мъртвият е твоят син. А тая рече: Не, но мърт-
вият е твоят син, а живият е моят син. Така го-
23 вориха пред царя. 23 Тогава царят рече: Едната
казва: Тоя живият е моят син, а мъртвият е тво-
ят син; а другата казва: Не, но мъртвият е твоят
24 син, а живият е моят син. 24 И царят рече: Доне-
25 сете ми нож. И донесоха нож пред царя. 25 И ца-
рят рече: Разделете на две живото дете, и дайте
половината на едната и половината на друга-
та. 26 Тогава оная жена, чието беше живото де- 26
те, говори на царя (защото сърцето й я заболя
за сина й), казвайки: О господарю мой! дай й
живото дете, и недей го убива. А другата рече:
Нито мое да е, нито твое; разделете го. 27 Тога- 27
ва царят в отговор рече: Дайте на тая живото
дете, и недейте го убива; тя е майка му. 28 И це- 28
лият Израил чу за съда който царят отсъди; и
бояха се от царя, защото видяха, че Божия мъ-
дрост имаше в него, за да раздава правосъдие.

1 Цар Соломон, прочее, царуваше над целия **4**
Израил; 2 и ето началниците, които той имаше: 2
Азария, Садоковия син, свещеник; 3 Елиореф и 3
Ахия, синовете на Сиса, секретари; Иосафат,
Ахилудовия син, летописец; 4 Ванаия, Иода- 4
вия син, над войската; Садок и Авиатар, свеще-
ници; 5 Азария, Натановия син, над надзира- 5
телите *на храната*; Завуд, Натановия син, главен
чиновник и приятел на царя; 6 Ахисар домо- 6
управител; а Адонирам, Авдовия син, над на-
бора. 7 А Соломон имаше из целия Израил два- 7
надесет надзиратели; които доставяха храните
за царя и за дома му; всеки доставяше за един
месец в годината. 8 И ето имената им: Оровия 8
син, *надзирател* в Ефремовата гора; 9 Декеро- 9
вият син, в Макас-Саавим, Ветсемес и Елон-
Ветанан. 10 Еседовият син, в Арувот; под него 10
бе Сохо и цялата страна Ефер; 11 Авинадавови- 11
ят син, в целия Нафат-дор; той имаше за жена
Соломоновата дъщеря Тафата; 12 Ваана Ахилу- 12
довият син, в Таанах и Магедон, и в целия Вет-
сан, който е при Церетан под Езраел, от Вет-
сан до Авел-меола до отвъд Иокмеам; 13 Геве- 13
ровият син, в Рамот-галаад; той имаше градо-
вете на Яира Манасиевия син, които са в Га-
лаад; той имаше и областта Аргов, която е във
Васан, - шестдесет големи градове със стени и
медни лостове; 14 Ахинадав Идовият син, в Ма- 14
ханаим; 15 Ахимаас, в Нефталим; и той взе за 15
жена Соломоновата дъщеря Васемата; 16 Ваана, 16
Хусевият син, в Асир и в Алот; 17 Иосафат, Фа- 17
руевият син, в Исахар; 18 Семей, Илаевият син, 18
във Вениамин; 19 и Гевер, Уриевият син, в гала- 19
адската земя, в земята на аморейския цар Си-
он и на васанския цар Ог; и в тая земя той бе
единственият надзирател. 20 Юда и Израил бя- 20
ха многобройни, по множество както крайморс-
кия пясък; ядяха, пиеха и веселяха се. 21 И Со- 21
ломон владееше над всичките царства от река-
та *Евфрат* до филистимската земя и до египет-
ската граница; и те донасяха подаръци, и бяха
подчинени на Соломона през всичките дни на
неговия живот. 22 А продоволствието за Соло- 22

3.7 Еврейски: Да излизам и да влизам.

мона за един ден бе тридесет кора чисто брашно и шестдесет кора *друго* брашно, 23 десет угоени говеда и двадесет охранени говеда, и сто овци, освен елени, сърни, биволи и тлъсти птици. 24 Защото той владееше над цялата земя отсам реката, от Тапса дори до Газа, - над всички царе отсам реката; и той имаше мир навсякъде около себе си. 25 Юда и Израил живееха безопасно, всеки под лозята си и под смоковницата си, от Дан до Вирсавее, през всичките дни на Соломона. 26 И Соломон имаше обори за четиридесет хиляди коне за колесниците си, и дванадесет хиляди конници. 27 И ония надзиратели продоволствуваха, всеки в месеца си, за цар Соломона и за всички, които дохождаха на Соломоновата трапеза; те не допускаха никаква оскъдност. 28 Още ечемик и слама за конете и бързоногите коне донасяха на мястото, гдето бяха, всеки според както му беше определено. 29 И Бог даде на Соломона твърде много мъдрост и разум, и душевен простор, като крайморския пясък. 30 Така Соломоновата мъдрост надмина мъдростта на всичките източни жители и цялата египетска мъдрост; 31 защото беше помъдър от всичките човеци, - от езраеца Етан, и от Емана, Халкола и Дарда, синовете на Маола; и името му се прочу между всичките околни народи. 32 Той изрече три хиляди поговорки; а песните му бяха хиляда и пет *на брой*. 33 Той говори за дърветата, от ливанския кедър дори до исопа, който никне из стената; говори още за животните, за птиците, за пълзящите и за рибите. 34 И от всичките народи, и от всичките царе на света, които бяха чули за мъдростта на Соломона, дохождаха да слушат неговата мъдрост.

5 1 А Тирският цар Хирам, като чу, че помазали Соломона за цар вместо баща му, прати слугите си до него; защото Хирам бе всякога приятел на Давида. 2 И Соломон прати на Хирама да кажат: 3 Ти знаеш, че баща ми Давид не можа да построи дом за името на Господа своя Бог по причина на боевете, които го обикаляха от всякъде, докато Господ не положи *неприятелите му* под стъпалата на нозете му. 4 Но сега, Господ моят Бог, ми даде спокойствие навред; нямам противник нито злополука. 5 И, ето, аз възнамерявам да построя дом за името на Господа моя Бог, според както Господ говори на баща ми Давида, като рече: Син ти, когото ще поставя вместо тебе на престола ти, той ще построи дом за името Ми. 6 Сега, прочее, заповядай да ми насекат кедри от Ливан; моите слуги ще бъдат с твоите слуги; и ще ти дам заплата за слугите ти напълно според както ще речеш; защото ти знаеш, че между нас няма човек, който знае да сече дървета, толкова изкусно, колкото сидонците. 7 Тогава Хирам, като чу Соломоновите думи, много се зарадва и рече: Благословен да бъде днес Господ, Който даде на Давида мъдър син *да царува* над тоя велик народ. 8 И Хирам прати до Соломона да кажат: Чух *известието*, което ти ми прати; аз ще сторя все що искаш за кедровите дървета и за елховите дървета. 9 Моите слуги ще ги снемат от Ливан до морето; и аз ще ги свържа на салове, за да се превозват по море до мястото, което би ми посочил, и там да се развържат и ти да ги приберeш. Също и ти ще сториш каквото искам, да продоволствуваш моя дом. 10 И тъй, Хирам даваше на Соломона кедрови дървета и елхови дървета, колкото той искаше. 11 А Соломон даде на Хирама двадесет хиляди кора пшеница за храна на дома му, и двадесет кора първоток дървено масло; така даваше Соломон на Хирама всяка година. 12 И Господ даде на Соломона мъдрост, според както му беше обещал; и имаше мир между Хирама и Соломона, и те двамата направиха договор помежду си. 13 И цар Соломон събра набор от целия Израил, и събраните мъже бяха тридесет хиляди души. 14 И изпращаше ги в Ливан на смени, по десет хиляди души на месец; един месец бяха в Ливан и два месеца у домовете си; а над набора беше Адонирам. 15 Соломон имаше и седемдесет хиляди бременосци и осемдесет хиляди каменоделци в планините, 16 освен три хиляди и триста Соломонови настойници, които бяха над работите, надзиращи людете, които работеха тая работа. 17 И по царската заповед изкараха големи камъни, камъни с голяма стойност, за да положат основите на дома с дялани камъни. 18 И Соломоновите зидари, и Хирамовите зидари, и гевалците ги издялаха, и приготвиха дърветата и камъните, за да построят дома.

6 1 В четиристотин и осемдесетата година от изхода на израилтяните из Египетската земя, в четвъртата година на царуването си над Израиля, в месец Зив, който е вторият месец, Соломон почна да строи Господния дом. 2 И дължината на дома, който цар Соломон построи за Господа, беше шестдесет лакътя, широчината му двадесет, а височината му тридесет лакътя. 3 А предхрамието, откъм лицето на храма на дома, беше двадесет лакътя дълго, според широчината на дома, а десет лакътя широко пред дома. 4 И направи за дома неподвижни прозорци с решетки. 5 И пристрои етажи изоколо до сте-

6.5 Или: Прорицалището.

ната на дома, изоколо до стените на дома, както на храма, така и на светилището°; така направи
6 странични стаи изоколо. [6] На по-долния етаж
широчината бе пет лакътя, на средния широчината бе шест лакътя, а на третия широчината
бе седем лакътя; защото на външната страна *на стената* на дома той направи стеснения изоколо, за да не влизат *гредите* в стените на дома.
7 [7] И като се строеше домът иззида се с камъни
приготвени на кариерата; така щото нито чук, нито топор, нито какво да е желязно сечиво не
8 се чу в дома, като се строеше. [8] Вратата за сред-
ните странични стаи беше в дясната страна на дома; и чрез витлообразна стълба се възкачва-
9 ха в средния *етаж*, и от средния в третия. [9] Така
построи дома и го свърши; и покри дома с кед-
10 рови греди и дъски. [10] Пристрои етажите, по пет
лакътя високи по целия дом; и те се държаха
11 за дома чрез кедрови греди. [11] Тогава Господ-
12 ното слово дойде до Соломона, и рече: [12] Относно тоя дом, който строиш, *казвам ти*: Ако ходиш в повеленията Ми, изпълняваш съдбите Ми, и пазиш всичките Ми заповеди да ходиш в тях, тогава Аз ще утвърдя с тебе думата, която
13 говорих на баща ти Давида; [13] И ще обитавам
всред израилтяните, и няма да оставя людете
14 Си Израиля. [14] Така Соломон построи дома и го
15 свърши. [15] И облече стените на дома извътре с кедрови дъски; облече стените с дърво извътре от пода на дома до покрива, а пода на дома
16 покри с елхови дъски. [16] Още в по-вътрешната част на дома облече *едно място от* двадесет лакътя с кедрови дъски от пода до *върха на* стените; облече го извътре за светилището - най-
17 светото място. [17] А домът, то ест, предхрамието,
18 бе четиридесет лакътя *дълъг*. [18] И по кедровите дървета, извътре дома, бяха изрязани пъпки и цъфнали цветове; всичко бе кедрово; ка-
19 мък не се виждаше. [19] Той приготви светилище в по-вътрешната част на дома, за да поло-
20 жи там ковчега на Господния завет. [20] Отвътре светилището беше двадесет лакътя дълго, двадесет лакътя широко и двадесет лакътя висо-
ко; и го обкова с чисто злато, обкова и кедро-
21 вия олтар. [21] Така Соломон обкова дома извътре с чисто злато; и прокара *завесата* на златни верижки пред светилището, и покри я със
22 злато. [22] Обковаваше със злато и целия дом, докато свърши целия дом; обкова със злато и це-
23 лия олтар, който бе при светилището. [23] И в светилището направи два херувима от маслинено
24 дърво, по десет лакътя високи. [24] Едното крило на единия херувим беше пет лакътя *дълго*, и другото крило на единия херувим пет лакътя; от края на едното му крило, до края на друго-
то му крило, имаше десет лакътя. [25] Така и друг- 25
ият херувим имаше десет лакътя *между краищата на крилата си; защото* двата херувима имаха една мярка и една направа. [26] Височина- 26
та на единия херувим беше десет лакътя, така и на другия херувим. [27] И той положи херуви- 27
мите в средата на вътрешния дом; и крилата на херувимите бяха разперени, така щото крилото на единия достигаше едната стена, и крилото на другия херувим достигаше другата стена; и крилата им се допираха едно с друго в средата на дома. [28] И обкова херувимите със злато. [29] А 28, 29
по всичките стени на дома изоколо изряза образи на херувими и палми и цъфнали цветове, извътре и извън. [30] Също и пода на дома обко- 30
ва със злато извътре и извън. [31] За входа на све- 31
тилището направи врата от маслинено дърво; и горният праг със стълбовете на вратата бяха една пета *от дължината на стената*. [32] И двете 32
крила на вратата бяха от маслинено дърво; и по тях *Соломон* изряза херувими и палми и цъфнали цветове, и обкова ги със злато, като разстла златото върху херувимите и върху палмите. [33] Така и за храмовата врата направи врат- 33
ни стълбове от маслинено дърво, *ограждайки отверстие широко* една четврт *от дължината на стената*. [34] И две врати от елхово дърво; 34
двете крила на едната врата се сгъваха и двете крила на другата врата се сгъваха. [35] И изря- 35
за на тях херувими и палми и цъфнали цветове; и покри ги със злато натъкмено върху изрязаното, [36] Съгради вътрешния двор с три ре- 36
да дялани камъни и с един ред кедрови греди.
[37] През четвъртата година, в месец Зив, се по- 37
ложиха основите на Господния дом; [38] И през 38
единадесетата година, в месец Вул, който е осмият месец, домът се свърши във всичките си части и съвършено по плана си. Така, за седем години той го построи.

7 [1] А Соломон строеше своята къща тринадесет години, докато свърши цялата си къща.
[2] Защото построи къщата Ливански лес, на която дължината бе сто лакътя, широчината пет- 2
десет лакътя, и височината тридесет лакътя, върху четири реда кедрови стълбове, с кедрови греди върху стълбовете. [3] И тя биде покрита 3
с кедър отгоре на четиридесет и петте стаи които се подпираха на стълбовете, по петнадесет в един етаж. [4] И имаше решетки в трите етажа, 4
така че светене беше поставено срещу светене в трите етажа. [5] И всичките врати и вратни стъл- 5
бове, и решетките, бяха четириъгълни; и светене беше поставено срещу светене в трите етажа. [6] Направи и трем от стълбове, на който дъл- 6
жината беше петнадесет лакътя, а широчината

тридесет лакътя; и тремът беше пред *стълбовете на къщата*, така щото стълбовете и стъпалата му бяха към лицето на тия. 7 Направи
7 още престолния трем, гдето щеше да съди, то ест, съдилищния трем; и той бе облечен с кедър
8 от пода до върха. 8 А къщата му, в която живееше, *поставена* в един друг двор по-навътре от трема, имаше същата направа. И подобна на тоя трем Соломон направи къща и за Фараоновата дъщеря, която бе взел за жена. 9 Всички тия *постройки*, от вътрешното и от външ-
9 ното им лице, от основата до върха им, а отвън дори до големия двор, бяха от скъпи камъни, от камъни дялани според мярка, претрити с
10 трион. 10 Тоже и основата бе от скъпи камъни, големи камъни, камъни, от десет лакътя и ка-
11 мъни от осем лакътя. 11 И отгоре имаше скъпи камъни, камъни дялани според мярка, и кед-
12 рови *греди*. 12 Също и около големия двор имаше три реда дялани камъни и един ред кедрови греди, подобно на вътрешния двор на Гос-
13 подния дом и *подобно* на трема на къщата. 13 А цар Соломон бе пратил да доведат Хирама от
14 Тир. 14 Той бе син на една вдовица от Нефталимовото племе, а баща му беше тирянин, който работеше мед; и той бе твърде изкусен, разумен, вещ да изработва всякаква медна работа. И така, той дойде при цар Соломона та му изра-
15 боти всичката му работа. 15 Защото изля двата медни стълба, всеки стълб осемнадесет лакътя висок; и окръжността на всеки стълб се из-
16 мерваше с връв от дванадесет лакътя. 16 И направи от леяна мед два капителa, за да ги тури на върховете на стълбовете; височината на единия капител беше пет лакътя и височината на
17 другия капител пет лакътя. 17 *Направи още* мрежи от плетена изработка и венцеобразни верижки за капителите, които бяха на върховете на стълбовете, седем за единия капител и седем
18 за другия капител. 18 Така направи стълбовете, и два реда *нарове*, изоколо върху всяка мрежа, за да покрие с нарове капителите, които бяха на върховете *на стълбовете;* и направи същото
19 на другия капител. 19 И капителите, които бяха на върховете на стълбовете в трема, бяха от по четири лакътя, изработени във вид на кремо-
20 ве. 20 И капителите, които бяха на двата стълба, имаха *нарове* и отгоре, близо до изпъкналата част, която бе при мрежата; и наровете бяха двеста, наредени изоколо върху всеки капи-
21 тел. 21 И *Соломон* изправи стълбовете за трема на храма; и като изправи десния стълб, нарече го Яхин˚; а като изправи левия стълб, нарече
22 го Воаз˚. 22 И на върховете на стълбовете имаше изработени кремове. Така се свърши направата на стълбовете. 23 Направи още и леяното 23
море, с устие десет лакътя *широко*, кръгло изоколо, а с височина пет лакътя; и връв от тридесет лакътя го измерваше околовръст. 24 Наоко- 24
ло под устието му имаше *цветни* пъпки, които го обикаляха, по десет на един лакът; те обикаляха морето изоколо; пъпките бяха на два реда, излеяни в едно цяло с него. 25 И *морето* стоеше на дванадесет вола, три гледащи към север, 25
три гледащи към запад, три гледащи към юг, и три гледащи към изток; а морето стоеше върху тях; и задните части на всичките бяха навътре.
26 Дебелината му беше една длан; а устието му 26
беше направено като устие на чаша, *във вид на* кремов цвят; и побираше две хиляди вати *вода*.
27 Направи още и десет медни подножия, всяко 27
подножие четири лакътя дълго, четири лакътя широко и три лакътя високо. 28 А ето каква бе- 28
ше направата на подножията: имаха странични плочи, и страничните плочи бяха между стълбчета. 29 А върху страничните плочи, които бя- 29
ха между стълбчетата, имаше лъвове, волове и херувими; и над стълбчетата беше подпорката; а под лъвовете и воловете имаше висящи ресни. 30 Всяко подножие имаше четири медни 30
колела и медни оси, и четирите му крака имаха рамена; рамената, които бяха леяни, се намираха под умивалницата всяко срещу ресните. 31 Отверстието на *подножието*, извътре ка- 31
пителa и нагоре, беше един лакът, а отверстието му беше кръгло, закрепено върху подпорката, един лакът и половина; също и по отверстието му имаше ваяния; а страничните плочи бяха четвъртити, а не кръгли. 32 Под страничните 32
плочи имаше четири колела; и осите на колелата се съединяваха с подножието; а височината на всяко колело бе лакът и половина. 33 На- 33
правата на колелата бе като направата на колеснично колело; осите им, наплатите им, спиците им и главините им, - всичките бяха леяни. 34 При четирите ъгъла на всяко подножие 34
имаше четири рамена, и рамената бяха част от самото подножие. 35 На върха на подножието 35
имаше кръгла препаска половин лакът висока; а отверстието и страничните плочи на върха на подножието съставляваха едно цяло с него. 36 И 36
по плочите на отверстието му и по страничните му плочи *Хирам* издълба херувими, лъвове и палми, съразмерно *големината на* всяко, с ресни наоколо. 37 Така направи десетте подножия, 37
които имаха всички същото леяне, същата мярка и същия образ. 38 Направи още десет медни 38
умивалници; всеки умивалник побираше чети-

7.21 Т.е., Ще утвърди. **21** Т.е., В него сила.

ридесет вати *вода*; всеки умивалник беше четири лакътя *широк*; и върху всяко от десетте под-
39 ножия *се постави* един умивалник. [39] И постави подножията, пет от дясната страна на дома, и пет от лявата страна на дома; а морето постави от дясната страна на дома, към изток, къ-
40 де юг. [40] Хирам направи и умивалниците, лопатите и легените. Така Хирам свърши изработването на всичките работи, които направи на
41 цар Соломона за Господния дом. [41] Двата стълба; изпъкналата част на капителите, които бяха на върховете на двата стълба; двете мрежи, които да покриват двете изпъкналости на капителите, които бяха на върховете на стълбовете;
42 [42] четирите стотин нарове за двете мрежи - два реда нарове за всяка мрежа, които да покриват
43 двете изпъкналости на капителите; [43] десетте подножия, и десетте умивалници върху подно-
44 жията; [44] едното море и дванадесетте вола под
45 морето; [45] котлите, лопатите и легените - всички тия вещи, които Хирам направи на цар Соломона за Господния дом, бяха от лъскава мед.
46 [46] На Иорданското поле царят ги изля, в глине-
47 ната земя между Сокхот и Царетан. [47] И Соломон остави всички тия вещи *непретеглени*, защото бяха твърде много; теглото на медта не
48 можеше да се пресметне. [48] И Соломон направи всичките принадлежности, които бяха за Господния дом, - златния олтар; златната трапеза, на която *се полагаха* присътствените хлябове;
49 [49] светилниците, пет отдясно и пет отляво пред светилището, от чисто злато; с цветята, свети-
50 лата и клещите от злато; [50] чашите, щипците, легените, темянниците и кадилниците, от чисто злато и резета от злато, за вратата на най-вътрешния дом, *то ест*, пресветото място, и
51 за вратата на дома, *сиреч*, на храма. [51] Така се свърши всичката работа, която цар Соломон направи за Господния дом. И Соломон внесе нещата, посветени от баща му Давида, - среб-рото, златото и вещите, - и ги положи в съкровищниците на Господния дом.

8 [1] Тогава Соломон събра при себе си в Ерусалим Израилевите старейшини, и всичките на-
2 чалници на племената, началниците на бащините *домове* на израилтяните, за да възнесат ковчега на Господния завет от Давидовия град,
3 който е Сион. [2] И тъй всичките Израилеви мъже се събраха при цар Соломона на празника в месец Етаним, който е седмият месец. [3] А
4 когато дойдоха всичките Израилеви старейшини, свещениците вдигнаха ковчега. [4] Те занесоха Господния ковчег и шатъра за срещане с всичките свети принадлежности, които бяха в шатъра; свещениците и левитите ги занесоха.
5 [5] А цар Соломон и цялото Израилево общество, 5
колкото се бяха събрали при него, бяха с него пред ковчега, и жертвуваха овци и говеда, които по множеството си не можеха да се пресметнат или да се изброят. [6] Така свещениците 6
внесоха ковчега на Господния завет на мястото му, в светилището на дома, в пресветото място, под крилата на херувимите. [7] Защото херу- 7
вимите бяха с крилата си разперени над мястото на ковчега и херувимите покриваха отгоре ковчега и върлините му. [8] И върлините се из- 8
дадоха така щото се виждаха краищата на върлините от светото място пред светилището, но извън не се виждаха; и там са до днес. [9] В ков- 9
чега нямаше друго освен двете каменни плочи, които Моисей положи там на Хорив, където Господ направи завет с израилтяните, когато бяха излезли от Египетската земя. [10] А щом 10
излязоха свещениците из светилището, облакът изпълни Господния дом; [11] така щото поради облака свещениците не можаха да застанат, 11
за да служат, защото Господната слава изпълни Господния дом. [12] Тогава Соломон говори: 12
Господ е казал, че ще обитава в мрак. [13] Аз Ти 13
построих дом за обитаване, място, в което да пребиваваш вечно. [14] После царят обърна ли- 14
цето си та благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака, като каза: [15] Благословен да бъ- 15
де Господ Израилевият Бог, Който извърши с ръката Си онова, което говори с устата Си на баща ми Давида, като рече: [16] От деня, когато 16
изведох людете Си Израиля из Египет, не избрах измежду всичките Израилеви племена ни един град, *гдето* да се построи дом за да се настани името Ми там; но избрах Давида, за да бъде над людете Ми Израиля. [17] И в сърцето на 17
баща ми Давида дойде да построи дом за името на Господа Израилевия Бог; [18] но Господ ре- 18
че на Баща ми Давида: Понеже дойде в сърцето ти да построиш дом за името Ми, добре си сторил, че е дошло това в сърцето ти. [19] Ти, оба- 19
че, няма да построиш дома; но синът ти, който ще излезе из чреслата ти, той ще построи дома за името Ми. [20] Господ, прочее, изпълни слово- 20
то, което говори; и като се издигнах аз вместо баща си Давида, и седнах на Израилевия престол, според както говори Господ, построих дома за името на Господа Израилевия Бог. [21] И в 21
него приготвих място за ковчега, в който е заветът, който Господ направи с бащите ни, когато ги изведе из Египетската земя. [22] Тогава Со- 22
ломон застана пред Господния олтар, пред цялото Израилево общество, и като простря ръцете си към небето рече: [23] Господи Боже Изра- 23

илев, няма горе на небето или долу на земята
бог подобен на Тебе, Който пазиш завета и ми-
лостта към слугите Си, които ходят пред Тебе с
24 цялото си сърце; [24] Който си изпълнил към слу-
гата Си Давида, баща ми, това, което си му обе-
щал; да! каквото си говорил с устата Си, това
си свършил с ръката Си, както *се вижда* днес.
25 [25] Сега, Господи Боже Израилев, изпълни към
слугата Си Давида, баща ми, онова, което си му
обещал, като си рекъл: Няма да ти липсва мъж,
който да седи пред Мене на Израилевия пре-
стол, ако само внимават чадата ти в пътя си,
за да ходят пред Мене, както ти си ходил пред
26 Мене. [26] Сега, прочее, Боже Израилев, нека се
потвърди, моля, словото, което си говорил на
27 слугата Си Давида баща ми. [27] Но Бог наистина
ли ще обитава на земята? Ето, небето и небе-
то на небесата не са достатъчни да Те поберат;
28 колко по-малко тоя дом, който построих! [28] Но
пак погледни благосклонно към молитвата на
слугата Си и към молението му, Господи Боже
мой, тъй щото да послушаш вика и молитва-
та, с която слугата Ти се моли днес пред Тебе,
29 [29] за да бъдат очите Ти, нощем и денем, отво-
рени към Твоя дом, към мястото, за което Ти
си казал: Името Ми ще бъде там, за да слушаш
молитвата, с която слугата Ти ще се моли на то-
30 ва място. [30] Слушай молението на слугата Си и
на людете Си Израиля, когато се молят на то-
ва място да! слушай Ти от местообиталището
Си, от небето, и като слушаш бивай милостив.
31 [31] Ако съгреши някой на ближния си, и му се на-
ложи клетва за да се закълне, и той дойде та се
32 закълне пред олтара Ти в тоя дом, [32] тогава по-
слушай Ти от небето и подействувай, извърши
правосъдие за слугите Си, и осъди беззаконния, така щото да възвърнеш делото му върху
главата му, а оправдай праведния като му от-
33 дадеш според правдата му. [33] Когато людете Ти
Израил бъдат разбити пред неприятеля по при-
чина, че са Ти съгрешили, ако се обърнат към
Тебе та изповядат Твоето име, и принесат мо-
34 литва, като Ти се помолят в тоя дом, [34] тогава
Ти послушай от небето, и прости греха на лю-
дете Си Израиля, и възвърни ги в земята, която си
35 дал на бащите им. [35] Когато се затвори небето та
не вали дъжд по причина, че са Ти съгрешили,
ако се помолят на това място и изповядат Твое-
то име, и се обърнат от греховете си, понеже ги
36 съкрушаваш, [36] тогава Ти послушай от небето и
прости греха на слугите Си и на людете Си Из-
раиля, и покажи им добрия път, в който трябва
да ходят, и дай дъжд на земята Си, която си дал
37 в наследство на людете Си. [37] Ако настане глад
на земята, ако настане мор, ако се появят изсу-
шителен вятър, мана, скакалци, или гъсеници,
ако неприятелят им ги обсади в градовете на земята им, - каквато и да е язвата, каквато и да е
болестта, - [38] тогава всяка молитва, всяко мо- 38
ление, което би се принесло от кой да бил човек,
или от всичките Ти люде Израиля, който ще
познае всеки раната на своето сърце, и простре
ръцете си към тоя дом, [39] Ти послушай от небе- 39
то, от местообиталището Си, и прости и подей-
ствувай та въздай на всекиго според всичките
му постъпки, като познаваш сърцето му, (за-
щото Ти, само Ти, познаваш сърцата на целия
човешки род), [40] за да Ти се боят през всичко- 40
то време, когато живеят на земята, която си дал
на бащите ни. [41] Още за чужденеца, който не е 41
от людете Ти Израиля, но иде от далечна стра-
на, заради Твоето име, [42] (защото ще чуят за ве- 42
ликото Ти име, и за Твоята мощна ръка, и за
Твоята издигната мишца), - когато дойде та се
помоли в тоя дом, [43] Ти послушай от небето, от 43
местообиталището Си, и подействувай според
всичко, за което чужденецът Те призове; за да
познаят името Ти всичките люде на света, да
Ти се боят както людете Ти Израил, и да поз-
наят, че с Твоето име се нарече тоя дом, който
построих. [44] Ако людете Ти излязат на бой про- 44
тив неприятеля си, където би ги пратил Ти, и се
помолят на Господа *като се обърнат* към града,
който Ти си избрал, и към дома, който постро-
их за Твоето име, [45] тогава послушай от небе- 45
то молитвата им и защити правото им. [46] Ако 46
Ти съгрешат, (защото няма човек, който да не
греши), и Ти се разгневиш на тях та ги преда-
деш на неприятеля, и пленителите им ги заве-
дат пленници в неприятелската земя, далеч или
близо, [47] все пак, ако дойдат на себе си в земя- 47
та, гдето са отведени пленници, та се обърнат и
Ти се помолят в земята на пленителите си, и ре-
кат: Съгрешихме, беззаконствувахме, сторих-
ме неправда, [48] и се обърнат към Тебе с цялото 48
си сърце и с цялата си душа в земята на непри-
ятелите, които са ги запленили, и Ти се помо-
лят *като се обърнат* към земята си, която си
дал на бащите им, към града, който си избрал, и
към дома, който построих за Твоето име, [49] то- 49
гава Ти послушай от небето, от местообитали-
щето Си, молитвата им и молението им, защи-
ти правото им, [50] и прости на людете Си, които 50
са Ти съгрешили, всичките им престъпления,
чрез които станаха престъпници против Тебе,
и умилостиви към тях пленителите им, за да
им покажат милост; [51] защото те са Твои люде и 51
Твое наследство, които си извел из Египет, от-
сред железарската пещ. [52] Нека, прочее, бъдат 52
отворени очите Ти към молението на слугата

Ти и към молението на людете Ти Израиля, за
53 да ги слушаш за каквото и да Те призоват; [53] защото Ти, Господи Иеова, си ги отделил от всичките племена на света, за да бъдат Твое наследство, според както говори чрез слугата Си Моисея, когато изведе бащите ни из Египет. [54] И
54 като свърши Соломон да принася цялата тая молитва и това моление към Господа, стана отпред Господния олтар, гдето бе коленичил с ръце прострени към небето. [55] И застана та благослови с висок глас цялото Израилево общество,
55 56 като каза: [56] Благословен да бъде Господ, Който успокои людете Си Израиля според всичко що е обещал. Не пропадна ни едно от всичките добри обещания, които даде чрез слугата Си
57 Моисея. [57] Дано бъде Господ наш Бог с нас както е бил с бащите ни, да не ни остави, нито
58 да ни отхвърли! [58] да преклони сърцата ни към себе Си, тъй щото да ходим във всичките Му пътища, и да пазим заповедите, повеленията и
59 съдбите, които е заповядал на бащите ни! [59] И тия мои думи, с които се помолих пред Господа, нека бъдат денем и нощем близо при Господа нашия Бог, за да защищава правото на слугата Си и правото на людете Си Израиля според все-
60 кидневната нужда; [60] така щото всичките племена на света да познаят, че Иеова Той е Бог;
61 няма друг. [61] Прочее, вашите сърца нека бъдат съвършени спрямо Господа нашия Бог, за да ходите в повеленията Му и да пазите заповеди-
62 те Му, както *правите* днес. [62] Тогава царят и целият Израил с него принесоха жертви пред Гос-
63 пода. [63] За примирителни жертви, които принесе Господу, Соломон пожертвува двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овци. Така царят и всичките израилтяни посвети-
64 ха Господния дом. [64] В същия ден царят освети средата на двора, който е към лицето на Господния дом; защото там принесе всеизгарянето и хлебния принос и тлъстината на примирителните приноси, понеже медният олтар, който бе пред Господа, бе твърде малък, за да побере всеизгарянето и хлебния принос и тлъстина-
65 та на примирителните приноси. [65] По тоя начин Соломон и целият Израил с него, голям събор *събран из местностите* от прохода на Емат до египетския поток пазеха в онова време празника пред Господа нашия Бог седем дена и седем
66 дена, четиринадесет дена. [66] А на осмия ден разпусна людете; и те благословиха царя, и отидоха си в шатрите си с радостни и весели сърца поради всичкото добро, което Господ бе показал към слугата Си Давида и към людете Си Израиля.

[1] Когато Соломон беше свършил градежа на **9**
Господния дом и на царската къща, и *беше из-*
вършил всичко, което желаеше Соломон да на-
прави, [2] яви се Господ на Соломона втори път, 2
както бе му се явил в Гаваон. [3] Господ му каза: 3
Чух молитвата ти и молението, с което се мо-
ли пред Мене. Тоя дом, който ти построи, Аз го
осветих за да настаня там името Си до века; и
очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там за винаги.
[4] А колкото за тебе, ако ходиш пред Мене, както 4
ходи баща ти Давид, с цяло сърце и с правота,
тъй щото да постъпваш според всичко, което ти
заповядах, като пазиш повеленията Ми и съд-
бите Ми, [5] тогава ще утвърдя престола на цар- 5
ството ти над Израиля до века, както се обещах
на баща ти Давида, като казах: Няма да липс-
ва мъж *седящ* на Израилевия престол. [6] Но ако 6
се отклоните от Мене, вие или чадата ви, и не
опазите заповедите Ми и повеленията, които
поставих пред вас, но отидете та послужите на
други богове и им се поклоните, [7] тогава ще от- 7
сека Израиля от земята, която съм им дал, и
ще отхвърля отпред очите Си тоя дом, който
осветих за името Си; и Израил ще бъде за по-
говорка и поругание между всичките племена.
[8] А за тоя дом, който стана толкова висок, все- 8
ки който минава покрай него, ще се зачуди и ще
съска; и ще кажат: Защо направи Господ така
на тая земя и на тоя дом? [9] И ще отговарят: По- 9
неже оставиха Господа своя Бог, Който изведе
бащите им из Египетската земя, та си избраха
други богове, и им се поклониха и им послужи-
ха, за това Господ нанесе на тях всичкото това
зло. [10] А когато се свършиха двадесетте години, 10
в които Соломон построи двата дома, Господ-
ния дом и царската къща, [11] и тирският цар Хи- 11
рам, като беше доставил на Соломона кедрови
дървета и елхови дървета и злато, до колкото
той желаеше, тогава цар Соломон даде на Хи-
рама двадесет града в галилейската земя. [12] А 12
когато Хирам излезе от Тир, за да види градо-
вете, които му бе дал Соломон, не му се харе-
саха. [13] И рече: Що за градове са тия, които си 13
ми дал, брате? И нарече ги земя Хавул˚ *както*
се нарича и до днес. [14] И Хирам изпрати на царя 14
сто и двадесет таланта злато. [15] И ето причината 15
на набора, който цар Соломон събра: да съгра-
ди Господния дом и своята къща, тоже и Ми-
ло, ерусалимската стена, Асор, Магедон и Ге-
зер. [16] (Египетският цар Фараон беше възлязъл 16
и превзел Гезер, и беше го изгорил с огън и из-
бил хананците, които живееха в града и бе-
ше го дал за зестра на дъщеря си, Соломоно-
вата жена). [17] А Соломон съгради, *освен* Гезер, 17

9.13 Т.е., Нищожна.

18 и долния Ветерон, 18 Ваалат, Тамар в пустата
19 *част на Юдовата* земя, 19 всичките градове, в
които Соломон имаше житници, градовете за
колесниците, градовете за конниците, и все що
пожела Соломон да съгради в Ерусалим, в Ли-
20 ван и в цялата земя на царството си. 20 А отно-
сно всичките люде, които останаха от аморей-
ците, хетейците, ферезейците, евейците и ево-
21 сейците, които не бяха от израилтяните, 21 от
техните потомци, останали подир тях в земя-
та, които израилтяните не можаха да изтребят,
от тях Соломон събра набор за задължителни
22 работници, *каквито са* и до днес. 22 Но от из-
раилтяните Соломон не направи никого задъл-
жителен работник; а те бяха военните мъже, и
неговите служители, неговите първенци, него-
вите военачалници и началниците на колесни-
23 ците му и на конниците му. 23 Главните нача-
лници, които надзираваха Соломоновите рабо-
ти, бяха петстотин и петдесет души; те нача-
лствуваха над людете, които вършеха работите.
24 24 А Фараоновата дъщеря се пренесе от Давидо-
вия град в своята къща, която *Соломон* беше по-
строил за нея, тогава *когато* той съгради Мило.
25 25 И три пъти в годината Соломон принасяше
всеизгаряния и примирителни приноси върху
олтара, който издигна Господу, и кадеше вър-
ху оня *олтар*, който бе пред Господа, *след* като
26 свърши дома. 26 Цар Соломон построи и кора-
би в Есион-гавер, който е при Елот, на брега на
27 Червеното море, в едомската земя. 27 А в кора-
бите Хирам прати от слугите си, опитни морски
корабници, *да бъдат* със Соломоновите слуги.
28 28 Те отиваха в Офир, от гдето взеха четирис-
тотин и двадесет таланта злато, и го донесоха на
цар Соломона.

10 1 И Савската° царица, като чу, че Соломон
се прочува *като служител на* Господното име,
2 дойде да го опита с мъчни *за нея въпроси*. 2 Дой-
де в Ерусалим с една твърде голяма свита, с ка-
мили натоварени с аромати, и с твърде много
злато и скъпоценни камъни; и като дойде при
Соломона, говори с него за всичко що имаше
3 на сърцето си. 3 И Соломон отговори на всич-
ките й въпроси; нямаше нищо скрито за царя,
4 което не *можа* да й обясни. 4 А като видя Сав-
ската царица всичката мъдрост на Соломона, и
5 къщата която бе построил, 5 ястията на трапе-
зата му, седенето на слугите му, и прислужва-
нето на служителите му, и облеклото им, и вино-
черпците му, и нагорнището, с което отиваше
6 в Господния дом, не остана дух в нея. 6 И ре-
че на царя: Верен беше слухът, който чух в зе-
мята си, за твоето състояние и за мъдростта ти.
7 Аз не вярвах думите, докато не дойдох и не ви- 7
дях с очите си; но, ето, нито половината не ми
е била казана; мъдростта ти и благоденствие-
то ти надминават слуха, който бях чула. 8 Че- 8
стити мъжете ти, честити тия твои слуги, кои-
то стоят всякога пред тебе та слушат мъдрост-
та ти. 9 Да бъде благословен Господ твоят Бог, 9
Който има благоволение към тебе да те постави
на Израилевия престол. Понеже Господ е въз-
любил Израиля за винаги, затова те е поставил
цар, за да раздаваш правосъдие и да вършиш
правда. 10 И тя даде на царя сто и двадесет та- 10
ланта злато, и твърде много аромати и скъпо-
ценни камъни; не дойде вече такова изобилие
от аромати, каквото ония, които Савската ца-
рица даде на Соломона. 11 Още и Хирамовите 11
кораби, които донасяха злато от Офир, дона-
сяха от Офир и голямо изобилие алмугови дър-
вета и скъпоценни камъни. 12 А от алмуговите 12
дървета царят направи прегради в Господния
дом и в царската къща, тоже и арфи и псалти-
ри за певците; такива алмугови дървета не са
дохождали нито са били виждани до днес. 13 И 13
цар Соломон даде на Савската царица всичко
що тя желаеше, каквото поиска, освен онова,
което цар Соломон й даде доброволно. И тъй
тя се върна със слугите си та си отиде в своята
си земя. 14 А теглото на златото, което дохож- 14
даше на Соломона всяка година, беше шестсто-
тин и шестдесет и шест златни таланта, 15 освен 15
онова, което *се внасяше* от купувачите, от това-
рите на търговците, от всичките арабски царе и
от управителите на страната. 16 И цар Соломон 16
направи двеста щита от ковано злато; шестсто-
тин *сикли* злато се иждиви за всеки щит; 17 и 17
триста щитчета от ковано злато; три фунта зла-
то се иждиви за всяко щитче; и царят ги по-
ложи в къщата Ливански лес. 18 Царят напра- 18
ви и един великолепен престол от слонова кост,
който позлати с най-чисто злато. 19 Престолът 19
имаше шест стъпала, и върхът на престола бе-
ше кръгъл отзаде; и имаше облегалки от двете
страни на седалището, и два лъва стояха край
облегалките. 20 А там, върху шестте стъпала, от 20
двете страни, стояха дванадесет лъва; подобно
нещо не се е направило в никое царство. 21 И 21
всичките цар Соломонови съдове за пиене бя-
ха златни, и всичките съдове в къщата Ливан-
ски лес от чисто злато; ни един не бе от сребро;
среброто се считаше за нищо в Соломоновото
време. 22 Защото царят имаше на морето кора- 22
би, *като* тарсийските, заедно с корабите на Хи-
рама; еднъж в три години тия тарсийски кора-
би дохождаха и донасяха злато и сребро, сло-

10.1 Еврейски: Шевска.

нова кост, маймуни и пауни. 23 Така цар Соломон надмина всичките царе на света по богат-
24 ство и мъдрост. 24 И целият свят търсеше Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, ко-
25 ято Бог бе турил в сърцето му. 25 И всяка година донасяха всеки от тях подаръка си, сребърни вещи, златни вещи, облекла, оръжия и арома-
26 ти, коне и мъски. 26 Тоже Соломон събра колесници и конници; имаше хиляда и четиристотин колесници, и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при
27 царя в Ерусалим. 27 И царят направи среброто да изобилва в Ерусалим, като камъни, а кедрите направи, като полските черници. 28 И коне-
28 те, които имаше Соломон, се докарваха из Египет; и царските търговци ги купуваха по стада с
29 *определена* цена. 29 А всяка колесница излизаше из Египет и възхождаше *в Ерусалим* за шестстотин сребърни *сикли* и всеки кон за сто и петдесет; така също за всичките хетейски царе, и за сирийските царе, те се доставяха чрез тия *търговци*.

11 1 А цар Соломон залюби, освен Фараоновата дъщеря, много чужденки, моавки, амонки,
2 едомки, сидонки, хетейки, 2 от народите, за които Господ каза на израилтяните: Не влизайте при тях, нито те да влизат при вас, за да не преклонят сърцата ви към боговете си. Към
3 тях Соломон се страстно прилепи. 3 Имаше седемстотин жени княгини и триста наложници;
4 и жените му отвърнаха сърцето му. 4 Защото, когато остаря Соломон, жените му преклониха сърцето му към други богове; и сърцето му не беше съвършено пред Господа неговия Бог,
5 както сърцето на баща му Давида. 5 Защото Соломон отиде след Астарта, богинята на сидонците, и след Мелхома˚, мерзостта на амонци-
6 те. 6 Така Соломон стори зло пред Господа, и не следваше съвършено Господа, както беше сто-
7 рил баща му Давид. 7 В това време Соломон издигна високо мястото на Хамоса, мерзостта на Моава, и на Молоха, мерзостта на амонците, в
8 хълма, който е срещу Ерусалим. 8 Така направи и за всичките си чужденки жени, които ка-
9 дяха и жертвуваха на боговете си. 9 А Господ се разгневи на Соломона, понеже сърцето му се отвърна от Господа Израилевия Бог, Който му
10 се яви два пъти, 10 и му заповяда за това нещо, да не отива никак след други богове; но той не
11 опази онова, което Господ заповяда. 11 Затова, Господ каза на Соломона: Понеже това е сторено от тебе, и ти не опази завета Ми и повеленията, които ти заповядах, непременно ще откъсна царството от тебе, и ще го дам на слу-

гите ти. 12 Но заради баща ти Давида, в твоите 12
дни няма да направя това; от ръката на сина ти ще го откъсна. 13 Обаче, няма да откъсна цялото царство; едно племе ще дам на сина ти, заради слугата Ми Давида и заради Ерусалим, който избрах. 14 След това, Господ подигна против- 14
ник на Соломона, едомеца Адад, който бе от царското потекло в Едом. 15 Защото, когато Да- 15
вид бе в Едом, и военачалникът Иоав възлезе да погребе избитите, като беше убил всекиго от мъжки пол в Едом, 16 (понеже Иоав седя там с 16
целия Израил шест месеца, докато изтреби всекиго от мъжки пол в Едом), 17 Адад побягна, и 17
с него няколко едомци от слугите на баща му, за да отидат в Египет; а Адат беше още малко дете. 18 Като станаха от Мадиам, дойдоха във 18
Фаран; и вземайки със себе си мъже от Фаран, дойдоха в Египет при египетския цар Фараон, който му даде къща, определи му храна и му даде земя. 19 И Адад придоби голямо благо- 19
воление пред Фараона, така щото той му даде за жена балдъза си, сестра на царицата Тахпенеса,
20 И Тахпенесината сестра му роди сина му Ге- 20
нуват, когото Тахпенеса отби във Фараоновата къща; и Генуват бе в дома на Фараона между неговите синове. 21 И когато Адад чу в Египет, 21
че Давид заспал с бащите си, и че военачалникът Иоав умрял, Адад каза на Фараона: Отпусни ме да си отида в моята страна. 22 А Фараон 22
му каза: Ами от що си лишен при мене та искаш да отидеш в страната си? И отговори: От нищо; но както и да е, отпусни ме. 23 Бог му подигна 23
и друг противник, Резона Еелиадевия син, който бе побягнал от господаря си Ададезера, софския цар. 24 И който, като събра около себе си 24
мъже, стана главатар на чета, когато Давид порази *совците;* и те отидоха в Дамаск та се заселиха там, и царуваха в Дамаск. 25 Той бе про- 25
тивник на Израиля през всичките Соломонови дни; и освен пакостите които *направи* Адад, *Резон* досаждаше на Израиля като царуваше над Сирия. 26 Също и Еровоам Наватовият син, еф- 26
ремец от Сарида, Соломонов слуга, чиято майка, една вдовица, се наричаше Серуа, и той дигна ръка против царя. 27 А ето причината, по ко- 27
ято той дигна ръка против царя: Соломон беше съградил Мило, и когато поправяше развалено в стената на града на баща си Давида,
28 тоя Еровоам, човек силен и храбър, бе *там;* и 28
Соломон, като видя, че момъкът беше способен за работа, постави го надзирател над всичката работа *наложена* върху Иосифовия дом. 29 А в 29
това време, като беше излязъл Еровоам из Ерусалим, намери го на пътя пророк Ахия силоне-

11.5 Или: Молох. Виж. ст.7.

цът, облечен в нова дреха; и двамата бяха сами
30 на полето. 30 И Ахия хвана новата дреха, коя-
31 то носеше, и разкъса я на дванадесет части. 31 И
рече на Еровоама: Вземи си десет части; защо-
то така казва Господ Израилевият Бог: Ето, ще
откъсна царството от Соломоновата ръка, и ще
32 дам на тебе десет племена; 32 (ще остане, оба-
че, нему едно племе, заради слугата Ми Давида,
и заради Ерусалим, града който избрах между
33 всичките Израилеви племена); 33 защото оста-
виха Мене та послужиха на Астарта, богинята
на сидонците, на Хамоса, бога на моавците, и
на Мелхома, бога на амонците, и не ходиха в
пътищата Ми, да вършат онова, което е право
пред Мене, и *да пазят* повеленията Ми, и съд-
34 бите Ми, както *правеше* баща му Давид. 34 Не
ща, обаче, да отнема цялото царство от ръката
му, но ще го поставя владетел˚ през всичките
дни на живота му, заради слугата Ми Давида,
когото избрах, защото той пазеше заповедите
35 Ми и повеленията Ми. 35 Обаче, ще отнема цар-
ството от ръката на сина му, и ще го дам на те-
36 бе, *сиреч*, десет племена; 36 А на сина му ще дам
едно племе, тъй щото слугата Ми Давид да има
всякога светилник пред мене в Ерусалим, в гра-
да, който избрах за себе Си, за да настаня там
37 името Си. 37 А тебе ще взема, и ти ще царуваш
над всичко, което желае душата ти, и ще бъдеш
38 цар над Израиля. 38 И ако слушаш всичко, кое-
то ти заповядвам, и ходиш в пътищата Ми, и
вършиш *всичко*, което е право пред Мене, ка-
то пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, ка-
кто правеше слугата Ми Давид, тогава ще бъда
с тебе, и ще ти съградя непоклатим дом, както
39 съградих на Давида, и ще ти дам Израиля. 39 И
чрез това ще оскърбя Давидовия род, но не за
40 винаги. 40 Затова, Соломон поиска да убие Ер-
воама. А Еровоам, като стана, побягна в Еги-
пет при египетския цар Сисак, и остана в Еги-
41 пет до Соломоновата смърт. 41 А останалите де-
ла на Соломона, всичко, което той извърши, и
мъдростта му, не са ли записани в книгата на
42 Соломоновите дела? 42 А времето на Соломоно-
вото царуване в Ерусалим, над целия Израил,
43 беше четиридесет години. 43 Така Соломон за-
спа с баща си, и беше погребан в града на баща
си Давида; а вместо него се възцари син му Ро-
воам.

12 1 И Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем
беше се стекъл целият Израил, за да го напра-
2 ви цар. 2 И Еровоам, Наватовият син, който бе
още в Египет, гдето бе побягнал от присъстви-
ето на цар Соломона, когато чу това, остана
3 в Египет. 3 Но пратиха та го повикаха. Тогава
Еровоам и цялото Израилево общество дойдо-
ха та говориха на Ровоама, като рекоха: 4 Ба- 4
ща ти направи непоносим хомота ни; сега, про-
чее, ти олекчи жестокото ни работене на баща
ти и тежкия хомот, който наложи върху нас, и
ще ти работим. 5 А той им рече: Идете си, *ча-* 5
кайте за три дена; после се върнете при мене.
И людете си отидоха. 6 Тогава цар Ровоам се 6
съветва със старейшините, които бяха служили
пред баща му Соломона, когато беше още жив,
и им каза: Как ме съветвате да отговоря на тия
люде? 7 Те му говориха казвайки: Ако станеш 7
днес слуга на тия люде, да им слугуваш, и им
отговориш като им продумаш благи думи, то-
гава те ще ти бъдат слуги за винаги. 8 Но той 8
отхвърли съвета, който старейшините му дадо-
ха, та се съветва с младите си служители, които
бяха пораснали заедно с него. 9 Рече им: Как ме 9
съветвате вие да отговорим на тия люде, които
ми говориха, казвайки: Олекчи хомота, който
баща ти наложи върху нас? 10 И младежите, ко- 10
ито бяха пораснали заедно с него, му отговори-
ха, казвайки: Така да кажеш на тия люде, които
ти говориха, казвайки: Баща ти направи тежък
хомота ни, но ти да ни го олекчиш, - така да
им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел
от бащиния ми кръст. 11 Сега, ако баща ми ви е 11
товарил с тежък хомот, то аз ще направя още
по-тежък хомота ви; ако баща ми ви е наказ-
вал с бичове, то аз ще ви наказвам със скорпии.
12 Тогава Еровоам и всичките люде дойдоха при 12
Ровоама на третия ден, според както царят бе
говорил, казвайки: Върнете се при мене на тре-
тия ден. 13 И царят отговори на людете остро, 13
като остави съвета, който старейшините му да-
доха, 14 и говори им по съвета на младежите та 14
каза: Баща ми направи тежък хомота ви, но аз
ще приложа на хомота ви; баща ми ви наказа с
бичове, но аз ще ви накажа със скорпии. 15 Та- 15
ка царят не послуша людете; защото това нещо
стана от Господа, за да изпълни словото, кое-
то Господ бе говорил чрез силонеца Ахия на
Еровоама Наватовия син. 16 А като видя цели- 16
ят Израил, че царят не ги послуша, людете в
отговор на царя рекоха: Какъв дял имаме ние
в Давида? Никакво наследство нямаме в Есе-
евия син! В шатрите си Израилю! Промишля-
вай сега, Давиде, за дома си. 17 А колкото за из- 17
раилтяните, които живееха в Юдовите градо-
ве, Ровоам царуваше над тях. 18 Тогава цар Ро- 18
воам прати *при израилтяните* Адорама, който
бе над набора; но целият Израил го биха с ка-
мъни, та умря. Затова цар Ровоам побърза да
се качи на колесницата си, за да побегне в Ер-

34 Еврейски: Княз.

19 салим. [19] Така Израил въстана против Давидо-
20 вия дом *и остава въстанал* до днес. [20] А кога-
то чу целият Израил, че Еровоам се завърнал,
пратиха да го повикат пред обществото, и го
направиха цар над целия Израил; никое дру-
го племе освен Юдовото не последва Давидо-
21 вия дом. [21] Тогава Ровоам, като дойде в Ерусалим, събра целия Юдов дом и Вениаминовото племе, сто и осемдесет хиляди отборни войници, за да се бият против Израилевия дом та дано възвърнат царството пак на Ровоама Соломоновия син. [22] Но Божието слово дойде към
22 Божия човек Семаия, и рече: [23] Говори на Ро-
23 воама Соломоновия син, Юдовия цар и на целия Юдов и Вениаминов дом, и на останалите
24 от людете, като речеш: [24] Така казва Господ: Не излизайте, нито се бийте против братята си израилтяните; върнете се всеки у дома си; защото от Мене стана това нещо. И те послушаха Господното слово та се върнаха и си отидоха, спо-
25 ред Господното слово. [25] Тогава Еровоам съгради Сихем в хълмистата земя на Ефрема и се засели в него; после излезе от там та съгради Фа-
26 нуил. [26] А Еровоам рече в сърцето си: Сега ще
27 се повърне царството в Давидовия дом; [27] *защото*, ако тия люде отиват да принасят жертви на Господния дом в Ерусалим, тогава сърцето на тия люде ще се обърне пак към господаря им Юдовия цар Ровоама, а мене ще убият; и ще се
28 върнат при Юдовия цар Ровоама. [28] Затова, царят като се посъветва, направи две златни телета: и рече на *людете*: Трудно ви е да възлизате в Ерусалим; ето, боговете ти, Израилю, които те
29 изведоха от Египетската земя; [29] И единия *идол*
30 постави във Ветил, а другия постави в Дан. [30] А това нещо беше грях; защото людете, *за да се кланят* пред всеки от тях, отиваха дори до Дан.
31 [31] *Царят* направи и капища на високите места, и постави жреци от всякакви люде, които не бяха
32 от Левиевите потомци. [32] Тогава Еровоам установи празник в осмия месец, на петнадесетия ден от месеца, подобен на празника, който става в Юда, и принесе жертва на жертвеника. Така направи и във Ветил, като пожертвува на телетата, които бе направил; и настани във Ветил жреците на високите места, които бе направил.
33 [33] И на петнадесетия ден от осмия месец, в месеца, който бе измислил от сърцето си, принесе жертва на жертвеника, който бе издигнал във Ветил; и установи празник за израилтяните, и възкачи се на жертвеника за да покади.

13 [1] И, ето, един Божий човек дойде от Юда
във Ветил чрез Господното слово; а Еровоам
2 стоеше при жертвеника за да покади. [2] И *чо-
векът* извика против жертвеника чрез Господ-
ното слово, казвайки: Жертвениче, жертвени-
че, така говори Господ: Ето, син ще се роди на Давидовия дом, на име Иосия, и ще заколи върху тебе жреците от високите места, които кадят върху тебе; и човешки кости ще се изгорят върху тебе. [3] И в същия ден той даде знамение, 3
като рече: Ето знамението, което изговори Господ: Ето, жертвеникът ще се разцепи, и пепелта, която е на него, ще се разсипе. [4] А, когато цар 4
Еровоам чу думите, които Божият човек извика против жертвеника във Ветил, простря ръката си от жертвеника и рече: Хванете го. И ръката му, която простря против него, изсъхна, така щото не можа да я потегли надире към себе си. [5] Също и жертвеникът се разцепи и пепелта 5
се разсипа от жертвеника, според знамението, което Божият човек даде чрез Господното слово. [6] Тогава царят проговаряйки, каза на Божия 6
човек: Изпроси, моля, благоволението на Господа твоя Бог, и моли се за мене, за да ми се възстанови ръката. И тъй, Божият човек се помоли Господу; и ръката на царя му се възстанови и стана както беше по-напред. [7] Тогава царят ка- 7
за на Божия човек: Дойди с мене у дома и обядвай, и ще ти дам подарък. [8] Но Божият човек 8
рече на царя: Ако щеш да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място; [9] защо- 9
то така ми бе заръчано чрез Господното слово, което ми каза: Не яж хляб *там*, нито пий вода, и не се връщай през пътя, по който бе отишъл.
[10] Така той си тръгна по друг път, и не се вър- 10
на през пътя по който бе дошъл във Ветил. [11] А 11
във Ветил живееше един стар пророк; и синовете му дойдоха та му разказаха всичките дела, които Божият човек бе сторил онзи ден във Ветил; разказаха още на баща си и думите, които бе говорил на царя. [12] И баща им каза: През 12
кой път си отиде? А синовете му бяха видели през кой път си отиде Божият човек, който беше дошъл от Юда. [13] Той, прочее, каза на сино- 13
вете си: Пригответе ми осела. И те му приготвиха осела; а той, като го възседна, [14] отиде по- 14
дир Божия човек, и го намери седнал под един дъб; и каза му: Ти ли си Божият човек дошъл от Юда? И рече: Аз съм. [15] Тогава му каза: Дойди 15
с мене у дома и яж хляб. [16] А той рече: Не мога 16
да се върна с тебе, нито да сляза у тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода с тебе на това място;
[17] защото ми се каза чрез Господното слово: Да 17
не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, нито, като се върнеш, да отидеш през пътя по който си дошъл. [18] А той му каза: И аз съм пророк както 18
си ти; и ангел ми говори чрез Господното слово, казвайки: Върни го със себе си у дома си за

да яде хляб и да пие вода. *Обаче* той го лъжеше.
19 [19] И тъй, *човекът* се върна с него та яде хляб в
20 къщата му и пи вода. [20] А като седяха на трапезата, Господното слово дойде към пророка,
21 който беше го върнал, [21] та извика към Божия човек, който беше дошъл от Юда, и рече: Така говори Господ, понеже ти не послуша Господното слово, и не опази заповедта, която ти даде
22 Господ твоят Бог, [22] но се върна та яде хляб и пи вода на мястото, за което Той ти рече да не ядеш хляб, нито да пиеш вода *там, затова* тялото ти няма да се положи в гроба на бащите ти.
23 [23] И след като *човекът* беше ял хляб и пил, *старият пророк* оседла осела на пророка, когото бе
24 върнал. [24] А като си отиде той, лъв го намери на пътя и го уби; и тялото му бе простряно на пътя, и оселът стоеше при него; също и лъвът стоеше при тялото. [25] И, ето, човеци като минаваха видяха тялото простряно на пътя и лъва стоящ при тялото; и като дойдоха, известиха това в
26 града, гдето живееше старият пророк. [26] А когато пророкът, който го беше върнал чу, рече: Това е Божият човек, който не послуша Господното слово; затова го предаде Господ на лъва, та го разкъса и го уби, според словото, което Гос-
27 под му говори. [27] Тогава говори на синовете си, казвайки: Оседлайте ми осела. И те го оседлаха.
28 [28] И той отиде та намери тялото му простряно на пътя, и оселът и лъвът стоящи при тялото; лъвът не бе изял тялото, нито бе разкъсал осе-
29 ла. [29] И пророкът дигна тялото на Божия човек та го качи на осела и занесе го; и старият пророк дойде в града си за да го оплаче и да го погре-
30 бе. [30] И положи тялото му в своя гроб; и плака-
31 ха над него, *казвайки*: Уви, брате мой! [31] И като го погреба, говори на синовете си казвайки: Когато умра, погребете и мене в гроба, гдето е погребан Божият човек; турете костите ми при
32 неговите кости; [32] защото непременно ще се изпълни това, което той извика чрез Господното слово против жертвеника във Ветил, и против всичките капища по високите места, които са в
33 самарийските градове. [33] Но след това Еровоам не се върна от лошия си път, но пак правеше от всякакви люде жреци за високите места; който пожелаеше, той го посвещаваше, за да има
34 жреци на високите места. [34] И това нещо беше грях за Еровоамовия дом, поради което да бъде изтребен и погубен от лицето на земята.

14 [1] В онова време се разболя Авия, Еровоамо-
2 вият син. [2] И Еровоам каза на жена си: Стани, моля, предреши се така, щото да не познаят, че си Еровоамовата жена, и иди в Сило; ето там е пророкът Ахия, който ми каза, че ще царувам над тия люде. [3] Вземи със себе си десет хляба, 3
сухари и едно гърне мед та иди при него; той ще ти яви какво ще стане на детето. [4] И тъй, Еро- 4
воамовата жена стори така; тя стана та отиде в Сило, и дойде в Ахиевата къща. А Ахия не можеше да вижда, защото очите му бяха се помрачили от старостта му. [5] А Господ беше рекъл на 5
Ахия: Ето, Еровоамовата жена иде да се допита до тебе за сина си, защото е болен. Така и така да й кажеш; защото, когато влезе, ще се престори на друга. [6] И тъй, като чу Ахия стъпването на 6
нозете й като влизаше във вратата, рече: Влез, Еровоамова жено; защо се преструваш на друга? Но аз съм пратен при тебе с тежки известия.
[7] Иди, кажи на Еровоама: Така казва Господ Из- 7
раилевият Бог: Понеже Аз те издигнах отсред людете, и те поставих вожд на людете Си Израиля, [8] и, като откъснах царството от Давидовия 8
дом, дадох го на тебе, но пак ти не биде както слугата Ми Давида, който опази заповедите Ми и като Ме следва с цялото си сърце, за да върши само онова, което е право пред Мене, [9] но 9
ти надмина в зло всички, които са били преди тебе, защото отиде и си направи други богове и леяни идоли, та Ме разгневи и отхвърли зад гърба си, [10] затова, ето, ще докарам зло на Еро- 10
воамовия дом, и ще изтребя от Еровоамовия род всеки от мъжки пол, както малолетния, така пълнолетния° в Израиля, и ще измета Еровоамовия дом, както някой измита тора, догде не остане нищо. [11] Който от Еровоамовия род 11
умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, въздушните птици ще го изядат; защото Господ каза това. [12] Ти, прочее, стани, 12
иди у дома си; и като влязат нозете ти в града, детето ще умре. [13] Целият Израил ще го оплаче, 13
и ще го погребат; защото само то от Еровоамовия *род* ще се положи в гроб, понеже в него измежду Еровоамовия дом се намери нещо добро пред Господа Израилевия Бог. [14] А Господ ще 14
си въздигне цар над Израиля, който ще изтреби Еровоамовия дом в оня ден; но що? даже и сега!
[15] И Господ ще порази Израиля като тръст, ко- 15
ято се клати у водата; и ще изкорени Израиля из тая добра земя, която е дал на бащите им, и ще ги разпръсне оттатък реката *Ефрат*, понеже направиха ашерите си та разгневиха Господа.
[16] И ще предадете Израиля поради греховете, с 16
които Еровоам съгреши, и с които направи Израиля да съгреши. [17] Тогава Еровоамовата жена 17
стана та си отиде, и дойде в Терса; и като стъпи на прага на къщната *врата*, детето умря. [18] И 18
целият Израил го оплака, и погребаха го, според словото, което Господ говори чрез слугата

14.10 Еврейски: Затворения така и свободния.

Си пророка Ахия. 19 А останалите дела на Еровоама, как воюва и как царува, ето, те са написани в Книгата на летописите на Израилевите
20 царе. 20 Времето, през което Еровоам царуваше, беше двадесет и две години; и той заспа с бащите си, и вместо него се възцари син му Надав.
21 21 А Ровоам, Соломоновият син царуваше над Юда. Ровоам бе на четиридесет и една година, когато стана цар, и царува седемнадесет години в Ерусалим, града, който Господ бе избрал измежду всичките Израилеви племена за да настани името Си там. Името на майка му, амон-
22 ката, бе Наама. 22 А Юда върши зло пред Господа; и раздразниха Го до ревнуване с извършените си грехове, които бяха повече от всич-
23 ко, що бяха извършили бащите им. 23 Защото и те си издигнаха високи места и кумири и ашери на всеки висок хълм и под всяко зелено дър-
24 во. 24 Още в земята имаше мъжеложци, които постъпваха според всичките мерзости на народите, които Господ беше изгонил отпред изра-
25 илтяните. 25 И в петата година от Ровоамовото царуване, египетският цар Сисак дойде против
26 Ерусалим, 26 та отнесе съкровищата на Господния дом и съкровищата на царската къща; отнесе всичко; отнесе още всичките златни щито-
27 ве, които Соломон бе направил. 27 А вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на началниците на телохранителите,
28 които пазеха вратата и царската къща. 28 И когато влизаше царят в Господния дом, телохранителите ги държаха; после пак ги занасяха в
29 залата на телохранителите. 29 А останалите дела на Ровоама, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдови-
30 те царе? 30 А между Ровоама и Еровоама има-
31 ше постоянна война. 31 И Ровоам заспа с бащите си, и погребан биде с бащите си в Давидовия град. Името на майка му, амонката, бе Наама. А вместо него се възцари син му Авия.

15 1 В осемнадесетата година от царуването на Еровоама Наватовия син, Авия се възцари над
2 Юда; 2 и царува три години в Ерусалим. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря.
3 3 Той ходи във всичките грехове, които баща му бе сторил преди него; и сърцето му не бе съвършено пред Господа неговия Бог, както сърце-
4 то на баща му Давида. 4 Но заради Давида Господ неговият Бог му даде светилник в Ерусалим, като издигна сина му подир него и утвър-
5 ди Ерусалим; 5 защото Давид стори онова, което бе право пред Господа, и през всичките дни на живота си, не се отклоняваше от нищо, което му заповяда, освен в делото относно хетее-
6 ца Урия. 6 И между Ровоама и Еровоама има-
ше война през всичките дни на *Ровоамовия* живот. 7 А останалите дела на Авия, и всичко що 7
извърши, не са ли написани в книгата на Юдовите царе? Имаше война и между Авия и Еровоама. 8 И Авия заспа с бащите си, и погреба- 8
ха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Аса. 9 Аса се възцари над Юда в два- 9
десетата година на Израилевия цар Еровоама, 10 и царува в Ерусалим четиридесет и една го- 10
дина. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря. 11 И Аса върши това, което бе право 11
пред Господа, както баща му Давид. 12 Той от- 12
махна мъжеложците от земята, и дигна всичките идоли, които бяха направили бащите му. 13 А 13
още свали и майка си Мааха да не бъде царица, понеже тя бе направила отвратителен идол на Ашера; и Аса съсече нейния идол та го изго-
ри при потока Кедрон. 14 Но високите места не 14
се премахнаха; сърцето обаче на Аса бе съвършено пред Господа през всичките му дни. 15 И 15
той донесе в Господния дом посветените от баща му вещи, и посветените от самия него вещи, сребро, злато и съдове. 16 И между Аса и Изра- 16
илевия цар Вааса имаше война през всичките им дни. 17 И Израилевият цар Вааса като въз- 17
лезе против Юда, съгради Рама, за да не оставя никого да излиза от Юдовия цар Аса, нито да влиза при него. 18 Тогава Аса взе всичкото 18
сребро и злато, останало в съкровищата на Господния дом и в съкровищата на царската къща, та ги даде в ръцете на слугите си; и цар Аса ги прати при сирийския цар Венадад, син на Тавримона, син на Есиона, който живееше в Дамаск, да рекат: 19 Нека има договор между мене 19
и тебе, *както е имало* между баща ми и твоя баща; ето, пратих ти подарък сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Вааса, за да се оттегли от мене. 20 И Венадад послуша 20
цар Аса та прати началниците на силите си против Израилевите градове, и порази Иион, Дан, Авел-вет-мааха и целия Хинерот с цялата Нефталимова земя. 21 А Вааса, като чу това, преста- 21
на да гради Рама, и установи се в Терса. 22 Тога- 22
ва цар Аса възгласи на целия Юда, без никакво изключение та дигнаха камъните на Рама и дърветата й, с които Вааса градеше; и с тях цар Аса съгради Гава Вениаминова и Масфа. 23 А всич- 23
ките останали дела на Аса, всичкото му юначество, всичко що извърши, и градовете, които съгради, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? А във време на старостта си той се разболя от болест в нозете. 24 И 24
Аса заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в града на баща си Давида; а вместо него се възцари син му Иосафат. 25 А във втората го- 25

дина на Юдовия цар Аса, над Израиля се възцари Надав Еровоамовият син, и царува над Израиля две години. 26 Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си, и в греха му, 27 чрез който направи Израиля да греши. 27 А Вааса, Ахиевият син, от Исахаровия дом, направи заговор против него; и Вааса го уби в Гиветон, който принадлежеше на филистимците; защото Надав и целият Израил обсаждаха Гиветон. 28 28 А Вааса го уби в третата година на Юдовия 29 цар Аса, и се възцари вместо него. 29 И щом се възцари, изби целия Еровоамов род; не остави на Еровоама нищо живо, което не изтреби, според словото, което Господ говори чрез слугата 30 Си Ахия силонеца, 30 поради греховете, с които Еровоам съгреши, и чрез които направи Израиля да греши, и поради раздразнението, с което предизвика гнева на Господа Израилевия Бог. 31 31 А останалите дела на Надава, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 32 32 И между Аса и 32 Израилевия цар Вааса имаше война през всичките 33 им дни. 33 В третата година на Юдовия цар Аса се възцари в Терса Вааса Ахиевият син над целия Израил, *и царува* двадесет и четири години. 34 34 Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на Еровоама, и в греха му, чрез който направи Израиля да греши.

16 1 Тогава дойде Господното слово към Ииуя 2 Ананиевия син против Вааса, и рече: 2 Понеже, като те издигнах от пръстта, и те поставих вожд на людете Си Израиля, ти ходи в пътя на Еровоама, и направи людете Ми Израиля да съгрешат та да Ме разгневят с греховете си, 3 3 ето, изтребвам съвършено Вааса и рода му, и ще направя твоя род както рода на Ерово- 4 ама Наватовия син. 4 Който от Ваасовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който негов умре в полетата, него въздушните птици 5 ще изядат. 5 А останалите дела на Вааса, и онова, което извърши, и юначеството му, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 6 6 И Вааса заспа с бащите си, и би- 7 де погребан в Терса; а вместо него се възцари син му Ила. 7 При това, Господното слово дойде чрез пророка Ииуй, Ананиевия син, против Вааса и против рода му, както поради всичките злини, които извърши пред Господа та Го разгневи с делата на ръцете си и стана подобен на рода на Еровоама, така и понеже порази тоя 8 *род*. 8 В двадесет и шестата година на Юдовия цар Аса, Ила Ваасовият син се възцари над Из- 9 раиля в Терса, *и царува* две години. 9 А слугата му Зимрий, началник на половината от военните му колесници, направи заговор против него, когато беше в Терса, та пиеше и се опиваше в къщата на домоуправителя си Арса в Терса. 10 10 Зимрий влезе, та като го порази уби го, в двадесет и седмата година на Юдовия цар Аса, и възцари се вместо него. 11 11 А щом се възцари и седна на престола си, веднага порази целия Ваасов род; не му остави никого от мъжки пол, нито сродниците му, нито приятелите му. 12 12 Така Зимрий изтреби целия Ваасов род, според словото, което Господ говори против Вааса чрез пророка Ииуй, 13 13 за всичките грехове на Вааса, и за греховете на сина му Ила, с които те съгрешиха, и чрез които направиха Израиля да съгреши, та разгневиха Господа Израилевия Бог със суетите си°. 14 14 А останалите дела на Ила, и всичко, което извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 15 15 В двадесет и седмата година на Юдовия цар Аса, Зимрий царува седем дена в Терса. А людете бяха разположени в стан против Гиветон, който принадлежеше на филистимците. 16 16 И людете, които бяха в стана, като чуха да казват: Зимрий направил заговор, при това убил и царя, то същия ден, в стана, целият Израил направи военачалника на войската Амрий цар над Израиля. 17 17 Тогава Амрий и целият Израил с него възлязоха от Гиветон та обсадиха Терса. 18 18 А Зимрий, като видя, че градът беше превзет, влезе във вътрешната царска къща та изгори царската къща с огън, и себе си в нея, и умря, 19 19 за греховете, с които съгреши, като върши зло пред Господа, и ходи в пътя на Еровоама и в греха, който той стори, като направи Израиля да греши. 20 20 А останалите дела на Зимрия, и измяната, която извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 21 21 Тогава Израилевите люде се разделиха на две части: половината от людете последваха Тивния Гинатовия син, за да направят него цар, а половината последваха Амрия. 22 22 Но людете, които последваха Амрия, надделяха над людете, които последваха Тивния Гинатовия син; и Тивний умря, а възцари се Амрий. 23 23 В тридесет и първата година на Юдовия цар Аса, се възцари Амрий над Израиля *и царува* дванадесет години. И когато беше царувал шест години в Терса, 24 24 купи самарийския хълм от Семера за два таланта сребро; и съгради *град* на хълма и нарече града, който съгради, Самария, по името на Семера, притежателя на хълма. 25 25 Амрий върши зло пред Господа, даже вършеше по-зле от всичките що бяха преди него; 26 26 защото ходеше във всичките пътища на Еровоама Нава-

16.13 Т.е., С идолите си.

товия син, и в неговия грях, чрез който направи Израиля да греши та да разгневят Господа
27 Израилевия Бог със суетите си. [27] А останалите
дела, които Амрий направи, и юначествата, които показа, не са ли написани в Книгата на ле-
28 тописите на Израилевите царе? [28] И Амрий за-
спа с бащите си, и биде погребан в Самария; а
29 вместо него се възцари син му Ахаав. [29] И в три-
десет и осмата година на Юдовия цар Аса, се възцари над Израиля Ахаав Амриевият син; и Ахаав Амриевият син царува над Израиля в Са-
30 мария двадесет и две години. [30] А Ахаав, Амри-
евият син, върши зло пред Господа повече от
31 всичките, които бяха преди него. [31] И като, че беше малко това, че ходеше в греховете на Еровоама Наватовия син, при това той взе за жена Езавел, дъщеря на сидонския цар Етваал, и отиде да служи на Ваала и *да* му се покланя.
32 [32] И издигна жертвеник на Ваала във Ваалово-
33 то капище, което построи в Самария. [33] Ахаав направи и ашера; тъй че от всичките Израилеви царе, които бяха преди него, Ахаав извърши най-много да разгневи Господа Израилевия
34 Бог. [34] В неговите дни ветилецът Хиил съгради Ерихон; тури основите му със *смъртта на* първородния си *син* Авирон, и постави вратите му със *смъртта на* най-младия си син Селув, според словото, което Господ говори чрез Исуса Навиевия син.

17 [1] А тесвиецът Илия, който бе от галаадските жители, рече на Ахаава: *В името на* живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, *заявявам ти че* през тия години няма да падне ро-
2 са или дъжд освен чрез дума от мене. [2] И Гос-
3 подното слово дойде към него и рече: [3] Иди от тука, обърни се към изток, и скрий се при по-
4 тока Херит, който е срещу Иордан. [4] Ще пиеш от потока; а на враните заповядах да те хранят
5 там. [5] И той отиде та стори според Господното слово; защото отиде и седна при потока Херит,
6 който е срещу Иордан. [6] И враните му донасяха хляб и месо заран, и хляб и месо вечер; а той
7 пиеше от потока. [7] А след известно време потокът пресъхна, понеже не валя дъжд по земята.
8 [8] Тогава Господното слово дойде към него и ре-
9 че: [9] Стани, иди в Сарепта сидонска и седи там; ето, заповядах на една вдовица там, да те хра-
10 ни. [10] И тъй, той стана та отиде в Сарепта. И като дойде при градската порта, ето там една вдовица, която събираше дърва; и той извика към нея и рече: Донеси ми, моля, малко вода в съд
11 да пия. [11] И като отиваше да донесе, той извика към нея и рече: Донеси ми, моля, и залък хляб в
12 ръката си. [12] А тя рече: *Заклевам се в* живота на Господа твоя Бог, нямам ни една пита, но само една шепа брашно в делвата и малко дървено масло в стомната и, ето, събирам две дръвчета, за да ида и да го приготвя за мене и за сина ми да го изядем и да умрем. [13] А Илия й рече: 13
Не бой се; иди, стори както каза; но омеси от него първо за мене една малка пита та ми донеси, а после приготви за себе си и за сина си;
[14] защото така казва Господ Израилевият Бог: 14
Делвата с брашното няма да се изпразни, нито стомната с маслото ще намалее, до деня, когато Господ даде дъжд на земята. [15] И тя отиде та 15
стори според каквото каза Илия; и тя и той и домът й ядоха *много* дни. [16] Делвата с брашно- 16
то не се изпразни, нито стомната с маслото намаля, според словото, което Господ говори чрез Илия. [17] А след това, синът на жената, домаки- 17
нята, се разболя; и болестта му бе тъй тежка, щото не остана дишане в него. [18] Тогава тя рече 18
на Илия: Какво има между мене и тебе, Божий човече? Дошъл ли си при мене, за да ми припомниш греховете и да умориш сина ми? [19] А 19
той й каза: Дай ми сина си. И като го взе от пазухата й та го изнесе на горната стая, гдето живееше, положи го на леглото си. [20] И извика 20
към Господа и рече: Господи Боже мой! нанесъл ли си зло и на вдовицата, при която живея, като си уморил сина й? [21] Тогава той се простря 21
три пъти върху детето, и извика към Господа, казвайки: Господи Боже мой, моля Ти се, нека се върне душата на това дете в него. [22] И Гос- 22
под послуша Илиевия глас, та се върна душата на детето в него и то оживя. [23] Тогава Илия взе 23
детето та го занесе от горната стая в къщата и даде го на майка му; и Илия рече: Виж, синът ти е жив. [24] И жената каза на Илия: Сега позна- 24
вам, че си Божий човек, и че Господното слово, което говориш, е истина.

18 [1] А след дълго време, в третата година, Господното слово дойде към Илия и рече: Иди, яви се на Ахаава; и ще дам дъжд на земята. [2] Илия, 2
прочее, отиде да се яви на Ахаава. А гладът бе тежък в Самария. [3] А Ахаав беше повикал до- 3
моуправителя Авдия. (А Авдия се боеше много от Господа; [4] защото, когато Езавел изтребваше 4
Господните пророци, Авдия бе взел сто пророка та бе ги скрил, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и беше ги хранил с хляб и вода).
[5] И Ахаав беше казал на Авдия: Обиколи земята 5
и иди към всичките водни извори и към всичките потоци, дано намерим трева за да запазим живота на конете и на мъските, и да не се лишим от животните. [6] И тъй, те бяха разделили 6
земята помежду си, за да я обиколят: Ахаав беше отишъл сам по един път, а Авдия беше отишъл сам по друг път. [7] И като беше Авдия на пъ- 7

тя, ето, Илия го срещна; и той го позна и падна на лице и рече: Ти ли си, господарю мой Илие:
8 [8] А той каза: Аз съм. Иди, кажи на господаря си:
9 Ето Илия. [9] А той каза: В що съм съгрешил, та искаш да предадеш слугата си в ръката на Ахаава, за да ме убие? [10] *Заклевам ти се в* живота
10 на Господа твоя Бог, че няма народ или царство, гдето да не е пращал господарят ми да те търси; и когато кажеха: Няма го *тук*, той заклеваше царството и народа, че не са те намерили.
11 [11] А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си:
12 Ето Илия. [12] А щом се отделя от тебе, Господният Дух ще те отведе, гдето аз не зная; и така, когато отида да известя на Ахаава, *че си тук*, и той не те намери, ще ме убие. Но аз, твоят слу-
13 га, се боя от Господа още от младостта си. [13] Не е ли известно на господаря ми що сторих, когато Езавел убиваше Господните пророци, как скрих сто души от Господните пророци, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и храних
14 ги с хляб и вода? [14] А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия; и той ще ме убие!
15 [15] Но Илия рече: *Заклевам ти се в* живота на Господа на Силите, Комуто служа, днес ще му
16 се явя. [16] И тъй, Авдия отиде да посрещне Ахаава и му извести. И Ахаав отиде да посрещне
17 Илия. [17] А като видя Илия, Ахаав му рече: Ти
18 ли си, смутителю на Израиля? [18] А той отговори: Не смущавам аз Израиля, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте Господните заповеди, и ти последва ваалимите.
19 [19] Сега, прочее, прати та събери при мене целия Израил на планината Кармил, и четиристотин и петдесет Ваалови пророци, и четирите стотин пророци на Ашера, които ядат на Езавелината трапеза.
20 [20] И така, Ахаав прати до всичките израилтяни та събра пророците на планината Кармил.
21 [21] Тогава Илия дойде при всичките люде та рече: До кога ще се колебаете между две мнения? Иеова, ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него. А людете не му отговориха ни
22 дума. [22] Тогава Илия рече на людете: Само аз останах Господен пророк; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже. [23] Те, про-
23 чее, нека ни дадат два юнеца; и нека изберат единия юнец за себе си, нека го разсекат и го турят на дървата, но огън да не турят отдолу; и аз ще приготвя другия юнец и ще го туря на
24 дървата, но огън няма да туря отдолу. [24] Тогава вие призовете името на вашия бог, и аз ще призова името на Господа; и оня бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И всичките люде в отговор казаха: Добро е каквото си казал.
25 [25] И тъй, Илия каза на Вааловите пророци: Изберете си единия юнец та го пригответе вие първо, защото сте мнозина; и призовете името на
26 бога си, огън обаче не туряйте отдолу. [26] И те взеха юнеца, който им се даде, та го приготвиха, и призоваха името на Ваала от сутринта дори до пладне, като викаха: Послушай ни, Ваале! Но нямаше глас, нито кой да отговори; и те скачаха около жертвеника, който бяха издигнали.
27 [27] А около пладне Илия им се присмиваше като казваше: Викайте със силен глас, защото е бог! той или размишлява, или има някаква работа, или е на път, или - може би - спи и трябва да
28 се събуди. [28] И те викаха със силен глас и режеха се според обичая си с мечове и с ножове, докато бликна кръв от тях. [29] И като мина пладне,
29 те пророкуваха до часа на *вечерния* принос; но нямаше глас нито кой да отговори, нито кой да внимава. [30] Тогава Илия каза на всичките люде:
30 Приближете се при мене. И всичките люде се приближиха при него. И той поправи Господния олтар, който беше съборен; [31] защото Илия
31 взе дванадесет камъни, според числото на племената на синовете на Якова, към когото дойде Господното слово и рече: Израил ще бъде името ти. [32] И с камъните издигна олтар в Господ-
32 ното име; и около олтара направи окоп, доволно голям да побира две сати семе. [33] И като на-
33 реди дървета, насече юнеца на късове та го положи на дървата, и каза: Напълнете четири бъчви с вода, та излейте на всеизгарянето и на дървата. [34] И рече: Повторете. И повториха. Рече
34 още: Потретете. И потретиха. [35] И водата оби-
35 каляше около олтара, още и окопът се напълни с вода. [36] А в часа на *вечерния* принос, про-
36 рок Илия се приближи и каза: Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израиля, и аз Твой слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички тия неща. [37] Послушай ме, Господи, послу-
37 шай ме, за да познаят тия люде, че Ти, Господи, си Бог, и че Ти си възвърнал сърцата им надире. [38] Тогава огън от Господа падна та изгори
38 всеизгарянето, дървата, камъните и пръстта, и облиза водата, която бе в окопа. [39] И всичките
39 люде, когато видяха това, паднаха на лицата си и рекоха: Иеова, Той е Бог; Иеова, Той е Бог.
40 [40] И Илия им каза: Хванете Вааловите пророци; ни един от тях да не избяга. И хванаха ги; и Илия ги заведе при потока Кисон и там ги изк-
41 ла. [41] Тогава Илия каза на Ахаава: Качи се, яж и пий, защото *се чува* глас на изобилен дъжд.
42 [42] И тъй, Ахаав възлезе да яде и да пие; а Илия се възкачи на връх Кармил, и като се наведе до
43 земята тури лицето си между коленете си, [43] и рече на слугата си: Възлез сега, погледни към морето. И той възлезе та погледна и рече: Няма

44 нищо. *А Илия* рече: Иди пак, до седем пъти. 44 И
седем пъти той рече: Ето, малък облак, колкото
човешка длан, се издига от морето. Тогава *Илия*
каза: Иди, кажи на Ахаава: Впрегни *колесница-*
45 *та си* та слез, за да те не спре дъждът. 45 А
между това небето се помрачи от облаци и вятър, и
заваля силен дъжд. И Ахаав, возейки се, отиде
46 в Езраел. 46 И Господната ръка, бидейки върху
Илия, той стегна кръста си, та се завтече пред
Ахаава до входа на Езраел.

19 1 И Ахаав съобщи на Езавел всичко, що бе
сторил Илия, и как бе избил с меч всичките
2 пророци. 2 Тогава Езавел прати човек до Илия
да каже: Така да ми направят боговете, да! и по-
вече да притурят, ако утре, около тоя час, не на-
правя твоя живот както живота на един от тях.
3 3 А като видя това˚, *Илия* стана и отиде за живо-
та си, и като дойде във Вирсавее Юдово, остави
4 слугата си там. 4 А сам той отиде на еднодне-
вен път в пустинята, и дойде та седна под ед-
на смрика; и поиска за себе си да умре, казвай-
ки: Доволно е, сега, Господи, вземи душата ми,
5 защото не съм по-добър от бащите си. 5 Тогава
легна и заспа под смриката; после, ето, ангел се
6 допря до него и му рече: Стани, яж. 6 И погле-
дна, и ето при главата му пита печена на жара-
вата и стомна с вода. И яде и пи, и пак легна.
7 7 А ангелът Господен дойде втори път та се до-
пря до него, и рече: Стани, яж, защото пътят е
8 много дълъг за тебе. 8 И той стана та яде и пи,
и със силата от онова ястие пътува четиридесет
дена и четиридесет нощи до Божията планина
9 Хорив. 9 И там влезе в една пещера, гдето се за-
сели; и ето, Господното слово дойде към него та
10 му рече: Що правиш тук, Илие? 10 А той каза: Аз
съм бил много ревнив за Господа Бога на Си-
лите; защото израилтяните оставиха завета Ти,
събориха олтарите Ти и избиха с меч пророци-
те Ти; само аз останах, но и моя живот искат да
11 отнемат. 11 И *словото му* каза: Излез та застани
на планината пред Господа. И, ето, Господ
минаваше и голям силен вятър цепеше бърдата
и сломяваше скалите пред Господа, но Господ
не бе във вятъра; а подир вятъра земетръс, но
12 Господ не бе в земетръса; 12 И подир земетръса
огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня тих
13 и тънък глас. 13 И Илия, като го чу, покри ли-
цето си с кожуха си, излезе и застана при входа
на пещерата. И, ето, глас дойде към него, който
14 рече: Що правиш тук, Илие? 14 И той каза: Аз
съм бил много ревнив за Господа Бога на Си-
лите; защото израилтяните оставиха завета Ти,
събориха олтарите Ти, и избиха с меч пророци-
те Ти; само аз останах но и моя живот искат да
отнемат. 15 Но Господ му рече: Иди, върни се по 15
пътя си през пустинята в Дамаск, и когато при-
стигнеш, помажи Азаила за цар над Сирия; 16 а 16
Ииуя Намесиевия син помажи за цар над Из-
раиля; и Елисея Сафатовия син, от Авелмеола,
помажи за пророк вместо тебе. 17 И ще стане, че 17
който се избави от Азаиловия меч него Ииуй
ще убие; и който се избави от Ииуевия меч, него
Елисей ще убие. 18 Оставил съм Си, обаче, в Из- 18
раиля седем хиляди души, всички ония, които
не са преклонили колена пред Ваала, и всич-
ки, чиито уста не са го целунали. 19 И тъй, *Илия* 19
тръгна от там и намери Елисея Сафатовия син,
който ореше с дванадесет двойки *волове* пред
себе си; и сам бе с дванадесетата; и Илия мина
към него и хвърли кожуха си върху него. 20 А 20
той остави воловете та се завтече подир Илия
и рече: Нека целуна, моля, баща си и майка си,
и тогава ще те последвам. *А Илия* му каза: Иди,
върни се, защото какво съм ти сторил? 21 И той 21
се върна отподире му, та взе двойката волове и
ги закла, а с приборите на воловете опече месо-
то им, и даде на людете, та ядоха. Тогава стана
та последва Илия, и му слугуваше.

20 1 Тогава сирийският цар Венадад, събра ця-
лата си войска; (а имаше с него тридесет и два-
ма царе, и коне и колесници); и влезе та обсади
Самария и воюваше против нея. 2 И прати чове- 2
ци на Израилевия цар Ахаава, в града, да му ка-
жат: Така казва Венадад: 3 Среброто и златото 3
ти е мое; тоже и жените ти и най-добрите от ча-
дата ти са мои. 4 И Израилевият цар в отговор 4
рече: Според както казваш, господарю мой ца-
рю, твой съм аз и все що имам. 5 А пратените 5
те пак дойдоха та рекоха: Така говори Венадад,
казвайки: Наистина пратих до тебе да кажат:
Ще дадеш на мене среброто си, златото си, же-
ните си и чадата си; 6 обаче утре, около тоя час, 6
ще пратя слугите си при тебе, които да претър-
сят къщата ти и къщите на слугите ти; и все що
ти се вижда желателно ще го турят в ръцете си
и ще го отнемат. 7 Тогава Израилевият цар по- 7
вика всичките старейшини на страната та рече:
Забележете, моля и вижте, че тоя човек търси
повод за зло; защото прати до мене за жените
ми, за чадата ми, за среброто ми и за златото
ми, и не му отказах нищо. 8 А всичките старей- 8
шини и всичките люде му рекоха: Да не *го* по-
слушаш, нито да склониш. 9 Затова, той каза на 9
Венададовите пратеници: Кажете на господаря
ми царя: Всичко каквото ти заръча на слугата
си изпърво ще го направя, но това нещо не мо-
га да направя. И тъй, пратениците си отидоха
та му занесоха отговор. 10 Тогава Венадад прати 10

19.3 Или: А Илия се убоя и.

до него да кажат: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако пръстта на Самария бъде достатъчна по за една шепа на всич-
11 ките люде, които ме следват. [11] Но Израилевият цар в отговор рече: кажете му: Оня, който опасва *оръжия*, нека не се хвали както оня, който
12 ги разпасва. [12] А когато *Венадад* чу тая дума, той и царете, *които бяха с него*, пиеха в шатрите; и рече на слугите си: Опълчете се. И те се опълчиха против града. [13] И, ето, един пророк дой-
13 де при Израилевия цар Ахаав и каза: Така казва Господ, виждаш ли цялото това голямо множество? ето, Аз днес го предавам в ръцете ти; и
14 ще познаеш, че Аз съм Господ. [14] А Ахаав рече: Чрез кого? А той каза: Така казва Господ, Чрез слугите на областните управители. Тогава рече: Кой ще почне сражението? И той отговори:
15 Ти. [15] Тогава Ахаав събра слугите на областните управители, които бяха двеста и тридесет и двама души, и след тях събра всичките люде, всичките израилтяни, които бяха седем хиля-
16 ди души; [16] и те излязоха около пладне. А Венадад пиеше и се опиваше в шатрите, той и царете,
17 тридесет и двамата съюзени с него царе. [17] Първи излязоха слугите на областните управители; и когато прати Венадад *да се научи*, известиха
18 му казвайки: Мъже излязоха из Самария. [18] А той рече: Било, че са излезли с мир, хванете ги живи, или ако са излезли за бой, *пак* ги живи
19 хванете. [19] И тъй, слугите на областните управители и войската, която ги следваше, излязо-
20 ха из града. [20] И всеки уби човека *насреща* си; и сирийците побягнаха, и Израил ги преследва; а сирийският цар Венадад се отърва на кон
21 с конниците. [21] Тогава Израилевият цар излезе та порази *бягащите* на конете и в колесниците, и нанесе на сирийците голямо поражение.
22 [22] След това, пророкът дойде при Израилевия цар и му рече: Иди, укрепи се; размисли, и внимавай какво да направиш; защото, след като се измине една година, сирийският цар ще дойде
23 против тебе. [23] А слугите на сирийския цар му рекоха: Техният бог е планински бог, затова *израилтяните* надделяха над нас; но ако се бием с тях на полето, непременно ние ще надделеем
24 над тях. [24] Затова, ето какво да направиш: отмахни всеки от царете от мястото му, и вместо
25 тях постави военачалници. [25] После ти си събери войска колкото войската, която ти изгуби, кон вместо кон, колесница вместо колесница; и нека се бием с тях на полето, и непременно ще надделеем над тях. И той послуша гласа им та
26 направи така. [26] Тогава, след като се измина една година, Венадад събра сирийците, и възлезе в Афек, за да се бие с Израиля. [27] И израилтя- 27
ните, като бяха събрани и продоволствувани, отидоха насреща им; и израилтяните разположиха стана си срещу тях, като две малки кози стада, а сирийците изпълниха страната. [28] То- 28
гава Божият човек дойде та говори на Израилевия цар, казвайки: Така говори Господ, понеже сирийците рекоха: Иеова е Бог на планините, а не Бог на долините, затова ще предам в ръката ти цялото това голямо множество; и ще познаете, че Аз съм Иеова. [29] И стояха разположени 29
в стан едни срещу други седем дена, а на седмия ден завързаха бой; и израилтяните избиха от сирийците сто хиляди пешаци в един ден. [30] А 30
останалите, като побягнаха до Афек, в града, стената падна върху двадесет и седем хиляди от останалите мъже. Побягна и Венадад та влезе в града, *където се криеше* из клет в клет. [31] Тогава 31
слугите му му казаха: Ето сега, чули сме, че царете от Израилевия дом били милостиви царе; нека турим, прочее, вретища на кръстовете си и въжета на главите си, и нека излезем при Израилевия цар, дано би ти пощадил живота. [32] И 32
тъй, като се препасаха с вретища около кръстовете си и *турихa* въжета на главите си, дойдоха при Израилевия цар та рекоха: Слугата ти Венадад казва: Моля ти се, остави ме да живея. А той каза: Жив ли е още? брат ми е. [33] А мъ- 33
жете взеха това за добър знак, и побързаха да го уловят от него, и казаха: Брат ти Венадад. И той каза: Идете, доведете го. И когато дойде Венадад при него, той го качи на колесницата си.
[34] Тогава *Венадад* му рече: Градовете, които ба- 34
ща ми превзе от твоя баща, ще ти ги върна; и ти си направи улици в Дамаск както си направи баща ми в Самария. *А Ахаав отговори*: И аз ще те пусна с тоя договор. Така направи договор с него и го пусна. [35] Тогава един човек от 35
пророческите ученици° рече на другаря си чрез Господното слово: Удари ме, моля. Но човекът отказа да го удари. [36] Затова, той му рече: Поне- 36
же ти не послуша Господния глас, ето, щом си тръгнеш от мене, лъв ще те убие. И щом тръгна от него, намери го лъв и го уби. [37] Сетне той 37
намери друг човек и рече: Удари ме, моля. И човекът го удари и с удара го нарани. [38] Тога- 38
ва пророкът си отиде и чакаше на пътя за царя, като бе се предрешил с покривало на очите си. [39] И когато минаваше царят, той извика 39
към царя и рече: Слугата ти отиде всред сражението; и ето, един човек, като се отби на страна доведе едного при мене и рече: Пази тоя човек; ако побегне някак, тогава твоят живот ще бъде вместо неговия живот, или ще платиш един

20.35 Еврейски: Синовете на пророците.

40 талант сребро. 40 И като се занимаваше слугата
ти тук-таме, той се изгуби. А Израилевият цар
му каза: Ето присъдата ти; ти сам си я изрекъл.
41 41 Тогава той побърза та дигна покривалото от
очите си; и Израилевият цар го позна, че беше
42 един от пророците. 42 А той му рече: Така каз-
ва Господ, понеже ти пусна от ръката си чове-
ка, когото Аз бях обрекъл на погубване, затова
твоят живот ще бъде вместо неговия живот, и
43 твоите люде вместо неговите люде. 43 И Изра-
илевият цар дойде в Самария и отиде у дома си
тъжен и огорчен.

21 1 След тия събития, понеже езраелецът На-
вутей имаше лозе в Езраел, близо до палата на
2 самарийския цар Ахаава, 2 Ахааав говори на На-
вутея казвайки: Дай ми лозето си да го имам за
бостан°, понеже е близо до къщата ми; и вместо
него ще ти дам лозе по-добро от него, или, ако
ти се види добре, ще ти дам стойността му в па-
3 ри. 3 А Навутей рече на Ахаава: Да ми не даде
4 Господ да ти дам бащиното си наследство. 4 И
Ахааав дойде у дома си тъжен и огорчен поради
думата, която езраелецът Навутей му каза, ка-
то рече: Не ща да ти дам бащиното си наслед-
ство. И като легна на леглото си, отвърна ли-
цето си и не яде хляб. 5 Тогава жена му Езавел
5 дойде при него та му рече: Защо е духът ти тъ-
6 жен, та не ядеш хляб? 6 А той й каза: Понеже
говорейки на езраелеца Навутей рекох му: Дай
ми лозето си с пари, или, ако обичаш, ще ти дам
друго лозе вместо него; а той отговори: Не ща
7 да ти дам лозето си. 7 А жена му Езавел му рече:
Царуваш ли ти наистина над Израиля? Стани,
яж хляб, и нека е весело сърцето ти; аз ще ти
8 дам лозето на езраелеца Навутей. 8 И така, тя
писа писма от Ахаавово име, и като ги запечата
с печата му, прати писмата до старейшините и
благородните, които бяха в града му, живеещи
9 с Навутея. 9 В писмата писа, казвайки: Прогла-
сете пост, и поставете Навутея на видно място
10 пред людете; 10 и срещу него поставете двама
лоши човеци да засвидетелствуват против него
казвайки: Ти похули Бога и царя. Тогава го из-
ведете вън и убийте го с камъни, и нека умре.
11 11 И мъжете от града му, старейшините и бла-
городниците, които живееха в града му, сторих
според *заповедта, която* Езавел им бе пратила,
според написаното в писмата, които им
12 бе пратила: 12 прогласиха пост, и поставиха На-
13 вутея на видно място пред людете. 13 И двама-
та лоши човеци влязоха и седнаха пред него; и
лошите човеци свидетелствуваха против него,
против Навутея, пред людете, казвайки: Наву-
тей похули Бога и царя. Тогава го изведоха вън
от града, та го убиха с камъни; и умря. 14 По- 14
после пратиха до Езавел да кажат: Навутей е убит
с камъни и умря. 15 А като чу Езавел, че Нав- 15
тей бил убит с камъни и умрял, Езавел рече на
Ахаава: Стани, присвои си лозето, което езра-
елецът Навутей отказа да ти даде с пари; защо-
то Навутей не е жив, но е умрял. 16 И като чу 16
Ахааав, че Навутей е умрял, Ахааав стана та сле-
зе в лозето на езраелеца Навутей за да го при-
свои. 17 Но Господното слово дойде към тесви- 17
еца Илия и рече: 18 Стани, слез да посрещнеш 18
Израилевия цар Ахаава, който *живее* в Сама-
рия; ето, той е в Навутеевото лозе, гдето сле-
зе да го присвои. 19 И да му говориш казвайки: 19
Така казва Господ: Уби ли ти, а още присвои
ли ти? Да му говориш още казвайки: Така казва
Господ: На мястото, гдето кучетата лизаха На-
вутеевата кръв, кучетата ще лижат твоята кръв,
да! твоята. 20 И Ахааав каза на Илия: Намери ли 20
ме, враже мой? А той отговори: Намерих те, за-
щото ти си продал себе си да вършиш зло пред
Господа. 21 Ето *казва Господ:* Аз ще докарам зло 21
върху тебе, ще те измета, и ще изтребя от Аха-
ава всеки от мъжки пол, както малолетния, та-
ка и пълнолетния° в Израиля; 22 и ще направя 22
дома ти като дома на Еровоама Наватовия син,
и като дома на Вааса Ахиевия син, поради раз-
дразнението, с което Ме ти разгневи, като на-
прави Израиля да съгреши. 23 Също и за Езавел 23
говори Господ, казвайки: Кучетата ще изядат
Езавел при рова на Езраел. 24 Който от Ахаавов- 24
вия *род* умре в града, него кучетата ще изядат;
а който умре в полето, него въздушните птици
ще изядат. 25 (Никой, наистина, не биде подо- 25
бен на Ахаава, който продаде себе си да вър-
ши зло пред Господа, като го подбуждаше же-
на му Езавел, 26 и който извърши много мерзо- 26
сти като следваше идолите, съвсем, както вър-
шеха аморейците, които Господ беше изгонил
пред израилтяните). 27 А Ахааав, като чу тия ду- 27
ми, раздра дрехите си, тури вретище на снагата
си, пости и лежеше обвит във вретище, и хо-
деше внимателно. 28 Тогава Господното слово 28
дойде към тесвиеца Илия и рече: 29 Видя ли как 29
се смири Ахааав пред Мене? Понеже той се сми-
ри пред Мене, няма да докарам злото в него-
вите дни; в дните на сина му ще докарам злото
върху дома му.

1 И минаха се три години без война между **22**
Сирия и Израиля. 2 А в третата година, кога- 2
то Юдовият цар Иосафат слезе при Израиле-
вия цар, 3 рече Израилевият цар на слугите си: 3

21.2 Еврейски: Градина за зеленчук. **21** Еврейски: Затворения така и свободния. **22.3** Еврейски: Мълчим.

Знаете ли, че Рамот-галаад е наш; а ние немарим° да си го вземем от ръката на сирийския
4 цар? [4] Рече и на Иосафата: Дохождаш ли с мене на бой в Рамот-галаад? И Иосафат каза на Израилевия цар: Аз съм както си ти, моите люде както твоите люде, моите коне както твои-
5 те коне. [5] Иосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитайте се сега до Господното слово.
6 [6] Тогава Израилевият цар събра пророците *си*, около четиристотин мъже, та им каза: Да ида ли на бой против Рамот-галаад, или да не ида? А те казаха: Възлез и Господ ще го предаде в
7 ръката на царя. [7] Обаче Иосафат каза: Няма ли тук, освен *тия*, някой Господен пророк, за да
8 се допитаме чрез него? [8] И Израилевият цар рече на Иосафата: Има още един човек, Михей, син на Емла, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото не пророкува добро за мене, но зло. А Иосафат каза:
9 Нека не говори така царят. [9] Тогава Израилевият цар повика един скопец и рече: Доведи скоро Михея син на Емла. [10] А Израилевият цар и
10 Юдовият цар Иосафат седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите си, на открито място при входа на самарийската порта; и всич-
11 ките пророци пророкуваха пред тях. [11] А Седекия, Ханановият син, си направи железни рогове, и рече: Така казва Господ: С тия ще буташ
12 сирийците догде ги довършиш. [12] Също и всичките пророци така пророкуваха, казвайки: Иди в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех; защо-
13 то Господ ще го предаде в ръката на царя. [13] А пратеникът, който отиде да повика Михея, му говори казвайки: Ето сега, думите на пророците, като из едни уста са добри за царя; моля, и твоята дума да бъде като думата на един от тях,
14 и ти говори доброто. [14] А Михей рече: *В името на* живия Господ *заявявам, че* каквото ми рече
15 Господ, това ще говоря. [15] И тъй, дойде при царя. И царят му каза: Михее, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А той му отговори: Възлез и ще имаш добър успех; защото
16 Господ ще го предаде в ръката на царя. [16] А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да ми не говориш друго освен истината в Господното
17 име! [17] А той рече: Видях целия Израил пръснат по планините, като овци, които нямат овчар; и Господ рече: Тия нямат господар; нека се
18 върнат всеки у дома си с мир. [18] Тогава Израилевият цар каза на Иосафата: Не рекох ли ти,
19 че не ще прорече добро за мене, но зло? [19] *А Михей* рече: Чуй, прочее, Господното слово. Видях Господа седящ на престола Си, и цялото небесно множество стоящо около него отдясно и от-
ляво. [20] И Господ рече: Кой ще примами Ахаава, за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И 20
един каза едно, а друг каза друго. [21] Сетне излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз 21
ще го примамя. [22] И Господ му рече: Как? А той 22
каза: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И *Господ* рече: Примамвай го, още и ще сполучиш; излез, стори така. [23] Сега, прочее, ето, Господ е турил лъжлив 23
дух в устата на всички тия твои пророци; обаче Господ е говорил зло за тебе. [24] Тогава Седе- 24
кия, Ханановият син, се приближи та плесна Михея по бузата и каза: През кой път мина Господният Дух от мене, за да говори на тебе? [25] А 25
Михей рече: Ето, ще видиш в оня ден, когато ще отиваш из клет в клет за да се криеш. [26] То- 26
гава Израилевият цар каза: Хванете Михея та го върнете при градския управител Амон и при царския син Иоас. [27] И речете: Така казва царят: 27
Турете тогова в тъмницата, и хранете го със затворническа порция хляб и вода° догде си дойда с мир. [28] И рече Михей: Ако някога се вър- 28
неш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. Рече още: Слушайте вие, всички племена. [29] И 29
така, Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат отидоха в Рамот-галаад. [30] И Израилевият цар 30
рече на Иосафата: Аз ще се предреша като вляза в сражението, а ти облечи одеждите си. Прочее, Израилевият цар се предреши та влезе в сражението. [31] А сирийският цар бе заповядал 31
на тридесет и двамата свои колесниценачалници, казвайки: Не се бийте нито с малък, нито с голям, но само с Израилевия цар. [32] А колес- 32
ниценачалниците, като видяха Иосафата, рекоха: Несъмнено тоя ще е Израилевия цар; и отклониха се, да го ударят; но Иосафат извика. [33] И 33
колесниценачалниците, като видяха, че не беше Израилевият цар, престанаха да го преследват и се върнаха. [34] А един човек стреля без да 34
мери, и удари Израилевия цар между ставите на бронята му; за това той рече на колесничаря си: Обърни ръката си та ме изведи из сражението, защото съм тежко ранен. [35] И в оня 35
ден сражението се усили; а царят биде подкрепен в колесницата си срещу сирийците, но привечер умря; и кръвта течеше от раната в дъното на колесницата. [36] И около захождането на 36
слънцето, нададе се в стана вик, който казваше: Всеки *да иде* в града си и всеки на мястото си!
[37] Така царят умря, и донесоха го в Самария, и 37
погребаха царя в Самария. [38] И като миеха ко- 38
лесницата в самарийския водоем, гдето се миеха и блудниците, кучетата лижеха кръвта му, според словото, което Господ бе говорил. [39] А 39

27 Еврейски: С хляб печален и вода печална.

останалите дела на Ахаава, и всичко що върши, и къщата която построи от слонова кост, и всичките градове, които съгради, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 40 Така Ахаав заспа с бащите си; и вместо него се възцари син му Охозия. 41 А над Юда се възцари Иосафат, син на Аса, в четвъртата година на Израилевия цар Ахаав. 42 Иосафат бе тридесет и пет години на възраст, когато се възцари, и царува двадесет и пет години в Ерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Силея. 43 Той ходи съвършено в пътя на баща си Аса; не се отклони от него, а вършеше това, което бе право пред Господа. Високите места, обаче, не се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха по високите места. 44 И Иосафат сключи мир с Израилевия цар. 45 А останалите дела на Иосафата, юначествата, които показа, и как воюваше, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе. 46 Също той изтреби от земята останалите мъжеложници, които бяха останали от времето на баща му Аса. 47 В това време нямаше цар в Едом, но наместник царуваше. 48 Иосафат построи кораби *като* тарсийските, които да идат в Офир за злато; обаче не отидоха, защото корабите се разбиха в Есион-гавер. 49 Тогава Охозия Ахаавовият син каза на Иосафата: Нека отидат моите слуги с твоите слуги в корабите. Но Иосафат отказа. 50 И Иосафат заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в града на баща си Давида; и вместо него се възцари син му Иорам. 51 Охозия, Ахаавовият син, се възцари над Израиля в Самария, в седемнадесетата година на Юдовия цар Иосафат, и царува две години над Израиля. 52 Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си, и в пътя на майка си, и в пътя на Еровоама, Наватовия син, който направи Израиля да греши; 53 защото служи на Ваала и му се поклони, и разгневи Господа Израилевия Бог според всичко, което бе вършил баща му.

4 Царе

1 След смъртта на Ахаава, Моав въстана
2 против Израиля. [2] И Охозия падна през
решетката на своята горна стая, която
бе в Самария, и се разболя; и прати човеци,
на които рече: Идете, допитайте се до акарон-
ския бог Ваал-зевув дали ще оздравея от тая
3 болест. [3] Но ангел Господен каза на тесвиеца
Илия: Стани, иди да посрещнеш пратениците
на самарийския цар, и кажи им: Няма ли Бог в
Израиля, та отивате да се допитате до акарон-
4 ския бог Ваал-зевува? [4] Сега, прочее, така каз-
ва Господ: Няма да слезеш от леглото, на което
си се качил, но непременно ще умреш. Тогава
5 Илия си отиде. [5] А като се върнаха пратениците
6 при *Охозия*, той им рече: Защо се върнахте? [6] Те
му казаха: Един човек излезе да ни посрещне и
рече ни: Идете, върнете се при царя, който ви
е пратил, та му кажете: Така казва Господ: Ня-
ма ли Бог в Израиля та пращаш да се допитат
до акаронския бог Ваал-зевува? Няма, прочее,
да слезеш от леглото, на което си се качил, но
7 непременно ще умреш. [7] И рече им: Какъв беше
на глед човекът, който излезе да ви посрещне и
8 ви каза тия думи? [8] И те му отговориха: Беше
човек облечен в кожух и препасан около кръ-
ста си с кожен пояс. А той рече: Това е тесвие-
9 цът Илия. [9] Тогава *царят* прати при него един
петдесетник с петдесетте му *войници*. И той се
възкачи при него; и, ето, *Илия* седеше на върха
на хълма. И рече му: Божий човече, царят каза:
10 Слез. [10] А Илия в отговор рече на петдесетни-
ка: Ако съм аз Божий човек, нека слезе огън от
небето та нека изгори тебе и петдесетте ти *вой-
ници*. И слезе огън от небето та изгори него и
11 петдесетте му *войници*. [11] Пак *царят* прати при
него друг петдесетник с петдесетте му *войници*.
И той проговори та му рече: Божий човече, така
12 казва царят: Слез скоро. [12] А Илия в отговор им
рече: Ако аз съм Божий човек, нека слезе огън
от небето та нека изгори тебе и петдесетте *вой-
ници*. И слезе Божият огън от небето та изгори
13 него и петдесетте му *войници*. [13] Пак прати *ца-
рят* трети петдесетник с петдесетте му *войници*.
И третият петдесетник, като се възкачи дойде
та коленичи пред Илия и го помоли, казвайки
му: Божий човече, моля ти се, нека бъде скъ-
поценен пред очите ти животът ми и животът
14 на тия петдесет твои слуги. [14] Ето, огън слезе от
небето та изгори първите двама петдесетника
с петдесетте им *войници;* а сега нека бъде мо-
15 ят живот скъпоценен пред очите ти. [15] И ангел
Господен рече на Илия: Слез с него; не бой се
от него. И тъй, той стана та слезе с него при ца-
16 ря. [16] И рече му: Така казва Господ: Понеже си
пратил човеци да се допитат до акаронския бог
Ваал-зевува, като че нямаше Бог в Израиля, за
да се допиташ до Неговото слово, затова няма
да слезеш от леглото, на което си се качил, но
17 непременно ще умреш. [17] И така, той умря спо-
ред Господното слово, което Илия беше гово-
рил. И вместо него се възцари Иорам във вто-
рата година на Юдовия цар Иорам Иосафато-
вия син; понеже *Охозия* нямаше син. [18] И оста-
18 налите дела, които Охозия извърши, не са ли
написани в Книгата на летописите на Израиле-
вите царе?

2 [1] И когато Господ щеше да възнесе Илия на
небето с вихрушка, Илия отиде с Елисея от Га-
2 лгал. [2] И Илия рече на Елисея: Седи тука, моля,
защото Господ ме прати до Ветил. А Елисей ре-
че: *Заклевам се* в живота на Господа и в живота
на душата ти, няма да те оставя. И така, слязо-
ха във Ветил. [3] И пророческите ученици˚, кои-
3 то бяха във Ветил, излязоха при Елисея та му
рекоха: Знаеш ли, че днес Господ ще ти вземе
господаря, *който е бил* над тебе˚? А той каза:
Да, зная това, мълчете. [4] Тогава Илия му рече:
4 Елисее, седи тук, моля, защото Господ ме пра-
ти в Ерихон. А той рече: *Заклевам се в* живо-
та на Господа и *в* живота на душата ти, няма да
те оставя. Така, дойдоха в Ерихон. [5] И проро-
5 ческите ученици, които, бяха в Ерихон, дойдо-
ха при Елисея та му рекоха: Знаеш ли, че днес
Господ ще ти вземе господаря, *който е бил* над
тебе? А той отговори: Да, зная това мълчете.
[6] Тогава Илия му рече: Седи тука, моля, защото
6 Господ ме прати до Иордан. А той каза: *Закле-
вам се в* живота на Господа и *в* живота на душа-
та ти, няма да те оставя. И тъй, отидоха и два-
мата. [7] И петдесет мъже от пророческите уче-
7 ници отидоха та застанаха насреща им от да-
леч. А те двамата застанаха при Иордан. [8] И ка-
8 то взе Илия кожуха си та го сгъна, удари водата;
и тя се раздели на едната и на другата страна,
така че двамата преминаха по сухо. [9] И когато
9 преминаха, Илия каза на Елисея: Искай какво
да ти сторя преди да бъда отнет от тебе. И рече
Елисей: Моля, нека бъде в мене двоен дял от ду-
ха ти. [10] А той рече: Мъчно нещо поиска ти; *но*,
10 ако ме видиш, когато ме отнемат от тебе, ще ти
бъде така; но ако не, не ще бъде. [11] И докато те
11 още ходеха и се разговаряха, ето огнена колес-

2.3 Еврейски. Синовете на пророците; *и така из цялата глава.* **3** Еврейски: От върху главата ти.

ница и огнени коне, които ги разделиха един от
12 друг; и Илия възлезе с вихрушка на небето. 12 А
Елисей, като гледаше, извика: Татко мой, татко
мой, колесницата Израилева и конница него-
ва! И не го видя вече. И хвана дрехите си та ги
13 разкъса на две части. 13 И като дигна кожуха на
Илия, който падна от него, върна се и застана
14 на брега на Иордан. 14 И взе кожуха, който пад-
на от Илия, та удари водата и рече: Где е Господ
Израилевият Бог? И като удари и той водата, тя
се раздели на едната и на другата страна; и Ели-
15 сей премина. 15 А пророческите ученици, които
бяха в Ерихон, като го видяха отсреща рекоха:
Илиевият дух остава на Елисея. И дойдоха да го
16 посрещнат, и му се поклониха до земята. 16 То-
гава му рекоха: Ето сега, между слугите ти има
петдесет силни мъже; нека отидат, молим, да
потърсят господаря ти, да не би да го е дигнал
Господният Дух и го е хвърлил на някое бър-
до или в някоя долина. А той каза: Не изпра-
17 щайте. 17 Но като настояваха пред него толкоз
щото се засрами, рече: Изпратете. Изпратиха,
прочее, петдесет мъже, които търсиха три дена,
18 но не го намериха. 18 И когато се върнаха при
него, (защото той беше останал в Ерихон); ре-
19 че им: Не ви ли казах: Не отивайте? 19 След то-
ва, гражданите казаха на Елисея: Виж, молим
ти се, местоположението на тоя град е добро,
както вижда господарят ни; но водата е лоша, а
20 земята е безплодна. 20 А той рече: Донесете ми
ново блюдо, и турете в него сол. И донесоха му.
21 21 Тогава слезе при извора на водата та хвърли
солта в него, като рече: Така казва Господ: Из-
церих тая вода; не ще има вече от нея ни смърт
22 ни безплодие. 22 Така водата биде изцерена, *ка-
квато е и* до днес, според словото, което Елисей
23 говори. 23 И от там той възлезе във Ветил; и ка-
то се качваше по пътя, излязоха из града малки
деца та му се присмиваха, като му казваха: Ка-
чи се, плешиве! качи се, плешиве!
24 24 А той, като
се озърна назад и ги видя, прокле ги в Господ-
ното име. И излязоха из дъбравата две мечки
25 та разкъсаха от тях четиридесет и две деца. 25 И
от там отиде на планината Кармил, отгдето и се
върна в Самария.

3 1 А в осемнадесетата година на Юдовия цар
Иосафат, Иорам Ахаавовият син се възцари
над Израиля в Самария; и царува дванадесет
2 години. 2 Той върши зло пред Господа, но не ка-
кто баща му и майка му, защото дигна Вааловия
3 кумир, който бе направил баща му. 3 Обаче бе-
ше привързан за греховете на Еровоама Нава-
товия син, който направи Израиля да греши; не
4 се остави от тях. 4 А моавският цар Миса имаше
стада, и даваше *данък* на Израилевия цар въл-
ната от сто хиляди агнета и от сто хиляди овни.
5 5 Но когато умря Ахаав моавският цар въста- 5
на против Израилевия цар. 6 Затова, цар Иорам 6
излезе в онова време от Самария та събра це-
лия Израил. 7 И отивайки той прати до Юдовия 7
цар Иосафата да кажат: Моавският цар въстана
против мене; ще дойдеш ли с мене на бой про-
тив Моава? И той каза: Ще възляза; аз съм ка-
кто си ти, моите люде както твоите люде, мои-
те коне както твоите коне. 8 Попита още: През 8
кой път да възлезем? А той отговори: През пъ-
тя за едомската пустиня. 9 И така, Израилевият 9
цар, и Юдовият цар, и едомският цар отидоха
и направиха седем дневна обиколка; но нама-
ше вода за войската и за животните, които бя-
ха с тях. 10 Тогава рече Израилевият цар: Уви! 10
наистина Господ свика тия трима царе, за да ги
предаде в ръката на Моава! 11 А Иосафат рече: 11
Няма ли тука Господен пророк, за да се допита-
ме до Господа чрез него? И един от слугите на
Израилевия цар в отговор рече: Тук е Елисей,
Сафатовият син, който поливаше вода на Или-
евите ръце. 12 И Иосафат рече: Господното сло- 12
во е у него. И тъй, Израилевият цар и Иосафат,
и едомският цар слязоха при него. 13 А Елисей 13
рече на Израилевия цар: Какво има между мене
и тебе? Иди при пророците на баща си и при
пророците на майка си. А Израилевият цар му
каза: Не, защото Господ свика тия трима царе
за да ги предаде в ръката на Моава. 14 А рече 14
Елисей: *Заклевам се в* живота на Господа на Си-
лите, Комуто слугувам, наистина, ако не почи-
тах присъствието на Юдовия цар Иосафата, не
бих погледнал на тебе, нито бих те видял; 15 но 15
сега, доведете ми един свирач. И като свиреше
свирачът, Господната ръка дойде върху него.
16 И той рече: Така казва Господ: Направи ця- 16
лата тая долина на трапове; 17 защото така каз- 17
ва Господ: Без да видите вятър и без да види-
те дъжд, пак тая долина ще се напълни с вода;
и ще пиете вие, добитъкът ви и животните ви.
18 Но това е малко нещо пред очите на Госпо- 18
да; Той, при това, ще предаде и Моава в ръката
ви; 19 и ще поразите всеки укрепен град и всеки 19
отборен град, ще повалите всяко добро дърво,
ще запушите всичките водни извори, и ще запу-
стите с камъни всяка добра площ земя. 20 И на 20
сутринта, когато се принасяше приносът, ето,
дойдоха води от едомския път, и земята се на-
пълни с вода. 21 А като чуха всичките моавци, 21
че царете са дошли да се бият с тях, събраха се
всички, които можеха да опасват нож и нагоре, та застанаха на границата. 22 И като стана- 22
ха на сутринта и изгря слънцето върху водите
и моавците видяха водите отсреща червени ка-

23 то кръв, рекоха: [23] Това е кръв; непременно царете са се били помежду си и са поразили едни
24 други; сега, прочее, на користите, Моаве! [24] А когато дойдоха в Израилевия стан, израилтяните станаха та поразиха моавците, тъй щото побягнаха пред тях; и като поразяваха моавци-
25 те влязоха в земята им. [25] И събориха градовете, и на всяка добра площ земя хвърлиха всеки камъка си та я напълниха, запушиха всичките водни извори, и отсякоха всяко добро дърво; само на Кир-арасет оставиха камъните му, но пращниците го заобиколиха та го поразиха.
26 [26] И моавският цар, когато видя, че сражението се засилваше против него, взе си седемстотин сабленици, за да пробият път до едомския цар;
27 но не можаха. [27] Тогава той взе първородния си син, който щеше да се възцари вместо него, та го принесе всеизгаряне на стената. Затова стана голямо възмущение между Израиля; и оттеглиха се от него и се върнаха в земята си.

4 [1] А една от жените на пророческите ученици извика към Елисея и каза: Слугата ти мъж ми умря; и ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа; а заимодавецът дойде да вземе за себе
2 си двата ми сина за роби. [2] И Елисей й каза: Що да ти сторя? Кажи ми що имаш в къщи? А тя рече: Слугинята ти няма нищо в къщи, освен един
3 съд с дървено масло. [3] И рече: Иди, вземи на заем вън, от всичките си съседи, съдове празни
4 съдове, заеми не малко. [4] Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай *от маслото* във всички тия съдове, и пълните
5 туряй на страна. [5] И тъй, тя си отиде от него та затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха *съдовете* при нея, а тя наливаше.
6 [6] И като се напълниха съдовете, рече на един от синовете си: Донеси ми още един съд. А той й
7 рече: Няма друг съд. И маслото престана. [7] Тогава тя дойде та извести на Божия човек. И той рече: Иди, продай маслото та плати дълга си, и
8 живей с останалото, ти и синовете ти. [8] И един ден Елисей замина в Сунам, гдето имаше една богата жена; и тя го задържа да яде хляб. И колкото пъти заминаваше свръщаше там, за да яде
9 хляб. [9] Сетне *жената* рече на мъжа си: Ето сега, познавам че този, който постоянно наминава у
10 нас, е свет Божий човек. [10] Да направим, моля, една малка стаичка на стената, и да турим в нея за него легло и маса и стол и светилник, за да
11 свръща там, когато дохожда при нас. [11] И един ден, като дойде там и свърна в стаичката та ле-
12 жеше в нея, [12] рече на слугата си Гиезия: Повикай тая сунамка. И повика я, и тя застана пред
13 него. [13] И рече на *Гиезия*: Кажи й сега: Ето, ти си положила всички тия грижи за нас; що да ти сторим? Обичаш ли да се говори за тебе на царя или на военачалника. А тя отговори: Аз живея между своите люде. [14] Тогава рече: Що, прочее, 14
да сторим за нея? А Гиезий отговори: Наистина тя няма син, а мъжът й е стар. [15] И рече: Повикай я. И когато я повика, тя застана при врата- 15
та. [16] И *Елисей й* рече: До година, по това време, 16
ще имаш син в обятията си. А тя рече: Не, господарю мой, Божий човече, не лъжи слугинята
си. [17] Но жената зачна и роди син на другата го- 17
дина по същото време, както й рече Елисей. [18] И 18
когато порасна детето, излезе един ден към баща си при жетварите. [19] И рече на баща си: Гла- 19
вата ми! главата ми! А той рече на *един от* момците: Занеси го при майка му. [20] И като го взе 20
занесе го при майка му; и *детето* седя на колене-
те й до пладне, и тогава умря. [21] И тя се качи 21
та го положи на леглото на Божия човек, и като затвори вратата след него, излезе. [22] Тогава по- 22
вика мъжа си и рече: Изпрати ми, моля, един от момците и една от ослиците, за да тичам при Божия човек и да се върна. [23] А той рече: Защо 23
да отидеш днес при него? не е нито нов месец, нито събота. А тя рече: Бъди спокоен. [24] Тогава 24
оседла ослицата, и рече на слугата си: Карай и бързай; не забавяй карането заради мене освен ако ти заповядвам. [25] И тъй, стана та отиде при 25
Божия човек на планината Кармил. А Божият човек, като я видя от далеч, рече на слугата си Гиезия: Ето там сунамката! [26] Сега, прочее, ти- 26
чай да я посрещнеш и кажи й: Добре ли си? добре ли е мъжът ти? Добре ли е детето? А тя отго-
вори: Добре. [27] А когато дойде при Божия човек 27
на планината, хвана се за нозете му; а Гиезий се приближи, за да я оттласне. Но Божият човек рече: Остави я, защото душата й е преогорчена в нея: а Господ е скрил *причината* от мене, и не ми я е явил. [28] А тя рече: Искала ли съм син от 28
господаря си? Не рекох ли: Не ме лъжи? [29] То- 29
гава *Елисей* рече на Гиезия: Препаши кръста си, вземи тоягата ми в ръка, та иди; ако срещнеш човек, да го не поздравиш, а ако те поздрави някой, да му не отговориш; и положи тоягата ми върху лицето на детето. [30] А майката на де- 30
тето рече: *Заклевам се в* живота на Господа и *в* живота на душата ти, няма да те оставя. И така, той стана та отиде подир нея. [31] А Гиезий мина 31
пред тях и положи тоягата върху лицето на детето; но нямаше ни глас, нито слушане. Затова се върна да го посрещне и му извести казвайки: Детето не се събуди. [32] И когато влезе Ели- 32
сей в къщата, ето детето умряло, положено на леглото му. [33] Влезе, прочее, та затвори врата- 33
та зад тях двамата, и помоли се Господу. [34] То- 34
гава се качи та легна върху детето, и като тури

устата си върху неговите уста, и очите си върху
неговите очи, и ръцете си върху неговите ръ-
це простря се върху него; и стопли се тялото на
35 детето. [35] После се оттегли та ходеше насам на-
там из къщата, тогава *пак* се качи та се простря
върху него; и детето кихна седем пъти, и дете-
36 то отвори очите си. [36] И Елисей извика Гиезия
и рече: Повикай тая сунамка. И повика я; и ко-
37 гато влезе при него, рече й: Вземи сина си. [37] И
тя влезе, падна на нозете му та се поклони до
38 земята, и дигна сина си та излезе. [38] Пак дойде
Елисей в Галгал, когато имаше глад в земята;
и като седяха пред него пророческите ученици,
та го слушаха, рече на слугата си: Тури големия
котел та свари вариво за пророческите учени-
39 ци. [39] Затова, един излезе на полето за да набере
зеленище, и като намери диво растение, набра
от него диви тиквички, та напълни дрехата си,
и се върна и ги наряза в котела с варивото, по-
40 неже не знаеха, *че са отровни*. [40] После сипаха
на човеците да ядат; а като ядоха от варивото
извикаха, казвайки: Божий човече, смърт има
41 в котела! И не можеха да ядат от него. [41] А той
рече: Тогава донесете брашно. И като го хвърли
в котела рече: Сипи на людете да ядат. И нама-
42 ше нищо отровно в котела. [42] В това време един
човек от Ваалсалиса дойде та донесе на Божия
човек хляб от първите плодове, двадесет ече-
мичени хляба и пресни класове жито небелени.
43 И рече: Дай на людете да ядат. [43] И слугата му
рече: Що! да сложа ли това пред стотина чове-
ка? А той каза: Дай на людете да ядат, защото
така казва Господ: Ще се нахранят, и ще остане
44 излишък. [44] Тогава той сложи пред тях, та се на-
храниха, и остана излишък, според Господното
слово.

5 [1] А Нееман, военачалникът на сирийския
цар, беше човек велик и почитан пред господа-
ря си, понеже чрез него Господ бе дал избав-
ление на Сирия; при това, беше човек силен и
2 храбър, *но беше* прокажен. [2] И сирийците бяха
излезли на чети, и бяха довели от Израилевата
земя една малка мома пленница; и тя слугуваше
3 на Нееманова жена. [3] И рече на господарката
си: Ако беше господарят ми при пророка, който
е в Самария, и той би го изцелил от проказата
4 му! [4] Тогава влезе *Нееман* та съобщи на госпо-
даря си, казвайки: Така и така рече момата, ко-
5 ято е от Израилевата земя. [5] И рече сирийският
цар: Стани, иди, и ще пратя писмо до Израиле-
вия цар. И тъй, той отиде, вземайки в ръката
си десет таланта сребро, шест хиляди жълтици,
6 и десет премени дрехи. [6] И донесе писмото на
Израилевия цар, *в което се* казваше: Като при-
стигне това писмо до тебе, ето, същевременно
пратих до тебе слугата си Неемана, за да го из-
цериш от проказата му. [7] А Израилевият цар, 7
като прочете писмото, раздра дрехите си и ре-
че: Бог ли съм аз за да умъртвявам и да съжи-
вявам, та праща до мене да изцеря човека от
проказата му? Моля, прочее, разсъдете и вижте
как търси *повод за* скарване с мене. [8] А Божи- 8
ят човек Елисей, като чу, че Израилевият цар
раздрал дрехите си, прати до царя да рекат: За-
що си раздрал дрехите си? Нека дойде сега при
мене, и ще познае, че има пророк в Израиля. [9] И 9
така, Нееман дойде с конете си и с колесниците
си та застана при вратата на Елисеевата къща.
[10] И Елисей прати до него човек да каже: Иди, 10
окъпи се седем пъти в Иордан; и ще се обновят
месата ти, и ще се очистиш. [11] А Нееман се раз- 11
гневи, та си отиде, като казваше: Ето, аз мислех,
че той непременно ще излезе при мене, ще за-
стане, и ще призове името на Господа своя Бог,
и ще помаха ръката си върху мястото, и *та-
ка* ще изцери прокажения. [12] Реките на Дамаск, 12
Авана и Фарфар, не струват ли повече от всич-
ките води на Израиля? Не мога ли да се окъпя
в тях и да се очистя? Затова, той се обърна и си
отиде много разгневен. [13] А слугите му се при- 13
ближиха та му говориха, казвайки: Татко мой,
ако ти беше заръчал пророкът нещо голямо, не
би ли го извършил? Колко повече, прочее, ка-
то ти казва! Окъпи се и очисти се! [14] Тогава той 14
слезе та се потопи седем пъти в Иордан, спо-
ред думите на Божия човек; и месата му се об-
новиха, като месата на малко дете, и очисти се.
[15] Тогава той се върна при Божия човек с цялата 15
си дружина, и като дойде та застана пред него
рече: Ето, сега узнах, че няма Бог в целия свят
освен в Израиля; затова, моля, приеми сега по-
дарък от слугата си. [16] А той каза: *Заклевам се в* 16
живота на Господа, Комуто слугувам, не ща да
приема. А той го принуждаваше да приеме; но
отказа. [17] Тогава Нееман рече: Ако не то нека се 17
даде, моля, на слугата ти товар за две мъски от
тая пръст; защото слугата ти не ще вече да при-
нася ни всеизгаряне, нито жертва на други бо-
гове освен на Господа. [18] Господ да прости това 18
нещо на слугата ти, ако, когато влиза господа-
рят ми в капището на Римона, за да се покло-
ни там, и се подпира на ръката ми, се навеж-
дам и аз в капището на Римона; като се навеж-
дам в капището на Римона, Господ да прости
това нещо на слугата ти! [19] И рече му: Иди с мир. 19
И така, той отиде от него известно разстояние.
[20] Но Гиезий, слугата на Божия човек Елисей, си 20
рече: Ето, господарят ми се посвени, та не взе от
ръката на тоя сириец Нееман това, което доне-
се; но *в името на* живия Господ, аз ще се зав-

21 тека подир него и ще взема нещо от него. [21] И
тъй, Гиезий се завтече подир Неемана. А Нее-
ман, когато видя, че тича подир него, скочи от
колесницата да го посрещне и рече: Добре ли е
22 *с всички ви?* [22] Той рече: Добре. Господарят ми
ме прати да река: Ето тъкмо сега дойдоха у мене
от хълмистата земя на Ефрема двама младежи
от пророческите ученици; дай им, моля, един
23 талант сребро и премени дрехи. [23] И рече Нее-
ман: Благоволи да вземеш два таланта. И като
го принуди, върза двата таланта сребро в два
мешеца заедно с две премени дрехи, и натова-
ри ги на двама от слугите си, които ги носеха
24 пред него. [24] И когато стигна до хълма, взе ги
от ръцете им та ги скри в къщата; и отпусна чо-
25 веците, та си отидоха. [25] Тогава влезе та заста-
на пред господаря си. И *Елисей* му рече: От где
идеш, Гиезие? А той рече: Слугата ти не е ходил
26 никъде. [26] И *Елисей* му каза: Не отиде ли сър-
цето ми *с тебе*, когато се върна човекът от ко-
лесницата си за да те посрещне? Време ли е да
приемеш пари и да приемеш дрехи, маслини и
27 лозя, овци и говеда, слуги и слугини? [27] Затова,
Нееmановата проказа ще се залепи за тебе и за
рода ти до века. И той излезе от присъствието
му прокажен, *бял* като сняг.

6 [1] И пророческите ученици казаха на Елисея:
Ето сега, мястото, гдето живеем *та внимава-*
2 *ме* пред тебе е тясно за нас. [2] Нека отидем, мо-
лим, до Иордан, и от там да вземем всеки по
една греда, и да си построим там място, гдето
3 да живеем. А той отговори: Идете. [3] И един *от*
тях каза: Благоволи, моля, да дойдеш и ти със
4 слугите си. И той отговори: Ще дойда. [4] Отиде,
прочее, с тях. И като стигнаха до Иордан, се-
5 чеха дървета. [5] А един от тях като сечеше гре-
да, желязото падна във водата; и той извика и
рече: Ах, господарю мой! то беше взето на за-
6 ем! [6] А Божият човек рече: Где падна? И пока-
за му мястото. Тогава той отсече едно дръвце
7 та го хвърли там; и желязото изплава. [7] И ре-
че: Вземи си го. И той простря ръка та го взе.
8 [8] А сирийският цар, като воюваше против Из-
раиля, съветваше се със слугите си, та каза: На
9 еди-кое-си място ще разположа стана си. [9] То-
гава Божият човек прати до Израилевия цар да
кажат: Пази се да не минеш през това място, за-
10 щото сирийците са слезли там. [10] И Израилеви-
ят цар прати до мястото, за което Божият човек
му каза и го предупреди; и опази се от там не ед-
11 нъж, нито дваж. [11] И сърцето на сирийския цар
се смути поради това нещо; за туй свика слу-
гите си та им каза: Не щете ли да ми обадите,
12 кой от нашите е за Израилевия цар? [12] А един
от слугите му каза: Никой, господарю мой ца-
рю; но пророкът, който е в Израиля, Елисей,
известява на Израилевия цар думите, които го-
вориш в спалнята си. [13] И рече: Идете, научете 13
се где е, за да пратя да го заловят. И известиха
му казвайки: Ето, в Дотан е. [14] Тогава той прати 14
там коне, колесници и голяма войска, които
дойдоха през нощта и обиколиха града. [15] И на 15
сутринта, когато слугата на Божия човек стана
та излезе, ето, войска с коне и колесници беше
обиколила града. И рече му слугата му: Ах, гос-
подарю мой! Какво ще правим? [16] А той отгово- 16
ри: Не бой се, защото ония, които са с нас, ва-
жат повече от ония, които са с тях. [17] И помо- 17
ли се Елисей, казвайки: Моля Ти се, Господи,
отвори му очите за да види. И Господ отвори
очите на слугата та видя, и, ето, хълмът бе пъ-
лен с огнени коне и колесници около Елисея.
[18] И когато слязоха към *врага*, Елисей се помо- 18
ли Господу казвайки: Моля Ти се, порази тия
люде със слепота. И порази ги със слепота, спо-
ред както каза Елисей. [19] Тогава Елисей им ре- 19
че: Не е тоя пътят, нито е тоя градът; дойдете
подир мене, и ще ви заведа при човека, кого-
то търсите. И отведе ги в Самария. [20] И когато 20
стигнаха в Самария, Елисей рече: Господи, от-
вори очите на тези за да видят. И Господ отво-
ри очите им, та видяха; и, ето, бяха всред Сама-
рия. [21] А когато ги видя, Израилевият цар рече 21
на Елисея: Да ги поразя ли, татко? да ги поразя
ли? [22] А той отговори: Не ги поразявай. Пора- 22
зил ли би ти ония, които би пленил с меча си и
с лъка си? Сложи им хляб и вода, за да ядат и
пият; и нека отидат при господаря си. [23] И така, 23
той им сложи много ястия; и след като ядоха и
пиха, пусна ги, та отидоха при господаря си. И
сирийските чети не дойдоха вече в Израилева-
та земя. [24] А след това, сирийският цар Венадад 24
събра цялата си войска и дойде та обсади Са-
мария. [25] И стана голям глад в Самария; защо- 25
то, ето, обсаждаха я докле една оселова глава се
продаваше за осемдесет сребърника, и четврт
кав гълъбова тор, за пет сребърника. [26] И като 26
заминаваше Израилевият цар по стената, една
жена извика към него и каза: Помогни, гос-
подарю мой, царю! [27] А той рече: Ако Господ не 27
ти помогне, от где ще ти помогна аз? от гумно-
то ли, или от лина? [28] И царят й рече: Що имаш? 28
А тя отговори: Тая жена ми рече: Дай твоя син
да го изядем днес, а утре ще изядем моя син.
[29] И тъй сварихме моя син та го изядохме; и на 29
следния ден й рекох: Дай твоя син да го изядем;
а тя скри сина си. [30] И като чу царят думите на 30
жената, раздра дрехите си; и като минаваше по
стената, людете видяха, и, ето, извътре имаше
вретище върху снагата му. [31] Тогава рече: Та- 31

ка да ми направи Бог, да! и повече да притури,
ако главата на Елисея, Сафатовия син, остане
32 на него днес. 32 А когато изпрати мъж от служа-
щите му, Елисей седеше в къщата си и старей-
шините седяха с него; но преди да стигне ра-
теникът при него, той рече на старейшините:
Виждате ли как тоя син на убийцата прати да
ми отнемат главата? Гледайте, щом дойде ра-
теникът, затворете вратата и спрете го при вра-
тата; тропота на нозете на господаря му не е ли
33 подир него? 33 И докато още говореше с тях, ето,
ратеникът слезе при него; *а царят го превари*
и каза: Ето, от Господа е това зло; какво има да
се надея вече на Господа?

7 1 Тогава рече Елисей: Слушайте Господното
слово. Така казва Господ: Утре, по това време,
при портата на Самария една сата чисто бра-
шно ще *се продаде* за един сикъл, и две сати ече-
2 мик за един сикъл. 2 А сановникът, на чиято ръ-
ка се подпираше царят, отговори на Божия чо-
век, казвайки: Ето сега, и прозорци ако би на-
правил Господ на небето, би ли могло да стане
това нещо? А той каза: Ето, ще видиш с очи-
3 те си, но няма да ядеш от него. 3 А във входа
на портата имаше четирима прокажени; и ре-
коха си един на друг: Защо да седим тук докле
4 умрем? 4 Ако речем да влезем в града, гладът е
в града, и ще умрем там; и ако седим тук, пак
ще умрем. Сега, прочее, да идем та да се пре-
дадем в сирийският стан. Ако ни оставят жи-
ви, ще живеем; но ако ни убият, само ще умрем.
5 5 И така, на мръкване станаха за да отидат към
сирийския стан, а когато стигнаха до края на
6 сирийския стан, ето, нямаше никой там. 6 За-
щото Господ беше направил да се чуе в стана
на сирийците тропот от колесници и тропот от
коне, тропот от голяма войска; и те бяха си ре-
кли един на друг: Ето, Израилевият цар е наел
против нас хетейските царе и египетските ца-
7 ре, за да дойдат върху нас. 7 Затова, бяха ста-
нали и побягнали в полусветлината, като ос-
тавиха шатрите си, конете си и ослите си, - це-
лия стан, както си беше, - и бяха побягнали за
8 живота си. 8 И когато тия прокажени стигнаха
до края на стана, влязоха в един шатър та ядо-
ха и пиха, и взеха от там сребро, злато и дре-
хи, и отидоха та ги скриха; после, връщайки се,
влязоха в друг шатър, взеха и от там и отидо-
9 ха та скриха *взетото*. 9 Тогава рекоха помежду
си: Ние не правим добре; тоя ден е ден на добри
вести, а ние мълчим; ако чакаме докле съмне,
възмездието ни ще ни постигне; нека, прочее,
10 отидем да известим това на царския дом. 10 И
тъй, дойдоха та извикаха към градските вра-
тари, и известиха им казвайки: Отидохме в стана
на сирийците, и, ето, нямаше там ни човек ни
човешки глас, само коне вързани и осли върза-
ни, и шатрите както са си били. 11 И вратарите 11
извикаха и известиха това вътре в царския дом.
12 А царят, като стана, през нощта, каза на слу- 12
гите си: Сега ще ви кажа що ни направиха си-
рийците. Те знаят, че сме гладни, и за това са
излезли из стана, за да се скрият по нивите, ка-
то си казват: Когато излязат из града ще ги за-
ловим живи, и ще влезем в града. 13 А един от 13
слугите му в отговор рече: Нека вземат, моля,
пет от останалите коне, които са оцелели в гра-
да, (ето те са като цяло множество от Израиля,
което е оцеляло в него; ето, те са както цялото
множество от израилтяните, които се изнури-
ха), и нека пратим да видим. 14 Взеха, прочее, 14
две колесници с коне, и царят ги прати по дири-
та на сирийската войска, и рече: Идете и вижте.
15 И отидоха подир тях до Иордан; и, ето, цели- 15
ят път беше пълен с дрехи и вещи, които сирий-
ците бяха хвърлили в бързането си. И ратени-
ците се върнаха та явиха това на царя. 16 Тога- 16
ва людете излязоха та разграбиха стана на си-
рийците. Така, една сата чисто брашно *се про-
даваше* за един сикъл, и две сати ечемик за един
сикъл, според Господното слово. 17 И за пазене- 17
то на портата царят постави сановника, на чия-
то ръка се подпираше; но людете го стъпкаха в
портата, та умря, както беше казал Божият чо-
век, който говори, когато царят слезе при него.
18 И както беше говорил Божият човек на царя, 18
казвайки: Утре, по това време, в самарийската
порта две сати ечемик *ще се дават* за сикъл, и
една сата чисто брашно за сикъл, 19 а сановни- 19
кът беше отговорил на Божия човек, казвайки:
И прозорци ако би направил Господ на небето,
би ли могло да стане такова нещо? а той беше
казал: Ето, ще видиш това с очите си, но няма
да ядеш от него, 20 така му се случи, защото лю- 20
дете го стъпкаха в портата, та умря.

1 А Елисей беше говорил на жената, чийто **8**
син беше съживил, като беше казал: Стани та
иди, ти и домът ти, и поживей гдето можеш по-
живя; защото Господ повика глада, и ще дойде
на земята *и ще продължи* седем години. 2 И же- 2
ната беше станала и постъпила според думите
на Божия човек, и беше отишла тя и домът й,
и беше поживяла във филистимската земя се-
дем години. 3 А в края на седемте години жена- 3
та се върна от филистимската земя; и излезе да
вика към царя за къщата си и за нивите си. 4 А 4
царят се разговаряше със слугата на Божия чо-
век, Гиезий, и казваше: Я ми разкажи всички-
те големи дела, които Елисей извърши. 5 И ка- 5
то разказваше на царя как бе съживил мъртвия,

ето, че жената, чиито син беше съживил, извика към царя за къщата си и за нивите си. И рече Гиезий: Господарю мой царю, тази е жената и
6 този е синът й, когото Елисей съживи. [6] И царят запита жената, и тя му разказа *работата*. Тогава царят й определи един чиновник, *комуто* каза: Повърни всичко, което е било нейно, и всичките произведения от нивите й от деня,
7 когато е напуснала страната до сега. [7] А Елисей отиде в Дамаск. А сирийският цар Венадад бе болен; и известиха му, казвайки: Божият чо-
8 век дойде тук. [8] И царят рече на Азаила: Вземи подарък в ръката си та иди да посрещнеш Божия човек и допитай се чрез него до Господа, като кажеш: Ще оздравея ли от тая болест?
9 [9] И тъй, Азаил отиде за да го посрещне, като взе със себе си подарък от всяко благо от Дамаск, четиридесет камилски товари; и дойде та застана пред него и рече: Син ти Венадад, сирийският цар, ме прати при тебе, и казва: Ще
10 оздравея ли от тая болест? [10] И Елисей му рече: Иди, кажи му: Непременно ще оздравееш *от болестта*. Обаче, Господ ми яви, че непремен-
11 но ще умре *друго-яче*. [11] И втренчи погледа си в *Азаила* без да мръдне, догде се засрами той;
12 и Божият човек заплака. [12] А Азаил каза: Защо плачеш, господарю мой? А той отговори: Защото зная колко зло ще сториш на израилтяните: укрепленията им ще предадеш на огън, младежите им ще избиеш с меч, малките им деца ще смажеш и бременните им жени ще разпориш.
13 [13] И рече Азаил: Но що е слугата ти, кучето, та да извърши това голямо нещо? И Елисей отговори: Господ ми яви, че ти ще царуваш над Сирия.
14 [14] Тогава той тръгна от Елисея та дойде при господаря си и той му рече: Що ти каза Елисей? И отговори: Каза ми, че непременно ще оздравее-
15 ш. [15] А на другия ден взе завивката и като я натопи във вода, разпростря я по лицето му, така че той умря. А вместо него Азаил се възцари.
16 [16] И в петата година на Израилевия цар Иорам, син на Ахаава˚, възцари се Иорам, син на Юдо-
17 вия цар Иосафат. [17] Той бе тридесет и две години на възраст, когато се възцари, и царува
18 осем години в Ерусалим. [18] И ходи в пътя на Израилевите царе, както постъпваше Ахаавовият дом, защото жена му беше Ахаавова дъщеря; и
19 върши зло пред Господа. [19] При все това, Господ не иска да изтреби Юда, заради слугата Си Давида, както му бе обещал, че ще даде светил-
20 ник нему и на потомците му до века. [20] В неговите дни Едом отстъпи изпод ръката на Юда,
21 и си поставиха свой цар. [21] Затова, Иорам замина за Саир, и всичките колесници с него; и като стана през нощта, порази едомците, които го обкръжаваха, и началниците на колесниците; а людете побягнаха в шатрите си. [22] Обаче, 22
Едом отстъпи изпод ръката на Юда, *и остана независим* до днес. Тогава, в същото време, от-
стъпи и Ливна. [23] А останалите дела на Иорама, 23
и всичко каквото извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? [24] И 24
Иорам заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в Давидовия град; а вместо него се въз-
цари син му Охозия. [25] Охозия, син на Юдовия 25
цар Иорам, се възцари в дванадесетата годи-
на на Израилевия цар Иорам, Ахаавовия син.
[26] Охозия бе двадесет и две години на възраст, 26
когато се възцари, и царува една година в Ерусалим. Името на майка му бе Готолия, внучка на Израилевия цар Амрий. [27] Той ходи в пътя 27
на Ахаавовия дом, и извърши зло пред Господа, както Ахаавовия дом; защото бе зет на Ахаавовия дом. [28] И отиде на война с Иорама Ахаавов- 28
ия син против сирийския цар Азаил в Рамот-галаад; а сирийците раниха Иорама. [29] И тъй, 29
цар Иорам се върна в Езраел, за да се цери от раните, които му нанесоха сирийците в Рама˚, когато воюваше против сирийския цар Азаил. И Юдовият цар Охозия, Иорамовият син, сле-
зе в Езраел, за да види Иорама, Ахаавовия син, защото бе болен.

9 [1] Тогава пророк Елисей повика един от про-
роческите ученици та му рече: Препаши кръста си и вземи в ръката си тоя съд с миро та иди в Рамот-галаад; [2] и като стигнеш там, подири 2
в същото място Ииуя, син на Иосафата, Наме-
сиевия син; тогава влез *при него*, дигни го от-
сред братята му, и въведи го в една вътрешна стая. [3] После вземи съда с мирото та го излей 3
на главата му, и речи: Така казва Господ: Пома-
зах те цар над Израиля. Тогава отвори вратата и бягай без да се забавиш. [4] И тъй, младежът, 4
младият пророк, отиде в Рамот-галаад. [5] И ка- 5
то стигна, ето, военачалниците седяха *заедно*; и рече: Имам дума към тебе, о военачалниче. И Ииуй рече: Към кого от всички нас? А той каза: Към тебе военачалниче. [6] И той стана та 6
влезе в къщата. Тогава *пророкът* изля мирото на главата му и му рече: Така казва Господ Израилевият Бог: Помазах те цар над Господните люде, над Израиля. [7] И ти да поразиш дома на 7
господаря си Ахаава, за да отмъстя върху Езавел за кръвта на слугите Си пророците, за кръвта на всичките Господни слуги. [8] Защото цели- 8
ят Ахаавов дом ще бъде изтребен, и ще погубя

8.16 Изоставят се думите: Когато Иосафат царуваше над Юда. **29** Т.е., Рамот-галаад. **9.8** Еврейски: Затвореният така и свободния.

от Ахаава всеки от мъжки пол, както малолетния, така и пълнолетния˚ в Израил; 9 и ще направя дома на Ахаава както дома на Еровоама, Наватовия син и както дома на Вааса, Ахиевия
10 син. 10 А Езавел - кучетата ще я изядат в градския край на Езраел, и не ще да има кой да я
11 погребе. И като отвори вратата, побягна. 11 Тогава Ииуй излезе при слугите на господаря си, и един *от тях* му каза: Всичко добре ли е? Защо е дошъл тоя луд при тебе? А той им рече: Вие знаете човека и това, което каза. 12 А те рекоха: Не
12 е вярно; я ни кажи. А той рече: Така и така ми говори, като рече: Така казва Господ: Помазах
13 те цар над Израиля. 13 Тогава побързаха, и като взеха всеки дрехата си туриха ги под *Ииуя* на върха на стълбата, и засвириха с тръба и реко-
14 ха: Ииуй се възцари. 14 Така Ииуй, син на Иосафата, Намесиевият син, направи заговор против Иорама. (А Иорам с целия Израил пазеше
15 Рамот-галаад от сирийския цар Азаил; 15 а цар Иорам беше се върнал в Езраел за да се цери от раните които сирийците му бяха нанесли, когато воюваше против сирийския цар Азаил). И рече Ииуй: Ако това е вашето мнение, то да не излезе никой да побегне из града за да отиде и
16 извести това в Езраел. 16 Тогава Ииуй се качи на колесницата та отиде в Езраел, защото Иорам лежеше там. И Юдовият цар Охозия бе слязъл
17 да види Иорама. 17 И стражът, който стоеше на кулата в Езраел, когато съгледа дружината на Ииуя, като идеше, рече: Виждам една дружина. И рече Иорам: Вземи конник и прати да ги
18 посрещне; и нека рече: *С* мир ли *идеш?* 18 Отиде, прочее, конник да го посрещне, и рече: Така казва царят: *С* мир ли *идеш?* А Ииуй рече: Що имаш ти с мира? обърни се та иди отзаде ми. И стражът извести, казвайки: Пратеникът стигна
19 до тях, но не се връща. 19 Тогава изпрати втори конник, който отиде при тях та рече: Така казва царят: *С* мир ли *идеш?* А Ииуй отговори: Що имаш ти с мира? обърни се та иди отзаде
20 ми. 20 И стражът извести, казвайки: Стигна до тях, но *и той* не се връща; а карането прилича на карането на Ииуя, Намесиевия син, защото
21 кара като луд. 21 Тогава рече Иорам: Впрегнете. И впрегнаха колесницата му. И Израилевият цар Иорам и Юдовият цар Охозия излязоха, всеки в колесницата си, и отидоха да посрещнат Ииуя, и намериха го в нивата на езраелеца На-
22 вутей. 22 И Иорам, като видя Ииуя, рече: *С* мир ли *идеш*, Ииуе? А той отговори: Какъв мир докле са толкоз много блудствата и чародейства-
23 та на майка ти Езавел? 23 Тогава Иорам обърна юзда та побягна, като думаше на Охозия: Пре-
24 дателство, Охозие! 24 А Ииуй дръпна лъка си с пълна сила та устрели Иорама между плещите му така щото стрелата излезе през сърцето му; а той се прегърби в колесницата си. 25 Тогава ре- 25
че *Ииуй* на военачалника си Видкар: Вземи та го хвърли в *оная* част от нивата, *която принадлежи* на езраелеца Навутей; защото спомни си, че, когато аз и ти яздехме подир баща му Ахаава, Господ произнесе против него това пророчество: 26 Не видях ли вчера кръвта на Навутея и кръвта на синовете му, казва Господ? И в 26
тая част *от нивата* ще ти въздам, казва Господ. Сега, прочее, дигни, хвърли го в тая част, според Господното слово. 27 А Юдовият цар Охо- 27
зия, като видя това побягна през пътя на градинската къща. И Ииуй се спусна подир него и рече: Поразете и тогова в колесницата. *И поразиха го* в нагорнището на Гур, близо до Ивлеам; и той побягна в Магедон и умря там. 28 И слу- 28
гите му го докараха на колесница в Ерусалим, погребаха го в гроба му с бащите му в Давидовия град. 29 А Охозия бе се възцарил над Юда 29
в единадесетата година на Иорама Ахаавовия син. 30 Така Ииуй дойде в Езраел и Езавел ка- 30
то чу начерни *клепачите на* очите си, накити главата си и надникна през прозореца. 31 И, ка- 31
то влизаше Ииуй в портата, тя рече: *С* мир ли *идеш*, ти Зимриевце, убийцо на господаря си? 32 А той подигна лицето си към прозореца и ре- 32
че: Кой е от към мене? Кой? И надникнаха към него двама трима скопци. 33 И рече: Хвърлете я 33
долу. И те я хвърлиха долу; и пръсна от кръвта й по стената и по конете; и той я сгази. 34 И 34
като влезе та яде и пи, рече: Идете сега и вижте тая проклета и погребете я, защото е царска дъщеря. 35 И отидоха да я погребат, но не наме- 35
риха от нея освен черепа, нозете и дланите на ръцете. 36 И когато се върнаха та му явиха то- 36
ва, той рече: Това е словото, което Господ говори чрез слугата Си тесвиеца Илия, като рече: В градския край на Езраел кучетата ще изядат месата на Езавел; 37 и трупът на Езавел в град- 37
ския край на Езраел ще бъде като гной по лицето на полето, така щото не ще да рекат: Това е Езавел.

10 1 А Ахаав имаше седемдесет сина в Самария. И Ииуй написа писма та прати в Самария до езраелските началници, до старейшините и до възпитателите на Ахаавовите деца, *в които* рече: 2 Щом пристигне до вас това писмо, поне- 2
же синовете на господаря ви са при вас, и имате колесници и коне, укрепен град и оръжия, 3 то 3
вижте кой е най-добър и най-способен от синовете на господаря ви та го поставете на бащиния му престол, и бийте се за дома на господаря си. 4 Но те твърде много се уплашиха, и 4

рекоха: Ето, двамата царе не устояха пред него;
5 и как ще устоим ние? [5] И така, домоуправителят, градоначалникът, старейшините и възпитателите на децата пратиха до Ииуя да рекат:
Ние сме твои слуги, и ще сторим всичко, каквото ни кажеш; няма да направим никого цар;
6 стори каквото ти се вижда угодно. [6] Тогава им
писа второ писмо, *в което* рече: Ако сте от към
мене, и ако послушате моя глас, отнемете главите на тия човеци, синовете на господаря ви, и
утре по това време, дойдете при мене в Езраел.
(А царските синове, седемдесетте човека, бяха при градските големци, които ги възпитаваха).
7 [7] И като стигна писмото до тях, хванаха царските синове, седемдесетте човека, та ги изклаха, и
туриха главите им в кошници та му ги пратиха в
8 Езраел. [8] И един пратеник дойде та му извести,
казвайки: Донесоха главите на царските синове. А той рече: Турете ги на два купа във вхо-
9 да на портата *да стоят* до утре. [9] И на сутринта излезе та застана и рече на всичките люде:
Вие сте праведни; ето, аз направих заговор против господаря си и го убих; но кой изби всич-
10 ки тези? [10] Знайте сега, че няма да падне на земята нищо от Господното слово, което Господ
говори против Ахаавовия дом; защото Господ извърши онова, което говори чрез слугата Си
11 Илия. [11] И тъй, Ииуй порази всичките останали от Ахаавовия дом в Езраел, и всичките му
големци, близките му приятели и свещениците
12 му, докле не му остави остатък. [12] Сетне стана та тръгна и дойде в Самария. И по пътя, като бе-
13 ше близо при овчарската стригачница, [13] Ииуй срещна братята на Юдовия цар Охозия, и попита: Кои сте вие? А те отговориха: Ние сме братя на Охозия, и слизаме да поздравим чадата на
14 царя и чадата на царицата. [14] И рече: Хванете ги живи. И хванаха ги живи та ги изклаха при ро-
ва на стригачницата, четиридесет и двама чове-
15 ка; не остави ни един от тях. [15] И като тръгна от там събра се с Ионадава Рихавовия син, който идеше да го посрещне; Ииуй го поздрави и му
рече: Право ли е твоето сърце *към мене*, както е моето сърце към твоето? И Ионадав отговори: Право е. Ако е тъй, *каза Ииуй*, дай ръката си; и той подаде ръката си. И Ииуй го качи при
16 себе си на колесницата, и рече: [16] Дойди с мене
та виж ревността ми за Господа. Така го качи-
17 ха в колесницата му. [17] И когато стигна в Самария, поразяваше всичките останали от Ахаава в Самария догде го изтреби, според словото,
18 което Господ говори на Илия. [18] Тогава Ииуй събра всичките люде та им рече: Ахаав е малко служил на Ваала; Ииуй ще му служи много.
19 [19] Сега, прочее, повикайте ми всичките проро-
ци на Ваала, всичките му служители и всичките му жреци; никой да не отсъствува, защото имам *да принеса* голямата жертва на Ваала; никой, който отсъствува, няма да остане жив. Но Ииуй направи това с хитрост, с намерение да изтреби Вааловите служители. [20] И тъй, Ииуй рече: 20
Прогласете тържествено събрание за Ваала. И
те прогласиха. [21] И Ииуй прати по целия Из- 21
раил, та дойдоха всичките Ваалови служители,
така че не остана никой, който не дойде. Дойдоха в капището на Ваала; и Вааловото капище
се напълни от край до край. [22] И каза на одеж- 22
допазителя: Извади одежди за всичките Ваалови служители. И той им извади одежди. [23] То- 23
гава Ииуй и Ионадав, Рихавовият син, влязоха във Вааловото капище; и рече на Вааловите
служители: Прегледайте и внимавайте да няма
някой между вас някой от слугите на Иеова, но
да бъдат само служители на Ваала. [24] И кога- 24
то влязоха да принесат жертви и всеизгаряния,
Ииуй нареди отвън осемдесет мъже, на които рече: Който остави да избяга някой от *тия* човеци, които доведох в ръцете ви, животът му *ще се вземе* вместо неговия живот. [25] И като свър- 25
ши принасянето на всеизгарянето, Ииуй рече
на телохранителите и на полководците: Влезте, избийте ги; никой да не избяга. И телохранителите и полководците ги избиха с острото
на ножа и ги изхвърлиха вън. После, като оти-
доха в града на Вааловото капище, [26] извадиха 26
кумирите на Вааловото капище та ги изгориха,
[27] строшиха идола на Ваала, съсипаха Ваалово- 27
то капище, и направиха го бунище, *както е* до
днес. [28] Така Ииуй изтреби Ваала от Израиля. 28
[29] Но Ииуй не се остави от греховете на Ер- 29
воама, Наватовия син, който направи Израиля да греши, *то ест*, от златните телета, които
бяха във Ветил и в Дан. [30] Тогава Господ рече 30
на Ииуя: Понеже ти добре стори, като извърши
това, което е право пред очите Ми, и направи на
Ахаавовия дом напълно според това, което бе в
сърцето Ми, затова твоите синове до четвъртото поколение ще седят на Израилевия престол.
[31] Обаче, Ииуй не внимаваше да ходи с цялото 31
си сърце в закона на Господа Израилевия Бог;
не се остави от греховете на Еровоама, с които направи Израиля да греши. [32] В това време 32
Господ почна да кастри Израиля; защото Азаил ги порази във всичките Израилеви предели,
[33] от Иордан на изток цялата галаадска земя, га- 33
дците, рувимците и манасийците, от Ароир при
потока Арнон и Галаад и Васан. [34] А останали- 34
те дела на Ииуя, всичко що извърши и всичките му юначества, не са ли написани в Книгата
на летописите на Израилевите царе? [35] И Ииуй 35

заспа с бащите си; и погребаха го в Самария.
36 И вместо него се възцари син му Иоахаз. 36 И
времето, през което Ииуй царува над Израиля
в Самария, бе двадесет и осем години.

11 1 А Готолия Охозиевата майка, като видя,
че синът й умря, стана та погуби целия царски
2 род. 2 Но Иосавеета, дъщеря на цар Иорама,
сестра на Охозия, взе Иоаса, Охозиевия син,
та го открадна изсред царските синове, като ги
убиваха; и скриха го от Готолия в спалнята, за-
3 едно с дойката му, та не биде убит. 3 И беше
при нея, скрит в Господния дом, шест години;
4 а Готолия царуваше над земята. 4 Но в седмата
година Иодай прати и, като взе стотниците на
палачите и на телохранителите, доведе ги при
себе си в Господния дом; после, като направи
договор с тях и ги закле в Господния дом, по-
5 каза им царския син. 5 И заповяда им казвайки: Ето какво трябва да направите: една тре-
та от вас, които постъпвате *на служба* в събо-
6 та, нека пази стража при царската къща, 6 една
трета при портата Сур и една трета при порта-
та, която е зад телохранителите; така да пази-
7 те стража при къщата, за да не влезе никой. 7 И
всички от вас, и от двата отдела, които оставяте
службата в събота, нека пазят стража при Гос-
8 подния дом около царя. 8 И да окръжавате ца-
ря от всяка страна, като всеки държи оръжията
си в ръка; а който би влязъл в редовете да бъ-
де убит; и да бъдете с царя при излизането му
9 и при влизането му. 9 И тъй, стотниците извър-
шиха всичко според както заповяда свещеник
Иодай, и взеха всеки мъжете си - ония, които
щяха да постъпят *на служба* в събота, и ония,
които щяха да оставят *службата* в събота - та
10 дойдоха при свещеника Иодай. 10 И свещени-
кът даде на стотниците цар Давидовите копия и
11 щитове, които бяха в Господния дом. 11 И тело-
хранителите, всеки с оръжията си в ръка, стоя-
ха около царя, от дясната страна на дома до ля-
12 вата му страна, край олтара и край дома. 12 То-
гава *Иодай* изведе царския син та положи на
него короната и *му връчи божественото* заяв-
ление; и направиха го цар и помазаха го; после
13 изпляскаха с ръце и казаха: Да живее царят! 13 А
Готолия, като чу вика от телохранителите и от
14 людете, дойде при людете в Господния дом, 14 и
погледна, и, ето, царят стоеше при стълба, спо-
ред обичая, и военачалниците и тръбите при
царя и всичките люде от страна се радваха и
свиреха с тръбите. Тогава Готолия раздра дре-
15 хите си и извика: Заговор! заговор! 15 И свеще-
ник Иодай заповяда на стотниците, поставени
над силите, та им рече: Извадете я вън от реде-
вете, и който би я последвал, убий го с меч; за-
щото свещеникът беше казал: Да не бъде убита
в Господния дом. 16 И така отстъпиха й място; 16
и тя отиде през пътя на конския вход в царска-
та къща; и там биде убита. 17 Тогава Иодай на- 17
прави завет между Господа и царя и людете, че
ще бъдат Господни люде - също и между царя
и людете. 18 И всичките люде от земята влязоха 18
във Вааловото капище та го събориха, жертве-
ниците му и кумирите му изпотроших съвсем,
и Вааловия жрец Матан убиха пред жертвени-
ците. И свещеникът постави надзиратели над
Господния дом. 19 Тогава, като взе стотниците, 19
палачите, телохранителите и всичките люде от
страната, изведоха царя от Господния дом; и
дойдоха в царската къща през пътя към порта-
та на телохранителите, и той седна на царския
престол. 20 Така всичките люде от страната се 20
зарадваха, и градът се успокои; а Готолия убиха
с меч при царската къща. 21 Иоас беше на седем 21
години, когато се възцари.

12 1 В седмата година на Ииуя се възцари Иоас,
и царува четиридесет години в Ерусалим; а
името на майка му бе Савия, от Вирсавее. 2 И 2
Иоас вършеше това, което бе право пред Госпо-
да, през всичкото време, когато го наставлява-
ше свещеник Иодай. 3 Обаче високите места не 3
се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха
по високите места. 4 А Иоас рече на свещени- 4
ците: Всичките пари от посветените неща, които
се внасят в Господния дом, и парите от всеки-
го, който преминава *преброението*, и парите от
всекиго според оценката му, и всичките пари,
които би дошло някому в сърцето да принесе в
Господния дом, 5 свещениците нека ги вземат у 5
себе си, всеки от познатия си, и нека поправят
разваленото на дома, гдето се намери развале-
но. 6 Но понеже до двадесет и третата година на 6
цар Иоаса свещениците не бяха поправили раз-
валеното на дома, 7 затова цар Иоас повика све- 7
щеник Иодай и *другите* свещеници та им рече:
Защо не поправихте разваленото на дома? Се-
га, прочее, не вземайте вече пари от познатите
си, но дайте *събраното* за разваленото на дома.
8 И свещениците склониха нито да вземат ве- 8
че пари от людете, нито *да бъдат отговорни* за
поправяне разваленото на дома. 9 А свещеник 9
Иодай взе един ковчег и като отвори дупка на
капака му, тури го при олтара отдясно на входа
в Господния дом; и свещениците, които пазеха
вратата, туряха в него всичките пари, които се
внасяха в Господния дом. 10 И когато виждаха, 10
че имаше много пари в ковчега, царският сек-
ретар и първосвещеникът отиваха та завързва-
ха в мешци намерените в Господния дом пари,
като ги и броеха. 11 И даваха преброените пари 11

в ръцете на ония, които вършеха делото, които надзираваха Господния дом; а те ги издивяваха по дърводелците и строителите, които
12 работеха в Господния дом, 12 и по зидарите и по каменоделците, и за купуване дървета и дялани камъни за поправяне разваленото на Господния дом, и за всяко издивение за поправ-
13 ката на дома. 13 Но от парите, които се внасяха в Господния дом, не се направиха сребърни чаши, щипци, легени, тръби, нито какви да би-
14 ло златни съдове или сребърни съдове; 14 но даваха ги на работниците, и поправяха с тях Гос-
15 подния дом. 15 Освен това, не търсеха сметка от човеците, на които даваха парите за да се разпределят на работниците, защото постъпваха
16 честно. 16 *Обаче*, парите принасяни за престъпление и парите принасяни за грях, не се внасяха в Господния дом; те бяха за свещениците.
17 17 Тогава дойде сирийският цар Азаил та воюва против Гет и го превзе; и после Азаил обърна
18 лицето си за да дойде против Ерусалим. 18 Затова Юдовият цар Иоас взе всичките посветени неща, които бащите му Иосафат, Иорам и Охозия, Юдовите царе, бяха посветили, и посветените от него неща, и всичкото злато, което се намери в съкровищата на Господния дом и на царската къща, та ги прати на сирийския цар
19 Азаил; и той се оттегли от Ерусалим. 19 А останалите дела на Иоаса, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на
20 Юдовите царе? 20 И слугите му се подигнаха и, като направиха заговор, убиха Иоаса в къщата
21 Мило, в надолнището към Сила. 21 Защото слугите му Иозахар Симеатовият син, и Иозавад, Сомировият син, го поразиха, та умря; и погребаха го с бащите му в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Амасия.

13 1 В двадесет и третата година на Юдовия цар Иоас, Охозиевия син, се възцари Иохаз, Ииувият син, над Израиля в Самария, *и царува* се-
2 демнадесет години. 2 Той върши зло пред Господа, като последва греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израиля да гре-
3 ши; не се остави от тях. 3 Затова гневът на Господа пламна против Израиля, и Той постоянно ги предаваше в ръката на сирийския цар Азаила, и в ръката на Венадада, Азаиловия син.
4 4 Тогава Иоахаз се помоли Господу; и Господ го послуша, защото видя притеснението на Изра-
5 иля, как сирийският цар ги притесняваше. 5 (И Господ даде избавител на Израиля, така щото се отърваха изпод ръката на сирийците, та израилтяните живееха в жилищата си, както по-
6 напред; 6 обаче не се оставиха от греховете на дома на Еровоама, с които направи Израиля да греши, а в тях ходиха; и ашерата още стоеше в Самария). 7 Защото *сирийският цар* не беше 7
оставил на Иоахаза от людете повече от петдесет конници, десет колесници и десет хиляди пешаци; защото сирийският цар беше ги погубил и беше ги направил като стъпкана пръст.
8 А останалите дела на Иоахаза, и всичко що из- 8
върши и юначествата му, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?
9 И Иоахаз заспа с бащите си, и погребаха го в 9
Самария; а вместо него се възцари син му Иоас.
10 В тридесет и седмата година на Юдовия цар 10
Иоас, се възцари Иоас, Иоахазовият син, над Израиля в Самария, *и царува* шестнадесет години. 11 Той върши зло пред Господа; не се оста- 11
ви ни от един от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израиля да греши, а в тях ходи. 12 А останалите дела на Иоаса, и 12
всичко що извърши и юначеството, с което воюва против Юдовия цар Амасия, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 13 И Иоас заспа с бащите си; а на пре- 13
стола му седна Еровоам. А Иоас биде погребан в Самария с Израилевите царе. 14 В това време 14
Елисей се разболя от болестта, от която умря. И Израилевият цар слезе при него та плака над него, като рече: Татко мой! татко мой! колесница Израилева и конница негова! 15 А Елисей му 15
каза: Вземи лък и стрели. И той си взе лък и стрели. 16 Тогава рече на Израилевия цар: Ту- 16
ри ръката си на лъка. И като тури ръката си, Елисей положи ръцете си върху ръцете на царя и рече: 17 Отвори източния прозорец. И той го 17
отвори. И рече Елисей: Стреляй. И той устрели. И рече: Стрелата на Господното спасение! да! стрелата на избавлението от сирийците! защото ще поразиш сирийците в Афек докле ги довършиш. 18 Рече още: Вземи стрелите. И той 18
ги взе. Тогава рече на израилевия цар: Удряй на земята. И той удари три пъти, и престана.
19 А Божият човек се разсърди на него, и рече: 19
Трябваше да удариш пет или шест пъти; тогава щеше да удариш сирийците докле ги довършиш: но сега само три пъти ще поразиш сирийците. 20 И Елисей умря, и погребаха го. А в след- 20
ната година някои моавски чети опустошаваха земята. 21 И *неколцина израилтяни* като по- 21
гребваха един човек, ето, видяха чета; затова хвърлиха човека в гроба на Елисея. А щом стигна човекът та досегна Елисеевите кости, оживя и се изправи на краката си. 22 И сирийският 22
цар Азаил притесняваше Израиля през всичките дни на Иоахаза. 23 Но Господ им показа ми- 23
лост, пожали ги и ги прегледа заради завета Си с Авраама, Исаака и Якова; и отказа да ги изтре-

би, и не ги отхвърли още от присъствието Си;
24 [24] защото, като умря сирийският цар Азаил, и
25 вместо него се възцари син му Венадад, [25] Иоас, Иоахазовият син, взе обратно от ръката на Венадада, Азаиловия син, градовете, които *Азаил* беше отнел от ръката на баща му Иоахаза във война. Три пъти го порази Иоас, и взе обратно Израилевите градове.

14 [1] Във втората година на Израилевия цар Иоас, Иоахазовия син, се възцари Амасия, син
2 на Юдовия цар Иоас. [2] Той бе двадесет и пет години на възраст когато се възцари, и царува двадесет и девет години в Ерусалим. И името на
3 майка му бе Иоадана, от Ерусалим. [3] Той върши това, което бе право пред Господа, но не както баща си Давида; той постъпваше съвсем според
4 както бе постъпил баща му Иоас. [4] Обаче високите места не се отмахнаха; людете жертвуваха
5 и кадяха по високите места. [5] И щом се закрепи царството в ръката му, той умъртви слугите си, които бяха убили баща му царя. [6] Но ча-
6 дата на убийците не умъртви, според писаното в книгата на Моисеевия закон, гдето Господ заповядвайки, каза: Бащите да се не умъртвяват поради чадата, нито чадата да се умъртвяват поради бащите; но всеки да се умъртвява за
7 своя си грях. [7] Той изби десет души от Едома в долината на солта, и, като превзе *град* Села с бой, нарече го Иоктеил, *както се казва* и до
8 днес. [8] Тогава Амасия прати човеци до Израилевия цар Иоас, син на Иоахаза, Иуевия син да кажат: Ела да се погледнем един други в ли-
9 це. [9] А Израилевият цар Иоас прати до Юдовия цар Амасия да рекат: Ливанският трън пратил до ливанския кедър да кажат: Дай дъщеря си на сина ми за жена. Но един звяр, който бил
10 в Ливан, заминал та стъпкал тръна. [10] Ти наистина порази Едома, и надигна се сърцето ти; радвай се на славата си и седи у дома си; защо да се заплиташ за своята си вреда та да пад-
11 неш, ти и Юда с тебе? [11] Но Амасия не послуша. Прочее, Израилевият цар Иоас отиде, та се погледнаха един други в лице, той и Юдовият цар Амасия, във Ветсемес, който принадлежи
12 на Юда. [12] И Юда биде поразен пред Израиля; и
13 побягнаха всеки в шатъра си. [13] И Израилевият цар Иоас хвана във Ветсемес Юдовия цар Амасия, син на Иоаса Охозиевия син; и дойде в Ерусалим та събори четиристотин лакти от Ерусалимската стена, от Ефремовата порта до порта-
14 та на ъгъла. [14] И като взе всичкото злато и сребро, и всичките съдове, които се намериха в Господния дом и в съкровищата на царската къща,
15 тоже и заложници, върна се в Самария. [15] (А останалите дела, които извърши Иоас и юначествата му, и как воюва с Юдовия цар Амасия, не са ли написани в Книгата на летописите
16 на Израилевите царе? [16] И Иоас заспа с бащите си, и биде погребан в Самария с Израилевите царе; и вместо него се възцари син му Еровоам). [17] А след смъртта на Израилевия цар Иоас,
17 Иоахазовия син, Юдовият цар Амасия, Иоасовият син, живя петнадесет години. [18] А останалите дела на Амасия не са ли написани в Книга-
18 та на летописите на Юдовите царе? [19] И понеже
19 направиха заговор против него в Ерусалим, той побягна в Лахис; но пратиха след него в Лахис та го убиха там. [20] И докараха го на коне; и би-
20 де погребан в Ерусалим с бащите си в Давидовия град. [21] Тогава всичките Юдови люде взеха
21 Азария°, който бе шестнадесет години на възраст, та го направиха цар вместо баща му Амасия. [22] Той съгради Елат и го възвърна на Юда
22 след като *баща му* царят заспа с бащите си. [23] В
23 петнадесетата година на Юдовия цар Амасия, син на Иоаса, се възцари в Самария Еровоам, син на Израилевия цар Иоас, *и царува* четиридесет и една година. [24] Той върши зло пред Гос-
24 пода; не се остави ни от един от греховете на Еровоама Наватовия син, с които направи Израиля да греши. [25] Той възстанови границата на
25 Израиля от прохода на Емат до полското море, според словото, което Господ Израилевият Бог говори чрез слугата Си Иона Аматиевия син, пророкът, който бе от Гетефер. [26] Защото
26 Господ видя, че притеснението на Израиля беше много горчиво, понеже нямаше нито малолетен, нито пълнолетен°, който да помогне на
27 Израиля. [27] И Господ не рече да изличи изпод небето името на Израиля, но ги избави чрез ръката на Еровоама Иоасовия син. [28] А останали-
28 те дела на Еровоама, и всичко що извърши, и юначествата му, как воюва, и как възвърна на Израиля Дамаск и Емат, *които бяха подчинени* на Юда, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? [29] И Еровоам заспа с
29 бащите си Израилевите царе; и вместо него се възцари син му Захария.

15 [1] В двадесет и седмата година на Израилевия цар Еровоама, се възцари Азария, син на
2 Юдовия цар Амасия. [2] Той беше шестнадесет години на възраст когато се възцари, и царува петдесет и две години в Ерусалим; и името на майка му бе Ехолия, от Ерусалим. [3] Той
3 върши това, което бе право пред Господа, напълно според както беше сторил баща му Ама-

14.21 В гл. 15:13 и 2 Лет. 26:1, Озия. **26** Еврейски: Нито затворен, нито свободен.

4 сия. [4] Но високите места не се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха по високите места.
5 [5] Но Господ порази царя, така щото той остана прокажен до деня на смъртта си, та живееше в отделна къща. А царският син Иотам бе
6 домовладетел, и съдеше людете на земята. [6] А останалите дела на Азария, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? [7] И Азария заспа с бащите си, и погребаха го с бащите му в Давидовия
7 8 град; и вместо него се възцари син му Иотам. [8] В тридесет и осмата година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израиля в Самария Захария Еровоамовият син, *и царува* шест месеца.
9 [9] Той върши зло пред Господа, както сториха бащите му; не се остави от греховете на Еровоама Наватовия син, с които направи Израиля да греши. [10] А Салум, Явисовият син, направи заговор против него, и порази го пред людете и го уби; и вместо него сам се възцари. [11] А
11 останалите дела на Захария, ето, написани са в Книгата на летописите на Израилевите царе.
12 [12] Това беше *изпълнение на* словото, което Господ говори на Ииуя като рече: Твоите синове ще седят на Израилевия престол до четвъртото
13 поколение. Така и стана. [13] Салум, Явисовият син, се възцари в тридесет и деветата година на Юдовия цар Озия°, и царува един месец в Са-
14 мария. [14] Защото Манаим, Гадииният син, като излезе от Терса, дойде в Самария, и като порази Самума, Явисовия син в Самария и го уби,
15 сам се възцари вместо него. [15] А останалите дела на Салума, и заговорът, който направи, ето, написани са в Книгата на летописите на Изра-
16 илевите царе. [16] Тогава Манаим порази Тапса и всичко що бе в нея, и околностите й, от Терса. Порази я понеже не му отвориха; и разпра
17 всички бременни жени в нея. [17] В тридесет и деветата година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израиля Манаим, Гадииният син, *и ца-*
18 *рува* десет години в Самария. [18] Той върши зло пред Господа; през целия си живот не се оставяше от греховете на Еровоама, Наватовия син, с
19 които направи Израиля да греши. [19] Тогава асирийският цар Фул дойде против земята; а Манаим даде на Фула хиляда таланта сребро, за да му помогне да закрепи царството в ръката си.
20 [20] И Манаим с насилие събра среброто от Израиля, от всичките големи богаташи по петдесет сребърни сикли, за да даде на асирийския цар. И така асирийският цар се върна, и не остана
21 там в земята. [21] А останалите дела на Манаима, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?
22 [22] И Манаим заспа с бащите си; и вместо него се 22
възцари син му Факия. [23] В петдесетата година 23
на Юдовия цар Азария, се възцари над Израиля в Самария Факия, Манаимовият син, *и царува* две години. [24] Той върши зло пред Господа; 24
не се остави от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израиля да греши.
[25] И полководецът му Факей, Ромелиевият син, 25
направи заговор против него та го порази в Самария, във вътрешната царска къща, с Аргова и Арие, като имаше със себе си и петдесет мъже от галаадците; и уби го та сам се възцари вместо него. [26] А останалите дела на Факия, и всичко 26
що извърши, ето, написани са в Книгата на летописите на Израилевите царе. [27] В петдесет и 27
втората година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израиля в Самария Факей, Ромелиевият син, *и царува* двадесет години. [28] Той вър- 28
ши зло пред Господа; не се остави от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израиля да греши. [29] В дните на Израилев- 29
ия цар Факей, дойде асирийският цар Теглатфеласар та превзе Иион, Авел-вет-мааха, Янох, Кадес, Асор, Галаад и Галилея цялата Нефталимова земя, и заведе *жителите* им пленници в Асирия. [30] А Осия, син на Ила, направи заговор 30
против Факея Ромелиевия син и като го порази, уби го, и сам се възцари вместо него в двадесетата година на Иотама, Озиевия син. [31] А 31
останалите дела на Факея, и всичко що извърши, ето написани са в Книгата на летописите на Израилевите царе. [32] Във втората година на Из- 32
раилевия цар Факей, Ромелиевия син, се възцари Иотам, син на Юдовия цар Озия. [33] Той беше 33
двадесет и пет години на възраст, когато се възцари и царува шестнадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Еруса Садокова дъщеря. [34] Той върши това, което бе право пред Гос- 34
пода; постъпваше съвсем както бе направил баща му Озия. [35] Но високите места не се отмах- 35
наха; людете още жертвуваха и кадяха по високите места. Той построи горната порта на Господния дом. [36] А останалите дела на Иотама, и 36
всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? [37] В онова 37
време Господ почна да праща против Юда сирийския цар Расин и Факея, Ромелиевия син.
[38] А Иотам заспа с бащите си и биде погребан с 38
бащите си в града на баща си Давида; и вместо него се възцари син му Ахаз.

16 [1] В седемнадесетата година на Факея, Ромелиевия син, се възцари Ахаз, син на Юдовия
2 цар Иотам. [2] Ахаз бе двадесет години на възраст, когато се възцари, и царува шестнадесет

15.13 В гл. 14:21 и ст. 1, 6, 7, 8, 17 и 27, Азария.

години в Ерусалим; но не върши това, което
бе право пред Господа своя Бог, както баща
3 му Давид, 3 но ходи в пътя на Израилевите цa-
ре, и даже преведе сина си през огъня според
мерзостите на народите, които Господ изпъди
4 пред израилтяните. 4 Той жертвуваше и каде-
ше по високите места, и по върховете и под
5 всяко зелено дърво. 5 Тогава сирийският цар
Расин и Израилевият цар Факей, Ромелиевият
син, дойдоха в Ерусалим да воюват, и обсади-
6 ха Ахаза, но не можаха да му надвият. 6 В онова
време сирийският цар Расин възвърна Елат
под Сирия, и изпъди юдеите из Елат; а сирий-
ците дойдоха в Елат та живееха там, *където са*
7 и до днес. 7 Затова Ахаз прати човеци до аси-
рийския цар Теглат-феласар да кажат: Аз съм
твой слуга и твой син; възлез да ме избавиш от
ръката на сирийския цар и от ръката на Изра-
8 илевия цар, които се подигнаха против мене. 8 И
Ахаз взе среброто и златото, което се намери
в Господния дом и в съкровищата на царската
къща, та ги прати подарък на асирийския цар.
9 9 И асирийският цар го послуша и възлезе про-
тив Дамаск та го превзе, и отведе *жителите* му
10 в Кир, а Расина уби. 10 А когато цар Ахаз отиде
в Дамаск да посрещне асирийския цар Теглат-
феласар, видя жертвеника в Дамаск; и цар Ахаз
изпрати на свещеника Урия образа на жертве-
ника, и рисунка на него, точно според направа-
11 та му. 11 И свещеник Урия направи жертвеник
точно според това, което цар Ахаз прати от Да-
маск; така го направи свещеник Урия догде се
12 върна цар Ахаз от Дамаск. 12 И когато се върна
царят от Дамаск, видя жертвеника; и царят се
приближи при жертвеника та направи принос
13 върху него. 13 И върху *тоя* жертвеник изгори
всеизгарянето си и хлебния си принос, и изля
възлиянието си, и поръси кръвта на примири-
14 телните си приноси. 14 А медният олтар, който
бе пред Господа, премести от лицето на дома,
от *мястото му* между жертвеника и Господния
дом, и го постави на северната страна от жерт-
15 веника. 15 И цар Ахаз заповяда на свещеника
Урия, казвайки: На великия жертвеник прина-
сяй утрешното всеизгаряне, вечерния хлебен
принос, царското всеизгаряне и хлебен принос,
с всеизгарянето *принасяно* от всичките люде на
земята и хлебния им принос и възлиянията им,
и ръси и върху него всичката кръв на всеизга-
рянето и всичката кръв на жертвата; а медни-
ят олтар ще служи за мене за да се допитвам
16 *до Господа*. 16 И свещеник Урия стори така, точ-
17 но според както му заповяда цар Ахаз. 17 А цар
Ахаз отсече страничните плочи на подножията,
и дигна от тях умивалника; и свали морето от
медните волове, които бяха под него, та го ту-
ри на каменен под. 18 И покрития път за събота- 18
та, който бяха построили в къщата, и външния
вход за царя, премести в Господния дом, пора-
ди асирийския цар. 19 А останалите дела, които 19
извърши Ахаз, не са ли написани в Книгата на
летописите на Юдовите царе? 20 И Ахаз заспа с 20
бащите си, в Давидовия град; а вместо него се
възцари син му Езекия.

17 1 В дванадесетата година на Юдовия цар
Ахаз, се възцари в Самария над Израиля Осия,
син на Ила, *и царува* девет години. 2 Той върши 2
зло пред Господа, обаче, не както Израилеви-
те царе, които бяха преди него. 3 Против него 3
възлезе асирийският цар Салманасар, комуто
Осия стана слуга, като му даваше данък. 4 А *след* 4
време асирийският цар откри заговор в Осия,
защото той бе пратил човеци до египетския цар
Сов, и не беше дал данък на асирийския цар,
както беше правил всяка година; затова аси-
рийският цар го затвори и върза в тъмница. 5 И 5
асирийският цар опустошаваше цялата земя, и
като отиде в Самария обсаждаше я три годи-
ни. 6 В деветата година на Осия, асирийският 6
цар превзе Самария, отведе Израиля в плен в
Асирия, и засели ги в Ала и в Авор при река-
та Гозан и в мидските градове. 7 А това стана, 7
защото израилтяните бяха съгрешили на Гос-
пода своя Бог, Който ги изведе от Египетската
земя, изпод ръката на египетския цар Фараона,
като бяха почитали други богове, 8 и бяха ходи- 8
ли в наредбите на народите, които Господ из-
пъди пред израилтяните, и *в наредбите*, които
Израилевите царе узаконих. 9 И израилтяните 9
бяха вършили скришно работи, които не бяха
прави пред Господа техния Бог, и бяха си стро-
или високи места във всичките си градове, от
стражарска кула до укрепен град. 10 Също бяха 10
си издигали кумири и ашери върху всеки висок
хълм и под всяко зелено дърво; 11 и там бяха хо- 11
дили по всичките високи места, както народи-
те, които Господ изпъди пред тях, и бяха вър-
шили зли дела, с които разгневяваха Господа,
12 и бяха служили на идолите, за които Господ 12
им беше казал: Не вършете това нещо. 13 Но пак 13
чрез всичките пророци и всичките гледачи Гос-
под беше предупреждавал Израиля и Юда, каз-
вайки: Върнете се от злите си пътища, и пазе-
те Моите заповеди и Моите повеления, съвър-
шено според закона, който дадох на бащите ви,
и който ви пратих чрез слугите Си пророците.
14 При все това, те не бяха послушали, но бяха 14
закоравили врата си както врата на бащите им,
които не повярваха в Господа своя Бог. 15 Бя- 15
ха отхвърляли повеленията Му и завета, който

направи с бащите им, и заявленията, с които им
заявяваше, и бяха последвали идолите° и ста-
нали суетни, и бяха последвали народите около
тях, за които Господ им беше заповядал да не
16 правят както тях. [16] И бяха оставили всичките
заповеди на Господа своя Бог та си бяха нап-
равили две леяни телета, направили бяха ашери,
и се кланяли на цялото небесно множество, и
17 бяха служили на Ваала. [17] Те бяха превеждали
синовете си и дъщерите си през огъня, чародей-
ствували и гадаели, и продавали себе си да вър-
шат зло пред Господа та бяха Го разгневявали.
18 [18] Затова, Господ се разгневи много против Из-
раиля и ги отхвърли от лицето Си; остана са-
19 мо едното Юдово племе. [19] Па и Юда не беше
опазил заповедите на Господа своя Бог, но бяха
ходили в наредбите, които Израил беше узако-
20 нил. [20] Господ, прочее, отхвърли целия Изра-
илев род, унижи ги, и ги предаде в ръката на раз-
грабителите, докле ги отхвърли от лицето Си.
21 [21] Защото отцепи Израиля от Давидовия дом; и
те направиха Еровоама, Наватовия син, цар; и
Еровоам оттегли Израиля та да не следват Гос-
22 пода и направи ги да извършат голям грях. [22] И
израилтяните бяха ходили във всичките грехо-
ве, които Еровоам извърши; не се оставяха от
23 тях [23] докле Господ не отхвърли Израиля от ли-
цето Си, както беше говорил чрез всичките Си
слуги пророците. Така Израил биде отведен от
24 своята земя в Асирия, *където е* и до днес. [24] То-
гава асирийският цар доведе *люде* от Вавилон,
от Хута, от Ава, от Елат и от Сефаруим та ги за-
сели в самарийските градове вместо израилтя-
ните; и те усвоиха Самария и населиха се в гра-
25 довете й. [25] А в началото на заселването си там,
те не се бояха от Господа; затова Господ пра-
ти между тях лъвове, които убиваха някои от
26 тях. [26] По тая причина те говориха на асири-
йския цар, казвайки: Людете, които ти пресели и
постави в самарийските градове, не знаят нач-
ина *на служене* на местния Бог затова Той прати
лъвове между тях, и, ето, убиват ги, понеже не
27 знаят начина *на служене* на местния Бог. [27] То-
гава асирийският цар заповяда, казвайки: Заве-
дете там един от свещениците, които запле-
нихме от там; и нека идат *пак* и да се заселят там,
и свещеникът нека ги научи начина *на служене*
28 на местния Бог. [28] И така, един от свеще-
ниците, които те бяха запленили от Самария, дой-
де та се засели във Ветил, и поучаваше ги как
29 да се боят от Господа. [29] Обаче *людете от* всеки
народ поставиха свои богове, *людете от* всеки
народ в градовете, гдето живееха, и туриха ги в
капищата по високите места, които самаряните
бяха построили. [30] Вавилонските мъже пос- 30
тавиха Сокхот-венот, а хутайските мъже пос-
тавиха Нергал, ематските мъже поставиха Асима,
[31] авците поставиха Ниваз и Тартак, и сефару- 31
имците горяха децата си на огън за сефаруим-
ските богове Адрамелех и Анамелех. [32] Така те 32
се бояха от Господа, и си поставиха свещени-
ци за високите места от всякакви люде между
тях, които служеха за тях в капищата по висо-
ките места. [33] Бояха се от Господа, и на своите 33
си богове служеха според обичая на народите,
измежду които бяха преселени. [34] Дори до днес 34
постъпват според по-предишните обичаи: не се
боят от Господа, а нито постъпват според свои-
те си повеления и според своите си съдби, нито
според закона и заповедта, която Господ даде
на потомците на Якова, когото нарече Израил,
[35] с които Господ бе направил завет, като им за- 35
повяда казвайки: Да се не боите от други бого-
ве, нито да им се кланяте, нито да им служите,
нито да им жертвувате; [36] но от Господа, Който 36
ви изведе из Египетската земя с голяма сила и с
издигната мишца, от Него да се боите, Нему да
се кланяте и Нему да принасяте жертва. [37] И да 37
внимавате да изпълнявате всякога повелениято,
съдбите, закона и заповедта, които Той на-
писа за вас; а от други богове да се не боите. [38] И 38
да не забравяте завета, който направих с вас;
и да не се боите от други богове. [39] Но от Гос- 39
пода вашия Бог да се боите; и Той ще ви изба-
ви от ръката на всичките ви неприятели. [40] Те, 40
обаче, не послушаха, но постъпваха според по-
предишните си обичаи. [41] И така, тия народи се 41
бояха от Господа, и служеха на своите идоли;
също и чадата им и внуците им постъпват до
днес както постъпваха бащите им.

18 [1] В третата година на Израилевия цар Осия,
Иловия син, се възцари Езекия, син на Юдовия
цар, Ахаз. [2] Той беше двадесет и пет години на 2
възраст, когато се възцари, и царува двадесет
и девет години в Ерусалим; а името на майка
му беше Авия, Захариева дъщеря. [3] Той върши 3
това, което бе право пред Господа, напълно
както извърши баща му Давид: [4] събори висо- 4
ките места, изпотроши кумирите, изсече ашерите
и сломи медната змия, която Моисей беше на-
правил, защото дори до онова време израилтя-
ните й кадяха; и нарече я Нехущан°. [5] На Гос- 5
пода Израилевия Бог упова. Нямаше подобен
нему между всичките Юдови царе, ни между
ония, които бяха подир него, нито преди него;
[6] защото се прилепи към Господа, не престана 6
да Го следва, но опази заповедите, които Гос-
под даде на Моисея. [7] И Господ бе с него; къде- 7

17.15 Еврейски: Суетите. **18.4** Т.е., Късче мед.

то и да излизаше, той благоуспяваше; и въстана
против асирийския цар, и не му слугуваше вече.
8 [8] Той порази филистимците до Газа и до околностите й, от стражарска кула до укрепен град.
9 [9] А в четвъртата година на цар Езекия, която бе седмата година на Израилевия цар Осия, син на Ила, асирийският цар Салманасар възлезе против Самария и я обсаждаше. 10 [10] След три години я превзе; в шестата година на Езекия, която бе деветата година на Израилевия цар Осия, Са-
11 мария бе превзета. [11] И асирийският цар отведе Израиля в плен в Асирия, и ги настани в Ала и в Авор при реката Гозан и в мидските гра-
12 дове; [12] защото не послушаха гласа на Господа своя Бог, но престъпиха завета Му, - всичко, което Господният слуга Моисей заповяда, - и
13 не послушаха, и нито го извършиха. [13] А в четиринадесетата година на цар Езекия, асирийският цар Сенахирим възлезе против всичките
14 укрепени Юдови градове и ги превзе. [14] Тогава Юдовият цар Езекия прати до асирийския цар в Лахис да кажат: Съгреших; върни се от мене; каквото ми наложиш ще го нося. И тъй, асирийският цар наложи на Юдовия цар Езекия триста таланта сребро и тридесет таланта зла-
15 то. [15] И Езекия му даде всичкото сребро, което се намери в Господния дом и в съкровищата
16 на царската къща. [16] В това време Езекия откова *златото от* вратите на Господния храм и *от* стълбовете, които той, Юдовият цар Езекия, бе обковал *със злато*, и го даде на асирийския цар.
17 [17] Но асирийският цар прати от Лахис Тартана, Рапсариса и Рапсака с голяма войска при цар Езекия в Ерусалим. А те възлязоха и дойдоха в Ерусалим. И когато стигнаха, дойдоха та застанаха при водопровода на горния водоем, който
18 е по друма към тепавичарската нива. [18] И когато извикаха към царя, излязоха при тях управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син и секретарят Шевна, и летописецът Иоах, Аса-
19 фовият син. [19] Тогава Рапсак им рече: Кажете сега на Езекия: Така казва великият цар, асирийският цар, каква е тая увереност, на която
20 уповаваш? [20] Ти казваш: *Имам* благоразумие и сила за воюване. Но това са само лицемерни думи. На кого, прочее, се надяваш та си въстанал
21 против мене? [21] Виж, ти се надяваш, *като че ли* на тояга, на оная строшена тръстика на Египет, на която, ако се опре някой, ще се забучи в ръката му та ще я промуши. Такъв е египетският цар Фараон за всички, които се надяват на него.
22 [22] Но ако ми речете: На Господа нашия Бог уповаваме, то Той не е ли Оня, Чиито високи места и жертвеници премахна Езекия, като рече
на Юда и на Ерусалим: Пред тоя олтар в Ерусалим се покланяйте? 23 [23] Сега, прочее, дай *човеци в* залог на господаря ми асирийския цар; а аз ще ти дам две хиляди коне, ако можеш от своя страна да поставиш на тях ездачи. 24 [24] Как тогава ще отблъснеш един военачалник измежду най-низките слуги на господаря ми? Но пак уповаваш на Египет за колесници и за конници! 25 [25] Без *волята* на Господа ли възлязох сега на това място за да го съсипя? Господ ми рече: Възлез против тая земя та я съсипи. 26 [26] Тогава Елиаким, Хелкиевият син, Шевна и Иоах рекоха на Рапсака: Говори, молим, на слугите си на сирийски, защото го разбираме; недей ни говори на юдейски, та да чуят людете, които са на стената. 27 [27] Но Рапсак им рече: Да ли ме е пратил господарят ми *само* при твоя господар и при тебе да говоря тия думи? не *ме ли е изпратил* при мъжете, които седят на стената, за да ядат с вас заедно изпражненията си и да пият пикочта си?
28 [28] Тогава Рапсак застана та извика на юдейски със силен глас, като говори, казвайки: Слушайте думата на великия цар, асирийския цар: 29 [29] така казва царят: Да ви не мами Езекия. Защото той не ще може да ви избави от ръката ми. 30 [30] И да ви не прави Езекия да уповавате на Господа, като казва: Господ непременно ще ни избави, и тоя град няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар. 31 [31] Не слушайте Езекия, защото така казва асирийският цар: Направете спогодба с мене и излезте при мене, и яжте всеки от лозето си, и всеки от смокинята си, и пийте всеки от водата на щерната си 32 [32] докле дойда и ви заведа в земя подобна на вашата земя, земя изобилваща с жито и вино, земя изобилваща с хляб и лозя, земя изобилваща с дървено масло и мед, за да живеете и да не умрете; и не слушайте Езекия, когато би ви убеждавал, като казва: Господ ще ни избави. 33 [33] Някой от боговете на народите избавил ли е земята си от ръката на асирийския цар? 34 [34] Где са боговете на Емат и Арфад˚? Где са боговете на Сефаруим, на Ена и на Ава? Избавиха ли те Самария от ръката ми? 35 [35] Кои измежду всичките богове на *разните* страни са избавили земята си от моята ръка, та да избави Иеова Ерусалим от ръката ми? 36 [36] А людете мълчаха, и не му отговориха ни дума, защото царят беше заповядал, казвайки: Да му не отговаряте. 37 [37] Тогава управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син, и секретарят Шевна, и летописецът Иоах, Асафовият син, дойдоха при Езекия с раздрани дрехи та му известиха Рапсаковите думи.

[1] А когато цар Езекия *чу думите му*, раздра **19**

34 В изданието от 1940 г. Аршад, вероятно печатна грешка.

дрехите си, покри се с вретище и влезе в Господния дом. 2 И прати управителя на двореца
2 Елиаким, секретаря Шевна и старшите свещеници, покрити с вретища, при пророк Исаия
3 Амосовия син. 3 И рекоха му: Така казва Езекия: Ден на скръб, на изобличение и на оскърбление е тоя ден, защото настана часа да се ро-
4 дят децата, но няма сила за раждане. 4 Може би Господ твоят Бог ще чуе всичките думи на Рапсака, когото господарят му асирийският цар прати да укорява живия Бог, и ще изобличи думите, които Господ твоят Бог чу; затова, възне-
5 си молба за остатъка що е оцелял. 5 И тъй слу-
6 гите на цар Езекия отидоха при Исаия, 6 И Исаия им рече: Така да кажете на господаря си: Така казва Господ: Не бой се от думите, които си чул, с които слугите на асирийския цар Ме по-
7 хулиха. 7 Ето, Аз ще туря в него *такъв* дух, щото, като чуе слух, ще се върне в своята земя; и ще го направя да падне от нож в своята земя.
8 8 И така, Рапсак, като се върна, намери, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото
9 бе чул, че той заминал от Лахис. 9 И *царят*, когато чу да казват за етиопския цар Тирак: Ето, излязъл да воюва против тебе, прати пак по-
10 сланици до Езекия, казвайки: 10 Така да говорите на Юдовия цар Езекия, да речете: Твоят Бог, на Когото уповаваш, да те не мами, като казва: Ерусалим няма да бъде предаден в ръката
11 на асирийския цар. 11 Ето, ти чу какво направили асирийските царе на всичките земи, как ги обрекли на изтребление; та ти ли ще се избави-
12 ш? 12 Боговете на народите избавиха ли ония, които бащите ми изтребиха, Гозан, Харан, Ре-
13 сеф и еденяните, които бяха в Таласар? 13 Где е ематският цар, арфадският цар и царят на града Сефаруим, на Ена и на Ава? 14 А когато Езе-
14 кия взе писмото от ръката на пратениците та го прочете, Езекия възлезе в Господния дом и
15 го разгъна пред Господа. 15 И Езекия се помоли пред Господа, като каза: Господи Боже Израилев, Който седиш между херувимите, Ти и само Ти си Бог на всичките земни царства; Ти си
16 направил небето и земята. 16 Приклони, Господи, ухото Си и чуй; отвори Господи очите Си и виж; и чуй думите, с които Сенахирим изпрати
17 тогоз да похули живия Бог. 17 Наистина, Господи, асирийските царе запустиха народите и зе-
18 мите им; 18 и хвърлиха в огън боговете им, защото не бяха богове, но дело на човешки ръце,
19 дървета и камъни; затова ги погубиха. 19 Сега, прочее, Господи Боже наш, отърви ни, моля Ти се, от ръката му, за да познаят всичките земни царства, че Ти си Господ, единственият Бог.
20 Тогава Исаия, Амосовият син, прати до Езе- 20
кия да кажат: Така казва Господ Израилевият Бог: Чух това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим. 21 Ето сло- 21
вото, което Господ изговори за него: - Презря те, присмя ти се, девицата, сионовата дъщеря; Зад *гърба* ти поклати глава ерусалимската дъщеря. 22 Кого си обидил и похулил ти? И про- 22
тив Кого си говорил с висок глас И си надигнал нагоре очите си? Против Светия Израилев.
23 Господа си обидил ти чрез посланиците си, 23
като си рекъл: С множеството на колесниците си възлязох аз Върху височината на планините, Върху уединенията на Ливан: И ще изсека високите му кедри, Отборните му елхи; И ще вляза в най-крайното помещение по него, В леса на неговия Кармил. 24 Аз изкопах, и пих чужди 24
води; И със стъпалото на нозете си Ще пресуша всичките реки на Египет˚. 25 Не си ли чул, че Аз 25
съм наредил това отдавна, и от древни времена съм начертал това? А сега го изпълних, Така щото ти да обръщаш укрепени градове в купове развалини. 26 Затова жителите им станаха без- 26
силни, Уплашиха се и посрамиха се; Бяха като трева на полето, като зеленина, Като трева на къщния покрив, И *жито* препълнено преди да стане стъбло. 27 Но Аз зная жилището ти, Изли- 27
зането ти и влизането ти, И убийството ти против Мене, 28 Понеже буйството ти против Мене, 28
И надменността ти стигнаха до ушите Ми, Затова ще туря куката Си в ноздрите ти, И юздата Си в устните ти, Та ще те върна през пътя, по който си дошъл. 29 И това ще ти бъде знаме- 29
нието: Тая година ще ядете това, което е саморасло, Втората година това, което израства от същото; А третата година посейте и пожънете, Насадете лозя и яжте плода им. 30 И оцелялото 30
от Юдовия дом, Което е останало, пак ще пуска корени долу, И ще дава плод горе. 31 Защото из 31
Ерусалим ще излезе остатък, И из хълма Сион оцелялото. Ревността на Господа на Силите ще извърши това. 32 Затова, така казва Господ за 32
асирийския цар: Няма да влезе в тоя град, Нито ще хвърли там стрела, Нито ще дойде пред него с щит, Нито ще издигне против него могила. 33 По пътя, през който е дошъл, по него ще 33
се върне, И в тоя град няма да влезе, казва Господ; 34 Защото ще защитя тоя град за да го изба- 34
вя, Заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. 35 И в същата нощ ангел Господен излезе та 35
порази сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан; и когато станаха *хора* на сутринта, ето, всички ония бяха мъртви трупове. 36 И 36
тъй, асирийският цар Сенахирим си тръгна та

19.24 Или: Обсадените.

37 отиде, върна се, и живееше в Ниневия. 37 А като се кланяше в капището на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар го убиха с нож; и побягнаха в араратската земя. А вместо него се възцари син му Есарадон.

20 1 В това време Езекия се разболя до смърт; и пророк Исаия, Амосовият син, дойде при него та му рече: Така казва Господ, нареди за дома
2 си, понеже ще умреш и няма да живееш. 2 Тогава *царят* обърна лицето си към стената та се по-
3 моли Господу, казвайки: 3 Моля Ти се, Господи, спомни си сега как ходих пред Тебе с вярност и с цяло сърце, и върших това, което е угодно
4 пред Тебе. И Езекия плака горко. 4 А преди да беше излязъл Исаия до средната част на града,
5 Господното слово дойде към него и рече: 5 Върни се та кажи на вожда на Моите люде, Езекия, така казва Господ, Бог на баща ти Давида: Чух молитвата ти, видях сълзите ти; ето Аз ще те изцеля; след три дена ще възлезеш в Господ-
6 ния дом. 6 Ще приложа на живота ти петнадесет години; и ще избавя тебе и тоя град от ръката на асирийския цар; и ще защитя тоя град заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. 7 То-
7 гава Исаия каза: Вземете низаница смокини. И взеха та я туриха на цирея; и *царят* оздравя.
8 8 А Езекия беше казал на Исаия: Какво ще бъде знамението, че Господ ще ме изцели, и че след
9 три дена ще отида в Господния дом? 9 И Исаия беше рекъл: Ето какво ще ти бъде знамението от Господа, че Господ ще извърши това, което каза: *избери* - да напредне ли сянката десет стъ-
10 пала, или да се върне надире десет стъпала? 10 И Езекия отговори: Лесно нещо е да слезе сянката десет стъпала; не, но нека се върне сянката де-
11 сет стъпала надире. 11 И пророк Исаия извика към Господа; и Той върна сянката десет стъпала надире, по които беше слезнала върху слън-
12 чевия часовник на Ахаза. 12 В онова време вавилонският цар Веродах-валадан˚, Валадановият син, прати писмо и подарък на Езекия, защото
13 чу, че Езекия бил се разболял. 13 И Езекия ги изслуша, и показа им цялата къща със скъпоценните си вещи - среброто и златото, ароматите и скъпоценните масла, целия си оръжеен склад, и всичко каквото се намираше между съкровищата му; в къщата му и в цялото му владение не
14 остана нищо, което Езекия не им показа. 14 Тогава дойде пророк Исаия при цар Езекия та му рече: Какво казаха тия човеци? и от где дойдоха при тебе? И Езекия рече: От далечна земя идат,
15 от Вавилон. 15 Тогава каза: Що видяха в къщата ти? И Езекия отговори: Видяха всичко що има в къщата ми; няма нищо между съкровищата ми, което не им показах. 16 Тогава Исаия рече на 16
Езекия: Слушай Господното слово: 17 Ето, идат 17
дни, когато всичко що е в къщата ти, и каквото бащите ти са събрали до тоя ден, ще се пренесе у Вавилон; няма да остане нищо, казва Господ.
18 И ще отведат от синовете, които ще излязат 18
от тебе, които ще родиш; и те ще станат скопци˚ в палата на вавилонския цар. 19 Тогава Езе- 19
кия рече на Исаия: Добро е Господното слово, което ти изрече. Прибави още: Не е ли тъй, щом в моите дни ще има мир и вярност? 20 А остана- 20
лите дела на Езекия, и всичкото му юначество, и как направи водоема и водопровода та доведе вода в града, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? 21 И Езекия заспа 21
с бащите си; и вместо него се възцари син му Манасия.

21 1 Манасия бе дванадесет години на възраст, когато се възцари, и царува петдесет и пет години в Ерусалим; а името на майка му бе Ефсива.
2 Той върши зло пред Господа според мерзости- 2
те на народите, които Господ изпъди пред израилтяните. 3 Устрои изново високите места, ко- 3
ито баща му Езекия бе съборил, издигна жертвеници на Ваала и направи ашера, както Израилевият цар Ахаав беше сторил, и се кланяше на цялото небесно множество и им служеше.
4 Тоже издигна жертвеници в Господния дом, за 4
който Господ беше казал: В Ерусалим ще настаня името Си. 5 Издигна жертвеници и на цяло- 5
то небесно множество вътре в двата двора на Господния дом. 6 И преведе сина си през огъ- 6
ня, още упражняваше предвещания и употребяваше гадания, и си служеше със запитвачи на зли духове и с врачове; той извърши голя-
мо зло пред Господа та Го разгневи. 7 И ваяни- 7
ят идол на ашерата, който направи, постави в дома, за който Господ каза на Давида и на сина му Соломона: В тоя дом, и в Ерусалим, който избрах от всичките Израилеви племена, ще настаня името Си до века; 8 и няма вече да на- 8
правя нозете на Израиля да блуждаят вън от земята, която дадох на бащите им, само ако внимават да вършат всичко що им заповядах, напълно според закона, който слугата Ми Моисей им даде. 9 Но не послушаха; а Манасия го 9
подмами да вършат по-лошо от народите, които Господ погуби пред израилтяните. 10 Тогава 10
Господ говори чрез слугите Си пророците, казвайки: 11 Понеже Юдовият цар Манасия стори 11
тия мерзости, и извърши повече зло от всичко, което извършиха аморейците, които бяха преди него, и чрез идолите си направи и Юда да съгреши, 12 затова, така казва Господ Израи- 12

20.12 Или: Мородох-валадан. **18** Или: Камериери.

левият Бог: Ето Аз нанасям такова зло на Ерусалим и на Юда, щото на всеки, който чуе за
13 него, ще му писнат и двете уши. 13 И ще простра върху Ерусалим *същата мерилна* връв, *която прострях* върху Самария, и *същия* отвес, *който прострях* върху Ахавовия дом; и ще избърша Ерусалим както избърсва някой едно блю-
14 до, и като го избърше, обръща го наопаки. 14 И ще отхвърля останалите от наследството Си, и ще ги предам в ръката на неприятелите им; и те ще бъдат разграбени и пленявани от всички-
15 те си неприятели, 15 защото вършеха зло пред Мене и Ме разгневяваха от деня, когато бащите им излязоха из Египет, до днес. 16 При това,
16 освен греха, с който направи Юда да съгреши като върши зло пред Господа, Манасия проля и твърде много невинна кръв, докле напълни
17 Ерусалим от единия край до другия. 17 А останалите дела на Манасия, и всичко що извърши, и грехът, който стори, не са ли написани в Кни-
18 гата на летописите на Юдовите царе? 18 И Манасия заспа с бащите си, и биде погребан в градината на своята къща, в градината на Оза; и
19 вместо него се възцари син му Амон. 19 Амон бе двадесет и две години на възраст, когато се възцари, и царува две години в Ерусалим; а името на майка му бе Месулемета, дъщеря на Аруса от Иотева. 20 Той върши зло пред Господа,
21 както стори баща му Манасия. 21 Ходи напълно в пътя, в който ходи баща му, и служи на идолите, на които служеше баща му, та им се
22 поклони. 22 И остави Господа Бога на бащите
23 си, и не ходи в Господния път. 23 А слугите на Амона направиха заговор против него та убиха царя в собствената му къща. 24 Обаче, люде-
24 те от страната избиха всичките, които бяха направили заговора против цар Амона; и людете от страната направиха сина му Иосия цар вместо него. 25 А останалите дела, които извърши
25 Амон, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? 26 И погребаха го в гроба
26 му в градината на Оза; и вместо него се възцари син му Иосия.

22 1 Иосия бе осем години на възраст когато се възцари, и царува в Ерусалим тридесет и една година; а името на майка му бе Иедида, дъщеря
2 на Адаия от Васкат. 2 Той върши това, което бе право пред Господа, като ходи напълно в пътя на баща си Давида, без да се отклони на дясно
3 или на ляво. 3 И в осемнадесетата година на цар Иосия, царят прати в Господния дом секретаря Сафан, син на Азалия, Месуламовия син, и му
4 каза: 4 Иди при първосвещеника Хелкия та *му речи* да изброи внесените в Господния дом па-
5 ри, които вратарите са събрали от людете, 5 и нека ги предадат в ръката на работниците, които надзиравт Господния дом; а те нека ги дадат на работниците, които са в Господния дом,
6 за да поправят разваленото на дома, - 6 на дърводелците, на строителите и на зидарите, - и за да купят дървета и дялани камъни за да поправят дома. 7 Обаче, не държаха с тях никак-
7 ва сметка за предаваните в ръцете им пари, защото постъпваха честно. 8 Тогава първосвеще-
8 никът Хелкия каза на секретаря Сафан: Намерих книгата на закона в Господния дом. И Хелкия даде книгата на Сафана, който я прочете.
9 9 И секретарят Сафан отиде при царя и доло-
10 жи на царя, казвайки: Слугите ти иждивиха парите, които намериха в дома, като ги предадоха в ръката на работниците, които надзиравт Господния дом. 10 Тоже секретарят Сафан из-
11 вести на царя, казвайки: Свещеник Хелкия ми даде една книга. И Сафан я прочете пред царя.
11 А царят, като чу думите на книгата на зако-
12 на, раздра дрехите си. 12 Тогава царят заповя-
13 да на свещеника Хелкия, на Ахикама Сафановия син, на Аховора Михеевия син, на секретаря Сафан, и на царския слуга Асаия, казвайки: 13 Идете, допитайте се до Господа за мене, за
людете и за целия Юда, относно думите на тая книга, която се намери; защото голям е Господният гняв, който е пламнал против нас, понеже
бащите ни не послушаха думите на тая книга та да постъпват напълно според както е писано за нас. 14 И така, свещеник Хелкия, Ахикам,
14 Аховор, Сафан и Асаия отидоха при пророчицата Олда, жена на одеждопазителя Селум, син на Текуя, Арасовия син. А тя живееше в Ерусалим, във втория участък; и те говориха с нея.
15 15 И тя им рече: Така казва Господ Израилевият Бог: Кажете на човека, който ви е пратил до
16 Мене: 16 Така казва Господ: Ето, Аз ще докарам злото на това място и на жителите му, според всичко което е писано в книгата, която Юдовият цар е прочел. 17 Понеже Ме оставиха и кадя-
17 ха на други богове, та Ме разгневиха с всичките дела на ръцете си, затова гневът Ми ще пламне
18 против това място, и няма да угасне. 18 Но на Юдовия цар, който ви прати да се допитате до Господа, така да му кажете: Така казва Господ Израилевият Бог: Относно думите, които ти си
19 чул: 19 Понеже сърцето ти е омекнало, и ти си се смирил пред Господа, когато си чул това, което говорих против това място и против жителите му, че ще запустеят и ще станат *за* проклетия, и ти раздра дрехите си и плака пред Мене, затова
20 и Аз те послушах, казва Господ. 20 Ето, прочее, Аз ще те прибера при бащите ти, и ще се приберeш в гроба си с мир; и твоите очи няма да

видят нищо от всичкото зло, което ще докарам
на това място. И те доложиха на царя.
23 [1] Тогава царят прати, та събраха при него
всичките Юдови и ерусалимски старейшини.
2 [2] И царят възлезе в Господния дом, и с него
всичките Юдови мъже и всичките ерусалимски
жители, - свещениците, пророците и всичките
люде от малък до голям; и прочете на всеослу-
шание пред тях всичките думи от книгата на
3 завета, която се намери в Господния дом. [3] И
царят застана до стълба, та направи завет пред
Господа да следва Господа, да пази заповеди-
те Му и заявленията Му, и повеленията Му с
цялото *си* сърце и с цялата *си* душа, та да из-
пълняват думите на тоя завет, които са напи-
сани в тая книга. И всичките люде потвърди-
4 ха завета. [4] Тогава царят заповяда на първосве-
щеник Хелкия, на свещениците от втория чин
и на вратарите да извадят из Господния храм
всичките вещи направени за Ваала, за ашера-
та и за цялото небесно множество; и изгори ги
вън от Ерусалим, в полетата на Кедрон, и отне-
5 се пепелта им във Ветил. [5] И премахна идоло-
поклонническите жреци, които Юдовите царе
бяха определили да кадят по високите места в
Юдовите градове и околностите на Ерусалим,
както и тия, които кадяха на Ваала, на слън-
цето, на луната, на дванадесетте съзвездия, на
6 цялото небесно множество. [6] Занесе ашерата из
Господния дом вън от Ерусалим на потока Кед-
рон, стри я на прах, и хвърли праха й по обще-
7 народните гробища. [7] Събори и къщите на мъ-
желожците, които бяха в Господния дом, гдето
8 жените тъчеха завеси за ашера. [8] И доведе всич-
ките свещеници от Юдовите градове, и оскверни
високите места, гдето тия свещеници бяха
кадили, от Гева до Вирсавее; и събори високите
места на портата, които бяха във входа на пор-
тата на градоначалника Исус, който *вход* беше
9 отляво на градската порта. [9] Но свещениците
от високите места не възлизаха *да служат* при
Господния олтар в Ерусалим, но ядяха безква-
сни хлябове между братята си. [10] *Царят* оскверни
10 и Тофета, който е в долината на Еномовите
потомци, за да не може никой да преведе
сина си или дъщеря си през огъня на Молоха.
11 [11] И отминаха конете, които Юдовите царе бя-
ха посветили на слънцето във входа на Господ-
ния дом, при жилището на скопеца Натанме-
лех, което бе в *храмовите* предели, и изгори с
12 огън колесниците на слънцето. [12] Царят събо-
ри и жертвениците, които бяха върху покрива
на Ахазовата горна стая, които Юдовите царе
бяха направили, и жертвениците, които Мана-
сия бе направил в двора на Господния дом, и
като ги срина от там, хвърли праха им в пото-
ка Кедрон. [13] Царят оскверни и високите места, 13
които бяха пред Ерусалим, които бяха отдясно
на хълма на развратa°, които Израилевият
цар Соломон беше построил за Астарта, мер-
зостта на сидонците, и за Хамоса, мерзостта на
моавците, и за Мелхома, мерзостта на амонци-
те. [14] И сломи истуканите, съсече ашерите и на- 14
пълни местата им с човешки кости. [15] При то- 15
ва *царят* събори жертвеника, който бе във Ве-
тил, и високото място, което бе построил Ер-
воам, Наватовият син, който направи Израи-
ля да греши, да! оня жертвеник и онова висо-
ко място, и като изгори високото място, стри го
на прах, и изгори ашерата. [16] И като се обърна 16
и съгледа гробовете, които бяха там в хълма,
Иосия прати та взе костите из гробовете, из-
гори ги на жертвеника, и го оскверни, според
Господното слово прогласено от Божия човек,
който прогласи тия неща. [17] Тогава рече: Какъв 17
е тоя стълб, който виждам? А градските мъже
му разправиха: Това е гробът на Божия човек,
който дойде от Юда та прогласи тия дела, ко-
ито ти извърши против ветилския жертвеник.
[18] Тогава *царят* каза: Оставете го; никой да не 18
поклати костите му. И така оставиха костите му
непоклатени, заедно с костите на пророка, кой-
то дойде от Самария. [19] Иосия отмахна и всич- 19
ките капища на високите места, които се нами-
раха в сирийските градове, и които Израилеви-
те царе бяха направили та бяха разгневили *Гос-
пода*, и постъпи с тях точно според делата, кои-
то беше извършил във Ветил. [20] И като изкла на 20
жертвениците всичките жреци от високите ме-
ста, които бяха там, и изгори върху тях човеш-
ки кости, той се върна в Ерусалим. [21] След то- 21
ва, царят заповяда на всичките люде, казвайки:
Направете пасхата на Господа вашия Бог, както
е писано в тая книга на завета. [22] Навярно ни 22
във времето на съдиите, които съдиха Израиля,
нито във времето на никой от Израилевите ца-
ре или Юдовите царе, не е ставала такава пасха,
[23] каквато стана тая пасха Господу в Ерусалим 23
в осемнадесетата година на цар Иосия. [24] При 24
това, Иосия премахна запитвачите на зли ду-
хове и врачовете, домашните идоли и кумири-
те, и всичките мерзости, които се намериха в
Юдовата земя и в Ерусалим, за да изпълни ду-
мите на закона, написани в книгата, която све-
щеник Хелкия намери в Господния дом. [25] Цар 25
подобен нему не е имало преди него, който да
се е обърнал към Господа с цялото си сърце, с
цялата си душа и с всичката си сила, напълно

23.13 Т.е. Елеонският.

според Моисеевия закон; нито след него настана подобен нему. 26 При все това, обаче, Господ
26 не се върна от яростния Си и голям гняв; защото гневът Му пламна против Юда поради всичките предизвикателства, с които Манасия бе-
27 ше Го разгневил. 27 И рече Господ: Ще отхвърля и Юда от лицето Си, както отхвърлих Израиля; ще отхвърля и тоя град Ерусалим, който избрах, и дома, за който рекох: Името Ми
28 ще бъде там. 28 А останалите дела на Иосия, и всичко що извърши, не са ли написани в Кни-
29 гата на летописите на Юдовите царе? 29 В неговите дни египетският цар Фараон-нехао възлезе против асирийския цар при реката Евфрат. Затова цар Иосия отиде против него; а той, ка-
30 то го видя, уби го в Магедон. 30 И слугите му го закараха мъртъв в колесницата от Магедон и докараха го в Ерусалим, гдето го погребаха в собствения му гроб. А людете от земята взеха Иоахаза, Иосиевия син, и като го помазаха,
31 направиха го цар вместо баща му. 31 Иоахаз˚ бе двадесет и три години на възраст когато се възцари, и царува три месеца в Ерусалим; а името на майка му беше Амитала, дъщеря на Ере-
32 мия от Ливна. 32 Той върши зло пред Господа, напълно както бяха направили бащите му.
33 33 А Фараон-нехао го затвори в Ривла, в земята Емат, за да не царува в Ерусалим; и наложи на земята данък от сто таланта сребро и един та-
34 лант злато. 34 И Фараон-нехао постави Елиакима, Иосиевия син, цар вместо баща му Иосия, като промени името му на Иоаким, а Иоахаза
35 отпрати; и той дойде в Египет и там умря. 35 А Иоаким даде на Фараона среброто и златото, обаче обложи с данък земята, за да даде парите според Фараоновата заповед; с насилие събра среброто и златото от людете на земята, от всекиго, *според*, както беше *състоянието му*, за да
36 ги даде на Фараон-нехао. 36 Иоаким бе двадесет и пет години на възраст, когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Зевуда, дъщеря на Федаия от
37 Рума. 37 Той върши зло пред Господа, напълно както бяха направили бащите му.

24 1 В неговите дни възлезе вавилонският цар Навуходоносор; и Иоаким му стана подчинен за три години; сетне се отметна и въстана про-
2 тив него. 2 Но Господ прати против него халдейските чети, сирийските чети, моавските чети и четите на амонците, и прати ги против Юда за да го съкрушат, според словото, което Гос-
3 под говори чрез слугите Си пророците. 3 Наистина по заповед от Господа стана това на Юда, за да го отхвърли от лицето Си поради греховете на Манасия, според всичко що бе извършил,
4 4 а още поради невинната кръв, която бе про- 4
лял, като напълни Ерусалим с невинна кръв, така че Господ отказа да *му* прости. 5 А оста- 5
налите дела на Иоакима, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? 6 И Иоаким заспа с баща 6
си; и вместо него се възцари син му Иоахин.
7 И египетският цар не излезе вече от земята си, 7
защото вавилонският цар бе превзел всичко, което *принадлежеше* на египетския цар, от египетската река до реката Евфрат. 8 Иоахин˚ бе 8
осемнадесет години на възраст, когато се възцари, и царува три месеца в Ерусалим; а името на майка му бе Неуста, дъщеря на Елнатана от Ерусалим. 9 Той върши зло пред Госпо- 9
да, съвсем както бе направил баща му. 10 В оно- 10
ва време слугите на вавилонския цар Навуходоносора възлязоха против Ерусалим та обсадиха града. 11 И докато слугите му го обсаждаха, вавилонският цар Навуходоносор дойде до 11
града; 12 и Юдовият цар Иоахин излезе към ва- 12
вилонския цар, той, майка му, слугите му, началниците му и скопците му; и вавилонският цар го хвана в осмата година на царуването си.
13 И той отнесе от там всичките съкровища на 13
Господния дом и съкровищата на царската къща, и съсече всичките златни вещи в Господния храм, които Израилевия цар Соломон беше направил, според както Господ беше казал. 14 И 14
пресели целия Ерусалим, всичките първенци и всичките юначни мъже, десет хиляди пленници, и всичките дърводелци и ковачи; останаха само по-сиромашката част от людете на земята. 15 Пресели Иоахима във Вавилон; и заведе 15
пленници от Ерусалим във Вавилон майката на царя, жените на царя, скопците на *царя* и първенците от земята. 16 Всичките юначни мъже - 16
седем хиляди души, и дърводелците и ковачите - хиляда души, всичките храбри войници, - тях вавилонският цар заведе пленници във Вавилон. 17 И вавилонският цар постави чича си 17
Матания цар вместо него, като промени името му на Седекия. 18 Седекия бе двадесет и една 18
година на възраст, когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Амитала, дъщеря на Еремия от Ливна. 19 Той върши зло пред Господа, съвсем ка- 19
кто беше направил Иоаким. 20 Защото от гнева 20
на Господа, който *пламна* против Ерусалим и Юда, докато ги отхвърли от лицето Си, *стана, че* Седекия въстана против вавилонския цар.

31 В 1 Лет. 13:15 е Иер. 22:11. Селум. **24.8** В 1 лет, 3:16 и Иер. 24:1, Иехониа.

25 [1] И тъй, в деветата, година на *Седекиевото* царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Ерусалим, и като разположи стана си против него, издигнаха
2 укрепления наоколо против него; [2] и градът бе обсаждан до единадесетата година на цар Седекия. [3] А на деветия ден от *четвъртия* месец,
3 *когато* гладът се усили в града, тъй щото нямаше хляб за людете на мястото, [4] отвори се про-
4 лом в градската *стена*, поради което всичките военни мъже *побягнаха* през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина, (а халдейците бяха близо около града),
5 и *царят* отиде по пътя за полето. [5] А халдейската войска преследва царя та го стигна в ерихонските полета; и цялата му войска се разбя-
6 га от него. [6] И хванаха царя та го въведоха при вавилонския цар в Ривла; и издадоха присъда
7 против него, *именно*, [7] заклаха синовете на Седекия пред очите му, избодоха очите на Седекия, и като го вързаха в окови заведоха го във
8 Вавилон. [8] А в петия месец, на седмия ден от месеца, в деветнадесетата година на вавилонския цар Навуходоносор, дойде в Ерусалим началникът на телохранителите Навузардан, слу-
9 жител на вавилонския цар, [9] та изгори Господния дом и царския дворец; дори всичките къщи в Ерусалим, *сиреч*, всяка голяма къща, из-
10 гори с огън. [10] И цялата халдейска войска, която бе с началника на телохранителите, събо-
11 ри стените около Ерусалим. [11] Тогава началникът на телохранителите Навузардан заведе в плен останалите от людете, които бяха оцелели в града, и бежанците, които прибягнаха при вавилонския цар, както и останалото множе-
12 ство. [12] Обаче, началникът на телохранителите остави някои от по-бедните в земята за лозари и земеделци. [13] А медните стълбове, които
13 бяха в Господния дом, и подножията и медното море, които бяха в Господния дом, халдейците сломиха и пренесоха медта им във Вави-
14 лон; [14] отнесоха и котлите, лопатите, щипците, темянниците и всичките медни прибори, с ко-
15 ито се извършваше службата. [15] Началникът на телохранителите отнесе и кадилниците и тасовете, - каквото беше златно *като* злато, и ква-
16 вото сребърно *като* сребро. [16] *Колкото за* двата стълба, едното море и подножията, които Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тия вещи превишаваше всяко тегло°;
17 [17] височината на единия стълб беше осемнадесет лакътя; и меден капител беше върху него, височината на който капител бе три лакътя; а върху капителa наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тия *бяха размерите* и на втория стълб с мрежата. [18] Началник- 18
ът на телохранителите взе и първосвещеник Сараия, и втория свещеник Софония, и трима вратари; [19] и от града взе един скопец, който 19
беше надзирател на военните мъже, и петима мъже от имащите достъп° при царя, които се намериха в града, и на военачалника секретаря, който събираше войски от людете на земята, и шестдесет мъже от людете на земята, ко-
ито се намериха в града; [20] и като ги взе нача- 20
лникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла. [21] И вавилон- 21
ският цар ги порази, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така Юда биде закаран в плен от земята си. [22] А колкото за людете, които останаха в 22
Юдовата земя, които вавилонският цар Навуходоносор беше оставил, над тях той постави за управител Годолия, син на Ахикама, Сафановия син. [23] А като чуха всичките военачалници, 23
те и войниците им, че вавилонският цар поставил за управител Годолия, дойдоха при Годолия в Масфа, именно, Исмаил син на Натания, Ионан син на Кария, Сараия син на нетофатеца Танумет, и Яазания син на един маахатец, те
и войниците им. [24] И Годолия се закле на тях и 24
на мъжете им, като им каза: Не бойте се от слугите на халдейците; заселете се в земята та работете на вавилонския цар, и ще ви бъде добре.
[25] Но в седмия месец Исмаил, син на Натания, 25
Елисамовия син, от царския род, дойде, заедно с десетина мъже, та поразиха Годолия (тъй че умря) и юдеите и халдейците, които бяха с него
в Масфа. [26] Тогава всичките люде от малък до 26
голям и военачалниците станаха та отидоха в Египет; защото се уплашиха от халдейците. [27] А 27
в тридесет и седмата година, от пленяването на Юдовия цар Иоахин в дванадесетия месец на двадесет и седмия ден от месеца, вавилонският цар Евилмеродах, в годината на възцаряването си, възвиси от тъмницата главата на Юдо-
вия цар Иоахин; [28] и говори му любезно, поста- 28
ви неговия престол по-горе от престола на царете, които бяха с него във Вавилон, [29] и проме- 29
ни тъмничните му дрехи; и *Иоахин* се хранеше всякога пред него, през всичките дни на живота си. [30] А колкото за храната му, даваше му се 30
от царя постоянна храна, ежедневен дял, през всичките дни на живота му.

25.16 Еврейски: Беше без теглилка. **19** Еврейски: Ония, които виждаха лицето на царя.

1 Летописи

1, 2 Адам, Сит, Енос, 2 Каинан, Маалалеил,
3, 4 Яред, 3 Енох, Матусал, Ламех, 4 Ное,
5 Сим, Хам и Яфет. 5 Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох, и Ти-
6 рас; 6 а Гомерови синове: Асханаз, Дифат˚, и
7 Тогарма; 7 а Яванови синове: Елиса, Тарсис,
8 Китим и Родамим˚. 8 Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан; 9 а Хусови синове: Сева,
Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови си-
10 нове: Шева и Дедан. 10 И Хус роди Нимрода;
11 той пръв стана силен на земята; 11 а Мицраим роди лудимите, анамимите, леавимите, нафту-
12 химите, 12 патрусимите, каслухимите (от които произлязоха филистимците), и кафторими-
13 те; 13 а Ханаан роди първородния си Сидон и
14 Хета, 14 и евусейците, аморейците, гергесейци-
15, 16 те, 15 евейците, арукейците, асенейците, 16 ар-
17 вадците, цемарейците и аматейците. 17 Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и Арам;
18 а *Арамови синове:* Уз, Ул, Гетер и Мосох˚; 18 а
19 Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евера. 19 И на Евера се родиха два сина: името на единия бе Фалек˚, защото в неговите дни се разпредели земята; а името на брата му бе Иоктан.
20 20 А Иоктан роди Алмодада, Шалефа, Хацармавета, Яраха, 21 Адорама, Узала, Дикла, 22 Гева-
21, 22 23 ла˚, Авимаила, Шева, 23 Офира, Евила и Иова; всички тия бяха Иоктанови синове. 24 Сим,
24 25, 26 Арфаксад, Сала, 25 Евер, Фалек, Рагав, 26 Се-
27 рух, Нахор, Тара, 27 Аврам, който е и Авра-
28 ам, 28 А Авраамови синове: Исаак и Исмаил.
29 29 Ето техните поколения: първородният на Исмаила, Наваиот; после Кидар, Адвеил, Мав-
30, 31 сам, 30 Масма, Дума, Маса, Адад, Тема, 31 Етур, Нафис и Кедма; тия бяха Исмаиловите синове. 32 А ето синовете на Авраамовата наложни-
32 ца Хетура: тя роди Земрана, Иоксана, Мадана, Мадиама, Есвока и Шуаха; а Иоксанови сино-
33 ве: Шева и Дедан; 33 а Мадиамови синове: Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тия бя-
34 ха потомци на Хетура. 34 И Авраам роди Исаака: а Исааковите синове бяха Исав и Израил,
35 35 Исавови синове: Елифаз, Рагуил, Еус, Еглом
36 и Корей; 36 а Елифазови синове: Теман, Омар,
37 Сефи˚, Готом, Кенез, Тамна и Амалик; 37 Рагуилови синове: Нахат, Зара, Сама и Миза. 38 А Си-
38 рови синове: Лотан, Совал, Севегон, Ана, Ди-
39 сон, Асар и Дисан; 39 а Лотанови синове: Хори
40 и Омам˚; а сестра на Лотана бе Тамна; 40 Совалови синове: Алиан˚, Манахат, Гевал, Сефи˚ и
Онам; а Севегонови синове: Аиа и Ана: 41 Анов 41
син, Дисон; а Дисонови синове: Амадан, Асван,
Итрам и Харан; 42 Асарови синове: Валаан, За- 42
ван и Акан; Дисанови синове: Уз и Аран. 43 А 43
ето царете, които царуваха в едомската земя,
преди да се възцари цар над израилтяните: Вела Веоровият син; и името на града му бе Денава. 44 А като умря Вела, вместо него се въз- 44
цари Иовав, Заровият син, от Восора. 45 А ка- 45
то умря Иовав, вместо него се възцари Хусам,
от земята на теманците. 46 А като умря Хусам, 46
вместо него се възцари Адад Вададовият син,
който порази мадиамците на моавското поле; и
името на града му бе Авит. 47 А като умря Адад, 47
вместо него се възцари Самла, от Масрека. 48 А 48
като умря Самла, вместо него се възцари Саул, от Роовот при Евфрат˚. 49 А като умря Саул, 49
вместо него се възцари Ваалданан, Аховоровият син. 50 А като умря Ваалданан, вместо него се 50
възцари Адад˚; и името на града му бе Пау, а
името на жена му Метавеил, дъщеря на Метреда, Мезаавова внука. 51 А като умря Адад, едом- 51
ските първенци бяха: първенец Тамна, първенец Алия˚, първенец Етет, 52 първенец Оливе- 52
ма, първенец Ила, първенец Финон, 53 първе- 53
нец Кенез, първенец Теман, първенец Мивсар,
54 първенец Магедиил и първенец Ирам. Тия 54
бяха едомските първенци.

1 Ето синовете на Израиля: Рувим, Симеон, **2**
Левий, Юда, Исахар, Завулон, 2 Дан, Иосиф, 2
Вениамин, Нефталим, Гад и Асир. 3 Юдови си- 3
нове: Ир, Онан и Шела: тримата му се родиха
от ханаанката, дъщерята на Суя. А първородният на Юда, Ир, бе лош пред Господа, та Той
го умъртви. 4 И снаха му Тамар му роди Фаре- 4
са и Зара. Всичките Юдови синове бяха петима.
5 Фаресови синове: Есрон и Амул. 6 А Зарови 5, 6
синове: Зимрий˚, Етан, Еман, Халкол и Дара˚;
всичко петима. 7 А Хармиев син: Ахар˚, смути- 7
телят на Израиля, който извърши престъпление относно обреченото. 8 А Етанов син - Аза- 8
рия. 9 А синове, които се родиха на Есрона: Ера- 9
меил, Арам и Халев. 10 И Арам роди Аминадава: 10
а Аминадав роди Наасона, първенец на Юдовите потомци. 11 А Наасон роди Салмона: Сал- 11
мон роди Вооза; 12 Вооз роди Овида; Овид роди 12
Есея; 13 а Есей роди първородния си Елиав, вто- 13
рия Авинадав, третия Сама, 14 четвъртия Ната- 14

1.6 В Бит. 10:3, Рифат. **7** В Бит. 10:4, Доданим. **17** В Бит. 10:23, Маш. **19** Т.е., Разделение. **22** В Бит. 10:28, Овала. **36** В Бит. 36:11, Сефо. **39** В Бит. 36:22, Емам. **40** В Бит. 36:23, Алван. **40** В Бит. 36:23, Сефо. **48** Еврейски: Реката. **50** В Бит. 36:39 Адар. **51** В Бит. 36:40 Алва. **2.6** В Ис Нав. 7:1, Завдий. **6** В 3 Цар. 4:31, Дарда. **7** В Ис Нав. 7:1, Ахан.

15 наил, петия Радай, 15 шестия Осем и седмия Да-
16 вид. 16 А техни сестри бяха Саруия и Авигея; а
Саруините синове бяха трима: Ависей, Иоав и
17 Асаил; 17 и Авигея роди Амаса; а баща на Ама-
18 са беше исмаилецът Иетер˚. 18 И Халев, Есро-
новият син, роди *синове* от жена си Азува и от
Ериота: синовете му бяха Есер, Совав и Ардон.
19 19 И като умря Азува, Халев си взе Ефрата, коя-
20 то му роди Ора. 20 А Ор роди Урия; а Урий роди
21 Веселеила. 21 И после Есрон влезе при дъщеря-
та на Махира Галаадовия баща; той я взе като
беше на шестдесет години на възраст, и тя му
22 роди Сегува; 22 А Сегув роди Яира, който има-
23 ше двадесет и три града в галаадската земя. 23 И
Гесур и Арам превзеха от тях Яировите палан-
ки, с Кенат и селата му, шестдесет града. Всички
тия бяха синове на Махира, Галаадовия баща.
24 24 А след като умря Есрон в Халев-ефрата, то-
гава Есроновата жена Авия му роди Асхора ба-
25 щата на Текуе. 25 И синовете на първородния на
Есрона, Ерамеила, бяха: първородният Арам и
26 Вуна, Орен, Осем и Ахия. 26 Ерамеил взе и друга
жена, чието име бе Атара; тя бе майка на Она-
27 ма. 27 А синовете на първородния на Ерамеила,
28 Арам, бяха: Маас, Ямин и Екер. 28 И синовете
на Анама бяха: Самай и Ядай; а синовете на Са-
29 мая: Надав и Ависур. 29 И името на Ависуровата
жена бе Авихаила, която му роди Аавана и Мо-
30 лида. 30 А Надавови синове бяха: Селед и Апа-
31 им; и Селед умря бездетен. 31 А син на Апаима
беше Есий; а син на Есия, Сисан; а син на Сиса-
32 на, Аалай. 32 А синовете на Ядая Самаевия брат
33 бяха: Етер и Ионатан; и Етер умря бездетен; 33 а
синовете на Ионатана: Фалет и Заза. Тия бяха
34 потомците на Ерамеила. 34 А Сисан нямаше си-
новe, но дъщери. И Сисан имаше слуга египтя-
35 нин на име Яраа; 35 и Сисан даде дъщеря си на
36 слугата си Яраа за жена; и тя му роди Атая; 36 а
37 Атай роди Натана; Натан роди Завада; 37 Завад
38 роди Ефлала; Ефлал роди Овида; 38 Овид роди
39 Ииуя; Ииуй роди Азария; 39 Азария роди Хели-
40 са; Хелис роди Елеаса; 40 Елеас роди Сисамая;
41 Сисамай роди Селума; 41 Селум роди Екамия; а
42 Екамия роди Елисама. 42 А синовете на Хеле-
ва Ерамеиловия брат, бяха: първородният му
Миса, който бе баща на Зиф; и син на Мари-
43 са бе Ави-хеврон. 43 А Хевронови синове: Ко-
44 рей, Тапфуа, Рекем и Сема. 44 А Сема роди Ра-
ама, Йоркоамовия баща; а Рекем роди Самая.
45 45 И Самаев син беше Маон; а Маон беше Ветсу-
46 ровият баща. 46 А наложницата на Халева, Ге-
фа, роди Харана, Моса и Газеза; а Харан роди
47 Газеза. 47 А Ядаеви синове: Регем, Иотам, Ги-
сан, Фелет, Гефа и Сагаф. 48 И наложницата на 48
Халева, Мааха, роди Севера и Тирхана; 49 ро- 49
ди още Сагафа, Мадмановия баща, Сева Махва-
новия баща и бащата на Гавая; и Халевова дъ-
щеря бе Ахса. 50 Ето синовете на Халева, син 50
на първородния на Ефрата, Ор: Совал Кириа-
тиаримовият баща, 51 Салма Витлеемовият ба- 51
ща, и Ареф Вет-гадеровият баща. 52 А на Совала 52
Кириатиаримовия баща синовете бяха Арое˚ *и*
половината от манахатците. 53 А Кириатиари- 53
мовите семейства бяха: етерците, футците, су-
матците и мисрайците от тях произлязоха са-
райците и естаолците. 54 Салмови синове: Вит- 54
леем, нетофатците, Атарот-вит-Иоав, полови-
ната от манахатците, сарайците, 55 семейства- 55
та на писците, които живеят в Явис, тиратци-
те, симеатците и сухатците. Това са кенейците,
които произлязоха от Амата, прадед на Рихав-
овия дом.

3 1 А ето синовете, които се родиха на Дави-
да в Хеврон: първородният, Амнон, от езраел-
ката Ахиноама; вторият Даниил˚, от кармил-
ката Авигея; 2 третият Авесалом, син на Маа- 2
ха, дъщеря на гесурския цар Талмай; четвър-
тият Адония, син на Агита; 3 петият Сефатия, 3
от Авитала; шестият Итраам, от жена му Егла,
4 Шестимата му се родиха в Хеврон, гдето цару- 4
ва седем години и шест месеца; а в Ерусалим ца-
рува тридесет и три години. 5 А тия му се роди- 5
ха в Ерусалим: Сама˚, Совав, Натан и Соломон,
четирима, от Витсавее, дъщеря на Амиила˚;
6 и Евар, Елисама˚, Елифалет, 7 Ногах, Нефес, 6, 7
Яфия, 8 Елисама, Елиада и Елифалет, девет ду- 8
ши; 9 всички тия бяха Давидови синове, освен 9
синовете от наложниците; и Тамар беше тях-
на сестра. 10 А Соломонов син бе Ровоам; негов 10
син, Авия; негов син, Аса; негов син, Иоса-
фат; 11 негов син, Иорам; негов син, Охозия˚; 11
негов син, Иоас; 12 негов син, Амасия; негов 12
син, Азария˚; негов син, Иотам; 13 негов син, 13
Ахаз; негов син, Езекия; негов син Манасия;
14 негов син, Амон; негов син Иосия. 15 А си- 14, 15
новете на Иосия бяха: първородният Иоанан,
вторият Иоаким, третият Седекия, четвъртият
Селум. 16 А Иоакимови синове: Ехония син му, 16
Седекия негов син. 17 А Ехониев син бе Асир; 17
негов син Салатиил, 18 и Малхирам, Федаия, 18
Сенасар, Екамия, Осама и Недавия. 19 А Федаи- 19
еви синове: Зоровавел и Семей; а Зоровавелови
синове: Месулам и Анания, и сестра им Сало-
мита, 20 и Асува, Оел, Варахия, Асадия и Юсав- 20
есед, петима. 21 А Ананиеви синове: Фелатия и 21
Исаия, синовете на Рафаия, синовете на Арна-

17 Във 2 Цар. 17:25, Итра, израилтянин. **52** В гл. 4:2, Реаия. **3.1** В 2 Цар. 3:3. Хилеав. **5** В 2 Цар. 5:14, Самуа. **5** В 2 Цар. 11:3, Елиам. **6** В 2 Цар. 5:15, Елисуа. **11** В 2 Лет. 21:17, Иоахаз. **12** В 4 Цар. 15:30, Озия.

на, синовете на Авдия, синовете на Сехания.
22 [22] А Сеханиев син, Семаия; и Семаиеви синове:
Хатус, Игал, Вария, Неария и Сафат, шестима.
23 [23] А Неариеви синове: Елиоинай, Езекия и Аз-
24 рикам, трима. [24] А Елиоинаеви синове: Одаия,
Елиасив, Фелаия, Акув, Иоанан, Далаия и Ана-
ний, седмина.

4 [1] Юдови синове: Фарес, Есрон, Хармий, Ор
2 и Совал. [2] И Реаия Соваловият син роди Яата;
и Яат роди Ахумая и Лаада. Тия са семейства-
3 та на сарайците. [3] И ето *синовете* на Итамовия
баща: Езраел, Есма и Едвас; и името на сест-
4 ра им бе Аселелфония, [4] и Фануил Гедеровият баща и Езер Хусовият баща. Тия са потом-
ците на Ора първородния на Ефрата, Витлее-
5 мовия баща. [5] И Асхор, Текуевият баща, имаше
6 две жени, Хала и Наара. [6] Наара му роди Ахуза-
ма, Ефера, Темания и Ахастара; тия бяха сино-
7 ве на Наара. [7] А синовете на Хала: Серет, Есуар
8 и Етнан. [8] И Кос роди Анува, Совива и семей-
9 ствата на Ахарила Арумовия син. [9] А Явис беше
най-много почитан между братята си; и май-
ка му го нарече Явис˚, като думаше: Понеже го
10 родих в скръб. [10] И Явис призова Израилевия
Бог, казвайки: Дано действително ме благосло-
виш, и дано разшириш пределите ми, и ръката
Ти да бъде с мене, и да ме пазиш от зло, та да
нямам скръб! И Бог му даде това, което поис-
11 ка. [11] А Хелуви, Суевият брат, роди Махира; той
12 бе Естоновият баща. [12] А Естон роди Ветрафа,
Фасея и Техина основател˚ на град Наас; тия са
13 мъжете на Риха. [13] И Кенезови синове бяха: Го-
14 тониил и Сараия; а Готониилов син, Атат. [14] А
Меонотай роди Офра; а Сараия роди Иоава на-
чинателя+ на долината на дърводелците, защо-
15 то бяха дърводелци. [15] А синовете на Халева,
Ефониевия син: Иру, Иле и Наам; а Иловият
16 син беше Кенез. [16] И Ялелеилови синове: Зиф,
17 Зифа, Тирия и Асареил. [17] А Езраеви синове:
Етер, Меред, Ефер и Ялон: а *жената на Мереда*
роди Мариама, Самая и Есва Естемовия баща;
18 [18] а *другата* му жена, Юдея, роди Яреда Гедо-
ровия баща, Хевера Соховия баща и Екутиила
Заноевия баща. И тия са синовете на Вития Фа-
19 раоновата дъщеря, която взе Меред; [19] И сино-
вете на Одиевата жена, сестра Нахамова, бяха
бащата на гармиеца Кеила и маахатеца Естемо.
20 [20] А Симонови синове бяха: Амион, Рина, Вена-
нан и Тилон. И Есиеви синове: Зохет и Вензо-
21 хет. [21] Синовете на Шела, Юдовия син, бяха Ир
баща на Лиха, и Лаада, баща на Мариса, и се-
мействата от дома на тия, които работеха ви-
22 сон, от Асвеевия дом, [22] и Иоаким, и мъжете на
Хозива, и Иоас, и Сараф, които владееха в Мо-
ав и в Ясувилехем. Това е *според* стари запис-
ки. [23] Те бяха грънчарите и жителите в Нетаим 23
и в Гедира; там живееха с царя за да му рабо-
тят. [24] Симеонови синове бяха: Намуил˚ Ямин, 24
Ярив, Зара˚ и Саул; [25] негов син, Селум; негов 25
син, Мавсам; негов син, Масма. [26] А Масмови 26
синове: син му Амуил; негов син, Закхур; негов
син, Семей. [27] А Семей роди шестнадесет сина 27
и шест дъщери; братята му обаче нямаха мно-
го синове, нито се умножи цялото им семей-
ство като Юдовите потомци. [28] Те се заселиха 28
във Вирсавее, Молада и Асар-суал, [29] във Вала, 29
Есем и Толад˚, [30] във Ватуил, Хорма и Сиклаг, 30
[31] във Вет-мархавот, Асар-сусим, Вет-вирей и в 31
Саараим; тия бяха техни градове до царуването
на Давида. [32] И селищата им бяха: Итам, Аим, 32
Римон, Тохен и Асан, пет града, [33] и всичките 33
села, които бяха около тия градове, до Ваал˚;
тия бяха местожителствата им и родословия-
та им. [34] А Месовав, Ямлих, Иоса, Амасиевият 34
син, [35] Иоил, Ииуй син на Иосивия син на Са- 35
раия, син на Асиила, [36] и Елиоинай, Якова, Есо- 36
хаия, Асаия, Адиил, Есимиил, Ванаия [37] и Зи- 37
за, син на Сифия, син на Алона, син на Едаия,
син на Симрия, син на Семаия, - [38] тия спомена- 38
ти по имена бяха първенци на семействата им;
и бащините им домове нараснаха твърде мно-
го. [39] И *Симеоновите потомци* отидоха дори до 39
прохода на Гедор, на изток от долината, за да
търсят паша за стадата си. [40] И намериха тлъс- 40
ста и добра паша; и земята бе широка, спокойна
и мирна, защото тия, които по-напред живееха
там, бяха Хамови потомци. [41] И тия написани 41
по име дойдоха в дните на Юдовия цар Езекия
та разрушиха шатрите им и поразиха моавците,
които намериха там, и погубиха ги *така щото
не остана ни един от тях* до днес, и на тяхното
място сами се заселиха, защото там имаше па-
ша за стадата им. [42] И някои от тях, *именно*, пет- 42
стотин мъже от Симеоновите потомци, отидо-
ха в хълмистата земя Сиир, като имаха за свои
водители, Есиевите синове: Фелатия, Неария,
Рафаия и Озиила, [43] та поразиха останалите от 43
амаличаните, които бяха оцелели, и се засели-
ха там, *гдето са и* до днес.

[1] И синовете на първородния на Израиля, **5**
Рувим, (защото той бе първородният; но, по-
неже оскверни леглото на баща си, неговото
първородство се даде на синовете на Израие-
вия син Иосифа, а родословието не се смята
според първородството; [2] защото Юда превъз- 2
могна над братята си, и от него *се определи*

4.9 Т.е., Скръбен. **12** Еврейски: Баща. **24** В Бит. 46:10 и Изх. 6:15, Иемуил. **24** В Бит. 46:10, Яхин, Сохар. **29** В Ис. Нав. 19:4, Елтолад. **33** В Ис. Нав. 19:8, Ваалат-вир.

да произлезе вождът; първородството, обаче,
3 беше на Иосифа,)- 3 синовете на първородния
на Израиля, Рувим, бяха Енох, Фалу, Есрон и
4 Хармий. 4 Синове на Иоила: негов син, Сема-
5 ия; негов син, Гог; негов син, Семей; 5 негов
син, Михей; негов син Реаия; негов син, Ва-
6 ал; 6 негов син, Веера, когото асирийският цар
Теглат-Фелнасар˚ заведе в плен; той бе първе-
7 нец на рувимците. 7 А началниците на братята
му, според семействата им, когато родословието
на поколенията им се изброи, бяха Еиил, За-
8 хария 8 и Вела, син на Азаса, син на Сема, син на
Иоила; той се засели в Ароир и до Нево и Ва-
9 алмеон; 9 и към изток се засели дори до входа
на пустинята от река Евфрат, защото добитъ-
кът им беше се умножил в галаадската земя.
10 10 А в дните на Саула воюваха против агарянте, които паднаха от ръката им; и те се заселиха в шатрите им по цялата източна страна на
11 Галаад. 11 И Гадовите потомци се заселиха сре-
12 щу тях във васанската земя до Салха, 12 *от ко-
ито* Иоил беше началникът, а Сафам вторият,
13 и Янай, и Сафат във Васан. 13 И братята им, от
бащините им домове, бяха: Михаил, Месулам,
14 Сева, Иорай, Яхан, Зия и Евер, седмина. 14 Тия
бяха синовете на Авихаила, син на Урия, син на
Яроя, син на Галаада, син на Михаила, син на
15 Есисая, син на Ядо, син на Вуза. 15 Ахий, син на
Авдиила Гуниевият син, беше началник на ба-
16 щиния им дом. 16 Те се заселиха в Галаад, във
Васан, в селата му, и във всичките околности на
17 Сарон до пределите им. 17 Всички тия се изброиха според родословията си в дните на Юдовия
цар Иотам и в дните на Израилевия цар Ерo-
18 воам. 18 От Рувимовите потомци, гадците и половината от Манасиевото племе, юначните мъже, които носеха щит и нож, стреляха с лък и
бяха обучени на бой, възлизаха на четиридесет
и четири хиляди седемстотин и шестдесет ду-
19 ши, които можеха да излизат на война. 19 И те
воюваха против агаряните, етуряните, нафи-
20 сците и нодавците. 20 И те бидоха подпомогнати против тях, тъй че агаряните и всички, които бяха с тях, се предадоха в ръцете им; защото
в битката те извикаха към Бога, и Той ги по-
21 слуша, понеже уповаваха на Него. 21 И плениха добитъка им: петдесет хиляди от камилите
им, двеста и петдесет хиляди от овците им, и
две хиляди от ослите им, също и сто хиляди ду-
22 ши човеци; 22 защото мнозина паднаха убити,
понеже *изходът на* боя беше от Бога. И *засели-
ха се* на мястото им, *и там* живяха до пленени-
ето. 23 А потомците на половината Манасиево 23
племе се заселиха в оная земя; те нараснаха от
Васан до Ваал-ермон и Санир и планината Ер-
мон. 24 И ето началниците на бащините им до- 24
мове: Ефер, Есий, Елиил, Азрил, Еремия, Оду-
ия и Ядиил, мъже силни и храбри, мъже име-
нити, началници на бащините си домове. 25 Но 25
понеже те престъпваха против Бога на бащите
си, като блудствуваха след боговете на народи-
те на оная земя, които Бог беше погубил пред
тях, 26 затова, Израилевият Бог подбуди духа на 26
асирийския цар Фул, и духа на асирийския цар
Теглат-Фелнасар, та плени рувимците и гадци-
те и половината от Манасиевото племе, и заве-
де ги в Ала, в Авор, в Ара и до реката Гозан, *где-
то са и* до днес.

1 Левиеви синове бяха Гирсон˚, Каат и Ме- **6**
рарий. 2 А Каатови синове: Амрам, Исаар˚, 2
Хеврон и Озиил; 3 а Амрамови чада: Аарон, 3
Моисей и Мариам; а Ааронови синове: Надав,
Авиуд, Елеазар и Итамар. 4 Елеазар роди Фи- 4
нееса; Финеес роди Ависуя; 5 Ависуй роди Ву- 5
кия; Вукий роди Озия; 6 Озий роди Зараия; За- 6
раия роди Мераиота; 7 Мераиот роди Амария; 7
Амария роди Ахитова; 8 Ахитов роди Садока; 8
Садок роди Ахимааса; 9 Ахимаас роди Азария; 9
Азария роди Иоанана; 10 Иоанан роди Азария 10
(той е оня, който свещенодействуваше в хра-
ма, който Соломон построи в Ерусалим); 11 а 11
Азария роди Амария; Амария роди Ахитова;
12 Ахитов роди Садока; Садок роди Селума˚; 12
13 Селум роди Хелкия; Хелкия роди Азария; 13
14 Азария роди Сараия; а Сараия роди Иоседе- 14
ка. 15 А Иоседек отиде в плен, когато Господ 15
закара в плен Юда и Ерусалим чрез ръката на
Навуходоносора. 16 Левиеви синове: Гирсом˚, 16
Каат и Мерарий. 17 А ето имената на Гирсо- 17
мовите синове: Ливний и Семей. 18 А Каатови 18
синове бяха: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил.
19 Мерариеви синове бяха: Маалий и Мусий. И 19
ето семействата на левитите, според бащини-
те им домове: 20 на Гирсона: негов син, Лив- 20
ний: негов син, Яат; негов син, Зима; 21 негов 21
син, Иоах˚; негов син, Идо˚; негов син, Зара; и
негов син, Етрай˚. 22 Синовете на Каата: син му 22
Аминадав˚; негов син, Корей; негов син, Асир;
23 негов син, Елкана; негов син, Авиасаф; негов 23
син, Асир; 24 негов син, Тахат; негов син, Ури- 24
ил; негов син, Озия; и негов син, Саул. 25 А Ел- 25
канови синове: Амасай и Ахимот. 26 *А относно* 26
Елкана: синовете на Елкана: негов син, Суфай˚;
негов син, Нахат˚; 27 негов син, Елиав˚; негов 27

5.6 В 4 Цар. 14:29 и 16:7, Тегзатал-феласар. **6.1** В ст. 16 и 17, Гирсом. **2** В ст. 22, Аминадав. **12** В гл.9:11, Месулам. **16** В ст. 1, Гирсон. **21** В ст. 42, Етан. **21** В ст. 41, Адаия. **21** В ст. 41, Етния. **22** В ст. 2, 18, 38, Исаар. **26** В ст. 36, Софония, Азария, Иоил. **26** В ст. 35, Суф. **27** В ст. 34, Той.

28 син Ероам; негов син, Елкана. [28] А Самуилови
синове: първородният *Иоил*, а вторият Авия.
29 [29] Мерариеви синове: Маалий; негов син, Лив-
30 ний; негов син, Семей; негов син, Оза; [30] негов
син, Сама; негов син, Агия; негов син, Асаия.
31 [31] И ето ония, които постави Давид над пеене-
то в службата в Господния дом, когато се на-
32 мери трайно място за ковчега, [32] които слугу-
ваха с пеене пред скинията, шатъра за срещане,
докле Соломон построи Господния дом в Ерусалим, и стояха на службата си според чина си;
33 [33] ето ония, които стояха с чадата си: от Каатови
потомци - певецът Еман, син на Иоила, син на
34 Самуила, [34] син на Елкана, син на Ероама, син
35 на Елиила, син на Тоя˚, [35] син на Суфа˚, син на
36 Елкана, син на Маата, син на Амасая, [36] син на
Елкана, син на Иоила, син на Азария, син, на
37 Софония˚, [37] син на Тахата, син на Асира, син
38 на Авиасафа, син на Корея, [38] син на Исаара,
син на Каата, син на Левия, син на Израиля.
39 [39] И брат му Асаф, който стоеше отдясно нему:
40 Асаф, син на Варахия, син на Сама, [40] син на
41 Михаила, син на Ваасия, син на Малхия, [41] син
42 на Етния˚, син на Зара, син на Адаия, [42] син на
43 Етана, син на Зима, син на Семея, [43] син на Яа-
44 та, син на Гирсома, син на Левия. [44] И братя-
та им Мерариеви потомци, които бяха от ляво:
Етан˚ син на Кисия˚, син на Авдия, син на Ма-
45 луха, [45] син на Асавия, син на Амасия, син на
46 Хелкия, [46] син на Амсия, син на Вания, син на
47 Самира, [47] син на Маалия, син на Мусия, син на
48 Мерария, син на Левия; [48] и братята на левити-
те, които бяха определени за цялата служба в
49 скинията на Божия дом. [49] А Аарон и потомци-
те му принасяха принос върху олтара за всеиз-
гарянето и върху кадилния олтар, *като определени* за цялата служба на пресветото място, и да
правят умилостивение за Израиля, точно както
50 заповяда Божият слуга Моисей. [50] И ето Ааро-
новите потомци: негов син, Елеазар; негов син,
51 Финеес; негов син, Ависуй; [51] негов син, Вукий;
52 негов син, Озий; негов син, Зараия; [52] негов син,
Мераиот; негов син, Амария; негов син, Ахи-
53 тов; [53] негов син, Садок; и негов син, Ахима-
54 ас. [54] И ето жилищата им според заселванията
им в пределите им: на Аароновите потомци от
семейството на каатците (защото на тях пад-
55 на *първото* жребие), [55] на тях дадоха Хеврон в
56 Юдовата земя, с пасбищата около него. [56] Оба-
че, нивите на града и селата му дадоха на Хале-
57 ва Ефониевия син. [57] А на Аароновите потомци
дадоха тия Юдови градове: Хеврон прибежищ-
ния *град*, Ливна с пасбищата му, Ятир, Естемо с
пасбищата му, [58] Илен˚ с пасбищата му, Девир с 58
пасбищата му, [59] Асан˚ с пасбищата му, и Витсе- 59
мес с пасбищата му, [60] а от Вениаминовото пле- 60
ме, Гава с пасбищата му, Алемет˚ с пасбищата
му, и Анатот с пасбищата му; всичките им градове, според семействата им, бяха тринадесет
града. [61] И на Каатовите потомци, останали от 61
семейството на племето, *дадоха се* с жребие де-
сет града от половината Манасиево племе. [62] А 62
на Гирсоновите потомци, според семействата
им, от Исахаровото племе, от Асировото пле-
ме, от Нефталимовото племе и от Манасиево-
то племе във Васан *се дадоха* тринадесет града.
[63] На Мерариевите потомци, според семейства- 63
та им, *дадоха се* с жребие от Рувимовото пле-
ме, от Гадовото племе и от Завулоновото пле-
ме дванадесет града. [64] Израилтяните дадоха на 64
левитите тия градове и пасбищата им. [65] Дадо- 65
ха с жребие тия градове, споменати по име, от
племето на Юдовите потомци, и от племето на
Симеоновите потомци, и от племето на Вениаминовите потомци. [66] А някои от семейства- 66
та на Каатовите потомци получиха градове за
притежанията си от Ефремовото племе. [67] Да- 67
доха им прибежищните градове: Сихем с пас-
бищата му, в Ефремовата хълмиста земя; Гезер
с пасбищата му, [68] Иокмеам˚ с пасбищата му, 68
Веторон с пасбищата му, [69] Еалон с пасбищата 69
му, и Гетримон с пасбищата му, [70] а, от поло- 70
вината на Манасиевото племе, Анир с пасби-
щата му, и Вилеам с пасбищата му; *тях дадоха*
на семействата на останалите Каатови потом-
ци. [71] На Гирсоновите потомци *дадоха*, от се- 71
мействата на половината Манасиево племе, Го-
лан във Васан с пасбищата му, и Астарот с пас-
бищата му; [72] от Исахаровото племе Кедес с па- 72
сбищата му, Даврат с пасбищата му, [73] Рамот с 73
пасбищата му и Аним с пасбищата му; [74] от Аси- 74
ровото племе, Масал с пасбищата му, Авдон с
пасбищата му, [75] Хукок с пасбищата му, и Роов 75
с пасбищата му; [76] а, от Нефталимовото племе, 76
Кедес в Галилея с пасбищата му, Амон с пас-
бищата му, и Кириатаим с пасбищата му. [77] А 77
на останалите Мерариеви потомци *дадоха*, от
Завулоновото племе, Римон с пасбищата му и
Тавор с пасбищата му; [78] а оттатък Иордан при 78
Ерихон, на изток от Иордан, *дадоха*, от Рувимовото племе, Восор в пустинята с пасбищата
му, Яса с пасбищата му, [79] Кедимот с пасбищата 79
му, и Мефаат с пасбищата му; [80] а, от Гадовото 80
племе, Рамот в Галаад с пасбищата му, Махана-

34 В ст. 26, Нахат. **35** В ст. 26, Суфай. **36** В ст. 24, Саул, Озия Ериил. **41** В ст. 21, Иетрай. **44** В гл. 9:16, Иедутун. **44** В гл. 15:17, Кусаия. **58** В Ис. Нав. 21:15, Олон. **59** В Ис. Нав. 21:16, Аин. **60** В Ис. Нав. 21:18, Алмон. **68** Виж. Ис. Нав. 21:22-39, дето някои от тия градове имат други имена.

81 им с пасбищата му, 81 Есевон с пасбищата му и
Язир с пасбищата му.

7 1 А Исахаровите синове бяха: Тола, Фуа,
2 Ясув˚ и Симрон, четирима; 2 а Толови синове:
Озий, Рафаия, Ериил, Ямай, Евсам и Самуил,
началници на бащиния им Толов дом, силни
и храбри в поколенията им; в дните на Давида, числото им бе двадесет и две хиляди и ше-
3 стотин; 3 а Озиеви синове: Езраия; и Езраиеви
синове; Михаил, Авдия, Иоил и Есия, петима,
4 всички началници. 4 И с тях, според поколенията им, според бащините им домове, *имаше*
полкове войска за бой, тридесет и шест хиляди души; защото имаха много жени и синове.
5 5 А братята им, между всичките Исахарови семейства, силни и храбри, всичките преброени
според родословията си, бяха осемдесет и се-
6 дем хиляди души. 6 Вениаминови синове: Вела,
7 Вехер и Едиил, трима; 7 а Велови синове: Есвон,
Озий, Озиил, Еримот и Ирий, петима, началници на бащини домове, силни и храбри, които се преброиха според родословията си; и бяха
двадесет и две хиляди и тридесет и четири ду-
8 ши; 8 а Вехерови синове: Земира, Иоас, Илиезер, Елиоинай, Амрий, Еримот, Авия, Анатот и
9 Аламет; всички тия бяха Вехерови синове. 9 А
броя на родословието им, според поколенията им, бе двадесет хиляди и двеста началници
10 на бащините им домове, силни и храбри. 10 А
Едиилов син бе Валаан; а Валаанови синове:
Еус, Вениамин, Аод, Ханаана, Зитан, Тарсис и
11 Ахисаар; 11 всички тия Едиилови потомци, началници на бащини домове, силни и храбри,
бяха седемнадесет хиляди и двеста души, кои-
12 то можеха да излизат на война. 12 А Суфим и
Уфим˚ бяха Ирови˚ синове; а Ахиров˚ син бе
13 Усим. 13 Нефталимови синове; Ясиил˚, Гуний,
14 Есер и Селум˚ внуци на Вала. 14 Манасиеви синове: Асриил, когото му роди жена му; (а наложницата му сирианката роди Махира Галаадовия баща; 15 а Махир взе за жена *сестрата* на
Уфама и Суфама, и името на сестра им бе Мааха); а името на втория бе Салпаад; и Салпаад
16 роди дъщеря. 16 А Махировата жена Мааха роди син и нарече го Фарес; а името на брата му бе
17 Сарес, а синовете му: Улам и Раким; 17 и Уламов
син бе Ведан. Тия бяха синовете на Галаада,
18 син на Махира, Манасиевия син. 18 А сестра му
19 Амолехет роди Исуда, Авиезера˚ и Маала. 19 А
Семидови синове бяха Ахиан, Тихем, Ликхий
20 и Аниам. 20 А Ефремови синове: Сутала; негов
син, Веред; негов син, Тахат; негов син, Елеада;
негов син, Тахат; 21 негов син, Завад; негов син, 21
Сутала; и Езер и Елеад; а гетските мъже, които се родиха в това място, ги убиха защото бяха слезли да отнемат добитъка им. 22 А баща им 22
Ефрем жали много дни; и братята му дойдоха да го утешат. 23 Сетне влезе при жена си, коя- 23
то зачна и роди син; и нарече го Верия, по причина на нещастието, което се бе случило в дома му; 24 (а дъщеря му бе Сеера, която съгра- 24
ди долния и горния Веторон и Узен-сеера); 25 и 25
негов син бе Рефа; негови синове, Ресеф и Тела; негов син, Тахан; 26 негов син, Ладан; негов 26
син, Амиуд; негов син, Елисама; 27 негов син, 27
Нави; и негов син, Исус. 28 А притежанията им 28
и жилищата им бяха Ветил със селата му, и към изток Нааран˚ и към запад Гезер със селата му, и Сихем със селата му, до Газа със селата му;
29 а, в пределите на Манасиевите потомци, Вет- 29
сан със селата му, Таанах със селата му, Магедон със селата му, и Дор със селата му. В тях се заселиха потомците на Иосифа Израилевия
син. 30 Асирови синове: Емна, Есуа, Есуий и Ве- 30
рия, тяхна сестра Сера; 31 а Вериеви синове бя- 31
ха: Хевер и Малхиил, който е баща на Вирзавит. 32 А Хевер роди Яфлета, Сомира˚ и Хотама, 32
и тяхна сестра Суя; 33 а Яфлетови синове бяха: 33
Фасах, Вимал и Асуат; тия са Яфлетови синове;
34 а Семирови˚ синове бяха: Ахий, Рога, Ехува и 34
Арам; 35 а синовете на брата му Елем: Софа, Ем- 35
на, Селис и Амал; 36 Софови синове бяха: Суа, 36
Арнефер, Согал, Верий, Емра, 37 Восор, Од, Са- 37
ма, Силса, Итран и Веера. 38 А Етерови синове 38
бяха: Ефоний, Фасфа и Ара. 39 А Улови синове: 39
Арах, Аниил и Рисия. 40 Всички тия бяха Аси- 40
рови потомци, началници на бащини домове, отборни, силни и храбри, главни първенци. И броят им, според родословието им, за военна служба, възлизаше на двадесет и шест хиляди мъже.

1 А Вениамин роди първородния си Вела, **8**
втория Асвил, третия Аара, 2 четвъртия Ноя 2
и петия Рафа. 3 А Велови синове бяха: Адар˚, 3
Гира, Авиуд, 4 Ависуй, Неемана, Ахоа, 5 Гира, 4, 5
Сефуфан˚ и Урам. 6 И ето Аодовите синове, ко- 6
ито бяха началници на бащините домове на ония, които живееха в Гава, а бидоха заведени в Манахат; 7 с Нееман, Ахия и Гира който ги 7
заведе, и роди Аза и Ахиуда. 8 А Саараим ро- 8
ди *синове* в моавската земя след като напусна жените си Усима и Ваара: 9 от жена си Одеса 9
роди Иоавава, Савия, Миса, Малхама, 10 Еуса, 10
Сахия и Мирма; тия бяха синовете му, начал-

7.1 В Бит. 46:13, Фува и Иов. **12** В числа 26:29, Суфам и Урам. **12** Според ст. 7, Ириеви. **12** Според числа 26:38, Ахирамов. **13** В бит. 46:24 Ясеил. **13** В Бит. 46:24, Силим. **18** В числа 26:30, Иезер. **28** В Ис. Нав. 16:7, Наарат. **32** В ст. 34, Семир. **34** Според ст. 32, Сомирови. **8.3** В Бит. 46:21, Аред. **5** В числа 26:39, Суфам.

ници на бащини домове. 11 А от Усима беше
родил Авитова и Елфаала. 12 А Елфаалови си-
нове бяха: Евер Мисаам, Самер, (който съгра-
ди Оно, Лод и селата му), 13 и Верия и Сема˚,
които бяха началници на бащините домове на
живеещите в Еалон, и които изпъдиха гетски-
14, 15 те жители. 14 А Ахио, Сасак, Еримот, 15 Зевадия,
16 Арад, Адер, 16 Михаил, Есна и Иоха бяха Вери-
17 еви синове; 17 и Зевадия, Месулам, Езекий, Хе-
18 вер, 18 Есмерай, Езлия и Иовав бяха Елфаало-
19, 20 ви синове; 19 Яким, Зехрий, Завдий, 20 Елиинай,
21 Силатай, Елиил, 21 Адаия, Вераия и Симрат бя-
22 ха Симееви синове˚; 22 а Есфан, Евер, Елиил,
23, 24 23 Авдон, Зехрий, Анан, 24 Анания, Елам, Анато-
25 тия, 25 Ефадия и Фануил бяха Сасакови синове:
26, 27 26 а Самсерай, Сеария, Готолия, 27 Яресия, Илия
28 и Зехрий бяха Ероамови синове, - 28 те бяха на-
чалници на бащини домове, началници според
29 семействата им; те се заселиха в Ерусалим. 29 А
в Гаваон се засели Гаваоновият баща *Еил*, име-
30 то на чиято жена бе Мааха; 30 а първородният
му син бе Авдон, сетне Сур, Кис, Ваал, Надав,
31, 32 31 Гедор, Ахио, Захер˚ 32 и Макелот, *който* роди
Сама˚ и те също се заселиха с брата си в Ери-
33 салим, срещу братята си. 33 А Нир роди Киса;
Кис роди Саула; а Саул роди Ионатана, Мелхи-
34 суе, Авинадава˚ и Ес-ваала˚. 34 А Ионатановият
син бе Мерив-ваал˚, а Мерив-ваал роди Михея.
35 35 А Михееви синове бяха Фитон, Мелех, Тарея
36 и Ахаз. 36 А Ахаз роди Иоада˚, Иоада роди Але-
мета, Азмавета и Зимрия; а Зимрий роди Моса;
37 37 Моса роди Винея; негов син бе Рафа˚; негов
38 син, Елеаса; негов син, Асиил. 38 А Асиил имаше
шест сина, чиито имена са тия: Азрикам, Вохе-
ру, Исмаил, Сеария, Авдия и Анан; всички тия
39 бяха Асиилови синове. 39 А синовете на брата
му Исек бяха: първородният му Улам, вторият
40 Еус и третият Елифалет. 40 А Уламовите сино-
ве бяха силни и храбри мъже, които стреляха с
лък, и имаха много синове и внуци, сто и пет-
десет души. Всички тия бяха от Вениаминовите
потомци.

9 1 Така целият Израил се преброи по родо-
словия; и, ето, записани са в Книгата на Изра-
илевите и Юдовите Царе. Те бидоха пленени
2 у Вавилон поради беззаконията си. 2 А първи-
те жители, които се настаниха в притежания-
та им, в градовете им, бяха израилтяните, све-
щениците, левитите и нетинимите. 3 И в Ерусалим се заселиха от юдейците, от вениаминци-
4 те, от ефремците и от манасийците: 4 Утай, син
на Амиуда, син на Амрия, който бе син на Им-
рия Ваниевия син, от синовете на Фареса Юдо-
вия син; 5 и от Шелаевците: първородният Аса- 5
ия и синовете му; 6 и от Заровите синове: Еуил 6
и братята им, шестстотин и деветдесет души; 7 а 7
от вениаминците: Салу, син на Месулама, син
на Одуия, Асенуевия син, 8 Евния Ероамовият 8
син, Ила син на Озия, Михриевият син и Месу-
лам, син на Сефатия, син на Рагуила, Евниевия
син; 9 и братята им, според семействата им, де- 9
ветстотин и петдесет и шест души; всички тия
мъже бяха началници на бащини *домове*, спо-
ред бащините им домове. 10 А от свещениците: 10
Едаия, Иоиарив, Яхин 11 и Азария˚ син на Хел- 11
кия, син на Месулама, който бе син на Садо-
ка, син на Мераиота, син на Ахитова, нача-
лник на Божия дом; 12 и Адаия, син на Ероама, 12
син на Пасхора Мелхиевия син, и Маасай син
на Адиила, син на Язира, който бе син на Ме-
сулама, син на Месилемита Емировия син, 13 и 13
братята им, началници на бащините им домове,
хиляда и седемстотин и шестдесет души, мъже
много способни за делото на службата на Бо-
жия дом. 14 А от левитите: Семаия, син на Асу- 14
ва, син на Азрикама Асавиевия син от Мерари-
евите потомци; 15 и Ваквакар, Ерес, Галал и Ма- 15
тания син на Михея, син на Зехрия˚ Асафовия
син; 16 и Авдия˚ син на Сомаия˚ син на Галала 16
Едутуновия син, и Варахия син на Аса, син на
Елкана, който се засели в селата на нетофатци-
те. 17 А вратарите бяха: Селум, Акув, Талмон, 17
Ахиман и братята им; Селум беше началник;
18 те до сега бяха вратари при царската източна 18
врата за полковете на Левиевите потомци; 19 а 19
Селум син на Коре, който бе син на Авиасафа,
Коревия син, и братята му от бащиния му дом,
Кореевците, бяха над работата на службата, па-
зачи на входовете на скинията; и бащите им са
били стражи на входа на Господния стан; 20 по- 20
напред началник над тях беше Финеес Елеазе-
ровият син, с когото бе Господ; 21 а Захария, 21
Меселемиевият син, беше пазач при входа на
шатъра за срещане; 22 всички ония избрани за 22
пазачи при входовете, бяха двеста и дванадесет
души. Те, които Давид и гледачът Самуил бяха
поставили на службата им, бяха преброени по
родословия в селата си. 23 И така те и потомци- 23
те им надзираваха портите на Господния дом,
на дома на скинията като вардеха по ред. 24 Вра- 24
тарите бяха на четирите страни˚, на изток, на
запад, на север и на юг. 25 А братята им, кои- 25
то бяха по селата си, трябваше да дохождат в
определени времена за да бъдат с тях по седем

13 В ст. 21, Семей. **21** Ст. 13, Семови. **31** В гл. 9:37, Захария. **32** В гл. 9:38, Симеам. **33** В 1 Цар. 14:49, Иисуй. **33** В 2 Цар. 2:8, Исвостей. **34** В 2 Цар. 4:4, Мемфивостей. **36** В гл. 9:42, Яра. **37** В гл. 9:43, Рафаия. **9.11** В Неем. 11:11, Сараия. **15** В Неем. 11:17, Завдия. **16** В Неем. 11:17, Авда. **16** В Неем. 11:17, Самуа. **24** Еврейски: Ветрове.

26 дни. 26 Защото тия левити, четиримата главни
вратари, оставаха в службата си, и надзирава-
27 ха стаите и съкровищата на Божия дом. 27 Те и
нощуваха около Божия дом, защото грижата за
него бе *възложена* на тях, и те трябваше да го
28 отварят всяка заран. 28 И някои от тях бяха над
служебните съдове, защото по брой ги внасяха
29 и по брой ги изнасяха. 29 Още някои от тях бя-
ха определени над *другите* вещи, над всичките
свещени съдове, и над чистото брашно, вино-
30 то, дървеното масло, ливана и ароматите. 30 А
някои от свещеническото съсловие приготов-
31 ляваха благоуханното миро. 31 А Мататия, кой-
то бе от левитите, първородният на кореева Се-
32 рум, надзираваше печените в тава *жертви*. 32 И
други от братята им, от потомците на каатци-
те, бяха над присътствените хлябове за да ги
33 приготовляват всяка събота. 33 И от тях бяха
певците, началниците на бащините *домове* на
левитите, *които живееха* в стаите свободни *от
друго служене*, защото се упражняваха в рабо-
тата си денем и нощем, 34 Тия бяха начални-
34 ци на бащините *домове* на левитите, начални-
ци според семействата им; те живееха в Еруса-
35 лим. 35 А в Гаваон се засели Гаваоновият баща
36 Еил, името на чиято жена бе Мааха: 36 а първо-
родният му син бе Авдон, после Сур, Кис, Ва-
37 ал, Нир, Надав, 37 Гедор, Ахио, Захария и Ма-
38 келот; 38 а Макелот роди Симеама: също и те се
заселиха с братята си в Ерусалим, срещу бра-
39 тята си. 39 А Нир роди Киса; Кис роди Саула;
а Саул роди Ионатана, Мелсисуя, Авинадава и
40 Есваала. 40 А Ионатановият син бе Мерив-ваал;
41 а Мерив-ваал роди Михея. 41 А Михееви сино-
42 ве бяха: Фитон, Мелех, Терея 42 и Ахаз, *който*
роди Яра; а Яра роди Алемета, Азмавета и Зим-
43 рия; а Зимрий роди Моса: 43 и Моса роди Ви-
нея; а негов син бе Рафаия; негов син, Елеаса;
44 и негов син, Асил. 44 А Асил имаше шест сина,
чиито имена са тия: Азрикам, Вохеру, Исмаил,
Сеария, Авдия и Анан; те бяха Асилови синове.

10 1 А филистимците воюваха против Израиля;
и Израилевите мъже побягнаха от филистим-
2 ците, и паднаха убити в хълма Гелвуе. 2 И в пре-
следването филистимците настигнаха Саула и
синовете му; и филистимците убиха Сауловите
3 синове Ионатана, Авинадава и Мелхисуя. 3 И
като се засилваше боят против Саула, стрелци-
те го улучиха, и той биде наранен от стрелци-
4 те. 4 Тогава Саул каза на оръженосеца си: Из-
тегли меча си та ме прободи с него, да не би да
дойдат тия необрязани и се поругаят с мене. Но
оръженосецът му не искаше, защото много се
боеше. За това Саул взе меча си та падна вър-
5 ху него. 5 И оръженосецът му като видя, че Са-
ул умря, падна и той на меча си та умря. 6 Така 6
умря Саул и трите му сина; и целият му дом
умря едновременно. 7 Тогава всичките Израи- 7
леви мъже, които бяха в долината, като видя-
ха, че побягнаха, и че Саул и синовете му умря-
ха, напуснаха градовете си и побягнаха; а фи-
листимците дойдоха та се заселиха в тях. 8 А на 8
следния ден, когато филистимците дойдоха да
съблекат убитите, намериха Саула и синовете
му паднали на хълма Гелвуе. 9 И като го съб- 9
лякоха, взеха главата му и оръжията му, та ги
разпратиха наоколо из филистимската земя за
да разнесат известие на идолите си и на люде-
те. 10 И положиха оръжията му в капището на 10
боговете си, а главата му приковаха в Дагоно-
вото капище. 11 А когато чуха всичките *жители* 11
на Явис-галаад все що направили филистимци-
те на Саула, 12 всичките храбри мъже станаха та 12
дигнаха тялото на Саула и телата на синовете
му, донесоха ги в Явис, и погребаха костите им
под дъба на Явис; и постиха седем дена. 13 Та- 13
ка умря Саул за престъплението, което извър-
ши против Господа, против Господното слово,
което не опази, а още, понеже бе се съвещал
със запитвачка на зли духове, за да се допита *до
тях*, 14 а до Господа не се допита, затова Той го 14
умъртви, и обърна царството към Давида, Есе-
евия син.

1 Тогава целият Израил се събра при Давида **11**
в Хеврон и рекоха: Ето, ние сме твоя кост и твоя
плът, 2 И по-напред още, и докато Саул цару- 2
ваше, ти беше, който извеждаше и въвеждаше
Израиля, и на тебе Господ твоят Бог каза: Ти
ще пасеш людете Ми Израиля, и ти ще бъдеш
вожд над людете Ми Израиля. 3 И така, всич- 3
ките Израилеви старейшини дойдоха при царя
в Хеврон; и Давид направи завет с тях пред Гос-
пода в Хеврон; и те помазаха Давида цар над
Израиля, според Господното слово чрез Саму-
ила. 4 Тогава Давид и целият Израил отидоха в 4
Ерусалим (който бе Евус), гдето бяха жителите
на земята, евусците. 5 А жителите на Евус реко- 5
ха на Давида: Няма да влезеш тук. Обаче, Давид
превзе крепостта Сион; това е Давидовият град.
6 И рече Давид: Който пръв удари евусците, той 6
ще бъде военачалник и вожд. И Иоав, Саруи-
ният син, се качи пръв; и стана военачалник.
7 Тогава Давид се засели в крепостта; затова тя 7
се нарече Давидов град. 8 И той съгради града 8
околовръст от Мило и наоколо; а Иоав попра-
ви останалата част от града. 9 И Давид преуспя- 9
ваше и ставаше по-велик, защото Господ на Си-
лите бе с него. 10 А ето началниците на силните 10
мъже, които имаше Давид, които заедно с це-
лия Израил се подвизаваха с него за царството

му, за да го направят цар, според Господното
11 слово относно Израиля. [11] А ето изчислението
на силните мъже, които имаше Давид: Ясовеам,
Ахмоновия син, главен военачалник; той като
махаше копието си против триста души *непри-*
12 *ятели*, уби ги в едно сражение. [12] И след него
бе ахохиецът Елеазар Додовият син, който бе
13 един от тримата силни мъже. [13] Той бе с Давида
във Фас-дамим˚, когато филистимците се съб-
раха за бой там, гдето имаше частица земя пъл-
на с ечемик; и когато людете побягнаха пред
14 филистимците, [14] те застанаха всред нивата и я
защищаваха и поразиха филистимците; и Гос-
15 под извърши голямо избавление. [15] После, три-
ма от тридесетте военачалници слязоха до ска-
лата при Давида в одоламската пещера; а фи-
листимският стан бе разположен в рафаимска-
16 та долина. [16] И като беше Давид тогава в кана-
рата, а филистимският гарнизон бе в това вре-
17 ме във Витлеем, [17] и Давид пожелавайки рече:
Кой би ми дал да пия вода от витлеемския кла-
18 денец, който е при портата; [18] то тия трима про-
биха филистимския стан та наляха вода от вит-
леемския кладенец, който е при портата, и като
взеха донесоха на Давида. Но Давид отказа да я
19 пие, а я възля Господу, като рече: [19] Да ми не да-
де моят Бог да сторя това! Да пия ли кръвта на
тия мъже, които туриха живота си в опасност?
защото с опасност за живота си я донесоха. За-
това отказа да я пие. Това сториха тия трима
20 силни мъже. [20] И Иоавовият брат Ависей беше
главен между *другите* трима; защото той като
махаше копието си против триста души *непри-*
ятели, уби ги и си придоби име между тримата.
21 [21] Между тримата той бе по-славен от двамата,
и стана им началник; но не стигна до *първите*
22 трима. [22] Ванаия, Иодаевият син, син на един
храбър мъж от Кавсеил, който беше извършил
храбри дела, - той уби двамата лъвовидни мо-
авски мъже; тоже той слезе та уби лъва всред
23 рова в многоснежния ден; [23] при това, той уби
египтянина, мъж с голям ръст, пет лакътя ви-
сок; в ръката на египтянина имаше копие като
кросно на тъкач; а *Ванаия* слезе при него *само* с
тояга, и като грабна копието от ръката на егип-
24 тянина, уби го със собственото му копие. [24] Тия
неща стори Ванаия, Иодаевият син, и си при-
25 доби име между тия трима силни мъже. [25] Ето,
той стана по-славен от тридесетте, но не стиг-
на до *първите* трима. И Давид го постави над
26 телохранителите си. [26] А˚ силните мъже ме-
ду войските бяха: Асаил, Иоавовият брат, Ел-
27 ханан, син на Додо от Витлеем, [27] Самот аро-
рецът, Хелис фелонецът, [28] Ирас, син на тако- 28
еца Екис, Авезер анатонецът, [29] Сивехай хуста- 29
нецът, Илай ахохиецът, [30] Маарай нетофате- 30
цът, Хелед, син на нетофатеца Ваана, [31] Итай, 31
син на Риваия от Гавая, *която принадлежа-*
ше на Вениаминовите потомци, Ванаия пира-
тонецът, [32] Урай от долините Гаас, Авиил ар- 32
ватецът, [33] Азмавет варумецът, Елиава саалво- 33
нецът, [34] синовете на Асима гизонеца, Ионатан 34
син на арареца Сагий, [35] Ахиам син на арареца 35
Сахар, Елифал Уровият син, [36] Ефер мехирате- 36
цът, Ахия фелонецът, [37] Есро кармилецът, На- 37
арай Есвеевият син, [38] Иоил, Натановият брат, 38
Мивар Аргиевият син, [39] Селек амонецът, На- 39
харай виротецът, оръженосецът на Иоава Са-
руиния син, [40] Ираз иетерецът, Гарив етерецът, 40
[41] Урия хетеецът, Завад Аалаевият син, [42] Адина 41, 42
син на рувимеца Сиза, началник на рувимците,
и тридесет души с него, [43] Анан, син на Мааха, 43
Иосафат митнецът, [44] Озия астеротецът, Сама и 44
Еиил синове на Хотама ароирецът, [45] Един син 45
на Симрия, брат му Иоха тисецът, [46] Елиил ма- 46
авецът, Еривай и Иосавия Елнаамови синове,
Етема моавецът, [47] Елиил, Овид и Ясиил месо- 47
ваецът.

12 [1] И ето ония, които дойдоха при Давида в
Сиклаг, докато още се затваряше, *за да се крие*
от Саула, Кисовия син; те бяха от силните мъ-
же, които му помагаха във война. [2] Те бяха 2
въоръжени с лъкове, и можеха да си служат и
с дясната и с лявата ръка за хвърляне камъни с
прашка и за стреляне с лък, и бяха от Сауловите
братя, от Вениамина. [3] Началникът беше Ахие- 3
зер, после Иоас, синове на гаваатеца Сама; Ези-
ил и Филет, Азмаветови синове; Вераха, анато-
тецът Ииуй, [4] гаваонецът Исмаия, силен между 4
тридесетте, и над тридесетте; Еремия, Яазаил,
Иоанан, гедиротецът Иозавад, [5] Елузай, Ери- 5
мот, Ваалия, Семария, аруфецът Сафатия, [6] Ел- 6
кана, Есия, Азареил, Иозер и Ясовеам, Кореов-
ците; [7] и Иоила и Зевадия, синове на Ероама от 7
Гедор. [8] И някои от гадците се отделиха *та дой-* 8
доха при Давида в канарата в пустинята, мъ-
же силни и храбри, обучени за бой, които знае-
ха да употребяват щит и копие, чиито лица бя-
ха като лъвови лица, и които бяха бързи като
сърните по хълмовете. [9] *Те бяха*: Езер, първи- 9
ят; Авдия, вторият; Елиав, третият; [10] Мисма- 10
на, четвъртият; Еремия, петият; [11] Атай, шести- 11
ят; Елиил, седмият; [12] Иоанан, осмият; Елзавад, 12
деветият; [13] Еремия, десетият; и Махванай, еди- 13
надесетият. [14] Тия от гадците бяха военачални- 14
ци; който беше най-долен, *между тях*, беше над

11.13 В 1 Цар. 17:1, Ефес-дамим. **26** В 2 Цар. 23:24-33 някои от имената, които следват, се пишат различно.

сто *войници*, а който беше най-горен, беше над
15 хиляда. 15 Тия бяха, които преминаха Иордан в
първия месец, когато *реката* заливаше всички-
те си брегове и разгониха всичките жители на
16 долините към изток и към запад. 16 Също и от
вениаминците и юдейците дойдоха при Дави-
17 да в канарата. 17 А Давид излезе да ги посрещне
та им проговори, казвайки: Ако идете при мене
с мир, за да ми помогнете, сърцето ми ще се
привърже към вас; но ако *сте дошли* за да ме
предадете на неприятелите ми, като няма на-
силие в ръцете ми, Бог на бащите ни нека ви-
18 ди и нека изобличи това. 18 Тогава дойде дух
на Амасая, главния между началниците, *и рече*:
Твои сме, Давиде, и от към твоя страна Есеев
сине! Мир, мир на тебе! мир и на помощници-
те ти! защото твоят Бог ти помага. Тогава Да-
вид ги прие, и постави ги началници на друж-
19 ината си. 19 И от Манасия се присъединиха ня-
кои към Давида, когато дойде с филистимците
на бой против Саула; обаче не им помогнаха,
защото филистимските управители, като се по-
съветваха, върнаха го, понеже думаха: Той ще
мине към господаря си Саула с опасност за гла-
20 вите ни. 20 А като се връщаше в Сиклаг, присъе-
диниха се към него от Манасия: Адна, Иозавад,
Едиил, Михаил, Иозавад, Елиу и Силатай, вое-
21 началници на Манасиевите хиляди. 21 Те помо-
гнаха на Давида против разбойниците, защото
те всички бяха силни и храбри; и станаха вое-
22 началници. 22 Защото от ден на ден прииждаха
мъже при Давида, за да му помагат, докле ста-
23 на голяма войска, като войска Божия. 23 И ето
броят на въоръжените за бой началници, кои-
то дойдоха при Давида в Хеврон, за да възвър-
нат нему Сауловото царство според Господно-
24 то слово: 24 от юдейците шест хиляди и осем-
стотин щитоносци и копиеносци, въоръжени
25 за бой; 25 от симеонците седем хиляди и сто ду-
26 ши, силни и храбри за бой; 26 от левийците, че-
27 тири хиляди и шестстотин души; 27 а Иодай бе-
ше началник на Аароновците; и с него бяха три
28 хиляди и седемстотин души, 28 и Садок силен и
храбър младеж, и от бащиния му дом двадесет
29 и двама началника; 29 а от вениаминците, Сау-
ловите братя три хиляди души; защото до тогаз
по-голямата част от тях бяха поддържали Са-
30 уловия дом; 30 от ефремците, двадесет хиляди
и осемстотин души, силни и храбри, именити
31 мъже от бащиния си дом; 31 от половината Ма-
насиево племе, осемнадесет хиляди души, ко-
ито се определиха по име да дойдат и напра-
32 вят Давида цар; 32 от исахарците, мъже, кои-
то разбираха времената, та знаеха как трябва-
ше да постъпва Израил, с двестате им начални-
ци, и всичките им братя действуващи под тяхна
заповед; 33 от Завулона, петдесет хиляди души, 33
които можеха да излизат с войската, да ги по-
ставят в строй с всякакви военни оръжия, и да
управляват сражението, с непоколебимо сър-
це; 34 от Нефталима, хиляда началници, и с тях 34
тридесет и седем хиляди щитоносци и копие-
носци; 35 от данците, двадесет и осем хиляди и 35
шестотин мъже, които можеха да се строят за
бой; 36 от Асира, четиридесет хиляди души, ко- 36
ито можеха да излизат с войската, да я поста-
вят в строй; 37 а оттатък Иордан, от рувимците, 37
от гадците и от половината племе на Манасия,
сто и двадесет хиляди души с всякакви военни
оръжия за бой. 38 Всички тия военни мъже на- 38
реждани в строй, дойдоха с цяло сърце в Хев-
рон за да направят Давида цар над целия Изра-
ил; така и всички други в Израиля бяха с едно
сърце да направят Давида цар. 39 И там бяха с 39
Давида три дни та ядяха и пиеха, защото бра-
тята им бяха приготвили за тях. 40 Освен това, 40
и ония, които бяха близо до тях, дори до Иса-
хара, Завулона и Нефталима донесоха им храна
с осли, с камили, с мъски и с волове, - храни от
брашно, низаници смокини, сухо грозде, вино,
дървено масло, говеда и изобилно овце; защото
беше веселие в Израил.

1 Тогава Давид се съветва с хилядниците, **13**
стотниците и всичките началници; 2 и Давид 2
каза на цялото Израилево общество: Ако ви е
угодно и ако е от Господа нашия Бог, нека
пратим навсякъде до братята си, останали по
цялата Израилева земя, и освен тях, и до свеще-
ниците и левитите, които са в градовете им и
околностите, за да се съберат при нас; 3 и нека 3
донесем при нас ковчега на нашия Бог, защото
не го потърсихме в Сауловите дни. 4 И целият 4
събор каза, че ще направят така, защото това
се видя право на всичките люде. 5 Тогава Да- 5
вид събра целия Израил от египетския *поток*
Сихор дори до прохода на Емат, за да донесат
Божия ковчег от Кириатиарим. 6 И Давид оти- 6
де с целия Израил във Ваала, *то ест*, в Юдов
Кириатиарим, за да дигне от там Божия ковчег,
който се нарича с името на Господа, Който оби-
тава между херувимите. 7 И *като изнесоха* Бо- 7
жия ковчег от Авинадавовата къща, туриха го
на нова кола; и Оза и Ахио караха колата. 8 И 8
Давид и целият Израил играеха пред Господа
с всичката си сила, с песни, с арфи, с псалти-
ри, с тъпанчета, с кимвали и с тръби. 9 А когато 9
стигнаха до Хидоновото˚ гумно, Оза простря
ръката си та хвана ковчега, защото воловете го

13.9 В 2 Цар. 6:6, Нахоновото.

раздрусаха. 10 И гневът на Господа пламна против Оза и го порази за гдето простря ръката си
11 на ковчега; и умря там пред Бога. 11 И Давид се наскърби за гдето Господ нанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-оза˚, *както се*
12 *казва и* до днес. 12 И в оня ден Давид се уплаши от Бога, и каза: Как ще донеса при себе си Бо-
13 жия ковчег? 13 Затова Давид не премести ковчега при себе си в Давидовия град, но го отпра-
14 ти в къщата на гетеца Овид-едома. 14 И Божият ковчег престоя със семейството на Овид-едома в къщата му три месеца; и Господ благослови дома на Овид-едома и всичко що имаше.

14 1 Подир това тирският цар Хирам прати по-
2 сланици при Давида и кедрови дървета, зидари и дърводелци, за да му построят къща. 2 И Давид позна, че Господ го бе утвърдил цар над Израиля, защото царството му се възвиси на висо-
3 ко заради людете Му Израиля. 3 И Давид си взе още жени в Ерусалим; и Давид роди още синове
4 и дъщери. 4 И ето имената на чадата, които му се родиха в Ерусалим: Самуа, Совав, Натан, Со-
5, 6 ломон, 5 Евар, Елисуа, Елфалет, 6 Ногах, Нефег,
7, 8 Явия, 7 Елисама, Веелиада˚ и Елифалет. 8 А когато филистимците чуха, че Давид бил помазан за цар над целия Израил, всичките филистим-
9 ци възлязоха да търсят Давида; а Давид, като чу за това, излезе против тях. 9 И тъй филистимците дойдоха та нахлуха в долината Рафа-
10 им. 10 Тогава Давид се допита до Бога, казвайки: Да възляза ли против филистимците? ще ги предадеш ли в ръката ми? И Господ му отговори: Възлез, защото ще ги предам в ръката ти.
11 11 И тъй, те отидоха на Ваал-ферасим, и там Давид ги порази. Тогава рече Давид: Бог избухна чрез моята ръка върху неприятелите ми, както избухват водите. За туй, онова място се наре-
12 че Ваал-ферасим˚. 12 И *филистимците* оставиха там боговете си; а Давид заповяда, та ги из-
13 гориха с огън. 13 И филистимците пак нахлуха в
14 долината. 14 Затова Давид пак се допита до Бога; и Бог му каза: Не възлизай против тях, но ги заобиколи, та ги нападни отсреща черниците.
15 15 И когато чуеш шум, като от маршируване по върховете на черниците, тогава да излезеш на бой, защото Бог ще излезе пред тебе да пора-
16 зи филистимското множество. 16 И Давид стори според както му заповяда Бог; и поразяваха филистимското множество от Гаваон дори до Ге-
17 зер. 17 И Давидовото име се прочу по всичките земи; и Господ нанесе страх от него върху всичките народи.

15 1 След това *Давид* си построи *и други* къщи в Давидовия град; приготви и място за Божия ковчег, и постави шатър за него. 2 Тогава рече 2
Давид: Не бива да дигат Божия ковчег други освен левитите, защото тях избра Господ да носят Божия ковчег и да Му слугуват винаги. 3 И Да- 3
вид събра целия Израил в Ерусалим за да пренесат Господния ковчег на мястото, което бе-
ше приготвил за него. 4 Давид събра Ааронови- 4
те потомци и левитите; 5 от Каатовите потом- 5
ци, началника Уриил и братята му, сто и двадесет души; 6 от Мерариевите потомци начални- 6
ка Асаия и братята му, двеста и двадесет души;
7 от Гирсоновите потомци, началника Иоил и 7
братята му, сто и тридесет души; 8 от Елисафа- 8
новите потомци, началника Семаия и братята му, двеста души; 9 от Хевроновите потомци, на- 9
чалника Елиил и братята му, осемдесет души;
10 от Озииловите потомци, началника Амина- 10
дав и братята му, сто и двадесет души. 11 И Да- 11
вид повика свещениците Садок и Авиатар и левитите Уриил, Асаия, Иоил, Семаия, Емиил и Аминадав, та им рече: 12 Вие сте началници на 12
бащините *домове* на левитите; осветете се вие и братята ви за да пренесете ковчега на Господа Израилевия Бог на *мястото*, което съм приготвил за него. 13 Защото, понеже първия път вие 13
не *го дигнахте*, Господ нашият Бог нанесе поражения върху нас, защото не Го потърсихме според както е заповядано. 14 И тъй, свещени- 14
ците и левитите осветиха себе си за да пренесат ковчега на Господа Израилевия Бог. 15 (Левий- 15
ците *бяха, които* носеха Божия ковчег с върлините горе на раменета си, както заповяда Моисей, според Господното слово). 16 И Давид каза 16
на левитските началници да поставят братята си певците с музикални инструменти, псалтири и арфи и кимвали, за да свирят весело със силен глас. 17 И така левитите поставиха Емана, 17
Иоилевия син, а от братята му Асафа Варахиия син; а от братята им, Мерариевите потомци, Етана Кисиевия син; 18 и с тях братята им от 18
втория чин, вратарите Захария, Вена, Яазиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Ванаия, Маасия, Маттатия, Елифалей, Микнеия, Овид-едом и Еиил. 19 Така, певците Еман, Асаф и Етан *се* 19
определиха да дрънкат с медни кимвали; 20 а За- 20
хария, Азиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Маасия и Ванаия с псалтири по Аламот; 21 а Ма- 21
татия, Елифалей, Минеия, Авид-едом, Еиил и Азазия, с арфи по Семинит, за да ръководят пеенето. 22 А Ханания, главен певец на леви- 22
тите, ръководеше пеенето, понеже бе изкусен.
23 А Варахия и Елкана бяха вратари за ковчега. 23

---

11 Т.е., Поражение (пролом) на Оза. **14.7** 13 В 2 Цар. 5:6, Елиада. **11** Т.е., Място на проломите.

24 [24] А свещениците на Севания, Иосафат, Натанаил, Амасий, Захария, Ванаия и Елиезер свиреха с тръбите пред Божия ковчег; а Овид-едом
25 и Ехия бяха вратари за ковчега. [25] И тъй, Давид и Израилевите старейшини и хилядниците отидоха да дигнат с веселие ковчега на Гос-
26 подния завет от Овид-едомовата къща. [26] И понеже Бог помагаше на левитите, които носеха ковчега на Господния завет, те пожертвуваха
27 седем юнеца и седем овена. [27] И Давид бе облечен с одежда от висон както и всичките левити, които носеха ковчега и певците, и Ханания ръководител на певците; а Давид носеше
28 ленен ефод. [28] Така целият Израил възвеждаше ковчега на Господния завет с възклицание, с глас от рог, с тръби и с кимвали, като свиреха с
29 псалтири и с арфи. [29] А когато ковчегът на Господния завет влизаше в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца, и като видя, че цар Давид скачаше и играеше, презря го в сърцето си.

16 [1] Така внесоха Божия ковчег та го положиха всред шатъра, който Давид беше поставил за него; и принесоха всеизгаряния и примирителни
2 приноси пред Бога. [2] И когато Давид свърши принасянето на всеизгарянията и примирителните приноси, благослови людете в Гос-
3 подното име. [3] И даде на всеки човек, мъж и жена, от Израиля, на всекиго по един хляб, по една мръвка месо и по една низаница сухо
4 грозде. [4] И определи известни левити да служат пред Господния ковчег, да възпоменават, да благодарят и да хвалят Господа Израилевия Бог:
5 [5] първият, Асаф; вторият, Захария; после, Еиил, Семирамот, Ехиил, Мататия, Елиав, Ванаия, Овид-едом и Еиил с псалтири и арфи;
6 Асаф с дрънкане на кимвали; [6] а свещениците Ванаия и Яазиил с тръби, винаги пред ковче-
7 га на Божия завет. [7] Тогава, в оня ден, Давид за пръв път нареди славославенето на Господа
8 чрез Асафа и братята му, *с тия думи:* - [8] Славословете Господа: призовавайте името Му; Въз-
9 вестявайте между народите делата Му. [9] Пейте Му, и псалмопейте Му; Говорете за всички-
10 те Му чудни дела. [10] Хвалете се с Неговото свето име; Нека се весели сърцето на ония, които
11 търсят Господа. [11] Търсете Господа и Неговата сила. Търсете лицето Му винаги. [12] Помнете
12 пречудните дела, които е извършил, Знамения-
13 та Му и съдбите на устата Му, [13] Вие, потомство на Неговия слуга Израиля, Чада Яковови, из-
14 брани Негови. [14] Той е Господ Бог наш; Съдби-
15 те Му са по целия свят. [15] Помнете всякога завета Му, Словото, което заповяда на хиляда по-
16 коления, [16] *Завета*, който направи с Авраама, И клетвата Му към Исаака, [17] Която и утвър- 17
ди на Якова за повеление, На Израиля за вечен
завет, [18] Като рече: На тебе ще дам ханаанската 18
земя За дял на наследството ви, [19] Когато бяхте 19
малцина на брой, Малцина и пришелци в нея,
[20] И когато прехождаха от народ в народ, И от 20
едно царство в други люде. [21] Не остави нико- 21
го да им напакости; Ей, заради тях царе изобличи, [22] *Казвайки*: Да не се допирате до пома- 22
заните Ми, И да не сторите зло на пророците
Ми. [23] Пейте Господу, *жители на* целия свят; 23
Благовествувайте из ден в ден спасението Му.
[24] Възвестете между народите славата Му, Меж- 24
ду всичките племена чудните Му дела. [25] Защо- 25
то е велик Господ и твърде достоен за хвала,
И за страхопочитание повече от всички богове. [26] Защото всичките богове на племената са 26
суетни, А Господ направи небесата, [27] Слава и 27
великолепие са пред Него, Сила и радост на мястото Му. [28] Отдайте Господу, вие, семейства на 28
племената. Отдайте Господу слава и сила. [29] От- 29
дайте Господу славата дължима на името Му;
Донесете принос, и влезте пред Него; Поклоне-
те се Господу с великолепие свето. [30] Треперете 30
пред Него, *жители на* целия свят; Защото вселената е утвърдена, та не може да се поклати.
[31] Да се веселят небесата, и да се радва светът: И 31
да казват между народите: Господ царува. [32] Да 32
бучи морето и всичко що има в него: Нека се
радват полетата и всичко що е в тях. [33] Тогава 33
ще се радват пред Господа дърветата на дъбрава-
та; Защото иде да съди света. [34] Славословете 34
Господа, защото е благ, Защото милостта Му е
до века; [35] И речете: Спаси ни, Боже на спасени- 35
ето ни, Събери ни, и избави ни от народите, За
да славословим светото Твое име, И да тържествуваме в Твоята хвала. [36] Благословен да бъде 36
Господ Бог Израилев От века и до века. И всичките люде рекоха: Амин! и възхвалиха Господа. [37] Тогава *Давид* остави там, пред ковчега на 37
Господния завет, Асафа и братята му за да служат постоянно пред ковчега, според както беше нужно за всеки ден; [38] *остави* и Овид-едома 38
и братята му, шестдесет и осем души; тоже и
Овид-едома Едутуновия син и Оса за вратари;
[39] и свещеника Садок и братята му свещените, 39
пред Господната скиния на високото място,
което бе в Гаваон, [40] за да принасят всеизгаряне 40
Господу върху олтара за всеизгарянията винаги заран и вечер, точно според както е писано
в закона, който Господ даде на Израиля; [41] и с 41
тях *постави* Емана, Едутуна, и другите по име
определени, които бяха избрани да славословят Господа, защото Неговата милост е до века;
[42] и при тях, *то ест, при* Емана и Едутуна, има- 42

ше тръби и кимвали за ония, които трябваше да
свирят с висок глас, и инструменти за Божиите
43 песни. А Едутуновите синове бяха вратари. [43] И
така, всичките люде си отидоха, всеки в къщата
си; и Давид се върна да благослови дома си.

17 [1] А като се настани Давид в къщата си, рече
Давид на пророк Натана: Виж, аз живея в кедрова къща, а ковчегът на Господния завет *стои*
2 под завеси. [2] И Натан каза на Давида: Стори
всичко, що е в сърцето ти, защото Бог е с тебе.
3 [3] Но през същата нощ Господното слово дойде
4 към Натана и рече: [4] Иди, кажи на слугата Ми
Давида: Така говори Господ: Ти няма да Ми по-
5 строиш дом, в който да обитавам, [5] защото от
деня, когато изведох Израиля *от Египет*, дори
до днес, не съм обитавал в дом, но съм ходил из
6 шатър в шатър и из скиния *в скиния*. [6] В кое от
всичките места, където съм ходил с целия Израил, говорих Аз някога на някой от Израилевите
съдии, на които заповядах да пасат людете Ми,
като казах: Защо Ми не построихте кедров дом?
7 [7] Сега, прочее, така да кажеш на слугата Ми Давид: Така каза Господ на Силите: Аз те взех от
кошарата, от подир стадото, за да бъдеш вожд
8 на людете Ми Израиля; [8] и съм бил с тебе на
всякъде, където си ходил, и изтребих всичките
ти неприятели пред тебе, и направих името ти
да е както името на великите, които са на земя-
9 та. [9] И ще определя мястото за людете Си Израиля и ще ги насадя, та ще обитават на своето собствено място и няма да се преместят вече; и тези които вършат неправда няма вече да
10 ги притесняват, както по-напред, [10] и както от
времето, когато поставих съдии над людете Си
Израиля; и ще покоря всичките ти неприятели.
При това ти явявам, че Господ ще ти съгради
11 дом. [11] Когато се навършат дните ти, та трябва
да отидеш при бащите си, ще въздигна потомеца ти подир тебе, който ще бъде един от твои-
12 те синове, и ще утвърдя царството му. [12] Той ще
Ми построи дом; и Аз ще утвърдя престола му
13 до века. [13] Аз ще му бъда отец, и той ще Ми бъде син; и няма да отнема милостта Си от него,
както я отнех от оногова, който бе преди тебе;
14 [14] но ще го закрепя в Моя дом и в Моето царство
до века; престолът му ще бъде утвърден до века.
15 [15] И Натан говори на Давида точно според тия
16 думи и напълно според това видение. [16] Тогава
цар Давид влезе та седна пред Господа и рече:
Кой съм аз, Господи Боже, и какъв е моят дом,
17 та си ме довел до това *положение*? [17] Но даже и
това бе малко пред очите Ти, Боже; а Ти си говорил *още* за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си, и благосклонно си погледнал на мене,
като на човек от висока степен, Господи Боже.
18 [18] Какво повече може *да* Ти *рече* Давид за чест- 18
та сторена на слугата Ти? защото Ти познаваш
слугата Си. [19] Господи, заради слугата Си и спо- 19
ред Своето сърце, Ти си сторил всичко за това велико дело, за да явиш всички *тия* велики
дела. [20] Господи, няма подобен на Тебе, според 20
всичко, що сме чули с ушите си. [21] И кой друг 21
народ на света е както Твоите люде Израил, при
когото Бог дойде да го откупи за Свои люде, за
да придобиеш име чрез велики и ужасни дела,
като изпъди Ти народите пред людете Си, кои-
то си откупил от Египет? [22] Защото си направил 22
людете Си Израиля Свои люде до века; и Ти,
Господи, им стана Бог. [23] И сега, Господи, нека 23
се утвърди до века думата, която си говорил за
слугата Си и за дома му, и стори както си го-
ворил. [24] Нека се утвърди; така щото да се въз- 24
величи името Ти до века, та да казват: Господ
на Силите, Израилевият Бог, е Бог на Израиля;
и нека бъде утвърден пред Тебе домът на слугата Ти Давида. [25] Защото Ти, Боже мой, откри 25
на слугата Си, че ще му съградиш дом; затова
слугата Ти намери *сърцето си* разположено да
се помоли пред Тебе. [26] И сега, Господи, Ти си 26
Бог, и си обещал тия блага на слугата Си; [27] се- 27
га, прочее, благоволи да благословиш дома на
слугата Си, за да пребъдва пред Тебе до века,
защото Ти, Господи, си *го* благословил и ще бъде благословен до века.

[1] След това Давид порази филистимците и **18**
ги покори, и отне Гет и селата му от ръка-
та на филистимците. [2] Порази и моавците; и 2
моавците станаха Давидови слуги и плащаха
данък. [3] Давид още порази совския цар Ададе- 3
зер в Емат, като *последният* отиваше да утвърди властта си на реката Евфрат. [4] Давид му отне 4
хиляда колесници, седем хиляди конници и
двадесет хиляди пешаци и Давид пресече жилите на всичките колеснични коне, само че запази от тях за сто колесници. [5] И когато дамас- 5
ките сирийци дойдоха за да помогнат на совския цар Ададезер, Давид порази от сирийците двадесет и две хиляди мъже. [6] Тогава Давид 6
постави гарнизони в дамаска Сирия; и сирийците станаха Давидови слуги и плащаха данък.
И Господ запазваше Давида където и да отиваше. [7] И Давид взе златните щитове, които бя- 7
ха върху слугите на Ададезера, та ги донесе в
Ерусалим. [8] И от Тиват и от Хун, Ададезерови 8
градове, Давид взе твърде много мед, от която Соломон направи медното море, стълбовете
и медните съдове. [9] А ематският цар Той, кога- 9
то чу, че Давид поразил всичката сила на совския цар Ададезер, [10] прати сина си Адорам при 10
цар Давида за да го поздрави и да го благослови

понеже се бил против Ададезера и го поразил,
защото Ададезер *често* воюваше против Тоя.
И *Адорам донесе със себе си* всякакви златни,
11 сребърни и медни съдове; 11 па и тях цар Да-
вид посвети на Господа, заедно със среброто и
златото, което беше отнел от всичките народи,
от Едом, от Моав, от амонците, от филистим-
12 ците и от Амалика. 12 При това, Ависей, Сару-
иният син, порази осемнадесет хиляди едомци
13 в долината на солта. 13 И постави гарнизони в
Едом, и всичките едомци се подчиниха на Да-
вида. И Господ запазваше Давида където и да
14 отиваше. 14 Така Давид царува над целия Изра-
ил, и съдеше всичките си люде и им раздаваше
15 правда. 15 А Иоав, Саруиният син беше над вой-
ската; а Иосафат, Ахилудовият син, летописец;
16 16 а Садок, Ахитововият син и Авимелех, Авиа-
17 таровият син, свещеници; а Суса, секретар; 17 а
Ванаия, Иодаевият син, беше над херетците и
фелетците; а Давидовите синове бяха първен-
ци около царя.

19 1 След това, царят на амонците, Наас, умря,
2 и вместо него се възцари син му *Анун*. 2 Тога-
ва Давид каза: Ще покажа благост към Ануна
Наасовия син, понеже баща му показа благост
към мене. И така, Давид прати посланици да го
утешат за баща му. А когато Давидовите слуги
дойдоха при Ануна в земята на амонците за да
3 го утешат, 3 първенците на амонците рекоха на
Ануна: Мислиш ли, че от почит към баща ти,
Давид ти е изпратил утешители? Не дойдоха ли
слугите му при тебе за да разузнаят да разорят и
4 да съгледат земята? 4 Затова, Анун хвана Дави-
довите слуги та ги обръсна, отряза дрехите им
5 до половина - до бедрата им, и ги отпрати. 5 И
някои отидоха та известиха на Давида за сто-
реното на мъжете; и той изпрати *човеци* да ги
посрещнат, (понеже мъжете се крайно срамуваха), и да им рекат от царя: Седете в Ерихон,
догде пораснат брадите ви, и тогава се върне-
6 те. 6 А като видяха амонците, че бяха станали
омразни на Давида, Анун и амонците пратиха
хиляда таланта сребро за да си наемат колес-
ници и конници от Месопотамия, от Сириямаа-
7 ах и от Сова. 7 И наеха си тридесет и две хиля-
ди колесници, също и царя на Мааха с людете
му, които дойдоха та разположиха стан срещу
Медева. И амонците, като се събраха от градо-
8 вете си, дойдоха да воюват. 8 И когато чу това
Давид, прати Иоава и цялото множество силни
9 мъже. 9 А амонците излязоха та се строиха за
бой при градската порта; а надошлите царе бя-
10 ха отделно на полето. 10 А Иоав, като видя, че
бяха се строили за бой против него отпред и от-
зад, избра между всичките отбрани Израилеви
мъже, та ги опълчи против сирийците; 11 а оста- 11
налите люде даде в ръката на брата си Ависея; и
те се опълчиха против амонците. 12 И рече: Ако 12
сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми
помогнеш; а ако амонците надделеят над тебе,
тогава аз ще ти помогна. 13 Дерзай, и нека бъ- 13
дем мъжествени за людете си и за градовете на
нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му
се вижда угодно. 14 И тъй, Иоав и людете, кои- 14
то бяха с него, стъпиха в сражение против си-
рийците; и те побягнаха пред него. 15 А когато 15
амонците видяха, че сирийците побягнаха, то-
гава и те побягнаха пред брата му Ависей и вля-
зоха в града. Тогава Иоав си дойде в Ерусалим.
16 А сирийците, като видяха, че бидоха победе- 16
ни пред Израиля, пратиха посланици да изве-
дат сирийците, които бяха оттатък реката *Ев-
фрат*, със Совака, военачалника на Ададезера,
на чело. 17 И когато се извести на Давида, той 17
събра целия Израил, и като премина Иордан,
дойде до тях и се опълчи против тях. И тъй,
като се опълчи Давид на бой против сирийци-
те, те се биха с него. 18 Но сирийците побягнаха 18
пред Израиля; и Давид изби от сирийците *мъ-
жете на* седем хиляди колесници и четириде-
сет хиляди пешаци; уби и военачалника Совак.
19 И слугите на Ададезера, като видяха, че бяха 19
победени от Израиля, сключиха мир с Давида и
му се подчиниха. И сирийците отказаха да по-
магат вече на амонците.

1 След една година, във времето когато царе- **20**
те отиват на война, Иоав изведе *всичката* сила
на войската, и, като опустоши земята на амон-
ците, дойде та обсади Рава; Давид остана в Еру-
салим. И Иоав порази Рава и я съсипа. 2 И Да- 2
вид взе от главата на царя им короната му, и на-
мери, че тежеше един златен талант, и по нея
имаше скъпоценни камъни; и положиха я на
главата на Давида; и той изнесе из града твърде
много користи. 3 Изведе и людете, които бяха в 3
него, та ги пресече с железни дикани и с бра-
дви. И така постъпи Давид с всичките градове
на амонците. Тогава Давид се върна с всички-
те люде в Ерусалим. 4 След това настана война 4
с филистимците в Гезер, когато хусатецът Си-
вехай уби Сифая, от синовете на исполина; и
филистимците бяха победени. 5 И пак наста- 5
на война с филистимците, когато Елханан, Яи-
ровият син, уби Лаамия, брата на гетеца Голи-
ат, на чието копие дръжката бе като кросно на
тъкач. 6 Настана пак война в Гет, гдето имаше 6
един високоснажен мъж с по шест пръста *на ръ-
цете си* и по шест пръста *на нозете си, всичко*
двадесет и четири; също и той бе се родил на ис-
полина; 7 а когато се закани на Израиля Иона- 7

8 тан, син на Давидовия брат Самай, го уби. 8 Тия
бяха се родили на исполина в Гет; и паднаха
чрез ръката на Давида и чрез ръката на слугите
му.

21 1 Но Сатана се подигна против Израиля, и
2 подбуди Давида да преброи Израиля. 2 И тъй,
Давид каза на Иоава и на първенците на люде-
те: Идете, пребройте Израиля от Вирсавее до
3 Дан, и доложете ми, за да науча броя им. 3 А
Иоав рече: Господ дано притури на людете Си
стократно повече отколкото са! но господарю
мой царю, те всички не са ли слуги на госпо-
даря ми? защо господарят ми желае това? защо
4 да стане причина на вина у Израиля? 4 Обаче,
царската дума надделя над Иоава. И тъй, Ио-
ав тръгна, и като обходи целия Израил, вър-
5 на се в Ерусалим. 5 И Иоав доложи на Давида
броя на преброените люде. И целият Израил
беше един милион и сто хиляди мъже, които
можеха да теглят нож; а Юда, четиристотин се-
демдесет хиляди мъже, които можеха да теглят
6 нож. 6 А между тях той не брои левитите и ве-
ниаминците; защото царската дума беше гнус-
7 на на Иоава. 7 Но това нещо се видя зло пред
8 Бога; затова Той, порази Израиля. 8 Тогава Да-
вид каза на Бога: Съгреших тежко като извър-
ших това нещо; но сега, моля Ти се, отмахни
беззаконието на слугата Си, защото направих
9 голяма глупост. 9 И Господ говори на Давидо-
10 вия гледач Гад, казвайки: 10 Иди, говори на Да-
вида, казвайки: Така казва Господ: Три неща ти
предлагам; избери си едно от тях за да го извър-
11 ша над тебе. 11 Дойде, прочее, Гад при Давида
12 та му рече: Така казва Господ: 12 Избери си или
тригодишен глад, или три месеца да гинеш пред
неприятелите си като те стига ножът на непри-
ятелите ти, или три дни *да поразява* Господният
меч, сиреч, мор по земята, като погубва ангелът
Господен по всичките Израилеви предели. Се-
га, прочее, виж какъв отговор да възвърна на
13 Оногова, Който ме е пратил. 13 И Давид рече на
Гада: Намирам се много на тясно; обаче, да пад-
на в ръката на Господа, защото Неговите ми-
лости са твърде много; но в ръката на човека
14 да не изпадна. 14 И тъй, Господ прати мор вър-
ху Израиля; и паднаха седемдесет хиляди мъ-
15 же от Израиля. 15 И Бог прати ангела в Ерусалим за да го погуби; но, като щеше да го погуб-
ва, Господ погледна и се разкая за злото, и рече
на ангела, който погубваше *людете*: Стига ве-
че; оттегли ръката си. И ангелът Господен сто-
16 еше при гумното на евусеца Орна. 16 И Давид,
като подигна очи, и видя че ангелът Господен
стоеше между земята и небето с гол меч в ръ-
ката си, прострян над Ерусалим, тогава Давид
и старейшините облечени във вретища, падна-
ха на лицето си. 17 И Давид рече на Бога: Не аз 17
ли заповядах да преброят людете? наистина аз
съм, който съгреших и извърших голямо зло;
но тия овце що са сторили? Над мене, моля Ти
се, Господи Боже, нека бъде ръката Ти, и над
моя бащин дом, а не над Твоите люде, за да ги
погуби. 18 Тогава ангелът Господен заповяда на 18
Гада да рече на Давида да отиде и издигне ол-
тар Господу на гумното на евусеца Орна. 19 И 19
така, Давид възлезе според думата, която Гад
говори в Господното име. 20 И като се обърна 20
Орна и видя ангела, четиримата му синове, ко-
ито бяха с него, се скриха. (А Орна вършееше
жито). 21 И като идеше Давид към Орна, Орна 21
погледна и го видя; и излезе из гумното та се
поклони на Давида с лице до земята. 22 Тога- 22
ва Давид каза на Орна: Дай ми мястото, гдето
е това гумно, за да издигна на него олтар Гос-
поду; дай ми го за пълна цена, за да престане
язвата между людете. 23 А Орна рече на Дави- 23
да: Вземи си го, и нека направи господарят ми
царят, каквото му се вижда за добре; ето, давам
воловете за всеизгаряне, диканите за дърва и
житото за принос; всичкото давам. 24 А цар Да- 24
вид рече на Орна: Не, но непременно ще го купя
с пълна цена; защото не ща да взема за *жерт-
ва* Господу това, което е твое, нито ще принеса
всеизгаряне без да платя. 25 И така, Давид да- 25
де на Орна за мястото шестстотин сикли злато
по теглилка. 26 И там Давид издигна олтар Гос- 26
поду, и принесе всеизгаряния и примирителни
приноси, и призова Господа; и Той му отговори
от небето с огън *паднал* върху олтара за всеиз-
гарянето. 27 Тогава Господ заповяда на ангела, 27
та повърна меча си в ножницата му. 28 В онова 28
време, когато видя Давид, че Господ го послуша
на гумното на евусеца Орна, *започна да* принася
жертви там. 29 Защото в онова време Господна- 29
та скиния, която Моисей направи в пустинята,
и олтарът за всеизгарянето, бяха на високото
място в Гаваон. 30 Но Давид не можеше да иде 30
пред *скинията* да се допита до Бога, понеже се
боеше от меча на ангела Господен.

22 1 Тогава рече Давид: Това е домът на Госпо-
да Бога, и това е олтарът за всеизгаряне за Из-
раиля. 2 И Давид заповяда да съберат чужден- 2
ците, които бяха в Израилевата земя; и нака-
ра каменосечци да изсекат и издялат камъни за
построяването на Божия дом. 3 Давид приготви 3
и много желязо за гвоздеи, за вратите на пор-
тите и за скобите, и мед *толкоз* много, *щото*
превишаваше теглото, 4 и кедрови дървета без 4
брой; защото сидонците и тиряните донасяха
на Давида много кедрови дървета. 5 Защото Да- 5

вид си казваше: Понеже син ми Соломон е млад
и нежен, и домът, който ще се построи Господу,
трябва да бъде извънредно великолепен, про-
чут и славен в цялата вселена, затова ще на-
правя приготовление за него. И тъй, Давид на-
прави голямо приготовление преди смъртта си.
6 [6] Тогава повика сина си Соломона, та му заръча
7 да построи дом за Господа Израилевия Бог. [7] И
Давид каза на Соломона: Сине мой, аз пожелах
в сърцето си да построя дом за името на Гос-
8 пода моя Бог; [8] но Господното слово дойде до
мене, което каза: Много кръв си пролял, и го-
леми войни си водил; ти няма да построиш дом
за името Ми, защото си пролял много кръв на
9 земята пред Мене. [9] Ето, ще ти се роди син, кой-
то ще бъде спокоен човек, защото ще го успо-
коя от всички неприятели около него; понеже
Соломон° ще му бъде името, и в неговите дни
10 ще дам мир и тишина на Израиля; [10] той ще по-
строи дом за името Ми; и той ще Ми бъде син,
и Аз ще му бъда Отец, и ще утвърдя престола
11 на царството му над Израиля до века. [11] Сега,
сине мой, Господ да бъде с тебе; а ти да благо-
успееш, та да построиш дома на Господа твоя
12 Бог, както Той е говорил за тебе. [12] Само да ти
даде Господ мъдрост и разум, и да те упътва за
управляването на Израиля, за да пазиш закона
13 на Господа твоя Бог. [13] Ако внимаваш да изпъл-
няваш повеленията и съдбите, които Господ за-
поваяда на Моисея за Израиля, тогава ще бла-
гоуспееш. Бъди силен и храбър, не бой се, и не
14 се страхувай. [14] И, ето, аз, в смирението си, при-
готвил съм за Господния дом сто хиляди тала-
нта злато, и един милион таланта сребро, а мед
и желязо без тегло, защото е много; приготвил
съм и дървета и камъни, на които може ти да
15 притуриш. [15] А имам и доста много работници
- каменосечци, зидари, дърводелци и работни-
16 ци изкусни във всякакъв вид работа. [16] Златото,
среброто, медта и желязото са без брой. Стани
17 та действувай; и Господ да бъде с тебе! [17] Давид
заповяда и на всичките Израилеви първенци да
18 помагат на сина му Соломона, *като каза*: [18] Не е
ли с вас Господ вашият Бог? и не даде ли ви спо-
койствие от всякъде? защото предаде в моята
ръка жителите на тая земя; и земята се подчини
19 пред Господа и пред Неговите люде. [19] Утвър-
дете, прочее, сърцето си и душата си да търсите
Господа вашия Бог; и станете та постройте све-
тилището на Господа Бога, за да донесете ков-
чега на Господния завет и светите Божии вещи
в дома, който ще се построи за Господното име.
23 [1] Така Давид, като остаря и се насити с дни,
направи сина си Соломона цар над Израиля.
[2] И събра всичките Израилеви първенци, и свещениците и левитите. [3] А левийците бяха преброени от тридесет годишна възраст и нагоре; и като се преброиха мъжете един по един, броят им бе тридесет и осем хиляди души, [4] от които двадесет и четири хиляди да надзират делото на Господния дом, а шест хиляди да бъдат управители и съдии, [5] четири хиляди вратари, и четири хиляди да хвалят Господа с инструментите, които направих, *рече Давид*, за да хвалят с тях *Господа*. [6] И Давид ги раздели на отреди според Левиевите синове, Гирсона, Каата и Мерария. [7] От Гирсоновците бяха Ладан и Семей. [8] Ладанови синове бяха: Ехиил - главният, Зетам и Иоил, трима. [9] Семееви синове: Селомит, Азиил и Аран, трима. Тия бяха началници на Ладановите бащини *домове*. [10] А Семееви синове: Яат, Зиза, Еус и Верия. Тия четирима бяха Семееви синове. [11] А Яат бе главният и Зиза вторият; а Еус и Верия нямаха много синове, затова бяха преброени заедно като един бащин дом. [12] Каатови синове бяха: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил, четирима. [13] Амрамови синове: Аарон и Моисей. А Аарон бе отделен, той и синовете му, за да освещават пресветите неща за всякога, да кадят пред Господа, да Му служат, и да благославят в Неговото име за винаги. [14] А синовете на Божия човек Моисей, се числяха между Левиевото племе. [15] Синовете на Моисея бяха: Гирсам и Елиезер. [16] От Гирсамовите синове, Суваил бе главният. [17] И Елиезеровият син беше Равия - главният. Елиезер нямаше други синове; а Равиевите синове бяха премного. [18] От Исааровите синове, Селомит бе главният. [19] Хевроновите синове: Ерия, първият; Амария, вторият; Язиил, третият; и Екамеам, четвъртият. [20] Азииловите синове: Михей, първият; и Есия, вторият. [21] Мерариеви синове бяха: Маалий и Мусий. Маалиеви синове: Елеазар и Кис. [22] А Елеазар умря без да има синове, а само дъщери; затова братовчедите им, Кисовите синове, ги взеха *за жени*. [23] Мусиеви синове бяха: Маалий, Едер и Еримот, трима. [24] Тия бяха левийците, според бащините си домове, началници на бащините си *домове* според преброяването си, броени един по един по име, които извършваха работите по службата на Господния дом, от двадесет годишна възраст и нагоре. [25] Защото Давид рече: Господ Израилевият Бог успокои людете Си, за да живеят в Ерусалим за винаги. [26] При това, не ще има нужда вече левитите да носят скинията и всичките нейни вещи за службата й; [27] защото, според последните думи на Давида, левийците бя-

22.9 Т.е., Мирен.

ха преброени от двадесет годишна възраст нагоре. 28 Понеже тяхната работа бе да помагат
28 на Аароновите потомци в службата на Господния дом, в дворовете, в стаите, в очистването на всичките свети неща, - във *всичката* работа на
29 службата на Господния дом, 29 също *в грижата* за присътствените хлябове, за чистото брашно на хлебните приноси, било за безквасните кори, или за нещата, които се пекат в тава, или за препечените, и от всякаква мярка и големина,
30 30 и всяка заран да стоят за да славят и хвалят
31 Господа, тоже и вечер, 31 и да принасят Господу всичките всеизгаряния в съботите, на новолунията, и на празниците, по число, според опре-
32 деленото за тях, всякога пред Господа, 32 и да пазят заръчаното за шатъра за срещане, и заръчаното за светилището, и заръчаното от братята си Аароновите потомци по службата на Господния дом.

24 1 Ето отредите на Аароновите потомци, Аароновите синове бяха: Надав, Авиуд, Елеазар,
2 и Итамар. 2 А Надав и Авиуд умряха преди баща си и нямаха чада; за това, Елеазар и Ита-
3 мар свещенодействуваха. 3 И Давид, заедно със Садока от Елеазаровите потомци, ги разпре-
4 дели според наредената за тях работа. 4 А от Елеазаровите потомци се намериха повече началници отколкото от Итамаровите потомци, и *според това* бидоха разпределени: от Елеазаровите потомци имаше шестнадесет началника на бащини домове, а от Итамаровите потомци, според бащините им домове, осем *нача-*
5 *лника*. 5 Разпределиха и едните и другите с жребий; защото имаше управители на светилището и управители на Божия *дом*, както от Елеазаровите потомци, така и от Итамаровите потом-
6 ци. 6 И секретарят Семаия, Натаналовият син, който бе от левитите, ги записа в присъствието на царя, на първенците, на свещеника Садока, на Ахимелеха, Авиатаровия син и на началниците на бащините *домове* на свещениците и на левитите, като се вземеше един бащин
7 дом от Елеазара и един от Итамара. 7 А първият жребий излезе за Иоиарива, вторият за Еда-
8 ия, 8 третият за Харима, четвъртият за Сеорима, 9 петият за Мелхия, шестият за Меиамина,
10, 11 10 седмият за Акоса, осмият за Авия, 11 деветият
12 за Иисуя, десетият за Сехания, 12 единадесетият за Елиасива, дванадесетият за Якима, 13 три-
13 надесетият за Уфа, четиринадесетият за Есева-
14 ва, 14 петнадесетият за Велга, шестнадесетият за
15 Емира, 15 седемнадесетият за Изира, осемнадесетият за Афисиса, 16 деветнадесетият за Пета-
16 ия, двадесетият за Езекиила, 17 двадесет и пър-
17 вият за Яхаина, двадесет и вторият за Гамула, 18 двадесет и третият за Делаия, и двадесет
18 и четвъртият за Маазия. 19 Тоя беше редът на
19 служението им, според който да влизат в Господния дом, по наредбата *дадена* им чрез баща им Аарона, според както му бе заповядал Гос-
20 под Израилевият Бог. 20 А останалите левийци бяха: от Амрамовите потомци, Суваил; от Су-
21 ваиловите синове, Ядаия; 21 от Равия, от Равие-
22 вите синове, Есия първият; 22 от исаарците, Селомот; от Селомотовите синове, Яат; 23 а *Хев-*
23 *ронови* синове Ерия, *първият;* Амария, вторият; Язиил, третият; Екамеам, четвъртият; 24 от
24 Озииловите синове, Михей; от Михеевите синове, Самир; 25 Михеев брат бе Есия; от Есиеви-
25 те синове, Захария; 26 Мерариеви синове бяха:
26 Маалий и Мусий; Язиевият син, Вено; 27 Ме-
27 рариеви потомци чрез Язия: Вено, Соам, Закхур и Иврий. 28 от Маалия бе Елеазар, който ня-
28 маше синове; 29 от Киса, Кисовият син Ерамеил; 30 и Мусиеви синове: Маалий, Едер и Ери-
30 мот. Тия бяха левиевите потомци според бащините им домове. 31 Както братята им, Аа-
31 роновите потомци, така и те хвърлиха жребия в присъствието на цар Давида, на Садока, на Ахимелеха и на началниците на бащините *домове* на свещениците и на левитите, както за по-главните си бащини *домове*, така и за по-малките си братя.

25 1 При това, Давид и военачалниците определиха за службата някои от Асафовите, Емановите и Едутуновите синове да пророкуват с арфи, с псалтири и с кимвали; а броят на ония, ко-
2 ито се занимаваха с тая служба беше: 2 от Аса-
3 фовите синове: Закхур, Иосиф, Натания и Асарила, Асафови синове, под наставлението на Асафа, който пророкуваше по наредбата на царя; 3 от Едутуна, Едутуновите синове: Годолия,
Езрий, Исаия, *Семей*, Асавия и Мататия, шестима, под наставлението на баща си Едутуна, който пророкуваше с арфа и славословеше Господа; 4 от Емана, Емановите синове: Вукия, Ма-
4 тания, Озиил, Суваил, Еримот, Анания, Ананий, Елиата, Гидалтий, Ромамтиезер, Иосвекаса, Малотий, Отир и Маазиот; 5 всички тия бя-
5 ха синове на царския гледач в Божиите слова Еман, *определен* да свири високо с рога. И Бог даде на Емана четиринадесет сина и три дъщери. 6 Всички тия, под наставлението на баща си,
6 бяха певци в Господния дом с кимвали, псалтири и арфи за службата на Божия дом; а Асаф, Едутун и Еман бяха под нареждането на царя. 7 И броят им, заедно с братята им, обучени
7 в Господните пеения, всичките изкусни, беше двеста и осемдесет и осем души. 8 А те хвърлиха
8 жребия за реда на служенето си, малък и голям,

9 учител и ученик, наравно. 9 И първият жребий
излезе за Асафа, *тоест за сина му* Иосифа; вто-
рият за Годолия, - той, братята му и синовете
10 му бяха дванадесет души; 10 третият за Закху-
ра, - той, синовете му и братята му дванадесет
11 души; 11 четвъртият, за Езрий, - той, синовете
12 му и братята му дванадесет души; 12 петият, за
Натания, - той, синовете му и братята му два-
13 надесет души; 13 шестият, за Вукия, - той, сино-
14 вете му и братята му дванадесет души; 14 седми-
ят, за Асарила, - той, синовете му и братята му
15 дванадесет души; 15 осмият, за Исаия, - той, си-
16 новете му и братята му дванадесет души; 16 де-
ветият, за Матания, - той, синовете му и бра-
17 тята му дванадесет души; 17 десетият, за Семея,
- той, синовете му и братята му дванадесет ду-
18 ши; 18 единадесетият, за Азареила, - той, сино-
19 вете му и братята му дванадесет души; 19 два-
надесетият, за Асавия, - той, синовете му и братя-
20 та му дванадесет души; 20 тринадесетият, за Су-
ваила, - той, синовете му и братята му двана-
21 десет души; 21 четиринадесетият, за Мататия, -
той, синовете му и братята му дванадесет души;
22 22 петнадесетият, за Еримота, - той, синовете му
23 и братята му дванадесет души; 23 шестнадесети-
ят, за Анания, - той, синовете му и братята му
24 дванадесет души; 24 седемнадесетият, за Иосве-
каса, - той, синовете му и братята му дванадесет
25 души; 25 осемнадесетият, за Анания, - той, си-
26 новете му и братята му дванадесет души; 26 де-
ветнадесетият, за Малотия, - той, синовете му и
27 братята му дванадесет души; 27 двадесетият, за
Елиата, - той, синовете му и братята му двана-
28 десет души; 28 двадесет и първият, за Отира, -
той, синовете му и братята му дванадесет души;
29 29 двадесет и вторият, за Гидалтия, - той, сино-
30 вете му и братята му дванадесет души; 30 двади-
сет и третият, за Маазиота, - той, синовете му
31 и братята му дванадесет души; 31 и двадесет и
четвъртият, за Ромамтиезера, - той, синовете
му и братята му дванадесет души.

26 1 За отредите на вратарите: от Кореевци-
те бе Меселемия, Кореевият потомец, от Аса-
2 фовите синове. 2 А Меселемиеви синове бяха:
Захария, първородният; Едиил, вторият; Зева-
3 дия, третият; Ятниил, четвъртият; 3 Елам, пети-
4 ят; Иоанан, шестият; и Елиоинай, седмият. 4 И
Овид-едомови синове: Семаия, първородният;
Иозавад, вторият; Иоах третият; Сахар четвър-
5 тият; Натанаил, петият; 5 Амиил, шестият; Ис-
ахар, седмият; и Феулатай, осмият; защото Бог
6 го благослови. 6 А на сина му Семаия се роди-
ха синове, които властвуваха над бащиния си
7 дом, защото бяха силни и храбри мъже: 7 Сема-
евите синове бяха: Офний, Рафаил, Овид, Елза-
вад, чиито братя, Елиу и Семахия, бяха храбри
мъже. 8 Всички тия от Овид-едомовите потом- 8
ци, те, синовете им и братята им от Овид-едома,
силни и способни за службата, бяха шестдесет
и двама души. 9 А Меселемия имаше осемнаде- 9
сет храбри синове и братя. 10 А синовете на Оса 10
от Мерариевите потомци бяха: Симрий, първи-
ят, (защото, ако и да не беше първороден, пак
баща му го направи пръв); 11 Хелкия, вторият; 11
Тевалия, третият; и Захария четвъртият, Всич-
ките синове и братя на Оса бяха тринадесет ду-
ши. 12 От тия се образуваха отредите на врата- 12
рите, ще каже на главните мъже, имащи заръч-
вания наравно с братята си да слугуват в Гос-
подния дом. 13 И за всяка порта хвърлиха жре- 13
бий, малък и голям еднакво според бащините
си домове. 14 И жребият за Селемия падна към 14
изток. Тогава хвърлиха жребий за сина му За-
хария, мъдър съветник; и на него жребият из-
лезе към север; 15 за Овид-едома към юг, а за 15
синовете му влагалището; 16 за Суфима и Оса 16
към запад, с портата Салехет, при пътя, кой-
то върви нагоре, стража срещу стража. 17 Към 17
изток бяха шестима левити, към север четири-
ма на ден, към юг четирима на ден, и към вла-
галището по двама; 18 в Парвар към запад, четы- 18
рима към пътя, *който върви на горе*, и двама в
Парвар. 19 Тия бяха отредите на вратарите меж- 19
ду кореевите потомци и Мерариевите потом-
ци. 20 А от левитите Ахия бе над съкровищата 20
на Божия дом и над съкровищата на посвете-
ните неща. 21 Ладанови синове: синовете на гирсо- 21
неца Ладан, началници на бащините *домове* на
гирсонеца Ладан, бяха Ехиил; 22 а Ехииловите 22
синове, Зетан и брат му Иоил, бяха над съкро-
вищата на Господния дом. 23 От Амрамовци- 23
те, Исааровците, Хевроновците и Озииловци-
те, 24 Суваил, син на Гирсама, Моисеевия син, 24
бе надзирател над съкровищата. 25 А братята му 25
от Елиезера, чийто син бе Равия, а негов син
Исаия, негов син Иорам, негов син Зехрий, а
негов син Селомит; - 26 тоя Селомит и братята 26
му бяха над всичките съкровища на посвете-
ните неща, които посветиха цар Давид, първен-
ците на бащините *домове*, хилядниците, стотни-
ците и военачалниците. 27 От користите, взема- 27
ни в боевете, бяха посветили за построяването
на Господния дом. 28 Също и всичко, какво- 28
то бяха посветили гледачът Самуил, Саул Ки-
совият син, Авенир Нировият син, и Иоав Са-
руиният син, - *всичко* посветено от кого да би-
ло, - бе под ръката на Селомита и на братята му.
29 От Исааровците: Ханания и синовете му бя- 29
ха надзиратели и съдии над Израиля за въшн-
ните дела. 30 От Хевроновците: Асавия и братя- 30

та му, хиляда и седемстотин храбри мъже, бяха
надзиратели над Израиля отсам Иордан, на за-
пад, за всичките Господни дела и за слугувane-
31 то на царя. [31] Между Хевроновците Ерия беше
началник, между Хевроновците, според поко-
ленията им, според бащините им *домове*. В че-
тиридесетата година на Давидовото царуване
те бяха прегледани, и между тях се намериха
32 силни и храбри мъже в Язир Галаад. [32] И бра-
тята му, храбри мъже, бяха две хиляди и седем-
стотин началници на бащини *домове*, които цар
Давид постави над рувимците, гадците и поло-
вината Манасиево племе за всяко Божие дело и
за царските работи.

27 [1] А според преброяването им израилтяни-
те, *то ест*, началниците на бащините *домове*,
хилядниците, стотниците, и чиновниците им,
които слугуваха на царя във всичко, що се каса-
еше до отредите, които влизаха *в служба* и из-
лизаха от месец на месец през всичките месеци
на годината, бяха двадесет и четири хиляди във
2 всеки отред. [2] Над първия отред, за първия ме-
сец, бе Ясовеам, Завдииловият син; и в неговия
отред имаше двадесет и четири хиляди души.
3 [3] Той беше от Фаресовите потомци първенец на
4 всички военачалници, за първия месец. [4] И над
отреда за втория месец беше ахохецът Додай, с
Макелот за първенец на неговия отред; също и
в неговия отред имаше двадесет и четири хиля-
5 ди души. [5] Третият военачалник за третия ме-
сец беше Ванаия, син на свещеник Иодай, глав-
ен; и в неговия отред имаше двадесет и че-
6 тири хиляди души. [6] Това е оня Ванаия, кой-
то бе силният между тридесетте, и над триде-
сетте; и в неговия отред беше син му Амизавад.
7 [7] Четвъртият *военачалник*, за четвъртия месец,
бе Иоавовият брат Асаил, и с него син му Зе-
вадия; и в неговия отред имаше двадесет и че-
8 тири хиляди души. [8] Петият военачалник за пе-
тия месец бе езраецът Самот; и в неговия отред
9 имаше двадесет и четири хиляди души. [9] Ше-
стият *военачалник* за шестия месец, бе Ирас,
син на текоеца Екис; и в неговия отред имаше
10 двадесет и четири хиляди души. [10] Седмият *вое-
началник*, за седмия месец бе фелонецът Хелис,
от ефремците; и в неговия отред имаше два-
11 десет и четири хиляди души. [11] Осмият *военa-
чалник*, за осмия месец, бе хусатецът Сивехай,
от Заровците; и в неговия отред имаше двадe-
12 сет и четири хиляди души. [12] Деветият *военa-
чалник*, за деветия месец, бе анатотецът Авие-
зер, от вениаминците; и в неговия отред има-
13 ше двадесет и четири хиляди души. [13] Десетият
военачалник, за десетия месец, бе нетофатеца
Маарай, от Заровците; и в неговия отред има-
ше двадесет и четири хиляди души. [14] Единаде- 14
сетият *военачалник*, за единадесетия месец, бе
пиратонецът Ванаия от ефремците; и в неговия
отред имаше двадесет и четири хиляди души.
[15] Дванадесетият *военачалник*, за дванадесетия 15
месец, бе нетофатецът Хелдай, от Готониила; и
неговият отред имаше двадесет и четири хиля-
ди души. [16] После, над Израилевите племена; 16
първенец на рувимците бе Елиезер, Зехриевият
син; на Симеонците, Сафатия, Мааховият син;
[17] на левийците, Асавия, Кемуиловият син; на 17
Ароновците, Садок; [18] на Юда, Елиу, от Дави- 18
довите братя; на Исахара, Амрий Михаиловия-
ят син; [19] на Завулона, Исмая Авдиевият син; 19
на Нефталима, Еримот Азрииловият син; [20] на 20
ефремците, Осия Азазиевият син; на полови-
ната Манасиево племе, Иоил Федаиевият син;
[21] на *другата* половина на Манасиевото *племе* 21
в Галгал, Идо Захариевият син; на Вениами-
на, Ясиил Авенировият син; [22] на Дана, Азаре- 22
ил Ероамовият син. Тия бяха първенци на Из-
раилевите племена. [23] Но между тях Давид не 23
преброи ония, които бяха на двадесет годиш-
на възраст и по-долу; защото Господ беше ка-
зал, че ще умножава Израиля както небесните
звезди. [24] Иоав, Саруиният син, почна да брои, 24
но не свърши; и поради това *преброяване* пад-
на гняв на Израиля, и броят не се вписа меж-
ду работите записани в летописите на цар Да-
вида. [25] А над царските съкровища бе Азмавет, 25
Адииловият син; над съкровищата на полетата,
на градовете, на селата и на крепостите, Ионa-
тан Озиевият син; [26] над полските работници, 26
които обработваха земята, Езрий Хелуовият
син; [27] над лозята, раматецът Семей; над плода 27
от лозята *влаган* във винените влагалища, Зав-
дий Сифамиевият син; [28] над маслините и чер- 28
ниците, които бяха на полето, гедерецът Вааланан; над влагалищата за дървено масло, Иоас;
[29] над говедата, които пасяха в Сарон, саронец- 29
ът Ситрай; над говедата, които бяха в долини-
те, Сафат Адлаиевият син; [30] над камилите, ис- 30
маилецът Овил; над ослите, меронотецът Яда-
ия; [31] а над овците, агарецът Язиз. Всички тия 31
бяха надзиратели на цар Давидовия имот. [32] А 32
Давидовият стрика Ионатан, човек разумен и
книжовник, беше съветник; Ехиил, Ахмониев-
ият син, беше с царските синове; [33] Ахитофел, 33
царски съветник; архиецът Хусай, царски при-
ятел; [34] а *съветниците* след Ахитофела, Иодай, 34
Ванаиевият син и Авиатар; а началник на цар-
ската войска, Иоав.

[1] Тогава Давид събра в Ерусалим всичките **28**
Израилеви първенци, първенците на племена-
та, началниците на отредите, които слугуваха

на царя *по ред*, и хилядниците, стотниците и
надзирателите на всичките имоти и притежа-
ния на царя и на синовете му, както и скопци-
те му, юнаците му и всичките силни и храбри
2 мъже. [2] И цар Давид се изправи на нозете си та
рече: Чуйте ме, братя мои и люде мои. Аз имах
в сърцето си *желание* да построя успокоителен
дом за ковчега на Господния завет и за подно-
жието на нашия Бог; и бях направил приготов-
3 ление за построяването. [3] Но Бог ми каза: Ти
няма да построиш дом на името Ми, защото си
4 войнствен мъж и си пролял *много* кръв. [4] А Гос-
под Израилевият Бог избра мене, измежду це-
лия ми бащин дом, за да бъда цар над Израиля
до века; защото избра Юда за вожд, а от Юдо-
вия дом *избра* моя бащин дом, и между синове-
те на баща ми благоволи да направи мене цар
5 над целия Израил. [5] А измежду всичките ми си-
нове, (защото Господ ми даде много синове),
Той избра сина ми Соломона да седи на престо-
6 ла на Господното царство над Израиля; [6] и рече
ми: Син ти Соломон, той ще построи дома Ми и
дворовете Ми; защото него избрах да бъде Мой
7 син, и Аз ще бъда негов Отец. [7] И ако постоян-
ствува да изпълнява заповедите Ми и съдбите
Ми, както прави днес, Аз ще утвърдя царство-
8 то му до века. [8] Сега, прочее, пред целия Изра-
ил - Господното общество, и при слушането на
нашия Бог, *заръчвам ви:* Пазете и изпитвайте
всички заповеди на Господа вашия Бог, за да
продължавате да владеете тая добра земя и да
я оставите след себе си за наследство на потом-
9 ците си за винаги. [9] И ти, сине мой Соломоне,
познавай Бога на баща си, и служи Му с цяло
сърце и с драговолна душа; защото Господ из-
питва всичките сърца; и знае всичките помисли
на ума; ако Го търсиш, Той ще бъде намерен от
тебе; но ако Го оставиш, ще те отхвърли за ви-
10 наги. [10] Внимавай сега; защото Господ избра те-
бе да построиш дом за светилище; бъди твърд и
11 действувай. [11] Тогава Давид даде на сина си Со-
ломона чертежа на трема *на храма*, на обита-
лищата му, на съкровищниците му, на горни-
те му стаи, на вътрешните му стаи и на място-
12 то на умилостивилището, [12] и чертежа на всич-
ко, което прие чрез Духа за дворовете на Гос-
подния дом, за всичките околни стаи, за съкро-
вищниците на Божия дом и съкровищниците
13 на посветените неща, [13] и *разписанието* за отре-
дите на свещениците и левитите и за всяка ра-
бота по службата в Господния дом, и *чертежа*
на всичките вещи за службата в Господния дом.
14 [14] *Даде му наставления и* за златото, *по колко* на
тегло *да се употреби* за златните *вещи*, за всич-
ките вещи, за всякакъв вид служба; *и за среб-*
рото, по колко на тегло за всичките сребърни
вещи, за всичките вещи, за всякакъв вид служ-
ба; [15] също *наставления* за теглото на златните 15
светилници и на златните им светила, с теглото
на всеки светилник и на светилата му; и *тегло-*
то на сребърните светилници, с теглото на све-
тилника и на светилата му, според употребата
на всеки светилник. [16] *Даде му наставления* и за 16
златото, *по колко* на тегло *да се употреби* за тра-
пезите на присътствените *хлябове, колко* за вся-
ка трапеза; и за среброто за сребърните трапе-
зи; [17] и за чистото злато, за вилиците, за легени- 17
те и за поливалниците, и за златните паници с
теглото на всяка паница; също и за сребърните
паници с теглото на всяка паница; [18] и за пре- 18
чистеното злато, *колко* на тегло *да се употреби*
за кадилния олтар; и *колко* злато за начертана-
та колесница, *то ест*, херувимите, които раз-
перват *крила* и покриват ковчега на Господния
завет. [19] Всичко това *каза Давид*, Господ ми да- 19
де да разбера, като написа с ръката Си всички-
те подробности на чертежа. [20] Давид още каза 20
на сина си Соломона: Бъди твърд и насърчен
и действувай; не бой се, нито се страхувай; за-
щото Господ Бог, моят Бог, е с тебе; няма да
те остави, нито да те напусне докле свършиш
всичката работа за службата на Господния дом.
[21] И, ето, *определени са* отредите на свещени- 21
ците и левитите за всяка служба на Божия дом; и
с тебе ще бъдат, за всякаква работа, всичките
усърдни люде, изкусни за всяка работа; също и
първенците и всичките люде *ще бъдат* всецяло
с тебе да изпълняват твоите заповеди.

29 [1] Тогава цар Давид каза на цялото събрание:
Син ми Соломон, когото сам Бог избра, е още
млад и нежен, а работата е голяма; защото тоя
палат не е за човека, но за Господа Бога. [2] Аз, 2
прочее, приготвих, с всичката си сила, за дома
на моя Бог златото за златните вещи, среб-
ро за сребърните вещи, медта за медните вещи,
желязото за железните вещи, и дървета за дър-
вените вещи, тоже ониксови камъни, *камъни*
за влагане, камъни лъскави и разноцветни, и
всякакви скъпоценни камъни, и голямо коли-
чество мрамори. [3] При това, понеже утвърдих 3
сърцето си към дома на моя Бог, освен всичко
що съм приготвил за светия дом, частното си
съкровище от злато и сребро, [4] а именно, три 4
хиляди таланта злато от офирското злато и се-
дем хиляди таланта пречистено сребро, с което
да облекат стените на обиталищата, [5] златото 5
за златните вещи, и среброто за сребърните ве-
щи, и за всякаква работа, *която ще се изработи*
с ръцете на художниците. Кой, прочее, ще на-
прави днес доброволен принос Господу? [6] То- 6

гава първенците на бащините *домове*, първенците на Израилевите племена, на хилядниците, стотниците и надзирателите на царските работи пожертвуваха усърдно; 7 и дадоха за работата на Божия дом пет хиляди таланта и десет хиляди драхми злато, десет хиляди таланта сребро, осемнадесет хиляди таланта мед и сто хиляди таланта желязо. 8 И у които се намериха *скъпоценни* камъни, и тях дадоха за съкровищницата на Господния дом чрез ръката на гирсонеца Ехиил. 9 Тогава людете се зарадваха, защото жертвуваха усърдно, понеже с цяло сърце принасяха доброволно Господу; също и цар Давид се зарадва твърде много. 10 Затова Давид благослови Господа пред цялото събрание; и Давид каза: Благословен си, Господи, от века и до века, Бог на нашия баща Израил. 11 Твое, Господи, е величието, и силата, и великолепието, и сиянието, и славата; защото сичко *е Твое* що е на небето и на земята; Твое е царството, Господи, и Ти си на високо, като глава над всичко. 12 Богатствата и славата са от Тебе, и Ти владееш над всичко; в Твоята ръка е могъществото и силата, и в Твоята ръка е да възвеличаваш и да укрепяваш всички. 13 Сега, прочее, Боже наш, ние Ти благодарим, и хвалим Твоето славно име. 14 Но кой съм аз, и кои са людете ми, та да можем да принесем доброволно принос като тоя? защото всичко е от Тебе, и от Твоето даваме на Тебе. 15 Защото сме чужденци пред Тебе, и пришелци, както всичките ни бащи; дните ни на земята са като сянка, и трайност няма. 16 Господи Боже наш, целият тоя куп *материал*, който сме приготвили за да Ти построим дом за Твоето свето име, иде от Твоята ръка, и всичко е Твое. 17 И зная, Боже мой, че Ти изпитваш сърцето и че благоволението Ти е в правдата. С правотата на сърцето си аз принесох доброволно всичко това; и сега с радост видях, че и Твоите люде, които присъствуват тук, принасят на Тебе доброволно. 18 Господи Боже на бащите ни Авраама, Исаака и Израиля, опази това за винаги в сърдечните размишления на людете Си, и оправи сърцето им към Себе Си; 19 и дай на сина ми Соломона съвършено сърце за да пази заповедите Ти, изявленията Ти, и повеленията Ти, и да върши всичко това, и да построи палата, за който направих приготовление. 20 Тогава Давид каза на цялото събрание: Благословете сега Господа вашия Бог. И тъй, цялото събрание благослови Господа Бога на бащите си, и като се наведоха поклониха се Господу и на царя. 21 И на следния ден пожертвуваха жертви Господу, като принесоха във всеизгаряния Господу хиляда юнеца, хиляда овни, и хиляда агнета, с възлиянията им, също и голямо количество жертви за целия Израил; 22 и на същия ден ядоха и пиха пред Господа с голяма радост. И втори път прогласиха Давидовия син Соломона за цар, и помазаха го Господу за управител, а Садока за свещеник. 23 Тогава Соломон седна на Господния престол като цар, вместо баща си Давида, и благоуспяваше; и целият Израил му се покори. 24 Също и всичките първенци, и силните мъже, още и всичките цар Давидови синове се покориха на цар Соломона. 25 И Господ възвеличи Соломона твърде много пред целия Израил, и даде му такова царско величие, каквото никой цар не бе имал преди него в Израиля. 26 Така Давид, Есеевият син, царува над целия Израил. 27 И времето, през което царува над Израиля, бе четиридесет години: седем години царува в Хеврон, и тридесет и три в Ерусалим. 28 И умря в честита старост, сит от дни, богатство и слава; и вместо него се възцари син му Соломон. 29 А делата на цар Давида, първите и последните, ето, написани са в Книгата на гледача Самуил, и в Книгата на пророка Натан, и в Книгата на гледача Гад, 30 с всичките *събития на* царуването му, и с могъществото му, и с времената, които преминаха над него, над Израиля, и над всичките царства на *околните* страни.

2 Летописи

1 Соломон, Давидовият син, се закрепи на
царството си; и Господ неговият Бог
бе с него и твърде много го възвели-
2 чи. [2] Тогава Соломон говори на целия Израил,
на хилядниците и стотниците, на съдиите и на
всичките първенци от целия Израил, начални-
3 ците на бащините *домове;* [3] и така, Соломон и
цялото общество с него, отидоха на високото
място, което е в Гаваон; защото там беше Бо-
жият шатър за срещане, който Господният слу-
4 га Моисей беше направил в пустинята. [4] А Да-
вид беше пренесъл Божия ковчег от Кириати-
арим на *мястото*, което му бе приготвил; за-
щото Давид бе поставил за него шатър в Еру-
5 салим. [5] При това, медният олтар, който Везе-
леил, син на Урия, Оровият син, беше напра-
вил, бе там пред Господната скиния; и Соло-
мон и обществото се обърнаха ревностно към
6 него. [6] Там отиде Соломон, при медния олтар
пред Господа, който *олтар* бе пред шатъра за
срещане, та принесе на него хиляда всеизгаря-
7 ния. [7] В същата нощ Бог се яви на Соломона и
8 му рече: Искай какво да ти дам. [8] А Соломон ка-
за на Бога: Ти си показал голяма милост към
баща ми Давида, като си ме поставил цар вме-
9 сто него. [9] Сега, Господи Боже, нека се утвърди
обещанието, *което Ти даде* на баща ми Давида;
защото Ти ме направи цар над люде многочис-
10 лени като праха на земята. [10] Дай ми, прочее,
мъдрост и разум за да се обхождам˚ *прилично*
пред тия люде; защото кой може да съди тоя
11 Твой голям народ? [11] И Бог каза на Соломона:
Понеже си имал това в сърцето си, и не поиска
богатство, имоти и слава, нито живота на ония,
които те мразят, нито поиска дълъг живот, но
поиска за себе си мъдрост и разум за да съдиш
12 людете Ми, над които те направих цар, [12] дават
ти се мъдрост и разум; при това ще ти дам бо-
гатство, имоти и слава, каквито не са имали ца-
рете, които са били преди тебе, нито ще имат
13 някои след тебе. [13] Тогава Соломон се върна в
Ерусалим от високото място, което е в Гаваон
от пред шатъра за срещане; и цареше над Из-
14 раиля. [14] И Соломон събра колесници и конни-
ци, и имаше хиляда и четиристотин колесници
и дванадесет хиляди конници, които настани
по градовете за колесниците и при царя в Еру-
15 салим. [15] И царят направи среброто и златото
да изобилват в Ерусалим като камъни, а кед-
рите направи по множество като полските чер-
16 ници. [16] И за Соломона докарваха коне из Еги-
пет; кервани от царски търговци ги купуваха по
стада с *определена* цена. [17] А извеждаха и докар- 17
ваха из Египет всяка колесница за шестстотин
сребърни *сикли*, и всеки кон за сто и петдесет;
така също за всичките хетейски царе и за си-
рийските царе *конете им* се доставяха чрез тия
търговци.

[1] Тогава Соломон, като реши да построи дом **2**
за Господното име, и царска къща, [2] Соломон 2
изброи седемдесет хиляди мъже за бременос-
ци, и осемдесет хиляди за каменоделци в пла-
нините, и три хиляди и шестстотин за надзира-
тели над тях. [3] Тогава Соломон прати до тир- 3
ския цар Хирам да кажат: Както си сторил на
баща ми Давида, и си му пратил кедри, за да си
построи къща, в която да живее, *стори така и*
на мене. [4] Ето, аз строя дом за името на Госпо- 4
да моя Бог, да го посветя Нему, за да се при-
нася пред Него благоуханен темян и постоян-
ните присъствени *хлябове*, и утринните и ве-
черните всеизгаряния, в съботите, на новолу-
нията, и в празниците на Господа нашия Бог;
това е всегдашна *наредба* в Израил. [5] А домът, 5
който строя, е голям, защото нашият Бог е ве-
лик повече от всичките богове. [6] Но кой може 6
да Му построи дом, когато небето и небето на
небесата не са достатъчни да Го поберат? кой
прочее съм аз, та да Му построя дом, освен са-
мо за да кадя пред Него? [7] Затова, прати ми сега 7
човек изкусен да работи злато и сребро, мед и
желязо, мораво, червено и синьо, и който знае
да прави ваяни работи, *и нека работи* с изкус-
ните човеци, които са с мене в Юда и в Ерусалим,
които баща ми Давид е промислил. [8] Из- 8
прати ми и кедрови дървета, елхови дървета
и алмугови дървета от Ливан; защото зная, че
твоите слуги умеят да секат дървета в Ливан; и,
ето, моите слуги ще бъдат с твоите слуги, [9] за да 9
ми приготвят изобилно дървета; защото домът,
който строя, ще бъде голям и чудесен. [10] И ето, 10
ще дам на твоите слуги, дървосечците, двадесет
хиляди кора чукано жито, двадесет хиляди ко-
ра ечемик, двадесет хиляди вати вино и два-
десет хиляди вати дървено масло. [11] Тогава тир- 11
ският цар Хирам отговори с писмо, което прати
на Соломона: Понеже Господ люби людете Си,
за това те е поставил цар над тях. [12] Рече още 12
Хирам: Благословен да бъде Господ Израилев-
ият Бог, създател на небето и на земята, Който
даде на цар Давида мъдър син, надарен с остро-
умие и разум, който да построи дом Господу и

1.10 Еврейски: Да излизам и да влизам.

13 царска къща. 13 Сега, прочее, пращам *ти* човек
14 изкусен и разумен, майстора си Хирам, 14 син
на една жена от Давидовите дъщери и на баща
тирянин, изкусен и да изработва злато и сребро, мед и желязо, камъни и дърва, и мораво,
синьо, висон и червено, тоже да прави всякакви ваяни работи и да изработва всякакво из-
мишление каквото му се внуши, *за да работи той* заедно с твоите изкусни човеци и с изкус-
ните човеци *промислени* от господаря ми баща
15 ти Давида. 15 Сега, прочее, нека господарят ми
изпрати на слугите си житото и ечемика, дърве-
16 ното масло и виното, които е обещал; 16 а ние
ще насечем дърветата от Ливан, колкото ти са
потребни, и ще ти ги докараме на салове по мо-
ре до Иопия, а ти ще ги превозиш в Ерусалим.
17 17 И Соломон преброи всичките чужденци, ко-
ито бяха в Израилевата земя, след преброяване-
то, с което баща му Давид ги бе преброил;
и намериха се сто и петдесет и три хиляди и
18 шестстотин души. 18 И от тях назначи седемде-
сет хиляди за бременосци, и осемдесет хиля-
ди за каменоделци в планините, и три хиляди
и шестстотин за надзиратели върху работенето
на людете.

3 1 Тогава Соломон почна да строи Господния
дом в Ерусалим на хълма Мория, гдето се яви
Господ на баща му Давида, на мястото, което
Давид беше приготвил на гумното на евусеца
2 Орна. 2 Той почна да строи на втория ден от
втория месец на четвъртата година от възцаря-
3 ването си. 3 А основата, която Соломон поло-
жи, за да построи Божия дом, *имаше* тия *мерки*:
дължината в лакти, според старата мярка, бе
шестдесет лакътя, и широчината двадесет ла-
4 кътя. 4 А тремът, който бе пред лицето *на до-
ма*, имаше дължина според широчината на до-
ма, двадесет лакътя, а височината сто и двуде-
5 сет; и обкова го извътре с чисто злато. 5 И обле-
че великия дом с елхови дървета, които обкова
с чисто злато, и извая по него палми и верижки.
6 6 И украси дома със скъпоценни камъни за
7 красота; а златото бе от Фаруим. 7 Обкова още
със злато дома, гредите, вратите, стълбовете и
8 стените му; и извая херувими по стените. 8 И
направи пресветото *място на* дома, с дължи-
на, според широчината на дома, двадесет лакъ-
тя, и с широчина двадесет лакътя; и обкова го с
9 шестстотин таланта чисто злато. 9 А теглото на
гвоздеите беше петдесет сикли злато. Обкова и
10 горните стаи със злато. 10 И в пресветото *място
на* дома направи два херувима ваяна изработ-
11 ка, и обкова ги със злато. 11 А крилата на хе-
рувимите имаха, *заедно*, дължина двадесет ла-
кътя; едното крило, *на единия херувим*, имаше
пет лакътя и досягаше стената на дома; и дру-
гото крило имаше пет лакътя и допираше кри-
лото на другия херувим. 12 Така и едното кри- 12
ло на другия херувим имаше пет лакътя и до-
сягаше стената на дома; и другото крило имаше
пет лакътя и допираше крилото на другия хе-
рувим, 13 Крилата на тия херувими се простираха 13
на двадесет лакътя; и те стояха на нозете си, и
лицата им гледаха на навътре. 14 И направи за- 14
весата от синьо, мораво, червено и висон, и из-
работи по нея херувими. 15 Направи пред дома 15
и два стълба тридесет и пет лакътя високи, с ка-
пител на върха на всеки от тях пет лакътя *висок*.
16 Направи и верижки, *както* в светилището, и 16
тури ги на върховете на стълбовете; и направи
сто нара, които окачи на верижките. 17 И изпра- 17
ви стълбовете пред храма, единият отдясно, а
другият отляво; и нарече оня, който беше от-
дясно, Яхин˚, а оня, който беше отляво, Воаз˚.

1 При това направи меден олтар, с дължина **4**
двадесет лакътя, а височина десет лакътя. 2 На- 2
прави още леяно море, с устие десет лакътя *ши-
роко*, кръгло изоколо, а с височина пет лакътя;
и връв от тридесет лакътя го измерваше около-
връст. 3 И под *устието му* имаше образи на во- 3
лове˚, които го обикаляха наоколо, по десет на
един лакът; те обикаляха морето изоколо; во-
ловете бяха на два реда, излеяни в едно цяло с
него. 4 То стоеше на дванадесет вола; три гле- 4
даха към север, три гледаха към запад, три гле-
даха към юг, и три гледаха към изток, а море-
то стоеше върху тях; и задните части на всички
бяха навътре. 5 Дебелината му беше една длан; 5
а устието му беше направено като устие на ча-
ша, във вид на кремов цвят; и побираше, когато
бе пълно, три хиляди вати *вода*. 6 Направи още 6
десет умивалници, от които тури пет отдясно и
пет от ляво *на дома*, за да мият в тях; там миеха
това, което беше за всеизгаряне; морето, обаче,
бе за да се мият в него свещениците. 7 Направи 7
и десетте златни светилника, според наставле-
нието за тях, и тури ги в храма, пет отдясно
и пет отляво. 8 И направи десет трапези, които 8
тури в храма, пет отдясно и пет отляво. Напра-
ви и сто златни легена. 9 При това направи дво- 9
ра за свещениците, и големия двор, и порти за
двора, и покри вратите им с мед. 10 И постави 10
морето от дясната страна *на дома*, към изток,
къде юг. 11 Хирам направи и котлите, лопатите 11
и легените. Така Хирам свърши изработването
на работите, които направи на цар Соломона за
Божия дом: 12 двата стълба; изпъкналите части; 12
двата капителя, които бяха на върха на стълбо-

3.17 Т.е., Ще утвърди. **17** Т.е., В него сила. **4.3** В 3 Цар. 7:24, пъпки.

вете; двете мрежи за покриване двете изпъкнали части на капителите, които бяха на върховете на стълбовете; 13 четирите стотин нарове за двете мрежи - два реда нарове за всяка мрежа - за да покриват двете изпъкнали части на капителите, които бяха върху стълбовете. 14 Също направи подножията; направи и умивалниците върху подножията; 15 и едното море с дванадесетте вола под него. 16 Също и котлите, лопатите, вилиците и всичките им прибори майсторът му Хирам направи на цар Соломона за Господния дом от лъскава мед. 17 На Иорданското поле царят ги изля в глинената земя между Сокхот и Середата. 18 Така Соломон направи всички тия вещи, толкоз много, щото теглото на медта не можеше да се пресметне. 19 Също Соломон направи всички вещи, които бяха за Божия дом; и златния олтар; и трапезите, на които *се полагаха* присътствените хлябове; 20 и светилниците със светилата им, от чисто злато, за да горят пред светилището според наредбата; 21 и цветята, светилата и клещите, от злато, и то чисто злато; 22 и щипците, легените, темянниците и кадилниците, от чисто злато. А колкото за входа на дома, вътрешните му врати за в пресветото място, и вратите на дома, *то ест*, на храма, бяха от злато.

5 1 Така се свърши всичката работа, която Соломон направи за Господния дом. И Соломон внесе нещата посветени от баща му Давида, - среброто златото и всичките вещи, - и ги положи в съкровищниците на Божия дом. 2 Тогава Соломон събра в Ерусалим Израилевите старейшини, и всичките началници на племената, началниците на бащините *домове* на израилтяните, за да пренесат ковчега на Господния завет от Давидовия град, който е Сион. 3 И тъй всичките Израилеви мъже се събраха пред царя на празника в седмия месец. 4 А когато дойдоха всичките Израилеви старейшини, левитите дигнаха ковчега. 5 Те пренесоха ковчега и шатъра за срещане с всичките свети принадлежности, които бяха в шатъра; свещениците и левитите ги пренесоха. 6 А цар Соломон и цялото Израилево общество, които се бяха събрали пред него, бяха пред ковчега, и жертвуваха овци и говеда, които по множеството си не можеха да се пресметнат или да се изброят. 7 Така свещениците внесоха ковчега на Господния завет на мястото му, в светилището на дома, в пресветото място, под крилата на херувимите. 8 Защото херувимите бяха с крилата си разперени над мястото на ковчега, и херувимите покриваха отгоре ковчега и върлините му. 9 И върлините се издадоха така, щото се виждаха краищата на върлините *издадени* от ковчега пред светилището, но извън не се виждаха; и там са до днес. 10 В ковчега нямаше друго освен двете плочи, които Моисей положи *там* на Хорив, гдето Господ направи завет с израилтяните, когато бяха излезли из Египет. 11 А щом излязоха свещениците из светилището, (защото всичките свещеници, които се намираха там, бяха се осветили без да чакат реда на отредите си; 12 а и всичките певци левити - Асаф, Еман, Едутун и синовете им и братята им облечени във висон, и *държащи* кимвали, псалтири и арфи стояха на изток от олтара, и с тях сто и двадесет свещеника, които свиреха с тръби), 13 и като възгласиха тръбачите и певците заедно, пеещи и славословещи Господа с един глас, и като издигнаха глас с тръби и кимвали и музикални инструменти та хвалеха Господа, защото е благ, защото милостта Му е до века, тогава домът, Господният дом, се изпълни с облак, 14 така щото поради облака свещениците не можаха да застанат за да служат, защото Господната слава изпълни Божия дом.

6 1 Тогава Соломон говори: Господ е казал, че ще обитава в мрак; 2 но аз Ти построих дом за обиташане, място, в което да пребиваваш вечно. 3 После царят обърна лицето си та благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака, като каза: 4 Благословен да бъде Господ Израилевият Бог, Който извърши с ръцете Си онова, което говори с устата Си на баща ми Давида, като рече: 5 От деня, когато изведох людете Си из Египетската земя, не избрах измежду всичките Израилеви племена ни един град, гдето да се построи дом, за да се настани името Ми там, нито избрах мъж за да бъде вожд на людете Ми Израиля; 6 но избрах Ерусалим за да се настани името Ми там, и избрах Давида за да бъде над людете Ми Израиля; 7 И в сърцето на баща ми Давида дойде да построи дом за името на Господа Израилевия Бог; 8 но Господ рече на баща ми Давида: Понеже дойде в сърцето ти да построиш дом за името Ми, добре си сторил, че е дошло това в сърцето ти. 9 Ти, обаче, няма да построиш дома; но синът ти, който ще излезе из чреслата ти, той ще построи дом за името Ми. 10 Господ, прочее, изпълни словото, което говори; и като се издигнах аз вместо баща си Давида, и седнах на Израилевия престол, според както говори Господ, построих дома за името на Господа Израилевия Бог. 11 И там турих ковчега, в който е заветът, който Господ направи с израилтяните. 12 Тогава *Соломон* застана пред Господния ол-

тар, пред цялото Израилево общество, и простря ръцете си. 13 (Защото Соломон беше направил медна платформа, която беше пет лакътя дълга, пет лакътя широка и пет лакътя висока, която беше положил всред двора, и като застана на нея, падна на коленете си пред цялото Израилево общество). Той, прочее, простря 14 ръцете си към небето и рече: 14 Господи Боже Израилев, няма на небето и на земята Бог подобен на Тебе, Който пазиш завета и милостта към слугите Си, които ходят пред Тебе с цялото си сърце; 15 Който си изпълнил към слугата 15 Си Давида, баща ми, това, което си му обещал; да! *това, което* си говорил с устата Си, него си и свършил с ръката Си, както *се вижда* днес. 16 16 Сега, Господи Боже Израилев, изпълни към слугата Си Давида баща ми, онова което си му обещал, като си рекъл: Няма да ти липсва мъж, който да седи пред Мен на Израилевия престол, ако само внимават чадата ти в пътя си, за да ходят в закона Ми, както ти си ходил пред Мене. 17 17 Сега, прочее, Господи Боже Израилев, нека се потвърди словото, което си говорил на слугата 18 Си Давида. 18 Но Бог наистина ли ще обитава с човека на земята? Ето, небето и небето на небесата не са достатъчни да Те поберат; 19 колко по-малко тоя дом, който построих! 19 Но пак погледни благосклонно към молитвата на слугата Си и към молението му, Господи Боже мой, тъй щото да послушаш вика и молитвата, 20 с която слугата Ти се моли пред Тебе, 20 за да бъдат очите Ти денем и нощем отворени към тоя дом, към мястото, за което Ти си казал, че ще настаниш името Си там, за да слушаш молитвата, с която слугата Ти ще се моли на то- 21 ва място. 21 Слушай моленията на слугата Си и на людете Си Израиля, когато се молят на това място; да! слушай Ти от местообиталището Си, от небето, и като слушаш бивай милостив. 22 22 Ако съгреши някой на ближния си, и му се наложи клетва, за да се закълне, и той дойде та 23 се закълне пред олтара Ти в тоя дом, 23 тогава послушай Ти от небето и подействувай, извърши правосъдие за слугите Си, и въздай на беззаконния, така щото да възвърнеш делото му върху главата му, а оправдай праведния като 24 му отдадеш според правдата му. 24 Ако людете Ти Израил бъдат разбити пред неприятеля по причина, че са Ти съгрешили, и се обърнат та изповядат Твоето име, и принесат молитва като се помолят пред Тебе в тоя дом, 25 тогава Ти 25 послушай от небето, и прости греха на людете Си Израиля, и възвърни ги в земята, която си 26 дал на тях и на бащите им. 26 Когато се затвори небето, та не вали дъжд по причина, че са Ти съгрешили, ако се помолят на това място и изповядат Твоето име, и се обърнат от греховете си понеже ги съкрушаваш, 27 тогава Ти по- 27 слушай от небето и прости греха на слугите Си и на людете Си Израиля, и покажи им добрия път, в който трябва да ходят, и дай дъжд на земята Си, която си дал в наследство на людете Си. 28 Ако настане глад на земята, ако настане 28 мор, ако се появят изсушителен вятър, мана, скакалци или гъсеници, ако неприятелите им ги обсадят в градовете на земята им, - каква да е язва или каква да е болест *ако се появи между тях,* - 29 тогава всяка молитва, всяко моле- 29 ние, което би се принесло от кой да бил човек или от всичките Ти люде Израиля, когато всеки познае раната си и болката си и простре ръцете си към Твоя дом, 30 Ти послушай от небе- 30 то, от местообиталището Си, и прости, и въздай на всекиго според всичките му постъпки, като познаваш сърцето му, (защото Ти, само Ти, познаваш сърцата на човешкия род), 31 за да Ти 31 се боят, като ходят в Твоите пътища, през цялото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни. 32 А за чужденеца, още кой- 32 то не е от людете Ти Израиля, но иде от далечна страна, заради Твоето велико име, и заради Твоята мощна ръка, и заради Твоята издигната мишца, - когато дойдат та се помолят в тоя дом, 33 тогава послушай от небето, от местообитали- 33 щето Си, и подействувай според всичко, за което чужденецът Те призове; за да познаят името Ти всичките племена на света, и Ти се боят както людете Ти Израил, и да познаят, че с Твоето име се нарече тоя дом който построих. 34 Ако людете Ти излязат на бой против непри- 34 ятелите си, където би ги пратил Ти, и Ти се помолят *като се обърнат* към тоя град, който Ти си избрал, и към дома, който построих на Твоето име, 35 тогава послушай от небето молитвата 35 им и моленето им, и защити правото им. 36 Ако 36 Ти съгрешат, (защото няма човек, който да не греши), и Ти се разгневиш на тях та ги предадеш на неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в земя далечна или близка, 37 и 37 дойдат на себе си в земята, където са отведени пленници, та се обърнат и Ти се помолят в земята, където са запленени, и рекат: Съгрешихме, беззаконствувахме, сторихме неправда, 38 и се 38 обърнат към Тебе с цялото си сърце и с цялата си душа в земята, където са запленени, където са ги завели пленници, и се помолят, *като се обърнат* към земята си, която си дал на бащите им, към града, който си избрал, и към дома, който построих за Твоето име, 39 тогава Ти послушай 39 от небето, от местообиталището Си, молитвата

им, и моленията им, защити правото им, и про-
40 сти на людете Си, които са Ти съгрешили. [40] Сега, моля Ти се, Боже мой, нека бъдат отворени очите Ти, и внимателни ушите Ти, към мо-
41 литвата, която се принася на това място. [41] Стани, прочее, сега, Господи Боже, *влез* в покоя Си, Ти и ковчегът на Твоята сила; свещениците Ти, Господи Боже, да бъдат облечени със спасение,
42 и светиите Ти нека се веселят в блага. [42] Господи Боже, недей отблъсва лицето на помазаника Си; помни милостите, *които си показал към* слугата Си Давида.

7 [1] Като свърши Соломон молението си, огън слезе от небето та изгори всеизгаряниятa и жертвите, и Господната слава изпълни дома.
2 [2] И свещениците не можаха да влязат в Господния дом, защото славата на Господа изпълни
3 дома Му. [3] А всичките израилтяни, като видяха, че огънят слезе, и че Господната слава бе над дома, наведоха се с лице до земята върху постланите *камъни* та се поклониха, прославящи Господа, защото е благ защото милостта Му е до века.
4 [4] Тогава царят и всичките люде принесоха жертви пред Господа.
5 [5] Цар Соломон принесе в жертви двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овци. Така царят
6 и всичките люде посветиха Божия дом. [6] И свещениците стояха според службите си, също и левитите с инструментите за песнопеене Господу, които цар Давид беше направил, за да славословят Господа, защото милостта Му е до века, когато Давид въздаваше хвала чрез тяхното служене; а свещениците тръбяха срещу тях;
7 докато целият Израил стоеше. [7] Соломон освети и средата на двора, който е към лицето на Господния дом; защото там принесе всеизгаряниятa и тлъстината на примирителните приноси, понеже медният олтар, който Соломон бе направил, не можеше да побере всеизгарянието и хлебния принос и тлъстината.
8 [8] По тоя начин Соломон и целият Израил с него, твърде голям събор *събран из местностите* от прохода на Емат до Египетския поток, пазеха в онова време празника седем дни.
9 [9] А на осмия ден държаха тържествено събрание; защото пазеха посвещението на олтара седем дни и празника
10 седем дни. [10] И на двадесет и третия ден от седмия месец *царят* изпрати людете в шатрите им с радостни и весели сърца за благостите, които Господ бе показал към Давида, към Соломона и
11 към людете Си Израиля. [11] Така Соломон свърши Господния дом и царската къща; всичко, каквото дойде в сърцето на Соломона да направи в Господния дом и в своята къща, свърши го
12 благополучно. [12] Тогава Господ се яви на Соломона през нощта и му каза: Чух молитвата ти и избрах това място да Ми бъде дом за жертви.
13 [13] Ако заключа небето да не вали дъжд, или ако заповядам на скакалците да изпоядат земята, или ако изпратя мор между людете Си,
14 [14] и людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им.
15 [15] Сега очите Ми ще бъдат отворени, и ушите Ми внимателни, към молитвата, която се принася на това място.
16 [16] Защото сега избрах и осветих тоя дом за да бъде името Ми в него до века; и очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там за винаги.
17 [17] А колкото за тебе, ако ходиш пред Мене както ходи баща ти Давид, и постъпваш напълно според както съм ти заповядал, и пазиш повеленията Ми и съдбите Ми,
18 [18] тогава ще утвърдя престола на царството ти според завета, който направих с баща ти Давида, като рекох: Няма да ти липсва мъж да управлява Израиля.
19 [19] Но ако се отклоните, ако оставите повеленията и заповедите, които поставих пред вас, и отидете та послужите на други богове и им се поклоните,
20 [20] тогава ще ги изкореня от земята Си, която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си тоя дом, който осветих за името Си, и ще го направя за поговорка и поругание между всичките племена.
21 [21] А за тоя дом, който стана толкова висок, всеки, който минава край него, ще се зачуди и ще рече: Защо направи Господ така на тая земя и на тоя дом?
22 [22] И ще отговарят: Понеже оставиха Господа Бога на бащите си, Който ги изведе из Египетската земя, та се хванаха за други богове и им се поклониха и им послужиха, за това нанесе на тях всичкото това зло.

8 [1] А когато се свършиха двадесетте години, в които Соломон построи Господния дом и своята къща,
2 [2] Соломон съгради *изново* градовете, които Хирам му бе дал, и засели в тях израилтяни.
3 [3] И Соломон отиде в Емат-сова и преодоля над него.
4 [4] И съгради Тадмор в пустата *част над Юдовата* земя, и всичките градове за житниците, които съгради в Емат.
5 [5] Съгради още горния Веторон и долния Веторон, градове укрепени със стени, порти и лостове,
6 [6] и Ваалат и всичките градове, в които Соломон имаше житници, и всичките градове за колесниците, и градовете за конниците, и все що пожела Соломон да съгради в Ерусалим, в Ливан и в цялата земя на царството си.
7 [7] А относно всичките люде, които останаха от хетейците, аморейците, ферезейците, евейците и евусейците, които не бяха от Израиля,
8 [8] от техните потомци,

останали подир тях в земята, които израилтяните не бяха изтребили, от тях Соломон събра набор *за задължителни работници, каквито*
9 *са* и до днес. [9] Но от израилтяните Соломон не направи никого слуга за работата си; а те бяха военните мъже, и главните му военачалници, и началниците на колесниците му и на конниците му; [10] тоже те бяха главните началници, които имаше цар Соломон (двеста и петдесет души), които началствуваха над людете. [11] Тогава Соломон възведе Фараоновата дъщеря от Давидовия град в къщата, която беше построил за нея; защото рече: Жена ми да не живее в къщата на Израилевия цар Давида, понеже местата, в които е влизал Господният ковчег, са свети.
12 [12] Тогава Соломон *почна да* принася всеизгарянията Господу на Господния олтар, който бе из-
13 дигнал пред трема, [13] като принасяше потребното за всеки ден според Моисеевата заповед, в съботите, на новолунията и на празниците, които ставаха три пъти в годината, - на празника на безквасните *хлябове*, на празника на седми-
14 ците и на празника на шатроразпъването. [14] И според наредбата на баща си Давида, постави отредите на свещениците на службата им, и левитите на заръчаното за тях, да пеят и да служат пред свещениците, според както беше потребно за всеки ден, и вратарите според отредите им на всяка порта; защото такава бе запо-
15 ведта от Божия човек Давид. [15] И в нищо не се отклониха от царската заповед относно свещениците и левитите, нито относно съкровища-
16 та. [16] А цялата Соломонова работа беше предварително приготвена, от деня, когато се положи основата на Господния дом докле се свър-
17 ши. *Така* се свърши Господният дом. [17] Тогава Соломон отиде в Есион-гавер и в Елот, на мор-
18 ския бряг в едомската земя. [18] И Хирам му прати, под грижата на слугите си, кораби и опитни морски слуги, та отидоха със Соломоновите слуги в Офир; и от там взеха четиристотин и петдесет таланта злато та го донесоха на цар Соломона.

9 [1] И савската царица, като слушаше да се прочува Соломон, дойде в Ерусалим да опита Соломона с мъчни *за нея* въпроси; *дойде* с една твърде голяма свита, с камили натоварени с аромати, и с много злато и скъпоценни камъни; и като дойде при Соломона, говори с него
2 за всичко що имаше на сърцето си. [2] И Соломон отговори на всичките й въпроси; нямаше нищо скрито за Соломона, което не *можа* да й
3 обясни. [3] А като видя савската царица мъдростта на Соломона и къщата, която бе построил,
4 [4] ястията на трапезата му, сядането на слугите му, и прислужването на служителите му и облеклото им, също и виночерпците му и тяхното облекло, и нагорнището, с което отиваше в Господния дом, не остана дух в нея. [5] И рече на 5
царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти. [6] Аз не 6
вярвах думите им докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината от величието на мъдростта ти не ми е била казана; ти надминаваш слуха, който бях чула. [7] Честити мъжете 7
ти, и честити тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе, та слушат мъдростта ти. [8] Да бъде 8
благословен Господ твоят Бог, Който има благоволение към тебе да те постави на престола Си цар за Господа твоя Бог. Понеже твоят Бог е възлюбил Израиля за да го утвърди до века, за това те е поставил цар над тях, за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда. [9] И тя даде на 9
царя сто и двадесет таланта злато и твърде много аромати и скъпоценни камъни; не е имало никога такива аромати, каквито савската царица даде на цар Соломона. [10] (Още и Хирамовите 10
слуги и Соломоновите слуги, които донасяха злато от Офир, донасяха и алмугови дървета и скъпоценни камъни. [11] А от алмуговите дър- 11
вета царят направи подпорки° за Господния дом и за царската къща, тоже и арфи и псалтири за певците; такива *дървета* не бяха се виждали по-напред в Юдовата земя). [12] И цар Соломон 12
даде на савската царица всичко, що тя желаеше, каквото поиска, освен *равното на* онова, което тя беше донесла на царя. И тъй, тя се върна със слугите си та си отиде в своята си земя. [13] А 13
теглото на златото, което дохождаше на Соломона всяка година, беше шестстотин шестдесет и шест златни таланта, [14] освен онова, което се 14
внасяше от купувачите, от търговците, от всичките арабски царе, и от управителите на страната, които донасяха на Соломона злато и сребро. [15] И цар Соломон направи двеста щита от 15
ковано злато; шестстотин *сикли* злато се издиви за всеки щит; [16] и триста щитчета от ковано 16
злато; три *фунта* злато се издиви за всяко щитче; и царят ги положи в къщата Ливански лес.
[17] Царят направи и един великолепен престол 17
от слонова кост, който позлати с чисто злато.
[18] Престолът имаше шест стъпала и едно злат- 18
но подножие закрепени за престола, и облегалки от двете страни на седалището, и два лъва стоящи край облегалките. [19] А там, върху ше- 19
сте стъпала, от двете страни стояха дванадесет лъва; подобно нещо не се е направило в никое царство. [20] И всичките цар Соломонови съдове 20

9.11 В 3 Цар. 10:12, преградки.

за пиене бяха златни, и всичките съдове в къщата Ливански лес от чисто злато; ни един не бе от сребро; *среброто* се считаше за нищо в Соломоновите дни. 21 Защото царят имаше, заедно с Хирамовите слуги, кораби *като ония*, които отиваха в Тарсис; еднъж в трите години тия тарсийски кораби дохождаха и донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни. 22 Така цар Соломон надмина всичките царе на света по богатство и мъдрост. 23 И всичките царе на света търсеха Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог бе турил в сърцето му. 24 И всяка година донасяха всеки от подаръка си, сребърни вещи, златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мъски. 25 Соломон имаше тоже четири хиляди обора за коне и за колесници и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при царя в Ерусалим. 26 И владееше над всичките царе от реката *Евфрат* до филистимската земя и до границите на Египет. 27 И царят направи среброто да изобилва в Ерусалим като камъни, а кедрите направи като полските черници. 28 И докарваха коне за Соломона от Египет и от всичките страни. 29 А останалите дела на Соломона, първите и последните, не са ли написани в Книгата на пророк Натана, и в пророчеството на силонеца Ахия, и във Виденията на гледача Идо, *които изрече* против Еровоама, Наватовия син? 30 И Соломон царува в Ерусалим над целия Израил четиридесет години. 31 Така Соломон заспа с бащите си, и биде погребан в града на баща си Давида; и вместо него се възцари син му Ровоам.

10 1 И Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем беше се стекъл целият Израил за да го направи цар. 2 И Еровоам, Наватовият син, който бе в Египет, гдето бе побягнал от присъствието на цар Соломона, когато чу това, Еровоам се върна от Египет; 3 защото пратиха та го повикаха. Тогава Еровоам и целият Израил дойдоха та говориха на Ровоама, като рекоха: 4 Баща ти направи непоносим хомота ни; сега, прочее, ти олекчи жестокото ни работене на баща ти и тежкия хомот, който наложи върху нас и ще ти работим. 5 А той им рече: Върнете се при мене подир три дена. И людете си отидоха. 6 Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, които бяха служили пред баща му Соломона, когато беше още жив, като каза: Как ме съветвате да отговоря на тия люде? 7 Те му отговориха казвайки: Ако се отнесеш благосклонно към тия люде, та им угодиш, и им говориш благи думи, тогава те ще ти бъдат слуги за винаги. 8 Но той отхвърли съвета, който старейшините му дадоха, та се съветва с младите си служители, които бяха пораснали заедно с него. 9 Рече им: Как ме съветвате вие да отговорим на тия люде, които ми говориха казвайки: Олекчи хомота, който баща ти наложи върху нас? 10 И младите, които бяха пораснали заедно с него, му отговориха казвайки: Така да кажеш на людете, които ти говориха, казвайки: Баща ти направи тежък хомота ни, но ти да ни го олекчиш, - така да им речеш: Малкият ми пръст ще бъде подебел от бащиния ми кръст. 11 Сега, ако баща ми ви е товарил с тежък хомот, то аз ще направя още по-тежък хомота ви; ако баща ми ви е наказвал с бичове, то аз *ще ви наказвам* със скорпии. 12 Тогава Еровоам и всичките люде дойдоха при Ровоама на третия ден, според както царят бе говорил, казвайки: Върнете се при мене на третия ден. 13 И царят им отговори остро, като остави цар Ровоам съвета на старейшините, 14 и говори им по съвета на младежите, та каза: Баща ми направи тежък хомота ви, но аз ще му приложа; баща ми ви наказа с бичове, но аз *ще ви накажа* със скорпии. 15 Така царят не послуша людете; защото това нещо стана от Бога, за да изпълни словото, което Господ бе говорил чрез силонеца Ахия на Еровоама Наватовия син. 16 А като видя целият Израил, че царят не ги послуша, людете в отговор на царя рекоха: Какъв дял имаме ние в Давида? Никакво наследство нямаме в Есеевия син! Всеки в шатрите си, Израилю! Промишлявай сега, Давиде, за дома си. И така целият Израил си отиде в шатрите. 17 А колкото за израилтяните, които живееха в Юдовите градове, Ровоам царуваше над тях. 18 Тогава цар Ровоам прати *при другите израилтяни* Адорама, който бе над набора; но израилтяните го биха с камъни, та умря. Затова цар Ровоам побърза да се качи на колесницата си за да побегне в Ерусалим. 19 Така Израил въстана против Давидовия дом, *и остава въстанал* до днес.

11 1 Тогава Ровоам, като дойде в Ерусалим, събра Юдовия и Вениаминовия дом, сто и осемдесет хиляди отборни войници, за да се бият против Израиля, та дано възвърнат царството пак на Ровоама. 2 Но Господното слово дойде към Божия човек Самаия, и рече: 3 Говори на Ровоама Соломоновия син, Юдовия цар, и на целия Израил в Юда и във Вениамин, като речеш: 4 Така казва Господ: Не възлизайте, нито се бийте против братята си; върнете се всеки у дома си, защото от Мене става това нещо. И те послушаха Господните думи та се върнаха, и не отидоха против Еровоама. 5 А Ровоам, като се установи, в Ерусалим, съгради укрепе-

ни градове в Юда; [6] съгради Витлеем, Итам, Текуе, [7] Ветсур, Сохо, Одолам, [8] Гет, Мариса, Зиф, [9] Адораим, Лахис, Азика, [10] Сарая, Еалон и Хеврон, които са укрепени градове в Юда и във Вениамин, [11] Укрепи *тия* крепости, и тури в тях военачалници и запаси от храна, дървено масло и вино. [12] Още във всеки град *тури* щитове и копия, и укрепи ги твърде много. Така Юда и Вениамин останаха под него. [13] И всичките свещеници и левити, които бяха в Израил, се събраха при него от всичките си краища. [14] Защото левитите оставиха пасбищата си и притежанията си та дойдоха в Юда и в Ерусалим; понеже Еровоам и синовете му бяха ги изпъдили, за да не свещенодействуват Господу, [15] и *Еровоам* беше си поставил жреци за високите места, за бесовете и за телетата, които бе направил. [16] И след тях, колкото души от всичките Израилеви племена утвърдиха сърцата си да търсят Господа Израилевия Бог, дойдоха в Ерусалим за да жертвуват на Господа Бога на бащите си. [17] Така за три години те подкрепяха Юдовото царство и поддържаха Ровоама Соломоновия син; защото три години ходеха в пътя на Давида и на Соломона. [18] И Ровоам си взе за жена Маелетя, дъщеря на Давидовия син Еримот, и Авихаила, дъщеря на Есеевия син Елиав, [19] която му роди синове: Еуса, Самария и Заама. [20] А подир нея взе Авия, Атай, Зиза и Селомита. [21] И Ровоам възлюби Мааха Авесаломовата дъщеря повече от всичките си жени и наложници: (защото взе осемнадесет жени и шестдесет наложници, и роди двадесет и осем сина и шестдесет дъщери); [22] и Ровоам постави Маахиния син Авия за княз да началствува над братята си, защото *мислеше* да го направи цар. [23] И постъпваше разумно, като разпръсна всичките си синове, *по неколцина* във всеки укрепен град, по всичките Юдови и Вениаминови земи, и даваше им изобилна храна. И *за тях* потърси много жени.

12 [1] Но след като се закрепи царството на Ровоама, и той стана силен, остави Господния закон, а заедно с него и целия Израил. [2] И понеже бяха престъпили пред Господа, затова, в петата година на Ровоамовото царуване, египетският цар Сисак възлезе против Ерусалим [3] с хиляда и двеста колесници и шестдесет хиляди конници; и людете, които дойдоха с него от Египет, ливийци, сукияни° и етиопяни, бяха безбройни. [4] И като превзе Юдовите укрепени градове, дойде до Ерусалим. [5] Тогава пророк Семаия дойде при Ровоама и при Юдовите първенци, които се бяха събрали в Ерусалим, поради *нахлуването на* Сисака, та им рече: Така казва Господ: Вие оставихте Мене; затова и Аз оставих вас в ръката на Сисака. [6] По това Израилевите първенци и царят се смириха, и казаха: Праведен е Господ. [7] А когато видя Господ, че се смириха, Господното слово дойде към Семаия и каза: Те се смириха; няма да ги изтребя, но ще им дам някакво избавление; и гневът Ми няма да се излее върху Ерусалим чрез Сисака. [8] Обаче те ще му станат слуги, за да познаят *що е* да слугуват на Мене и *що* да слугуват на земните царства. [9] И тъй, египетският цар Сисак възлезе против Ерусалим, та отнесе съкровищата на Господния дом и съкровищата на царската къща; отнесе всичко; отнесе още златните щитове, които Соломон бе направил. [10] (А вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на началниците на телохранителите, които пазеха вратата на царската къща. [11] И когато влизаше царят в Господния дом, телохранителите дохождаха та ги вземаха; после пак ги занасяха в залата на телохранителите). [12] И като се смири *Ровоам*, гневът на Господа се отвърна от него, та да не го погуби съвсем; па и в Юда *се намираше* някакво добро. [13] Така цар Ровоам се закрепи в Ерусалим и царуваше; защото, когато се възцари, Ровоам бе четиридесет и една година на възраст; и царува седемнадесет години в Ерусалим, града който Господ бе избрал измежду всичките Израилеви племена за да настани името Си там. Името на майка му, амонката, бе Наама. [14] А той стори зло, като не оправи сърцето си да търси Господа. [15] А делата на Ровоама, първите и последните, не са ли написани в книгите на пророка Семаия и на гледача Идо за архивите? А между Ровоама и Еровоама имаше постоянни войни. [16] И Ровоам заспа с бащите си и погребан биде в Давидовия град. И вместо него се възцари син му Авия.

[1] В осемнадесетата година от царуването на **13** Еровоама, Авия се възцари над Юда, [2] и царува три години в Ерусалим. Името на майка му бе Михаия, дъщеря на Уриила от Гавая. И имаше война между Авия и Еровоама. [3] И Авия се опълчи за бой с войска от силни войници, *на брой* четиристотин хиляди отборни мъже; а Еровоам се опълчи за бой против него с осемстотин хиляди отборни мъже, силни и храбри. [4] Тогава Авия застана на хълма Семараим, който е в Ефремовата хълмиста земя, и каза: Слушайте ме, Еровоаме и целий Израилю. [5] Не трябва ли да знаете, че Господ Израилевият Бог, даде за винаги на Давида да царува над Израиля, той и потомците му, чрез завет със сол? [6] При все

12.3 Или, троглодити.

това, Еровоам, Наватовият син, слуга на Давидовия син Соломона, стана и се повдигна
7 против господаря си; [7] и при него се събраха нищожни и лоши човеци, та се засилиха против Ровоама, Соломоновия син, когато Ровоам бе млад и с крехко сърце и не можеше да им
8 противостои. [8] И сега вие замислювате да се противите на Господното царство, което е в ръцете на Давидовите потомци, защото сте голямо множество, и между вас са златните телета, които
9 Еровоам ви е направил за богове. [9] Не изпъдихте ли Господните свещеници, Аароновите потомци и левитите, и не направихте ли си жреци, както правят людете на *другите* земи, така щото всеки, който иде да се освети с теле и седем овена, той може да стане жрец на *ония, които* не
10 са богове? [10] А колкото за нас, Иеова е нашият Бог, и ние не Го оставяме; и *ние имаме* за свещеници, които служат Господу, Ааронови потомци и левитите на службата им,
11 [11] които всяка заран и всяка вечер горят пред Господа всеизгаряния и благоуханен темян, и *нареждат* присъствени хлябове върху чисто - *златната* трапеза, и златния светилник и светилата му, за да гори всяка вечер; защото ние пазим заръчаното от Господа нашия Бог; вие обаче Го оставихте.
12 [12] И, ето, с нас е Бог начело, и свещениците Му с гръмливи тръби, за да свирят тревога против вас. Чада на Израиля, не воювайте против Господа Бога на бащите си, защото няма да успее-
13 те. [13] Обаче, Еровоам накара една засада да обиколи и да иде зад тях, така щото те бяха пред
14 Юдовите *мъже*, а засадата зад тях. [14] И когато Юда назърна надире, ето, боят бе и отпреде им и отзаде; затова извикаха към Господа, и свещениците засвириха с тръбите.
15 [15] Тогава Юдовите мъже нададоха вик; и като извикаха Юдовите мъже, Бог порази Еровоама и целия Израил пред Авия и Юда.
16 [16] Израилтяните бягаха
17 пред Юда; и Бог ги предаде в ръката им, [17] така щото Авия и неговите люде им нанесоха голямо поражение, и от Израиля паднаха убити
18 петстотин хиляди отборни мъже. [18] Така в онова време израилтяните се смириха; а юдейците превъзмогнаха, понеже уповаха на Господа Бога на бащите си.
19 [19] И Авия преследва Еровоама и му отне градовете: Ветил и селата му, Есана
20 и селата му, Ефрон и селата му. [20] И в дните на Авия, Еровоам не си възвърна вече силата; и
21 Господ го порази, та умря. [21] Но Авия се засили и взе четиринадесет жени, и роди двадесет и
22 два сина и шестнадесет дъщери. [22] А останалите дела на Авия, и постъпките му, и изреченията му са написани в повестите на пророк Идо.

14 [1] Така Авия заспа с бащите си и погребаха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Аса. В неговите дни земята беше спокойна
десет години. [2] И Аса върши това, което бе добро и право пред Господа своя Бог; [3] защото махна жертвениците на чуждите *богове* и високите места, изпотроши идолите и изсече ашерите; [4] и заповяда на Юда да търсят Господа Бога на бащите си, и да изпълняват закона и заповедите Му. [5] Махна още от всичките Юдови градове високите места и кумирите на слънцето. И царството утихна пред него. [6] И тъй като утихна, земята и нямаше война в ония години, той съгради укрепени градове в Юда; понеже Господ му даде покой. [7] Затова той каза на Юда: Да съградим тия градове, и да направим около тях стени и кули, порти и лостове, докато земята е *още свободна* пред нас; понеже потърсихме Господа нашия Бог, потърсихме Го, и Той ни е дал покой от всяка страна. И тъй, съградиха и благоуспяха. [8] А Аса имаше войска: от Юда, триста хиляди мъже, които носеха щитове и копия; а от Вениамина, двеста и осемдесет хиляди, които носеха щитчета и запъваха лъкове; всички тия бяха силни и храбри. [9] След това етиопянинът Зара излезе против тях с една войска от един милион мъже и с триста колесници и стигна до Мариса. [10] И Аса излезе против него; и се опълчиха за бой в долината Сефата, при Мариса. [11] Тогава Аса извика към Господа своя Бог и рече: Господи, безразлично е за Тебе да помагаш на мощния или на оня, който няма никаква сила; помогни нам, Господи Боже наш, защото на Тебе уповаваме, и в Твоето име идем против това множество. Господи, Ти си нашият Бог; да не надделее човек против Тебе. [12] И Господ порази етиопяните пред Аса и пред Юда; и етиопяните побягнаха. [13] А Аса и людете, които бяха с него, ги преследваха до Герар; и от етиопяните паднаха толкоз много, щото не можаха вече да се съвземат, защото бидоха смазани пред Господа и пред Неговото множество. И *Юдовите мъже* взеха твърде много користи. [14] И поразиха всичките градове около Герар, защото страх от Господа ги обзе; и ограбиха всичките градове, защото имаше в тях много користи.
[15] Нападнаха още и шатрите на добитъка, и като взеха много овци и камили, върнаха се в Ерусалим.

15 [1] Тогава Божият дух дойде на Азария, Одидовия син, [2] и излезе да посрещне Аса и му рече: Слушайте ме, Асо и целий Юдо и Вениамине: Господ е с вас докато сте вие с Него; и ако Го търсите, ще бъде намерен от вас, но ако Го оставите, Той ще ви остави. [3] Дълго време Израил остана без истинския Бог, без свещеник, който

да поучава, и без закон; 4 но когато в бедствието си се обърнаха към Господа Израилевия Бог
и Го потърсиха, Той биде намерен от тях. 5 И в ония времена не е имало мир нито за излизащия, нито за влизащия, но големи смутове върху всичките жители на земите. 6 Народ се сломяваше от народ, и град от град; защото Бог ги смущаваше с всякакво бедствие. 7 А вие се усилвайте, и да не ослабват ръцете ви; защото делото ви ще се възнагради. 8 И когато чу Аса тия думи и предсказанието на пророк Одида, ободри се, и отмахна мерзостите от цялата Юдова и Вениаминова земя, и от градовете, които бе отнел от Ефремовата хълмиста земя; и поднови Господния олтар, който бе пред Господния трем. 9 И събра целия Юда и Вениамина, и живеещите между тях пришелци от Ефрема, Манасия и Симеона; защото мнозина от Израиля прибягваха при него като виждаха, че Господ неговият Бог бе с него. 10 Те се събраха в Ерусалим в третия месец, в петнадесетата година от царуването на Аса. 11 В това време принесоха жертви Господу от донесените користи, седемстотин говеда и седем хиляди овци. 12 И стъпиха в завет да търсят Господа Бога на бащите си от цялото си сърце и от цялата си душа, 13 и да се умъртвява всеки, малък или голям, мъж или жена, който не би потърсил Господа Израилевия Бог. 14 И заклеха се Господу със силен глас, с възклицание, с тръби, и с рогове. 15 И целият Юда се развесели поради клетвата; защото се заклеха от цялото си сърце, и потърсиха *Бога* с цялата си воля; и Той биде намерен от тях, и Господ им даде покой от всякъде. 16 А още и майка си Мааха цар Аса свали да не бъде царица, понеже тя бе направила отвратителен идол на Ашера; и Аса съсече нейния идол, стри го, та го изгори при потока Кедрон. 17 Но високите места не се премахнаха от Израиля; сърцето, обаче, на Аса бе съвършено през всичките му дни. 18 И той донесе в Божия дом посветените от баща му вещи, и посветените от самия него, сребро, злато и съдове. 19 И нямаше вече война до тридесет и петата година от царуването на Аса.

16 1 В тридесет и шестата година от царуването на Аса, Израилевият цар Вааса, като възлезе против Юда, съгради Рама, за да не оставя никого да излиза от Юдовия цар Аса, нито да влиза при него. 2 Тогава Аса извади сребро и злато из съкровищата на Господния дом и на царската къща та прати при сирийския цар Венадад, който живееше в Дамаск, да рекат: 3 Нека има договор между мене и тебе, *както е имало* между баща ми и твоя баща; ето пратих ти сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Вааса, за да се оттегли от мене. 4 И Венадад послуша цар Аса та прати началниците на силите си против Израилевите градове; и те поразиха Иион, Дан, Авел-маим и всичките Нефталимови житници-градове. 5 А Вааса, като чу това, престана да гради Рама, и преустанови работата си. 6 Тогава цар Аса взе целия Юда, та дигнаха камъните на Рама и дърветата й, с които Вааса градеше; и с тях съгради Гава и Масфа. 7 А в това време гледачът Ананий отиде при Юдовия цар Аса та му рече: Понеже си уповал на сирийския цар, а не си уповал на Господа своя Бог, затова войската на сирийския цар избегна из ръката ти. 8 Етиопяните и ливийците не бяха ли огромно множество, с твърде много колесници и конници? Но пак, понеже ти упова на Господа, Той ги предаде в ръката ти. 9 Защото очите на Господа се обръщат˚ насам-натам през целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на ония, чиито сърца са съвършено *разположени* към Него. В това ти си постъпил безумно, защото от сега нататък ще имаш войни. 10 По това, Аса се разгневи на гледача та го тури в затвор, защото се разсърди против него за туй нещо. И в същото време Аса притесни някои от людете. 11 И, ето, делата на Аса, първите и последните, ето, написани са в Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 12 А в тридесет и деветата година от царуването си, Аса се разболя от болест в нозете; обаче, макар болестта му да ставаше твърде тежка, пак в болестта си той не потърси Господа, но лекарите. 13 И Аса заспа с бащите си; и умря в четиридесет и първата година от царуването си. 14 И погребаха го в гроба, който си бе изкопал в Давидовия град, и положиха го на легло пълно с благоухания и с различни аптекарски *аромати;* и изгориха за него твърде много *аромати*.

1 А вместо *Аса* се възцари син му Иосафат, **17** който се засили против Израиля; 2 защото тури *военни* сили във всичките укрепени градове на Юда, и постави гарнизони в Юдовата земя и в Ефремовите градове, които баща му Аса бе превзел. 3 И Господ бе с Иосафата, понеже той ходи в първите пътища на баща си Давида и не потърси ваалимите, 4 но потърси Бога на бащите си, и в Неговите заповеди ходи, а не по делата на Израиля. 5 Затова Господ, утвърди царството в ръката му; и целият Юда даде подаръци на Иосафата; и той придоби богатство и голяма слава. 6 При това, като се поощри сърцето му в Господните пътища, той отмахна от

16.9 Еврейски: Тичат.

Юда високите места и ашерите. 7 Тоже в третата
година от царуването си прати първенците
си Венхаила, Авдия, Захария, Натанаила и Ми-
8 хаия да поучават в Юдовите градове, 8 и с тях
левитите Семаия, Натанаия, Зевадия, Асаила,
Семирамота, Ионатана, Адония, Товия и То-
вадония, левитите, и заедно с тях свещениците
9 Елисама и Иорама. 9 И те поучаваха в Юда, като
имаха със себе си книгата на Господния закон;
и обхождаха всичките Юдови градове та поуча-
10 ваха людете. 10 И страх от Господа обзе всич-
ките царства в земите, които бяха около Юда,
11 та не воюваха против Иосафата. 11 Някои и от
филистимците донесоха подаръци на Иосафа-
та, и сребро като данък; арабите още му дока-
раха стада: седем хиляди и седемстотин овена,
12 и седем хиляди и седемстотин козли. 12 И Иоса-
фат продължаваше да се възвеличава твърде
много; и съгради в Юда крепости и житници-
13 градове. 13 И имаше много работи в Юдовите
градове, и военни мъже, силни и храбри, в Ерусалим.
14 14 А ето броят им, според бащините им
домове: от Юда хилядници: Адна, началникът,
и с него триста хиляди души силни и храбри;
15 15 след него, Иоанан, началникът, и с него две-
16 ста и осемдесет хиляди души; 16 след него, Ама-
сия Зехриевият син, който драговолно прине-
се себе си Господу, и с него двеста хиляди сил-
17 ни и храбри мъже; 17 а от Вениамина: Елиада,
силен и храбър, и с него двеста хиляди души
18 въоръжени с лъкове и щитчета; 18 а след него,
Иозавад, и с него сто и осемдесет хиляди души
19 въоръжени за война. 19 Тия бяха мъжете, кои-
то слугуваха на царя, освен ония, които царят
постави в укрепените градове в целия Юда.

18 1 А Иосафат имаше богатство и голяма сла-
2 ва; и направи сватовщина с Ахава. 2 И подир
няколко години слезе при Ахава в Самария. И
Ахав закла много овци и говеда за него и за лю-
дете, които бяха с него; още му предложи да
3 отиде *с него* в Рамот-галаад. 3 Защото Израилев-
ият цар Ахав рече на Юдовия цар Иосафата:
Дохождаш ли с мене в Рамот-галаад? И той му
отговори: Аз съм както си ти, и моите люде как-
то твоите люде; ще бъдем с тебе във войната.
4 4 Иосафат каза още на Израилевия цар: Моля,
5 допитай се сега до Господното слово. 5 Тогава
Израилевият цар събра пророците *си*, четири-
стотин мъже, та им рече: Да идем ли на бой в
Рамот-галаад, или да не ида? А те казаха: Иди,
6 и Бог ще го предаде в ръката на царя. 6 Обаче, Иосафат каза: Няма ли тук, освен тия някой Господен пророк, за да се допитаме чрез
7 него? 7 И Израилевият цар рече на Иосафата:
Има още един човек, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото никога не пророкува добро за мене, но всякога зло; той е Михей, син на Емла. А Иосафат каза: Нека не говори така царят. 8 Тогава Израилевият цар повика един скопец и рече: Доведи скоро Михея син на Емла. 9 А Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите си; и седяха на открито място при входа на самарийската порта; и всичките пророци пророкуваха пред тях. 10 А Седекия, Ханановият син, си направи железни рогове, и рече: Така казва Господ: С тия ще буташ сирийците догде ги довършиш. 11 Също и всичките пророци така пророкуваха, казвайки: Иди в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя. 12 А пратеникът, който отиде да повика Михея, му говори казвайки: Ето, думите на пророците като из едни уста са добри за царя; моля, прочее, и твоята дума да бъде като *думата* на един от тях, и ти говори доброто. 13 А Михей рече: *Заклевам се в* живота на Господа, каквото рече Бог мой, това ще говоря. 14 И тъй, дойде при царя. И царят му каза: Михее, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не ида? А той рече: Идете и ще имате добър успех; защото *неприятелите* ще бъдат предадени в ръката ви. 15 А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да ми не говориш друго освен истината в Господното име! 16 А той рече: Видях целият Израил пръснат по планините като овци, които нямат овчар; и Господ рече: Тия нямат господар; нека се върнат всеки у дома си с мир. 17 Тогава Израилевият цар каза на Иосафата: Не рекох ли ти, че не ще прорече добро за мене, но зло? 18 А *Михей* рече: Чуйте, прочее, Господното слово. Видях Господа седящ на престола си, и цялото небесно множество стоящо около него отдясно и отляво. 19 И Господ рече: Кой ще примами Израилевия цар Ахава за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един, проговаряйки, рече едно, а друг рече друго. 20 Сетне излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз ще го примамя. И Господ му рече: Как? 21 А той каза: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И *Господ* рече: Примамвай го, още и ще сполучиш; излез, стори така. 22 Сега, прочее, ето, Господ е турил лъжлив дух в устата на тия твои пророци, обаче Господ е говорил зло за тебе. 23 Тогава Седекия, Ханановият син, се приближи та плесна Михея по бузата и каза: През кой път мина Господният Дух от мене за да говори на тебе? 24 А Михей рече: Ето, ще видиш в оня ден, когато ще отиваш из клет в клет за да се криеш. 25 Тогава Израилевият цар каза: Хва-

нете Михея та го върнете при градския управи-
26 тел Амон и при царския син Иоас, [26] и речете:
Така казва царят: Турете тогова в тъмницата,
и хранете го със затворническа порция хляб и
27 вода˚ догде се завърна с мир. [27] И рече Михей:
Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е го-
ворил чрез мене. Рече още: Слушайте вие, всич-
28 ки люде. [28] И така, Израилевият цар и Юдови-
29 ят цар Иосафат възлязоха в Рамот-галаад. [29] И
Израилевият цар рече на Иосафата: Аз ще се
предреша като вляза в сражението, а ти облечи
одеждите си. Прочее, Израилевият цар се пред-
30 реши, та влязоха в сражението. [30] А сирийски-
ят цар бе заповядал на колесниценачалниците
си, казвайки: Не се бийте нито с малък, нито с
31 голям, но само с Израилевия цар. [31] А колес-
ниценачалниците, като видяха Иосафата, рекоха:
Тоя ще е Израилевият цар; и отклониха се за
да го ударят. Но Иосафат извика; И Господ му
помогна, защото Бог ги повлия *да се отвърнат*
32 от него. [32] Понеже колесниценачалниците, като
видяха, че не беше Израилевият цар, престана-
33 ха да го преследват и се върнаха. [33] А един човек
устрели без да мери, и удари Израилевия цар
между ставите на бронята му; затова той рече
на колесничаря: Обърни юздата та ме изведи из
34 войската, защото съм тежко ранен. [34] И в оня
ден сражението се усили; но Израилевият цар
се удържа в колесницата си срещу сирийците
до вечерта, и около захождането на слънцето
умря.

19 [1] А като се връщаше Юдовият цар Иосафат
2 с мир у дома си в Ерусалим, [2] гледачът Ииуй,
Ананиевият син, излезе да го посрещне, и рече
на цар Иосафата: На нечестивия ли помагаш, и
тия ли, които мразят Господа, обичаш? Затова,
3 гняв от Господа има върху тебе. [3] Все пак, оба-
че, намериха се в тебе добри неща, защото ти
отмахна ашерите от земята, и утвърди сърце-
4 то си да търсиш Бога. [4] И като се засели Иоса-
фат в Ерусалим, сетне излезе пак между люде-
те от Вирсавее до Ефремовата хълмиста земя,
та ги обърна към Господа Бога на бащите им.
5 [5] И по всичките укрепени градове на Юда по-
6 стави съдии в земята, град по град. [6] И рече на
съдиите: Внимавайте какво правите; защото не
съдите за човека, но за Господа, Който е с вас
7 в съдопроизнасянето. [7] Затова нека бъде вър-
ху вас страх от Господа; внимавайте в делата
си; защото у Господа нашия Бог няма неправда,
8 нито лицеприятие, нито дароприятие. [8] Тогава,
като се върнаха в Ерусалим, Иосафат постави и
в Ерусалим някои от левитите и свещениците
и от началниците на Израилевите бащини *до-*
мове, за Господния съд и за спорове. [9] И заръча 9
им като им рече: Така да постъпвате със страх
от Господа, вярно и със съвършено сърце. [10] И 10
ако дойде при вас от братята ви, които живе-
ят в градовете си, какъвто и да бил спор, меж-
ду кръв и кръв, между закон и заповед, между
повеления и узаконения, увещавайте ги да не
стават виновни пред Господа, да не би да дой-
де гняв върху вас и върху братята ви. Така по-
стъпвайте и няма да станете виновни. [11] И, ето, 11
първосвещеникът Амария ще бъде над вас във
всяко Господно дело; и началникът на Юдовия
дом, Зевадия, Исмаиловият син, ще бъде във
всяко царско дело; а левитите ще бъдат надзи-
рателите пред вас. Действувайте мъжествено; и
Господ ще бъде с добрия.

20 [1] След това моавците и амонците, и с тях ня-
кои от маонците˚ дойдоха да воюват против
Иосафата. [2] Тогава някои дойдоха та извести- 2
ха на Иосафата, като рекоха: Голямо множе-
ство иде против тебе изотвъд *Соленото* море,
от Сирия; и ето ги в Асасон-тамар, (който е Ен-
гади). [3] А Иосафат се уплаши, и предаде се да 3
търси Господа, и прогласи пост по целия Юда.
[4] И юдейците се събраха за да искат *помощ* от 4
Господа; дори от всичките Юдови градове дой-
доха да търсят Господа. [5] И Иосафат застана 5
всред събраните юдейци и ерусалимляни в Гос-
подния дом, пред новия двор, и рече: [6] Господи 6
Боже на бащите ни, не си ли Ти Бог на небето?
и не си ли Ти владетел над всичките царства на
народите? И не е ли в Твоята ръка сила и могъ-
щество, така щото никой не може да устои про-
тив Тебе? [7] Не беше ли Ти, Боже наш, Който си 7
изпъдил жителите на тая земя пред людете Си
Израиля, и дал си я за винаги на потомството на
приятеля Си Авраама? [8] И те се заселиха в нея, 8
и построиха Ти светилище в нея за Твоето име,
и рекоха: [9] Ако ни връхлети зло, - меч, съдба, 9
мор, или глад; - и ние застанем пред тоя дом и
пред Тебе, (защото Твоето име е в тоя дом), и
извикаме към Тебе в бедствието си, тогава Ти
ще ни послушаш и избавиш. [10] И сега, ето амон- 10
ците и моавците и ония от гората Сиир, кои-
то не си оставил Израиля да ги нападне, когато
идеха от Египетската земя, но се отклониха от
тях и не ги изтребиха, - [11] ето как ни възнагра- 11
дават като идат да ни изпъдят от Твоето при-
тежание, което си ни дал да наследим. [12] Боже 12
наш, не щеш ли да ги съдиш? Защото в нас ня-
ма сила да противостоим на това голямо мно-
жество, което иде против, нас, и не знаем що

18.26 Еврейски: С хляб печален и вода печална. **20.1** Еврейски: Амонците. Виж. 10 и Гл. 26:7.

да правим; но към Тебе са очите ни. 13 А целият
Юда стоеше пред Господа с челядите си, жените
си и чадата си. 14 Тогава всред събранието дой-
де Господният Дух на левитина Яазиил, Заха-
риевия син, (а *Захария бе* син на Венаия, син на
Елила, син на Матания), от Асафовите потом-
ци; и рече: 15 Слушайте, целий Юдо, вие еруса-
лимски жители, и ти царю Иосафате; така каз-
ва Господ на вас: Не бойте се, нито да се упла-
шите от това голямо множество; защото боят
не е ваш, но Божий. 16 Слезте утре против тях;
ето, те възлизат през нагорнището Асис, и ще
ги намерите при края на долината, пред пусти-
нята Еруил. 17 Не ще да е потребно вие да се би-
ете в тоя *бой*; поставете се, застанете, и вижте
със себе си *извършеното* от Господа избавле-
ние, Юдо и Ерусалиме; не бойте се, нито да се
уплашите; утре излезте против тях, защото Гос-
под е с вас. 18 Тогава Иосафат се наведе с ли-
цето до земята; и целият Юда и ерусалимските
жители паднаха пред Господа, та се поклони-
ха Господу. 19 И левитите, от потомците на Ка-
атовците и от потомците на Кореевците, стана-
ха да хвалят с много силен глас Господа Изра-
илевия Бог. 20 И тъй, на сутринта станаха рано,
та излязоха към пустинята Текуе; а когато бя-
ха излезли, Иосафат застана та рече: Слушайте
ме, Юдо и вие ерусалимски жители; вярвайте в
Господа вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвай-
те пророците Му, и ще имате добър успех. 21 То-
гава, като се съветва с людете, нареди някои от
тях да пеят Господу и да хвалят великолепие-
то на *Неговата* светост като излизат пред вой-
ската казвайки: Славословете Господа, защото
милостта Му е до века. 22 И когато почнаха да
пеят и да хвалят, Господ постави засади против
амонците и моавците, и против *ония от* хъл-
мистата страна Сиир, които бяха дошли против
Юда; и те бидоха поразени. 23 Защото амонците
и моавците станаха против жителите на хълма
Сиир за да ги изтребят и заличат; и като довър-
шиха жителите на Сиир, те си помогнаха вза-
имно да се изтребят. 24 А Юда, като стигна до
стражарската кула на пустинята, погледна към
множеството и, ето, те бяха мъртви тела падна-
ли на земята, и никой не беше се избавил. 25 И
когато Иосафат и людете му дойдоха да ги обе-
рат, намериха между мъртвите им тела твърде
много богатство и скъпи вещи и взеха си толкоз
много, щото не можеха да ги отнесат; а три де-
на обираха, защото користите бяха много. 26 А
на четвъртия ден се събраха в Долината на бла-
гословението, защото там благословиха Госпо-
да; за туй онова място се нарече Долина на бла-
гословение, *и така се нарича* до днес. 27 Тогава
всичките Юдови и ерусалимски мъже, с Иоса-
фата начело, тръгнаха да се върнат в Ерусалим
с веселие, понеже Господ ги беше развеселил *с
поражението* на неприятелите им. 28 И дойдо-
ха в Ерусалим с псалтири и арфи и тръби до
Господния дом. 29 И страх от Бога обзе всички-
те царства на *околните* страни, когато чуха, че
Господ воювал против неприятелите на Изра-
иля. 30 И така, царството на Иосафата се успо-
кои; защото неговият Бог му даде спокойствие
от всякъде. 31 Така Иосафат царуваше над Юда.
Той бе тридесет и пет години на възраст, кога-
то се възцари и царува двадесет и пет години
в Ерусалим; а името на майка му беше Азува,
дъщеря на Силея. 32 Той ходи в пътя на баща
си Аса; не се отклони от него, а вършеше това,
което бе право пред Господа. 33 Високите места
обаче не се отмахнаха, нито още бяха людете
утвърдили сърцата си към Бога на бащите си.
34 А останалите дела на Иосафата, първите и по-
следните, ето, написани са в историята на Ииуя,
Ананиевия син, който се споменува в Книгата
на Израилевите царе. 35 А след това Юдовият
цар Иосафат се сдружи с Израилевия цар Охо-
зия, чиито дела бяха нечестиви. 36 Сдружи се с
него за да построят кораби, които да идат в Тар-
сис; и построиха корабите в Есион-гавер. 37 То-
гава Елиезер, Додовият син, от Мариса, проро-
кува против Иосафата, казвайки: Понеже си се
сдружил с Охозия, Господ съсипа твоите дела.
И така, корабите се разбиха, тъй че не можаха
да идат в Тарсис.

21 1 След това, Иосафат заспа с бащите си и
биде погребан с бащите си в Давидовия град;
и вместо него се възцари син му Иорам. 2 А
Иорам имаше братя, Иосафатови синове, - Аза-
рия, Ехиил, Захария, Азария, Михаил и Сафа-
тия; всички тия бяха синове на Израилевия цар
Иосафат. 3 И баща им беше им дал много по-
даръци, - сребро, злато и скъпоценни неща, за-
едно с укрепени градове в Юда; но царството
беше дал на Иорама, понеже той бе първоро-
ден. 4 А Иорам, когато се издигна на бащино-
то си царство и се закрепи, изби всичките си
братя с меч, още и неколцина от Израилеви-
те първенци. 5 Иорам бе тридесет и две години
на възраст когато се възцари, и царува осем го-
дини в Ерусалим. 6 Той ходи в пътя на Израи-
левите царе, както постъпваше Ахавовият дом,
защото жена му беше Ахавова дъщеря; и вър-
ши зло пред Господа. 7 При все това, Господ не
иска да изтреби Давидовия дом, заради завe-
та, който бе направил с Давида, и понеже беше
обещал, че ще даде светилник нему и на потом-
ците му до века. 8 В неговите дни Едом отстъ-

пи изпод ръката на Юда, и си поставиха свой
9 цар. 9 Затова, Иорам замина с началниците си,
и всичките колесници с него; и като стана през
нощ порази едомците, които го обкръжаваха,
10 и началниците на колесниците. 10 Обаче, Едом
отстъпи из под ръката на Юда, *и остава независим* до днес. Тогава, в същото време, отстъпи и Ливна изпод ръката му, понеже беше оста-
11 вил Господа Бога на бащите си. 11 Той построи
и високи места по Юдовите планини, и направи
ерусалимските жители да блудствуват, и раз-
12 врати Юда. 12 Тогава дойде до него писмо от
пророка Илия, което казваше: Така казва Господ Бог на баща ти Давида: Понеже ти не си
ходил в пътищата на баща си Иосафата, нито
13 в пътищата на Юдовия цар Аса, 13 но си ходил в
пътя на Израилевите царе, и си направил Юда
и ерусалимските жители да блудствуват, както
блудствува Ахавовият дом, още си избил и бра-
тята си, дома на баща си, които бяха по-добри
14 от тебе, 14 ето, Господ порази с тежък удар лю-
дете ти, чадата ти, жените ти и целия ти имот;
15 15 и ти тежко ще боледуваш от разстройство на
червата си, догдето от болестта червата ти поч-
16 нат да изтичат от ден на ден. 16 Прочее, Господ
подигна против Иорама духа на филистимци-
те и на арабите, които са близо до етиопяни-
17 те; 17 и те възлязоха против Юда, спуснаха се
на него, и заграбиха целия имот що се намери
в царската къща, още и синовете му и жените
му, така щото не му остана син, освен Иоахаз°,
18 най-младият от синовете му. 18 А подир всич-
ко това Господ го порази с неизцерима болест в
19 червата; 19 и след известно време, на края, след
две години, червата му изтекоха поради боле-
стта му; и умря с люти болки. А людете му не
гориха *аромати* за него, както бяха горили за
20 бащите му. 20 Той беше тридесет и две години
на възраст, когато се възцари, и царува в Ерусалим осем години; и пресели се неоплакан; и
погребаха го в Давидовия град, обаче не в царските гробища.

22 1 Ерусалимските жители направиха цар вме-
сто *Иорама*, най-младия му син Охозия; защо-
то четите надошли в стана с арабите бяха изби-
ли всичките по-стари. Така се възцари Охозия,
2 син на Юдовия цар Иорам. 2 Охозия бе четири-
десет и две години на възраст когато се възца-
ри, и царува една година в Ерусалим. Името на
3 майка му бе Готолия, внука на Амрия. 3 Също
и той ходи в пътищата на Ахавовия дом; за-
щото майка му *беше* негова съветница в нече-
4 стието му. 4 Той върши зло пред Господа, както
Ахавовия дом; защото подир смъртта на баща
му, те му станаха съветници, за неговото погуб-
ване. 5 По техния съвет като ходеше, той отиде 5
на бой заедно с Израилевия цар Иорам, син на
Ахааза, против Сирийския цар Азаил в Рамот-
галаад гдето сирийците и раниха Иорама. 6 И 6
той се върна в Езраел за да се цери от рани-
те, които му нанесоха в Рама°, когато воюва-
ше против сирийския цар Азаил. Тогава Юдо-
вият цар Охозия° Иорамовият син, слезе в Ез-
раел за да види Иорама Ахавовия син, защото
бе болен. 7 И загиването на Охозия стана от Бо- 7
га чрез отиването му при Иорама; защото, кога-
то дойде, излезе с Иорама против Ииуя, Наме-
сиевия син, когото Господ бе помазал да изтре-
би Ахавовия дом. 8 И Ииуй, когато извършва- 8
ше съдбата против Ахавовия дом, намери Юдо-
вите първенци и синовете на Охозиевите бра-
тя, които служеха на Охозия, и ги изби. 9 Тогава 9
потърси и Охозия; и заловиха го, като бе скрит
в Самария, и доведоха го при Ииуя та го убиха;
и погребаха го, защото рекоха: Син е на Иоса-
фата, който потърси Господа с цялото си сърце.
И Охозиевият дом нямаше вече сила да задър-
жи царството. 10 А Готолия, Охозиевата майка, 10
като видя, че синът й умря, стана та погуби це-
лия царски род от Юдовия дом. 11 Но Иосавее- 11
та, царската дъщеря, взе Иоаса, Охозиевия син,
та го откраднa изсред царските синове като ги
убиваха, и тури него и доилката му в спалнята.
Така Иосавеета, дъщеря на цар Иорама, жена
на свещеник Иодай, (защото бе сестра на Охо-
зия), скри го от Готолия, та не го уби. 12 И беше 12
при тях, скрит в Божия дом, шест години; а Го-
толия царуваше на земята.

23 1 А в седмата година Иодай се усили като взе
стотниците: Азария, Ероамовия син, Исмаила
Иоанановия син, Азария Овидовия син, Маа-
сия Адаиевия син и Елисафата Зехриевия син,
та направи завет с тях. 2 И обходиха Юда та 2
събраха левитите от всичките Юдови градове,
и началниците на Израилевите бащини *домове*,
и дойдоха в Ерусалим. 3 Тогава цялото събра- 3
ние направи завет с царя в Божия дом. И *Иодай*
им каза: Ето, царският син ще се възцари, ка-
кто е говорил Господ за Давидовите потомци.
4 Ето какво трябва да направите: една трета от 4
вас, от свещениците и от левитите, които по-
стъпвате *на служба* в събота, нека стоят врата-
ри при вратите, 5 една трета в царската къща, и 5
една трета при портата на основата; а всичките
люде да бъдат в дворовете на Господния дом.
6 И никой да не влиза в Господния дом, освен 6

21.17 В 3 Цар. 8:24 и Гл.22:1, Охозия. **22.6** Т.е., Рамот-галаад. **6** Еврейски: Азария, Виж. и Гл. 21:17 и ст. 1.

свещениците и ония от левитите, които служат;
те нека влизат, защото са свети; а всичките лю-
7 де да пазят заръчаното от Господа, 7 И левитите
да окръжават царя, като има всеки оръжията си
в ръка; и който би влязъл в дома, да бъде убит;
и да бъдете с царя при влизането му и при изли-
8 зането му. 8 И тъй, левитите и целият Юда из-
вършиха всичко според както заповяда свеще-
ник Иодай, и взеха всеки мъжете си - ония, кои-
то щяха да постъпят *на служба* в събота, и ония,
които щяха да оставят *службата* в събота; за-
щото свещеник Иодай не разпущаше отредите.
9 9 И свещеник Иодай даде на стотниците цар Да-
видовите копия и щитчетата и щитове, които
10 бяха в Божия дом. 10 И постави всичките люде
около царя, всеки мъж с оръжията му в ръка, от
дясната страна на дома до лявата страна на до-
11 ма, край олтара и край храма. 11 Тогава изведо-
ха царския син, та положиха на него короната и
му връчиха божественото заявление, и напра-
виха го цар. И Иодай и синовете му го помазаха
12 и казаха: Да живее царят! 12 А Готолия, като чу
вика от людете, които се стичаха и хвалеха ца-
13 ря, дойде при людете в Господния дом, 13 и по-
гледна, и, ето, царят стоеше при стълба си във
входа и военачалниците и тръбите при царя, и
всичките люде от страната се радваха и свиреха
с тръбите, а певците и ония, които бяха изкус-
ни да псалмопеят, *свиреха* с музикалните ин-
струменти. Тогава Готолия раздра дрехите си и
14 извика: Заговор! заговор! 14 И свещеник Иодай
изведе стотниците, поставени над силите, та им
рече: Изведете я вън от редовете, и който би я
последвал, да бъде убит с меч; защото свещени-
кът беше казал: Да не я убиете в Господния дом.
15 15 И така отстъпиха й място: и когато стигна до
16 входа на царската къща, убиха я там. 16 Тогава
Иодай направи завет между себе си и всичките
17 люде и царя, че ще бъдат Господни люде. 17 И
всичките люде влязоха във Ваалovото капище,
та го съборихa, жертвениците му и кумирите му
изпотрошиха, а Ваалovият жрец, Матан, убиха
18 пред жертвениците. 18 И Иодай постави служ-
бите на Господния дом в ръцете на левитските
свещеници, които Давид беше разпределил из
Господния дом, за да принасят Господните все-
изгаряния, според както е писано в Моисеевия
закон, с веселие и с песни според Давидовата
19 наредба. 19 Постави и вратарите при портите на
Господния дом, да не би да влиза някой нечист
20 от какво да е нещо. 20 Тогава, като взе стотници-
те, високопоставените, началниците на людете,
и всичките люде от страната, изведоха царя от
Господния дом; и като заминаха през горната
порта в царската къща, поставиха царя на цар-
ския престол. 21 Така всичките люде от страна- 21
та се зарадваха, и градът се успокои; а Готолия
убиха с меч.

24 1 Иоас беше на седем години, когато се въз-
цари, и царува четиридесет години в Ерусалим;
а името на майка му бе Савия, от Вирсавее. 2 И 2
Иоас вършеше това, което бе право пред Гос-
пода, през всичките дни на свещеник Иодай.
3 И Иодай му взе две жени; и той роди синове 3
и дъщери. 4 След това, Иоас си науми да обно- 4
ви Господния дом. 5 И тъй събра свещениците и 5
левитите, та им рече: Излезте по Юдовите гра-
дове, та съберете от целия Израил пари за да
се поправя дома на вашия Бог от година до го-
дина, и гледайте да побързате с работата. Оба-
че, левитите не побързаха. 6 Тогава царят по- 6
вика началника *на работата* Иодай, та му ре-
че: Защо не си изискал от левитите да съберат
от Юда и Ерусалим данъка, *определен* от Гос-
подния слуга Моисей *да се събира* от Изра-
илевото общество, за шатъра на свидетелство-
то? 7 (Защото нечестивата Готолия и синовете 7
й бяха разстроили Божия дом; още и всичките
посветени неща в Господния дом бяха посве-
тили на ваалимите). 8 Прочее, по царската за- 8
повед направиха един ковчег, който туриха из-
вън, при вратата на Господния дом. 9 И прогла- 9
сиха в Юда и в Ерусалим да принасят Господу
данък наложен върху Израиля от Божия слу-
га Моисей в пустинята. 10 И всичките първенци 10
и всичките люде се зарадваха и донасяха и ту-
ряха в ковчега догде се напълнеше. 11 И когато 11
левитите донасяха ковчега при царските настоя-
тели, и те виждаха, че имаше много пари, цар-
ският секретар и настоятелят на първосвеще-
ника дохождаха та изпразваха ковчега, и пак го
занасяха и поставяха на мястото му. Така пра-
веха от ден на ден, и събираха много пари. 12 И 12
царят и Иодай ги даваха на ония, които вър-
шеха делото на служенето в Господния дом; и
тези наемаха зидари и дърводелци за да обно-
вят Господния дом, още и ковачи и медникари
за да поправят Господния дом. 13 И така, работ- 13
ниците вършеха работата, и поправянето успя-
ваше с работенето им, тъй че възстановиха Бо-
жия дом в *първото* му състояние и го закрепи-
ха. 14 И когато свършиха, донесоха останали- 14
те пари пред царя и Иодай, и с тях направиха
съдове за Господния дом, съдове за служене и
за принасяне *жертви*, темянници, и *други* злат-
ни и сребърни съдове. Така, непрестанно при-
насяха всеизгаряния в Господния дом през це-
лия живот на Иодая. 15 Но Иодай остаря и стана 15
сит от дни, и умря; сто и тридесет години бе на
възраст когато умря. 16 И погребаха го в Дави- 16

довия град между царете, понеже бе извършил
добро в Израиля, и пред Бога, и за дома Му.
17 [17] А след смъртта на Иодая, Юдовите началници
дойдоха та се поклониха на царя. Тогава ца-
18 рят ги послуша; [18] и те оставиха дома на Гос-
пода Бога на бащите си, и служиха на ашерите
и на идолите; и гняв дойде върху Юда и Еру-
19 салим поради това тяхно престъпление. [19] При
все това, *Бог* им прати пророци за да ги обър-
нат към Господа, които заявяваха против тях;
20 но те не послушаха. [20] Тогава Божият Дух дой-
де на Захария, син на свещеник Иодай, та засто
на *на високо място* над людете и рече им: Та-
ка казва Бог: Защо престъпвате Господните за-
поведи? Няма да успеете; понеже вие остави-
21 сте Господа, то и Той остави вас. [21] Обаче, те на-
правиха заговор против него и с царска заповед
го убиха с камъни в двора на Господния дом.
22 [22] Цар Иоас не си спомни доброто, което му бе-
ше показал Иодай, неговият баща, но уби си-
на му; а той, като умираше рече: Господ да по-
23 гледне и да издири. [23] И в края на годината, си-
рийската войска възлезе против *Иоаса;* и като
дойде в Юда и Ерусалим, изтребиха всичките
народни първенци изсред людете, и изпрати-
ха всичките користи, взети от тях, до царя на
24 Дамаск. [24] При все, че сирийската войска, коя-
то дойде, беше малолюдна, пак Господ преда-
де в ръката им едно твърде голямо множество,
понеже те бяха оставили Господа Бога на бащи-
те си. Така *сирийците* извършиха съдба против
25 Иоаса. [25] А като заминаха от него, (и го остави-
ха *страдащ* с тежки рани), собствените му слу-
ги направиха заговор против него, поради кръ-
вта на сина˚ на свещеник Иодай, и убиха го на
леглото му, та умря; и погребаха го в Давидо-
вия град, но не го погребаха в царските гробни-
26 ща. [26] А ония, които направиха заговора против
него, бяха: Завад, син на амонката Симеата и
27 Иозавад, син на моавката Самарита. [27] А колко-
то за синовете му, и за тежките товари *за откуп
наложени* върху него, и за поправяне на Божия
дом, ето, писано е в повестите на Книгата на ца-
рете. И вместо него се възцари син му Амасия.

25 [1] Амасия бе двадесет и пет години на въз-
раст когато се възцари, и царува двадесет и де-
вет години в Ерусалим. И името на майка му
2 бе Иодана, от Ерусалим. [2] Той върши това, кое-
то бе право пред Господа, но не със съвършено
3 сърце. [3] А като му се утвърди царството, той
умъртви слугите си, които бяха убили баща му
4 царя. [4] Но чадата им не умъртви, според писа-
ното в закона в Моисеевата книга, гдето Гос-
под заповядвайки, каза: Бащите да не умират
поради чадата, нито чадата да умират поради
бащите; но всеки да умира за своя грях. [5] Тога- 5
ва Амасия събра Юда и постави от тях хилядници и стотници, според бащините им домове, по целия Юда и Вениамин; и като ги преброи от двадесет години и нагоре, намери ги триста хиляди отборни мъже, способни да излизат на война, които можеха да държат копие и щит. [6] А от Израиля нае още сто хиляди силни 6
и храбри мъже за сто таланта сребро. [7] А дойде 7
един Божий човек при него и рече: Царю, да не отиде с тебе Израилевата войска; защото Господ не е с Израиля, с никои от ефремците. [8] Но 8
ако си решил да идеш, действувай *храбро*, укрепи се за бой; *иначе*, Бог ще те направи да паднеш пред неприятеля, защото Бог има сила да помага и да сваля. [9] А Амасия рече на Божия 9
човек: Но какво да направим за стоте таланта, които дадох на Израилевата войска? А Божият човек отговори: Господ може да ти даде много повече от това. [10] Тогава Амасий ги отдели, *то* 10
ест, войската, която му беше дошла от Ефрема, за да се върнат у дома си; по която причина гневът им пламна силно против Юда, и се върнаха у дома си твърде разярени. [11] А Амасия се 11
одързости, изведе людете си, и отиде в долината на солта, та порази десет хиляди от Сиировите потомци. [12] А *други* десет хиляди юдейци- 12
те плениха живи, и като ги закараха на върха на скалата, хвърлиха ги долу от върха на скалата, така че всичките се смазаха. [13] Но мъжете 13
от войската, която Амасия върна надире, за да не идат с него на бой, нападнаха Юдовите градове, от Самария дори до Ветерон, та поразиха от тях три хиляди души, и взеха много користи. [14] А Амасия, като се върна от поразяването 14
на едомците, донесе боговете на Сиировите потомци та ги постави богове за себе си, кланяше се пред тях, и кадеше им тамян. [15] Затова, гневът на Господа пламна против Амасия, 15
и прати при него пророк, който му рече: Защо си прибягнал към боговете на тия люде, които не можеха да избавят своите си люде от ръката ти? [16] А като му говореше той, *царят* му ка- 16
за: Съветник ли те поставиха на царя? Престани; защо да бъдеш убит? И пророкът престана, като рече: Зная, че Бог е решил да те изтреби понеже ти стори това, и не послуша моя съвет.
[17] Тогава Юдовият цар Амасия, като се съветва, 17
прати до Израилевия цар Иоас, син на Иоахаза, Иуевия син, да кажат: Дойди да се погледнем един други в лице. [18] А Израилевият цар 18
Иоас прати до Юдовия цар Амасия да рекат: Ливанският трън пратил до ливанския кедър

24.25 Еврейски: Синовете.

да кажат: Дай дъщеря си на сина ми за жена.
Но един звяр, който бил в Ливан, заминал та
19 стъпкал тръна. 19 Ти казваш: Ето, поразих Едо-
ма; и сърцето ти те надигна да се хвалиш. Седи
сега у дома си; защо да се заплиташ за своята
20 си вреда та да паднеш, ти и Юда с тебе? 20 Но
Амасия не послуша; защото от Бога бе това, за
да ги предаде в ръката *на неприятелите*, по-
неже бяха прибягнали към Едомските богове.
21 21 Прочее, Израилевият цар Иоас възлезе, та се
погледнаха един други в лице, той и Юдовият
цар Амасия, във Ветсемес, който принадлежи
22 на Юда. 22 И Юда биде поразен пред Израиля;
23 и побягнаха всеки в шатъра си. 23 И Израиле-
вият цар Иоас хвана във Ветсемес Юдовия цар
Амасия, син на Иоаса, Иоахазовия син и го до-
веде в Ерусалим, и събори четиристотин лакъ-
тя от ерусалимската стена, от Ефремовата пор-
24 та до портата на ъгъла. 24 И *като взе* всичкото
злато и сребро, и всичките съдове, които се на-
мираха в Божия дом при Овид-едома, и съкро-
вищата на царската къща, тоже и заложници,
25 върна се в Самария. 25 А след смъртта на Из-
раилевия цар Иоас, Иоахазовият син, Юдови-
ят цар Амасия, Иасовият син, живя петнадесет
26 години. 26 А останалите дела на Амасия, първи-
те и последните, ето, написани са в Книгата на
27 Юдовите и Израилевите царе. 27 А след като се
отклони Амасия от Господа, направиха заговор
против него в Ерусалим, и той побягна в Лахис;
но пратиха след него в Лахис та го убиха там.
28 28 И докараха го на коне та го погребаха с ба-
щите му в Юдовия *столичен град*.

26 1 А всичките Юдови люде взеха Озия˚, кой-
то бе на шестнадесет години, та го направиха
2 цар вместо баща му Амасия. 2 Той съгради Елот
и го възвърна на Юда след като *баща му* ца-
3 рят заспа с бащите си. 3 Озия беше шестнадесет
години на възраст, когато се възцари, и цару-
ва петдесет и две години в Ерусалим; и името
4 на майка му бе Ехолия, от Ерусалим. 4 Той вър-
ши това, което бе право пред Господа, напъл-
но според както беше сторил баща му Амасия.
5 5 И търсеше Бога в дните на Захария, който раз-
бираше Божиите видения; и до когато търсеше
6 Господа, Бог му даваше успех. 6 Той излезе та
воюва против филистимците, и събори стена-
та на Гет, стената на Явни, и стената на Азот, и
съгради градове в азотската *околност* и между
7 филистимците. 7 И Бог му помогна против фи-
листимците, и против арабите, които живееха в
8 Гур-ваал, и против маонците. 8 И амонците да-
ваха подаръци на Озия; и името му се прочу до-
ри до входа на Египет, защото стана премного
силен. 9 Озия съгради и кули в Ерусалим, върху 9
портата на ъгъла, върху портата на долината и
върху ъгъла *на стената*, и ги укрепи. 10 Съгра- 10
ди още кули в пустинята, и изкопа много кла-
денци, защото имаше много добитък и по ни-
ските места и по поляната, *имаше и* орачи и ло-
зари в планините и на Кармил; защото обича-
ше земеделието. 11 При това, Озия имаше вой- 11
ска от военни мъже, които излизаха на война
по полкове, според числото им, което се пре-
брои от секретаря Еиил и настоятеля Маасия,
под ръководството на Анания, един от царски-
те военачалници. 12 Цялото число на начални- 12
ците на бащините *домове*, на силните и храб-
ри мъже, беше две хиляди и шестстотин. 13 Под 13
тяхна ръка имаше военна сила от триста и се-
дем хиляди и петстотин души, които се биеха с
голямо юначество, за да помагат на царя про-
тив неприятелите. 14 Озия приготви за тях, за 14
цялата войска, щитове и копия, шлемове и бро-
ни, лъкове и камъни за прашки. 15 И в Еруса- 15
лим направи машини, изобретени от изкусни
мъже, да бъдат *поставени* на кулите и на кре-
постите при ъглите, за хвърляне на стрели и на
големи камъни. И името му се прочу на далеч;
защото му се помагаше чудно, догдето стана си-
лен. 16 Но, когато стана силен, сърцето му се на- 16
дигна та се отдаде на поквара; и извърши пре-
стъпление против Господа своя Бог, като влезе
в Господния храм за да покади върху кадилния
олтар. 17 А свещеник Азария влезе подире му, 17
и с него осемдесет Господни свещеници, храб-
ри мъже; 18 и възпротивиха се на цар Озия, и 18
му рекоха: Не принадлежи на тебе, Озие, да ка-
диш Господу, но на свещениците, Ааронови-
те потомци, които са посветени, за да кадят; из-
лез из светилището, защото си извършил пре-
стъпление, което не ще ти бъде за почит от Гос-
пода Бога. 19 А Озия, който държеше в ръка- 19
та си кадилница, за да кади, разяри се; и като
се разяри на свещениците, проказата му избух-
на на челото му пред свещениците в Господния
дом, близо при кадилния олтар. 20 И първосве- 20
щеник Азария и всичките свещеници погледна-
ха на него, и, ето, бе прокажен на челото си; и
побързаха да го извадят от там; и даже сам той
побърза да излезе, защото Господ го беше по-
разил. 21 И цар Озия остана прокажен до деня 21
на смъртта си; и живееше в отделна къща ка-
то прокажен, понеже беше отлъчен от Господ-
ния дом; а син му Иотам бе над царския дом и
съдеше людете на земята. 22 А останалите дела 22
на Озия, първите и последните, написа пророк
Исаия, Амосовият син. 23 И Озия заспа с бащи- 23

26.1 Или, Азария.

те си, и погребаха го с бащите му в оградата на царските гробища, защото рекоха: Прокажен е. И вместо него се възцари син му Иотам.

27 1 Иоатам беше двадесет и пет години на възраст когато се възцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Еруса, Садокова дъщеря. 2 Той върши това, което
2 е право пред Господа, съвсем както бе направил баща му Озия; обаче не влезе в Господния
3 храм. Но людете още се покваряваха. 3 Той построи горната порта на Господния дом и съгради много върху стената на Офил. 4 Съгради още
4 и градове в хълмистата страна на Юда, и в дъ-
5 бравите съгради крепости и кули. 5 И като воюва против царя на амонците, надделя над тях; и в същата година амонците му дадоха сто таланта сребро, десет хиляди кора жито и десет хиляди *кора* ечемик. Толкоз му платиха амонците
6 и втората и третата година. 6 Така Иотам стана силен, понеже оправяше пътищата си пред
7 Господа своя Бог. 7 А останалите дела на Иотама, и всичките му войни, и постъпките му, ето, написани са в Книгата на Израилевите и Юдовите царе. 8 Той бе на двадесет и пет години
8 когато се възцари, и царува шестнадесет години
9 в Ерусалим. 9 И Иотам заспа с бащите си; и погребаха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Ахаз.

28 1 Ахаз бе двадесет години на възраст когато се възцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; но не върши това, което бе право пред
2 Господа, както баща му Давид, 2 но ходи в пътищата на Израилевите царе, направи още и леяни идоли за ваалимите. 3 При това той кади в
3 долината на Еномовия син, и изгори *от* чадата си в огъня, според мерзостите на народите, които Господ беше изпъдил пред израилтяните. 4 И жертвуваше и кадеше по високите места,
4 по хълмовете и под всяко зелено дърво. 5 Затова Господ неговият Бог го предаде в ръката на сирийския цар; и *сирийците* го поразиха, и взеха от него голямо множество пленници, които отведоха в Дамаск. Също биде предаден в ръката на Израилевия цар, който му нанесе го-
6 лямо поражение. 6 Защото Факей, Ромелиевият син, изби от Юда сто и двадесет хиляди души в един ден, всички силни и храбри мъже, понеже бяха оставили Господа Бога на бащите
7 си; 7 и Зехрий, един силен мъж от Ефрема, уби царския син Маасия, и надзирателя на двореца Азрикам, и втория подир царя Елкана; 8 то-
8 же израилтяните запленихa от братята си двеста хиляди жени, синове и дъщери, и при това взеха много користи от тях, и отнесоха ко-
9 ристите в Самария. 9 А там имаше един Господен пророк на име Одид; и той излезе да посрещне войската, която дохождаше в Самария та им рече: Ето, понеже Господ Бог на бащите ви се разгневи на Юда, предаде ги в ръката ви; и вие ги убихте с ярост, която стигна до небето. 10 И сега възнамерявате да държите юдей- 10
ците и ерусалимляните като роби и робини под себе си; обаче няма ли у вас, у сами вас, пре-
стъпления против Господа вашия Бог? 11 Сега, 11
прочее, послушайте ме, и върнете пленниците, които заробихте от братята си; защото яростен гняв от Господа е върху вас. 12 Тогава някои от 12
първенците от ефремците, Азария Ионановият син, Варахия Месилемотовият син, Езекия Селумовият син и Амаса Адлаевият син, станаха против завърналите се от войната та им рекоха: 13 Не въвеждайте тук пленниците: защо- 13
то като беззаконствувахме *вече* против Господа, вие искате да притурите на греховете ни и на престъпленията ни; защото престъплението ни е голямо, и яростен гняв е върху Израиля. 14 То- 14
гава войниците оставиха пленниците и користите пред първенците и пред цялото събрание.
15 И споменатите по име мъже станаха та взеха 15
пленниците и облякоха от користите всичките голи между тях; облякоха ги, обуха ги, дадоха им да ядат и да пият, и помазаха ги, а всичките слаби от тях пренесоха на осли и ги заведоха в Ерихон, града на палмите, при братята им. Тогава се върнаха в Самария. 16 В онова вре- 16
ме цар Ахаз прати до асирийските царе да иска помощ, 17 защото едомците бяха пак дошли и 17
поразили Юда и взели пленници. 18 Филистим- 18
ците тоже бяха нападнали полските градове и южната страна на Юда, и бяха превзели Ветсемес, Еалон, Гедирот, Сокхо и селата му, Тамна и селата му, и Гимзо и селата му, и бяха се заселили в тях. 19 Защото Господ смири Юда по- 19
ради Израилевия цар Ахаз; понеже той беше развратил Юда и нечествувал много против Господа. 20 И асирийският цар Теглат-феласар дойде 20
при него; но той го притесни, а не го подкрепи; 21 защото Ахаз, като оголи Господния дом 21
и царската къща и първенците, даде *всичкото* на асирийския цар; но това не му помогна. 22 И 22
във времето на притеснението си той още повече престъпваше против Господа; такъв бе цар Ахаз. 23 Защото жертвуваше на дамасковите бо- 23
гове, които го бяха поразили, като думаше: Понеже боговете на сирийските царе им помагат, на тях ще принасям жертви, за да помагат и на мене. Но те станаха причина да падне той и целият Израил. 24 И Ахаз събра съдовете на Бо- 24
жия дом, та съсече съдовете на Божия дом, затвори вратите на Господния дом, и си направи

25 жертвеници на всеки ъгъл в Ерусалим. 25 И във
всеки Юдов град устрои високи места, за да ка-
ди на други богове, и разгневи Господа Бога на
26 бащите си. 26 А останалите негови дела, и всич-
ките му постъпки, първите и последните, ето,
написани са в Книгата на Юдовите и Израиле-
27 вите царе. 27 И Ахаз заспа с бащите си; и погре-
баха го в града, в Ерусалим, но не го занесоха в
гробищата на Израилевите царе. А вместо него
се възцари син му Езекия.

29 1 Езекия беше двадесет и пет години на въз-
раст когато се възцари, и царува двадесет и де-
вет години в Ерусалим; а името на майка му бе-
2 ше Авия, Захариева дъщеря. 2 Той върши то-
ва, което бе право пред Господа, напълно ка-
3 както извърши баща му Давид. 3 В първия месец
от първата година на царуването си той отвори
4 вратите на Господния дом и ги поправи. 4 И ка-
то доведе свещениците и левитите, събра ги на
5 източния площад и рече им: 5 Слушайте ме, ле-
вити, осветете се сега, осветете и храма на Гос-
пода Бога на бащите си, и изнесете нечистотата
6 от светото място. 6 Защото бащите ни са отстъ-
пили, сторили са зло пред Господа нашия Бог,
оставили са Го и са отвърнали лицата си от Гос-
7 подното обиталище, и са обърнали гръб; 7 те са
затворили вратите на предхрамието и са изга-
сили светилниците, а не са кадили темян ни-
то пренасяли всеизгаряния в светото място на
8 Израилевия Бог. 8 Затова гняв от Господа е бил
върху Юда и Ерусалим, и Той ги предаде да бъ-
дат тласкани, и да бъдат *предмет* на учудване и
9 на съскане, както виждате с очите си. 9 Защото,
ето, бащите ни са паднали от нож, а синовете
ни, дъщерите ни и жените ни са поради това в
10 плен. 10 Сега, прочее, имам сърдечно желание
да направим завет с Господа Израилевия Бог,
11 за да отвърне от нас яростния Си гняв. 11 Ча-
да мои, не бивайте сега небрежни; защото вас е
избрал Господ да стоите пред Него, да Му слу-
12 жите, да сте Му служители и да кадите. 12 То-
гава станаха левитите: Маат Амасаевият син и
Иоил Азариевият син, от Каатовите потомци;
а от Мерариевите потомци, Кис Авдиевият син
и Азария Ялелеиловият син; от Герсоновците,
13 Иоах Земовият син и Еден Иоаховият син; 13 от
Елисафановите потомци, Симрий и Еиил; от
14 Асафовите потомци, Захария и Матания; 14 от
Емановите потомци, Ехиил и Семей; а от Еду-
15 туновите потомци, Семаия и Озиил; 15 и те, ка-
то събраха братята си та се осветиха, влязоха
според царската заповед, съгласно Господното
16 слово, да очистят Господния дом. 16 Свещени-
ците влязоха в по-вътрешната част на Господ-
ния дом, за да я очистят, и изнесоха в двора на
Господния дом всичката нечистота, която на-
мериха в Господния храм; а левитите взеха та
я изнесоха вън в потока Кедрон. 17 На първия 17
ден от първия месец почнаха да освещават, а
на осмия ден от месеца стигнаха до Господния
трем; и за осем дни осветиха Господния дом, и
на шестнадесетия ден от първия месец свърши-
ха. 18 Тогава влязоха в *двореца* при цар Езекия и 18
рекоха: Очистихме изцяло Господния дом, ол-
тара за всеизгарянето с всичките му прибори, и
трапезата за присъствените хлябове с всички-
те й прибори; 19 при това, приготвихме и осве- 19
тихме всичките вещи, които цар Ахаз, в царува-
нето си, оскверни когато отстъпи: и ето ги пред
Господния олтар. 20 Тогава цар Езекия стана ра- 20
но, и като събра градските първенци, възлезе в
Господния дом. 21 И докараха седем юнеца, се- 21
дем овена, седем агнета и седем козела в при-
нос за грях за царството, за светилището и за
Юда; и той заповяда на свещениците, Аароно-
вите потомци, да ги принесат на Господния ол-
тар. 22 И тъй, те заклаха юнците, и свещени- 22
ците, като взеха кръвта, попръскаха я по олтара,
заклаха и овните и попръскаха кръвта им по
олтара; тоже и агнетата заклаха и попръскаха
кръвта им по олтара. 23 Сетне преведоха коз- 23
лите, които бяха в принос за грях, пред царя
и събранието; и те положиха ръцете си на тях;
24 тогава свещениците ги заклаха и попръскаха 24
кръвта им по олтара в принос за грях, за да на-
правят умилостивение за целия Израил; защо-
то царят заповяда, щото всеизгарянето и при-
носа за грях *да станат* за целия Израил. 25 И 25
той постави левитите в Господния дом с ким-
вали, с псалтири и с арфи, според заповедта на
Давида и на царевия гледач Гад и на пророк
Натана; защото заповедта бе от Господа чрез
пророците Му. 26 И левитите стояха с Давидо- 26
вите *музикални* инструменти, а свещениците с
тръбите. 27 Тогава Езекия заповяда да принесат 27
всеизгарянето на олтара. И когато почна все-
изгарянето, почна и пеенето Господу с тръби-
те и с инструментите на Израилевия цар Дави-
да. 28 А цялото събрание се кланяше, и певците 28
пееха, и тръбите свиреха непрекъснато докле
се извърши всеизгарянето. 29 И като свършиха 29
принасянето царят и всички, които присъству-
ваха с него, коленичиха и се поклониха. 30 Тога- 30
ва цар Езекия и първенците заповядаха на ле-
витите да славословят Господа с думите на Да-
вида и на гледача Асаф. И те пееха с веселие; и
наведоха се та се поклониха. 31 След това, Езе- 31
кия проговаряйки, каза: Сега, като сте се осве-
тили Господу, пристъпете та принесете жерт-
ви и благодарителни приноси в Господния дом.

И така, обществото принесе жертви и благодарителни приноси; и всеки, който имаше сърдечно съизволение, *принесе* и всеизгаряне. 32 32 И числото на всеизгарянията, които обществото принесе, възлезе на седемдесет юнеца, сто овена и двеста агнета; всички тия бяха за всеизгаряния Господу; 33 33 а посветените *животни* бяха 34 шестстотин говеда и три хиляди овце. 34 Свещениците, обаче, бяха малцина, и не можеха да одерат всичките всеизгаряния; затова, братята им, левитите им, помогнаха докле се свърши работата и докле се осветиха свещениците; защото левитите показаха повече сърдечна правота да се освещават отколкото свещениците. 35 35 А пък всеизгарянията бяха много, заедно с тлъстината на примирителните приноси и с възлиянията на всяко всеизгаряне. Така се въз- 36 станови службата на Господния дом. 36 И Езекия и всичките люде се радваха за гдето Бог беше предразположил людете; понеже това нещо стана ненадейно.

30 1 След това Езекия прати *човеци* по целия Израил и Юда, писа още и писма на Ефрема и Манасия, да *ги поканят да* дойдат на Господния дом в Ерусалим, за да направят пасха на 2 Господа Израилевия Бог. 2 Защото царят и първенците му и цялото общество в Ерусалим бяха се съветвали да направят пасхата във втория 3 месец. 3 Понеже не бяха могли да я направят в онова време, защото нямаше доволно осветени свещеници, и людете не бяха се събрали в Ерусалим. 4 4 И това нещо се видя право на царя и на 5 цялото общество. 5 Затова решиха да прогласят по целия Израил, от Вирсавее дори до Дан, *покана* да дойдат за да направят пасха на Господа Израилевия Бог в Ерусалим; защото отдавна не бяха я празнували според предписание- 6 то. 6 И тъй бързоходците отидоха с писмата от царя и първенците му по целия Израил и Юда, според царската заповед, и казаха: Чада на Израиля, обърнете се към Господа Бога на Авраама, на Исаака и на Израиля, за да се обърне Той към останалите от вас, които се избавих- 7 те от ръката на асирийските царе. 7 Не бъдете както бащите ви и както братята ви, които престъпваха против Господа Бога на бащите си, така щото Той ги предаде на опустошение, както 8 виждате. 8 Сега не закоравявайте врата си, както сториха бащите ви, но предайте се Господу и влезте в светилището Му, което е осветил за винаги, и служете на Господа вашия Бог, за 9 да отвърне от вас яростния Си гняв. 9 Защото, ако се обърнете, към Господа, то на братята ви и чадата ви ще се покаже милост от тия, които са ги пленили, и те ще се върнат в тая земя; защото щедър и милостив е Господ вашият Бог, и няма да отвърне лицето Си от вас, ако вие се обърнете към Него. 10 10 Така бързоходците минаха от град в град през Ефремовата и Манасиевата земя дори до Завулон; но те им се присмяха и подиграха се с тях. 11 11 Някои обаче от Асира, Манасия и Завулона се смириха и дойдоха в Ерусалим. 12 12 А и над Юда бе Божията ръка, за да им даде едно сърце да постъпят по заповедта на царя и на първенците според Господното слово. 13 13 И събраха се в Ерусалим много народ, за да пазят празника на безквасните хлябове във втория месец; беше твърде голямо събрание. 14 14 И станаха та отмахнаха жертвениците, които бяха в Ерусалим, отмахнаха и всичките кадилни олтари, та ги хвърлиха в потока Кедрон. 15 15 Тогава заклаха пасхалните *агнета* в четиринадесетия ден от втория месец; и свещениците и левитите засрамени се осветиха, и внесоха всеизгаряния в Господния дом. 16 16 И застанаха на мястото си, според чина си, съгласно закона на Божия човек Моисей; и свещениците пръскаха кръвта, *като я вземаха* от ръката на левитите. 17 17 Защото имаше мнозина в събранието, които не бяха се осветили; за това левитите взеха грижата да заколят пасхалните *агнета*, за всеки, който не беше чист, за да се осветят Господу. 18 18 Понеже голяма част от людете, мнозина от Ефрема, Манасия, Исахара и Завулона, не бяха се очистили, но ядоха пасхата не според предписанието; защото Езекия бе се помолил за тях, казвайки: Благий Господ да бъде милостив към всекиго, 19 19 който утвърждава сърцето си да търси Бога, Господа Бога на бащите си, ако и да не е *очистен* според очистването *изискано* за светилището. 20 20 И Господ послуша Езекия та прости˚ людете. 21 21 И израилтяните, които се намираха в Ерусалим, пазиха празника на безквасните хлябове седем дни с голямо веселие; и всеки ден левитите и свещениците славословеха Господа, *пеещи* с *музикални* инструменти на Господа. 22 22 И Езекия говори насърчително на всичките левити, които разбираха добре Господната *служба*. Така през седемте празнични дни те ядяха, като жертвуваха примирителни жертви и славословеха Господа Бога на бащите си. 23 23 Тогава цялото общество се съветва да празнуват още седем дни; и празнуваха *още* седем дни с веселие. 24 24 Защото Юдовият цар Езекия подари на обществото за жертви хиляда юнеца и седем хиляди овце; и първенците подариха на обществото хиляда юнеца и десет хиляди овце; и много свещеници освети-

30.20 Еврейски: Изцели.

ха себе си. 25 И развеселиха се всички събрани
от Юда, със свещениците и левитите, и всич-
ки събрани надошли от Израиля, и чужденците
надошли от Израилевата земя, които живееха в
26 Юда. 26 Така стана голямо веселие в Ерусалим;
защото от времето на Израилевия цар Соломо-
на, Давидовия син, не бе станало такова нещо
27 в Ерусалим. 27 След това левитите, свещени-
ците, станаха та благословиха людете; и гласът им
биде послушан *от Господа*, и молитвата им въз-
лезе на небето, Неговото свято обиталище.

31 1 А като се свърши всичко това, целият Из-
раил, които се намираха там, излязоха по Юдо-
вите градове та изпотрошиха кумирите, из-
сякоха ашерите и съборихa високите места
и жертвениците из целия Юда и Вениамина,
също и в Ефрем и Манасия, докле ги унищо-
жиха всички. Тогава всичките израилтяни се
върнаха в градовете си, всеки в своята собстве-
2 ност. 2 Тогава Езекия определи отредите на свя-
щениците и на левитите, според разпределени-
ята им, всекиго според службата му, и свещени-
ците и левитите, за всеизгаряниятa и примири-
телните приноси, за да служат и да славосло-
вят и да хвалят в портите на Господния стан.
3 3 *Определи* и царския дял от имота си за всеиз-
гаряниятa, *а именно*, за утринните и вечерните
всеизгаряния, и за всеизгаряниятa в съботите
и новолунията и на празниците, според пред-
4 писанието в Господния закон. 4 Заповяда още
на людете, които живееха в Ерусалим, да да-
ват дела на свещениците и на левитите, за да
5 се затвърдят в Господния закон. 5 И щом се из-
даде тая заповед, израилтяните донесоха много
от първите плодове на житото, виното, дърве-
ното масло, меда и на всичките земни произ-
ведения; донесоха още в изобилие и десетъци-
6 те от всяко нещо. 6 И израилтяните и юдейци-
те, които живееха в Юдовите градове, също и
те донесоха десетъците от говеда и овци, и де-
сетъците от светите неща, които бяха посвете-
ни на Господа техния Бог, и туриха ги на ку-
7 пове. 7 В третия месец почнаха да правят ку-
8 повете, и в седмия месец свършиха. 8 И кога-
то дойдоха Езекия и първенците и видяха ку-
повете, благословиха Господа и Неговите люде
9 Израиля. 9 Сетне Езекия запита свещениците и
10 левитите за куповете. 10 И първосвещеник Аза-
рия, от Садоковия дом, в отговор му рече: От-
как почнаха да донасят приносите в Господния
дом, яли сме до насита, и остана много; защото
Господ е благословил людете Си; и останалото
11 е тоя голям склад. 11 Тогава Езекия заповяда да
приготвят помещения в Господния дом; и като
12 ги приготвиха, 12 в тях внесоха вярно приноси-
те, десетъците и посветените неща; а надзира-
тел над тях бе левитинът Хонения, и подир него
брат му Семей. 13 А по заповед на цар Езекия 13
и на настоятеля на Божия дом Азария, Ехиил,
Азазия, Нахат, Асаил, Еримот, Иозавад, Елиил,
Исмахия, Маат и Ванаия бяха надзиратели под
властта на Хонения и брат му Семей. 14 А Ко- 14
ре, син на левитина Емна, вратарят при източ-
ната *порта*, бе над нещата доброволно прине-
сени Богу, за да раздава Господните приноси и
пресветите неща. 15 А под него бяха, в градовете 15
на свещениците, Еден, Миниамин, Исус, Сема-
ия, Амария и Сехания, на които бе поръчано да
раздават на братята си според отредите *им*, ка-
кто на големия, тъй и на малкия, 16 на всекиго, 16
който постъпваше в Господния дом, ежедне-
вния му *дял* за служенето им в службата, според
отредите им, освен ония, които се преброиха
според родословието на мъжките от три годи-
ни на възраст и нагоре; 17 *да раздават* и на пре- 17
броените от свещениците и от левитите, според
бащините им домове, на възраст от двадесет го-
дини и нагоре, според службите им, по отреди-
те им, 18 и на всичките им челяди, на жените им, 18
и на синовете им, и на дъщерите им, в цялото
общество, които бяха преброени по родосло-
вие; защото те се посветиха вярно на светите
неща. 19 А колкото за Аароновите потомци, све- 19
щениците, които *живееха* в полетата на град-
ските пасбища, имаше във всеки град човеци
определени по име да раздават дялове на всич-
ките мъжки между свещениците, и на всички-
те преброени между левитите. 20 Така направи 20
Езекия и в целия Юда; и върши това, което бе
добро, и право, и вярно пред Господа своя Бог.
21 Във всяка работа, която почна, относно слу- 21
жението на Божия дом, и закона, и заповедите,
като търсеше своя Бог, вършеше я от все сърце,
и успяваше.

1 След тия неща и това *явление на* вярност, **32**
асирийският цар Сенахирим дойде та влезе в
Юда, и разположи стана си против укрепените
градове, като намисли да ги усвои. 2 А Езекия, 2
като видя, че Сенахирим дойде и че намерени-
ето му бе да воюва против Ерусалим, 3 съветва 3
се с първенците си и със силните си мъже да за-
пълни водните извори, които бяха вън от гра-
да; и те му помогнаха. 4 И като се събраха мно- 4
го люде, запълниха всичките извори и потока,
който тече сред земята, защото казваха: Аси-
рийските царе, като дойдат, защо да намерят
много вода? 5 И *Езекия* се ободри и съгради пак 5
цялата стена, която бе съборена, направи кули-
те ѝ по-високи, *съгради* и другата стена извън,
и поправи Мило в Давидовия град, и направи

много копия и щитове. 6 И постави военачалници над людете, и като ги събра при себе си
на площада, при градската порта, говори им на-
сърчително, казвайки: 7 Бъдете силни и храб-
ри, не бойте се, нито се уплашвайте от асирий-
ския цар, нито от голямото множество, което
е с него; защото с нас има Един по-велик от-
колкото има с него. 8 С него са плътски мишци; с нас е Господ нашият Бог, да ни помогне
и да воюва в боевете ни. И людете се успокои-
ха от думите на Юдовия цар Езекия. 9 След то-
ва, асирийският цар Сенахирим прати слугите
си в Ерусалим (а той и всичките му военачал-
ници с него обсаждаха Лахис) до Юдовия цар
Езекия и до целия Юда, който бе в Ерусалим,
да рекат: 10 Така казва асирийският цар Сена-
хирим: На що се надявате та чакате в Ерусалим
обсадата му? 11 Не мами ли ви Езекия, та ще ви
предаде на смърт от глад и от жажда, като каз-
ва: Господ нашият Бог ще ни избави от ръка-
та на асирийския цар? 12 Езекия не е ли същият,
който махна Неговите високи места и Неговите
жертвеници, и заповяда на Юда и на Ерусалим,
като каза: *Само* пред един олтар да се кланяте, и
върху него да кадите? 13 Не знаете ли що сторих
аз и бащите ми на всичките племена на земите?
Можаха ли боговете на народите на тия земи да
избавят някак земята си от ръката ми? 14 Кой от
всичките богове на ония народи, които бащите
ми изтребиха е могъл да избави людете си от
ръката ми, та да може вашият Бог да ви избави от ръката ми? 15 Сега, прочее, да ви не мами
Езекия, и да ви не убеждава по тоя начин, и не
го вярвайте; защото никой бог, на кой да било
народ или царство, не е могъл да избави людете
си от моята ръка и от ръката на бащите ми, - та
вашият ли Бог ще може да ви избави от ръката
ми? 16 И слугите му говориха още повече про-
тив Господа Бога и против слугата Му Езекия.
17 Той писа и писма да хули Господа Израиле-
вия Бог, и да говори против Него, като казва-
ше: Както боговете на народите на тия земи не
избавиха своите люде от ръката ми, така и Езе-
киевият Бог няма да избави Своите люде от ръ-
ката ми. 18 Тогава извикаха на Юдейски със си-
лен глас към ерусалимските люде, които бяха
на стената, за да ги уплашат и да ги смутят, та да
превземат града; 19 и говориха за ерусалимския
Бог, както за боговете на племената на света,
които са дело на човешки ръце. 20 Затова цар
Езекия и пророк Исаия, Амосовият син, се по-
молиха и викаха към небето. 21 И Господ прати
ангел, който погуби всичките силни и храбри
мъже, и първенците, и военачалниците в стана
на асирийския цар. Така той се върна с посра-
мено лице в земята си. И когато влезе в капи-
щето на бога си, тия, които бяха излезли из чре-
слата му, го убиха там с нож. 22 Така Господ из-
бави Езекия и ерусалимските жители от ръката
на асирийския цар Сенахирим, и от ръката на
всички *други*, и ги ръководеше на всяка страна.
23 И мнозина донесоха дарове Господу в Еруса-
лим, и скъпоценности на Юдовия цар Езекия;
така че от тогава нататък той се възвеличаваше
пред всичките народи. 24 В това време Езекия
се разболя до смърт: и като се помоли Господу,
Той му говори и му даде знамение. 25 Но Езе-
кия не отдаде *Господу* според стореното нему
благодеяние, защото сърцето му се надигна; за
това гняв падна на него и на Юда и Ерусалим.
26 Обаче, Езекия се смири поради надигането на
сърцето си, той и ерусалимските жители, тъй че
Господният гняв не дойде на тях в Езекиевите
дни. 27 И Езекия придоби много голямо богат-
ство и слава; и направи съкровищници за сребро и злато, за скъпоценни камъни, за аромати,
за щитове и за всякакви отборни вещи, 28 също
и житници за произведението на житото, на ви-
ното и на дървеното масло, и обори за всякак-
ви животни и огради за стада. 29 При това, той
си направи градове, и придоби множество овце
и говеда; защото Бог му даваше твърде много
имот. 30 Същият тоя Езекия запълни и горния
извор на водата на Гион, и я доведе направо до-
лу на запад от Давидовия град. И Езекия успя
във всичките си дела. 31 Но относно послани-
ците, които вавилонските първенци пратиха до
него да разпитат за знамението станало в стра-
ната, Бог го остави, за да го изпита и да узнае
всичко що беше на сърцето му. 32 А останалите
дела на Езекия, и добрините му, ето, написани
са във Видението на пророк Исаия, Амосовия
син, в Книгата на Юдовите и Израилевите ца-
ре. 33 И Езекия заспа с бащите си, и погребаха го
в най-видния от гробовете на Давидовите по-
томци; и целият Юда и ерусалимските жители
му отдадоха почест при смъртта му. И вместо
него се възцари син му Манасия.

33 1 Манасия бе двадесет години на възраст ко-
гато се възцари и царува петдесет и пет годи-
ни в Ерусалим. 2 Той върши зло пред Господа,
според мерзостите на народите, които Господ
изпъди пред израилтяните. 3 Устрои изново ви-
соките места, които баща му Езекия беше събо-
рил, издигна жертвеници на ваалимите и на-
прави ашери, и се кланяше на цялото небесно
множество и им служеше. 4 Тоже издигна жерт-
веници в Господния дом, за който Господ бе-
ше казал: В Ерусалим ще бъде името Ми до ве-
ка. 5 Издигна жертвеници и на цялото небесно

множество вътре в двата двора на Господния
6 дом. [6] И преведе чадата си през огъня в доли-
на на Еномовия син, още упражняваше пред-
вещания и употребяваше гадания, упражня-
ваше омайвания, и си служеше със запитвачи на
зли духове и с врачове; той извърши много зло
7 пред Господа та Го разгневи. [7] И ваяния идол,
образа, който направи, постави в Божия дом,
за който Бог каза на Давида и на сина му Соло-
мона: В тоя дом, и в Ерусалим, който избрах от
всичките Израилеви племена, ще настаня име-
8 то Си до века; [8] нито ще местя вече нога на
Израиля от земята, която определих за бащите
ви, само ако внимават да вършат всичко, що им
заповядах, целия закон и повеленията и съд-
9 бите *дадени* чрез Моисея. [9] Но Манасия подма-
ми Юда и ерусалимските жители да вършат по-
лошо от народите, които Господ изтреби пред
10 израилтяните. [10] Тогава Господ говори на Ма-
11 насия и на людете му; но те не послушаха. [11] За-
това Господ доведе против тях военачалниците
на асирийския цар, та хванаха Манасия, и, ка-
то *го туриха* в окови и вързаха го с вериги, за-
12 ведоха го във Вавилон. [12] А когато беше в бед-
ствие, помоли се на Господа своя Бог, и сми-
13 ри се много пред Бога на бащите си. [13] И кога-
то му се помоли, *Бог* даде внимание на него, и
послуша молбата му, та го доведе пак в Еруса-
лим, на царството му. Тогава Манасия позна, че
14 Господ - Той е Бог. [14] А след това той съгради
една външна стена на Давидовия град, на запад
от Гион, в долината, дори до входа на рибна-
та порта, и прекара я около Офил, та я издиг-
на много високо; и постави военачалници във
15 всичките укрепени Юдови градове. [15] И отмах-
на чуждите богове, и идола от Господния дом, и
всичките жертвеници, които бе издигнал вър-
ху хълма на Господния дом и в Ерусалим, и ги
16 хвърли вън от града. [16] И поправи Господния
олтар, и пожертвува на него примирителни и
благодарствени жертви, и заповяда на Юда да
17 служи на Господа Израилевия Бог. [17] Но люде-
те още жертвуваха по високите места, обаче, са-
18 мо на Господа своя Бог. [18] А останалите дела на
Манасия, и молитвата му към неговия Бог, и
думите на гледачите, които му говориха в име-
то на Господа Израилевия Бог, ето, написани
19 са между делата на Израилевите царе. [19] И мо-
литвите му, и как *Бог* го послуша, и всичките
му грехове, и престъплението му, местности-
те, гдето устрои високи места и постави аше-
рите и леяните идоли, преди да се смири, ето,
20 написани са в историята на гледачите. [20] И Ма-
насия заспа с бащите си; и погребаха го в соб-
ствената му къща; а вместо него се възцари син
му Амон. [21] Амон бе двадесет и две години на 21
възраст когато се възцари, и царува две годи-
ни в Ерусалим. [22] Той върши зло пред Господа, 22
както стори баща му Манасия; и Амон жертву-
ваше на всичките леяни идоли, които баща му
Манасия бе направил, и им служеше. [23] А не се 23
смири пред Господа, както се смири баща му
Манасия; но тоя Амон вършеше все по-много и
по-много престъпления. [24] А слугите му напра- 24
виха заговор против него, та го убиха в собстве-
ната му къща. [25] Обаче, людете от страната из- 25
биха всичките, които бяха направили заговора
против цар Амона; и людете от страната напра-
виха сина му Иосия цар вместо него.

34 [1] Иосия бе осем години на възраст когато се
възцари, и царува в Ерусалим тридесет и една
година. [2] Той върши това, което бе право пред 2
Господа, като ходи в пътищата на баща си Да-
вида, без да се отклони на дясно или на ля-
во. [3] В осмата година на царуването си, като бе 3
още млад, почна да търси Бога на баща си Да-
вида; а в дванадесетата година почна да чисти
Юда и Ерусалим от високите места, от ашери-
те, от ваяните идоли, и от леяните. [4] В негово- 4
то присъствие събориха жертвениците на ваа-
лимите; и изсече кумирите на слънцето, които
бяха върху тях, и сломи ашерите и ваяните и
леяните идоли, и като ги стри на прах, разпръс-
на го върху гробовете на ония, които бяха им
жертвували. [5] Изгори и костите на жреците на 5
жертвениците им, и *така* очисти Юда и Еруса-
лим. [6] *Същото направи* и в градовете на Мана- 6
сия, Ефрема и Симеона, и дори до Нефталима,
всред околните им развалини; [7] събори жертве- 7
ниците, стри на прах ашерите и ваяните идоли,
и изсече всичките кумири на слънцето по цяла-
та Израилева земя. Тогава се върна в Ерусалим.
[8] А в осемнадесетата година на царуването си, 8
когато беше очистил земята и *Божия* дом, пра-
ти Сафана, Азалиевия син, и градския начал-
ник Маасия, и летописеца Иоах, син на Иоаха-
за, за да поправят дома на Господа неговия Бог.
[9] И те отидоха при първосвещеника Хелкия, та 9
предадоха парите внесени в Божия дом, които
вратарите левити бяха събрали от Манасия и
Ефрема, и от всички останали от Израил, и от
целия Юда и Вениамина, и от жителите на Ер-
салим. [10] Предадоха ги в ръката на работници- 10
те, които надзираваха Господния дом; а те ги
дадоха на работниците, които работеха в Гос-
подния дом, за да поправят и обновят дома, -
[11] дадоха ги на дърводелците и на зидарите, за 11
да купят дялани камъни и дървета за греди, и да
поправят зданията, които Юдовите царе бяха
съборили. [12] И мъжете вършеха работата чест- 12

но; а надзирателите над тях бяха левитите Яат и
Авдия от Мерариевите потомци, Захария и Ме-
сулам от Каатовите потомци, за да настояват,
а от *другите* левити всички изкусни свирачи
13 на музикални инструменти. [13] Имаше още и на-
стойници над бременосците и над всички, кои-
то работеха в каква да било работа; а някои от
левитите бяха писари, надзиратели и вратари.
14 [14] А като изнасяха внесените в Господния дом
пари, свещеник Хелкия намери книгата на Гос-
15 подния закон *даден* чрез Моисея. [15] И Хелкия
проговаряйки рече на секретаря Сафан: Наме-
рих книгата на закона в Господния дом. И Хел-
16 кия даде книгата на Сафана. [16] А Сафан донесе
книгата на царя, занесе и дума на царя, казвай-
ки: Слугите ти вършат всичко, що им е опреде-
17 лено; [17] и събраха намерените в Господния дом
пари, и ги предадоха в ръката на настоятели-
18 те и в ръката на работниците. [18] Тоже секрета-
рят Сафан извести на царя, казвайки: Свеще-
ник Хелкия ми даде една книга. И Сафан я про-
19 чете пред царя. [19] А царят, като чу думите на за-
20 кона, раздра дрехите си. [20] И царят заповяда на
Хелкия, на Ахикама Сафановия син, на Авдо-
на˚, Михеевия син, на секретаря Сафан и на ца-
21 ревия слуга Асаия, казвайки: [21] Идете, допитай-
те се до Господа за мене и за останалите в Из-
раиля и в Юда, относно думите на намерената
книга; защото голям е Господният гняв, който
се изля на нас, понеже бащите ни не опазиха
Господното слово да постъпват напълно спо-
22 ред както е писано в тая книга. [22] И така, Хел-
кия и ония, които царят *беше определил*, отидо-
ха при пророчицата Олда, жена на одеждопази-
теля Селум, син на Текуя, Арасовия син. А тя
живееше в Ерусалим, във втория участък; и те
23 й говориха според поръчаното. [23] И тя им рече:
Така казва Господ Израилевият Бог: Кажете на
24 човека, който ви е пратил до мене: [24] Така казва
Господ: Ето, Аз ще докарам зло на това място и
на жителите му, всичките проклетии написани
в книгата, която прочетоха пред Юдовия цар.
25 [25] Понеже Ме оставиха и кадяха на други богo-
ве, та Ме разгневиха с всичките си дела на ръ-
цете си, затова гневът Ми ще се излее на това
26 място, и няма да угасне. [26] Но на Юдовия цар,
който ви прати да се допитате до Господа, така
да му кажете: Така казва Господ Израилевият
27 Бог: Относно думите, които ти си чул, [27] понеже
сърцето ти е омекнало, и ти си се смирил пред
Бога, когато си чул Неговите думи против това
място и против жителите му, и ти си се смирил
пред Мене, раздрал си дрехите си, и си плакал
пред Мене, затова и Аз те послушах, казва Гос-
под. [28] Ето, Аз ще те прибера при бащите ти, и 28
ще се прибереш в гроба си с мир; и твоите очи
няма да видят нищо от цялото зло, което ще до-
карам на това място и на жителите му. И те до-
ложиха на царя. [29] Тогава царят прати та съб- 29
ра всичките Юдови и ерусалимски старейши-
ни. [30] И царят възлезе в Господния дом, заедно 30
с всичките Юдови мъже и ерусалимските жи-
тели, - свещениците, левитите и всичките люде
от голям до малък; и прочете на всеослушание
пред тях всичките думи от книгата на завета,
която се намери в Господния дом. [31] И царят за- 31
стана на мястото си, та направи завет пред Гос-
пода да следва Господа, да пази заповедите Му,
заявленията Му и повеленията Му с цялото си
сърце и с цялата си душа, та да изпълнява ду-
мите на завета, които са написани в тая книга.
[32] И накара всички, които се намериха в Ерусa- 32
лим и във Вениамин, да потвърдят *завета*. И
ерусалимските жители постъпиха според заве-
та на Бога, Бога на бащите си. [33] И Иосия отмах- 33
на всичките мерзости от всичките места при-
надлежащи на израилтяните, и накара всички,
които се намериха в Израил, да служат, да слу-
жат на Господа своя Бог; през всичките му дни
те не се отклониха от следване Господа Бога на
бащите си.

[1] При това, Иосия направи пасха Господу в **35**
Ерусалим; и на четиринадесетия ден от пър-
вия месец заклаха пасхалните *агнета*. [2] И той 2
постави свещениците в длъжностите им, и ги
насърчи да служат на Господния дом. [3] И рече 3
на осветените Господу левити, които поучаваха
целия Израил: Положете светия ковчег в дома,
който построи Израилевият цар Соломон, Да-
видовият син; няма да *го* носите вече на рame-
на; сега слугувайте на Господа вашия Бог и на
людете Му Израил. [4] Пригответе се според ба- 4
щините си домове, по отредите си, според пред-
писанието на Израилевия цар Давида, и според
предписанието на сина му Соломона; [5] и стой- 5
те в светилището, според отделенията на бащи-
ните домове на братята си миряните˚, и за вся-
ко нека има по един отдел от левитските бащи-
ни домове. [6] И като заколите пасхалните *агне-* 6
та, осветете се, и пригответе за братята си, за
да направят *и те* според Господното слово *да-
дено* чрез Моисея. [7] И Иосия подари на люде- 7
те за жертви овце, агнета и ярета, на брой три-
десет хиляди, всичките за пасхалните жертви,
за всички, които се намериха там, и три хиляди
говеда; тия бяха от царския имот. [8] И първен- 8
ците му подариха на драго сърце на людете, на
свещениците и на левитите. А управителите на

34.20 В 4 Цар. 22:12, Аховор. **35.5** Еврейски: Синовете на людете.

Божия дом, Хелкия, Захария и Ехиил, подариха на свещениците за пасхалните жертви две хиляди и шестстотин *агнета и ярета* и триста
9 говеда. [9] Също и Хонения и братята му Семаия и Натанаил, и началниците на левитите, Асавия, Еиил и Иозавад, подариха на левитите за пасхалните жертви пет хиляди *агнета и ярета*
10 и петстотин говеда. [10] Така се приготви службата. Тогава свещениците застанаха на мястото си, и левитите по отредите си, според царската
11 заповед. [11] И заклаха пасхалните *агнета*, и свещениците поръсиха *кръвта, която вземаха* от ръката на левитите, които и одраха *жертвите*.
12 [12] И отделиха *частите* за всеизгарянето, за да ги дадат според отделенията на бащините домове на людете, за да принесат Господу според предписанията в Моисеевата книга; така сториха и с говедата. [13] И опекоха пасхалните *агнета* с огън според наредбата; а светите жертви
13 сварихa в котли, в гърнета и в тави, и ги разделиха веднага помежду всичките люде. [14] После
14 приготвиха за себе си и за свещениците; защото свещениците, Аароновите потомци, *се занимаваха* с принасяне всеизгарянията и тлъстините до нощта; затова левитите приготвиха за себе
15 си и за свещениците, Аароновите потомци. [15] И певците, Асафовите потомци, бяха на мястото си, според заповедта на Давида, на Асафа, на Емана и на царския гледач Едутун; и вратарите *пазеха* на всяка порта; нямаше нужда да оставят работата си, защото братята им, левитите, при-
16 готвиха за тях. [16] И тъй, цялата Господна служба биде приготвена в същия ден, за да направят пасхата и да принесат всеизгарянията на Господния олтар, според заповедта на цар Иосия.
17 [17] И израилтяните, които се намериха там, правиха в онова време пасхата и празника на без-
18 квасните хлябове седем дни. [18] Такава пасха не беше ставала в Израил от дните на пророк Самуила; нито един от всичките Израилеви царе не беше направил такава пасха, каквато направиха Иосия, и свещениците, и левитите, и целият Юда и Израил, които се намериха там,
19 и ерусалимските жители. [19] Тая пасха стана в осемнадесетата година на Иосиевото царуване.
20 [20] А след всичко това, когато Иосия беше наредил *Божия* дом, египетският цар Нехао възлезе за да воюва против Кархамис при *реката* Ев-
21 фрат; и Иосия излезе против него. [21] А той прати посланици до него да кажат: Какво има между мене и тебе, царю Юдов? Не *ида* днес против тебе, но против дома, с който имам война, и Бог ми е заповядал да побързам; остави се от Бога,
22 който е с мене, да не би да те изтреби. [22] Обаче Иосия не отвърна лицето си от него, но прелични се да воюва против него, и не послуша думите на Нехао, които бяха из Божиите уста, и дойде да се бие в долината Магедон. [23] И стрелците 23
устрелиха цар Иосия; и царят рече на слугите си: Извадете ме от тук, защото съм тежко ранен.
[24] И тъй, слугите му го извадиха из колесницата, та го качиха на втората му колесница, и до- 24
караха го в Ерусалим; и умря, и биде погребан в гробищата на бащите си. И целият Юда и Ерусалим жалееха за Иосия. [25] Също и Еремия пла- 25
ка за Иосия; и всичките певци и певици до днес напомнюват Иосия в плачовете си, които и направиха това обичай в Израиля; и ето, те са написани в Плача. [26] А останалите дела на Иосия, 26
и добродетелите му *сторени* според предписаното в Господния закон, [27] и делата му, първите 27
и последните, ето, писани са в Книгата на Израилевите и Юдовите царе.

36 [1] Тогава людете от Юдовата земя взеха Иохаза, Иосиевия син, та го направиха цар в
2 Ерусалим вместо баща му. [2] Иоахаз бе двадесет и три години на възраст когато се възцари,
3 и царува три месеца в Ерусалим. [3] Защото Египетският цар го свали *от престола* в Ерусалим, и наложи на земята данък от сто таланта сребро и един талант злато. [4] И египетският цар по- 4
стави брата му Елиакима цар над Юда и Ерусалим, като промени името му на Иоаким. А брат му Иоахаз, Нехао взе та го заведе в Египет.
[5] Иоаким бе двадесет и пет години на възраст 5
когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; и върши зло пред Господа своя
6 Бог. [6] И вавилонският цар Навуходоносор възлезе против него, та го върза с окови, за да го
7 заведе във Вавилон. [7] Навуходоносор занесе и от вещите на Господния дом във Вавилон, и ги тури в капището си във Вавилон. [8] А останали- 8
те дела на Иоакима, и мерзостите, които извърши, и това което се намери в него, ето, писани са в книгите на Израилевите и Юдовите царе. И вместо него се възцари син му Иоахин.
[9] Иоахин бе осемнадесет˚ години на възраст ко- 9
гато се възцари, и царува три месеца и десет дена в Ерусалим; и върши зло пред Господа. [10] А в 10
края на годината цар Навуходоносор прати да го доведат във Вавилон, заедно с отбраните вещи на Господния дом; и направи Седекия, брата *на баща му*, цар над Юда и Ерусалим. [11] Седе- 11
кия бе двадесет и една година на възраст когато се възцари и царува единадесет години в Ерусалим. [12] Той върши зло пред Господа своя Бог; 12
не се смири пред пророк Еремия, *който му говореше* из Господните уста. [13] А още се и подиг- 13

36.9 В Еврейският текст, осем; но виж. 4 Цар. 24:8

на против цар Навуходоносора, който го бе заклел в Бога *в подчиненост;* и закорави врата си,
14 и упорствува в сърцето си да се не обърне към Господа Израилевия Бог. [14] При това, всичките по-главни свещеници и людете преумножиха престъпленията си, според всичките мерзости на народите, и оскверниха дома на Госпо-
15 да, който Той бе осветил в Ерусалим. [15] И Господ Бог на бащите им ги предупреждаваше чрез Своите посланици, като ставаше рано и ги пращаше, защото жалеше людете Си и обиталище-
16 то Си. [16] Но те се присмиваха на Божиите посланици, презираха словата на *Господа*, и се подиграваха с пророците Му, догдето гневът Му се издигна против людете Му така, че нямаше изцеление. [17] Затова Той доведе против тях
17 халдейския цар, който изби юношите им с нож, вътре в дома на светилището им, и не пожали ни юноша, ни девица, ни старец, ни белокос;
18 всичките предаде в ръката му. [18] И всичките вещи на Божия дом, големи и малки, и съкровищата на Господния дом, и съкровищата на царя и на първенците му, - всичките занесе във Вавилон. [19] И изгориха Божия дом, и съборихa 19
стената на Ерусалим, и всичките му палати изгориха с огън, и всичките му скъпоценни вещи унищожиха. [20] А оцелелите от нож отведе 20
във Вавилон гдето останаха слуги нему и на синовете му до времето на персийското царство;
[21] за да се изпълни Господното слово, *изговоре-* 21
но чрез устата на Еремия, догдето земята се наслаждава със съботите си; *защото* през цялото време, когато лежеше пуста тя пазеше събота, докле да се изпълнят седемдесет години.
[22] А в първата година на персийския цар Кир, 22
за да се изпълни Господното слово, *изговорено* чрез устата на Еремия, Господ подбуди духа на персийския цар Кир, та прогласи из цялото си царство, още и писмено *обяви*, като рече: [23] Така казва персийският цар Кир: Небес- 23
ният Бог Иеова ми е дал всичките царства на света; и Той ми е заръчал да Му построя дом в Ерусалим, който е в Юда. Прочее, който между вас, от всичките Негови люде, е *наклонен*, Иеова неговият Бог да бъде с него, нека възлезе.

Ездра

1 В първата година на персийския цар Кир,
за да се изпълни Господното слово, *из-*
говорено чрез устата на Еремия, Господ
подбуди духа на персийския цар Кир, та про-
гласи из цялото си царство, още и писмено
2 *обяви*, като рече: [2] Така казва персийският цар
Кир: Небесният Бог Иеова ми е дал всичките
царства на света; и Той ми е заръчал да Му по-
3 строя дом в Ерусалим, който е в Юда. [3] Прочее,
който между вас, от всичките Негови люде, е
наклонен, неговият Бог да бъде с него, нека въз-
лезе в Ерусалим, който е в Юда, и нека построи
на Иеова Израилевият Бог (Той е Бог) дома,
4 който е в Ерусалим. [4] На всеки, който е оцелял,
в каквото и да било място, гдето пришелствува,
нека му помогнат мъжете на онова място със
сребро и със злато, с имот и с добитък, освен
това, което доброволно би се принесло за Бо-
5 жия дом, който е в Ерусалим. [5] Тогава станаха
началниците на бащините *домове* на Юда и Ве-
ниамина, и свещениците, и левитите, с всички-
те, на които Бог подбуди духа да възлязат, за
да построят Господния дом, който е в Еруса-
6 лим. [6] И всичките им съседи им помагаха със
сребърни вещи, със злато, с имот, с добитък и
със скъпоценни неща, освен всичко това, което
7 доброволно се принасяше. [7] И цар Кир извади
вещите на Господния дом, които Навуходоно-
сор бе донесъл от Ерусалим и турил в капището
8 на боговете си, - [8] тях извади персийският цар
Кир чрез съкровищника Митридат, и ги брои
9 на управителя на Юда Сасавасар. [9] И ето число-
то им: тридесет златни легени, хиляда сребър-
10 ни легени, двадесет и девет ножове, [10] тридесет
златни паници, четиристотин и десет сребър-
ни паници от втори вид, и хиляда други съдо-
11 ве. [11] Всичките златни и сребърни съдове бяха
пет хиляди и четиристотин, които всички зане-
се Сасавасар, когато пленниците се върнаха от
Вавилон в Ерусалим.

2 [1] А ето човеците от *Вавилонската* област,
които се върнаха от плен, от ония, които ва-
вилонският цар Навуходоносор беше преселил
като пленници във Вавилон, и които се върнаха
2 в Ерусалим и в Юдея, всеки в града си, [2] които
дойдоха със Зоровавела, Исуса, Неемия, Сара-
ия, Реелия, Мардохея, Валасана, Масфара, Ва-
гуя, Реума и Ваана. Числото на мъжете на Из-
3 раилевите люде беше: [3] Фаросови потомци, две
4 хиляди и сто и седемдесет и двама души; [4] Се-
фатиеви потомци, триста и седемдесет и два-
5 ма души; [5] Арахови потомци, седемстотин и се-
демдесет и пет души; [6] Фаат-моавови потомци, 6
от Исусовите и Иоавовите потомци, две хиля-
ди и осемстотин и дванадесет души; [7] Еламо- 7
ви потомци, хиляда и двеста и петдесет и че-
тири души; [8] Затуеви потомци, деветстотин и 8
четиридесет и пет души; [9] Закхееви потомци, 9
седемстотин и шестдесет души; [10] Вануеви по- 10
томци, шестстотин и четиридесет и двама ду-
ши; [11] Виваиеви потомци, шестстотин и двади- 11
сет и трима души; [12] Азгадови потомци, хиля- 12
да и двеста и двадесет и двама души; [13] Адо- 13
никамови потомци, шестстотин и шестдесет и
шест души; [14] Вагуеви потомци, две хиляди и 14
петдесет и шест души; [15] Адинови потомци, че- 15
тиристотин петдесет и четири души; [16] Атиро- 16
ви потомци от Езекия, деветстотин и осем ду-
ши; [17] Висаеви потомци, триста двадесет и три- 17
ма души; [18] Иораеви потомци, сто и дванадесет 18
души; [19] Асумови потомци, двеста и двадесет и 19
трима души; [20] потомци от Гивар, деветдесет и 20
пет души; [21] потомци от Витлеем, сто и двади- 21
сет и трима души; [22] нетофатски мъже, петдесет 22
и шест души; [23] анатотски мъже, сто и двадесет 23
и осем души; [24] потомци от Азмавет, четириде- 24
сет и двама души; [25] потомци от Кириатиарам, 25
от Хефира, и от Вирот, седемстотин и четири-
десет и трима души; [26] потомци от Рама и Га- 26
вая, шестстотин и двадесет и един души; [27] мих- 27
маски мъже, сто и двадесет и двама души; [28] ве- 28
тилски и гайски мъже, двеста и двадесет и три-
ма души; [29] потомци от Нево, петдесет и двама 29
души; [30] Магвисови потомци, сто и петдесет и 30
шест души; [31] потомци на другия Елам, хиля- 31
да и двеста и петдесет и четири души; [32] Хари- 32
мови потомци, триста и двадесет души; [33] по- 33
томци от Лод, от Адид и от Оно, седемстотин
и двадесет и пет души; [34] потомци от Ерихон, 34
триста и четиридесет и пет души; [35] потомци от 35
Сеная, три хиляди и шестстотин и тридесет ду-
ши. [36] Свещениците: Едаиеви потомци, от Ис- 36
усовия дом, деветстотин и седемдесет и трима
души; [37] Емирови потомци, хиляда и петдесет 37
и двама души; [38] Пасхорови потомци, хиляда 38
и двеста и четиридесет и седем души; [39] Хари- 39
мови потомци, хиляда и седемнадесет. [40] Леви- 40
тите: Исусови и Кадмиилови потомци, от Ода-
виевите потомци, седемдесет и четири души.
[41] Певците: Асафовите потомци, сто и двадесет 41
и осем души. [42] Потомците на вратарите: Се- 42
лумови потомци, Атерови потомци, Талмоно-
ви потомци, Акувови потомци, Атитаеви по-
томци, Соваеви потомци, всичко сто и триде-

43 сет и девет души. 43 Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфаеви потомци, Таваотови потом-
44 ци, 44 Киросови потомци, Сиаеви потомци, Фа-
45 донови потомци, 45 Леванаеви потомци, Агава-
46 еви потомци, Акувови потомци, 46 Агавови потомци, Салмаеви потомци, Ананови потомци,
47 47 Гедилови потомци, Гаарови потомци, Реаи-
48 еви потомци, 48 Расинови потомци, Некодаеви
49 потомци, Газамови потомци, 49 Озаеви потом-
50 ци, Фасееви потомци, Висаеви потомци, 50 Аса-
наеви потомци, Меунимови потомци, Нефуси-
51 мови потомци, 51 Ваквукови потомци, Акуфа-
52 еви потомци, Арурови потомци, 52 Васалотови потомци, Меидаеви потомци, Арсаеви потом-
53 ци, 53 Варкосови потомци, Сисарови потомци,
54 Тамаеви потомци, 54 Несиеви потомци, Атифа-
55 еви потомци. 55 Потомците на Соломоновите слуги: Сотаеви потомци, Софаретови потомци,
56 Ферудаеви потомци, 56 Яалаеви потомци, Дар-
57 конови потомци, Гедилови потомци, 57 Сефатиеви потомци, Атилови потомци, Фохертови
58 потомци, от Севаим, Амиеви потомци. 58 Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста и деветдесет и двама ду-
59 ши. 59 А ето тия, които възлязоха от Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адан и Емир, но които не можаха да покажат бащините си домове и рода си, че бяха от Израиля: 60 Далаиеви потомци, То-
60 виеви потомци и Некодаеви потомци, шестстотин и петдесет и двама души; 61 и от свещени-
61 ческите потомци: Аваиеви потомци, Акосови потомци, потомци на Верзелая, който взе жена от дъщерите на галаадеца Верзелай и се нарече по
62 тяхното име. 62 Тия търсиха регистрите си *между* преброените по родословие, но не се намериха; затова, те бидоха извадени от свещенството
63 като скверни. 63 И управителят им заповяда да не ядат от пресветите неща, докле не настане
64 свещеник с Урим и Тумим. 64 Всичките купно събрани бяха четиридесет и две хиляди и три-
65 ста и шестдесет души, 65 освен слугите им и слугините им, които бяха седем хиляди и триста и тридесет и седем души. Те имаха и двеста певци
66 и певици. 66 Конете им бяха седемстотин и тридесет и шест; мъските им, двеста и четиридесет
67 и пет; 67 камилите им, четиристотин и тридесет и пет; и ослите им, шест хиляди и седемстотин
68 и двадесет. 68 А някои от началниците на бащините *домове*, когато дойдоха в Господния дом, който е в Ерусалим, принесоха доброволно за Божия дом, за да го издигнат на мястото му;
69 69 според силата си внесоха в съкровищницата за делото шестдесет и една хиляди драхми злато, пет хиляди фунта сребро, и сто свещени-
70 чески одежди. 70 Така свещениците, левитите, някои от людете, певците, вратарите и нетинимите се заселиха в градовете си, - целият Израил в градовете си.

3 1 И като настъпи седмият месец, и израил-
тяните бяха в градовете, людете се събраха като един човек в Ерусалим. 2 Тогава стана Ис- 2
ус, Иоседековият син, с братята си свещениците, и Зоровавел, Салатииловият син, с братята си, та издигнаха олтара на Израилевия Бог, за да принасят всеизгаряния върху него, според предписаното в закона на Божия човек Моисей. 3 И понеже се бояха от людете на ония 3
места, поставиха олтара на мястото му, и принасяха върху него всеизгаряния Господу, всеизгаряния заран и вечер. 4 И пазиха празника 4
на шатроразпъването, според предписаното, и *принасяха* ежедневните всеизгаряния на брой както бе наредено, според определеното за всеки ден, 5 и от тогава на сетне и постоянните все- 5
изгаряния, и *приносите* по новолунията и по всичките осветени Господни празници, както и тия на всекиго, който би принесъл доброволен принос Господу. 6 От първия ден на седмия ме- 6
сец почнаха да принасят всеизгаряния Господу; но основите на Господния храм не бяха още положени. 7 И дадоха пари на каменоделците 7
и на дърводелците, и ядене, пиене и дървено масло на сидонците и на тиряните, за да докарат кедрови дървета от Ливан в морето при Иопия, според както персийският цар Кир беше им позволил. 8 И във втория месец на вто- 8
рата година от завръщането им при Божия дом в Ерусалим, Зоровавел Салатииловият син, Исус Иоседековият син и другите от братята им свещеници и левити, и всички, които бяха дошли от плена в Ерусалим, почнаха *да работят;* и поставиха левитите, от двадесет годишна възраст и нагоре, да надзирават работата на Господния дом. 9 И Исус, синовете му и братята му, Кадми- 9
ил и синовете му, и синовете на Юда, станаха като един човек, за да надзирават работниците по Божия дом; *също и* синовете на Инадада, с техните синове и братя левитите. 10 И кога- 10
то зидарите положиха основите на Господния дом, поставиха свещениците в одеждите им с тръби, и левитите, Асафовите потомци, с кимвали, за да хвалят Господа, според наредбата на Израилевия цар Давида. 11 И пяха ответно, ка- 11
то хвалеха Господа и Му благодаряха защото е благ, защото е до века милостта Му към Израиля. И всичките люде нададоха голямо възклицание и хвалеха Господа, понеже основите на Господния дом бидоха положени. 12 Обаче 12
мнозина от свещениците, левитите и началниците на бащините *домове*, старци, които бяха

видели първия дом, плачеха със силен глас
като се основаваше тоя дом пред очите им; а мно-
13 зина възкликнаха гръмогласно от радост; [13] та-
ка щото людете не можаха да различават гласа
на веселото възклицание от гласа на плача на
людете; защото людете възклицаваха със силен
глас, и гласът се чуваше на далеч.

4 [1] А неприятелите на Юда и на Вениамина,
като чуха, че върналите се от плена строели
2 храма на Господа Израилевия Бог, [2] дойдоха
при Зоровавела и при началниците на бащини-
те *домове* та им рекоха: Да градим с вас; защо-
то и ние търсим вашия Бог както вие Нему и
жертвуваме от времето на Асирийския цар Еса-
3 радон, който ни възведе тук. [3] Но Зоровавел,
Исус и останалите началници на Израилевите
бащини *домове* им рекоха: Не можете вие заед-
но с нас да построите дом на нашия Бог; но ние
сами ще построим на Господа Израилевия Бог,
4 както ни заповяда персийският цар Кир. [4] Тога-
ва людете на земята ослабваха ръцете на Юдо-
5 вите люде и им пречеха в граденето, [5] и наема-
ха съветници против тях, за да осуетят наме-
рението им, през всичките дни на персийския
цар Кир, дори до царуването на персийския цар
6 Дарий. [6] И когато цароваше Асуир, в начало-
то на царуването му, написаха обвинение про-
7 тив жителите на Юда и Ерусалим. [7] В дните на
Артаксеркса писаха Вислам, Митридат, Тавеил и другите им съслужители до персийския цар Артаксеркс; и писмото се написа със сирийски *букви* и се съчини на сирийски *език*.
8 [8] Властникът Реум, и секретарят Самса писаха
писмо против Ерусалим до цар Артаксеркса ка-
9 кто следва: [9] Властникът Реум, секретарят Сам-
са и другите им съслужители, динците, афарса-
хците, тарфалците, афарсяните, архевците, ва-
10 вилоняните, сусанците, деавците, еламците [10] и
останалите народи, които великият и славният
Асенафар доведе та засели в градовете на Сама-
рия и в другите *градове* оттатък реката, и про-
11 чее, - [11] (ето препис от писмото, което пратиха
на цар Артаксеркса, -) Слугите ти, мъжете, ко-
12 ито са оттатък реката, и прочее: [12] Да е извест-
но на царя, че юдеите, които възлязоха от тебе
при нас, като стигнаха в Ерусалим, градят бун-
товния и злия град, и издигат стената като са
13 свързали основите. [13] Да е известно сега на ца-
ря, че, ако се съгради тоя град и се издигнат сте-
ните, то няма да плащат данък, мито, или път-
на повинност, така щото ще повредят дохода на
14 царете. [14] А понеже ние се храним от палата, и
е неприлично за нас да гледаме вредата, *която
ще се нанесе* на царя, за това пратихме да из-
15 вестим на царя, [15] за да се издири в книгата на
летописите на бащите ти; и ще намериш в кни-
гата на летописите и ще узнаеш, че тоя град е
град бунтовен, пакостен на царете и на обла-
стите, и че още от старо време са дигали въста-
ния всред него, за която вина тоя град е бил
опустошен. [16] Известяваме на царя, че, ако тоя 16
град се съгради *наново*, и се издигнат стените
му, не ще имаш никакво притежание отсам ре-
ката. [17] Царят отговори на властника Реум, на 17
секретаря Самса и на другите им съслужители,
които живееха в Самария и в другите *градове*
отсам реката: Мир и прочее. [18] Писмото, което 18
ни пратихте, прочете се разумливо пред мене,
[19] и като издадох указ, издириха и намериха, че 19
тоя град още от старо време се е подигал про-
тив царете, и че в него са ставали бунтове и
въстания. [20] Имало още и силни царе над Ери- 20
салим, които владеели над всичките *страни* от-
татък реката, на които се плащало данък, мито
и пътна повинност. [21] Сега, прочее, заповядай- 21
те да престанат ония мъже и да се не съгради
тоя град, докле не се издаде указ от мене. [22] И 22
внимавайте да не бъдете небрежливи в това, да
не би да порасте злото за щета на царете. [23] А 23
когато се прочете преписът от цар Артаксерк-
совото писмо пред Реума и секретаря Самса и
служителите им, побързаха да възлязат в Ери-
салим при юдеите та ги спряха на сила. [24] Така 24
престана работата по Божия дом, който е в Ери-
салим, и остана спряна до втората година от ца-
руването на персийския цар Дарий.

5 [1] А пророците, пророк Агей, и Захария, Идо-
вия син, пророкуваха в името на Израилевия
Бог на юдеите, които бяха в Юда и Ерусалим.
2 [2] Тогава станаха Зоровавел, Салатиило- 2
вият син, и Исус Иоседековият син, и почна-
ха да строят Божия дом, който е в Ерусалим;
и с тях бяха Божиите пророци та им помага-
ха. [3] А в същото време дойдоха при тях обла- 3
стният управител отсам реката Татанай, и Сетар-
вознай, и съслужителите им, та им рекоха та-
ка: Кой ви разреши да строите тоя дом и да
издигнете тая стена? [4] После им казаха: Как са 4
имената на мъжете, които строят това здание?
[5] Но върху старейшините на юдеите беше око- 5
то на техния Бог, така щото те не можаха да
ги спрат докле не се отнесе работата до Дария,
и тогава да се даде писмен отговор за работа-
та. [6] *Ето* препис от писмото, което областни- 6
ят управител отсам реката Татанай, и Сетар-
вознай и съслужителите му афарсахците, които
са отсам реката, пратиха до цар Дария. [7] Пра- 7
тиха му писмо, в което бе писано така: - На цар
Дария всяко благополучие! [8] Да бъде известно 8
на царя, че ходихме в Юдейската област при

дома на великия Бог; и той се зида с големи камъни, и поставят се дървета в стените; и това дело напредва прилежно и успява в ръцете им.
9 [9] Тогава попитахме ония старейшини и им казахме така: Кой ви разреши да строите тоя дом
10 и да издигате тия стени? [10] Още и за имената им попитахме, за да ти явим, и да запишем имена на мъжете, които им са на чело.
11 [11] А те в отговор ни рекоха така: Ние сме слуги на Бога, на небето и на земята, и строим дома, който е бил построен вече преди много години, - който дом един велик Израилев цар построи и до-
12 върши. [12] Но понеже бащите ни разгневиха Бога на небето, Той ги предаде в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, халдееца, който събори тоя дом и пресели людете във Вавилон.
13 [13] Но в първата година на вавилонския цар Кир, цар Кир издаде указ, за да се построи тоя Бо-
14 жий дом. [14] Още и златните и сребърните вещи на Божия дом, които Навуходоносор бе взел от храма що бе в Ерусалим и бе отнесъл в капището във Вавилон, тях цар Кир извади от вавилонското капище, и те бяха предадени на някой си по име Сасавасар, когото бе направил
15 областен управител; [15] и каза му: Вземи тия вещи, иди, занеси ги в храма, който е в Ерусалим, и нека се построи Божият дом на мястото си.
16 [16] Тогава тоя Сасавасар дойде и положи основите на Божия дом, който е в Ерусалим; и от онова време дори до сега той се строи, и още
17 не е довършен. [17] Сега, прочее, ако е угодно на царя, нека се издири в царската съкровищница там у Вавилон, дали наистина е бил издаден указ от цар Кира, за да се построи тоя Божий дом в Ерусалим; и нека изпрати царя *да ни извести* волята си в случая.

6 [1] Тогава цар Дарий издаде указ, та претърсиха в помещенията на архивите, гдето се по-
2 лагаха съкровищата във Вавилон; [2] и намери се в Ахмета, в палата, който е в областта на мидяните, един свитък, в който имаше един такъв
3 летопис: - [3] В първата година на цар Кира, цар Кир издаде указ *както следва*: За Божия дом в Ерусалим: Нека се построи домът, мястото гдето се принасят жертви, и да се положат здраво основите му; височината му да бъде шестдесет лакътя, широчината му шестдесет лакъ-
4 тя, [4] с три реда големи камъни и един ред нови дървета; и разноските да се дадат от царския
5 дом. [5] Също и златните и сребърните вещи на Божия дом, които Навуходоносор взе от храма, който бе в Ерусалим, та ги донесе във Вавилон, нека се дадат назад и да се повърнат на храма в Ерусалим, всяка на мястото си, и да се
6 положат в Божия дом. [6] Сега, прочее, областни управителю отвъд реката Татанае, Сетарвознае, и съслужителите ви афарсахците, които сте отвъд реката, отдалечете се от там. [7] Не спъ- 7
вайте работата по тоя Божий дом; областният управител на юдеите и старейшините на юдеите нека построят тоя Божия дом на мястото му.
[8] При туй, относно онова, що трябва да направите за тия старейшини на юдеите, за построяването на тоя Божий дом, издавам указ да се дадат незабавно от царския имот, от данъка на *жителите* отвъд реката, разноските на тия човеци, за да не бъдат възпрепятствувани. [9] И ка- 9
квото би им потрябвало, било телци, овни, или агнета, за всеизгаряниятa на небесния Бог, *тоже* жито, сол, вино, или дървено масло, според искането на свещениците, които са в Ерусалим, нека им се дават всеки ден непременно, [10] за да 10
принасят благоуханни жертви на небесния Бог, и да се молят за живота на царя и на синовете му. [11] Издавам още и указ, щото на всеки, кой- 11
то би изменил тая заповед, по тая причина, да се изкърти греда от къщата му та да се изправи, и той да се обеси на нея, и къщата му да стане на бунище. [12] И Бог, Който е настанил името Си 12
там, нека изтреби всички царе и племена, които биха прострели ръка, за да изменят *тая заповед*, та да се събори тоя Божий дом, който е в Ерусалим. Аз Дарий издадох указа; нека се изпълни незабавно. [13] Тогава областният управи- 13
тел отсам реката Татанае, и Сетар-вознай, и съслужителите им направиха незабавно така както бе заповядано от цар Дария. [14] И юдей- 14
ските старейшини градяха успешно, *насърчавани* чрез пророкуването на пророк Агея и на Захария, Идовия син. Те градиха и свършиха, според заповедта на Израилевия Бог, и според указа на персийския цар Кир, и Дарий, и Артаксеркс. [15] Така тоя дом се свърши на третия 15
ден от месец Адар, в шестата година от царуването на цар Дария. [16] И израилтяните, свеще- 16
ниците, левитите и останалите от завърналите се от плена, пазиха с веселие посвещението на тоя Божий дом. [17] За посвещението на тоя Бо- 17
жий дом принесоха сто юнеца, двеста овена и четиристотин агнета, а в принос за грях за целия Израил, дванадесет козела, според числото на Израилевите племена, [18] И поставиха све- 18
щениците в чиновете им, и левитите в отредите им, за Божията служба, която се върши в Ерусалим, според предписаното в Моисеевата книга.
[19] И завърналите се от плена направиха пасхата 19
на четиринадесетия ден от първия месец; [20] за- 20
щото свещениците и левитите бяха се очистили единодушно, та те всички бяха чисти; *и левитите* заклаха пасхата за всички завърнали се

от плена, и за братята си свещениците, и за себе
21 си. 21 И завърналите се от плена израилтяни, и
всички, които се бяха отлъчили от нечистотата
на народите на земята *и се бяха присъединили*
към тях, за да търсят Господа Израилевия Бог,
22 ядоха *пасхата*, 22 и пазиха празника на безквас-
ните хлябове седем дни с веселие; защото Гос-
под ги развесели, като бе обърнал към тях сър-
цето на асирийския цар, за да укрепи ръцете им
в делото на дома на Бога, Израилевия Бог.

7 1 След тия събития, в царуването на персий-
ския цар Артаксеркс, *дойде* Ездра син на Сара-
2 ия, син на Азария, син на Хелкия, 2 син на Се-
3 лума, син на Садока син на Ахитова, 3 син на
4 Амария, син на Азария син на Мераиота, 4 син
5 на Зария, син на Озия, син на Вукия, 5 син на
Ависуя, син на Финееса, син на Елеазара, син
6 на първосвещеника Аарон. 6 Тоя Ездра възле-
зе от Вавилон; и бе книжник вещ в Моисеевия
закон, който Господ Израилевият Бог бе дал; и
царят му даде всичко що поискаше, понеже ръ-
ката на Господа неговия Бог беше над него *за*
7 *добро*. 7 Също и някои от израилтяните и от свя-
щениците, и певците, вратарите и нетинимите
възлязоха в Ерусалим в седмата година на цар
8 Артаксеркса. 8 *Ездра* стигна в Ерусалим в петия
9 месец от седмата година на царя. 9 Защото на
първия ден, от първия месец, той тръгна от Ва-
вилон, и на първия ден, от петия месец, стиг-
на в Ерусалим, понеже добрата ръка на неговия
10 Бог беше над него. 10 Защото Ездра бе утвър-
дил сърцето си да изучава Господния закон и
да го изпълнява, и да учи в Израиля повеления
11 и съдби. 11 А ето препис от писмото, което цар
Артаксеркс даде на свещеник Ездра, книжника,
книжника *вещ* в думите на Господните запове-
12 ди и в повеленията Му към Израиля: - 12 Ар-
таксеркс, цар на царете, към свещеник Ездра,
книжника *вещ* в закона на небесния Бог, съвър-
13 шен *мир*, и прочее. 13 Издавам указ щото всич-
ки, които са от Израилевите люде, и от свеще-
ниците и левитите, в царството ми, които би-
ха пожелали доброволно да идат в Ерусалим, да
14 отидат с тебе. 14 Тъй като си изпратен от царя и
от седмината му съветника да изпиташ за Юда
и Ерусалим според закона на твоя Бог, който е
15 в ръката ти, 15 и да занесеш среброто и злато-
то, което царят и съветниците му доброволно
принасят на Израилевия Бог, Чието обитали-
16 ще е в Ерусалим, 16 както и всичкото сребро и
злато, което ти би събрал от цялата Вавилон-
ска област, заедно с доброволните приноси на
людете и на свещениците, които биха принася-
ли доброволно за дома на своя Бог в Ерусалим,
17 17 затова, купи веднага с тия пари юнци, овни,
агнета, с хлебните им приноси и възлиянията
им, и принеси ги върху олтара на дома на ва-
шия Бог, Който е в Ерусалим. 18 И каквото се 18
види угодно на тебе и на братята ти да сторите
с останалото сребро и злато, сторете според
волята на вашия Бог. 19 И съдовете, които ти са 19
дадени за службата на дома на твоя Бог, пре-
дай ги пред ерусалимския Бог. 20 И каквото по- 20
вече би потрябвало за дома на твоя Бог, което
стане нужда да изразходваш, изразходвай го от
царската съкровищница. 21 И аз, аз цар Артак- 21
серкс, издавам указ до всичките хазнатари, ко-
ито са отвъд реката, щото всичко, което би по-
искал от вас свещеник Ездра, книжникът *вещ* в
закона на небесния Бог, да се дава веднага, 22 до 22
сто таланта сребро, до сто кора жито, до сто ва-
ти вино, до сто вати дървено масло, и неопре-
делено *количество* сол. 23 Каквото и да е запо- 23
вядано от небесния Бог, нека се направи точ-
но за дома на небесния Бог, да не би да дой-
де гняв върху царството на царя и на синовете
му. 24 При това ви известяваме относно свеще- 24
ниците, левитите, певците, вратарите, нетини-
мите и слугите на тоя Божий дом, че на никого
от тях не ще бъде законно да се наложи данък,
мито, или пътна повинност. 25 И ти, Ездро, спо- 25
ред мъдростта, която имаш от твоя Бог, постави
управници и съдии, които да съдят всички-
те люде намиращи се отвъд реката, и те всички
да са такива, които знаят законите на твоя Бог;
и поучавайте всеки, който не ги знае. 26 И про- 26
тив всеки, който не пази законите на твоя Бог
и царския закон, нека се изпълнява незабавно
против него присъдата, било за смърт, за зато-
чение, за конфискуване на имот, или за затвор.
27 Благословен да бъде Господ, Бог на нашите 27
бащи, Който е турил такава *мисъл* в сърцето
на царя, да прослави дома на Господа, Който е
в Ерусалим, 28 и е направил да намери милост 28
пред царя и съветниците му, и пред всичките
силни първенци на царя! Така, понеже ръката
на Господа моя Бог беше над мене *за добро*, аз се
ободрих, и събрах от Израиля *някои* по-видни
човеци, за да възлязат заедно с мене.

1 А ето началниците на бащините им *домове*, **8**
ето и родословието, на ония, които възлязоха
с мене от Вавилон в царуването на цар Артак-
серкса. 2 От Финеесовите потомци, Гирсон; от 2
Итамаровите потомци, Даниил; от Давидовите
потомци, Хатус. 3 От потомците на Сехания, из 3
Фаросовите потомци, Захария, и с него се пре-
броиха по родословието на мъжките сто и пет-
десет души. 4 От Фаат-моавовите потомци, За- 4
раиевият син Елиоинай, и с него двеста души
от мъжки пол. 5 От Сеханиевите потомци, Яа- 5

зииловият син, и с него триста души от мъж-
6 ки пол. [6] От Адиновите потомци, Ионатановият син Евед, и с него петдесет души от мъж-
7 ки пол. [7] От Еламовите потомци, Готолиевият син Исаия, и с него седемдесет души от мъж-
8 ки пол. [8] От Сефатиевите потомци, Михаиловият син Зевадия, и с него осемдесет души от
9 мъжки пол. [9] От Иоавовите потомци, Ехииловият син Авдия, и с него двеста и осемнадесет
10 души от мъжки пол. [10] От Селомитовите потомци, Иосифиевият син, и с него сто и шестдесет
11 души от мъжки пол. [11] От Виваевите˚ потомци, Захария Виваевият син, и с него двадесет и осем
12 души от мъжки пол. [12] От Азгадовите потомци, Иоанан Акатановият син, и с него сто и десет
13 души от мъжки пол. [13] От послешните, Адоникамовите потомци, *следните*, чиито имена са: Елифалет, Еиил и Семаия, и с тях седемдесет
14 души от мъжки пол. [14] А от Вагуевите потомци, Утай и Завуд, и с тях седемдесет души от
15 мъжки пол. [15] Тия събрах при реката, която тече към Аава, и там се разположихме в стан три дни; а като прегледах людете и свещениците, не намерих там ни един от потомците на Левия.
16 [16] Тогава пратих за по-видните човеци Елиезера, Ариила, Семаия, Елнатана, Ярива, Елнатана, Натана, Захария и Месулама, и за благоразумните мъже Иоярива и Елнатана, [17] и дадох
17 им поръчка до началника на мястото Касифия, Идо; и казах им какво да казват на Идо и на братята му нетинимите на мястото Касифия, да ни
18 изпратят служители за дома на нашия Бог. [18] И понеже добрата ръка на нашия Бог беше над нас, те ни доведоха един разумен човек от потомците на Маалия, син на Левия, син на Израиля; също и Саравия със синовете му и бра-
19 тята му, осемнадесет души; [19] и Асавия, и с него Исаия от Мерариевите потомци, братята му и
20 синовете им, двадесет души; [20] и от нетинимите, които Давид и първенците бяха определили за прислуга на левитите, двеста и двадесет нетиними. Всички тия бяха споменати по име.
21 [21] Тогава прогласих пост там при реката Аава, за да се смирим пред нашия Бог, и да просим от Него добър път за нас, за чадата ни, и за всич-
22 кия ни имот. [22] Защото ме беше срам да поискам от царя войници и конници, за да ни помогнат против неприятели по пътя; понеже бяхме говорили на царя казвайки: Ръката на нашия Бог е за добро над всички, които Го търсят, а силата Му и гневът Му са против всички, които Го
23 оставят. [23] Постихме, прочее, и молихме се на
24 нашия Бог за това, и Той ни послуша. [24] Тогава отделих дванадесет от главните свещеници - Саравия, Асавия, и с тях десет от братята им - [25] и претеглих им среброто, златото и вещите, 25
които царят, съветниците му и първенците му, и целият Израил, който се намираше там, бяха дали в принос за дома на нашия Бог; [26] претег- 26
лих, прочее, в ръката им шестстотин и петдесет таланти сребро, сто таланта сребърни вещи, сто таланта злато, [27] двадесет златни паници, хиля- 27
да драхми на тегло, и два съда от добра лъскава мед, скъпоценни като злато. [28] И рекох им: 28
Вие сте свети Господу, и вещите са свети; защото среброто и златото са доброволен принос на Господа Бога на бащите ви; [29] внимавайте, *про-* 29
чее, и пазете ги докле ги претеглите пред попървите от свещениците и левитите и началниците на Израилевите бащини *домове* в Ерусалим, в стаите на Господния дом. [30] И тъй, свещениците и левитите приеха среброто, злато- 30
то и вещите в размер на това тегло, за да ги донесат в Ерусалим в дома на нашия Бог. [31] Тога- 31
ва на дванадесетия ден от първия месец станахме от реката Аава, за да отидем в Ерусалим; и ръката на нашия Бог бе над нас за *добро*, та ни избави от неприятелска ръка и от причакващи по пътя. [32] И като стигнахме в Ерусалим, 32
седяхме там три дни. [33] А на четвъртия ден, в 33
дома на нашия Бог, среброто, златото и вещите се претеглиха в ръката на Меримота, син на свещеник Урия, с когото бе Елеазар Финеесовият син, и с тях левитите Иозавад, Исусовият син и Ноадия, Вануевият син, - [34] всичко *се пре-* 34
даде под брой и по тегло; и цялото тегло се записа в същото време. [35] Завърналите се от плен, 35
които бяха дошли от заточение, принесоха всеизгаряния на Израилевия Бог, дванадесет юнци за целия Израил, деветдесет и шест овена, седемдесет и седем агнета, и дванадесет козела в принос за грях, всички тия във всеизгаряния на Господа. [36] И предадоха царските поръчки 36
на царските сатрапи˚ и на областните управители отсам реката; и те помагаха на людете и на Божия дом.

9 [1] Като се свърши това, първенците дойдоха при мене и казаха: Израилевите люде, и свещениците и левитите, не са се отделили от людете на тия земи, колкото за техните мерзости, *мерзостите* на хананците, хетейците, ферезейците, евусейците, амонците, моавците, египтяните и аморейците; [2] защото са вземали от дъще- 2
рите им за себе си и за синовете си, тъй че светият род се е смесил с людете на тия земи; дори, ръката на първенците и на по-видните ли-

8.11 В изданието от 1940 г. Винаевите, печатна грешка. **36** Т.е. Главни управители.

ца е била първа в това престъпление. 3 И като
чух това нещо, раздрах дрехата си и мантията
си, скубах космите от главата си и от брадата
4 си, и седях смутен. 4 Тогава се събраха при мене
всички, които трепереха от думите на Израилевия Бог поради престъплението на ония, които са били в плена; и седях смутен до вечер-
5 ната жертва. 5 А във *време на* вечерната жертва
станах от унижението си, и с раздраната си дреха и мантия преклоних колене, и като прострях
6 ръцете си към Господа моя Бог, рекох: 6 Боже
мой, срамувам се и червя се да подигна лицето
си към Тебе, Боже мой; защото нашите беззакония превишиха главите ни, и престъпления-
7 та ни пораснаха до небесата. 7 От дните на бащите си до днес ние сме били много виновни;
и поради беззаконията си ние, царете ни и свещениците ни бяха предадени в ръката на другоземните царе, под нож, в плен, на разграбване,
8 и на посрамяване на лицата ни, както е днес, 8 И
сега за твърде малко време Господ нашият Бог показва милост към нас, за да се опази между нас остатък, и за да бъдем закрепени в Неговото свето място, за да може нашият Бог да просвещава очите ни и да ни даде малко отдих в
9 робството ни. 9 Защото сме роби; но и в робството ни нашият Бог не ни е оставил, а е благоволил да намерим милост пред персийските царе, та да ни съживи, за да издигнем дома на нашия Бог и да поправим развалините му, и да
10 ни даде ограда в Юда и в Ерусалим. 10 Но сега, Боже наш, какво да кажем след това? защо-
11 то оставихме заповедите, 11 които Си дал чрез слугите Си пророците, като си рекъл: Земята, в която влизате, за да я владеете, е земя осквернена от гнусотиите и от мерзостите на людете на тия земи, които са я напълнили от край до
12 край с нечистотиите си; 12 сега, прочее, не давайте дъщерите си на синовете им, и не вземайте техните дъщери за синовете си, и не съдействувайте никога за мира или благоденствието им; за да се укрепите, и да ядете благата на тая земя, и да я оставите в наследство на потомци-
13 те си за винаги. 13 А след всичко, което е дошло върху нас поради нашите лоши дела и поради голямото наше престъпление, тъй като Ти, Боже наш, си се въздържал да не ни накажеш според беззаконията ни, а си ни дал такова избав-
14 ление, 14 трябва ли ние да нарушим пак Твоите заповеди и да се сродяваме с людете *предадени* на тия мерзости? Ти не би ли се разгневил на нас докле ни довършиш, та да не остане ника-
15 къв остатък и никой оцелял? 15 Господи Боже Израилев, праведен си, защото ние сме остатък оцелели, както сме днес; ето, пред Тебе сме с престъплението си! защото поради него не можем да се изправим пред Тебе.

10 1 А като се молеше Ездра и се изповядваше с плач, паднал пред Божия дом, събра се при него от Израиля едно много голямо множество мъже, жени и деца; защото людете плачеха много горчиво. 2 Тогава Сехания, Ехииловият син, от 2
Еламовите потомци, проговори та рече на Ездра: Ние извършихме престъпление против своя Бог, като взехме чужденки от племената на земята; все пак, обаче, сега има надежда за Израиля относно това нещо. 3 Сега, прочее, нека 3
направим завет с нашия Бог да напуснем всички тия жени и родените от тях, съгласно съвета на господаря ми и на ония, които треперят от заповедта на нашия Бог; и нека се постъпи според закона. 4 Стани, защото това нещо на 4
тебе принадлежи; и ние сме с тебе; бъди храбър и действувай. 5 Тогава Ездра стана та закле 5
началниците на свещениците, на левитите и на целия Израил, че ще постъпят според това заявление. И те се заклеха. 6 Тогава Ездра стана 6
от пред Божия дом та отиде в стаята на Иоанана, Елиасивовия син; но когато стигна там, не яде хляб и не пи вода, защото тъжеше за престъплението на ония, които са били в плена.
7 Сетне прогласиха по Юда и Ерусалим между 7
всичките върнали се от плена да се съберат в Ерусалим, 8 и да бъде конфискуван целият имот 8
на всеки, който не би дошъл в три дни според решението на началниците и старейшините, и сам той да бъде отлъчен от обществото на ония, които са били в плен. 9 И така, в трите дни се 9
събраха всичките Юдови и Вениаминови мъже в Ерусалим. Беше деветият месец, на двадесетия ден от месеца; и всичките люде, седейки в двора пред Божия дом, трепереха поради това нещо и от поройния дъжд. 10 Тогава свеще- 10
ник Ездра стана та им рече: Вие сте извършили престъпление, като сте взели чужденки за жени та сте увеличили виновността на Израиля.
11 Сега, прочее, изповядайте се на Господа Бога 11
на бащите си и изпълнете волята Му, и отлъчете се от племената на тая земя и от чужденките жени. 12 Тогава цялото събрание отгова- 12
ряйки рече със силен глас: Както си казал, така подобава нам да направим. 13 Людете, обаче, 13
са много, и понеже времето е много дъждовито, не можем да стоим вън; при това, работата не е за един ден, нито за два, защото сме мнозина, които сме съгрешили в това нещо. 14 Затова, 14
нека се назначат нашите първенци *да надзиравт тая работа* за цялото общество, и в определени времена нека дохождат *пред тях* всички, които са взели за жени чужденки по наши-

те градове, и заедно с тях старейшините на всеки град, и съдиите му, догдето се отвърне от нас пламенният гняв на нашия Бог поради това нещо. 15 *И понеже* само Ионатан Асаиловият
15 син и Язия Текуевият син станаха да се противят, с Месулам и левитина Саватай, които ги
16 подкрепиха, 16 *затова* завърналите се от плена постъпиха така; и отделиха се към свещеник Ездра някои началници на бащини *домове*, според бащините си домове, всички по име; и те
17 седнаха на първия ден от десетия месец да изследват тая работа. 17 И до първия ден от първия месец свършиха с всичките мъже, които
18 бяха взели за жени чужденки. 18 Между потомците на свещениците се намериха такива, които бяха взели за жени чужденки: от синовете на Исуса Иоседековият син и братята му, Ма-
19 асия, Елиезер, Ярив и Годолия. 19 И дадоха ръцете си *в обещание*, че ще напуснат жените си; и като престъпници *принесоха* за престъпле-
20 нието си овен от стадото. 20 А от Емировите по-
21 томци, Ананий и Зевадия, 21 от Харимовите потомци, Маасия, Илия, Семаия, Ехиил и Озия.
22 22 От Пасхоровите потомци, Елиоинай, Маасия,
23 Исмаил, Натанаил, Иозавад и Еласа. 23 А от левитите: Иозавад, Семей, Келаия, (който е Ке-
24 лита), Петаия, Юда и Елиезер. 24 От певците, Елиасив; и от вратарите: Селум, Телем и Урий.
25 А от Израиля, от Фаросовите потомци: Ра- 25
мия, Езия, Мелхия, Миамин, Елеазар, Мелхия
и Ванаия. 26 От Еламовите потомци: Матания, 26
Захария, Ехиил, Авдий, Еримот и Илия. 27 От 27
Затуевите потомци: Елиоинай, Елиасив, Матания, Еримот, Завад и Азиза. 28 От Виваевите по- 28
томци: Иоанан, Анания, Завай и Атлай. 29 От 29
Ваниевите потомци: Месулам, Малух, Адаия,
Ясув, Сеал и Рамот. 30 От Фаат-моавовите по- 30
томци: Адна, Хелал, Ванаия, Маасия, Матания,
Веселеил, Вануй и Манасия. 31 От Харимовите 31
потомци: Елиезер, Есия, Мелхия, Семаия и Симеон. 32 Вениамин, Малух и Самария. 33 От Асу- 32, 33
мовите потомци: Матенай, Матата, Завад, Елифалет, Еремай, Манасия и Семей. 34 От Вание- 34
вите потомци: Маадай, Амрам и Уил. 35 Вана- 35
ия, Ведеия, Хелуй, 36 Вания, Меримот, Елиасив, 36
37 Матания, Матенай, Яасо, 38 Ваний, Вануй, Се- 37, 38
мей, 39 Селемия, Натан, Адаия, 40 Махнадевай, 39, 40
Сасай, Сарай, 41 Азареил, Селемия, Самария, 41
42 Селум, Амария и Иосиф. 43 От Невоевите по- 42, 43
томци: Еиил, Мататия, Завад, Зевина, Ядав, Иоил и Ванаия. 44 Всички тия бяха взели чужден- 44
ки за жени; и някои от жените бяха им родили чада.

Неемия

1 Историята на Неемия, Ахалиевия Син. В месец Хаслев, в двадесетата година,
2 когато бях в столицата Суса, [2] един от братята ми, Ананий, дойде от Юда, той и някои *други*: и попитах ги за избавените юдеи оцелели от плена, и за Ерусалим. [3] И те ми рекоха:
3 Останалите, които оцеляха от плена в тамошната област, са в голямо тегло и укор; и стената на Ерусалим е съборена, и портите му са изгорени с огън. [4] А когато чух тия думи, седнах та
4 плаках, и тъжах няколко дни; и постих и се
5 молих пред небесния Бог, казвайки: [5] Моля Ти се, Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже, Който пазиш завет и милост към тия, които
6 Те любят и изпълняват Твоите заповеди, [6] дано бъде сега ухото Ти внимателно, и очите Ти отворени, за да слушаш, молитвата на Твоя слуга, която принасям сега пред Тебе ден и нощ за Твоите слуги израилтяните, и като изповядвам греховете на израилтяните, с които сме Ти
7 съгрешили. И аз и бащиният ми дом сме съгрешили; [7] много се развратихме пред Тебе, и не
8 опазихме заповедите, повеленията и съдбите, които Ти даде на слугата Си Моисея. [8] Спомни си, моля Ти се, словото, което си заповядал
9 на слугата Си Моисея като си рекъл: Ако престъпите, Аз ще ви разпръсна между племената; [9] но ако се обърнете към Мене, и пазите заповедите Ми и ги вършите, то даже ако има от вас
10 изхвърлени до краищата на небесата, и от там ще ги събера, и ще ги доведа на мястото, което избрах за да настаня там името Си. [10] А тия
11 са Твои слуги и Твои люде, които си избавил с голямата Си сила и с мощната Си ръка. [11] Моля Ти се, Господи, да бъде ухото Ти внимателно към молитвата на слугата Ти, и към молитвите на слугите Ти, които обичат да се боят от името Ти; и направи да благоуспее, моля Ти се, слугата Ти днес, и дай му да намери милост пред тоя човек. (Защото аз бях виночерпец на царя).

2 [1] А в месец Нисан, в двадесетата година на цар Артаксеркса, като имаше вино пред него, аз взех виното та го дадох на царя. И като не бях изглеждал *по-напред* посърнал пред него,
2 [2] затова царят ми рече: Защо е посърнало лицето ти, като не си болен? това не е друго освен скръб на сърцето. Тогава се уплаших твърде
3 много. [3] И рекох на царя: Да живее царят до века! как да не е посърнало лицето ми, когато градът, мястото на гробищата на бащите ми, е запустял, и портите му изгорени с огън.
4 [4] Тогава царят ми каза: За какво правиш прошение? И помолих се на небесния Бог; [5] после
5 рекох на царя: Ако е угодно на царя, и ако слугата ти е придобил твоето благоволение, изпрати ме в Юда, в града на гробищата на бащите ми, за да го съградя. [6] Царят пак ми рече (ка-
6 то седеше при него и царицата): Колко време ще се продължи пътешествието ти? и кога ще се върнеш? И угодно биде на царя да ме изпрати, като му определих срок. [7] Рекох още на царя:
7 Ако е угодно на царя, нека ми се дадат писма до областните управители отвъд реката, за да ме препращат докле стигна в Юда, [8] и писмо до па-
8 зителя на царското бранище Асаф, за да ми даде дървета да направя греди за вратите на крепостта при дома, и за градската стена, и за къщата, в която ще се настаня. И царят ми разреши *всичко*, понеже добрата ръка на моя Бог
9 беше над мене. [9] И тъй, дойдох при областните управители отвъд реката та им дадох царските писма. (А царят бе пратил с мене военачалници и конници). [10] А когато аронецът Санавалат
10 и слугата Товия, амонецът, чуха това, оскърбиха се твърде много за дето е дошъл човек да се застъпи за доброто на израилтяните. [11] Така
11 дойдох в Ерусалим и седях там три дни. [12] То-
12 гава станах през нощта, аз и неколцина други с мене, без да явя някому що беше турил моят Бог в сърцето ми да направя за Ерусалим; и друг добитък нямаше с мене освен добитъкът, на който яздех. [13] Излязох нощем през портата
13 на долината та *дойдох* срещу извора на смока и до портата на бунището, та прегледах ерусалимските стени, как бяха съборени, и портите им изгорени с огън. [14] Сетне минах към порта-
14 та на извора и към царския водоем; но нямаше място от гдето да мине добитъкът, който бе
15 под мене. [15] Тогава възлязох нощем край потока та прегледах стената; после, като се обърнах, влязох през портата на долината та се върнах.
16 [16] А по-видните мъже не знаеха где ходих или
16 що сторих; и до тогава не бях явил това ни на юдеите, ни на свещениците, ни на благородните, ни на по-видните мъже, ни на другите, които вършеха работата. [17] Тогава им рекох: Вие
17 виждате бедствието, в което се намираме, как Ерусалим е опустошен и портите му са изгорени с огън; елате, да съградим стената на Ерусалим, за да не бъдем вече за укор. [18] И разправих
18 им как ръката на моя Бог беше добра над мене, още и за думите, които царят ми беше казал. И те рекоха: Да станем и да градим. Така засилиха
19 ръцете си за добрата *работа*. [19] А аронецът Са-

навалат и слугата Товия, амонецът и арабинът Гисам, когато чуха това, присмяха ни се, презряха ни и думаха: Що е това, което правите?
20 искате да се подигнете против царя ли? [20] А аз като им отговорих, рекох им: Небесният Бог, Той ще ни направи да благоуспеем; затова ние, слугите Му, ще станем и ще градим. Вие, обаче, нямате дял, нито право, нито спомен в Ерусалим.

3 [1] Тогава първосвещеник Елиасив и братята му свещениците станаха та съградиха овчата порта; те я осветиха и поставиха вратите й, дори до кулата Мея я осветиха, до кулата Ананеил. [2] И до него градяха ерихонските мъже. И до
2 тях градеше Закхур, Имриевият син. [3] А рибната порта съградиха Сенаевите синове, които, като положиха гредите й, поставиха и вратите
3 й, ключалките й и лостовете й. [4] До тях поправяше Меримот, син на Урия, Акосовият син. До него поправяше Месулам, син на Варахия, Месизавеиловият син. До него поправяше Садок,
4 Ваанаевият син. [5] И до него поправяха текойците; но големците им не се впрегнаха в делото на своя Господ. [6] И старата порта поправиха Иодай, Фасеевият син и Месулам, Весодиевият син, които, като положиха гредите й, поставиха и вратите й, ключалките й и лостове-
7 те й. [7] До тях гаваонецът Мелатия и меронотецът Ядон, мъже от Гаваон и от Масфа, поправяха до седалището на областния управител от-
8 сам реката. [8] До тях поправяше Озиил, Арахиевият син, един от златарите. До него поправяше Анания, един от аптекарите; и те укрепиха Ерусалим до широката стена. [9] До него
9 поправяше Рафаия, Оровият син, началник на по-
10 ловината от Ерусалимския окръг. [10] До тях поправяше, срещу къщата си, Едаия, Арумафовият син. До него поправяше Хатус, Асаваниевия
11 син. [11] А Мелхия, Харимовият син, и Асув, Фаат-моавовият син, поправяха друга част и
12 кулата на пещите. [12] И до тях поправяше, заедно с дъщерите си, Селум, Алоисовият син, началник на половината от Ерусалимския окръг.
13 [13] Портата на долината поправиха Анун и жителите на Заноя, които, като я съградиха, поставиха и вратите й, ключалките й и лостовете й; *поправиха* и хиляда лакти от стената до портата
14 на бунището. [14] А портата на бунището поправи Мелхия, Рихавовият син, началник на Ветакаремския окръг; и той, като я съгради, поста-
15 ви и вратите й, ключалките й и лостовете й. [15] А портата на извора поправи Селун, Холозеевият син, началник на Масафския окръг, който като я съгради и покри, постави и вратите й, ключалките й и лостовете й; *поправи* и стената на силоамския водоем при царската гради-
на, дори до стъпалата, които слизат от Давидовия град. [16] След него поправяше Неемия Азву- 16
ковият син, началник на половината от Ветсурския окръг, до мястото срещу Давидовите гробища, и до направения водоем, и до къща-
та на силните мъже. [17] След него поправяха ле- 17
витите, *начело* с Реума, Ваниевият син. До него поправяше Асавия, началник на половината от Кеилския окръг, за своя окръг. [18] След него по- 18
правяха братята им, *начело с* Вавая, Инададовият син, началник на *другата* половина от Кеилския окръг. [19] До него, Есер, Исусовият син, 19
началник на Масфа, поправяше друга част, срещу нагорнището към оръжейницата при ъгъла *на стената*. [20] След него Варух, Заваевият син, 20
поправяше ревностно друга част, от ъгъла до вратата на къщата на първосвещеник Елиасива. [21] След него, Меримот, син на Урия, Акосо- 21
вия син, поправяше друга част, от вратата на Елиасивовата къща до края на Елиасивовата къща. [22] След него поправяха свещениците, ко- 22
ито живееха в тая околност. [23] След тях попра- 23
вяха Вениамин и Асув срещу къщата си. След тях поправяше Азария, син на Маасия, Ананиевият син, при къщата си. [24] След него, Вануй, 24
Инададовият син, поправяше друга част, от къщата на Азария до къта, дори до ъгъла *на стената*. [25] Фалал Узаевият син *поправяше* срещу 25
ъгъла и кулата, която се издава от горната царска къща, която бе при двора на стражата; и след него *поправяше* Фадаия, Фаросовият син.
[26] (А нетинимите живееха в Офил до мястото 26
срещу портата на водата на изток, и до издадената кула). [27] След него текойците поправя- 27
ха друга част срещу голямата издадена кула и до стената на Офил. [28] Над конската порта по- 28
правяха свещениците, всеки срещу къщата си.
[29] След тях поправяше Садок, Емировият син, 29
срещу къщата си. След него поправяше вратарят на източната порта Семаия, Сеханиевият син. [30] След него, Анания, Селемиевият син и 30
Анун, шестият син на Салафа, поправяха друга част. След тях поправяше Месулам, Варахиевият син, срещу стаята си. [31] След него поправяше 31
Мелхия, син на златаря, до къщата на нетинимите и на търговците, срещу вратата на Мифкада и до нагорнището при ъгъла. [32] А между 32
нагорнището, при ъгъла и овчата порта, поправяха златарите и търговците.

4 [1] А Санавалат, когато чу, че ние сме гради-
ли стената, разгневи се, много възнегодува, и присмя се на юдеите. [2] И говори пред братята 2
си и пред самарийската войска, казвайки: Що правят тия окаяни юдеи? ще се закрепят ли? ще

жертвуват ли? ще свършат ли в един ден? ще съживят ли камъните от купищата пръст, като
3 са изгорели? [3] А амонецът Товия, който бе при него, рече: Даже това що градят, лисица ако се покачи *по него*, ще събори каменната им стена.
4 [4] Чуй, Боже наш, защото сме презрени, обърни укора им върху собствените им глави, и предай ги на разграбване в земя гдето ще са пленници.
5 [5] Не покривай беззаконието им, и грехът им да се не изличи пред Тебе; защото Те разгневиха пред градящите.
6 [6] Така съградихме стената; и стената се свърза цяла до половината *от височината* си; защото людете имаха присърце
7 работата. [7] Но когато Санавалат, Товия, арабите, амонците и азотците чуха, че поправянето на ерусалимските стени напредвало, и че проломите почнали да се затварят, разгневиха се
8 много; [8] и всичките заедно се сговориха да дойдат и да воюват против Ерусалим и да му напакостят.
9 [9] А ние се помолихме на своя Бог, и поставихме стражи *да пазят* против тях денем и
10 нощем, *понеже се бояхме* от тях. [10] Но Юда рече: Силата на бременосците вече ослабна, а пръстта е много; ние не можем да градим стената.
11 [11] А неприятелите ни рекоха: Няма да усетят, нито да видят докле дойдем всред тях, та ги избием и спрем работата.
12 [12] И като дойдоха юдеите, които живееха при тях, рекоха ни десет пъти: Към която страна и да се обърнете, от там
13 ще дойдат върху нас. [13] Затова поставих зад пониските места в стената, зад по-изложените места - поставих людете по семействата им с мечовете им, с копията им и с лъковете им.
14 [14] И като разгледах, станах та рекох на благородните, на по-първите човеци и на другите люде: Не се бойте от тях; помнете великия и страшния Господ, и бийте се за братята си, за синовете си и
15 дъщерите си, за жените си и за домовете си. [15] А когато неприятелите ни чуха, че *намерението им* било известно нам, и че Бог осуетил проекта им, ние всинца се върнахме на стената, всеки на работата си.
16 [16] И от това време нататък, половината от слугуващите ми бяха на работата, а половината от тях държаха копията, щитчетата, лъковете и броните; и началниците насърчаваха˚ целия Юдов дом.
17 [17] Всеки един от ония, които градяха стената, и които носеха товарите, и които товареха, работеше работата с едната си ръка, а с другата държеше оръжието;
18 [18] и всеки от зидарите имаше меча си опасан на кръста си и така градеше. А тоя, който
19 свиреше с тръбата беше до мене. [19] И рекох на благородните, на по-първите човеци и на другите люде: Работата е по-голяма и обширна, а
ние сме пръснати по стената далеч един от други; [20] затова, гдето чуете гласа на тръбата, там се 20
стичайте при нас; нашият Бог ще воюва за нас.
[21] Така карахме работата; половината от тях дър- 21
жаха копията от зазоряването до появяването
на звездите. [22] И в същото време казах на люде- 22
те: Всеки със слугата си нека нощува всред Ерусалим, за да ни бъдат стражи нощем, а да работят денем. [23] И тъй, нито аз, нито братята ми, 23
нито слугите ми, нито мъжете от стражата, които ме следваха, - никой от нас не съблича дрехите си; всеки *държеше* оръжието си *даже, когато отиваше* на водата *да се мие*.

5 [1] По това време се дигна голям вик от лю-
дете и от жените им против братята им юдеите. [2] Защото имаше едни, които казваха: Ние, 2
синовете ни и дъщерите ни сме мнозина; затова, нека ни се даде жито та да ядем и да живеем. [3] А и други имаше, които казваха: Ние зало- 3
жихме нивите си, лозята си и къщите си, за да
вземем жито, по причина на глада. [4] Имаше пък 4
още други, които казваха: Срещу нивите и срещу лозята си ние заехме пари за царските данъци. [5] Но пак нашите тела са като телата на бра- 5
тята ни, нашите чада като техните чада; и, ето,
ние ще трябва да даваме синовете си и дъщерите си на работа като роби, и някои от дъщерите ни са *вече* заведени в робство; нито е в силата ни да правим друго яче, защото други имат нивите и лозята ни. [6] И оскърбих се твърде мно- 6
го, като чух вика им и тия думи. [7] Тогава, като 7
размислих в себе си, изобличих благородните и по-първите човеци, като им рекох: Вие вземате лихва всеки от брата си. И свиках против тях голямо събрание, та им рекох: [8] Ние според 8
силата си изкупихме братята си юдеите, които бяха продадени на народите; а сами вие ще продадете ли братята си? трябва ли да се продадат нам? А те мълчаха и не намериха какво *да отговорят*. [9] Пак рекох: Не е добро това, което пра- 9
вите. Не трябва ли да ходите в страха на нашия Бог, за да не ни укоряват езичниците, нашите неприятели? [10] Също и аз - братята ми и слуги- 10
те ми - сме им заели пари и жито под лихва, но
нека оставим, моля, това лихвоимство. [11] Вър- 11
нете им, прочее, още днес, нивите им, лозята им, маслините им и къщите им, тоже стотната част от парите, от житото, от виното и от дървеното масло, които изисквате от тях. [12] Тогава 12
рекоха: Ще ги повърнем и нищо не ще искаме от тях; както казваш, така ще направим. Тогава повиках свещениците, *чрез които* ги заклех, че ще направят според това обещание. [13] Отър- 13
сих още и пазухата си, и рекох: Така да отър-

4.16 Еврейски: Бяха зад.

си Бог от къщата му и от труда му всеки, който
не би изпълнил това обещание; да! така да бъ-
де отърсен и изпразнен. И цялото събрание ре-
че: Амин! и прославиха Господа. И людете по-
14 стъпиха според това обещание. 14 А от времето,
когато бях назначен за областен управител над
тях в Юдовата земя, от двадесетата година до
тридесет и втората година на цар Артаксерк-
са, дванадесет години, аз и братята ми не сме
15 вземали заплатата° на областен управител. 15 А
по-раншните областни управители, които бяха
преди мене, бяха товар на людете, и, освен че-
тиридесет сикли сребро, вземаха от тях хляб и
вино; при това, и слугите им господаруваха над
людете. Но аз не правех така, понеже се боях
16 от Бога. 16 Още и залягах върху работата на тая
стена, и нива не купихме; и всичките ми слу-
17 ги бяха събрани там за тая работа. 17 При това,
на трапезата ми имаше сто и петдесет мъже от
юдеите и по-видните човеци, освен ония, кои-
18 то идеха при нас от околните нам народи. 18 А
това що се готвеше *за мене* всеки ден бе едно
говедо и шест отборни овци; и птици се готвеха
за мене, а веднъж в десет дни *имахме* изобилно
вино от всякакъв вид; а при всичко това аз не
поисках заплатата на областен управител, за-
щото робството тежеше силно върху тия люде.
19 19 Помни ме, Боже мой, за добро поради всичко,
което съм сторил за тия люде.

6 1 А Санавалат, Товия, арабинът Гисам, и
останалите от неприятелите ни, като чуха, че
съм бил заградил стената, и че не останало ве-
че пролом в нея, ако и да не бях поставил врати
2 на портите до онова време, 2 Санавалат и Ги-
сам пратиха до мене да кажат: Дойди, нека се
срещнем в *едно от* селата на Оновото поле. Но
3 те възнамеряваха да ми сторят зло. 3 И пратих
им човеци да кажат: Голяма работа върша, и не
мога да сляза; защо да се спира работата като
4 я оставя и сляза при вас? 4 И пращаха до мене
четири пъти по същия начин; но аз им отго-
5 варях все така. 5 Тогава за пети път Санавалат
прати слугата си до мене по същия начин с от-
6 ворено писмо в ръката му, 6 в което бе писано:
Слух се носи между народите, пък и Гисам каз-
ва, че ти и юдеите мислите да се подигнете, за
която причина ти и градиш стената; и, според
7 тия думи, ти искаш да им станеш цар. 7 Назна-
чил си още и пророци да разгласяват за тебе в
Ерусалим, като казват: Цар има в Юда. И сега
ще се извести на царя според тия думи. Дойди
8 сега, прочее, и нека се съветваме заедно. 8 Тога-
ва пратих до него *човеци* да кажат: Няма такова
нещо каквото ти казваш; но ти ги измислюваш
от себе си. 9 Защото те всички искаха да ни пла- 9
шат, казвайки: Ръцете им ще ослабнат от рабо-
тата, та няма да се свърши. А сега, *о Боже*, под-
крепи Ти ръцете ми. 10 Тогава аз отидох в къ- 10
щата на Семаия син на Делаия, Метавеиловия
син, който бе затворен; и той *ми* каза: Нека се
срещнем в Божия дом, всред храма, и нека за-
творим вратите на храма; защото тия идат да те
убият, да! тая нощ ще дойдат да те убият. 11 Но 11
аз казах: Човек като мене бива ли да бяга? и кой
човек като мене би влязъл в храма за да избави
живота си? Не ща да вляза. 12 И познах, че, ето, 12
Бог не бе го пратил; но той от себе си произнесе
това пророчество против мене, и Товия и Сана-
валат бяха го подкупили. 13 С тая цел бе подку- 13
пен, да се уплаша та да направя така, и да съгре-
ша, и те да имат причина, да злословят, за да ме
укорят. 14 Спомни си, Боже мой, за Товия и Са- 14
навалата според тия техни дела, още и за про-
рочицата Ноадия и за другите пророци, които
искаха да ме плашат. 15 Така се свърши стената 15
на двадесет и петия *ден* от *месец* Елул, за пет-
десет и два дни. 16 И когато чуха това всичките 16
ни неприятели, тогава всичките езичници око-
ло нас се уплашиха, и много се снишиха пред
своите очи, защото познаха, че това дело стана
от нашия Бог. 17 При това, в ония дни Юдови- 17
те благородни пращаха често писма до Товия,
и *писма* от Товия дохождаха до тях. 18 Защото в 18
Юда имаше мнозина, които се бяха заклели да
му бъдат *привързани*, понеже бе зет на Сехания
Араховия син, и син му Иоанан бе взел за жена
дъщерята на Месулама Варахиевия син. 19 Още 19
и приказваха пред мене за неговите благодея-
ния, а моите думи носеха нему. И Товия пра-
щаше писма, за да ме уплаши.

1 А като се съгради стената и поставих вра- **7**
тите, и определиха се вратарите, певците и ле-
витите, 2 предадох Ерусалим под грижата на 2
брата си Анания и на началника на крепостта
Анания; защото беше верен човек и боеше се
от Бога повече от мнозина. 3 И рекох им: Да се 3
не отварят ерусалимските порти преди да при-
пече слънцето; и вратите да *остават* заключе-
ни и залостени до тогаз, до когато не стоят
стражите да пазят при тях; и поставете стра-
жи из ерусалимските жители, всеки на стража-
та си, всеки срещу къщата си. 4 А градът бе ши- 4
рок и голям, и людете в него малцина, и нама-
ше къщи построени. 5 И моят Бог тури в сърце- 5
то ми да събера благородните, по-първите чо-
веци и людете, за да бъдат изброени по родо-
словие. И намерих книгата на родословието на
ония, които възлязоха най-напред, намерих и

5.14 Еврейски: Яли хляба,

писано в нея: [6] Ето човеците на *Вавилонската*
област, които възлязоха от плена на закаранite, които вавилонският цар Навуходоносор бе
преселил, и които се върнаха в Ерусалим и в
Юда, всеки в града си, [7] които дойдоха със Зоровавела, Исуса, Неемия, Азария, Раамия, Наамания, Мардохея, Валасана, Мисиерета, Вагуя, Наума и Ваана. Числото на мъжете от Израилевите люде *беше следното:* [8] Фаросови потомци, две хиляди и сто и седемдесет и двама
души. [9] Сефатиеви потомци, триста и седемдесет и двама души. [10] Арахови потомци, шестстотин и петдесет и двама души. [11] Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Иоавовите потомци, две хиляди и осемстотин и осемнадесет души.
[12] Еламови потомци, хиляда и двеста и петдесет
и четири души. [13] Затуеви потомци, осемстотин
и четиридесет и пет души. [14] Закхееви потомци, седемстотин и шестнадесет души. [15] Вануеви потомци, шестстотин и четиридесет и осем
души. [16] Виваеви потомци, шестстотин и двадесет и осем души. [17] Азгадови потомци, две хиляди и триста и двадесет и двама души. [18] Адоникамови потомци, шестстотин и шестдесет и
седем души. [19] Вагуеви потомци, две хиляди и
шестстотин и седем души. [20] Адинови потомци,
шестстотин и петдесет и пет души. [21] Атирови потомци, от Езекия, деветдесет и осем души.
[22] Асумови потомци, триста и двадесет и осем
души. [23] Висаеви потомци, триста и двадесет и
четири души. [24] Арифови потомци, сто и дванадесет души. [25] Гаваонски мъже, деветдесет и пет
души. [26] Витлеемски и нетофатски мъже, сто и
осемдесет и осем души. [27] Анатотски мъже, сто
и двадесет и осем души. [28] Вет-асмаветски мъже, четиридесет и двама души. [29] Мъже от Кириатиарим, от Хефира и от Вирот, седемстотин
и четиридесет и трима души. [30] Мъже от Рама и
от Гава, шестстотин и двадесет и един човека.
[31] Мъже от Михмас, сто и двадесет и двама души. [32] Мъже от Ветил и от Гай, сто и двадесет и
трима души. [33] Мъже от другия Нево, петдесет и
двама души. [34] Потомци на другия Елам, хиляда и двеста и петдесет и четири души. [35] Харимови потомци, триста и двадесет души. [36] Мъже от Ерихон, триста и четиридесет и пет души. [37] Мъже от Лод, от Адид и от Оно, седемстотин и двадесет и един човек. [38] Мъже от Сеная, три хиляди и деветстотин и тридесет души. [39] Свещениците: Едаеви потомци, от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и трима
души. [40] Емирови потомци, хиляда и петдесет
и двама души. [41] Пасхорови потомци, хиляда и
четиридесет и седем души. [42] Харимови потомци, хиляда и седемнадесет души. [43] Левитите:
Исусови потомци от Кадмиила, от Одавиевите
потомци, седемдесет и четири души. [44] Певците: Асофови потомци, сто и четиридесет и осем
души. [45] Вратарите: Селумови потомци, Атирови потомци, Талмонови потомци, Акувови
потомци, Атитаеви потомци, Соваеви потомци, сто и тридесет и осем души. [46] Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфови потомци, Тавaотови потомци, [47] Киросови потомци, Сиаеви
потомци, Фадонови потомци, [48] Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Салмаеви потомци,
[49] Ананови потомци, Гедилови потомци, Гаарови потомци, [50] Реаеви потомци, Расинови потомци, Некодаеви потомци, [51] Газамови потомци, Озаеви потомци, Фасееви потомци, [52] Висаеви потомци, Меунимови потомци, Нафусесимови потомци, [53] Ваквукови потомци, Акуфаеви потомци, Арурови потомци, [54] Васалотови потомци, Меидаеви потомци, Арсаеви потомци, [55] Варкосови потомци, Сисарови потомци, Тамаеви потомци, [56] Насиеви потомци и
Атифаеви потомци. [57] Потомци на Соломоновите слуги: Сотаиеви потомци, Соферетови потомци, Феридови потомци, [58] Яалаеви потомци, Дарконови потомци, Гедилови потомци,
[59] Сефатиеви потомци, Атилови потомци, Фохеретови потомци от Севаим, Амонови потомци. [60] Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста и деветдесет и двама души. [61] А ето ония, които възлязоха от Телмелах, Тел-ариса, Херув, Адон и Емир, но не
можеха да покажат бащините си домове, нито
рода си, дали бяха от Израиля: [62] Делаиеви потомци, Товиеви потомци, Некодаеви потомци,
шестстотин и четиридесет и двама души. [63] И от
свещениците: Аваиеви потомци, Акосови потомци, потомци на Варзелая, който взе жена от
дъщерите на галаадеца Варзелай и се нарече с
тяхното име; [64] те потърсиха регистъра си *между* преброените по родословие, но не се намери; затова, те бидоха извадени от свещенството като скверни. [65] И управителят им заповяда да не ядат от пресветите неща докле не настане свещеник с Урим и Тумим. [66] Всичките
купно събрани бяха четиридесет и две хиляди и
триста и шестдесет души, [67] освен слугите им и
слугините им, които бяха седем хиляди и триста тридесет и седем души. Те имаха и двеста
и четиридесет и пет певци и певици. [68] Конете
им бяха седемстотин и тридесет и шест; мъските им, двеста и четиридесет и пет; [69] камилите им, четиристотин и тридесет и пет; а ослите
им, шест хиляди и седемстотин и двадесет. [70] А
някои от началниците на бащините *домове* дадоха за делото: управителят внесе в съкровищ-

ницата хиляда драхми злато, петдесет легени
и петстотин и тридесет свещенически одежди.
71 [71] И някои от началниците на бащините *домове* внесоха в съкровищницата за делото двадесет хиляди драхми злато и две хиляди и две-
72 ста фунта сребро. [72] И внесеното от другите люде бе двадесет хиляди драхми злато, две хиляди фунта сребро, и шестдесет и седем свещени-
73 чески одежди. [73] Така свещениците, левитите, вратарите, певците, някои от людете, нетинимите и целият Израил се заселиха в градовете си; когато настъпи седмият месец, израилтяните бяха *вече* в градовете си.

8 [1] Тогава всичките люде се събраха като един човек на площада, който бе пред портата на водата; и рекоха на книжника Ездра да донесе книгата на Моисеевия закон, който Господ бе
2 заповядал на Израиля. [2] И тъй, на първия ден, от седмия месец, свещеник Ездра донесе закона пред събранието от мъже и жени и от всич-
3 ки, които, слушайки, можеха да разбират. [3] И на площада, който бе пред портата на водата, той чете от него, от зори до пладне, пред мъжете и жените и ония, които можеха да разбират; и вниманието˚ на всичките люде беше
4 в книгата на закона. [4] А книжникът Ездра стоеше на висока дървена платформа, която бяха направили за тая цел; и при него стояха Мататия, Сема, Анаия, Урия, Хелкия и Маасия отдясно му; а отляво му, Федаия, Мисаил, Мел-
5 хия, Асум, Асвадана, Захария и Месулам. [5] И Ездра разгъна книгата пред всичките люде (защото бе над всичките люде); и когато я разгъ-
6 на, всичките люде станаха прави. [6] И Ездра благослови Господа великия Бог; и всичките люде отговориха: Амин, амин! като издигнаха ръцете си; и наведоха се та се поклониха Госпо-
7 ду с лицата си до земята. [7] А Исус, Ваний, Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Келита, Азария, Иозавад, Анан, Фелаия и левитите тълкуваха закона на людете, като *стояха*
8 людете на местата си. [8] Четоха ясно от книгата на Божия закон, и дадоха значението като им
9 тълкуваха прочетеното. [9] И Неемия, който бе управител, и свещеник Ездра, книжникът, и левитите, които тълкуваха на людете, рекоха на всичките люде: Тоя ден е свет на Господа вашия Бог; не тъжете, нито плачете; (защото всичките люде плачеха като чуха думите на закона).
10 [10] Тогава им рече: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко и пратете дялове на тия, които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото да се радвате, в Господа,
11 е вашата сила. [11] И левитите усмириха всички-
те люде, като казваха: Мълчете, защото денят е свет; и не тъжете. [12] И така, всичките отидоха да 12
ядат и да пият, да изпратят дялове, и да направят голямо увеселение, защото бяха разбрали думите, които им се известиха. [13] И на втория 13
ден началниците на бащините *домове* на всичките люде, и свещениците и левитите, се събраха при книжника Ездра, за да се поучат с думите на закона. [14] И намериха писано в зако- 14
на, че Господ бе заповядал чрез Моисея на израилтяните да живеят в колиби в празника на седмия месец, [15] и да обнародват и прогласяват 15
това във всичките си градове, па и в Ерусалим, казвайки: Излезте в гората та донесете маслинени клони, клони от дива маслина, мирсинени клони, палмови клони, и клони от гъстолистни дървета, за да направите колиби според предписаното. [16] И тъй, людете излязоха та донесо- 16
ха *клони*, и направиха се колиби, всеки по покрива на къщата си, в дворовете си, в дворовете на Божия дом, на площада при портата на водата и на площада при Ефремовата порта. [17] Ця- 17
лото събрание от ония, които бяха се върнали от плена, направиха колиби и седнаха в колибите; защото от времето на Исуса, Навиевия син, до оня ден израилтяните не бяха правили така. И стана много голямо веселие. [18] При то- 18
ва, всеки ден, от първия ден до последния ден, четеше се от книгата на Божия закон. И пазеха празника седем дни; а на осмия ден имаше тържествено събрание според наредбата.

9 [1] След това, на двадесет и четвъртия ден от същия месец, когато израилтяните бяха събрани с пост, *облечени* с вретища, и с пръст на себе
си, [2] Израилевият род отдели себе си от всички- 2
те чужденци; и застанаха та изповядаха своите грехове и беззаконията на бащите си. [3] През 3
една четвърт от деня те ставаха на мястото си та четяха от книгата на закона на Господа своя Бог, и през *друга* четвърт се изповядваха и кла-
няха се на Господа своя Бог. [4] Тогава някои 4
от левитите, - Исус, Ваний, Кадмиил, Севания, Вуний, Серевия, Ваний и Хананий, - застанаха на платформата та извикаха със силен глас към Господа своя Бог. [5] После левитите Исус, Кад- 5
миил, Ваний, Асавния, Серевия, Одия, Севания и Петаия рекоха: Станете та благославяйте Господа вашия Бог от века и до века; и да благославят, *Боже*, Твоето славно име, което е възвишено по-горе от всяко благословение и хвала.
[6] Ти си Господ, само Ти; Ти си направил небе- 6
то, небето на небесата, и цялото им множество, земята и всичко що е на нея, моретата и всичко що е в тях, и Ти оживотворяваш всичко то-

8.3 Еврейски: Ушите.

7 ва; и на Тебе се кланят небесните войнства. 7 Ти
си Господ Бог, Който си избрал Аврама, извел
си го от Ур халдейски, и си му дал име Авраам;
8 8 и като си намерил сърцето му вярно пред Те-
бе, направил си с него завет, че ще дадеш земя-
та на ханаанците, хетейците, аморейците, фе-
резейците, евусейците и гергесейците, - че ще
я дадеш на потомството му; и изпълнил си ду-
9 мите Си, защото си праведен. 9 И Ти видя тег-
лото на бащите ни в Египет, и чу вика им при
10 Червеното море. 10 Ти показа знамения и чуде-
са над Фараона, над всичките му слуги, и над
всичките люде на земята му, понеже Ти позна,
че гордо постъпваха против тях; и Ти си при-
11 доби име, както е *известно* днес. 11 Ти и разде-
ли морето пред тях, та преминаха по сухо всред
морето; а гонителите им Ти хвърли в дълбочи-
12 ните, като камък в силните води. 12 При това де-
нем Ти ги води с облачен стълб, а нощем с ог-
нен стълб, за да им светиш по пътя, през който
13 трябваше да минат. 13 Тоже Ти слезе на Синай-
ската планина та говори с тях от небето, и им
даде справедливи съдби и закони на истината,
14 и добри повеления и заповеди; 14 и им направи
позната светата Своя събота, и им даде запове-
ди, повеления и закони чрез слугата Си Мои-
15 сея. 15 Ти им даде и хляб от небето, когато бяха
гладни, и им извади вода из скала, когато бяха
жадни; и заповяда им да влязат, за да завладе-
ят земята, за която беше се клел, че ще им я да-
16 деш. 16 Но те и бащите ни се възгордяха, зако-
равиха врата си и не послушаха Твоите запове-
17 ди; 17 те отказаха да послушат, и не си спомниха
чудесата, които Ти извърши за тях; но закора-
виха врата си, и в бунта си определиха начал-
ник, за да се върнат в робството си. Но поне-
же си Бог, Който обичаш да прощаваш, мило-
стив и жалостив, дълготърпелив и многомило-
18 стив, Ти не ги остави. 18 Даже, когато си напра-
виха леяно теле и рекоха: Ето твоят Бог, кой-
то те изведе из Египет, и извършиха предизви-
19 кателства, 19 Ти пак в голямото Си милосърдие
не ги остави в пустинята; облачният стълб не
престана да бъде над тях денем, за да ги води
из пътя, нито огненият стълб нощем, за да им
свети по пътя, през който трябваше да минат.
20 20 И Ти им даде благия Си Дух, за да ги вразу-
мява и не отне манната Си от устата им, и даде
21 им вода, когато бяха жадни. 21 Даже Ти ги хра-
ни четиридесет години в пустинята, та нищо не
им липсваше; дрехите им не овехтяха и нозете
22 им не отекоха. 22 При това, Ти им даде царства
и племена, които им раздели за дялове; и та-
ка завладяха земята на Сиона, и земята на есе-
вонския цар, и земята на васанския цар Ог. 23 И 23
Ти умножи чадата им като небесните звезди, и
заведе ги в земята, за която беше казал на ба-
щите им да влязат *в нея*, за да я завладеят. 24 И 24
тъй, чадата *им* влязоха та завладяха земята; и
Ти покори пред тях жителите на земята, хана-
анците, и предаде ги в ръцете им с царете им и
племената на земята, за да им сторят по волята
си. 25 И те превзеха укрепени градове и плодо- 25
вита земя; и притежаваха къщи пълни с всякак-
ви блага, изкопани кладенци, лозя, маслини, и
множество плодовити дървета; така те ядоха и
се наситиха, затлъстяха, и се насладиха с Тво-
ята голяма благост. 26 Но те не се покоряваха, 26
подигаха се против Тебе, захвърляха Твоя за-
кон зад гърбовете си, и избиваха Твоите проро-
ци, които заявяваха против тях, за да ги обър-
нат към Тебе, и извършиха големи предизви-
кателства. 27 Затова, Ти ги предаваше в ръката 27
на притеснителите им, които ги притесняваха;
а във време на притеснението им, като викаха
към Тебе, Ти слушаше от небето, и според го-
лямото Си милосърдие им даваше избавители,
които ги избавяха от ръката на притеснители-
те им. 28 Но като се успокояваха, те пак вършеха 28
зло пред Тебе; затова Ти ги оставяше в ръката
на неприятелите им, които и ги завладяваха; но
пак, когато се обръщаха та викаха към Тебе, Ти
ги слушаше от небето, и много пъти ги избавя-
ше според милосърдието Си. 29 Ти и заявяваше 29
против тях, за да ги обърнеш към закона Си; но
те се гордееха и не слушаха Твоите заповеди,
но съгрешаваха против съдбите Ти (чрез кои-
то, ако ги изпълнява човек, ще живее), и обръ-
щаха˚ към *Тебе* гърба си, и закоравяваха вра-
та си та не слушаха. 30 Въпреки това, Ти мно- 30
го години ги търпеше и заявяваше против тях
чрез Духа Си посредством пророците Си, но те
не внимаваха; затова Ти ги предаде в ръката
на племената на земите. 31 Обаче, поради голя- 31
мото Твое милосърдие не ги довърши, нито ги
остави; защото си Бог щедър и милостив. 32 Се- 32
га, прочее, Боже наш, велики, мощни и страш-
ни Боже, Който пазиш завет и милост, да се не
счита за малко пред Тебе цялото злострадание,
което е постигнало нас, царете ни, първенците
ни, свещениците ни, пророците ни, бащите ни и
всичките Твои люде от времето на асирийските
царе до днес. 33 Наистина Ти си справедлив във 33
всичко, което ни е сполетяло; защото Ти си дей-
ствувал вярно, а ние сме постъпвали нечестиво.
34 Още царете ни, първенците ни, свещениците 34
ни и бащите ни не са опазили закона Ти, и не
са внимавали в Твоите заповеди и заявления, с

9.29 Еврейски: Втвърдяваха плешката си.

35 които си заявявал против тях. 35 Защото те *през*
време на царството си, и при голямата благост,
която Ти им показа, и в широката и плодови-
та земя, която Ти постави пред тях, не Ти слу-
жиха, нито се обърнаха от нечестивите си дела.
36 36 Ето, роби сме днес; и в земята, която Ти даде
на бащите ни, за да ядат плода й и благото й,
37 ето, роби сме в нея. 37 Тя дава голямо изобилие
на царете, които Ти си поставил над нас, пора-
ди греховете ни; и властвуват над телата ни и
над добитъка ни според волята си; а ние сме в
38 голямо притеснение. 38 Поради всичко това ние
правим верен завет и го написваме; и първен-
ците ни, свещениците ни го подпечатват.

10 1 А ония, които подпечатаха, бяха: управи-
2 телят Неемия, Ахалиевият син и Седекия, 2 Се-
3 раия, Азария, Еремия, 3 Пасхор, Амария, Мел-
4, 5 хия, 4 Хатус, Севания, Малух, 5 Харим, Мери-
6, 7 мот, Авдия, 6 Даниил, Ганатон, Варух, 7 Месу-
8 лам, Авия, Миамин, 8 Маазия, Велгай и Сема-
9 ия; те бяха свещеници. 9 Левити: Исус, Азани-
евият син, Вануй от Инададовите потомци и
10 Кадмиил; 10 и братята им Севания, Одия, Ке-
11 лита, Фелаия, Анан, 11 Михей, Реов, Асавия,
12, 13 12 Закхур, Серевия, Севания, 13 Одия, Ваний и
14 Венину. 14 Началници на людете: Фарос, Фаат-
15 моав, Елам, Зату, Ваний, 15 Вуний, Азгад, Ви-
16, 17 вай, 16 Адония, Вагуй, Адин, 17 Атир, Езекия,
18, 19 Азур, 18 Одия, Асум, Висай, 19 Ариф, Анатот,
20, 21 Невай, 20 Магфиас, Месулам, Изир, 21 Месиза-
22 веил, Садок, Ядуа, 22 Фелатия, Анан, Анаия,
23, 24 23 Осия, Анания, Асув, 24 Алоис, Филея, Совив,
25, 26 25 Реум, Асавна, Маасия, 26 Ахия, Анан, Ганан,
27, 28 27 Малух, Харим и Ваана. 28 А останалите от лю-
дете, свещениците, левитите, вратарите, певци-
те, нетинимите и всички, които бяха се отде-
лили от племената на земите *и се прилепили*
към Божия закон, жените им, синовете им и дъ-
щерите им, всеки, който знаеше и разбираше,
29 29 присъединиха се към братята си, големците
си, и постъпиха в заклинание и клетва да хо-
дят по Божия закон, който бе даден чрез Божия
слуга Моисея, и да пазят и вършат всичките за-
поведи на Иеова нашия Господ, съдбите Му и
30 повеленията Му; 30 и да не даваме дъщерите си
на племената на земята, и да не вземаме техни-
31 те дъщери за синовете си; 31 и ако племената от
земята донесат стоки или каква да било храна
за продан в съботен ден, да не купуваме от тях
в събота или в свет ден; и да се отказваме от
обработването на земята всяка седма година
32 и от изискването на всеки дълг. 32 Наредихме
си още да се задължим да даваме всяка годи-
на по една трета от сикъла за службата на до-
33 ма на нашия Бог, 33 за присъствените хлябове,
за постоянния хлебен принос, за постоянното
всеизгаряне, в съботите и на новолунията и на
празниците, и за светите неща, за приносите за
грях в умилостивение за Израиля, и за всичката
работа на дома на нашия Бог. 34 И ние - свеще- 34
ниците, левитите и людете - хвърлихме жребие
помежду си за приноса на дървата, за да ги до-
карват в дома на нашия Бог, според бащините
ни домове, в определени времена всяка година,
за да горят върху олтара на Господа нашия Бог
според предписаното в закона; 35 и всяка годи- 35
на да донасяме в Господния дом първите пло-
дове от земята си и първите плодове от рожба-
та на всяко дърво; 36 и да довеждаме в дома на 36
нашия Бог, на свещениците, които служат в до-
ма на нашия Бог, първородните от синовете си
и от добитъка си, според предписаното в зако-
на, и първородните от говедата си и от стадата
си; 37 и да донасяме на свещениците, в стаите на 37
дома на нашия Бог първите плодове от наше-
то тесто, и приносите си, и плодовете от всяка-
кво дърво, тоже и виното и дървеното масло;
и *да внасяме* на левитите десетъците от земята
си, и левитите да вземат десетъците по всички-
те градове, където обработваме земята. 38 И *ня-* 38
кой свещеник, Ааронов потомец, да бъде с ле-
витите когато вземат десетъците; и левитите да
донасят десетъка от десетъците в дома на на-
шия Бог, в стаите на съкровищницата. 39 Защо- 39
то израилтяните и левийците трябва да донасят
приносите от житото, от виното и от дървено-
то масло в стаите, където са съдовете на свети-
лището, и служащите свещеници, вратарите и
певците. И няма да оставим дома на нашия Бог.

11 1 И първенците на людете се заселиха в Ерусалим; а останалите от людете хвърлиха жребие, за да доведат един от десет души да се засели в Ерусалим, в светия град, а деветте части *от населението* в *другите* градове. 2 И лю- 2
дете благословиха всички ония човеци, които
доброволно предложиха себе си да се заселят
в Ерусалим. 3 А ето главните *мъже* от облас- 3
та, които се заселиха в Ерусалим; (а в Юдовите
градове се заселиха, всеки в притежанието си
в градовете им, Израил, свещениците, левити-
те, нетинимите и потомците на Соломоновите
слуги); 4 в Ерусалим се заселиха някои от юдей- 4
ците и от вениаминците. От юдейците: Атаия
син на Озия, син на Амария, син на Сафатия,
син на Маалалеила, от Фаресовите потомци; 5 и 5
Маасия син на Варуха, син на Холозея, син на
Азаия, син на Адаия, син на Иоярива, син на
Захария, син на Силония. 6 Всичките Фаресо- 6
ви потомци, които се заселиха в Ерусалим, бя-
ха четиристотин и шестдесет и осем храбри мъ-

7 же. 7 А вениаминците бяха следните: Салу син
на Месулама, син на Иоада, син на Федаия, син
на Колаия, син на Маасия, син на Итиила, син
8 на Исаия; 8 и с тях Гавай и Салай; деветстотин и
9 двадесет и осем души. 9 Иоил, Зехриевият син,
беше надзирател над тях, а Юда Сенуиният син,
10 беше втори над града. 10 От свещениците: Еда-
11 ия, Иояривовият син, Яхин, 11 Сераия син на
Хелкия, син на Месулама, син на Садока, син
на Мераиота, син на управителя на Божия дом
12 Ахитов; 12 и братята им, които вършеха работа-
та на дома; осемстотин и двадесет и двама ду-
ши; и Адаия син на Ероама, син на Фелалия,
син на Амсия, син на Захария, син на Пасхо-
13 ра, син на Мелхия; 13 и братята му, началници
на бащини *домове*; двеста и четиридесет и два-
ма души; и Амасай син на Азареила, син на Аа-
14 зая, син на Месилемота, син на Емира; 14 и бра-
тята им, силни и храбри мъже, сто и двадесет и
осем души; а Завдиил, син на Гедолим, бе над-
15 зирател над тях. 15 А от левитите: Семаия син
на Асува, син на Азрикама, син на Асавия, син
16 на Вуний; 16 и Саветай и Иозавад, от левитските
началници, бяха над външните работи на Бо-
17 жия дом. 17 И Матания син на Михея, син на
Завдия, син на Асафа, който ръководеше сла-
вословието при молитвата, и Ваквукия, който
беше вторият между братята си; и Авда, син на
18 Самуя, син на Галала, син на Едутуна. 18 Всич-
ките левити в светия град бяха двеста и осем-
19 десет и четири души. 19 А вратарите: Акув, Тал-
мон и братята им, които пазеха портите, бяха
20 сто и седемдесет и двама души. 20 А останалите
от Израиля, свещениците и левитите, бяха по
всичките Юдови градове, всеки в наследството
21 си. 21 А нетинимите се заселиха в Офил; а Сиха
22 и Гесфа бяха над нетинимите. 22 А надзирате-
лят на левитите в Ерусалим бе Озий син на Ва-
ния, син на Асавия, син на Матания, син на Ми-
хея, от Асафовите потомци, певците, над рабо-
23 тата на Божия дом. 23 Защото имаше царска за-
повед за тях, и определен дял за певците според
24 нуждата на всеки ден. 24 А Петаия, син на Ме-
сизавеила, от потомците на Юдовия син Зара,
беше помощник на царя във всичко що се каса-
25 еше до людете. 25 А колкото за селата с нивите
им, някои от юдейците се заселиха в Кириат-
арва и селата й, в Девон и селата му, и в Кавсе-
26 ил и селата му, 26 и в Иисуя, Молада, Вет-фелет,
27, 28 27 Асар-суал, Вирсавее и селата му, 28 в Сиклаг,
29 Мекона и селата му, 29 в Ен-римон, Сарая, Яр-
30 мут, 30 Заноя, Одолам и селата им, в Лахис и по-
летата му, и в Азика и селата му. Така се засели-
31 ха от Вирсавее до Еномовата долина. 31 А вени-
аминците *се заселиха* от Гава *нататък*, в Мих-
мас, Гаия, Ветил и селата му, 32 в Анатон, Ноб, 32
Анания, 33 Асора, Рама, Гетаим, 34 Адид, Сево- 33, 34
им, Невалат, 35 Лод, Оно и в долината на дър- 35
воделците. 36 А някои отреди от левитите *се за-* 36
селиха в Юда и във Вениамин.

1 А ето свещениците на левитите, които въз- **12**
лязоха със Зоровавела Салатииловия син и с
Исуса: Сараия, Еремия, Ездра, 2 Амария, Ма- 2
лух, Хатус, 3 Сехания, Реум, Меримот, 4 Идо, 3, 4
Ганатон, Авия, 5 Миамин, Маадия, Велга, 6 Се- 5, 6
маия, Иоярив, Едаия, 7 Салу, Амок, Хелкия и 7
Едаия. Тия бяха началниците на свещениците
и на братята им в дните на Исуса. 8 А левити- 8
те: Исус, Вануй, Кадмиил, Серевия, Юда и Ма-
тания, който, заедно с братята си, бе над пе-
нето. 9 А Ваквукия и Уний, братята им, бяха 9
срещу тях в стражите. 10 И Исус роди Иоаки- 10
ма, а Иоаким роди Елиасива, а Елиасив роди
Иодая, 11 а Иодай роди Ионатана, а Ионатан 11
роди Ядуя. 12 А в дните на Иоакима свещени- 12
ци, *които бяха и* началници на бащини *домо-*
ве, бяха: *началник на бащиния дом* на Сераия,
Мераия; на Еремия, Анания; 13 на Ездра, Месу- 13
лам; на Амария, Иоанан; 14 на Мелиху, Иона- 14
тан; на Севания, Иосиф; 15 на Харима, Адна; на 15
Мераиота, Хелкай; 16 на Идо, Захария; на Гана- 16
тона, Месулам; 17 на Авия, Зехрий; на Миниа- 17
мина, от Моадия, Фелтай; 18 на Велга, Самуа; 18
на Семаия, Ионатан; 19 на Иоярива, Матенай; 19
на Едаия, Озий; 20 на Салая, Калай; на Амока, 20
Евер; 21 на Хелкия, Асавия; и на Едаия, Ната- 21
наил. 22 В дните на Елиасива, Иодая, Иоанана и 22
Ядуа левитите бяха записани за началници на
бащини *домове*; също и свещениците през ца-
руването на персиеца Дарий. 23 Левийците, *ко-* 23
ито бяха началници на бащини *домове*, бяха за-
писани в Книгата на летописите, дори до дните
на Иоанана Елиасивовия син. 24 А началниците 24
на левитите бяха: Асавия, Серевия и Исус Кад-
мииловият син, с братята им срещу тях, *назна-*
чени да хвалят и песнословят според заповед-
та на Божия човек Давида, *ответно* едни срещу
други°. 25 Матания, Ваквукия, Авдия, Месулам, 25
Талмон и Акув бяха вратари, и пазеха стражата
на влагалищата при портите. 26 Тия бяха в дни- 26
те на Иоакима син на Исуса, син на Иоседека,
и в дните на областния управител Неемия, и на
свещеник Ездра книжникът. 27 И при посвеща- 27
ването на ерусалимската стена потърсиха ле-
витите по всичките им места, за да ги доведат
в Ерусалим да празнуват посвещението с весе-
лие, със славословия и песни, с кимвали, псал-
тири и арфи. 28 И тъй, дружните певци се събра- 28

12.24 Еврейски: Стража срещу стража.

ха, както от ерусалимската околност, така и от
29 нетофатските села. [29] от Вет-галгал, и от села-
та на Гава и на Азмавет; защото певците си бя-
30 ха съградили села около Ерусалим. [30] И свеще-
ниците и левитите, като очистиха себе си, очи-
31 стиха и людете, портите и стената. [31] Тогава из-
качих Юдовите началници на стената, и опре-
делих две големи *отделения* хвалители; *едно-
то* отиваше в шествие на дясно върху стената
32 към портата на бунището; [32] и подир тях вър-
вяха Осаия, и половината от Юдовите първен-
33, 34 ци [33] и Азария, Ездра, Меулам, [34] Юда, Вениа-
35 мин, Семаия и Еремия, [35] и някои от синовете
на свещениците с тръби: Захария син на Иона-
тана, син на Семаия, син на Матания, син на
36 Михея, син на Закхура, син на Асафа, [36] и бра-
тята му: Семаия, Азареил Милалай, Гилалай,
Маай, Натанаил, Юда и Ананий, с музикалните
инструменти на Божия човек Давида; и книж-
37 ника Ездра им беше на чело; [37] и при портата
на извора те се изкачиха направо пред себе си
по стъпалата на Давидовия град, гдето стена-
та се възвишава над Давидовата къща, дори до
38 портата на водата към изток. [38] А другото от-
деление хвалители вървеше в противоположна
посока, и аз подир тях, тоже и половината от
людете, по стената, край кулата на пещите и по
39 широката стена, [39] и над Ефремовата порта, и
над старата порта, и над рибната порта, и край
кулата Ананеил, и край кулата Мея, до овчата
порта, докле застанаха в портата на стражата.
40 [40] Така двете отделения хвалители застанаха в
Божия дом, и аз, и половината от видните мъ-
41 же с мене, [41] и свещениците Елиаким, Маасия,
Миниамин, Михей, Елиоинай, Захария и Ана-
42 ния, с тръби, [42] както и Маасия, Семаия, Еле-
азар, Озий, Иоанан, Малхия, Елам и Езер. И
певците запяха със силен глас, с Езраия за во-
43 дител. [43] И в същия ден принесоха големи жерт-
ви и се развеселиха, защото Бог ги развесели
премного; още жените и децата се развеселиха;
тъй че увеселението на Ерусалим се разчу нада-
44 леч. [44] Тоже в същия ден се определиха човеци
над стаите за влагалищата, за приносите, за пър-
вите плодове, и за десетъците, за да събират в
тях от полетата на градовете дяловете узаконе-
ни за свещениците и левитите; защото Юда се
радваше поради свещениците и левитите, кои-
45 то служеха. [45] Защото те и певците и вратарите
пазеха заръчаното от Бога си, и заръчаното за
очищението, според заповедта на Давида и си-
46 на му Соломона. [46] Защото отдавна, в дните на
Давида и на Асафа, *имаше* главни певци и пее-
47 ния за хвала и благодарение Богу. [47] И в дните
на Зоровавела и в дните на Неемия, целият Из-
раил даваха определените за всеки ден дялове
на певците и на вратарите; те посвещаваха *да-
ровете си* на левитите, а левитите посвещаваха
на Аароновите потомци.

13 [1] В същия ден, като четяха Моисеевата кни-
га и людете слушаха, намери се писано в нея,
че амонците и моавците не трябваше никога
да влизат в Божието общество, [2] защото не по- 2
срещнаха израилтяните с хляб и вода, а наеха
против тях Валаама, за да ги прокълне; обаче
нашият Бог обърна проклятията в благослове-
ние. [3] И като чуха закона, отлъчиха от Израи- 3
ля всичките *чужденци* смесени *с него*. [4] А въпре- 4
ки това, свещеник Елиасив, който надзираваше
стаите на дома на нашия Бог, като беше сродник на Товия, [5] приготви за него голяма стая, 5
гдето по-напред туряха хлебните приноси, ли-
вана, вещите и десетъците от житото, от вино-
то и от дървеното масло, които бяха определе-
ни за левитите, за певците и за вратарите, също
и приносите за свещениците. [6] Но когато ста- 6
вало всичко това, аз не бях в Ерусалим; защо-
то в тридесет и втората година на вавилонския
цар Артаксеркс, отидох при царя. И подир из-
вестно време, като изпросих позволение от ца-
ря, [7] *пак* дойдох в Ерусалим, и научих се за зло- 7
то, което Елиасив беше сторил относно Товия
като приготвил за него стая в дворовете на Бо-
жия дом. [8] И стана ми много мъчно; за това, из- 8
хвърлих вън от стаята всичката покъщнина на
Товия. [9] Тогава заповядах, та очистиха стаите, 9
и пак внесох там вещите на Божия дом, хлеб-
ните приноси и ливана. [10] После забелязах, че 10
дяловете на левитите не били им давани, така
щото левитите и певците, които вършеха ра-
ботата *на служенето*, бяха побягнали всеки в се-
лото си. [11] Тогава изобличих по-главните мъ- 11
же, като рекох: Защо е оставен Божият дом? И
събрах *побягналите служители* та ги поставих
на мястото им. [12] Тогава целият Юда донесе във 12
влагалищата десетъка от житото, от виното и
от дървеното масло. [13] И поставих за пазители 13
на влагалищата свещеник Селемия и секрета-
ря Садок и от левитите Федаия, и при тях Ана-
на син на Закхура, син на Матания, защото се
считаха за верни; и работата им бе да разда-
ват на братята си. [14] Помни ме, Боже мой, за 14
това, и не заличавай добрините, които сторих
за дома на моя Бог и за наредбите Му. [15] През 15
ония дни видях неколцина в Юда, че в събота
тъпчеха грозде в лина, внасяха снопи и това-
реха на осли вино, грозде, смокини и всякакви
товари, които докарваха в Ерусалим в съботен
ден; и аз заявих *против тях*, когато *така* про-
даваха храна. [16] Също и тиряните, които живе- 16

еха в *града*, донасяха риби и всякакви стоки та
продаваха в събота на юдейците и в Ерусалим.
17 [17] Тогава изобличих Юдовите благородни, като
им рекох: Какво е това зло, което правите, ка-
18 то осквернявате съботния ден? [18] Не постъпиха
ли така бащите ви, така щото нашият Бог до-
кара всичко това зло на нас и на тоя град? А
пък вие умножавате гняв върху Израиля като
19 осквернявате съботата. [19] Затова, когато почна
да мръкнува в ерусалимските порти преди съ-
ботата, заповядах да се затворят вратите, и за-
повядах да се не отварят до подир съботата; и
поставих на портите неколцина от моите слу-
ги, за да не се внася никакъв товар в съботен
20 ден. [20] Тогава един-два пъти търговците и про-
давачите на всякакви стоки пренощуваха вън
21 от Ерусалим. [21] Аз, прочее, заявих против тях,
като им рекох: Защо нощувате пред стената?
Ако повторите, ще туря ръка на вас. От тогава
22 не дойдоха вече в събота. [22] И заповядах на ле-
витите да се очистват и да дохождат да вардят
портите, за да освещават съботния ден. Помни
ме, Боже мой, и за това, и смили се за мене спо-
23 ред голямата Си милост. [23] После, в ония дни
видях юдеите, които бяха взели жени азотки,
24 амонки и моавки, [24] чиито деца говореха поло-
вин азотски, а не знаеха да говорят юдейски,
но *приказваха* по езика на всеки *от тия наро-
ди*. [25] И изобличих ги, проклех ги, бих неко- 25
лцина от тях, оскубах им космите и заклех ги в
Бога, *като казах*: Да не давате дъщерите си на
синовете им, и да не вземате от техните дъще-
ри за синовете си или за себе си. [26] Не съгреши 26
ли така израилевият цар Соломон? Ако и да не
е имало между много народи цар подобен на
него, който беше възлюбен от своя Бог, и кого-
то Бог направи цар над целия Израил, но и него
чужденките жени накараха да съгреши. [27] А ние 27
да позволим ли на вас да вършите всичкото то-
ва голямо зло, да ставате престъпници против
нашия Бог, като вземате чужденки жени? [28] И 28
един от синовете на Иодая, син на първосвеще-
ник Елиасива, беше зет на оронеца Санавалат;
затова го изпъдих от мене. [29] Спомни си за тях, 29
Боже мой, защото са осквернили свещенство-
то и завета на свещенството и левитите. [30] Така 30
ги очистих от всичките чужденци, и определих
отреди за свещениците и левитите, за всекиго
работата му; [31] *наредих* и за приноса на дърва 31
в определени времена, и за първите плодове.
Помни ме, Боже мой, за добро.

Естир

1 А в дните на Асуира, (оня Асуир, който
2 царуваше от Индия дори до Етиопия
над сто и двадесет и седем области), [2] в
ония дни, когато цар Асуир бе седнал на пре-
3 стола на царството си в столицата Суса, [3] в
третата година от царуването си, той направи
угощение на всичките си първенци и на слугите
си, (като пред него бяха най-силните персий-
ски и мидийски *мъже*, големците и първенци-
4 те на областите), [4] когато за дълго време, сто и
осемдесет дни, показваше богатството на слав-
ното си царство и блясъка на превъзходното си
5 величие. [5] И когато се изминаха тия дни, ца-
рят направи седемдневно угощение на всички-
те люде, които се намериха в столицата Суса,
от голям до малък, в двора на градината на цар-
6 ския палат, [6] *който бе украсил със завеси* от бял,
зелен и син *плат*, простерни на висонени и мо-
рави върви, *окачени* със сребърни колелца на
мраморни стълбове, и със златни и сребърни
канапета върху настилка от порфир и от бял
7 мрамор, от алабастър и от черен мрамор. [7] И
наливаха им в златни чаши, (като бяха чаши-
те различни едни от други); и имаше изобил-
8 но царско вино, както подобаваше на царя. [8] А
пиенето ставаше според една издадена заповед,
че никой не бива да принуждава, защото царят
беше заповядал така на всичките си домострои-
тели, да постъпват според волята на всекиго.
9 [9] А и царица Астин направи на жените угоще-
10 ние в царската къща на цар Асуира. [10] А на сед-
мия ден, когато сърцето на царя бе се развесели-
ло от виното, той заповяда на Меумана, на
Визата, на Арвона, на Вигта, на Авагта, на Зета-
ра и на Харкаса, седемте скопци, които слугува-
11 ха пред цар Асуира, [11] да доведат царица Астин
пред царя, носеща царската корона, за да пока-
же хубостта ѝ на людете и на първенците; за-
12 щото тя бе красива на глед. [12] Но царица Астин
отказа да дойде по царската заповед чрез скоп-
ците; за това царят се разяри твърде много, и
13 гневът му пламна в него. [13] Тогава рече царят
на мъдреците, които познаваха времената, (за-
щото царят имаше обичай така *да се носи* спря-
14 мо всички, които знаеха закон и съд; [14] а вто-
ри след него бяха Карсена, Сетар, Адмата, Тар-
сис, Мерес, Марсена и Мемукан, седемте пер-
сийски и мидийски първенци, които имаха до-
стъп при царя˚ и заемаха първо място в цар-
15 ството): [15] Що можем, според закона, да напра-
вим на царица Астин за гдето не изпълни за-
поведта на цар Асуира чрез скопците? [16] И Ме- 16
мукан отговори пред царя и първенците: Цари-
ца Астин не е обидила само царя, но и всички-
те първенци и всичките племена, които са по
всичките области на цар Асуира. [17] Защото тая 17
постъпка на царицата ще се разчуе между всич-
ките жени, така щото, когато се разнесе слух, че
цар Асуир заповядал да се доведе царица Астин
пред него, а тя не дошла, това ще направи мъ-
жете им презрени пред очите им. [18] И днес пер- 18
сийските и мидийските съпруги, които ще са
чули за постъпката на царицата, ще говорят *по
същия начин* на всичките царски първенци; и
от това ще *произлезе* голямо презрение и гняв.
[19] Ако е угодно на царя, нека се издаде от него 19
царска заповед, която да се впише между пер-
сийските и мидийските закони, за да се не от-
менява, според която Астин да не дохожда вече
пред цар Асуира; и царят нека даде царското ѝ
достойнство на друга по-добра от нея. [20] И ко- 20
гато указът, който царят ще издаде, бъде обна-
родван по цялото му царство, (защото е голя-
мо), всичките жени ще отдават чест на мъжете
си, на голям и на малък. [21] И тая дума се харе- 21
са на царя и на първенците; и царят стори спо-
ред каквото каза Мемукан. [22] Той прати писма 22
по всичките царски области, във всяка област
според азбуката ѝ, и на всеки народ според ези-
ка му, за да може всеки мъж да бъде господар в
дома си, и *в него* да говори по езика на людете
си.

[1] След тия събития, като се укроти яростта **2**
на цар Асуира, той си спомни за Астин, и за
онова що бе сторила, и за какво бе решено про-
тив нея. [2] Тогава слугите, които слугуваха на 2
царя, рекоха: Нека се потърсят за царя красиви
млади девици; [3] и нека назначи царят чиновни- 3
ци по всичките области на царството си, кои-
то да съберат в столицата Суса, в женската къ-
ща, всичките красиви млади девици, под надзо-
ра на царския скопец Игай, пазач на жените; и
нека им се дадат нещата, които им са потребни
за приглаждане. [4] И девицата, която се хареса 4
на царя, нека стане царица вместо Астин. И то-
ва биде угодно на царя; и той стори така. [5] Има- 5
ше в столицата Суса един юдеин на име Мар-
дохей, син на Яира, син на Семея, син на Ки-
са, вениаминец, [6] който беше откаран от Еруса- 6
лим с пленниците, които бяха откарани с Юдо-
вия цар Ехония, които вавилонският цар На-
вуходоносор беше откарал. [7] И той отхранваше 7

1.14 Еврейски: Гледаха лицето на царя.

Адаса (която е Естир), чичовата си дъщеря, защото тя нямаше ни баща ни майка. Момичето беше прилично и красиво; и когато баща му и майка му умряха, Мардохей го взе за своя дъ-
8 щеря. [8] И тъй, когато се разчу заповедта и указа на царя, и когато бяха събрани много момичета в столицата Суса, под надзора на Игая, доведоха и Естир в царската къща, под надзо-
9 ра на Игая, пазача на жените. [9] И момичето му се хареса и придоби неговото благоволение; и той побърза да й даде от царската къща нещата потребни за приглаждането й, както и нейния дял, също и седемте момичета, които подобаваше да й се дадат; и премести нея и момичетата й в най-доброто помещение на женската
10 къща. [10] Естир не беше изявила людете си, нито рода си; защото Мардохей беше й заръчал да
11 не го изявява. [11] И Мардохей ходеше всеки ден пред двора на женската къща, за да се научава
12 как е Естир и какво ще стане с нея. [12] А когато дойдеше реда на всяка девица да влезе при цар Асуира, след като беше стояла дванадесет месеца *в женската къща*, според наредението за жените, (защото така се употребяваше времето на приглаждането им, шест месеца *се мажеха* със смирнено масло, и шест месеца с аромати и с
13 *други* неща за приглаждане на жените), [13] тогава така *приготвена*, девицата влизаше при царя; всичко каквото поискаше даваше й се, да го занесе със себе си от женската къща в къщата на
14 царя. [14] Вечер влизаше, а заран се връщаше във втората женска къща под надзора на Саасгаза, царския скопец, който пазеше наложниците; тя не влизаше вече при царя, освен ако царят я по-
15 искаше, и бъдеше повикана по име. [15] А когато дойде редът да влезе при царя Естир, дъщеря на Авихаила, чичо на Мардохея, която той беше взел за своя дъщеря, тя не поиска друго освен каквото определи царският скопец Игай, пазача на жените. И Естир придобиваше благо-
16 воленията на всички, които я гледаха. [16] И тъй, Естир биде заведена при цар Асуира в царския му дом в десетия месец, който е месец Тевет,
17 в седмата година от царуването му. [17] И царят възлюби Естир повече от всичките жени; и тя придоби неговото благоволение и милост повече от всичките девици; и той тури царската корона на главата й, и направи я царица вме-
18 сто Астин. [18] Тогава царят направи голямо угощение на всичките си първенци и на слугите си, угощение *в чест* на Естир; и определи *деня* за празник на областите, и даде подаръци, ка-
19 кто подобаваше на царя. [19] И когато се събраха девиците втори път, тогава Мардохей седеше в царската порта. [20] Естир не бе изявила рода си, 20
нито людете си, както й беше заръчал Мардохей; защото Естир изпълняваше заповедта на Мардохея както, когато беше в неговия дом˚.
[21] В тия дни, когато Мардохей седеше в царската порта, двама от царските скопци, Вихтан и Терес, от ония, които пазеха входа, се разгневиха, и поискаха да турят ръка върху цар Асуира. [22] А това стана известно на Мардохея, и той 22
го обади на царица Естир; а Естир обади на царя в името на Мардохея. [23] И като се изследва 23
работата и се намери, че беше така, и двамата бидоха обесени на дърво; и *събитието* се записа в книгата на летописите пред царя.

3 [1] След това, цар Асуир повиши Амана, сина на агагеца Амидата, въздигна го, и постави стола му над *столовете на* всичките първенци, които бяха около него. [2] И всичките царски слуги, 2
които бяха в царската порта, се навеждаха и се кланяха на Амана; защото царят бе заповядал така за него. Но Мардохей не се навеждаше, нито му се кланяше. [3] Затова, царските слуги, кои- 3
то бяха в царската порта, рекоха на Мардохея: Ти защо престъпваш царската заповед? [4] А ка- 4
то му говореха всеки ден, а той ги не слушаше, обадиха на Амана, за да видят дали думите на Мардохея ще устоят, тъй като им беше явил, че е юдеин, *та не се покорява на заповедта*. [5] И ко- 5
гато видя Аман, че Мардохей не се навеждаше, нито му се кланяше, Аман се изпълни с ярост.
[6] Но мислеше, че да тури ръка само на Мардо- 6
хея ще бъде нищожно нещо; затова, понеже му бяха явили от кои люде беше Мардохей, Аман искаше да изтреби Мардохеевите люде, *сиреч*, всичките юдеи, които бяха в цялото царство на Асуира. [7] В първия месец, който е месец Нисан, 7
в дванадесетата година на цар Асуира, хвърлиха пур (сиреч, жребие) пред Амана последователно за всеки ден от всеки месец, дори до дванадесетия *месец*, който е месец Адар. [8] Тогава 8
Аман рече на цар Асуира: Има едни люде пръснати и разсеяни между племената по всичките области на твоето царство; и законите им различават от *законите на* всичките люде, и те не пазят царските закони; затова не е от полза за царя да ги търпи. [9] Ако е удобно на царя, нека 9
се предпише да се изтребят; и аз ще броя десет хиляди таланта сребро в ръцете на чиновниците, за да го внесат в царските съкровищници.
[10] И царят извади пръстена си от ръката си та го 10
даде на Амана, сина на агагеца Амедата, неприятеля на юдеите. [11] И царят рече на Амана: Дава 11
ти се среброто, тоже и тия люде, да направиш с тях както обичаш. [12] И така, на тринадесетия 12

2.20 Еврейски: На храна при него.

ден, от първия месец, царските секретари бяха повикани, та се писа точно според това, което заповяда Аман, на царските сатрапи, на управителите на всяка област, и на първенците на всеки народ, във всяка област, според азбуката им, и на всеки народ според езика му; в името на цар Асуира се писа, и се подпечата с царския
13 пръстен. [13] И писма се изпратиха с бързоходци по всичките царски области, за да погубят, да избият, и да изтребят всичките юдеи, млади и стари, деца и жени, в един ден, тринадесетия от дванадесетия месец, който е месец Адар,
14 и да разграбят имота им. [14] Препис от писаното, чрез който щеше да се разнесе тая заповед по всяка област, се обнародва между всичките
15 племена, за да бъдат готови за оня ден. [15] Бързоходците излязоха и бързаха според царската заповед; и указът се издаде в столицата Суса. И царят и Аман седнаха да пируват; но градът Суса се смути.

4 [1] А Мардохей, като се научи за всичко, що бе станало, раздра дрехите си, облече се във вретище с пепел, и излезе всред града та викаше
2 със силно и горчиво викане. [2] И дойде пред царската порта; защото никой, облечен във вретище, не можеше да влезе вътре в царската порта.
3 [3] И във всяка област, гдето стигна тая заповед и указът на царя, стана между юдеите голямо тъгуване, пост, плач и ридание; и мнозина лежаха с вретище постлано под себе си и пепел.
4 [4] И момичетата и скопците на Естир влязоха та й известиха за това; и царицата се смути много. И прати дрехи, за да облекат Мардохея, и да съблекат вретището от него; но той не прие.
5 [5] Тогава Естир повика Атаха, един от скопците на царя, когото той бе определил да й слугува, и заповяда му да отиде при Мардохея да
6 се научи какво е това, и защо е то. [6] И тъй, Атах излезе при Мардохея в градския площад, който
7 бе пред царската порта. [7] И Мардохей му съобщи всичко, що му бе станало, и количеството на среброто, точно, което Аман бе обещал да внесе в царските съкровищници, за да изтреби юдеи-
8 те. [8] Даде му и препис от писаното в указа, който бе издаден в Суса за погубването им, за да го покаже на Естир и да й го обясни, и да й заръча да влезе при царя за да му се помоли, и да
9 направи прошение за людете си. [9] Атах, прочее, дойде та съобщи на Естир Мардохеевите думи.
10 [10] Естир говори на Атаха и даде му *заповед* да
11 съобщи на Мардохея *така:* [11] Всичките царски слуги и людете от царските области знаят, че всеки човек, мъж или жена, който би влязъл невикан при царя във вътрешния двор, един закон има за него, - да се умъртви, освен оня, към когото царят би прострял златния скиптър, за да остане жив; но има тридесет дни откак аз не съм викана да вляза при царя. [12] И известиха на 12
Мардохея думите на Естир. [13] Тогава Мардохей 13
заръча да отговорят на Естир: Не мисли в себе си, че от всичките юдеи *само* ти ще се избавиш в царския дом. [14] Защото ако съвсем премълчиш 14
в това време, ще дойде от другаде помощ и избавление на юдеите, но ти и бащиният ти дом ще погинете; а кой знае да ли не си дошла ти на царството за такова време каквото е това? [15] То- 15
гава Естир заповяда да отговорят на Мардохея;
[16] Иди, събери всичките юдеи, които се нами- 16
рат в Суса, и постете за мене, не яжте и не пийте три дни, нощем и денем; и аз и момичетата ми ще постим подобно; тогава ще вляза при царя, което не е според закона и ако погина, нека погина. [17] И тъй, Мардохей отиде та извърши 17
всичко, що му бе заповядала Естир.

5 [1] А на третия ден Естир се облече в царските си дрехи, и застана във вътрешния дом на царската къща, срещу царската къща; а царят седеше на царския си престол в царската къща, срещу входа на къщата. [2] И като видя царят царица 2
Естир, че стоеше в двора, тя придоби благоволението му; и царят простря към Естир златния скиптър, който държеше в ръката си; и Естир, се приближи та се допре до края на скиптъра.
[3] Тогава царят й каза: Що искаш, царице Естир? 3
и каква е молбата ти? Даже до половината от царството ще ти се даде. [4] И Естир рече: Ако е 4
угодно на царя, нека дойде царят, с Амана, днес на угощението, което съм приготвила за него.
[5] И царят рече: Карайте Амана да побърза, за да 5
се направи каквото е казала Естир. Така царят и Аман дойдоха на угощението, което Естир бе приготвила. [6] И като пиеха вино, царят каза на 6
Естир: Какво е прошението ти? и ще се удовлетвори; и каква е молбата ти? и ще бъде изпълнена даже до половината от царството. [7] Тога- 7
ва Естир в отговор рече: Прошението и молбата ми е *това:* [8] Ако съм придобила благоволение- 8
то на царя, и ако е угодно на царя да удовлетвори прошението ми и да изпълни молбата ми, нека дойде царят с Амана, на угощението, което ще приготвя за тях, и утре ще направя според както царят е казал. [9] В тоя ден Аман излезе 9
радостен и с весело сърце; но когато видя Мардохея в царската порта, че не става, нито шава за него, Аман се изпълни с ярост против Мардохея. [10] Обаче Аман се въздържа и отиде у до- 10
ма си; тогава прати да повикат приятелите му и жена му Зареса, [11] и Аман им приказа за слава- 11
та на богатството си, и за многото си деца, и как царят го бе повишил и как го бе въздигнал над

12 първенците и царските слуги. 12 Рече още Аман:
Даже и царица Естир не покани другиго с царя
на угощението, което направи, а само мене; още
13 и утре съм поканен у нея с царя. 13 Обаче всич-
ко това не ме задоволява докле гледам юдеина
14 Мардохей да седи при царската порта. 14 Тога-
ва жена му Зареса и всичките му приятели му
казаха: Нека се приготви една бесилка петде-
сет лакътя висока, и утре кажи на царя да бъде
обесен Мардохей на нея; тогава иди радостен с
царя на угощението. И като се хареса това на
Амана, заповяда да се приготви бесилката.

6 1 През оная нощ сънят побягна от царя; и
той заповяда да донесат записната книга на ле-
2 тописите; и прочитаха се пред царя. 2 И намери
се как Мардохей беше обадил за Вихтана и Те-
реса, двама от царските скопци, от ония, които
пазеха входа, че бяха поискали да турят ръка на
3 цар Асуира. 3 И царят рече: Каква почест и от-
личие е дадено на Мардохея за това? И слуги-
те на царя, които му прислужваха казаха: Не се
4 е направило нищо за него. 4 Тогава царят рече:
Кой е на двора? А Аман беше дошъл във външ-
ния двор на царската къща, за да каже на царя
да обеси Мардохея на бесилката, която бе при-
5 готвил за него. 5 И слугите на царя му казаха:
Ето, Аман стои на двора. И царят рече: Да вле-
6 зе. 6 И като влезе Аман царят му рече: Що да се
направи на човека, на когото царя благоволява
да направи почест? А Аман помисли в сърце-
то си: Кому *другиму* би благоволил царят да на-
7 прави почест освен на мене? 7 Затова Аман ка-
за на царя: За човека, на когото царят благово-
8 лява да направи почест, 8 нека донесат царска-
та одежда, с която царят се облича, и царската
корона, която се туря на главата му, и нека до-
9 ведат коня, на който царят язди, 9 и тая одеж-
да и коня да се дадат в ръката на един от пови-
дните царски първенци, за да облекат човека,
когото царят благоволява да почете; и кога-
то го развеждат възседнал на коня през град-
ския площад, нека прогласяват пред него: Така
ще се направи на човека, когото царят благово-
10 лява да почете. 10 Тогава царят рече на Амана:
Скоро вземи одеждата и коня както си рекъл,
и направи така на юдеина Мардохей, който се-
ди при царската порта; да се не изостави нищо
11 от всичко, което си казал. 11 И така, Аман взе
одеждата и коня та облече Мардохея, и го пре-
веде яхнал през градския площад, и проглася-
ваше пред него: Така ще се направи на човека,
12 когото царят благоволява да почете. 12 И Мар-
дохей се върна в царската порта. А Аман отиде
бърже у дома си наскърбен, и с покрита глава.
13 13 И Аман разказа на жена си Зереса и на всич-
ките си приятели всичко, що му се бе случило.
Тогава мъдреците му и жена му Зареса му ре-
коха: Ако Мардохей, пред когото си почнал да
изпадаш, е от юдейски род, ти не ще му надви-
еш, но без друго ще паднеш пред него. 14 Дока- 14
то още се разговаряха с него, царските скопци
стигнаха и побързаха да заведат Амана на уго-
щението, което Естир бе приготвила.

1 Царят, прочее, и Аман дойдоха да пируват **7**
с царица Естир. 2 И на втория ден, като пиеха 2
вино, царят пак каза на Естир: Какво е проше-
нието ти, царице Естир? и ще ти се удовлетво-
ри; и каква е молбата ти? и ще се изпълни даже
до половината от царството. 3 Тогава царицата 3
Естир в отговор рече: Ако съм придобила твое-
то благоволение, царю, и ако е угодно на царя,
нека ми се подари живота ми при молбата ми,
и людете ми при молбата ми; 4 защото сме про- 4
дадени, аз и людете ми, да бъдем погубени, из-
бити и изтребени. Ако бяхме *само* продадени
като роби и робини, премълчала бих, при все
че неприятелят не би могъл да навакса щетата
на царя. 5 Тогава цар Асуир проговаряйки рече 5
на царица Естир: Кой е той, и где е оня, кой-
то е дръзнал в сърцето си да направи така? 6 И 6
Естир каза: Противникът и неприятелят е тоя
нечестив Аман. Тогава Аман се смути пред ца-
ря и царицата. 7 И царят разгневен стана от уго- 7
щението с вино *и отиде* в градината на палата, а
Аман стана, за да изпроси живота си от царица
Естир, защото видя, че зло беше решено про-
тив него от царя. 8 В това време царят се върна 8
от градината на палата в мястото на винопие-
нето; а Аман бе паднал на постелката, на която
беше Естир. И царят рече: Още и царицата ли
иска да изнасили пред мене у дома? Щом изля-
зоха тия думи из устата на царя, покриха Ама-
новото лице. 9 Тогава Арвона, един от служа- 9
щите пред царя скопци рече: Ето и бесилката,
петдесет лакътя висока, която Аман направи за
Мардохея, който говори добро за царя, стои в
къщата на Амана. И рече царят: Обесете го на
нея. 10 И така, обесиха Амана на бесилката, ко- 10
ято бе приготвил за Мардохея. Тогава царската
ярост утихна.

1 В същия ден цар Асуир даде на царица **8**
Естир дома на неприятеля на юдеите Аман. И
Мардохей дойде пред царя, защото Естир бе
явила що й беше той. 2 И царят извади пръстена 2
си, който бе взел от Амана, и го даде на Мар-
дохея. А Естир постави Мардохея над Амано-
вия дом. 3 Тогава Естир говори пак пред царя, 3
паднала на нозете му, и моли му се със сълзи да
отстрани злото *скроено* от агагеца Аман и зами-
сленото, което беше наредил с хитрост против

4 юдеите. 4 И царят простря златния скиптър към
Естир; и тъй, Естир се изправи, застана пред ца-
5 ря, и рече: 5 Ако е угодно на царя, и ако съм при-
добила неговото благоволение, и това се види
право на царя, и ако съм му угодна, нека се пи-
ше да се отмени *писаното в* писмата придобити
с хитрост от агагеца Аман, син на Амедата, кои-
то писа, за да се погубят юдеите по всичките об-
6 ласти на царя; 6 защото как бих могла да търпя
да видя злото, което би сполетяло людете ми?
или как бих могла да търпя да видя изтребле-
7 нието на рода си? 7 Тогава цар Асуир каза на ца-
рица Естир и на юдеина Мардохей: Ето, дадох
на Естир дома на Амана; и него обесиха на бе-
силката, защото простря ръката си против юде-
8 ите. 8 Пишете, прочее, и вие на юдеите каквото
обичате, в името на царя, и подпечатайте го с
царския пръстен; защото писмо писано в име-
то на царя и подпечатано с царския пръстен не
9 се отменява. 9 Тогава в третия месец, който е
месец Сиван, на двадесет и третия му ден, цар-
ските секретари бяха повикани, та се писа точ-
но според това, което заповяда Мардохей, на
юдеите, и на сатрапите, и на управителите и пър-
венците на областите, които бяха от Индия до
Етиопия, сто и двадесет и седем области, във
всяка област според азбуката ѝ, и на всеки на-
род според езика му, и на юдеите според азбу-
10 ката им и според езика им. 10 И *Мардохей* писа
от името на цар Асуира, и подпечати го с цар-
ския пръстен, и изпрати писмата с бързоходци
конници, които яздеха на бързи коне, употре-
бявани в царската служба, от отборни кобили,
11 11 чрез които *писма* царят разреши на юдеите,
във всеки град, където се намираха, да се събе-
рат да станат за живота си, да погубят, да изби-
ят и да изтребят всичката сила на онія люде и
на оная област, които биха ги нападнали *заедно*
с децата и жените им, и да разграбят имота им,
12 12 и то в един ден, по всичките области на цар
Асуира, *сиреч*, в тринадесетия ден от дванадесе-
13 тия месец, който е месец Адар. 13 Препис от пи-
саното, чрез който щеше да се разнесе тая запо-
вед по всяка област, се обнародва между всич-
ките племена, за да бъдат готови юдеите за оня
14 ден да въздадат на неприятелите си. 14 И бър-
зоходците, които яздеха на бързи коне, употре-
бявани в царската служба, излязоха бърже, ти-
кани от царската заповед. И указът се издаде в
15 столицата Суса. 15 А Мардохей излезе от при-
съствието на царя в царски дрехи, сини и бели,
и с голяма златна корона, и с висонена и мора-
ва мантия; и град Суса се радваше и се веселеше.
16 16 И юдеите имаха светлина и веселие, радост и
17 слава. 17 И във всяка област и във всеки град,
където стигна царската заповед и указ, юдеите
имаха радост и веселие, пируване и добър ден.
И мнозина от людете на земята станаха юдеи;
защото страх от юдеите ги обзе.

9 1 А в дванадесетия месец, който е месец
Адар, на тринадесетия ден от същия, когато на-
ближаваше *времето* да се изпълни царската за-
повед и указ, в деня когато неприятелите на
юдеите се надяваха да им станат господари, (но
напротив се обърна, че юдеите станаха госпо-
дари, на онія, които ги мразеха), 2 юдеите се 2
събраха в градовете си по всичките области на
цар Асуира, за да турят ръка на онія, които
биха искали злото им; и никой не можа да им
противостои, защото страх от тях обзе всички-
те племена. 3 И всичките първенци на области- 3
те, и сатрапите, областните управители, и цар-
ските надзиратели помагаха на юдеите; защо-
то страх от Мардохея ги обзе. 4 Понеже Мар- 4
дохей беше големец в царския дом, и слава-
та му се разнесе по всичките области; защото
човекът Мардохей ставаше все по-велик и по-
велик. 5 И юдеите поразиха всичките си непри- 5
ятели с удар от меч, с убиване, и с погубване, и
сториха каквото искаха на онія, които ги мра-
зеха. 6 И в столицата Суса юдеите, избиха и по- 6
губиха петстотин мъже. 7 Убиха и Фарсанда- 7
та, Далфона, Аспата, 8 Пората, Адалия, Арида- 8
та, 9 Фарваста, Арисая, Аридая и Ваезета, 10 де- 9, 10
сетте сина на неприятеля на юдеите Аман, Аме-
датаевия син; на имот обаче ръка не туриха.
11 На същия ден, като доложиха пред царя чис- 11
лото на избитите в столицата Суса, 12 царят ре- 12
че на царица Естир: В столицата Суса юдеите
са избили и погубили петстотин мъже и десетте
Аманови сина; какво ли са направили и в дру-
гите царски области! Сега какво е прошението
ти? и ще ти се удовлетвори; и каква е още мол-
бата ти? и ще се изпълни. 13 И Естир каза: Ако 13
е угодно на царя, нека се разреши на юдеите,
които са в Суса, да направят и утре според ука-
за за днес, и да обесят на бесилка десетте Ама-
нови сина. 14 И царят заповяда да стане така; и 14
издаде се указ в Суса, та обесиха десетте Ама-
нови сина. 15 И тъй, юдеите, които бяха в Суса, 15
се събраха и на четиринадесетия ден от месец
Адар, та избиха триста мъже в Суса; на имот,
обаче, ръка не туриха. 16 А другите юдеи, кои- 16
то бяха по царските области, се събраха та сто-
яха за живота си, и се успокоиха от неприяте-
лите си, като избиха от онія, които ги мразе-
ха, седемдесет и пет хиляди души; на имот, оба-
че, ръка не туриха. 17 *Това стана на* тринаде- 17
сетия ден от месец Адар; а на четиринадесетия
ден от същия си почиваха, и го направиха ден

18 за пируване и увеселение. 18 Но юдеите, които
бяха в Суса, се събраха и на тринадесетия и на
четиринадесетия му ден; а на петнадесетия от
същия си почиваха, и го направиха ден за пиру-
19 ване и увеселение. 19 Ето защо юдеите селяни,
които живеят в градове без стени, правят четири-
надесетия ден от месец Адар, *ден* за увеселе-
ние и за пируване, и добър ден, и *ден* за пра-
20 щане подаръци° едни на други. 20 Тогава Мар-
дохей, като описа тия събития, прати писма до
всичките юдеи, които бяха по всичките обла-
сти на цар Асуира, до ближните и до далечни-
21 те, 21 с които им заръча да пазят, всяка година,
и четиринадесетия ден от месец Адар и петна-
22 десетия от същия, 22 като дните, в които юдеи-
те се успокоиха от неприятелите си, и месеца, в
който скръбта им се обърна на радост и плачът
им в добър ден, та да ги правят дни за пируване
и увеселение, и за пращане подаръци едни на
23 други, и милостиня на сиромасите. 23 И юдеи-
те предприеха да правят както бяха почнали и
24 както Мардохей им беше писал, 24 по причина
че агагецът Аман, син на Амедата, неприятелят
на всичките юдеи, беше изхитрил против юде-
ите да ги погуби, и беше хвърлил пур (сиреч,
25 жребие) да ги погуби и да ги изтреби; 25 кога-
то обаче, *Естир* дойде пред царя, той с писма
заповяда да се върне върху неговата глава за-
мисленото зло, което беше наредил с хитрост
против юдеите, и да се обесят на бесилката той
26 и синовете му. 26 Затова, нарекоха ония дни Пу-
рим, от името пур. За туй, поради всичките ду-
ми на това писмо, и поради онова, което бяха
опитали в това събитие, и което им се бе случи-
ло, 27 юдеите постановиха, и възприеха за себе 27
си и за потомството си, и за всички, които биха
се присъединили към тях, непрестанно да па-
зят тия два дни, според предписаното за тях и
във времето им всяка година; 28 и тия дни да се 28
помнят и да се пазят във всеки век и във все-
ки род, във всяка област и във всеки град; и тия
дни Пурим да се не изоставят от юдеите, нито
да изчезне споменът им между потомството им.
29 Тогава царица Естир, дъщеря на Авихаила, и 29
юдеина Мардохей писаха втори път със силно
наблягане за да утвърдят написаното за Пури-
ма. 30 При това, *Мардохей* прати писма до всич- 30
ките юдеи в сто и двадесет и седемте области
на Асуировото царство, с думи на мир и искре-
ност, 31 за да утвърди тия дни Пурим във вре- 31
мената им, според както юдеинът Мардохей и
царица Естир им бяха заповядали, и както бя-
ха постановили за себе си и за потомството си,
в *спомен на* постите и плача си. 32 И тая наредба 32
за Пурима се потвърди със заповедта на Естир;
и записа се в книгата.

10 1 И цар Асуир наложи данък на земята и на
морските острови. 2 А всичките му силни и мо- 2
гъществени дела, и описанието на величието,
на което царят въздигна Мардохея, не са ли
написани в Книгата на летописите на персий-
ските и мидийските царе? 3 Защото юдеинът 3
Мардохей стана втори подир цар Асуира, ве-
лик между юдеите и благоугоден на многото си
братя, като търсеше доброто на людете си и го-
вореше мир за целия си род.

9.19 Еврейски: Дялове.

Йов

1 Имаше в земята Уз˚ един човек на име Йов. Тоя човек бе непорочен и правдив, боеше се от Бога, и отдалечаваше се от злото. 2 И родиха му се седем сина и
3 три дъщери. 3 А добитъкът му беше седем хиляди овце, три хиляди камили, петстотин чифта волове; и петстотин ослици; *имаше* и голямо множество слуги; така че тоя човек бе най-
4 големият от всичките жители на изток. 4 И синовете му отиваха и правеха угощения в къщата на всекиго *от тях* на неговия ден; и пращаха да повикат трите си сестри, за да ядат и пият с
5 тях. 5 И когато се изреждаха дните на угощаването, Йов пращаше за *чадата си* та ги освещаваше, като ставаше рано заранта и принасяше всеизгаряния според числото на всички тях; защото Йов си думаше: Да не би синовете ми да са съгрешили и да са похулили Бога в сърцата си.
6 Така правеше Йов постоянно. 6 А един ден, като дойдоха Божиите синове да се представят пред
7 Господа, между тях дойде и Сатана. 7 И Господ рече на Сатана: От где идеш? А Сатана в отговор на Господа рече: От обикаляне земята и от
8 ходене насам натам по нея. 8 После Господ рече на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма подобен нему на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото?
9 А Сатана в отговор на Господа рече: Дали без причина се бои
10 Йов от Бога? 10 Не си ли обградил от всякъде него и дома му и всичко що има? Благословил си делата на ръцете му, и имота му се е умно-
11 жил на земята. 11 Но сега простри ръка и допри се до всичко що има, и той ще Те похули в ли-
12 це. 12 И Господ рече на Сатана: Ето, в твоята ръка е всичко, що има той; само на него да не туриш ръка. Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа.
13 13 И един ден, когато синовете му и дъщерите му ядяха и пиеха вино в къща-
14 та на най-стария си брат, 14 дойде вестител при Иова та рече: Като оряха воловете, и ослиците
15 пасяха при тях, 15 савците нападнаха та ги откараха, още избиха слугите с острото на ножа; и
16 само аз се отървах да ти известя. 16 Докато още говореше, той, дойде и друг та рече: Огън от Бога падна от небето та изгори овцете и слугите и ги погълна; и само аз се отървах да ти известя.
17 17 Тоя като още говореше, дойде и друг та рече: Халдейците образуваха три чети и се спуснаха върху камилите и ги откараха, още избиха слугите с острото на ножа; и само аз се отървах да ти известя. 18 Тоя като говореше още, дойде 18
и друг та рече: Синовете ти и дъщерите ти като ядяха и пиеха вино в къщата на най-стария си брат, 19 ето, дойде силен вятър от пустинята 19
та удари четирите ъгъла на къщата, и тя падна върху чадата *ти* та умряха; и само аз се отървах да ти известя. 20 Тогава Иов стана, раздра 20
дрехата си, и обръсна главата си, и като падна на земята поклони се. 21 И рече: Гол излязох из 21
утробата на майка си; гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ отне; да бъде благословено Господното име. 22 Във всичко това Иов не 22
съгреши, нито се изрази безумно спрямо Бога.

2 1 И пак един ден, като дойдоха Божиите синове, за да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана да се представи пред Господа. 2 И Господ рече на Сатана: От где идеш? 2
А Сатана в отговор на Господа рече: От обикаляне земята и от ходене насам-натам по нея.
3 После Господ рече на Сатана: Обърнал ли си 3
внимание на слугата Ми Иов, че няма подобен нему на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото. И още държи правдивостта си, при все че ти Ме подбуди против него да го погубя без причина.
4 А Сатана в отговор на Господа рече: Кожа за 4
кожа, да! все що има човек ще го даде за живота си. 5 Но простри ръката Си сега та се допри до 5
костите му и до месата му, и той ще Те похули в лице. 6 И Господ рече на Сатана: Ето, той е в 6
ръката ти; само живота му опази. 7 Тогава Сата- 7
на излезе от присъствието на Господа та порази Иова с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му. 8 И той си взе черепка, за да се чеше с 8
нея, и седеше в пепел. 9 Тогава жена му му рече: 9
Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри. 10 А той й каза: Ти говориш както го- 10
вори една от безумните жени. Що! доброто ли ще приемаме от Бога, и да не приемаме и злото? Във всичко това Иов не съгреши с устните си. 11 А тримата приятели на Иова, като чуха за 11
всичкото това зло, което го сполетяло, дойдоха всеки от мястото си, - теманецът Елифаз, шуахецът Валдад, наамецът Софар; защото се бяха съгласили да дойдат заедно да го съжалят и да го утешат. 12 И като подигнаха очи от далеч и го 12
не познаха, плакаха с висок глас; и всеки раздра дрехата си, и сипаха пръст на главите си *като я хвърлиха* към небето. 13 И седяха при него 13

1.1 Или: Авситис. Виж. Бит. 10:23, 22:20, 21, 3:28.

на земята седем дни и седем нощи; и никой не
му проговори дума, защото виждаха, че скръб-
та му беше много голяма.

3 [1] След това Иов отвори устата си та прокле
2, 3 деня си. [2] Иов, проговаряйки, рече: - [3] Да по-
гине денят, в който се родих, И нощта, *в която*
4 се каза, роди се мъжко. [4] Да бъде тъмнина
оня ден; Бог да го не зачита от горе, И да не из-
5 грее на него светлина. [5] Тъмнина и мрачна сян-
ка да го обладаят; Облак да седи на него; Всич-
ко що помрачава деня нека го направи ужасен.
6 [6] Тъмнина да обладае оная нощ; Да се не брои
между дните на годината, Да не влезе в чис-
7 лото на месеците. [7] Ето, пуста да остане оная
8 нощ; Радостен глас да не дойде в нея. [8] Да я про-
кълнат ония, които кълнат дните, Ония, които
9 са изкусни да събудят левиатана. [9] Да изгаснат
звездите на вечерта й; Да очаква видело, и да
го няма, И да не види първите лъчи на зората;
10 [10] Защото не затвори вратата на *майчината ми*
11 утроба, И не скри скръбта от очите ми. [11] Защо
не умрях при раждането, И не издъхнах щом
12 излязох из утробата? [12] Защо ме приеха колене-
13 те? Или защо съсците, за да суча? [13] Защото сега
щях да лежа и да почивам; щях да спя; Тогава
14 щях да съм в покой. [14] Заедно с царе и съветни-
ци на земята, Които си градят пусти стълбове;
15 [15] Или с князе, които имаха злато, Които напъл-
16 ниха къщите си със сребро; [16] Или, като скрито
пометниче, не щеше да ме има. Както младен-
17 ци, които видело не са видели. [17] Там нечести-
вите престават да смущават, И там уморените
18 се успокояват. [18] Заедно се успокояват и плен-
19 ниците. Не чуват гласа на насилника, [19] Там са
малък и голям; И слугата е свободен от госпо-
20 даря си, [20] Защо се дава видело на злощастния,
21 И живот на огорчения в душата, [21] Които коп-
неят за смъртта, и няма я, Ако и да копаят за
нея повече отколкото за скрити съкровища, -
22 [22] Които се много радват и веселят, Когато на-
23 мерят гроба? [23] *Защо се дава видело* на човека,
чиито път е скрит, И когото Бог е преградил?
24 [24] Защото вместо ядене, дохожда ми въздишка;
25 И стенанията ми се изливат като вода. [25] Защо-
то онова, от което се боях, случи ми се, И онова,
26 от което треперех, дойде върху мене. [26] Не бях
на мир, нито на покой, нито в охолност; Но пак
смущение ме нападна.

4 [1] Тогава теманецът Елифаз проговаряйки
2 рече: - [2] Ако започнем да ти говорим, ще ти до-
тегне ли? Но кой може се въздържа да не гово-
3 ри? [3] Ето, ти си научил мнозина, И немощни ръ-
4 це си укрепил. [4] Твоите думи са заякчили коле-
5 баещия, И ослабнали колене си укрепил. [5] А се-
га *това* дойде на тебе, и ти е дотегнало; Допира
те, и смутил си се. [6] В страха ти *от Бога* не е ли 6
твоето упование, И в правотата на пътищата ти
твоята надежда? [7] Спомни си, моля, кой *някога* 7
е погинал невинен, Или где са били изтребени
правдивите. [8] До колкото съм аз видял, ония, 8
които орат беззаконие, И сеят нечестие, това и
жънат. [9] Изтребват се от дишането на Бога, И 9
от духането на ноздрите Му погиват. [10] Ревът 10
на лъва и гласът на свирепия лъв *замират*, И
зъбите на младите лъвове се изкъртват. [11] Лъ- 11
вът загива от нямане лов, И малките на лъвица-
та се разпръсват. [12] Тайно достига до мене едно 12
нещо, И ухото ми долови един шепот от него:
[13] Всред мислите от нощните видения, Когато 13
дълбок сън напада човеците, [14] Ужас ме обзе, 14
и трепет, И разтърси всичките ми кости; [15] То- 15
гава дух премина пред мене; Космите на тяло-
то ми настръхнаха; [16] Той застана, но не можах 16
да позная образа му; Призрак *се яви* пред очи-
те ми; В тишината чух тоя глас: [17] Ще бъде ли 17
смъртен човек праведен пред Бога? Ще бъде ли
човек чист пред Създателя си? [18] Ето, Той не се 18
доверява на слугите Си, И в ангелите Си намира недостатък, - [19] Колко повече в ония, които 19
живеят в къщи от кал. Чиято основа е в прът-
ста, И които се смазват като че ли са молци!
[20] Между заранта и вечерта се събарят, Без да 20
усети някой изгубват се за винаги. [21] Величие- 21
то, което е в тях, не се ли премахва? Умират и
то без мъдрост.

[1] Извикай сега; има ли някой да ти отго- **5**
вори? И към кого от светите *духове* ще се
обърнеш? [2] Наистина гневът убива безумния, И 2
негодуването умъртвява глупавия. [3] Аз съм ви- 3
ждал безумният като се е вкоренявал; Но вед-
нага съм проклинал обиталището му; [4] *Защо-* 4
то чадата му са далеч от безопасност; Съкру-
шават ги по съдилищата И няма кой да ги отър-
ве; [5] Гладният изяжда жетвата им, Граби я да- 5
же изсред тръните; И грабителят поглъща имо-
та им. [6] Защото скръбта не излиза от пръстта, 6
Нито печалта пониква из земята; [7] Но човек се 7
ражда за печал, Както искрите, за да хвъркат
високо, [8] Но аз Бога ще потърся, И делото си ще 8
възложа на Бога, [9] Който върши велики и неиз- 9
следими дела И безбройни чудеса; [10] Който да- 10
ва дъжд по лицето на земята, И праща води по
нивите; [11] Който възвишава смирените, И въз- 11
дига в безопасност нажалените, [12] Който осуе- 12
тява кроежите на хитрите, Така щото ръцете им
не могат да извършат предприятието си; [13] Кой- 13
то улавя мъдрите в лукавството им, Тъй че на-
мисленото от коварните се прекатурва. [14] Де- 14
нем посрещат тъмнина, И по пладне пипат как-
то нощем. [15] Но *Бог* избавя сиромаха от меча, 15

16 който е устата им, И от ръката на силния; 16 И
така сиромахът има надежда, А устата на без-
17 законието се запушват. 17 Ето, блажен е оня чо-
век, когото Бог изобличава; Затова, не прези-
18 рай наказанието от Всемогъщия; 18 Защото Той
наранява, Той и превързва; Поразява, и Него-
19 вите ръце изцеляват. 19 В шест беди ще те из-
бави; Дори в седмата няма да те досегне зло.
20 20 В глад ще те откупи от смърт, И във война
21 от силата на меча. 21 От бича на език ще бъдеш
опазен, И не ще се уплашиш от погибел, когато
22 дойде. 22 На погибелта и на глада ще се присми-
ваш, И не ще се уплашиш от земните зверове;
23 23 Защото ще имаш спогодба с камъните на по-
лето; И дивите зверове ще бъдат в мир с тебе.
24 24 И ще познаеш, че шатърът ти е в мир; И ко-
гато посетиш кошарата си, няма да намериш да
25 ти липсва нещо. 25 Ще познаеш още, че е много-
числено твоето потомство, И рожбите ти както
26 земната трева. 26 В дълбока старост ще дойдеш
на гроба си, Както се събира житен сноп на вре-
27 мето си. 27 Ето, това издирихме; така е; Слушай
го, и познай го за своето добро.

6, 2 1 А Иов в отговор рече: - 2 Дано само би се
претеглила моята печал, И злополуката ми да
3 би се турила срещу *нея* на везните! 3 Понеже се-
га би била по-тежка от морския пясък; Затова
4 думите ми са били необмислени. 4 Защото стре-
лите на Всемогъщия са вътре в мене, Чиято от-
рова духът ми изпива; Божите ужаси се опъл-
5 чват против мене. 5 Реве ли дивият осел, ко-
гато има трева? Или мучи ли волът при яслите си?
6 6 Яде ли се блудкавото без сол? Или има
7 ли вкус в белтъка на яйцето? 7 Душата ми се от-
вращава да ги допре; Те ми станаха като омраз-
8 но ястие. 8 Дано получех това, което прося, И
9 Бог да ми дадеше онова, за което копнея! - 9 Да
благоволеше Бог да ме погуби, Да пуснеше ръ-
10 ката Си та ме посече! 10 Но, *това* ще ми бъде
още утеха, (Да! ще се утвърдя всред, скръб, ко-
ято не ме жали). Че аз не утаих думите на Све-
11 тия. 11 Каква е силата ми та да чакам? И каква
12 е сетнината ми та да издържа? 12 Силата ми си-
13 ла каменна ли е? Или месата ми са медни? 13 Не
изчезна ли в мене помощта ми? И не отдалечи
14 ли се от мене избавлението? 14 На оскърбения
трябва да се покаже съжаление от приятеля му,
Даже ако той е оставил страха от Всемогъщия.
15 15 Братята ми *ме* измамиха като поток; Преми-
16 наха като течение на потоци, 16 Които се мътят
17 от леда, И в които се топи снегът; 17 Когато се
стоплят изчезват; Когато настане топлина из-
18 губват се от мястото си; 18 Керваните, като след-
ват по криволиченията им, Пристигат в пусто-
та и се губят; 19 Теманските кервани прегледва- 19
ха; Шевските пътници ги очакваха; 20 Излъга- 20
ха се в надеждата си; Дойдоха там и се посра-
миха; 21 Сега и вие сте *така* никакви; Видяхте 21
ужас, и се уплашихте. 22 Рекох ли аз: Донесете 22
ми? Или: Дайте ми подарък от имота си? 23 Или: 23
Отървете ме от ръката на неприятеля? Или: От-
купете ме от ръката на насилниците? 24 Науче- 24
те ме, и аз ще млъкна; И покажете ми в що съм
съгрешил. 25 Колко са силни справедливите ду- 25
ми! Но вашите доводи що изобличават? 26 Ми- 26
слите ли да изобличите думи, Когато думите
на човек окаян са като вятър? 27 Наистина вие 27
бихте впримчили сирачето, Бихте копали *яма*
на неприятеля си. 28 Сега, прочее, благоволете 28
да ме погледнете, Защото ще стане *явно* пред
вас ако аз лъжа 29 Повърнете се, моля; нека не 29
става неправда; Да! повърнете се пак; касае се
до правдивостта ми. 30 Има ли неправда в езика 30
ми? Не може ли небцето ми да познае лошото?

1 Земният *живот* на човека не е ли воюване? **7**
И дните му не са ли като дни на наемник? 2 Ка- 2
кто на слуга, който желае сянка, И както на
наемник, който очаква заплатата си, 3 Така на 3
мене се даде за притежание месеци на разоча-
рование, И нощи на печал ми се определиха.
4 Когато си лягам, казвам: Кога ще стана? Но 4
нощта се протака; И непрестанно се тласкам
насам-натам до зори. 5 Снагата ми е облечена 5
с червеи и пръстни буци; Кожата ми се пука и
тлее. 6 Дните ми са по-бързи от совалката на 6
тъкача, И чезнат без надежда. 7 Помни, че жи- 7
вотът ми е дъх; И че окото ми няма вече да се
върне да види добро. 8 Окото на оногова, кой- 8
то ме гледа, няма да ме види вече; Твоите очи
ще бъдат върху мене, а, ето, не ще ме има. 9 Ка- 9
кто облакът се разпръсва и изчезва, Така и сли-
зващият в преизподнята° няма да възлезе пак;
10 Няма да се върне вече у дома си. И мястото 10
му няма да го познае вече. 11 Затова аз няма да 11
въздържа устата си; Ще говоря в утеснението
на духа си; Ще плача в горестта на душата си.
12 Море ли съм аз, или морско чудовище, Та ту- 12
ряш над мене стража? 13 Когато си казвам: Лег- 13
лото ми ще ме утеши, Постелката ми ще облек-
чи оплакването ми, 14 Тогава ме плашиш със съ- 14
нища, И ме ужасяваш с видения; 15 Така, че ду- 15
шата ми предпочита удушване И смърт, а не тия
мои кости. 16 Додея ми се; не ща да живея веч- 16
но; Оттегли се от мене, защото дните ми са суе-
та. 17 Що е човек, та да го възвеличаваш, И да си 17
наумяваш за него, 18 Да го посещаваш всяка за- 18
ран, И да го изпитваш всяка минута? 19 До кога 19
не ще отвърнеш погледа Си от мене, И не ще ме

7.9 Еврейски: Шеол, т. е. гроб, яма, ад. *И така в цялата книга на Иов.*

оставиш ни колкото плюнката си да погълна?
20 [20] Ако съм съгрешил, що правя *с това* на Тебе,
о Наблюдателю на човеците? Защо си ме поста-
вил за Своя прицел, Така щото станах тегота на
21 себе си? [21] И защо не прощаваш престъпление-
то ми, И не отнемаш беззаконието ми? Защо-
то още сега ще спя в пръстта; И сутринта ще ме
търсиш, а няма да ме има.

8 [1] Тогава шуахецът Валдад в отговор каза:
2 [2] До кога ще говориш така, И думите на уста-
3 та ти ще бъдат *като* силен вятър? [3] Бог проме-
ня ли съда? Или Всемогъщият променя прав-
4 дата? [4] Ако Му са съгрешили чадата ти, И Той
ги е предал на последствията от˚ беззаконието
5 им; [5] Ако би ти прилежно потърсил Бога, Ако
6 би се помолил на Всемогъщия, [6] Тогава, ако бе-
ше ти чист и правдив, Непременно сега Той би
се събудил *да работи* за тебе, И би направил да
7 благоденствува праведното ти жилище; [7] И при
все да е било малко началото ти, Пак сетните
8 те ти биха се уголемили много. [8] Понеже, по-
питай, моля, предишните родове, И внимавай
9 на изпитаното от бащите им; [9] (Защото ние сме
вчерашни и не знаем нищо, Тъй като дните на
10 земята са сянка); [10] Не щат ли те да те научат и
да ти явят, И да произнесат думи от сърцата си?
11 [11] Никне ли рогоза без тиня? Расте ли тръстика-
12 та без вода? [12] Догде е още зелена и неокосена
13 Изсъхва преди всяка *друга* трева. [13] Така са пъ-
тищата на всички, които забравят Бога; И на-
14 деждата на нечестивия ще загине. [14] Надежда-
та му ще се пресече; Упованието му е паяжи-
15 на. [15] Той ще се опре на къщата си, но тя не ще
16 устои; Ще се хване за нея, но не ще утрае. [16] Той
зеленее пред слънцето, И клончетата му се про-
17 стират в градината му; [17] Корените му се спли-
тат в грамадата камъни; Той гледа на камъни-
18 те *като* дом; [18] *Но пак*, ако го изтръгне някой
от мястото му, Тогава *мястото* ще се отрече от
19 него, *казвайки:* Не съм те видял. [19] Ето, това е
радостта на пътя му! И от пръстта други ще по-
20 никнат. [20] Ето, Бог няма да отхвърли непороч-
ния, Нито ще подири ръката на злотворците.
21 [21] Все пак ще напълни устата ти със смях И уст-
22 ните ти с възклицание. [22] Ония, които те мра-
зят, ще се облекат със срам; И шатърът на нече-
стивите няма вече да съществува.

9, 2 [1] А Иов в отговор рече: [2] Наистина зная, че
това е така, Но как ще се оправдае човек пред
3 Бога? [3] Ако поиска да се съди с Него, Не мо-
же да Му отговори *за* едно от хиляда. [4] Мъдро
4 сърце и мощна сила има Бог; Кой, като е упор-
5 ствувал против Него, е благоденствувал? [5] Той
премества планините, и те не усещат Когато ги
е превърнал в гнева Си. [6] Той поклаща земята 6
от мястото ѝ, Тъй щото стълбовете ѝ треперят.
[7] Той заповядва на слънцето, и не изгрява; И ту- 7
ря под печат звездите. [8] Той сам простира небе- 8
сата, И стъпва на морските вълни. [9] Той прави 9
съзвездията - Мечката, Ориона и Плеядите, И
скритите пространства˚ на юг. [10] Той прави ве- 10
лики и неизследими дела. И безбройни чудеса.
[11] Ето, минава край мене, и не Го виждам; Пре- 11
минава и не Го съглеждам; [12] Ако грабне *плячка*, 12
кой ще Му забрани? Кой ще Му рече: Що
правиш? [13] *Ако* Бог не оттегли гнева Си, Горде- 13
ливите помощници се повалят под Него! [14] Кол- 14
ко по-малко бих могъл аз да Му отговоря И
да избера думите си, *за да разисквам* с Него!
[15] Комуто, и праведен ако бях, не можех отго- 15
вори, Но щях да попрося милост от Съдията си.
[16] Ако извиках, и ми отговореше, Не щях да по- 16
вярвам, че е послушал гласа ми. [17] Защото ме 17
смазва с вихрушка, И умножава раните ми без
причина. [18] Не ме оставя да си отдъхна, Но ме 18
насища с горчивини. [19] Ако е *дума* за силата на 19
мощните; Ето ме! *би казал Той;* И ако за съд, *би*
казал: Кой ще Ми определи време *да се съдя?*
[20] Даже ако бях праведен, осъдили ме биха 20
собствените ми уста; Ако бях непорочен, Той би
ме показал опърничав. [21] Макар да бях непоро- 21
чен, не бих зачитал себе си, Презрял бих живо-
та си. [22] Все едно е; затова казвам: Той по- 22
губва и непорочния и нечестивия, [23] Ако бичът 23
Му убива внезапно, Той се смее при изпитания-
та на невинните. [24] Земята е предадена в ръцете 24
на нечестивите; Той покрива лицата на съдии-
те ѝ; Ако не, тогава кой е, *който прави това?*
[25] А моите дни са по-бързи от бързоходец; Бя- 25
гат без да видят добро; [26] Преминаха като ле- 26
ки кораби, Като орел, който се спуща върху ло-
ва. [27] Ако река: Ще забравя оплакването си, Ще 27
оставя жалеенето си, и ще се утеша. [28] В ужас 28
съм от всичките си скърби; Зная, че Ти няма
да ме имаш за невинен; [29] Нечестив ще се сči- 29
там; Защо, прочее, да се трудя напразно? [30] Ако 30
се умия със снежна вода, И очистя със сапун ръ-
цете си, [31] Ти пак ще ме хвърлиш в тинята, Така 31
щото и самите ми дрехи ще се гнусят от мене.
[32] Защото Той не е човек, както съм аз, та да Му 32
отговоря И да дойдем заедно на съд. [33] Няма 33
посредник помежду ни, Който да тури ръката
си върху двама ни. [34] Нека оттегли от мене тоя- 34
гата Си, И ужасът Му да не ме уплашва. [35] Тога- 35
ва ще говоря, и няма да се боя от Него; Защото
в себе си не съм така *уплашен*.

[1] Душата ми се отегчи от живота ми; *За то-* **10**
ва ще се предам на оплакването си, Ще говоря в

8.4 Еврейски: В ръката на. **9.9** Еврейски: Стай.

2 гореста на душата си. 2 Ще река Богу: Недей ме
осъжда; Покажи ми защо ми ставаш противен.
3 3 Добре ли Ти е да оскърбяваш, И да презираш
делото на ръцете Си, А да осветляваш съвеща-
4 ното от нечестивите? 4 Телесни ли очи имаш?
5 Или гледаш както гледа човек? 5 Твоите дни ка-
то дните на човека ли са, Или годините Ти като
6 човешки дни, 6 Та претърсваш беззаконието ми
7 И издирваш греха ми, 7 При все, че знаеш, че не
съм нечестив, И че никой не може да *ме* избя-
8 ви от ръката Ти? 8 Твоите ръце ме създадоха и
усъвършенствуваха Кръгло в едно; а пак съсип-
9 ваш ли ме? 9 Помни, моля, че като глина си ме
10 създал; И в пръст ли ще ме възвърнеш? 10 Не си
ли ме излял като мляко? Не си ли ме съсирил
11 като сирене? 11 С кожа и мускули си ме облякъл,
12 И с кости и жили си ме оплел; 12 Живот и бла-
говоление си ми подарил, И провидението Ти
13 е запазило духа ми. 13 Но при все туй, това си
криел в сърцето Си; Зная, че това е било в ума
14 Ти; 14 Ако съгреша, наблюдаваш ме, И от безза-
15 конието ми няма да ме считаш невинен. 15 Ако
съм нечестив, горко ми! И ако съм праведен,
пак няма да дигна главата си. Пълен съм с по-
16 зор; но гледай Ти скръбта ми, 16 Защото расте.
Гониш ме като лъв, И повтаряш да се показ-
17 ваш страшен против мене. 17 Повтаряш да из-
дигаш против мене свидетелите Си,° И увели-
чаваш гнева Си върху мене; Едно подир друго
18 войнства ме нападат. 18 Защо, прочее, ме извади
Ти из утробата? *Иначе*, бих издъхнал без да ме е
19 виждало око; 19 Бих бил, като че не съм бил; От
20 утробата бих бил отнесен в гроба. 20 Дните ми
не са ли малко? Престани, прочее, И остави ме
21 да си отдъхна малко 21 Преди да отида отдето
няма да се върна, В тъмната земя и в смъртна-
22 та сянка, - 22 Земя мрачна като самата тъмнина,
Земя на мрачна сянка и без никакъв ред, Гдето
виделото е като тъмнина.

11 1 Тогава нааматецът Софар, в отговор рече:
2 - 2 Не трябва ли да се отговори на многото ду-
ми? Бива ли да се оправдае словоохотлив чо-
3 век? 3 Твоите самохвалства ще запушат ли хор-
ските уста? И когато ти се присмиваш, тебе ни-
4 кой да не засрами ли? 4 Защото ти казваш: Това,
което говоря, е право, И аз съм чист пред Тво-
5 ите очи. 5 Но дано проговореше Бог, И да от-
6 вореше устните Си против тебе, 6 И да ти яве-
ше тайните на мъдростта, Че тя е двояка в про-
ницателността *си*. Знай, прочее, че Бог изисква
от тебе по-малко, отколкото заслужава беззако-
7 нието ти. 7 Можеш ли да изброиш Божиите
дълбочини? Можеш ли да издириш Всемогъ-
8 щия напълно? 8 Тия *тайни* са високи до небето;
що можеш да сториш? По-дълбоки са от пре-
изподнята; що можеш да узнаеш? 9 Мярката им 9
е по-дълга от земята И по-широка от морето.
10 Ако мине Той та улови и събере съд, То кой 10
може да Му забрани? 11 Защото Той знае сует- 11
ните човеци, Той вижда и нечестието, без да *Му
е нужно да* внимава в него. 12 Но суетният чо- 12
век е лишен от разум; Дори, човек се ражда ка-
то диво оселче. 13 Ако управиш ти сърцето си, И 13
простреш ръцете си към Него, 14 Ако има беззако- 14
ние в ръцете ти, отстрани го, И не оставяй да
обитава нечестие в шатрите ти. 15 Тогава само 15
ще издигнеш лицето си без петно, Да! утвърден
ще бъдеш, и няма да се боиш; 16 Защото ще за- 16
бравиш скръбта си; Ще си я спомняш като во-
ди, които са оттекли. 17 Твоето пребивание ще 17
бъде по-светло от пладне; И тъмнина ако си,
пак ще станеш като зора. 18 Ще бъдеш в увере- 18
ност, защото има надежда; Да! ще се озърнеш
наоколо, и ще си легнеш безопасно. 19 Ще лег- 19
неш, и не ще има кой да те плаши; Дори мнози-
на ще търсят твоето благоволение. 20 А очите на 20
нечестивите ще изтекат; Прибежище не ще има
за тях; И надеждата им ще бъде, че ще издъ-
хват.

1 Тогава Иов в отговор рече: - 2 Наистина *са-* **12,** 2
мо вие сте люде, И с вас ще умре мъдростта! 3 Но 3
и аз имам разум както и вие; Не съм по-долен
от вас; И такива работи, кой ги не знае? 4 Ста- 4
нах за поругание на ближния си, Човек, който
призовавах Бога, и Той му отговаряше, - Пра-
ведният, непорочният човек стана за поруга-
ние! 5 Тоя, чиито нозе са близо до подхлъзване, 5
Е като презрян светилник в мисълта на благо-
получния. 6 Шатрите на разбойниците са в бла- 6
годенствие, И тия, които разгневяват Бога, са в
безопасност; Бог докарва *изобилие* в ръцете им.
7 Но попитай сега животните, и те ще те научат, 7
И въздушните птици, и ще ти кажат; 8 Или го- 8
вори на земята, и тя ще те научи, И морските
риби ще ти изявят. 9 От всички тия кой не раз- 9
бира, Че ръката на Господа е сторила това? - 10 В 10
Чиято ръка е душата на всичко живо, И диша-
нето на цялото човечество. 11 Ухото не изпит- 11
ва ли думите, Както небцето вкусва ястието си?
12 Мъдростта е у белокосите, *казвате вие*, И ра- 12
зумът в дългия живот. 13 А у *Бога* е мъдростта 13
и силата; Той има разсъждение и разум. 14 Ето, 14
Той събаря, и не се съгражда вече; Затваря чо-
века, и не му се отваря. 15 Ето, задържа води- 15
те, и пресъхват; Пуща ги пак, и изравят земя-
та. 16 У Него е силата и мъдростта; Негов е из- 16
маменият и измамникът. 17 Закарва съветници- 17
те ограбени, И прави съдиите глупави. 18 Разпа- 18

10.17 Т.е. Язвите

19 19 Закарва първенците ограбени И поваля силните. 20 Отнема думата от ползуващите се с до-
20 верие, И взема ума на старейшините. 21 Излива презрение върху князете, И ослабва силата°
21 на яките. 22 Открива дълбоки работи из тъмнината, И изважда на видело мрачната сянка.
22 23 Умножава народите, и погубва ги, Разширява народите, и стеснява ги. 24 Отнема бодростта
23 на началниците на земните жители, И прави ги
24 да се скитат по непроходна пустиня; 25 Пипат в
25 тъмнината без виделина, И прави ги да залитат като пияни.

13 1 Ето, моето око е видяло всичко *това*, Ухото ми е чуло и го е разбрало. 2 Което знаете вие,
2 3 това зная и аз; Не съм по-долен от вас. 3 Но аз
3 бих говорил на Всемогъщия, И желая да раз-
4 исквам с Бога; 4 Защото вие сте измислители
5 на лъжа; Всинца сте безполезни лекари. 5 Дано
6 млъкнехте съвсем! И това щеше да ви бъде за
6 мъдрост. 6 Слушайте сега доводите ми, И дай-
7 те внимание в жалбата на устните ми. 7 Заради Бога несправедливо ли ще говорите? Заради
8 Него измама ли ще изкажете? 8 Заради Него пристрастие ли ще покажете? Заради Бога ще
9 се съдите ли? 9 Добро ли е да ви изпита Той? Или ще можете да Го излъжете както лъжат чо-
10 века? 10 Той непременно ще ви изобличи, Ако
11 тайно показвате пристрастие. 11 Величието Му не ще ли да ви уплаши? И ужасът Му не ще ли
12 да ви нападне? 12 Вашите паметни думи *стават пред Него* поговорки от пепел; Защитата ви *ста-*
13 *ва* укрепление от кал. 13 Млъкнете! оставете ме и аз да говоря; И нека дойде върху мене как-
14 вото ще. 14 Каквото и да стане, ще взема меса-та си в зъбите си, И ще туря живота в шепата
15 си. 15 Ако и да ме убие Той, аз ще Го чакам; Но
16 пак ще защитя пътищата си пред Него. 16 Даже това ще ми бъде спасение, Че нечестив човек
17 няма да дойде пред Него. 17 Послушайте внимателно думата ми; И изявлението ми нека бъде
18 в ушите ви. 18 Ето сега, аз съм наредил делото
19 си; Зная, че ще се оправдая. 19 Кой е оня, който ще се съди с мене? Защото, ако млъкна, сега
20 ще издъхна. 20 Само две неща не ми направяй,
21 Тогава не ще се скрия от лицето Ти, - 21 *Не отказвай* да оттеглиш ръката Си от мене, И нека
22 ме не уплаши ужаса Ти. 22 Тогава Ти повикай, и аз ще Ти отговоря; Или аз да говоря, и Ти ми
23 отговори. 23 Колко са беззаконията ми и греховете ми? Яви ми престъплението ми и греха ми.
24 24 Защо криеш лицето Си, И ме считаш за Свой
25 неприятел? 25 Ще изморяваш ли лист отвяван?
26 И ще гониш ли суха плява? 26 Защо пишеш горести против мене, И ме правиш да наследвам
27 беззаконията на младостта си, 27 И туряш нозете ми в клада, И наблюдаваш всичките ми пъ-
28 тища, Забелязваш дирите на нозете ми? - 28 При все, че аз като гнила вещ тлея, Като дреха от молец изядена.

14 1 Човекът роден от жена е кратковременен
2 И пълен със смущение. 2 Цъфти като цвят, и се
3 покосява; Бяга като сянка, и не се държи. 3 И върху такъв ли отваряш очите Си, И ме караш
4 на съд с Тебе? 4 Кой може да извади чисто от
5 нечисто? Никой. 5 Тъй като дните му са определени, И числото на месеците му е у Тебе, И
6 Ти си поставил границите му, които не може да премине, 6 Отвърни погледа Си от него, за да си
7 почине, Догде като наемник доизкара деня си.
8 7 Защото за дървото има надежда Че, ако се от-
9 сече пак ще поникне, И че издънката му няма
10 да изчезне, 8 Даже ако коренът му остарее в земята, И ако пънът му умре в пръстта; 9 Пони-
11 же от дъха на водата ще поникне, И ще покара клончета като новопосадено. 10 Но човек умира
12 и прехожда; Да! човек издъхва, и де го? 11 Както водите чезнат из морето, И реката престава и пресъхва, 12 Така човек ляга, и не става
13 вече; Докато небесата не преминат те няма да се събудят, И няма да станат от съня си. 13 О, дано
14 ме скриеше Ти в преизподнята, Да ме покриеше догде премине гневът Ти, Да ми определеше срок, и *тогава* да би ме спомнил! 14 Ако умре
15 човек, ще оживее ли? През всичките дни на воюването си ще чакам, Докато дойде промяната
16 ми. 15 Ще повикнеш, и аз ще Ти се отзова; Ще
17 пожелаеш делото на ръцете Си. 16 А сега броиш стъпките ми; Не наблюдаваш ли греховете ми?
18 17 Престъплението ми е запечатано в мешец, И зашиваш беззаконието ми. 18 Наистина, *както*
19 и планината като пада унищожава се, И скалата се премества от мястото си; 19 *Както* водите изтриват камъните; И наводненията им завличат пръстта от земята; *Така* Ти погубваш надеждата на човека. 20 Надделяваш всякога над
20 него, и той прехожда; Изменяваш лицето му, и го отпращаш. 21 Синовете му достигат до почи-
21 тание, а той не знае; И биват свалени, а той не
22 забелязва това за тях; 22 *Знае* само, че снагата му е за него в болки, И душата му е за него в жалеене.

15 1 Тогава теманецът Елифад в отговор рече:
2 2 Мъдър човек с вятърничаво ли знание отгова-
3 ря, И с източен вятър ли пълни корема си? 3 С
4 празни думи ли се препира И с безполезни речи? 4 Наистина ти унищожаваш страха *от Бо-*
5 *га*, И намаляваш моленето пред Него. 5 Защо-

12.21 Или: Разхлабя пояса.

то беззаконието ти поучава устата ти, И си из-
6 брал езика на лукавите. 6 Твоите уста те осъж-
дат, а не аз; Твоите устни свидетелствуват про-
7 тив тебе. 7 Ти ли си първороденият човек? Или
8 създаден ли си преди хълмовете? 8 Чул ли си
ти Божиите тайни намерения? Или си заклю-
9 чил в себе си мъдростта? 9 Що знаеш ти, кое-
то ние не знаем? Що разбираш ти, което ня-
10 ма у нас? 10 Има и между нас и белокоси и пре-
старели, По-напреднали на възраст и от баща
11 ти. 11 Божиите утешения и меките *Му* към те-
12 бе думи Малко нещо ли са за тебе? 12 Какво те
блазни сърцето ти, И на какво смигат очите ти,
13 13 Та обръщаш духът си против Бога, И изпу-
14 щаш *такива* думи из устата си? 14 Що е човек та
да е чист, И роденият от жена та да е праведен?
15 15 Ето, на светите Си *ангели* Той не се доверя-
16 ва, И небесата не са чисти в очите Му; 16 Кол-
ко повече е гнусен и непотребен човек, Който
17 пие неправда като вода! 17 Аз ще ти кажа, по-
слушай ме; И това, което съм видял, ще ти изя-
18 вя, 18 (Което мъдрите не скриха, но възвестиха,
19 *Както бяха чули* от бащите си; 19 На които биде
дадена земята, и само на тях, И чужденец не за-
20 мина между тях); 20 Нечестивият се мъчи през
всичките си дни; И преброени години са запа-
21 зени за мъчителя. 21 Ужасни гласове има в уши-
те му, Че като е в спокойствие ще го нападне
22 изтребителя; 22 Не вярва, че ще се върне от тъм-
23 нината; И той е очакван от ножа; 23 Скита се да
търси хляб, *казвайки*: Где е? Знае, че денят на
24 тъмнината е готов до ръката му; 24 Скръб и тъ-
га го плашат, Като цар приготвен за бой му на-
25 двиват, 25 Понеже той простря ръката си про-
тив Бога, И възгордя се против Всемогъщия,
26 26 Спусна се на Него с *корав* врат, С дебелите
27 изпъкналости на щитовете си. 27 Понеже покри
лицето си с тлъстината си, И затлъсти кръста
28 си, 28 Той се засели в разорени градове, В къщи
29 необитаеми, Готови да станат на купове. 29 Ня-
ма да се обогати, и имотът му няма да трае, Ни-
то ще се навеждат до земята произведенията
30 им. 30 Няма да се отърве от тъмнината; Пламък
ще изсуши младоците му; И от дишането на *Бо-*
31 *жиите* уста ще бъде завлечен. 31 Нека не се до-
верява на суетата, самоизмамен; Защото суета
32 ще бъде заплатата му. 32 Преди времето си ще се
33 изплати, И клонът му няма да раззеленее, 33 Ще
изрони неузрялото си грозде като лозата, И ще
34 хвърли цвета си като маслината. 34 Защото дру-
жината на нечестивите ще запустее; И огън ще
35 пояде шатрите на подкупничеството. 35 Зачват
зло, и раждат беззаконие, И сърцето им подгот-
вя измама.

16, 2 1 Тогава Иов в отговор рече: 2 Много такива
неща съм слушал; Окаяни утешители сте всич-
ки. 3 Свършват ли се празните думи? Или що 3
ти дава смелост та отговаряш? 4 И аз можех да 4
говоря като вас; Ако беше вашата душа на мя-
стото на моята душа, Можех да натрупам думи
против вас И да клатя глава против вас. 5 *Но* аз 5
бих ви подкрепил с устата си, И утехата от уст-
ните ми би олекчила *скръбта ви*. 6 Ако говоря, 6
болката ми не олеква; И ако мълча, до колко
съм по-на покой? 7 Но сега Той ме много умо- 7
ри; Ти запусти цялото ми семейство. 8 Набръч- 8
кал си ме в свидетелство *против мене*; И мър-
шавостта ми се издига срещу мене И заявява в
лицето ми. 9 Разкъсва ме в гнева Си, и ме мра- 9
зи; Скърца със зъбите Си против мене; Непри-
ятелят ми остри очите си върху мене. 10 Зяпат 10
против мене с устата си, Удрят ме по челюстта с
хулене, Трупат се всички против мене. 11 Бог ме 11
предаде на неправедния, И ме хвърли в ръце-
те на нечестивите. 12 Бях в охолност, но Той ме 12
разкъса, Дори хвана ме за врата и строши ме, И
постави ме за Своя прицел. 13 Стрелците Му ме 13
обиколиха; Пронизва бъбреците ми, и не ща-
ди; Излива жлъчката ми на земята. 14 Съсипва 14
ме с удар върху удар; Спуска се върху мене ка-
то исполин. 15 Вретище съших върху кожата си, 15
И окалях рога си в пръстта, 16 Лицето ми под- 16
пухна от плач, И мрачна сянка има върху кле-
пачите ми, 17 Ако и да няма неправда в ръцете 17
ми, И да е чиста молитвата ми. 18 О земле, не 18
покривай кръвта ми! И за вика ми да няма мя-
сто *за почивка*. 19 Ето и сега, свидетелят ми е на 19
небесата, И свидетелството ми във височини-
те. 20 Моите приятели ми се присмиват; *Но* око- 20
то ми рони сълзи към Бога, 21 Дано Той *сам* за- 21
щити човека пред Бога, И човешкия син пред
ближния му! 22 Защото, като се изминат малко 22
години, Аз ще отида на път отгдето няма да се
върна.

17 1 Духът ми чезне, дните ми гаснат, мене ве-
че гробът *чака*. 2 Сигурно ми се присмиват; И 2
окото ми трябва постоянно да гледа огорчени-
ята им! 3 Дай, моля, *поръчителство*; стани ми 3
поръчител при Себе Си; Кой *друг* би дал ръка
на мене, 4 Защото си скрил сърцето им от ра- 4
зум, Затова няма да ги възвисиш. 5 Който за- 5
ради плячка предава приятели - Очите на чадата
му ще изтекат. 6 Той ме е поставил и поговор- 6
ка на людете; И укор станах аз пред тях. 7 По- 7
мрачиха очите ми от скръб, И всичките ми *те-
лесни* части *станаха* като сянка. 8 Правдивите 8
ще се почудят на това, И невинният ще се по-
двигне против нечестивия. 9 А праведният ще 9
се държи в пътя си, И който има чисти ръце ще
увеличава силата си. 10 А вие всички, моля, пак 10

дойдете; Обаче не ще мога намери между вас
11 един разумен. [11] Дните ми преминаха; Намере-
ниятa ми и желанията на сърцето ми се преся-
12 коха. [12] Нощта *скоро* ще замести деня; Виделo-
13 то е близо до тъмнината, [13] Ако очаквам преиз-
поднята за мое жилище, Ако съм постлал по-
14 стелката си в тъмнината, [14] Ако съм викнал към
тлението, Баща ми си ти, - Към червеите: Май-
15 ка и сестра ми сте, [15] То где е сега надеждата ми?
16 Да! кой ще види надеждата ми? [16] При вратите
на преизподнята ще слезе тя, Когато едновре-
менно ще има покой в пръстта.

18 [1] Тогава шуахецът Валдад в отговор рече:
2 [2] До кога още ще ловите думи? *Първо* разбирай-
3 те, и после ще говорим. [3] Защо сме считани като
4 скотове, И станахме никакви пред вас? [4] О ти,
който разкъсваш душата си в гнева си, За те-
бе ли ще бъде напусната земята, И скалите ще
5 се преместят от мястото си? [5] Наистина светли-
ната на нечестивия ще угасне, И пламъкът на
6 огъня му няма да свети. [6] Светлината ще бъде
мрак в шатъра му, И светилникът при него ще
7 изгасне, [7] Силното му стъпване ще се стесни. И
8 собствените му намерения ще го повалят. [8] За-
щото със своите си нозе той се хвърля в мре-
9 жа, И ходи върху примки. [9] Клопка ще го улo-
10 ви за петата, Примка ще го хване. [10] Въжето му е
11 скрито в земята, И примката на пътя му. [11] Ужа-
си ще го плашат отвред, И ще го гонят в пети-
12 те. [12] Силата му ще чезне от глад, И бедствие
13 ще бъде готово до хълбока му. [13] Първороднi-
ят на смъртта ще пояде членовете на тялото му.
14 Да! ще пояде членовете му. [14] Той ще бъде изко-
ренен от шатъра си, в който уповава, И ще бъ-
15 де закаран при царя на ужасите. [15] В шатъра му
ще се засели това, което не е негово; Сяра ще се
16 разпръсне върху жилището му. [16] Отдолу коре-
ните му ще изсъхнат, И отгоре клоните му ще
17 се отсекат. [17] Споменът му ще се изличи от зе-
мята, И името му не ще го има вече по улиците.
18 [18] Ще бъде изпъден от светлото в тъмното, И ще
19 бъде изгонен от света. [19] Не ще има ни син, ни
внук между людете си, Нито остатък в жилища-
20 та си. [20] Идните поколения ще се смаят за деня
21 му, Както и предишните се ужасиха. [21] Наисти-
на такива са жилищата на нечестивия, И това е
мястото на онзи, който не познава Бога.

19, 2 [1] Тогава Иов в отговор рече: [2] До кога ще
оскърбявате душата ми, И ще ме съкрушавате с
3 думи? [3] Десет пъти вече стана ме укорявате, Но
4 пак не ви е срам, че ми смайвате главата. [4] Даже
ако наистина съм съгрешил, Грешката ми оста-
5 ва с мене. [5] Ако непременно искате да се голе-
меете над мене И да хвърляте против мене уко-
6 ра ми, [6] Знайте сега, че Бог ме повали И ме оби-
коли с мрежата Си. [7] Ето, викам: Неправда! но 7
няма кой да ме чуе; Издавам вик за помощ, но
няма съд. [8] Той е преградил пътя ми, та не мога 8
да премина, И турил е тъмнина в пътеките ми,
[9] Съблякъл ме е от славата ми, И отнел е вене- 9
ца от главата ми. [10] Съкрушил ме е от всякъде, 10
и аз отивам; И изкоренил е надеждата ми като
дърво. [11] Запалил е тоже против мене гнева Си, 11
И счита ме като един от враговете Си. [12] Пол- 12
ковете Му настъпват заедно Та заздравяват пъ-
тя си против мене, И разполагат се в стан око-
ло шатъра ми. [13] Отдалечил е от мене братята 13
ми; И ония, които ме познаваха, станаха съв-
сем чужди за мене. [14] Оставиха ме ближните ми, 14
И забравиха ме познайниците ми. [15] Ония, кои- 15
то живеят в дома ми, И слугините ми считат ме
като чужд; Странен станах в очите им. [16] Викам 16
слугата си, и не отговаря, *При все че* с устата си
му се моля. [17] Дъхът ми е отвратителен на жена 17
ми, И дъхът ми на чадата на чреслата ми, [18] И 18
самите малки деца ме презират; Когато ставам
говорят против мене. [19] Всичките ми по-близки 19
приятели се погнусяват от мене; И ония, които
възлюбих, обърнаха се против мене. [20] Кости- 20
те ми залепват за кожата ми и за месата ми; И
отървах се *само* с кожата на зъбите си. [21] Сми- 21
лете се за мене, смилете се за мене, вие прия-
тели мои! Защото ръката Божия се допря до мене.
[22] Защо ме гоните, като че ли сте Бог, И не се 22
насищате от плътта ми? [23] О, да можеха да се 23
напишат думите ми! Да се начертаеха на книга!
[24] Да се издълбаеха на скала за всегда С желязна 24
писалка и олово! [25] Защото зная, че е жив Изку- 25
пителят ми, И че в последно време ще застане
на земята; [26] И, като изтлее след кожата ми това 26
тяло, *Пак* вън от плътта си ще видя Бога: [27] Ко- 27
гото сам аз ще видя, И очите ми ще гледат, и то
не като чужденец. *За тая гледка* дробовете ми
се топят дълбоко в мене. [28] Ако кажете: Как ще 28
го гоним, Тъй като причината на това *страда-
ние* се намира в *самия* него! [29] Тогава бойте се 29
от меча; Защото гневни са наказанията *нанесе-
ни* от меча, За да познаете, че има съд.

[1] Тогава нааматецът Софар в отговор рече: **20**
[2] Понеже ме карат мислите ми да отговоря, За- 2
това бързам. [3] Чух укорителното изобличение 3
против мене; И духът на разума ме кара да от-
говоря. [4] Не знаеш ли това от старо време, От 4
когато е поставен човек на земята, [5] Че тържe- 5
ството на нечестивите е кратковременно, И ра-
достта на безбожния е минутна? [6] Макар вели- 6
чието му да се издигне до небето, И главата му
да стигне до облаците, [7] Пак той ще се изрине за 7
винаги както нечистотиите му; Ония, които са
го гледали, ще кажат: Где е той? [8] Като сън ще 8

отлети и няма да се намери, И като нощно виде-
9 ние ще изчезне. 9 Окото, което го е гледало, не
ще го гледа вече; И мястото му няма да го види
10 вече. 10 Чадата му ще потърсят благоволението
на сиромасите; И ръцете му ще повърнат имо-
11 та им. 11 Костите му са пълни със *съгрешенията*
на младостта му; И те ще лежат с него в пръстта.
12 12 Ако и да е сладко злото в устата му, Та го крие
13 под езика си, 13 Ако и да го жали и не го оставя,
14 Но все още го държи вътре в устата си, 14 Пак
храната му ще се измени в червата му, На жлъч-
ка аспидна ще *се обърне* във вътрешностите му.
15 15 Погълнал е богатство, но ще го повърне; Бог
16 ще го изтръгне из корема му. 16 Отрова аспид-
17 на ще суче; Език ехиднин ще го умъртви. 17 Ня-
ма вече да гледа потоците, Реките, които текат
18 с мед и масло. 18 Това, за което се трудим, ще
го възвърне, И няма да се наслаждава на него˚;
Съразмерно с имота, който е придобил, Той ня-
19 ма да се радва, 19 Защото е угнетил сиромасите и
ги е оставил; Заграбил е къща, която не бе по-
20 строил. 20 Понеже не е знаел насита на лаком-
ството си, Няма да запази *нищо* от това, което
21 му е най-мило; 21 *Понеже* не остана нищо, кое-
то не изпояде, Затова благоденствието му ня-
22 ма да трае. 22 Когато е в пълно изобилие, ще
го сполети оскъдност; Ръката на всеки окаяник
23 ще го нападне. 23 Когато се кани да напълни ко-
рема си, *Бог* ще хвърли върху него яростния Си
гняв, И ще го навали върху него когато *още* яде.
24 24 Когато бяга от желязното оръжие, *Стрелата*
25 *на* медния лък ще го прониже. 25 Той я изтръг-
ва, и тя излиза из тялото му, Да! лъскавият й
връх излиза из жлъчката му; Ужаси го обземат.
26 26 Всякаква тъмнина е запазена за съкровищата
му; Огън нераздухван *от човек* ще го пояде; На
тия, които останат в шатъра му, зле ще им бъде.
27 27 Небето ще открие беззаконието му, И земя-
28 та ще се подигне против него. 28 Богатството на
дома му ще изчезне, В деня на *Божия* гняв ще се
29 разпилее. 29 Това е от Бога делът на нечестивия,
И определеното му от Бога наследство.

21, 2 1 Тогава Иов в отговор рече: 2 Слушайте
внимателно говоренето ми, И с това ме утеша-
3 вайте. 3 Потърпете ме, и аз ще говоря; А след
4 като изговоря, присмивайте се. 4 За човека ли
се оплаквам аз? А как да се не утесни духът
5 ми? 5 Погледнете на мене и почудете се, И ту-
6 рете ръка на устата си. 6 Само да си наумя *тия*
въпроси ужасявам се, И трепет обзема снагата
7 ми. 7 Защо живеят нечестивите, Остаряват, да-
8 же стават и много силни. 8 Чадата им се утвър-
ждават заедно с тях пред лицето им, И внуците
9 им пред очите им. 9 Домовете им са свободни от
страх; И Божията тояга не е върху тях. 10 Гове- 10
дата им се гонят и не напразно; Юницата им се
тели, и не помята, 11 Пущат чадата си като ов- 11
це; И децата им скачат. 12 Пеят при *музиката* 12
на тъпанчето и арфата, И веселят се при звука
на свирката. 13 Прекарват дните си в благополу- 13
чие; И в една минута слизат в гроба. 14 Все пак 14
казват Богу: Оттегли се от нас, Защото не иска-
ме да знаем пътищата Ти. 15 Що е Всемогъщи- 15
ят та да Му служим? И какво се ползуваме като
Го призоваваме? 16 Ето, щастието им не е в тях- 16
на ръка; Далеч да бъде от мене мъдруването на
нечестивите! 17 Колко често изгасва светилни- 17
кът на нечестивите, И дохожда бедствието им
върху тях! *Бог им* разпределя болезни в гнева
Си. 18 Те са като плява пред вятъра, И като прах 18
от плява, който вихрушката отвява. 19 *Думате*: 19
Бог пази наказанието на тяхното беззаконие за
чадата им. *По-добре* нека въздаде на сами тях,
за да го усещат; 20 Собствените им очи нека ви- 20
дят гибелта им, И сами те нека пият от гнева
на Всемогъщия. 21 Защото какво наслаждение 21
от дома си има *нечестивият* след себе си, Кога-
то се преполови числото на месеците му? 22 Ще 22
научи ли някой Бога на знание, Тъй като Той
съди високите? 23 Един умира в пълно благо- 23
получие, Като е във всичко охолен и спокоен;
24 Ребрата му са покрити с тлъстина, И костите 24
му са напоени с мозък. 25 А друг умира в душев- 25
на горест, Като никога не е ял с весело сърце.
26 Заедно лежат в пръстта, И червеи ги покри- 26
ват. 27 Ето, зная мислите ви И хитруванията ви 27
за съсипването ми. 28 Защото думате: Где е къ- 28
щата на княза? И где е шатърът, гдето живееха
нечестивите? 29 Не сте ли попитали минаващи- 29
те през пътя? И не разбирате ли бележитите им
примери, - 30 Че нечестивият се пази за ден на 30
погибел, И че в ден на гняв ще бъде закаран?
31 Кой ще изяви пред лицето му неговия път? 31
И кой ще му въздаде за онова, което е сторил?
32 Но и той ще бъде донесен в гроба, И ще пази 32
над гробницата *си*. 33 Буците на долината ще му 33
бъдат леки; И всеки човек ще отиде подир него,
Както безбройни са отишли преди него. 34 Как, 34
прочее, ми давате празни утешения, Тъй като в
отговорите ви остава *само* лъжа?

1 Тогава теманецът Елифаз в отговор рече: **22**
2 Може ли човек да бъде полезен Богу? Ако ра- 2
зумен може да бъде полезен на себе си. 3 Ако си 3
ти праведен, Всемогъщият има ли за какво да се
радва? Или ползува ли се Той ако правиш пъти-
щата си непорочни? 4 Поради твоя ли страх *от* 4
Него Той те изобличава, И влиза в съд с тебе?
5 Нечестието ти не е ли голямо? И беззакония- 5

20.18 Еврейски: Да го погълне.

6 та ти не са ли безкрайни? 6 Защото без причи-
на си взел залог от брата си, И си лишил голи-
7 те от дрехите им. 7 Не си напоил с вода умори-
8 ния, И си задържал хляб от гладния. 8 А който
беше як, той придобиваше земята; И който бе-
9 ше почитан, той се заселваше в нея. 9 Вдовици
си отпратил празни, И мишците на сирачета-
10 та си строшил. 10 За това примки те обикалят,
11 И страх внезапен те ужасява, 11 Или тъмнина,
та не виждаш, И множество води те покрива.
12 12 Бог не е ли на небесните висоти? Сега гле-
дай височината на звездите, колко са на висо-
13 ко! 13 А ти казваш: Где ще знае Бог? През мрака
14 ли може да съди? 14 Облаци Го покриват, та не
15 вижда; И ходи по свода небесен, 15 Забележил
ли си ти стария път, По който са ходили беззa-
16 конниците? - 16 Тия, които преждевременно би-
доха грабнати, И чиято основа порой завлече, -
17 17 Които рекоха Богу: Отдалечи се от нас, И - ка-
18 кво може Всемогъщият да стори за нас? - 18 При
все, че Той напълни с блага домовете им. Но да-
леч да бъде от мене мъдруването на нечестиви-
19 те! 19 Праведните гледат и се радват; И невин-
20 ните им се присмиват, *като казват:* 20 Не бя-
ха ли погубени въстаналите против нас. И огън
21 погълна останалите от тях? 21 Сприятели се сега
с Него и бъди в мир; От това ще дойде добро за
22 тебе. 22 Приеми, прочее, закона от устата Му, И
23 съхрани думите Му в сърцето си. 23 Ако се вър-
неш към Всемогъщия, пак ще бъдеш утвърден;
Отдалечи, прочее, беззаконието от шатрите си,
24 24 Хвърли˚ злото *си* в пръстта, И офирското *зла-*
25 *то* между камъните на потоците; 25 И Всемогъ-
щият ще ти бъде злато, И изобилие от сребро за
26 тебе. 26 Защото тогава ще се веселиш във Все-
могъщия, И ще въздигаш лицето си към Бога.
27 27 Ще Му се помолиш, и Той ще те послуша; И
28 ще изпълни обреците Си. 28 И каквото решение
направиш, ще ти бъде потвърдено; И светлина
29 ще сияе по пътищата ти. 29 Когато *те* унижат,
Тогава ще речеш: Има въздигане! И Той ще спа-
30 си онзи, който има смирен поглед. 30 *Даже* он-
зи, който не е невинен, ще избави; Да! с чисто-
тата на твоите ръце ще бъде избавен.

23, 2 1 А Иов в отговор рече: 2 И днес оплакване-
то ми е горчиво; Раната ми е по-тежка от въз-
3 дишането ми. 3 Ах, да бих знаел где да Го наме-
4 ря! Отишъл бих до престола Му, 4 Изложил бих
делото си пред Него, И напълнил бих устата си
5 с доводи. 5 Узнал бих думите, които Той би ми
отговорил, И разбрал бих какво щеше да ми ре-
6 че. 6 Щеше ли Той да се препира с мене с голя-
мата Си сила? Не! щеше само да внимава в мен.
7 7 Тогава *би станало явно, че* един праведник ра-
зисква с Него; И така, аз бих се освободил за ви-
наги от Съдията си. 8 *Обаче*, ето, отивам напред, 8
но няма Го, И назад, но не Го виждам, 9 Наля- 9
во, където работи, но не мога да Го видя; Крие
се надясно, и Го не виждам. 10 Знае, обаче, пъ- 10
тя ми; когато ме изпита, Ще изляза като зла-
то. 11 Ногата ми се е държала здраво в Неговите 11
стъпки; Опазил съм пътя Му без да се отклоня; 12 От заповедта на устните Му не съм се от- 12
теглил назад; Съхранил съм думите на устата
Му повече от нужната си храна. 13 Но Той е на 13
един *ум*, и кой може да Го отвърне? И каквото
желае душата Му, това прави. 14 Защото върши 14
това, което е определено за мене; И много та-
кива неща има у Него. 15 Затова, смущавам се в 15
присъствието Му; Когато размишлявам, трепе-
ря от Него. 16 Защото *сам* Бог е разслабил сър- 16
цето ми, И Всемогъщият ме е смутил; 17 Тъй 17
като не по причина на тъмнината се отсичат *ду-*
мите ми, Нито по причина на мрака, който по-
крива лицето ми.

24 1 Защо, ако времената не са скрити от Всемо-
гъщия, Ония които Го познават, не виждат дни-
те Му *за съд?* 2 Едни преместят междu, Грабят 2
стада и ги пасат; 3 Откарват осела на сирачета- 3
та; Вземат в залог говедото на вдовицата; 4 Изт- 4
ласкват бедните от пътя; Сиромасите на земята
се крият заедно *от тях*. 5 Ето, като диви осли 5
в пустинята излизат по работата си, Подраня-
ват да търсят храна; Пустинята им доставя хра-
на за чадата им. 6 Жънат фуража в нивата, *за да* 6
го ядат. И берат лозата на неправедника; 7 Ця- 7
ла нощ лежат голи без дрехи, И нямат завивка
в студа; 8 Измокрюват се от планинските дъж- 8
дове, И прегръщат скалата, понеже нямат при-
бежище. 9 *Други* грабват сирачето от съседите, 9
И вземат залог от сиромаха. 10 Голи, тия хо- 10
дят крадешком без дреха, И гладни, носят сно-
повете; 11 Изстискват дървено масло в техните 11
огради, Тъпчат линовете им, а остават жадни.
12 Умиращите охкат из града, И душата на ра- 12
нените вика; Но пак това безумие Бог не гле-
да. 13 *Други* са от противниците на виделината; 13
Не знаят пътищата й, И не стоят в пътеките й,
14 Убиецът става в зори и убива сиромаха и нуж- 14
даещия се, А нощем е като крадец. 15 Така и око- 15
то на прелюбодееца очаква да се мръкне, Като
казва: Око не ще ме види; И преличава лицето
си. 16 В тъмнината пробиват къщи; Те се затва- 16
рят през деня, Видело не познават. 17 Защото за 17
всички тях зората е като мрачната сянка; Поне-
же познават ужасите на мрачната сянка. 18 Бър- 18
же се *отвличат* по лицето на водата; Делът им е
проклет на земята; Не се обръщат *вече* към пъ-

22.24 Еврейски: Тури.

19 тя за лозята. [19] *Както* сушата и топлината поглъщат водата от снега, *Така* и преизподнята
20 грешните. [20] Майчината утроба ще ги забрави; Червеят ще има сладко ястие в тях; Няма вече да се спомнят; И неправдата ще се строши като
21 дърво. [21] Поглъщат неплодната, която не ражда; И на вдовицата не правят добро, [22] Влачат и
22 мощните със силата си; Те стават, и никой не е
23 безопасен в живота си. [23] *Бог* им дава безопасност, и те се успокояват с нея: Но очите Му са
24 върху пътищата им. [24] Възвигнаха се за малко, и, ето, че ги няма! Снишават се; и както всички *други* си отиват, И отсичат се както главите
25 на класовете. [25] И сега, ако не е така, кой ще ме изкара лъжец, И ще обърне в нищо думите ми?

25 [1] Тогава шуахецът Валдат в отговор рече:
2 - [2] Господството и страховдъхновението принадлежат Нему; Прави мир във висините Си.
3 [3] Имат ли брой войнствата Му? И върху кого не
4 изгрява Неговата светлина? [4] И тъй, как може човек да е праведен пред Бога? Или как може
5 да е чист роденият от жена? [5] Ето, и самата луна не е светла, И звездите не са чисти, пред Него,
6 [6] Колко по-малко гадината човек, И червеят човешки син!

26, 2 [1] А Иов в отговор рече: - [2] Каква помощ си
3 дал ти на немощния! Как си спасил безсилната
4 мишца! [3] Как си съветвал оня, който няма мъдрост! И какъв здрав разум си изсипал! [4] Към
5 кого си отправил думи? И чий дух те е вдъхновявал˚? [5] *Пред Него* мъртвите треперят Под
6 водите и обитателите им. [6] Преизподнята е
7 гола пред Него, И Авадон˚ няма покрив. [7] Простира севера върху празния простор; Окача земята на нищо. [8] Връзва водите в облаците Си;
8 9 Но облак не се продира изпод тях. [9] Покрива лицето на престола Си Като простира облака
10 Си върху него. [10] Обиколил е водите с граница Дори до краищата на светлината и на тъмни-
11 ната. [11] Небесните стълбове треперят И ужасяват се от смъмрянето Му. [12] Развълнува море-
12 то със силата Си; И с разума Си поразява Ра-
13 хав˚. [13] Чрез духа Си украсява небесата; Ръката
14 Му пробожда бягащия змей˚. [14] Ето, тия са само краищата на пътищата Му; И колко малко шепнене *ни дават да* чуем за Него! А гърма на силата Му, кой може да разбере?

27 [1] И Иов продължи беседата си като казва-
2 ше: [2] В живота на Бога, Който е отнел правото ми, И на Всемогъщия, Който е огорчил ду-
3 шата ми, [3] *Заклевам се, че* през всичкото време, докато е дишането ми в мене, И Духът Божий
4 в ноздрите ми, [4] Устните ми няма да изговорят неправда, Нито езикът ми ще продума измама.
5 [5] Да не даде Бог да ви оправдая! Докато издъх- 5
на няма да отхвърля непорочността си от мене.
6 [6] Правдата си ще държа, и не ще я оставя; До- 6
гдето съм жив сърцето ми няма да ме изобличи. [7] Неприятелят ми нека бъде като нечести- 7
вия, И който въстава против мене като беззако-
ния. [8] Защото каква е надеждата на нечестивия, 8
Че ще спечели, когато изтръгне Бог душата му?
9 [9] Ще послуша ли Бог вика му, Когато го сполети 9
беда? 10 [10] Ще се наслаждава ли във Всемогъщия? 10
Ще призовава ли Бога във всяко време? 11 [11] Ще 11
ви науча *това*, *което е* в Божията ръка; Каквото има у Всемогъщия не ща да скрия. 12 [12] Ето, вие 12
всички сте видели това; Защо, прочее, ставате съвсем безполезни? 13 [13] Делът на нечестивия 13
от Бога, И наследството, което притеснителите Ще получат от Всемогъщия е това: 14 [14] Ако се 14
умножават чадата му, *умножават се за меч*; И
внуците му не ще се наситят с хляб. 15 [15] Оста- 15
налите от него, смърт ще ги погребе, И вдовиците му няма да плачат. 16 [16] Ако и да натрупа сре- 16
бро *много* като пръст, И приготви дрехи *изобилно* като кал, 17 [17] Може да приготви, но праведни- 17
те ще ги облекат, И невинните ще си разделят
среброто. 18 [18] Построява къщата си както моле- 18
ца. И както пъдарят, който прави колиба. 19 [19] Бо- 19
гат ляга, но няма да повтори. Веднъж отваря
очите си, и го няма; 20 [20] Трепет го хваща като по- 20
топ; Буря го граби нощем; 21 [21] Източният вятър 21
го дига, и той отива; Той го изтръгва от мястото му. 22 [22] Защото *Бог* ще хвърли върху него *беди*, 22
и не ще го пожали; Той ще се старае да избяга от
ръката Му. 23 [23] Ще изпляскат с ръце против него, 23
И ще му подсвирват *така, че ще бяга* от мястото си.

28 [1] Наистина има рудница за сребро, И мя- 28
сто, гдето злато се плави. 2 [2] Желязото се взи- 2
ма из земята, И медта се лее от камъка. 3 [3] *Чо-* 3
векът туря край на тъмнината, И издирва до най-далечните места, Камъните в тъмнината и
в мрачната сянка. 4 [4] Далеч от човешко жили- 4
ще, гдето нозе не стъпват, Той си отваря рудница; Окачени далеч от човеците *рудничарите* се люлеят. 5 [5] Колкото за земята, от нея произ- 5
лиза хлябът? И под нея се разравя като че ли с
огън. 6 [6] Камъните ѝ са място на сапфир, И злат- 6
на пръст има в нея. 7 [7] Хищна птица не знае тоя 7
път И око на сокол не го е видяло. 8 [8] Горделиви- 8
те зверове не са стъпвали по него; Лъв не е
заминавал през него. 9 [9] *Човекът* простира ръ- 9
ката си върху канарите, Превръща планините из корен. 10 [10] Разсича проломи между скалите; И 10

26.4 Еврейски: Е излязъл от тебе. **6** Т.е., Гибелта. **12** Баснословно чудовище. **13** Баснословният причинител на затъмненията на небесните тела.

11 окото му открива всичко що е скъпоценно [11] И
ограничава капането на водите; И скритото из-
12 важда на бял свят. [12] Но мъдростта, где ще се
13 намери? И где е мястото на разума? [13] Човекът
не познава цената й; И тя не се намира в земята
14 на живите, [14] Бездната казва: Не е в мене; И мо-
15 рето казва: Не е у мене. [15] Не може да се придо-
бие със злато; И сребро не може да се претегли
16 в замяна с нея. [16] Не може да се оцени с офирско
17 злато, Със скъпоценен оникс и сапфир. [17] Злато
и кристал не могат се сравни с нея, Нито може
18 да се размени с вещи от най-чисто злато. [18] Не
ще се спомене корал или кристал *за покупката*
й. Защото цената на мъдростта е по-висока от
19 скъпоценните камъни. [19] Топаз етиопски не ще
се сравни с нея; Не ще се оцени тя с чисто злато.
20 [20] От где, прочее, дохожда мъдростта? И где е
21 мястото на разума? - [21] Понеже е скрита от очи-
те на всичките живи, И утаена от въздушните
22 птици. [22] Гибелта и смъртта казват: С ушите си
23 чухме слух за нея. [23] Бог разбира пътя й, И Той
24 знае мястото й; [24] Понеже Той гледа до земните
25 краища, И вижда под цялото небе, [25] За да пре-
тегля тежината на ветровете, И да измерва во-
26 дите с мярка. [26] Когато направи закон за дъжда,
27 И път за светкавицата на гърма, [27] Тогава Той я
28 видя и изяви; Утвърди я, да! и я изследва; [28] И
каза на човека: Ето, Страх от Господа, туй е мъ-
дрост, И отдалечаване от злото, това е разум.

29 [1] И Иов още продължи беседата си като каз-
2 ваше: [2] О, да бях както в предишните месеци,
3 Както в дните, когато Бог ме пазеше, [3] Кога-
то светилникът Му светеше на главата ми, И
4 със светлината Му ходех в тъмнината; [4] Както
бях в дните на зрелостта си, Когато съветът от
5 Бога бдеше над шатъра ми; [5] Когато Всемогъ-
щият беше още с мене, И децата ми бяха око-
6 ло мене; [6] Когато миех стъпките си с масло, И
скалата изливаше за мене реки от дървено мас-
7 ло! [7] Когато през града излизах на портата, И
8 приготвях седалището си на пазара, [8] Младите,
като ме гледаха, се криеха, И старците става-
9 ха и стояха прави; [9] Първенците се въздържаха
10 от говорене, И туряха ръка на устата си; [10] Гла-
сът на началниците замлъкваше, И езикът им
11 залепваше за небцето им; [11] Ухо, като ме чуе-
ше, ублажаваше ме, И око, като ме виждаше,
12 свидетелствуваше за мене; [12] Защото освобож-
давах сиромаха, който викаше, И сирачето, и
13 онзи, който нямаше помощник. [13] Благосло-
вението от този, който бе близо до загиване, иде-
ше на мене; И аз веселях сърцето на вдовица-
14 та. [14] Обличах правдата, и тя ми беше одежда;
Моята правдивост ми беше като мантия и ко-
рона. [15] Аз бях очи на слепия, И нозе на хро- 15
мия. [16] Бях баща на сиромасите; Изследвах де- 16
лото на непознатия мене. [17] Трошех челюстите 17
на несправедливия, И изтеглях лова из зъби-
те му. [18] Тогава думах: Ще умра в гнездото си; 18
И дните ми ще се умножат както пясъка. [19] Ко- 19
ренът ми е прострян към водите; И росата на-
мокрюва цяла нощ клоните ми. [20] Славата ми 20
зеленее *още* в мене; И лъкът ми се укрепява в
ръката ми. [21] Човеците чакаха да ме слушат, И 21
мълчаха, за *да чуят* съветите ми. [22] Подир мо- 22
ите думи те не притуряха нищо; Словото ми
капеше върху тях; [23] За мене очакваха като за 23
дъжд, И устата им зееха като за пролетен дъжд.
[24] Усмихвах се на тях, когато бяха в отчаяние; 24
И те не *можаха да* потъмнят˚ светлостта на ли-
цето ми. [25] Избирах пътя към тях, и седях пръв 25
помежду им, И живеех като цар всред войската,
Като онзи, който утешава наскърбените.

[1] Но сега ми се подсмиват по-младите от **30**
мене, Чиито бащи не бих приел да туря с ку-
четата на стадото си; [2] Защото в що можеше да 2
ме ползува силата на ръцете им, Човеци, чиято
жизненост бе изчезнала? [3] От немотия и глад те 3
бяха измършавели; Гризяха изсушената земя,
отдавна пуста и опустошена; [4] Между храстите 4
късаха слез, И корените на смрика им бяха за
храна. [5] Бяха изпъдени измежду *човеците*, Ко- 5
ито викаха подир тях като подир крадци. [6] Жи- 6
вееха в пукнатините на долините, В дупките
на земята и на скалите. [7] Ревяха между храсти- 7
те. Събираха се под тръните; [8] Безумни и без- 8
честни, Те бидоха изгонени от земята. [9] А сега 9
аз им станах песен, Още им съм и поговорка.
[10] Гнусят се от мене, отдалечават се от мене, И 10
не се свенят да плюят в лицето ми. [11] Тъй ка- 11
то *Бог* е съсипал достолепието ми˚ и ме е сми-
рил. То и те се разюздиха пред мене. [12] Отдясно 12
въстават *тия* изроди, Тласкат нозете ми, И
приготовляват против мене гибелните си на-
мерения˚, [13] Развалят пътя ми, Увеличават неща- 13
стието ми, И то без да имат помощници. [14] Идат 14
като през широк пролом; Под краха нахвърлят
се *върху мене.* [15] Ужаси се обърнаха върху мене; 15
Като вятър гонят достолепието ми; И благопо-
лучието ми премина като облак. [16] И сега ду- 16
шата ми се излива в мене; Скръбни дни ме по-
стигнаха. [17] През нощта костите ми се прониз- 17
ват в мене, И жилите ми не си почиват˚. [18] *Само* 18
с голямо усилие се променява дрехата ми; Тя ме
стяга както яката на хитона ми. [19] *Бог* ме е хвър- 19
лил в калта; И аз съм заприличал на пръст и на

29.24 Еврейски: Да направят да падне. **30.11** Или: Разтегнал пояса ми. **12** Или: Пътища. **17** Или: Мъките ми не престават,

прах. [20] Викам към Тебе, но не ми отговаряш;
Стоя, и Ти *просто* ме поглеждаш. [21] Обърнал си
се да се показваш жесток към мене; С мощна-
та Си ръка ми враждуваш; [22] Издигаш ме, въз-
качваш ме на вятъра, И стопяваш ме в бурята.
[23] Зная наистина, че ще ме докараш до смърт, И
до дома, който е определен за всичките живи.
[24] Обаче в падането си човек няма ли да простре
ръка, Или да нададе вик в бедствието си? [25] Не
плаках ли аз за онзи, който бе отруден? И не
се ли оскърби душата ми за сиромаха? [26] Когато
очаквах доброто, тогава дойде злото; И когато
ожидах виделината, тогава дойде тъмнината.
[27] Червата ми възвират, и не си почиват; Скръб-
ни дни ме постигнаха. [28] Ходя почернял, но не
от слънцето; Ставам в събранието и викам за
помощ. [29] Станах брат на чакалите, И другар на
камилоптиците. [30] Кожата ми почерня на мене,
И костите ми изгоряха от огън. [31] *Затова* арфа-
та ми *се измени* в ридание, И свирката ми в глас
на плачещи.

31 [1] Направих завет с очите си; И как бих по-
гледнал на девица? [2] Защото какъв дял се опре-
деля от Бога отгоре, И какво наследство от Все-
могъщия свише? [3] Не е ли разорение за нече-
стивия, И погибел за тия, които вършат беззза-
коние? [4] Не вижда ли Той пътищата ми? И не
брои ли всичките ми стъпки? [5] Ако съм ходил
с лъжата, И ногата ми е бързала на измама, -
[6] (*Но* нека ме претеглят в прави везни, За да по-
знае Бог непорочността ми, -) [7] Ако се е отклo-
нила ногата ми от пътя, И сърцето ми е послед-
вало очите ми, И ако се е залепило петно на ръ-
цете ми, [8] То нека сея аз, а друг да яде, И нека
се изкоренят произведенията ми [9] Ако се е пре-
лъстило сърцето ми от жена, И съм причаквал
при вратата на съседа си, [10] То нека моята жена
мele за другиго, И други да се навеждат над нея;
[11] Защото това би било гнусно дело, И беззза-
коние, което да се накаже от съдиите; [12] Поне-
же това е огън, който изгорява до погубване, И
би изкоренил всичките ми плодове. [13] Ако съм
презрял правото на слугата си или на слугиня-
та си, Когато имаха спор с мене, [14] То какво бих
сторил, когато се подигне Бог? И какво бих Му
отговорил, когато посети? [15] Оня, който е обра-
зувал мене в утробата, не образува ли и него?
И не същият ли ни образува в утробата? [16] Ако
съм въздържал сиромасите от това, което же-
лаеха, Или съм направил да помрачеят очите
на вдовицата, [17] Или съм изял сам си залъка си,
Без да е яло сирачето от него, - [18] (Напротив,
от младостта ми то порасте при мене като при
баща, И от утробата на майка си съм настав-
лявал вдовицата;) [19] Ако съм гледал някого да
гине от нямане дрехи, Или сиромах, че няма за-
вивка, [20] И не са ме благославяли чреслата му,
Като се е стоплял с вълната от овцете ми; [21] Ако
съм подигнал ръка против сирачето, Като ви-
ждах, че имам помощ в портата; [22] То да падне
мишцата ми от рамото, И ръката ми да се пре-
чупи от лакътя; [23] Защото погибел от Бога беше
ужас за мене, И пред Неговото величие не мо-
жех да сторя нищо. [24] Ако съм турял надежда-
та си в злато, Или съм рекъл на чистото злато:
Ти си мое упование; [25] Ако съм се веселил, за-
щото богатството ми бе голямо, И защото ръ-
ката ми бе намерила изобилие; [26] Ако, като съм
гледал слънцето, когато изгряваше, Или луна-
та, когато ходеше в светлостта си, [27] Се е увлях-
ло тайно сърцето ми, И устата ми са целували
ръката ми; [28] И това би било беззаконие, кое-
то да се накаже от съдиите, Защото бих се от-
рекъл от вишния Бог. [29] Ако съм злорадствувал
в загиването на мразещия ме, Или ми е става-
ло драго, когато го е сполетявало зло, - [30] (Даже
не съм допуснал на устата си да съгрешат Та да
искам живота му с проклетия); - [31] Ако хората
от шатъра ми не са рекли: Кой може да покаже
едного, който не е бил наситен от него с месо?
[32] (Чужденецът не нощуваше вън; Отварях вра-
тата си на пътника); [33] Ако съм покривал пре-
стъпленията си както Адама Като съм скривал
беззаконието си в пазухата си, [34] Понеже се бо-
ях от голямото множество, И презрението на
семействата ме ужасяваше, Така че млъквах и
не излизах из вратата; - [35] (О, да имаше някой
да ме слуша! - Ето *виж* тука подписа ми; Все-
могъщият нека ми отговори! - И *да имах акта*°
който противникът ми е написал! [36] Ето, на ра-
мо щях да го нося, За венец щях да го привържа
на себе си! [37] Щях да му дам отчет за стъпките
си; Като княз щях да *се* приближа при него-);
[38] Ако нивата ми вика против мене, И браздите
й плачат заедно; [39] Ако съм изял плода й без
да платя, Или съм изгасил живота на стопани-
те й; [40] Тогава да израстат тръни вместо жито,
И вместо ечемик плевели. Свършиха се думите
на Иова.

32 [1] И така, тия трима човека престанаха да от-
говарят на Иова, защото беше праведен пред
своите си очи. [2] Тогава пламна гневът на вузеца
Елиу, син на Варахиила, от Арамовото семей-
ство. Гневът му пламна против Иова, защото
оправдаваше себе си наместо Бога; [3] тоже про-
тив трите му приятели пламна гневът му, за-
щото бяха осъдили Иова без да *му* намерят от-
говор. [4] А Елиу беше чакал да говори на Иова,

31.35 Еврейски: Книга.

защото *другите* бяха по-стари от него. 5 Но когато Елиу видя, че нямаше отговор в устата на
6 тия трима мъже, гневът му пламна. 6 Тогава вузецът Елиу, син на Варахиила, в отговор рече: - Аз съм млад, а вие много стари; Затова се
7 посвених, и не смеех да ви явя моето мнение.
8 7 Аз рекох: Дните нека говорят, И многото години нека учат мъдрост. 8 Но има дух в човека; Вдъхновението на Всемогъщия го вразумява. 9 Не че *човеците* са велики, *за това* ще са
9 и мъдри, Нито че са стари, *за това* ще разбират правосъдието. 10 Прочее, казвам: Слушайте мене; Нека явя и аз мнението си. 11 Ето, ча-
10 11 ках докато вие говорехте, Слушах разсъжденията ви, Когато търсехте какво да кажете; 12 Вни-
12 мателно ви слушах, И, ето, ни един от вас не убеди Иова, Нито отговори на думите му; 13 За
13 да не речете: Ние намерихме мъдрост. Бог ще го свали, а не човек. 14 Понеже той не е отправял думите си против мене, То и аз няма да му
14 15 отговоря според вашите речи. 15 Те се смайват, не отговарят вече, Не намират ни дума да ка-
16 жат. 16 А да чакам ли аз понеже те не говорят,
17 - Понеже стоят и не отговарят вече? 17 Нека отговоря и аз от моя страна, Нека явя и аз мне-
18 нието си. 18 Защото съм пълен с думи; Духът в
19 мене дълбоко ме притиска. 19 Ето коремът ми е като вино неотворено, Близо е да се разпукне
20 като нови мехове. 20 Ще проговоря, за да ми стане по-леко; Ще отворя устните си и ще от-
21 22 говоря. 21 Далеч от мене да гледам на лице, Или да полаская човека. 22 Защото не зная да лаская; *Иначе* Създателят ми би ме отмахнал веднага.

33 1 Затова, Иове, чуй сега словото ми, И слу-
2 шай всичките мои думи. 2 Ето, сега отворих
3 устата си, Езикът ми с устата ми говори. 3 Думите ми ще бъдат *според* правотата на сърцето ми,
4 И устните ми ще произнесат чист разум. 4 Духът Божий ме е направил, И дишането на Все-
5 могъщия ме оживотворява. 5 Ако можеш, отговори ми; Опълчи се *с думите си* пред мене та за-
6 стани. 6 Ето, и аз съм пред Бога както си ти, - И
7 аз съм от кал образуван. 7 Ето, моят ужас няма да те уплашва. Нито ще тежи ръката ми върху
8 тебе. 8 Безсъмнено ти си говорил, като слушах аз, И аз чух гласа на думите *ти, като казваше:*
9 9 Чист и без престъпление съм; Невинен съм, и
10 беззаконие няма в мене; 10 Ето, *Бог* намира причини против мене, Счита ме за Свой неприятел;
11 11 Туря нозете ми в клада, Наблюдава всичките ми пътища. 12 Ето, в това ти не си прав; Ще
12 13 ти отговоря, че Бог е по-велик от човека. 13 Защо се препираш с Него, Загдето Той не дава от-
14 чет ни за едно от Своите дела? 14 Защото *сигурно* Бог говори веднъж и дваж, *Само че човекът*
не внимава. 15 В сън, в нощно видение, Когато 15
дълбок сън напада човеците, Когато сънуват на
леглата си, 16 Тогава Той отваря ушите на чове- 16
ците, И запечатва поука в тях, 17 За да отвърне 17
човека *от* намерението *му*, И да извади гордостта из човека; 18 Предпазва душата му от гроба, 18
И живота му, за да не падне от меч. 19 Той бива 19
и наказван с болки на леглото си, Да! с непрестанни болки в костите си, 20 Така щото душата 20
му се отвръща от хляб, И сърцето му от вкусното ястие. 21 Месата му се изнуряват тъй, че не се 21
виждат, А невидимите му по-преди кости се подават. 22 Да! душата му се приближава при гро- 22
ба. И животът му при погубителите, 23 Тогава, 23
ако има ангел с него, Посредник, пръв между
хиляда, За да възвести на човека що е за него
право, 24 И ако *Бог* му бъде милостив И рече: 24
Избави го, за да не слезе в гроба, Аз промислих
откуп *за него,* - 25 Тогава месата му ще се под- 25
младяват повече от месата на дете? Той се връща в дните на младостта си; 26 Ако се помоли 26
Богу, Той е благосклонен към него, И му дава
да гледа лицето Му с радост; И възвръща на човека правдата му. 27 Той пее пред човеците, каз- 27
вайки: Съгреших и изкривих правото, И не ми
се въздаде *според греха ми;* 28 Той избави душа- 28
та ми, за да не отиде в рова; И животът ми ще
види виделината. 29 Ето, всичко това върши Бог 29
Дваж и триж с човека, 30 За да отвърне душата 30
му от рова, Но да се просвети с виделината на
живота. 31 Внимавай, Иове, послушай ме, Мъл- 31
чи, и аз ще говоря. 32 Ако имаш какво да кажеш, 32
отговори ми; Говори, защото желая да бъдеш
оправдан; 33 Но ако не, то ти слушай мене; Мъл- 33
чи, и ще те науча мъдрост.

1 И Елиу пак проговаряйки рече: 2 Слушай- **34,** 2
те думите ми, вие мъдри, И внимавайте към
мене, вие разумни; 3 Защото ухото изпитва ду- 3
мите Както небцето вкусва ястието. 4 Нека си 4
изберем правото Та да знаем помежду си доброто. 5 Защото Иов е казал: Праведен съм, И 5
пак Бог отне правото ми; 6 Въпреки правото ми 6
считан съм *за* лъжец; Раната ми е неизцелима при все, че съм без престъпление. 7 Кой чо- 7
век е като Иова, Който укорява *Бога*, както пие
вода, 8 И дружи с ония, които вършат беззако- 8
ние, И ходи с нечестиви човеци? 9 Защото е 9
казал: Нищо не ползува човека Да съизволява с Бога. 10 Слушайте ме, прочее, вие разумни 10
мъже. Далеч да бъде от Бога неправдата, И от
Всемогъщия беззаконието! 11 Защото ще въздаде на човека според делото му, И ще направи 11
всеки да намери според пътищата си. 12 Наи- 12
стина Бог няма да извърши нечестие, Нито ще
извърне Всемогъщият правосъдието. 13 Кой е 13

възложил на Него грижата за земята? Или кой
14 Го е натоварил с цялата вселена? 14 Ако прилепи Той сърцето Си *само* към Себе Си, И оттегли към Себе Си Духа Си и дишането Си, 15 То
15 ще издъхне заедно всяка плът, И човекът ще се
16 върне пак в пръстта. 16 Сега, ако си разумен, чуй
17 това; Слушай гласа на думите ми. 17 Ще властвува ли оня, който мрази правдата? И ще из-
18 караш ли виновен мощния Праведник, 18 Който казва на цар: Нечестив си, На князе: Беззаконници сте, 19 Който не лицеприятствува пред пър-
19 венци, Нито почита богатия повече от сиромаха, Понеже всички са дело на Неговите ръце?
20 20 В една минута умират - да! в полунощ; Людете *им* се смущават и преминават; И мощ-
21 ните биват премахнати не с ръка. 21 Защото очите на *Бога* са върху пътищата на човека, И Той
22 гледа всичките му стъпки. 22 Няма тъмнина, нито мрачна сянка, Гдето да се крият ония, които
23 вършат беззаконие. 23 Понеже Той няма нужда втори път да изпитва човека, За да дойде на
24 съд пред Бога. 24 Без *дълго* изследване сломява
25 силните, И поставя други вместо тях. 25 Прочее, Той познава делата им; И събаря ги нощем, та
26 те се смазват. 26 Удря ги като нечестиви Явно,
27 там гдето има зрители, 27 Понеже се отклониха от Него, И не зачитаха ни един от пътища-
28 та Му, 28 Така че направиха да стигне до Него викът на сиромасите, Та Той чу вика на угне-
29 тените. 29 И когато Той успокоява, кой ще смути? Когато крие лицето Си, кой може да Го види? Безразлично *да ли е сторено това* спрямо
30 народ или спрямо един човек, - 30 За да не царува нечестив човек, Човек, който би вприм-
31 чвал людете, 31 Защото, ако някой каже на Бога:
32 Понесох *наказание* без да съм сторил зло; 32 Каквото аз не виждам, Ти ме научи; Ако съм из-
33 вършил беззаконие, няма да върша вече, - 33 То трябва ли въздаянието му да бъде, според както ти желаеш, да го отхвърляш, Така щото ти да го избереш, *казва Бог*, а не Аз? Тогава ти ка-
34 жи каквото знаеш. 34 Разумни мъже ще ми рекат: Да! всеки мъдър човек, който ме слуша, *ще*
35 *каже:* 35 Йов говори без знание, И думите му са
36 лишени от мъдрост. 36 Желанието ми е, Йов да бъде изпитан до край, Понеже отговори, както
37 нечестивите човеци. 37 Защото на греха си приторя бунтовничество, Поругава се˚ между нас, И умножава думите си против Бога.

35, 2 1 Елиу още проговаряйки рече: 2 Мислиш ли,
че е право това, което рече ти: Моята правда *в*
3 *туй дело* е повече от Божията? 3 Защото ти рече: Какво ще ми бъде преимуществото? Какво ще ме ползува повече отколкото, ако бях съгре-
шил? 4 Аз ще отговоря на тебе. И на приятели- 4
те ти с тебе. 5 Погледни към небесата и виж; И 5
гледай облаците, *колко* по-нависоко са от тебе.
6 Ако съгрешаваш, какво правиш против Него? 6
И ако се умножават престъпленията ти, какво
Му вършиш? 7 Ако си праведен, какво Му да- 7
ваш? Или какво получава от ръката ти? 8 Нече- 8
стието ти *може да повреди само* човек като тебе; А правдата ти *може да ползува само* човешки син. 9 Поради много угнетения викат *стра-* 9
далците, Пищят поради насилието на мощните; 10 Но пак никой не казва: Где е Бог Твореца ми, Който дава песни нощем, 11 Който ни 11
учи повече нежели земните животни, И прави ни по-мъдри от въздушните птици? 12 Така те 12
викат; но Той не отговаря *Да ги избави* от гордостта на нечестивите. 13 Наистина, Бог не слу- 13
ша празнословието, И Всемогъщият не го зачита, 14 Колко по-малко, когато ти казват, че не Го 14
виждаш, Че делото *ти* е пред Него, и *напразно* Го чакаш! 15 И сега, понеже не *те* е посетил в 15
яростта Си, И не е прегледал със строгост надменността ти, 16 Затова Йов отваря уста *да гово-* 16
ри суетности, Трупа думи лишени от благоразумие.

1 И Елиу продължавайки рече: 2 Потърпи ме **36,** 2
малко, и ще ти явя, Защото имам още нещо да
ти кажа за Бога. 3 Ще черпя знанието си от да- 3
леч, И ще отдам правда на Създателя си; 4 За- 4
щото наистина думите ми не ще бъдат лъжливи; Един, който е усъвършенствуван в знание, стои пред тебе. 5 Ето, макар Бог да е мощен, не 5
презира никого, - Макар да е мощен в силата Си да разсъждава. 6 Той не запазва живота на нече- 6
стивия, А на сиромасите отдава правото. 7 Не 7
оттегля очите Си от праведните, Но даже ги туря и с царе да седят на престол за винаги, И те биват възвишени. 8 А във вериги, ако са върза- 8
ни, И хванати с въжета на наскърбление, 9 То- 9
гава им явява делата им И престъпленията им, че са се възгордели, 10 Отваря и ухото им за по- 10
ука, И заповядва да се върнат от беззаконието; 11 И ако послушат и служат на Него, Ще прека- 11
рат дните си в благополучие И годините си във веселия; 12 Но ако не послушат, ще загинат от 12
меч, И ще умрат без мъдрост. 13 А нечестивите 13
в сърце питаят яд, Не викат *към Бога* за помощ когато ги връзва; 14 Те умират в младост, И жи- 14
вотът им *угасва* между мръсните. 15 Той избавя 15
наскърбения чрез скръбта му, И чрез бедствие отваря ушите им 16 И така би извел и тебе из 16
утеснение В широко място, гдето няма теснота; И слаганото на трапезата ти било би пълно с тлъстина. 17 Но ти си пълен със съжденията на 17

34.37 Еврейски: Изпляска с ръце.

нечестивия; *Затова* съдбата и правосъдието те
18 хващат, [18] Внимавай да не би жегата *на стра-*
данията ти да те подигне против удара; Тогава
19 нито голям откуп би те отървал. [19] Ще важи ли
викането ти да те извади от бедствие, Или всич-
20 ките напрежения на силата ти? [20] Не пожелавай
нощта, Когато людете изчезват от мястото си.
21 [21] Внимавай! не погледвай беззаконието; Защо-
то ти си предпочел това повече от наскърбле-
22 нието. [22] Ето, Бог е възвишен в силата Си; Кой е
23 господар като Него? [23] Кой Му е предписал пъ-
тя Му? Или кой може да Му рече: Извършил си
24 беззаконие? [24] Помни да възвеличаваш Него-
25 вото дело, Което човеците възпяват, [25] В което
всичките човеци се взират, Което човекът гле-
26 да от далеч. [26] Ето, Бог е велик, и ние Го не по-
знаваме; Числото на годините Му е неизследи-
27 мо. [27] Той привлича водните капки, Които таят
28 в дъжд от парите Му, [28] Които облаците изли-
29 ват И оросяват върху множество човеци. [29] Мо-
же ли, даже, някой да разбере как се разпрости-
рат облаците, Или *се произвеждат* гърмежите
30 на скинията Му? [30] Ето, простира светлината Си
около Себе Си, И се покрива с морските дъна.
31 [31] (Понеже чрез тия неща съди народите; Дава
32 храна изобилно), [32] Покрива ръцете Си със свет-
33 кавицата, И заповядва й где да удари; [33] Шу-
мът й известява за това, И добитъкът - за *пла-*
мъка, който възлиза.

37 [1] Да! поради това сърцето ми трепери И се
2 измества от мястото си. [2] Слушайте внимател-
но гърма на гласа Му, И шума, който излиза из
3 устата Му. [3] Праща го под цялото небе И свет-
4 кавицата Си до краищата на земята; [4] След нея
рече глас, Гърми с гласа на величието Си, И не
5 ги възпира щом се чуе гласа Му. [5] Бог гърми
чудно с гласа Си, Върши велики дела, които не
6 можем да разбираме; [6] Защото казва на снега:
Вали на земята, - Също и на проливния дъжд
7 и на поройните Си дъждове; [7] Запечатва ръката
на всеки човек, Така щото всичките човеци, ко-
8 ито е направил, да разбират силата *Му*. [8] Тога-
ва зверовете влизат в скривалищата И остават
9 в рововете си. [9] От помещението си иде бурята,
И студът от *ветровете* що разпръскват *облаци-*
10 *те*. [10] Чрез духане от Бога се дава лед, И широ-
11 ките води замръзват; [11] Тоже гъстия облак Той
натоварва с влага, Простира на широко светка-
12 вичния Си облак, [12] Които според Неговото на-
ставление се носят наоколо За да правят всичко
що им заповядва По лицето на земното кълбо,
13 [13] Било, че за наказание, или за земята Си, Или
14 за милост, ги докарва. [14] Слушай това, Иове, За-
стани та размисли върху чудесните Божии де-
ла. [15] Разбираш ли как им налага Бог *волята Си*. 15
И прави светкавицата да свети от облака Му?
[16] Разбираш ли как облаците увисват, Чудесни- 16
те дела на Съвършения в знание? - [17] Ти, чиито 17
дрехи стават топли, Когато земята е в затишие,
поради южния *вятър*. [18] Можеш ли като Него 18
да разпростреш небето, Което, като леяно огле-
дало е здраво? [19] Научи ни що да Му кажем, *За-* 19
щото поради невежество˚ние не можем да на-
редим *думите си*. [20] Ще Му се извести ли, че же- 20
лая да говоря, *Като зная че*, ако продума човек
непременно ще бъде погълнат? [21] И сега *чове-* 21
ците не могат да погледнат на светлината, Ко-
гато блещи на небето, като е заминал вятърът
и го е очистил, [22] Та е дошло златозарно сияние 22
от север; *А как ще погледнат на* Бога, у Когото
е страшна слава! [23] Всемогъщ е, не можем да Го 23
проумеем, превъзходен е в сила; А правосъдие-
то и преизобилната правда Той няма да отвра-
ти. [24] Затова Му се боят човеците; Той не зачита 24
никого от високоумните˚.

[1] Тогава Господ отговори на Иова из бу- **38**
рята и каза: [2] Кой е тогава този, който помрача 2
ва *Моя* съвет С неразумни думи? [3] Опаши се- 3
га кръста си като мъж, И ще те попитам; и ти
ми изявявай. [4] Где беше ти, когато основах зе- 4
мята? Извести, ако си разумен: [5] Кой опреде- 5
ли мерките й? (ако знаеш) Или кой тегли връв
за мерене по нея? [6] На какво се вдълбочиха ос- 6
новите й? Или кой положи краеъгълния й ка-
мък, [7] Когато звездите на зората пееха заедно, 7
И всичките Божии синове възклицаваха от ра-
дост? [8] Или *кой* затвори морето с врати, Когато 8
се устреми та излезе из матка, [9] Когато го об- 9
лякох с облак И го пових с мъгла, [10] И поста- 10
вих му граница от Мене, Турих лостове и вра-
ти, [11] И рекох: До тук ще дохождаш, но не по- 11
нататък, И тук ще се спират гордите ти вълни?
[12] Откак *започнаха* дните ти заповядал ли си ти 12
на утрото И показал на зората мястото й, [13] За 13
да обхване краищата на земята, Така щото да
се изтърсят от нея злодейците [14] Та да се пре- 14
образува тя, както глина под печат, И *всичко* да
изпъква като че ли в облекло, [15] А от нечести- 15
вите да се отнема виделината им, И издигната-
та им мишца да се строши? [16] Проникнал ли си 16
до изворите на морето? Или ходил ли си да из-
следваш бездната? [17] Откриха ли се на тебе вра- 17
тите на смъртта? Или видял ли си сенчестите
врати на смъртта? [18] Схванал ли си широчина- 18
та на земята? Кажи, ако си разбрал всичко това.
[19] Где е пътят към обиталището на светлината? 19
И на тъмнината где е мястото й, [20] За да я за- 20
ведеш до границата й, И да познаеш пътеките

37.19 Еврейски: Тъмнината. **24** Еврейски: Мъдрите в сърце.

към дома й? 21 *Без съмнение*, ти знаеш, защото
тогаз си се родил, И голямо е числото на твоите
22 дни! 22 Влизал ли си в съкровищниците за снега,
Или виждал ли си съкровищниците за градуш-
23 ката, 23 Които пазя за време на скръб, За ден на
24 бой и на война? 24 Що е пътят *за мястото, гдето* се разсява светлината, Или се разпръсва по
25 земята източният вятър? 25 Кой е разцепил водопровод за проливните дъждове, Или път за
26 светкавицата на гърма, 26 За да се докара дъжд върху ненаселена земя, Върху пустинята, гдето няма човек, 27 За да насити пустата и запустяла *земя.* И да направи нежната трева да из-
28 никне? 28 Дъждът има ли баща? Или кой е ро-
29 дил капките на росата? 29 От чия матка излиза
30 ледът? И кой е родил небесната слана? - 30 *Когато* водите се втвърдяват като камък, И повърхността на бездната се смръзва. 31 Ти ли връзваш
31 връзките на Плеадите, Или развързваш въжетата на Ориона? 32 Извеждаш ли Мазарот˚ на
32 времето му? Или управляваш Мечката с малките й? 33 Познаваш ли законите на небето? Уста-
33 новяваш ли неговото владичество върху земята? 34 Издигаш ли гласа си до облаците, За да те
34 35 покрият изобилни води? 35 Изпращаш ли светкавици, та да излизат И да ти казват: Ето ни?
36 36 Кой е турил мъдрост в облаците? Или кой е
37 дал разум на гъстите облаци? 37 Кой с мъдрост брои облаците? Или кой излива небесните ме-
38 хове 38 Та да се сгъстява пръстта в куп, И буците
39 да се слепят? 39 Улавят ли лов за лъвицата? Или
40 насищат ли охотата на лъвовите малки, 40 Когато седят в рововете си, *И* остават в скривалища-
41 та за да причакват? 41 Кой приготвя за врана храната й, Когато пилетата й от нямане храна Се скитат и викат към Бога?

39 1 Знаеш ли времето, когато раждат дивите
кози по канарите? Забелязваш ли кога раждат
2 кошутите? 2 Преброяваш ли колко месеци из-
пълняват те? Или знаеш ли срока за раждане-
3 то им? - 3 *Когато* се навеждат, раждат малките си, Освобождават се от болките си. 4 Мал-
4 ките им заякват, растат в полето; Излизат и не се
5 връщат *вече* при тях. 5 Кой е пуснал на свобода дивия осел? Или кой е развързал връзките на
6 *тоя* плах бежанец, 6 За който съм направил пустинята за къща И солената земя за негово жи-
7 лище? 7 Той се присмива на градския шум, Нито внимава на викането на *този, който го* ка-
8 ра. 8 Планините, които обикаля, са пасбището
9 му; И търси всякаква зеленина. 9 Ще благоволи ли дивият вол да ти работи, Или ще нощува ли
10 в твоите ясли? 10 Можеш ли да впрегнеш дивия вол за оране? Или ще браносва ли той полетата
11 зад тебе? 11 Ще се облегнеш ли на него, защо-
12 то силата му е голяма? Или ще повериш ли на него работата си? 12 Ще се довериш ли на него
13 да ти прибере житото ти И да *го* събере в гумното ти? 13 Крилата на камилоптицата пляскат ве-
14 село; Но крилата и перата й благи ли са? 14 Защо
15 тя оставя яйцата си на земята И ги топли в пръ-
16 стта, 15 А забравя, че е възможно нога да ги сма-
17 же Или полски звяр да ги стъпче. 16 Носи се же-
стоко с малките си, като че не са нейни; Трудът й е напразно, защото не я е грижа *за опасности:*
17 18 Понеже Бог я е лишил от мъдрост, И не я е
18 обдарил с разум. 18 Когато стане да бяга Присмива се на коня и на ездача му. 19 Ти ли си дал
19 сила на коня? Облякъл си врата му с трептяща
20 грива? 20 Ти ли го правиш да скача като скака-
21 лец? Гордото му пръхтене е ужасно. 21 Копае *с крак* в долината, и се радва на силата си; Из-
22 лиза срещу оръжията. 22 Присмива се на стра-
ха и не се бои. Нито се обръща назад от меча,
23 23 Тула по *страната му* трещи, *И* лъскавото ко-
24 пие, и сулицата. 24 С буйство и ярост той гълта
земята; И при гласа на тръбата не вярва *от радост.* 25 Щом *свири* тръбата, той казва: Хо, хо! И
25 от далеч подушва боя, Гърменето на военачалниците и викането. 26 Чрез твоята ли мъдрост
26 лети на горе ястребът, *И* простира крилата си
27 към юг? 27 При твоята ли заповед се възвишава орелът, И прави гнездото си по височините?
28 28 Живее по канарите, и *там* се помещава, По
върховете на скалите, и по непроходимите *места.* 29 От там си съзира плячка, Очите му я съг-
29 30 леждат от далеч. 30 И пилетата му смучат кръв;
30 И дето има трупове, там е и той.

1 Господ проговори на Иова и каза: 2 Тоя, **40,** 2
който е изобличил Всемогъщият, ще ли се бори с Него? Тоя, който се препира с Бога, нека
3 отговори на *всичко* това. 3 Тогава Иов отговори
4 Господу, казвайки: 4 Ето, аз съм нищожен; какво да Ти отговоря? Турям ръката си на устата
5 си. 5 Веднъж съм говорил, и не ща да отговарям *вече,* Дори дваж, но няма да повторя. 6 Тогава
6 Господ отговори на Иова из бурята, като каза:
7 7 Опаши сега кръста си като мъж; Аз ще те попитам, и ти Ми изявявай. 8 Дори не ще ли допус-
8 каш Моята съдба? Ще осъдиш ли Мене, за да оправдаеш себе си? 9 Или имаш ли мишца като
9 Бога? И можеш ли да гърмиш с глас като Него?
10 10 Украси се сега с превъзходство и достолепие,
11 И облечи се в чест и величие. 11 Изсипвай преливащия си гняв; И гледай на всеки горделив,
12 и смирявай го; 12 Гледай на всеки горделив, и
снишавай го; И стъпквай нечестивите на мястото им; 13 Скрий ги купно в пръстта; Вържи ли-
13

38.32 Вероятно някое съзвездие или звезда.

цата им в скритото *място*. 14 Тогава и Аз ще из-
повядам пред тебе, Че твоята десница може да
15 те спаси. 15 Ето сега речния кон˚ който съм на-
16 правил както и тебе; Яде трева като вол. 16 Ето
сега, силата му е в чреслата му, И якостта му в
17 мускулите на корема му. 17 Клати опашката си
като кедър; Жилите на бедрата му са сплоте-
18 ни. 18 Костите му са *като* медни цеви; Ребрата
19 му са като железни лостове. 19 Той е изящно-
то дело Божие; Оня, Който го е направил, *го* е
20 снабдил *с* меча Си. 20 Наистина планините про-
мишляват за него храна. Гдето играят всичките
21 полски зверове. 21 Ляга под сенчестите дърве-
та, В скривалището на тръстиката, и *в* блатата;
22 22 Сенчестите дървета го покриват със сянката
23 си; Върбите на потоците го обкръжават. 23 Ето,
ако би придошла река, той не трепери; Не се
смущава, ако би се и Иордан устремил по уста-
24 та му. 24 Може ли *някой* да го хване когато е на
щрек. *Или* да прободе носа *му* с примка?

41 1 Можеш ли да извлечеш крокодила˚ с въди-
2 ца, Или да притиснеш езика му с въже? 2 Мо-
жеш ли тури оглавник на носа му, Или да про-
3 биеш челюстта му с кука? 3 Ще отправи ли той
към тебе много моления? Ще ти говори ли със
4 сладки думи? 4 Ще направи ли договор с тебе,
5 Та да го вземеш за вечен слуга? 5 Можеш ли иг-
ра с него както с птица? Или ще го вържеш ли
6 за *забава на* момичетата си? 6 Дружините риба-
ловци ще търгуват ли с него? Ще го разделят ли
7 между търговците? 7 Можеш ли прониза˚ ко-
жата му със сулици, Или главата му с рибар-
8 ски копия? 8 Тури ръката си на него; Спомни си
9 боя, и не прави вече *това*. 9 Ето, надеждата *да
го хване* някой е празна; Даже от изгледа му не
10 отпада ли човек? 10 Няма човек толкова дързък
щото да смее да го раздразни. Тогава кой мо-
11 же да застане пред Мене? 11 Кой Ми е дал по-
напред, та да *му* отплатя? *Все що има* под цяло-
12 то небе е Мое. 12 Няма да мълча за телесните му
части, нито за силата му. Нито за хубавото му
13 устройство. 13 Кой може да смъкне външната
му дреха? Кой може да влезе вътре в двойните
14 му челюсти˚? 14 Кой може да отвори вратите на
15 лицето му? Зъбите му изоколо са ужасни. 15 *Той*
се гордее с наредените *си* люспи, Съединени за-
16 едно *като че ли* плътно запечатани; 16 Едната се
допира до другата Така щото ни въздух не мо-
17 же да влезе между тях; 17 Прилепени са една за
друга, Държат се помежду си тъй щото не могат
18 да се отделят. 18 Когато киха блещи светлина,
19 И очите му са като клепачите на зората. 19 Из
устата му излизат запалени факли, И огнени
искри изкачат. 20 Из ноздрите му излиза дим, 20
Като на възвряло гърне *над пламнали* тръсти-
ки. 21 Дишането му запаля въглища, И пламък 21
излиза из устата му. 22 На врата му обитава 22
сила, И *всички* заплашени скачат˚ пред него.
23 Пластовете на месата му са слепени, Твърди 23
са на него, не могат се поклати. 24 Сърцето му 24
е твърдо като камък, Даже твърдо като дол-
ния воденичен камък. 25 Когато става, силните 25
се ужасяват, От страх се смайват. 26 Мечът на 26
тогова, който би го улучил, не може да удържи,
- Ни копие, ни сулица, ни остра стрела. 27 Той 27
счита желязото като плява, Медта като гнило
дърво. 28 Стрелите не могат го накара да бяга; 28
Камъните на прашката са за него като слама;
29 Сопи се считат като слама; Той се присмива 29
на махането на копието. 30 *Като* остри камъни 30
има по долните му части; Простира *като бале-
зи от* диканя върху тинята; 31 Прави бездната 31
да ври като котел; Прави морето като варилни-
ца за миро. 32 Остава подир себе си светла диря, 32
Тъй щото някой би помислил, че бездната е по-
беляла *от старост*. 33 На земята няма подобен 33
нему, Създаден да няма страх. 34 Той изглежда 34
всяко високо нещо; Цар е над всичките горде-
ливи зверове˚.

1 Тогава Иов отговори Господу, казвайки: **42**
2 Зная, че всичко можеш, И че никое Твое на- 2
мерение не може да бъде възпрепятствувано.
3 *Наистина*, кой е този, който помрачава *Твоя* 3
съвет неразумно. Ето защо аз говорих за оно-
ва, което не съм разбирал, За неща пречудни
за мене, които не съм познавал. 4 Слушай, мо- 4
ля Ти се, и аз ще говоря; Ще Те попитам, и Ти
ми изявявай. 5 Слушал бях за Тебе със слушане- 5
то на ухото, Но сега окото ми Те вижда; 6 Зато- 6
ва отричам се *от думите си*, И се кая в пръст и
пепел. 7 А когато Господ изговори тия думи на 7
Иова, Господ рече на теманеца Елифаз: Гневът
ми пламна против тебе и против двамата ти
приятели, защото не сте говорили за Мене то-
ва, което е право, както слугата Ми Иов. 8 Зато- 8
ва вземете си сега седем телци и седем овни, та
идете при слугата Ми Иова, и принесете˚ все-
изгаряне за себе си; а слугата Ми Иов ще се по-
моли за вас, (защото него ще приема), за да не
постъпи с вас *според* безумието *ви*, защото не
сте говорили за Мене това, което е право, както
слугата Ми Иов. 9 И тъй теманецът Елифаз, и 9
савхиецът Валдад, и нааматецът Софар отидо-
ха, та сториха както им заповяда Господ; и Гос-
под прие Иова. 10 И Господ преобърна плена на 10
Иова, когато той се помоли за приятелите си;

40.15 Еврейски: Веемот. **41.1** Левиатан. **7** Еврейски: Напълни. **13** Еврейски: Юзди. **22** Еврейски: И страха скача. **34** Еврейски: Синове на гордостта. **42.8** В издание 1940 г. "пренесете"

и Господ даде на Иова двойно колкото имаше
11 *по-напред*. [11] Тогава дойдоха при него всичките
му братя, всичките му сестри и всички, които
бяха го познавали по-напред, та ядоха хляб с
него в къщата му; и, като плакаха за него, уте-
шиха го относно цялото зло, което Господ му
беше нанесъл; и всеки му даде по един сребър-
12 ник, и всеки по една златна обица. [12] Така Гос-
под благослови последните *дни* на Иова повече
от първите му; тъй щото придоби четиринаде-
сет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда
чифта волове и хиляда ослици. [13] Още му се ро- 13
диха седем сина и три дъщери; [14] и първата *си* 14
дъщеря нарече Емима, втората Касия, а третата
Керен-апух. [15] И по цялата страна не се нами- 15
раха жени тъй красиви както Иововите дъще-
ри; и баща им даде на тях наследство както на°
братята им. [16] Подир това Иов живя сто и чети- 16
ринадесет години, и видя синовете си и внуци-
те си *до* четири поколения. [17] И тъй, Иов умря, 17
стар и сит от дни.

15 Еврейски: Между.

Псалми

1 Блажен оня човек, Който не ходи по съвета на нечестивите, И в пътя на грешните не стои, И в събранието на присмивателите не седи; 2 Но се наслаждава в закона
2 на Господа, И в Неговия закон се поучава ден
3 и нощ. 3 Ще бъде като дърво посадено при потоци води, Което дава плода си на времето си,
И чийто лист не повяхва; Във всичко що върши ще благоуспява. 4 Не *е* така *с* нечестивите;
4 Но те са като плявата, която вятърът отвява.
5 5 Затова, нечестивите няма да устоят в съда, Нито грешните в събора на праведните; 6 Защото
6 Господ наблюдава пътя на праведните; А пътят на нечестивите ще бъде погибел.

2 1 Защо се разоряват народите, И племената
2 намислюват суета? 2 Опълчват се земните царе, И управниците се наговарят заедно, Против Господа и против Неговия Помазаник, *като*
3 казват: 3 Нека разкъсаме връзките им, И нека
4 отхвърлим от себе си въжетата им. 4 Тоя, Който седи на небесата, ще се смее; Господ ще им се
5 поругае. 5 Тогава ще им продума в гнева Си, И в тежкото Си негодувание ще ги смути, *казвайки:*
6 6 Но Аз поставих Царя Си На Сион, светия Мой
7 хълм. 7 Аз ще изявя постановлението; Господ
8 ми каза: Ти си Мой Син; Аз днес те родих. 8 Поискай от Мене и Аз ще *ти* дам народите за твое наследство, И земните краища за твое притежа-
9 ние. 9 Ще ги съкрушиш с желязна тояга, Ще ги
10 строшиш като грънчарски съд. 10 Сега, прочее, вразумете се, о царе; Научете се, земни съдии.
11 11 Слугувайте на Господа със страх, И радвайте
12 се с трепет. 12 Целувайте Избраника, за да се не разгневи, Та погинете в пътя; Защото скоро ще пламне Неговият гняв. Блажени са всички, които се надяват на Него.

3 1 Псалом на Давида, когато бягаше от сина си Авесалома. Господи, колко се умножиха противниците ми! Мнозина въстават против
2 мене. 2 Мнозина думат за моята душа: Няма за
3 него помощ в Бога. (Села). 3 Но Ти, Господи, си щит около мене, Слава моя и Тоя, Който възви-
4 шава главата ми. 4 С глас извиках, към Господа; И Той ме послуша от светия Си хълм. (Села).
5 5 *И* аз легнах и спах; Станах; защото Господ ме
6 поддържа. 6 Няма да се убоя от десетки хиляди от людете, Които навред са се поставили про-
7 тив мене. 7 Стани, Господи; спаси ме, Боже мой; Защото Ти си поразил в челюстта всичките ми неприятели; Строшил си зъбите на нечестиви-
8 те. 8 От Господа е спасението. Върху Твоите люде нека бъде благословението Ти. (Села).

1 За първия певец на струнни инструменти. **4**
Давидов псалом. Когато викам, послушай ме, Боже на правдата ми; Когато бях в утеснение, Ти ми даде простор; Смили се за мене и послу-
2 шай молитвата ми. 2 Човешки синове, до кога 2
ще обръщате славата ми в безчестие? *До кога* ще
3 обичате суета и ще търсите лъжа? (Села). 3 Но 3
знайте, че Господ е отделил за Себе Си Своя угодник; Господ ще слуша, когато викам към Него. 4 Треперете и не съгрешавайте; Размиш-
4 лявайте в сърцата си на леглата си и мълчете. 4
(Села). 5 Принасяйте жертви на правда, И на-
5 дявайте се на Господа. 6 Мнозина думат: Кой ще 5 6
ни покаже доброто? Господи, издигни над нас светлостта на лицето Си. 7 Турил си в сърцето
7 ми радост. По-голяма от *тяхната*, когато им се умножава житото и виното. 8 Спокойно ще ле-
8 гна и ще спя, Защото Ти, Господи, в самотия ме правиш да живея в безопасност.

1 На първия певец на духови инструменти. **5**
Давидов псалом. Послушай Господи, думите ми; Внимавай на размишлението ми, 2 Слушай 2
гласа на виканието ми, Царю мой и Боже мой; Защото на Тебе се моля. 3 Господи, на ранина 3
ще чуеш гласа ми; На ранина ще отправям *молитвата си* към Тебе, и ще очаквам. 4 Защото 4
Ти не си Бог, Който се удоволствуваш в беззаконие; Нечистият няма да живее при Тебе,
5 Нито ще устоят горделивите пред Твоите очи. 5
Ти мразиш всички, които вършат беззаконие;
6 Ще изтребиш ония, които говорят лъжа; Гос- 6
под се гнуси от човек кръвопиец и коварен. 7 Но 7
чрез Твоето изобилно милосърдие аз ще вляза в дома Ти; С благоговение към Тебе ще се по-
8 клонят към светия Твой храм. 8 Господи, води 8
ме в правдата Си, поради неприятелите ми, Направи пътя Си ясен пред мене. 9 Защото непо- 9
колебимост няма в устата ни на един от тях, Сърцето им е същинско нечестие. Гроб отворен е гърлото им; С езика си ласкаят. 10 Имай ги за 10
виновни, Боже; нека паднат в това, което сами са скроили; Изрини ги поради многото им престъпления, Защото са се повдигали против Тебе. 11 Така ще се веселят всички, които се надя- 11
ват на Тебе; Винаги ще се радват, защото Ти им си покровител; И ще ликуват в Тебе ония, които любят Твоето име. 12 Защото Ти, Господи, 12
ще благословиш праведния, Ще го покриеш с благоволение като с щит.

1 За първия певец на струнни инструменти, **6**
на осмострунна арфа. Давидов псалом. Господи, не ме изобличавай в гнева Си, Нито ме на-

2 казвай в лютото Си негодувание. 2 Смили се за
мене, Господи, защото изнемощях; Изцели ме,
3 Господи, защото ме болят костите ми. 3 Също
и душата ми е твърде смутена; Но Ти, Господи,
4 до кога? 4 Върни се, Господи, избави душата ми;
5 Спаси ме заради милосърдието Си; 5 Защото в
смъртта не се споменува за Тебе; В преизподня-
6 та˚ кой ще те славослови? 6 Уморих се от въз-
дишането си; Всяка нощ обливам леглото си,
7 Със сълзите си измокрям постелката си. 7 Око-
то ми вехне от скръб, Старее поради всички-
8 те ми противници. 8 Махнете се от мене, всич-
ки, които вършите беззаконие, Защото Господ
9 е чул гласа на плача ми; 9 Господ е послушал
молбата ми. Господ ще приеме молитвата ми.
10 10 Ще се посрамят и много ще се смутят всич-
ките ми неприятели; Ще се върнат назад, ще се
посрамят внезапно.

7 1 Оплакване на Давида, което той пя Госпо-
ду поради думите на вениаминеца Хус. Господи
Боже мой, на Тебе уповавам; Спаси ме от всич-
2 ките ми гонители, и избави ме; 2 Да не би да
скъса като лъв душата ми И я раздере без да се
3 намери избавител. 3 Господи Боже мой, ако съм
сторил аз това, - Ако има в ръцете ми беззако-
4 ние, 4 Ако съм въздал зло на онзи, който бе в
мир с мене, Или съм обрал онзи, който ми е без
5 причина гонител, 5 То нека подгони неприяте-
лят душата ми и *я* стигне, Нека стъпче в земята
живота ми. И нека повали в пръстта славата ми.
6 (Села). 6 Стани, Господи, в гнева Си; Подигни
се срещу яростта на противниците ми, И събу-
ди се заради мене, Ти, Който си отредил съда.
7 7 И нека събраните племена те обикалят; И ти
8 се върни *да седнеш* на високо над тях. 8 Господ
съди племената; Съди и мене, Господи, според
правдата ми; И според моето незлобие нека ми
9 бъде. 9 Нека се спре вече беззаконието на нече-
стивите; А праведният утвърди Ти, Боже пра-
ведни, Който изпитваш сърцата и вътрешно-
10 стите. 10 Моята защита е в Бога, Който избавя
11 ония, които са с право сърце. 11 Бог е праведен
съдия, Да! Бог Който се гневи всеки ден *на нече-*
12 *стивия*. 12 Ако се не обърне *нечестивия*, Той ще
изостри меча Си; Запънал и приготвил е лъка
13 Си. 13 Приготвил е против него и смъртонос-
ни оръдия; Прави стрелите Си огнени *стрели*.
14 14 Ето, *нечестивият* е в мъки да роди беззако-
15 ние, Зачна нечестие и роди лъжа. 15 Изкопал е
ров и направил го дълбок; Но той *сам* ще падне
16 в ямата, която направи. 16 Нечестието му ще се
върне на самата негова глава, И насилието му
17 ще слезе на самото негово теме. 17 Аз ще хва-
ля Господа за Неговата правда, И ще възпявам
името на Всевишния Господ.

1 За първия певец на гетския инструмент. **8**
Давидов псалом. Иеова, Господи наш, Колко
е превъзходно Твоето име по цялата земя; Ти
си поставил славата Си над небесата. 2 Из уста- 2
та на младенците и сучещите Укрепил Си си-
ла поради противниците Си, За да накараш да
млъкне врагът и отмъстителят. 3 Когато гледам 3
Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, Луна-
та и звездите, които Ти си отредил, 4 *Казвам си:* 4
Що е човек та да го помниш? Или човешки син
та да го посещаваш? 5 А Ти си го направил само 5
малко по-долен от ангелите˚, И със слава и чест
си го увенчал. 6 Поставил си го господар над де- 6
лата на ръцете Си; Всичко си подчинил под но-
зете му, 7 Всичките овце и говеда, Още и живот- 7
ните на полето, 8 Въздушните птици, морските 8
риби, *И всичко* що минава през морските пъти-
ща. 9 Иеова, Господи наш, Колко е превъзходно 9
Твоето име по цялата земя!

1 За първия певец по "Умри за сина". Дави- **9**
дов псалом. Ще *Те* славословя, Господи, с ця-
лото си сърце, Ще разкажа всичките Твои чу-
десни дела. 2 Ще се веселя и ще се радвам в Те- 2
бе, Ще възпявам името Ти, Всевишни; 3 Поне- 3
же неприятелите ми се връщат назад Падат и
гинат пред Твоето присъствие. 4 Защото Ти си 4
защитил правото и делото ми; Седнал на пре-
стола, Ти си отсъдил справедливо. 5 Изобличил 5
си народите, изтребил си нечестивите, Изли-
чил си името им до вечни векове. 6 Неприяте- 6
лите изчезнаха; те са запустели за винаги; Ти
си разорил градовете *им*, та и поменът им за-
гина. 7 Но Господ седи *Цар* до века, Приготвил 7
е престола Си за съд, 8 И Той ще съди света с 8
правда. Ще отсъди за племената справедливо.
9 И Господ ще бъде прибежище на угнетените, 9
Прибежище в скръбни времена. 10 И ония, ко- 10
ито познават името Ти, ще уповават на Тебе;
Защото Ти, Господи, не си оставил ония, ко-
ито Те търсят. 11 Пейте хвали на Господа, Кой- 11
то обитава в Сион, Изявете между племената
делата Му; 12 Защото Оня, Който прави изслед- 12
ване за кръвопролития, помни *уповаващите на*
Него, Не забравя викането на кротките. 13 Сми- 13
ли се за мене, Господи; Виж скръбта, *която ми*
причиняват ония, които ме мразят. Ти, Който
ме дигаш от портите на смъртта; 14 За да раз- 14
кажа всичко, *поради което* Ти *си* за хвалене, В
портите на Сионовата дъщеря, *И* за да се рад-
вам заради спасителната Ти помощ. 15 Народи- 15
те затънаха в ямата, *която сами* направиха; В

6.5 Еврейски: Шеол, т.е. гроб, яма, ад. Навсякъде думата *шеол* е заменена с

8.5 Или: Божеството.

мрежата, която скриха, се улови ногата на сами
16 тях. [16] Господ е станал познат *чрез* правосъдието, *което* е извършил; Нечестивият се впримчва в делото на своите си ръце. (Игаион:˚ Се-
17 ла). [17] Нечестивите ще се върнат в преизподнята, Всичките народи, които забравят Бога.
18 [18] Защото бедният няма да бъде забравен за винаги, Нито ще бъде изгубено за всякога ожида-
19 нето на кротките. [19] Стани, Господи; да не надделява човек; Да бъдат съдени народите пред
20 Тебе. [20] Господи, докарай страх върху тях; Нека познаят народите, че са само човеци (Села).

10 [1] (21) (По славянски, част от 9-ий). Защо Господи, стоиш надалеч? *Защо* се криеш във
2 време на неволя? [2] (22) Чрез гордостта на нечестивите сиромахът се измъчва; Те се хващат в
3 лукавствата, които *ония* измислюват. [3] (23) Защото нечестивият се хвали с пожеланията на душата си; И сребролюбецът се отрича от Го-
4 спода, *даже Го* презира. [4] (24) Нечестивият, от гордостта на лицето *си казва: Господ* няма да издири; Всичките му помисли *са, че* ня-
5 ма Бог. [5] (25) Неговите пътища всякога са упорити; Твоите съдби са твърде високо от очите му; Той презира˚ всичките си противници.
6 [6] (26) Казва в сърцето си: Няма да се поклатя, От род в род няма *да изпадна* в злощас-
7 тие. [7] (27) Устата му са пълни с проклинане и угнетяване и насилство; Под езика му има
8 злоба и беззаконие. [8] (28) Седи в засада в селата, В скришни места, за да убие невинния; Очите му са насочени тайно против безпомощ-
9 ния. [9] (29) Причаква скришно като лъв в рова си, Причаква за да грабне сиромаха; Грабва си-
10 ромаха, като го влачи в мрежата си. [10] (30) Навежда се, снишава се; И безпомощните падат
11 в ноктите му˚. [11] (31) Казва в сърцето си: Бог е забравил, Скрил е лицето Си, никога няма да
12 види. [12] (32) Стани, Господи; Боже, издигни ръ-
13 ката Си; Да не забравяш кротките. [13] (33) Нечестивият защо презира Бога, И казва в сърце-
14 то си: Ти няма да *Го* издирваш? [14] (34) Ти си *го* видял; защото гледаш неправдата и притесне-
нието, За да *ги* хващаш в ръката Си; На Тебе се поверява безпомощният; На сирачето Ти си
15 помощник. [15] (35) Строши мишцата на нечестивия; Издири нечестието на злия човек, *докато*
16 не намериш *вече от него*. [16] (36) Господ е цар до вечни векове; Народите са изчезнали от земя-
17 та Му. [17] (37) Господи, послушал си желанието на кротките; Ще утвърдиш сърцето им; Ще на-
18 правиш внимателно ухото Си, [18] (38) За да отсъдиш за сирачето и угнетения, Тъй щото човекът, който е от земята, да не застрашава вече.

11 [1] (По слав. 10). За първия певец. Давидов *псалом*. На Господа уповавам; Как думате на
душата ми: Бягай в гората ваша като птица?
2 [2] Понеже, ето, нечестивите запъват лък, Приготвят стрелите си на тетивите, За да устрелят
3 в тъмно ония, които са с право сърце. [3] Защото основанията се разориха; А праведният що е
4 извършил? [4] Господ е в светия Си храм, Господ, Чийто престол е на небето; Очите Му гледат,
5 клепачите Му изпитват човешките чада. [5] Господ изпитва праведния; А душата Му мрази
6 нечестивия и онзи, който обича насилие. [6] Над нечестивите ще навали примки; Огън и сяра и
7 горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им. [7] Защото праведният Бог обича правдата; Праведният *човек* ще гледа лицето Му.

12 [1] (По слав. 11). За първия певец на осмострунна арфа˚. Давидов псалом. Помогни, Господи; защото не остана вече благочестив; Защото се губят верните измежду човешките чада.
2 [2] Всеки говори лъжа с ближния си; С ласкателни устни говорят от двоелично сърце. [3] Господ
3 ще изтреби всичките ласкателни устни, Език, който говори големи неща. [4] *На ония*, които са
4 казвали: Ще надвием с езика си; Устните ни са наши; кой е господар над нас? [5] Поради насилствуването над сиромасите, поради въздишките на нуждаещите се, Сега ще стана, казва Господ; Ще туря в безопасност *онзи* когото презират˚. [6] Господните думи са чисти думи, Като
6 сребро претопено в пещ от пръст Пречистено седем пъти. [7] Ти, Господи, ще ги закриляш, Ще
7 пазиш всеки от тях от това поколение до века,
8 [8] При все, че нечестивите ходят *свободно* от всяка страна, Понеже безчестието се въздига между човешките синове.

13 [1] (По слав. 12). За първия певец. Давидов псалом. До кога щеш, Господи, съвсем да ме забравиш? До кога ще криеш лицето Си от мене?
2 [2] До кога ще имаш борба˚ в душата Си, Болки в сърцето Си всеки ден? До кога ще се превъзнася неприятелят ми над мене? [3] Погледни, по-
3 слушай ме, Господи Боже мой; Просвети очите ми да не би да заспя в смърт; [4] Да не би да
4 рече неприятелят ми: Надвих му, И да се зарадват противниците ми, когато се поклатя. [5] Но
5 аз уповавам на Твоята милост; Сърцето ми ще се радва в спасението Ти. [6] Ще пея Господу, За-
6 щото се е показал щедър към мене.

14 [1] (По слав. 13). За първия певец. Давидов *псалом*. Безумният рече в сърцето си: Няма Бог.

9.16 Да се усили музиката. **10.5** Еврейски: Духа срещу. **10** Или: Под силата му. **12.1** Псал. 6, надписа. **5** Еврейски: Срещу когото духат. **13.2** Еврейски: Съветвания.

Покварiха се; сториха развалени дела; Няма
2 кой да прави добро. 2 Господ надникна от небе-
сата над човешките чада За да види, има ли
3 някой разумен, Който да търси Бога. 3 Всички
се отбиха от пътя, заедно се развратиха; Ня-
4 ма кой да прави добро, няма ни един. 4 Без ра-
зум ли са всички, които беззаконствуват, Ко-
ито изпояждат людете ми *както* ядат хляб, И
5 не призовават Господа? 5 Тогава ги нападна го-
лям страх; Защото Бог е в поколението на пра-
6 ведните. 6 Посрамихте намеренията на бедния;
7 Господ, обаче, му е прибежище. 7 Дано дойде
от Сион избавление на Израиля! Когато Господ
върне Своите люде от плен, Тогава ще се зара-
два Яков, ще се развесели Израил.

15 1 (По слав. 14). Давидов псалом. Господи,
кой ще обитава в Твоя шатър? Кой ще живее
2 в Твоя свет хълм? 2 Оня, който ходи незлоблi-
во, който върши правда, И който говори исти-
3 на от сърцето си; 3 Който не одумва с езика си,
Нито струва зло на приятеля си, Нито приема
4 *да хвърли* укор против ближния си, 4 Пред чи-
ито очи е презрян безчестният; Но той почита
ония, които се боят от Господа; Който, *ако и да*
5 се *е* клел за своя повреда не се отмята; 5 Който
не дава парите си с лихва, Нито приема подкуп
против невинния. Който прави това няма да се
поклати до века.

16 1 (По слав. 15). Давидова песен˚ Пази ме,
2 Боже, Защото на Тебе уповавам. 2 Рекох Гос-
поду: Ти си Господ мой; Вън от Тебе няма доб-
3 ро за мене. 3 В светиите на земята и в отбрани-
4 те, В тях е всичкото ми благоволение. 4 Скър-
бите на ония, които заменят *Иеова* с друг *бог*,
ще се умножат; Аз не ща да принеса техните
от кръв възлияния. Нито ще взема в устните
5 си имената *на боговете* им. 5 Господ е делът на
наследството ми и на чашата ми! Ти поддър-
6 жаш това, което ми се е паднало. 6 За мене делът
падна на приятни места; Да! получих прекрас-
7 но наследство. 7 Ще благославям Господа, Кой-
то ме е вразумил; Още и в нощно време ме
8 учат вътрешностите ми. 8 Винаги турям Госпо-
да пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, аз
9 няма да се поклатя. 9 Затова се зарадва сърцето
ми, и развесели се душата˚ ми, А още и плът-
10 та ми ще пребивава в увереност. 10 Защото ня-
ма да оставиш душата ми в преизподнята; Ни-
то ще допуснеш угодника Си да види изтление.
11 11 Ще ми изявиш пътя на живота; Пред Твоето
присъствие има пълнота от радост, Отдясно на
Тебе-всякога веселие.

17 1 (По слав. 16). Давидова молитва. Послу-
шай, Господи, правото; внимавай на вика ми;
Дай ухо на молитвата ми, която *принасям* с
искрени устни. 2 Нека излезе присъдата ми от 2
присъствието Ти; Очите Ти нека гледат спра-
ведливо. 3 Изпитал си сърцето ми; посетил си 3
ме нощно време; Опитал си ме; и не си намерил
в мене никакво зло намерение. Мислите ми не
надвишават устата ми. 4 Колкото за човешките 4
дела, чрез думите на Твоите уста Аз опазих се-
бе си от пътищата на насилниците. 5 Стъпките 5
ми са се пазили здраво в Твоите пътища; Но-
зете ми не са се подхлъзнали. 6 Аз Те призовах, 6
Боже, защото ще ми отговориш; Приклони към
мене ухото Си, *и* послушай думите ми. 7 Яви чу- 7
десните Си милосърдия, Ти, Който с десница-
та Си избавяш уповаващите *на Тебе*. От ония,
които въстават *против тях*. 8 Пази ме като зе- 8
ница на око; Скрий ме под сянката на крила-
та Си 9 От нечестивите, които ме съсипват, От 9
неприятелите на душата ми, които ме окръжа-
ват. 10 Обградени са от своята тлъстина; Уста- 10
та им говорят горделиво. 11 Те обиколиха вече 11
стъпките ни; Насочиха очите си, за да *ни* тръш-
нат на земята; 12 Всеки един от тях прилича на 12
лъв, който желае да разкъса. И на лъвче, което
седи в скришни места. 13 Стани, Господи, пред- 13
вари го, повали го; С меча Си избави душата ми
от нечестивия, - 14 От човеци, Господи, с ръка- 14
та Си, От светските човеци, чиито дял е в *тоя*
живот, И чийто корем пълниш със съкровища-
та Си; Които са наситени с чада, И останалия си
имот оставят на внуците си. 15 А аз ще видя ли- 15
цето Ти в правда; Когато се събудя ще се наситя
от изгледа Ти.

18 1 (По слав. 17). За първия певец. *Псалом* на
Господния слуга˚ Давид, който е говорил Гос-
поду думите на тая песен в деня, когато Господ
го избавил от ръката на всичките му неприятe-
ли и от ръката на Саула. И рече: Любя Те, Гос-
поди, сило моя. 2 Господ е скала моя, крепост 2
моя и избавител мой, Бог мой, канара моя, на
Когото се надявам, Щит мой, рога на избавле-
нието ми и високата ми кула. 3 Ще призова Гос- 3
пода, Който е достохвален; Така ще бъда изба-
вен от неприятелите си. 4 Връзките на смърт- 4
та ме окръжиха; Порои от беззаконие ме упла-
шиха. 5 Връзките на преизподнята ме обвиха; 5
Примките на смъртта ме стигнаха. 6 В утесне- 6
нието си призовах Господа. И към Бога мой
викнах; От храма Си Той чу гласа ми, И вика-
нето ми пред Него стигна в ушите Му. 7 Тогава 7
се поклати и потресе земята; Основите на пла-
нините се разлюляха И поклатиха се, защото

16.1 Псалми 50-60, надписите. **9** Еврейски: Славата. **18.1** Псал. 36, надписа.

8 се разгневи Той. 8 Дим се издигаше от ноздрите Му, И огън из устата Му поглъщаше; Въглища се разпалиха от Него. 9 Той сведе небесата и слезе; И мрак бе под нозете Му. 10 Възседна на херувим и летя; Летя на ветрени крила. 11 Положи за Свое скривалище тъмнината, За покров около Си тъмните води, Гъстите въздушни облаци. 12 От святкането пред Него Преминаха през облаците Му Град и огнени въглища. 13 И гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си, Град и огнени въглища. 14 И прати стрелите Си та ги разпръсна, Да! светкавици в изобилие та ги смути. 15 Тогава се явиха коритата на водите, Откриха се основите на вселената От Твоето изобличение, Господи, От духането на дъха на ноздрите Ти. 16 Прати от височината, взе ме, Извлече ме из големи води. 17 Избави ме от силния ми неприятел, От ония, които ме мразеха; Защото бяха по-силни от мене. 18 Стигнаха ме в деня на бедствието ми; Но Господ ми стана подпорка. 19 И изведе ме на широко, Избави ме, защото имаше благоволение към мене. 20 Въздаде ми Господ според правдата ми; Според чистотата на ръцете ми възнагради ме, 21 Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се отклонил от Бога мой в нечестие. 22 Защото всичките Му съдби са били пред мене, И от повеленията Му не съм се отдалечил. 23 Непорочен бях пред Него, И опазих се от беззаконието си. 24 Затова Господ ми въздаде според правдата ми, Според чистотата на ръцете ми пред очите Му. 25 Към милостиви, *Господи*, милостив ще се явиш, Към непорочния, непорочен ще се явиш. 26 Към чистия, чист ще се явиш, И към развратния, противен ще се явиш. 27 Защото оскърбени люде Ти ще спасиш; А очи горделиви ще смириш. 28 Защото Ти ще запалиш светилото ми; Господ Бог мой ще озари тъмнината ми. 29 Защото чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога мой прескачам стена. 30 Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; Словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, които уповават на Него. 31 Защото кой е Бог освен Господа? И кой е канара, освен нашия Бог? 32 Бог, Който ме препасва със сила, И прави съвършен пътя ми, 33 Той прави нозете ми като *нозете* на елените, И ме поставя на високите ми места. 34 Учи ръцете ми да воюват, Тъй щото мишците ми запъват меден лък. 35 Ти си ми дал и щит на избавлението Си; Твоята десница ме е поддържала И Твоята благост ме е направила велик. 36 Ти си разширил стъпките ми под мене; И нозете ми не се подхлъзнаха. 37 Гоних неприятелите си и ги стигнах, И не се върнах, докато ги не довърших. 38 Стрих ги, та не можаха да се подигнат; Паднаха под нозете ми. 39 Защото си ме препасал със сила за бой; Повалил си под мене въставащите против мене. 40 Сторил си да обърнат гръб към мене неприятелите ми, За да изтребя ония, които ме мразят. 41 Извикаха, но нямаше избавител, Към Господа, но не ги послуша. 42 Тогава ги стрих като прах пред вятъра; Изхвърлих ги като калта на пътищата. 43 Ти си ме избавил и от съпротивленията на людете; Поставил си ме глава на народите: Народ, *когото* не познавах, слугува на мене, 44 Щом чуха за мене, те ме послушаха; *Даже* чужденците се преструваха, че ми се покоряват. 45 Чужденците ослабнаха, И разтреперани излязоха из яките си скривалища. 46 Жив е Господ, и благословена *да бъде* Канарата ми, И да се възвиси Бог на избавлението ми, 47 Бог, Който мъздовъздава за мене, И покорява под мене племена, 48 Който ме избавя от неприятелите ми. Да! Ти ме възвишаваш над въставащите против мене, Избавяш ме от насилника. 49 Затова ще Те хваля, Господи, между народите, И на името Ти ще пея. 50 *Ти си*, който даваш велико избавление на царя Си, И показваш милосърдие към помазаника Си, Към Давида и към потомството му до века.

19 1 (По слав. 18). За първия певец. Давидов псалом. Небесата разказват славата Божия, И просторът известява делото на ръцете Му. 2 Ден на ден казва слово; И нощ на нощ изявява знание. 3 Без говорене, без думи, Без да се чуе гласът им, 4 Тяхната вест е излязла по цялата земя, И думите им до краищата на вселената. В тях Той постави шатър за слънцето, 5 Което, излизащо като младоженец из стаята си, Се радва като юнак да тича в попрището. 6 То излиза от *единия* край на небето, И обикаля до *другия* му край; От топлината му нищо не се укрива. 7 Законът Господен е съвършен, възвръща душата; Изявлението Господно е вярно, дава мъдрост на простия; 8 Повеленията Господни са прави, веселят сърцето; Заповедта Господна е светла, просвещава очите; 9 Страхът от Господа е чист, пребъдва до века; Съдбите Господни са истинни и, без изключение, справедливи. 10 Желателни *са* повече от злато, Повече от изобилие чисто злато, И по-сладки от мед и от капките на медена пита. 11 Слугата Ти още се и предупреждава чрез тях; В опазването им има голяма награда. 12 Кой съзнава своите прегрешения? Очисти ме от тайните *прегрешения*. 13 Още и от гордост предпази слугата Си: Да ме не завладее; тогава ще бъда непорочен, И ще бъда чист от много престъпления. 14 Думите на устата ми и размишленията на сърцето ми Нека

бъдат угодни пред Тебе, Господи, канаро моя и
избавителю мой.

20 [1] (По слав. 19). За първия певец. Давидов
псалом. Господ да те послуша в скръбен ден;
Името на Бога Яковов да те постави на висо-
2 ко! [2] Да ти прати помощ от светилището, И да
3 те подкрепи от Сион! [3] Да си спомни всичките
твои приноси, И да приеме всеизгарянето ти!
4 (Села). [4] Да ти даде според желанието на сър-
цето ти, И да изпълни всяко твое намерение!
5 [5] В спасението Ти ще се зарадваме, И в името
на нашия Бог ще издигнем знамена. Господ да
6 изпълни всичките твои прошения! [6] Сега зная,
че Господ избавя помазаника Си; Ще го послу-
ша от своето Си небе Със спасителната сила на
7 десницата Си. [7] Едни *споменават* колесници, а
други коне; Но ние ще споменем името на Гос-
8 пода нашия Бог. [8] Те се спънаха и паднаха; А
9 ние станахме и се изправихме. [9] Господи, пази!
Нека ни послуша Царят, когато *Го* призовем.

21 [1] (По слав. 20). За първия певец. Давидов
псалом. Господи, в Твоята сила ще се весели ца-
рят; И колко много ще се радва в избавлението
2 Ти! [2] Изпълнил си желанието на сърцето му, И
от молбата на устните му не си *го* лишил. (Се-
3 ла). [3] Защото си го предварил с благословения
на блага; Положил си на главата му корона от
4 чисто злато. [4] Той проси от Тебе живот; И Ти си
5 му дал дълготрайство до вечни векове. [5] Голяма
е славата му чрез Твоето избавление; Чест и ве-
6 личие си положил на него; [6] Защото си го поста-
вил *да бъде* за благословение до века, Развесе-
7 лил си го с радост в присъствието Си; [7] Защото
царят уповава на Господа, И чрез милосърди-
8 ето на Всевишния няма да се поклати. [8] Ръката
Ти ще намери всичките Твои врагове; Десница-
9 та Ти ще намери ония, които Те мразят. [9] Във
времето на негодуванието Си ще ги направиш
като огнена пещ Господ ще ги погълне с гнева
10 Си, И огън ще ги изгори. [10] Ще изтребиш плода
им от земята, И потомството им измежду чо-
11 вешките чада. [11] Защото, при все че намислиха
злоба против Тебе, При все че измислиха заго-
12 вор, не ще могат да го изпълнят, [12] Понеже Ти
ще ги направиш да обърнат гръб *Когато* при-
готвиш на тетивите Си *стрели* против лицето
13 им. [13] Издигни се, Господи, със силата Си; Така
ще възпяваме и ще прославяме Твоето могъще-
ство.

22 [1] (По слав. 21). За първия певец по "Кошута-
та на зората". Давидов псалом. Боже мой, Боже
мой, защо си ме оставил? *Защо стоиш* далеч и
не ми помагаш, *Нито внимаваш* на думите на
2 охкането˚ ми? [2] Боже мой, викам денем, но не
отговаряш, И нощем, но нямам отдих. [3] Но Ти 3
си Светият, Който си възцарен между Израи-
левите хваления. [4] На Тебе уповаваха бащите 4
ни Уповаваха, и Ти ги избави, [5] Към Тебе из- 5
викаха, и бяха избавени; На Тебе уповаваха,
и не се посрамиха. [6] А аз съм червей, а не чо- 6
век, Укоряван от човеците, и презиран от лю-
дете. [7] Всички, които ме гледат, ругаят ме, От- 7
варят устните си, кимват с глава *и казват:* [8] Той 8
упова на Господа: нека го избави; Нека го из-
бави понеже има благоволение в него. [9] Но Ти 9
си, Който си ме извадил из утробата; Ти си ме
научил да уповавам *като бях* на майчините си
гърди, [10] На Тебе бях оставен от рождението си; 10
От утробата на майка ми Ти си мой Бог. [11] Да се 11
не отдалечиш от мене; защото скръбта е бли-
зо, Понеже няма помощник. [12] Много юнци ме 12
обиколиха; Силни васански бикове ме окръжи-
ха. [13] Отвориха срещу мене устата си, *Като* лъв, 13
който граби и реве. [14] Разлях се като вода, И 14
разглобиха се всичките ми кости; Сърцето ми
стана като восък, Разтопява се вред вътрешно-
стите ми. [15] Силата ми изсъхна като черепка, И 15
езикът ми прилепна за челюстите ми; И Ти си
ме свел в пръстта на смъртта. [16] Защото куче- 16
та ме обиколиха; Тълпа от злодейци ме окръ-
жи; Прободоха ръцете ми и нозете ми. [17] Мога 17
да преброя всичките си кости, Хората се взират
в мене и ме гледат. [18] Разделиха си дрехите ми, 18
И за облеклото ми хвърлиха жребие. [19] Но Ти, 19
Господи, да се не отдалечиш; Ти, сило моя, по-
бързай да ми помогнеш. [20] Избави от меч душа- 20
та ми, Живота˚ ми от силата на кучето. [21] Изба- 21
ви ме от устата на лъва И от роговете на дивите
волове. Ти си ме послушал! [22] Ще възвестявам 22
името Ти на братята си; Вред събранието ще
Те хваля. [23] Вие, които се боите от Господа, хва- 23
лете Го; Цяло Яковово потомство славете Го; И
бойте Му се, всички вие от Израилевото потом-
ство. [24] Защото не е презрял и не се е отвраща- 24
вал от скръбта на оскърбения, Нито е скрил ли-
цето Си от него; Но послуша, когато извика той
към Него. [25] От Тебе е гдето принасям хваление 25
в голямото събрание; Ще изпълня обреците си
пред ония, които Му се боят. [26] Смирените ще 26
ядат и ще се наситят; Ще хвалят Господа ония,
които Го търсят; Сърцето ви нека живее веч-
но. [27] Ще си спомнят и ще се обърнат към Гос- 27
пода Всичките земни краища, И ще се покло-
нят пред Тебе Всичките племена на народите;
[28] Защото царството е на Господа, И Той владее 28
над народите. [29] Ще ядат и ще се поклонят всич- 29
ките богати на земята; Пред Него ще се пре-
клонят всички, които слизат в пръстта; А онзи,

22.1 Еврейски: Рикаенето. **20** Еврейски: Едничката ми *душа.*

30 който не може да запази живота си, 30 Неговото потомство ще Му слугува; Ще се приказва за
31 Господа на *идното* поколение. 31 Ще дойдат и ще известят правдата Му На люде, които ще се родят, *казвайки*, че Той е сторил *това*.

23 1 (По слав. 22). Давидов псалом. Господ е
2 Пастир мой; Няма да остана в нужда. 2 На зелени пасбища ме успокоява; При тихи води ме
3 завежда. 3 Освежава душата ми; Води ме през прави пътеки заради името Си. 4 Да! и в долината
4 на мрачната сянка ако ходя Няма да се уплаша от зло; Защото Ти си с мене; Твоят жезъл и
5 Твоята тояга, те ме утешават. 5 Приготвяш пред мене трапеза в присъствието на неприятелите ми, Помазал си с миро главата ми; чашата ми
6 се прелива. 6 Наистина благост и милост ще ме следват През всичките дни на живота ми; И аз ще живея за винаги в дома Господен.

24 1 (По слав. 23). Давидов псалом. Господня е земята и всичко що има в нея, Вселената и
2 тия, които живеят в нея; 2 Защото Той я е основал върху моретата, И затвърдил върху водите.
3 3 Кой ще възлезе на хълма Господен? И кой ще
4 застане на Неговото свето място? 4 Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, Който не е предал на суета душата си, и не се е клел на лъ-
5 жа. 5 Той ще приеме благословение от Господа,
6 И правда от Бога на спасението си. 6 Това е поколението на онія, които Го дирят; Онія, които търсят Твоето лице, те са Яков. (Села).
7 7 Издигнете, порти, главите си, И бъдете издигнати вие, вечни врати, И ще влезе Царят на славата.
8 8 Кой е Тоя Цар на славата? Господ могъщият
9 и силният, Господ силният на бой. 9 Издигнете, порти, главите си, И бъдете издигнати вие, веч-
10 ни врати, И ще влезе Царят на славата. 10 Кой е Тоя Цар на славата? Господ на Силите, Той е Царят на славата (Села).

25 1 (По слав. 24). Давидов *псалом*. По Еврейски, азбучен псалом. Към Тебе, Господи, издигам душата си. 2 Боже мой, на Тебе съм уповал;
2 Да се не посрамя, Да не тържествуват неприятелите ми над мене. 3 Наистина, никой, който
3 чака Тебе, няма да се посрами; Онія ще се посрамят, които, без причина, постъпват коварно. 4 Направи ме, Господи, да позная пътищата
4 5 Ти, Научи ме на пътеките Си. 5 Води ме в истината Си и учи ме; Защото Ти си Бог на Спасението ми; Тебе чакам цял ден. 6 Помни, Го-
6 7 споди, благите Си милости И милосърдията Си, защото са от века. 7 Недей помни греховете на младостта ми, нито престъпленията ми; Помни ме, Господи, според милосърдието Си и заради благостта Си. 8 Господ е благ и праведен, За-
8 9 това ще научи грешните на пътя *Си*. 9 Ще води кротките с правда, И ще научи кротките на пътя *Си*. 10 Всичките пътеки на Господа са мило- 10
сърдие и вярност Към онія, които пазят завета Му и изявлението Му. 11 Заради името Си, Го- 11
споди, Прости моето беззаконие, защото е голямо. 12 Бои ли се човек от Господа? - Него Той ще 12
настави кой път да избере. 13 Душата му ще жи- 13
вее в спокойствие, И потомството му ще наследи земята. 14 Интимното благоволение на Го- 14
спода е с онія, които Му се боят, И ще им покаже завета Си. 15 Моите очи са винаги към Господа, 15
Защото Той ще измъкне из мрежата нозете ми.
16 Обърни се към мене и смили се за мене, Защо- 16
то съм усамотен и наскърбен. 17 Олекчи скър- 17
бите на сърцето ми, Извади ме из утесненията ми. 18 Вгледай се в угнетението ми и тего- 18
тата ми. И прости всичките ми грехове. 19 Виж 19
неприятелите ми, защото са много, И с люта ненавист ме мразят. 20 Пази душата ми и изба- 20
ви ме; Да се не посрамя, защото на Тебе уповавам. 21 Незлобие и правота нека ме пазят, За- 21
щото Тебе чакам. 22 Боже, избави Израиля От 22
всичките му беди.

26 1 (По слав. 25). Давидов *псалом*. Съди ме, Господи, защото съм ходил в незлобието си, Уповавал съм на Господа без да се поколебая.
2 Изследвай ме, Господи, и изпитвай ме, Опи- 2
тай вътрешностите ми и сърцето ми. 3 Защо- 3
то Твоето милосърдие е пред очите ми. И аз съм ходил в истината Ти. 4 Не съм сядал с чо- 4
веци измамници, И с лицемерци няма да отида. 5 Мразя събранието на злосторниците, И с 5
нечестивите няма да седна. 6 Ще измия в невин- 6
ност ръцете си; Така ще обиколя олтара Ти, Господи, 7 За да възглася с глас на хваление, И 7
да разкажа всичките Твои чудесни дела. 8 Го- 8
споди, любя местопребиванието на Твоя дом, И мястото на скинията на славата Ти. 9 Да не от- 9
немеш душата ми заедно с грешните, Нито живота ми заедно с мъже кръвопийци; 10 В чиито 10
ръце има злодеяние, И десницата им е пълна с подкупи. 11 А пък аз ще ходя в незлобието си; 11
Изкупи ме и смили се за мене. 12 Ногата ми стои 12
на равно място; В събранията ще благославям Господа.

27 1 (По слав. 26). Давидов *псалом*. Господ е светлина моя и избавител мой; От кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; От кого ще се уплаша? 2 Когато се приближиха при мене 2
злосторници, Противниците ми и неприятелите ми, За да изядат плътта ми, Те се спънаха и паднаха. 3 Ако се опълчи против мене и 3
войска, Сърцето ми няма да се уплаши; Ако се подигне против мене война И тогава ще имам увереност. 4 Едно нещо съм поискал от Госпо- 4

да, това ще търся, - Да живея в дома Господен
през всичките дни на живота си. За да гледам
привлекателността на Господа. И да *Го* диря в
5 храма Му. 5 Защото в зъл ден ще ме скрие под
покрова Си, Ще ме покрие в скривалището на
6 шатъра Си, Ще ме издигне на канара. 6 И сега
главата ми ще се издигне Над неприятелите ми,
които ме окръжават; И ще принеса в скинията
Му жертва на възклицания, Ще пея, да! ще сла-
7 вословя Господа. 7 Слушай, Господи, гласа ми,
когато викам; Смили се тоже за мене, и отго-
8 вори ми. 8 *Когато Ти рече*: Търсете лицето Ми,
Моето сърце Ти каза: Лицето Ти ще търся, Гос-
9 поди. 9 Да не скриеш от мене лицето Си; Да не
отхвърлиш с гняв слугата Си; Ти ми стана по-
мощ; недей ме отхвърля, И недей ме оставя, Бо-
10 же, Спасителю мой; 10 Защото баща ми и майка
ми са ме оставили; Господ, обаче, ще ме прибе-
11 ре. 11 Научи ме, Господи, пътя Си, И води ме по
равна пътека поради ония, които ме причакват.
12 12 Да ме не предадеш на волята на противници-
те ми; Защото лъжливи свидетели са се дигна-
13 ли против мене, Които дишат насилие. 13 Ако не
бях повярвал, че ще видя благостите Господни
14 В земята на живите - *бих премалнял*. 14 Чакай
Господа; Дерзай, и нека се укрепи сърцето ти;
Да! чакай Господа.

28 1 (По слав. 27). Давидов *псалом*. Към Тебе
ще извикам, Господи, канаро моя; Не замълча-
вай към мене, Да не би, ако останеш мълчалив
към мене, Да се оприлича на ония, които сли-
2 зат в рова. 2 Послушай гласа на молбите ми, ко-
гато викам към Тебе, Когато дигам ръце към
3 най-вътрешното на Твоето светилище. 3 Не ме
завличай с нечестивите И с ония, които вършат
беззаконие, Които говорят мир с ближните си,
4 А в чието сърце *има* злоба. 4 Въздай им според
делата им И според нечестието на постъпките
им; Въздай им според делата на ръцете им; От-
5 дай им каквото заслужават. 5 Понеже те не вни-
мават на деянията на Господа Нито на делата
на ръцете Му, Той ще ги събори, и няма да ги
6 съгради. 6 Благословен да е Господ, Защото по-
7 слуша гласа на молбите ми. 7 Господ е сила моя
и щит мой; На Него е уповало сърцето ми, и Той
ми помогна; Затова се развесели сърцето ми, И
8 с песните си ще Го възхваля. 8 Господ е сила на
людете Си; Той е крепост за избавление на по-
9 мазаника Си. 9 Избави людете Си и благослови
наследството Си; Храни ги и носи ги до века.

29 1 (По слав. 28). Давидов *псалом*. Отдайте
Господу, вие синове на силните, Отдайте Гос-
2 поду слава и могъщество. 2 Отдайте Господу
дължимата на името Му слава; Поклонете се
Господу в света премяна. 3 Гласът Господен е 3
над водите; Бог на славата гърми; Господ *гърми*
над големите води, 4 Гласът Господен е силен; 4
Гласът Господен е величествен. 5 Гласът Гос- 5
подeн троши кедри; Да! Господ троши ливан-
ските кедри, 6 И прави ги да скачат като юнец, 6
Ливан и Сирион като див вол в младостта си.
7 Гласът Господен разцепва огнените пламъци. 7
8 Гласът Господен разтърсва пустинята; Господ 8
разтърсва пустинята Кадис. 9 Гласът Господен 9
прави да раждат кошутите, И оголва лесовете;
А в храма Му всеки възгласява: Слава! 10 Гос- 10
под седна *Цар* над Потопа; Да! Господ седи ка-
то Цар до века. 11 Господ ще даде сила на людете 11
Си; Господ ще благослови людете Си с мир.

30 1 (По слав. 29). Псалом. Песен при освеще-
нието на Давидовия дом. Ще Те превъзнасям,
Господи; защото Ти си ме издигнал, И не си
оставил неприятелите ми да тържествуват над
мене. 2 Господи Боже мой, извиках към Тебе; И 2
Ти си ме изцелил. 3 Господи, извел си от преиз- 3
поднята душата ми; Опазил си живота ми из-
между ония, които слизат в рова. 4 Пейте Гос- 4
поду, светии Негови, И възхвалявайте свето-
то Му име˚. 5 Защото гневът Му е само за една 5
минута, А благоволението Му е за цял живот;
Вечер може да влезе плач да пренощува, А на
сутринта *иде* радост. 6 Аз в благоденствието си 6
рекох: Няма да се поклатя до века. 7 Господи, 7
с благоволението Си Ти беше ме поставил на
твърда планина; Скрил си лицето Си, *и* смутих
се. 8 Към Тебе, Господи, извиках, И на Господа 8
се помолих, *като казах:* 9 Каква полза от кръ- 9
вта ми, ако сляза в рова? Пръстта ще Те слави
слави ли? Ще възвестява ли истината Ти? 10 По- 10
слушай, Господи, и смили се за мене; Господи,
бъди ми помощник. 11 Обърнал си плача ми на 11
играние за мене; Съблякъл си ми вретището и
препасал си ме с веселие. 12 За да Ти пее хвала 12
душата *ми* и да не млъква. Господи Боже мой,
до века ще Те хваля.

31 1 (По слав. 30). За първия певец. Давидов
псалом. На Тебе, Господи, уповавам; да се не
посрамя до века; Избави ме според правдата
Си. 2 Приклони към мене ухото Си; побързай 2
да ме избавиш; Бъди ми силна канара, укрепено
здание, за да ме спасиш. 3 Защото Ти си моя ка- 3
нара и крепост; Затова заради името Си ръко-
води ме и управяй ме. 4 Измъкни ме из мрежа- 4
та, която скрито поставиха за мене, Защото Ти
си моя крепост. 5 В Твоята ръка предавам духа 5
си; Ти си ме изкупил, Господи Боже на истина-
та. 6 Мразя ония, които почитат суетните идо- 6
ли; Но аз уповавам на Господа, 7 Ще се радвам 7

30.4 Еврейски: Светият му спомен. Виж Изх. 3:15.

и ще се веселя в Твоята милост; Защото Ти си
видял неволята ми, Познал си утесненията на
8 душата ми, 8 И не си ме затворил в ръката на
неприятеля; Поставил си нозете ми на широко.
9 9 Смили се за мене, Господи, защото съм в утес-
нение, Чезне от скръб окото ми, душата ми, и
10 снагата ми. 10 Защото се изнури в тъга живота
ми, и годините ми във въздишки; Поради пре-
стъплението ми ослабна силата ми, И костите
11 ми изнемощяха. 11 На всичките си противници
станах *за* укор, А най-вече на ближните си, И
за плашило на познайниците си; Ония, които
12 ме гледаха навън, бягаха от мене. 12 Като някой
умрял бидох забравен от сърцето *на всичките;*
13 Станах като счупен съд; 13 Защото съм чул кле-
ветите на мнозина; От всякъде страх, Като се
наговаряха против мене И намислиха да отне-
14 мат живота ми. 14 Но аз на Тебе уповавах, Гос-
15 поди; Рекох: Ти си Бог мой. 15 В Твоите ръце са
времената ми; Избави ме от ръката на непри-
16 ятелите ми, И от тия, които ме гонят. 16 Напра-
ви да светне лицето Ти над слугата Ти; Спаси
17 ме в милосърдието Си. 17 Господи, да се не по-
срамя, Защото съм Те призовал; Нека се посра-
мят нечестивите, Нека млъкнат в преизподня-
18 та. 18 Нека онемеят лъжливите устни, Които го-
ворят против праведния нахално, горделиво и
19 презрително. 19 Колко е голяма Твоята благост,
Която си запазил за ония, които Ти се боят,
И която си показал° пред човешките чада Към
20 ония, които уповават на Тебе! 20 Ще ги скри-
еш в скривалището на присъствието Си От чо-
вешките замисли; Ще ги скриеш под покров От
21 препирането на езици. 21 Благословен да е Гос-
под, Защото си показал чудесното Си милосър-
22 дие към мене В укрепен град. 22 А в тревогата
си аз бях рекъл: Отлъчен съм от очите Ти: Оба-
че Ти послуша гласа на молбите ми, Когато из-
23 виках към Тебе. 23 Възлюбете Господа, всички
Негови светии; Господ пази верните, А въздá-
ва изобилно на ония, които се обхождат горде-
24 ливо. 24 Дерзайте и нека се укрепи сърцето ви,
Всички, които се надявате на Господа.

32 1 (По слав. 31). Давидов псалом. Поучение.
Блажен *оня*, чието престъпление е простено,
2 Чийто грях е покрит. 2 Блажен оня човек, ко-
муто Господ не вменява беззаконие, И в чий-
3 то дух няма измама. 3 Когато мълчах, овехтя-
4 ха костите ми От охкането ми всеки ден; 4 По-
неже денем и нощем ръката Ти тежеше върху
мене, Влагата ми се обърна на лятна суша. (Се-
5 ла). 5 Признах греха си пред Тебе, и беззако-
нието си не скрих; Рекох: Ще изповядам Гос-
поду престъпленията си; И Ти прости вината
на греха ми. (Села). 6 Затова нещо нека Ти се 6
моли всеки благочестив На време, когато мо-
же да се намери *то*; Наистина, когато големите
води преливат Те няма да стигнат до него. 7 Ти 7
си прибежище мое; Ти ще ме пазиш от скръб; С
песни на избавление ще ме окръжаваш. (Села).
8 Аз ще те вразумя, и ще те науча Пътя, по който 8
трябва да ходиш; Ще те съветвам, Като върху
тебе *ще бъде* окото Ми. 9 Не бивайте като кон 9
или като мъска, Които нямат разум; За чиито
челюсти трябват оглавник и юзда, за да ги дър-
жат, Иначе, не биха се приближавали при Тебе.
10 Много ще бъдат скърбите на нечестивия; Но 10
онзи, който уповава на Господа, Милост ще го
окръжи. 11 Веселете се в Господа и радвайте се, 11
праведници, И викайте с радост всички, които
сте с право сърце.

1 (По слав. 32). Радвайте се праведници, в **33**
Господа; Прилично е за праведните да въздá-
ват хваление. 2 Хвалете Господа с арфа, Псал- 2
мопейте Му с десетострунен псалтир. 3 Пейте 3
Му нова песен, Свирете изкусно с възклицание.
4 Защото словото на Господа е право, И всички- 4
те Му дела са *извършени* с вярност. 5 Той оби- 5
ча правда и правосъдие; Земята е пълна с ми-
лосърдието Господно. 6 Чрез словото на Госпо- 6
да станаха небесата, И чрез дишането на устата
Му цялото им множество. 7 Той събра като куп 7
морските води, Тури бездните в съкровищни-
ци. 8 Нека се бои от Господа цялата земя; Нека 8
благоговеят с боязън пред Него всичките жите-
ли на вселената. 9 Защото Той каза, и стана; Той 9
заповяда, и затвърди се. 10 Господ осуетява на- 10
меренията на народите; Прави безполезни ми-
слите на племената. 11 Намеренията на Господа 11
стоят твърди до века, Мислите на сърцето Му
из род в род. 12 Блажен оня народ, на когото Бог 12
е Господ, Людете, които е изброил за Свое на-
следство. 13 Господ наднича от небето, Наблю- 13
дава всичките човешки чада; 14 От местообита- 14
лището Си Гледа на всичките земни жители, -
15 Онзи, Който създаде сърцата на всички тях, 15
Който познава всичките им работи. 16 Никой 16
цар не се избавя чрез многочислена войска Си-
лен *мъж* не се отървава чрез голямо юначество.
17 Безполезен е конят за избавление, И чрез го- 17
лямата си сила не може да избави *никого*. 18 Ето, 18
окото на Господа е върху ония, които Му се бо-
ят, Върху ония, които се надяват на Неговата
милост, 19 За да избави от смърт душата им, И 19
в глад да ги опази живи. 20 Душата ни чака Гос- 20
пода; Той е помощ наша и щит наш. 21 Защото в 21
Него ще се весели сърцето ни, Понеже на Него-
вото свето име уповахме. 22 Дано бъде милост- 22

31.19 Еврейски: Изработил... за.

та Ти, Господи, върху нас Според както сме се надявали на Тебе.

34 [1] (По слав. 33). *Псалом* на Давида, когато се престори на луд пред Авимелеха˚, който го пусна, та си отиде. По еврейски азбучен псалом.
Ще благославям Господа на всяко време Похвала към Него ще бъде винаги в устата ми. [2] С
2 Господа ще се хвали душата ми; Смирените ще
3 чуят *това* и ще се зарадват. [3] Величайте Господа с мене, И заедно нека възвеличим името
4 Му. [4] Потърсих Господа; и Той ме послуша, И
5 от всичките ми страхове ме избави. [5] Погледнаха към Него; и светнаха *очите им*, И лицата им никога няма да се посрамят. [6] Тоя сиро-
6 мах извика; и Господ го послуша, И от всичките му неволи го избави. [7] Ангелът на Господа се
7 опълчва около ония, които Му се боят, И ги из-
8 бавя. [8] Вкусете и вижте, че Господ е благ; Бла-
9 жен оня човек, който уповава на Него. [9] Бойте се от Господа, вие Негови светии; Защото за
10 боящите се от Него няма оскъдност. [10] Лъвчетата търпят нужда и глад; Но ония, които търсят Господа, няма да бъдат в оскъдност за ни-
11 кое добро. [11] Дойдете, чада, послушайте мене;
12 Ще ви науча на страх от Господа. [12] Желае ли човек живот, Обича ли дълготрайство, за да ви-
13 ди добрини? - [13] Пази езика си от зло И устните си от лъжливо говорене. [14] Отклонявай се от
14 злото и върши доброто, Търси мира и стреми
15 се към него. [15] Очите на Господа са върху праведните, И ушите Му към техния вик. [16] Лице-
16 то на Господа е против ония, които вършат зло,
17 За да изтреби помена им от земята. [17] *Праведните* извикаха, и Господ послуша, И от всичките
18 им беди ги избави. [18] Господ е близо при ония, които са със съкрушено сърце, И спасява ония,
19 които са с разкаян дух. [19] Много са неволите на праведния; Но Господ го избавя от всички тях;
20 [20] Той пази всичките му кости; Ни една от тях
21 не се строшава. [21] Злощастието ще затрие грешния; И ония, които мразят праведния, ще бъ-
22 дат осъдени. [22] Господ изкупва душата на слугите Си; И от ония, които уповават на Него, ни един няма да бъде осъден.

35 [1] (По слав. 34). Давидов *псалом.* Бори се, Господи, с ония, които се борят с мене; Воювай против ония, които воюват против мене.
2 [2] Вземи оръжие и щит, И стани да ми помагаш.
3 [3] Изтръгни и копие, та затвори пътя на гонителите ми; Кажи на душата ми: Аз съм избавител
4 Твой. [4] Нека се посрамят и се опозорят Ония, които искат *да погубят* душата ми; Нека се върнат назад и се смутят Ония, които ми мислят зло. [5] Нека бъдат като плява пред вятъра, И ан- 5
гел Господен да ги гони. [6] Нека бъде пътят им 6
тъмен и плъзгав, И ангел Господен да ги гони.
[7] Защото без причина скриха за мене мрежата 7
си в трап; Без причина изкопаха *яма* за душата
ми. [8] Да дойде върху всеки един от тях неоча- 8
квана погибел; И мрежата му, която е скрил,
нека улови самия него. Той нека падне в същата погибел. [9] А моята душа ще се весели в Гос- 9
пода, Ще се радва в избавлението Му. [10] Всич- 10
ките ми кости ще рекат; Господи, кой е подобен на Тебе, Който избавяш сиромаха от по-силния от него, Да! сиромаха и немощния от грабителя му? [11] Несправедливи свидетели въстават И пи- 11
тат ме за *неща*, за които аз не зная *нищо* [12] Въз- 12
дават ми зло за добро, *За да бъде* в оскъдност душата ми. [13] А аз, когато те боледуваха, Аз се 13
обличах във вретище, Смирявах с пост душата си, И молитвата ми се връщаше в пазухата ми *и се повтаряше;* [14] Обхождах се като с при- 14
ятел, като с мой брат, Ходех наведен и нажален както кога жалее някой майка си. [15] Но когато 15
накуцвах в *пътя си*, те се зарадваха и се събраха. Побойници се събраха против мене, - човеци, които аз не знаех; Късаха *ме* без да престават. [16] Като нечестивите смешкари в пир- 16
шества Скърцаха на мене със зъби. [17] Господи до 17
кога ще гледаш? Избави душата ми от погубленията им, Живота ми˚ от *тия* лъвове. [18] Аз ще 18
Те славословя в голямо събрание, Ще Те хваля между многочислени люде. [19] Да не тър- 19
жествуват над мене Ония, които несправедливо враждуват против мене; Нито да намигват с очи Ония, които ме мразят без причина. [20] Защото 20
не говорят за мир, Но измислюват лъжливи думи против тихите на земята. [21] Да! те отвориха 21
широко срещу мене устата си; Казваха: О, хохо! очите ни видяха! [22] Ти си видял, Господи, да 22
не премълчиш; Господи, да не се отдалечиш от мене, [23] Стани и събуди се за съда ми; За делото 23
ми, Боже мой и Господи мой. [24] Съди ме, Гос- 24
поди Боже мой, според правдата Си, И да не тържествуват над мене. [25] Да не кажат в сърцето 25
си: Ето желанието ни *се изпълни.* Нито да кажат: Погълнахме го. [26] Да се посрамят и се опо- 26
зорят заедно *всички* Ония, които се радват на злощастието ми; Да се облекат със срам и с позор Ония, които се големеят против мене. [27] Да 27
възклицават и да се зарадват Ония, които благоприятствуват на правото ми дело, И винаги нека казват: Да се възвеличи Господ, Който желае благоденствие на слугата Си. [28] И езикът ми 28

34.1 Анхус. 1 Цар. 21:12 - 22:1 **35.17** Еврейски: Едничката ми *душа.* **36.1** Еврейски: Говори.

ще разказва Твоята правда И Твоята хвала всеки ден.

36 [1] (По слав. 35). За първия певец. *Псалом* на Господния слуга Давида. Беззаконието на нечестивия свидетелствува˚ на вътрешното ми сърце, Че пред очите му няма страх от Бога.
2 [2] Защото той се лъже в своите си очи. Че беззаконието му няма да се открие и да се намрази,
3 [3] Думите на устата му са беззаконие и измама; Той не иска да бъде разумен за да прави добро.
4 [4] Беззаконие измислюва на леглото си; Застава на недобър път; злото не мрази.
5 [5] Господи, Твоето милосърдие *стига* до небето, Верността Ти до облаците;
6 [6] Правдата Ти е като великолепните планини; Съдбите Ти са бездна голяма; Ти, Господи, запазваш човеци и животни.
7 [7] Колко е скъпоценно Твоето милосърдие, Боже! Затова човешките чада прибягват под покрова на крилата Ти.
8 [8] Ще се напояват от найдоброто˚ на дома Ти. И от ръката на Твоите
9 сладости ще им дадеш да пият. [9] Защото у Тебе е изворът на живота, В Твоята светлина ще видим
10 светлина. [10] Простирай милосърдието Си към ония, които Те познават, И правдата Си
11 към ония, които са с право сърце. [11] Нека не дойде против мене ногата на горделивите, Нито ръката на нечестивите да ме поклати.
12 [12] Там паднаха ония, които вършат беззаконие; Повалиха се и не ще могат да станат.

37 [1] (По слав. 36). Давидов *псалом*. По Еврейски азбучен псалом, Не се раздразнявай поради злотворците, Нито завиждай на ония, които
2 вършат беззаконие. [2] Защото като трева скоро ще се окосят, И като зелена трева ще повехнат.
3 [3] Уповавай на Господа и върши добро; *Така ще* населиш земята и *ще* се храниш с увереност.
4 [4] Весели се, тъй също, в Господа; И Той
5 ще ти даде попросеното от сърцето ти. [5] Предай на Господа пътя си; И уповавай на Него, и Той ще извърши *очакването ти;*
6 [6] И ще направи да се яви правдата ти като светлината, И съдът ти като пладне.
7 [7] Облегни се на Господа, и чакай Него; Не се раздразнявай поради този човек, който успява в пътя си Като из-
8 вършва подлости. [8] Престани от негодуването, и остави гнева; Не се раздразнявай, *понеже това води* само към злотворството.
9 [9] Защото злотворците ще се изтребят; А ония, които чакат Господа, те ще наследят земята.
10 [10] Защото още малко, и нечестивият не ще го има вече; Да! прилежно ще изследваш мястото му, и не ще се
11 намери; [11] Но кротките ще наследят земята, И
12 ще се наслаждават с изобилен мир. [12] Нечестивият прави заговор против праведния. И скърца на него със зъби.
13 [13] Господ ще му се присмее, Понеже вижда, че иде денят му.
14 [14] Нечестивите изтръгнаха меч и опънаха лъка си, За да повалят сиромаха и немощния, За да заколят ония, които са с праведна обхода.
15 [15] Мечът им ще се забие в тяхното сърце, И лъковете им ще се строшат.
16 [16] Малкият *имот* на праведния е по-желателен От богатството на мнозина нечестиви;
17 [17] Защото мишците на нечестивите ще се строшат, А Господ подкрепява праведните.
18 [18] Господ знае дните на непорочните; И тяхното наследство ще бъде до века.
19 [19] Те няма да се посрамят в лоши времена. В дни на глад ще бъдат сити,
20 [20] А нечестивите ще загинат, И враговете Господни ще бъдат като отборните агнета˚; Ще чезнат, като дим ще изчезнат.
21 [21] Нечестивият взема на заем, и не отплаща; А праведният постъпва благо и дава.
22 [22] Защото благословените от *Господа* ще наследят земята; А проклетите от Него ще се изтребят.
23 [23] Стъпките на човека се оправят от Господа; И Неговото благоволение е в пътя Му.
24 [24] Ако падне, не ще се повали, Защото Господ подпира ръката му.
25 [25] Млад бях, ето, остарях, Но не съм видял праведният оставен, Нито потомството му да проси хляб.
26 [26] Всеки ден постъпва благо и дава на заем; И потомството му е в благословение.
27 [27] Отклонявай се от зло, и върши добро, И ще имаш вечно жилище.
28 [28] Защото Господ обича правосъдие, И не оставя светиите Си; До века те ще бъдат опазени; А потомството на нечестивите ще се изтреби.
29 [29] Праведните ще наследят земята, И ще живеят на нея до века.
30 [30] Устата на праведния приказва за мъдрост, И езикът му говори правосъдие.
31 [31] Законът на неговия Бог е в сърцето му; Стъпките му няма да се подхлъзнат,
32 [32] Грешният наблюдава праведния, И търси да го убие.
33 [33] Господ няма да го остави в ръцете му, Нито ще го осъди, когато бъде съден.
34 [34] Чакай Господа и пази Неговия път, И Той ще те издигне, за да наследиш земята; Когато се изтребят нечестивите, ти ще видиш *това.*
35 [35] Виждал съм нечестивия страшен, И разпрострян като зелено дърво на своята си почва;
36 [36] Но когато преминах, ето нямаше го; Търсих го, и не се намери.
37 [37] Забележи непорочния и гледай праведния; Защото миролюбивият човек *ще има* потомство;
38 [38] А престъпниците *всички* заедно ще се изтребят; Останалите от нечестивите ще се отсекат.
39 [39] Но избавлението на праведните е от Господа; Той им е крепост във време на беда.
40 [40] И Господ ще им помогне и ще ги избави, Ще ги избави от

8 Еврейски: Тлъстината. **37.20** Еврейски: Превъзходните на пасбищата. **38.1** Псал. 70, надписа.

нечестивите и ще ги спаси, Понеже са прибягнали при Него.

38 [1] (По слав. 37). Давидов псалом, за спомен˚.
Господи, в негодуванието Си не ме изобличавай, И в гнева Си не ме наказвай. [2] Защото стрелите Ти се забиха в мене, И ръката Ти тежи на мене. [3] Няма здраве в месата ми поради Твоя гняв; Няма спокойствие в костите ми поради моя грях. [4] Защото беззаконията ми превишиха главата ми; Като тежък товар натегнаха на мене. [5] Смърдят и гноясват раните ми Поради безумието ми. [6] Превит съм и съвсем се сгърбих; Цял ден ходя нажален. [7] Защото всичките ми вътрешности са запалени, И няма здраве в месата ми. [8] Изнемощях и премного съм смазан, Охкам˚ поради безпокойствието на сърцето си. [9] Господи, *известно е*˚ пред Тебе е всичкото ми желание, И стенанието ми не е скрито от Тебе. [10] Сърцето ми тупти, силата ми ме оставя, А светлината на очите ми, и тя не е в мене. [11] Приятелите ми и близките ми странят от язвата ми, И родните ми стоят надалеч. [12] Също и ония, които искат живота ми, турят примки *за мене*; Ония, които желаят злото ми, говорят пакостни неща, И измислюват лъжи цял ден. [13] Но аз, като глух, не чувам, И съм като ням, който не отваря устата си. [14] Да! съм като човек, който не чува, В чиито уста няма изобличения. [15] Понеже на Тебе, Господи, се надявам, Ти ще отговориш, Господи Боже мой; [16] Защото рекох: Да не тържествуват над мене, Да не се големеят над мене, когато се подхлъзне ногата ми. [17] Защото съм близо да падна, И скръбта ми е винаги пред мене; [18] Понеже аз ще призная беззаконието си, Ще тъжа за греха си. [19] Но моите неприятели са пъргави и силни, И ония, които несправедливо ме мразят, се умножиха. [20] Също и ония, които въздават зло за добро, ми се противят Понеже следвам доброто. [21] Да ме не оставиш, Господи; Боже мой, да се не отдалечиш от мене. [22] Бързай да ми помогнеш, Господи, спасителю мой.

39 [1] (По слав. 38). За първия певец Едутун˚. Давидов псалом. Рекох: Ще внимавам в пътищата си За да не съгреша с езика си. Ще имам юзда за устата си, Докато е пред мене нечестивият. [2] Станах ням и мълчалив, Въздържах се от да говоря, и нямах спокойствие; И скръбта ми се раздвижваше. [3] Сгорещи се сърцето ми дълбоко в мене; Докато размишлявах пламна огън. *Тогава* проговорих с езика си, *казвайки:* [4] Научи ме, Господи, за кончината ми, И за числото на дните ми, какво е; Дай ми да зная колко съм кратковременен. [5] Ето, направил си дните *като* педя. И възрастта ми е като нищо пред Тебе; [6] Наистина всеки човек, колкото яко и да стои, е само лъх, (Села). Наистина всеки човек ходи като сянка; Наистина всяка нищожност го смущава; Трупа *съкровища*, но не знае кой ще ги прибере. [7] И сега, Господи, що чакам? Надеждата ми е на Тебе. [8] Избави ме от всичките ми беззакония; Недей ме прави за укор на безумния. [9] Онемях, не си отворих устата; Понеже Ти стори *това*. [10] Отдалечи от мене удара Си; От поражението на ръката Ти изчезвам. [11] Когато с изобличения наказваш човека за беззаконието *му,* Ти разваляш като молец красотата му. Наистина всеки човек е *само* лъх; (Села). [12] Послушай, Господи, молитвата ми, и дай ухо на вика ми; Не премълчавай при сълзите ми, Защото съм странен при Тебе *И* пришелец, както всичките мои бащи. [13] Остави ме да отдъхна, за да се съвзема Преди да си отида и да ме няма вече.

40 [1] (По слав. 39). За първия певец. Давидов псалом. Чаках с търпение Господа; И Той се преклони към мене; и послуша вика ми, [2] И изведе ме из гибелната яма, из тинята и калта И постави на скала нозете ми, та утвърди стъпките ми; [3] тури още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; Мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа. [4] Блажен оня човек, който възлага упованието си на Господа, И не е склонил към горделивите нито към ония, които коварно отстъпват, [5] Господи Боже мой, Ти си сторил много чудеса; И Твоите мисли заради нас Не е възможно да ги изложи някой пред Тебе; Ако бих поискал да ги изявя и разкажа, Те превишават *всяко* пребroяване [6] В жертва и приноси Ти нямаш благоволение; Отворил си уши в мене; Всеизгаряне и принос за грях Ти не си поискал. [7] Тогава рекох: Ето, дойдох; (В свитъка на книгата е предписано на мене); [8] Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля; Да! законът Ти е дълбоко в сърцето ми. [9] Прогласил съм правда в голямо събрание; Ето, не съм въздържал устните си; Господи, Ти знаеш. [10] Правдата Ти не съм скрил в сърцето си; Верността Ти и спасението Ти съм изявил; Не съм утаил Твоето милосърдие и Твоята истина от голямо събрание. [11] Господи, не задържай благите Си милости от мене; Твоето милосърдие и Твоята истина нека ме пазят винаги; [12] Защото са ме окръжили безбройни злини, Постигнаха ме беззаконията ми, така щото не мога да подигна очите си; Те са помногобройни от космите на главата ми, и сър-

8 Еврейски: Рикая. **9** "е" да не се чете - печатна грешка в изданието от 1940 г. **39.1** 1 Лет. 16:41. 25:1. Псал. 62 и 77, надписите.

цето ми отпадна. 13 Благоволи, Господи, да ме
избавиш; Господи, побързай да ми помогнеш.
14 Нека се посрамят и се смутят заедно *всички*
Ония, които търсят душата ми за да я погубят:
Нека се обърнат назад и се опозорят Ония, ко-
15 ито се наслаждават на злощастието ми. 15 Нека
се смаят поради срама си Ония, които ми думат:
16 О, хохо! 16 Нека се радват и се веселят в Тебе
Всички, които Те търсят; Ония, които обичат
спасението Ти, Нека думат винаги: Да се вели-
17 чае Господ. 17 А аз съм сиромах и немощен, *Но*
Господ се грижи за мене; Помощ моя и избави-
тел мой си Ти; Боже мой, да се не забавиш.

41 1 (По слав. 40). За първия певец. Давидов
псалом. Блажен оня, който прегледва немощ-
2 ния; В зъл ден ще го избави Господ. 2 Господ
ще го пази и ще продължи живота му; Блажен
ще бъде той на земята; И Ти няма да го пре-
3 дадеш на волята на неприятелите му. 3 Господ
ще го подкрепява на болното легло; В болест-
4 та му Ти ще преобърнеш цялото му легло. 4 Аз
рекох: Господи, смили се за мене; Изцели душа-
5 та ми, защото Ти съгреших. 5 Неприятелите ми
говорят зло за мене, *като казват:* Кога ще умре
6 той, и ще загине името му. 6 И ако дойде *един*
от тях да *ме* види, говори престорено, Събира
в сърцето си *всичкото* зло *що забелязва*, И ка-
7 то излезе навън разказва го. 7 За мене шепнат
заедно всички, които ме мразят, Против мене
8 измислюват зло, *казвайки:* 8 *Някаква* лоша бо-
лест го е сполетяла, И като е легнал няма вече
9 да стане. 9 Да! самият ми близък приятел, кому-
то имах доверие, Който ядеше хляба ми, диг-
10 на своята пета против мене. 10 Но Ти, Господи,
смили се за мене; Изправи ме, и ще им отвърна.
11 11 От това зная, че Твоето благоволение е към
мене, Понеже неприятелят ми не тържествува
12 над мене. 12 А мене Ти ме поддържаш в непо-
рочността ми, И утвърждаваш ме пред лицето
13 Си до века. 13 Благословен да е Господ, Израи-
левият Бог, От века и до века. Амин и амин.

42 1 (По слав. 41). За първия певец. Поучение
за Кореевите синове˚. Както еленът пъхти за
водните потоци, Така душата ми въздиша за
2 Тебе, Боже. 2 Жадна е душата ми за Бога, за жи-
вия Бог; Кога ще дойда и ще се явя пред Бога?
3 3 Моите сълзи ми станаха храна денем и нощем,
Като непрестанно ми думат: Где е твоят Бог?
4 4 Изливам душата си дълбоко в мене като си на-
помням това, - Как отивах с множеството, И за-
веждах шествието в Божия дом С глас на радост
и на хваление, С множеството, което празнува-
5 ше. 5 Защо си отпаднала душе моя? И *защо* се
смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога;
защото аз още ще Го славословя *За* помощта от
лицето Му. 6 Боже мой, душата ми е отпаднала 6
дълбоко в мене; Затова си спомням за Тебе от
земята на Иордана И на *планините* Ермон, от
гората Мисар. 7 Бездна призовава бездна с шу- 7
ма на Твоите водопади; Всичките Твои вълни и
Твои развълнувани води преминаха над мене;
8 *Но пак* денем Господ ще заръча за *мене* мило- 8
стта Си, И нощем песента Му ще бъде с мене И
молитвата към Бога на живота ми. 9 Ще река на 9
Бога, моята канара: Защо си ме забравил? Защо
ходя нажален поради притеснението от непри-
ятеля? 10 Като със смазване на костите ми про- 10
тивниците ми ме укоряват, И непрестанно ми
думат: Где е твоят Бог? 11 Защо си отпаднала, 11
душе моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене?
Надявай се на Бога; аз още ще Го славословя:
Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

43 1 (По слав. 42). Съди ме, Боже, и защити де-
лото ми против нечестив народ? Избави ме от
измамлив и несправедлив човек. 2 Понеже Ти 2
си Бог на силата ми, защо си ме отхвърлил?
Защо ходя нажален поради притеснението от
неприятеля? 3 Изпрати светлината Си и исти- 3
ната Си; те нека ме водят. Да ме заведат в Твоя
свет хълм и в обиталищата Ти. 4 Тогава ще вля- 4
за при Божия олтар, При Бога моята превъз-
ходна радост; И с Арфа ще славословя Тебе,
о Боже, Боже мой, 5 Защо си отпаднала, душе 5
моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? На-
дявай се на Бога, защото аз още ще Го слово-
словя; *Той* е помощ на лицето ми и Бог мой.

44 1 (По слав. 43). За първия певец. Поучение
за Кореевите синове. Боже, с ушите си сме чули,
нашите бащи са ни разказвали, Какво дело си
извършил в техните дни, в древните времена.
2 Ти си изгонил с ръката Си народи, а тях си на- 2
садил; Съкрушил си племена, а тях си разпро-
странил. 3 Защото не завладяха земята със своя 3
меч, Нито тяхната мишца ги спаси, Но Твоята
десница и Твоята мишца, и светлостта на Твое-
то лице, Защото Твоето благоволение беше към
тях. 4 Ти си Цар мой, Боже; Заповядай *да ста-* 4
ват победи за Якова. 5 Чрез Тебе ще повалим 5
неприятелите си; Чрез Твоето име ще стъпчем
ония, които се повдигат против нас. 6 Защото 6
няма да уповавам на лъка си, Нито ще ме из-
бави мечът ми. 7 Защото Ти си ни избавил от 7
противниците ни, И посрамил си ония, които
ни мразят. 8 С Бога ще се хвалим всеки ден, И 8
името Ти ще славословим до века. (Села). 9 Но 9
сега Ти си *ни* отхвърлил и посрамил, И не из-
лизат вече с нашите войски. 10 Правиш ни да се 10
върнем назад пред противника; И мразещите

42.1 Виж 1 Лет. 6:33, 37. 25:5.

11 ни обират ни за себе си. 11 Предал си ни като
овце за ядене, И разпръснал си ни между на-
12 родите. 12 Продал си Своите люде за нищо, И
13 не си спечелил от цената им. 13 Правиш ни *за*
укор на съседите ни, За присмех и поругание
14 на ония, които са около нас. 14 Правиш ни за
поговорка между народите, За кимване с гла-
15 ва между племената. 15 Всеки ден позорът ми е
пред мене, И срамът на лицето ми ме покри-
16 ва, 16 Поради гласа на онзи, който укорява и ху-
17 ли, Поради неприятеля и отмъстителя. 17 Всич-
ко това дойде върху нас; Обаче ние не Те забра-
вихме, Нито станахме неверни на Твоя завет.
18 18 Сърцето ни не се върна назад, Нито се откло-
19 ниха стъпките ни от Твоя път, 19 Макар Ти да
си ни съкрушил в пусто място˚. И да си ни по-
20 крил с мрачна сянка. 20 Ако сме забравили име-
то на нашия Бог, Или сме простреми ръцете си
21 към чужд Бог, 21 То не ще ли Бог да издири то-
22 ва? Защото Той знае тайните на сърцето. 22 Не!
ние сме убивани заради Тебе цял ден, Считани
23 сме като овце за клане, 23 Събуди се, Господи,
защо спиш? Стани, не *ни* отхвърляй за винаги.
24 24 Защо криеш лицето Си, И забравяш неволя-
25 та ни и угнетението ни? 25 Защото душата ни е
снишена до пръстта; Коремът ни е прилепнал
26 до земята. 26 Стани да ни помогнеш, И Избави
ни заради милосърдието Си.

45 1 (По слав. 44). За първия певец, по Крино-
вете˚: псалом за Кореевите синове. Поучение.
Песен на любовта. От сърцето ми извира блага
дума. Аз разказвам делата си на Царя; Езикът
2 ми е перо на бързописец. 2 Ти си по-красив от
човешките чада; На устата Ти се изля благодат;
3 Затова те благослови Бог до века. 3 Препаши
меча Си на бедрото Си Силни, Славата Си и ве-
4 личието Си; 4 И във величието Си язди победо-
носно В полза на истината и кротостта *и* пра-
вдата; И Твоята десница ще Те предвожда към
5 страшни неща. 5 Стрелите Ти са остри, *Забиват*
се в сърцата на царските врагове; Племена па-
6 дат пред Тебе. 6 Твоят престол, Боже, е до вечни
векове; Скиптърът на Твоето царство е скиптър
7 на правота. 7 Възлюбил си правда и намразил
си нечестие; Затова, Боже, твоят Бог те е пома-
зал С миро на радост повече от твоите събратя.
8 8 На смирна и алой *и* касия *миришат* всичките
ти дрехи; Из слоново-костни палати струнните
9 инструменти те развеселиха. 9 Царски дъщери
има между твоите почтени жени; Отдясно ти е
10 поставена царицата в офирско злато 10 Слушай,
дъщерьо, и виж, и приклони ухото си; Забрави
11 и народа си и бащиния си дом; 11 Така царят ще
пожелае твоята красота; Защото той е господа-
рят ти; и ти му се поклони. 12 И тирската дъще- 12
ря, даже и богатите измежду народа *й*, Ще тър-
сят благоволението ти с подаръци. 13 Всеслав- 13
на е царската дъщеря във вътрешността на па-
лата; Облеклото й е златоткано. 14 Ще я дове- 14
дат при царя с везани дрехи; Нейните другарки, девиците, които я следват, ще ти се дове-
дат, - 15 С веселие и радост ще се доведат; Ще 15
влязат в царския палат. 16 Вместо бащите ти ще 16
бъдат чадата ти, Които ще поставиш за князе
по цялата земя. 17 Ще направя името Ти памет- 17
но през всичките поколения; Затова племената ще Те възхваляват до вечни векове.

46 1 (По слав. 45). За първия певец, на Коре-
евите синове. Песен за женски хор˚. Бог е нам
прибежище и сила, Винаги изпитана помощ в
напасти, 2 Затова няма да се уплашим, ако би 2
се и земята поклатила, И планините се пре-
местили всред моретата, 3 *Ако и да* бучат и да се 3
вълнуват водите им, И планините да се тресат
от надигането им. (Села). 4 Има една река, чи- 4
ито води веселят Божия град, Светото място,
гдето обитава Всевишният. 5 Бог е всред него; 5
той няма да се поклати; Бог ще му помогне, и
то при зазоряване. 6 Развълнуваха се народи- 6
те, разклатиха се царствата; Издаде *Той* гласа
си; земята се разтопи. 7 Господ на Силите е с 7
нас; Прибежище е нам Яковоият Бог (Села).
8 Дойдете та вижте делата на Господа, Какви 8
опустошения е направил на земята. 9 Прави да 9
престанат войните до края на земята; Строша-
ва лък и сломява копие; Изгаря с огън колес-
ници. 10 Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог; Ще 10
се възвиша между народите, Ще се възвиша на
земята. 11 Господ на Силите е с нас; Прибежище 11
е нам Яковоият Бог. (Села).

47 1 (По слав. 46). За първия певец, псалом на
Кореевите синове. Ръкопляскайте, всички пле-
мена, Викнете към Бога с глас на тържество.
2 Защото Господ Всевишен е страшен, Велик 2
цар е над цялата земя. 3 Покори племена под 3
нас, И народи под нозете ни. 4 Избра за нас на- 4
следството ни, Превъзходната *земя* на Якова,
когото възлюби. (Села). 5 Възлезе Бог с въз- 5
лицание Господ с тръбен глас. 6 Пейте на Бо- 6
га, пейте; Пейте на нашия цар, пейте. 7 Защо- 7
то Бог е цар на цялата земя; Пейте с разби-
ране. 8 Бог царува над народите; Бог седи на 8
светия Си престол. 9 Началниците на племена- 9
та се събраха, *За да станат* люде на Бога Авра-
амов; Защото земните защитници принадлежат
Богу, Който е превъзвишен.

44.19 Еврейски: Място на чакали. **45.1** Псал. 69 и 80, надписите. **46.1** 1 Лет. 15:20. Псал. 48 и 66, надписите.

48 [1] (По слав. 47). Псаломска песен на Кореевите синове. Велик е Господ; и твърде достохвален В града на нашия Бог, в Своя свет хълм.
2 [2] Красив по възвишеността си, радост на цялата земя, Е хълмът Сион, *гдето по* северните *му*
3 страни *Е* градът на великия цар. [3] В палатите
4 му Бог е познат като прибежище. [4] Защото, ето,
5 царете се събраха; Всички преминаха. [5] Те като видяха почудиха се, Смутиха се, спуснаха
6 се на бяг. [6] Трепет ги обзе там, Болки като на
7 раждаща жена. [7] С източния вятър Ти съкрушаваш тарсийските кораби. [8] Каквото бяхме чу-
8 ли, това и видяхме В града на Господа на Силите, в града на нашия Бог, Който Бог и до века
9 ще утвърди. (Села). [9] Размишляваме, Боже, за
10 Твоето милосърдие Всред Твоя храм. [10] Според името Ти, Боже, е и хвалата Ти до краищата на
11 земята; Десницата Ти е пълна с правда. [11] Нека се весели хълмът Сион, Нека се радват Юдо-
12 вите дъщери. Заради Твоите съдби. [12] Обиколете Сион и обходете го; Пребройте кулите му;
13 [13] Обърнете внимание в укрепленията му; Разгледайте палатите му; За да го разказвате на по-
14 колението подир *вас*. [14] Защото Тоя Бог е наш Бог до вечни векове; Той ще ни ръководи *дори* до смърт.

49 [1] (По слав. 48). За първия певец, псалом на Кореевите синове. Слушайте това, всички племена; Внимавайте, всички жители на вселената,
2 [2] И низкопоставени и високопоставени, Бо-
3 гати и сиромаси заедно. [3] Устата ми ще говорят мъдрост, И размишлението на сърцето ми ще
4 бъде за разумни *неща*; [4] Ще наведа към притча ухото си, Ще изложа на арфа гатанката си.
5 [5] Защо да се боя във време на бедствие, Когато
6 ме обкръжи беззаконието до петите? [6] От ония, които уповават на имота си, И се хвалят с го-
7 лямото си богатство, [7] Ни един *от тях* не може никак да изкупи брата си, Нито да даде Бо-
8 гу откуп за него. [8] (Защото *толкова* скъп е откупът на душата им, Щото *всеки* трябва да се
9 оставя от това за винаги), [9] Та да живее вечно
10 И да не види изтление. [10] Защото гледа, че мъдрите умират, И еднакво *с тях* погиват безумният и несмисленият, И оставят богатството си на
11 други. [11] Тайната им мисъл е, *че* домовете им *ще траят* вечно, *И* жилищата им из род в род; На-
12 ричат земите си със своите си имена. [12] Но човекът не пребъдва в чест; Прилича на животни-
13 те, които загиват. [13] Това е пътят на безумните; Но пак *идещите* подир тях човеци одобряват
14 думите им. (Села). [14] Назначават се като овце за преизподнята; Смъртта ще им бъде овчар; И праведните ще ги обладаят призори; И красо-
тата им ще овехтее, Като остава преизподнята жилище на всеки един от тях. [15] Но Бог ще из- 15
купи душата ми от силата на преизподнята. За-
щото ще ме приеме. (Села) [16] Не бой се, когато 16
забогатее човек, Когато се умножи славата на
дома му; [17] Защото, когато умре няма да вземе 17
със себе си нищо, Нито ще мине славата му на
друг подир него, [18] Ако и да е облажавал душа- 18
та си приживе, И *човеците* да те хвалят, когато
правиш добро на себе си, [19] Пак ще отиде при 19
рода на бащите си. Които никога няма да видят
виделина. [20] Човек, който е на почит, а не раз- 20
бира, Прилича на животните, които загиват.

50 [1] (По слав. 49). Асафов˚ псалом. Господ Бог Иеова е говорил и призовал земята От изгряването на слънцето до захождането му. [2] От Си- 2
он, съвършенството на красотата, Бог е възси-
ял. [3] Нашият Бог ще дойде и няма да мълчи; Ще 3
има пред Него огън поглъщаш, И около Него
силна буря. [4] Ще призове небесата отгоре, И зе- 4
мята, за да съди людете Си, *казвайки:* [5] Събере- 5
те Ми Моите светии, Които направиха с Мене
завет с жертви. [6] И небесата ще известят пра- 6
вдата Му, Защото сам Бог е съдия. (Села) [7] Слу- 7
шайте, люде Мои, и ще говоря, - Израилю, и
ще заявя пред тебе: Бог, твоят Бог съм Аз. [8] Не 8
ща да те изоблича поради жертвите ти, Нито
поради твоите всеизгаряния, *които* са винаги
пред Мене, [9] Не ща да приема юнец от къщата 9
ти, Нито козли от стадата ти; [10] Защото Мои са 10
всичките горски зверове, И добитъкът, който е
по хиляди хълмове. [11] Познавам всичките пла- 11
нински птици, И полските зверове са в ума Ми.
[12] Ако огладнеех, не щях да кажа на тебе; Защо- 12
то Моя е вселената и всичко що има в нея. [13] Ще 13
ям ли Аз месо от юнци? Ще пия ли кръв от козли? [14] Принеси Богу жертва на хваление, И из- 14
пълни на Всевишния обреците си; [15] И призови 15
Ме в ден на напаст; И Аз ще те избавя; и ти ще
Ме прославиш. [16] Но на нечестивия казва Бог: 16
Що правиш ти та разгласяваш Моите повеления, И разказваш завета Ми с устата си, [17] Тъй 17
като *сам* ти мразиш поука, И хвърляш зад себе
си Моите думи? [18] Ако видиш крадец, тичаш с 18
него, И с прелюбодейците участвуваш. [19] Пре- 19
даваш устата си на зло. И езикът ти устройва
коварство. [20] Като седиш, говориш против бра- 20
та си; Разсяваш клетвата против сина на майка
си. [21] Понеже си сторил това, и Аз премълчах, 21
Ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе;
Но Аз ще те изоблича, и ще изредя *всичко то-*
ва пред очите ти. [22] Разсъдете, прочее, за това, 22
вие, които забравяте Бога, Да не би да *ви* разкъ-
сам, без да се намери кой да ви избави. [23] Който 23

50.1 Виж. 1 лет.15:17. 25:2. 2 Лет. 29:3.

принася жертва на хвала, той Ме прославя; И
на онзи, който оправя пътя си, ще покажа Бо-
жието спасение.

51 1 (По слав. 50). За първия певец, псалом на
Давида, когато пророк Натан дойде при него,
след като беше влязъл той при Витсавия˚. Сми-
ли се за мене, Боже, според милосърдието Си;
Според множеството на благите Си милости
2 изличи беззаконията ми. 2 Измий ме съвършено
от беззаконието ми, И очисти ме от греха
3 ми. 3 Защото престъплението си аз признавам,
4 И грехът ми е винаги пред мене. 4 На Тебе, са-
мо на Тебе, съгреших, И пред Тебе сторих то-
ва зло; *Признавам това*, за да бъдеш оправдан,
когато говориш, И *да излезеш* непорочен, кога-
5 то съдиш. 5 Ето родих се в нечестие, И в грях
6 ме зачна майка ми. 6 Ето, *понеже* желаеш искре-
ност вътре *в човека,* Научи ме мъдрост в скрий-
7 ното *на сърцето ми*. 7 Поръси ме с исоп, и ще
бъда чист; Измий ме, и ще стана по-бял от сняг.
8 8 Дай ми да чуя радост и веселие, За да се зара-
9 дват костите, които си строшил. 9 Отвърни ли-
цето Си от греховете ми. И всичките ми беззако-
10 ния изличи. 10 Сърце чисто сътвори в мене,
Боже, И дух постоянен обновявай вътре в мене,
11 11 Да не ме отхвърлиш от присъствието Си, Ни-
12 то да отнемеш от мене Светия Си Дух. 12 Повър-
ни ми радостта на спасението Си: И освобожда-
13 ващият Дух нека ме подкрепи. 13 Тогава ще на-
уча престъпниците на Твоите пътища, И греш-
14 ници ще се обърнат към Тебе. 14 Избави ме от
виновността за кръвта, Боже, Боже на спасени-
ето ми; *И* езикът ми ще пее високо за Твоята
15 правда. 15 Господи, отвори устните ми; И уста-
16 та ми ще разгласят Твоята хвала. 16 Защото не
щеш да Ти принеса жертва; Всеизгаряния не Ти
17 са угодни. 17 Жертви на Бога са дух съкрушен;
Сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма
18 да презреш. 18 Стори добро на Сион според бла-
говолението Си; Съгради стените на Ерусалим.
19 19 Тогава благоволението Ти ще бъде в жертви
на правда, В приноси и всеизгаряния; Тогава
ще принасят юнци на олтара Ти.

52 1 (По слав. 51). За първия певец, Давидова
поука, когато бе дошъл едомецът Доик при Са-
ула та му бе казал: Давид дойде в Ахимелехо-
вата къща˚. Защо се хвалиш със злобата, сил-
ни човече? Милостта Божия *пребъдва* до ве-
2 ка. 2 Езикът ти, като действува коварно, По-
добно на изострен бръснач, измишлява нече-
3 стие. 3 Обичаш злото повече от доброто, И да
лъжеш повече нежели да говориш правда. (Се-
4 ла). 4 Обичаш всичките гибелни думи и измам-
ливия език. 5 Затова и тебе Бог ще съкруши съв- 5
сем, Ще те изтръгне и ще те премести от шатъра
ти, И ще те изкорени от земята на живите. (Се-
ла). 6 А праведните, като видят това, ще се убо- 6
ят, И ще му се присмеят *и рекат:* 7 Ето човек, 7
който не направи Бога своя крепост, Но упова-
ваше на многото си богатство, И се закрепваше
в нечестието си. 8 А аз съм като маслина, коя- 8
то зеленее в Божия дом; Уповавам на Божията
милост от века до века. 9 Винаги ще Те славо- 9
словя, защото Ти си сторил това; И пред Тво-
ите светии ще призовавам името Ти, Защото е
благо.

1 (По слав. 52). За първия певец, по боледу- **53**
ването му, Давидово поучение. Безумният рече
в сърцето си: Няма Бог. Покварих се и сторих
гнусно беззаконие; Няма кой да прави добро.
2 Бог надникна от небето над човешките ча- 2
да, За да види, има ли някой разумен, Който да
търси Бога. 3 Всеки един от тях се обърна на- 3
дире; *всички* заедно се развратиха; Няма кой да
прави добро, няма ни един. 4 Без разум ли са 4
ония, които беззаконствуват. Които изпояждат
людете ми *както* ядат хляб, И не призовават
Бога? 5 Там ги нападна голям страх, гдето ня- 5
маше страх; Защото Бог разпръсна костите на
опълчаващите се против тебе; Посрамил си ги,
защото Бог ги отхвърли. 6 Дано дойде от Сион 6
избавление за Израиля! Когато върне Бог Сво-
ите люде от плен, Тогава ще се зарадва Яков, ще
се развесели Израил.

1 (По слав. 53). За първия певец, върху **54**
струнни инструменти, Давидово поучение, ко-
гато зифеяните дойдоха и казаха на Саула: Ето,
Давид се крие между нас˚. Боже, избави ме чрез
името Си, И в силата Си съди ме. 2 Боже, слу- 2
шай молитвата ми, Внимавай в думите на уста-
та ми, 3 Защото чужденци се подигнаха против 3
мене, И насилници търсят душата ми; Не поста-
виха Бога пред себе си. (Села). 4 Ето, Бог ми по- 4
мага; Господ е от ония, които подкрепяват ду-
шата ми. 5 Той ще въздаде злото върху непри- 5
ятелите ми; Според Твоята вярност изтреби ги,
6 Доброволно ще Ти принеса жертва; Ще слово- 6
словя името Ти, Господи, защото е благо. 7 За- 7
щото Си ме избавил от всяко утеснение; И око-
то ми е видяло *повалянето* на неприятелите ми.

1 (По слав. 54). За първия певец, на струнни **55**
инструменти. Давидово поучение. Послушай,
Боже, молитвата ми. И не се крий от молба-
та ми. 2 Внимавай в мене и отговори ми. Без- 2
покоя се в тъженето си, и стена; 3 Поради гла- 3
са на неприятеля, Поради притеснението на

51.1 2 Цар. 11:2-4. 12:1-9. **52.1** 1 Цар. 22:9. Езек. 22:9. **54.1** 1 Цар. 23:19. 26:1.

нечестивия; Защото приписват на мене беззаконие, И с гняв ми враждуват, 4 Сърцето ми тъжи дълбоко в мене, И смъртен ужас ме нападна; 5 Страх и трепет дойдоха върху мене, И ужас ме потопи. 6 И рекох: Дано да имах крила като на гълъба! Щях да отлетя и да си почина. 7 Ето, щях да бягам надалеч, Щях да живея в пустинята; (Села). 8 Щях да ускоря бягането си От вихъра и от бурята. 9 Опропасти *ги*, Господи, и раздели съвета˚ им; Защото видях насилие и разпри в града. 10 Денем и нощем го обикалят по стените му, И беззаконие и зло има всред него; 11 Нечестие има всред него; Угнетение и измама не се отдалечават от улиците му. 12 Понеже не беше неприятел, който ме укори, - Това бих претърпял, - Нито беше оня, що ме мразеше, който се подигна против мене, - Тогава бих се скрил от него; 13 Но ти, човек равен на мене, Другар мой, и мой близък приятел. 14 Заедно се разговаряхме сладко, С множеството ходехме в Божия дом. 15 Нека дойде ненадейно смърт на тях. Нека слязат живи в преизподнята; Защото в жилищата им, и в сърцата им *има* злодейство. 16 Но аз към Бога ще извикам; И Господ ще ме избави. 17 Вечер и заран и на пладне ще се оплаквам и ще стена; И Той ще чуе гласа ми. 18 Ще избави душата ми и ще я успокои от боя, който е против мене; Защото мнозина са с мене. 19 Бог, Който се е възцарил преди вековете, Ще чуе и ще ги съкруши, (Села). *Ще съкруши човеците*, които неизменимо˚ Не се боят от Бога. 20 Всеки един от тях простира ръце против ония, които са в мир с него; Нарушава съюза си. 21 Устата му са по-мазни от масло, Но в сърцето му има война; Думите му са по-меки от дървено масло, Но пак са голи саби. 22 Възложи на Господа това, което ти е възложил и Той ще те подпре; Никога не ще допусне да се поклати праведният. 23 Но Ти, Боже, ще ги сведеш в гибелния ров; Мъже кръвопийци и измамници няма да стигнат и до половината на дните си; Но аз ще уповавам на Тебе.

56 1 (По слав. 55). За първия певец, по гълъба на далечните дъбове. Песен на Давида, когато филистимците го хванаха в Гет˚. Смили се за мене, Боже, защото човек иска да ме погълне; Всеки ден, като воюва, ме притеснява. 2 Неприятелите ми всеки ден искат да ме погълнат; Защото мнозина са ония, които с гордост воюват против мене. 3 Когато съм в страх, На Тебе ще уповавам. 4 Чрез Бога ще хваля думите му; На Бога уповавам; няма да се боя; Какво ще ми стори човек˚? 5 Всеки ден изкривяват думите ми; Всичките им помисли са за зло против мене. 6 Събират се, потайват се, наблюдават стъпките ми Така като че причакват душата ми. 7 Ще се избавят ли чрез беззаконието? Боже, повали с гняв тия племена. 8 Ти си преброил скитанията ми; Тури сълзите ми в съда Си; Не са ли те *записани* в Твоята книга? 9 Тогава ще се върнат неприятелите ми надире в деня, когато Те призова; Това зная, защото Бог е с мене. 10 Чрез Бога ще хваля думите *Му;* Чрез Господа ще хваля думите *Му*. 11 На Бога уповавам; няма да се боя; Какво ще ми стори човек? 12 Върху мене, Боже, са моите към Тебе обреци; Ще Ти принеса благодарствени приноси. 13 Понеже Си избавил душата ми от смърт, Няма ли *да избавиш и* нозете ми от подхлъзване, За да ходя пред Бога във виделината на живите?

57 1 (По слав. 56). За първия певец, по не разорявай. Песен на Давида, когато побягна от Сауловото лице в пещерата˚. Смили се за мене, о Боже, смили се за мене, Защото при Тебе прибягва душата ми; Да! под сянката на Твоите крила ще прибягна, Докато преминат *тия* бедствия. 2 Ще викам към Всевишния Бог, Към Бога, Който действува за мене. 3 Ще прати от небесата и ще ме избави, *Когато ме* укорява оня, който иска да ме погълне. (Села). Бог ще изпрати милостта Си и истината Си. 4 Душата ми е всред лъвове; Лежа между пламнали човеци, *Между* човешки чада, чиито зъби са копия и стрели, И чиито език е остър меч. 5 Възнеси се, Боже, над небесата; Славата Ти *нека бъде* по цялата земя. 6 Мрежи приготвиха за стъпките ми; Душата ми се е навела; Изкопаха пред мене яма; Те сами паднаха всред нея. (Села). 7 Непоколебимо е сърцето ми, Боже, непоколебимо е сърцето ми; Ще пея, а още ще славословя. 8 Събуди се, душе моя˚; Събуди се, псалтирю и арфо; сам аз ще се събудя на ранина. 9 Ще Те хваля, Господи, между племената; Ще Те славословя между народите. 10 Защото Твоята милост е велика *дори* до небесата. И Твоята вярност до облаците. 11 Възнеси се, Боже, над небесата; Славата Ти *нека бъде* по цялата земя.

58 1 (По слав. 57). За първия певец, по не разорявай. Давидова песен. Наистина с мълчание ли изказвате правда? Праведно ли съдите, човешки синове? 2 Не! в сърцето *си* вие вършите неправди, Размервате насилието на ръцете си по земята. 3 Още от рождението си нечестивите се отстраняват; Заблуждават, говорейки лъжи, щом се родят 4 Ядът им е като змийска отрова; Приличат на глухия аспид, *който* затиква

55.9 Еврейски: Езика. **19** Еврейски: Нямат изменения и. **56.1** 1 Цар. 21:10-15. **4** Еврейски: Плът. **57.1** 1 Цар. 21:1. 24:3. Псал. 142 надписа. **8** Еврейски: Славо моя.

ушите си, [5] И не ще да чуе гласа на омайвачите, Колкото изкусно и да омайват. [6] Боже, счупи зъбите им в устата им; Господи, строши челюстите на младите лъвове. [7] Нека се излеят като води що оттичат; Когато прицелва стрелите си, нека бъдат като разсечени. [8] Нека изчезнат като охлюв, който се разтопява; *Като* пометниче на жена, нека не видят слънцето. [9] Преди да усетят котлите ви *огъня от* тръните, Сурови или обгорели, Той ще ги помете с вихрушка. [10] Праведният ще се зарадва когато види възмездието; Ще измие нозете си в кръвта на нечестивия; [11] Тъй щото всеки ще казва: Наистина има награда за праведния; Наистина има Бог, Който съди земята.

59 [1] (По слав. 58). За първия певец, по Не Разорявай. Песен на Давида, когато Саул прати *стражи* да пазят къщата, *в която бе Давид*, за да го убият˚. Избави ме от неприятелите ми, Боже мой; Тури ме на високо от ония, които се повдигат против мене. [2] Избави ме от ония, които вършат беззаконие, И спаси ме от кръвопийци. [3] Защото, ето, причакват *за да уловят* душата ми; Силните се събират против мене, Не *за* мое престъпление, Господи, нито *за* мой грях. [4] Без *да има в мене* вина тичат и се готвят; Събуди се да ме посрещнеш, и виж. [5] Ти, Господи Боже на силите, Боже Израилев, Стани за да посетиш всичките народи; Да не покажеш милост към никого от нечестивите престъпници. (Села). [6] Вечер се връщат, Вият като кучета и обикалят града. [7] Ето, те бълват *думи* с устата си; Мечове *има* в устните им, Понеже, *думат те*: Кой слуша? [8] Но, Ти Господи, ще им се присмееш, Ще се поругаеш на всички тия народи. [9] О Сило моя, на Тебе ще се надея, Защото Бог ми е крепост. [10] Милостивият мой Бог ще ме предвари; Бог ще ме удостои да видя *повалянето* на ония, които ме причакват. [11] Да ги не убиеш, да не би да забравят *това* моите люде; Разпръсни ги със силата Си. И свали ги, Господи, защитниче наш. [12] *Поради* греха на устата си, *поради* думите на устните си, Нека бъдат уловени в гордостта си, Също и поради клетвата и лъжата що говорят. [13] Довърши *ги* с гняв, довърши *ги* да ги няма вече, И нека се научат, че Бог господарува в Якова *И* до краищата на земята. (Села). [14] Нека се връщат вечер, Нека вият като кучета, и нека обикалят града; [15] Нека се скитат за храна; И ако не се настанят, нека прекарат нощта *ненаситени*. [16] А аз ще пея за Твоята сила, Да! на ранина високо ще славословя Твоята милост; Защото Ти си ми станал крепост И прибежище в деня на бедствието ми. [17] О Сило моя, на Тебе ще пея хваление. Защото *Ти*, Боже, милостиви мой Бог, *Си* крепост моя.

60 [1] (По слав. 59). За първия певец, по лалето на свидетелството. Песен на Давида за поучение, когато воюваше против средоречна Сирия и совска Сирия, Иоав се върна та порази дванадесетте хиляди едомци в долината на солта˚. Боже, отхвърлил си ни, смазал си ни; Разгневил си се; възвърни ни. [2] Потресъл си земята, разпукнал си я; Изцели проломите й, защото тя е разклатена. [3] Показал си на людете Си мъчителни неща; Напоил си ни с вино до омайване. [4] Дал си знаме на ония, които Ти се боят, За да се развява, защото *е* истината. (Села). [5] За да се избавят Твоите възлюбени Спаси с десницата Си, и послушай ни. [6] Бог говори със светостта Си; *затова*, аз ще тържествувам; Ще разделя Сихем, ще размеря долината Сокхот; [7] Мой е Галаад, мой и Манасия, Ефрем тоже е защита на главата ми, Юда е скиптър мой; [8] Моав е умивалникът ми, На Едома ще хвърля обувката си; Възклицавай за мене, филистимска земьо! [9] Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Едом? [10] Не Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил, И не излизаш *вече*, о Боже, с войските ни? [11] Помогни ни срещу противника, Защото суетно е човешкото избавление. [12] Чрез Бога ще вървим юнашки, Защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

61 [1] (По слав. 60). За първия певец, върху струнни инструменти. Давидов *псалом.* Послушай вика ми, Боже, Внимавай на молбата ми. [2] От краищата на земята ще викам към Тебе, когато примира сърцето ми; Заведи ме на канарата, *която* е много висока за мене. [3] Защото Ти ми стана прибежище, Яка кула *за закрила* от неприятеля. [4] В шатъра Ти ще обитавам винаги; Ще прибягна под покрива на Твоите крила; (Села). [5] Защото Ти, Боже, си чул обреците ми, Дал си *ми* наследство каквото *даваш* на ония, които се боят от името Ти. [6] Ще притуриш дни върху дните на царя, *И* годините му като род върху род. [7] Той ще пребъдва пред Бога до века; Заповядай да го пазят милосърдието и верността. [8] Така ще славословя винаги Твоето име, Като изпълнявам обреците си всеки ден.

62 [1] (По слав. 61). За първия певец, по Едутуна˚. Давидов псалом. Душата ми тихо упова само на Бога, От Когото е избавлението ми. [2] Само Той е канара моя и избавление мое, И прибежище мое; няма много да се поклатя. [3] До кога, всички вие, ще нападате на човека За да

59.1 1 Цар. 19:11. **60.1** 2 Цар. 8:3,13. 1 Лет. 18:3, 12. **62.1** виж. 1 Лет. 25:1, 3. **3** Еврейски: Убиете.

го съборите˚ като наведена стена и разклатен
4 плет? [4] Съветват се само да го тласкат от висо-
тата му; Обичат лъжата; С устата си благосла-
5 вят, а в сърцето си кълнат. (Села). [5] Но ти, о ду-
ше моя, тихо уповавай само на Бога, Защото от
6 Него очаквам *помощ.* [6] Само Той е канара моя,
и избавление мое, И прибежище мое; няма да се
7 поклатя. [7] У Бога е избавлението ми и славата
ми; Моята силна канара и прибежището ми е в
8 Бога. [8] Уповавайте на Него, люде, на всяко вре-
ме, Изливайте сърцата си пред Него; Бог е нам
9 прибежище. (Села). [9] Наистина низкопоставе-
ните човеци са лъх, а високопоставените лъжа;
Турени на везни те се издигат нагоре; Те всички
10 са по-*леки* от суетата. [10] Не уповавайте на на-
силие, И не се *надявайте* суетно на грабител-
ство; Богатство ако изникне, не прилепявайте
11 *към него* сърцето си. [11] Едно *нещо* каза Бог, да!
две *неща* чух, - Че силата принадлежи на Бога,
12 [12] И *че* на Тебе, Господи, принадлежи и милост-
та; Защото Ти даваш на всекиго според делото
му.

63 [1] (По слав. 62). Псалом на Давида, когато
се намираше в Юдовата пустиня˚. Боже, Ти си
мой Бог; от ранина Те търся; Душата ми жаду-
ва за Тебе, плътта ми Те ожида, В една пуста,
2 изнурена и безводна земя. [2] Така съм се взирал
в Тебе в светилището, За да видя Твоята сила
3 и Твоята слава. [3] Понеже Твоето милосърдие
е по-желателно от живота, Устните ми ще Те
4 хвалят. [4] Така ще Те благославям, докато съм
5 жив; В Твоето име ще издигам ръцете си. [5] Ка-
то от тлъстина и мас ще се насити душата ми; И
с радостни устни ще *Те* славословят устата ми.
6 [6] Когато си спомням за Тебе на постелката си
7 Размишлявам за Тебе в нощните стражи; [7] По-
неже Ти си бил помощ на мене, И под сянката
8 на Твоите крила ще се радвам. [8] Душата ми се
прилепва към Тебе; Твоята десница ме подпи-
9 ра. [9] А ония, които търсят душата ми, ще бъдат
погубени, Ще слязат в дълбочините на земята.
10 [10] Ще бъдат съсипани от силата на меча, Ще бъ-
11 дат дял на чакали. [11] А царят ще се весели в Бо-
га; Всеки, който се кълне в Неговото *име*, ще се
хвали; Но устата на ония, които говорят лъжи,
ще се затворят.

64 [1] (По слав. 63). За първия певец. Давидов
псалом. Послушай гласа ми, Боже, като се
оплаквам; Опази живота ми от страх от непри-
2 ятеля. [2] Покрий ме от тайния съвет на злодей-
3 ците, От сганта на беззаконниците, [3] Които ост-
рят езика си като меч, И прицелват горчиви ду-
4 ми като стрели, [4] За да устрелят тайно непо-
рочния; Внезапно го устрелват, и не се боят.
[5] Насърчават се в едно зло намерение, Нагова- 5
рят се да поставят скришно примки, И казват: Кой ще ги види? [6] Измислят беззакония; 6
Думат: Изпълнихме добре обмислено намерение. *А* и вътрешната мисъл и сърцето на всеки
от тях са дълбоки. [7] Но Бог ще ги устрели; От 7
внезапна стрела ще бъдат ранени. [8] Така соб- 8
ственият им език, като ги осъжда, ще ги спъне;
Всички, които ги гледат, ще поклащат глава. [9] И 9
всички човеци ще се убоят; Ще разгласят дело-
то на Бога, Защото ще разберат действието Му.
[10] Праведният ще се развесели в Господа, и ще 10
уповава на Него; И ще се хвалят всички, които
са с право сърце.

65 [1] (По слав. 64). За първия певец, Давидов
псалом. Песен. Тебе чака хваление, Боже, в Си-
он; И пред Тебе ще се изпълни обрекът. [2] Ти, 2
Който слушаш молитва, При Тебе ще дохожда
всяка твар. [3] Беззакония ми надвиха; Но пре- 3
стъпленията ни, - Ти ще ги очистиш. [4] Блажен 4
човекът, когото избираш И приемаш, за да жи-
вее в Твоите дворове; Ще се наситим от блага-
та на Твоя дом На светия Ти храм. [5] С ужасни 5
неща ще ни отговаряш в правда, Боже, Избави-
телю наш, Надеждо на всичките земни краища,
И на ония, които са далеч по море, - [6] Ти Кой- 6
то със силата Си утвърждаваш планините, Пре-
пасан с могъщество, [7] Който правиш да утихва 7
шума на морето, Бученето на вълните му и раз-
мирието на племената. [8] Така и тия, които жи- 8
веят по краищата *на земята*, се боят от Твои-
те знамения. Развеселяваш излиянията на зо-
рата и на вечерта: [9] Като посещаваш земята и 9
я напояваш Ти я преобогатяваш; Реката Божия
като е пълна с вода. Ти промишляваш жито за
тях, Когато така си приготвил *земята:* [10] Като 10
напояваш нейните бразди Изравняваш буците
й; Като я размекваш с капките на дъжда Благо-
славяш поникналото от нея; [11] Върху годината 11
на благостта Си туряш венец, И от следите Ти
капе тлъстина; [12] Пасбищата на пустинята ка- 12
пят *от изобилията си*, И хълмовете се опасват с
радост; [13] Ливадите се обличат със стада, И до- 13
лините се покриват с жито; Възклицават, още и
пеят.

66 [1] (По слав. 65). За първия певец, псалом- 66
ска песен. Възкликнете към Бога, всички зе-
ми, [2] Възпейте славата на Неговото име, Като 2
Го хвалите, хвалете Го славно. [3] Речете Богу: 3
Колко са страшни делата Ти! Поради величие-
то на Твоята сила *Даже* враговете Ти ще се пре-
струват пред Тебе за покорни. [4] Цялата земя ще 4
Ти се кланя и ще Те славослови, Ще славосло-
вят името Ти. (Села). [5] Дойдете та вижте дела- 5

63.1 1 Цар. 22:5. 23:14-18.

та на Бога, Който страшно действува към човешките чада. 6 Превърна морето в суша; Пеши преминаха през реката; Там се развеселиха в Него. 7 Със силата Си господарува до века: Очите Му наблюдават народите; Бунтовниците нека не превъзнасят себе си. (Села). 8 Вие племена благославяйте нашия Бог, И направете да се чуе гласът на хвалата Му, 9 Който поддържа в живот душата ни. И не оставя да се клатят нозете ни. 10 Защото Ти, Боже, си ни опитал, Изпитал си ни както се изпитва сребро. 11 Въвел си ни в мрежата, Турил си тежък товар на гърба ни. 12 Направил си да яздят човеци върху главите ни; Преминахме през огън и вода; Но Ти ни изведе на богато *място.* 13 Ще вляза в дома Ти с всеизгаряния, Ще изпълня пред Тебе обреците, 14 Които произнесоха устните ми И говориха устата ми в бедствието ми. 15 Всеизгаряния от тлъсти овни ще Ти принеса с темян, Ще принеса волове и кози. (Села). 16 Дойдете, слушайте, всички, които се боите от Бога, И ще разкажа онова, което е сторил за душата ми. 17 Към Него извиках с устата си; И Той биде възвисен чрез езика ми. 18 Ако в сърцето си бях гледал *благоприятно* на неправда, Господ не би послушал; 19 Но Бог наистина послуша, Обърна внимание на гласа на молбата ми. 20 Благословен да е Бог. Който не отстрани от мене *ни* молитвата, ни Своята милост.

67 1 (По слав. 66). За първия певец върху струнни инструменти. Псаломска песен. Бог да се смили за нас и да ни благослови! Да възсияе с лицето Си над нас! (Села.) 2 За да се познае на земята Твоя път, Във всичките народи спасението Ти. 3 Да Те славословят племената, Боже; Да Те славословят всички племена. 4 Да се веселят и да възклицават народите; Защото ще съдиш племената с правда, И ще управляваш народите на земята. (Села) 5 Да Те славословят племената, Боже Да Те славословят всичките племена. 6 Земята е дала плода си; Бог, нашият Бог, ще ни благослови; 7 Бог ще ни благослови, И от Него ще се боят всички земни краища.

68 1 (По слав. 67). За първия певец, Давидов псалом. Песен. Нека стане Бог, нека се разпръснат враговете Му. Нека бягат пред Него ония, които Го мразят. 2 Както се издухва дима, така и тях раздухай; Както се топи восък пред огъня, Така нека погинат нечестивите пред Божието присъствие. 3 А праведните нека се веселят, нека се радват пред Бога, Да! нека тържествуват твърде много. 4 Пейте Богу, пейте хваление на името Му; Пригответе друм за Онзи, Който се вози през пустините: Иеова е името Му, и радвайте се пред Него. 5 Отец на сирачетата и съдия на вдовиците Е Бог в Своето обиталище. 6 Бог настанява в семейство усамотените; Извежда в благоденствие затворниците; А бунтовниците живеят в безводна земя. 7 Боже, когато излезе Ти пред людете Си, Когато ходеше през пустинята, (Села.) 8 Земята се потресе, Дори и небесата капнаха при Божието присъствие, *Самата* оная Синайска планина *се разтресе* При присъствието на Бога, Израилевия Бог. 9 Боже Ти си изпращал изобилен дъжд за наследството Си, И в изтощението му Ти си го подкрепял. 10 Войската Ти се настани в него; Ти, Боже, си приготвил от благата Си за сиромаха. 11 Господ издава дума *за победа;* Известителките за нея са голямо множество. 12 Царе с войски бягат ли, бягат; А жените останали в къщи делят користите. 13 Щете ли да лежите всред кошарите, *Когато* крилата на гълъбицата са покрити със сребро, И перата й с жълто злато? 14 Когато Всесилният разпръсваше царе в тая *земя,* Тя побеля като Салмон, когато вали сняг. 15 Божия планина е Васанската планина; Висока планина е Васанската планина. 16 Защо завиждате, високи върхати планини, На хълма, в *който* Бог благоволи да обитава? Да! Господ ще обитава *там* до века, 17 Божиите колесници са двадесет хиляди, дори хиляди по хиляди; Господ е всред тях в светилището, *както бе* в Синай. 18 Възлязъл си на високо; пленил си пленници; Взел си в дар човеци, даже и непокорните, За да обитаваш *като* Господ Иеова. 19 Благословен да е Господ, Който всеки ден носи бремето ни, Бог, Който е наш спасител. (Села.) 20 Бог е за нас Бог избавител, И на Господа Иеова принадлежи отървaването на смъртта. 21 Бог ще разцепи главите на враговете Си. И косматото теме на онзи, който упорствува в престъпленията си. 22 Господ рече: Ще възвърна от Васан, Ще възвърна *враговете* Си от морските дълбочини; 23 За да гази ногата ти кръв, И езикът на кучетата ти *да има* дял от неприятелите *ти.* 24 Видя се шествието Ти, Боже, Шествието на моя Бог, на моя Цар, за в светилището. 25 Напред вървяха певците, Подир тях свирещите с инструменти Всред девици биещи тъпанчета 26 В събранията благославяйте Бога; *Благославяйте* Господа, *вие които сте* от Израилевия източник. 27 Там бе малкият Вениамин, началникът им, Юдовите първенци и дружината им, Завулоновите първенци, *и* Нефталимовите първенци. 28 Бог твой ти е отредил сила; Укрепи, Боже, това, което си извършил за нас 29 От храма Си. В Ерусалим Царете ще ти принасят дарове. 30 Смъмри зверовете в тръстиката, Многото бикове, с юнаците

на племената, И ония, които се явяват украсени със сребърни плочици; Разпръсни народите,
31 които обичат война. 31 Ще дойдат големци от Египет; Етиопия ще побърза да простре ръцете си към Бога. 32 Земни царства, пейте Богу,
32 33 Пейте, хвалете Господа, (Села.) 33 Който язди на небесата на небесата, които са от века; Ето,
34 издава гласа Си, мощния Си глас. 34 Признайте, че силата принадлежи на Бога; Превъзходството Му е *защита* над Израиля, И силата Му
35 *стига* до облаците. 35 Боже, от светилищата Си *се явяваш* страшен; Израилевият Бог е, Който дава сила и мощ на людете *Си*. Благословен да е Бог.

69 1 (По слав. 68). За първия певец, по криновете˚, Давидов *псалом* Избави ме, Боже; Защо-
2 то водите стигнаха до душата ми. 2 Потъвам в дълбока тиня, гдето няма твърдо място да застана; Стигнах в дълбоки води, гдето потопът
3 ме покрива. 3 Изнемогвам от викане; гърлото ми е изсъхнало; Очите ми чезнат, докато чакам
4 моя Бог. 4 Тия, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; Укрепиха се моите погубители, които неправедно са мои неприятели; Тогава ме *застави-*
5 *ха* да върна онова, което не бях грабнал. 5 Боже, Ти знаеш безумието ми; И прегрешенията
6 ми не са скрити от Тебе. 6 Господи Иеова на Силите, да се не посрамят покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се не опозорят
7 покрай мене ония, които Те търсят. 7 Защото заради Тебе претърпях поругание. Срам покри
8 лицето ми. 8 Чужд станах на братята си, И странен на чадата на майка ми. 9 Защото ревността
9 за Твоя дом ме изяде, И укорите на ония, кои-
10 то укоряват Тебе, паднаха върху мене. 10 Когато плачех в душата си с пост, Това ми стана за
11 укор; 11 Когато облякох вретище за дреха, Ста-
12 нах им за поговорка. 12 За мене приказват седящите в портата; И *аз станах* песен на пия-
13 ниците. 13 Но аз към Тебе *отправям* молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, Спо-
14 ред верността на Твоето спасение. 14 Избави ме от тинята, за да не потъна; Нека бъда избавен от ония, които ме мразят, и от дълбоките води.
15 15 Не дай да ме завлече устрема на водите, Нито да ме погълне дълбочината; И не дай да за-
16 твори ямата устието си над мене. 16 Послушай ме, Господи, защото е благо Твоето милосърдие; Според много Твои благи милости погледни на мене; 17 И не скривай лицето Си от слу-
17 гата Си, Понеже съм в утеснение; бърже ме по-
18 слушай. 18 Приближи се при душата ми и я из-
19 купи; Изкупи ме поради неприятелите ми. 19 Ти знаеш как ме укоряват, Как ме посрамват и ме опозоряват; Пред Тебе са всичките мои про-
20 тивници. 20 Укор съкруши сърцето ми, и съм много отпаднал; И чаках да ме пожали някой, но нямаше никой, - И утешители, но не наме-
21 рих. 21 И дадоха ми жлъчка за ядене, И в жаж-
22 дата ми ме напоиха с оцет. 22 Трапезата им пред тях нека *им* стане примка, И когато са на мир
23 *нека стане* клопка. 23 Да се помрачат очите им та да не видят; И чреслата им направи непрестанно да се тресат. 24 Излей на тях негодува-
24 нието Си; И пламъкът на гнева Ти нека ги постигне. 25 Жилището им да запустее, И в шатри-
25 те им да няма кой да живее. 26 Защото те гонят
26 онзи, когото Ти си поразил, И говорят за болката на ония, които Ти си наранил. 27 Приложи
27 беззаконие на беззаконието им; И да не участвуват˚ в Твоята правда. 28 Да се изличат от кни-
28 гата на живота, И с праведните да се не запишат. 29 А мене, *който* съм сиромах и оскърбен,
29 Да ме възвиши, Боже, Твоето спасение. 30 Ще
30 хваля името на Бога с песен, И ще Го възвелича
31 с хваления; 31 И това ще угоди Господу Повече
32 от вол, - от юнец имащ рога *и* копита. 32 Смирените ще видят и ще се зарадват; И вие, които търсите Бога, вашето сърце ще се съживи.
33 33 Защото Господ слуша немощните, И запрени-
34 те Си не презира. 34 Нека Го хвалят небето и зе-
35 мята, Моретата, и всичко, което се движи в тях.
35 Защото Бог ще избави Сиона, и ще съгради
36 Юдовите градове; И *людете Му* ще се заселят там, и ще го владеят. 36 Още и потомството на слугите Му ще го наследи, И ония, които обичат името Му, ще живеят в него.

70 1 (По слав. 69). За първия певец, Давидов *псалом*, за спомен˚. Боже, *побързай* да ме из-
2 бавиш; Господи, побързай да ми помогнеш. 2 Нека се посрамят и се смутят Ония, които тър-
2 сят душата ми; Нека се обърнат назад и се опозорят Ония, които се наслаждават на злощастието ми. 3 Нека се обърнат назад поради срама
3 4 си Ония, които думат: О, хохо! 4 Нека се ра-
4 дват и се веселят в Тебе Всички, които Те търсят; Ония, които обичат спасението Ти, Нека думат
5 винаги: Да се величае Бог. 5 А аз съм сиромах и
5 немотен; Боже, побързай *да дойдеш* при мене; Помощ моя и избавител мой си Ти; Господи, да се не забавиш.

71 1 (По слав. 70). На Тебе, Господи, уповавам;
2 Да се не посрамя никога. 2 Избави ме в правда-
2 та Си и освободи ме; Приклони към мене ухото

69.1 Псал. 45, надписът. **27** Еврейски: Влязат. **70.1** Псал. 38, надписът.

Си и спаси ме. 3 Бъди ми канара за прибежище, 3
към което винаги да се обръщам. Ти си разре-
шил спасението ми, Защото канара моя и кре-
пост моя си Ти. 4 Боже мой избави ме от ръка- 4
та на нечестивия, От ръката на законопрестъп-
ника и насилника. 5 Защото Ти, Господи Иеова, 5
си моя надежда; На Тебе съм уповавал от мла-
достта си. 6 Ти си ми бил подпорка от рожде- 6
нието ми; От утробата на майка ми Ти си бил
мой благодетел; За Тебе *ще бъде* винаги хвале-
нието ми. 7 Като чудовище съм станал на мно- 7
зина; Но Ти си ми яко прибежище. 8 Устата ми 8
ще се пълнят всеки ден С хваление и славене
Тебе. 9 Не ме отхвърляй във време на старост- 9
та *ми;* Не ме оставяй, когато отпада силата ми;
10 Защото неприятелите ми за мене говорят, И 10
ония, които причакват душата ми, наговарят се
помежду си 11 И казват: Бог го е оставил; Погне- 11
те и хванете го, защото няма кой да *го* избави.
12 Боже, не се отдалечавай от мене; Боже мой, 12
13 побързай да ми помогнеш. 13 Нека се посрамят 13
и се изтребят противниците на душата ми; Нека
се покрият с укор и срам ония, които искат зло
14 за мене. 14 Но аз винаги ще се надявам. И ще 14
15 Те хваля все повече и повече. 15 Устата ми цял 15
ден ще разказват правдата Ти и избавлението,
което ми вършиш, Защото не мога *да ги* изброя.
16 16 Ще дойда *и ще хваля* мощните дела на Гос- 16
пода Иеова. Ще спомням Твоята правда, само
17 Твоята. 17 Боже, Ти си ме научил от младостта 17
ми; И досега съм разгласявал Твоите чудесни
18 дела. 18 Да! дори до старост и бели коси, Боже, 18
не ме оставяй, Докато не разглася силата˚ Ти
на *идещия* род, Твоята мощ на всичките бъдещи
19 *поколения.* 19 Също и правдата Ти, Боже, стиг- 19
на на високо; Ти, Боже, Който си извършил ве-
20 лики дела, кой е подобен на Тебе? 20 Ти, Кой- 20
то си ми показал много и тежки притеснения,
Пак ще ме съживиш, И от дълбочините на зе-
21 мята пак ще ме извадиш. 21 Ще уголемиш вели- 21
22 чието ми, И наново ще ме утешиш. 22 И аз, Бо- 22
же мой, ще славословя с псалтир Тебе и Твоята
вярност; На Тебе, Свети Израилев, ще пея хва-
23 ление с арфа. 23 ще се радват много устните ми, 23
когато Те славословя, Тоже и душата ми, която
24 си изкупил. 24 Езикът ми, тъй също, ще приказ- 24
ва за правдата Ти всеки ден, Защото се посра-
миха - защото се смутиха - ония, които искат
зло за мене.

72 1 (По слав. 71). *Псалом* за Соломона˚ Боже, 1
дай Твоето правосъдие на царя, И правдата Си
2 на царския син, 2 За да съди Твоите люде с прав- 2
3 да, И угнетените Ти с правосъдие. 3 Планините 3
ще донесат мир на людете, И хълмовете *мир* с
правда. 4 Той ще съди справедливо угнетените 4
между людете, Ще избави чадата на немотни-
те, и ще смаже насилника 5 Ще Ти се боят догде 5
трае слънцето, И догде *съществува* луната, из
родове в родове. 6 Той ще слезе като дъжд на 6
окосена ливада, Като ситен дъжд, който орося-
ва земята. 7 В неговите дни ще цъфти праведният, 7
И мир ще изобилва докато трае луната.
8 Той ще владее от море до море, И от Евфрат˚ 8
до краищата на земята. 9 Пред него ще колени- 9
чат жителите на пустинята; И неприятелите му
ще лижат пръстта. 10 Царете на Тарсис и на ост- 10
ровите ще донесат подаръци; Царете на Шева
и на Сева ще поднесат дарове. 11 Да! ще му се 11
поклонят всичките царе, Всичките народи ще
му слугуват. 12 Защото той ще избави сирома- 12
ха, когато вика, И угнетения и безпомощния.
13 Ще се смили за сиромаха и немотния, И ще 13
спаси душите на немотните. 14 От угнетение и 14
насилие ще изкупи душите им; И скъпоценна
ще бъде кръвта им пред очите му. 15 И ще жи- 15
вее; и нему ще се даде от шевското злато; Ви-
наги ще се възнася молитва за него, И цял ден
ще го благославят. 16 Изобилие от жито ще има 16
на земята, до върховете на планините; Плодът
му ще се люлее като ливанската *планина*; И *жи-
телите* по градовете ще цъфтят като земната
трева. 17 Името му ще пребъдва до века; Име- 17
то му ще се продължава докато трае слънцето;
И ще се благославят в него човеците; Всички-
те народи ще го облажават. 18 Благословен да е 18
Господ Бог Израилев, Който Един прави чуде-
са; 19 И благословено да бъде славното Негово 19
име до века: И нека се изпълни със славата Му
цялата земя. Амин и амин. 20 Свършиха се мо- 20
литвите на Иесевия син Давида.

73 1 (По слав. 72). Асафов Псалом˚. Благ е наи- 1
стина Бог към Израиля, Към чистосърдечните.
2 А колкото за мене, нозете ми почти се откло- 2
ниха, Без малко бяха се подхлъзнали стъпките
ми. 3 Защото завидях на надменните, Като гле- 3
дах благоденствието на нечестивите. 4 Понеже 4
не се притесняват при умирането си, Но тялото
им е тлъсто. 5 Не са в *общите* човешки трудове 5
Нито са измъчвани, като *другите* човеци. 6 За- 6
това гордостта като верижка окръжава шията
им, Насилието ги облича *като* дреха. 7 Очите 7
им изпъкват от тлъстина; Мечтанията на сър-
цето им се превишават. 8 Присмиват се и го- 8
ворят нечестиво за насилие; Говорят горделиво,
9 Издигат устата си до небето, И езикът им 9
обхожда земята. 10 Затова отбиват се при тях˚ 10

71.18 Еврейски: Мишцата. **72.1** Псал. 127, надписът. **8** Еврейски: Реката. **73.1** Псал. 50, надписът. **10** Еврейски: Там.

людете му; И вода с пълна *чаша* се изпива от
11 тях. 11 И казват: От где знае Бог? И: Има ли зна-
12 ние у Всевишния? 12 Ето, такива са нечестивите! винаги са благополучни! Умножават богат-
13 ство! 13 Наистина аз съм напразно очистил сърцето си, И съм измил в невинност ръцете си,
14 14 Тъй като съм измъчван цял ден, И наказван
15 всяка заран. 15 Ако речех да говоря така, Ето, изневерил бих на поколението на чадата Ти;
16 16 И мислех как да разбера това, Но ми се ви-
17 ждаше много мъчно, 17 До като влязох в Божието светилище И размишлявах върху сетнината
18 им. 18 Ти наистина си ги турил на плъзгави *места*, Тръшнал си ги на разорение. 19 Как изведнъж стигат в запустение! Съвършено се довър-
20 шват от ужаси. 20 Както *се презира* съновидение, когато се събуди *някой,* Така и Ти, Господи, ко-
21 гато се събудиш, ще презреш образа им, 21 Но *тогава* моето сърце кипеше. И чреслата ми се
22 измъчваха. 22 До толкова бях избезумял и не
23 разбирах! Бях като скот пред Тебе. 23 Обаче аз винаги съм с Тебе, Ти ме хвана за дясната ми
24 ръка. 24 Чрез съвета Си ще ме водиш, И подир
25 това ще ме приемеш *в* слава. 25 Кого имам на небето *освен Тебе?* И на земята не желая *друго* освен Тебе. 26 Чезне плътта ми и сърцето ми;
26 *Но* Бог е сила на сърцето ми и вечния ми дял.
27 27 Защото, ето, тия, които се отдалечават от Тебе ще погинат; Ти изтребваш всички, които като блудници Те оставят. 28 Но за мене е добре
28 да се приближа при Бога; *Тебе*, Господи Иеова, направих прибежището си, За да възгласявам всичките Твои дела.

74 1 (По слав. 73). Асафово поучение. Боже, защо си ни отхвърлил за винаги? Защото ди-
ми гневът Ти против овцете на пасбището Ти?
2 2 Спомни си за събранието Си, което си придобил от древността, Което си изкупил да бъде племето˚, което ще имаш за наследство; *Спомни си и* за хълма Сион, в който си обитавал.
3 3 Отправи стъпките Си горе към постоянните запустявания, *Към* всичкото зло, което непри-
4 ятелят е извършил в светилището. 4 Противниците Ти реват всред местосъбранието Ти; По-
5 ставиха своите знамена за знамения. 5 Познати станаха като човеци, които дигат брадва Върху
6 гъсти дървета; 6 И сега всичките му ваяни изделия Те събарят изведнъж с брадви и чукове.
7 7 Предадоха на огън светилището Ти; Оскверниха обиталището на името Ти *като го повалиха* на земята. 8 Рекоха в сърцето си: Нека ги
8 изтребим съвсем; Изгориха всичките богослужебни домове по земята. 9 Знамения *да се из-*
9 *вършат* за нас не виждаме; няма вече пророк, Нито има между нас някой да знае до кога *ще се продължава това.* 10 До кога, Боже, противни-
10 кът ще укорява? До века ли врагът ще хули името Ти? 11 Защо теглиш назад ръката Си, да! дес-
11 ницата Ти? *Изтегли я* изсред пазухата Си *и* погуби *ги.* 12 А Бог е от древността Цар мой, Кой-
12 то изработва избавления всред земята. 13 Ти си
13 раздвоил морето със силата Си; Ти си смазал главите на морските чудовища. 14 Ти си стро-
14 шил главите на Левиатана, Дал си го за ястие на людете намиращи се в пустинята. 15 Ти си раз-
15 цепил *канари, за да изтичат* извори и потоци; Пресушил си реки непресъхвали. 16 Твой е де-
16 нят, Твоя и нощта; Ти си приготвил светлината и слънцето. 17 Ти си поставил всичките пре-
17 дели по земята; Ти си направил лятото и зимата. 18 Помни това, *че* врагът е укорил Господа, И
18 че безумни люде са похулили Твоето име. 19 Не
19 предавай на зверовете душата на гургулицата Си; Не забравяй за винаги живота˚ на Твоите немотни. 20 Зачети завета Си, Защото тъмните
20 места на земята са пълни с жилища на насилие. 21 Угнетеният да се не върне назад посра-
21 мен; Сиромахът и немотният да хвалят името Ти. 22 Стани, Боже, защити Своето дело; Помни
22 как всеки ден безумният Те укорява. 23 Не за-
23 бравяй гласа на противниците Си; Размирството на ония, които се повдигат против Тебе, постоянно се умножава.

75 1 (По слав. 74). За първия певец, *по* не Разорявай˚, Асафов псалом. Песен. Славословим
Те, Боже, славословим; И е близо *при нас явлението на* името Ти; разгласяват се чудесните
2 Ти дела. 2 Когато уловя определеното време Аз
3 ще съдя с правота. 3 Ако и да се разтопи земята с всичките й жители, Аз закрепявам стълбове-
4 те й. (Села). 4 Рекох на надменните: Не постъпвайте надменно, И на нечестивите: Не издигайте рог; 5 Не дигайте високо рога си, Не говорете
5 с корав врат. 6 Защото нито от изток, нито от за-
6 пад, Нито от планинската пустиня *иде съд;* 7 Но
7 Бог е съдията; Едного Той унижава, а другиго издига. 8 Защото в ръката на Господа *има* чаша,
8 и виното се пени; Тя е пълна с подправено вино, от което и Той налива; И даже дрождето му ще прецедят и ще изпият всичките нечестиви на земята. 9 А аз ще разгласявам винаги Яко-
9 вия Бог, *Нему* ще пея хваления. 10 И ще отсека
10 всичките рогове на нечестивите; А роговете на праведните ще се издигнат.

76 1 (По слав. 75). За първия певец, върху струнни инструменти, Асафов псалом. Песен.

74.2 Еврейски: Жезъла. **19** Или: Събранието. **75.1** Псал. 57. надписът.

Познат е Бог в Юда; В Израил е велико име-
2 то Му. 2 В Салим е скинията Му, И обитали-
3 щето Му е в Сион. 3 Там Той строши лъскавите
стрели на лъка. Щита и меча, и битката. (Села),
4 4 Светъл се явяваш, о Славни, От хълмовете с
5 користите. 5 Твърдосърдечните бидоха обрани,
заспаха във *вечния* си сън; И никой от яките мъ-
6 же не намери ръцете си. 6 От Твоето мъмрене,
Боже Яковов, Паднаха в дълбок сън и колес-
7 ници и коне. 7 Ти, самий Ти, си страшен; И кой
може да устои пред лицето Ти, когато се раз-
8 гневиш? 8 Направил си да се чуе от небето при-
9 съда; Земята се убоя и утихна 9 Когато Бог стана
да съди, За да спаси всичките кротки на земя-
10 та. (Села). 10 Наистина човешката ярост ще се
обърне в хвала на Тебе; С остатъкът от яростта
11 ще се опашеш, 11 Обричайте се и изпълнявай-
те *обреците си* на Господа вашия Бог; Всички,
които са около Него, нека принасят дарове на
12 Достопочитаемия. 12 Той снишава гордостта на
князете, Страшен е за земните царе.

77 1 (По слав. 76). За първия певец, по Едутуна˚, Асафов псалом. Викам към Бога с гласа си,
Да! към Бога с гласа си; и Той ще ме послуша.
2 2 В деня на неволята си търсих Господа, Нощем
простирах ръката си *към Него* без да престана;
3 Душата ми не искаше да се утеши. 3 Спомням си
за Бога, и се смущавам; Оплаквам се, и духът ми
4 отпада. (Села). 4 Удържаш очите ми в неспане;
Смущавам се до толкоз щото не мога да продумам. 5 Размислих за древните дни, За годините
6 на старите времена. 6 Спомням си за нощното
си пеене; Размишлявам в сърцето си, И духът
7 ми загрижено изпитва, *като казва:* 7 Господ до
века ли ще отхвърля? Не ще ли вече да пока-
8 же благоволение? 8 Престанала ли е милостта
Му за винаги? Пропада ли обещанието Му за
9 всякога? 9 Забрави ли Бог да бъде благодатен?
Или в гнева Си е затворил Своите благи мило-
10 сти? (Села). 10 Тогава рекох: Това е слабост за
мене Да *мисля, че* десницата на Всевишния се
11 изменява. 11 Ще спомена делата Господни; За-
щото ще си спомня чудесата *извършени* от Тебе
12 в древността, 12 И ще размишлявам върху всич-
ко що си сторил, И деянията Ти ще преговарям.
13 13 Боже, в светост е Твоят път; Кой бог е велик,
14 както *истинският* Бог? 14 Ти си Бог, Който вър-
шиш чудеса; Явил си между племената силата
15 Си. 15 Изкупил си с мишцата Си людете Си, Ча-
16 дата Яковови и Иосифови, (Села.) 16 Видяха Те
водите, Боже, видяха Те водите и се уплашиха;
17 Разтрепериха се и бездните. 17 Облаците изля-
ха поройни води; небесата издадоха глас; Тоже
и стрелите Ти прелетяха. 18 Гласът на гърма Ти 18
бе във вихрушката; Светкавиците осветиха вселената; Земята се потресе и се разклати. 19 През 19
морето бе Твоят път, И стъпките Ти през големи води, И следите Ти не се познаваха. 20 Водил 20
си като стадо людете Си С ръката на Моисея и
на Аарона.

78 1 (По слав. 77). Асафово поучение˚. Слушайте, люде мои, поучението ми; Приклонете
ушите си към думите на устата ми. 2 Ще отво- 2
ря устата си в притча, Ще произнеса гатанки от
древността. 3 Това, което чухме и научихме, И 3
нашите бащи ни разказаха, 4 Няма да *го* скри- 4
ем от чадата им в идното поколение, Но ще повествуваме хвалите на Господа, Неговата сила
и чудесните дела, които извърши, 5 Защото Той 5
постави свидетелство в Якова, И положи закон
в Израиля, За които заповяда на бащите ни Да
ги възвестяват на чадата си, 6 За да *ги* знае идно- 6
то поколение, Децата, които щяха да се родят,
- Които да настанат и да *ги* разказват на свои-
те чада, 7 За да възложат надеждата си на Бо- 7
га, И да не забравят делата на Бога, Но да па-
зят Неговите заповеди, 8 И да не станат като ба- 8
щите си, Упорито и непокорно поколение, Поколение, което не утвърди сърцето си. И чийто
дух не биде непоколебим за Бога. 9 Ефремците, 9
макар въоръжени и запъващи лъкове, Върнаха се назад в деня на боя. 10 Не опазиха заве- 10
та на Бога, И в закона Му не склониха да ходят, 11 А забравиха Неговите деяния И чудес- 11
ните дела, които им показа. 12 Пред бащите им 12
извърши чудеса В Египетската земя, в полето
Танис. 13 Раздвои морето и ги преведе, И на- 13
прави водите да стоят като грамада. 14 Води ги 14
денем с облак, И цялата нощ с огнена виделина. 15 Разцепи канари в пустинята, И *ги* напои 15
изобилно като от бездни. 16 И изведе потоци из 16
канарата, И направи да протекат води като реки. 17 Но те продължиха да Му съгрешават още 17
И да огорчават Всевишния в безводната страна. 18 Със сърцето си изпитаха Бога, Като иска- 18
ха ястия за лакомството си˚, 19 И говориха про- 19
тив Бога, казвайки: Може ли Бог да приготви
трапеза в пустинята? 20 Ето, Той удари канара- 20
та, та потекоха води и потоци преляха; А може ли и хляб да даде, или да достави месо за
людете Си? 21 Затова Господ чу и се разгневи, 21
И огън пламна против Якова, А още и гняв обсипа Израиля; 22 Защото не повярваха в Бога, 22
Нито Му уповаха, че ще *ги* избави. 23 При все 23
това Той заповяда на облаците горе, И отвори
небесните врати, 24 Та им наваля манна да ядат 24

77.1 Псал. 39 и 62, надписите. **78.1** Псал. 74, надписът. **18** Еврейски: Душата си. **25** Еврейски: Хлябът на силите. Виж Псал. 103; 20.

25 И даде им небесно жито. [25] Всеки ядеше ангел-
26 ски хляб°; Прати им храна до насита. [26] Подиг-
на източен вятър на небето, И със силата Си до-
27 кара южния вятър. [27] Наваля върху тях и ме-
со *изобилно* като прах, И птици крилати *мно-*
28 *го* като морския пясък; [28] И направи *ги* да па-
29 дат всред стана им, Около жилищата им. [29] И
тъй, ядоха и се преситиха, Като им даде това,
30 което желаеха. [30] А докато още не бяха се от-
казали от лакомството си, И ястието им беше
31 в устата им, [31] Гневът Божий ги обсипа та изби
по-тлъстите от тях, И повали отборните на Из-
32 раиля. [32] При всичко това, те следваха да съгре-
шават, И не вярваха поради чудесните Му дела.
33 [33] Затова Той изнуряваше дните им със суета, И
34 годините им с ужас. [34] Когато ги умъртвяваше,
тогава питаха за Него, Та изново търсеха Бога
35 ревностно; [35] И спомниха, че Бог им беше канара,
36 И всевишният Бог техен изкупител. [36] Но с
устата си Го ласкаеха, И с езика си Го лъжеха;
37 [37] Защото сърцето им не беше право пред Него,
38 Нито бяха верни на завета Му. [38] Но Той, като
многомилостив, прощаваше беззаконието *им* и
не *ги* погубваше; Да! много пъти въздържаше
гнева Си, И не подигаше всичкото Си негоду-
39 вание; [39] И си спомняше, че бяха плът, Вятър,
40 който прехожда и не се връща. [40] Колко пъти
Го огорчаваха в пустинята И Го разгневяваха
41 в безводната страна, [41] Като изново изпитваха
42 Бога, И предизвикваха Светия Израилев! [42] Не
си спомнюваха *силата на* ръката Му В деня,
43 когато ги избави от противника, [43] Как показа
в Египет знаменията Си, И чудесата на полето
44 Танис, [44] И превърна вадите им в кръв, И пото-
45 ците им, та не можаха да пият; [45] *Как* прати върху тях рояци мухи, които ги изпоядоха, И жа-
46 би, които ги изпогубиха, [46] И предаде произве-
денията им на гъсеници, И трудовете им на ска-
47 калци; [47] *Как* порази с град лозята им, И със
48 светкавици черниците им, [48] И предаде на град до-
49 битъка им, И стадата им на мълнии; [49] *Как* из-
ля върху тях пламенния Си гняв, Негодуване,
ярост и неволя, - Нашествие на ангелите на зло-
50 щастието, - [50] Изравни пътя за гнева Си, Не по-
щади от смърт душата им, Но предаде на мор
51 живота им; [51] *Как* порази всеки първороден за-
веде ги като стадо в Египет, Първака на сили-
52 те *им* в шатрите на Хама, [52] А людете Си изве-
де като овце и заведе ги като стадо в пустинята,
53 [53] И води ги безопасно, така щото не се бояха,
54 А неприятелите им - морето *ги* покри; [54] *Как* ги
въведе в светия Си предел. В тая поляна, която
55 десницата Му придоби, [55] И изгони пред тях на-
родите, Та им ги раздели за наследство с въже,
И в шатрите им настани Израилевите племена.
56 [56] Но въпреки това те изпитваха Всевишния Бог 56
и се бунтуваха против *Него*, И не пазеха наред-
57 бите Му, [57] Но връщаха се назад, и обхождаха 57
се невярно както бащите им; Измятаха се ка-
58 то неверен лък. [58] Защото Го разгневяваха с ви- 58
соките си места, И с ваяните си идоли Го под-
59 буждаха към ревност. [59] Чу Бог и възнегодува, 59
И много се погнуси от Израиля, [60] Тъй че напус- 60
на скинията в Сило, Шатъра, който бе поставил
61 между човеците, [61] И предаде на пленение Си- 61
лата Си, Славата Си в неприятелска ръка. [62] То- 62
же и людете Си предаде на меч, Като се разгне-
ви на наследството Си. [63] Огън пояде момците 63
им, И девиците им не се възпяваха с венчал-
ни песни. [64] Свещениците им паднаха от нож; 64
И вдовиците им не плакаха. [65] Тогава се събу- 65
ди Господ като от сън, Като силен мъж, кой-
то *ободрен* от вино, вика; [66] И, като порази вра- 66
говете Си, отблъсна ги назад, Та ги предаде на
вечно посрамяване. [67] При това Той се отказа от 67
Иосифовия шатър, И Ефремовото племе не из-
бра; [68] Но избра Юдовото племе, Хълма Сион, 68
който възлюби. [69] Съгради светилището Си ка- 69
то *небесните* възвишения, Като земята, която е
утвърдил за винаги. [70] Избра и слугата Си Дави- 70
да, И го взе от кошарите на овцете; [71] Отподир 71
дойните овци го доведе За да пасе людете Му
Якова и наследството Му Израиля. [72] Така той 72
ги пасеше според незлобието на сърцето си, И
ги водеше с изкуството на ръцете си.

79 [1] (По слав. 78). Асафов псалом. Боже, наро-
дите дойдоха в наследството Ти, Осквърниха
светия Твой храм, Обърнаха Ерусалим на раз-
валини, [2] Мъртвите тела на слугите Ти дадоха 2
за ястие на небесните птици, Месата на свети-
те Ти на земните зверове, [3] Проляха кръвта 3
им като вода около Ерусалим; И нямаше кой да
ги погребва. [4] Станахме за укор пред съседите 4
си, Присмех и поругание пред околните си. [5] До 5
кога, Господи? Ще се гневиш ли винаги? Ще го-
ри ли като огън ревността Ти? [6] Излей гнева Си 6
на народите, които не Те познават, И на цар-
ствата, които не призовават името Ти; [7] Защо- 7
то изпоядоха Якова, И пасбищата му запустя-
ха. [8] Не спомняй против нас беззаконията на 8
прадедите ни Дано ни предварят скоро Твои-
те благи милости, Защото станахме много ока-
яни. [9] Помогни ни, Боже Спасителю наш, зара- 9
ди славата на Твоето име; Избави ни и очисти
греховете ни, заради името Си. [10] Защо да рекат 10
народите: Где е техният Бог? Нека се знае, пред
очите ни, между народите Възмездието за про-
лятата кръв на слугите Ти. [11] Нека дойде пред 11

79.11 Еврейски: Според великата Твоя мишца опази чадата на смъртта.

Тебе въздишането на затворниците; Според великата Твоя сила опази осъдените на смърт˚;
12 12 И възвърни седмократно в пазухата на съседите ни Укора, с който укориха Тебе, Господи.
13 13 Така ние, Твоите люде и овцете на пасбището Ти, Ще те славословим до века, Из род в род ще разгласяме Твоята хвала.

80 1 (По слав. 79). За първия певец, по като кринове е заявлението˚. Асафов псалом. Послушай, Пастирю Израилев, Който водиш като стадо Иосифа; Ти, който обитаваш между
2 херувимите, възсияй. 2 Пред Ефрема Вениамина
3 и Манасия раздвижи силата Си, И дойди да ни
4 спасиш. 3 Възвърни ни, Боже, и осияй с лицето Си; И ще се спасим. 4 Господи Боже на Силите, До кога ще пазиш гняв против молитви-
5 те на людете Си? 5 Даваш им да ядат хляб със
6 сълзи. И поиш ги изобилно със сълзи. 6 Направил си ни *предмет* на разпра между съседите ни; И неприятелите ни се смеят помежду си.
7 7 Възвърни ни Боже на Силите, Осияй с лице-
8 то Си и ще се спасим, 8 Пренесъл си лоза из Египет. И като си изгонил народите, нея си на-
9 садил. 9 Приготвил си *място* пред нея; И тя е пуснала дълбоко корени, и е изпълнила земята.
10 10 Покриха се бърдата със сянката й; И клоно-
11 вете й станаха *като* изящните˚ кедри, 11 Простря клончетата до морето. И ластарите си до
12 Евфрат˚. 12 Защо си съборил плетищата й, Та я
13 берат всички, които минават през пътя? 13 Запустява я глиган от гората, И полските звероне я пояждат. 14 Обърни се, молим Ти се, Боже
14 на Силите, Погледни от небето, и виж, и посе-
15 ти тая лоза, 15 И защити това, което е насадила Твоята десница, И отрасъла˚, който Си на-
16 правил силен за Себе Си. 16 Тя биде изгорена с огън; отсечена биде; Погиват при заплахата˚ на
17 лицето Ти. 17 Нека бъде ръката Ти върху мъжа на Твоята десница, Върху човешкия син, *кого-*
18 *то* си направил силен за Себе Си. 18 Така ние не ще се отклоним от Тебе; Съживи ни, и ще при-
19 зовем Твоето име. 19 Възвърни ни, Господи Боже на Силите; Осияй с лицето Си, и ще се спасим.

81 1 (По слав. 80). За първия певец, на гетския инструмент˚. Асафов *псалом*. Пейте радостно
2 на Бога наша сила; Възкликнете към Яковоия
3 Бог. 2 Запейте псалом и звънете тъпанче, Благозвучна арфа и псалтир. 3 Засвирете с тръба
4 на новолуние, На пълнолуние, в деня на нашия
5 празник. 4 Защото това е закон за Израиля, Наредба от Яковоия Бог. 5 Той го заповяда за заявление всред Иосифа. Когато излезе против Египетската земя, *Гдето* чух език, който не познавах. 6 Отстраних рамото му изпод товар; Ръ- 6
цете му се отърваха от кош. 7 В скръбно време ти *ме* призова, и Аз те избавих; Отговорих ти в 7
скришно *място* на гърма; Изпитах те при водите на Мерива. (Села). 8 Слушайте, люде Мои, и 8
ще заявя пред вас, Израилю, ако би Ме послушал: 9 Да няма всред тебе чужди богове, И да 9
се не поклониш на чужд бог, 10 Аз съм Господ 10
твоят Бог. Който те възведох из Египетската земя; Отвори широко устата си, и ще ги изпълня.
11 Но людете Ми не послушаха гласа Ми; Изра- 11
ил не Ме искаше. 12 Затова ги оставих да вървят 12
по упорството на сърцето си, За да ходят по своите си намерения. 13 Дано Ме бяха слушали лю- 13
дете Ми, Да беше ходил Израил по Моите пътища! 14 Скоро бих покорил неприятелите им, 14
И срещу противниците им бих обърнал ръката Си, 15 *Даже* ненавистниците на Господа щяха 15
да се преструват за покорни Нему; *А благоденственото* време на тия щеше да трае за винаги;
16 И Той щеше да ги храни с най-изрядната пше- 16
ница; И с мед от скала щях да те наситя.

82 1 (По слав. 81). Асафов псалом. Бог стои в
Божия събор, Съди всред боговете. 2 До кога ще 2
съдите несправедливо, И ще лицеприятелствувате към нечестивите? (Села.) 3 Съдете *спра-* 3
ведливо сиромаха и сирачето; Отдавайте правото на оскърбения и бедния. 4 Избавяйте сиро- 4
маха и немотния, Отървавайте *ги* от ръката на
нечестивите. 5 Те не знаят нито разбират, Хо- 5
дят насам натам в тъмнина; Всичките основи на земята се разклащат. 6 Аз рекох: Богове сте вие; 6
Всички сте синове на Всевишния. 7 А при все 7
това вие ще умрете като човеци, И ще паднете като един от князете. 8 Стани, Боже, съди земя- 8
та; Защото Ти имаш наследство всред всичките народи.

83 1 (По слав. 82). Асафова псаломска песен.
Боже, недей мълча; Не премълчавай, нито бивай безмълвен, Боже; 2 Защото, ето, враговете 2
Ти правят размирие, И ненавистниците Ти са издигнали глава. 3 Коварен съвет правят про- 3
тив Твоите люде, И се наговарят против скритите Твои. 4 Рекоха: Елате да ги изтребим, за 4
да не са народ, И да се не споменава вече името на Израиля. 5 Защото единодушно се съгла- 5
сиха заедно, Направиха съюз против Тебе, -
6 Шатрите на Едом и исмаилите; Моав и агаря- 6
ните, 7 Гевал, Амон и Амалик, Филистимците 7
с тирските жители; 8 Още и Асирия се съедини 8
с тях, Станаха помощници на Лотовите потомци. (Села.) 9 Стори им като на мадиамците, Ка- 9

80.1 Псал. 45 и 69. надписите. **10** Еврейски: Божиите. **11** Еврейски: Реката. **15** Еврейски: Сина. **16** Еврейски: Изобличението, **81.1** Псал. 8, надписът.

то на Сисара, като на Явина при потока Кисон,
10 [10] Които загинаха в Ендор, Ставайки тор на зе-
11 мята. [11] Направи благородните им като Орива
и Зива, Дори всичките им първенци като Зе-
12 вея и Салмана, [12] Които рекоха: Да усвоим за
13 себе си Божиите заселища. [13] Боже мой, напра-
ви ги като въртящия се прах, Като плява пред
14 вятъра. [14] Както огънят изгаря лесовете, И ка-
15 кто пламъкът запалва горите. [15] Така ги прого-
16 ни с урагана Си, И смути ги с бурята Си. [16] По-
крий лицата им с позор, За да потърсят Твое-
17 то име, Господи. [17] Нека се посрамят и ужасят
18 за винаги, Да! нека се смутят и погинат, [18] За да
познаят, че Ти, Чието име е Иеова, Един си Все-
вишен над цялата земя.

84 [1] (По слав. 83). За първия певец, на гетския инструмент˚, псалом на Кореевите потомци. Колко са мили Твоите обиталища Господи на
2 силите! [2] Копнее и даже примира душата ми за дворовете Господни; Сърцето ми и плътта
3 ми викат към живия Бог. [3] Дори врабчето си намира жилище, И лястовицата гнездо за себе си където туря пилетата си, При Твоите олтари, Господи на Силите, Царю мой и Боже мой.
4 [4] Блажени ония, които живеят в Твоя дом; Те
5 всякога ще Те хвалят. (Села). [5] Блажени ония човеци, чиято сила е в Тебе. В чието сърце са
6 пътищата към *Твоя дом*. [6] Минаващи през долината на плача, Те я преобръщат на място на извори; И есенният дъжд *я* покрива с благосло-
7 вения. [7] Те отиват от сила в сила; Всеки от тях се
8 явява пред Бога в Сион. [8] Господи Боже на Силите, послушай молитвата ми. Приклони ухо,
9 Боже Яковов. (Села). [9] Боже, щите наш, виж, И
10 погледни в лицето на Твоя помазаник. [10] Защото един ден в Твоите дворове е по-желателен от хиляди *други дни*; Предпочел бих да стоя на прага в дома на моя Бог, Отколкото да живея в
11 шатрите на нечестието. [11] Защото Господ Бог е слънце и щит; Господ ще даде благодат и слава; Няма да лиши от никакво добро ходещите
12 с незлобие. [12] Господи на Силите, Блажен оня човек, който уповава на Тебе.

85 [1] (По слав. 84). За първия певец, псалом за Кореевите потомци˚. Господи, Ти си се показал благосклонен към земята Си, Върнал си Яко-
2 ва от плен. [2] Простил си беззаконията на людете Си, Покрил си целия им грях. (Села). [3] От-
3 махнал си всичкото Си негодувание, Върнал
4 си се от разпаления Си гняв. [4] Върни ни, Боже Спасителю наш, И прекрати негодуването Си
5 против нас. [5] Винаги ли ще бъдеш разгневен на нас? Ще продължаваш ли да се гневиш из род
6 в род? [6] Не щеш ли пак да ни съживиш, За да се радват Твоите люде в Тебе? [7] Господи, пока- 7
жи ни милостта Си, И дай ни спасението Си.
[8] Ще слушам какво ще говори Господ Бог; За- 8
щото ще говори мир на людете Си и на светиите Си; Но нека се не връщат пак в безумие. [9] Наи- 9
стина Неговото спасение е близо при ония, които Му се боят, За да обитава слава в нашата земя. [10] Милост и вярност се срещнаха, Правда и 10
мир се целунаха. [11] Вярност пониква от земята, 11
И правда е надникнала от небето. [12] Господ то- 12
же ще даде това, което е добро; И земята ще ни даде плода си. [13] Правдата ще върви пред Него, 13
И ще направи стъпките Му път, *в който да ходим*,

86 [1] (По слав. 85). Давидова молитва. Господи, приклони ухото Си; Послушай ме, защото съм
сиромах и немощен. [2] Опази душата ми, защо- 2
то съм посветен; Ти, Боже мой, спаси слугата Си, който уповава на Тебе. [3] Смили се за мене, 3
Господи, Защото към Тебе викам цял ден. [4] Раз- 4
весели душата на слугата Си, Защото към Тебе, Господи, издигам душата си. [5] Защото Ти, 5
Господи, си благ и готов да прощаваш, И многомилостив към всички, които Те призовават,
[6] Послушай, Господи, молитвата ми. И внима- 6
вай на гласа на молбите ми, [7] В деня на неволя- 7
та си ще призова Тебе, Защото ще ме послушаш.
[8] Между боговете няма подобен на Тебе, Госпо- 8
ди, Нито *има* дела подобни на Твоите. [9] Всич- 9
ките народи, които си направил; ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, Господи, И ще прославят името Ти. [10] Защото си велик и вършиш 10
чудесни неща; Само Ти си Бог. [11] Научи ме, Го- 11
споди, пътя Си, и ще ходя в истината Ти; Дай ми да се страхувам от името Ти с неразделено сърце, [12] Ще Те хваля, Господи Боже мой, от все 12
сърце, И ще славя името Ти до века. [13] Защото 13
голяма е Твоята милост към мене; И Ти си избавил душата ми от най-дълбоката преизподня. [14] Боже, горделивите се издигнаха против 14
мене, И тълпата на насилниците поиска душата ми; И не поставиха Тебе пред себе си. [15] Но, Го- 15
споди, Ти си Бог многомилостив и благодатен, Дълготърпелив и изобилващ с милост и вярност. [16] Обърни се към мене и смили се за мене; 16
Дай силата Си на слугата Си, И избави сина на слугинята Си. [17] Покажи ми знак на благоволе- 17
нието *Си,* За да *го* видят ония, които ме мразят и да се посрамят За гдето Ти, Господи, си ми помогнал и си ме утешил.

87 [1] (По слав. 86). Псалом, песен за Кореевите потомци. Основания Си на светите хълмове
град, [2] Да! портите на Сиона, Господ обича По- 2
вече от всичките Яковови заселища. [3] Славни 3

84.1 Псал. 81 надписът. **85.1** Псал. 42, надписът.

неща се говорят за тебе, Граде Божий. (Села).
4 [4] Ще спомена Египет и Вавилон. Като от ония,
които ме познават. Ето филистимската земя и
Тир, с Етиопия: Тоя *народ, ще кажа*, се е родил
5 там; [5] Да! за Сион ще се рече: Тоя и оня са се ро-
дили в него, И сам Всевишният ще го утвърди.
6 [6] Когато Господ запише племената, ще счете, *Че*
7 това *и онова племе* се е родило там. (Села). [7] Ка-
кто певците, тъй и свирачите *ще казват*: Всич-
ките ми извори са в Тебе.

88 [1] (По слав. 87). Песен, псалом за Кореевите
потомци. За първия певец, по наскърбително
боледуване. Поучение на Емана Езраева˚. Гос-
поди Боже Спасителю мой, И денем и нощем
2 съм викал пред Тебе. [2] Нека дойде молитвата
ми пред Твоето присъствие; Приклони ухото
3 Си към вика ми. [3] Защото се насити душата ми
на бедствия, И животът ми се приближава до
4 преизподнята. [4] Считан съм с ония, които сли-
зат в рова; Станах като човек, който няма по-
5 мощ, [5] Изхвърлен между мъртвите, Като уби-
тите, които лежат в гроба, За които Ти не се се-
щаш вече, И които са отсечени от ръката Ти.
6 [6] Положил си ме в най-дълбокия ров, В тъмни
7 места, в бездните. [7] Натегна на мене Твоят гняв,
И с всичките Си вълни Ти си ме притиснал. (Се-
8 ла). [8] Отдалечил си от мене познатите ми; На-
правил си ме гнусен на тях; Затворен съм, и не
9 мога да изляза. [9] Окото ми чезне от скръб; Гос-
поди, Тебе съм призовавал всеки ден, Простри-
10 рал съм към Тебе ръцете си. [10] На мъртвите ли
ще покажеш чудеса? Или умрелите˚ ще станат
11 *и* ще Те хвалят? (Села). [11] В гроба ли ще се про-
гласява Твоето милосърдие, Или в *мястото на*
12 погибелта˚ верността Ти? [12] Ще се познаят ли в
тъмнината чудесните Ти *дела*, И правдата Ти в
13 земята на забравените? [13] Но аз към Тебе, Гос-
поди, извиках; И на ранина молитвата ми ще
14 Те предвари. [14] Господи, защо отхвърляш ду-
15 шата ми? *Защо* криеш лицето Си от мене? [15] От
младини съм угнетен и бера душа; Търпя Твои-
16 те ужаси, *и* в изумление съм. [16] Гневът Ти мина
17 върху мене; Страхотиите Ти ме отсякоха. [17] Ка-
то води ме обикалят цял ден, Купно ме окръжа-
18 ват. [18] Отдалечил си от мене любим и приятел;
Познатите ми са мрак.

89 [1] (По слав. 88). Поучение на Етана Езраева˚.
Господи, до века ще възпявам Твоите милости;
С устата си ще известявам Твоята вярност из
2 род в род. [2] Защото рекох: Милостта *Ти* ще се
съгради за до века; На самите небеса ще утвър-
3 диш верността Си. [3] *Ти каза*: Направил съм за-
вет с избрания Си, Заклел съм се на слугата Си
Давида, *казвайки*: [4] Ще утвърдя потомството ти 4
за винаги, И ще съзидам престола ти из род
в род. (Села). [5] И небесата ще възпяват Тво- 5
ите чудеса, Господи, Също и Твоята вярност,
в събранието на светиите. [6] Защото на небето 6
кой може да се сравни с Господа? Между сино-
вете на силните˚ кой може да се уподоби Гос-
поду? [7] Бог е твърде ужасен в съвета на свети- 7
те, И достопочитаем повече от всички, които
са около Него. [8] Господи Боже на Силите, кой 8
е могъщ Господ като Тебе? Твоята вярност Те
окръжава. [9] Ти владееш над надигането на мо- 9
рето; Когато се подигат вълните му, Ти ги укро-
тяваш. [10] Ти си съкрушил Египет˚ като някого 10
смъртно ранен; С мощната Си мишца си раз-
пръснал враговете Си. [11] Твои са небесата, Твоя 11
и земята; Вселената и всичко що има в нея -
Ти си ги основал. [12] Север и юг - Ти си ги съз- 12
дал; Тавор и Ермон се радват в името Ти. [13] Ти 13
имаш крепка мишца; Силна е ръката Ти, и из-
дигната десницата Ти. [14] Правда и правосъдие 14
са основа на престола Ти; Милост и истина хо-
дят пред Твоето лице. [15] Блажени людете, кои- 15
то познават възклицанието *на тръбите;* Те хо-
дят, Господи, в светлината на Твоето лице. [16] В 16
Твоето име се радват всеки ден, И с правдата
Ти се въздигат; [17] Защото Ти си славата на сила- 17
та им; И с Твоето благоволение ще се въздигне
нашият рог. [18] Понеже на Господа принадлежи 18
да бъде наша защита, И на Светия Израилев *да*
бъде наш Цар. [19] Тогава Ти говори на светиите 19
Си чрез видение, Като каза: Възложих на един
силен *да даде* помощ, Възвисих едного избран
между людете. [20] Намерих слугата Си Давида; 20
Със светото Си миро го помазах. [21] Ръката Ми 21
ще го поддържа, И мишцата Ми ще го укрепява.
[22] Неприятелят няма да го изнудва, Нито преда- 22
дения˚ на нечестие ще го наскърби. [23] Но Аз ще 23
съкруша пред него противниците му, И ще по-
разя ония, които го мразят. [24] А верността Ми 24
и милостта Ми *ще бъдат* с него; И с Моето име
ще се издигне рогът му. [25] Тоже ще туря ръка- 25
та му над морето, И десницата му над реките.
[26] Той ще извика към Мене: Отец ми си, Бог мой 26
и спасителната ми канара. [27] При това Аз ще го 27
поставя *в положение* на първороден, По-горе от
земните царе. [28] Вечно ще пазя милостта Си за 28
него; И заветът Ми ще бъде верен спрямо него.
[29] Също и потомството му ще направя да продъл- 29
жава до века, И престолът му като дните на
небето. [30] Чадата му ако оставят закона Ми, И 30

88.1 3 Цар. 4:31. 1 Лет. 2:6. **10** Еврейски: Сенките. **11** Еврейски: В Авадон. Иов 26:6. **89.1** 3 Цар. 4:31. 1 Лет. 2:6. **6** Еврейски: Бога. Псал. 103:20. **10** Еврейски: Раав. Псал. 87:4. **22** Еврейски: Сина. **31** В стихове 31, 34 3 39 еврейският глагол е оскверняват. **32** Еврейски: Посетя.

не ходят в съдбите Ми, [31] Ако престъпят˚ повеленията Ми. И не опазят заповедите Ми, - [32] Тогава ще накажа˚ с тояга престъпленията им, И с бич беззаконията им; [33] Но милостта Си не ще оттегля от него, Нито ще изневеря на верността Си. [34] Няма да наруша+ завета Си, Нито ще променя това, що е излязло из устните Ми. [35] *За* едно *нещо* се заклех в светостта Си. И няма да излъжа Давида, [36] *Че* потомството му ще трае до века, И престолът му като слънцето пред мене, [37] Като луната, която е утвърдена до века, И е вярна свидетелка на небето. (Села.) [38] Но Ти си отхвърлил помазаника Си, Отказал си се от него, и си *му* се разгневил. [39] Погнусил си се от завета със слугата Си; Унизил+ си короната му до земята. [40] Съсипал си всичките му огради; Превърнал си крепостите му в развалини. Да! делото на ръцете ни утвърждавай го. [41] Разграбват го всички, които минават по пътя; Стана за укор на съседите си. [42] Възвисил си десницата на противниците му; Зарадвал си всичките му неприятели. [43] Още си упътил острото на меча му, И не си го укрепил в боя. [44] Направил си да престане блясъкът му, И тръшнал си престола му на земята. [45] Съкратил си дните на младостта му; Покрил си го със срам. (Села.) [46] До кога, Господи? ще се криеш ли винаги? Ще гори ли като огън гневът Ти? [47] Помни колко е кратко времето ми; За каква суета си създал всичките човешки чада! [48] Кой човек ще живее без да види смърт, И ще избави душата си от ръката на преизподнята? (Села.) [49] Где са предишните Твои милости, Господи, Които с клетва си обещал на Давида във верността Си? [50] Помни, Господи, *как* са укорявани слугите Ти, Как нося в пазухата си *укор от* толкова многочислени племена, [51] С който враговете Ти, Господи, укоряваха, С който укоряваха постъпките на Твоя помазаник. [52] Благословен да бъде Господ до века. Амин и амин!

90 [1] (По слав. 89). Молитва на Божия човек Моисей˚. Господи, Ти си бил нам обиталище из род в род, [2] Преди да се родят планините, И да си дал съществуване на земята и вселената, От века и до века Ти си Бог. [3] Обръщаш човека на пръст, И казваш: Върнете се човешки чада. [4] Защото хиляда години са пред Тебе Като вчерашния ден, който е преминал, И *като* нощна стража. [5] Като с порой ги завличаш; те стават *като* сън; Заран са като трева, която пораства; [6] Заран цъфти и пораства; Вечер се окосява и изсъхва. [7] Защото довършваме се от Твоя гняв, И от негодуванието Ти сме смутени. [8] Положил си беззаконията ни, пред Себе Си, Скришните ни грехове в светлината на лицето Си, [9] Понеже всичките ни дни преминават с гнева Ти. Свършваме годините си като въздишка. [10] Дните на живота ни са естествено˚ седемдесет години Или даже, гдето има сила, осемдесет години; Но и най-добрите от тях са труд и скръб, Защото скоро прехождат и ние отлитаме. [11] Кой знае силата на гнева Ти И на негодуванието Ти според дължимия на Тебе страх? [12] Научи *ни* така да броим дните си Щото да си придобием мъдро сърце. [13] Върни се, Господи; до кога? И дано се разкаеш за скърбите на слугите Си. [14] Насити ни рано с милостта Си, За да се радваме и веселим през всичките си дни. [15] Развесели ни съразмерно с дните, *в които* си ни наскърбявал. И с годините, *в които* сме виждали зло. [16] Нека се яви Твоето дело на слугите Ти, И Твоята слава върху чадата им. [17] И нека бъде върху нас благоволението на Господа нашия Бог, *да ни ръководи;* И утвърждавай за нас делото на ръцете ни; Да! делото на ръцете ни утвърждавай го.

91 [1] (По слав. 90). Който живее под покрива на Всевишния, Той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия. [2] Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам. [3] Защото Той ще те избавя от примката на ловеца И от гибелен мор. [4] С перата Си ще те покрива; И под крилата Му ще прибегнеш; Неговата вярност е щит и закрила. [5] Няма да се боиш от нощен страх, От стрелата, която лети денем, [6] От мор, който ходи в тъмнина, От погибел, която опустошава всред пладне. [7] Хиляда души ще падат от страната ти, И десет хиляди до десницата ти, *Но* до тебе няма да се приближи. [8] Само с очите си ще гледаш, И ще видиш възмездието на нечестивите [9] Понеже ти *си казал*: Господ е прибежище мое, И си направил Всевишния обиталището си, [10] Затова няма да те сполети никакво зло, Нито ще се приближи язва до шатъра ти. [11] Защото ще заповяда на ангелите Си за тебе Да те пазят във всичките ти пътища. [12] На ръце ще те дигат, Да не би да удариш о камък ногата си. [13] Ще настъпиш лъв и аспид; Ще стъпчеш млад лъв и змия. [14] Понеже той е положил в Мене любовта си, *казва Господ*, Затова ще го избавя; Ще го поставя в безопасност˚, защото е познал името Ми. [15] Той ще Ме призове, и Аз ще го послушам; С него ще съм, *когато е* в бедствие; ще го избавя и ще го прославя. [16] Ще го наситя с дълголетие, И ще му покажа спасението, което върша.

92 [1] (По слав. 91). Псалом. Песен за съботния

90.1 Втор. 33:1. **10** Еврейски: В себе си. **91.14** Еврейски: На всичко.

ден. Добро е да славословим Господа И да пе-
2 ем хваление на Твоето име, Всевишни, 2 Да въз-
вестяваме на ранина милосърдието Ти, И вер-
3 ността Ти всяка нощ, 3 С десетострунен инстру-
мент и с псалтир, С тържествена мелодия на ар-
4 фа; 4 Защото си ме развеселил, Господи, с дея-
нията Си; Ще се радвам в делата на ръцете Ти.
5 5 Колко са велики Твоите дела, Господи! Твър-
6 де дълбоки са мислите Ти. 6 Скотски човек не
7 знае това, Нито *го* разбира безумен, 7 Че нече-
стивите изникват като тревата, И всички, ко-
ито вършат беззаконие, цъфтят, *Само* за да се
8 изтребят вечно. 8 Но Ти, Господи, до века си
9 на високо, 9 Защото, ето, враговете Ти, Госпо-
ди, Защото, ето, враговете Ти ще погинат; Ще се
разпръснат всички, които вършат беззаконие.
10 10 Но моя рог Ти ще въздигнеш като *рог* на ди-
11 вия вол; Аз ще бъда помазан с прясно миро; 11 И
окото ми ще види *поваляне*то на ония, които ме
причакват; Ушите ми ще чуят за *възмездието на*
12 злодейците, които се дигат против мене. 12 Пра-
ведният ще цъфти като палма, Ще расте като
13 кедър в Ливан; 13 Насадени в дома Господен Ще
14 цъфтят в дворовете на нашия Бог. 14 Ще бъдат
плодоносни и в дълбока старост, Ще бъдат соч-
15 ни и зелени; 15 За да възвестят, че е праведен
Господ, Моята канара, у Когото няма неправда.

93 1 (По слав. 92). Господ царува; облечен е с
величие; Облечен е Господ, и опасан с мощ;
Още и вселената е утвърдена така щото да не
2 може да се поклати. 2 От векове е утвърден Тво-
3 ят престол; Ти си от вечността. 3 Господи, по-
роите издигнаха, Пороите издигнаха гласа си;
4 Пороите издигнаха бученето си. 4 Господ, Кой-
то е на високо, Е по-силен от гласовете на го-
5 леми води, От силните морски вълни. 5 Твои-
те свидетелства са твърде верни; На Твоя дом,
Господи, подобава светост за винаги.

94 1 (По слав. 93). Господи Боже, Комуто при-
надлежи отмъщението, Боже, Комуто принад-
2 лежи отмъщението, възсияй. 2 Издигни се, Ти
Съдия на земята, Отдай на горделивите това,
3 което им се пада. 3 Господи, до кога нечести-
вите, До кога нечестивите ще тържествуват?
4 4 Те бъбрят, говорят надменно; Всички, ко-
5 то вършат беззаконие, се хвалят. 5 Те съкруша-
ват людете Ти, Господи, И притесняват наслед-
6 ството Ти; 6 Убиват вдовицата и чужденеца, И
7 умъртвяват сирачетата. 7 И казват: Господ ня-
ма да види, Нито ще обърне внимание Яково-
8 вият Бог. 8 Разсъдете, вие безумни между лю-
9 дете! Вие глупави, кога ще поумнеете? - 9 Оня,
Който е поставил˚ ухото, не чува ли? Който е
10 създал окото, не вижда ли? 10 Оня, Който вра-
зумява народите, Който учи човека знание, Не
изобличава ли? 11 Господ знае, че човешките 11
мисли са лъх. 12 Блажен оня човек, когото Ти, 12
Господи, вразумяваш, И *когото* учиш от закона
Си, 13 За да го успокояваш през дните на зло- 13
щастието, Докато се изкопае ров за нечести-
вия. 14 Защото Господ не ще отхвърли людете 14
Си, Нито ще остави наследството Си; 15 Поне- 15
же съдбата пак ще се съобразява с˚ правдата, И
всички, които са с прави сърца, ще я последват.
16 Кой ще стане за мене против злодейците Кой 16
ще стане с мене против ония които вършат без-
законие? 17 Ако не беше ми помогнал Господ, 17
Душата ми без малко би се преселила в мъл-
чанието. 18 Когато казвах: Подхлъзва се нога- 18
та ми, *Тогава*, Господи, Твоята милост ме подпря.
19 Всред множеството грижи на сърцето ми Тво- 19
ите утешения веселят душата ми. 20 Ще има ли 20
съобщение с Тебе седалището на беззаконието,
Което е хитро да върши зло чрез закон? 21 Те се 21
опълчват против душата на праведния И осъж-
дат невинна кръв. 22 Но Господ е високата моя 22
кула, И Бог мой *е* канара, при която прибягвам.
23 Той ще обърне върху тях собственото им без- 23
законие, И ще ги отсече в нечестието им; Гос-
под нашият Бог ще ги отсече.

95 1 (По слав. 94). Дойдете, да запеем на Госпо-
да, Да възкликнем към спасителната ни Кана-
ра. 2 Да застанем пред Него със славословие. С 2
псалми да възкликнем на Него, 3 Защото Гос- 3
под е велик Бог, И велик Цар над всички бо-
гове. 4 В Неговата ръка са земните дълбочини; 4
И височините на планините са Негови. 5 Него- 5
во е морето, дори Той го е направил; И ръце-
те Му създадоха сушата. 6 Дойдете да се покло- 6
ним и да припаднем, Да коленичим пред Гос-
пода нашия Създател; 7 Защото Той е наш Бог, 7
И ние сме люде на пасбището Му и овце на ръ-
ката Му, Днес, ако искате да слушате гласа Му,
8 Не закоравявайте сърцата си както в Мерива. 8
Както в деня, когато *Ме* изпитахте в пустинята,
9 Когато бащите ви Ме изпитаха, Опитаха Ме 9
и видяха каквото сторих. 10 Четиридесет годи- 10
ни негодувах против *това* поколение, И рекох:
Тия люде се заблуждават в сърце, И не са по-
знали Моите пътища; 11 Затова се заклех в гне- 11
ва Си, Че няма да влязат в Моята почивка.

96 1 (По слав. 95). Пейте Господу нова песен, 1
Пейте Господу, всички земи. 2 Пейте Госпо- 2
ду, благославяйте името Му, Благовествувай-
те из ден в ден извършеното от Него избав-
ление. 3 Възвестявайте между народите слава- 3
та Му, Между всичките племена чудесните Му
дела. 4 Защото велик е Господ и твърде досто- 4

94.9 Еврейски: Насадил. **15** Еврейски: Ще се върне при.

хвален, Достопочитаем е повече от всичките
5 богове. 5 Защото всичките богове на племена-
та са нищожества; А Иеова е направил небе-
6 сата. 6 Пред Него са блясък и величие, Сила и
7 красота в светилището Му. 7 Отдайте Господу,
всички родове на племената, Отдайте Господу
8 слава и сила; 8 Отдайте Господу славата дължи-
ма на името Му; Принесете приноси и влезте
9 в дворовете Му. 9 Поклонете се Господу в све-
та премяна; Треперете пред Него всички земи.
10 10 Кажете между народите: Господ царува; А и
при това вселената е утвърдена та да не може
да се поклати. Той ще съди племената с право-
11 та. 11 Нека се веселят небесата и нека се радва
земята. Нека бучи морето и всичко що има в
12 него. 12 Нека се развеселят полетата и всичко,
което е на тях: Тогава ще пеят от радост всич-
13 ките дървета и гората 13 Пред Господа, защото
Той иде, Защото иде да съди земята; Ще съди
света с правда, И племената във верността Си.

97 1 (По слав. 96). Господ царува; нека се ра-
два земята; Нека се веселят множеството ост-
2 рови. 2 Облак и мрак са около Него; Правда и
3 съд са основа на престола Му. 3 Огън отива пред
4 Него. И изгаря противниците Му отвред. 4 Свет-
кавиците Му осветляват вселената; Земята ви-
5 жда и трепери. 5 Планините се топят като восък
от присъствието Господно; От присъствието на
6 Господа на цялата земя. 6 Небесата възвестя-
ват правдата Му; И всичките племена виждат
7 славата Му 7 Нека се посрамят всички, които
служат на изваяните идоли, Които се хвалят с
кумирите; Поклонете се, Нему всички богове.
8 8 Чу Сион и се развесели, И Юдовите дъщери
се зарадваха, Поради Твоите съдби, Господи.
9 9 Защото Ти, Господи, си височайши над цяла-
та земя, Превъзвишен си над всичките бого-
10 ве. 10 Вие, които любите Господа мразите зло-
то; Той пази душите на светиите Си, Избавя ги
11 от ръката на нечестивите. 11 Виделина се сее за
праведния, И веселие за ония, които са с прави
12 сърца. 12 Веселете се в Господа, вие праведни, И
възхвалявайте спомена на Неговата светост.

98 1 (По слав. 97). Пейте Господу нова песен,
защото Той извърши чудесни дела: Неговата
десница и Неговата света мишца Му спечели-
2 ха победа. 2 Господ изяви победата Си, Откри
3 правдата Си пред народите. 3 Спомни милост-
та Си и верността Си към Израилевия дом;
Всичките земни краища видяха спасението из-
4 вършено от нашия Бог. 4 Възкликнете Госпо-
ду, всички земи, Запейте и радвайте се, да! пей-
5 те хваления. 5 Славословете Господа с арфа, С
6 арфа и с глас на псалмопеене. 6 С тръби и с
глас на рог Радостно викайте пред Царя Госпо-
да. 7 Нека бучи морето и всичко що има в него, 7
Вселената и ония, които живеят в нея; 8 Реките 8
нека ръкопляскат, Нека се радват заедно и хъл-
мовете, 9 Пред Господа; защото иде да съди зе- 9
мята; Ще съди вселената с правда, И племената
с правота.

1 (По слав. 98). Господ царува; нека тре- **99**
перят племената; Той обитава между херувими-
те; нека се потресе земята. 2 Господ е велик в 2
Сион, И високо е издигнат над всичките племе-
на. 3 Нека славословят Твоето велико и стра- 3
шно име; *Бог* е свет. 4 И силата на царя обича 4
правосъдието; Ти утвърждаваш правота; Ти из-
вършваш правосъдие и правда в Якова. 5 Въз- 5
вишавайте Господа нашия Бог, И кланяйте се
пред подножието Му; Той е свет. 6 Моисей и 6
Аарон *бяха* между свещениците Му, И Самуил
между призоваващите името Му; Те призова-
ваха Господа, и Той ги слушаше. 7 В облачния 7
стълб Той им говореше; Те опазиха свидетел-
ствата Му И повеленията, *които* им даде. 8 Гос- 8
поди Боже наш, Ти си ги слушал; Ти си им бил
Бог опростител, Макар и мъздовъздател за де-
лата им. 9 Възвишавайте Господа нашия Бог, И 9
кланяйте се в светия Му хълм, Защото Господ
нашият Бог е свет.

1 (По слав. 99). Хвалебен псалом. Възклик- **100**
нете на Господа, всички земи. 2 Служете Госпо- 2
ду с веселие; Дойдете пред Него с радост. 3 По- 3
знайте, че Господ е Бог; Той ни е направил, и
ние сме Негови; Негови люде *сме* и овце на па-
сбището Му. 4 Влезте в портите Му със славо- 4
словие. И в дворовете Му с хваление; Славо-
словете Го и благославяйте името Му. 5 Защо- 5
то Господ е благ; милостта Му трае до века. И
верността Му из род в род.

1 (По слав. 100). Давидов псалом. Милост и **101**
правосъдие ще възпея; На Тебе, Господи, ще
пея хваления. 2 Ще внимавам на пътя на непо- 2
рочността. Кога ще дойдеш при мене? Ще хо-
дя с незлобиво сърце всред дома си. 3 Няма да 3
положа пред очите си нещо подло; Мразя ра-
ботата на изневерниците; Тя няма да се прале-
пи до мене. 4 Развратено сърце ще бъде отхвър- 4
лено от мене; Нищо нечестиво не ще позна-
вам. 5 Който клевети скришно съседа си, него 5
ще погубя; Който има горделиво око и надигна-
то сърце, него не ще да търпя. 6 Очите ми *ще бъ-* 6
дат над верните на земята, за да живеят с мене;
Който ходи непорочен в пътя, той ще ми бъ-
де служител. 7 Който постъпва коварно, няма 7
да живее вътре в дома ми; Който говори лъжа,
няма да се утвърди пред очите ми. 8 Всяка за- 8
ран ще погубвам всичките нечестиви на земята,

За да изтребя от града Господен всички, които вършат беззаконие.

102 [1] (По слав. 101). Молитва на скърбящия, когато тъжи и излива жалбата си пред Господа.
Господи, послушай молитвата ми, И викът ми
2 нека стигне до Тебе. [2] Не скривай лицето Си от
мене; В деня на утеснението ми приклони ухото Си към мене; В деня, когато *Те* призова, по-
3 слушай ме незабавно. [3] Защото дните ми изчезват като дим, И костите ми изгарят като огни-
4 ще. [4] Поразено е сърцето ми и изсъхнало като
5 трева, Защото забравям да ям хляба си. [5] Поради гласа на охкането ми Костите ми се при-
6 лепват за кожата ми. [6] Приличам на пеликан в пустиня, Станал съм като бухал в развали-
7 ни. [7] Лишен от сън станал съм като врабче Уса-
8 мотено на къщния покрив. [8] Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; Ония, които свирепе-
9 ят против мене проклинат с името ми. [9] Защото ядох пепел като хляб, И смесих питието си
10 със сълзи, [10] Поради негодуванието Ти и гнева Ти; Защото, като си ме дигнал, си ме отхвърлил.
11 [11] Дните ми са като уклонила се сянка *по слънчев часовник*, И аз изсъхвам като трева. [12] Но
12 Ти, Господи, до века седиш Цар, И споменът Ти
13 из род в род. [13] Ти ще станеш и ще се смилиш за Сион; Защото е време да му покажеш милост.
14 Да! определеното време дойде. [14] Защото слугите Ти копнеят за камъните му, И милеят за пръ-
15 стта му. [15] И тъй, народите ще се боят от името Господно, И всичките земни царе от славата
16 Ти. [16] Защото Господ е съградил Сион, Той се
17 е явил в славата Си, [17] Той е погледнал благосклонно на молитвата на лишените, И не е пре-
18 зрял молбата им. [18] Това ще се напише за бъдещето поколение; И люде, които ще се създадат,
19 ще хвалят Господа. [19] Защото Той надникна от Своята света висина, От небето Господ погледна на земята, [20] За да чуе въздишките на затво-
20 рените, Да освободи осъдените на смърт˚; [21] За
21 да възвестят името на Господа в Сион, И хвалата Му в Ерусалим, [22] Когато се съберат заедно
22 племената и царствата За да слугуват на Господа. [23] Той намали силата ми всред пътя; Съкра-
23 ти дните ми. [24] Аз рекох: Да ме не грабнеш, Боже мой, в половината на дните ми; Твоите го-
24 дини са из родове в родове. [25] Отдавна Ти, *Господи*, си основал земята, И дело на Твоите ръце
25 са небесата. [26] Те ще изчезнат, а Ти ще пребъдваш; Да! те всички ще овехтеят като дреха; Като облекло ще ги смениш, и ще бъдат изменени.
26 [27] Но Ти си същият, И Твоите години няма да се
27 свършат. [28] Чадата на слугите Ти ще се установят, И потомството им ще се утвърди пред Тебе.
28

103 [1] (По слав. 102). Давидов *псалом*. Благославяй, душе моя, Господа, И всичко що е вътре
2 в мене *нека хвали* светото Му име. [2] Благославяй, душе моя, Господа, И не забравяй ни ед-
3 но от всичките Му благодеяния. [3] *Той е*, Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести; [4] *Който* изкупва от
4 рова живота ти, Венчава те с милосърдие и благи милости; [5] *Който* насища с блага душата˚
5 ти, *Тъй щото* младостта ти се подновява като на орел. [6] Господ извършва правда и пра-
6 восъдие За всичките угнетявани. [7] Направи Моисея да познае пътищата Му, И израилтяните де-
7 лата Му. [8] Жалостив и милостив е Господ, Дълготърпелив и многомилостив. [9] Не ще изобли-
8 чава винаги, Нито ще държи *гняв* до века. [10] Не
9 е постъпил с нас според греховете ни, Нито е въздал нам според беззаконието ни. [11] Защото
10 колкото е високо небето от земята, *Толкова* голяма е милостта Му към ония, които Му се бо-
11 ят, [12] Колкото отстои изток от запад, *Толкова* е
12 отдалечил от нас престъпленията ни. [13] Както баща жали чадата си, *Така* Господ жали ония,
13 които Му се боят. [14] Защото Той познава нашия състав, Помни, че ние сме пръст. [15] Дни-
14 те на човека са като трева; Като полски цвят, така цъфти. [16] Защото като преминава вятърът
15 над него, и няма го, И мястото му го не познава вече. [17] Но милостта на Господа е от века и
16 до века върху ония, които Му се боят. И правдата Му върху внуците [18] На ония, които пазят
17 завета Му, И помнят заповедите Му, за да ги изпълняват. [19] Господ е поставил престола Си
18 на небето; И Неговото царство владее над всичко. [20] Благославяйте Господа, вие ангели Не-
19 гови, Мощни със сила, които изпълняват словото Му, Като слушате гласа на словото Му [21] Бла-
20 гославяйте Господа, всички Негови войнства, Негови служители, които изпълнявате волята Му. [22] Благославяйте Господа, всички Негови
21 дела. Във всяко място на владението Му. Благославяй душе моя, Господа.

104 [1] (По слав. 103) Благославяй, душе моя, Господа. Господи Боже мой, Ти си твърде велик С
2 блясък и величие си облечен, - [2] Ти, Който се обличаш със светлина като с дреха, И простираш небето като завеса; [3] Който устрояваш ви-
3 соките Си обиталища над водите, Правиш облаците Своя колесница И вървиш с крилата на
4 вятъра; [4] Който правиш ангелите Си *силни като* ветровете. И слугите Си *като* огнения пла-

102.20 Еврейски: Синовете на смъртта. **103.5** Еврейски: Украшението. **104.6** Еврейски: Бездната.

мък; [5] Който си положил земята на основата ѝ,
За да се не поклати за вечни времена. [6] Покрил
си я с морето˚ като с дреха; Водите застанаха
над планините. [7] От Твоето смъмряне те побяг-
наха, От гласа на гърма Ти се спуснаха на бяг.
[8] Издигнаха се планините, снишаваха се доли-
ните. На мястото, което беше определил за тях.
[9] Положил си предел *на водите*, за да не могат
да преминат, Нито да се върнат пак да покри-
ят земята. [10] *Ти си*, Който изпращаш извори в
доловете За да текат между планините. [11] На-
появат всичките полски зверове; С *тях* дави-
те осли утоляват жаждата си; [12] При тях небес-
ните птици обитават И пеят между клончетата.
[13] *Ти си*, Който поиш планините от високите Си
обиталища, *Тъй щото* от плода на Твоите де-
ла се насища земята; [14] Правиш да никне трева
за добитъка, И зеленчук за потреба на човека,
За да изважда храна от земята, [15] И вино, което
весели сърцето на човека, И прави да лъщи ли-
цето му повече от дървено масло, И хляб, кой-
то уякчава сърцето на човека. [16] Великолепни-
те˚ дървета се наситиха, Ливанските кедри, ко-
ито Господ е насадил, [17] Гдето птиците си сви-
ват гнезда, И елхите са жилище на щърка; [18] Ви-
соките планини са на дивите кози, Канарите са
прибежище на дивите зайци. [19] Той е опреде-
лил луната, за *да показва* времената; Слънцето
знае *кога* да залязва. [20] Спущаш тъмнина, и нас-
тава нощ, Когато всичките горски зверове се
разхождат. [21] Лъвчетата реват за лов, И търсят
от Бога храна. [22] Изгрее ли слънцето, те си оти-
ват И лягат в рововете си. [23] Човек излиза на ра-
ботата си И на труда си до вечерта. [24] Колко са
многовидни Твоите дела, Господи! С мъдрост
си направил всичките; Земята е пълна с Твоите
творения. [25] Ето голямото и пространно море,
Гдето има безбройни пълзящи *животни*, Жи-
вотни малки и големи. [26] Там плуват корабите;
Там е и чудовището˚, което си създал да играе
в него. [27] Всички тия от Тебе очакват Да им да-
деш на време храната. [28] Каквото им даваш те го
събират; Отваряш ръката Си, *и* те се насищат с
блага, [29] Скриеш ли лицето Си, те се смущават;
Прибираш ли лъха им, те умират И връщат се в
пръстта си. [30] Изпращаш ли Духа Си, те се съз-
дават; И подновяваш лицето на земята. [31] Нека
трае до века славата Господна; Нека се радва в
делата Си Господ, [32] Който, кога гледа на земя-
та, тя трепери, Кога се допира до планините, те
димят. [33] Ще пея Господу докато съм жив; Ще
славословя моя Бог докле съществувам. [34] Да
Му бъде приятно моето размишление; Аз ще се
веселя в Господа. [35] Нека се довършат грешните
от земята, И нечестивите да ги няма вече. Бла-
гославяй, душе моя, Господа. Алилуия.

105 [1] (По слав. 104). Славословете Господа; при-
зовавайте името Му; Възвестявайте между пле-
мената делата Му. [2] Пейте Му, славословете Го;
Говорете за всичките Му чудесни дела. [3] Хва-
лете се с Неговото свето име; Нека се весели
сърцето на ония, които търсят Господа. [4] Тър-
сете Господа и Неговата сила; Търсете лицето
Му винаги. [5] Помнете чудесните дела, които е
извършил. Знаменията Му и съдбите на устата
Му, [6] Вие потомци на слугата Му Авраама, Ча-
да Яковови, Негови избрани. [7] Той е Господ на-
шият Бог, Чиито съдби са по цялата земя. [8] Вся-
кога помни завета Си; Словото е заповядал *да
стои* за хиляда поколения, [9] Което изговори на
Авраама, И клетвата, *с която се закле* на Исаа-
ка, [10] Която утвърди на Якова за закон, На Из-
раиля за вечен завет, [11] Като рече: На тебе ще
дам Ханаанската земя За дял на наследството
ви. [12] Когато те бяха *още* малко на брой Да! мал-
цина и пришелци в нея, [13] И се скитаха от народ
в народ, От едно царство в други люде, [14] Той
не остави никого да им напакости, Дори зара-
ди тях изобличи царе, [15] *Като каза:* Да не до-
качите помазаните Ми, И да не сторите зло на
пророците Ми [16] После призова глад на земя-
та, Строши всяка подпорка от хляб. [17] Изпрати
пред тях човека Иосифа, Който бе продаден ка-
то роб. [18] Стиснаха нозете му с окови; Душата
му участвуваше в *притискането от* желязото,
[19] До като дойде време *да се изпълни* думата му;
Защото словото Господно го изпитваше. [20] Ца-
рят прати та го развърза, - Управителят на пле-
мена, - та го освободи. [21] Постави го господар
на дома си, И управител на всичкия си имот,
[22] За да връзва първенците му по волята си, И
да поучава старейшините му на мъдрост. [23] То-
гава Израил дойде в Египет, Да! Яков се пресе-
ли в Хамовата земя; [24] Гдето *Господ* умножи лю-
дете Си много, И направи ги по-силни от про-
тивниците им. [25] Обърна сърцето им да мразят
людете Му, Да постъпват коварно със слугите
Му. [26] Прати слугата Си Моисея, *И* Аарона, ко-
гото бе избрал. [27] Които извършиха всред тях
знаменията *Му* И чудесата *Му* в Хамовата земя.
[28] Той изпрати тъмнина и причини мрак, Дано
не се възпротивят на думите *Му*˚. [29] Превърна
водите им в кръв, И измори рибите им. [30] Зе-
мята им кипна с жаби *Дори* до вътрешните стаи
на царете им. [31] Той рече, и дойдоха рояци му-
хи, И въшки по всичките им предели. [32] Даде

16 Еврейски: Господните. **26** Еврейски: Левиатан. Иов 41:1. **105.28** Еврейски: И те не се възпротивиха.

им град вместо дъжд, И пламенен огън в земята
33 им. 33 Порази тъй също лозята им и смоковни-
ците им, И изпочупи *всичките* дървета в пре-
34 делите им. 34 Рече, та дойдоха скакалци И без-
35 числени гъсеници, 35 Които изпоядоха всичка-
та трева по земята им; И изпоядоха плода на
36 нивите им. 36 Порази и всичките първородни в
земята им, Първака на силата на всички тях.
37 37 И изведе *людете Си* със сребро и злато; И ня-
маше ни един между племената им, който се
38 спъваше *по пътя*. 38 Развесели се Египет, когато
си излязоха; Защото страх от тях бе го напад-
39 нал. 39 Разпростря облак да *ги* покрива. И огън
40 да *им* свети нощем. 40 Те поискаха и Той *им* до-
кара пъдпъдъци, И с небесен хляб ги насити.
41 41 Разцепи канарата, и бликнаха води, Потеко-
42 ха в безводните места *като* река. 42 Защото си
припомни Своето свето обещание Към слугата
43 Си Авраама. 43 Така изведе людете Си с веселие,
44 Избраните Си с пеене. 44 Даде им земите на на-
родите; И те усвоиха *плода, за който* племената
45 бяха се трудили, 45 За да пазят Неговите повеле-
ния, И да изпълняват законите Му. Алилуя.

106 1 (По слав. 105). Алилуя. Славете Господа,
защото е благ. Защото Неговата милост *трае*
2 до века. 2 Кой може да изкаже мощните дела
на Господа, Или да разгласи всичките Него-
3 ви хвали? 3 Блажени ония, които пазят право-
съдие; *Блажен* оня, който върши правда на вся-
4 ко време. 4 Помни ме, Господи, с благоволени-
ето, което питаеш към людете Си; Посети ме
5 със спасението Си; 5 За да видя благоденстви-
ето на Твоите избрани, За да се радвам във ве-
селието на народа Ти, За да се хваля заедно с
6 Твоето наследство. 6 Съгрешихме ние и бащи-
7 те ни, Беззаконие и нечестие сторихме. 7 Бащи-
те ни не разсъждаваха за Твоите чудесни дела в
Египет, Не си спомняха многото Твои милости,
Но се възпротивиха при морето, при Червеното
8 море. 8 При все това *Бог* ги избави заради име-
то Си, За да направи познато могъществото Си.
9 9 Смъмра Червеното море, и то изсъхна; И та-
ка ги преведе през дълбочините като през па-
10 сбище, 10 И ги спаси от ръката на ненавистни-
ка им, И ги изкупи от ръката на неприятеля.
11 11 Водите покриха противниците им; Не остана
12 ни един от тях. 12 Тогава повярваха думите Му,
13 Пееха хвалата Му. 13 *Но* скоро забравиха дела-
та Му, Не чакаха *изпълнението на* намерени-
14 ето Му, 14 Но се полакомиха твърде много в пу-
стинята, И изпитаха Бога в безводната страна;
15 15 И Той им даде това, което искаха; Прати, оба-
16 че, мършавост на душите им. 16 Също и на Мо-
исея те завидяха в стана. *И* на Господния све-
тия Аарон. 17 Земята се разтвори та погълна Да- 17
тана, И покри Авироновата дружина; 18 И огън 18
се запали всред дружината им; Пламък изгори
нечестивите. 19 Те направиха теле в Хорив, И 19
поклониха се на излеян идол; 20 Така размени- 20
ха Славата си Срещу подобие на вол, който яде
трева! 21 Забравиха своя избавител Бог, Който 21
беше извършил велики дела в Египет, 22 Чудес- 22
ни дела в Хамовата земя, Страшни неща око-
ло Червеното море. 23 Затова Той каза, че ще 23
ги изтреби; *Само че* избраният му Моисей за-
стана пред Него в пролома За да отвърне гне-
ва Му, да не би да *ги* погуби. 24 Дори те презря- 24
ха желаната земя, Не повярваха Неговото сло-
во, 25 А пороптаха в шатрите си, И не послуша- 25
ха гласа на Господа. 26 Затова Той им се закле˚, 26
Че ще ги повали в пустинята, 27 И че ще пова- 27
ли потомството им между народите, И ще ги
разпръсне по *разни* страни, 28 Тоже те се при- 28
лепиха към Ваалфегора, И ядоха жертви *при-
несени* на мъртви *богове*. 29 И тъй, предизвика- 29
ха *Бога* с делата си До толкова щото язвата на-
прави пролом между тях. 30 Но стана Финеес и 30
извърши посредничество, Та язвата престана;
31 И това му се вмени за правда Из род в род 31
до века. 32 Също и при водите на Мерива те Го 32
разгневиха, Така щото стана зле с Моисея по-
ради тях; 33 Защото се възбунтуваха против Ду- 33
ха Му, Та *Моисей* говори несмислено с устни-
те си. 34 *При това*, те не изтребиха племената 34
Според както Господ им бе заповядал, 35 Но се 35
смесиха с *тия* народи, И се научиха на техните
дела; 36 Тъй щото служиха на идолите им, Ко- 36
ито станаха примка за тях. 37 Да! синовете си 37
и дъщерите си Принесоха в жертва на бесове-
те, 38 И проляха невинна кръв, кръвта на сино- 38
вете си и на дъщерите си, Които пожертвува-
ха на ханаанските идоли; И земята се оскверни
от кръвопролития. 39 Така те се оскверни- 39
ха от делата си, И блудствуваха в деянията си.
40 Затова гневът на Господа пламна против лю- 40
дете Му И Той се погнуси от наследството Си.
41 Предаде ги в ръцете на народите; И завладя- 41
ха ги ненавистниците им. 42 Неприятелите им 42
още ги притесняваха; И те останаха подчине-
ни под ръката им. 43 Много пъти Той ги избавя; 43
Но, понеже намеренията им бяха бунтовниче-
ски, *Затова* се и унижиха поради беззаконие-
то си. 44 Въпреки това, обаче, Той погледна на 44
утеснението им Когато чу вика им; 45 Спомни 45
си за тях Своя завет, И разкая се според голя-
мата Си милост; 46 Тоже стори да ги съжаляват 46
Всички, които ги бяха пленили. 47 Избави ни, 47
Господи Боже наш, И събери ни измежду на-

106.26 Еврейски: Подигна ръката Си.

родите, За да славословим Твоето свято име, И
48 да тържествуваме с Твоята хвала. [48] Благословен да е Господ Израилевият Бог от века и до
века; И всичките люде да рекат: Амин. Алилуя.

107 [1] (По слав. 106). Славете Господа, защото
е благ, Защото Неговата милост *трае* до века.
2 [2] *Така* нека говорят изкупените от Господа, Ко-
3 ито Той изкупи от ръката на противника, [3] Като ги събра от страните, От изток и от запад,
4 от север и от юг˚. [4] *Едни* се скитат по пустинята, *по* усамотен път, Без да намират населен
5 град [5] Гладни и жадни, Душата им примираше в
6 тях. [6] Тогава извикаха към Господа в бедствието си; И Той ги избави от утесненията им, [7] И
7 заведе ги през прав път, За да отидат в населен град [8] Да славословят Господа за Неговата
8 благост, И за чудесните Му дела към човешките чада; [9] Защото насища жадна душа, И глад-
9 на душа изпълня с блага. [10] *Други* седяха в тъмнина и в мрачна сянка, Вързани със скръб и с
10 желязо, [11] Защото се разбунтуваха против Божиите слова, И презряха съвета на Всевишния.
11 [12] Затова смири сърцето им с труд; Те паднаха и
12 нямаше кой да *им* помогне. [13] Тогава извикаха към Господа в бедствието си; И Той ги избави
13 от утесненията им; [14] Изведе ги из тъмнината и мрачната сянка, И разкъса оковите им. [15] Да
14 славословят Господа за Неговата благост, И за
15 чудесните Му дела към човешките чада; [16] Защото разби медните порти, И железните лостове сломи. [17] *А пък* безумните са в скръб поради
16 беззаконните си пътища И поради неправдите
17 си. [18] Душата им се гнуси от всяко ястие, А те
18 се приближават до портите на смъртта. [19] Тогава викат към Господа в бедствието си; И Той
19 ги избавя от утесненията им. [20] Изпраща словото Си та ги изцелява, И *ги* отървава от ями-
20 те, *в които лежат.* [21] Да славословят Господа за Неговата благост, И за чудесните Му дела
21 към човешките чада; [22] И нека принасят жертви на хвала, И радостно възвестяват делата Му.
22 [23] Ония *пък*, които слизат на морето в кораби, И
23 вършат работи в големи води, [24] Те виждат делата на Господа, И чудесата Му в дълбочини-
24 те, [25] Защото, *когато* заповядва и дига бурния
25 вятър, Който повдига *морските* вълни, [26] Те се издигат до небесата, и пак се спущат до дълбо-
26 чините; Душата им се топи от бедствие. [27] Люлеят се и политат като пияни, И целият им раз-
27 съдък ги напуща. [28] Тогава викат към Господа в бедствието си; И Той ги извежда от утесне-
28 ията им; [29] Превръща бурята в тишина, И вълните й утихват. [30] Тогава те се веселят защото
29 са утихнали; Така Той ги завежда на желано-
30 то от тях пристанище. [31] Да славословят Гос- 31
31 пода за Неговата благост, И за чудесните Му дела към човешките чада; [32] Нека Го и възвисяват в 32
32 събранието на людете, И нека Го хвалят в заседанието на старейшините. [33] Той превръща ре- 33
33 ки в пустиня, И водни извори в суша, [34] Плодо- 34
34 родна земя в солена пустота, Поради нечестието на жителите й. [35] Превръща пустиня във вод- 35
35 ни езера, И суха земя във водни извори; [36] И там 36
36 заселва гладните, За да си основават градове за живеене, [37] И сеят ниви и садят лозя, И си до- 37
37 биват плодове и рожба. [38] Той ги и благославя, 38
38 тъй щото те много се умножават, И не дава да се намалява добитъкът им. [39] Но пак, те се на- 39
39 маляват и се смиряват От угнетение, бедствие и тъга. [40] Той излива презрение върху князете, 40
40 И ги прави да се скитат в пустиня, гдето няма път; [41] А немотният поставя на високо от нево- 41
41 ля, И му дава челяд като стадо. [42] Праведните 42
42 виждат това и се радват; А всяко беззаконие си затваря устата. [43] Който е мъдър нека внимава 43
43 на това; И нека размишляват *човеците* за Господните милости.

108 [1] (По слав. 107). Песен. Давидов псалом.
Непоколебимо е сърцето ми, Боже; Ще пея, а
2 още ще славословя, с душата си˚. [2] Събуди се, псалтирю и арфо; Сам аз ще се събудя на ра-
3 нина. [3] Ще Те хваля, Господи, между племена- та; Ще Те славословя между народите. [4] Защо-
4 то Твоята милост е по-велика от небесата, И Твоята вярност *стига* до облаците. [5] Възнеси
5 се, Боже, над небесата; Славата Ти *нека бъде* по цялата земя. [6] За да се избавят Твоите въз-
6 любени. Спаси с десницата Си, и послушай ни.
7 [7] Бог говори със светостта Си; *затова*, аз ще тържествувам; Ще разделя Сихем, ще размеря до-
8 лината Сокхот; [8] Мой е Галаад, мой е Манасия, Ефрем тоже е защита на главата ми, Юда
9 е скиптър мой; [9] Моав е умивалникът ми, На Едома ще хвърля обувката си, Ще възкликна
10 над филистимската земя. [10] Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Едом?
11 [11] Не Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил, И не излизаш *вече*, о Боже, с войските ни? [12] Помо-
12 гни ни срещу противника, Защото суетна е човешката помощ. [13] Чрез Бога ще вървим юнаш-
13 ки, Защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

109 [1] (По слав. 108) За първия певец. Давидов
псалом. Недей мълча, Боже, хвало моя; [2] За-
2 щото нечестиви уста и уста коварни се отвориха срещу мене, Говориха против мене с лъж-
3 лив език; [3] Обиколиха ме тъй също с думи на 3
омраза, И воюват против мене без причина.

107.3 Еврейски: Морето. **108.1** Еврейски: Със славата си.

4 [4] За *отплата на* любовта ми те ми станаха про-
5 тивници; Но аз *все съм* на молитва. [5] И въз-
дадоха ми зло за добро, И омраза за любовта
6 ми. [6] *Господи*, постави нечестив човек над него.
7 И противник° нека стои отдясно му. [7] Когато
се съди, нека излезе виновен. И молитвата му
8 нека стане грях. [8] Дните му нека бъдат малко;
9 Друг нека вземе чина му. [9] Децата му нека бъдат
10 сираци, И жена му вдовица, [10] Децата му нека
се скитат винаги и станат просяци, И далеч от
11 развалените си жилища нека просят *хляб*. [11] Ли-
хоимецът нека впримчи целия му имот, И чуж-
12 денци нека разграбят трудовете му. [12] Да няма
кой да простре милост към него, Нито кой да
13 пожали сирачетата му. [13] Внуците му нека бъ-
дат отсечени, В идното поколение нека се из-
14 личи името им. [14] Нека се помни пред Господа
беззаконието на бащите му, И грехът на май-
15 ка му нека се не изличи; [15] Нека бъдат винаги
пред Господа За да отсече помена им от земята,
16 [16] Защото той си науми да показва милост, Но
преследваше немотния и беден човек, И съкру-
17 шения в сърце, за да *ги* умъртви. [17] Да! той оби-
чаше да проклина, и *проклетията* го стигна; Не
му беше драго да благославя, и *благословение-
18 то* се отдалечи от него. [18] Да: той обичаше про-
клетията като своя дреха; И тя влезе като вода
във вътрешностите му, И като масло в кости-
19 те му. [19] Нека му стане като дрехата, в която се
увива, И като пояса, с който постоянно се опа-
20 сва. [20] Това *нека бъде* въздаянието на против-
ниците ми от Господа, И ония, които говорят
21 зло против душата ми. [21] А Ти, Иеова Господи,
застъпвай се за мене заради името Си; Понеже
22 Твоята милост е блага, избави ме, [22] Защото съм
сиромах и немотен, И сърцето ми е наранено
23 дълбоко в мене. [23] Преминал съм като уклонила се сянка *по слънчев часовник;* Изхвърлен съм
24 като скакалец. [24] Колената ми се клатят от пост;
25 И снагата ми губи тлъстината си. [25] И аз им ста-
26 нах за укор; Като ме гледат кимат с глава. [26] По-
могни ми, Господи Боже мой, Избави ме спо-
27 ред милостта си, [27] За да познаят, че това е Тво-
28 ята ръка, *Че* Ти си сторил това, Господи. [28] Те
нека кълнат, а Ти благославяй; Когато станат
те ще се посрамят, а Твоят слуга ще се весели.
29 [29] Нека се облекат противниците ми с позор, И
30 нека се покрият със срама си като с дреха. [30] И
аз ще благодаря много на Господа с устата си,
31 Да! между множеството ще Го хваля; [31] Защото
Той стои отдясно на немотния За да го избавя
от ония, които съдят душата му.

110 [1] (По слав. 109). Давидов псалом Иеова рече
на моя Господ: Седи отдясно Ми Докле поло-
жа враговете *ти* за твое подножие. [2] Господ ще 2
простре от Сиона скиптъра на силата ти; Вла-
дей всред враговете си. [3] В деня, *когато събереш* 3
силата си, твоите люде *ще* представят себе си
доброволно, в света премяна; Твоите млади *ще
дойдат* при тебе *като* росата из утробата на зо-
рата. [4] Господ се закле, (и не ще се разкае), *като* 4
каза: Ти си свещеник до века според чина Мел-
хиседеков. [5] Господ, *стоящ* отдясно ти, Ще по- 5
рази царя в деня на гнева си. [6] Ще извърши съд 6
между народите, ще напълни *земята* с трупове,
Ще смаже главата на *неприятелите* по широ-
кия свят. [7] Ще пие от потока край пътя; Затова 7
ще дигне глава високо.

111 [1] (По слав. 110). По еврейски, азбучен пса-
лом. Алилуя. Ще славя Господа от все сърце.
В съвета на праведниците и всред събранието
им. [2] Велики са делата Господни, Изследими от 2
всички, които се наслаждават в тях. [3] Славно и 3
великолепно е Неговото дело; И правдата Му
остава до века. [4] Достопаметни направи чудес- 4
ните Си дела; Благ и милостив е Господ. [5] Да- 5
де храна на ония, които Му се боят; Винаги ще
помни завета Си. [6] Изяви на людете Си сила- 6
та на делата Си Като им даде народите за на-
следство. [7] Делата на ръцете Му са вярност и 7
правосъдие; Всичките Му заповеди са непоко-
лебими; [8] Утвърдени са до вечни векове, Като 8
са направени във вярност и правота. [9] Той из- 9
прати изкупление на людете Си; Постави заве-
та Си за винаги; Свето е, преподобно е Него-
во име. [10] Началото на мъдростта е страх от 10
Господа; Всички, които се управляват по Него,
са благоразумни; Неговата хвала трае до века.

112 [1] (По слав. 111). По еврейски азбучен пса-
лом. Алилуия. Блажен оня човек, който се бои
от Господа, Който много се възхищава от за-
поведите Му. [2] Потомството му ще бъде силно 2
на земята; Родът на праведните ще се благосло-
ви. [3] Изобилие и богатство *ще има* в дома му; 3
И правдата му ще трае до века. [4] Виделина из- 4
грява в тъмнината за праведните; *Той* е благ, и
милостив, и праведен. [5] Блазе на човека, кой- 5
то показва милост и дава на заем; Ще поддър-
жа делото си в съда. [6] Наистина никога няма да 6
се поклати; Праведният е вечен паметник. [7] От 7
лош слух не ще се бои; Сърцето му е непоколе-
бимо понеже уповава на Господа. [8] Утвърдено е 8
сърцето му; той не ще се бои До тогаз, до когато
види *поваляне*то на неприятелите си. [9] Разпръс- 9
сна, даде на сиромасите; Правдата му трае до
века; Рогът му ще се издигне на почит. [10] Нече- 10
стивият ще види *това* и ще се наскърби, Ще по-

109.6 Или: Обвинител.

скърца със зъби, и ще се стопи; Желаното от
нечестивите ще погине.

113 [1](По слав. 112). Алилуия. Хвалете слуги
Господни, Хвалете името Господно. [2]Да бъде
името Господно благословено От сега и до ве-
ка. [3]От изгряването на слънцето до захождане-
то му Името Господно е за хваление. [4]Господ
е високо над всичките народи; Неговата слава
е над небесата. [5]Кой е като Иеова нашия Бог,
Който, *макар* седалището Му и да е на високо,
[6]*Пак* се снизхождава да преглежда Небето и зе-
мята, [7]Въздига сиромаха от пръстта. И възви-
шава немотния от бунището, [8]За да го тури да
седне с първенци, Да! с първенците на людете
Му, - [9]Който настанява в дома бездетната, *И я
прави* весела майка на деца. Алилуия.

114 [1](По слав. 113). Когато излезе Израил из
Египет, Якововият дом из люде другоезични,
[2]Юда стана светилище *на Бога*, Израил Негово
владение. [3]Морето видя и побягна; Иордан се
възвърна назад; [4]Планините се разиграха ка-
то овни, Хълмовете като агнета. [5]Що ти стана,
море, та си побягнало? *На тебе* Иордане, та си
се върнал назад? [6]*На вас* планини, та се рази-
грахте като овни? *На вас* хълмове - като агне-
та? [7]Трепери, земьо, от присъствието Господ-
но, От присъствието на Якововия Бог, [8]Който
превърна канарата във воден поток, Кременли-
вия камък във воден извор.

115 [1](По слав. продължение от 113). (9)Не нам,
Господи, не нам, Но на Своето име дай сла-
ва, Заради милостта Си и заради верността Си.
[2](10)Защо да рекат народите: Где е сега тех-
ният Бог? [3](11)Нашият Бог е на небето; Пра-
ви всичко що Му е угодно. [4](12)Техните идо-
ли са сребро и злато, Направа на човешките ръ-
це. [5](13)Уста имат, но не говорят; Очи имат, но
не виждат; [6](14)Уши имат, но не чуват; Ноздри
имат, но не миришат; [7](15)Ръце имат, но не пи-
пат; Нозе имат, но не ходят; Нито издават глас
от гърлото си. [8](16)Подобни на тях ще ста-
нат ония, които ги правят, Както и всеки, кой-
то уповава на тях. [9](17)Израилю, уповавай на
Господа; Той е тяхна помощ и щит. [10](18)До-
ме Ааронов, уповавайте на Господа; Той е тях-
на помощ и щит. [11](19)Вие, които се боите от
Господа, уповавайте на Господа; Той е тяхна
помощ и щит. [12](20)Господ си спомни за нас;
ще ни благослови; Ще благослови Израилевия
дом; Ще благослови Аароновия дом. [13](21)Ще
благослови ония, които се боят от Господа, И
малки и големи. [14](22)Дано Господ ви умножа-
ва повече и повече - Вас и чадата ви. [15](23)Бла-
гословени сте вие от Господа, Който е напра-
вил небето и земята. [16](24)Небесата са небе-
са на Господа; А земята Той даде на човешките
чада, [17](25)Мъртвите не хвалят Господа, Нито
ония, които слизат в *мястото на* мълчанието;
[18](26)Но ние ще благославяме Господа От сега
и до века. Алилуия.

116 [1](По слав. 114). Любя Господа защото по-
слуша Гласа ми и молбите ми; [2]Понеже при-
клони ухото Си към мене, Затова ще *Го* призо-
вавам догдето съм жив. [3]Връзките на смъртта
ме обвиха, И мъките на преизподнята ме на-
мериха; Скръб и беда срещнах. [4]Тогава при-
зовах името Господно, *и Го помолих:* О Госпо-
ди, избави душата ми. [5]Благ е Господ и прав-
еден, Да! милостив е нашият Бог. [6]Господ па-
зи простодушните; В беда бях, и Той ме избав-
и. [7]Върни се, душе моя, в успокоението си, За-
щото Господ постъпи щедро към тебе. [8]Поне-
же си избавил душата ми от смърт, Очите ми
от сълзи, и нозете ми от подхлъзване, [9]*Затова*
ще ходя пред Господа в земята на живите. (По
слав. 115) [10](1)Аз повярвах, затова говорих;
Много бях наскърбен. [11](2)В тревогата си ре-
кох: Всеки човек е измамлив. [12](3)Що да въз-
дам Господу *За* всичките Му благодеяния към
мене? [13](4)Ще взема чашата на спасението, И
ще призова името Господно; [14](5)Ще изпълня
обреците си Господу, Да, пред всичките Му лю-
де. [15](6)Скъпоценна е пред Господа Смъртта
на светиите Му. [16](7)Ах! Господи, наистина аз
съм Твой слуга; Твой слуга съм, син на Твоята
слугиня; Ти си развързал връзките ми. [17](8)На
Тебе ще принеса жертва на хваление, И името
Господно ще призова. [18](9)Ще изпълня обре-
ците си Господу, Да! пред всичките Негови лю-
де, [19](10)В дворовете на дома Господен, Всред
тебе, Ерусалиме. Алилуия.

117 [1](По слав. 116). Хвалете Господа, всички
народи; Славословете Го, всички племена; [2]За-
щото милостта Му към нас е голяма, И вер-
ността Господна *трае* до века. Алилуия.

118 [1](По слав. 117). Славете Господа, защото
е благ, Защото Неговата милост *трае* до века.
[2]Нека каже сега Израил, Че Неговата милост
трае до века. [3]Нека каже сега Аароновият дом,
Че Неговата милост трае до века. [4]Нека кажат
сега ония, които се боят от Господа, Че Него-
вата милост *трае* до века. [5]В притеснението си
призовах Господа; Господ ме послуша и *ме по-
стави* на широко място. [6]Господ е откъм мене;
няма да се убоя; Що може да ми стори човек?
[7]Господ е откъм мене между помощниците ми;
Затова ще видя *повалянето* на ненавистниците
си. [8]По-добре да се надява някой на Господа,
А не да уповава на човека. [9]По-добре да се на-
дява някой на Господа, А не да уповава на кня-

зе. [10] Всичките народи ме обиколиха; *Но* в име-
то Господно ще ги отсека. [11] Обиколиха ме, да!
обиколиха ме; *Но* в името Господно ще ги от-
сека. [12] Обиколиха ме като пчели, *но* угаснаха
като огън от тръни; *Защото* в името Господ-
но ще ги отсека. [13] Ти, *враже*, ме тласна сил-
но за да падна; Но Господ ми помогна. [14] Сила
моя и песен моя е Господ, И Той ми стана изба-
вител, [15] Глас на радост и на избавление *се чу-
ва* в шатрите на праведните; Десницата Господ-
на върши храбри дела. [16] Десницата Господна
се издигна; Десницата Господна върши храб-
ри дела. [17] Аз няма да умра, но ще живея, И ще
разказвам делата Господни. [18] Строго ме наказ-
ва Господ, Но на смърт не ме предаде. [19] Отво-
рете ми портите на правдата; Ще вляза в тях
и ще прославя Господа. [20] Това са Господните
порти, В които ще влязат праведните. [21] Ще Те
славословя, защото си ме послушал, И станал
си ми избавител. [22] Камъкът, който отхвърли-
ха зидарите, Стана глава на ъгъла, [23] От Госпо-
да е това, *И* чудно е в нашите очи. [24] Тоя е денят,
който Господ е направил; Нека се радваме и се
развеселим в Него. [25] О Господи! избави, мо-
лим се; О Господи! молим се, изпрати благоден-
ствие. [26] Благословен *да бъде оня*, който иде в
името Господно; Благославяме ви от дома Гос-
поден. [27] Господ е Бог, Който ни показва свет-
лина; Приведете до роговете на олтара Върза-
ната с въжета жертва. [28] Ти си Бог мой, и ще Те
славя; Боже мой, ще Те възвишавам. [29] Славе-
те Господа, защото е благ, Защото Неговата ми-
лост *трае* до века.

119 [1] (По слав. 118). По еврейски, азбучен пса-
лом. Алеф Блажени ония, които са правдиви в
пътя, Които ходят в закона на Господа. [2] Бла-
жени които пазят изявленията Му, И Го тър-
сят от все сърце; [3] Които и не вършат беззако-
ние, Ходят в пътищата Му. [4] Ти си *ни* заповядал
за правилата си, Да ги пазим грижливо. [5] Да-
но се оправят пътищата ми Така щото да пазят
Твоите повеления! [6] Няма да се посрамя тогава
Когато почитам всичките Твои заповеди. [7] Ще
Те славя с правдиво сърце, Когато науча спра-
ведливите Ти съдби. [8] Повеленията Ти ще пазя;
Недей ме оставя съвсем. [9] Бет. Как ще очисти
младежът пътя си? Като *му* дава внимание спо-
ред Твоето слово. [10] От все сърце Те потърсих;
Недей ме оставя да заблудя от заповедите Ти.
[11] В сърцето си опазих Твоето слово За да не ти
съгрешавам. [12] Благословен си, Господи; Научи
ме на повеленията Си. [13] С устните си разказах
Всичките съдби на устата Ти. [14] В пътя на Тво-
ите изявления се радваха толкова, Колкото във
всичкото богатство. [15] За правилата Ти ще раз-
мишлявам, И Твоите пътища ще зачитам. [16] В
повеленията Ти ще се наслаждавам; Не ще за-
бравя Твоето слово. [17] Гимел. Показвай щедро-
та на слугата Си, за да живея; Така ще пазя сло-
вото Ти. [18] Отвори очите ми За да гледам чу-
десни неща в Твоя закон. [19] Пришелец съм аз
на земята; Не скривай от мене заповедите Си.
[20] Душата ми се изнурява от копнежа, *Който
имам* винаги към Твоите съдби. [21] Ти си изоб-
личил горделивите; Проклети да са ония, кои-
то се отклоняват от Твоите заповеди. [22] Отда-
лечи от мене укор и презрение, Защото опазих
Твоите повеления. [23] Даже първенци седнаха и
говореха против мене; *Но* слугата Ти размиш-
ляваше за Твоите повеления. [24] Твоите свиде-
телства наистина са моя наслада *И* мои съвет-
ници. [25] Далет. Душата ми прилепна за пръст-
та; Съживи ме според словото Си. [26] Изявих пъ-
тищата си, и Ти си ме послушал; Научи ме на
повеленията Си. [27] Направи ме да разбирам пъ-
тя на Твоите правила, Така да размишлявам за
Твоите чудесни дела. [28] Душата ми се топи от
тъга; Укрепи ме според словото Си. [29] Отдале-
чи от мене пътя на лъжата, И благоволи да ми
дадеш *да съблюдавам* закона Ти. [30] Пътят на ис-
тината избрах; Твоите съдби поставих *пред се-
бе си*. [31] Прилепих се към Твоите свидетелства;
Господи, да ме не посрамиш. [32] Ще тичам по пъ-
тя на Твоите заповеди, Когато разшириш сър-
цето ми. [33] Хе. Господи, научи ме пътя на Тво-
ите повеления, И аз ще го пазя до край. [34] Вра-
зуми ме, и ще държа закона Ти. Да! ще го пазя
от все сърце. [35] Управяй ме в пътя на Твоите за-
поведи, Защото в него се наслаждавам. [36] При-
клони сърцето ми към Твоите свидетелства, А
не към сребролюбие. [37] Отвърни очите ми да не
гледат суета, И съживи ме в пътищата Си. [38] По-
твърди словото Си към слугата Си, Което *ще
води* към страх от Тебе. [39] Отвърни от мене уко-
ра, от който се боя, Защото Твоите съдби са до-
бри. [40] Ето, копнея за Твоите правила; Съживи
ме чрез правдата Си. [41] Вав. Нека дойдат върху
мене и Твоите милости, Господи, Твоето спасе-
ние, според словото Ти. [42] Ще имам какво да от-
говоря на онзи, който ме укорява, Защото упо-
вавам на Твоето слово. [43] И не отнемай съвсем
словото на истината от устата ми, Защото се
надявах на Твоите съдби. [44] Така ще пазя Твоя
закон постоянно На вечни векове; [45] И ще хо-
дя на широко, Защото потърсих Твоите прави-
ла. [46] Ще говоря за Твоите свидетелства и пред
царе, И няма да се посрамя; [47] И ще се насла-
ждавам в Твоите заповеди, Които възлюбих;
[48] Също и ще повдигам ръцете си към Твоите
заповеди, които възлюбих, И ще размишлявам

за повеленията Ти. [49] Заин. Помни словото към
слугата Си, На което си ме направил да упова-
вам. [50] Това е моята утеха в скръбта ми, Че сло-
вото Ти ме съживи. [51] Горделивите ми се под-
смиваха много; *Но* аз не се отклоних от Твоя
закон. [52] Спомних си, Господи, за Твоите от ста-
ро време съдби, И се утеших. [53] Горещо негоду-
ване ме обзе по причина на нечестивите, Кои-
то оставят Твоя закон. [54] Твоите повеления ми
станаха песен В дома гдето странствувам. [55] Но-
щем си спомних Твоето име, Господи, И опазих
закона Ти. [56] Това е моето *хваление*, Че опазих
Твоите правила. [57] Хет. Господи, Ти си мой дял;
Обещах се, че ще пазя Твоите думи. [58] Потър-
сих благоволението Ти от все сърце; Смили се
за мене според словото Си. [59] Размислих върху
пътищата си, И обърнах нозете си към Твоите
свидетелства. [60] Побързах, и не се забавих. Да
опазя Твоите заповеди. [61] Връзките на нечести-
вите ме обвиха; *Но* аз не забравих Твоя закон.
[62] По среднощ ставам за да Те славя За Твоите
справедливи съдби. [63] Аз съм другар на всич-
ки, които Ти се боят, И на ония, които пазят
Твоите правила. [64] Господи, земята е пълна с
Твоята милост; Научи ме на Твоите повеления.
[65] Тет. Господи, Ти си сторил добро на слуга-
та Си Според словото Си. [66] Научи ме на доб-
ро разсъждение и знание, Защото аз повярвах
Твоите заповеди. [67] Преди да бях наскърбен аз
заблуждавах; Но сега държа Твоето слово. [68] Ти
си благ и правиш добро; Научи ме на Твоите
повеления. [69] Горделивите изковаха лъжа про-
тив мене; Но аз от все сърце ще пазя Твоите
правила. [70] Тяхното сърце надебеля като лой;
Но аз се наслаждавам в закона Ти. [71] Добре ми
стана, че бях наскърбен, За да науча Твоите по-
веления. [72] Законът на Твоите уста е за мене по-
желателен От хиляди злато и сребро. [73] Иод.
Твоите ръце ме направиха и утвърдиха; Вра-
зуми ме за да науча Твоите заповеди. [74] Ония,
които Ти се боят, ще се зарадват като ме ви-
дят, Защото на словото Ти уповах. [75] Зная, Гос-
поди, че Твоите съдби са праведни, И по спра-
ведливост си ме наказал. [76] Моля Ти се, нека ми
бъде Твоето милосърдие за утеха Според сло-
вото Ти към Твоя слуга. [77] Нека дойдат върху
мене Твоите благи милости, за да живея; За-
щото Твоят закон е моя наслада. [78] Нека се по-
срамят горделивите, защото са ме повалили с
лъжи; *Но* аз ще размишлявам за Твоите прави-
ла. [79] Нека се обърнат към мене ония, които Ти
се боят, А именно ония, които познават Твои-
те свидетелства. [80] Сърцето ми нека бъде непо-
рочно относно Твоите повеления, За да се не
посрамя. [81] Каф. Душата ми примира за Твое-
то спасение; *Но* аз се надявам, на Твоето слово.
[82] Очите ми чезнат за *изпълнението на* словото
Ти, Като казвам: Кога ще ме утешиш? [83] Защото
станах като мех в дим; Но пак не забравям Тво-
ите повеления. [84] Колко са дните на Твоя слу-
га? Кога ще извършиш съдба против гонители-
те ми: [85] Горделивите изкопаха ями за мене, Ка-
то се противят на Твоя закон. [86] Всичките Твои
заповеди са верни; *Понеже човеците* ме гонят
с лъжи, Ти ми помогни. [87] Без малко щяха да
ме погубят на земята; Но аз не оставих Твои-
те правила. [88] Съживи ме според милосърдие-
то Си; Така ще пазя свидетелството на Твоите
уста. [89] Ламед. Господи Твоето слово Е утвър-
дено на небето до века. [90] Верността Ти пребъ-
два из род в род; Ти си основал земята и тя стои.
[91] Колкото за Твоите наредби, те и до днес сто-
ят, Защото всички са Твои слуги. [92] Ако Твоят
закон не беше ми наслада, То аз и тогава бих за-
гинал в скръбта си. [93] До века няма да забравя
Твоите правила, Защото чрез тях си ме съжи-
вил. [94] Твой съм аз; спаси ме, Защото потър-
сих Твоите правила. [95] Нечестивите ме чакаха
за да ме погубят; Но аз ще внимавам в Твоите
свидетелства. [96] Видях граница на всяко съвър-
шенство Но Твоята заповед е твърде широка.
[97] Мем. Колко обичам аз Твоя закон! Цял ден
се поучавам в него. [98] Твоите заповеди ме пра-
вят по-мъдър от неприятелите ми, Защото те са
винаги с мене. [99] По-разумен съм от всичките
си учители, Защото се поучавам в Твоите сви-
детелства. [100] По-разумен съм от старите, Защо-
то опазих Твоите правила. [101] От всеки лош път
въздържах нозете си, За да пазя Твоето слово.
[102] От Твоите съдби не се отклоних, Защото Ти
си ме научил. [103] Колко са сладки на вкуса ми
Твоите думи! *Да! по-сладки* от мед в устата ми.
[104] Чрез Твоите правила станах разумен; Затова
мразя всеки лъжлив път. [105] Нун. Твоето слово
е светилник на нозете ми, И виделина на пъ-
теката ми. [106] Заклех се, и го потвърдих, Че ще
държа праведните Твои съдби. [107] Много съм
наскърбен; Господи, съживи ме според слово-
то Си. [108] Приеми моля ти се, Господи, добро-
волните приноси на устата ми, И научи ме на
съдбите Си. [109] Животът ми е постоянно в опас-
ност; Но аз не забравих Твоя закон. [110] Нечести-
вите поставиха примка за мене; Но аз не се от-
клоних от Твоите правила. [111] Възприех Твои-
те свидетелства за *свое* наследство до века, За-
щото те са радост на сърцето ми. [112] Приклоних
сърцето си за да върша повеленията Ти. Вина-
ги и до край. [113] Самех. Намразих двоеумните,
А Твоя закон възлюбих. [114] Ти си мой покров и
мой щит: На Твоето слово се надявам. [115] Отда-

лечете се от мене, вие злодейци, Защото аз ще
116 пазя заповедите на моя Бог. [116] Укрепявай ме
според словото Си, за да живея; И да се не за-
117 срамя в надеждата си. [117] Дръж ме, и ще бъда в
безопасност, И ще зачитам винаги Твоите по-
118 веления. [118] Ти си презрял всички, които се от-
клоняват от Твоите повеления, Защото суетна е
119 измамата им. [119] Изхвърляш като шлак всички-
те нечестиви на земята; Затова възлюбих Тво-
120 ите повеления. [120] Снагата ми настръхна пора-
ди страха *ми* от Тебе. И от съдбите Ти се упла-
121 ших. [121] Аин. Извърших правосъдие и правда,
122 Да ме не предадеш на угнетителите ми; [122] Ста-
ни поръчител на слугата Си за добро; Не оста-
123 вяй горделивите да ме угнетяват. [123] Очите ми
чезнат за спасението Ти. И за Твоето праведно
124 слово. [124] Постъпвай към слугата Си според
милостта Си, И научи ме на повеленията Си.
125 [125] Твой слуга съм аз; вразуми ме За да познавам
126 Твоите свидетелства. [126] Време е да подействува
127 Господ, Защото наруших закона Ти. [127] Поне-
же аз любя Твоите заповеди. Повече от злато,
128 даже от чисто злато, [128] Понеже считам за пра-
ви всичките Твои правила относно всяко нещо,
129 Затова мразя всеки лъжлив път. [129] Пе. Чудес-
ни са Твоите свидетелства; Затова душата ми ги
130 пази. [130] Изясняването на Твоето слово просве-
131 щава, Вразумява простите. [131] Отворих широ-
ко устата си и пъхтях, Защото копнеех за Тво-
132 ите заповеди. [132] Обърни се към мене и смили
се за мене, Както постъпваш към ония, които
133 обичат Твоето име. [133] Оправяй стъпките ми в
словото Си, И не оставяй да ме завладее никое
134 беззаконие; [134] Избави ме от човешки насилия;
135 Така ще държа Твоите правила. [135] Осияй с ли-
цето Си върху слугата Си, И научи ме на по-
136 веленията Си. [136] Водни потоци текат из очи-
137 те ми. Понеже не се спазва Твоя закон. [137] Ца-
де. Праведен си Ти Господи; Прави са и Твои-
138 те съдби. [138] Постановил си свидетелствата Си,
139 С правда и превъзходна вярност. [139] Моята ре-
вност ме изяде, Защото противниците ми забра-
140 виха Твоите думи. [140] Твоето слово е добре пре-
141 чистено, Затова слугата Ти го обича. [141] Скро-
мен съм и презрян, Обаче не забравям Твоите
142 правила. [142] Твоята правда е вечна правда; И за-
143 конът Ти е истина. [143] Неволи и утеснения ме
намериха; Обаче Твоите заповеди са моя на-
144 слада. [144] Твоите свидетелства са праведни до
145 века; Вразуми ме, и ще живея. [145] Коф. Извиках
от все сърце; Послушай ме, Господи, *и* ще па-
146 зя повеленията Ти. [146] Извиках към Тебе; Спаси
147 ме и ще пазя повеленията Ти. [147] Предварих зо-
рата с викането си; На Твоите думи уповавах.
148 [148] Очите ми предварят нощните стражи, За да
размишлявам за Твоето слово. [149] Чуй гласа ми 149
според милосърдието Си; Съживи ме, Господи,
според съдбите Си. [150] Приближиха се ония, ко- 150
ито нечестиво ме преследват, И са се отклонили
от закона Ти. [151] Ти си близо, Господи; И всич- 151
ки Твои заповеди са истина. [152] Отдавна зная от 152
Твоите свидетелства, Че Ти си ги учредил за ви-
наги. [153] Реш. Виж скръбта ми и избави ме, За- 153
щото не съм забравил закона Ти. [154] Защити де- 154
лото ми и изкупи ме; Съживи ме според слово-
то Си. [155] Избавлението е далеч от нечестивите, 155
Защото те не търсят Твоите повеления. [156] Мно- 156
го са Твоите благи милости, Господи; Съжи-
ви ме според съдбите Си. [157] Мнозина са моите 157
гонители и противници; Но аз не се отклоних
от свидетелствата Ти. [158] Като видях коварни- 158
те, погнусих се *от тях*. Защото не пазят Твое-
то слово. [159] Виж колко обичам аз Твоите пра- 159
вила; Съживи ме, Господи, според милосърди-
ето Си. [160] Същността на Твоето слово е исти- 160
на; И Твоите праведни съдби, до една *траят*
до века. [161] Шин. Първенци ме преследваха без 161
причина; Но сърцето ми трепери от думите Ти.
[162] Аз се радвам на Твоето слово. Като оня, кой- 162
то намира много користи. [163] Мразя лъжата и 163
се гнуся от нея, Но закона Ти обичам. [164] Се- 164
дем пъти на ден Те хваля, За Твоите праведни
съдби. [165] Много мир имат ония, които обичат 165
Твоя закон, И за тях няма спънки та да се пре-
пъват. [166] Надявах се за Твоето спасение, Гос- 166
поди, И изпълнявах Твоите заповеди. [167] Душа- 167
та ми опази Твоите свидетелства; И аз ги лю-
бя твърде много. [168] Държах Твоите правила и 168
Твоите свидетелства; Защото всичките ми пъ-
тища са пред Тебе. [169] Тав. Нека стигне вика- 169
нето ми пред Тебе, Господи; Вразуми ме спо-
ред словото Си. [170] Нека дойде молбата ми пред 170
Тебе; Избави ме според словото Си. [171] Устни- 171
те ми ще изливат хваление, Защото ме учиш на
повеленията Си. [172] Езикът ми ще пее за слово- 172
то Ти, Защото всички Твои заповеди са правда.
[173] Ръката Ти нека бъде готова да ми помогне, 173
Защото аз избрах Твоите правила. [174] Копнях за 174
Твоето спасение, Господи; И законът Ти е моя
наслада. [175] Нека живее душата ми, и ще Те хва- 175
ли; И нека ми помагат съдбите Ти. [176] Скитах се 176
като изгубена овца; Потърси слугата Си, защо-
то не забравих Твоите заповеди.

120 [1] (По слав. 119). Песен на възкачванията. В
бедствието си извиках към Господа; И Той ме
послуша. [2] Господи, избави душата ми от лъж- 2
ливи устни. И от измамлив език [3] Какво Ти да- 3
ва или какво Ти притуря Измамливият език?
- [4] Изострените стрели на силен мъж, С въглия 4
ща от смрика. [5] Горко ми, защото странствувам 5

6 в Мосох, Живея в Кидарските шатри! 6 Дълго
7 време живя душата ми С ония, които мразят
мир. 7 Аз *съм* за мир; но когато говоря, Те са за
бой.

121 1 (По слав. 120). Песен на възкачванията.
Издигам очите си към хълмовете, От гдето иде
2 помощта ми. 2 Помощта ми е от Господа, Кой-
3 то е направил небето и земята. 3 Той няма да
остави да се поклати ногата ти; Оня, който те
4 пази, няма да задреме. 4 Ето, няма да задреме
5 нито ще заспи Оня, Който пази Израиля. 5 Гос-
под ти е пазач; Господ е твой покров отдясно
6 ти. 6 Слънцето няма да те повреди денем, Нито
7 луната нощем. 7 Господ ще те пази от всяко зло;
8 Ще пази душата ти. 8 Господ ще пази излизане-
то ти и влизането ти От сега и до века.

122 1 (По слав. 121). Давидова песен на възкач-
ванията. Зарадвах се, когато ми рекоха: Да оти-
2 дем в дома Господен. 2 Ето, нозете ни стоят От-
3 вътре портите ти, Ерусалиме. 3 Ерусалиме, кой-
4 то си съграден Като град сглобен ведно; 4 Гдето
възлизат племената, Господните племена. *Спо-
ред* надеждите на Израиля, За да славят името
5 Господно. 5 Защото там са поставени престоли
6 за съд, Престолите на Давидовия дом. 6 Молит-
ствувайте за мира на Ерусалим; Нека благоден-
7 ствуват ония, които те обичат! 7 Мир да бъде
отвътре стените ти, Благоденствие в палатите
8 ти! 8 Заради братята и другарите си Ще кажа се-
9 га: Мир да е в тебе! 9 Заради дома на Господа
нашия Бог Ще търся доброто ти.

123 1 (По слав. 122). Песен на възкачванията.
Издигам очите си към Тебе, Който обитаваш
2 на небесата. 2 Ето, както очите на слугите *гле-
дат* към ръката на господаря им, Както очите
на слугинята към ръката на господарката й. Та-
ка *гледат* нашите очи към Господа нашия Бог,
3 Докле се смили за нас. 3 Смили се за нас, Гос-
поди, смили се за нас, Защото се преситихме от
4 презрение. 4 Пресити се душата ни От надува-
нето на охолните, И от презрението на горде-
ливите.

124 1 (По слав. 123). Давидова песен на възкач-
ванията. Ако не беше Господ с нас, (Нека рече
2 сега Израил), 2 Ако не беше Господ с нас, Ко-
3 гато се надигнаха човеци против нас, 3 Тогава
те биха ни погълнали живи, Когато яростта им
4 пламтеше против нас, - 4 Тогава водите биха ни
потопили, Пороят би преминал върху душата
5 ни, - 5 Тогава надигнатите води Биха преми-
6 нали върху душата ни. 6 Благословен да е Господ,
7 Който не ни предаде в зъбите им като лов! 7 Ду-
шата ни се избави като птица от примката на
ловците; Примката се строши, и ние се изба-
вихме. 8 Помощта ни е в името на Господа, Кой- 8
то направи небето и земята.

125 1 (По слав. 124). Песен на възкачванията.
Ония, които уповават на Господа, Са като хълм
Сион, който не може да се поклати, А до века остава. 2 Както хълмовете окръжават Ерусалим, 2
Така Господ окръжава людете Си От сега
и до века. 3 Защото нечестието няма да налага 3
скиптъра си върху участта на праведните, Да не
би праведните да простират ръце към беззако-
нието. 4 Стори добро, Господи, на добрите И на 4
правдивите в сърце. 5 А ония, които се отклоня- 5
ват в кривите си пътища, Тях ще отведе Господ
заедно с ония, които вършат беззаконие. Мир
на Израиля!

126 1 (По слав. 125). Песен на възкачванията.
Когато Господ възвръщаше сионовите пленни-
ци, Ние бяхме като ония, които сънуват. 2 То- 2
гава се изпълниха устата ни със смях И езикът
ни с пеене; Тогава казаха между народите: Ве-
лики неща извърши за тях Господ. 3 Господ из- 3
върши велики неща за нас, *От които* се изпъл-
ниха с радост. 4 Върни, Господи, пленниците ни 4
Като потоците в южните *страни.* 5 Ония, кои- 5
то сеят със сълзи, С радост ще пожънат. 6 Оня, 6
който излиза с плач, Когато носи мярата семе,
Той непременно с радост ще се върне Носейки
снопите си.

127 1 (По слав. 126). Соломонова песен на въз-
качванията. Ако Господ не съгради дома, На-
празно се трудят зидарите; Ако Господ не опа-
зи града, Напразно бди стражарят. 2 Безполез- 2
но е за вас да ставате рано, да лягате толкоз къс-
но, И да ядете хляба на труда, *Тъй като и* в сън
Господ дава на Възлюбения Си. 3 Ето, наслед- 3
ство от Господа са чадата, И награда *от него е*
плодът на утробата. 4 Както са стрелите в ръ- 4
ката на силния, Така са чадата на младостта.
5 Блазе на оня човек, Който е напълнил тула си 5
с тях! *Такива* няма да се посрамят, Когато гово-
рят с неприятелите си в *градската* порта.

128 1 (По слав. 127). Песен на възкачванията.
Блажен всеки, който се бои от Господа, И хо-
ди в Неговите пътища; 2 Защото ще ядеш *плода* 2
от труда на ръцете си; Блажен ще бъдеш, и ще
благоденствуваш. 3 Жена ти ще бъде като пло- 3
довита лоза всред дома ти, Чадата ти като мас-
линени младоци около трапезата ти, 4 Ето, така 4
ще се благослови човекът, Който се бои от Гос-
пода. 5 Господ да те благослови от Сион, И да 5
видиш доброто на Ерусалим през всичките дни
на живота си, 6 Дори да видиш чада от чадата 6
си! Мир на Израиля!

129 1 (По слав. 128). Песен на възкачванията.
Много пъти са ме наскърбявали от младостта

ми до сега, (Нека рече сега Израил), [2] Много
пъти са ме наскърбявали от младостта ми до се-
га, Но не ми надвиха. [3] Орачите ораха по гърба
ми, Проточиха дълги браздите си. [4] *Но* Господ
е праведен; Той разсече въжетата на нечести-
вите. [5] Ще се посрамят и ще се обърнат назад
Всички, които мразят Сиона. [6] Ще станат като
тревата на къщния покрив, Която изсъхва пре-
ди да се оскубе, - [7] С която жетварят не напъл-
ня ръката си, Нито оня, който връзва снопите,
обятията си, [8] Нито казват минувачите: Благо-
словение Господно да бъде на вас! *Та да им от-
говарят: И ние* ви благославяме в името Гос-
подно!

130 [1] (По слав. 129). Песен на възкачванията. Из
дълбочините викам към Тебе, Господи. [2] Гос-
поди, послушай гласа ми; Нека бъдат ушите Ти
внимателни на гласа на молбата ми. [3] Ако би
забелязвал беззаконията, Господи, То кой, Гос-
поди, би могъл да устои? [4] При Тебе, обаче, има
прощение За да Ти се боят. [5] Чакам Господа, ду-
шата ми чака, И на словото Му уповавам. [6] Ду-
шата ми *очаква* Господа Повече от ония, които
очакват зората, *Да! повече от* очакващите зо-
рата. [7] Нека се надява Израил на Господа; За-
щото у Господа е милостта, И у Него е пълно-
то изкупление; [8] И Той ще изкупи Израиля От
всичките му беззакония.

131 [1] (По слав. 130). Давидова песен на възкач-
ванията. Господи, сърцето ми не се гордее, Ни-
то се надигат очите ми, Нито се занимавам с
неща големи и твърде високи за мене. [2] Наисти-
на аз укротих и успокоих душата си; Като от-
бито дете при майка си, *Така* душата ми е при
мене като отбито дете. [3] Израилю, надей се на
Господа От сега и до века.

132 [1] (По слав. 131). Песен на възкачванията.
Помни, Господи, заради Давида, Всичките му
скърби, - [2] Как се кле на Господа, И се обре-
че на Силния Яковов, *като каза:* [3] Непременно
няма да вляза в шатъра на къщата си, Нито ще
се кача на постланото си легло, - [4] Няма да дам
сън на очите си, Или дрямка на клепачите си,
[5] Докато не намеря място за Господа, Обитали-
ще за Силния Яковов. [6] Ето, ние чухме, че той
бил в Ефрата; Намерихме го в полетата на Яара.
[7] Нека влезем в скиниите Му, Нека се поклоним
при подножието Му. [8] Стани, Господи, *и влез* в
покоя Си, Ти и ковчега на Твоята сила; [9] Свеще-
ниците Ти да бъдат облечени с правда. И све-
тиите Ти нека викат радостно. [10] Заради слугата
Си Давида Недей отблъсква лицето на помаза-
ника Си. [11] Господ се кле с вярност на Давида, -
И няма да пристъпи *думата Си, - Казвайки*: От
рожбата на тялото ти Ще положа на престола
ти. [12] Ако чадата ти опазят Моя завет И Моите
свидетелства, на които ще ги науча, То и техни-
те чада ще седят за винаги на престола ти. [13] За-
щото Господ избра Сиона, Благоволи да оби-
тава в него. [14] Това, *каза Той*, Ми е покой до ве-
ка: Тук ще обитавам, защото го пожелах. [15] Ще
благословя изобилно храната му! Сиромасите
му ще наситя с хляб. [16] Ще облека и свещеници-
те му със спасение; И светиите му ще възклица-
ват от радост. [17] Там ще направя да изникне рог
на Давида; Приготвих светилник за помазани-
ка Си. [18] Неприятелите му ще облека със срам;
А на него ще блещи короната.

133 [1] (По слав. 132). Давидова песен на възка-
чванията. Ето колко е добро и колко е угодно
Да живеят братя в единодушие! [2] *Угодно е* ка-
то онова скъпоценно миро на главата, Което
слизаше по брадата, Ааароновата брада, Което
слизаше по яката на одеждите му, [3] *Угодно е* ка-
то ермонската роса, Която слиза на сионските
хълмове; Защото Господ там е заръчал благо-
словението, - Живота до века.

134 [1] (По слав. 133). Песен на възкачванията.
Ето, благославяйте Господа, всички слуги Гос-
подни, Които престояват нощем в дома Госпо-
ден. [2] Издигайте ръцете си към светилището И
благославяйте Господа. [3] Нека те благослови от
Сиона Господ, Който направи небето и земята.

135 [1] (По слав. 134). Алилуя. Хвалете името Гос-
подно. Хвалете *Го*, вие слуги Господни, [2] Кои-
то престоявате в дома Господен, В дворовете
на дома на нашия Бог. [3] Хвалете Господа, за-
щото е благ Господ, Пейте хваления на името
Му, защото това е угодно. [4] Защото Господ из-
бра Якова за Себе Си, Израиля за Свое собстве-
но притежание. [5] Защото аз познах, че Господ е
велик, И че нашият Господ е над всичките бо-
гове. [6] Господ прави всичко що Му е угодно На
небето и на земята, в моретата и във всичките
бездни. [7] Повдига пари от краищата на земята,
Прави светкавици за дъжда, Изважда ветрове
из съкровищниците Си. [8] *Той е* Който порази
египетските първородни И на човек и на жи-
вотно. [9] Изпрати знамения и чудеса всред те-
бе, Египте, Върху Фараона и върху всичките
му слуги. [10] *Той е*, Който порази големи наро-
ди И изби силни царе. [11] Аморейския цар Сион,
И васанския цар Ог, И всичките ханаански цар-
ства - [12] И даде земята им в наследство, Наслед-
ство на людете Си Израил. [13] Името Ти, Госпо-
ди, *пребъдва* до века, Споменът Ти, Господи, из
род в род. [14] Защото Господ ще съди людете Си,
И ще се покае за *скърбите на* слугите Си. [15] Идо-
лите на народите са сребро и злато, Направа на
човешки ръце. [16] Уста имат, но не говорят; Очи

17 имат, но не виждат; 17 Уши имат, но не чуват;
18 Нито има дишане в устата им. 18 Подобни на тях
ще станат ония, които ги правят, Както и всеки,
19 който уповава на тях. 19 Доме Израилев, благо-
славяйте Господа; Доме Ааронов, благославяй-
20 те Господа; 20 Доме Левиев, благославяйте Гос-
пода; Вие, които се боите от Господа, благосла-
21 вяйте Господа; 21 Благословен да бъде от Сион
Господ, Който обитава в Ерусалим. Алилуия.

136 1 (По слав. 135). Славете Господа, защото е
2 благ, Защото милостта Му *трае* до века; 2 Сла-
вете Бога на боговете, Защото милостта Му
3 *трае* до века. 3 Славете Господа на господари-
4 те, Защото милостта Му *трае* до века. 4 Кой-
то Един върши велики чудеса, Защото мило-
5 ста Му *трае* до века; 5 Който с мъдрост напра-
ви небесата, Защото милостта Му *трае* до ве-
6 ка; 6 Който простря земята върху водите, Защо-
7 то милостта Му *трае* до века; 7 Който напра-
ви големи светила, Защото милостта Му *трае*
8 до века; 8 Слънцето за да владее деня, Защото
9 милостта Му *трае* до века; 9 Луната и звездите
за да владеят нощта, Защото милостта Му *трае*
10 до века; 10 Който порази египтяните в първо-
родните им, Защото милостта Му *трае* до века;
11 11 И изведе Израиля изсред тях, Защото мило-
12 стта Му *трае* до века; 12 С мощна ръка и с из-
дигната мишца, Защото милостта Му *трае* до
13 века; 13 Който раздели Червеното море на *две*
14 части, Защото милостта Му *трае* до века; 14 И
преведе Израиля презсред него, Защото мило-
15 стта Му *трае* до века; 15 Който повали Фараона
и множеството му в Червеното море, Защо-
16 то милостта Му *трае* до века; 16 Който преве-
де людете Си през пустинята, Защото милост-
17 та Му *трае* до века; 17 Който порази велики ца-
18 ре, Защото милостта Му *трае* до века; 18 И изби
прочути царе, Защото милостта Му *трае* до ве-
19 ка; 19 Аморейския цар Сион, Защото милостта
20 Му *трае* до века; 20 И васанския цар Ог, Защото
21 милостта Му *трае* до века 21 И даде земята им в
наследство, Защото милостта Му *трае* до века,
22 22 В наследство на слугата Си Израил, Защото
23 милостта Му *трае* до века, 23 Който си спомни
за нас в унижението ни, Защото милостта Му
24 *трае* до века; 24 И ни избави от противниците
25 ни, Защото милостта Му *трае* до века; 25 Който
дава храна на всяка твар, Защото милостта Му
26 *трае* до века; 26 Славете небесния Бог, Защото
милостта Му *трае* до века.

137 1 (По слав. 136) При реките на Вавилона,
там седнахме, Да! плакахме, когато си спом-
2 няхме за Сиона; 2 На върбите всред него Ока-
3 чихме арфите си. 3 Защото там ония, които ни
бяха пленили, Поискаха от нас да пеем думи; И
ония, които ни бяха запустили, *поискаха* весе-
лие, *казвайки*: Попейте ни от сионските песни.
4 4 Как да пеем песента Господна В чужда земя?
5 5 Ако те забравя, Ерусалиме, Нека забрави дес-
ницата ми *изкуството си!* 6 Нека се залепи ези-
кът ми за небцето ми, ако не те помня, Ако не
предпочета Ерусалим пред главното си веселие.
7 7 Помни, Господи, против едомците Деня *на ра-
зорението* на Ерусалим, когато казваха: Съси-
пете, съсипете *го* до основата му! 8 Дъщерьо ва-
вилонска, която ще бъдеш запустена, Блазе на
онзи, който ти въздаде За всичко що си сторила нам! 9 Блазе на онзи, който хване и разбие о
камък Малките ти деца!

138 1 (По слав. 137) Давидов *псалом*. Ще Те сла-
вя от все сърце, Ще Ти пея хваления пред бого-
вете, 2 Ще ти се поклоня към светия Твой храм,
И ще славя Твоето име за милосърдието Ти и за
верността Ти, Защото си възвеличил думата Си
повече от цялото Си име. 3 В деня, когато изви-
каx, Ти ме послуша; Ободрил си ме със сила в
душата ми. 4 Ще Те прославят, Господи, всич-
ки земни царе, Когато чуят думите на Твоите
уста; 5 Да! ще възпяват пътищата Господни, Че
голяма е славата Господна. 6 Защото, ако и да е
възвишен Господ, пак гледа на смирения; А ви-
сокоумния познава от далеч. 7 Даже ако прему-
на сред утеснение, Ти ще ме съживиш; Ще про-
стреш ръката Си против гнева на неприятелите
ми; И десницата Ти ще ме избави. 8 Господ ще
извърши това, което *е потребно* за мене. Госпо-
ди, понеже милостта Ти *трае* до века, Не оста-
вяй делата на Своите ръце.

139 1 (По слав. 138). За първия певец. Давидов
псалом. Господи, опитал си ме и познал си *ме*.
2 Ти познаваш сядането ми и ставането ми; Раз-
биращ помислите ми от далеч, 3 Издирваш хо-
денето ми и лягането ми, И знаеш всичките ми
пътища. 4 Защото *докато* думата не е *още* на
езика ми, Ето, Господи, Ти я знаеш цяла. 5 Ти
си пред мен и зад мен, И турил си върху мене
ръката Си. 6 *Това* знание е пречудно за мене;
Високо е; не мога *да го стигна*. 7 Къде да оти-
да от твоя Дух? Или от присъствието Ти къ-
де да побягна? 8 Ако възляза на небето, Ти си
там; Ако си постеля в преизподнята, и там си
Ти. 9 *Ако* взема крилата на зората *И* се засе-
ля в най-далечните краища на морето, 10 И там
ще ме води ръката Ти, И Твоята десница ще
ме държи. 11 Ако река: Поне тъмнината ще ме
покрие, И светлината около мене ще *стане на*
нощ, 12 То и самата тъмнина не укрива *нищо* от
Тебе, А нощта свети като деня; *За Тебе* тъм-
нината и светлината са безразлични. 13 Защо-
то Ти си образувал чреслата ми, Обвил си ме в

14 утробата на майка ми. 14 Ще Те славя, защото
страшно и чудно съм направен; Чудни са Твои-
15 те дела, И душата ми добре знае *това*. 15 Кост-
никът ми не се укри от Тебе, Когато в тайна се
работех, И в дълбочините на земята ми се да-
16 ваше разнообразната *ми* форма. 16 Твоите очи
видяха необразуваното ми вещество; И в твоя-
та книга бяха записани Всичките *ми* определе-
ни дни, Докато още не съществуваше ни един
17 от тях. 17 И колко скъпоценни за мене са *тия*
Твои помисли, Боже! Колко голямо е числото
18 им! 18 *Ако бих поискал* да ги изброя, те са по-
многобройни от пясъка; Събуждам ли се още
19 съм с Тебе. 19 Непременно ще поразиш нечести-
вите, Боже; Отдалечете се, прочее, от мене, мъ-
20 же кръвопийци. 20 Защото говорят против Те-
бе нечестиво, И враговете Ти се подигат *про-*
21 *тив Тебе* заради суета. 21 Не мразя ли, Госпо-
ди, ония, които мразят Тебе? И не гнуся ли се
22 от ония, които се подигат против Тебе? 22 Със
съвършена омраза ги мразя, За неприятели ги
23 имам. 23 Изпитай ме, Боже, и познай сърцето
24 ми; Опитай ме, и познай мислите ми; 24 И виж
дали има в мене оскърбителен път; И води ме
по вечния път.

140 1 (По слав. 139). За първия певец. Давидов
псалом. Избави ме, Господи, от нечестивия чо-
2 век, Опази ме от насилник човек, 2 Които изми-
слюват зло в сърцето си, И всеки ден възбуж-
3 дат боеве. 3 Изостряват езика си като на змия;
Аспидова отрова има под устните им. (Села).
4 4 Опази ме, Господи, от ръцете на нечестивия,
Защити ме от насилник човек, Които възна-
5 мериха да ме направят да падна. 5 Горделиви-
те скриха клопка за мене. И с въжета разпро-
стряха мрежи край пътя; Поставиха примки за
6 мене. (Села). 6 Рекох Господу: Ти си мой Бог;
7 Послушай, Господи, гласа на молбите ми. 7 Гос-
поди Боже, силний ми спасителю, Ти си покрил
8 главата ми в ден на бой. 8 Господи, не удовле-
творявай желанията на нечестивия; Не оставяй
да успее злият му помисъл, Да не би да се на-
9 дигат. (Села). 9 Нечестието на собствените им
устни нека покрие главата На ония, които ме
10 окръжават. 10 Разпалени въглища нека паднат
върху тях; Нека бъдат хвърлени в огъня. В дъл-
11 боки води, за да не станат вече. 11 Злоезичен
човек няма да се утвърди на земята; Злото ще
преследва насилника човек догдето *го* погуби.
12 12 Зная, че Господ ще защити делото на угнете-
13 ния И правото на немотните. 13 Наистина пра-
ведните ще славят името Ти; Правдивите ще
обитават пред лицето Ти.

141 1 (По слав. 140). Давидов псалом. Господи,
викам към Тебе; побързай да дойдеш при мене;
Послушай гласа ми, когато викам към Тебе.
2 2 Молитвата ми нека възлезе пред Тебе като те- 2
мян; Подигането на ръцете ми *нека бъде* ка-
то вечерна жертва. 3 3 Господи, постави стража 3
на устата ми, Пази вратата на устните ми. 4 4 Да 4
не наклониш сърцето ми към какво да е лошо
нещо, Та да върша нечестиви дела С човеци, ко-
ито беззаконствуват; И не ме оставяй да ям от
вкусните им ястия. 5 5 Нека ме удари праведни- 5
ят; *това ще ми бъде* благост; И нека ме изоб-
личава; *това ще бъде* миро на главата *ми*; Гла-
вата ми нека се не откаже от него; Защото още
и всред злобата им аз ще се моля. 6 6 Когато на- 6
чалниците им бъдат хвърлени из канарите, Те
ще чуят думите ми, защото са сладки. 7 7 Костите 7
ни са разпръснати при устието на гроба, Както
кога някой оре и цепи земята, 8 8 Понеже очите 8
ми *са обърнати* към Тебе, Господи Иеова *По-
неже* на Тебе уповавам, не съсипвай живота ми.
9 9 Опази ме от клопката, която ми поставиха. И 9
от примките на беззаконниците. 10 10 Нека паднат 10
нечестивите в своите си мрежи, Докато аз да
премина *неповреден*.

142 1 (По слав. 141). Давидово поучение˚. Мо-
литва когато беше в пещерата˚. С гласа си ви-
кам към Господа; С гласа си към Господа се мо-
ля. 2 2 Изливам пред Него оплакването си, Скръ- 2
бта си изявявам пред Него. 3 3 Когато духът ми 3
изнемогваше в мене, тогава Ти знаеше пътя ми.
Примка скриха за мене на пътя, по който ходех.
4 4 Погледни надясно *ми* и виж, че никой не иска 4
да знае за мене; Избавление няма вече за мене;
никой не се грижи за живота ми. 5 5 Към Тебе, 5
Господи, извиках; Рекох: Ти си мое прибежи-
ще, Дял мой в земята на живите. 6 6 Внимавай 6
на вика ми, защото съм много унижен; Избави
ме от гонителите ми, защото са по-силни от
мене. 7 7 Изведи из тъмница душата ми, за да сла- 7
ви името Ти; Праведните ще се съберат около
мене, Защото ще постъпваш щедро към мене.

143 1 (По слав. 142). Давидов псалом. Господи,
послушай молитвата ми, дай ухо на молбите
ми; Отговори ми според верността Си *и* според
правдата Си. 2 2 И не влизай в съд със слугата Си; 2
Защото пред Тебе няма да се оправдае ни един
жив *човек*. 3 3 Защото неприятелят подгони ду- 3
шата ми, Удари о земята живота ми, Турил ме
е да живея в тъмни места, Както ония, които *са*
отдавна умрели. 4 4 Затова духът ми до дън из- 4
немогва в мене, Сърцето ми е съвсем усамоте-
но. 5 5 Спомням си древните дни, Размишлявам 5
за всичките Твои дела, Поучавам се в твореня-
та на ръцете Ти. 6 6 Простирам ръцете си към 6

142.1 Псал. 57, надписа. **1** 1 Цар. 21:1, 24:3.

Тебе; Душата ми *жадува* за Тебе като безвод-
7 на земя. (Села). 7 Скоро ме послушай, Господи;
духът ми чезне; Не скривай лицето Си от мене,
Да не би да се уподобя на ония, които слизат в
8 рова. 8 Дай ми да чуя рано *гласа на* милосърдие-
то Ти, Защото на Тебе уповавам; Дай ми да зная
пътя, по който трябва да ходя, Защото към Те-
9 бе издигам душата си. 9 Избави ме, Господи, от
неприятелите ми; Към Тебе прибягвам, за да ме
10 скриеш. 10 Научи ме да изпълнявам волята Ти,
защото Ти си мой Бог; Благият Твой Дух нека
11 ме води в земята на правдата. 11 Господи, съжи-
ви ме заради името Си; Според правдата Си из-
12 веди душата ми из утеснение. 12 И според мило-
сърдието Си отсечи неприятелите ми, И погуби
всички, които притесняват душата ми, Защото
аз съм Твой слуга.

144 1 (По слав. 143). Давидов *псалом*. Благосло-
вен да бъде Господ, моята канара. Който учи
ръцете ми да воюват, Пръстите ми да се бият,
2 - 2 *Който* ми *показва* милосърдие, Който е мо-
ята крепост, Високата ми кула, и моят избави-
тел, Щитът мой, и Онзи на Когото уповавам, -
3 Който покорява людете ми под мене. 3 Госпо-
ди, що е човек та да обръщаш внимание на него!
4 Син човешки та да го зачиташ! 4 Човек прилича
на лъх; Дните му са като сянка, която преми-
5 нава. 5 Господи, приклони небесата Си и слез, До-
6 при се до планините, и те ще задимят. 6 Застре-
ли със светкавица, за да ги разпръснеш, Хвърли
7 стрелите Си, за да ги поразиш. 7 Простри ръка-
та Си от горе, Избави ме, и извлечи ме от го-
8 леми води, От ръката на чужденците, 8 Чиито
уста говорят суета, И чиято десница *в клетва* е
9 десница на лъжа, 9 Боже, нова песен ще Ти въз-
пея, С десетострунен псалтир ще пея хваления
10 на Тебе, 10 Който даваш избавление на царете,
И Който спасяваш слугата Си Давида от пагу-
11 бен меч. 11 Избави ме, и изтръгни ме от ръката
на чужденците, Чиито уста говорят суета, И чи-
12 ято десница *в клетва* е десница на лъжа. 12 Ко-
гато нашите синове в младостта си Бъдат ка-
то пораснали младоки, И нашите дъщери като
краеъгълни камъни Издялани за украшение на
13 дворци; 13 *Когато* житниците ни бъдат пълни,
Доставящи всякакъв вид храна, *И* овцете ни се
умножават с хиляди И десетки хиляди по поле-
14 тата ни; 14 *Когато* воловете ни бъдат добре на-
товарени; Когато няма нито нахлуване навът-
ре, нито налитане на вън, Нито вик по нашите
15 улици; 15 *Тогава* блазе на оня народ, който е в
такова състояние! Блажен оня народ, на когото
Господ е Бог!

145 1 (По слав. 144). Давидово хваление. По ев-
рейски, азбучен псалом. Ще Те превъзнасям,
Боже мой, Царю *мой*, И ще благославям Твое-
то име от века и до века. 2 Всеки ден ще Те бла- 2
гославям, И ще хваля Твоето име от века и до
века. 3 Велик е Господ и твърде достохвален, 3
И величието Му е неизследимо. 4 Едно поколе- 4
ние ще хвали делата Ти на друго, И ще разказ-
ват Твоето могъщество, 5 Ще размишлявам за 5
славното величие на Твоето достойнство, И за
Твоите чудесни дела; 6 И *когато* човеците го- 6
ворят за мощта на Твоите страшни дела, То и
аз ще разказвам Твоето величие. 7 Ще разгла- 7
сяват спомена на Твоята голяма благост, И ще
възпяват Твоята правда. 8 Благодатен и жало- 8
стив е Господ, Дълготърпелив и многомило-
стив. 9 Благ е Господ към всички; И благите 9
Му милости са върху всичките Му творения.
10 Всичките Твои творения ще Те хвалят, Гос- 10
поди, И Твоите светии ще Те благославят; 11 Ще 11
говорят за славата на царството Ти, И ще раз-
казват Твоето могъщество, 12 За да изявят на 12
човешките чада мощните Му дела, И славното
величие на Неговото царство. 13 Твоето царство 13
е вечно, И владичеството Ти *трае* през всич-
ки родове. 14 Господ подкрепя всичките пада- 14
щи, И изправя всичките сгърбени. 15 Очите на 15
всичките гледат към Тебе; И Ти им даваш хра-
на на време. 16 Отваряш ръката Си И удовлетво- 16
ряваш желанието на всичко живо. 17 Праведен е 17
Господ във всичките Си пътища, И благодатен
във всичките Свои дела. 18 Господ е близо при 18
всички, които Го призовават, При всички, кои-
то с истина Го призовават. 19 Изпълнява жела- 19
нието на тия, които Му се боят, Слуша викане-
то им, и ги избавя. 20 Господ пази всички, кои- 20
то Го любят; А ще изтреби всичките нечестиви.
21 Устата ми ще изговарят хваление на Господа; 21
И всяка твар нека благославя Неговото свето
име от века и до века.

146 1 (По слав. 145). Алилуя! Хвали Господа, ду-
ше моя. 2 Ще хваля Господа докато съм жив, 2
Ще пея хваление на моя Бог догдето съществу-
вам. 3 Не уповавайте на князе, Нито на човеш- 3
ки син, в когото няма помощ. 4 Излиза ли ду- 4
хът му, той се връща в земята си; В тоя същий
ден загиват намеренията му. 5 Блажен оня, чий- 5
то помощник е Якововият Бог, Чиято надежда е
на Господа неговия Бог, 6 Който направи небе- 6
то и земята, Морето и всичко що е в тях, - Който
пази вярност до века; 7 Който извършва прав- 7
съдие за угнетените, Който дава храна на глад-
ните. Господ развързва вързаните. 8 Господ от- 8
варя *очите на* слепите; Господ изправя сгърбе-
ните; Господ люби праведните, 9 Господ пази 9
чужденците; Поддържа сирачето и вдовицата;
А пътят на нечестивите превръща. 10 Господ ще 10

царува до века, Твоят Бог, Сионе, из род в род. Алилуя!

147 [1] (По слав. 146). Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, Защото е приятно, *и* хвалението е прилично.
[2] Господ гради Ерусалим, Събира Израилевите заточеници. [3] Изцелява съкрушените в сърце И превързва скърбите им. [4] Изброява числото на звездите. Нарича ги всички по име. [5] Велик е нашият Господ, и голяма е силата Му; Разумът Му е безпределен. [6] Господ укрепява кротките, А нечестивите унижава до земята. [7] Пейте Господу и благодарете *Му*. Пейте хваления с арфа на нашия Бог. [8] Който покрива небето с облаци, Приготвя дъжд за земята, И прави да расте трева по планините; [9] Който дава храна на животните И на гарвановите пилета, които пиукат. [10] Не се удоволствува в силата на коня, Нито има благоволение в краката на мъжете. [11] Господ има благоволение в ония, които Му се боят, В ония, които уповават на Неговата милост. (По слав. 147). [12] (1)Слави Господа, Ерусалиме; Хвали твоя Бог, Сионе; [13] (2)Защото Той закрепява лостовете на твоите порти, Благославя чадата ти всред тебе. [14] (3)Установява мир в твоите предели, Насища те с най-изрядната пшеница. [15] (4)Изпраща заповедта Си по земята; Словото Му тича много бърже; [16] (5)Дава сняг като вълна, Разпръсква сланата като пепел, [17] (6)Хвърля леда си като уломъци: Пред мраза Му кой може устоя? [18] (7)*Пак* изпраща словото Си и ги разтопява; Прави вятъра Си да духа, и водите текат. [19] (8)Възвестява словото Си на Якова, Повеленията Си и съдбите Си на Израиля. [20] (9)Не е постъпил така с никой *друг народ*; И те не са познали съдбите Му. Алилуя!

148 [1] Алилуя! Хвалете Господа от небесата; Хвалете Го във височините. [2] Хвалете Го, всички ангели Негови; Хвалете Го, всички войнства Негови. [3] Хвалете Го, слънце и луно; Хвалете Го, всички светли звезди. [4] Хвалете Го, вие висши небеса˚, И води, които сте над небесата. [5] Нека хвалят името на Господа; Защото Той заповяда, и те се създадоха; [6] И утвърди ги от века и до века, Като издаде постановление, което няма да премине. [7] Хвалете Господа от земята, Вие морски чудовища и всички бездни, [8] Огън и град, сняг и пара, Бурен вятър, който изпълнява словото Му, [9] Планини и всички хълмове, Плодовити дървета и всички кедри, [10] Зверове и всички животни, Животни и крилати птици, [11] Земни царе и всички племена, Князе и всички земни съдии, [12] Юноши и девици, Старци и младежи, - [13] Нека хвалят името на Господа; Защото само Неговото име е превъзнесено, Славата Му е над земята и небето. [14] И Той е възвисил рога на людете Си, Славата на всичките Си светии, На израилтяните, люде, които са близки Нему. Алилуя!

149 [1] Алилуя! Пейте на Господа нова песен, И хвалението Му в събранието на светиите. [2] Нека се весели Израил за Създателя си; Нека се радват сионовите чада за Царя си, [3] Нека хвалят името Му с хороиграние: С тъпанче и арфа нека Му пеят хваления. [4] Защото Господ има благоволение към людете Си; Ще украси кротките с победа. [5] Светиите ще тържествуват славно, Ще се радват на леглата си. [6] Славословия към Бога ще бъдат в устата им, И меч остър от двете страни в ръката им, [7] За да отдават възмездие на народите И наказание на племената, [8] За да вържат царете им с вериги, И благородните им с железни окови, - [9] За да извършат над тях написания съд! Тая чест принадлежи на всички Негови светии. Алилуя.

150 [1] Алилуия! Хвалете Бога в светилището Му, Хвалете Го в *небесния* простор, *дело* на силата Му. [2] Хвалете Го за мощните Му дела, Хвалете Го според голямото Му величие. [3] Хвалете Го с тръбен глас. Хвалете Го с псалтир и арфа. [4] Хвалете Го с тъпанче и хороиграние, Хвалете Го със струнни инструменти и със свирки, [5] Хвалете Го с високозвучни кимвали, Хвалете Го с възклицателни кимвали. [6] Всичко що диша нека хвали Господа; Хвалете Господа˚.

148.4 Еврейски: Небе на небесата **150.6** Или: Алилуя!

Притчи

1 Притчи на Давидовия син Соломон, Израилев цар, [2] *Записани* за да познае някой мъдрост и поука, За да разбере
3 благоразумни думи, [3] За да приеме поука за мъдро постъпване, В правда, съдба и справедливост, [4] За да се даде остроумие на простите, Знание и разсъждение на младежа, [5] За да слуша
6 мъдрият и да стане по-мъдър И за да достигне разумният здрави начала, [6] За да се разбират притча и иносказание, Изреченията на мъдрите и гатанките им. [7] Страх от Господа е начало на˚ мъдростта; *Но* безумните презират мъдростта и поуката. [8] Сине мой, слушай поуката на баща си, И не отхвърляй наставлението˚ на майка си, [9] Защото те ще бъдат благодатен венец за главата ти, И огърлица около
10 шията ти. [10] Сине мой, ако грешните те прилъгват, Да се не съгласиш. [11] Ако рекат: Ела с нас,
11 Нека поставим засада за кръвопролитие. Нека
12 причакаме без причина невинния, [12] Както ада нека ги погълнем живи, Даже съвършените, като
13 ония, които слизат в рова, [13] Ще намерим всякакъв скъпоценен имот, Ще напълним къщите си с користи, [14] Ще хвърлиш жребието си
14 като *един* от нас, Една кесия ще имаме всички;
15 - [15] Сине мой, не ходи на пътя с тях, Въздържай ногата си от пътеката им, [16] Защото техните нозе тичат към злото, И бързат да проли-
16 ват кръв. [17] Защото напразно се простира мре-
17 жа Пред очите на каква да било птица. [18] И тия
18 поставят засада против своята си кръв, Причакват собствения си живот. [19] Такива са пътищата на всеки сребролюбец: *Сребролюбието* отне-
19 ма живота на завладените от него. [20] Превъзходната мъдрост възгласява по улиците, Издига гласа си по площадите, [21] Вика по главните
20 места на пазарите, При входовете на портите, Възвестява из града думите си: [22] Глупави, до кога ще обичате глупостта? Присмивачите *до кога* ще се наслаждават на присмивките си, И
21 безумните ще мразят знанието? [23] Обърнете се при изобличението ми. Ето, аз ще излея духа си на вас, Ще ви направя да разберете словата
22 ми. [24] Понеже аз виках, а вие отказахте да слушате, *Понеже* простирах ръката си, а никой не
23 внимаваше, [25] Но отхвърлихте съвета ми, И не
24 приехте изобличението ми, - [26] То и аз ще се смея на вашето бедствие, Ще се присмея, ко-
25 гато ви нападне страхът, [27] Когато ви нападне страхът, като опустошителна буря, И бедствието ви се устреми като вихрушка, Когато скръб
26 и мъка ви нападнат, [28] Тогава те ще призоват, 28
но аз няма да отговоря, Ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят. [29] Понеже намрази- 29
ха знанието, И не разбраха страха от Господа,
30 [30] Не приеха съвета ми, И презряха всичкото ми 30
31 изобличение, [31] Затова, ще ядат от плодовете на 31
своя си път, И ще се наситят от своите си измислици. [32] Защото глупавите ще бъдат умърт- 32
вени от своето си отстъпване, И безумните ще
бъдат погубени от своето си безгрижие, [33] Но 33
всеки, който ме слуша, ще живее в безопасност,
И ще бъде спокоен без да се бои от зло.

2 [1] Сине мой, ако приемеш думите ми, И запа-
2 зиш заповедите ми при себе си, [2] Така щото да приклониш ухото си към мъдростта. И да пре-
3 дадеш сърцето си към разума, [3] Ако призовеш благоразумието, И издигнеш гласа си към ра-
4 зума, [4] Ако го потърсиш като сребро, И го по-
5 дириш като скрити съкровища, [5] Тогава ще разбереш страха от Господа, И ще намериш позна-
6 нието за Бога. [6] Защото Господ дава мъдрост, из
7 устата Му *излизат* знание и разум. [7] Той запазва истинска мъдрост за праведните, Щит е за
8 ходещите в незлобие, [8] За да защищава пъти-
щата на правосъдието, И да пази пътя на светиите Си. [9] Тогава ще разбереш правда, право- 9
10 съдие, Правдивост, да! и всеки добър път. [10] За-
щото мъдрост ще влезе в сърцето ти, Знание ще
11 услажда душата ти, [11] Разсъждение ще те пази,
12 Благоразумие ще те закриля, [12] За да те избави от пътя на злото. От човека, който говори
13 опако, - [13] От ония, които остават пътищата на правотата, За да ходят по пътищата на тъмни-
14 ната, - [14] На които прави удоволствие да вър-
шат зло, И се радват на извратеността на злите,
15 - [15] Чиито пътища са криви И пътеките им опа-
16 ки, - [16] За да те избави от чужда жена, От чужда,
17 която ласкае с думите си, [17] (Която е оставила другаря на младостта си, И е забравила завета
18 на своя Бог, [18] Защото домът ѝ води надолу към
19 смъртта, И пътеките ѝ към мъртвите˚; [19] Ни-
кой от ония, които влизат при нея, не се връща,
20 Нито стига пътищата на живота,) - [20] За да ходиш ти в пътя на добрите, И да пазиш пътеки-
21 те на праведните. [21] Защото правдивите ще на-
селят земята, И непорочните ще останат в нея,
22 [22] А нечестивите ще се отсекат от земята, И ковар-
ните ще се изкоренят от нея.

3 [1] Сине мой, не забравяй поуката ми, И сър-
2 цето ти нека пази заповедите ми, [2] Защото дълготрайност, години от живот И мир ще ти при-

1.7 Или: главна част от. **8** Еврейски: Закона. **2.18** Еврейски: Сенките.

турят те. 3 Благост и вярност нека не те оставят; Вържи ги около шията си, Начертай ги на
плочата на сърцето си. 4 Така ще намериш благоволение и добро име Пред Бога и човеците.
5 Уповавай на Господа от все сърце, И не се облягай на своя разум. 6 Във всичките си пътища
признавай Него, И Той ще оправя пътеките ти.
7 Не мисли себе си за мъдър; Бой се от Господа,
и отклонявай се от зло; 8 Това ще бъде здраве
за тялото ти И влага за костите ти. 9 Почитай
Господа от имота си И от първаците на всичкия
доход. 10 Така ще се изпълнят житниците ти с
изобилие, И линовете ти ще се преливат с ново вино. 11 Сине мой, не презирай наказанието
от Господа, И да ти не дотегва, когато Той те
изобличава, 12 Защото Господ изобличава оня,
когото люби, Както и бащата сина, който му е
мил. 13 Блажен оня човек, който е намерил мъдрост, И човек, който е придобил разум, 14 Защото търговията с нея е по-износна от търговията със сребро, И печалбата от нея *по-скъпа* от чисто злато. 15 Тя е по-скъпа от безценни камъни
И нищо, което би пожелал ти, не се сравнява с
нея. 16 Дългоденствие е в десницата й, А в лявицата й богатство и слава. 17 Пътищата й са пътища приятни, И всичките й пътеки мир. 18 Тя
е дърво на живот за тия, които я прегръщат И
блажени са ония, които я държат. 19 С мъдрост
Господ основа земята, С разум утвърди небето.
20 Чрез Неговото знание се разтвориха бездните
И от облаците капе роса. 21 Сине мой, тия *неща*
да се не отдалечават от очите ти; Пази здравомислие и разсъдителност, 22 Така те ще бъдат
живот на душата ти И украшение на шията ти.
23 Тогава ще ходиш безопасно по пътя си, И нога
та ти не ще се спъне. 24 Когато лягаш не ще
се страхуваш; Да! ще лягаш и сънят ти ще бъде сладък. 25 Не ще се боиш от внезапен страх,
Нито от бурята, когато нападне нечестивите,
26 Защото Господ ще бъде твое упование, И ще
опази ногата ти да се не хване. 27 Не въздържай доброто от ония, на които се дължи, Кога
то ти дава ръка да *им* го направиш. 28 Не казвай
на ближния си: Иди върни се пак, И ще ти дам
утре, Когато имаш при себе си *това, което му*
се пада. 29 Не измисляй зло против ближния си,
Който с увереност живее при тебе. 30 Не се карай с някого без причина Като не ти е направил
зло. 31 Не завиждай на насилник човек, И не избирай ни един от пътищата му, 32 Защото Господ се гнуси от опакия, Но интимно общува с
праведните. 33 Проклятия от Господа има в дома на нечестивия; А Той благославя жилището
на праведните. 34 Наистина Той се присмива на
присмивачите, А на смирените дава благодат.
35 Мъдрите ще наследят слава, А безумните ще
отнесат срам.

4 1 Послушайте, чада, бащина поука, И внимавайте да научите разум. 2 Понеже ви давам
добро учение, Не оставяйте наставлението ми.
3 Защото и аз бях син на баща си, Гален и безподобен на майка си, 4 И той ме наставляваше и
ми казваше: Нека държи сърцето ти думите ми,
Пази заповедите ми и ще живееш, 5 Придобий
мъдрост, придобий разум; Не забравяй, нито се
отклонявай от думите на устата ми. 6 Не я оставяй и тя ще те пази. Обичай я - и ще те варди.
7 Главното е мъдрост; *затова* придобивай мъдрост, И при всичко, що си придобил, придобивай разум. 8 Въздигай я и тя ще те въздигне,
Когато я прегърнеш, ще ти докара слава. 9 Ще
положи на главата ти красив венец. Ще ти даде славна корона 10 Слушай, сине мой, и приеми думите ми, И годините на живота ти ще се
умножат. 11 Наставлявал съм те в пътя на мъдростта, Водил съм те по прави пътеки. 12 Когато
ходиш стъпките ти не ще бъдат стеснени; И когато тичаш, няма да се спънеш. 13 Хвани се здраво за поуката, недей я оставя; Пази я, понеже тя
е животът ти. 14 Не влизай в пътеката на нечестивите, И не ходи по пътя на лошите. 15 Отбягвай от него, не минавай край него. Отклони се
от него и замини. 16 Защото те не заспиват, ако
не сторят зло, И сън ги не хваща, ако не спънат
някого. 17 Понеже ядат хляб на нечестие, И пият вино на насилство. 18 Но пътя на праведните е като виделото на разсъмване, Което се развиделява, догдето стане съвършен ден. 19 Пътят
на нечестивите е като тъмнина; Не знаят от що
се спъват. 20 Сине мой, внимавай на думите ми,
Приклони ухото си към беседите ми. 21 Да се не
отдалечат от очите ти. Пази ги дълбоко в сърцето си; 22 Защото те са живот за тия, които ги
намират, И здраве за цялата им снага. 23 Повече
от всичко друго що пазиш, пази сърцето си, Защото от него са изворите на живота. 24 Отмахни
от себе си опърничави уста, И отдалечи от себе си развратени устни. 25 Очите ти нека гледат
право напред, И клепачите ти нека бъдат оправени право пред тебе. 26 Обмисляй внимателно
пътеката на нозете си, И всичките ти пътища
нека бъдат добре уредени. 27 Не се отбивай ни
на дясно ни на ляво; Отклони ногата си от зло.

5 1 Сине мой, внимавай в мъдростта ми. Приклони ухото си към разума ми, 2 За да опазиш
разсъдливост, И устните ти да пазят знание.
3 Защото от устните на чуждата жена капе мед,
И устата й са по-меки от дървено масло; 4 Но
сетнините й са горчиви като пелин, Остри като
изострен от двете страни меч. 5 Нозете й сли-

зат в смърт, Стъпките й стигат до ада, 6 Тъй че
тя никога не намира пътя на живота; Нейни-
те пътеки са непостоянни, и тя не знае на къ-
де водят. 7 Прочее, чада, слушайте мене, И не
отстъпвайте от думите на устата ми. 8 Отдале-
чи пътя си от нея. И не се приближавай до вра-
тата на къщата й, 9 Да не би да дадеш жизнено-
стта си на други. И годините си на немилости-
вите; - 10 Да не би да се наситят чужди от имота
ти, И трудовете ти *да отидат* в чужд дом; 11 А
ти да охкаш в сетнините си, Когато месата ти
и тялото ти се изнурят, 12 И да казваш: Как *мо-
жах да* намразя поуката, И сърцето ми да пре-
зре изобличението, 13 И аз да не послушам гла-
са на учителите си, Нито да приклоня ухото си
към наставниците си! 14 Малко остана да изпад-
на във всяко зло Всред събранието и множе-
ството. 15 Пий вода от своята си щерна, И оная,
която извира от твоя кладенец. 16 Вън ли да се
изливат изворите ти, И водни потоци по улици-
те? 17 Нека бъдат само на тебе, А не и на чужди
заедно с тебе. 18 Да бъде благословен твоят из-
вор, И весели се с жената на младостта си. 19 *Тя
да ти бъде като* любезна кошута и мила сър-
на; Нейните гърди да те задоволяват във вся-
ко време; И възхищавай се винаги от нейната
любов. 20 Понеже, сине мой, защо да се възхи-
щаваш от чужда жена, И да прегръщаш обятия-
та на чужда жена? 21 Защото пътищата на чове-
ка са пред очите на Господа, И Той внимателно
измерва всичките му пътеки. 22 Нечестивият ще
бъде хванат от собствените си беззакония, И с
въжетата на своя грях ще бъде държан. 23 Той
ще умре от своето отказване от поука; И от го-
лямото си безумие ще се заблуди.

6 1 Сине мой, ако си станал поръчител за
ближния си, *Или* си дал ръка за някой чужд,
2 Ти си се впримчил с думите на устата си, Хва-
нат си с думите на устата си. 3 Затова, сине мой,
направи това и отърви се, Тъй като си паднал
в ръцете на ближния си, - Иди, припадни и мо-
ли настоятелно ближния си. 4 Не давай сън на
очите си, Нито дрямка на клепачите си, 5 *До-
гдето не* се отървеш, като сърна от ръката *на
ловеца*, И като птица от ръката на птицоловец.
6 Иди при мравката, о ленивецо, Размишлявай
за постъпките й и стани мъдър, - 7 Която, макар
че няма началник, Надзирател, или управител,
8 Приготвя си храната лете, Събира яденето си
в жетва. 9 До кога ще спиш ленивецо? Кога ще
станеш от съня си? 10 *Още* малко спане, малко
дрямка, Малко сгъване на ръце за сън, 11 Така
ще дойде сиромашия върху тебе, като разбой-
ник, И немотия, като въоръжен мъж. 12 Човек
нехранимайко, човек беззаконен, Е оня кой-
то ходи с извратени уста, 13 Намигва с очите
си, говори с нозете си, Дава знак с пръстите
си; 14 *Който* има извратено сърце, Непрестанно
крои зло, сее раздори, 15 Затова погубването му
ще дойде внезапно; Изведнъж ще се съкруши,
и то непоправимо. 16 Шест неща мрази Господ,
Даже седем са мерзост за душата Му: 17 Над-
менни очи, лъжлив език, Ръце, които проли-
ват невинна кръв, 18 Сърце, което крои лоши
замисли, Нозе, които бърже тичат да вършат
зло, 19 Неверен свидетел, който говори лъжа, И
оня, който сее раздори между братя. 20 Сине,
мой, пази заповедта на баща си, И не отстъп-
вай от наставлението на майка си, 21 Вържи ги
за винаги за сърцето си, Увий ги около шия-
та си. 22 Когато ходиш *наставлението* ще те во-
ди, Когато спиш, ще те пази; Когато се събудиш
ще се разговаря с тебе. 23 Защото заповедта *им*
е светилник, И наставлението *им* е светлина, И
поучителните *им* изобличения са път към жи-
вот. 24 За да те пазят от лоша жена, От ласка-
телния език на чужда жена. 25 Да не пожелаеш
хубостта й в сърцето си; Да не те улови с кле-
пачите си; 26 Защото поради блудница *човек из-
пада в нужда* за парче хляб; А прелюбодейката
лови скъпоценната душа. 27 Може ли някой да
тури огън в пазухата си, И дрехите му да не из-
горят? 28 Може ли някой да ходи по разпалени
въглища, И нозете му да се не опекат? 29 Така *е
с* оня, който влиза при жената на ближния си;
Който се допре до нея не ще остане ненаказан.
30 *Дори* крадецът не се пропуска *ненаказан, Да-
же* ако краде да насити душата си, когато е гла-
ден; 31 И ако се хване, той трябва да възвърне
седмократно, Трябва да даде целия имот на къ-
щата си. 32 Оня, който прелюбодействува с же-
на е безумен. Който прави това би погубил ду-
шата си. 33 Биене и позор ще намери, И срамът
му няма да се изличи. 34 Защото ревнуването на
мъжа е *една* ярост; И той няма да пожали в деня
на възмездието; 35 Не ще иска да знае за нака-
къв откуп, Нито ще се умилостиви, ако и да *му*
дадеш много подаръци.

7 1 Сине мой, пази думите ми, И запазвай за-
поведите ми при себе си. 2 Пази заповедите ми
и ще живееш - И поуката ми, като зеницата на
очите си. 3 Вържи ги за пръстите си, Начертай
ги на плочата на сърцето си, 4 Кажи на мъдрост-
та: Сестра ми си; И наречи разума сродник, 5 За
да те пазят от чужда жена, От чужда жена, ко-
ято ласкае с думите си. 6 Понеже, като погледвах през решетките На прозореца на къщата си,
7 Видях между безумните, Съгледах между мла-
дежите, Един млад, безумен човек. 8 Който ми-
наваше по улицата близо до ъгъла й, И отиваше

по пътя към къщата й. 9 *Беше* в дрезгавината,
когато се свечери, В мрака на нощта и в тъм-
10 нината. 10 И посрещна го жена, Облечена като
11 блудница и с хитро сърце; 11 (Бъбрица и упори-
12 та, - Нозете й не остават вкъщи 12 Кога по ули-
ците, кога по площадите, Тя причаква при все-
13 ки ъгъл); 13 Като го хвана, целуна го И с безс-
14 рамно лице му каза: 14 Като бях задължена да
принеса примирителни жертви, Днес изпълних
15 обреците си, 15 Затова излязох да те посрещна С
16 желание да видя лицето ти и намерих те. 16 По-
стлала съм легло с красиви покривки, С шарени
17 платове от египетска прежда. 17 Покадила съм
18 леглото си Със смирна, алой и канела. 18 Ела,
нека се наситим с любов до зори. Нека се на-
19 сладим с милувки. 19 Защото мъжът *ми* не е у
20 дома. Замина на дълъг път; 20 Взе кесия с па-
ри в ръката си, *Чак* на пълнолуние ще се върне
21 у дома. 21 С многото си предумки тя го прелъ-
га, Привлече го с ласкателството на устните си.
22 22 Изведнъж той тръгна подире й, Както отива
говедо на клане, Или както безумен в окови за
23 наказание, 23 Докато стрела прониза дроба му,
- Както птица бърза към примката, без да знае,
24 че това е против живота й. 24 Сега, прочее, чада,
послушайте ме. И внимавайте в думите на уста-
25 та ми. 25 Да се не уклонява сърцето ти в пътища-
26 та й, Да се не заблудиш в пътеките й; 26 Защото
мнозина е направила да паднат ранени; И сил-
27 ни са всичките убити от нея. 27 Домът й е път
към ада, И води надолу в клетките на смъртта.

8 1 Не вика ли мъдростта? И разумът не изда-
2 ва ли гласа си? 2 Тя стои по върха на високите
3 места край пътя, На кръстопътя; 3 Възгласява
на портите, при входа на града, При входа на
4 вратите: 4 Към вас, човеци, викам, И гласът ми
5 е към човешките чада. 5 Вие, глупави, разбере-
те благоразумие, И вие, безумни, придобивай-
6 те разумно сърце 6 Послушайте, защото ще го-
воря хубави неща. И ще отворя устните си *да*
7 *произнеса* правото. 7 Защото езикът ми ще изго-
вори истина. И нечестието е мерзост за устните
8 ми. 8 Всичките думи на устата ми са справедли-
9 ви, Няма в тях нищо лъжливо или опако. 9 Те
всички са ясни за разумния човек, И прави за
10 тия, които намират знание. 10 Приемете поука-
та ми, а не сребро, И по-добре знание, нежели
11 избрано злато. 11 Защото мъдростта е по-добра
от скъпоценни камъни, И всичко желателно не
12 се сравнява с нея. 12 Аз, мъдростта, обитавам
с благоразумието, И издирвам знание на умни
13 мисли. 13 Страх от Господа е да се мрази злото.
Аз мразя гордост и високоумие, Лош път и опа-
14 ки уста. 14 У мене е съветът и здравомислието;
15 Аз съм разум; у мене е силата. 15 Чрез мене ца-
рете царуват И началниците узаконяват пра-
вда. 16 Чрез мене князете началствуват, Тоже и 16
големците и всичките земни съдии. 17 Аз любя 17
ония, които ме любят, И ония, които ме търсят
ревностно, ще ме намерят. 18 Богатството и сла- 18
вата са с мене; Да! трайният имот и правдата.
19 Плодовете ми са по-добри от злато, даже от 19
най-чисто злато, И приходът от мене от избра-
но сребро. 20 Ходя по пътя на правдата. Всред 20
пътеките на правосъдието, 21 За да направя да 21
наследят имот тия, които ме любят, И за да на-
пълня съкровищницата им. 22 Господ ме създа- 22
де като начало на пътя Си, Като първо от древ-
ните Си дела. 23 От вечността бях създадена, от 23
начало, Преди създаването на земята. 24 Родих 24
се, когато нямаше бездните, Когато нямаше из-
вори изобилващи с вода. 25 Преди да се поста- 25
вят планините, Преди хълмовете, аз бях роде-
на, 26 Докато *Господ* още не беше направил зе- 26
мята, нито полетата, Нито първите буци пръст
на света. 27 Когато приготовляваше небето, аз 27
бях там; Когато разпростираше свод над лице-
то на бездната. 28 Когато закрепваше облаци- 28
те горе, Когато усилваше изворите на бездната,
29 Когато налагаше закона Си на морето, Щото 29
водите да не престъпват повелението Му, Ко-
гато нареждаше основите на земята. 30 Тогава 30
аз бях при Него, *като* майсторски работник,
И всеки ден се наслаждавах, Веселях се вина-
ги пред Него. 31 Веселях се на обитаемата Му 31
земя; И наслаждението ми *бе* с човешки чада.
32 Сега, прочее, послушайте ме, о, чада, Защо- 32
то блажени са ония, които пазят моите пути-
ща. 33 Послушайте поука, Не я отхвърляйте и 33
станете мъдри. 34 Блажен тоя човек, който ме 34
слуша, Като бди всеки ден при моите порти, И
чака при стълбовете на вратата ми, 35 Защото 35
който ме намери намира живот, И придобива
благоволение от Господа; 36 А който ме пропус- 36
ка онеправдава своята си душа; Всички, които
мразят мене, обичат смъртта.

1 Мъдростта съгради дома си, Издяла седем- **9**
те си стълба, 2 Закла животните си, смеси вино- 2
то си И сложи трапезата си, 3 Изпрати слугите 3
си, Вика по високите места на града: 4 Който е 4
прост, нека се отбие тук. И на безумните каз-
ва: 5 Елате, яжте от хляба ми, И пийте от ви- 5
ното, което смесих, 6 Оставете глупостта и жи- 6
вейте, И ходете по пътя на разума, 7 Който по- 7
правя присмивателя навлича на себе си срам;
И който изобличава нечестивия *лепва* на себе
си петно. 8 Не изобличавай присмивателя, да не 8
би да те намрази. Изобличавай мъдрия и той
ще те обикне. 9 Давай *наставление* на мъдрия 9
и той ще стане по-мъдър; Учи праведния и ще

10 стане по-учен. 10 Страх от Господа е начало на
мъдростта; И познаването на Светия е разум.
11 11 Защото чрез мене ще се умножат дните ти, И
12 ще ти се притурят години на живот. 12 Ако ста-
неш мъдър, ще бъдеш мъдър за себе си; И ако
13 се присмееш, ти сам ще понасяш. 13 Безумната
14 жена е бъбрица, Проста и не знае нищо. 14 Седи
при вратата на къщата си, На стол по високите
15 места на града, 15 И кани ония, които минават,
Които вървят право в пътя си, *като им казва:*
16 16 Който е прост, нека се отбие тук; А колкото
17 за безумния, нему казва: 17 Крадените води са
сладки, И хляб, който се яде скришом, е вку-
18 сен, 18 Но той не знае, че мъртвите° са там, И че
гостите й са в дълбочините на ада.

10 1 Притчи Соломонови. Мъдър син радва ба-
ща си. А безумен син е тъга за майка си.
2 2 Съкровища *придобити* с неправда не ползу-
3 ват; А правдата избавя от смърт. 3 Господ не ще
остави да гладува душата на праведния; Но от-
4 хвърля злобното желание на нечестивите. 4 Ле-
нивата ръка докарва сиромашия, А трудолюби-
5 вата ръка обогатява. 5 Който събира лятно вре-
ме, той е разумен син, А който спи в жетва, той
6 е син, който докарва срам. 6 Благословения *по-
чиват* на главата на праведния; Но устата на
7 нечестивите покриват насилство. 7 Паметта на
праведния е благословена, А името на нече-
8 стивите ще изгние. 8 Мъдрият по сърце прие-
9 ма заповеди; А безумен бъбрица пада. 9 Кой-
то ходи непорочно, ходи безопасно, А който
10 изкривява пътищата си ще се познае. 10 Който
намигва с око докарва скръб, А безумен бъб-
11 рица пада. 11 Устата на праведния са извор на
живот, А устата на нечестивите покриват на-
12 силие. 12 Омразата повдига раздори, А любо-
13 вта покрива всички погрешки. 13 В устните на
разумния се намира мъдрост, А тоягата е за
14 гърба на безумния. 14 Мъдрите запазват знани-
ето, А устата на безумния са близка погибел.
15 15 Имотът на богатия е неговият укрепен град; А
16 съсипия за бедните е тяхната сиромашия. 16 За-
платата на праведния е за живот. А благоуспя-
ването на нечестивия е за грях. 17 Който вни-
17 мава на изобличението е по пътя към живот;
А който пренебрегва мъмренето, заблуждава
18 се. 18 Който скришно мрази *има* лъжливи уст-
19 ни; И който възгласява клевета е безумен. 19 В
многото говорене грехът е неизбежен; Но кой-
20 то въздържа устните си е разумен. 20 Езикът на
праведния е избрано сребро; Сърцето на нече-
21 стивите малко струва. 21 Устните на праведния
хранят мнозина; А безумните умират от нямане
22 разум. 22 Благословението Господно обогатява;
И трудът *на човека* не ще притури нищо. 23 Зло- 23
творството е като забавление за безумния. Така
и мъдростта на разумния човек. 24 Това, от кое- 24
то се страхува нечестивият, ще го постигне; А
желанието на праведните ще се изпълни. 25 Ка- 25
кто отминава вихрушката, *така* и нечестиви-
ят изчезва; А праведният има вечна основа.
26 Както е оцетът за зъбите и димът за очи- 26
те, Така е ленивият за ония, които го пращат.
27 Страхът от Господа придава дни, А годините 27
на нечестивите се съкратяват. 28 Надеждата на 28
праведните *е* радост, А очакването на нечести-
вите е напразно°. 29 Пътят Господен е крепост 29
за непорочния И съсипване за ония, които вър-
шат беззаконие. 30 Праведният никога няма да 30
се поклати, А нечестивите няма да населят зе-
мята, 31 Из устата на праведния блика мъдрост, 31
А лъжливият език ще се отреже. 32 Устните на 32
праведния знаят приятното *за слушане*; А уста-
та на нечестивите *говорят* извратеното.

1 Неточни везни са мерзост Господу; А точ- **11**
ни грамове са угодни Нему. 2 Дойде ли гордост, 2
дохожда и срам. А мъдростта е със смирените.
3 Незлобието на справедливите ще ги ръково- 3
ди, А извратеността на коварните ще ги погу-
би. 4 В ден на гняв богатството не ползува, А 4
правдата избавя от смърт. 5 Правдата на непо- 5
рочния ще оправя пътя му, А нечестивият ще
падне чрез своето нечестие. 6 Правдата на спра- 6
ведливите ще ги избави, А коварните ще се хва-
нат в злобата си. 7 Когато умира нечестивият, 7
ожиданото от него загива; Така загива надеж-
дата на насилниците. 8 Праведният се отърва- 8
ва от беда; А вместо него изпада в нея нечести-
вият. 9 Безбожният погубва ближния си с уста- 9
та си. Но чрез знанието на праведните ще се
избави. 10 Когато благоденствуват праведните, 10
градът се весели; И когато погиват нечестивите
става тържество. 11 Чрез благословението вър- 11
ху праведните градът се въздига, А чрез уста-
та на нечестивите се съсипва. 12 Който прези- 12
ра ближния си е скудоумен; А благоразумният
човек мълчи. 13 Одумникът обхожда и откри- 13
ва тайните, А верният духом потайва работата.
14 Дето няма мъдро ръководене, народът про- 14
пада, А в многото съветници *има* безопасност.
15 Който поръчителствува за чужд човек, зле 15
ще пострада, А който мрази поръчителството
е в безопасност. 16 Благодатната жена придоби- 16
ва чест; И насилниците придобиват богатство.
17 Милостивият човек струва добро на себе си, А 17
жестокият смущава своето тяло. 18 Нечестиви- 18
ят придобива измамлива печалба, А който сее
правда *има* сигурна награда. 19 Който е утвър- 19

9.18 Еврейски: Сенките. **10.28** Еврейски: Погива.

ден в правдата, *ще стигне* живот, А който се стреми към злото *съдействува* за своята смърт.
20 [20] Развратените в сърце са мерзост Господу; А
21 непорочните в пътя си са угодни Нему. [21] *Даже* ръка с ръка *да се съедини, пак°* нечестивият няма да остане ненаказан; А потомството на пра-
22 ведните ще се избави. [22] *Както е* златна халка на носа на свиня, Така е красивата, но безраз-
23 съдна жена. [23] Желаното от праведните е само добро, А ожиданото от нечестивите е надмен-
24 ност. [24] Един разпръсва *щедро*, но *пак* има повече изобилие, А друг се скъпи без мяра, но пак
25 *стига* до немотия, [25] Благотворната душа ще бъде наситена; И който пои, сам ще бъде напо-
26 ен. [26] Който задържа жито ще бъде проклинат от народа, А който продава, благословение *ще*
27 *почива* на главата му. [27] Който усърдно търси доброто, търси *и* благоволение, А който търси
28 злото, то ще дойде и върху него. [28] Който упо-вава на богатството си, ще падне, А праведни-
29 те ще цъфтят като зелен лист. [29] Който смущава своя си дом ще наследи вятър; И безумният *ще*
30 *стане* слуга на мъдрия по сърце. [30] Плодът на праведния е дърво на живот; И който е мъдър
31 придобива души. [31] Ето, *и* на праведния се въз-дава на земята, - Колко повече на нечестивия и на грешния!

12 [1] Който обича поправление, обича знание,
2 Но който мрази изобличения е невеж. [2] Добри-ят човек намира благоволение пред Господа;
3 А зломисленика Той ще осъди. [3] Човек няма да се утвърди чрез беззаконие, А коренът на
4 праведните не ще се поклати. [4] Добродетелната жена е венец на мъжа си; А оная, която до-
5 карва срам, е като гнилота в костите му. [5] Мислите на праведните са справедливи, А наме-
6 ренията на нечестивите са коварство. [6] Думите на нечестивите са засада за кръвопролитие;
7 А устата на праведните ще ги избавят. [7] Нечестивите се съсипват и няма ги, А домът на пра-
8 ведните ще стои. [8] Човек бива похвален според разума си, А опакият в сърце ще бъде по-
9 ругаван. [9] По-щастлив е скромният, който слугува на себе си, От онзи, който се надига и ня-
10 ма хляб. [10] Праведният се грижи за живота на добитъка си, А благостите на нечестивите са
11 немилостиви. [11] Който обработва земята си ще се насити с хляб, А който следва суетни *неща* е
12 без разум. [12] Нечестивият търси *такава* корист, *каквато* вземат злите, А коренът на праведния дава *плод*. [13] В престъплението на устните се намира опасна примка, А праведният ще
14 се отърве от затруднение. [14] От плода на устата си човек се насища с добрини; И според дела-
та на ръцете на човека му се въздава. [15] Пътят 15
на безумния е прав в неговите очи, А който е мъдър, той слуша съвети. [16] Безумният показва 16
явно отегчението си, А благоразумният скрива оскърблението. [17] Който диша истина въз- 17
вестява правдата, А лъжесвидетелят - измамата. [18] Намират се такива, чието несмислено го- 18
ворене пронизва като нож, А езикът на мъдрите докарва здраве. [19] Устните, *които говорят* 19
истината, ще се утвърдят за винаги, А лъжливият език *ще трае* за минута. [20] Измама има в 20
сърцето на ония, които планират зло; А радост имат тия, които съветват за мир. [21] Никаква па- 21
кост няма да се случи на праведния, А нечестивите ще се изпълнят със злощастие. [22] Лъж- 22
ливите устни са мерзост Господу, А ония, които постъпват вярно, са приятни Нему. [23] Благо- 23
разумният човек покрива знанието *си*, А сърцето на безумните изказва глупостта *си*. [24] Ръ- 24
ката на трудолюбивите ще властвува, А ленивите ще бъдат подчинени. [25] Теготата смирява 25
човешкото сърце, А благата дума го развеселява. [26] Праведният води ближния си, А пътят на 26
нечестивите въвежда *самите* тях в заблуждение. [27] Ленивият не пече лова си; Но скъпоцен- 27
ностите на човеците са на трудолюбивия. [28] В 28
пътя на правдата има живот, И в пътеката й няма смърт.

13 [1] Мъдрият син слуша бащината си поука,
А присмивателят не внимава на изобличение.
2 [2] От плодовете на устата си човек ще се храни с
добрини, А душата на коварните ще яде насил-
3 ство. [3] Който пази устата си, опазва душата си,
А който отваря широко устните си ще погине.
4 [4] Душата на ленивия желае и няма, А душата
на трудолюбивите ще се насити. [5] Праведният 5
мрази лъжата, А нечестивият постъпва подло и срамно. [6] Правдата пази ходещия непорочно, 6
А нечестието съсипва грешния. [7] Един се пре- 7
струва на богат, а няма нищо; Друг се преструва на сиромах, но *има* много имот. [8] Богатството 8
на човека служи за откуп на живота му; А сиромахът не внимава на заплашвания. [9] Виделото 9
на праведните е весело, А светилникът на нечестивите ще изгасне. [10] От гордостта произхож- 10
да само препиране, А мъдростта е с ония, които приемат съвети. [11] Богатството придобито 11
чрез измама ще намалее, А който събира с ръката си ще *го* умножи. [12] Отлагано ожидане из- 12
немощява сърцето, А постигнатото желание е дърво на живот. [13] Който презира словото, сам 13
на себе си вреди, А който почита заповедта има отплата. [14] Поуката на мъдрия е извор на жи- 14
вот. За да отбягва човек примките на смърт-

11.21 Или: Давам ръка в ръка че.

та. 15 Здравият разум дава благодат, А пътят
на коварните е неравен. 16 Всеки благоразумен
човек работи със знание, А безумният разсява глупост, 17 Лошият пратеник изпада в зло, А
верният посланик *дава* здраве. 18 Сиромашия и
срам *ще постигнат* този, който отхвърля поука, А който внимава на изобличение ще бъде почитан. 19 Изпълнено желание услажда душата, А на безумните е омразно да се отклоняват от злото. 20 Ходи с мъдрите, и ще станеш
мъдър, А другарят на безумните ще пострада
зле. 21 Злото преследва грешните, А на праведните ще се въздаде добро. 22 Добрият оставя наследство на внуците си, А богатството на грешния се запазва за праведния, 23 Земеделието на
сиромасите доставя много храна, Но някои погиват от липса на разсъдък. 24 Който щади тоягата си, мрази сина си, А който го обича наказва
го на време. 25 Праведният *яде* до насищане на
душата си, А коремът на нечестивите не ще се задоволи.

14 1 Всяка мъдра жена съгражда дома си, А
безумната го събаря със собствените си ръце.
2 Който ходи в правотата си, бои се от Господа; Но опакият в пътищата си Го презира. 3 В
устата на безумния има пръчка за гордостта *му*,
А устните на мъдрите ще ги пазят. 4 Дето няма
волове, яслите са чисти, Но в силата на воловете е голямото изобилие. 5 Верният свидетел няма да лъже, А лъжливият свидетел издиша лъжи. 6 Присмивателят търси мъдрост и не я намира, А за разумният ученията е лесно. 7 Отмини безумния човек Щом си узнал, че той няма
разумни устни. 8 Мъдростта на благоразумния
е да обмисля пътя си, А глупостта на безумните е да заблуждават. 9 Приносът за грях се присмива на безумните, А между праведните *има*
Божие благоволение. 10 Сърцето познава своята си горест И чужд не участвува в неговата радост. 11 Къщата на нечестивите ще се събори,
Но шатърът на праведните ще благоденствува. 12 Има път, който се вижда прав на човека, Но краят му е пътища към смърт. 13 Даже
и всред смеха сърцето си има болката, И краят
на веселието е тегота. 14 Развратният по сърце
ще се насити от своите пътища, А добрият човек *ще се насити* от себе си. 15 Простият вярва
всяка дума, А благоразумният внимава добре в
стъпките си. 16 Мъдрият се бои и се отклонява
от злото, А безумният самонадеяно се хвърля
напред. 17 Ядовитият човек постъпва несмислено, И зломисленикът е мразен. 18 Безумните наследяват глупост, А благоразумните се увенчават със знание. 19 Злите се кланят пред добрите, И нечестивите при портите на праведния.
20 Сиромахът е мразен даже от ближния си, А
на богатия приятелите са много. 21 Който презира ближния си, съгрешава, А който показва
милост към сиромасите е блажен. 22 Не заблуждават ли се ония, които измислят зло? Но милост и вярност *ще се показват* към тия, които
измислят добро 23 От всеки труд има полза, А
от бъбренето с устните само оскъдност. 24 Богатството на мъдрите е венец за тях, А глупостта на безумните е *всякога* глупост. 25 Верният
свидетел избавя души, А който издиша лъжи е
цяла измама. 26 В страха от Господа има силна
увереност, И Неговите чада ще имат прибежище. 27 Страхът от Господа е извор на живот, За
да се отдалечава човек от примките на смъртта, 28 Когато людете са многочислени, слава е за
царя, А когато людете са малочислени, съсипване е за княза. 29 Който не се гневи скоро, показва голямо благоразумие, А който лесно се
гневи проявява безумие. 30 Тихо сърце е живот
на тялото, А разяреността е гнилост на костите.
31 Който угнетява бедния нанася укор на Създателя му, А който е милостив към сиромаха
показва почит Нему. 32 Нечестивият е смазан
във *време на* бедствието си, А праведният и в
смъртта си има упование. 33 В сърцето на разумния мъдростта почива, А между безумните тя се явява. 34 Правдата възвишава народ, А
грехът е позор за племената. 35 Благоволението на царя е към разумния слуга, А яростта му
против онзи, който докарва срам.

15 1 Мек отговор отклонява от ярост, А оскър-
бителната дума възбужда гняв. 2 Езикът на мъдрите изказа знание, А устата на безумните изригват глупост. 3 Очите Господни са на всяко
място И наблюдават злите и добрите. 4 Благият
език е дърво на живот, А извратеността в него
съкрушава духа. 5 Безумният презира поуката
на баща си, Но който внимава в изобличението, е благоразумен. 6 В дома на праведния *има*
голямо изобилие, А в доходите на нечестивия
има загриженост. 7 Устните на мъдрите разсяват знание, А сърцето на безумните не *прави* така. 8 Жертвата на нечестивите е мерзост
Господу, А молитвата на праведните е приятна Нему. 9 Пътят на нечестивия е мерзост Господу, Но Той обича този, който следва правдата. 10 Има тежко наказание за ония, които се
отбиват от пътя; И който мрази изобличение
ще умре. 11 Адът и погибелта са *открити* пред
Господа, - Колко повече сърцата на човешките чада! 12 Присмивателят не обича изобличителя
си, Нито ще отива при мъдрите. 13 Весело сърце прави засмяно лице, А от скръбта на сърцето духът се съкрушава. 14 Сърцето на разумния

търси знание, А устата на безумните се хранят с
15 глупост. 15 За наскърбения всичките дни са зли
А оня, който е с весело сърце, има всегдашно
16 пируване. 16 По-добро е малкото със страх от
Господа, Нежели много съкровища с безпокой-
17 ствие. 17 По-добра е гощавката от зеле с любов,
18 Нежели хранено говедо с омраза. 18 Яростни-
ят човек подига препирни, А който скоро не се
19 гневи усмирява крамоли. 19 Пътят на ленивия е
като трънен плет, А пътят на праведните е *ка-*
20 *то* друм. 20 Мъдър син радва баща си, А безумен
21 човек презира майка си. 21 На безумния глупо-
стта е радост, А разумен човек ходи по прав път.
22 22 Дето няма съвещание намеренията се осуе-
тяват, А в множеството на съветниците те се
23 утвърждават. 23 От отговора на устата си човек
изпитва радост, И дума на време *казана*, кол-
24 ко е добра! 24 За разумния пътят на живота *вър-*
25 *ви* нагоре, За да се отклони от ада долу. 25 Гос-
под съсипва дома на горделивите, А утвърдя-
26 ва предела на вдовицата. 26 Лошите замисли са
мерзост Господу! А чистите думи Му са угод-
27 ни. 27 Користолюбивият смущава своя си дом,
28 А който мрази даровете ще живее. 28 Сърцето
на праведния обмисля *що* да отговаря, А устата
29 на нечестивите изригват зло. 29 Господ е далеч
от нечестивите, А слуша молитвата на праве-
30 дните. 30 Светъл поглед весели сърцето, И добри
31 вести угояват костите. 31 Ухо, което слуша жи-
вотворното изобличение, Ще пребивава меж-
32 ду мъдрите. 32 Който отхвърля поуката презира
своята си душа, А който слуша изобличението
33 придобива разум. 33 Страхът от Господа е въз-
питание в мъдрост, И смирението предшеству-
ва славата.

16 1 Плановете на сърцето *принадлежат* на чо-
века, Но отговорът на езика е от Господа.
2 2 Всичките пътища на човека са чисти в соб-
ствените му очи, Но Господ претегля духовете.
3 3 Възлагай делата си на Господа, И ще се утвър-
4 дят твоите намерения. 4 Господ е направил вся-
ко нещо за Себе Си, Дори и нечестивия за деня
5 на злото. 5 Мерзост е Господу всеки, който е с
горделиво сърце, *Даже* ръка с ръка *да се съеди-*
6 *ни, пак* той няма да остане ненаказан. 6 С ми-
лост и вярност се отплаща за беззаконието, И
чрез страх от Господа хората се отклоняват от
7 злото. 7 Когато са угодни на Господа пътища-
та на човека, Той примирява с него и непри-
8 ятелите му. 8 По-добре малко с правда, Нежели
9 големи доходи с неправда, 9 Сърцето на чове-
ка начертава пътя му, Но Господ оправя стъп-
10 ките му. 10 Присъдата в устните на царя е бо-
говдъхновена; Устата му няма да погрешат в
11 съда. 11 Вярната теглилка и везни са от Госпо-
да, Всичките грамове в торбата са Негово де-
12 ло. 12 Да се върши беззаконие е мерзост на ца- 12
рете, Защото престолът се утвърждава с прав-
13 да. 13 Праведните устни са благоприятни на ца- 13
рете, И те обичат онзи, който говори право.
14 14 Яростта на царя е вестителка на смърт, Но 14
мъдрият човек я укротява. 15 В светенето пред 15
лицето на царя има живот, И неговото благо-
воление е като облак с пролетен дъжд. 16 Кол- 16
ко по-желателно е придобиването на мъдрост,
нежели на злато! И придобиването на разум е
за предпочитане, нежели на сребро. 17 Да се от- 17
клонява от зло е друм за праведните; Който па-
зи пътя си, опазва душата си. 18 Гордостта пред- 18
шествува погибелта, И високоумието - падане-
то. 19 По-добре да е някой със смирен дух меж- 19
ду кротките, Нежели да дели користи с горде-
ливите. 20 Който внимава на словото ще наме- 20
ри добро. И който уповава на Господа е блажен.
21 Който е с мъдро сърце ще се нарече благора- 21
зумен, И сладостта на устните умножава зна-
ние. 22 Разумът е извор на живот за притежате- 22
ля му, А глупостта на безумните е наказанието
им. 23 Сърцето на мъдрия вразумява устата му 23
И притуря знание в устните му. 24 Благите ду- 24
ми са медена пита, Сладост на душата и здра-
ве на костите. 25 Има път, който се вижда прав 25
на човека. Но краят му е пътища към смърт,
26 Охотата на работника работи за него, Защо- 26
то устата му го принуждават. 27 Лошият човек 27
копае зло, И в устните му има сякаш пламнал
огън. 28 Опак човек сее раздори, И шепотни- 28
кът разделя най-близки приятели. 29 Насилни- 29
кът измамя ближния си, И го води в недобър
път; 30 Склопя очите си, за да измисля извра- 30
тени неща. И прехапва устните си, за да постигне
зло. 31 Белите коси са венец на слава, Когато се 31
намират по пътя на правдата. 32 Който скоро не 32
се гневи е по-добър от храбрия, И който вла-
дее духа си - от завоевател на град. 33 Жребието 33
се хвърля в скута, Но решението чрез него е от
Господа.

17 1 По-добре сух залък и мир с него, Неже-
ли къща пълна с пирования и разпра с тях.
2 2 Благоразумен слуга ще владее над син, който 2
докарва срам, И ще вземе дял от наследство-
то между братята. 3 Горнилото е за среброто 3
и пещта за златото, А Господ изпитва сърца-
та. 4 Злосторникът слуша беззаконните устни, 4
И лъжецът дава ухо на лошия език. 5 Който се 5
присмива на сиромаха, нанася позор на Съз-
дателя му, И който се радва на бедствия, няма
да остане ненаказан. 6 Чада на чада са венец на 6
старците, И бащите са слава на чадата им. 7 Ху- 7
бава реч не подхожда на безумния, - Много по-

8 малко лъжливи устни на началника. 8 Подаръкът е като скъпоценен камък в очите на притежателя му; Дето и да бъде обърнат той се по-
9 казва изящен˚. 9 Който покрива престъпление търси любов, А който многодумствува за работата разделя най-близки приятели. 10 Изобли-
10 чението прави повече впечатление на благоразумния, Нежели сто бича на безумния. 11 Зли-
11 ят човек търси само бунтове, Затова жесток пратеник е изпратен против него. 12 По-добре
12 да срещне някого мечка лишена от малките си, Отколкото безумен човек в буйството му.
13 13 Който въздава зло за добро, Злото не ще се
14 отдалечи от дома му. 14 Започването на разпра е *като*, кога някой отваря път на вода, Затова остави препирнята преди да има каране.
15 15 Който оправдава нечестивия и който осъжда праведния. И двамата са мерзост за Госпо-
16 да. 16 Що ползват парите в ръката на безумния,
17 за да купи мъдрост, Като няма ум? 17 Приятел обича всякога И е роден, като брат за *във* вре-
18 ме на нужда. 18 Човек без разум дава ръка И
19 става поръчител на ближния си. 19 Който обича препирни обича престъпления, И който по-
20 строи високо вратата си, търси пагуба. 20 Който има опако сърце не намира добро, И който
21 има извратен език изпада в нещастие. 21 Който ражда безумно *чадо* ще има скръб, И бащата на глупавия няма радост. 22 Веселото сърце е
22 благотворно лекарство, А унилият дух изсушава костите. 23 Нечестивият приема подарък из-
23 под пазуха, За да изкриви пътищата на правосъдието. 24 Мъдростта е пред лицето на разум-
24 ния, А очите на безумния са към краищата на
25 земята. 25 Безумен син е тъга на баща си И го-
26 рест на тая която го е родила. 26 Не е добре да се глобява праведния, *Нито* да се бие благороден, за справедливостта *им*. 27 Който щади ду-
27 мите си е умен, И търпеливият човек е благо-
28 разумен. 28 Даже и безумният, когато мълчи, се счита за мъдър, И когато затваря устата си *се счита* за разумен.

18 1 Който се отлъчва *от другите*, търси *само* своето желание, И се противи на всеки здрав
2 разум. 2 Безумният не се наслаждава от благоразумието, Но само от изявяване сърцето си.
3 3 С идването на нечестивия идва и презрение, И с подлостта *идва и* позор. 4 Думите из ус-
4 тата на човека са *като* дълбоки води, И изворът
5 на мъдростта е *като* поток. 5 Не е добре да се приема нечестивия, *Или* да се изкривява съда
6 на праведния. 6 Устните на безумния причиняват препирни, И устата му предизвикват плес-
7 ници. 7 Устата на безумния са погибел за него, И устните му са примка за душата му. 8 Думи-
8 те на шепотника са като сладки залъци, И слизат вътре в корема. 9 Немарливият в работата
9 си Е брат на разсипника. 10 Името Господно е
10 яка кула; Праведният прибягва в нея и е поставен на високо. 11 Имотът на богатия е укрепен
11 град за него, И той е висока стена във въображението му. 12 Преди загиването сърцето на
12 човека се превъзнася, И преди прославянето *то* се смирява. 13 Да отговаря някой преди да
13 чуе, Е безумие и позор за него. 14 Духът на човека ще *го* подпира *в* немощта му; Кой може да подига унилия дух? 15 Сърцето на благора-
14 15 зумния придобива разум, И ухото на мъдрите търси знание. 16 Подаръкът, който дава чо-
16 век, отваря място за него, И го привежда пред
17 големците. 17 Който пръв защищава делото си изглежда да е прав, Но съседът му идва и го
18 изпитва. 18 Жребието прекратява разприте, И
19 решава между силите. 19 Брат онеправдан е *по-недостъпен* от укрепен град, И разногласията *им* са като лостове на крепост. 20 От плодовете
20 на устата на човека ще се насити коремът му; От произведението на устните си човек ще се
21 насити. 21 Смърт и живот има в силата на езика, И ония, които го обичат, ще ядат плодовете
22 му. 22 Който е намерил съпруга намерил е добро И е получил благоволение от Господа. 23 Сиро-
23 махът говори с умолявания, Но богатият отговаря грубо. 24 Човек, *който има* много приятели
24 *намира в това* погубването си; Но има приятел, който се държи по-близко и от брат.

19 1 По-добър е сиромахът, който ходи в непо-
2 рочността си, Нежели оня, който е с извратени устни а при това безумен. 2 Наистина ожидане
3 без разсъдък не е добро, И който бърза с нозете си, сбърква *пътя си*. 3 Безумието на човека изкривява пътя му, И сърцето му негодува против Господа. 4 Богатството притуря много при-
4 ятели, А сиромахът бива оставен от приятеля
5 си. 5 Лъжливият свидетел няма да остане ненаказан, И който издиша лъжи няма да избегне.
6 6 Мнозина търсят благоволението на щедрия˚, 6
И всеки е приятел на онзи, който дава подаръци. 7 Всичките братя на сиромаха го мразят, - 7
Колко повече отбягват от него приятелите му! -
Той тича след тях с *умолителни* думи, но тях ги
8 няма. 8 Който придобива ум обича своята си душа; Който пази благоразумие ще намери добро.
9 9 Лъжлив свидетел няма да остане ненаказан, И
10 който издиша лъжи ще загине. 10 Изнеженост-
та не прилича на безумен, - Много по-малко на слуга да властвува над началници. 11 Благора-
11 зумието на човека възпира гнева му, И слава е

17.8 Еврейски: Постъпва мъдро. **19.6** Или: Княза.

за него да се не взира в престъпление. 12 Гневът
на царя е като реване на лъв, А благоволени-
ето му е като роса на тревата. 13 Безумен син
е бедствие за баща си, И препирните на жена
са непрестанно капене. 14 Къща и богатство се
оставят наследство от бащите, Но благоразум-
на жена е от Господа. 15 Леността хвърля в дъл-
бок сън, И бездейна душа ще гладува 16 Който
пази заповедта пази душата си, А който нема-
ри пътищата си ще загине. 17 Който показва ми-
лост към сиромаха заема Господу, И Той ще му
въздаде за благодеянието му. 18 Наказвай сина
си докато има надежда, И не закоравявай сър-
цето си да го *оставиш да* загине°. 19 Яростен
човек ще понесе наказание; Защото, ако и да
го избавиш, трябва пак същото да направиш.
20 Слушай съвет и приемай поука, За да станеш
мъдър в сетнините си. 21 Има много помисли в
сърцето на човека, Но намерението Господно,
то ще устои. 22 Милосърдието на човека е чест
нему, И сиромах човек е по-добър от този, кой-
то разочарова. 23 Страхът от Господа спомага
към живот; Който *го има* ще си ляга наситен и
не ще срещне зло. 24 Ленивият затопява ръка-
та си в паницата И не ще нито в устата си да
я повърне. 25 Ако биеш присмивателя, прости-
ят ще стане внимателен; И ако изобличиш бла-
горазумния, той ще придобие знание. 26 Който
опропастява баща си *и* пропъжда майка си, Той
е син, който причинява срам и нанася позор.
27 Престани, сине мой, да слушаш съвети, Които
те отклоняват от мъдростта. 28 Лошият свиде-
тел се присмива на правосъдието; И устата на
нечестивите поглъщат беззаконие. 29 Присъди
се приготвят за присмивателите, И бой за гър-
ба на безумните.

20 1 Виното е присмивател, *и* спиртното питие
крамолник; И който се увлича по тях е неблаго-
2 разумен. 2 Царското заплашване е като реване
на лъв; Който го дразни съгрешава против своя
3 си живот. 3 Чест е за човека да страни от пре-
4 пирня; А всеки безумен се кара. 4 Ленивият не
иска да оре, поради зимата, Затова, когато тър-
5 си *във време* на жетва, не ще има нищо. 5 На-
мерението в сърцето на човека е *като* дълбо-
6 ка вода; Но разумен човек ще го извади. 6 Пове-
чето човеци разгласяват всеки своята доброта;
7 Но кой може да намери верен човек? 7 Чадата
на праведен човек, който ходи в непорочност-
8 та си, Са блажени след него. 8 Цар, който седи
на съдебен престол, Пресява всяко зло с очи-
9 те си. 9 Кой може да каже: Очистих сърцето си;
10 Чист съм от греховете си? 10 Различни грамове
и различни мерки, И двете са мерзост Господу.
11 Даже и детето се явява чрез постъпките си - 11
Дали делата му са чисти и прави. 12 Слушащо- 12
то ухо и гледащото око, Господ е направил и
двете. 13 Не обичай спането, да не би да обед- 13
нееш! Отвори очите си, *и* ще се наситиш с хляб.
14 Лошо е! лошо е! казва купувачът, Но като си 14
отиде, тогава се хвали. 15 Има злато и изоби- 15
лие драгоценни камъни, Но устните на знание-
то са скъпоценно украшение. 16 Вземи дрехата 16
на този, който поръчителствува за чужд. Да!
вземи залог от онзи, *който поръчителствува* за
чужди хора. 17 Хляб *спечелен* с лъжа е сладък 17
за човека; Но после устата му ще се напълнят с
камъчета. 18 Намеренията се утвърждават чрез 18
съвещание, *Затова* с мъдър съвет обяви вой-
на. 19 Одумникът обхожда и открива тайни, За- 19
това не се събирай с онзи, който отваря ши-
роко устните си. 20 Светилникът на този, който 20
злослови баща си или майка си, Ще изгасне в
най-мрачната тъмнина. 21 На богатството, кое- 21
то бързо се придобива из начало, Сетнината не
ще бъде благословена. 22 Да не речеш: Ще въз- 22
дам на злото; Почакай Господа и Той ще те из-
бави. 23 Различни грамове са мерзост за Госпо- 23
да, И неверните везни не са добри. 24 Стъпки- 24
те на човека *се оправят* от Господа; Как, про-
чее, би познал човек пътя си? 25 Примка е за чо- 25
века да казва необмислено: Посвещавам *това,*
И след като се е обрекъл *тогава* да разпитва.
26 Мъдрият цар пресява нечестивите, И докар- 26
ва върху тях колелото *на вършачката.* 27 Духът 27
на човека е светило Господно, Което изпитва
всичките най-вътрешни части на тялото. 28 Ми- 28
лост и вярност пазят царя, И той поддържа пре-
стола си с милост. 29 Славата на младите е си- 29
лата им, И украшението на старците са белите
им коси. 30 Бой, който наранява, И удари, кои- 30
то стигат до най-вътрешните части на тялото,
Очистват злото.

1 Сърцето на царя е в ръката на Господа, *ка-* **21**
то водни бразди; Той на където иска го обръ-
ща. 2 Всичките пътища на човека са прави в 2
неговите очи, Но Господ претегля сърцата. 3 Да 3
върши човек правда и правосъдие Е по-угодно
за Господа от жертва 4 Надигнато око и горде- 4
ливо сърце, Които за нечестивите са светилник,
е грях. 5 Мислите на трудолюбивите *спомагат* 5
само *да има* изобилие, А на всеки припрян са-
мо - оскъдност. 6 Придобиването на съкровища 6
с лъжлив език е преходна пара; Които ги тър-
сят, *търсят* смърт. 7 Грабителството на нече- 7
стивите ще ги отвлече, Защото отказват да вър-
шат това, което е право. 8 Пътят на развратния 8
човек е твърде крив, А делото на чистия е пра-

18 Или: И да *го* не щади душата ти за викането му.

9 во. 9 По-добре да живее някой в ъгъл на покри-
10 ва, Нежели в широка къща със свадлива же-
на. 10 Душата на нечестивия желае зло, Ближ-
ният му не намира благоволение пред очите
11 му. 11 Когато се накаже присмивателя, прости-
ят става по-мъдър, И когато се поучава мъд-
12 рия, той придобива знание. 12 Справедливият
Бог наблюдава дома на нечестивия, Той съсип-
13 ва нечестивите до унищожение. 13 Който затуля
ушите си за вика на сиромаха, - Ще викне и той,
14 но няма да бъде послушан. 14 Тайният подарък
укротява ярост, И подаръкът в пазуха *укротява*
15 силен гняв. 15 Радост е на праведния да върши
правосъдие, А измъчване е за ония, които вър-
16 шат беззаконие. 16 Човек, който се отбие от пъ-
тя на разума, Ще стигне в събранието на мърт-
17 вите°. 17 Който обича удоволствие осиромашава,
Който обича вино и масло не забогатява.
18 18 Нечестивият *ще бъде* откуп за праведния, И
19 коварният наместо праведните. 19 По-добре да
живее някой в пуста земя, Нежели със свадлива
20 жена и досада. 20 Скъпоценно съкровище и мас-
ло *се намират* в жилището на мъдрия, А безум-
21 ният човек ги поглъща. 21 Който следва правда
22 и милост, Намира живот, правда и чест. 22 Мъ-
дрият превзема с пристъп града на мощните, И
23 събаря силата, на която те уповават. 23 Който
въздържа устата си и езика си Опазва душата
24 си от смущения. 24 Присмивател се нарича оня
горделив и надменен човек, Който действува с
25 високоумна гордост. 25 Желанието на ленивия
го умъртвява, Защото ръцете му не искат да ра-
26 ботят, 26 Той се лакоми цял ден, А праведният
27 дава и не му се свиди. 27 Жертвата на нечести-
вите е мерзост, - Колко повече, когато я прина-
28 сят за нечестива цел! 28 Лъжливият свидетел ще
загине, А човек, който слуша *поука - ще го тър-
29 сят да* говори всякога. 29 Нечестив човек пра-
ви дръзко лицето си, А праведният оправя пъ-
30 тищата си. 30 Няма мъдрост, няма разум, Няма
31 съвещание против Господа. 31 Конят се приготв-
ява за деня на боя, Но избавлението е от Госпо-
да.

22 1 За предпочитане е *добро* име, нежели го-
лямо богатство, И благоволение *е по-добро* от
2 сребро и злато. 2 Богат и сиромах се срещат;
3 Господ е Създателят на всички тях. 3 Благора-
зумният предвижда злото и се укрива. А нера-
4 зумните вървят напред - и страдат. 4 Награда-
та на смирението *и* на страха от Господа Е бо-
5 гатство, слава и живот. 5 Тръни и примки има
по пътя на опакия, Който пази душата си се от-
6 далечава от тях. 6 Възпитавай детето отрано в
подходящия за него път, И не ще се отклони
от него, дори когато остарее. 7 Богатият влас- 7
тува над сиромасите, И който взема на заем е
слуга на заемодавеца. 8 Който сее беззаконие 8
ще пожъне бедствие, И жезълът на буйството
му ще изчезне. 9 Който има щедро око ще бъ- 9
де благословен Защото дава от хляба си на си-
ромаха. 10 Изпъди присмивателя и препирнята 10
ще се махне, И свадата и позорът ще престанат.
11 Който обича чистота в сърцето И има благо- 11
датни устни, царят ще му бъде приятел. 12 Очи- 12
те на Господа пазят *онзи, който има* знание, И
той осуетява думите на коварния. 13 Ленивецът 13
казва: Лъв има вън! Ще бъда убит всред улици-
те! 14 Устата на чужди жени са дълбока яма, И 14
оня, на когото Господ се гневи, ще падне в нея.
15 Безумието е вързано в сърцето на детето, Но 15
тоягата на наказанието ще го изгони от него.
16 Който угнетява сиромаха, за да умножи *бо- 16
гатството* си, И който дава на богатия, непре-
менно *ще изпадне* в немотия. 17 Приклони ухото 17
си та чуй думите на мъдрите, И взимай присърце моето знание, 18 Защото е приятно, ако ги па- 18
зиш вътре в себе си, И ако бъдат всякога гото-
ви върху устните ти. 19 За да бъде упованието ти 19
на Господа, Аз те научих на *тях* днес - да! тебе.
20 Не писах ли ти хубави неща От съвет и зна- 20
ние. 21 За да те направя да познаеш верността на 21
думите на истината, Та да отговаряш с думи на
истината на ония, които те пращат? 22 Не огол- 22
вай сиромаха, защото той е беден, Нито притес-
нявай в портата угнетения, 23 Защото Господ ще 23
защити делото им, И ще оголи живота на ония,
които са ги оголили. 24 Не завързвай приятел- 24
ство с ядовит човек, И не ходи с гневлив човек.
25 Да не би да научиш пътищата му, И да приго- 25
виш примка за душата си. 26 Не бъди от тия, ко- 26
ито дават ръка От тия, които стават поръчите-
ли за дългове, 27 Ако нямаш с какво да платиш, 27
Защо да вземат постелката ти изпод тебе? 28 Не 28
премествай старите межди, Които са положи-
ли бащите ти. 29 Видял ли си човек трудолюбив 29
в работата си? Той ще стои пред царе, няма да
стои пред неизвестни хора.

1 Когато седнеш да ядеш с началник, Пре- **23**
гледай добре какво има пред тебе 2 Иначе ще ту- 2
риш нож в гърлото си, Ако те обладава охо-
та. 3 Не пожелавай вкусните му ястия, Защото 3
те са примамливи гозби. 4 Не се старай да при- 4
добиеш богатство, Остави се от тая си мисъл.
5 Хвърляш ли на него очите си, - то го няма! 5
Защото наистина *богатството* си прави крила,
Както орел що лети към небето. 6 Не яж хля- 6
ба на онзи, който има лошо око, Нито поже-
лавай вкусните му ястия, 7 Защото, каквито са 7

21.16 Или: Сенките.

мислите в душата му - такъв е и той. Казва ти:
8 Яж и пий, Но сърцето му не е с тебе. 8 Залъка, който си изял, ще избълваш, И ще изгубиш
9 сладките си думи. 9 Не говори в ушите на безумния, Защото той ще презре разумността на ду-
10 мите ти. 10 Не премествай стари междй, Нито
11 влизай в нивите на сирачетата, 11 Защото Изкупителят им е мощен; Той ще защити делото
12 им против тебе. 12 Предай сърцето си на поука
13 И ушите си към думи на знание. 13 Да не ти се свиди да наказваш детето, Защото, *ако и да* го
14 биеш с пръчка, то няма да умре. 14 Ти, като го биеш с пръчката, Ще избавиш душата му от ада.
15 15 Сине мой, ако бъде сърцето ти мъдро, То и на
16 моето сърце ще е драго. 16 Да! сърцето˚ ми ще се радва, Когато устните ти изговарят правото
17 17 Сърцето ти да не завижда на грешните, Но да
18 *пребъдва в* страх от Господа цял ден, 18 Защото наистина има бъдеще, И надеждата ти няма да
19 се отсече. 19 Ти, сине мой, слушай и бъди мъдър,
20 И оправяй сърцето си в пътя, 20 Не бъди между винопийци, Между невъздържани месоядци, 21 Защото пияницата и чревоугодникът ще
21 осиромашеят, И дремливостта ще облече човека с дрипи. 22 Слушай баща си, който те е родил,
22 23 И не презирай майка си, когато остарее. 23 Купувай истината и не я продавай, Тоже и мъдро-
24 стта, поуката и разума. 24 Бащата на праведния ще се радва много, И който ражда мъдро чадо
25 ще има радост от него. 25 *Прочее*, нека се веселят твоят баща и твоята майка, И да се възхи-
26 щава оная, която те е родила. 26 Сине мой, дай сърцето си на мене, И очите ти нека внимават в
27 моите пътища, 27 Защото блудницата е дълбока
28 яма, И чуждата жена е тесен ров. 28 Да! тя причаква като за плячка, И умножава *числото* на
29 неверните между човеците. 29 Кому горко? кому скръб? кому каране? Кому оплакване? кому удари без причина? Кому подпухнали очи?
30 - 30 На ония, които се бавят около виното, Кои-
31 то отиват да вкусят подправено вино. 31 Не гледай виното, че е червено, Че показва цвета си в
32 чашата, Че се поглъща гладко, 32 *Защото* после
33 то хапе като змия, И жили като ехидна. 33 Очите ти ще гледат чужди жени, И сърцето ти ще
34 изригва развратни неща; 34 Даже ще бъдеш като един, който би легнал всред море, Или като
35 един, който би лежал на върха на мачта. 35 Удариха ме *ще речеш*, и не ме заболя; Биха ме, и не усетих. Кога ще се събудя, за да го търся пак?

24 1 Не завиждай на злите хора, Нито пожелавай да си с тях, 2 Защото сърцето им размишля-
2 3 ва насилие, И устните им говорят за пакост 3 С мъдрост се гради къща, И с разум се утвърждава, 4 И чрез знание стаите се напълват С всякакви скъпоценни и приятни богатства. 5 Мъдри-
4 5 ят човек е силен, И човек със знание се укрепява в сила, 6 Защото с мъдър съвет ще водиш
6 войната си, И чрез множеството съветници бива избавление. 7 Мъдростта е непостижима за
7 безумния, Той не отваря устата си в портата.
8 8 Който намисля да прави зло, Ще се нарече пакостен човек; 9 Помислянето на *такова* безу-
9 мие е грях, И присмивателят е мерзост на човеците. 10 *Ако* покажеш малодушие в усилно вре-
10 ме, Силата ти е малка. 11 Избавяй ония, които се влачат на смърт, И гледай да задържаш
11 ония, които политат към клане. 12 Ако речеш: Ето, ние не знаехме това! То Оня, Който претегля сърцата, не разбира ли? Оня, Който пази душата ти, не знае ли, И не ще ли въздаде на всеки
12 според делата му? 13 Сине мой, яж мед, защото е
13 добър, И медена пита, *защото* е сладка на вкуса ти. 14 И ще знаеш, че такава е мъдростта за
14 душата ти, Ако си я намерил; и има бъдеще, И надеждата ти няма да се отсече. 15 Не поставяй
15 засада, о нечестиви човече, против жилището на праведния, Не разваляй мястото му за по-
16 чивка. 16 Защото праведният *ако* седем пъти па-
16 да, пак става, Докато нечестивите се препъват в
17 злото. 17 Не се радвай, когато падне неприятелят ти, И да се не весели сърцето ти, когато се
18 подхлъзне той. 18 Да не би да съгледа Господ, и това да Му се види зло, И Той да оттегли гне-
19 ва Си от него. 19 Не се раздразвай, поради зло-
20 дейците, Нито завиждай на нечестивите, 20 Защото злите не ще имат бъдеще; Светилникът на нечестивите ще изгасне. 21 Сине мой, бой се от
21 Господа и от царя, И не се сношавай с непостоянните, 22 Защото бедствие ще се издигне про-
22 тив тях внезапно, И кой знае *какво* наказание *ще им се наложи* и от двамата? 23 И тия са из-
23 речения на мъдрите:- Лицеприятие в съд не е
24 добро. 24 Който казва на нечестивия: Праведен си, Него народи ще кълнат, него племена ще
25 мразят; 25 Но които *го* изобличават, към тях ще се показва благоволение, И върху тях ще дой-
26 де добро благословение. 26 Който дава прав от-
27 говор, Той целува в устни. 27 Нареди си работата навън, И приготви си я на нивата, И после
28 сградй къщата си. 28 Не бивай свидетел против
29 ближния си без причина, Нито мами с устните си. 29 Не казвай: Както ми направи той, така
30 ще му направя и аз, Ще въздам на човека според делата му. 30 Минах край нивата на ленивия И край лозето на нехайния човек, 31 И всич-
31 ко бе обрасло с тръни, Коприва беше покрила повърхността му, И каменната му ограда беше

23.16 Еврейски: Вътрешностите.

32 съборена. 32 Тогава, като прегледах, размислих
33 в сърцето си, Видях и взех поука. 33 *Още* малко
спане, малко дрямка, Малко сгъване на ръце за
34 сън, - 34 И сиромашията ще дойде върху тебе,
като крадец И немотията - като въоръжен мъж,
25 1 И тия са Соломонови притчи, които съб-
2 раха човеците на Юдовия цар Езекия. 2 Слава
за Бога е да скрива всяко нещо, А слава е на
3 царете да издирват работите. 3 Височината на
небето и дълбочината на земята И сърцата на
4 царете са неизследими. 4 Отмахни нечистото от
5 среброто, И ще излезе съд за златаря. 5 Отмах-
ни нечестивите от царя, И престолът му ще се
6 утвърди в правда. 6 Не се надигай пред царя, И
7 не стой на мястото на големците, 7 Защото по-
добре е да ти кажат: Мини тук по-горе, Нежели
да те турят по-долу в присъствието на начал-
8 ника, когото са видели очите ти. 8 Не бързай да
излезеш, за да се караш. Да не би най-сетне *да*
не знаеш що да правиш; Когато те засрами про-
9 тивникът˚ ти. 9 Разисквай делото си с против-
10 ника си *сам*. Но не откривай чужди тайни, 10 Да
не би да те укори оня, който те слуша, И твоето
11 безчестие да остане незаличимо. 11 Дума казa-
на на място е *Като* златни ябълки в сребърни
12 съдове. 12 Както е обица и украшение от чисто
злато *за човек*, Така е мъдрият изобличител за
13 внимателното ухо. 13 Както е снежната прохла-
да в жетвено време, Така е верният посланик на
тия, които го изпращат, Защото освежава ду-
14 шата на господаря си. 14 Който лъжливо се хва-
ли за подаръци що дава, *Прилича* на облаци и
15 вятър без дъжд. 15 Чрез въздържаност се скло-
16 нява управител, И мек език троши кости. 16 На-
мерил ли си мед? Яж *само* колкото ти е нужно,
Да не би да се преситиш от него и да го повър-
17 неш. 17 Рядко туряй ногата си в къщата на съсе-
да си, Да не би да му досадиш и той да те намра-
18 зи. 18 Човек, който лъжесвидетелствува против
ближния си, Е *като* чук, нож и остра стрела.
19 19 Доверие към неверен човек, в усилно време,
20 Е като счупен зъб и изкълчена нога. 20 Както
един, който съблича дрехата *си* в студено вре-
ме, И както оцет на сода, Така и оня, който пее
21 песни на оскърбено сърце. 21 Ако е гладен нена-
вистникът ти, дай му хляб да яде, И ако е жаден,
22 напой го с вода, 22 Защото *така* ще натрупаш
жар на главата му И Господ ще те възнагради.
23 23 Както северният вятър произвежда дъжд, Та-
ка и тайно одумващият език - разгневено лице.
24 24 По-добре е да живее някой в ъгъл на покри-
ва, Нежели в широка къща със свадлива жена.
25 25 Както е студената вода за жадна душа, Така е
26 добра вест от далечна земя. 26 Праведният, кой-
то отстъпва пред нечестивия, Е *като* мътен из-
вор и развален източник. 27 Не е добре да яде 27
някой много мед. Така също *не* е славно да тър-
сят *хората* своята си слава. 28 Който не владее 28
духа си Е *като* съборен град без стени.

1 Както сняг лятно време, И както дъжд в **26**
жетва, Така и чест не прилича на безумния.
2 Както врабче в скитането си, както ластовица 2
в летенето си, Така и проклетия не постига без
причина. 3 Бич за коня, юзда за осела И тояга 3
за гърба на безумните. 4 Не отговаряй на безум- 4
ния според безумието му, Да не би да станеш и
ти подобен нему. 5 Отговаряй на безумния спо- 5
ред безумието му, Да не би да се има мъдър
в своите си очи. 6 Който праща известие чрез 6
безумния Отсича своите си нозе и докарва˚ на
себе си вреда. 7 Както безполезни висят краката 7
на куция, Така е притча в устата на безумния.
8 Както *оня, който хвърля* възел със *скъпоцен-* 8
ни камъни в грамада, Така е тоя, който отдава
чест на безумния. 9 Като трън, който боде ръ- 9
ката на пияницата, Така е притча в устата на
безумните. 10 Както стрелец, който *безогледно* 10
наранява всички, Така е оня, който условя без-
умен, или оня, който условя скитници. 11 Ка- 11
кто кучето се връща на бълвоча си, Така безум-
ният повтаря своята глупост. 12 Видял ли си чо- 12
век който има себе си за мъдър? Повече надежда
има за безумния, нежели за него. 13 Ленивия- 13
ят казва: Лъв има на пътя! Лъв има по улици-
те! 14 Както вратата се завърта на резетата си, 14
Така и ленивият на постелката си. 15 Ленивия- 15
ят потопява ръката си в паницата, А го мър-
зи да я върне в устата си. 16 Ленивият има себе 16
си за по-мъдър От седмина души, които могат
да дадат умен отговор. 17 Минувачът, който се 17
дразни с чужда разпра, Е като оня, който хваща
куче за ушите. 18 Както лудият, който хвърля 18
главни, стрели и смърт, 19 Така е човекът, кой- 19
то измамя ближния си, И казва: Не сторих ли
това на шега? 20 Дето няма дърва огънят изга- 20
сва; И дето няма шепотник раздорът престава.
21 Както са въглища за жарта и дърва за огъ- 21
ня, Така е и крамолникът, за да разпаля пре-
пирня. 22 Думите на шепотника са като сладки 22
залъци И слизат вътре в корема. 23 Усърдни- 23
те устни с нечестиво сърце Са като сребърна
глеч намазана на пръстен съд. 24 Ненавистни- 24
кът лицемерствува с устните си, Но крои ковар-
ство в сърцето си; 25 Когато говори сладко не 25
го вярвай, Защото има седем мерзости в сърце-
то му; 26 Макар омразата му да се покрива с из- 26
мама, Нечестието му ще се издаде всред събра-
нието. 27 Който копае ров ще падне в него, И 27

25.8 Еврейски: Ближния. **26.6** Еврейски: И пие.

който търкаля камък, върху него ще се обърне.
28 [28] Лъжливият език мрази наранените от него, И ласкателните уста докарват съсипия.

27 [1] Недей се хвали с утрешния ден, Защото не
2 знаеш какво ще роди денят. [2] Нека те хвали друг, а не твоите уста, - Чужд, а не твоите уст-
3 ни. [3] Камъкът е тежък и пясъкът много тегли; Но досадата на безумния е по-тежка и от двете.
4 [4] Яростта е жестока и гневът е като наводнение,
5 Но кой може да устои пред завистта? [5] Явното изобличение е по-добро От *оная* любов, която
6 не се проявява. [6] Удари от приятел са искрени,
7 А целувки от неприятел - изобилни. [7] Наситената душа се отвръща *и* от медена пита, А на
8 гладната душа всичко горчиво е сладко. [8] Както птица, която е напуснала гнездото си, Така
9 е човек, който е напуснал мястото си. [9] Както благоуханните масла и каденията веселят сърцето, Така - и сладостта на сърдечния съвет на
10 приятел. [10] Не оставяй своя приятел нито приятеля на баща си. И не влизай в къщата на брата си, в деня на злощастието си. По-добре близък
11 съсед, отколкото далечен брат. [11] Сине мой, бъди мъдър и радвай сърцето ми, За да имам що
12 да отговарям на онзи, който ме укорява. [12] Благоразумният предвижда злото и се укрива, А
13 неразумните вървят напред - и страдат. [13] Вземи дрехата на този, който поръчителствува за чужд; Да! Вземи залог от онзи, *който поръчи-*
14 *телствува* за чужда жена. [14] Който става рано и благославя ближния си с висок глас, Ще се
15 счете, като че го кълне. [15] Непрестанно капане в дъждовен ден И жена крамолница са еднакви;
16 [16] Който би я обуздал, обуздал би вятъра И би
17 хванал дървено масло с десницата си. [17] Желязо остри желязо; Така и човек остри лицето си
18 срещу приятеля си. [18] Който пази смоковницата ще яде плода й, И който се грижи за господаря
19 си ще бъде почитан. [19] Както водата отражава лице срещу лице, Така сърцето - човек срещу
20 човека. [20] Адът и погибелта не се насищат; *Та-*
21 *ка* и човешките очи не се насищат. [21] Горнилото е за *пречистване* среброто и пещта за златото. А човек *се изпитва* чрез онова, с което се хва-
22 ли. [22] Ако и с черясло сгрухаш безумния в кутел между грухано жито, Пак безумието му няма
23 да се отдели от него. [23] Внимавай да познаваш състоянието на стадата си, И грижи се за до-
24 битъка си; [24] Защото богатството не е вечно, И
25 короната не трае из род в род. [25] Сеното се прибира, зеленината се явява, И планинските бил-
26 ки се събират. [26] Агнетата ти служат за облекло,
27 И козлите за° *купуване* на нива. [27] Ще има достатъчно козе мляко за храна На теб, на дома ти и за живеене на слугините ти.

28 [1] Нечестивите бягат без да *ги* гони някой, А
2 праведните са смели като млад лъв. [2] От бунтовете на страната началниците й биват мнозина, Но чрез умни и вещи човеци един *неин упра-*
3 *вител* продължава дълго време. [3] Беден човек, който насилва немотните, Е като пороен дъжд,
4 който не оставя храна. [4] Които отстъпват от закона хвалят нечестивите, Но които пазят зако-
5 на противят се на тях. [5] Злите човеци не разбират правосъдие, Но тия, които търсят Господа
6 разбират всичко. [6] По-добър е сиромахът, който ходи в непорочността си, Нежели оня, кой-
7 то е опак *между* два пътя, макар и да е богат. [7] Който пази закона е разумен син, А който дру-
8 жи с чревоугодниците засрамва баща си. [8] Който умножава имота си с лихварство и грабителство Събира го за този, който показва милост
9 към сиромасите. [9] Който отклонява ухото си от слушане закона, На такъв самата му молитва е
10 мерзост. [10] Който заблуждава праведните в лош път, Той сам ще падне в своята яма, А непорочните ще наследят добрини. [11] Богатият чо-
11 век мисли себе си за мъдър! Но разумният сиромах го изучава. [12] Когато тържествуват пра-
12 ведните има голяма слава, А когато се издигнат нечестивите човек се крие. [13] Който крие пре-
13 стъпленията си няма да успее, А който ги изповяда и оставя ще намери милост. [14] Блажен
14 оня човек, който се бои винаги, А който закоравява сърцето си ще падне в бедствие. [15] Като
15 ревящ лъв и гладна мечка Е нечестив управител над беден народ. [16] О княже, лишен от ра-
16 зум, но велик да насилствуваш, *Знай*, че който мрази грабителство ще продължи дните си.
17 [17] Човек, който е товарен с кръвта на *друг* човек, Ще побърза да отиде в ямата; никой да го
18 не спира. [18] Който ходи непорочно ще се избави, А който ходи опако *между* два пътя изведнъж ще падне.
19 [19] Който обработва земята си ще се насити с хляб, А който следва суетни неща ще го постигне° сиромашия. [20] Верният човек
20 ще има много благословения; Но който бърза да се обогати не ще остане ненаказан. [21] Не
21 е добре да бъде човек лицеприятен, Защото за един залък хляб *такъв* човек ще извърши пре-
22 стъпление. [22] Който има лошо око, бърза да се обогати, А не знае, че немотия ще го постигне.
23 [23] Който изобличава човека, той после ще намери по-голямо благоволение, Отколкото оня,
24 който ласкае с езика си. [24] Който краде от баща си или от майка си и казва: Не е грях, Той е
25 другар на разрушителя. [25] Човек с надменна ду-

27.26 Еврейски: Стойността. **28.19** Еврейски: Пълен със сиромашия.

ша подига крамоли, А който уповава на Господа ще затлъстее. 26 Който уповава на своето си
26 сърце е безумен, А който ходи разумно, той ще
27 се избави. 27 Който дава на сиромасите няма да
изпадне в немотия, А който покрива очите си
28 *от тях* ще има много клетви. 28 Когато се въз-
вишат нечестивите, хората се крият, Но когато
те загиват, праведните се умножават.

29 1 Човек, който често е изобличаван, закора-
вява врата си, Внезапно ще се съкруши и то без
2 поправление. 2 Когато праведните са на власт,
людете се радват; Но когато нечестивият на-
3 чалствува, людете въздишат. 3 Който обича мъ-
дростта, радва баща си, Но който дружи с блуд-
4 ници, разпилява имота *му*. 4 Чрез правосъдие
царят утвърждава земята *си*. А който придир-
5 ва подаръци я съсипва. 5 Човек, който ласкае
ближния си, Простира мрежа пред стъпките
6 му. 6 В беззаконието на лош човек има прим-
7 ка, А праведният пее и се радва. 7 Праведният
внимава в съдбата на бедните; Нечестивият ня-
8 ма *даже* разум, за да я узнае. 8 Присмивателите
запалят града, Но мъдрите усмиряват гнева.
9 9 Ако мъдър човек има спор с безумен, Тоя се
10 разярява, смее се и няма спокойствие. 10 Кръвопийци мъже мразят непорочния, Но праведни-
11 те се грижат˚ за живота му. 11 Безумният изриг-
ва целия си гняв, А мъдрият го задържа и укро-
12 тява. 12 Ако слуша управителят лъжливи думи,
13 То всичките му слуги стават нечестиви. 13 Сиро-
мах и притеснител се срещат; Господ просвеща-
14 ва очите на всички тях. 14 Когато цар съди вяр-
но сиромасите, Престолът му ще бъде утвър-
15 ден за винаги. 15 Тоягата и изобличението да-
ват мъдрост, А пренебрегнатото дете засрам-
16 ва майка си. 16 Когато нечестивите са на власт,
беззаконието се умножава, Но праведните ще
17 видят падането им. 17 Наказвай сина си, и той
ще те успокои, Да! ще даде наслада на душа-
18 та ти. 18 Дето няма пророческо видение людете
се разюздават, А който пази закона е блажен.
19 19 Слугата не се поправя с думи, Защото, при все
20 че разбира, не обръща внимание. 20 Видял ли
си човек прибързан в работите си? Има повече
21 надежда за безумния, отколкото за него. 21 Ако
глези някой слугата си от детинство, Най-после
22 той ще му стане като син˚. 22 Гневлив човек въз-
бужда препирни, И сприхав човек беззакон-
23 ствува много. 23 Гордостта на човека ще го сми-
24 ри, А смиреният ще придобие чест. 24 Който е
съдружник с крадец мрази своята си душа; Той
25 слуша заклеването, а не обажда. 25 Страхът от
човека туря примка, А който уповава на Госпо-
26 да ще бъде поставен на високо. 26 Мнозина тър-
сят благоволението на управителя, Но съдбата
на човека е от Господа. 27 Несправедлив човек е 27
мерзост за праведните; И който ходи в прав път
е мерзост за нечестивите.

1 Думите на Якеевия син Агур, Массовия **30**
цар, Които той изговори: - Изморих се, о Боже,
изморих се, о Боже, Изнурих се; 2 Защото съм 2
по-скотски от кой да бил човек, И нямам чо-
вешки разум; 3 *Понеже* не научих мъдрост, Ни- 3
то имам знание за Всесветия. 4 Кой е възлязъл 4
на небето и слязъл? Кой е събрал вятъра в ше-
пите си? Кой е вързал водите в дрехата си? Кой
е утвърдил всичките земни краища? Как е име-
то му, и как е името на сина му? *Кажи*, ако го
знаеш! 5 Всяко слово Божие е опитано; Той е 5
щит на тия, които уповават на Него. 6 Не при- 6
туряй на Неговите думи, Да не би да те изоб-
личи и се укажеш лъжец. 7 Две неща прося от 7
Тебе: Не ми ги отказвай преди да умра: - 8 От- 8
далечи от мене измамата и лъжата; Не ми давай
ни сиромашия, ни богатство; Храни ме с хляба,
който ми се пада; 9 Да не би да се преситя, и се 9
отрека *от Тебе* и *да* кажа: Кой е Господ? Или да
не би да осиромашея та да откradна, И *да* упо-
требя скверно името на моя Бог. 10 Не одумвай 10
слуга пред господаря му, Да не би да те закълне
и ти да се намериш виновен. 11 Има поколение, 11
което кълне баща си, И не благославя майка
си. 12 Има поколение, което е чисто пред свои- 12
те си очи, Обаче не е измито от нечистотата си.
13 Има поколение - колко високо са очите им И 13
колко са надигнати клепачите им! 14 Има пока- 14
ление, чиито зъби са мечове, и челюстните му
зъби ножове, За да изпояжда от земята сирома-
сите, И немотните сред човеците. 15 Пиявица- 15
та има две дъщери, *които викат*: Дай, дай! Три
неща има, които са ненаситни, - Дори четири,
които не казват: Стига! - 16 Адът и неплодната 16
утроба, Земята, която не се насища с вода, И
огънят, който не казва: Стига; 17 Окото, което се 17
присмива на баща си, И презира покорност към
майка си, Гарвани от долината ще го изкълват,
И орлови пилци ще го изядат. 18 Три неща има, 18
които са непостижими за мене, - Дори четири,
които не разбирам: 19 Следите на орел по въздu- 19
ха, Следите на змия върху канара, Следите на
кораб всред морето, И следите на мъж при де-
вица. 20 Такъв е пътят и на жена прелюбодейка 20
- Яде, бърше си устата и казва: Не съм извър-
шила беззаконие. 21 Поради три неща се тресе 21
земята, Да! поради четири тя не може да тър-
пи: 22 Поради слуга, когато стане цар, И безу- 22
мен, когато се насити с хляб; 23 Поради омраз- 23
на жена, когато се омъжи, И слугиня, която из-

29.10 Еврейски: Питат. **21** Или: Ще излезе упорит.

места господарката си. 24 Четири неща има на
земята, които са малки, Но са извънредно мъ-
дри: 25 Мравките, *които* не са силни люде, Но
лете приготвят храната си; 26 Кролиците, *кои-
то* са слаби люде, Но поставят жилищата си на
канара; 27 Скакалците, *които* нямат цар, Но из-
лизат всички по дружини; 28 И гущерът, *който*
можеш да хванеш в ръка, Но пак се намира в
царските палати. 29 Три неща има, които вървят
величаво, Дори четири, които ходят благород-
но: 30 Лъвът, който е най-силен от животните,
И не се връща надире пред никого; 31 Стегна-
тият през корем *кон*; козелът; И царят, против
когото не може да се въстава. 32 Ако си постъ-
пил безумно, като си се надигнал, Или ако си
намислил зло, *тури* ръка на устата си. 33 Защо-
то *както*, като се бие мляко, изважда се масло,
И като се блъска нос, изважда се кръв, Така и,
като се подбужда гняв, изкарва се крамола.

31 1 Думите на Массовия цар Лемуил, Които го
поучи майка му: - 2 Що, сине мой? и що, сине
на утробата ми? И що, сине на моите обреци?
3 Не давай силата си на жените, Нито пътища-
та си на тези, които погубват царете. 4 Не е за
царете, Лемуиле, не е за царете да пият вино,
Нито за князете *да кажат:* Где е спиртното пи-
тие? 5 Да не би, като се напият, да забравят за-
кона И да онеправдаят угнетяваните°. 6 Давай-
те спиртно питие на оня, който загива И вино
на огорчения духом. 7 За да пийне и да забрави
сиромашията си, И да не помни вече окаяност-
та си. 8 Отваряй устата си за безгласния, За де-
лото на всички, които загиват; 9 Отваряй устата
си, съди справедливо. И раздавай правосъдие
на сиромаха и немотния. 10 Кой може да наме-
ри добродетелна жена? Защото тя е много по-
ценна от скъпоценни камъни. 11 Сърцето на мъ- 11
жа й уповава на нея; И не ще му липсва печалба.
12 Тя ще му донася добро, а не зло, През всич- 12
ките дни на живота си. 13 Търси вълна и лен, И 13
работи с ръцете си това що й е угодно. 14 Тя е ка- 14
то търговските кораби, - Донася храната си от
далеч. 15 При това, става докле е още нощ, И да- 15
ва храна на дома си, И определената работа на
слугините си. 16 Разглежда нива, и я купува; От 16
плода на ръцете си сади лозе. 17 Опасва кръста 17
си със сила И уякчава мишците си. 18 Като схва- 18
ща, че търгуването й е полезно. Светилникът й
не угасва през нощта. 19 Туря ръцете си на вре- 19
теното, И държи в ръката си хурката. 20 Отваря 20
ръката си на сиромасите, Да! простира ръцете
си към немотните. 21 Не се бои от снега за дома 21
си; Защото всичките й домашни са облечени с
двойни дрехи. 22 Прави си завивки от дамаска; 22
Облеклото й е висон и морав плат. 23 Мъжът й е 23
познат в портите, Когато седи между местните
старейшини. 24 Тя тъче ленено платно и го про- 24
дава, И доставя пояси на търговците°; 25 Сила 25
и достолепие са облеклото й; И тя гледа весе-
ло към бъдещето. 26 Отваря устата си с мъдрост, 26
И законът на езика й е благ. 27 Добре внима- 27
ва в управлението на дома си, И хляб на ле-
ност не яде. 28 Чадата й стават и я облажават; И 28
мъжът й я хвали, *казвайки*: 29 Много дъщери са 29
се държали достойно, Но ти надмина всички-
те. 30 Прелестта е измамлива и красотата е лъх; 30
Но жена, която се бои от Господа, тя ще бъде
похвалена. 31 Дайте й от плода на ръцете й, И 31
делата й нека я хвалят в портите.

31.5 Еврейски: И да променят присъдата на всички синове на угнетението. **24** Еврейски: Хананците.

Еклесиаст

1 Думите на проповедника, Давидовия син,
2 цар в Ерусалим: - [2] Суета на суетите,
казва проповедникът; Суета на суети-
3 те, всичко е суета. [3] Каква полза за човека от
всичкия му труд В който се труди под слънце-
4 то? [4] Едно поколение преминава, и друго поко-
5 ление дохожда; А земята вечно стои. [5] Също и
слънцето изгрява, и слънцето захожда, И бър-
за да отива към мястото гдето трябва да изгря-
6 ва. [6] Вятърът отива към юг, И се връща към се-
вер; Вятърът постоянно обикаля в отиването
си, И пак се връща в своите кръгообращения.
7 [7] Всичките реки се вливат в морето, И пак мо-
рето не се напълня; На мястото гдето отиват
8 реките, Там те непрестанно˚ отиват. [8] Всичките
неща са досадни, - Човек не може да изкаже *до
колко;* Окото не се насища с гледане, Нито се на-
9 пълня ухото със слушане. [9] Каквото е станало,
това е, което ще стане; И каквото е било извър-
шено, това е, което ще се извърши; И няма ни-
10 що ново под слънцето. [10] Има ли нещо, за кое-
то може да се каже: Виж! това е ново? То е вече
станало във вековете, които са били преди нас.
11 [11] Не се помнят предишните *поколения;* Нито ще
се помнят послешните, грядущите, *поколения,*
12 Между ония, които ще идат подир. [12] Аз про-
поведникът бях цар Над Израиля в Ерусалим;
13 [13] И предадох сърцето си да издиря И да изпи-
там чрез мъдростта Относно всичко що става
под небето. Тежък е тоя труд, който Бог е дал на
14 човешките чада За да се трудят в него. [14] Видях
всичките дела, що се вършат под слънцето; И,
15 ето, всичко е суета и гонене на вятър. [15] Крио-
то не може да се изправи; И това, което е недо-
16 изпълнено, не може да се брои. [16] Аз се съвеща-
вах със сърцето си и рекох: Ето, станах велик, и
съм умножавал мъдростта си Повече от всички,
които са били преди мене в Ерусалим; Да! сър-
цето ми е имало голяма опитност в мъдрост и
17 знание. [17] И предадох сърцето си, за да позная
мъдростта, И да позная лудостта и безумието.
18 Познах, че и това е гонене на вятър. [18] Защото
в многото мъдрост има много досада; И който
увеличава знание увеличава и печал.

2 [1] Аз рекох на сърцето си: Ела сега, да те опи-
там с веселба, Затова се наслаждавай с благо;
2 И, ето, и това беше суета. [2] Рекох за смеха: Лу-
3 дост е, - И за веселбата: Що ползува тя? [3] На-
мислих в сърцето си да веселя плътта си с вино,
Докато сърцето ми още се управляваше от мъд-
ростта, И да усвоя безумието докле видя какво
е добре да вършат човешките чада Под небето
през всичките дни на живота си. [4] Направих си 4
големи работи; Съградих си къщи; насадих си
лозя; [5] Направих си градини и садове, И наса- 5
дих в тях всякакви плодни дървета; [6] Направих 6
си водоеми, за да поя от тях Насаденият с дър-
вета лес; [7] Придобих слуги и слугини, И имах 7
слуги родени в дома ми; Имах още добитък и
стада Повече от всички, които са били преди
мене в Ерусалим; [8] Събрах си и сребро, и зла- 8
то, И особените скъпоценности на царете и на
областите; Набавих си певци и певици, И на-
сладите на човешките чада - Наложници твър-
де много. [9] Така станах велик и уголемих се По- 9
вече от всички, които са били преди мене в Ери-
салим; Още и мъдростта ми си остана в мене.
[10] И от всичко, което пожелаха очите ми, Нищо 10
не им отрекох; Не спрях сърцето си от никак-
ва веселба; Защото сърцето ми се радваше във
всичките ми трудове, И това беше делът ми от
всичкия ми труд. [11] Тогава разгледах всичките 11
дела, Които бяха извършили ръцете ми, И тру-
да в който бях се трудил; И, ето всичко беше
суета и гонене на вятър, И нямаше полза под
слънцето. [12] И обърнах се да разгледам Мъдро- 12
стта, и лудостта, и безумието, Защото що *може
да стори* човек, който е дошъл подир царя От-
носно това, което е вече сторено? [13] Тогава ви- 13
дях, че мъдростта превъзхожда безумието, Ка-
кто светлината превъзхожда тъмнината. [14] На 14
мъдрия очите са в главата му, А безумният ходи
в тъмнина; Обаче аз познах още, че една участ
Постига всички тях. [15] Тогава рекох в сърце- 15
то си: Каквото постига безумния Това ще по-
стигне и мене; Защо, прочее, бях аз по-мъдър?
За туй рекох в сърцето си, Че и това е суета.
[16] Защото както на безумния така и на мъдрия, 16
Не остава вечно паметта му, Понеже в идните
дни всичко ще е вече забравено; И как умира
мъдрият? - Както и безумният. [17] Затова намра- 17
зих живота, Защото тежки ми *се видяха* делата,
които стават под слънцето; Понеже всичко е су-
ета и гонене на вятър. [18] Намразих още и всич- 18
кия си труд, В който съм се трудил под слънце-
то, Защото трябва да го оставя на човека, който
ще бъде подир мене; [19] И кой знае мъдър ли ще 19
бъде той или безумен? Но пак той ще властву-
ва над всичкия ми труд, в който съм се трудил,
И в който показах мъдрост под слънцето. И то-
ва е суета. [20] Затова аз наново направих сърце- 20
то си да се отчае Поради всичкия труд, в който

1.7 Еврейски: Се връщат да.

21 съм се трудил под слънцето. 21 Защото има човек, който се е трудил С мъдрост, със знание и
със сполука; Но пак той ще остави *всичко* за дял
на едного, Който не е участвувал в труда му. И
22 това е суета и голямо зло. 22 Защото каква полза
на човека от всичкия му труд И от грижата на
сърцето му, За което се изморява под слънцето?
23 23 Понеже всичките му дни са *само* печал, И тру-
довете му скръб; И още и нощем сърцето му не
24 си почива. И това е суета. 24 Няма по-добро за
човека освен да яде и да пие. И да прави душата
си да се наслаждава от доброто на труда му. И
25 аз видях, че и това е от Божията ръка. 25 Защото
кой може да яде, И кой може да се наслаждава,
26 повече от мене? 26 Понеже *Бог* дава на угодния
Нему човек Мъдрост, и знание, и радост; А на
грешния дава да се труди, и да събира, и да тру-
па, - За да даде *всичко* на угодния Богу. И това
е суета и гонене на вятър.

3 1 Има време за всяко нещо, И срок за всяка
2 работа под небето: 2 Време за раждане, и вре-
ме за умиране; Време за насаждане, и време за
3 изкореняване насаденото; 3 Време за убиване,
и време за изцеляване; Време за събаряне, и
4 време за градене; 4 Време за плачене, и време
за смеене; Време за жалеене, и време за лику-
5 ване; 5 Време за разхвърляне камъни, и време
за събиране камъни; Време за прегръщане, и
6 време за въздържане от прегръщането; 6 Вре-
ме за търсене, и време за изгубване; Време за
7 пазене, и време за хвърляне; 7 Време за разди-
ране, и време за шиене; Време за мълчание, и
8 време за говорене; 8 Време за обичане и вре-
ме за мразене; Време за война, и време за мир.
9 9 Каква полза за онзи, който работи От онова, в
10 което се труди той? 10 Видях труда, който даде
Бог На човешките чада, за да се трудят в него.
11 11 Той е направил всяко нещо хубаво на време-
то му; Положил е и вечността в тяхното сър-
це, Без обаче да може човек да издири Отнача-
12 ло до край делото, което е направил Бог. 12 По-
знах, че няма *друго* по-добро за тях, Освен да
се весели *всеки*, и да благоденствува през жи-
13 вота си; 13 И още всеки човек да яде и да пие
И да се наслаждава от доброто на всичкия си
14 труд. Това е дар от Бога. 14 Познах, че всичко
що прави Бог ще бъде вечно; Не е възможно да
се притури на него, нито да се отнеме от него;
И Бог е направил *това*, за да се боят *човеците*
15 *от* Него. 15 Каквото съществува е станало вече;
И каквото ще стане е станало вече; И Бог из-
дирва наново онова, което е било оттласнато.
16 16 Видях още под слънцето Мястото на съда, *а*
там беззаконието, - И мястото на правдата, *а*
там неправдата. 17 Рекох в сърцето си: Бог ще 17
съди праведния и нечестивия; Защото има вре-
ме *у Него* за всяко нещо и за всяко дело. 18 Рекох 18
в сърцето си относно човешките чада, Че това е
за да ги опита Бог, И за да видят те, че в себе
си са *като* животни. 19 Защото каквото пости- 19
га човешките чада Постига и животните: една
участ имат; Както умира единият, така умира и
другото; Да! един дух имат всичките; И човек не
превъзхожда в нищо животното, Защото всич-
ко е суета. 20 Всички отиват в едно място; Всич- 20
ки са от пръстта, и всички се връщат в пръстта.
21 Кой знае, че духът на човешките чада, възли- 21
за горе, И, че духът на животното слиза долу
на земята? 22 Видях, прочее, че за човека няма 22
по-добро, Освен да се радва в делата си; Защо-
то това е делът му; Понеже кой ще го възвърне
надире за да види Онова, което ще бъде подир
него?

1 Тогава, като изново размишлявах Всички- **4**
те угнетения, които стават под слънцето, И ви-
дях сълзите на угнетяваните, че нямаше за тях
утешител, И че силата беше в ръката на ония,
които ги угнетяваха, А за тях нямаше утешител,
2 Затова аз облажавах умрелите, които са вече 2
умрели, Повече от живите, които са още живи;
3 А по-щастлив и от двамата считах оня, който 3
не е бил още, Който не е видял лошите дела, ко-
ито стават под слънцето. 4 Тогава видях всеки 4
труд и всяко сполучливо дело, Че поради него
на човека завижда ближния му. И това е суета
и гонене на вятър. 5 Безумният сгъва ръцете си 5
И яде своята си плът, 6 И *казва*: По-добре *ед-* 6
на пълна шепа със спокойствие, Отколкото две
пълни шепи с труд и гонене на вятър. 7 Тога- 7
ва изново видях *само* суета под слънцето. 8 Има 8
такъв, който е самичък, който няма другар, Да!
Няма нито син, нито брат; Но пак няма край на
многото му труд, Нито се насища окото му с бо-
гатство, И *той не дума*: За кого, прочее, се трудя
аз И лишавам душата си от благо? И това е суе-
та и тежък труд. 9 По-добре са двама, отколко- 9
то един, Понеже те имат добра награда за тру-
да си; 10 Защото, ако паднат, единият ще дигне 10
другаря си; Но горко на оня, който е сам, кога-
то падне, И няма друг да го дигне. 11 И ако ле- 11
гнат двама заедно ще се стоплят; А един как ще
се стопли *сам*? 12 И ако някой надвие на един, 12
който е сам, Двама ще му се опрат; И тройно-
то въже не се къса скоро. 13 По-добър е беден и 13
мъдър младеж, Отколкото стар и безумен цар,
Който не знае вече да приема съвет; 14 Защо- 14
то *единият* излиза из тъмницата° за да царува,
А *другият*, и цар да се е родил, става сиромах.

4.14 Еврейски: Къщата на веригите.

15 [15] Видях всичките живи, които ходят под слънцето, Че бяха с младежа, втория, който стана
16 вместо него; [16] Нямаше край на всичките люде, На всичките, над които е бил той; А идещите подир него не ще се зарадват в него. Наистина и това е суета и гонене на вятър.

5 [1] Пази ногата си, когато отиваш в Божия дом, Защото да се приближиш да слушаш е по-добро, Отколкото да принесеш жертва на
2 безумните, Които не знаят, че струват зло. [2] Не прибързвай с устата си, Нито да бърза сърцето ти да произнася думи пред Бога; Защото Бог е на небесата, а ти на земята, Затова нека бъдат
3 думите ти малко; [3] Защото, *както* сновиденията произхожда от многото занимание, *Така* и
4 гласът на безумния от многото думи. [4] Когато направиш обрек Богу, Не се бави да го изпълниш, Защото Той няма благоволение в безум-
5 ните; Изпълни това, което си обрекъл. [5] Подобре да се не обричаш, Отколкото да се об-
6 речеш и да не изпълниш. [6] Не позволявай на устата си да вкарат в грях плътта ти; И не казвай пред *Божия* служител˚, че е било по небрежение; Защо да се разгневи Бог на гласа ти, И
7 да погуби делото на ръцете ти? [7] Защото, макар да изобилват сънища и суети и много думи, Ти се бой от Бога. [8] Ако видиш, че сиро-
8 махът се угнетява, И че правосъдието и правдата в държавата се изнасилват, Да се не почудиш на това нещо; Защото над високия надзирава
9 по-висок, И над тях има по-високи. [9] При това, ползата от земята е за всичките, И сам царят
10 служи на нивите. [10] Който обича среброто не ще се насити от сребро, Нито с доходи оня, който
11 обича изобилието. И това е суета. [11] Когато се умножават благата, Умножават се и ония, които ги ядат; И каква полза има на притежателите им Освен да *ги* гледат с очите си? [12] Сънят на
12 работникът е сладък, малко ли *е* ял, или много; А пресищането на богатия не го оставя да
13 спи. [13] Има тежко зло, което видях под слънцето, *именно*, Богатство пазено от притежателя му за собствената му вреда; [14] И онова богат-
14 ство се изгубва чрез зъл случай, И не остава нищо в ръката на сина, когото е родил. [15] Както е
15 излязъл из утробата на майка си, Гол ще отиде пак както е дошъл, Без да вземе нещо от труда
16 си, За да го занесе в ръката си. [16] Още и това е тежко зло, Че по всичко, както е дошъл, така ще и да отиде; И каква полза за него, че се е трудил
17 за вятъра? [17] Още и през всичките си дни яде в тъмнина, И има много досада и болест и него-
18 дуване. [18] Ето какво видях аз за добро и прилично: Да яде някой и да пие, И да се наслаждава от благото на всичкия си труд, В който се труди под слънцето, През всичките дни на живота си, които му е дал Бог; Защото това е делът му.
19 [19] И на който човек е дал Бог богатство и имот, 19
И му е дал власт да яде от тях, И да взема дяла си, и да се весели с труда си, - Това е дар от
20 Бога. [20] Защото няма много да помни дните на 20
живота си, Понеже Бог му отговаря с веселието на сърцето му.

6 [1] Има зло, което видях под слънцето, И е
тежко върху човеците: [2] Човек, на когото Бог 2
дава богатство и имот и почест, Така щото душата му не се лишава от нищо що би пожелал, На когото, обаче, Бог не дава власт да яде от тях, Но чужденец ги яде. Това е суета и лоша
болест. [3] Ако роди човек сто чада, И живее мно- 3
го години, Така щото дните на годините му да станат много, А душата му *да* не се насити с благо, И още той не приема *прилично* погребение, - Казвам, че пометничето е по-щастливо от
него; [4] Защото то е дошло в нищожество, и оти- 4
ва в тъмнина, И името му се покрива с тъмнина; [5] При туй, то не е видяло слънцето, и не е 5
познало *нищо*, - По-добре е на него, отколкото на онзи. [6] Дори два пъти по хиляда години, 6
ако би живял някой, и не види добро, Не отиват ли те всички в едно място? [7] Всичкият труд 7
на човека е за устата му; Душата обаче не се
насища. [8] Защото какво предимство има мъд- 8
рият над безумния? Или какво *предимство* има сиромахът, който умее как да се обхожда пред живите? [9] По-добре е да гледаш *нещо* с очите *си*, 9
Отколкото да блуждаеш с желанието *си*. И това е суета и гонене на вятър. [10] Всяко нещо, което е 10
съществувало, вече си е получило името; И известно е, че оня, *чието име* е Човек˚, Не може да се състезава с по-силния от него. [11] Понеже 11
има много неща, които умножават суетата, То каква полза за човека? [12] Защото кой знае кое 12
е добро за човека В живота, във всичките дни на суетния му живот; Който минава като сянка? Понеже кой ще извести на човека Какво ще бъде подир него под слънцето?

7 [1] *Добро* име струва повече от скъпоценно
миро. И денят на смъртта *повече* от деня на раждането. [2] По-добре да отиде някой в дом 2
на жалеене, Отколкото да отиде в дом на пируване; Защото това е сетнината на всеки човек, И живият може да го вложи в сърцето
си. [3] По-полезна е печалта от смеха; Защото 3
от натъжеността на лицето сърцето се развеселява. [4] Сърцето на мъдрите е в дома на жа- 4

5.6 Еврейски: Пред ангела. **6.10** Или: Адам, т.е., Червеникав (направен от червена пръст)

леене; А сърцето на безумните е в дома на
5 веселие. 5 По-добре е човек да слуша изобли-
чение от мъдрия, Нежели да слуша песен от
6 безумните; 6 Защото какъвто е шумът на тръ-
ните под котела, Такъв е смехът на безумния.
7 И това е суета. 7 Наистина изнудването пра-
ви мъдрия да избезумява; И подаръкът разтля-
8 ва сърцето. 8 По-предпочително е свършването
на работата, нежели започването ѝ; По-добър е
9 дълготърпеливият, нежели високоумният. 9 Не
бързай да се досадиш в духа си; Защото доса-
да̀та почива на гърдите на безумните. 10 Да не ре-
10 чеш: Коя е причината Дето предишните дни бя-
ха по-добри от сегашните? Защото не питаш ра-
11 зумно за това. 11 Мъдростта е равноценна с ед-
но наследство, Даже и по-ценна е на ония, ко-
12 ито гледат слънцето; 12 Защото, *не само че* мъд-
ростта е защита *както* и парите *са* защита, Но
предимството на знанието е, че мъдростта за-
13 пазва живота на ония, които я имат. 13 Разгле-
дай делото Божие; Защото кой може да изправи
14 онова, което Той е направил криво? 14 Във вре-
ме на благоденствие бъди весел, А във време на
злополука бъди разсъдлив; Защото Бог постави
едното до другото, За да не може човек да от-
15 крие нищо, което ще бъде подир него. 15 Всич-
ко това видях в суетните си дни: Има праве-
ден, който загива в правдата си, И има нече-
стив, който дълготърпи в злотворството си.
16 16 Не ставай прекалено праведен, И не мисли се-
бе си чрезмерно мъдър; Защо да се погубиш?
17 17 Не ставай прекалено зъл, и не бивай безумен;
18 Защо да умреш преди времето си? 18 Добре е да
се придържаш за едното, И да не оттегляш ръ-
ката си от другото; Защото който се бои от Бога
19 ще се отърве от двете˚. 19 Мъдростта крепи мъ-
дрия повече От десетина началника, които са в
20 града. 20 Наистина няма праведен човек на зе-
21 мята, Който да струва добро и да не греши. 21 И
не обръщай внимание на всичките думи, кои-
то се говорят, Да не би да чуеш слугата си да те
22 кълне; 22 Защото сърцето ти познава, че и ти по-
23 добно Си проклинал други много пъти. 23 Всич-
ко това опитах чрез мъдростта. Рекох: Ще бъ-
да мъдър; но *мъдростта* се отдалечи от мене.
24 24 Онова, което е, е много далеч и твърде дъл-
25 боко; Кой може да го намери? 25 Аз изново се
предадох от сърцето си Да науча, и да издиря,
и да изследвам мъдростта и разума, И да поз-
ная, че нечестието е безумие, и че глупостта е
26 лудост; 26 И намирам, че е по-горчива от смърт
Оная жена, чието сърце е примки и мрежи, и
ръцете ѝ окови; Който е добър пред Бога ще се
отърве от нея; А грешникът ще бъде хванат от
нея. 27 Виж, това намерих, казва проповед- 27
никът, *Като изпитвах* нещата едно по едно, за да
намеря причината; 28 (И душата ми още го из- 28
следва, но не съм *го* намерил); Един мъж между
хиляда намерих; Но ни една жена между толко-
ва˚ *жени* не намерих. 29 Ето, това само намерих, 29
Че Бог направи човека праведен, Но те изнаме-
риха много измишления.

8 1 Кой е като мъдрия? И кой знае изясне-
нието на нещата? Мъдростта на човека осветлява
лицето му, И коравината на лицето му се про-
менява. 2 Аз *те съветвам* да пазиш царската за- 2
повед, А най-вече заради клетвата пред Бога.
3 Не бързай да излезеш от присъствието му; Не 3
постоянствувай в лоша работа, Защото върши
всичко каквото иска, 4 Тъй като думата на ца- 4
ря има власт, И кой ще му рече: Що правиш?
5 Който пази заповедта няма да види нещо зло; 5
И сърцето на мъдрия познава, *че има* и време
и съдба *за непокорството*. 6 Понеже за всяко 6
нещо има време и съдба; Защото окаянството
на човека е голямо върху него, 7 Понеже не знае 7
какво има да стане; Защото кой може да му яви
как ще бъде? 8 Няма човек, който да има власт 8
над духа та да задържи духа, Нито да има власт
над деня на смъртта; И в тая война няма увол-
нение, Нито ще избави нечестието ония, кои-
то са предадени на него. 9 Всичко това видях, 9
като занимах сърцето си С всяко дело, което
става под слънцето, *Че има* време, когато човек
властвува над човека за негова повреда. 10 При 10
това, видях нечестивите погребани, Които бяха
дохождали и отивали от светото място; И те би-
доха забравени в града гдето бяха така стори-
ли. И това е суета. 11 Понеже присъдата против 11
нечестиво дело не се изпълнява скоро, Затова
сърцето на човешките чада е всецяло предаде-
но да струва зло. 12 Ако и грешникът да струва 12
зло сто пъти и да дълготърпи, Пак аз това
зная, че ще бъде добре, На ония, които се боят
от Бога, които се боят пред Него; 13 А на нече- 13
стивия не ще бъде добре, Нито ще се продължат
дните му, *които ще бъдат* като сянка, Защото
той не се бои пред Бога. 14 Има една суета, ко- 14
ято става на земята: Че има праведни, на които
се случва според делата на нечестивите, А пък
има нечестиви, на които се случва според дела-
та на праведните. Рекох, че и това е суета. 15 За- 15
това аз похвалих веселбата, Защото за човека
няма по-добро под слънцето, Освен да яде и да
пие и да се весели, И това да му остава от тру-
да му, През *всичките дни* на живота му, които
Бог му е дал под слънцето. 16 Когато предадох 16
сърцето си да позная мъдростта, И да видя тру-

7.18 Еврейски: От всички тези. **28** Еврейски: Всички тези.

денето, което ставаше по земята, Как очите на
17 някои не виждат сън ни денем ни нощем, 17 Тогава видях цялото Божие дело, Че човек не може да издири делото, което става под слънцето; Понеже колкото и да се труди човек да го търси, Пак няма да го намери; Па дори ако и мъдрият да рече да го познае, Не ще може да го намери;
9 1 Защото всичко това вложих в сърцето си, Да издиря всичко това, Че праведните и мъдрите и делата им са в Божията ръка; Няма човек, който да знае Дали любов или омраза *го очаква*;
2 Всичко е *неизвестно* пред тях. 2 Всичко постига всичките еднакво; Една е участта на праведния и на нечестивия, На добрия и на нечестивия, на чистия и на нечистия, На онзи, който жертвува, и на онзи, който не жертвува; Както е добрият, така е и грешният, И оня, който се кълне, както оня, който се бои да се кълне.
3 3 Това е злото между всичко, което става под слънцето, Че една е участта на всичките, И най-вече, че сърцето на човешките чада е пълно със зло, И лудост е в сърцето им, докато са живи, И че после *слизат*
4 при мъртвите. 4 Защото за онзи, който се съобщава с всички живи, има надежда; Понеже
5 живо куче струва повече от мъртъв лъв. 5 Защото живите *поне* знаят, че ще умрат; Но мъртвите не знаят нищо, нито вече придобиват, Понеже споменът за тях е забравен; 6 Още и любовта
6 им, и омразата им, и завистта им са вече изгубени, Нито ще имат вече някога дял в нещо що
7 става под слънцето. 7 Иди, яж хляба си с радост, и пий виното си с весело сърце, Защото Бог
8 вече има благоволение в делата ти. 8 Дрехите ти нека бъдат винаги бели, И миро да не липсва от
9 главата ти. 9 Радвай се на живота с жената, която си възлюбил, През всичките дни на суетния си живот, Които ти са дадени под слънцето, - През всичките дни на твоята суета; Защото това ти е делът в живота И в труда ти, в който се
10 трудиш под слънцето. 10 Всичко що намери ръката ти да прави според силата ти, направи го; Защото няма ни работа, ни замисъл, ни знание, ни
11 мъдрост в гроба˚ гдето отиваш. 11 Обърнах се, и видях под слънцето Че надтичването не е на леките, нито боят на силните, Нито хлябът на мъдрите, нито богатството на разумните, Нито благоволението на изкусните; Но на всичките
12 се случва *според* времето и случая. 12 Защото и човек не знае времето си Както рибите, които се уловят в жестока˚ мрежа, И както птиците, които се уловят в примка, Така се уловят човешките чада в лошо време, Когато то внезапно
13 ги връхлети. 13 И това видях като мъдрост под слънцето, (И тя ми се видя голяма): 14 Имаше 14
малък град, и малцина мъже в него; И дойде против него велик цар та го обсади, И издигна против него големи могили. 15 Но в него се 15
намери сиромах и мъдър човек, И той с мъдростта си избави града; Но никой не си спомни за онзи сиромах човек. 16 Тогава рекох: Мъдростта струва повече от силата; А при все това, мъ- 16
дростта на сиромаха се презира, И думите му не се слушат. 17 Думите на мъдрите тихо *изго-* 17
ворени се слушат Повече от вика на онзи, който властвува между безумните. 18 Мъдростта стру- 18
ва повече от военните оръжия; А един грешник разваля много добри неща.

1 Умрели мухи правят мирото на мироварец да вони и да кипи; Така и малко безумие *по-* **10**
кваря онзи, който е уважаван за мъдрост и чест.
2 Разумът на мъдрия е в десницата му, А разу- 2
мът на безумния в левицата му. 3 Докато безум- 3
ният още ходи в пътя, разумът˚ му не му достига. И той се прогласява на всичките, *че е* безумен. 4 Ако гневът на управителя се подигне 4
против тебе не напущай мястото си, Защото отстъпването отвръща големи грешки, 5 Има зло, 5
което видях под слънцето, - Погрешка, като че ли произхождаща от владетеля, - *и това е*, *че*
6 Безумният се поставя на висок чин, А богати- 6
те седят в долни места. 7 Видях слуги на коне, 7
И князе ходещи като слуги по земята. 8 Кой- 8
то копае яма ще падне в нея; И който разбива ограда, него змия ще ухапе. 9 Който кърти ка- 9
мъни ще се повреди от тях; И който цепи дърва се излага на опасност от тях; 10 Ако се затъпи 10
желязото, и не се наточи острието му, Тогава трябва да се напряга повече със силата; А мъдростта е полезна за упътване. 11 Ако ухапе зми- 11
ята преди да бъде омаяна, Тогава няма полза от омайвача˚. 12 Думите из устата на мъдрия са 12
благодатни; А устните на безумния ще погълнат самия него; 13 *Защото* първите думи, които 13
изговаря, са безумие, И краят на говоренето му е пакостна лудост. 14 Безумният тъй също умно- 14
жава думи; Но пак човек не знае какво ще бъде; И кой може да му яви какво ще бъде подир него? 15 Труда на безумните ги уморява, Пове- 15
же ни един от тях не знае пътя за града. 16 Горко 16
ти, земьо, когато царят ти е дете, И началниците ти ядат рано! 17 Блазе ти, земьо, когато царят 17
ти е син на благородни, И началниците ти ядат на време, - за подкрепа, а не за опиване! 18 От го- 18
ляма леност засяда къщният покрив; И от безделието на ръцете прокапва къщата. 19 Угоще- 19
ния се правят за веселба, и виното весели живо-

9.10 Или: Шеол. **12** Еврейски: Зла. **10.3** Еврейски: Сърцето. **11** Или: Наистина, ако няма омайване, змията ще ухапе; и клеветникът не е по-добър.

20 та; А парите отговарят на всичко. 20 Да не прокълнеш царя нито даже в мисълта си, И да не
прокълнеш богатия *нито* в спалнята си; Защото въздушна птица ще отнесе гласа, И крилатото ще извести това нещо.

11 1 Хвърли хляба си по водата, Защото след
2 много дни ще го намериш! 2 Дай дял на седмина, и дори на осмина; Защото не знаеш какво
3 зло ще бъде на земята. 3 Ако са пълни облаците, изливат дъжд на земята; И ако падне дърво
към юг или към север, На мястото гдето падне
4 дървото, там ще си остане. 4 Който се взира във вятъра няма да сее; И който гледа на облаците
5 няма да жъне. 5 Както не знаеш как се движи˚ духът, Нито как се образуват костите в утробата на непразната, Така не знаеш и делата на Бога, Който прави всичко. 6 Сей семето си заран, и
6 вечер не въздържай ръката си; Защото не знаеш кое ще успее, това ли или онова, Или дали
7 ще са и двете еднакво добри. 7 Наистина светлината е сладка, И приятно е на очите да гле-
8 дат слънцето; 8 Да! ако и да живее човек много години, Нека се весели през всички тях; Но нека си спомня *и* за дните на тъмнината, защо-
9 то ще бъдат много. Все що иде е суета. 9 Весели се младежо, в младостта си И нека те радва сърцето ти в дните на младостта ти, И ходи по пътищата на сърцето си, И според каквото гледат очите ти! Но знай, че за всичко това Бог ще те
10 доведе на съд. 10 Затова отмахни от сърцето си досадата, И отдалечи от плътта си *всичко що докарва* неволя; Защото младостта и юношеството са суета.

12 1 И помни Създателя си в дните на младостта си, Преди да дойдат дните на злото, И стигнат годините, когато ще речеш: Нямам наслада
2 от тях, - 2 Преди да се помрачи слънцето и светлината, луната и звездите, И да се върнат облаците подир дъжда; 3 Когато стражите на къща- 3
та ще треперят, И силните мъже ще се прегърбят, И ония, които мелят, ще престанат защото намаляха, И на тия, които гледат през прозорците, ще се стъмни; 4 *Когато* вратите ще се за- 4
творят при пътя, Като ослабне гласът на мелницата; И при гласа на птицата ще стане *човек*, И всичките звукове˚ на песента ще ослабнат; 5 Още когато ще се боят от *всичко*, що е високо, 5
И ще треперят в пътя; Когато бадемът се разцъфти, и скакалецът натегне, и всяка охота изчезне; Защото човек отива във вечния си дом, И жалеещите обикалят улиците, - 6 Преди да се 6
скъса сребърната верижка и да се счупи златната чаша, Или се строши стомната при извора, Или се счупи колелото над кладенеца, 7 И 7
се върне пръстта в земята както е била, И духът се върне при Бога, Който го е дал. 8 Суета на 8
суетите, казва проповедникът, Всичко е суета.
9 И колкото по-мъдър ставаше проповедникът, 9
Толкова повече поучаваше людете на знание; А най-вече измисляше и издирваше И нареждаше много притчи. 10 Проповедникът се старае- 10
ше да намери угодни думи, И това, което бе с правота написано, думи на истина. 11 Думите на 11
мъдрите са като остени; И като заковани гвоздеи са *думите на* събирачите на изреченията, Дадени от единия пастир. 12 А колкото за *нещо* 12
повече от това, сине мой, приеми увещание, Че правене много книги няма край, И много четене е труд на плътта. 13 Нека чуем краят на ця- 13
лото слово: Бой се от Бога и пази заповедите Му, Понеже това е всичко за човека˚; 14 Защо- 14
то, относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, Било то добро или зло.

11.5 Еврейски: Какъв е пътят на. **12.4** Еврейски: Дъщери. **13** Или: Това е длъжността на.

Песен на песните

1, 2 Соломоновата песен на песните. 2 Нека ме
целуне с целувките на устата си, Защо-
то любовта ти е по-желателна от вино-
3 то. 3 Твоите масла са благоуханни; Името ти е
ароматно като излеяно масло; Затова те оби-
4 чат девиците. 4 Привлечи ме; ние ще тичаме
след тебе. Царят ме въведе във вътрешните си
стаи; Ще се радваме и ще *се*° веселим за тебе,
Ще спомняме твоята любов повече от виното;
5 С право те обичат! 5 Черна съм, но хубава, еру-
салимски дъщери, Като кидарските шатри, ка-
6 то Соломоновите завеси. 6 Не ме гледайте, че
съм почерняла, Понеже слънцето ме е припърлило. Синовете на майка ми, като се разгневиха на мене, Поставиха ме пазачка на лозята; Но
7 своето лозе не опазих. 7 Кажи ми ти, кого люби
душата ми, Где пасеш *стадото си*, где *го* успокояваш на пладне; Че защо да съм като една,
която се скита Край стадата на твоите другари? 8 Ако ти не знаеш, хубавице между жени-
8 те, Излез по дирите на стадата И паси яретата си при шатрите на овчарите. 9 Уподобих те,
9 любезна моя, На конете от Фараоновите колес-
10 ници. 10 Красиви са твоите бузи с плетенки, И
11 шията ти с огърлици. 11 Ще ти направим злат-
12 ни плетеници Със сребърни копчета. 12 Докато
царят *седи* на трапезата си, Нардът ми издава
13 благоуханието си. 13 Възлюбеният ми е за мене
като китка от смирна, Която лежи между гър-
14 дите ми. 14 Възлюбеният ми е за мене *като* ки-
15 прова китка В лозята на Енгади. 15 Ето, хубава
си, любезна моя, ето, хубава си; Очите ти *са като* на гълъбите. 16 Ето, хубав си, любезни ми,
16 да! приятен си; И постелката ни е зеленината.
17 17 Гредите на къщите ни са кедрови, Дъските ни
са кипарисови.

2 1 Аз съм роза Саронова И долински крем.
2 2 Както е кремът между тръните; Така е лю-
3 безната ми между дъщерите. 3 Както ябълката
между дърветата на сада, Така е възлюбеният
ми между синовете; Пожелах сянката му и сед-
нах под нея, И плодът му бе сладък в устата
4 ми. 4 Доведе ме в дома на пированието, И зна-
5 мето му над мене бе любов. 5 Подкрепете ме с
млинчета, разхладете ме с ябълки Защото съм
6 ранена от любов. 6 Левицата му е под главата
7 ми, И десницата му ме прегръща. 7 Заклевам ви,
ерусалимски дъщери В сърните и в полските
елени. Да не възбудите и да не събудите любо-
8 вта *ми* преди да пожелае. 8 Гласът на възлюбле-
ния ми! ето, иде той, Скача по горите, играе по
9 хълмовете. 9 Възлюбеният ми прилича на сър-
на или на млад елен; Ето стои, зад стената ни,
Гледа в прозорците, Надзърта през решетките.
10 10 Проговаря възлюбеният ми и казва ми: Ста-
11 ни, любезна моя, прекрасна моя, и дойди; 11 За-
щото, ето, зимата се измина, И дъждът престана и отиде си; 12 Цветята се явяват по земята,
12 Времето на *птичето* пеене° пристигна, И гла-
13 сът на гургулицата се чува в нашата земя; 13 По
смоковницата зреят първите ѝ смокини, И лозята цъфтят и издават благоухание. Стани, любезна моя; прекрасна моя, та дойди. 14 О гълъ-
14 бице моя, в пукнатините на скалата, В скрише-
ните места на стръмнините, Нека видя лицето
ти, нека чуя гласа ти; Защото гласът ти е сладък,
и лицето ти прекрасно. 15 Хванете ни лисици-
15 те, Малките лисици, които погубват лозята; За-
щото лозята ни цъфтят. 16 Възлюбеният ми е
16 мой, и аз негова; Пасе *стадото си* между кре-
мовете. 17 Догде повее дневният хладен ветрец
17 и побягнат сенките, Върни се, възлюбени ми, и
бъди като сърне Или млад елен по назъбените
планини.

1 През нощта на леглото си потърсих онзи, **3**
когото обича душата ми; Потърсих го, но не го
намерих. 2 *Рекох*: Ще стана сега и ще обиколя 2
града По улиците и по площадите, Ще търся
онзи, когото обича душата ми Потърсих го, но
не го намерих. 3 Намериха ме стражарите, ко- 3
ито обхождат града; *Попитах ги*: Видяхте ли
онзи, когото обича душата ми? 4 А малко като 4
ги отминах Намерих онзи, когото обича душа-
та ми; Хванах го, и не го пуснах Догде го не
въведох в къщата на майка си, И във вътреш-
ната стая на оная, която ме е родила. 5 Заклевам 5
ви, ерусалимски дъщери, В сърните и в полски-
те елени, Да не възбудите и да не събудите лю-
бовта *ми* преди да пожелае. 6 Коя е тая която 6
възлиза от пустинята като стълбове дим, Нака-
дена със смирна и ливан, с всякакви *благоухан-
ни* прахове от търговеца? 7 Ето, носилката е на 7
Соломона; Около нея са шестдесет яки мъже от
Израилевите силни 8 Те всички държат меч и 8
са обучени на война; Всеки държи меча си на
бедрото си поради нощни страхове. 9 Цар Со- 9
ломон си направи носилка От ливанско дърво:
10 Стълбчетата ѝ направи от сребро, Легалище- 10
то ѝ от злато, постелката ѝ от морав *плат;* Сре-
дата ѝ бе бродирана чрез любовта на ерусалим-
ските дъщери. 11 Излезте, сионови дъщери, та 11
вижте цар Соломона С венеца, с който го вен-

1.4 В изданието от 1940 г. "се" липсва. **2.12** Или: На резитбата.

ча майка му в деня на женитбата му, И в деня, когато сърцето му се веселеше.

4 1 Ето, хубава си, любезна моя; ето хубава си;
Очите ти под булото са *като* гълъбови; Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаадската планина; 2 Зъбите ти са като стадо *ново*стрижени овце Възлизащи от къпането; Те са всички като близнета˚, И не липсва ни един
3 между тях; 3 Устните ти са като червена прежда, И устата ти прекрасни; Челото ти под бу-
4 лото е Като част от нар; 4 Шията ти е като Давидова кула Съградена за оръжейница, Гдето висят хиляда щитчета. - Всички щитове на сил-
5 ни мъже; 5 Двете ти гърди са като две сърнета
6 близнета, Които пасат между кремовете. 6 Догде повее дневният хладен ветрец и побягнат сенките Аз ще отида в планините на смирната
7 и в хълма на ливана. 7 Ти си все красива, лю-
8 безна моя; И недостатък няма в тебе. 8 Дойди с мене от Ливан, невесто, С мене от Ливан; Погледни от върха на Амана, От върха на Санир и на Ермон, От леговищата на лъвовете, от пла-
9 нините на рисовете. 9 Пленила си сърцето ми, сестро моя, невесто, Пленила си сърцето ми с един *поглед* от очите си, С една огърлица на ши-
10 ята си. 10 Колко е хубава твоята любов, сестро моя, невесто! Колко по-добра е от виното твоята любов, И благоуханието на твоите масла от
11 всякакъв вид аромати! 11 От устните ти, невесто, капе мед *като* от пита; Мед и мляко има под езика ти; И благоуханието на дрехите ти е
12 като миризмата на Ливан. 12 Градина затворена е сестра ми, невестата, Извор затворен, източ-
13 ник запечатан. 13 Твоите издънки са рай от на-
14 рове С отборни плодове, кипър с нард, 14 Нард и шафран, тръстика и канела, С всичките дървета *доставящи благоухания като* ливан, Смирна
15 и алой, с всичките най-изрядни аромати. 15 Градински извор си ти, Кладенец с текуща вода, и
16 поточета от Ливан. 16 Събуди се, северни ветре, и дойди южни, Повей в градината ми, за да потекат ароматите й. Нека дойде възлюбеният ми в градината си И яде изрядните си плодове.

5 1 Дойдох в градината си, сестро моя, невесто; Обрах смирната си и ароматите си; Ядох меденатa си пита с меда си; Пих виното си с млякото си. Яжте, приятели; Пийте, да!
2 изобилно пийте, възлюбени. 2 Аз спях, но сърцето ми беше будно; *И ето* гласът на възлюбения ми; той хлопна *и казва:* Отвори ми, сестро моя, любезна моя! Гълъбице моя, съвършена моя; Защото главата ми се напълни с роса, Ко-
3 сите ми с нощни капки. 3 *Но аз си рекох*: Съблякох дрехата си, - как да я облека? Умих нозете си, - как да ги окалям? 4 Възлюбеният ми 4
провря ръката си през дупката *на вратата*; И сърцето ми се смути за него. 5 Аз станах да от- 5
воря на възлюбения си; И от ръцете ми капеше смирна, И от пръстите ми плавка смирна, Върху дръжките на ключалката. 6 Отворих на въз- 6
любения си; Но възлюбеният ми беше се оттеглил, отишъл бе. *Извиках*: Душата ми ослабваше когато ми говореше! Потърсих го, но не го намерих; Повиках го, но не ми отговори. 7 На- 7
мериха ме стражарите, които обхождат града, Биха ме, раниха ме; Пазачите на стените ми отнеха мантията. 8 Заклевам ви, ерусалимски дъ- 8
щери, ако намерите възлюбения ми, - то що? Кажете му, че съм ранена от любов. 9 В що раз- 9
личава твоят възлюбен от *друг* възлюбен, О ти прекрасна между жените? В що различава твоят възлюбен от *друг* възлюбен Та ни заклеваш ти така? 10 Възлюбеният ми е бял и румен, Личи 10
и между десет хиляди. 11 Главата му е *като* най- 11
чисто злато; Косите му са къдрави, черни като гарван; 12 Очите му, умити в мляко, *и като* при- 12
лично вложени *скъпоценни камъни,* Са подобни на *очите на* гълъби при водните потоци; 13 Бу- 13
зите му са като лехи с аромати, *Като* бряг с благоуханни растения; Устните му са *като* кремове, от които капе плавка смирна; 14 Ръцете му са 14
като златни цилиндри покрити с хрисолит; Тялото му е *като* изделие от слонова кост украсено със сапфири; 15 Краката му са *като* мраморни 15
стълбове Закрепени на подложки от чисто злато; Изгледът му е като Ливан, изящен като кедрове; 16 Устата му са много сладки; и той цял 16
е прелестен. Такъв е възлюбеният ми, и такъв е приятелят ми, О ерусалимски дъщери.

6 1 Где е отишъл твоят възлюбен, О ти прекрасна между жените? Где е свърнал твоят възлюбен, - Та да го търсим и ние с тебе? 2 Моят 2
възлюбен слезе в градината си, в лехите с ароматите, За да пасе в градините и да бере крем.
3 Аз съм на възлюбения си, и възлюбеният ми 3
е мой; Той пасе *стадото си* между кремовете.
4 Хубава си, любезна моя, като Терса, Красива 4
като Ерусалим, Страшна като *войска* със знамена. 5 Отвърни очите си от мене, Защото те ме 5
обладаха. Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаад; 6 Зъбите ти са като стадо овце въз- 6
лизащи от къпането; Те са всички като близнета˚, и не липсва ни един между тях, 7 Челото ти 7
под булото е Като част от нар. 8 Има шестдесет 8
царици, и осемдесет наложници, И безброй девойки; 9 *Но* една е гълъбицата ми, съвършената 9
ми. Тя е безподобната на майка си, отборната на родителката си; Видяха я дъщерите, и реко-

4.2 Или: Чифтове. **6.6** Или: Чифтове.

ха: Блазе й! Да! цариците и наложниците, и те
10 *я* похвалиха. 10 Коя е тая, която поглежда като
зората, Красива като луната, чиста като слън-
11 цето, Страшна като *войска* със знамена? 11 Слязох в градината на орехите За да видя зелените растения в долината. Да видя дали е напъпило
12 лозето, И да ли са цъфнали наровете. 12 Без да усетя, ожиданието ми ме постави *Между* колес-
13 ниците на благородните ми люде. 13 Върни се, върни се, о суламко; Върни се, върни се, за да те погледаме! Какво ще видите в суламката? Нещо като борба между две дружини!

7 1 Колко са красиви нозете ти с чехлите, дъщерьо княжеска! Твоите закръглени бедра са подобни на огърлица, Изделие на художниче-
2 ски ръце; 2 Пъпът ти е *като* обла чаша, от която не липсва подправено вино; Коремът ти е
3 *като* житен копен ограден с кремове; 3 Двете ти
4 гърди са като две сърнета близнета; 4 Шията ти е като стълб от слонова кост; Очите ти са *като* водоемите в Есевон към портата Бат-рабим; Носът ти е като ливанската кула, Която гледа
5 към Дамаск; 5 Главата ти върху тебе е като Кармил, И косите на главата ти като мораво; Ца-
6 рят е пленен в къдриците *им*. 6 Колко си хубава и колко приятна, О възлюбена, в очарованията
7 *си*! 7 Това твое тяло прилича на палма. И гър-
8 дите ти на гроздове. 8 Рекох: Ще се възкача на палмата, ще хвана клончетата й; И, ето, гърдите ти ще бъдат като клончетата на лоза, И благовонието на дъха˚ ти като ябълки, 9 И устата˚ ти като най-хубаво вино, - Което се поглъща гладко за възлюбения ми, Като се хлъзга през уст-
10 ните на спящите. 10 Аз съм на възлюбения си; И
11 неговото желание е към мене. 11 Дойди, възлюбени мой, нека излезем на полето, Да пренощуваме по селата, 12 Да осъмнем в лозята, да видим напъпила ли е лозата, Появил ли се е крехкият грозд и цъфнали ли са наровете; Там ще
13 ти дам любовта си. 13 Мандрагоровите ябълки издават благоухание; И върху вратата ни има Всякакви изрядни плодове, нови и стари, Които съм запазила за тебе, възлюбени мой.

1 Дано ми беше ти като брат, Който е сукал **8**
от гърдите на майка ми! Когато те намерех вън щях да те целуна, Да! и никой не щеше да ме
презре. 2 Взела бих те и завела В къщата на май- 2
ка си, за да ме научиш; Напоила бих те с под-
правено вино И със сок от наровете си. 3 Леви- 3
цата му би била под главата ми, И десницата
му би ме прегърнала. 4 Заклевам ви, ерусалим- 4
ски дъщери, Да не възбудите нито да събуди-
те любовта *ми*, Преди да пожелае. 5 Коя е тая, 5
която идва от пустинята Опираща се на въз-
любения си? Аз те събудих под ябълката; Там
те роди майка ти, Там *те* роди родителката ти.
6 Положи ме като печат на сърцето си, Като пе- 6
чат на мишцата си; Защото любовта е силна
като смъртта. Ревността е остра като преизподня-
та, Чието святкане е святкане огнено, пламък
най-буен. 7 Много води не могат угаси любо- 7
вта, Нито реките могат я потопи; Ако би дал
някой целия имот на дома си за любовта, Съвсем
биха го презряли. 8 Ние имаме малка сестра, и 8
тя няма гърди. Що да направим за сестра си в
деня, когато стане дума за нея? 9 Ако бъде сте- 9
на ще съградим на нея сребърни укрепления; И
ако бъде врата, ще я обградим с кедрови дъски.
10 Аз съм стена, и гърдите ми са като стълбове- 10
те *й*; Тогава бях пред очите му като една, която
е намерила благоволение˚. 11 Соломон имаше 11
лоза във Ваалхамон; Даде лозето на наематели;
За плода му всеки трябваше да донесе хиляда
сребърника. 12 Моето лозе, собствеността ми, е 12
под моята власт˚; Хилядата *нека са* на тебе Со-
ломоне, И двеста на ония, които пазят плода
му. 13 О ти, която седиш в градините, Другари- 13
те внимават на гласа ти; Дай ми *и аз* да го чуя.
14 Бързай, възлюбени мой, И бъди като сърне 14
или еленче Върху планините на ароматите.

7.8 Еврейски: Носа. **9** Еврейски: Небцето. **8.10** Еврейски: Мир. **12** Еврейски: Е пред мене.

Исая

1 Видението на Амосовия син Исаия, което видя за Юда и Ерусалим в дните
на Юдовите царе Озия, Иотам, Ахаз и
2 Езекия:- [2] Чуйте, небеса, и дай ухо, земьо. Защото Господ е говорил, *казвайки:* Чада отхранених и възпитах; Но те се разбунтуваха против
3 Мене. [3] Волът познава стопанина си, И оселът яслите на господаря си; *Но* Израил не знае. Людете Ми не разсъждават. [4] Уви, грешни народе, люде натоварени с беззаконие, Роде на злодейци, чада, които постъпвате разтлено! Оставиха Господа, Презряха Светия Израилев, Отделиха се *и се върнаха* назад. [5] Защо да бъдете
5 още бити, че се бунтувате повече и повече? *Вече* всяка глава е болна и всяко сърце изнемощяло; [6] От стъпалото на ногата дори до главата няма в някое *тяло* здраво място. *Но* струпеи,
6 и посинения, и гноясали рани. Които не са изстискани, нито превързани, Нито омекчени с
7 масло. [7] Страната ви е пуста, градовете ви изгорени с огън; Земята ви - чужденци я пояждат пред очите ви, И тя е пуста като разорена
8 от чужденци. [8] И сионовата дъщеря е оставена като колиба в лозе, Като пъдарница в градина с краставици, Като обсаден град. [9] Ако Го-
9 спод на Силите не бе ни оставил малък остатък, Като Содом бихме станали, на Гомор бихме се
10 оприличили. [10] Чуйте словото Господно, князе содомски; Слушайте поуката на нашия Бог,
11 люде гоморски. [11] Защо Ми е множеството на жертвите ви? Казва Господ; Сит съм от всеизгаряне на овни И от тлъстина на угоени; И не Ми е угодна кръв от юнци, Или от агнета, или от
12 едри козли. [12] Когато дохождате да се явявате пред Мене, Кой е поискал от вас˚ това, да тъпчете дворовете Ми? [13] Не принасяйте вече су-
13 етни приноси; Темянът е мерзост за Мене, *Тоже* и новолунията, и съботите, и свикването на събранията; Не мога да търпя беззаконието за-
14 едно с˚ тържественото събрание. [14] Душата Ми мрази новолунията ви и празниците ви; Доса-
15 да са на Мене; дотегна Ми да ги търпя. [15] И когато простирате ръцете си, Ще крия очите Си от вас; Даже когато принасяте много молитви не ща да слушам; Ръцете ви са пълни с кръв.
16 [16] Измийте се, очистете се, Отмахнете от очите Ми злото на делата си, Престанете да вър-
17 шите зло, [17] Научете се да струвате добро, Настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, Отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се
18 за вдовицата. [18] Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; Ако са греховете ви като мораво, Ще станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като *бяла* вълна. [19] Ако слу- 19
шате драговолно, Ще ядете благото на земята; [20] Но ако откажете и се разбунтувате, Ще бъде- 20
те изпоядени от нож, Защото устата Господни изговориха това. [21] Как стана блудница верният град, Който беше пълен с правосъдие! Прав- 21
да обитаваше в него, а сега - убийци. [22] Среб- 22
рото ти стана шлак; Виното ти се смеси с вода.
[23] Твоите князе са бунтовници и съучастници на 23
крадци; Всеки от тях обича подаръци и тича след възнаграждения; Те не осъждат право сирачето, Нито дохожда при тях делото на вдовицата. [24] Затова, казва Господ, Иеова на Сили- 24
те, Всемогъщият Израилев: Ах! ще се облекча от противниците Си, И ще отдам възмездие на враговете Си; [25] И пак ще туря ръката Си вър- 25
ху тебе, И ще очистя шлака ти като с луга, И ще отделя от тебе всеки примес; [26] И ще възста- 26
новя съдиите ти както по-преди, И съветниците ти както отначало; Подир което ще се наречеш Град на правда, Верен град, [27] Сион ще се 27
изкупи чрез правосъдие, И тия, които се върнат в него, чрез правда. [28] А беззаконниците и 28
грешниците ще се съкрушат заедно, И тия, които са оставили Господа, ще загинат. [29] Защото 29
ще се посрамят поради дъбовете, които пожелахте; И ще се смутите поради градините, които избрахте, [30] Понеже ще стана като дъб, чии- 30
то листа вехнат, И като градина, която няма вода. [31] И силният ще бъде като кълчища, И дело- 31
то му като искра; И то ще изгори заедно с него, Без да има кой да ги гаси.

[1] Словото, което се откри на Амосовия син **2**
Исаия за Юда и Ерусалим: [2] В послешните дни 2
Хълмът на дома Господен Ще се утвърди повисоко от *всичките* хълмове, И ще се издигне над бърдата; И всичките народи ще се стекат на него. [3] И много племена ще отидат и ще ре- 3
кат: Дойдете, да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Му, Защото от Сион ще излезе поуката, И словото Господно от Ерусалим. [4] *Бог* ще съди между на- 4
родите, И ще решава между много племена; И те ще изковат ножовете си на палешници, И копията си на сърпове; Народ против народ няма да дигне нож, Нито ще се учат вече на война. [5] Доме Яковов, дойдете, И нека ходим в Гос- 5
подната светлина. [6] Понеже Ти си оставил лю- 6

1.12 Еврейски: Ръцете ви. **13** Еврейски: И.

дете Си, Яковския дом, Защото те се напълниха
с обичаи от изток, И станаха предвещатели ка-
то филистимците, И направиха завет с чадата
7 на иноплеменниците. [7] И земята им се напъл-
ни със сребро и злато, Та няма край на съкро-
вищата им; Напълни им се земята и с коне, Та
8 няма край на колесниците им; [8] И напълни се
земята им с идоли; Поклониха се на делата на
своите си ръце, И онова, което самите им пръ-
9 сти направиха; [9] И наведе се долният човек, И
сниши се големец; Затова недей им прощава.
10 [10] Влез в скалата и скрий се в пръстта Поради
страха от Господа, И поради славата на Него-
11 вото величие. [11] Гордите погледи на човеците
ще се унижат, И високоумието на човеците ще
се наведе; А само Господ ще се възвиси в оня
12 ден. [12] Защото ще има ден, *когато* Господ на Си-
лите *ще бъде* Против всеки горделив и надме-
нен *човек,* И против всичко, което се надига,
13 (и ще се унижи), [13] Против всичките ливански
кедри, високи и издигнати, И против всички-
14 те васански дъбове, [14] Против всичките високи
планини, И против всичките възвишени бър-
15 да, [15] Против всяка висока кула, И против вся-
16 ка укрепена стена, [16] Против всичките тарсий-
ски кораби, И против всичко що е приятно да се
17 гледа. [17] Гордото носене на човека ще се наведе,
И надменността ще се унижи; А само Господ ще
18 се възвиси в оня ден. [18] И идолите съвсем ще из-
19 чезнат, [19] И човеците ще влязат в пещерите на
скалите И в дупките на земята, Поради страха
от Господа, и поради славата на величието Му,
20 Когато стане да разтърси земята. [20] В оня ден
човек ще хвърли на кътовете и на прилепите
Сребърните идоли и златните идоли, Които си
21 е направил за да им се кланя, [21] За да влезе в ка-
наристите подземия И в пукнатините на скали-
те, Поради страха от Господа и поради славата
на величието Му, Когато стане да разтърси зе-
22 мята. [22] Оставете се от човека, в чиито ноздри
е лъх; Защото за какво може да се разчита на
него?

3 [1] Защото, ето, Господ, Иеова на Силите, Ще
отнеме от Ерусалим и от Юда подкрепата и
подпорката, - Всяка подкрепа от хляб и всяка
2 подкрепа от вода. [2] *Всеки* силен и *всеки* ратник,
3 Съдията и пророка, чародея и стареца, [3] Петде-
сетника и почтения и съветника, Изкусния ху-
4 дожник и вещия баяч. [4] И ще им дам деца за
5 князе, Които детински ще владеят над тях [5] И
людете ще бъдат угнетявани човек от човека,
И всеки от ближния си; Детето ще се големее
против стареца, И нищожният против почте-
6 ния. [6] Когато човек улови брата си *от* бащи-
ния си дом, *и му каже:* Ти имаш облекло, ста-
ни ни управител, И нека бъде под твоя ръка
това разорено *място*, - [7] В същия ден той ще 7
се закълне, казвайки: Не ща да стана поправач,
Защото в къщата ми няма ни хляб ни облек-
ло; Няма да ме поставите управител на люде-
те. [8] Защото Ерусалим рухна, Юда падна, Поне- 8
же и каквото говорят и каквото правят са про-
тивни на Господа, И дразнят славните Му очи.
[9] Изгледът на лицето им свидетелствува против 9
тях; И те, като Содом, вършат греха си явно, не
го крият. Горко на душата им! защото сами на
себе си въздадоха зло. [10] Кажете на праведни- 10
ка, че *ще му бъде* добре, Защото всеки *такъв* ще
яде плода на делата си. [11] Горко на беззаконни- 11
ка! *нему ще бъде* зле, Защото въздаянието му ще
бъдат делата на ръцете му. [12] А за Моите лю- 12
де, - деца ги угнетяват, И жени владеят над тях.
Люде Мои, вашите водители ви правят да за-
блуждавате, И развалят пътя, *по който* ходите.
[13] Господ става за съд, И застава да съди племе- 13
ната. [14] Господ ще влезе в съд със старейшини- 14
те на людете Си и с князете им, *И ще им каже*:
Вие сте, които сте похабили лозето! Ограбено-
то от сиромаха е в къщите ви! [15] Защо разло- 15
мявате людете Ми и смилате лицата на сиро-
масите? Казва Господ Иеова на силите. [16] При 16
това, казва Господ: Понеже сионските дъщери
са горди, И ходят с надигната шия и с безсрам-
ни очи, Ходят тоже ситно, и дрънкат с нозете
си, [17] Затова Господ ще удари с краста темето на 17
сионските дъщери, И Господ ще открие голота-
та им. [18] В същия ден Господ ще отнеме Слава- 18
та на дрънкалките, Мрежените забрадки и лу-
ничките [19] Обеците, гривните и тънките була, 19
[20] И главовръзките, верижките около глезени- 20
те и поясите, Парфюмните кутии и хамайлии-
те, [21] Пръстените и обеците на носа, [22] Мантe- 21, 22
лата и туниките, шаловете и кесиите, [23] Огле- 23
далата и тънките ризи, чалмите и покривалата.
[24] И вместо благоухание ще има гнилота, Вме- 24
сто пояс, въже, Вместо накъдрени коси, плеши-
вост, Вместо нагръдник, опасване с вретище, И
вместо красота, *белези от* изгаряне. [25] Мъжете 25
ти ще паднат от нож, И силата ти във война. [26] И 26
портите на *Сиона* ще охкат и ще плачат; И той
ще седи на земята изоставен.

4 [1] И в оня ден седем жени ще се хванат за един
мъж, и ще *му* рекат: Ние ще ядем своя си хляб
И ще обличаме своите си дрехи, Само нека се
наричаме с твоето име; Ти отнеми нашия срам.
[2] В същия ден издънката Господна ще бъде кра- 2
сива и славна, И плодът на земята изряден и
приличен за избавените измежду Израиля; [3] И 3
останалите в Сион и оцелелите в Ерусалим ще
се нарекат свети, - Всички, които са записа-

ни в Ерусалим за живот, - 4 Когато Господ из-
мие нечистотата на сионовите дъщери. И очи-
сти кръвта на Ерусалим отсред него, Чрез дух
на съдба и чрез дух на изгоряване. 5 И над всяко
жилище на хълма Сион, И над събранията му,
Господ ще създаде облак и дим денем, А свет-
лина от пламенен огън нощем, Защото ще има
покрив над всичката слава. 6 И ще има заслон
да засенява от пека денем, И да служи за при-
бежище и защита от буря и от дъжд.

5 1 Сега ще пея на любезния си, Песен на
обичния си за лозето Му. Любезният ми има-
ше лозе На много тлъсто бърдо. 2 Окопа го, и
очисти го от камъните, И насади го с отбрана
лоза, Съгради кула всред него, Изкопа още и
лин в него; И очакваше *сладко* грозде, Но то ро-
ди диво. 3 И сега, ерусалимски жители и Юдови
мъже, Съдете, моля, между Мене и лозето Ми.
4 Що повече бе възможно да се направи за ло-
зето Ми, Което не му направих? Защо, *тогава*,
докато очаквах да роди *сладко* грозде, То роди
диво? 5 И сега, ето, ще ви кажа какво ще напра-
вя на лозето Си; Ще махна плета му, и то ще
се похаби; Ще разбия оградата му, и то ще се
потъпче; 6 И ще го запустя; не ще да се подре-
же нито прекопае, Но ще произведе глогове и
шипки; Ще заповядам още на облаците да не
валят дъжд на него. 7 Защото лозето на Господа
на Силите е Израилевият дом И Юдовите мъ-
же са садът, който Го зарадва; И Той очаква-
ше *от тях* правосъдие, но ето кръвопролитие,
- Правда, но ето вопъл. 8 Горко на ония, които
прибавят къща на къща, И събират нива с ни-
ва, докато не остане място, И вие си направите
да живеете сами всред земята! 9 Господ на Си-
лите ми *казва* в ушите: Наистина много къщи
ще запустеят без жители, Даже големи и хуба-
ви *къщи*; 10 Защото десет уврата лозе ще дадат
само един ват° *вино*, И един кор семе ще да-
де *само* една ефа *плод*, 11 Горко на ония, които
подраняват сутрин, за да търсят спиртно питие,
Които продължават до вечер, догдето ги раз-
пали виното! 12 И с арфа и псалтир, с тъпанче
и свирка, И с вино са техните угощения; Но не
се взират в делото Господно, Нито са внимава-
ли на действието на ръцете Му. 13 Затова Моите
люде са закарани в плен, - Защото нямат зна-
ние; Па и почтените им мъже умират от глад, И
множеството им съхне от жажда, 14 Затова ста-
ва преизподнята по-лакома, И отвори чрезмер-
но устата си; И *в нея* слизат славата им, И мно-
жеството им, и великолепието им, И ония, кои-
то се веселят между тях. 15 И навежда се долни-
ят човек, И унижава се големецът, И очите на
високоумните се навеждат; 16 А Господ на Си-
лите се възвишава чрез правосъдие, И светият
Бог се освещава чрез правда. 17 Тогава агнетата
ще пасат както в пасбищата си; И чужденци ще
изядат запустелите места на тлъстите. 18 Горко
на ония, които теглят беззаконието с въжета от
лъжи°, И грехът като с ремъци от товарна ко-
ла, - 19 Които казват: Нека бърза, Нека ускори
делото Си, за да го видим; И нека приближи и
дойде Възнамеряването от Светия Израилев, за
да го разберем! 20 Горко на ония, които наричат
злото добро, а доброто зло; Които турят тъмни-
на за виделина, а виделина за тъмнина; Които
турят горчиво за сладко, а сладко за горчиво!
21 Горко на ония, които са мъдри в своите очи,
И които са разумни пред себе си! 22 Горко на
ония, които са юнаци да пият вино, И силни да
подправят спиртно питие, - 23 Които за дарове
оправдават беззаконника - И отнемат от пра-
ведника правото му! 24 Затова, както огнен пла-
мък пояжда плявата, И както сламата се губи
в пламъка, Така и техният корен ще стане като
гнилота, И цветът им ще възлезе като прах. За-
щото отхвърлиха поуката на Господа на Сили-
те, И презряха думата на Светия Израилев. 25 За
туй, гневът на Господа пламна против людете
Му, И Той простря ръката Си против тях та ги
порази; Та потреперяха хълмовете, И техните
трупове станаха като смет всред улиците. При
все това, гневът Му не се отвърна, Но ръката
Му е още простряна. 26 И Той ще издигне зна-
ме за народите от далеч, И ще засвири за всеки
от тях от края на земята; И, ето, те скоро ще
дойдат набързо. 27 Никой измежду тях не ще се
умори нито ще се спъне. Никой не ще задреме
нито ще заспи; Нито ще се разпаше поясът от
кръста им, Нито ще се скъса ремъкът на обу-
щата им. 28 Стрелите им са остри, и всичките им
лъкове запънати; Копитата на конете им ще се
считат за кремък, И колелата им за вихрушка.
29 Ревът им ще бъде като на лъв; Те ще реват ка-
то млади лъвове; Да! ще реват, и ще сграбчат
лова, и ще го завлекат, И не ще има кой да го
отърве. 30 И в същия ден ще реват против тях
като морското бучение; И ако погледне някой
на земята, ето тъмнина *и* неволя, И виделината
помрачена през облаците й.

6 1 В годината, когато умря цар Озия видях
Господа седнал на висок и издигнат престол, и
полите Му изпълниха храма. 2 Над Него стоя-
ха серафимите, от които всеки имаше по шест
крила; с две покриваше лицето си, с две покри-

5.10 Виж. таблиците на края на Библията. Виж. и Езек. 45:11. **18** Еврейски: На суета.

ваше нозете си, и с две летеше. 3 И викаха един
към друг, казвайки: - Свет, свет, свет Господ на
Силите! Славата Му пълни цялата земя. 4 И ос-
новите на праговете се поклатиха от гласа на
оня, който викаше, и домът се напълни с дим.
5 Тогава рекох: Горко ми, защото загинах; по-
неже съм човек с нечисти устни, и живея сре-
ду люде с нечисти устни, понеже очите ми ви-
дяха Царя, Господа на Силите. 6 Тогава долетя
при мене един от серафимите, като държеше в
ръката си разпален въглен, що бе взел с щипци
7 от олтара. 7 И като го допря до устата ми, рече:
Ето, това се допря до устните ти; и беззаконие-
8 то ти се отне, и грехът ти се умилостиви. 8 По-
сле чух гласа на Господа, който казваше: Кого
да пратя? и кой ще отиде за Нас? Тогава рекох:
9 Ето ме, изпрати мене. 9 И рече: - Иди кажи на
тия люде: С уши непрестанно ще чуете, но няма
да схванете, И с очи непрестанно ще видите, но
10 няма да разберете. 10 Направи да затлъстее сър-
цето на тия люде, И направи да натегнат уши-
те им, и затвори очите им, Да не би да гледат
с очите си, и да слушат с ушите си, И да раз-
берат със сърцето си, и да се обърнат та се из-
11 целят. 11 Тогава рекох: Господи, до кога? И Той
отговори: Докато запустеят градовете та да ня-
ма жител, И къщите та да няма човек, И стра-
12 ната да запустее съвсем, - 12 Докато отдалечи Гос-
под човеците, И напуснатите места всред земя-
13 та бъдат много. 13 Но още ще остане в нея една
десета част, И тя ще бъде погризена; Но както
на теревинта и дъба Пънът им остава, когато се
отсекат, Така светият род ще бъде пъна й.

7 1 И в дните на Юдовия цар Ахаз, син на
Иотама, Озиевия син, сирийският цар Расин и
Израилевият цар Факей Ромелиевият син, въз-
лязоха против Ерусалим за да воюват против
2 него; но не можаха да го завладеят. 2 И извести-
ха на Давидовия дом, казвайки: Сирия се съюзи
с Ефрема. И сърцето на *Ахаза* и сърцето на лю-
дете му се разклатиха, както горските дървета
3 се разклащат от вятъра. 3 Тогава рече Господ на
Исаия: Излез сега да посрещнеш Ахаза, ти и син
ти Сеар-Ясув˚, при края на водопровода на гор-
ния водоем, по друма към тепавичарската ни-
4 ва, 4 и кажи му: - Гледай да си спокоен; Да не се
уплашиш нито да се покажеш малодушен По-
ради тия две опашки на димящи главни, - По-
ради яростния гняв на Расина и Сирия, и на Ро-
5 мелиевия син. 5 Понеже Сирия, Ефрем и Ромели-
евият син Сториха лошо намерение против
6 тебе, казвайки: 6 Да възлезем против Юда и да
го утесним, И да си пробием пролом в него, И
да поставим Тавеиловия син за цар всред него.
7 *За туй*, така казва Господ Иеова: Това няма да 7
стане, нито ще бъде. 8 Защото главата на Сирия 8
е Дамаск, А глава на Дамаск, Расин; И вътре в
шестдесет и пет години Ефрем ще се съкруши
така щото да не е вече народ, - 9 Ефрем, чия- 9
то глава е Самария, А глава на Самария, Ро-
мелиевият син. Ако не вярвате *това*, вие няма да
се утвърдите. 10 И Господ говори още на Аха- 10
за, казвайки: 11 Поискай си знамение от Госпо- 11
да твоя Бог; Искай го или в дълбината или във
висината горе. 12 Но Ахаз рече: Не ща да ис- 12
кам, Нито ще изпитам Господа. 13 И *Исаия* ре- 13
че: Слушайте сега, доме Давидов; Малко нещо
ли ви е да досаждате на човеци, Та ще досажда-
те и на моя Бог? 14 Затова сам Господ ще ви даде 14
знамение: Ето, девица ще зачне и ще роди син,
И ще го нарече Еманоил˚. 15 Сгъстено мляко и 15
мед ще яде, Когато се научи да отхвърля лошо-
то и да избира доброто; 16 Защото, преди да се 16
научи детето Да отхвърли лошото и да избе-
ра доброто, Тая земя, от чиито двама царе се
отвращаваш ти, Ще бъде изоставена. 17 Господ 17
ще докара на тебе, На твоите люде и на бащи-
ния ти дом, Дни такива каквито не са дохожда-
ли От деня когато Ефрем се е отделил от Юда,
- *Ще докара* асирийският цар. 18 И в същия ден 18
Господ ще засвири за мухите, Които са в най-
далечните околности на египетските реки, И за
пчелите, които са в асирийската земя; 19 И те 19
ще дойдат и всичките ще накацат по запусте-
ли те долини, И в дупките на канарите, и на вся-
ка драка, и на всяко пасбище. 20 В тоя ден Гос- 20
под ще обръсне с бръснач Нает оттатък реката,
асирийския цар, Главата и космите на краката,
- даже и брадата ще смъкне. 21 И в същия ден 21
човек, Който храни крава и две овце; 22 Ще яде 22
сгъстено мляко от изобилието на млякото, ко-
ето ще дават; Защото сгъстеното мляко и мед ще
яде всеки, който е останал всред страната. 23 И в 23
оня ден всяко място, Гдето е имало хиляда ло-
зи по хиляда сребърника, Ще бъде за глогове и
тръни. 24 Със стрели и с лъкове ще дойдат *чо-* 24
веци там, Защото цялата страна ще стане *само*
глогове и тръни; 25 Поради страх от глогове и 25
тръни Ти не ще дойдеш на никой хълм, копан
сега с търнокоп, Но ще бъде място, на което ще
изпращат говеда, И което ще тъпчат овце.

1 И Господ ми рече: Вземи си една голяма **8**
писателска дъска та напиши на нея с обикно-
вени букви - За Махер-шалал-хаш-база˚; 2 и аз 2
си избрах за верни свидетели свещеника Урия и
Захария Еверехиевия син. 3 Прочее, отидох при 3

7.3 Т.е., остатъкът ще се върне. **14** Т.е., Бог с нас. **8.1** Т.е., Тичай на корист, бързай на грабеж.

пророчицата; и тя зачна и роди син. И Господ
4 ми рече: Наречи го Махер-шалал-хаш-баз; [4] За-
щото преди да се научи детето да вика - Татко
мой! и - Майко моя! богатството на Дамаск и
користите на Самария ще се занесат пред аси-
5 рийския цар. [5] И Господ ми говори пак, казвай-
6 ки: [6] Понеже тия люде се отказаха от тихо те-
чащите силоамски води, И се радват за Раси-
7 на и за Ромелиевия син, [7] Затова, ето, Господ
възвежда върху тях Силните и големи води на
Ефрат˚, Асирийския цар и всичката му слава;
И като прелее всичките си канали И наводни
8 всичките си брегове, [8] Ще нахлуе и през Юда,
ще наводни и ще прелее, ще стигне до гуша, И
прострените му крила ще напълнят Ширината
9 на земята ти, Емануиле. [9] Строшете се, народи,
бъдете разломени, И (чуйте всички, които сте в
далечни страни!) Опашете се; но ще бъдете раз-
ломени. Опашете се; но ще бъдете разломени.
10 [10] Съветвайте помежду си, но съветването ще се
осуети; Говорете дума, но тя няма да стои; За-
11 щото Бог е с нас. [11] Защото така ми говори Гос-
под със силна ръка, И научи ме да не ходя в пъ-
12 тя на тия люде, като каза: [12] Да не наречете съюз
всичко, което тия люде наричат съюз, И да не
се боите от това, от което те се боят, Нито да се
13 плашите. [13] Господа на Силите - Него осветете,
От Него да се страхувате, и пред Него да трепе-
14 рите. [14] И Той ще бъде за светилище, - Но *и* за
камък, о който да се спъват, и за канара, поради
която да се оскърбяват Двата Израилеви дома,
- За мрежа и за примка на ерусалимските жите-
15 ли. [15] И о Него мнозина ще се спънат, ще паднат
и ще се съкрушат, И *в нея* ще се впримчат
16 и ще се уловят. [16] Завържи увещанието, Запе-
17 чатай поуката между учениците Ми. [17] И аз ще
чакам Господа, който крие лицето Си от Яко-
18 вовия дом, И на Него ще се надея. [18] Ето, аз и
децата, които ми е дал Господ, Сме за знамение
и за предвещания в Израиля От Господа на Си-
19 лите, Който обитава на хълма Сион. [19] И когато
ви рекат: Допитвайте се до запитвачите на зли
духове, И до врачовете, които шепнат и мърмо-
рят, *отговорете:* Не трябва ли един народ да се
допита до своя Бог? *Ще прибегне ли* при мърт-
20 вите заради живите? [20] *Нека прибягнат* при за-
кона и при свидетелството! Ако не говорят спо-
ред това слово, Наистина няма зазоряване за
21 тях. [21] И ще минат през тая *земя* зле притискани
и изгладнели; И когато огладнеят ще негодуват, Ще злословят царя си и Бога си. И ще
22 погледнат нагоре. [22] После ще се взрат в земя-
та, И ето скръб и тъмнина, мрак на измъчване,
И широко разпространена черна нощ.

9 [1] Но на измъчената *земя* не *ще има* мрак Както в предишните времена, Когато Той унижи земята Завулон и земята Нефталим; Но в послешните времена ще я направи славна- *Нея, която* по пътя към езерото˚, оттатък Иордан, Галилея на народите. [2] Людете, които ходеха в 2
тъмнина, видяха голяма светлина; На ония, ко-
ито седяха в земя на мрачна˚ сянка Изгря им
светлина. [3] Умножил си народа, Увеличил си 3
радостта му; Радват се пред Тебе както се рад-
ват във *време на* жетва, Както се радват, когато
делят користи. [4] Защото Ти си строшил, както 4
в деня на Мадиама, Тежкия им хомот, тоягата
за плещите им, *И* бичът на угнетителя им. [5] За- 5
щото всяка чизма на обутия ратник в шума, И
облеклата валяни в кръв, Ще бъдат за изгаряне
и гориво за огън. [6] Защото ни се роди Дете, Син 6
ни се даде; И управлението ще бъде на рамо-
то Му; И името Му ще бъде: Чудесен, Съвет-
ник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на
мира. [7] Управлението Му и мирът непрестан- 7
но ще се увеличават На Давидовия престол и
на неговото царство, За да го утвърди и поддър-
жа, Чрез правосъдие и чрез правда, от сега и
до века. Ревността на Господа на Силите ще из-
върши това. [8] Господ изпрати слово на Якова; 8
И то свърхлетя *и* върху Израиля. [9] И всички- 9
те люде ще *го* познаят, Дори Ефрем и жителите
на Самария, Които гордо и с надменно сърце
казват: [10] Кирпичите паднаха, но ние ще съзи- 10
даме с дялани камъни; Черниците се изсяко-
ха, но ще *ги* заменим с кедри. [11] Затова Господ 11
ще подигне отгоре му ония, които се противи-
ха против Расина, И ще възбуди неприятелите
му, - [12] Сирийците отпред, и филистимците от- 12
дире, - И те ще изядат Израиля с отворени уста.
При все това, гневът Му не се отвърна, Но ръ-
ката Му е още простряна. [13] Но пак людете не 13
се връщат към Този, Който ги поразява, Нито
търсят Господа на Силите. [14] Затова Господ ще 14
отсече от Израиля в един ден И глава и опашка,
палмов клон и тръстика. [15] (Старецът и почте- 15
ният *мъж*, той е глава; А пророкът, който по-
учава лъжи, той е опашка). [16] Защото водите- 16
ле на тия люде ги заблуждават, И водените от
тях загиват. [17] Затова Господ не ще се зарадва 17
за юношите им, Нито ще се смили за сирачета-
та и вдовиците им; Понеже те всички са нече-
стиви и злодейци, И всички уста говорят безу-
мие. При все това, гневът Му не се отвърна, Но
ръката Му е още простряна. [18] Защото беззако- 18

7 Еврейски: Реката. **9.1** Т.е., Галилейското. *Еврейски*: Морето. **2** Еврейски: Смъртта.

нието изгаря като огън, Който пояжда глоговете и тръните; Да! Той пламти в горските гъсталаци, И те се издигат като тежки облаци дим.
19 [19] От гнева на Господа на Силите земята изгоря. И людете ще бъдат като гориво за огън; Никой
20 не жали брата си. [20] Човек ще граби отдясно, но ще *остане* гладен; И ще яде наляво, но не ще се насити! Всеки от тях ще яде месата на своята
21 мишца, - [21] Манасия Ефрема, и Ефрем Манасия, И те заедно ще бъдат против Юда. При все това, гневът Му не се отвърна, Но ръката Му е още простряна.

10 [1] Горко на тия, които постановяват неправедни постановления, И на писачите, които пи-
2 шат извратеност, [2] За да лишат сиромасите от правосъдието, И да отнемат правото на сиромасите от людете Ми, Така щото вдовиците да им станат користи, И те да съблекат сирачетата!
3 [3] И какво ще направите в деня, когато ще бъдете наказани°, И в опустошението, което ще дойде от далеч? Към кого ще прибягват за помощ? И
4 где ще оставите славата си? [4] *Нищо не им остава*, освен да се наведат между пленниците, И да паднат под убитите. При все това, гневът Му не се отвърна, Но ръката Му е още простряна.
5 [5] Горко на асириеца, жезъла на гнева Ми, Тоя-
6 гата, в чиято ръка е Моето негодувание! [6] Ще го изпратя против един нечестив народ, И ще му дам заръчка против людете, на които се гневя, За да вземе користи и да улови плячка, И да
7 ги стъпче като калта по пътищата. [7] Обаче не му е намерението *да направи* така, Нито мисли така сърцето му; Но в сърцето му е Да съсипе
8 и да изтреби не малко народи. [8] Защото казва:
9 Всичките Ми князе не са ли царе? [9] Халне не е ли както Кархамис? Емат не е ли както Арфад?
10 Самария не е ли както Дамаск? [10] Както ръката ми е стигнала царствата на идолите, Чиито изваяни идоли бяха по-много от ерусалимските
11 и самарийските, [11] Не ще ли направя на Ерусалим и на неговите кумири, Както направих на
12 Самария и на нейните идоли? [12] Затова, когато свърши Господ цялото Си дело Над хълма Сион и над Ерусалим, Ще накажа, *дума Той*, плода на надменното сърце на асирийския цар, И
13 славенето на надигнатите му погледи. [13] Защото той казва: Със силата на своята ръка извърших това, И с мъдростта си, понеже съм разумен; И преместих границите на народите, Разграбих съкровищата им, И като силен свалих
14 седящите *на високо;* [14] И ръката ми намери, като гнездо, богатството на племената; И както събира някой оставени яйца, така аз събрах целия свят. И никой не поклати крило, не отвори
уста, нито цвърти. [15] Дали ще се похвали секи- 15
рата против този, който сече с нея? Ще се големее ли трионът против този, който го движи? - Като че ли жезълът би поклатил тия, които го дигат. *Или* тоягата би подигнала *този, който* не е дърво! [16] Затова Господ, Господ на Си- 16
лите, Ще прати на тлъстите му мършавост, И под славата му ще се запали пожар, Като пожар от огън. [17] Светлината на Израиля ще бъде за 17
огън, И Светият Негов за пламък; И ще изгори и пояде тръните му И глоговете му в един ден; [18] Ще погуби и славата на леса му и на пло- 18
довитото му поле, И душа и тяло; И ще бъде както, когато изнемощее болен [19] А останалите 19
дървета от леса му ще са малко, *До толкоз* щото да може дете да ги запише. [20] И в оня ден ос- 20
таналите от Израиля и избавените от Якововия дом Няма вече да се облягат на този, който ги порази, Но ще се облягат с истина на Господа, Светия Израилев. [21] Останалото, останалото от 21
Якова, Ще се обърне към могъщия Бог, [22] За- 22
щото, ако и да са людете ти Израилю, като морския пясък, *Само* остатък от тях ще се върне; Взето е решение за погубление, препълнено с *Божията* правда. [23] Защото Господ Бог на Си- 23
лите ще извърши, Според решението, погубление всред цялата страна. [24] Затова така казва 24
Господ Бог на Силите: Люде Мои, които живеете в Сион, Да се не боите от асириеца, Ако и да ви удари с жезъл, И дигне тоягата си против вас Според както *я издигна* Египет; [25] За- 25
щото още твърде малко, и негодуването Ми ще престане, И гневът *ще се обърне* за тяхна погибел; [26] И Господ на Силите ще подбуди против 26
него бич, Както в порязването на Мадиама при канарата Орив; И жезълът му *ще се издигне* над морето, И ще го възвиси според както го възвиси над Египет. [27] И в оня ден товарът му ще 27
се мести от плещите ти. И хомотът му от врата ти, И хомотът ще се строши поради помазанието *ти.* [28] Той дойде в Гаят, мина през Миг- 28
рон, В Михмас разтваря вещите си, [29] Минаха 29
през прохода, нощуваха в Гава; Рама трепери, Гавая Саулова се разбягва. [30] Извикай с висок 30
глас, Галимова дъщерьо! Слушай, Лаисе! *и* ти, бедни Анатоте! [31] Мадмина е бежанец; Жите- 31
лите на Гевим се събират на бяг. [32] И като пред- 32
стои само днес в Ноб. Ще помаха с ръката си към хълма на сионовата дъщеря, Към хълма на Ерусалим. [33] Ето, Господ Иеова на Силите Ще 33
изкастри хубавите клончета със страшна *сила*; Високо израсналите ще се отсекат, И издигнатите ще се снишат. [34] Ще изсече с желязо гор- 34

10.3 Еврейски: Денят на посещението.

ските гъсталаци; И Ливан ще падне чрез Могъщия.

11 [1] И ще израсне пръчка из Иесевия пън, И
2 отрасъл из корените му ще носи плод; [2] И духът Господен ще почива на него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и на сила, Дух на знание и
3 на страх от Господа; [3] И той ще се наслаждава в страха от Господа; Тъй щото няма да съди според каквото гледа с очите си, Нито ще решава
4 според каквото слуша с ушите си; [4] Но с правда ще съди сиромасите, И с правота ще решава за смирените на страната; Ще порази страната с жезъла на устата си, И с дишането на устните си
5 ще умъртви нечестивия. [5] Правдата ще бъде пояс на кръста му, И верността пояс на хълбоците
6 му. [6] Вълкът ще живее с агнето, Рисът ще си почива с ярето, Телето, лъвчето и угоените *ще бъ-*
7 *дат* заедно; И малко дете ще ги води. [7] Кравата и мечката ще пасат *заедно*; Малките им ще си почиват задружно; И лъвът ще яде слама както
8 вола. [8] Сучещо дете ще играе над дупката на аспида; И отбито дете ще туря ръката си в гнездото на ехидна. [9] Те не ще повреждат, нито погубват в цялата Ми света планина; Защото земята ще се изпълни със знание за Господа Както
10 водите покриват *дъното на* морето. [10] И в оня ден, към Иесевия корен, - Който ще стои като знаме на племената, - Към него ще прибягват племената; И неговото местоуспокоение ще бъ-
11 де славно. [11] И в оня ден Господ пак втори път Ще възвърне˚ с ръката Си останалите от людете Си, Които ще останат от Асирия, от Египет, От Патрос, от Етиопия, от Елам, От Сенаар,
12 от Емат и от морските острови. [12] И ще издигне знаме за народите, И ще събере изгонените на Израиля, И ще събере в едно разпръснатите на
13 Юда, От четирите ъгъла на земята. [13] И Ефремовата завист ще се махне, И притеснителите в Юда ще се отсекат! Ефрем няма да завижда на
14 Юда, И Юда няма да притеснява Ефрема; [14] Но ще налетят на рамената на филистимците към запад; Заедно ще оберат и жителите на изток; Ще простират ръката си върху Едома и Моава;
15 И амонците ще им се покорят, [15] И Господ ще наложи запрещението Си върху залива на Египетското море; И чрез изсушителния Си вятър ще помаха с ръката Си върху Ефрата˚, И ще го раздели на седем потока, Та ще направи да го
16 минават с обуща. [16] И ще има друм из Асирия за останалите от людете Му, Които ще оцелеят, Както имаше за Израиля В деня, когато възлезе от Египетската земя.

12 [1] В оня ден ти ще речеш: Господи, ще Те славословя, Защото, ако и да си се разгневил на мене, Гневът Ти се отвърна, и Ти си ме утешил.
[2] Ето, Бог ми е спасение; Ще уповавам, и не ще 2
се боя; Защото Господ Иеова е моя сила и пе-
сен, И Той стана мое спасение. [3] Затова с ве- 3
селие ще начерпете вода От изворите на спа-
сението. [4] И в оня ден ще речете: Славосло- 4
вете Господа, Възгласете името Му, изявете меж-
ду племената делата Му, Напомнете, че е въз-
вишено Неговото име. [5] Пейте Господу, защото 5
извърши велики дела; Нека бъде познато това
по цялата земя. [6] Извикай и възклицавай, сион- 6
ска жителко, Защото Светият Израилев е велик
всред тебе.

13 [1] *Пророчество* за Вавилон наложено във ви-
дение на Исаия Амосовия син: - [2] Дигнете зна- 2
ме на гола планина, Извикайте с висок глас към
тях, помахайте с ръка, За да влязат във врати-
те на благородните. [3] Аз заповядах на посве- 3
тените Си, Повиках още и силните Си, за *да из-*
вършат волята на гнева Ми, - Да! ония, кои-
то се радват на Моето величие. [4] Гласът върху 4
планините на множество приличаше на голям
народ! Шумен глас от царството на събрани-
те народи! Господ на силите преглежда войн-
ството Си за бой. [5] Те идат от далечна страна, 5
От небесните краища, Дори Господ и оръжия-
та на негодуването Му, За да погуби цялата
земя. [6] Лелекайте, защото денят Господен наб- 6
лижи, Ще дойде като погибел от Всемогъщия.
[7] Затова всичките ръце ще ослабват, И сърце- 7
то на всеки човек ще се стопи. [8] Те ще се сму- 8
тят; болки и скърби ще ги обземат; Ще бъдат в
болки както жена, която ражда; Удивлявани ще
гледат един на друг, - Лицата им лица на пла-
мък. [9] Ето денят Господен иде, Лют, с негоду- 9
ване и пламенен гняв, За да запусти земята И
да изтреби от нея грешните й, [10] Защото небес- 10
ните звезди и съзвездия Не ще дадат светенето
си; Слънцето ще потъмнее при изгряването си,
И луната не ще сияе със светлината си. [11] Ще 11
накажа света за злината *им*, И нечестивите за
беззаконието им; Ще направя да престане голе-
меенето на гордите, И ще смиря високоумието
на страшните. [12] Ще направя човек да е по-скъп 12
от чистото злато, Да! хората *да са по-скъпи* от
офирското злато. [13] Затова ще разклатя небето, 13
И земята от търсене ще се премести, При гне-
ва на Господа на Силите, В деня на пламенната
Му ярост. [14] Те ще бъдат като гонена сърна, И 14
като овце, които никой не събира; Ще се вър-
щат всеки при людете си. И ще бягат всеки на
земята си. [15] Всеки, който се намери, ще бъде 15
пронизан; И всичките заловени ще паднат под
нож. [16] Младенците им, тоже, ще бъдат смаза- 16

11.11 Или: Изкупи. **15** Еврейски: Реката.

ни пред очите им; Къщите им ще бъдат ограбени и жените им изнасилвани. 17 Ето, ще подбудя против тях мидяните, Които не ще считат
17 среброто за нищо, А колкото за златото - няма да се наслаждават в него. 18 Но *с* лъковете *си*
18 ще смажат юношите; И не ще се смилят за плода на утробата, Окото им няма да пощади децата. 19 И *с* Вавилон, славата на царствата, Красивият *град*, с който се гордеят халдеите, Ще бъде както, когато разори Бог Содома и Гомора:
19 20 Никога няма да се насели, Нито ще бъде обитаван из род в род; Нито арабите ще разпъват
20 шатрите си там, Нито овчари ще правят стадата
21 си да почиват там. 21 Но диви котки ще почиват там; Къщите им ще бъдат пълни с виещи животни; Камилоптици ще живеят там, И пръчове
22 ще скачат там; 22 Хиени ще вият в замъците им, И чакали в увеселителните *им* палати; И времето *да му стане това* скоро ще дойде, Дните му не ще се продължат.

14 1 Защото Господ ще се смили за Якова, И пак ще избере Израиля. И ще ги настани в земята им; И чужденците ще се присъединят към тях,
2 И ще се прилепят към Якововия дом. 2 Племената ще ги вземат и ще ги заведат на мястото им; И Израилевият дом ще ги наследи в земята Господна За слуги и слугини; Те ще пленят пленителите си, И ще владеят над притеснителите си. 3 И в деня, когато Господ те успокои от
3 скръбта ти, От неволята ти и от жестоката ра-
4 бота, В която ти бе поробен, 4 Ще употребиш това иносказание против вавилонския цар, като речеш: Как престана насилникът! престана
5 скубачът *на злато!* 5 Господ строши тоягата на
6 нечестивите, Скиптъра на владетелите, 6 Който яростно поразяваше племената С непрестанно биене, Който властвуваше с гняв над народите, С преследване, което никой не въздържаше.
7 7 Цялата земя се успокои и утихна; Възклица-
8 ват с песни; 8 Дори елхите *и* ливанските кедри се радват за тебе, *казвайки:* Откакто лежиш ти
9 дървар не е излизал против нас. 9 Преизподнята от долу се раздвижи поради тебе, За да те посрещне, когато дойдеш; Поради тебе събуди мъртвите°, всичките земни първенци, Дигна от престолите им всичките царе на народите.
10 10 Те всички проговаряйки ще ти рекат: И ти ли ослабна като нас? Стана ли равен нам?
11 11 Великолепието ти и шумът на твоите псалтири се снишиха до преизподнята; Червеят се
12 протяга под теб, и червеи те покриват. 12 Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който поваляше
13 народите; 13 А ти думаше в сърцето си: Ще въз-
ляза на небесата, Ще възвиша престола си над Божиите звезди, И ще седна на планината на събраните *богове* към най-крайните страни на
14 север, 14 Ще възляза над висотата на облаците, Ще бъда подобен на Всевишния. 15 Обаче ти ще
15 се снишиш до преизподнята, До най-долните
16 дълбочини на рова. 16 Ония, които те видят ще се взрат в тебе, Ще те разгледат, *и ще рекат*: Тоя ли е човекът, който правеше да трепери земята, Който разклащаше царствата, 17 Който запу-
17 стяваше света, И съсипваше градовете му, Който не пускаше в домовете им затворниците си?
18 Всичките царе на народите - те всички- Спят
18 в слава, всеки в дома си; 19 А ти си отхвърлен
19 от гроба си като презряно° клонче, *Като* дреха на убити, на прободени с нож, на слизащи между камъните на рова, - Като потъпкан под нозе труп. 20 Ти не ще се съединиш с тях в по-
20 гребение, Защото си погубил земята си, избил си своите люде; Родът на злодейците никога не ще се споменува. 21 Пригответе клане за чадата
21 му, Поради беззаконието на бащите им, За да не станат и завладеят земята, И напълнят лицето на света с градове. 22 Защото ще стана про-
22 тив тях, казва Господ на Силите, И ще излича из Вавилон име и всичко останало, - И син и внук, казва Господ. 23 И ще го обърна в при-
23 тежание на ежове, и във водни локви; И ще го помета с метлата на погибелта, казва Господ на Силите. 24 Господ на Силите се закле, казвайки:
24 Непременно, както намислих, така ще стане, И както реших, така ще стои, - 25 Че ще съкруша
25 асириеца в земята Си, И ще го стъпча на планините Си; Тогава хомотът му ще се дигне от тях, И товарът му ще се снеме от плещите им.
26 Това е решението взето за цялата земя, И тая
26 е ръката, която се простира над всичките народи. 27 Защото Господ на Силите взе решение,
27 и кой ще *го* осуети? И ръката Му е простряна, и кой ще я върне назад? 28 В годината, в ко-
28 ято умря цар Ахаз, се наложи следното *пророчество:* 29 Не се радвай, цяла Филистимска земьо,
29 Загдето се строши тоягата, която те порази; Понеже из корена на змията ще излезе ехидна, И плодът му ще бъде горителна хвърката змия.
30 Първородните на сиромаха ще се нахранят,
30 И бедните ще си почиват в безопасност; Аз ще умъртвя корена ти с глад И останалите от тебе ще бъдат убити. 31 Ридай, порто; извикай, гра-
31 де; Стопила си се, цяла Филистимска земьо; Защото иде дим от север, И в редовете му не ще има ни един, който да пропадне, 32 Тогава, ка-
32 къв отговор ще се даде на посланиците на народа? - *Това*, че Господ е утвърдил основите на

14.9 Еврейски: Сенките. **19** Еврейски: Отвратително.

Сион, И там ще прибягват наскърбените между
людете Му.

15 [1] Наложеното за Моава *пророчество*: Понеже Ар моавски се разори през нощ *и* загина, -
Понеже Кир моавски се разори през нощ *и* за-
2 гина, - [2] Затова той възлезе на високите места
във Ваит и в Девон за да плаче; Моав ридае за
Нево и за Медева; Всяка негова глава е плеши-
3 ва, Всяка брада е обръсната. [3] В улиците си те се
опасват с вретища; По къщните си покриви и по
площадите си Всичките заридават, потънали в
4 плач. [4] И Есевон лелека, и Елеала; Гласът им
се чува дори до Яса; Затова въоръжените моав-
ски мъже ридаят; Душата на всеки *от тях* тре-
5 пери вътре в него. [5] Сърцето ми ридае за Мо-
ава; Благородните му бягат до Сигор, до Еглат-
шелишия; Защото с плач възлизат през угорни-
цата на Луит, Защото в пътя при Оронаим висо-
6 ко плачат за изтреблението си. [6] Защото водите
на Нимрим пресъхнаха; Защото тревата изсъх-
7 на, моравата изчезна, Няма нищо зелено. [7] За-
това изобилието, което събраха, И онова, кое-
то скътаха, Ще занесат в долината на върбите.
8 [8] Защото воплите стигнаха до *всичките* предели
на Моава, Риданието му в Еглаим, И ридание-
9 то му във Вир-елим. [9] Защото водите на Димон
се пълнят с кръв, Понеже ще докарам още *зли-
ни* върху Димон, - Лъвове върху оцелелите от
Моава И върху останалите от оная земя.

16 [1] Пращайте агнета за княза на земята От Се-
ла˚ в пустинята До хълма на сионовата дъщеря.
2 [2] Защото, подобно на скитаща се птица Изпъ-
дена из гнездото си, Такива ще бъдат моавски-
3 те дъщери при бродовете на Арнон. [3] Съветвай
се, извърши правосъдие; Всред пладне направи
сянката си като нощ; Скрий изпъдените, не из-
4 давай скитащия се. [4] Изпъдените ми нека при-
шелствуват при тебе, Моаве; Бъди им покров
от разорителя; Защото грабителят изчезна, ра-
зорителят престана. Потъпкващите се изтреби-
5 ха от земята [5] И с милост ще се утвърди пре-
стол; И на него ще седи, с истина, в Давидовия
шатър, Оня, който съди и търси правосъдие и
6 бърза да върши правда. [6] Чухме за гордостта
на Моава, (той е много горд), За високоумие-
то му, гордостта му и яростта му; *Но* лъжливите
7 му хваления са суетни. [7] Затова Моав ще възри-
дае за Моава, - Всички ще възридаят; Ще охка-
те за сухо-гроздовите низаници на Кир-аресет,
8 Горчиво поразени. [8] Защото нивите на Есевон *и*
лозето на Севма са посърнали; Господарите на
народите счупиха отбраните му садения, Кои-
то стигаха до Язир *и* се извиваха по пустиня-
та; Клоновете му бяха разпростерени, минаваха
през морето. [9] Затова, заедно с плача на Язир *и* 9
аз ще оплача лозето на Севма; Ще те измокря
със сълзите си, Есевоне и Елеало, Защото пре-
стана възклицанието за летните ти плодове и
за жетвата ти. [10] Отне се веселието и радостта от 10
плодоносното поле, И в лозята *ти* не ще има *ве-
че* пеене, нито радостни гласове; Не ще има кой
да тъпче в линовете *и да изстиска* виното; Аз
направих да престане възклицанието за грозд-
добера. [11] Затова червата ми звучат като арфа за 11
Моава, И вътрешностите ми за Кир-арес. [12] И 12
когато Моав, уморен от високите си места, Се
яви и влезе в капището си да се помоли, Той
няма да сполучи. [13] Това е словото, което Гос- 13
под, в миналото време изговори за Моава, [14] А 14
сега Господ говори, казвайки: - Вътре в три го-
дини, каквито са годините на наемник, Слава-
та на Моава ще изпадне в презрение С цялото
му голямо множество; И останалите ще бъдат
много малко и незначителни.

17 [1] Наложеното за Дамаск *пророчество*: - Ето,
Дамаск не е вече град, А ще бъде грамада разва-
лини. [2] Градовете на Ароир са напуснати; Те ще 2
служат за стада, Които ще лежат, и не ще има
кой да ги плаши. [3] Крепостта ще се махне от Еф- 3
рема, и царството от Дамаск, И останалото от
Сирия ще бъде като славата на израилтяните,
Казва Господ на Силите. [4] И в оня ден славата 4
на Якова ще се смали, И тлъстината на месата
му ще измършавее; [5] И ще бъде както, когато 5
жетварят хване стръкове жито И пожъне кла-
совете с мишцата си; Да! ще бъде както, когато
събира някой класове в рафаимската долина.
[6] Но ще остане в него пабирък, Както при отръс- 6
сването на маслината, - Две-три зърна на вър-
ха на по-високите клонове, Четири-пет на по-
крайните клончета на някое плодородно дър-
во, Казва Господ Израилевият Бог. [7] В оня ден 7
човек ще погледне към Създателя си, И очите
му ще се взрат в Светия Израилев; [8] Той не ще 8
погледне към жертвениците, делото на ръцете
си, Нито ще се взре в онова, което изработиха
пръстите му, Нито в ашерите, нито в кумири-
те на слънцето. [9] В оня ден укрепените му гра- 9
дове Ще бъдат като оставените места в гората
и на планинския връх, Които бидоха оставени
по причина на израилтяните; И ще стане *там*
запустение. [10] Понеже си забравил Бога на спа- 10
сението си, И не си спомнил силната си Канара,
Затова насаждаш приятни садове, И насадено-
то е от чужди фиданки; [11] В деня, когато ги на- 11
садиш заграждаш ги с плет, И сутрин правиш
семето ти да цъфти; А жетвата ще чезне в де-
ня на скръб И на неизцелима печал. [12] Ах! шу- 12

16.1 Или: Петра, т.е. скала.

менето на многото племена, Които бучат като
бученето на моретата, - И смутът на народи-
те, Които напират като напора на големи води!
13 [13] Народите ще напират като напора на големи-
те води; Но Бог ще ги смъмри и те ще бягат да-
леч, И ще бъдат гонени като плява по плани-
ните пред вятъра, И като въртящ се прах пред
14 вихрушката. [14] Привечер, ето смущение, *И* пре-
ди да съмне ги няма! Това е делът на тия, които
ни обират, И съдбата на ония, които ни разгра-
бват.

18 [1] О земьо, бръмчаща с крила, Която си от-
2 татък етиопските реки. [2] Която изпращаш по-
сланици през море, И с рогозени кораби по во-
дите, *като казваш:* Идете, вие бързи пратени-
ци, към народ висок и гладък, Към люде стра-
шни от началото си и нататък, Народ, който от-
мерва и потъпква, Чиято земя обират реките!
3 [3] Всички вие жители на света, и вие обитате-
ли на земята, Гледайте, когато се издигне зна-
ме на планините, И слушайте, когато засви-
4 ри тръбата; [4] Защото така ми рече Господ: Ще
съм безмълвен, и в обиталището Си ще гледам,
Като светло греене по пладне, Като росен об-
5 лак в жетвена жега. [5] Защото преди беритба-
та, когато пъпката стане съвършена, И от цвета
незрялото грозде, узрее, Той ще изреже клон-
четата с косери, И като отсече клоновете ще ги
6 махне, [6] Те всички ще бъдат оставени за хищ-
ните планински птици И за земните зверове;
И *тия* хищни птици ще летуват върху тях, И
всичките земни зверове ще презимуват върху
7 тях. [7] В онова време, на мястото, гдето е името
на Господа на Силите, на сионския хълм, Ще се
донесе подарък на Господа на Силите *От* люде
високи и гладки, И от люде страшни от нача-
лото си и нататък, *От* народ, който отмерва и
потъпква, Чиято земя обират реките.

19 [1] Наложеното за Египет *пророчество:* - Ето,
Господ язди на лек облак И ще дойде в Еги-
пет; Египетските идоли ще потреперят от при-
съствието Му, И сърцето на Египет ще се разто-
2 пи вред *самия* него. [2] И Аз ще подигна егип-
тяни против египтяни; Всеки ще се бие против
брата си И всеки против ближния си, - Град
3 против град, царство против царство. [3] И духът
на Египет ще изчезне вътре в него; И ще осу-
етя намеренията му; И ще се допитат до идо-
лите и чародеите До запитвачите на зли духове
4 и врачовете [4] И ще затворя египтяните в ръка-
та на жесток господар И свиреп цар ще ги вла-
5 дее, Казва Господ Иеова на Силите. [5] И водо-
те ще изчезнат из морето˚, Нил˚ ще пресекне
и ще пресъхне; [6] Реките ще смърдят, И египет- 6
ските канали ще спаднат и ще изсъхнат, И рого-
зът и тръстиката ще повехнат, [7] Ливадите при 7
Нил, по бреговете на Нил, И всичко посято при
Нил, Ще изсъхне, ще се разпилее, и ще се из-
губи. [8] Рибарите тоже ще охкат, Всички, които 8
хвърлят въдица в Нил, ще ридаят. И ония, кои-
то мятат мрежи във водата, ще жалеят. [9] Също 9
и ония, които работят тънък лен, И които тъ-
кат висон, ще се посрамят. [10] И всичките негови 10
стълбове ще се строшат, И всички надничари
ще се оскърбят духом. [11] Първенците на Танис 11
са крайно безумни; Съветът на мъдрите Фарао-
нови съветници стана животински; Как, *прочее*,
казвате *всеки* на Фараона: Аз съм син на мъд-
ри, син на древни царе? [12] Тогава, где са твоите 12
мъдреци? Нека ти открият сега, и нека *дадат
да се* разбира Какво е решил Господ на Силите
за Египет! [13] Първенците на Танис избезумяха, 13
Първенците на Мемфис се заблудиха, И ония,
които са подпорка на племената му, измамиха
Египет. [14] Господ смеси вред него дух на из- 14
вращение; И те заблудиха Египет във всички-
те му дела, Както пиян полита в бълването си,
[15] И не ще има дело, което главата или опашка- 15
та, Палмовият клон, или тръстиката, да може
да извърши. [16] В оня ден Египет ще бъде като 16
жени, И ще трепери и ще се бои От замахва-
нето на ръката на Господа на Силите, С която Той замаха върху него. [17] И Юдовата земя 17
ще стане ужас за Египет; Всеки, който си при-
помнюва за нея, ще се ужасява Поради реше-
нието на Господа на Силите, Което взе против
него. [18] В оня ден ще има пет града в египетска- 18
та земя, Които ще говорят ханаански език И ще
се кълнат в Господа на Силите; Единият ще се
нарича град Херес˚ [19] В оня ден ще има олтар 19
на Господа Вред Египетската земя, И стълб на
Господа при границата й. [20] И той ще бъде за 20
знамение и свидетелство На Господа на сили-
те в Египетската земя; Защото ще извикат към
Господа Поради притеснителите, И Той ще им
изпрати спасител и поборник, Който ще ги из-
бави. [21] И Господ ще стане познат на Египет; И 21
египтяните ще познаят Господа в оня ден; Да!
ще се покланят *принасящи* жертва и принос, И
ще направят обрек Господу, който ще изпъл-
нят. [22] И Господ ще удари Египет, А като удари 22
ще изцели; Защото те ще се обърнат към Госпо-
да, И Той ще бъде молен от тях и ще ги изцели.
[23] В оня ден ще има друм От Египет за Асирия; И 23
асирийците ще дойдат в Египет, И египтяните в
Асирия, И египтяните с асирийците ще служат

19.5 Т.е., придошлият Нил. **5** Еврейски: Реката. **18** Или: На слънцето; *или*: На погубление.

24 Господу. 24 В оня ден Израил ще бъде С Египет
и с Асирия; Трето благословение всред земята;
25 25 Защото Господ на Силите ще ги благослови,
като ще рече: Благословен да бъде Египет, Мои
люде, И Асирия, делото на ръцете Ми, И Израил наследството Ми.

20 1 В годината, в която Тартан дойде в Азот,
когато го изпрати асирийският цар Саргон, та
2 воюва против Азот и го превзе, 2 в същото време Господ говори чрез Амосовия син Исаия, като каза: Иди, разпаши вретището от кръста си,
и изуй обущата си от нозете. И той направи та-
3 ка и ходеше гол и бос. 3 Тогава рече Господ: Както слугата Ми Исаия е ходил гол и бос три години за знамение и предвещание против Египет и против Етиопия, 4 така асирийският цар
4 ще отведе египтяните в плен и етиопяните в заточение, млади и стари, голи и боси, и с голи
5 задници за срам на Египет. 5 Тогава те ще се ужасяват и засрамят за Етиопия упованието си,
6 и за Египет хвалението си. 6 И в оня ден жители на тая крайбрежна страна ще кажат: Ето, такова е упованието ни, към което прибягнахме за помощ за да се избавим от асирийския цар! а ние как ще се избавим?

21 1 Наложеното за пустинята на морето° *пророчество:* Както южните вихрушки, които
стремително летят, *Така* иде *разрушение* от пу-
2 стинята, от страшната земя. 2 Тежко видение ми се откри: Коварният коварствува, и грабителят граби. Възлез, Еламе; обсади, Мидийо;
3 Спрях всичките й въздишания. 3 Затова хълбоците ми са пълни с болеж; Болки ме обзеха както болките на жена, когато ражда; Сгърбен съм та не мога да чуя, Смутен съм та не мога да
4 видя. 4 Сърцето ми се разколебава, трепет ме ужаси; Дрезгавината, която пожелах, се обър-
5 на на страшилище за мене. 5 Приготвят трапезата, поставят стражата, ядат, пият! Станете,
6 военачалници! излъсквайте щитове! 6 Защото Господ ми рече така: Иди постави страж, Та
7 нека възвестява каквото види. 7 И видя полк конници по двама, Полк осли, и полк камили;
8 Тогава вникна добре с голямо внимание. 8 После, извика *като* лъв: Господи, аз стоя непрекъснато в стражарницата през деня, И оставам в
9 стражата си целите нощи. - 9 Но, ето! иде тук полк мъже, конници по двама! И той проговаряйки рече: Падна, падна Вавилон, И всичките изваяни идоли на боговете му се строшиха
10 на земята! 10 Врахо мой, и ти произведение° на гумното ми, Явих ви онова, което чух от Госпо-
11 да на Силите, Израилевия Бог. 11 Наложеното за Едом° *пророчество*: Към мене вика един от Сиир: Стражо, колко *е часът* на нощта? Стражо, колко *е часът* на нощта? 12 Стражът рече: 12
Утрото иде, още и нощта; Ако искате да питате, питайте; дойдете пак, дойдете. 13 Наложеното 13
за Арабия *пророчество*: Привечер ще *слезете* в гората *да* пренощувате. О дедански керванни.
14 Жителите на теманската земя Донесоха во- 14
да за жадния, Посрещнаха бежанците с хляба си. 15 Защото побягнаха от сабите, От оголе- 15
ната сабя, от запънатия лък, И от лютостта на войната. 16 Защото Господ ми рече така: Вътре 16
в една година, каквито са годините на наемник, Ще изчезне всичката слава на Кидар; 17 И 17
останалото число на стрелците, Силните мъже на кидарците, ще бъде малко; Защото Господ Израилевият Бог е изговорил това.

22 1 Наложеното за долината на видението *пророчество:* Що ти е сега Ти си се качил цял на
къщните покриви, 2 О ти, пълен с викове, Шум- 2
ни граде, весели граде? Убитите ти не се убиха с нож, Нито умряха в бой. 3 Всичките ти първен- 3
ци побягнаха заедно, Вързани бидоха от стрелците; Всички твои, които се намериха, Надалеч побягнали, бидоха вързани заедно. 4 Зато- 4
ва рекох: Отвърнете се от мене; ще плача горко; Не се трудете да ме утешавате За опустошението на дъщерята на людете ми. 5 Защото в доли- 5
ната на видението Е ден на поражение и тъпчене И недоумение от Господа Бога на Силите, - *Ден* на събаряне стените, и на викане към планините. 6 И Елам взе тула, С полкове вой- 6
ници и конници, И Кир откри щита. 7 И когато 7
отбраните ти долини се напълниха с колесници, И конниците се опълчиха при портата, 8 И 8
той дигна покривалото на Юда, То в оня ден ти обърна погледа си към оръжията в къщата лес. 9 И като видяхте, че проломите на Дави- 9
довия град са много, Събрахте водите на долния водоем, 10 Та, като изброихте къщите на 10
Ерусалим И развалихте къщите, за да укрепите стената, 11 Направихте и между двете стени 11
нов водоем За водата на стария водоем; Но не погледнахте към Онзи, Който стори това, Нито дадохте внимание на Този Който го бе приготвил отдавна. 12 В оня ден Господ Иеова на Си- 12
лите *Ви* призова на плач и на жалеене, На обръсване главата и на опасване с вретище; 13 Но, 13
ето радост и веселие, Колене говеда и колене овце, Ядене месо и пиене вино! *И казват*: Да ядем и да пием, Защото утре ще умрем. 14 То- 14
гава от Господа на Силите откри се в ушите му *туй:* Наистина това беззаконие няма да се очи-

---

21.1 Т.е., голямата река, Ефрат. **10** Еврейски: Сине. **11** Еврейски: Дума, т.е. мълчание.

сти от вас докле умрете, Казва Господ Иеова на
15 Силите. 15 Така казва Господ Иеова на Силите:
Иди, влез при тоя настойник, При домоупра-
16 вителя Шевна *и речи:* 16 Що правиш тук? и кого
имаш тук *свой*? Та изсичаш тук гроб за себе си,
- Правиш си гроб на високо, Изсичаш си в ка-
17 мъка обиталище! 17 Ето, Господ като силен мъж
18 ще те захвърли, Да, като те улови здраво, 18 Ще
те навие и ще те метне като топка В широка зе-
мя; Там ще умреш, и там *наместо* славните ти
колесници, *Ще има* срама на дома на господаря
19 ти. 19 Ще те оттласна от чина ти, И от положе-
20 нието ти ще те свалят. 20 В оня ден ще извикаш
21 слугата си Елиакима Хелкиевия син, 21 И като
го облека с твоето облекло И го стегна с твоя
пояс Ще предам властта ти в неговата ръка, И
той ще бъде един баща на ерусалимските жи-
22 тели И на Юдовия дом. 22 И ще положа на ра-
мото му ключа на Давидовия дом; Той ще от-
варя, и никой няма да затваря, И ще затваря и
23 никой няма да отваря; 23 И ще го закрепя като
гвоздей на твърдо място; И той ще бъде славен
24 престол на бащиния си дом; 24 И на него ще ока-
чат всичката слава на бащиния му дом, - Чада-
та и внуците, Всичките малки съдове, От съдо-
ве като чаши До всичките съдове като мехове.
25 25 В оня ден, казва Господ на Силите, Закре-
пеният на твърдо място гвоздей ще ослабва, И ще
се счупи, и ще падне, И товарът, който *висеше*
на него, ще се срине; Защото Господ е изгово-
рил това.

23 1 Наложено за Тир *пророчество:* Лелекайте,
тарсийски кораби, Защото той се разруши, Та
няма *за вас* къща или вход. (От Китимската зе-
2 мя им се извести това). 2 Млъкнете, вие жите-
ли на крайморието, Да! ти, когото сидонските
търговци, Минаващи през морето, са обогати-
3 ли 3 Доходът му, *идещ* през големи води, Бе жи-
тото на Нил, жетвата на реката Тъй щото той
4 беше тържище на народите. 4 Засрами се, Си-
доне, защото морето проговори; Морската кре-
пост рече: Не съм в болки, нито раждам, Ни-
то момци отхранвам, *нито* девици отгледвам.
5 5 Когато се чуе това в Египет, Ще се мъчат мно-
6 го поради известието за Тир 6 Заминете в Тар-
7 сис; Възридайте, жители на крайморието. 7 То-
ва ли е вашият весел *град*, Чиято древност е от
стари времена? Нозете му ще го занесат далеч
8 да странствува. 8 Кой намисли това против Тир,
Който раздаваше корони, Чиито търговци бя-
ха князе, Чиито покупатели бяха знаменитите
9 на света? 9 Господ на Силите намисли това, За
да посрами всяко гордеене със слава И да уни-
10 жи всичките знаменити на света. 10 Залей земя-
та си като Нил, тарсийска дъщерьо; Няма ве-
че ограничение *за тебе*. 11 *Господ* простря ръ- 11
ката Си над морето, Потресе царствата; Господ
даде заповед на Ханаан Да се съборят крепо-
стите му. 12 Рече още: Не ще се радваш вече, О 12
угнетена девице, сидонова дъщерьо; Стани та
замини в Китим; Нито там ще имаш почивка,
13 Ето земята на халдеите; Тия люде не съще- 13
ствуват вече; Асириецът определи *земята им* за
пустинни зверове; Издигнаха кулите си, събо-
риха палатите му, И той го обърна на разва-
лини. 14 Лелекайте, тарсийски кораби, Защото 14
запустя крепостта ви. 15 В оня ден Тир ще бъде 15
забравен седемдесет години, Колкото са годи-
ните˚ на един цар; А след седемдесетте години
Ще бъде на Тир както в песента на блудницата
се *казва*: 16 Вземи арфа, обходи града, Забраве- 16
на блуднице; Свири сладко, пей много песни, За
да те помнят. 17 И след седемдесет години Гос- 17
под ще посети *дъщерята на* Тир; И тя ще се на-
ема пак, И ще блудствува с всичките царства на
света по лицето на земята. 18 Но търговията и 18
наемът й ще се посветят на Господа, Няма да се
вложат в съкровище нито в склад; Защото тър-
говията й ще бъде за живеещите пред Господа,
За да ядат до ситост и да имат трайно облекло.

1 Ето, Господ изпразва земята и я запустя- **24**
ва, Превръща я разпръсва жителите й. 2 И ще 2
стане, както на людете, така и на свещеника;
Както на слугата така и на господаря му; Както
на слугинята, така и на господарката й; Както
на купувача, така и на продавача; Както на зае-
модавеца, така и на заемача; Както на приема-
ча *с* лихва, така и на оня, който му дава *с* лихва.
3 Съвсем ще се изпразни земята, и съвършено 3
ще се оголи; Защото Господ е изговорил това
слово. 4 Земята жалее и повяхва; Светът изне- 4
мощява и повяхва; Високопоставените между
людете на земята са изнемощели. 5 Земята тоже 5
е осквернена под жителите си, Защото престъ-
пиха законите, не зачитаха повелението, Нару-
шиха вечния завет. 6 Затова, клетва погълна зе- 6
мята, И ония, които живеят на нея се намери-
ха виновни; Затова жителите на земята изгоря-
ха, И малцина човеци останаха. 7 Новото вино 7
жалее, лозето изнемощява, Всички, които има-
ха весело сърце, въздишат. 8 Веселието на тъ- 8
панчетата престава; Шумът на ликуващите се
свършва; Престава веселието на арфата. 9 Няма 9
да пият вино с песни; Спиртното питие ще бъде
горчиво за тия, които го пият. 10 Суетният град 10
се събори; Всяка къща се затвори тъй щото да
не влезе никой. 11 Вик има по улиците за вино- 11
то; Всяка радост се помрачи; веселието на земя-

23.15 Еврейски: Дните.

12 та е отишло в плен. 12 В града остана пустота, И
13 портата е разбита и съборена. 13 Защото всред
земята, между племената, ще бъде Подобно на
плода паднал при отърсването на маслина, По-
добно на пабиръка, когато се свърши гроздо-
14 бер. 14 Тия ще извикат с висок глас, ще издадат
силен глас, За величието Господно ще възклик-
15 нат от морето. 15 Затова прославете Господа в
източните страни, *Прославете* името на Гос-
16 пода Израилевия Бог в крайморията. 16 От край
земята чухме да пеят Слава на праведния; Но
аз рекох: Чезна! чезна! горко ми! Коварните ко-
варствуваха; Да! коварните страшно коварству-
17 ваха. 17 Страх, и яма, и примка са върху тебе, О
18 земни жителю. 18 Който бяга от гласа на стра-
ха Ще падне в ямата; И който възлиза отсред
ямата, Ще се улови в примката; Защото прозор-
ците отгоре са отворени, И основите на земята
19 треперят. 19 Земята се съкруши съвсем, Земята
се разложи съвсем, Земята силно се разтърси.
20 20 Земята ще полита като някой пиян, И ще се
люлее насам натам като колиба; Беззаконието
й ще натегне върху нея; И ще падне и няма ве-
21 че да стане. 21 И в оня ден Господ ще накаже във
височината войнството на високопоставените,
22 И на земята земните царе. 22 И ще бъдат събра-
ни, Както се събират затворниците в тъмница-
та. И ще бъдат затворени в тъмницата, И след
23 дълго време ще бъдат наказани. 23 Тогава луна-
та ще се смути и слънцето ще се засрами; За-
щото Господ на Силите ще царува на Сионския
хълм, И в Ерусалим, и пред старейшините Си,
със слава.

25 1 Господи, Ти си мой Бог; Ще Те превъз-
насям, ще пея хваления на името Ти; Защото
си извършил чудни дела, Отдавнашните *Си* на-
2 мерения, с вярност и истинност. 2 Защото Ти
обърна град в грамада, Укрепен град на раз-
валина. Палатът на чужденците да не е град;
3 Той никога няма да се съгради. 3 Затова силни-
те люде ще Те славят, Градът на страшните на-
4 роди ще се бои от Тебе. 4 Защото си бил крепост
на сиромаха, Крепост на бедния в утеснение-
то му, Прибежище от буря, сянка от пек, Ко-
гато устремът на насилниците *нападне* като бу-
5 ря върху стена. 5 Ще намалиш шума на чужден-
ците Както пека в сухо място; Както пека чрез
сянката на облак, Възклицанието на страшните
6 ще ослабне. 6 И на тоя хълм Господ на Силите
ще направи на всичките племена Угощение от
тлъсти неща, угощение от вина *дълго стояли* на
дрождията си, От тлъсти неща пълни с мозък,
От вина, *дълго стояли* на дрождията си, пречи-
7 стени. 7 И на тоя хълм Той ще развали Вънкаш-
ното покривало, което е мятано върху всички-
те племена, И покривката, която е простряна
върху всичките народи. 8 Ще погълне смъртта 8
за винаги; И Господ Бог ще обърше сълзите от
всичките лица, И ще отнеме укора на людете Си
от цялата земя; Защото Господ е изговорил *то-
ва*. 9 И в оня ден ще рекат: Ето, Тоя е наш Бог; 9
Чакахме Го, и Той ще ни спаси; Тоя е Господ;
чакахме Го; Ще се възрадваме и развеселим в
спасението Му. 10 Защото в тоя хълм Господна- 10
та ръка ще почине; И Моав ще бъде потъпкан
на мястото си, Както се тъпче плявата на бу-
нището. 11 *Господ* ще разпростре ръцете Си всред 11
него, Както плаващият простира *ръце* да плава,
И ще повали гордостта му Въпреки лукавщи-
ната на ръцете му. 12 Ще сниши и крепостта ти, 12
силна с високи стени, Ще *я* събори и хвърли на
земята, дори в пръстта.

1 В оня ден тая песен ще се изпее в Юдова- **26**
та земя: Имаме укрепен град; Спасение ще ту-
ри Бог за стени и подпорки. 2 Отворете порти- 2
те, За да влезе праведният народ, който пази
истината. 3 Ще опазиш в съвършен мир Непо- 3
колебимия ум, Защото на Тебе уповава. 4 Упо- 4
вавайте на Господа винаги, Защото Господ Ие-
ова е вечна канара: 5 Защото събаря живеещите 5
на високо, Снишава високостоящия град, Сни-
шава го дори до земята, Хвърля го дори в пръ-
стта. 6 Ногата ще го потъпче - Нозете на сиро- 6
маха, стъпките на бедния. 7 Пътят на праве- 7
ния е прав път; Пътеката на праведния Ти на-
правляваш. 8 Да! в пътя на Твоите съдби, Гос- 8
поди, Те чакахме; Желанието на душата *ни* е
към Твоето име и към възпоменание за Тебе.
9 С душата си Те пожелах нощем, Да! с дълбо- 9
чината на духа си Тебе търся в зори; Защото,
когато Твоите съдби *се вършат* на земята Жи-
телите на света се учат правда. 10 Ако се пока- 10
же милост към нечестивия, Пак той няма да
се научи на правда; *Даже* в земята на правота-
та ще постъпва неправедно, И не ще погледне
на Господното величие. 11 Господи, ръката Ти 11
е издигната, но те не виждат; Обаче ще видят
ревността Ти за людете Ти, и ще се посрамят;
Огън даже ще погълне враговете Ти. 12 Госпо- 12
ди, Ти ще отредиш мир за нас, Защото си из-
вършил за нас и всичките ни дела. 13 Господи 13
Боже наш, освен Тебе други господари са вла-
дели над нас; А само чрез Тебе ще споменува-
ме Твоето име. 14 Те са мъртви, няма да живе- 14
ят; Те са сенки няма да се издигнат; Защото Ти
си ги наказал и изтребил, И си направил все-
ки спомен за тях да изчезне. 15 Умножил си на- 15
рода, Господи; Умножил си народа; прославил
си се; Разширил си всичките граници на стра-
ната. 16 Господи в скръбта прибягнаха към Те- 16

бе, Изляха тайна *молитва, когато* наказанието
17 Ти бе върху тях. [17] Както непразна жена, Кога-
то наближава да роди, е в мъка И вика в болки-
те си, Такива станахме и ние пред Тебе, Госпо-
18 ди. [18] Станахме непразни, бяхме в мъка, Но ка-
то че ли вятър родихме; Никакво избавление не
извършихме на земята, Нито паднаха *пред нас*
19 жителите на света. [19] Твоите умрели ще оживе-
ят; Моите мъртви тела ще възкръснат. Събуде-
те се и запейте радостно вие, които обитавате в
пръстта, Защото росата Ти е като росата по тре-
20 вите, И земята ще предаде˚ мъртвите. [20] Дойде-
те, люде Мои, влезте в скришните си стаи, И за-
творете вратите след себе си; Скрийте се за един
21 малък миг, Догдето премине гневът. [21] Защото,
ето, Господ излиза от мястото Си, За да нака-
же жителите на земята за беззаконието им; И
земята ще открие кървите си, И не ще покрие
вече убитите си.

27 [1] В оня ден Господ С лютия, и великия, и
якия Си нож Ще накаже левиатана, бързия
змей, Да! левиатана, извиващия се змей, И ще
2 убие змията, която е в морето. [2] В оня ден *ще се*
3 *каже*: Прелестно лозе; пейте за него. [3] Аз, Гос-
под, го пазя; Всяка минута ще го поя; Нощем
и денем ще го пазя За да го не повреди *никой*.
4 [4] Ярост няма *вече* в Мене; Дано биха се опълчи-
ли против Мене глоговете и тръните *му* в бой!
Щях да мина през сред тях, щях да ги изгоря
5 купно. [5] Или нека се хване за силата Ми За да
се примири с Мене! Да! нека се примири с Мене.
6 [6] В идните поколения Яков ще се закорени, Из-
раил ще напъпи и цъфне, И те ще напълнят ли-
7 цето на света с плод. [7] Поразил ли го е както по-
рази ония, които поразиха него? Или убит ли
8 бе както бяха умъртвени убитите от него? [8] С
мерилка ти му се противиш, когато го отпра-
щаш; Ти го завлече със силния Си вихър в деня
9 на източния вятър. [9] За туй, с това ще се очисти
беззаконието на Якова, И това ще бъде целият
плод от изличването на греха му, Че той ще на-
прави всичките камъни но жертвениците като
варовит камък що се стрива на прах, Така що-
то ашерите и кумирите на слънцето не ще стоят
10 вече прави. [10] Защото укрепеният град ще запу-
стее, Заселището ще се напусне и ще се остави
като пустиня; Там ще пасе телето, и там ще си
11 почива, И ще изпояде клончетата му. [11] Когато
клоновете му изсъхнат ще се отчупят; Жените
като дойдат ще ги изгорят; Защото са неразум-
ни люде; Затова Творецът им не ще ги пожали,
12 И Създателят им не ще се смили за тях. [12] В оня
ден Господ ще отърси *плода Си*, От стремител-
ния Ефрат˚ до египетския поток; И вие ще се
съберете един по един, о чада на Израиля. [13] И 13
в оня ден ще затръби голяма тръба; И загива-
щите в Асирийската земя И изгонените, които
са в Египетската земя, Ще се кланят Господу в
светия хълм в Ерусалим.

[1] Горко на горделивия венец на Ефремовите **28**
пияници, И на повехналия цвят на славната му
красота, Който е на върха на тлъстите долини
на ония, които се обладават от вино! [2] Ето, от 2
Господа идва един мощен и силен, Който, ка-
то буря с град и опустошителна вихрушка, Ка-
то буря от силни прелели води, Ще *ги* хвър-
ли с ръката си на земята. [3] Горделивият венец 3
на Ефремовите пияници Ще се тъпче под нозе;
[4] И повехналият цвят на славната им красота, 4
Който е на върха на тлъстата долина, Ще стане
като първозряла смокиня преди лятото, Коя-
то, щом я вземе в ръка оня, който я види, по-
глъща я. [5] В оня ден Господ на Силите ще бъ- 5
де славен венец И красива корона за остана-
лите от людете Си, [6] И правосъден дух за оня, 6
който седи да съди И сила за тия, които отблъ-
сват неприятеля до портата *му*, [7] Но и тия се по- 7
бъркаха от виното И се заблудиха от спиртно-
то питие; Свещеник и пророк се побъркаха от
спиртно питие, Обладаха се от вино, заблуди-
ха се от спиртно питие, Побъркаха се във виде-
нието, спъват се в съденето, [8] Защото всички- 8
те трапези са пълни с бълвоч и нечистота, *Така
щото* няма *чисто* място. [9] Кого, *казваш ти*, ще 9
научи той на знание? И кого ще направи да раз-
бере каквото чуе? Отбитите от мляко ли? От-
лъчените от гърди ли? [10] Защото *дава* заповед 10
след заповед, Заповед, след заповед, Правило
след правило, правило след правило, Тук мал-
ко, там малко. [11] Наистина с гъгниви устни и с 11
друг език Ще говори на тия люде [12] Оня, кой- 12
то бе им рекъл: Тая е почивката *ви*; и успокойте
уморения; И това е освежението *ви*; Но те не ис-
каха да слушат. [13] Затова словото Господно ще 13
стане за тях Заповед след заповед, заповед след
заповед, Правило след правило, правило след
правило, Тук малко, там малко, Тъй щото, ка-
то ходят, да паднат възнак и да се съкрушат, Да
се впримчат и да се хванат. [14] Затова слушай- 14
те словото Господно, вие присмивачи, Които
господарувате над тия люде, които са в Ерусa-
лим. [15] Понеже сте казали: Ние направихме до- 15
говор със смъртта, И се съгласихме с преизпод-
нята, *Щото*, когато заливащата беда минава, да
не дойде до нас, Защото си направихме лъжата
прибежище, И под измама се скрихме, - [16] За- 16
това, така казва Господ Иеова: Ето, полагам в
Сион камък за основа, Камък отбран, скъпоце-

26.19 Еврейски: Изхвърли. **27.12** Еврейски: Стремителната река.

нен, краеъгълен, *за* твърда основа; Който вярва в него не ще прибърза да бяга. 17 Ще направя правосъдието връвта, И правдата отвеса; И градушка ще помете прибежището при лъжи, И 18 водата ще наводни скривалището. 18 Договорът ви със смъртта ще се унищожи, И съглашението ви с преизподнята не ще устои; Когато заливащата беда минава Тогава ще се стъпчете от 19 нея. 19 Колкото пъти минава ще ви хваща; Защото всяка заран ще минава, Денем и нощем; И само слуха *за нея* да чуе някой, ще се изплаши. 20 20 Защото леглото е твърде късо, за да може някой да се простре по него. И завивката твърде 21 тясна, за да може някой да се завие с нея. 21 Защото Господ ще стане както на хълма Ферасим, Ще се разгневи както в долината Гаваон, За да извърши работата Си, пречудната Си работа, И да изпълни делото Си, удивителното Си дело, 22 22 Сега, прочее, не ставайте присмивачи, Да не би да се стегнат оковите ви по-яко; Защото аз чух от Господа Иеова на Силите, *Че ще се извърши* погубление, и то предрешено, по цялата 23 страна. 23 Дайте ухо и слушайте гласа ми. Внимавайте и слушайте думите ми, 24 24 Оračът всеки ден ли оре за да посее? *Всеки ден ли* разтваря 25 *бразди* и разбива буците на нивата си? 25 Като изравни лицето й, Не пръска ли къклица, и посява кимион, И сади жито в редове, И ечемика на определеното му място, И лимеца наоколо? 26 26 Защото учи го Бог му на разсъдък, И го по- 27 учава. 27 Защото не се вършее къклица с диканя, Нито колело от кола се завърта върху кимиона; Но с тояга се очуква къклицата, И с прът кимионът. 28 28 А *житото* за хляб ще се сдроби ли? Не; човек не го вършее за винаги, Нито го стрива с колелото на колата си, Нито го разтрошава 29 с копитата на конете си. 29 Също и това произлиза от Господа на Силите, Който е чудесен в съвет, превъзходен в мъдрост.

29 1 Горко на Ариил˚, Ариил, Града гдето Давид се засели! Притурете година на година, 2 Празниците нека се изреждат в кръга си, 2 Тогава Аз ще притесня Ариил, И ще има в него тъга и скръб, И той ще Ми бъде *наистина* като огнище Божие. 3 3 И ще поставя стан околовръст против тебе, Ще те обсадя с могили. И 4 ще издигна кули против тебе. 4 И ти ще бъдеш повален, ще говориш из земята; Говоренето ти ще бъде ниско из пръстта. И гласът ти из земята ще бъде както на запитвач на зли духове, 5 И говоренето ти ще бъде шепот из пръстта. 5 А множеството на неприятелите ти ще бъде като ситен прах, И множеството на насилниците ти като дребна плява, която се отвява; Да! това ще стане внезапно в един миг. 6 6 Ще има посещение от Господа на Силите С гръм, с трус и с голям шум, С буря и вихрушка и с поглъщащ огнен пламък. 7 7 И множеството на всичките народи, Които воюват против Ариил, Да! всички, които воюват против него и против крепостите му, И ония, които го притесняват, Ще бъдат като сън, като нощно видение. 8 8 И както гладният сънува ясно, че яде, Но, като се събуди, душата му е празна, Или както жадният сънува ясно, че пие, Но, като се събуди, ето той е примрял, и душата му има охота, Така ще бъдат множествата на всичките народи, Които воюват против сионския хълм. 9 9 Стойте смаяни и почудете се, Заслепете себе си и ослепейте; Те са пияни, но не от вино, Политат, но не от спиртно питие. 10 10 Защото Господ изля на вас дух на дълбок сън, И затвори очите ви: пророците, И помрачи първенците ви: гледачите. 11 11 И всяко *пророческо* видение стана за вас Като думите на запечатано писмо, Което дават на някого, който е грамотен, И казват: Я прочети това; А той казва: Не мога, защото е запечатано; 12 12 Тогава дават писмото на някого, който не е грамотен. И казват: Я прочети това; А той казва: Не съм грамотен. 13 13 Затова Господ каза: Понеже тия люде се приближават *при Мене* с устата си, И Ме почитат с устните си, Но са отстранили сърцето си далеч от Мене, И благоволението им към Мене е По човешки поучения изучени папагалски, 14 14 Затова, ето, ще пристъпя да направя чудно дело между тия люде, Да! чудно и странно дело; И мъдростта на мъдрите им ще изчезне, И разумът на разумните ще се скрие. 15 15 Горко на ония, които дълбоко търсят Да скрият намеренията си от Господа, - Чиито дела са в тъмнината, И които казват: Кой ни види? кой ни знае? 16 16 Ах! тая ваша опърничавост! Грънчарят ще се счете ли като кал? Направеното ще рече ли за този, който го е направил: Той не ме е направил? Или изработеното ще рече ли за този, който го е изработил: Той няма разум? 17 17 Не ли след твърде малко време още Ливан ще се обърне в плодородно поле, И плодородното поле ще се счита като лес? 18 18 И в оня ден глухите ще чуят думи *като се четат* из книга, И очите на слепите ще прогледат из мрака и тъмнината. 19 19 Кротките тоже ще умножат радостта си в Господа, И сиромасите между човеците ще се развеселят в Светия Израилев. 20 20 Защото страшният изчезна, присмивачът се изгуби, И всички, които дебнеха *случай да вършат* беззаконие, се изтребиха, - 21 21 Които изкарват човека виновен в съдебното дело, И поставят примка за онзи,

29.1 Т.е., Огнище Божие.

който изобличава в портата, И с лъжа изкарват крив праведния. 22 Затова Господ, Който е
22 изкупил Авраама, така казва за Якововия дом;
Яков няма вече да се посрами, Нито лицето му
23 вече ще побледнее; 23 Но когато той - *ще каже*,
чадата му - видят делото на ръцете Ми всред себе си, Те ще осветят името Ми; Да! ще осветят
Светия Яковов, И ще се боят от Бога Израилев.
24 24 Също и ония, които са заблудили духом, ще
се вразумят, И които са роптаели, ще приемат поука,

30 1 Горко на непокорните чада, казва Господ,
Които се съветват, но не с Мене, И които сключват договори, но не чрез Моя Дух, Та притурят грях на грях; - 2 Които отиват за да слязат в
2 Египет Без да се допитват до Моите уста, За да
се закрепят със силата на Фараона, И да при-
3 бягнат под сянката на Египет! 3 Затова Фараоновата сила ще ви бъде за срам, И прибягването
4 под египетската сянка за смущение. 4 Защото
началниците му отидоха в Танис, И посланиците му дойдоха в Ханес. 5 Те всички ще се срамуват поради люде, които не могат да ги ползват
Нито да бъдат помощ или полза, Но са за срам и
6 дори за укор. 6 Наложеното за южните животни *пророчество*: През наскърбителната и мъчителна земя, Дето има лъвица и як лъв, Ехидна и
горителна хвърката змия, Занасят богатството
си на плещите на оселчетата, И съкровищата си
на гърбицата на камилите, При люде, които ня-
7 ма да ги ползуват, 7 Защото помощта от Египет
ще бъде суетна и безполезна; Затова го наре-
8 кох: Рахав°, който бездействува. 8 Сега иди, напиши това пред тях на дъсчица, И забележи го в
книга, Та да остане за бъдещото време за свиде-
9 телство до века, 9 Че те са непокорни люде, чада
лъжци, Чада, които не искат да слушат поука-
10 та Господна, 10 Които казват на гледачите: Не
гледайте, И на пророците: Не ни пророкувайте
правото, *Но* говорете ни ласкателно, пророку-
11 вайте измами, 11 Отстъпете от пътя, Отклонете се от пътеката, Махнете отпред нас Светия
12 Израилев. 12 Затова, така казва Светият Израилев: Понеже презирате това слово, И уповавате на насилството и на извратеността, И се
13 опирате на тях, 13 По тая причина това беззаконие ще ви бъде Като разпукната *част* издута във висока стена И готова да падне, Чието
14 рухване става внезапно в един миг. 14 И Той ще
я разломи, строшавайки я безпощадно, както се
чупи грънчарски съд, Така щото между частите
му да се не намира черепчица, С която да вземе *някой* огън от огнището, Или да гребне вода
15 от щерната. 15 Защото така каза Господ Иеова,
Светият Израилев: Чрез завръщане и почиване ще се избавите, В безмълвие и увереност ще бъде, силата ви; Но вие не искахте *това*; 16 А ре- 16
кохте: Не, но ще побегнем с коне; Затова ще бягате; И: Ще яздим на бързи *животни*; Затова,
и ония, които ви гонят, ще бъдат бързи. 17 Ще 17
бягате, хиляда души от заплашването на едного
Или от заплашването на петима, Догдето останете като разголено дърво на планински връх,
И като знаме на хълм. 18 По тая причина Гос- 18
под ще чака за да се смили за вас, И по тая причина ще се превъзнесе за да ви пожали; Защото
Господ е Бог правосъден; Блажени всички, които Го чакат. 19 О люде, които живеете, в Сион, 19
в Ерусалим, Вие няма да плачете вече; Той наистина ще се смили за тебе при гласа на вопъла ти; Когато го чуе ще ти отговори. 20 И ако Гос- 20
под и да ви даде Хляб на скръб и вода на утеснение, Пак учителите ти няма да бъдат скрити
вече, Но очите ти ще гледат учителите ти; 21 И 21
ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, Когато се отклонявате на дясно И когато се отклонявате на ляво, Ще казва: Тоя е пътят, ходете по него. 22 Тогава вие ще имате за гнусо- 22
та Среброто, с което са обковани изваяните ти
идоли, И златото, с което са облечени леяните
ти идоли; Ще ги отхвърлиш като нечисто нещо,
Ще речеш на всеки от тях: Махни се от тук. 23 И 23
Господ ще даде дъжд за семето ти, С което ще посееш нивата *си*, И хляб от земната производителност, Който ще бъде хранителен и изобилен; И в онова време добитъкът ти ще пасе в
широки паши, 24 Също и воловете и оселчета- 24
та, които работят земята, Ще ядат вкусна зоб
веяна с лопата и веяло. 25 И ще има на всяка 25
висока планина И на всяко високо бърдо Реки и водни потоци, В деня на голямото клане,
Когато кулите паднат. 26 При това, светлината 26
на луната ще бъде като светлината на слънцето, И светлината на слънцето ще бъде седмократна - като светлината на седем дни, В деня, когато Господ превързва струпея на людете
Си, И изцелява раната от удара им. 27 Ето, име- 27
то на Господа иде от далеч; Гневът Му е пламнал, и гъстият Му дим се издига; Устните Му са
пълни с негодувание, Езикът Му е като поглъщащ огън, 28 И дишането Му като прелял по- 28
ток, Който достига дори до шия; За да пресее
народите в ситото на погублението; И в челюстите на племената *ще има* юзда, Която ще ги
накара да се заблуждават. 29 У вас ще има песен 29
както в нощта на тържествен празник, И сърдечна веселба както, когато тръгват със свирки, За да отидат при канарата Израилева, в Гос-

30.7 Т.е., Самохвалец.

30 подния хълм. 30 И Господ ще направи да се чуе
славния Му глас, И да се види *тежкото* слагане
на мишцата Му, С гневно негодувание и с пла-
мък на поглъщащ огън, С буен дъжд, с буря и с
31 едър град. 31 Защото асириецът, който с жезъл
32 удря, Ще бъде смазан чрез гласа Господен. 32 И
всеки удар със съдбоносния жезъл, Който Гос-
под ще сложи върху него, Ще бъде с тъпанчета
и арфи; И с потресающи боеве ще воюва про-
33 тив тях. 33 Защото Тофет отдавна е приготвен,
Да! за царя приготвен; Той го направи дълбок
и широк; Куп огън има в него и много дърва;
Дишането Господно, като поток от сяра, ще го
запали.

31 1 Горко на ония, които слизат в Египет за по-
мощ, И се надяват на коне, Които уповават на
колесници, понеже са многочислени, И на кон-
ници, защото са много яки, А не гледат на Све-
2 тия Израилев, Нито търсят Господа! 2 Но и Той
е мъдър, И ще докара зло, и не ще оттегли сло-
вата Си; А ще стане против дома на нечестиви-
те, И против помощта на ония, които вършат
3 беззаконие. 3 А египтяните са човеци, а не Бог,
И конете им плът, а не дух; Та, когато Господ
простре ръката Си, Тогава и оня, който помага,
ще се спъне, И оня, комуто помага, ще падне,
4 И всички заедно ще чезнат. 4 Защото така ми
казва Господ: Както лъвът, даже младият лъв,
ръмжи над лова си, Когато се свикат против
него множество овчари, Но не се плаши от гла-
са им, Нито се сгърчва от шума им, Така Гос-
под на Силите ще слезе; За да воюва за хълма на
5 Сион И за неговата възвишеност. 5 Както пти-
ците треперят *над своите пилета*, Така Господ
на Силите ще защити Ерусалим; Ще го защити
6 и избави, Ще го пощади и запази. 6 Върнете се,
о чада на Израиля, Към Този, от Когото мно-
7 го сте отстъпили. 7 Защото в оня ден всеки чо-
век ще захвърли Сребърните си идоли и злат-
ните си идоли, Които вашите ръце направиха,
8 за грях вам. 8 Тогава асириецът ще падне от нож
не човешки, И нож не човешки ще го пояде; И
той ще побегне от ножа, И момците му ще ста-
9 нат под данък. 9 И крепостта му ще замине от
страх, И началниците му ще се смаят от знаме-
то, Казва Господ, Чийто огън е в Сион И огни-
щето Му в Ерусалим.

32 1 Ето, един цар ще царува с правда, И нача-
2 лници ще управляват с правосъдие; 2 И всеки чо-
век *от тях* ще бъде като заслон от вятър И като
прибежище от буря, Като водни потоци на сухо
място, Като сянка от голяма канара в изтощена
3 земя. 3 Очите на виждащите не ще бъдат помра-
чени, И ушите на слушащите ще бъдат внима-
телни. 4 Също и сърцето на безразсъдните ще 4
разбере мъдрост, И езикът на гъгнивите ще го-
вори бърже и ясно. 5 Подлият не ще се нарича 5
вече великодушен, Нито ще се казва сребролю-
бецът щедър; 6 Защото подлият ще говори под- 6
ло, И сърцето му ще работи беззаконие, Тъй
щото да върши нечестие и говори заблуда про-
тив Господа, За да изтощи душата на гладния,
И да направи питието на жадния да чезне. 7 А 7
на коварния средствата са зли; Той измислюва
лукави кроежи За да погуби сиромаха с лъж-
ливи думи Даже като немотния говори право.
8 Но великодушният измислюва великодушни 8
неща, И за великодушни неща ще стои. 9 Ста- 9
нете, вие охолни жени, и слушайте гласа ми;
Чуйте думата ми, вие безгрижни дъщери; 10 За 10
една година и няколко дни ще бъдете смуща-
вани, вие безгрижни; Защото гроздоберът ще
чезне, беритбата няма да настане. 11 Треперете, 11
вие охолни; смутете се, вие безгрижни; Събле-
чете се и оголете се, и опашете кръста си *с вре-
тище*. 12 Те ще се бият в гърди за приятни по- 12
лета, За плодородните лозя. 13 Тръни и глогове 13
ще растат в земята на людете Ми, Още и вър-
ху всичките къщи, гдето се веселят във весе-
лещия се град; 14 Защото палата ще бъде изоста- 14
вен, Шумният град ще бъде напуснат, Крепост-
та и кулата ще станат до века пещери, Насла-
ждение на диви осли, пасбище на стада, 15 До- 15
като Духът се излее на нас от свише, И пусти-
ната стане плодородно поле, И плодородното
поле се счете като лес. 16 Тогава правосъдие ще 16
се засели в пустинята, И правда ще обитава в
плодородното поле. 17 Правдата ще издейству- 17
ва мир; И сетнината на правдата ще бъде покой
и увереност до века. 18 И Моите люде ще оби- 18
тават в мирно заселище, В утвърдени жилища,
и в тихи успокоителни места. 19 Но ще пада гра- 19
душка върху падащия лес°; И градът съвсем ще
се сниши. 20 Блажени вие, които сеете при вся- 20
ка вода, Които изпращат *навред* нозете на вола
и на осела!

33 1 Горко на тебе, който разоряваш, а не си бил
разорен, Който постъпваш коварно; а с тебе
не са постъпили коварно! Когато престанеш да
разоряваш ще бъдеш разорен, И когато спреш
да постъпваш коварно, ще постъпват коварно
с тебе. 2 Господи, смили се за нас; Тебе чакаме; 2
Бъди ни мишца всяка заран, И избавление за
нас в усилно време. 3 От шума на метежа пле- 3
мената побягнаха; От Твоето издигане народи-
те се разпръснаха. 4 И користта ще се събере от 4
вас както гъсениците събират; Ще скокнат вър-
ху нея както скача скакалец. 5 Господ е превъз- 5

32.19 Т.е., Асирийците.

вишен, защото обитава на високо; Той е изпълнил Сион с правосъдие и правда. 6 6 А чрез мъдрост и знание и изобилно спасение Ще бъдат утвърдени времената ти: Страхът от Господа е 7 Неговото съкровище. 7 Ето, юнаците им викат навън; Посланиците на мира плачат горчиво. 8 8 Друмовете запустяха; Няма вече пътници; Той наруши договора, презря градовете, Не счита 9 човека за нищо. 9 Земята жалее и изнемощява; Ливан е посрамен и вехне; Сарон прилича на пустиня; Листата на Васан и Кармил окапаха. 10 10 Сега ще стана, казва Господ; Сега ще се 11 възвиша, сега ще се възвелича. 11 Слама ще заченете, и плява ще родите; Дишането ви *като* 12 огън ще ви пояде. 12 И племената ще бъдат вар що гори, Като отсечени тръни, които изгарят в 13 огън. 13 Слушайте, вие далечни, що съм сторил; 14 И вие близки признайте силата Ми. 14 Грешните в Сион се боят; Трепет обзема безбожните; *и казват:* Кой от нас ще обитава при поглъщащ огън? Кой от нас ще обитава при вечни пламъци? 15 15 Който ходи праведно и говори справедливо, Който презира печалбата от насилствата, Който отърсва ръцете си от дароприемство, Който запушва ушите си, за да не чуе за кръвопролитие, И който затуля очите си, за да не види злото, - 16 16 Той ще обитава на високо; крепостите на канарите ще бъдат мястото на защитата му; Хлябът му ще му се даде, водата му няма 17 да липсва. 17 Очите ти ще видят царя в красотата му, Ще видят широкоразпространена земя. 18 18 Сърцето ти ще си спомня за *миналия* ужас, *казвайки:* Где е *този*, който броеше? Где е *този*, който мереше? Где е *този*, който броеше кулите? 19 19 Няма *вече* да видиш свирепите люде, Люде с дълбок глас, който не проумяваш, С чужд 20 език, който не разбираш. 20 Погледни на Сион, града на празниците ни; Очите ти ще видят Ерусалим безмълвно заселище, Шатър, който няма да се мести, Чиито колове никога не ще бъдат извадени, И нито едно от въжетата му скъсано. 21 21 Но там Господ ще бъде с нас във величието *Си*, *Като* място на широки реки и потоци, Гдето няма да върви ладия с весла, Нито 22 ще мине великолепен кораб. 22 Защото Господ е наш съдия, Господ е наш законодател, Господ е наш цар, Той ще ни спаси. 23 23 Въжетата ти ослабнаха, Не можеха да крепят мачтата ти, Не можеха да разпрострат платната; И тогава големи користи се разделиха, Хромите разграбиха плячката. 24 24 И жителят няма да рече: Болен съм; На людете, които живеят в него, ще се прости беззаконието им.

34 1 Приближете се народи, за да чуете, И внимавайте, племена; Нека чуе земята и това, което я изпълва, Светът и всичко, което се произвежда от него. 2 2 Защото Господ негодува спрямо всичките народи, И пламенно се гневи на всичките им множества; Обрекъл ги е *на изтребление*, Предал ги е на клане. 3 3 Също и убитите им ще бъдат разхвърлени, И вонята от труповете им ще се дигне, И планините ще се разтопят в кръвта им. 4 4 И цялото небесно множество ще се разложи, И небето ще се свие като свитък; И цялото му множество ще падне Както пада лист от лоза, И като паднал *лист* от смоковница. 5 5 Понеже ножът Ми се напи в небесата, Затова, ето, ще слезе за съдба върху Едом, Да! върху людете, които Аз обрекох на изтребление. 6 6 Ножът Господен е пълен с кръв, Затлъстя с тлъстина, С кръвта на агнетата и яретата, С тлъстините на овнешките бъбреци; Защото Господ има жертви във Восора, И голямо клане в Едемската земя. 7 7 Дивите волове ще слязат с тях, И телците с биковете; Земята им ще се напои с кръв, И пръстта им ще затлъстее с тлъстина. 8 8 Защото е ден на възмездие от Господа, Година на въздаяния по сионовото състезание. 9 9 Потоците на *Едом* ще се превърнат в смола. И пръстта му в сяра, И земята му ще стане пламтяща смола. 10 10 Няма да угасне *ни* нощем ни денем; Димът й ще се издигне непрестанно; Из род в род ще остане опустошена; Никой не ще мине през нея до века. 11 11 Но пеликанът и ежът ще я наследят; Кукумявката и гарванът ще живеят в нея; И *Господ* ще простре върху нея връв за разорение, И отвес за изпразване. 12 12 Колкото за благородните му, никой от тях няма да се намери там, Та да провъзгласят царството; И всичките му първенци ще достигнат до нищо. 13 13 Тръни ще поникнат в палатите му, Коприва и къпини в крепостите му; И ще бъде заселище на чакали, Двор на камилоптици. 14 14 Дивите котки ще се срещат *там* с хиените, И пръчът ще провиква към другаря си; Тоже и бухалът ще се настани там Като си намира място за почивка. 15 15 Там ще се загнездя стрелницата змия, И, като носи яйца и мъти, Ще събира *малките си* под сянката си; Да! там ще се събират и лешоядите, Всеки с другарката си. 16 16 Потърсете в книгата Господна та прочетете; Никое от тия не ще липсва Нито ще бъде без другарката си; Защото *казва Господ*: Моите уста заповядаха това; И самият Негов Дух ги събра. 17 17 Той хвърли жребие за тях, И Неговата ръка им раздели с мерна връв оная *земя*; Те ще я владеят до века, Из род в род ще обитават в нея.

35 1 Пустото и безводното място ще се развеселят, И пустинята ще се възрадва и ще цъфне като крем. 2 2 Ще цъфти изобилно, и ще се разве-

сели дори с радост и песни; Ще се даде на нея
славата на Ливан, Превъзходството на Кармил
и Сарод; Те ще видят славата Господна, Вели-
3 чието на нашия Бог. 3 Укрепете немощните ръ-
4 це, И утвърдете ослабналите колена. 4 Кажете
на ония, които са с уплашено сърце; Укрепе-
те се! не бойте се! Ето вашият Бог! Възмезди-
ето ще дойде с Божие въздаяние: Той ще дой-
5 де и ще ви избави. 5 Тогава очите на слепите ще
се отворят, И ушите на глухите ще се отпушат,
6 6 Тогава куцият ще скача като елен, И езикът
на немия ще пее; Защото в пустата земя ще из-
7 бликнат води, И потоци в пустинята. 7 Нажеже-
ният пясък ще стане езеро, И жадната земя вод-
ни извори; В заселището, гдето лежаха чакали-
8 те, *Ще има* зеленина с тръстика и рогоз. 8 И там
ще има друм и път, Който ще се нарече път на
светостта; Нечистият няма да мине през него,
но ще бъде *само* за тях; Пътниците - даже и глу-
9 павите - няма да се заблуждават *по него*. 9 Лъв
не ще има там, Нито ще се качи по него хищен
звяр; Такъв не ще се намери там; Но изкупените
10 ще ходят *по него*. 10 Изкупените от Господа ще
се върнат, И ще дойдат с възклицание в Сион;
Вечно веселие ще бъде на главата им; Ще при-
добият радост и веселие; А скръб и въздишане
ще побягнат.

36 1 В четиринадесетата година на цар Езекия,
асирийският цар Сенахирим възлезе против
всичките укрепени Юдови градове и ги превзе.
2 2 И асирийският цар изпрати Рапсака от Лахис
в Ерусалим с голяма войска при цар Езекия. И
той застана при водопровода на горния водо-
3 ем по друма към тепавичарската нива. 3 Тогава
излязоха при него управителя на двореца Ели-
аким, Хелкиевият син, и секретаря Шевна, и
4 летописецът Иоах Асафовият син. 4 Тогава им
рече Рапсак: Кажете сега на Езекия: Така каз-
ва великият цар, асирийският цар: Каква е тая
5 увереност, на която уповаваш? 5 Казвам *ти, че*
твоето благоразумие и сила за воюване са само
лицемерни думи. На кого, прочее, се надяваш
6 та си въстанал против мене? 6 Виж, ти се надя-
ваш *като че ли* на тояга, на оная строшена тръ-
стика, на Египет, на която ако се опре някой ще
се забучи в ръката му та ще я промуши. Такъв
е египетският цар Фараон за всички, които се
7 надяват на него. 7 Но ако ми речеш: На Господа
нашия Бог уповаваме, то Той не е ли Оня, Чи-
ито високи места и жертвеници премахна Езе-
кия, като рече на Юда и на Ерусалим: Пред тоя
8 олтар се покланяйте? 8 Сега, прочее, дай *рове-*
ци в залог на господаря ми асирийския цар; а аз
ще ти дам две хиляди коне, ако можеш от твоя
9 страна да поставиш на тях ездачи. 9 Как тогава
ще отблъснеш един военачалник измежду най-
низките слуги на господаря ми? Но пак упова-
ваш на Египет за колесници и за конници! 10 Без 10
волята на Господа ли възлязох сега на това мя-
сто за да го съсипя? Господ ми рече: Възлез про-
тив тая земя та я съсипи. 11 Тогава Елиаким, и 11
Шевна, и Иоах рекоха на Рапсака: Говори, мо-
лим, на слугите си на сирийски, защото го раз-
бираме; недей ни говори на юдейски, та да чуят
людете, които са на стената. 12 Но Рапсак рече: 12
Дали ме е пратил господарят ми само при твоя
господар и при тебе да говоря тия думи? Не ме
ли е изпратил при мъжете, които седят на сте-
ната, за да ядат с вас заедно нечистотиите си
и да пият пикочта си? 13 Тогава Рапсак застана 13
та извика на юдейски със силен глас като рече:
Слушайте думите на великия цар, асирийския
цар: 14 Така казва царят: Да ви не мами Езекия. 14
Защото той не ще може да ви избави. 15 И да ви 15
не прави Езекия да уповавате на Господа, ка-
то казва: Господ непременно ще ни избави; тоя
град няма да бъде предаден в ръката на асири-
ския цар. 16 Не слушайте Езекия; защото така 16
казва асирийският цар: Направете спогодба с
мене и излезте при мене; и яжте всеки от лозе-
то си, и всеки от смокинята си, и пийте всеки от
водата на щерната си, 17 докле дойда и ви заве- 17
да в земя подобна на вашата земя, земя изоби-
лваща с жито и вино, земя изобилваща с хляб и
лозя. 18 Внимавайте да не би ви убеждавал Езе- 18
кия като казва: Господ ще ни избави. Някой от
боговете на народите избавил ли е земята си от
ръката на асирийския цар? 19 Где са боговете на 19
Емат и Арфад? Где са боговете на Сефаруим?
Избавиха ли те Самария от ръката ми? 20 Кои 20
измежду всичките богове на тия страни са из-
бавили земята си от моята ръка, та да избави
Иеова Ерусалим от ръката ми? 21 А те мълчаха, 21
и не му отговориха ни дума; защото царят бе-
ше заповядал, казвайки: Да му не отговаряте.
22 Тогава управителят на двореца Елиаким Хел- 22
киевият син, и секретарят Шевна, и летописе-
цът Иоах Асафовият син, дойдоха при Езекия
с раздрани дрехи та му известиха Рапсаковите
думи.

37 1 А когато цар Езекия чу *думите му*, раздра
дрехите си, покри се с вретище и влезе в Гос-
подния дом. 2 И прати управителя на двореца 2
Елиаким, секретаря Шевна и старшите свеще-
ници, покрити с вретища, при пророк Исаия
Амосовия син. 3 И рекоха му: Така казва Езе- 3
кия: Ден на скръб, на изобличение и на оскърб-
ление е тоя ден; защото настана часът да се ро-
дят децата, но няма сила за раждане. 4 Може 4
би Господ твоят Бог ще чуе думите на Рапса-

ка, когото господарят му асирийският цар прати да укорява живия Бог и ще изобличи думите, които Господ твоят Бог чу, затова възнеси молба за остатъка що е оцелял. [5] И тъй, слугите на цар Езекия отидоха при Исаия. [6] И Исаия им рече: Така да кажете на господаря си - така казва Господ: Не бой се от думите, които си чул, с които слугите на асирийския цар Ме похулиха. [7] Ето, Аз ще туря в него *такъв* дух, щото, като чуе слух, ще се върне в своята земя; и ще го направя да падне от нож в своята земя. [8] И така, Рапсак, като се върна, намери, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото бе чул, че той заминал от Лахис. [9] И *царят* чу да казват за етиопския цар Тирак: Излезе да воюва против тебе. И когато чу *това*, прати пославници до Езекия, казвайки: [10] Така да говорите на Юдовия цар Езекия, да речете: Твоят Бог, на Когото уповаваш, да те не мами като казва: Ерусалим няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар. [11] Ето, ти чу какво направили асирийските царе на всичките земи, как ги обрекли *на изтребление;* та ти ли ще се избавиш? [12] Боговете на народите избавиха ли ония, които бащите ми изтребиха, - Гозан, Харан, Ресеф и еденяните, които бяха в Таласар? [13] Где е ематският цар, арфадският цар и царят на града Сефаруим, на Ена и на Ава? [14] А когато Езекия взе писмото от ръката на пославниците та го прочете, Езекия възлезе в Господния дом и го разгъна пред Господа. [15] И Езекия се помоли пред Господа, като каза: [16] Господи на Силите, Боже Израилев, Който седиш между херувимите, Ти и само Ти си Бог на всичките земни царства; Ти си направил небето и земята. [17] Приклони, Господи, ухото Си и чуй; отвори, Господи, очите Си и виж; и чуй всичките думи на Сенахирима, който изпрати *тогова* да похули живия Бог. [18] Наистина, Господи, асирийските царе запустиха всичките области и земите им; [19] и хвърлиха в огън боговете им, защото не бяха богове, но дело на човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха. [20] Сега, прочее, Господи Боже наш, отърви ни от ръката му, за да познаят всичките земни царства, че Ти си Господ, единственият *Бог.* [21] Тогава Исаия, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: Така казва Господ Израилевият Бог: *Чух* това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим. [22] Ето словото, което Господ изговори за него: Презря те, присмя ти се девицата, сионовата дъщеря; Зад гърба ти поклати глава ерусалимската дъщеря. [23] Кого си обидил и похулил ти? И против кого си говорил с висок глас И си надигнал нагоре очите си? Против светия Израилев. [24] Господа си обидил ти чрез слугите си, като си рекъл: С множеството на колесниците си възлязох аз Върху височината на планините, Върху уединенията на Ливан; И ще изсека високите му кедри, отбраните му елхи; И ще вляза в най-крайната му височина, В леса на неговия Кармил. [25] Аз изкопах и пих вода; И със стъпалото на нозете си Ще пресуша всичките реки на Египет˚. [26] Не си ли чул, че Аз съм наредил това отдавна. И от древни времена съм начертал това? А сега го изпълних, Така щото ти да обръщаш укрепени градове в купове развалини. [27] Затова жителите им станаха безсилни, Уплашиха се и посрамиха се; Бяха като трева на полето, като зеленина, Като трева на къщния покрив, И *жито* препърлено преди да стане стъбло. [28] Но Аз зная жилището ти, Излизането ти и влизането ти, И буйството ти против Мене. [29] Понеже буйството ти против Мене И надменността ти стигнаха до ушите Ми, Затова ще туря куката Си в ноздрите ти, И юздата Си в устата ти, Та ще те върна през пътя, по който си дошъл. [30] И това ще ти бъде знамението: Тая година ще ядете това, което е саморасло. Втората година това, което израства от същото, А третата година посейте и пожънете, Насадете лозя и яжте плода им. [31] И оцелялото от Юдовия дом, Което е останало, пак ще пуска корени долу, И ще дава плод горе. [32] Защото из Ерусалим ще излезе остатък, И из хълма Сион оцелялото. Ревността на Господа на Силите ще извърши това. [33] Затова, така казва Господ за асирийския цар - Няма да влезе в тоя град, Нито ще хвърли там стрела. Нито ще дойде пред него с щит, Нито ще издигне против него могила, [34] По пътя, през който е дошъл, по него ще се върне, И в тоя град няма да влезе, казва Господ; [35] Защото ще защитя тоя град за да го избавя, Заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. [36] Тогава излезе ангел Господен та порази сто и осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан; и когато станаха хора на сутринта, ето, всички ония бяха мъртви трупове. [37] И тъй асирийският цар Сенахирим си тръгна та отиде, върна се, и живееше в Ниневия. [38] А като се кланяше в капището на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар, го убиха с нож; и побягнаха в Араратската земя. А вместо него се възцари син му Есарадон.

38 [1] В това време Езекия се разболя до смърт; И пророк Исаия, Амосовият син, дойде при него та му рече: Така казва Господ: Нареди за дома си, понеже ще умреш и няма да живееш. [2] То-

37.25 Или: На обсадените.

гава Езекия обърна лицето си към стената та се
3 помоли Господу, казвайки: [3] Моля Ти се, Гос-
поди, спомни си сега как ходих пред Тебе с вяр-
ност и с цяло сърце, и върших това, което е
4 угодно пред Тебе. И Езекия плака горко. [4] То-
гава дойде Господното слово към Исаия и ре-
5 че: [5] Иди та кажи на Езекия: Така казва Господ,
Бог на баща ти Давида: Чух молитвата ти, ви-
дях сълзите ти; ето Аз ще приложа на живота ти
6 петнадесет години. [6] И ще избавя и тебе и тоя
град от ръката на асирийския цар, и ще защи-
7 тя тоя град. [7] И това ще ти бъде знамението от
Господа, че Господ ще извърши това, което ка-
8 за: [8] ето, ще върна сянката десет градуса надо-
ре, които е изминала върху слънчевия часов-
ник на Ахаза. И тъй слънцето се върна надо-
9 ре десет градуса, които бе изминало. [9] Ето как-
во писа Юдовият цар Езекия, когато бе се раз-
10 болял и оздравя от болестта си: [10] Аз рекох: В
половината от дните си Ще вляза в портите на
преизподнята; Лиших се от остатъка на годи-
11 ните си. [11] Рекох: Няма да видя *вече* Господа,
Господа, в земята на живите; Няма да видя ве-
че човека *Като съм* между ония, които прес-
12 наха да живеят. [12] Жилището ми се премести, и
се дигна от мене като овчарски шатър; Навих
живота си като тъкач; от основата Той ще ме
отреже; Между заранта и вечерта ще ме довър-
13 шиш. [13] Успокоявах се до сутринта; *но* той ка-
то лъв троши всичките ми кости; Между зара-
14 нта и вечерта ще ме довършиш. [14] Като ластови-
ца *или* жерав така крещях, Стенех като гургу-
лица; очите ми изнемощяха *от гледане* нагоре.
В утеснение съм, Господи; стани ми поръчител.
15 [15] Що да кажа аз? Той ми рече, и сам го изпъл-
ни; Ще ходя смирено през всичките си години
16 поради огорчението на душата си. [16] Чрез тия
неща живеят човеците, Господи, И само в тях
е животът на моя дух; Така ще ме изцелиш и
17 ще ме съживиш. [17] Ето, *излезе за моя* мир гдето
имах голяма горест; И Ти, от любов към душа-
та ми, си я избавил от рова на тлението, Защото
си хвърлил зад гърба Си всичките ми грехове.
18 [18] Защото преизподнята не може да Те хвали;
смъртта не може да Те славослови; Ония, ко-
ито слизат в рова, не могат да се надеят на Тво-
19 ята вярност. [19] Живият, живият, той ще те хва-
ли, както аз днес; Бащата ще извести на чадата
20 *си* Твоята вярност. [20] Господ е *близо* да ме спа-
си; Затова ще пеем моите песни със струнни ин-
струменти В дома Господен през всичките дни
21 на живота си. [21] А Исаия беше казал: Нека вze-
мат низаница смокини и ги турят за компрес на
22 цирея; и *царят* ще оздравее. [22] Също и Езекия
беше казал: Какво е знамението, че ще възляза
в Господния дом?

39 [1] В онова време вавилонският цар Меродах-
валадан, Валадановият син, прати писмо и по-
дарък на Езекия, понеже беше чул, че той се
разболял и оздравял. [2] И Езекия се зарадва за 2
тях, и им показа къщата със скъпоценните си
вещи, - среброто и златото, ароматите и скъпо-
ценните масла, целия си оръжеен склад и всич-
ко каквото се намираше между съкровищата
му; в къщата му и в цялото му владение не оста-
на нищо, което Езекия не им показа. [3] Тогава 3
дойде пророк Исаия при цар Езекия та му ре-
че: Какво казаха тия човеци? и от где дойдоха
при тебе? И Езекия рече: От далечна земя идат
при мене от Вавилон. [4] Тогава каза: Що видяха 4
в къщата ти? И Езекия отговори: Видяха всичко
що има в къщата ми; няма нищо между съкро-
вищата ми, което не им показах. [5] Тогава Иса- 5
ия рече на Езекия: Слушай словото на Госпо-
да на Силите: [6] Ето, идат дни, когато всичко що 6
е в къщата ти, и каквото бащите ти са събра-
ли до тоя ден, ще се пренесе във Вавилон; ня-
ма да остане нищо, казва Господ. [7] И ще отве- 7
дат от синовете, които ще излязат от тебе, ко-
ито ще родиш; и те ще станат скопци° в палата на
вавилонския цар. [8] Тогава Езекия рече на Иса- 8
ия: Добро е Господното слово, което ти изрече.
Прибави още: *Не е ли тъй*, щом в моите дни ще
има мир и вярност?

40 [1] Утешавайте, утешавайте людете Ми, Каз-
ва вашият Бог. [2] Говорете по сърцето на Ерусалим, 2
и извикайте към него, Че времето на воюването му се изпълни, Че беззаконието му се
прости; Защото взе от ръката Господна Двойно *наказание* за всичките си грехове. [3] Глас на 3
един който вика: Пригответе в пустинята пътя за Господа, Направете в безводното място
прав друм за нашия Бог. [4] Всяка долина ще се 4
издигне, И всяка планина и хълм ще се сниши;
Кривите *места* ще станат прави, И неравните места поле; [5] И славата Господна ще се яви, 5
И всяка твар купно ще я види; Защото устата
Господни изговориха това. [6] Глас на един, кой- 6
то казва: Провъзгласи! И отговори се°: Що да
провъзглася? - Всяка твар е трева, И всичката й слава като полския цвят; [7] Тревата съхне, 7
цветът вехне; Защото дишането Господно духа
върху него; Наистина людете са трева! [8] Трева- 8
та съхне, цветът вехне, Но словото на нашия
Бог ще остане до века. [9] Ти, който носиш благи 9
вести на Сион, Изкачи се на високата планина;
Ти, който носиш благи вести на Ерусалим, Издигни силно гласа си; Издигни го, не бой се, Ка-

39.7 Или: Камериери. **40.6** Или: И рекох.

10 жи на Юдовите градове: Ето вашият Бог! 10 Ето,
Господ Иеова ще дойде със сила, И мишцата Му
ще владее за него; Ето, наградата Му е с него, И
11 въздаянието Му пред него. 11 Той ще пасе ста-
дото Си като овчар, Ще събере агнетата с миш-
цата Си, Ще ги носи в пазухата Си, И ще води
12 полека доещите. 12 Кой е премерил водите с ше-
пата си, Измерил небето с педя, Побрал в мяр-
ка пръстта на земята, И претеглил планините с
13 теглилка, и хълмовете с везни? 13 Кой е упътил
Духа Господен, Или като съветник Негов Го е
14 научил? 14 С кого се е съветвал Той, И кой Го е
вразумил и Го е научил пътя на правосъдието,
И Му е предал знание, и Му е показал пътя на
15 разума? 15 Ето, народите са като капка от вед-
ро, И се считат като ситен прашец на везните;
Ето, островите са като ситен прах що се дига.
16 16 Ливан не е достатъчен за гориво, Нито стигат
17 животните му за всеизгаряне. 17 Всичките наро-
ди са като нищо пред Него, Считат се пред Него
18 за по-малко от нищо, да! за празнота. 18 И тъй,
на кого ще уподобите Бога? Или какво подо-
19 бие ще сравните с Него? 19 Кумирът ли? - Ху-
дожникът *го е излял,* И златарят го обковава със
20 злато И лее *за него* сребърни верижки; 20 Кой-
то е твърде сиромах та *да принесе* принос Из-
бира негниещо дърво, И търси за него изкусен
художник, За да го направи непоклатим кумир!
21 21 Не знаете ли? не сте ли чули? Не ли ви се е из-
вестило отначало? От основаването на земята
22 не сте ли разбрали 22 Онзи, Който седи над кръ-
га на земята, *Пред Когото* жителите й са като
скакалци, Който простира небето като завеса,
23 И го разпъва като шатър за живеене, 23 Който
докарва първенците до нищо, И прави като су-
24 ета земните съдии? 24 Те едва са били посадени,
едва са били посяти, Едва ли се е закоренил в
земята стволът им, И Той подуха върху тях, и
те изсъхват, И вихрушката ги помита като пля-
25 ва, 25 И тъй, на кого ще Ме уподобите Та да му
26 бъда равен? казва Светият. 26 Дигнете очите си
нагоре Та вижте: Кой е създал тия *светила*, И
извежда множеството им с брой? Той ги вика
всичките по име; Чрез величието на силата Му,
И понеже е мощен във власт, Ни едно *от тях* не
27 липсва. 27 Защо говориш, Якове, и казваш, Из-
раилю: Пътят ми е скрит от Господа, И правото
28 ми се пренебрегва от моя Бог? 28 Не знаеш ли?
не си ли чул, Че вечният Бог Иеова, Създате-
лят на земните краища, Не ослабва и не се уто-
29 рява? Неговият разум е неизследим. 29 Той да-
ва сила на ослабналите, И умножава мощта на
30 немощните. 30 Даже младите ще ослабнат и ще
се уморят. И отбраните момци съвсем ще пад-
31 нат; 31 Но ония, които чакат Господа, ще подно-
вят силата си, Ще се издигат с крила като орли,
Ще тичат и няма да се уморят, Ще ходят и няма
да ослабнат.

41 1 Мълчете пред Мене, вие острови; И племената нека подновят силата си; Нека приближат, и тогава нека говорят; Нека застанем заедно на съд. 2 Кой е въздигнал едного от изток, Когото повиква с правда при нозете Си? Предава му народи, и поставя го господар над царе, И тях предава на ножа му като прах. На лъка му като отвята плява. 3 Погонва ги, и безопасно минава Пътя, по който не беше ходил с нозете си. 4 Кой издействува и извърши това, Като повика *още* в началото *бъдещите* родове? Аз Господ, първият и с последният, Аз съм. 5 Островите видяха и се уплашиха, Земните краища се разтреперяха, Приближиха се и дойдоха. 6 Всеки помогна на другаря си, И рече на брата си: Дерзай! 7 И тъй, дърводелецът насърчаваше златаря, И тоя, който кове с чука, онзи, който удря на наковалнята, Като казваше: Добре е споено, И го закрепяваше с гвоздей, за да се не клати. 8 Но ти, Израилю, служителю Мой, Якове, когото Аз избрах, Потомството на приятеля Мой Авраама, 9 Ти, когото взех от краищата на земята, И повиках от най-далечните й страни, И ти рекох: Ти си Мой служител, Аз те избрах, и не те отхвърлих, 10 Не бой се, защото Аз съм с тебе; Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; Ще те укрепя, да! ще ти помогна. Да! ще те подпра с праведната Си десница, 11 Ето, всички, които са разгневени на тебе, Ще се засрамят и смутят; Съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат. 12 Ще потърсиш ония, които се сражават против тебе, И няма да ги намериш; Ония, които воюват против тебе, ще станат като нищо, И като че не са били. 13 Защото Аз Господ твоят Бог съм, Който подкрепям десницата ти, И ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна. 14 Не бой се червею Якове, и вие, малцината Израилеви; Аз ще ти помагам, казва Господ, Твоят изкупител, Светият Израилев. 15 Ето, Аз ще те направя на нова остра назъбена диканя; Ще вършеш планините и ще ги стриеш, И ще обърнеш хълмовете на дребна плява; 16 Ще ги отвееш, и вятърът ще ги отнесе, И вихрушката ще ги разпръсне; А ти ще се зарадваш в Господа, Ще се похвалиш в Светия Израилев. 17 *Когато* сиромасите и немотните потърсят вода, А няма, и езикът им съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз Израилевият Бог няма да ги оставя. 18 Ще отворя реки на голите височини, И извори всред долините; Ще обърна пустинята на водни езера, И сухата земя на водни извори.
19 В пустинята ще насадя кедър, ситим, Митра и

маслено дърво; В ненаселената земя ще поста-
20 вя наедно елха, Явор и кипарис, [20] За да видят
и да знаят, Да разсъдят и да разберат всички,
Че ръката Господна е направила това, И Свети-
21 ят Израилев го е създал. [21] Представете делото
си, казва Господ; Приведете силните си доказа-
22 телства казва Якововият Цар. [22] Нека ги приве-
дат, и нека ни явят какво има да стане; Обясне-
те предишното, *кажете* какво е било, Та да
приложим сърцата си в него и да узнаем сетни-
23 ната му; Или известете ни бъдещето, [23] Извес-
тете какво има да стане изпосле, За да познаем,
че сте богове; Дори докарвайте *някакво* добро
или *някакво* зло докарвайте, За да се ужасим ка-
24 то го видим всички. [24] Ето, вие сте по-малко от
нищо; И това, което вършите, по-малко от ни-
25 що; Мерзост е оня, който ви избира. [25] Издиг-
нах едного от север, и той е дошъл, - От изгре-
ва на слънцето едного, който призовава Моето
име; И ще нагази първенците като кал, Както
26 грънчарят тъпче глината. [26] Кой е изявил това
от начало, за да знаем, И от преди време та да
речем: *Той има право?* Напротив, няма някой да
го е изявил, няма някой да го е казал, Няма ня-
27 кой да е чул думите ви. [27] Пръв *Аз рекох* на Си-
она: Ето *ги*! ето ги! И дадох на Ерусалим благо-
28 вестител. [28] Защото, когато прегледах, нямаше
никой; Да! между тях нямаше съветник, Който
да може да отговори дума, когато ги попитах.
29 [29] Ето, те всички са суета, Делата им са нищо,
Излеяните им идоли са вятър и посрамление.

42 [1] Ето Моят служител, когото подкрепявам,
Моят избраник, в когото благоволи душата Ми;
Турих Духа Си на него; Той ще постави прав-
2 осъдие за народите. [2] Няма да извика, нито ще
издигне високо гласа си, Нито ще го направи да
3 се чуе навън. [3] Смазана тръстика няма да пре-
чупи, И замъждял фитил няма да угаси; Ще по-
4 стави правосъдие според истината. [4] Няма да
ослабне нито да се съкруши Догдето установи
правосъдие на земята; И островите ще очакват
5 неговата поука. [5] Така казва Бог, Господ, Кой-
то е направил небето и го е разпрострял, Кой-
то е разстлал земята с произведенията ѝ, Кой-
то дава дишане на людете, които са на нея, И
6 дух на тия, които ходят по нея: [6] Аз Господ те
призовах в правда, И като хвана ръката ти ще
те пазя, И ще те поставя за завет на людете, За
7 светлина на народите, [7] За да отвориш очите на
слепите, Да извадиш запрените от затвор, И се-
8 дящите в мрак из тъмницата. [8] Аз съм Господ;
това е Моето име; И не ща да дам славата Си
на друг, Нито хвалата Си на изваяните идоли.
9 [9] Ето, нещата *предсказани* от начало се сбъдна-
ха, И Аз ви известявам нови, Преди да се по-
явят, казвам ви ги. [10] Пейте на Господа нова пе- 10
сен, Хвалата Му от краищата на земята, Вие,
които слизате на морето и всичко що е в него,
Острови, и вие, които живеете на тях. [11] Пусти- 11
нята и градовете ѝ нека извикат с висок *глас*,
Селата, гдето живее Кидар; Нека пеят жите-
ле на Села˚, Нека възклицават от върховете на
планините, [12] Нека отдадат слава на Господа, И 12
нека възвестят хвалата Му в островите. [13] Гос- 13
под ще излезе като силен мъж, Ще възбуди рев-
ността Си като ратник, Ще извика, да! ще из-
реве. Ще надделее над враговете Си; [14] За дълго 14
време мълчах, *казва Той*. Останах тих, въздър-
жах Себе Си; *Но сега* ще извикам като жена,
която ражда, Ще погубя и същевременно ще
погълна. [15] Ще запустя планини и хълмове, И 15
ще изсуша всичката им трева; Ще обърна реки-
те в острови, И ще пресуша езерата. [16] Ще до- 16
веда слепите през път, който не са знаели, Ще
ги водя в пътеки, които им са били непозна-
ти; Ще обърна тъмнината в светлина пред тях,
И неравните места *ще направя* равни. Това ще
сторя, и няма да ги оставя. [17] Ще се върнат на- 17
зад, съвсем ще се посрамят Ония, които упова-
ват на ваяните идоли, Които казват на леяните:
Вие сте наши богове. [18] Чуйте, глухи, И гледай- 18
те, слепи, за да видите. [19] Кой е сляп, ако не е 19
служителят Ми, Или глух, както посланика, *ко-
гото* изпращам? Кой е сляп както предания *Бо-
гу*, И сляп както служителя Господен? [20] Ти гле- 20
даш много неща но не наблюдаваш; Ушите му
са отворени, но той не чува. [21] Господ благово- 21
ли заради правдата Си Да възвеличи учението
и да го направи почитаемо. [22] Но те са ограбени 22
и оголени люде; Всички са впримчени в пеще-
ри и скрити в тъмници; Плячка са, и няма из-
бавител, Обир са, и никой не казва: Върни го.
[23] Кой от вас ще даде ухо на това? Кой ще вни- 23
мава и слуша за бъдещето? [24] Кой предаде Яко- 24
ва на обир, И Израиля на грабители? Не Господ
ли, на Когото съгрешихме? Защото не искаха да
ходят в пътищата Му, Нито послушаха учени-
ето Му. [25] Затова изля на него лютостта на гнева 25
Си И свирепостта на боя; И това го запали изо-
коло, но той не се сети, Изгори го, но той не го
вложи в сърцето си.

[1] А сега, така казва Господ Творецът ти, Яко- **43**
ве, И Създателят ти, Израилю: Не бой се, за-
щото Аз те изкупих, Призовах те по име; Мой
си ти. [2] Когато минаваш през водите, с тебе ще 2
бъда, И през реките, те не ще те потопят; Ко-
гато ходиш през огъня, ти няма да се изгориш, И
пламъкът не ще те опали. [3] Защото Аз съм Ие- 3

42.11 Т.е. Скалата.

ова твоят Бог, Светият Израилев, твоят Спасител; За твой откуп дадох Египет, За тебе Етиопия и Сева. 4 Понеже ти бе скъпоценен пред
4 очите Ми, И почетен, и аз те възлюбих, Затова ще дам човеци за тебе, И племена за живота ти.
5 5 Не бой се, защото Аз съм с тебе; От изток ще доведа потомството ти, И от запад ще те събера; 6 Ще река на севера: Възвърни, И на юга: Не
6 задържай; Доведи синовете Ми от далеч, И дъщерите Ми от земния край, - 7 Всички, които се
7 наричат с Моето име, Които сътворих за славата Си; Аз създадох всеки *от тях*, да! Аз го
8 направих. 8 Изведи слепите люде, които имат
9 очи, И глухите, които имат уши. 9 Нека се съберат заедно всичките народи, И нека се стекат племената; Кой от тях може да възвести това и да ни обясни предишните събития? Нека доведат свидетелите си, за да се оправдаят Та да
10 чуят *човеците* и да рекат: Това е вярно. 10 Вие сте Мои свидетели, казва Господ, И служителят Ми, когото избрах, За да Ме познаете и да повярвате в Мене, И да разберете, че съм Аз, - *Че* преди Мене не е имало Бог, И подир Мене няма да има. 11 Аз, Аз съм Господ; И освен Мене
11 12 няма спасител. 12 Аз възвестих, и спасих, и показах, Когато не е имало между вас чужд *Бог;* Затова вие сте Ми свидетели, казва Господ, Че
13 Аз съм Бог. 13 Да, преди да е имало време˚, Аз съм; И няма кой да избавя от ръката Ми; Аз
14 действувам, и кой ще *Ми* попречи? 14 Така казва Господ, вашият Изкупител, Светият Израилев; Заради вас пратих във Вавилон, И ще доведа всички като бежанци, Дори халдеите, в корабите, с които се хвалеха. 15 Аз съм Господ, Светият
15 16 ваш, Творецът Израилев, ваш Цар. 16 Така казва Господ, Който прави път в морето, И пътека
17 в буйните води, 17 Който изважда колесници и коне, войска и сила: Те всички ще легнат, няма да станат; Унищожиха се, угаснаха като фитил.
18 18 Не си спомняйте предишните неща, Нито мислете за древните събития. 19 Ето, Аз ще напра-
19 20 вя ново нещо; Сега ще се появи; не ще ли внимавате в него? Да! ще направя път в пустинята, И реки в безводната земя. 20 Полските зверове ще Ме прославят, - Чакалите и камилоптиците, - Защото давам вода в пустинята, Реки в безводната земя, За да напоя людете Си, избрани-
21 22 те Си, 21 Людете, които създадох за Себе Си, За да оповестяват хвалата Ми. 22 Но ти Якове, не Ме призова; Но ти Израилю, се отегчи от Мене,
23 23 Не си Ми принасял агънцата на всеизгарянията си, Нито си Ме почитал с жертвите си. Аз не те заробих с приноси, И не ти дотегнах с ли-
24 ван. 24 Не си купил за Мене благоуханна тръстика с пари, Нито си Ме наситил с тлъстината на жертвите си; Но ти си Ме заробил с греховете си, Дотегнал си Ми с беззаконията си,
25 25 Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, И няма да си спомня за
26 греховете ти. 26 Подсети Ме, за да се съдим заедно; Представи делото си, за да се оправдаеш.
27 27 Твоят праотец съгреши, И учителите ти пре-
28 стъпиха против Мене. 28 Затова ще сваля от свещенството им˚ великите служители˚ на светилището, И ще обрека Якова *на изтребление,* И ще направя Израиля за поругание.

44 1 Но сега слушай, служителю Мой, Якове, И
2 Израилю, когото Аз избрах: 2 Така казва Господ, Който те е направил, И те е създал в утробата, и ще ти помага: Не бой се, служителю Мой Якове, И ти, Есуруне, когото Аз избрах, 3 Защо-
3 то ще изливам вода на жадната *земя*, И реки на сухата почва; Ще изливам Духа Си на потомството ти, И благословението Си на рожбите
4 ти; 4 И те ще поникнат между тревата Като върби край течащи води. 5 Един ще казва: Аз съм
5 Господен; Друг ще се нарича с Якововото име; А друг ще подписва с ръката си, *че ще служи* Господу, И ще произнася с почит Израилевото име. 6 Така казва Господ, Царят на Израи-
6 ля, Неговият изкупител, Господ на Силите: Аз съм първият, Аз и последният, И освен Мене няма Бог. 7 Откак съм настанил древните лю-
7 де Кой може да прогласи както Аз? Нека възвести това и Ми го изложи; Нека им известят идните и бъдещите неща. 8 Не бойте се нито се
8 страхувайте; Не възвестих ли ти Аз от древността, и *ти* показах това? И вие сте Ми свидетели, - Има ли бог освен Мене? Наистина няма канара: Аз не познавам *такъв*. 9 Всички, ко-
9 ито образуват изваяни идоли, са за посрамление; И многожелателните им неща са безполезни; И те сами им са свидетели; не виждат нито разбират, За да се засрамят. 10 Кой *е оня*, който
10 прави един бог, Или излива изваян идол, съвсем безполезен? 11 Ето, всичките му привърже-
11 ници ще се засрамят; А художниците, които и те са от човеци, Нека се съберат всички, нека застанат; Ще се убоят, ще се засрамят всички.
12 12 Ковачът *ове* брадва. Работи *я* във въглища-
та, и я образува с чукове, Работещ със силната си мишца, Дори огладнява и изнемощява; Вода ако не пие ослабва. 13 Дърводелецът прости-
13 ра връв, начертава *идола* с тебешир, Изработва го с длета, начертава го с пергел, И образува го по човешки образ, според човешка красота, За да стои в къщи. 14 Отсичайки си кедри. И
14 вземайки пърнар и дъб, Той си бе избрал меж-

43.13 Еврейски: Ден. **28** Еврейски: Ще оскверня. **28** Първенците.

ду горските дървета едно, Та бе насадил бор; и
15 дъждът го е правил да расте. 15 Тогава, като е
станал на човека за горене, Той взема от него
и се топли, Още го гори и пече хляб; И също-
то прави бог та му се кланя, Прави го изваян
16 идол та коленичи пред него! 16 Една част от него
той изгаря в огън, С друга част готви месо да
яде, Изпича печиво и се насища. Грее се и каз-
17 ва: Ох! стоплих се! видях огъня! 17 И останалото
от него прави бог, изваяния си идол. Коленичи
пред него и му се кланя, И му се моли казвайки:
18 Избави ме, защото ти си мой бог! 18 Те не зна-
ят нито разсъждават; Защото са замазани очите
им, за да не гледат, И сърцата им-за да не раз-
19 бират: 19 И никой не взема на сърцето си, Нито
има знание или разум та да рече: Част от него
изгорих на огън, Още и хляб изпекох на въг-
лищата му Опекох и месо та ядох: И да напра-
вя ли останалото от него гнусота? Да се покло-
20 ня ли на нещо станало от дърво? 20 Той се хра-
ни с пепел; измаменото му сърце го заблуди, Та
не може да отърве душата си нито да рече: *То-*
21 *ва нещо* в десницата ми не е ли лъжа? 21 Помни
това, Якове, И Израилю, защото си Ми служи-
тел; Аз те създадох; Мой служител си; Израи-
22 лю, няма да бъдеш забравен от Мене, 22 Изли-
чих като гъста мъгла престъпленията ти, И ка-
то облак греховете ти; Върни се при мене, за-
23 щото Аз те изкупих. 23 Възпей радостно, небе,
защото Господ извърши това; Възкликнете, по-
долни земни части; Запейте весело, планини,
Горо и всички дървета в нея, Защото Господ из-
24 купи Якова, И се прослави в Израиля. 24 Така
казва Господ изкупителят ти, Който те е обра-
зувал в утробата: Аз съм Господ, Който извър-
ших всичко; Който сам разпрострях небето, И
25 сам разстлах земята; 25 Който осуетявам знаме-
нията на лъжците, И правя да избезумеят чаро-
деите; Който превръщам мъдрите, И обръщам
26 знанието им в глупост; 26 Който потвърждавам
думата на Своя служител, И изпълнявам изяве-
ното от Моите пратеници; Който казвам за Ера-
салим: Ще се насели, И за градовете на Юда:
Ще се съградят, И Аз ще възстановя разруше-
27 ното в него; 27 Който казвам на бездната: Из-
28 съхни, И Аз ще пресуша реките ти; 28 Който каз-
вам за Кира: *Той е* Моят овчар, Който ще из-
пълни всичко, което Ми е угодно, Даже, когато
кажа на Ерусалим: Ще се съгради, И на храма:
Ще се положат основите ти.

45 1 Така казва Господ на помазаника Си, На
Кира, когото Аз държа за дясната ръка, За да
покоря народи пред него, И да разпаша кръ-
ста на царе, За да отворя вратите пред него. Та
да не затворят портите: 2 Аз ще ходя пред те- 2
бе И ще изравня неравните места; Ще разбия
медните врати, И ще строша железните лосто-
ве; 3 Ще ти дам съкровища *пазени* в тъмнина, 3
И богатства скрити в скривалища, За да позна-
еш, че Аз съм Господ, Израилевият Бог, Който
те призовавам по името ти. 4 Заради Якова слу- 4
жителят Ми И Израиля избрания Ми Призо-
вах те по името ти, Дадох ти почтено име, ако
и да Ме не познаваш, 5 Аз съм Господ, и няма 5
друг; Няма бог освен Мене; Аз те описах, ако
и да Ме не познаваш, 6 За да познаят от изгрева 6
на слънцето и от запад, Че освен Мене няма ни-
кой, *Че* Аз съм Господ, и няма друг. 7 Аз създа- 7
вам светлината и творя тъмнината; Правя мир,
творя и зло! Аз Господ съм, Който правя всич-
ко това. 8 Роси, небе, от горе, И нека излеят об- 8
лаците правда; Нека се отвори земята, за да се
роди спасение, И за да изникне същевременно
правда; Аз Господ създадох това. 9 Горко на он- 9
зи, който се препира със Създателя си! Черепка
от земните черепки! Ще рече ли калта на този,
който й дава образ: Що правиш? Или изделие-
то ти *да рече за тебе*: Няма ръце? 10 Горко на он- 10
зи, който казва на баща *си*: Какво раждаш? Или
на жена му: Какво добиваш? 11 Така казва Гос- 11
под, Светият на Израиля и неговият Създател:
Допитвай се до Мене за бъдещето; За синовете
Ми и за делото на ръцете Ми заповядайте Ми.
12 Аз създадох земята, и сътворих човека на нея; 12
Аз, да! Моите ръце разпростряха небето, Аз да-
дох заповеди на цялото му множество. 13 Аз из- 13
дигнах него˚ с правда, И ще оправям всички-
те му пътища; Той ще съгради града Ми и ще
пусне пленниците Ми, Без откуп или подаръ-
ци, казва Господ на Силите. 14 Така казва Гос- 14
под: *Печалбата от* труда на Египет и търгови-
ята на Етиопия. И на високите мъже савците,
Ще минат към тебе и твои ще бъдат; Ще те ди-
рят; в окови ще заминат; И като ти се поклонят
ще ти се помолят, *казвайки*: Само между тебе е
Бог, и няма друг, *Друг* бог няма. 15 Наистина Ти 15
си Бог, Който се криеш, Боже Израилев, Спа-
сителю 16 Те всички ще се посрамят и смутят; 16
Те всички ще си отидат засрамени, които ра-
ботят идоли. 17 А Израил ще се спаси чрез Гос- 17
пода с вечно спасение; Вие няма да се посрами-
те нито да се смутите до вечни времена. 18 За- 18
щото така казва Господ, Който сътвори небе-
то, (Твоя Бог, Който създаде земята, направи
я, и я утвърди, *Който* не я сътвори пустиня, *но*
я създаде, за да се населява): Аз съм Господ, и
няма друг. 19 Не съм говорил в тайно, от място в 19
тъмна земя; Не съм рекъл на Якововото потом-

45.13 Т.е., Кира, виж. ст. 1.

ство: Търсете Ме напразно. Аз Господ говоря
20 правда, възвестявам правота. [20] Съберете се та
дойдете, Приближете се, всички вие избягнали
от народите; Нямат разум ония, които издигат
дървените си идоли, И се молят на бог, който
21 не може да спаси. [21] Изявете и приведете *ги;* Да!
нека се съветват заедно; Кой е прогласил това
от древността? Кой го е изявил от отдавнашно-
то време? Не Аз ли Господ? и освен Мене няма
друг бог, Освен Мене няма бог праведен и спа-
22 сител. [22] Към Мене погледнете и спасени бъдете
всички земни краища; Защото Аз съм Бог, и ня-
23 ма друг. [23] В Себе си Се заклех, (Праведна дума
излезе из устата Ми, и няма да се повърне), Че
пред Мене ще се преклони всяко коляно, Все-
24 ки език ще се закълне в *Мене*. [24] Само в Господа, ще рече някой за Мене, Има правда и сила;
При Него ще дойдат човеците, А всички, които
25 се разгневиха на Него, ще се засрамят. [25] Чрез
Господа ще се оправдае И с Него ще се хвали
цялото Израилево потомство.

46 [1] Прегъна се Вил, наведе се Нево; Идолите
им са *натоварени* на животни и на добитък; То-
варът, който вие носехте *в шествията си* ста-
2 на тежък на умореното *животно*. [2] Наведоха се,
всички паднаха; Те не можаха да отърват това-
3 ра, Но сами отидоха в плен. [3] Слушайте Ме, доме Яковов, И всички останали от Израилевия
дом, Който съм носил още от утробата, И съм
4 държал още от рождението. [4] Даже до старост-
та *ви Аз* съм същият, И докато побелеете Аз ще
ви нося Аз *ви* направих, и Аз ще *ви* държа, Да!
5 Аз ще *ви* нося и избавя. [5] На кого ще Ме оприличите, и *с кого* ще Ме сравните и съпоставите, Та да бъдем подобни? [6] Ония, които изсип-
6 ват злато из мешеца, И претеглят сребро с везни, Те наемат златар, та го направя бог, *Пред*
7 *който* падат и се покланят; [7] Дигат го на рамо
и го носят Та го поставят на мястото му; И той
стои там, и от мястото си няма да мръдне; Още
и вика човек към него, но не може да отговори,
8 Нито да го избави от бедата му. [8] Помнете това, и покажете се мъже; Докарайте ги на ума си,
9 вие престъпници. [9] Помнете предишните неща
от древността; Защото Аз съм Бог, и няма друг;
10 *Аз съм* Бог, и няма подобен на Мене, [10] Който от
началото изявявам края, И от древните време-
на нестаналите още неща, И казвам: Намерени-
ето Ми ще устои, И ще извърша всичко що Ми
11 е угодно; [11] Който зове хищна птица от изток,
От далечна земя мъжа по намерението Си; Да!
рекох, и ще направя да стане; Намислих, и ще
12 го извърша. [12] Слушайте Ме, вие коравосърдеч-
13 ни, Които сте далеч от правдата: [13] Приближих
правдата Си тя не ще бъде далеч, И спасението
Ми няма да закъснее И ще дам спасение в Сион,
Славата Си на Израиля.

47 [1] Сниши се та седни в пръстта, девице, дъ-
щерьо вавилонска; Седни на земята, а не на
престол, дъщерьо халдейска; Защото няма да
се наричаш вече изтънчена и изнежена. [2] Хва- 2
ни ръчната мелница та мели брашно! Махни
булото си, дигни полите *си*, Открий пищялите
си, мини реките. [3] Голотата ти ще се открие, Да! 3
срамотата ти ще се яви; Аз ще си възмъздя, И не
ще се примиря с никого. [4] Името на нашия Из- 4
купител е Господ на Силите. Светият Израилев.
[5] Седи та мълчи, и влез в тъмнината, халдейска 5
дъщерьо, Защото няма вече да те наричат гос-
подарка на царствата. [6] Разгневих се на людете 6
Си, Оскверних наследството Си, И предадох ги
в ръката ти; *Но* ти не им показа милост, Ти си
сложила твърде тежкия си хомот върху старе-
ца; [7] И рекла си: До века ще бъда господарка; 7
Та не си взела това присърце, Нито си помнила
сетнината му. [8] Сега, прочее, чуй това, ти сла- 8
столюбко, Която седиш безгрижна, която каз-
ваш в сърцето си: Аз съм, и освен мене няма
друга; Няма да стоя вдовица, Нито ще зная що
е да се обезчадя, - [9] И двете тия неща ще дой- 9
дат върху тебе Внезапно, в един ден, Обезчад-
ване и вдовство; В пълна мяра ще те постигнат
Въпреки многото ти чародейства И голямото
изобилие на обаянията ти. [10] Понеже си била 10
дързостна в нечестието си, И си рекла: Никой
не ме вижда, - *Понеже* мъдростта ти и знани-
ето ти са те отвратили, И си рекла в сърцето
си: Аз съм, и освен мене няма друга, - [11] Затова 11
ще дойде върху тебе зло, Без да знаеш от где се
явява; И беда ще те нападне, Без да можеш да я
умилостивиш; Ще дойде внезапно върху тебе и
опустошение, без да ти е било известно. [12] При- 12
ближи сега с обаянията си И с многото си ча-
родейства, В които си се трудила от младостта
си; Може би ще се ползуваш! може би ще упла-
шиш *неприятеля*! [13] Уморила си се в многото си 13
съвещания. Нека приближат сега астролозите,
звездоройците, И предвещателите по новолу-
нията, И нека те избавят от това, което ще дой-
де върху тебе! [14] Ето, те ще бъдат като плява; 14
Огън ще ги изгори; Не ще могат да се избавят
от силата на пламъка, *Понеже* той не ще бъде
въглен да се огрее *някой, Или* огън, пред който
да седне. [15] Такива ще ти станат нещата, в които 15
си се трудила; Ония, които са търгували с тебе
от младостта ти, Ще се разбягат всеки по своя
си път; Не ще има кой да те избави.

48 [1] Чуйте това, доме Яковов, Които сте се на-
рекли с Израилевото име, Които излязохте из
Юдовия източник. Които се кълнете в името

Господно И си спомняте за Бога Израилев, Но
2 не с истина, нито с правда; [2] (Защото наименуват се от светия град, И се облягат на Израилевия Бог, Чието име е Иеова на Силите): [3] От
3 древността обявих предишните дела; Да! излязоха из устата Ми, и Аз ги прогласих; Внезапно ги извърших, и те се сбъднаха. [4] Понеже по-
4 знавах, че си упорит, Че вратът ти е желязна
5 жила, и челото ти медно, [5] Затова от древността ти обявих *тия неща*, Преди да станат прогласих ти *ги*, Да не би да речеш: Идолът ми ги извърши, да! изваяното ми, И излеяното ми ги
6 заповяда. [6] Това ти си чул; виж всичко това; И вие, не ще ли го вие прогласите? От сега ти изявявам нови неща, Дори скрити, които ти не си
7 знаел. [7] Те сега станаха, а не отдавна, И преди този ден нито си слушал за тях, Да не би да ре-
8 чеш: Ето, аз знаех това. [8] Нито даже си слушал, нито даже си знаел, Нито даже са били отворени от древността ушите ти; Защото знаех, че ти постъпваше много коварно, И още от утроба-
9 та си бил наречен престъпник. [9] Заради Своето име ще отложа *изливането на* гнева Си, И заради славата Си ще се въздържа от тебе, да те
10 не изтребя. [10] Ето, очистих те, но не като сре-
11 бро; Изпитах те в пещта на скръбта. [11] Заради Себе Си ще сторя това; Защото как да се оскверни *името Ми?* Да! не ща да дам славата Си на
12 друг. [12] Чуй Ме, Якове, и Израилю, когото Аз призовах: Аз съм същият, Аз първият, и Аз по-
13 следният. [13] Да! Моята ръка основа земята, И десницата Ми разпростря небето; Когато ги из-
14 викам, те всички се представят. [14] Съберете се, всички вие, и чуйте: Кой от тях е възвестил това? Оня, когото Господ възлюби, ще извърши волята Му над Вавилон, И мишцата му *ще бъ-*
15 *де над* халдеите. [15] Аз, Аз говорих, да! призовах го; Доведох го; и пътят му ще благоуспее.
16 [16] Приближете се при Мене, чуйте това; От начало не съм говорил скришно; Откак стана това, Аз бях там; И сега ме прати Господ Иеова
17 и Духът Му. [17] Така казва Господ Изкупителят ти, Светият Израилев: Аз съм Господ твоят Бог, Който те учи за ползата *ти*, Който те води в пъ-
18 тя, по който трябва да ходиш. [18] Дано би послушал ти заповедите Ми! Тогава мирът ти щеше да бъде като река, И правдата ти като морските вълни; [19] Потомството ти щеше да бъде ка-
19 то пясъка, И рожбите на чреслата ти като зърната му; Името му не би се отсякло Нито би
20 се изтребило отпред Мене. [20] Излезте от Вавилон, бягайте от халдеите; С възклицателен глас прогласете, проповядвайте това, Разгласете го до земния край, Речете: Господ изкупи слугата
21 Си Якова. [21] И те не жадуваха, когато ги водеше през пустините; Той направи да изтекат за тях води из канарата, Още разцепи канарата, и потекоха водите. [22] Мир няма за нечестивите, каз- 22
ва Господ.

49 [1] Слушайте ме, острови, И внимавайте, далечни племена: Господ ме призова още от рождението, Още от утробата на майка ми спомена
2 името ми! [2] Направи устата ми като остър нож, Покри ме под сянката на ръката Си; И направи ме като лъскава стрела, И ме скри в тула Си;
3 [3] И рече ми: Ти си Мой служител, *Ти си* Израил, в когото ще се прославя. [4] Но аз *си* рекох: Напразно съм се трудил, За нищо и напусто съм
4 изнурявал силата си; Все пак, обаче, правото ми е у Господа, И наградата ми е у моя Бог. [5] Сега,
5 прочее, говори Господ, Който ме създаде още от утробата за Свой служител, За да доведа пак Якова при Него, И за да се събере Израил при Него, - (Защото съм почтен в очите на Господа, И моят Бог ми стана сила,) [6] Да! Той казва:
6 Малко нещо е да Ми бъдеш служител, За да възстановиш племената на Якова; И за да възвърнеш опазените на Израиля; Ще те дам още за светлина на народите, За да бъдеш Мое спасение до земния край. [7] Така казва Господ. Изку-
7 пителят на Израиля, и Светият негов, На онзи, когото човек презира, На онзи, от когото се гнуси народът, На слуга на владетелите: Царе ще видят и ще станат, - Князе, и ще се поклонят, Заради Господа, Който е верен, *Заради* Светият Израилев, Който те избра. [8] Така казва Господ:
8 В благоприятно време те послушах, И в спасителен ден ти помогнах; Ще те опазя, и ще те дам за завет на людете За да възстановиш земята, За да ги направиш да завладеят запустелите наследства, [9] Като кажеш на вързаните: Излезте, -
9 На ония, които са в тъмнината: Явете се. Те ще пасат край пътищата, И пасбищата им ще бъдат по високите голи височини. [10] Няма да огладнеят нито да ожаднеят; Не ще ги удари нито же-
10 га, нито слънце; Защото Оня, Който се смилява за тях, ще ги води, И при водни извори ще ги заведе. [11] И ще обърна всичките Си плани-
11 ни на пътища, И друмовете Ми ще се издигнат.
12 [12] Ето, тия ще дойдат от далеч, И, ето, ония от
12 север и от запад, А пък ония от Синимската земя. [13] Пей, небе, и радвай се, земьо, И запейте,
13 планини; Защото Господ утеши людете Си, И се смили за наскърбените Си. [14] Но Сион рече: Ие-
14 това ме е оставил, И Господ ме е забравил. [15] Мо-
15 же ли жена да забрави сучещото си дете Та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те, ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. [16] Ето, на дланите Си съм те врязал; Твои-
16 те стени са винаги пред Мене. [17] Чадата ти ще
17

дойдат набързо; *А* разорителите ти и запустителите ти ще си отидат от тебе. 18 Подигни очите си наоколо та виж: Всички тия се събират заедно и дохождат при тебе. *Заклевам се* в живота Си, казва Господ, Ти наистина ще се облечеш с всички тях като с украшение, И като невеста ще се накитиш с тях. 19 Защото разорените ти и запустелите ти места И опустошената ти земя Ще бъдат сега тесни за жителите *ти*; А ония, които те поглъщаха, ще бъдат отдалечени. 20 Чадата, които ще добиеш след обезчадването си, Ще рекат още в ушите ти: Тясно е мястото за мене; Стори ми място, за да се населя. 21 Тогава ще речеш в сърцето си: Кой ми роди тия, Тъй като аз бях обезчадена и пуста, Заточена и скитница? И кой изхрани тия? Ето, аз бях оставена сама; тия, где бяха? 22 Така казва Господ Иеова: Ето, ще издигна ръката Си към народите, И ще възвися знамето Си пред племената; И те ще доведат синовете ти в обятията си, И дъщерите ти ще бъдат донесени на раменета им. 23 Царе ще бъдат твои хранители, И техните царици твои кърмилници; Ще ти се поклонят с лице до земята, И ще лижат пръстта на нозете ти; И ти ще познаеш, че Аз съм Господ, И че ония, които Ме чакат, не ще се посрамят. 24 Нима може да се отнеме користта от силния, Или да се отърват пленените от юнак˚? 25 Но Господ така казва: Пленниците на силния ще се отнемат, И користта ще се отърве от страшния; Защото Аз ще се съдя с оня, който се съди с тебе, И ще спася чадата ти. 26 А притеснителите ти ще заставя да изядат собствените си меса, И ще се опият със собствената си кръв както с ново вино; - И всяка твар ще познае, Че Аз, Господ, съм твоят Спасител, И че твоят изкупител е Могъщият Яковов.

50 1 Така казва Господ: Где е разводното писмо на майка ви, С което я напуснах? Или на кого от заимодавците си ви продадох? Ето, поради вашите беззакония бяхте продадени, И поради вашите престъпления биде напусната майка ви. 2 Защо, когато дойдох, нямаше никой, - Когато повиках, нямаше кой да отговори? Скъсила ли се е някак ръката Ми та да не може да изкупва? Или нямам ли сила да избавям? Ето, Аз със смъмрянето Си изсушавам морето, Обръщам реките в пустиня; Рибите им се вмирисват, Умирайки от жажда от нямане вода. 3 Аз обличам небето с мрак, И турям вретище за неговото покривало. 4 Господ Иеова ми даде език на учените, За да зная как да помогна с дума на уморения; Всяка заран Той събужда, Събужда ухото ми, За да слушам като учащите се. 5 Господ Иеова ми отвори ухото; И аз не се разбунтувах, Нито се обърнах назад. 6 Гърба си дадох на биене, И бузите си на скубачите на косми; Не скрих лицето си от безчестие и заплювания. 7 Понеже Господ Иеова ще ми помогне. Затова не се смущавам, Затова съм втвърдил лицето си като кремък, И зная, че не ще бъда посрамен. 8 Близо е Оня, Който ме оправдава; Кой ще се съди с мене? нека застанем заедно. Кой ми е противник? нека се приближи при мене. 9 Ето, Господ Иеова ще ми помогне; Кой ще ме осъди? Ето, те всички ще овехтеят като дреха; Молец ще ги изяде. 10 Кой измежду вас се бои от Господа И слуша гласа на Неговия служител, Но ходи в тъмнина и няма светлина? *Такъв* нека уповава на името Господно, И нека се обляга на своя Бог. 11 Ето, всички вие, които запаляте огън. Които обикаляте себе си с главни, Ходете в пламъка на огъня си, И всред главните, които сте разпалили; Това ще имате от ръката Ми, - В скръб ще легнете.

51 1 Слушайте Мене, вие, които следвате правдата, Които търсите Господа; Погледнете на канарата, от която сте отсечени, И в дупката на ямата, из която сте изкопани. 2 Погледнете на баща си Авраама, И на Сара, която ви е родила; Защото, когато беше само един го повиках, Благослових го и го умножих. 3 Защото Господ ще утеши Сиона Той ще утеши всичките му запустели места, И ще направи пустотата му като Едем, И запустялостта му като Господната градина; Веселие и радост ще се намери в него, Славословие и глас на хваление. 4 Внимавайте на Мене, люде Мои, И слушайте Ме, народе Мой; Защото закон ще излезе от Мен И Аз ще поставя правосъдието Си за светлина на народите. 5 Правдата Ми наближава, Спасението Ми се яви, И мишците Ми ще съдят племената; Островите ще ме чакат, И ще уповават на мишцата Ми. 6 Подигнете очите си на небето, И погледнете на земята долу, Защото небето ще изчезне като дим, И земята ще овехтее като дреха, И ония, които живеят на нея, подобно ще измрат; Но Моето спасение ще трае до века, И правдата Ми няма да се отмени. 7 Слушайте Мене, вие, които знаете правда, Люде, които имате в сърцето си закона Ми; Не бойте се от укорите на човеците, Нито се смущавайте от ругатните им. 8 Защото молецът ще ги пояде като дреха, И червеят ще ги пояде като вълна; Но Моята правда ще пребъде до века, И спасението Ми из родове в родове. 9 Събуди се, събуди се, облечи се със сила, мишца Господна! Събуди се както в древните дни, в отдавнаш-

49.24 Или: Праведно. **51.9** Т.е., Египет.

ните родове! Не си ли ти, която си съсякла Раав°, И смъртно си пробола змея? 10 Не си ли ти
10 която си изсушила морето, Водите на голямата бездна, И си направила морските дълбочи-
11 ни Път за преминаването на изкупените? 11 Изкупените от Господа ще се върнат И ще дойдат с възклицание в Сион Вечно веселие ще бъде на главата им; Ще придобият радост и весе-
12 лие, А скръб и въздишане ще побягнат. 12 Аз, Аз съм, Който ви утешавам; Кой си ти та се боиш от смъртен човек, И от човешки син, който
13 ще стане като трева; 13 А си забравил Господа Създателя си, Който разпростря небето и основа земята, И непрестанно всеки ден се боиш От яростта на притеснителя Като че се приготвяше да изтреби? И где е *сега* яростта на притес-
14 нителя? 14 Вързаният в заточение скоро ще бъде развързан, И няма да умре в ямата, Нито ще
15 се лиши от хляба си; 15 Защото Аз съм Господ твоят Бог, Който уталожвам морето, когато бучат вълните му; Господ на Силите е името Ми.
16 16 Турих словата Си в устата ти, И те покрих в сянката на ръката Си, За да устроя небето, да основа земята, И да река на Сиона: Ти си Мой
17 народ. 17 Събуди се, събуди се, стани, *дъщерьо* ерусалимска, Която си пила от ръката на Господа чашата на яростта Му; Пила си, и изпразнила си до дъно Чашата на омайването. 18 От
18 всичките синове, които е родила, Няма кой да я води; Нито има, между всичките синове, които е отхранила, Ни един, който да я държи за
19 ръка. 19 Двете тия *беди* те сполетяха, - Кой ще те пожали? Разорение и погибел, глад и нож, - Как
20 да те утеша? 20 Синовете ти примряха: Лежат по всичките кръстопътища Както антилопа в мрежа; Пълни са с яростта Господна, С изобличе-
21 нието на твоя Бог. 21 Прочее, слушай сега това Ти наскърбена и пияна, но не с вино: 22 Та-
22 ка казва твоят Господ Иеова, Твоят Бог, Който защищава делото на людете Си: Ето, взех от ръката ти чашата на омайването, Дори до дъно чашата на яростта Си; Ти няма вече да я пиеш.
23 23 А ще я туря в ръката на притеснителите ти, Които рекоха на душата ти: Падни ничком, за да минем *над тебе;* И ти си сложила гърба си като земя И като път за ония, които минават.

52 1 Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; Облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде; Защото от сега нататък
2 няма да влезе в тебе Необрязан и нечист. 2 Отърси от себе си пръстта; Стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, Плене-
3 на дъщерьо сионова! 3 Защото така казва Господ: Продадохте се за нищо; И ще бъдете изку-
4 пени без пари. 4 Защото така казва Господ Иеова: Людете Ми слязоха изпърво в Египет, за да поживеят там; *После* и асирийците ги угнетяваха без причина. 5 Сега, прочее, що да пра- 5
вя тук, казва Господ. Тъй като людете Ми се взеха за нищо? Владеещите над тях вият, казва Господ, И името Ми непрестанно се хули всеки ден. 6 Затова людете Ми ще познаят Мое- 6
то име; Затова ще познаят в оня ден, Че Аз съм, Който говоря, ето, Аз. 7 Колко са прекрас- 7
ни върху планините Нозете на онзи, който благовествува, който проповядва мир! Който благовествува добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твоят Бог царува! 8 Ето 8
гласът на стражите ти! издигат гласа си, Всички възклицават; Защото ще видят ясно с очите си Как Господ се връща в Сион. 9 Възкликне- 9
те, запейте заедно, Запустели ерусалимски места; Защото Господ утеши людете Си, Изкупи Ерусалим. 10 Господ запретна светата Си мишца 10
Пред всичките народи; И всичките земни краища ще видят Спасението от нашия Бог. 11 От- 11
теглете се, оттеглете се, излезте от там. Не се допирай до нечисто; Излезте изсред него; Очистете се вие, които носите съдовете Господни;
12 Защото няма да излезете набързо, Нито ще 12
пътувате бежешком, Защото Господ ще върви пред вас, И Израилевият Бог ще ви бъде задна стража. 13 Ето, служителят Ми ще благоуспее, 13
Ще се възвиси и издигне, и ще се възнесе твърде високо. 14 Както мнозина се чудеха на тебе, 14
(Толкова бе погрозняло лицето му, повече от *лицето на* кой да е бил човек, И образът му от *образа на* кой да е от човешките синове), 15 Така 15
той ще удиви много народи; Царете ще затворят устата си пред него, Защото ще видят онова, за което не им се е говорило, И ще разберат това, което не са чули.

53 1 Кой е повярвал известието ни? И на кого се
е открила мишцата Господна? 2 Защото израс- 2
на пред Него като отрасъл, И като корен от суха земя; Нямаше благообразие, нито приличие та да Го гледаме, Нито красота та да Го желаем. 3 Той бе презрян и отхвърлен от човеците. 3
Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме. 4 Той наи- 4
стина понесе печалта ни, И със скърбите ни се натовари; А ние Го счетохме за ударен, Поразен от Бога, и наскърбен. 5 Но Той биде наранен 5
поради нашите престъпления, Бит биде поради нашите беззакония; На Него *дойде* наказанието докарващо нашия мир, И с Неговите рани ние се изцелихме. 6 Всички ние се заблудихме 6
както овце, Отбихме се всеки в своя път; И Господ възложи на Него беззаконието на всички ни.

7 [7] Той беше угнетяван, но смири Себе Си, И не
отвори устата Си; Както агне водено на клане,
И както овца, която пред стригачите си не из-
8 дава глас, Така Той не отвори устата Си. [8] Чрез
угнетителен съд биде грабнат; А кой от Него-
вия род разсъждаваше, Че биде отсечен отсред
земята на живите Поради престъплението на
Моите люде, върху които *трябваше* да падне
9 ударът? [9] И определиха гроба Му между зло-
деите, Но по смъртта Му при богатия; Защото
не беше извършил неправда, Нито имаше из-
10 мама в устата Му. [10] Но Господ благоволи той
да бъде бит, предаде Го на печал; Когато напра-
виш душата Му принос за грях, Ще види потом-
ството, ще продължи дните Си, И това, в което
11 Господ благоволи, ще успее в ръката Му. [11] Ще
види *плодовете* от труда на душата Си и ще се
насити; Праведният Ми служител ще оправдае
мнозина чрез знанието им за Него, И Той ще
12 се натовари с беззаконията им. [12] Затова ще Му
определя дял между великите, И Той ще разде-
ли корист със силните, Защото изложи душата
Си на смърт И към престъпници биде причис-
лен, И *защото* взе на Себе Си греховете на мно-
зина И ходатайствува за престъпниците.

54 [1] Весели се, неплодна, която не раждаш; За-
пей с радост и възкликни, ти, която не си би-
ла в болките на раждане; Защото повече са ча-
дата на самотната, Нежели чадата на омъжена-
2 та, казва Господ. [2] Уголеми мястото на шатъ-
ра си, И нека разширят завесите на жилищата
ти; Не се скъпи; продължи въжетата си И за-
3 крепи колчетата си. [3] Защото ще се разпростра-
ниш надясно и наляво; Потомството ти ще за-
владее народите И ще населят запустелите гра-
4 дове. [4] Не бой се, защото не ще бъдеш поруга-
на; И не се смущавай, защото не ще бъдеш по-
срамена; Защото ще забравиш срама, *който си
изпитвала* в младостта си, И няма вече да по-
мниш укора, *който си носила* във вдовството си.
5 [5] Защото твоят съпруг е Творецът ти, Чието име
е Господ на Силите; И изкупителят ти е Све-
тият Израилев, Който ще се нарече Бог на ця-
6 лата земя. [6] Защото Господ те повика като же-
на оставена и наскърбена духом, Да! жена *взе-
та* в младост, а *после* отхвърлена, казва твоят
7 Бог. [7] Оставих те за малко време; Но с голяма
8 милост ще те прибера. [8] В изобилието на гнева
Си скрих лицето Си от тебе за един миг; Но с
вечна благост ще се смиля за тебе, Казва Гос-
9 под Изкупителят ти. [9] Защото за Мене това е
като Ноевите води; Понеже, както се заклех,
че Ноевите води не ще наводнят вече земята,
Така се заклех, че вече няма да се разгневя на
тебе, нито да те смъмря. [10] Защото, ако и да из- 10
чезнат планините И да се поместят хълмовете,
Пак Моята благост няма да се оттегли от тебе,
И заветът Ми на мир няма да се помести, Казва
Господ, Който ти показва милост, [11] От наскър- 11
бена, смутена, безутешна, Ето, Аз ще постеля
камъните ти в красиви цветове, И ще положа
основите ти от сапфири; [12] Ще направя кули- 12
те ти от рубини, Портите ти от антракс, И ця-
лата ти ограда от отбрани камъни. [13] Всичките 13
ти чада ще бъдат научени от Господа; И голям
ще бъде мирът на чадата ти. [14] С правда ще се 14
утвърдиш; Далеч ще бъдеш от угнетението, за-
щото не ще се боиш, - *Далеч* от ужасяването, за-
щото не ще се приближи до тебе. [15] Ето, всич- 15
ки може да се съберат против *тебе*, обаче, не
чрез Мене; Всички ония, които се събират про-
тив тебе, ще паднат пред тебе. [16] Ето, Аз създа- 16
дох ковача, Който раздухва въглищата в огъня
И изковава оръдие за работата си; Аз създадох
и разорителя за да съсипва. [17] Ни едно оръжие 17
скроено против тебе не ще успее; И ще победиш
всеки език, който би се повдигнал против тебе
в съд. Това е наследството на слугите Господни,
И правдата им е от Мене, казва Господ.

55 [1] О вие, които сте жадни, дойдете всички при **55**
водите; И вие, които нямате пари, дойдете ку-
пете, та яжте; Да! дойдете, купете вино и мляко,
Без пари и без плата. [2] Защо иждивявате пари 2
за онова, което не е хляб, И трудът си за това,
което не насища? Послушайте Ме с внимание и
ще ядете благо, И душата ви ще се наслаждава с
най-доброто˚. [3] Приклонете ухото си и дойде- 3
те при Мене, Послушайте, и душата ви ще жи-
вее; И Аз ще направя с вас вечен завет *Според*
верните милости, *обещани* на Давида. [4] Ето, да- 4
дох го за свидетел на племената, За княз и за-
поведник на племената. [5] Ето, ще призовеш на- 5
род, когото ти не познаваш; И народ, който не
те познаваше, ще тича при тебе, Заради Госпо-
да твоя Бог, И заради Светия Израилев, защото
те е прославил, [6] Търсете Господа, докле може 6
да се намери. Призовавайте Го докато е близо;
[7] Нека остави нечестивият пътя си, И неправед- 7
ният помислите си, Нека се обърне към Госпо-
да, и Той ще се смили за него, И към нашия Бог,
защото Той ще прощава щедро. [8] Защото Мои- 8
те помисли не са *като* вашите помисли. Нито
вашите пътища *като* Моите пътища, казва Гос-
под. [9] Понеже, както небето е по-високо от зе- 9
мята, Така и Моите пътища са по-високи от ва-
шите пътища, И Моите помисли от вашите по-
мисли. [10] Защото както слиза дъждът и снегът 10
от небето, И не се връща там, Но пои земята И

55.2 Еврейски: Тлъстината. **10** Еврейски: Ядещия.

я прави да произрастява и да напъпва, Та дава
11 семе на сеяча и хляб на гладния˚. 11 Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно, Но ще извърши волята Ми, И ще благоуспее в онова, за което
12 го изпращам. 12 Защото ще излезете с радост, И ще бъдете изведени с мир; Планините и хълмовете ще запеят пред вас радостно, И всичките
13 полски дървета ще изпляскат с ръце. 13 Вместо драка ще израсте елха, Вместо трън ще израсте мирта; И това ще бъде на Господа за име, За вечно знамение, което няма да се изличи.

56 1 Така казва Господ: Пазете правосъдие и вършете правда, Защото скоро ще дойде спасението от Мене, И правдата Ми скоро ще се от-
2 крие. 2 Блажен оня човек, който прави това, И оня човешки син, който се държи за него, Който пази съботата да я не оскверни, И въздържа
3 ръката си да не стори никакво зло. 3 А чужденецът, който се е прилепил към Господа да не говори Като каже: Господ съвсем ще ме отдели от людете Си; Нито да каже скопецът: Ето,
4 аз съм сухо дърво. 4 Защото така казва Господ за скопците: Които пазят съботите Ми, И избират каквото Ми е угодно, И държат здраво за-
5 вета Ми: 5 На тях Аз ще дам в дома Си и вътре в стените Си Спомен и име по-добро от синове и дъщери; На тях ще дам вечно име, Което
6 няма да се заличи. 6 Също и чужденците, които се прилепват към Господа, За да Му служат, да обичат името на Господа, И да бъдат Негови слуги, - Всеки *от тях*, който пази събота-
7 та да я не оскверни, И държи завета Ми, - 7 И тях ще доведа в светия Си хълм, И ще ги зарадвам в Моя молитвен дом; Всеизгарянията им и жертвите им ще Ми бъдат благоугодни на олтара Ми, Защото домът Ми ще се нарече Мо-
8 литвен дом на всичките племена. 8 Господ Иеова, Който събира изгонените на Израиля ето що казва: Ще му събера още *и други* Освен сво-
9 ите му, които *вече* са събрани. 9 Дойдете да ядете, вие всички полски животни, Всички горски
10 зверове! 10 Всичките му стражи са слепи, те са невежи; Те всички са неми кучета, които не могат да лаят, Които сънуват, лежат и обичат дря-
11 мане, - 11 Да! лакоми кучета, които никога не се насищат, - Те са овчари, които не могат да разсъждават, Всички са се обърнали към своя си път, Всеки за печалбата си, всички до един.
12 12 Елате, казват те, аз ще донеса вино, И ще се опием със спиртно питие; И утре ще бъде както днес, *Ден* чрезмерно велик.

57 1 Праведният загива, и никой не взема това присърце; И благочестивите се отнемат *от земята*, без да размисли някой, Че праведният се отнема преди *да дойде* злото. 2 Той се успокоява; Те си почиват на леглата си, Всеки, който
2 ходи в правотата си. 3 А вие, синове на врачка, Рожба на прелюбодеец и на блудница, при-
3 ближете се тук. 4 С кого се подигравате? Против кого сте отворили широко уста и изплезили език? Не сте ли чада на престъпление, рож-
4 ба на лъжа. 5 Вие, които се разжегвате между
5 дъбовете, Под всяко зелено дърво, Които колите чадата в деретата, Под разцепените канари? 6 Делът ти е между камъчетата на потоци-
6 те; Те, те са твое наследство, И на тях си изливала възлияния, Принасяла си хлебен принос. Ще мога ли да се удовлетворя за тия неща? 7 На
7 висока и издигната планина си турила леглото си, И там си се изкачвала да принасяш жертва.
8 8 Зад вратите и стълбовете *им* си поставила спо-
8 мена си; Защото си се открила другиму освен Мене, и си се възкачила; Разширила си леглото си, и съгласила си се с тях; Обикнала си тяхното легло, избрала си място за него. 9 Отиш-
9 ла си и при царя с помади, И умножила си ароматите си, Пратила си далеч посланиците си, И унизила си се дори до преизподнята. 10 Умори-
10 ла си се от дългия път, Но пак не си рекла: Няма надежда; Намерила си съживление на силата си, Затова не си примряла. 11 И от кого си се
11 уплашила или убояла та да излъжеш, И да не си спомниш за Мене, Нито да *Ме* съхраняваш в сърцето си? Не е ли *защото* Аз млъкнах и то от дълго време. Гдето ти не се убоя от Мене?
12 12 Аз ще изявя правдата ти; А колкото за делата
13 ти, те няма да те ползуват. 13 Когато извикаш, нека те отърват сбирщината *на идолите* ти; Но вятърът ще ги отнесе всички, Един лъх ще ги помете; А който уповава на Мене ще владее земята, И ще придобие светия Мой хълм. 14 И ще
14 се рече: Изравнете, изравнете, пригответе пътя, Отмахнете спънките от пътя на Моите люде. 15 Защото така казва Всевишният и Превъз-
15 несеният, Който обитава вечността, Чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, Още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, За да съживявам духа на смирените, И да съживявам сърцето на съкрушилите се, 16 За-
16 щото няма да се съдя *с човеците* вечно, Нито ще бъда винаги гневен; Понеже *тогаз* биха примрели пред Мене Духът и душите, които съм направил. 17 Поради беззаконното му лакомство
17 се разгневих и го поразих, Отвърнах лицето Си и се разгневих; Но той упорито последва пътя на сърцето си. 18 Видях пътищата му, и ще го
18 изцеля; Още ще го водя, и пак ще утеша него и наскърбените му. 19 Аз, Който създавам плода
19 на устните, казва Господ, *Ще река*: Мир, мир на

20 далечния и близкия; И ще го изцеля. 20 А нечестивите са като развълнуваното море, Защото
не може да утихне, И водите му изхвърлят ти-
21 ня и кал. 21 Няма мир за нечестивите, казва мо-
ят Бог.

58 1 Извикай силно, не се щади; Издигни гла-
са си като тръба Та изяви на людете Ми беззако-
нието им, И на Якововия дом греховете им.
2 2 При все това те Ме търсят всеки ден И жела-
ят да учат пътищата Ми; Като народ, който е
извършил правда; И не е оставил постановле-
нието на своя Бог, Те искат от Мене праведни
постановления, И желаят да се приближат
3 при Бога. 3 Защо постихме, *казват*, а Ти не ви-
ждаш? *Защо* смирихме душата си, а Ти не вни-
маваш? Ето, в деня на постите си вие се преда-
вате на *своите си* удоволствия, И изисквате *да*
4 *ви се вършат* всичките ви работи. 4 Ето, вие по-
стите за да се препирате и карате, И за да би-
ете нечестиво с пестници; Днес не постите та-
5 ка Щото да се чуе горе гласът ви. 5 Такъв ли
е постът, който Аз съм избрал, - Ден, в кой-
то *трябваше* човек да смирява душата си? Зна-
чи ли да навежда човек главата си като тръ-
стика, И да си постила вретище и пепел? Това
ли ще наречеш пост и ден угоден на Господа?
6 6 Не това ли е постът, който Аз съм избрал, - Да
развързваш несправедливите окови, Да разс-
лабваш връзките на ярема, Да пускаш на свобода
7 угнетените, И да счупваш всеки хомот? 7 Не е
ли да разделяш хляба си с гладния, И да въз-
веждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато
видиш голия да го обличаш, И да се не криеш
8 от своите еднокръвни? 8 Тогава твоята светли-
на ще изгрее като зората, И здравето ти скоро
ще процъфне; Правдата ти ще върви пред те-
бе, И славата Господна ще ти бъде задна стра-
9 жа. 9 Тогава ще зовеш, и Господ ще отговаря!
Ще извикаш, и Той ще рече: Ето Ме! Ако мах-
неш насред себе си хомота. Соченето с пръст
10 и нечестивите думи, 10 Ако даруваш на гладния
желаното от душата ти, И насищаш наскърбе-
ната душа, Тогава светлината ти ще изгрява в
тъмнината, И мракът ти ще бъде като пладне;
11 11 Господ ще те води всякога, Ще насища душа-
та ти в бездъждие, И ще дава сила на костите ти;
И ти ще бъдеш като напоявана градина, И ка-
12 то воден извор, чиито води не пресъхват. 12 И
родените от тебе ще съградят отдавна запусте-
лите места; Ще възстановиш основите на мно-
го поколения; И ще те нарекат Поправител на
развалините, Възобновител на места° за насе-
13 ление. 13 Ако отдръпнеш ногата си в събота, За
да не вършиш своята воля в светия Ми ден, И
наречеш събота наслада, света на Господа, по-
читаема, И Го почиташ като не следваш *в нея*
своите си пътища, И не търсиш своето си удо-
волствие, и не говориш своите си думи, 14 То- 14
гава ще се наслаждаваш в Господа; И Аз ще те
направя да яздиш по високите места на земята,
И ще те храня в наследството на баща ти Якова;
Защото устата Господни изговориха това.

59 1 Ето, ръката на Господа не се е скъсила та да
не може да спаси, Нито ухото Му отъпяло та да
не може да чува; 2 Но вашите беззакония са ви 2
отлъчили от Бога ви, И вашите грехове са скри-
ли лицето Му от вас, та не ще да чува. 3 Защото 3
ръцете ви са осквернени от кръв, И пръстите ви
от беззаконие; Устните ви говорят лъжи; ези-
кът ви мърмори нечестие. 4 Никой не изкарва 4
праведна призовка и никой не съди по истина-
та; Уповават на суетата и говорят лъжи; Зачеват
злоби и раждат беззаконие. 5 Мътят ехиднини 5
яйца, И тъкат паяжина. Който яде от яйцата
им умира; И ако се счупи някое, излиза ехид-
на, 6 Паяжината им няма да стане на дрехи, Ни- 6
то ще се облекат от изработките си; Делата им
са беззаконни дела, И насилственото действие
е в ръцете им. 7 Нозете им тичат към злото, И 7
бързат да пролеят невинна кръв; Размишлени-
ята им са беззаконни размишления; Опустоше-
ние и разорение има в пътищата им. 8 Те не зна- 8
ят пътя на мира, И няма правосъдие в стъпките
им; Сами си изкривиха пътищата; Никой, кой-
то ходи в тях, не знае мир. 9 Затова правосъди- 9
ето е далеч от нас. И правдата не стига до нас;
Чакаме светлина, а ето тъмнина, - Сияние, а хо-
дим в мрак. 10 Пипаме стената като слепи, Пи- 10
паме като ония, които нямат очи; По пладне се
препъваме като нощем; Всред яките сме като
мъртви. 11 Всички ревем като мечки, и горчи- 11
во стенем като гълъби; Очакваме правосъдие,
но няма, - Избавление, но е далеч от нас. 12 За- 12
щото се умножиха пред Тебе престъпленията
ни, И греховете ни свидетелствуват против нас;
Защото престъпленията ни са пред нас, А кол-
кото за беззаконията ни, ние ги знаем. 13 Ста- 13
нахме престъпници и неверни към Господа, И
отвърнахме се да не следваме нашия Бог; Гово-
рихме насилствено и бунтовно; Заченахме и из-
говорихме из сърцето си лъжливи думи. 14 За- 14
това правосъдието отстъпи назад И правдата
стои далеч; Защото истината падна на площа-
да, И правотата не може да влезе, 15 Да! истина- 15
та я няма, И който се отклонява от злото ста-
ва плячка; И Господ видя, и стана Му неугодно,
че нямаше правосъдие, 16 Видя, че нямаше чо- 16
век, И почуди се, че нямаше посредник; Зато-

58.12 Еврейски: Пътища.

ва Неговата мишца издействува за него спасение,
17 И правдата Му го подкрепи. [17] Той се облече с правда като с броня, И тури на главата си спасение за шлем; Облече и одеждите на възмездието за дреха, И загърна се с ревността
18 като с мантия. [18] Според *дължимите* им възмездия, така ще отплати, Ярост на противниците Си, възмездие на враговете Си; Ще даде възмездие на островите.
19 [19] Така ще се убоят от името на Господа *живеещите* на запад, И от славата Му *живеещите* при изгрева на слънцето; Защото ще дойде като стремителен поток, Затласкан от Господното дихание;
20 [20] А *като* Изкупител ще дойде в Сион И за ония от Якова, които
21 се обръщат от престъпление, казва Господ. [21] А от Моя страна, ето Моят завет с тях, казва Господ: Духът Ми, който е на тебе, И словата Ми, които турих в устата ти, Не ще липсват от устата ти, Нито от устата на потомството ти, Нито от устата на тяхното потомство˚. От сега и до века, казва Господ.

60 [1] Стани, свети, защото светлина дойде за те-
2 бе, И славата Господна те осия. [2] Защото, ето, тъмнина ще покрие земята, И мрак племената; А над тебе ще осияе Господ, И славата Му ще
3 ти се яви. [3] Народите ще дойдат при светлината ти, И царете при бляскавата ти зора. [4] Дигни
4 наоколо очите си и виж: Те всички се събират, идат при тебе; Синовете ти ще дойдат от далеч,
5 И дъщерите ти ще бъдат носени на ръце˚. [5] Тогава ще видиш и ще се зарадваш˚, И сърцето ти ще затрепти и ще се разшири; Защото изобилието на морето ще се обърне към тебе, Имотът
6 на народите ще дойде при тебе. [6] Множеството камили ще те покрият, - Мадиамските и гефаските камилчета; Те всички ще дойдат от Сава; Злато и темян ще донесат, И ще прогласят
7 хваленията Господни. [7] Всичките кидарски стада ще се съберат при тебе; Наваиотските овни ще служат за тебе; Ще се принасят на олтара Ми за благоугодна *жертва*; И Аз ще прославя
8 славния Си дом. [8] Кои са тия, които летят като облаци, И като гълъби към прозорците си?
9 [9] Ето, островите ще Ме чакат, С тарсийските кораби начело, За да доведат от далеч синовете ти Заедно със среброто им, и златото им, Заради името на Господа твоя Бог, И за Светият Из-
10 раилев, защото те прослави. [10] Чужденците ще съградят стените ти, И царете им ще ти служат; Защото в гнева Си те поразих, Но в благоволе-
11 нието Си ти показах милост. [11] Портите ти ще бъдат винаги отворени, Не ще се затворят ни денем ни нощем, За да се внася в тебе имота на народите, И да се докарват царете им.
12 [12] Защото оня народ и царство, Които не би ти служили, ще загинат; Ония народи дори съвсем ще
13 се съсипят. [13] Славата на Ливан ще дойде при тебе, Елха, явор и кипарис заедно, За да украсят мястото на светилището Ми, И за да прославя мястото на нозете Ми.
14 [14] Ония, които са те угнетявали, ще дойдат наведени пред тебе. И всички, които са те презирали, ще се поклонят до стъпалата на нозете ти, И ще те наричат град Господен, Сион на Светия Израилев.
15 [15] Наместо това, гдето ти бе оставен и намразен, Тъй щото никой не минаваше през тебе, Аз ще те направя вечно величие, Радост за мно-
16 го поколения. [16] Ще сучиш млякото на народите, Да! ще се храниш от˚ гърдите на царете; И ще познаеш, че Аз Иеова съм твоят Спасител И твоят Изкупител, Мощният Яковов.
17 [17] Вместо мед ще донеса злато, И вместо желязо ще донеса сребро, Вместо дърво мед, И вместо камъни желязо; Тоже ще направя миръ да бъде твой
18 надзирател, И правдата твое началство. [18] Няма вече да се чува насилие в земята ти, Опустошение и разорение в пределите ти; А ще наречеш стените си Спасение И портите си Хвала.
19 [19] Слънцето не ще ти бъде вече светлина денем, Нито луната със сиянието си ще ти свети; Но Господ ще ти бъде вечна светлина, И твоят Бог
20 твоя слава. [20] Слънцето ти няма вече да залезе Нито ще се скрие луната ти; Защото Господ ще ти бъде вечна светлина, И дните на жалеенето ти ще се свършат.
21 [21] Твоите люде всички ще бъдат праведни; Земята ще им бъде вечно наследство; Те са клонче, което Аз съм посадил, Дело на Моите ръце, за да се прославям.
22 [22] Най-малочисленият ще стане хиляда, И най-малкият силен народ; Аз Господ ще ускоря това на времето му.

61 [1] Духът на Господа Иеова е на мене; Защото Господ ме е помазал да благовествувам на кротките, Пратил ме е да превържа сърцесъкрушените, Да проглася освобождение на пленниците, И отваряне затвора на вързаните;
2 [2] Да проглася годината на благоволението Господно, И деня на въздаянието от нашия Бог; Да утеша
3 всичките наскърбени; [3] Да наредя за наскърбените в Сион, Да им дам венец вместо пепел, Миро на радост вместо плач, Облекло на хваление вместо унил дух; За да се наричат дървета на правда Насадени от Господа, за да се прослави Той.
4 [4] И ще се съградят отдавна запустелите места, Ще се издигнат досегашните развалини. И ще се обновяват пустите градове Опустоше-

59.21 Еврейски: Потомството на потомството им. **60.4** Еврейски: Бавене на обятия. Виж. Гл. 66:12. **5** Еврейски: Светне пред очите ти **16** Еврейски: Ще сучиш.

5 ни от много родове. 5 Чужденци ще останат и
ще пасат стадата ви, И чужденци ще бъдат ва-
6 ши орачи и ваши лозари. 6 А вие ще се казвате
свещеници Господни; Ще ви наричат служите-
ли на нашия Бог; Ще ядете имота на народите,
7 И ще наследите тяхната слава. 7 Вместо срама
си *ще получите* двойно, И вместо посрамянето
си те ще се радват в наследството си; Затова в
земята си ще притежават двойно, Радостта им
8 ще бъде вечна. 8 Защото Аз Господ обичам пра-
восъдие, Мразя грабителство с неправда; А тях
ще възнаградя с вярност, И ще направя с тях
9 вечен завет. 9 Потомството им ще бъде позна-
то между народите, И внуците им между пле-
мената; Всеки, който ги гледа, ще познае, Че те
10 са род, който Бог е благословил. 10 Ще се разве-
селя премного в Господа, Душата ми ще се зара-
два в моя Бог; Защото Той ме облече с одежди
на спасение, Загърна ме с мантия на правда Ка-
то младоженец украсен, подобно на първосве-
щеник, с венец, И като невеста накитена с укра-
11 шенията си. 11 Защото, както земята произвеж-
да растенията си, И както градина произраства
посеяното в нея, Така Господ Иеова ще направи
правдата и хвалата Да поникнат пред всичките
народи.

62 1 Заради Сион няма да млъкна, И заради
Ерусалим няма да престана, Догдето не се яви
правдата му като сияние, И спасението му като
2 запалено светило. 2 Народите ще видят правда-
та ти, И всичките царе славата ти; И ти ще се
наречеш с ново име, Което устата Господни ще
3 нарекат. 3 Ще бъдеш тъй също славен венец в
ръката Господна, Дори царска корона на дла-
4 нта на твоя Бог. 4 Няма вече да се наричаш оста-
вен, Нито ще се нарича вече земята ти пуста; Но
ще се наричаш благоволение Мое е в него, И
земята ти венчана; Защото Господ благоволи в
5 тебе, и земята ти ще бъде венчана. 5 Защото ка-
кто момък се жени за мома, Така и твоите лю-
де˚ ще се оженят за тебе; И както младоже-
нецът се радва на невестата, Така и твоят Бог ще
6 се зарадва на тебе. 6 На стените ти, Ерусалиме,
поставих стражи, Които никога няма да мъл-
чат, ни денем ни нощем. Вие, които припомню-
7 вате на Господа, не замълчавайте, 7 И не Му да-
вайте почивка, Догдето не утвърди Ерусалим,
и догдето не го направи похвален по земята.
8 8 Господ се закле в десницата Си и в силната Си
мишца, *казвайки:* Няма да дам вече житото ти
за храна на неприятелите ти, И чужденците ня-
ма да пият виното ти, за което ти си се трудил;
9 9 Но които го прибират в житницата те ще го
ядат И ще хвалят Господа; И които го събират
те ще го пият В дворовете на Моето светили-
ще. 10 Минете, минете през портите, Приготве- 10
те пътя за людете; Изравнете, изравнете друма,
Съберете камъните *му;* Издигнете знаме за пле-
мената. 11 Ето, Господ прогласи до краищата на 11
земята, *като каза*: Речете на сионовата дъще-
ря: Ето, Спасителят ти иде; Ето наградата Му е
с Него, И въздаянието Му пред Него. 12 И ще ги 12
наричат свет народ, Изкупените от Господа; И
ти ще се наричаш издирен, Град неоставен.

1 Кой е този, що иде от Едом, С очервени **63**
дрехи от Восора, Този славен в облеклото си,
Който ходи във величието на силата си? Аз
съм, Който говоря с правда, Мощен да спася-
вам. 2 Защо е червено облеклото Ти, И дрехи- 2
те Ти подобни на *ония на човек*, който тъпче в
лин? 3 Аз сам изтъпках лина, И от племената не 3
бе с Мене ни един човек; Да! стъпках ги в гнева
Си, И смазах ги в яростта Си, Тъй че кръвта им
попръска дрехите Ми, И изцапах цялото Си об-
лекло. 4 Защото денят за въздаянието бе в сър- 4
цето Ми, И годината Ми за изкупване настана.
5 Аз разгледах, но нямаше кой да помага, И за- 5
чудих се, че нямаше кой да подкрепя; Затова,
Моята мишца Ми изработи спасение, И Моя-
та ярост, тя Ме подкрепи. 6 Аз стъпках племе- 6
ната в гнева Си, Опих ги с яростта Си, И излях
кръвта им в земята. 7 Ще спомена милосърдия- 7
та Господни, *Причините* за хвалене Господа За
всичко, що ни е подарил Господ, И за голямата
благост към Израилевия дом, Която им пока-
за според щедростите Си, И според премногото
Си милости. 8 Защото рече: Наистина те са Мои 8
люде, Чада, които не ще постъпят невярно; Та-
ка им стана Спасител. 9 Във всичките им скърби 9
Той скърбеше, И ангелът на присъствието Му
ги избави; Поради любовта Си и поради мило-
сърдието Си Той сам ги изкупи, Дигна ги и носи
ги през всичките древни дни. 10 Но те се разбун- 10
туваха и оскърбиха Светия Негов Дух; Затова
Той се обърна та им стана неприятел, И сам во-
юва против тях. 11 Тогава людете Му си спом- 11
ниха за старите Моисееви времена, *и казваха:*
Где е Оня, Който ги възведе от морето Чрез па-
стирите на стадото Си? - Где е оня, който по-
ложи Светия Си Дух всред тях? - 12 Който на- 12
прави славната Си мишца Да върви до Моисе-
евата десница? Който раздели водата пред тях,
За да си придобие вечно име? - 13 Който ги во- 13
ди през бездната, Като кон през пасбище, без
да се препънат? 14 Духът Господен ги успокои 14
Като добитъкът, който слиза в долината; Така
си водил людете Си, За да си придобиеш слав-
но име. 15 Погледни от небесата И виж от свето- 15

62.5 Еврейски: Синове.

то Си и славно обиталище, Где са ревността Ти
и могъществените Ти дела? Ожидането на Тво-
ите милости и щедрости е въздържано спрямо
16 мене. 16 Защото Ти си наш Отец, Ако и да не ни
знае Авраам И да не ни признае Израил; Ти,
Господи, си наш Отец; Твоето име е наш вечен
17 Изкупител. 17 Защо си допуснал, Господи, да се
отклоняваме от пътищата Ти, Да ожесточаваме
сърцата си та да не Ти се боим? Върни се заради
слугите Си, Племената на Твоето наследство.
18 18 Малко време го владяха Твоите свети люде;
Противниците ни потъпкаха светилището Ти.
19 19 Ние сме станали като ония, над които Ти ни-
кога не си владял, Като ония, които не са били
наричани с името Ти.

64 1 О да би раздрал Ти небето, да би слязъл,
Да биха се стопили планините от присъствие-
2 то Ти, 2 Както кога огън гори храстите, И огън
прави водата да клокочи, За да стане името
Ти познато на противниците Ти, И да потре-
3 перят народите от присъствието Ти, 3 Когато
вършиш ужасни дела каквито не очаквахме! О
да би слязъл, да биха се стопили планините от
4 присъствието Ти! 4 Защото от древността не се
е чуло, До уши не е стигнало, Око не е видяло
друг бог, освен Тебе. Да е извършил *такива де-*
5 *ла* за ония, които го чакат. 5 Посрещаш *с бла-*
гост този, който радостно върши правда, Дори
ония, които си спомнят за Тебе в пътищата Ти;
Ето, Ти си се разгневил, защото ние съгреших-
ме; Но в *Твоите пътища* има трайност, и ние ще
6 се спасим. 6 Защото всички станахме като човек
нечист, И всичката ни правда е като омърсена
дреха; Ние всички вехнем като лист, И нашите
7 беззакония ни завличат както вятъра. 7 И няма
човек, който да призовава името Ти, Който да
се пробуди, за да се хване за Тебе; Защото Ти
си скрил лицето Си от нас, И стопил си ни, по-
8 ради беззаконията ни. 8 Но сега Господи, Ти си
наш Отец; Ние сме глината, а Ти грънчарят ни;
9 И всички сме дело на Твоята ръка. 9 Недей се
гневи силно, Господи. Недей помни вечно без-
законието; Ето, погледни, молим Ти се, Че ние
10 всички сме Твои люде. 10 Твоите свети градо-
ве запустяха; Сион запустя, Ерусалим е опусто-
11 шен. 11 Нашият свет и красив дом, Гдето бащи-
те ни Те славословеха, Биде изгорен с огън; И
12 всичките драги нам неща запустяха. 12 Пред вид
на това, ще се въздържиш ли, Господи? Ще мъл-
чиш ли и ще ни наскърбиш ли до крайност?

65 1 Достъп дадох на ония, които не питаха за
Мене; Близо бях при ония, които не Ме търсе-
ха. Ето Ме! ето Ме! рекох На народ, който не
2 призоваваше името Ми. 2 Простирах ръцете си
цял ден Към бунтовнически люде, Които ходят
по недобър път След своите помисли, - 3 Лю- 3
де, които непрестанно Ме дразнят в лицето Ми,
Като колят жертви в градини, И кадят върху
кирпичени *олтари:* 4 Като живеят в гробищата, 4
И нощуват в подземията; Като ядат свинско ме-
со, И *държат* в съдовете си вариво от нечисти
неща; 5 Като казват: Стой надалеч, не се при- 5
ближавай до мене, Защото аз съм по-свет от те-
бе, Такива са дим в ноздрите Ми, Огън горящ
през целия ден. 6 Ето, писано е пред Мене; Ня- 6
ма да мълча, но ще въздам. Да! ще въздам в па-
зухите им, 7 Както за вашите беззакония, казва 7
Господ, така и за беззаконията на бащите ви,
Които кадиха по планините, И Ме хулиха по
хълмовете; Затова Аз най-напред ще отмеря в
пазухата им делото им. 8 Така казва Господ: Ка- 8
кто думат, когато има мъст в грозда: Не го по-
вреждай, защото има благословия в него, Та-
ка ще направя и Аз заради слугите Си, За да не
ги изтребя всички. 9 Ще произведа потомък от 9
Якова, И от Юда наследник на планините Си;
Моите избрани ще ги наследят, И слугите Ми
ще се заселят там. 10 И за людете Ми, които Ме 10
търсят, Сарон ще бъде пасище за стада, И до-
лината Ахор място гдето лежат говеда. 11 А вас, 11
които оставяте Господа, Които забравяте све-
тия Ми хълм, Които приготвяте трапеза за Ща-
стие°, И които правите възлияние на Ориш-
ница°, 12 Ще ви определя за нож, вие всички ще 12
се наведете за клане; Защото, когато виках не
отговаряхте, И когато говорех не слушахте; Но
вършехте онова, което бе зло пред Мене, И из-
брахте това, което Ми бе неугодно. 13 Затова, 13
така говори Господ Иеова: Ето, Моите слуги ще
ядат, а вие ще гладувате; Ето, Моите слуги ще
пият, а вие ще жадувате; Ето, Моите слуги ще се
радват, а вие ще се срамувате; 14 Ето, Моите слу- 14
ги ще пеят от сърдечна радост, А вие ще пищите
от сърдечна болка, И ще лелекате от съкруша-
ване на духа. 15 И ще оставите името си на из- 15
браните Ми за да проклинат с Него; И Господ
Иеова ще умъртви тебе, А слугите Си ще нарече
с друго име; 16 Така щото, който облажава себе 16
си на земята Ще облажава себе си в Бога на ис-
тината, И който се кълне на земята Ще се кълне
в Бога на истината; Защото предишните скър-
би се забравиха, И защото се скриха от очите
Ми. 17 Понеже, ето, създавам ново небе и но- 17
ва земя; И предишните неща няма да се спом-
нят, Нито ще дойдат на ум. 18 Но вие веселете 18
се и радвайте се винаги В онова, което създа-
вам; Защото, ето, създавам Ерусалим за радост,
И людете му за веселие, 19 Аз ще се радвам на 19

65.11 Еврейски: Гад. **11** Еврейски: Мени.

Ерусалим, И ще се веселя за людете Си, И няма
да се чува вече в него глас на плач Нито глас на
20 ридание. 20 Там не ще има вече младенец, *който*
да живее само няколко дни, Нито старец, кой-
то да не е изпълнил дните си; Защото дете ще
умре стогодишният, А грешник *ако умре* стого-
21 дишен ще бъде *считан за* проклет. 21 Те ще по-
строят къщи, и ще живеят в тях; Ще насадят ло-
22 зя, и ще ядат плода им. 22 Няма те да построят,
а друг да живее *там*. Няма те да насадят, а друг
да яде; Защото дните на Моите люде ще бъдат
като дните на дърво, И избраните Ми за дълго
23 ще се наслаждават в делото на ръцете си. 23 Не
ще се трудят напразно, Нито ще раждат чада за
бедствие; Защото те са род на благословените
24 от Господа, Тоже и потомството им. 24 Преди да
Ме призоват те, Аз ще отговарям, И докато ще
25 говорят те, Аз ще слушам. 25 Вълкът и агнето ще
пасат заедно, И лъвът ще яде слама както во-
ла, И храна на змията ще бъде пръстта. Не ще
повреждат нито ще погубват В цялата Ми света
планина, казва Господ.

66 1 Така казва Господ: Небето Ми е престол, И
земята е Мое подножие; Какъв дом искате да
построите за Мене? И какво ще бъде мястото
2 на Моя покой? 2 Защото Моята ръка е напра-
вила всичко това, И *по тоя начин* всичко това
е станало, казва Господ; Но пак, на този ще по-
гледна, На оня, който е сиромах и съкрушен ду-
3 хом, И който трепери от словото Ми. 3 Който
коли вол е както оня, който убива човек, - Кой-
то жертвува агне както оня, който пресича врат
на куче, - Който принася хлебен принос *както*
оня, който принася свинска кръв, - Който кади
възпоменателен ливан както оня, който благо-
славя идол. Да! както те са избрали своите пъ-
тища, И душата им се наслаждава в гнусотиите
4 им, 4 Така и Аз ще избера мечтанията им, И ще
докарам върху тях ония неща, от които те се бо-
ят; Защото, когато виках, никой не отговаряше,
Когато говорех, те не слушаха; Но вършеха то-
ва, което бе зло пред Мене, И избираха онова,
5 което Ми бе неугодно. 5 Вие, които треперите
от словото на Господа, Слушайте словото Му,
като казва: Братята ви, които ви мразят, които
ви отхвърлят поради Моето име, Са рекли: Гос-
под нека прослави Себе Си, Та да видим ваша-
6 та радост! Но те ще се посрамят. 6 Шумен глас
се чува от града, Глас от храма, Глас на Госпо-
7 да, Който въздава на враговете Си. 7 Преди да
се замъчи, тя роди; Преди да дойдат болките й,
8 освободи се и роди мъжко. 8 Кой е чул такова
нещо? кой е видял такива? Родила ли би се ед-
на земя в един ден? Или родил ли би се един
народ отведнъж? Но сионската *дъщеря* щом се
замъчи роди чадата си. 9 Аз, Който довеждам 9
до раждане, Не бих ли направил да роди? каз-
ва Господ; Аз, Който правя да раждат, Затво-
рил ли бих *утробата*? казва твоят Бог. 10 Раз- 10
веселете се с ерусалимската *дъщеря*, И радвай-
те се с нея, всички вие, които я обичате; Разве-
селете се с нея в радостта й, Всички вие, кои-
то скърбите за нея; 11 За да сучите и се наситите 11
От съсците на утешенията й. За да се насучи-
те и се насладите От изобилието на славата й.
12 Защото така казва Господ: Ето, ще простирам 12
към нея мир като река, И славата на народите
като прелял поток; Тогава ще се насучите, Ще
бъдете носени на обятия, И ще бъдете галени
на колена. 13 Както един, когото утешава май- 13
ка му, Така Аз ще ви утеша; И ще се утешите в
Ерусалим. 14 Ще видите това, и сърцето ви ще 14
се зарадва, И костите ви ще вирeят като зелена
трева; И ще се познае, че ръката на Господа е за
слугите Му, А гневът Му против враговете Му.
15 Защото, ето, Господ ще дойде с огън, И колес- 15
ниците Му ще бъдат като вихрушка, За да излее
гнева Си с ярост, И изобличението Си с огнени
пламъци, 16 Защото с огън и с ножа Си Ще се 16
съди Господ с всяка твар; И убитите от Госпо-
да ще бъдат много. 17 Ония, които се освещават 17
и очистват *за да отиват* в градините След ед-
на *ашера* в средата, Като ядат свинско месо и
гнусотии и мишки, Те всички ще загинат, казва
Господ. 18 Защото Аз *зная* делата им и помисли- 18
те им, И иде *времето*, когато ще събера всички-
те народи и езици; И те ще дойдат и ще видят
славата Ми. 19 И Аз ще поставя знамение меж- 19
ду тях; И ония от тях, които се отърват, ще ги
изпратя в народите - В Тарсис, Фул и Луд, кои-
то теглят лък, В Тувал и Яван, далечните остро-
ви, Които не са чули слуха Ми, Нито са видели
славата Ми; И те ще изявяват славата Ми меж-
ду народите. 20 И ще доведат всичките ви бра- 20
тя От всичките народи за принос Господу, - На
коне, на колесници и на носилки, На мъски и
на бързи камили, - Към светия Ми хълм, Ерусалим, казва Господ, Както израилтяните доna-
сят принос В чист съд в дома Господен. 21 Па и 21
от тях ще взема За свещеници *и* за левити, казва
Господ. 22 Защото, както новото небе И новата 22
земя, които Аз ще направя, Ще пребъдат пред
Мене, казва Господ, Така ще пребъде родът ви
и името ви. 23 И от новолуние до новолуние, И 23
от събота до събота, Ще дохожда всяка твар да
се покланя пред Мене, Казва Господ. 24 И като 24
излязат те ще видят труповете на човеците, Ко-
ито са престъпили против Мене; Защото техни-
ят червей няма да умре, Нито ще угасне огънят
им; И те ще бъдат гнусни на всяка твар.

Еремия

1 Думите на Хелкевия син Еремия, *един* от
2 свещениците, които бяха в Анатот във
Вениаминовата земя, [2] към когото до-
хождаше Господното слово в дните на Юдовия
цар Иосия, Амоновия син, в тринадесетата го-
3 дина от царуването му. [3] Дохождаше и в дните
на Юдовия цар Иоаким, син на Иосия, до края
на единадесетата година на Юдовия цар Седе-
кия, син на Иосия, до пленяването на Ерусалим
4 в петия месец. [4] Прочее, Господното слово дой-
5 де към мене и рече: [5] Преди да ти дам образ в
корема познах те, и преди да излезеш из утро-
бата осветих те. Поставих те за пророк на наро-
6 дите. [6] Тогава рекох: О, Господи Иеова! ето, аз
7 не зная да говоря, защото съм дете. [7] А Господ
ми рече: Не думай - Дете съм; защото при всич-
ките, при които ще те пратя, ще идеш, и всич-
8 ко, що ти заповядвам, ще кажеш. [8] Да се не бо-
иш от тях, защото Аз съм с тебе, за да те изба-
9 вям, казва Господ. [9] Тогава Господ простря ръ-
ката Си та я допря до устата ми; и Господ ми
10 рече: Ето, турих думите Си в устата ти. [10] Виж,
днес те поставих над народите и над царства-
та, за да изкореняваш и да съсипваш, да погуб-
11 ваш и да събаряш, да градиш и да садиш. [11] При
това Господното слово дойде към мене и рече:
Що виждаш, Еремие? И рекох: Виждам бадемо-
12 ва пръчка˚. [12] Тогава Господ ми рече: Право си
видял; защото Аз бързам да изпълня словото
13 Си. [13] И втори път дойде Господното слово към
мене и рече: Що виждаш ти? И рекох: Виждам
котел, който възвира; и лицето му е от север.
14 [14] Тогава Господ ми рече: От север ще избухне
15 зло Върху всичките жители на *тая* земя. [15] За-
щото, ето, Аз ще повикам Всичките колена на
северните царства, казва Господ; И те ще дой-
дат и ще поставят всеки престола си Във входа
на ерусалимските порти, И срещу всичките сте-
ни около него, И срещу всичките Юдови гра-
16 дове. [16] И ще произнеса съдбите Си против тях
Поради всичкото им нечестие, Гдето Ме оста-
виха и кадиха на чужди богове, И се поклониха
17 на делата на своите ръце. [17] Ти, прочее, опаши
кръста си, И стани та им кажи всичко, което ще
ти заповядам; Да се не уплашиш от тях, Да не
18 би Аз да те уплаша пред тях. [18] Защото, ето, Аз
те поставих днес *Като* укрепен град, железен
стълб, И като медни стени против цялата стра-
на, Против царете на Юда, против първенците
му, Против свещениците му, и против людете
на *тая* страна. [19] Те ще воюват против тебе, Но 19
няма да ти надвият; Защото Аз съм с тебе, за да
те избавям, казва Господ.

[1] Словото Господно дойде към мене и рече: **2**
[2] Иди та прогласи в ушите на ерусалимската *дъ-* 2
щеря, думайки: Така казва Господ: Помня за те-
бе Милеенето ти, когато беше млада, Любовта
ти, когато беше невеста, Как Ме следваше в пу-
стинята, В непосята земя. [3] Израил беше свет 3
Господу, Първак на рожбите Му; Всички, кои-
то го пояждаха, се счетоха за виновни; Зло ги
постигаше, казва Господ. [4] Чуйте словото Гос- 4
подно, доме Яковов, И всички родове на Изра-
илевия дом: [5] Така казва Господ: Каква непра- 5
да намериха в Мене бащите ви Та се отдалечиха
от Мене, И ходиха след суетата, и станаха сует-
ни? [6] Нито рекоха: Где е Господ, Който ни из- 6
веде из Египетската земя, Който ни води през
пустинята, През страна пуста и пълна с пропа-
сти, През страна безводна и покрита с мрачна
тъмнина, През страна, по която не минаваше
човек, И гдето човек не живееше? [7] И въведох 7
ви в плодородна страна, За да ядете плодове-
те й и благата й; Но като влязохте осквернихте
земята Ми, И направихте мерзост наследството
Ми. [8] Свещениците не рекоха: Где е Господ? За- 8
коноведците не Ме познаха; Също и управни-
ците станаха престъпници против Мене, И про-
роците пророкуваха чрез Ваала И ходиха след
безполезните *идоли*. [9] Затова, Аз още ще се съдя 9
с вас, казва Господ, И с внуците ви ще се съдя.
[10] Защото минете в китимските острови та ви- 10
жте, Пратете в Кидар та разгледайте внимател-
но, И вижте, ставало ли е такова нещо, - [11] Раз- 11
менил ли е някой народ боговете *си*, при все
че не са богове? Моите люде, обаче, са разме-
нили Славата си срещу онова, което не полз-
ва. [12] Ужасете се, небеса, поради това, Настръх- 12
нете, смутете се премного, казва Господ, [13] За- 13
щото две злини сториха Моите люде: Остави-
ха Мене, извора на живите води И си изсякоха
щерни, разпукнати щерни, Които не могат да
държат вода. [14] Израил слуга ли е? домороден 14
роб ли е? *Тогава* защо стана пленник? [15] Мла- 15
ди лъвове рикаха против него и реваха, И за-
пустиха земята му; Градовете му са изпогорени
и обезлюдени, [16] Още и жителите˚ на Мемфис и 16
на Тафнес Строшиха темето на главата ти. [17] Не 17
докара ли ти това сам на себе си Като си оставил
Господа своя Бог, Когато те водеше в пътя? [18] И 18

1.11 Названието на бадема по еврейски значи бързото (да цъфти) дърво. **2.16** Еврейски: Синовете. **18** Еврейски: Реката. **18** Еврейски: Сиор. Виж. Ис. Нав. 13:3.

сега, защо ти е пътят за Египет? Да пиеш водата на Нил˚ ли? Или защо ти е пътят за Асирия?
19 Да пиеш водата на Ефрат˚ ли? [19] Твоето нечестие ще те накаже, И твоите отстъпления ще те изобличат; Познай, прочее, и виж, че е зло и горчиво нещо, Гдето си оставил Господа своя Бог, И гдето нямаш страх от Мене, Казва Гос-
20 под, Иеова на Силите. [20] Понеже отдавна съм строшил хомота ти И съм разкъсал връзките ти; И ти рече: Няма вече да бъда престъпница; А между това, на всеки висок хълм И под всяко
21 зелено дърво Си лягала като блудница. [21] А пък Аз бях те насадил лоза отбрана, Семе съвсем чисто; Тогава ти как си се променила в изро-
22 дени пръчки на чужда за Мене лоза? [22] Затова, ако и да се умиеш с луга И да употребиш много сапун, Пак твоето беззаконие си остава петно
23 пред Мене, Казва Господ Иеова. [23] Как можеш да речеш: Не съм се осквернила, Не съм ходила след ваалимите? Виж пътя си в долината, Познай що си сторила, *Подобно на* камила, която
24 бърже тича насам натам из пътищата, [24] *Подобно на* дива ослица, свикнала с пустинята, Която в страстта на душата си смърка въздуха; В устрема й кой може да я отвърне? Ония, които я търсят, няма да си дават труд за нея, - В ме-
25 сеца й ще я намерят. [25] Въздържай ногата си, за да не *ходиш* боса, И гърлото си, за да не *съхне от* жажда; Но ти си рекла: Напразно! не; Защо-
26 то залюбих чужденци, И след тях ще ида. [26] Както се посрамя крадец, когато е открит, Така ще се посрами Израилевият дом - Те, царете им, първенците им, Свещениците им, и пророците
27 им, - [27] Които думат на дървото: Ти си мой отец, И на камъка: Ти си ме родил; Защото обърнаха към Мене гърба си, а не лицето си; Но пак във време на бедствието си ще рекат: Стани та ни
28 избави. [28] Но где са твоите богове, които си си направил? Те нека станат, ако могат да те избавят Във време на бедствието ти; Защото, колкото са градовете ти, Толкова са и боговете ти,
29 Юдо. [29] Защо би искали да се препирате с Мене? Вие всички сте отстъпници от Мене, казва Гос-
30 под. [30] Напразно поразих чадата ви; Те не приеха да се поправят; Собственият ви нож пояде
31 пророците ви Като лъв-изтребител. [31] О, *човеци на тоя* род, вижте словото на Господа, *Който казва*: Бил ли съм Аз пустиня за Израиля, Или земя на мрачна тъмнина? Защо *тогава* казват людете Ми: Ние сме скъсали връзките си, Не
32 щем да дойдем вече при Тебе? [32] Може ли момата да забрави накита си, Или невестата украшенията си? Но людете Ми забравяха Мене през
33 безбройни дни. [33] Как украсяваш пътя си, за да търсиш любов! Така щото си научила и лоши-
34 те жени на твоите пътища! [34] Тоже и по полите ти се намери кръвта На души - невинни сиромаси; Не намерих *кървите* с разкопаване, но
35 по всички тия *поли*. [35] А при все това ти казваш: Невинна съм, За туй гневът Му непременно ще се отвърне от мене. Ето, Аз ще се съдя с тебе За
36 гдето казваш: Не съм съгрешила. [36] Защо се лу-таш толкоз много за да промениш пътя си? Ще се посрамиш и от Египет Както се посрами от
37 Асирия. [37] Ще излезеш и от там С ръцете си на главата си; Защото Господ отхвърли ония, на които уповаваш, И ти няма да успееш в тях.

3 [1] Казват: Ако напусне някой жена си, И тя като си отиде от него, се омъжи за друг мъж, Ще се върне ли той пак при нея? Не би ли се осквернила съвсем такава земя? А *при все, че* ти си блудствувала с много любовници, Пак върни се към Мене, казва Господ. [2] Подигни очите
2 си към голите височини, Та виж где не са блудствували с тебе. По пътищата си седяла за тях Както арабин в пустинята, И осквернила си зе-
3 мята С блудството си и със злодеянията си. [3] По тая причина дъждовете бяха задържани Та не валя пролетен дъжд; Но все пак ти имаше чело на блудница Та си отказала да се срамуваш.
4 [4] Не щеш ли да викаш от сега към Мене: Отче
5 мой, Ти си наставник на младостта ми? [5] Ще държи ли Той *гнева Си* за винаги? Ще го пази ли до край? Ето, *така* си говорила, но си вършила злодеяния, колкото си могла. [6] Пак в дните
6 на цар Иосия Господ ми рече: Видя ли ти що стори отстъпницата Израил? Тя отиде на всяка висока планина и под всяко зелено дърво та блудствува там. [7] И рекох: Като направи всичко
7 това тя ще се върне при Мене; но тя не се върна. И сестра й невярната Юда видя *това*. [8] И
8 видях, когато отстъпницата Израил прелюбодействува, и Аз по тая именно причина я напуснах и дадох й разводно писмо, че сестра й невярната Юда пак не се уплаши, но отиде и тя
9 да блудствува. [9] И с невъздържания си блуд тя оскверни земята, и прелюбодействува с камъните и дърветата. [10] А при всичко това сестра й
10 невярната Юда не се върна при Мене с цялото си сърце, но с притворство, казва Господ. [11] И
11 Господ ми рече: Отстъпницата Израил се показа по-праведна от невярната Юда. [12] Иди та
12 прогласи тия думи към север, като речеш: Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма да направя да ви нападне гневът Ми; Защото съм милостив, казва Господ, И не ще пазя *гняв* за винаги. [13] Само признай беззаконието
13 си, Че си станала престъпница против Господа своя Бог, И безогледно си отивала при чужденците Под всяко зелено дърво, И че не сте по-

14 слушали гласа Ми, казва Господ. 14 Върнете се,
чада отстъпници, казва Господ. Защото Аз съм
ви съпруг; И ще ви взема - един от град, а два-
15 ма от род - И ще ви въведа в Сион! 15 И ще ви
дам пастири по Моето сърце, Които ще ви па-
16 сат със знание и разум. 16 И в ония дни, казва
Господ, Когато се умножите и нарастете на зе-
мята, Няма вече да се изразяват: Ковчега на за-
вета Господен! Нито ще *им* дойде той на ум, Ни-
то ще си спомнят за него, нито ще го посетят,
17 Нито ще се направи вече *това*. 17 В онова вре-
ме ще нарекат Ерусалим престол Господен; И
всичките народи ще се съберат при него в име-
то Господно, в Ерусалим. Нито ще ходят вече
18 според упоритостта на злото си сърце. 18 В ония
дни Юдовият дом ще ходи с Израилевия дом, И
те ще дойдат заедно от северната страна В зе-
мята, която дадох за наследство на бащите ви;
19 19 И Аз си рекох как щях да те поставя между
чадата, И щях да ти дам желана земя, Преслав-
но наследство от народите. Още рекох: Ти ще
Ме назовеш: - Отец мой, И няма да се отвър-
20 неш от да Ме следваш. 20 Наистина, както жена
изневерява на мъжа си, Така и вие изневерих-
21 те на Мене, Доме Израилев, казва Господ. 21 По
голите височини се чува глас, Плачът и молби-
те на израилтяните; Защото извратиха пътя си,
22 Забравиха Господа своя Бог. 22 Върнете се, чада
отстъпници, И Аз ще *ви* изцеля от отстъпниче-
ствата ви. Ето, ние идем към Тебе, Защото Ти си
23 Господ нашият Бог. 23 Наистина празна е *очак-
ваната* от хълмовете *помощ*, От шумната тълпа
по планините; Само в Господа нашия Бог е из-
24 бавлението на Израиля. 24 Но онова срамотно
нещо е поглъщало труда на бащите ни още от
младостта ни, - Стадата им и чердите им, Си-
25 новете им и дъщерите им. 25 Да легнем в срама
си, И да ни покрие нашето посрамление; Защо-
то сме съгрешавали на Господа нашия Бог, Ние
и бащите ни, От младостта си дори до днес, И
не сме слушали гласа на Господа нашия Бог.

4 1 Ако се върнеш, Израилю, Казва Господ,
ако се върнеш към Мене, И ако махнеш мерзо-
стите си от лицето Ми, И не бъдеш непостоя-
2 нен, 2 И *ако* в истина, в справедливост, и в прав-
да Се закълнеш, *казвайки: Заклевам се в* живо-
та на Господа! Тогава народите ще се благосла-
вят в Него, И в Него ще се прославят. 3 Защо-
3 то така казва Господ На Юдовите и ерусалим-
ските мъже: Разорете целините си, И не сейте
4 между тръни. 4 Обрежете се на Господа. И от-
немете краекожието на сърцата си, Мъже Юдо-
ви и жители ерусалимски, За да не излезе яро-
стта Ми като огън, И да не пламне така щото
да няма кой да я угаси, Поради злото на делата
ви. 5 Възвестете на Юда, И прогласете на Еруса- 5
лим, казвайки: Затръбете по земята; Извикайте
високо та речете: Съберете се, и нека влезем в
укрепените градове. 6 Издигнете знаме към Си- 6
он; Бягайте, не се спирайте; Защото Аз ще до-
карам зло от север, И голяма погибел. 7 Лъвът 7
възлезе от гъсталака си, И изтребителят на на-
родите тръгна, Излезе от мястото си, за да запу-
сти земята ти, И за да бъдат съсипани градовете
ти *та да останат* без жители. 8 Затова препа- 8
шете се с вретища, плачете и лелекайте; Защо-
то пламенната ярост Господна не се отвърна от
нас. 9 В оня ден, казва Господ, Разумът˚ на царя 9
ще се изгуби, И разумът на първенците, Свеще-
ниците ще се смутят, И пророците ще се ужа-
сят. 10 Тогава рекох: О, Господи Иеова! Ти наи- 10
стина съвсем си излъгал тия люде и Ерусалим
Като си казал: Мир ще имате; Когато напротив
ножът е стигнал до душата *им*. 11 В онова вре- 11
ме ще рекат на тия люде и на Ерусалим: От го-
лите височини на пустинята *духа* горещ вятър
Към дъщерята на людете Ми, - Не за да отвее
нито да очисти; 12 Да! силен вятър ще дойде от 12
тях за Мене; И Аз сега ще произнеса съдби про-
тив тях. 13 Ето, като облак ще се издигне, И ко- 13
лесниците му като вихрушка; Конете му са по-
леки от орлите. Горко ни! защото сме разорени.
14 Ерусалиме, измий сърцето си от зло, За да се 14
избавиш; До кога ще стоят в тебе лошите ти по-
мисли? 15 Защото глас известява от Дан И про- 15
гласява скръб от Ефремовата планина, *казвай-
ки*: 16 Обявете на народите, Ето, прогласете от- 16
носно Ерусалим, Че идат обсадители от далеч-
на страна, И издават вика си против Юдовите
градове. 17 Като полски пъдари те са се нареди- 17
ли против него от всяка страна. 18 Твоето пове- 18
дение и твоите дела ти причиниха това; Това е
плодът на твоето нечестие; наистина горчиво е,
наистина стигна до сърцето ти. 19 Чреслата ми! 19
чреслата ми! Боли ме в дълбочините на сърце-
то ми; Сърцето ми се смущава в мене; не мо-
га да мълча, Защото си чула, душе моя, тръбен
глас, тревога за бой. 20 Погибел връх погибел се 20
прогласява, Защото цялата земя се опустошава;
Внезапно се развалиха шатрите ми, И завеси-
те ми в един миг. 21 До кога ще гледам знаме И 21
ще слушам тръбен глас? 22 Защото Моите люде 22
са безумни, Не Ме познават; Глупави чада са,
и нямат разум; Мъдри са да вършат зло, Но да
вършат добро не умеят. 23 Погледнах на земя- 23
та, и, ето, тя беше пуста и празна, - На небето, и
нямаше светлината му. 24 Погледнах на плани- 24
ните, и, ето, трепереха, И всичките хълмове се

4.9 Еврейски: Сърцето.

25 тресяха. 25 Погледнах, и, ето, нямаше човек, И
26 всичките небесни птици бяха избягали, 26 Погледнах, и, ето, плодородната страна бе пуста,
И всичките й градове бяха съсипани От присъствието на Господа И от Неговия пламенен
27 гняв. 27 Защото така казва Господ: Цялата страна ще запустее; Но съвършено изтребление
28 няма да нанеса. 28 Затова земята ще жалее, И небето горе ще се помрачи; Защото Аз изговорих това, Аз го намислих, Не съм се разкаял *за него*,
29 нито ще се отвърна от него. 29 От шума на конниците и на стрелците Всеки град ще побегне;
Ще отидат в гъсталаците И ще се изкачат по скалите; Всеки град ще бъде изоставен, И не ще
30 има човек да живее в тях. 30 А ти запустяла, какво ще правиш? Ако и с червено да се облечеш,
Ако и със златни накити да се украсиш, Ако и с много боя да боядисаш очите си, Напразно ще се украсиш; Любовниците *ти* ще те презрат,
31 ще търсят *да отнемат* живота ти. 31 Защото чух глас като на жена кога ражда, Болките като на оная, която ражда първородното си, Гласа на сионовата дъщеря, Която се задъхва, простира ръцете си, *И казва*: Горко ми сега! Защото душата ми чезне поради убийците.

5 1 Обходете улиците на Ерусалим И вижте сега, научете се и потърсете по площадите му, Дали можете намери човек - Дали има някой - който да постъпва справедливо, да търси честност; И Аз ще простя на тоя *град*. 2 Защото, ако
2 и да казват: *заклевам се в* живота на Господа! Те
3 наистина лъжливо се кълнат. 3 Господи, очите Ти не търсят ли честност? Ударил си ги, но не ги заболя; Изнурил си ги, но не искаха да приемат поправление; Втвърдиха лицата си повече от камък; Не искаха да се върнат. 4 Тогава аз
4 рекох: Навярно това са сиромасите, те са безумни, Защото не знаят пътя Господен, Нито закона˚ на своя Бог. 5 Ще се обърна към големците
5 Та ще говоря с тях, Защото те знаят пътя Господен, Закона на своя Бог, Но и те всички са
6 строшили хомота, Разкъсали връзките. 6 Затова лъв от гората ще ги порази, Вълк от пустинята ще ги ограби, Рис ще причаква край градовете им; Всеки, който излезе от там, ще бъде разкъсан, Защото престъпленията им са много,
7 Отстъпничествата им се умножиха. 7 Как ще ти простя това? Чадата ти Ме оставиха И кълняха се в ония, които не са богове; След като ги наситих, те прелюбодействуваха, И на тълпи отиваха в къщите на блудниците. 8 Заран те са като
8 нахранени коне; Всеки цвили подир жената на
9 ближния си. 9 Няма ли да накажа за това? казва Господ; И душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? 10 Качете се на стените му и съ-
10 баряйте; Но не нанасяйте съвършено изтребление; Махнете клоновете му, Защото не са Господни. 11 Защото Израилевият дом и Юдовият дом Се отнесоха много невярно към Мене,
11 казва Господ. 12 Отрекоха се от Господа, Казвайки: Не Той *ни заплашва с това*; И няма да
12 ни постигне зло, Нито ще видим нож или глад;
13 Пророците са вятър, И слово Господно няма
13 в тях. На сами тях ще се сбъдне това. 14 Затова, така казва Господ Бог на Силите: Понеже
14 изговарят тия думи, Ето, Аз ще направя Моите слова в устата ти огън, И тия люде дърва, и ще ги пояде. 15 Ето, доме Израилев, Аз ще до-
15 веда върху вас Народ от далеч, казва Господ; Народ траен е той, народ старовременен, Народ чийто език не знаеш, Нито разбираш що говорят, 16 Тулът им е като отворен гроб; Те всички
16 са юнаци. 17 Ще изпояждат жетвата ти и хляба
17 ти, *Които* синовете ти и дъщерите ти трябваше да ядат; Ще изпояждат стадата ти и чердите ти, Ще изпояждат лозята ти и смоковниците ти, Ще разбият с меч укрепените ти градове,
На които ти уповаваш. 18 Но и в ония дни, казва
18 Господ, Не ща да ви нанеса съвършено изтребление. 19 И когато речете: Защо Господ Бог наш
19 Ни направи всичко това? Тогава да им речеш: Както Ме оставихте Та служихте на чужди богове във вашата земя, Така ще служите на чужденци в една земя, която не е ваша. 20 Известете
20 това на Якововия дом, И прогласете го в Юда,
21 като кажете: 21 Чуйте сега това, глупави и неразумни люде, Които имате очи, но не виждате,
21 Които имате уши, но не чувате. 22 Не се ли боите от Мене? казва Господ, Не ще ли трепе-
22 рите пред Мене, Който с вечна заповед съм поставил пясъка за граница на морето, Която не може да премине; Тъй че, макар вълните му да се издигат, пак няма да преодолеят, При все, че бучат, пак няма да я преминат? 23 Но тия люде
23 имат бунтовно и непокорно сърце; Възбунтуваха се и отидоха. 24 Не казват в сърцето си: Нека
24 се боим сега от Господа нашия Бог, Който дава ранния и късния дъжд на времето му, Който пази за нас определените седмици на жетвата. 25 Вашите беззакония отвърнаха тия неща,
25 И вашите грехове ви лишиха от доброто. 26 За-
26 щото се намират между людете Ми нечестивци, Които, наблюдавайки както причакващ ловец, Полагат примки, ловят човеци. 27 Както клет-
27 ката е пълна с птици, Така къщите им са пълни с *плод на* измама, Чрез която те се възвеличиха и обогатиха. 28 Отлъстяха, лъщят, Дори преля-
28 ха със своите нечестиви дела; Не защищават де-

5.4 Еврейски: Съдбата.

лото - делото на сирачето, за да благоденствуват, И правото на бедните не отсъждат. 29 Няма
29 ли да накажа за това? казва Господ, Душата Ми
30 не ще ли въздаде на такъв народ? 30 Удивител-
31 но и ужасно нещо стана в *тая* страна: 31 Пророците пророкуват лъжливо, И свещениците господствуват чрез тях; И людете Ми така обичат; А какво ще правите в окончателното *следствие* на това?

6 1 Вениаминци, бягайте отсред Ерусалим, Затръбете в Текуе, и издигнете знак във Ветакерем; Защото зло предстои от север, И голя-
2 ма погибел. 2 Красивата и изнежена жена Си-
3 оновата дъщеря ще изтребя. 3 Овчарите и стадата им ще дойдат при нея, Ще разпъват шатрите си против нея от всяка страна, Ще пасат
4 всеки на мястото си; 4 *Ще извикат*: Пригответе война против нея, Станете, и нека възлезем на пладне; Горко ни! защото преваля денят, За-
5 щото се простират вечерните сенки; 5 Станете, и да възлезем през нощта, И да съборим пала-
6 тите й; 6 Защото така казва Господ на Силите: Отсечете дърветата й, И издигнете могила против Ерусалим; Тоя е градът, който трябва да се
7 накаже, Само насилие има в него. 7 Както блика вода от извора, Така блика злото от него; Насилие и грабеж се чува в него, Пред Мене
8 непрестанно има болест и рани. 8 Приеми поука, Ерусалиме, Да не би да се отвръща душата Ми от тебе, Да не би да те направя пустиня, зе-
9 мя ненаселена. 9 Така казва Господ на Силите: Ще берат и ще оберат останалите от Израиля като лозе; Пак простри ръката си като гроздо-
10 берач към пръчките. 10 Кому да говоря, и пред кого да заявя, за да чуят? Ето, ухото им е необрязано та не могат да чуят; Ето, словото Господно стана укорно за тях, Те не благоволят в
11 него. 11 Затова съм пълен с яростта на Господа, Уморих се да се въздържам; Ще я изливам върху децата по улиците; И върху целия сбор на младежите, Защото ще бъдат грабнати и мъж с
12 жена, Старец заедно с престарял. 12 Къщите им ще преминат на други, Също и полетата и жените им; Защото ще простра ръката Си Върху
13 жителите на *тая* страна, казва Господ; 13 Защото от малък до голям Всеки от тях се е предал на сребролюбие, И от пророк до свещеник Все-
14 ки постъпва лъжливо. 14 Повърхностно са лекували те раната на людете Ми, Като са казва-
15 ли: Мир, мир! а пък няма мир. 15 Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, Нито са знаели да почервенеят; Затова ще паднат между падащите, Ще бъдат по-
16 валяни, когато ги накажа, казва Господ. 16 Така казва Господ: Застанете на пътищата та вижте, И попитайте за древните пътеки, Где е добрият път, и ходете по него, И ще намерите покой за душите си; Но те рекоха: Не щем да ходим *в него*. 17 Поставих и пазачи над вас *Та казах*: Слу- 17
шайте гласа на тръбата; Но те рекоха: Не щем да слушаме. 18 Затова, слушайте народи, И ти, 18
съборе, узнай що има между тях. 19 Слушай зе- 19
мьо; Ето, Аз ще докарам зло върху тия люде, Дори плода на помислите им; Защото не послушаха словата Ми, А колкото за закона Ми, те го отхвърлиха, 20 Защо Ми е ливанът що донасят 20
от Сава, И благовонната тръстика от далечна страна? Всеизгаряниятa ви не Ми са приятни, Нито жертвите ви угодни. 21 Затова, така казва 21
Господ: Ето, Аз ще поставя пред тия люде препънки, О които ще се спъват бащите и синовете заедно; И съседът и приятелят му ще загинат *заедно*. 22 Така казва Господ: Ето, люде идат от 22
северната страна, И велик народ ще се подигне от краищата на земята. 23 Лък и копие държат, 23
Жестоки са и немилостиви; Гласът им бучи като море, Възседнали са на коне, Всеки опълчен, както мъж за бой, Против тебе, дъщерьо сионова. 24 *Откакто* сме чули вест за тях Ръцете ни 24
ослабнаха, Мъки ни обзеха и болки Като на жена, която ражда. 25 Не излизайте на полето и на 25
път не ходете, Защото мечът на неприятеля и ужасът са от всяка страна. 26 Дъщерьо на людете 26
Ми, препаши се с вретище И валяй се в пепел; Жалей като за единороден син, заплачи горчиво, Защото разрушителят ще дойде внезапно върху нас. 27 Поставих те изпитател и крепост 27
между людете Си, За да узнаеш и да изпиташ пътя им. 28 Те всички са крайни отстъпници, 28
които разпространяват клевети; Мед са и желязо; те всички постъпват разтленно. 29 Духалото 29
изгоря; оловото се изпояде от огъня: Разтопителят напразно разтопява, Защото злите не се отделиха. 30 Сребро за смет ще ги нарекат, За- 30
щото Господ ги е отхвърлил.

7 1 Словото, което дойде към Еремия от Гос- 7
пода, казвайки: 2 Застани в портата на дома 2
Господен Та възгласи там това слово, като кажеш: Слушайте словото Господно, всички юдейци, Които влизате през тези порти за да се преклоните Господу. 3 Така казва Господ на 3
Силите, Израилевият Бог: Поправете пътищата си и делата си, И Аз ще ви утвърдя на това място. 4 Не уповавайте на лъжливи думи та 4
да казвате: Храмът Господен, храмът Господен, Храмът Господен е това. 5 Защото ако наистина 5
поправите пътищата си и делата си; Ако съдите съвършено право между човека и ближния му; 6 Ако не угнетявате чужденеца, сирачето и 6
вдовицата, И не проливате невинна кръв на то-

ва място, Нито следвате чужди богове за ва-
7 ша повреда; 7 Тогава ще ви направя да живее-
те на това място, В земята, която дадох на ба-
8 щите ви от века и до века. 8 Ето, вие уповавате
на лъжливи думи, От които няма да се ползу-
9 вате. 9 Като крадете, убивате, прелюбодейству-
вате, И се кълнете лъжливо и кадите на Ваала,
И следвате други богове, които не сте познава-
10 ли. 10 Дохождате ли *после* да стоите пред Мене в
тоя дом, Който се нарича с Моето име, И да каз-
вате: Отървахме се, - за да вършите всички тия
11 мерзости? 11 Тоя дом, който се нарича с Моето
име, Вертеп ли за разбойници стана във ваши-
те очи? Ето, сам Аз видях това, казва Господ.
12 12 Но идете сега на мястото Ми, което бе в Си-
ло, Гдето в начало настаних името Си, Та ви-
жте що му сторих Поради злодеянието на лю-
13 дете Си Израиля. 13 И сега понеже извърших-
те всички тия дела, казва Господ, И Аз ви гово-
рих, като ставах рано и говорех, а вие не послу-
14 шахте, И ви виках, но не отговорихте; 14 Затова
ще направя на дома, който се нарича с Моето
име, На който вие уповавате, И на мястото, кое-
то дадох вам и на бащите ви, Както направих
15 на Сило. 15 И ще ви отхвърля от лицето Си Ка-
кто отхвърлих всичките ви братя, Цялото Еф-
16 ремово потомство. 16 Затова ти недей се моли за
тия люде, И не възнасяй вик или молба за тях,
Нито ходатайствувай пред Мене; Защото няма
17 да те послушам. 17 Не видиш ли що вършат те
в Юдовите градове И по ерусалимските улици;
18 18 Чадата събират дърва, и бащите кладат огъ-
ня, А жените месят тестото, За да направят пи-
ти на небесната царица, И да направят възлия-
19 ния на други богове, Та да Ме разгневят. 19 *Но*
Мене ли разгневяват? казва Господ, - *Дали* не
себе си *разгневяват* за посрамяване на своите
20 лица? 20 Затова, така казва Господ Иеова: Ето,
гневът Ми и яростта Ми ще се излеят на това
място, На човек и на животно. На полските
дървета и на земния плод; И ще пламне, и
21 няма да угасне. 21 Така казва Господ на Сили-
те, Израилевият Бог: Притурете всеизгаряния-
та си на жертвите си, И яжте месото *и от тях*.
22 22 Защото не говорих на бащите ви, нито им да-
дох заповеди, За всеизгаряния и жертви В де-
23 ня, когато ги изведох из Египетската земя; 23 Но
това им заповядах като рекох: Слушайте гла-
са Ми, И Аз ще ви бъда Бог, И вие ще Ми бъ-
дете люде! И ходете по всичките пътища, кои-
24 то ви заповядам, За да благоденствувате. 24 Те,
обаче, не послушаха нито преклониха ухото си,
Но ходиха по намеренията и по упоритостта на
своето нечестиво сърце, И отидоха назад, а не
напред. 25 От деня, когато излязоха бащите ви 25
из Египетската земя, до днес Пращах всичките
Си слуги пророците при вас, Като ставах рано
всеки ден и ги пращах; 26 Те, обаче, не Ме по- 26
слушаха, нито преклониха ухото си, Но закора-
виха врата си; Постъпиха по-зле от бащите си.
27 Затова говори им всички тия думи, Но те ня- 27
ма да те послушат; Тоже извикай към тях, Но
те не ще ти отговорят. 28 Тогава им кажи: Тоя е 28
народът, който не слуша гласа на Господа своя
Бог, Нито приема наставления; Честността из-
чезна и се изгуби от устата им. 29 Острижи коса- 29
та си, *дъщерьо ерусалимска*, и хвърли я, И пла-
чи със силен глас по голите височини; Защото
Господ отхвърли и остави поколението, на кое-
то се разгневи. 30 Защото юдейците сториха то- 30
ва, което бе зло пред Мене, казва Господ; По-
ставиха мерзостите си в дома, Който се нарича
с Моето име та го осквърниха. 31 И издигнаха 31
високите места на Тофет, Който е в долината
на Еномовия син, За да горят синовете си и дъ-
щерите си в огън, - Нещо, което не съм запо-
вядал, нито Ми е дохождало на ум˚. 32 Затова, 32
ето, идат дни, казва Господ, Когато няма да се
нарича вече Тофет, Нито долина на Еномовия
син, Но долина на клането; Защото ще погреб-
ват в Тофет понеже не ще остане място *друга-
де*; 33 И труповете на тия люде ще бъдат Хра- 33
на на небесните птици и на земните зверове И
не ще има кой да ги плаши. 34 Тогава ще напра- 34
вя да престане в Юдовите градове И по ерса-
лимските улици Гласът на радостта и гласът на
веселието, Гласът на младоженеца и гласът на
невестата; Защото земята ще запустее.

8 1 В онова време, каза Господ, ще извадят от
гробовете им Костите на Юдовите царе и ко-
стите на техните първенци, Костите на свеще-
ниците и костите на пророците, И костите на
ерусалимските жители; 2 И ще ги пръснат пред 2
слънцето и луната И пред цялото небесно вой-
ство, които те обичаха, На които служиха и ко-
ито последваха, Които потърсиха и на които се
поклониха; *Тия кости* не ще бъдат събрани ни-
то погребани, Но ще служат за тор по лицето на
земята. 3 И смъртта ще бъде по-желателна от 3
живота За всичките останали, оцелели от тоя
лош род, Които би останали във всичките ме-
ста, гдето бих ги изгонил, Казва Господ на Си-
лите. 4 При това рече им: Така казва Господ: 4
Който падне, няма ли да стане? Който се отбие,
няма ли да се върне? 5 Защо прочее, се отби- 5
ха тия ерусалимски люде С неизменимо отби-
ване, Като се прилепват за измамата И не ис-
кат да се върнат? 6 Слушах и чух, но те не го- 6

7.31 Еврейски: Сърце.

вореха право; Няма кой да се кае поради злото си И да рече: Какво сторих! Всеки се връща в своето поприще Както кон, който стремително тича в боя. 7 Даже щъркелът по небето знае
7 определените си времена, И гургулицата, и лястовицата, и жеравът Пазят времето на дохождането си; А Моите люде не знаят закона Гос-
8 поден. 8 Как казвате: Ние сме мъдри, И законът Господен е с нас? Ето, наистина и него Лъжливото перо на книжниците е обърнало в лъжа.
9 9 Мъдрите се посрамиха, Уплашиха се, и хванати бидоха; Ето, отхвърлиха словото Господно;
10 И каква мъдрост има в тях? 10 Затова ще дам жените им на други, И нивите им на ония, които ще ги завладеят; Защото всеки от малък до голям, Се е предал на сребролюбие; От пророк
11 до свещеник, Всеки постъпва лъжливо. 11 И повърхностно лекува раната на дъщерята на людете Ми, Като казваха: Мир, мир! а пък няма
12 мир. 12 Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, Нито са знаели да почервенеят; Затова ще падат между падащите, Ще бъдат поваляни, когато ги накажа,
13 казва Господ; 13 Съвършено ще ги изтребя, казва Господ; Не ще има гроздове на лозата Нито смокини на смоковницата, И листът ще повехне, И *даже* това, което им съм дал, ще избя-
14 га от тях. 14 Защо още седим? Съберете се, нека влезем в укрепените градове, И нека загинем там; Защото Господ нашият Бог не ни е предал на погибел, И напоил ни е с горчива вода,
15 Понеже съгрешихме на Господа. 15 Очаквахме мир, но никакво добро не дойде, - Време на из-
16 целение, но, ето, смущение. 16 Пръхането на конете му се чу от Дан; Цялата страна се потресе от гласа на цвиленията на яките му коне; Защото дойдоха та изпоядоха страната и всичко, що има по нея, Града и ония, които живеят в него.
17 17 Защото, ето, Аз пращам върху вас змии, ехидни, Които не се омайват, Но ще ви хапят, казва
18 Господ. 18 Дано бих намерил утешение за скръ-
19 бта си! Сърцето ми е от дън изнемощяло. 19 Ето, гласът на дъщерята на людете Ми, Която вика от далечна земя, *като казва*: Господ не е ли в Сион? Царят му не е ли в него? Защо Ме разгневиха с изваяните си идоли, С чуждите суети?
20 20 Премина жетвата, мина се лятото, И ние не
21 се избавихме. 21 Съкрушен съм поради съкрушението на дъщерята на людете Ми; Помрачен
22 съм; ужас ме обзе. 22 Няма ли балсам в Галаад? Няма ли там лекар? Защо, прочее, изцеляването на дъщерята на людете Ми не се усъвършенствува?

9 1 О да би била главата ми вода, Очите ми извор на сълзи, Та да плача денем и нощем За убитите на дъщерята на людете ми! 2 О, да би 2
имало за мене в пустинята убежище за пътници, За да оставя людете си и да си отида от тях! Защото те всички са прелюбодейци, Сбирщина от вероломци. 3 Запъват езика си *като че ли е* 3
лъкът им за лъжа, Засилват се на земята, но не за честността; Защото напредват от зло в зло, А Мене не познават, казва Господ. 4 Пазете се 4
всеки от ближния си, И нямайте доверие на никой брат; Защото всеки брат ще изневерява до край, И всеки ближен разпространява клевети.
5 Всеки мами ближния си, Никога не говорят 5
истината, Научиха езика си да говори лъжи, До уморяване вършат беззаконие. 6 Жилището ти 6
е всред коварство; Чрез коварство те отказват да Ме познаят, казва Господ. 7 Затова така казва 7
Господ на Силите: Ето, ще ги претопя та ще ги опитам; Защото какво друго да направя поради дъщерята на людете Ми? 8 Езикът им е смъртоносна стрела, говори коварно; С устата си чо- 8
век говори мирно на ближния си, Но в сърцето си поставя засада против него. 9 Няма ли да 9
ги накажа за това? казва Господ; Душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? 10 За планини- 10
те ще подема плач и ридание, За пасбищата на степите жалеене, Защото така изпогоряха щото няма кой да мине през тях, Нито се чува глас на стадо; От небесна птица до животно Побягнаха, отидоха. 11 Аз ще обърна Ерусалим 11
на грамади, жилище на чакали, И ще обърна на пустиня Юдовите градове, *останали* без жители. 12 Кой е мъдър човек та да може да разбе- 12
ре това, Комуто са говорили устата Господни, за да обясни, Защо загина страната И е изгорена като пустиня, та да няма кой да минава през нея? 13 И Господ казва: Понеже оставиха Моя 13
закон, Който поставих пред тях, И не послушаха гласа Ми, Нито ходиха по него, 14 Но ходи- 14
ха по упоритостта на своето сърце, И подир ваалимите, както ги научиха бащите им, 15 Зато- 15
ва, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще нахраня тия люде с пелин, И ще ги напоя с горчива вода; 16 Тоже ще ги раз- 16
пръсна между народи, Които нито те, нито бащите им са познали; И ще изпратя нож подир тях, Догдето ги изтребя. 17 Така говори Господ 17
на Силите: Размислете и повикайте да дойдат оплаквачките, И изпратете за вещите жени, за да дойдат; 18 И нека побързат да подемат ри- 18
дание за нас, За да поронят очите ни сълзи, И клепачите ни да излеят вода. 19 Защото глас на 19
ридание се чува от Сион, *който казва*: Как сме разорени! Много сме посрамени, защото оставихме земята, Понеже събориха жилищата ни.
20 Обаче, слушайте, жени, словото Господно, И 20

нека приеме ухото ви словото на устата Му; Научете дъщерите си на ридание, И всяка ближната си на плач. 21 Защото смъртта възлезе през
21 прозорците ни, Влезе в палатите ни, За да изсече децата от улиците, Юношите от площадите. 22 Речи: Така казва Господ. Човешки трупове
22 ще паднат Като тор по лицето на нивата, И като ръкойката зад жетвар, Която никой няма да
23 събере. 23 Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, Силният да не се хвали със силата си, И богатият да не се хвали с бо-
24 гатството си; 24 Но който се хвали нека се хвали с това, Гдето разбира и познава Мене, Че съм Господ, Който извършвам милост, Правосъдие и правда на земята; Понеже в това благово-
25 ля, казва Господ, 25 Ето, идат дни, казва Господ, Когато Аз ще накажа Всичките обрязани заед-
26 но с необрязаните; 26 Египет, Юда, Едом, Амонците, Моав, И всички, които си стрижат издадените части на косата, Които живеят в пустинята; Защото всички *тия* народи са необрязани, А целият Израилев дом е с необрязано сърце.

10 1 Слушайте словото, което Господ говори
2 вам, доме Израилев! 2 Така казва Господ: Не учете пътя на народите, И не се плашете от небесните знамения По причина, че народите
3 се плашат от тях. 3 Защото обичаите на племената са суетни; Понеже *само* дърво *е* това, което секат от гората, Нещо издялано от дърводелски
4 ръце с брадва; 4 Украшават го със сребро и злато, Закрепват го с гвоздеи и чукове, За да не се
5 клати; 5 Те стоят прави като плашило в бостан, Но не говорят, Трябва да се носят, Защото не могат да ходят. Не бойте се от тях, защото не могат да докарат *някакво* зло, Нито им е *въз-*
6 *можно* да докарат *някакво* добро. 6 Няма подобен на Тебе Господи; Велик си, и велико е име-
7 то Ти в сила. 7 Кой не би се боял от Тебе, Царю на народите? Защото на Тебе се пада това, Понеже между всичките мъдри на народите, И във всичко що *мъдростта* им владее, няма подобен
8 на Тебе. 8 Но всички ония са скотски и безумни;
9 Суетно е учението *им*; то е само дърво. 9 Сребро изковано в плочи се донася от Тарсис, И злато от Офир˚, Изделие на художник и на златарски ръце, - Синьо и мораво за облеклото им, Все-
10 цяло изработка на изкусни хора. 10 Но Господ е истинският Бог, Живият Бог и вечният Цар; От Неговия гняв земята се тресе, И народите не
11 могат да устоят пред негодуването Му. 11 (Така ще им речете: Ония богове, които не са направили небето и земята, Да! те ще изчезнат от
12 земята и изпод това небе). 12 Той направи земята със силата Си, Утвърди света с мъдростта Си,
И разпростря небето с разума Си. 13 Когато из- 13
дава гласа Си водите на небето шумят, И Той издига пари от краищата на земята; Прави светкавици за дъжда, И изважда вятър от съкровищата Си. 14 Всеки човек е твърде скотски, за 14
да знае; Всеки златар се посрамва от кумира си, Защото леяното от него е лъжа, В което няма дишане. 15 Суета са те, дело на заблуда; Във вре- 15
мето на наказанието им те ще загинат, 16 *Оня,* 16
който е делът на Якова, не е като тях, Защото Той е създател на всичко; Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му. 17 Събери от земята стоката си, 17
Ти, която живееш в крепостта. 18 Защото, така 18
казва Господ: Ето, Аз в това време ще изхвърля като с прашка жителите на тая страна, И ще ги утесня, та да почувствуват *злото*. 19 Горко ми 19
поради болежа ми! Раната ми е люта; но аз рекох: Наистина тая болка ми се пада, и трябва да я търпя. 20 Шатърът ми се развали, и всич- 20
ките ми въжета се скъсаха; Чадата ми излязоха от мене, и ги няма; Няма вече кой да разпъне шатъра ми И да окачи завесите ми. 21 Понеже 21
овчарите станаха като скотове И не потърсиха Господа, Затова не са успявали, И всичките им стада са разпръснати. 22 Слушай! шум! ето, иде, 22
И голям глъч от северната страна, За да обърна Юдовите градове в пустиня, Жилище на чакали. 23 Господи, познавам, че пътят на човека не 23
зависи от него; Не е *дадено* на човека, който ходи, да управя стъпките си. 24 Господи, наказвай 24
ме, но с мярка, Не в гнева Си, да не би да ме довършиш. 25 Изливай яростта Си върху на- 25
родите, които не Те познават, И върху родовете, които не призовават Твоето име; Защото те изпоядоха Якова, Дори го погълнаха и го довършиха, И опустошиха жилището му.

1 Словото, което дойде към Еремия от Гос- **11**
пода и каза: 2 Слушайте думите на тоя завет, 2
и говорете на Юдовите мъже и ерусалимските жители; и ти да им речеш: 3 Така казва Господ 3
Израилевият Бог: Проклет оня човек, който не слуша думите на тоя завет, 4 който заповядах на 4
бащите ви в деня, когато ги изведох из Египетската земя, из железарската пещ и рекох: Слушайте гласа Ми, и изпълнявайте тия *думи* според всичко що ви съм заповядал; и така вие ще бъдете Мои люде, и Аз ще бъда ваш Бог, 5 за да 5
изпълня клетвата, с която се клех на бащите ви, да им дам земя, която изобилва с мляко и мед, както *я изпълнявам* днес. Тогава отговорих, като рекох: Амин, Господи! 6 И Господ ми рече: 6
Възгласи всички тия думи в Юдовите градове и в ерусалимските улици, като кажеш: Слушай-

10.9 Еврейски: Уфаз.

7 те думите на тоя завет и изпълнявайте ги. 7 Защото изрично заявявах пред бащите ви в деня, когато ги изведох от Египетската земя, дори до днес, като ставах рано и заявявах казвайки:
8 Слушайте гласа Ми. 8 Но те не послушаха нито приклониха ухото си, а ходиха всеки по упоритостта на нечестивото си сърце; затова докарах върху тях всичко казано в тоя завет, който им заповядах да изпълняват, но който не из-
9 пълниха. 9 И Господ ми рече: Заговор се намери между Юдовите мъже и ерусалимските жители.
10 10 Те са се върнали в беззаконията на праотците си, които отказаха да слушат Моите думи, и са последвали други богове, за да им служат. Израилевият дом и Юдовият дом са нарушили за-
11 вета, който направих с бащите им. 11 Затова, така казва Господ: Ето, ще докарам зло върху тях, От което не ще могат да избягнат; И ще извикат към Мене, - Но няма да ги послушам. 12 То-
12 гава Юдовите градове и ерусалимските жители ще отидат И ще извикат към боговете, на които кадят: Но те няма никак да ги спасят Във време
13 на бедствието им. 13 Защото, колкото е числото на градовете ти, Толкова са и боговете ти, Юдо; И колкото е числото на ерусалимските улици, Толкова олтари издигнахте на онова срамотно
14 нещо, - Олтари, за да кадите на Ваала. 14 Затова ти недей се моли за тия люде, Нито възнасяй вик или молба за тях; Защото Аз няма да ги послушам, когато викат към Мене, Поради
15 своето бедствие. 15 Какво *право* има любезната Ми в Моя дом, Като е блудствувала с мнозина, И е престанало да се принася от тебе светото месо? Когато струваш зло, тогава се весе-
16 лиш. 16 Господ те нарече Маслина вечнозелена, красива доброплодна; Но с шум на силно вълнение запали огън върху нея, И клоните й се
17 строшиха. 17 Защото Господ на Силите, Който те е насадил, Изрече зло против тебе Поради злото, което Израилевият дом и Юдовият дом Си избраха да извършат Като Ме разгневиха с
18 каденето си на Ваала. 18 Но Господ ми откри това, та го познах; И тогава Ти ми показа дела-
19 та им. 19 Но аз бях като питомно агне, водено на клане, И не знаех, че бяха скроили замисли против мене, *казвайки*: Нека свалим дървото с плода му, И нека го отсечем от земята на живи-
20 те, За да се не помни вече името му. 20 Но, о, Господи на Силите, Който съдиш праведно, Който изпитваш вътрешностите и сърцето, Нека видя Твоето въздаяние върху тях! Защото на Тебе
21 поверих делото си. 21 Затова, така казва Господ за анатотските мъже, Които искат *да отнемат* живота ти, и казват: Да не пророкуваш в име-
то Господно, Да не би да умреш от ръцете ни, -
22 22 Прочее, така казва Господ на Силите: Ето, Аз 22
ще ги накажа; Юношите ще измрат чрез нож, Синовете им и дъщерите им ще измрат от глад,
23 23 И няма да останат от тях; Защото ще докарам 23
зло върху анатотските мъже В годината, когато ги накажа.

12 1 Праведен си, Господи, когато се съдя с Те-
бе; Но пак не разисквам с Тебе за съдбите Ти, - Защо успява пътят на нечестивите? Защо са
2 охолни всички, които постъпват коварно? 2 Насадил си ги, и те даже се закорениха; Растат, даже и принасят плод; Ти си близо в устата им, А
3 далеч от сърцата˚ им. 3 Но Ти, Господи, ме познаваш; Виждаш ме и изпитваш *какво е* сърцето ми спрямо Тебе; Отдели ги като овце за клане, И приготви ги за деня, когато ще бъдат заклани. 4 До кога ще жалее страната, И ще съхне 4
тревата на цялата земя? Загинаха животните и птиците Поради нечестието на жителите й, Защото рекоха: Той няма да види сетнината ни.
5 Ако тичаш с пешаците, и те те изморят, То- 5
гава как ще се надваряш с конете? И макар, че в мирна страна си в безопасност, Но какво би направил в приижданието на Иордан? 6 Защото 6
братята ти и бащиният ти дом, - Даже и те се обходиха коварно към тебе, Да! и те извикаха подир тебе велегласно; *Но* не ги вярвай, даже ако ти говорят добро. 7 Напуснах дома Си, от- 7
хвърлих наследството Си, Предадох възлюбената на душата Ми в ръката на неприятелите
8 й. 8 Наследството Ми стана за Мене като лъв в 8
гора; То издаде гласа си против Мене; Затова го намразих. 9 Наследството Ми е за Мене като 9
пъстра хищна птица; Хищните птици от всяка страна са против него, Идете, съберете всичките полски зверове, Докарайте ги да го изпоядат.
10 Много овчари развалиха лозето Ми, Потъп- 10
каха Моя дял, Обърнаха любимия Ми дял в непроходима пустиня. 11 Обърнаха го в пусто- 11
та; Той, като запустен, жалее пред Мене; Цялата страна е опустошена, Защото няма кой да вземе това присърце, 12 По всичките голи висо- 12
чини на пустинята дойдоха разорители; Защото ножът Господен пояжда От единия край на страната до другия; Никоя твар няма мир. 13 Се- 13
яха жито, но са пожънали тръни; Трудиха се, но никак не се ползуват; Посрамете се, прочее, от *тия* си произведения, Поради пламенния гняв на Господа. 14 Така говори Господ Против всич- 14
ките ми зли съседи, Които посягат на наследството, което дадох на людете Си Израиля, *като казва*: Ето, ще ги изтръгна от земята им, И ще изтръгна Юдовия дом отсред тях; 15 И след 15

12.2 Еврейски: Вътрешностите.

като ги изтръгна, Пак ще им покажа милост, И ще ги върна всеки човек в наследството му, И
16 всеки човек в земята му. 16 И ако научат добре обходата на Моите люде, Да се кълнат в Моето име, *казвайки: Заклевам се в* живота на Господа! (Както те научиха Моите люде да се кълнат във Ваала), Тогава и те ще бъдат утвърдени
17 всред людете Ми. 17 Но ако не послушат, Съвсем ще изтръгна и ще изтребя оня народ, Казва Господ.

13 1 Така ми рече Господ: Иди та си купи ленен пояс, и опаши го на кръста си, но във вода не го
2 туряй. 2 И тъй, купих пояса, според Господното
3 слово, и опасах го на кръста си. 3 И Господното
4 слово дойде към мене втори път и рече: 4 Вземи пояса, който си купил, който е на кръста ти, и стани та иди при Ефрат, и скрий го там в
5 някоя пукнатина на канарата. 5 Прочее, отидох та го скрих при Ефрат, според както ми заповяда
6 Господ. 6 И подир много дни Господ ми рече: Стани та иди при Ефрат, и вземи от там пояса, който ти заповядах да скриеш там. 7 Тогава
7 отидох при Ефрат та изкопах, и взех пояса от мястото гдето бях го скрил; и, ето, поясът
8 беше се развалил, не струваше за нищо. 8 Тогава
9 Господното слово дойде към мене и рече: 9 Така казва Господ: Също така ще разваля гордостта на Юда И голямата гордост на Ерусалим.
10 10 Тия зли люде, които отказват да слушат думите Ми, Които ходят според упоритостта на своето сърце, И следват други богове, за да им служат и да им се кланят, Ще бъдат като тоя
11 пояс, който не струва за нищо. 11 Защото като пояс, който прилепва за кръста на човека, Аз прилепих при Себе Си целия Израилев дом И целия Юдов дом, казва Господ, За да Ми бъдат люде и име, Хвала и слава; но не послушаха.
12 12 За туй, кажи им това слово - Така казва Господ Израилевият Бог: Всеки мех се пълни с вино, И те ще ти рекат: Та не знаем ли ние, че все-
13 ки мех се пълни с вино? 13 Тогава речи им: Така казва Господ: Ето, ще напълня до опиване всичките жители на тая земя, - Царете, които седят на Давидовия престол, Свещениците, пророците, И всичките ерусалимски жители. 14 Ще ги
14 удрям един о друг, Бащите и синовете заедно, казва Господ; Няма да пожаля, нито да пощадя, нито да покажа милост Та да ги не изтребя.
15 15 Слушайте и внимавайте, не се надигайте; За-
16 щото Господ е говорил. 16 Дайте слава на Господа вашия Бог Преди да докара тъмнина, Преди нозете ви да се препънат по тъмните планини, И *преди* Той да превърне в мрачна сянка Виделото, което вие очаквате, И да го направи гъста
17 тъмнина. 17 Но ако не послушате това, Душата ми ще плаче тайно поради гордостта *ви*; И окото ми ще се просълзи горчиво и ще рони сълзи, Защото стадото Господно се завежда в плен.
18 18 Кажи на царя и на овдовялата царица: Смирете се, седнете ниско, Защото падна главното ви *украшение*, Славната ви корона. 19 Градове-
19 те на юг се затвориха, И няма кой да ги отвори; Всички от Юда са закарани в плен, Той цял е
20 заведен в плен. 20 Дигни очите си та виж идещите от север; Где е стадото, което ти се даде,
21 - хубавите твои овце? 21 Какво ще речеш, когато ще постави Приятелите *ти* да началствуват над тебе, Тъй като ти сам си ги научил *да бъдат* против тебе? Не ще ли те хванат болки както на жена, която ражда? 22 Ако ли речеш в сър-
22 цето си: Защо ми се случи това? Поради многото ти беззакония дигнаха се полите ти, И петите ти понасят насилие. 23 Може ли етиопянин
23 да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло. 24 Затова ще ги
24 разпръсна като плява, Която се разнася от пустинния вятър. 25 Това е, *което* ти *се пада с* жре-
25 бие от Мене, Отмереният ти дял, казва Господ, - Понеже си Ме забравил и си уповавал на лъжа, 26 Затова и Аз ще дигна полите ти до лицето
26 ти, Та ще се яви срамотата ти. 27 Видях твоите
27 мерзости по хълмовете и по полетата, Прелюбодействата ти и цвиленията ти, Безсрамното ти блудство. Горко ти, Ерусалиме! До кога още няма да се очистиш?

14 1 Господното слово, което дойде към Ере-
2 мия за бездъждието: 2 Юда ридае, и *людете в* портите му са изнемощели; Седят на земя чернооблечени; И викът на Ерусалим се издигна,
3 3 Големците му пращат подчинените си за вода; Те отиват при кладенците, но не намират вода; Връщат се с празните си съдове; Посрамват се и се смущават и покриват главите си. 4 Понеже
4 земята се пукна, Защото няма дъжд на земята, Затова орачите се посрамват, Покриват главите
5 си. 5 Още и кошутата ражда на полето И оставя *рожбата си* понеже няма трева. 6 И дивите осли
6 като застават по голите височини, Задушават се за въздух като чакали; Очите им чезнат понеже
7 няма трева. 7 Господи, при все че беззаконията ни свидетелствуват против нас, Ти действувай заради името Си; Защото отстъпничествата ни са много; На Тебе съгрешихме. 8 Надеж-
8 до на Израиля, Спасителю негов в скръбно време, Защо да си като пришелец в *тая* страна, И като пътник отбил се да пренощува? 9 Защо да
9 си като човек смаян, Като силен мъж, който не може да избави? Обаче Ти, Господи, си всред нас; Ние се наричаме с Твоето име; недей ни

оставя. 10 Така казва Господ на тоя народ; Както
обикнаха да се скитат, И не въздържаха нозете
си, Така Господ не благоволи в тях; Сега ще си
спомни беззаконието им, И ще накаже грехо-
вете им. 11 И рече ми Господ: Недей се моли за
доброто на тия люде. 12 *Даже* ако постят, не ще
послушам вика им, И ако принесат всеизгаря-
ния и приноси, Не ще благоволя в тях; Но ще
ги довърша с нож, с глад и мор. 13 Тогава рекох:
Уви, Господи Иеова! Ето, пророците казват на
тях: Няма да видите нож, нито ще има глад у
вас, Но ще ви дам сигурен мир на това място.
14 Тогава ми рече Господ: Лъжливо пророкуват
пророците в името Ми; Аз не съм ги пратил, ни-
то съм им заповядал, Нито съм им говорил; Те
ви пророкуват лъжливо видение, гадание, Суе-
тата и измамата на своето сърце. 15 Затова, така
казва Господ За пророците, които пророкуват
в Моето име Без да съм ги изпратил, Но които
казват: Нож и глад не ще има в тая страна, - С
нож и с глад ще бъдат изтребени тия пророци.
16 А людете, на които те пророкуват, Ще бъдат
изхвърлени по ерусалимските улици, *Загинали*
от глад и от нож; И не ще има кой да ги заравя,
Тях и жените им, синовете им и дъщерите им;
Защото ще излея върху тях собственото им зло.
17 И ще им кажеш това слово: Нека ронят очите
ми сълзи нощем и денем Без да престанат; За-
щото девицата, дъщерята на людете ми, Е по-
разена с голямо поразяване, с много люта ра-
на. 18 Ако изляза на полето, Ето убитите с нож!
И ако вляза в града, Ето изнемощелите от глад
Дори пророкът и свещеникът Обходиха земя-
та, но не знаят *какво да се направи*. 19 Отхвър-
лил ли си съвсем Юда? Погнусила ли се е ду-
шата Ти от Сион? Защо си ни поразил, та няма
изцеление за нас? Очаквахме мир, но никакво
добро не дойде, И време за изцеление, но, ето,
смущение! 20 Признаваме, Господи, нечестието
си, И беззаконието на бащите си, Защото сме
Ти съгрешили. 21 Заради името Си недей се по-
гнусява *от нас*, Не опозорявай славния Си пре-
стол; Спомни си, не нарушавай завета Си с нас.
22 Между идолите на народите има ли някой да
дава дъжд? Или небето *от себе си* ли дава дъж-
дове? Не си ли Ти, *Който даваш*, Господи Боже
наш? Затова Тебе чакаме, Защото Ти си сторил
всичко това.

15 1 Но Господ ми рече: Даже Моисей и Самуил
ако биха застанали пред Мене, Пак душата Ми
не би *се смилила* за тия люде. Изпъди ги от ли-
цето Ми, и нека си излязат. 2 И когато ти рекат:
Къде да излезем? Тогава ще им речеш: Така каз-
ва Господ: Които са за смърт, на смърт, И които
са за нож, под нож; И които са за глад, на глад, И
които са за плен, в плен. 3 И ще докарам на тях
четири вида *язви*, казва Господ: Ножът да зако-
ли и кучетата да разкъсат, А небесните птици
и земните зверове Да изпоядат и да изтребят.
4 И ще ги направя да бъдат тласкани по всич-
ките царства на света Поради Манасия, син на
Юдовия цар Езекия, По причина на това, кое-
то стори в Ерусалим. 5 Защото кой ще се уми-
лостиви за тебе, Ерусалиме? Или кой ще те по-
жали? Или кой ще се обърне да те попита: Как
си? 6 Ти си Ме отхвърлил, казва Господ, Оти-
шъл си надире, Затова ще простра ръката Си
против тебе та ще те погубя; Дотегна Ми да по-
казвам милост. 7 Ще ги отвея с веяло в порти-
те на тая земя, Ще ги обезчадя, ще изтребя лю-
дете Си, *Защото* не се връщат от пътищата си.
8 Вдовиците им се умножиха пред Мене повече
от морския пясък; На пладне доведох грабител
върху тях против майката на младите; Внезап-
но докарах върху нея мъка и ужаси. 9 Оная, ко-
ято роди седем, изнемощя, предаде дух; Нейно-
то слънце залезе, когато беше още ден, Тя би-
де посрамена и смутена; А останалите от тях
ще предам на нож Пред неприятелите им, каз-
ва Господ. 10 Горко ми, майко моя, За гдето си
ме родила човек за каране, И човек за препи-
ране с целия свят! Аз нито съм давал с лихва,
нито са ми давали с лихва, *Все пак, обаче*, всеки
от тях ме кълне. 11 Господ ми каза: Непременно
ще те укрепя за добро; Непременно ще заста-
вя неприятеля да ти се моли В лошо време и в
скръбно време. 12 *Има ли* желязо, *което* може
да счупи северното желязо и медта? 13 Имотът
ти и съкровищата ти ще предам на разграбване
без замяна, и по всичките твои предели, И то
поради всичките ти грехове. 14 И ще *те* отведа
с неприятелите ти В страна, която не знаеш; За-
щото се запали огънят на гнева Ми, И ще гори
върху вас. 15 Ти, Господи, познаваш *делото ми*
спомни си за мене; Посети ме и отплати за мене
на гонителите ми; В дълготърпението Си не ме
отнимай. Знай, че заради Тебе претърпях укор.
16 Като намерих Твоите думи изядох ги, И Твое-
то слово ми беше радост и веселие на сърцето;
Защото се наричам с Твоето име, Господи Бо-
же на Силите. 17 Не седях в събрание на весе-
лящите се, Нито се радвах *с тях*; Седях сам по-
ради ръката Ти, Защото Ти ме изпълни с него-
дувание. 18 Защо е постоянна болката ми, И ра-
ната ми тъй тежка щото не приема изцеление?
Ще ми станеш ли като измамлив *поток*, Като
непостоянни води? 19 Затова, така казва Господ:
Ако се върнеш *от тоя си ум*, тогава пак ще те
възстановя, За да стоиш пред Мене; И ако от-
делиш скъпоценното от нищожното, Тогава ще

те направя да бъдеш като Моите уста. Те нека
се обърнат към тебе, Но ти не се обръщай към
20 тях. [20] И ще те направя срещу тия люде яка мед-
на стена; Те ще воюват против тебе, но няма да
ти надвият, Защото Аз съм с тебе, за да те изба-
21 вям И да те отървавам, казва Господ. [21] Ще те
отърва от ръката на нечестивите, И ще те изку-
пя от ръката на насилниците.

16 [1] Господното слово дойде пак към мене и ре-
2 че: [2] Недей си взема жена, Нито да родиш си-
3 нове или дъщери на това място, [3] Защото така
казва Господ За синовете и за дъщерите, които
се раждат на това място, И за майките, които са
ги родили, И за бащите, които са ги добили в
4 тая страна; [4] Те ще умрат от разни видове лю-
та смърт; Не ще бъдат оплакани, нито погре-
бани; Ще бъдат като тор по лицето на земята;
Ще загинат от нож и от глад, И труповете им
ще бъдат храна За небесните птици и за земни-
5 те зверове. [5] Защото така казва Господ: Не вли-
зай в дом гдето има жалеене, И не ходи да рида-
еш или да ги оплакваш; Защото отнех мира Си
от тия люде, казва Господ, Да! милосърдието и
6 щедростите Си. [6] И големи и малки ще измрат
в тая страна; Не ще бъдат погребани, нито ще
ги оплачат, Нито ще направят нарязвания *по*
7 *телата си*, Нито ще се обръснат за тях, [7] Нито
ще раздават *хляб* в жалеенето, За да ги утешат
за умрелия, Нито ще ги напоят с утешителна-
8 та чаша За баща им или за майка им. [8] Не вли-
зай и в дом, гдето има пируване, Да седиш с тях
9 та да ядеш и да пиеш; [9] Защото така казва Гос-
под на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще на-
правя да престане в това място, Пред очите ви,
и във вашите дни, Гласът на радостта и гласът
на веселието, Гласът на младоженеца и гласът
10 на невестата. [10] И когато известиш на тия люде
всички тия думи, и те ти рекат: Защо е изрекъл
Господ това голямо зло против нас? И какво е
беззаконието ни и какъв грехът ни, който сме
11 извършили против Господа нашия Бог? [11] То-
гава да им речеш: Понеже Ме оставиха бащите
ви, казва Господ, Та последваха други богове,
Служиха им и им се поклониха, А Мене остави-
12 ха и закона Ми не опазиха; [12] А и вие сторихте
още по-лошо от бащите си, Защото, ето, ходите
всеки по упоритостта на нечестивото си сърце,
13 И не слушате Мене; [13] Затова ще ви изхвърля от
тая страна В страна, която не сте познавали, ни-
то вие, нито бащите ви; И там денем и нощем
ще служите на други богове; Понеже няма да
14 покажа милост към вас. [14] Затова, ето, идат дни,
казва Господ, Когато няма вече да рекат: *Закле-
вам се в* живота на Господа, Който изведе изра-
15 илтяните от египетската земя! [15] Но: *Заклевам
се в* живота на Господа, Който изведе израил-
тяните от северната земя, И от всичките стра-
ни, гдето ги беше изгонил! И Аз ще ги върна
пак в страната им, Която дадох на бащите им.
16 [16] Ето, ще пратя за много рибари, Казва Господ, 16
та ще ги изловят; И подир това ще пратя за мно-
го ловци, Та ще ги гонят от всяка планина, И от
всеки хълм и от дупките на канарите. [17] Защото 17
очите Ми са върху всичките им пътища; Те не
са скрити от лицето Ми, Нито е утаено беззако-
нието им от очите Ми. [18] И най-напред ще им 18
въздам двойно За беззаконието им и за греха
им, Защото оскверниха земята Ми с труповете
на гнусотиите си, И с мерзостите си напълниха
наследството Ми. [19] Господи, сило моя и кре- 19
пост моя, Прибежище мое в скръбен ден! При
Тебе ще дойдат народите от краищата на земя-
та, И ще рекат: Бащите ни не наследиха друго
освен лъжи, Суета и безполезни работи. [20] Да си 20
направи ли човек богове, Които, все пак, не са
богове? [21] Затова, ето, ще ги направя тоя път да 21
познаят - Ще ги направя да познаят ръката Ми
и силата Ми; И те ще познаят, че името Ми е
Иеова.

[1] Юдовият грях е записан с желязна писал- **17**
ка, С диамантов връх; Начертан е на плочата
на сърцето им, И върху роговете на жертвени-
ците ви, [2] Докато чадата им помнят жертвени- 2
ците си и ашерите си При зелените дървета по
високите хълмове. [3] О, планино Моя в полето, 3
Ще предам на разграбване имота ти и всичките
ти съкровища, Тоже и високите ти места, пора-
ди грях във високите ти предели. [4] И ти, да! ед- 4
вам оцеляла ти, Ще престанеш *да владееш* на-
следството си, което ти дадох; И ще те накарам
да робуваш на неприятелите си В страна, коя-
то не си познавала; Защото запалихте огъня на
гнева Ми, Който ще гори до века. [5] Така казва 5
Господ: Проклет да бъде оня човек, Който упо-
вава на човека, И прави плътта своя мишца, И
чието сърце се отдалечава от Господа. [6] Защото 6
ще бъде като изтравничето в пустинята, И ня-
ма да види, когато дойде доброто, Но ще оби-
тава в сухите места в пустинята, В една соле-
на и ненаселена страна. [7] Благословен да бъде 7
оня човек, Който уповава на Господа, И чието
упование е Господ. [8] Защото ще бъде като дър- 8
во насадено при вода, Което разпростира ко-
рените си при потока, И няма да се бои, когато
настане пекът, Но листът му ще се зеленее, И не
ще има грижа в година на бездъждие, Нито ще
престане да дава плод. [9] Сърцето е измамливо 9
повече от всичко, И е страшно болно; кой мо-
же да го познае? [10] Аз, Господ, изпитвам сърце- 10
то, Опитвам вътрешностите, За да въздам все-

киму според постъпките му, И според плода на
11 делата му. [11] *Каквато е* яребицата, която събира пиленца, които не е измътила, Такъв е оня,
който придобива много богатство с неправда;
В половината на дните му те ще го оставят, И
12 в сетнините си той ще бъде безумен. [12] Славен
престол, от начало високопоставен, Е мястото
13 на светилището ни. [13] Господи, надеждо Израилева, Всички, които Те оставят, ще се посрамят; Отстъпниците от Мене ще бъдат написани на пръстта, Защото оставиха Господа, извора на живата вода. [14] Изцели ме, Господи, и ще
14 бъда изцелен; Спаси ме и ще бъда спасен; За-
15 щото с Тебе аз се хваля. [15] Ето, те ми казват: Где
16 е словото Господно? нека дойде сега. [16] Но аз не побързах да се оттегля та да не съм пастир и да не те следвам, Нито пожелах скръбния ден; Ти знаеш; Това, що е излязло из устните ми, беше
17 *явно* пред Тебе. [17] Не бивай ужас за мене; Ти си
18 мое прибежище в злощастен ден. [18] Нека се посрамят ония, които ме гонят, а аз да се не посрамя; Нека се ужасяват те, а аз да се не ужася, Докарай върху тях злощастен ден, И сломи ги
19 с двоен пролом. [19] Така ми рече Господ: Иди та застани в портата на чадата на людете *си*, през която влизат Юдовите царе и през която излизат и във всичките ерусалимски порти, и кажи
20 им: [20] Слушайте Господното слово, Юдови царе, и всички от Юда, и всички ерусалимски жи-
21 тели, които влизате през тия порти. [21] Така казва Господ: Внимавайте на душите си и не носете товар в съботен ден, нито го внасяйте през ерусалимските порти; [22] нито изнасяйте товар из
22 къщите си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден, както за-
23 повядах на бащите ви. [23] Те, обаче, не послушаха, нито приклониха ухото си, но закоравиха врата си, за да не чуват и да не приемат наставление. [24] И тъй, ако Ме послушате внимателно,
24 казва Господ, Да не внасяте товар през портите на тоя град в съботен ден, Но да освещавате съботния ден Та да не вършите в него никаква
25 работа, [25] Тогава ще влизат през портите на тоя град Царе и князе, седящи на Давидовия престол, Возени на колесници и *яздещи* на коне, Те и първенците им, Юдовите мъже и ерусалимските жители. И тоя град ще се населява вечно;
26 [26] И ще дойдат от Юдовите градове И от ерусалимските околности, От Вениаминовата земя, и от полската, И от планинската, и от южната страна, Носещи всеизгаряния и жертви, И хлебни приноси и ливан, Носещи още и благо-
27 дарителни *жертви*, в дома Господен. [27] Но ако не Ме послушате Да освещавате съботния ден, И да не носите товар, нито да влизате *с такъв* през ерусалимските порти в съботен ден, Тогава ще запаля огън в портите му, Който ще пояде ерусалимските палати, И няма да угасне.

[1] Словото, което дойде към Еремия от Гос- **18**
пода и каза: [2] Стани та слез в къщата на грън- 2
чаря и там ще те направя да чуеш думите Ми.
[3] Тогава слязох в къщата на грънчаря; и, ето, 3
той работеше на колелата си. [4] И колкото пъ- 4
ти съдът, който правеше от глина, се разваляше в ръката на грънчаря, той пак го правеше на друг съд, както се видя угодно на грънчаря да го направи. [5] Тогава Господното слово дой- 5
де към мене и рече: [6] Доме Израилев, не мога 6
ли да направя с вас, Както тоя грънчар? казва Господ. Ето, както е глината в ръката на грънчаря, Така сте и вие, доме Израилев, в Моята ръка. [7] Когато бих рекъл за някой народ или за 7
някое царство Да го изкореня, съсипя и погубя, [8] Ако оня народ, за който съм говорил, Се 8
отвърне от злото си, Аз ще се разкая за злото, което съм намислил да му сторя. [9] А когато бих 9
рекъл за някой народ или за някое царство Да го съградя и насадя, [10] Ако извърши това, кое- 10
то е зло пред Мене, Като не слуша гласа Ми, Тогава ще се разкая за доброто, С което рекох да го облагодетелствувам. [11] Сега, прочее, иди, 11
говори на Юдовите мъже И на ерусалимските жители, като речеш: Така казва Господ: Ето, Аз кроя зло против вас, И измислювам замисли против вас; Върнете се, прочее, всеки от лошия си път, И оправете постъпките си и делата си.
[12] А те казват: Напразно! Защото според своите 12
замисли ще ходим, И ще постъпваме всеки според упоритото си и нечестиво сърце. [13] Затова, 13
така казва Господ: Попитайте сега между народите Кой е чул такива неща; Израилевата девица е извършила много ужасно нещо. [14] Ще пре- 14
стане ли ливанският сняг от скалата на полето? Ще пресъхнат ли хладните води, които идат от далеч? [15] Обаче Моите люде Ме забравиха, ка- 15
диха на суетни *богове*; И тия са ги направили да се препъват в пътищата си, в старите пътеки, За да ходят в обикалящите пътеки на ненаправен път, [16] За да направят земята си *предмет* 16
на учудване и на вечно подсвиркване, Тъй щото всеки, който минава през нея, да се учуди и да поклати глава. [17] Ще ги разпръсна пред непри- 17
ятеля като с източен вятър; В деня на злощастието им ще им покажа гръб, а не лице. [18] Тога- 18
ва рекоха: Елате, нека скроим замисли против Еремия; Защото не ще се изгуби закон от свещеник, Нито съвет от мъдър, Нито слово от пророк. Елате, да го поразим с език, И да не даваме внимание ни на една от думите му. [19] Внимавай 19
на мене, Господи, И чуй гласа на ония, които се

20 препират с мене. 20 Ще се въздаде ли зло за добро?
Защото изкопаха яма за душата ми.
Спомни си как застанах пред Тебе,
за да говоря добро за тях,
За да отвърна от тях Твоята ярост.
21 Затова предай чадата им на глад,
И предай ги на силата на ножа;
Нека станат жените им бездетни и вдовици,
Нека мъжете им бъдат поразени от смърт,
И нека паднат младежите им от нож в бой.
22 Нека се чуе вопъл от къщите им,
Когато докарат внезапно полкове върху тях;
Защото изкопаха яма, за да ме хванат,
И скриха примки за нозете ми.
23 А Ти, Господи, знаеш целия им замисъл против мене,
за да ме убият;
Да не простиш беззаконието им,
Нито да изличиш греха им пред лицето Си;
Но да се съборят пред Тебе;
Ти подействувай против тях във време на гнева Си.

19 1 Така каза Господ: Иди та купи една глинена стомна, и *вземи* някой от старейшините на
2 людете и от старейшините на свещениците, 2 и излез в долината на Еномовия син, която е при
входа на грънчарската порта, и там възгласи
3 думите, които ще ти кажа, като речеш: 3 Слушайте Господното слово, Юдови царе и ерусалимски жители. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на това място зло, поради което всекиму, който чуе за
4 него ще му писнат ушите; 4 защото Ме оставиха, и направиха чуждо това място като кадиха в него на други богове, които не бяха познали - те и бащите им и Юдовите царе, и напълниха
5 това място с кръвта на невинните, 5 и издигнаха високи места на Ваала, за да горят синовете си в огън за всеизгаряния на Ваала - нещо, което не съм заповядал, нито съм говорил, нито Ми е
6 идвало на ум. 6 Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато това място не ще се нарича вече Тофет, или долина на Еномовия син, но долина на
7 клане. 7 И ще осуетя на това място съвещанията на Юда и на Ерусалим; и ще ги накарам да паднат от нож пред неприятеля си, и чрез ръката на ония, които искат живота им; а труповете им ще дам за храна на небесните птици и на земните зверове. 8 И ще направя тоя град *предмет на*
8 учудване и подсвиркване; всеки, който минава през него ще се почуди и ще подсвирне поради
9 всичките му язви. 9 И ще ги направя да ядат месата на синовете си и месата на дъщерите, и ще ядат всеки месата на другаря си, при обсадата и при утеснението, с което ще ги утеснят неприя-
10 телите им и ония, които искат живота им. 10 Тогава да строшиш стомната пред мъжете, които
11 са отишли с тебе, 11 и да им речеш: Така казва Господ на Силите: Ей така ще строша тия люде и тоя град, както някой строшава грънчарски съд, който не може вече да стане цял; и ще ги погребват в Тофет понеже не ще остане място за погребване другаде. 12 Така ще постъпя 12
с това място и с жителите му, казва Господ, и ще направя тоя град като Тофет; 13 и къщите на 13
Ерусалим и къщите на Юдовите царе, които са нечисти, ще бъдат както мястото Тофет, дори всичките къщи, върху чиито покриви кадиха на цялото небесно войнство, и направиха възлияние на други богове. 14 Тогава Еремия дой- 14
де от Тофет, гдето Господ го беше изпратил да пророкува; и застана в двора на Господния дом
та рече на всичките люде: 15 Така казва Господ 15
на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на тоя град и на всичките му села всичкото зло, което изрекох против него, защото закоравиха врата си да не слушат думите Ми.

20 1 А Пасхор, син на свещеника Емир, който беше началник в Господния дом, чу Еремия като пророкуваше тия неща. 2 Тогава Пасхор уда- 2
ри пророка Еремия и тури го в кладата, която бе в горната Вениаминова порта до Господния дом. 3 А на утринта Пасхор извади Еремия 3
от кладата. Тогава Еремия му рече: Господ не те нарече Пасхор, но Магор-мисавив˚. 4 Защо- 4
то така казва Господ: Ето, ще те направя ужас за самия тебе и на всичките ти приятели; те ще паднат от ножа на неприятелите си, и очите ти ще видят това; и ще предам Юда цял в ръката на вавилонския цар, който ще ги заведе пленници във Вавилон и ще ги порази с нож. 5 При 5
това, ще предам цялото богатство на тоя град, всичките му печалби, и всичките му скъпоценности, дори всичките съкровища на Юдовите царе ще предам в ръката на неприятелите им, които ще ги разграбят и ще ги вземат та ще ги занесат във Вавилон. 6 И ти, Пасхоре, заедно с 6
всички, които живеят в дома ти, ще отидеш в плен; ще дойдеш във Вавилон, там ще умреш, и там ще бъдеш погребан, ти и всичките ти приятели, на които си пророкувал лъжливо. 7 Гос- 7
поди, примамил си ме, и аз бидох примамен;
Ти си по-силен от мене и си надмогнал.
Аз станах за присмех цял ден;
всички се подиграват с мене;
8 Защото отворя ли уста, *не мога да не* 8
викам; *Трябва да* викам: Насилство и грабеж!
Защото словото Господно ми става *Причина за*
позор и присмех цял ден. 9 Но ако река: Няма 9
да спомена за Него,
Нито ще продумам вече в името Му,
Тогава *Неговото слово* става в сърцето ми
Като пламнал огън затворен в костите ми;
Уморявам се да го задържам, но не мога.
10 Защото чух клевета от мнозина; навсякъ- 10

20.3 Т.е., Трепет отсред.

де е трепет; Обвинявайте! и ние ще го обвиним,
- *Думат* всички, с които аз живеех в мир, Които
гледат да се спъна, - Може би той ще се помами
в някаква погрешка, Та ще надмогнем над него
11 и ще си му отмъстим. 11 Но Господ е с мене ка-
то мощен и страшен *защитник*; Затова гони-
телите ми ще се спънат И не ще надмогнат; Те ще
се посрамят много, защото не постъпиха разум-
но; Срамът им ще бъде вечен, няма да се забра-
12 ви. 12 Но, Господи на Силите, Който изпитваш
праведния, И гледаш вътрешностите на сърце-
то, Нека видя Твоето въздаяние върху тях, За-
13 щото на Тебе поверих делото си. 13 Пейте Гос-
поду, хвалете Господа; Защото избави душата
14 на немотния от ръката на злодейците. 14 Про-
клет да бъде денят, в който се родих; Да не бъ-
де благословен денят, в който ме роди майка
15 ми, 15 Проклет да бъде човекът, който извести
на баща ми, Казвайки: Роди ти се мъжко дете, -
16 И с това се зарадва много; 16 И да бъде тоя чо-
век като градовете, Които Господ не съжали и
разори, И нека слуша заран вик, И на пладне
17 тревога; 17 Защото не ме умъртви в утробата, И
тъй майка ми да ми е била гроб, И утробата й
18 *да е останала* всякога бременна. 18 Защо излязох
из утробата Да гледам труд и скръб, И дните
ми да се довършат от срам.

21 1 Словото, което дойде към Еремия от Гос-
пода, когато цар Седекия прати при него Пас-
хора Мелхиевия син и свещеника Софония, син
2 на Маасея, да *му* рекат: 2 Моля, допитай се до
Господа за нас, защото вавилонският цар Нау-
ходоносор отвори война против нас; може би
да подействува Господ за нас според всичките
Си *минали* чудеса, та да се махне оня от нас.
3 3 Тогава Еремия им рече: Ето какво ще кажете
4 на Седекия: 4 Така казва Господ Израилевият
Бог: Ето, Аз ще обърна назад военните оръжия,
които са в ръцете ви, с които се биете против ва-
вилонския цар и халдейците, които ви обсаж-
дат извън стените; и Аз ще ги събера вред тоя
5 град. 5 И сам Аз ще воювам против вас с издиг-
ната ръка и със силна мишца, с гняв, с ярост и
6 с голямо негодуване. 6 Ще поразя жителите на
тоя град, и човек и животно; и ще измрат от
7 голям мор. 7 След това, казва Господ, ще пре-
дам Юдовия цар Седекия, слугите му, людете
му, оцелелите в тоя град от мор, от нож и от
глад, в ръката на вавилонския цар Навуходоно-
сора, в ръката на неприятелите им и в ръката на
ония, които искат живота им; и той ще ги пора-
зи с острото на ножа; няма да ги пощади, нито
8 да ги пожали, нито да се смили за тях. 8 И да ре-
чеш на тия люде: Така казва Господ: Ето, пола-
гам пред вас пътя на живота и пътя на смърт-
та. 9 Който остане в тоя град ще умре от нож, 9
от глад и от мор; но който излезе та се преда-
де на халдейците, които ви обсаждат, ще остане
жив, и животът му ще бъде като корист за него.
10 Защото насочих лицето Си против тоя град 10
за зло, а не за добро, казва Господ; той ще бъ-
де предаден в ръката на вавилонския цар, кой-
то ще го изгори с огън. 11 А на дома на Юдовия 11
цар *кажи*: Слушайте Господното слово: 12 Доме 12
Давидов, така казва Господ: Извършвайте пра-
восъдие всяка заран, и отървавайте обрания от
ръката на насилника, да не би поради злите ви
дела да излезе яростта Ми като огън, и пламне
без да има кой да го угаси. 13 Ето, казва Господ, 13
Аз съм против тебе, която обитаваш в долината
и в скалата вред полето, *против вас*, които каз-
вате: Кой ще слезе против нас? или кой ще влезе
в жилищата ни? 14 И ще ви накажа според плода 14
на делата ви, казва Господ; и ще запаля огън в
леса на тоя *град*, та ще пояде всичко около него.

1 Така каза Господ: Слез в къщата на Юдо- **22**
вия цар, та изговори там това слово, като ка-
жеш: 2 Слушай словото Господно, царю Юдов, 2
Който седиш на Давидовия престол, Ти, слуги-
те ти и людете ти, Които влизате през тия порти
- 3 Така казва Господ: Извършвайте правосъдие 3
и правда, И отървавайте обрания от ръката на
насилника; Не онеправдавайте нито насилвай-
те Чужденеца, сирачето и вдовицата, И невин-
на кръв не проливайте на това място. 4 Защото, 4
ако наистина вършите това, Тогава през порти-
те на тоя дом ще влизат Царе, седящи на Да-
видовия престол, Возени на колесници и *язде-
щи* коне, Те, слугите им и людете им. 5 Но ако 5
не послушате тия думи, Заклевам ви в Себе Си,
казва Господ, Че тоя дом ще запустее. 6 Защото 6
така казва Господ за дома на Юдовия цар: Ти
Ми си Галаад и ливански връх; Но ще те обърна
в пустиня, В градове ненаселени. 7 Ще приготвя 7
против тебе изтребители, Всеки с оръжията му;
Та ще изсекат отбраните ти кедри И ще ги хвър-
лят в огъня. 8 И много народи, като минат край 8
тоя град, Ще рекат, всеки на ближния си: Защо
постъпи така Господ с тоя голям град? 9 И ще 9
отговорят: Защото оставиха завета на Господа
своя Бог Та се поклониха на други богове И им
служиха. 10 Не плачете за умрелия, Нито ридай- 10
те за него; Но плачете горчиво за онзи, който
отива, Защото няма да се върне вече, Нито ще
види пак родната си земя. 11 Защото така казва 11
Господ За Селума, син на Юдовия цар Иосия,
Който царуваше вместо баща си Иосия, Който *и*
излезе от това място: Той няма да се върне вече;
12 Но на мястото гдето го закараха пленник, там 12
ще умре, И няма да види вече тая земя. 13 Гор- 13

ко на онзи, който строи къщата си с неправда,
И стаите си с кривда; Който кара ближния си
да му работи без заплата, И не му дава надни-
14 цата му; 14 Който си казва: Ще си построя голя-
ма къща и широки стаи; В които си отваря про-
зорци, И я покрива с кедър и я боядисва с але-
15 но. 15 Понеже гледаш да си натрупаш кедрове,
ще цароваш ли? Баща ти не ядеше и не пиеше
ли? *Да!* но той извършваше правосъдие и пра-
16 вда, Тогава благоденствуваше. 16 Отсъждаше де-
лото на сиромаха и на немотния; Тогава благо-
денствуваше. Не значеше ли това да Ме позна-
17 ва? казва Бог. 17 А твоите очи и твоето сърце не
са в друго, Освен в нечестната си печалба, и в
проливане невинна кръв, И в извършване на-
18 силство и угнетение. 18 Затова, така казва Гос-
под За Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син: Ня-
ма да го оплакват, *казвайки*: Горко, брате мой!
или: Горко сестро! Няма да го оплачат, *казвай-
ки*: Горко, господарю! или: Горко, негово вели-
19 чество! 19 Той ще бъде погребан с оселско по-
гребение, Извлечен и хвърлен оттатък еруса-
20 лимските порти. 20 Възлез на Ливан та извикай,
С висок глас извикай от Аварим към Васан За-
21 щото загинаха всичките ти любовници. 21 Гово-
рих ти в благоденствието ти; Но ти рече: Не ща
да слушам. Такава е била обходата ти от младо-
22 стта ти, Че ти не слушаше гласа Ми. 22 Вятърът
ще се храни с всичките ти овчари, И любовни-
ците ти ще отидат в плен; Навярно тогава ще се
смутиш и посрамиш Поради всичката си зли-
23 на. 23 Ти, която населяваш Ливан, Която пра-
виш гнездото си в кедрите, Колко ще бъдеш за
жалене, Когато те нападнат мъки, Болки като
24 на жена, която ражда! 24 *Заклевам се в* живота
Си, казва Господ, Че даже ако Иехония, син на
Юдовия цар Иоаким, Би бил печат на дясната
25 Ми ръка, И от там бих се откъснал; 25 И ще те
предам в ръката на ония, които искат живота
ти, И в ръката на ония, от които се боиш, Да!
в ръката на вавилонския цар Навуходоносора,
26 И в ръката на халдейците. 26 Ще отхвърля те-
бе И майка ти, която те е родила, В друга земя,
27 където не сте се родили, И там ще умрете. 27 А в
земята, където душата им желае да се върне, Там
28 няма да се върнат. 28 Нима тоя човек Иехония е
строшено и презряно грънчарско изделие, Или
непотребен съд? *Тогава* защо бяха отметнати,
той и потомството му, И бяха хвърлени в стра-
29 на, която не познават? 29 О земьо, земьо, земьо,
30 чуй словото Господно; 30 Така казва Господ. За-
пишете тоя човек за бездетен, Човек, който ня-
ма да успее в дните си; Защото ни един човек от
потомството му Не ще успее да седи на Давидо-
вия престол И да властвува вече над Юда.

23

1 Горко на пастирите, Които погубват и раз-
пръсват овцете на паството Ми! казва Господ.
2 Затова, така говори Господ Израилевият Бог 2
Против пастирите, които пасат людете Ми: Вие
разпръснахте овцете Ми, и ги разпъдихте, И не
ги посетихте; Ето, Аз ще ви накажа За злите
ви дела, казва Господ. 3 И ще събера останали- 3
те Си овце От всичките страни, където ги изпъ-
дих, И ще ги върна пак в кошарите им, Където
ще се наплодят и умножат. 4 И ще поставя над 4
тях пастири, които ще ги пасат; И те няма да се
плашат вече, нито ще треперят, Нито ще загине
някоя, казва Господ. 5 Ето, идат дни, казва Гос- 5
под, Когато ще въздигна на Давида праведен
отрасъл, Който като цар ще царува, ще благо-
денствува, И ще върши правосъдие и правда по
земята. 6 В неговите дни Юда ще бъде спасен, И 6
Израил ще обитава в безопасност; И ето името,
с което ще се нарича - Господ е наша правда.
7 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато не 7
ще рекат вече: *Заклеваме се в* живота на Госпо-
да, Който възведе израилтяните из Египетска-
та земя! 8 Но: *Заклеваме се в* живота на Господа, 8
Който възведе и който доведе потомството на
Израилевия дом От северната земя, и от всич-
ките страни, където ги бях изгонил! И ще се за-
селят в своята земя. 9 За пророците. Сърцето ми 9
дълбоко се съкрушава Всичките ми кости тре-
перят, Като пиян съм, И като човек обладан от
вино, Поради Господа, И поради светите Него-
ви думи. 10 Защото земята е пълна с прелюбо- 10
дейци; Защото поради проклятията земята пла-
че, Изсъхнаха пасбищата на степите; И стре-
межът им стана лош, И силата им неправедна.
11 Защото и пророкът и свещеникът се оскверни- 11
ха; Дори в дома Си намерих нечестието им,
казва Господ. 12 Затова пътят им ще им бъде Ка- 12
то плъзгави места в тъмнина, По който, като
бъдат тласкани, ще паднат; Защото ще докарам
зло върху тях В годината на наказанието им,
казва Господ. 13 Тоже в самарийските пророци 13
видях безумие; Те пророкуваха чрез Ваала, и
заблудиха людете Ми Израиля. 14 Още и в еру- 14
салимските пророци видях ужасно нещо; Пре-
любодействуват и ходят в лъжа, И подкрепват
ръцете на злодейците Тъй щото никой не се
връща от злото си; Те всички станаха за Мене
като Содом, И жителите му като Гомор. 15 Зато- 15
ва, така казва Господ на Силите за пророците:
Ето, Аз ще ги нахраня с пелин, И ще ги напоя
с горчива вода; Защото от ерусалимските про-
роци Се е разпространило нечестие по цялата
страна. 16 Така казва Господ на Силите: Не слу- 16
шайте думите на пророците, които ви проро-
куват; Те ви учат суета, Изговарят видения от

собственото си сърце, А не от устата Господни.
17 [17] На ония, които Ме презират, винаги казват:
Господ рече: Ще имате мир; И на всекиго, кой-
то ходи по своето упорито сърце, казват: Няма
18 да ви постигне зло. [18] Защото, кой *от тях* е сто-
ял в съвета на Господа Та е видял и чул Него-
вото слово? Кой *от тях* е внимавал в словото
19 Му и е чул? [19] Ето, ураган от Господа, Неговата
ярост, излезе, Дори ураган вихрушка; Ще из-
20 бухне върху главата на нечестивите. [20] Гневът
на Господа няма да се върне Догдето Той не из-
върши и догдето не изпълни Намеренията на
сърцето Си; В послешните дни ще разберете то-
21 ва напълно. [21] Аз не съм изпратил тия проро-
ци, а при все това те се завтекоха; Не съм им
22 говорил, а при все това те пророкуваха. [22] Но
ако бяха стояли в съвета Ми, Тогава те щяха да
правят людете Ми да чуят думите Ми, И щяха
да ги връщат от лошия им път И от злите им
23 дела. [23] Аз *само* отблизо ли съм Бог, казва Гос-
24 под, А не Бог *и* отдалеч? [24] Може ли някой да се
скрие в тайни места, Та Аз да го не видя? каз-
ва Господ. Не Аз ли изпълням небесата и земя-
25 та? казва Господ. [25] Чух що говорят пророците,
Които в Мое име пророкуват лъжа, Като каз-
26 ват: Видях сън, видях сън! [26] До кога ще бъде
това в сърцето на пророците, Които пророку-
ват лъжа, - На ония, които пророкуват измама-
27 та на своето сърце? [27] Които мислят да напра-
вят людете Ми да забравят Моето име Чрез съ-
нищата си, които разказват всеки на ближния
си, Както забравиха бащите им името Ми зара-
ди Ваала. 28 [28] Пророк, който има *истински* сън,
нека разказва съня, И оня, който има послание
от Мене, нека говори Моето послание вярно.
29 Що има плявата с житото? казва Господ. [29] Не
е ли словото Ми като огън? казва Господ, И ка-
30 то чук, който строшава скалата? [30] Затова, ето,
Аз съм против пророците, казва Господ, Които
31 крадат думите Ми всеки от ближния си. [31] Ето,
Аз съм против пророците, казва Господ, Които
32 клатят езиците си и казват: Той говори. [32] Ето,
Аз съм против ония, които пророкуват лъжли-
ви сънища, казва Господ, И, като ги разказват,
с лъжите си и с надменността си Правят люде-
те Ми да се заблуждават, Тогаз, когато Аз не
съм ги изпратил, нито съм им заповядал; Про-
чее, те никак няма да ползуват тия люде, казва
33 Господ. [33] И когато тия люде, Или някой про-
рок или свещеник, те попитат като рекат: Как-
во е наложеното *върху тебе* от Господа *слово*?
Тогава да им кажеш що е наложеното, - Че Гос-
34 под дума: Аз ще ви отхвърля. [34] А колкото за
пророка, свещеника и *оня от* людете, Който би
рекъл: Наложеното от Господа *слово*! Аз ще на-
кажа оня човек и дома му. 35 [35] Така да речете все- 35
ки на ближния си И всеки на брата си: Какво
е отговорил Господ? Или: Що е рекъл Господ?
36 [36] А да не споменете вече: Наложеното от Гос- 36
пода *слово*; Понеже товар ще бъде на всекиго
Неговото слово; Защото извратихте думите на
живия Бог, На Господа на Силите, нашия Бог.
37 [37] Така да кажеш на пророка: Какво ти е отго- 37
ворил Господ? Или: Що е рекъл Господ? 38 [38] Но 38
понеже казвате: Наложеното от Господа *слово*,
Затова, така казва Господ: Понеже употребяват
това изречение - Наложеното от Господа *слово*,
При все, че Аз пратих до вас да ви кажат Да не
казвате - Наложеното от Господа *слово*, 39 [39] Зато- 39
ва, ето, Аз ще ви забравя съвсем, И ще отхвър-
ля от присъствието Си вас И града, който дадох
вам и на бащите ви: 40 [40] И ще докарам върху вас 40
вечен укор, И вечно посрамление, което няма
да се забрави.

24 [1] Господ ми показа; и ето две кошници смо-
кини пред Господния храм, след като вавилон-
ският цар Навуходоносор бе пленил от Ерусалим Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и
Юдовите първенци, с художниците и ковачите,
и беше ги завел във Вавилон. 2 [2] В едната кош- 2
ница имаше много добри смокини, като рано
узрелите смокини; а в другата кошница имаше
много лоши смокини, които поради лошевина-
та им не бяха за ядене. 3 [3] Тогава ми рече Господ: 3
Що виждаш, Еремие? И рекох: Смокини - до-
брите смокини, много добри, а лошите много
лоши, тъй щото поради лошевината им не са
за ядене. 4 [4] Тогава Господното слово дойде към 4
мене и рече: 5 [5] Така казва Господ Израилевият 5
Бог: Както на тия добри смокини, така ще по-
гледна за добро на пленените из Юда, които из-
пратих от това място в Халдейската земя. 6 [6] За- 6
щото, като насоча очите Си върху тях за добро,
ще ги доведа пак в тая земя; ще ги съградя, и ня-
ма да ги съборя; ще ги насадя, и няма да ги из-
кореня. 7 [7] Ще им дам и сърце да познават, че Аз 7
съм Господ; и те ще Ми бъдат люде и Аз ще им
бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цяло-
то си сърце. 8 [8] И както лошите смокини, които 8
поради лошевината им не се ядат, непременно
така казва Господ: По същия начин ще предам
Юдовия цар Седекия, първенците му, и остана-
лите от Ерусалим, които са оцелели в тая земя,
и ония, които живеят в Египетската земя; 9 [9] и ще 9
ги предам да бъдат тласкани за зло по всичките
царства на света, да бъдат укорявани, и да ста-
нат за поговорка, за упрек и за проклетия във
всичките места, гдето ще ги изгоня. 10 [10] И ще 10
пратя между тях нож, глад и мор, догдето изчезнат
от земята, която дадох на тях и на бащите им.

25 [1] Словото, което дойде към Еремия за всичките Юдови люде, в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, която година бе и първа на вавилонския цар Навуходоносора, [2] което *слово* пророк Еремия изговори на всичките Юдови люде и на всичките ерусалимски жители, като казва: [3] От тринадесетата година на Юдовия цар Иосия, Амоновия син, дори до днес, тия двадесет и три години, Господното слово дохождаше към мене; и аз ви говорих като ставах рано и говорех; но вие не послушахте. [4] И Господ прати до вас всичките Си слуги пророците, като ставаше рано и ги пращаше, (но не послушахте, нито приклонихте ухо да послушате), [5] и те казваха: Върнете се сега всеки от лошия си път и от злите си дела, и населявайте земята, която Господ даде на вас и на бащите ви от века и до века; [6] и не отивайте след други богове, за да им служите и да им се кланяте, и не Ме разгневявайте с делата на ръцете си; и Аз няма да ви сторя зло. [7] Но вие не Ме послушахте, казва Господ, като Ме разгневявахте с делата на ръцете си за собственото си зло. [8] Затова така казва Господ на Силите: Понеже не послушахте думите Ми, [9] ето Аз ще изпратя и ще взема всичките северни родове, казва Господ, тоже и слугата Ми Навуходоносора, вавилонския цар, та ще ги доведа против тая земя, и против нейните жители, и против всички тия околни народи; ще ги обрека на изтребление, и ще ги направя за учудване и за подсвиркване, и ще ги обърна на вечна пустота. [10] При това, ще направя да престане между тях гласът на веселието и гласът на радостта, гласът на младоженеца и гласът на невестата, шумът на мелницата и светенето на светилото. [11] И цялата тая земя ще бъде пуста и за учудване; и тия народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет години. [12] А когато се свършат седемдесетте години, Аз ще накажа вавилонския цар и оня народ за беззаконието им, казва Господ, също и Халдейската земя, която ще обърна във вечна пустота. [13] И ще докарам върху оная земя всичките неща, които съм говорил против нея, всичко що има писано в тая книга, което Еремия пророкува против всичките народи. [14] Защото много народи и велики царе ще поробят и тях; Аз ще им въздам според делата им и според работата на ръцете им. [15] Защото така ми каза Господ Израилевият Бог: Вземи от ръката Ми тая чаша с виното на яростта *Ми* та напой от нея всичките народи, до които те пращам. [16] И като пият, ще политат и обезумеят поради ножа, който ще изпратя всред тях. [17] Тогава взех чашата от ръката на Господа та напоих всичките народи, при които ме беше изпратил Господ, *а именно*: [18] Ерусалим и Юдовите градове с царете им и първенците им, за да ги обърна в пустота, и за да станат за учудване и подсвиркване и проклетия, както са днес; [19] египетския цар Фараона, със слугите му, първенците му и всичките му люде; [20] всичките разноплеменни люде, всичките царе на земята Уз, и всичките царе на Филистимската земя, с Аскалон, Газа, Акарон и останалите от Азот; [21] Едома, Моава и амонците; [22] и всичките тирски царе, всичките сидонски царе, и царете на островите оттатък морето; [23] Дедана, Тема, Вуза и всички които си стрижат издадените части на косата; [24] всичките арабски царе, и всичките царе на разноплеменните люде, които населяват пустинята; [25] всичките зимрийски царе, всичките еламски царе, и всичките мидски царе; [26] всичките северни царе, ближните и далечните, едни с други, и всичките царства на света, които са по лицето на земята; а царят на Сесах° ще пие подир тях. [27] Затова ще им речеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пийте и опийте се, повръщайте, паднете, и не ставайте вече, поради ножа, който ще изпратя всред вас. [28] И ако откажат да вземат чашата от ръката ти и да пият, тогава да им речеш: Така казва Господ на Силите: Непременно ще пиете; [29] защото, ето Аз докарвам зло като започвам от града, който се нарича по Моето име; и вие ли ще останете съвсем ненаказани? Няма да останете ненаказани, защото Аз ще призова нож върху всичките земни жители, казва Господ на Силите. [30] Затова пророкувай ти против тях всички тия неща, като им кажеш: Господ ще изреве свише, И ще издаде гласа Си от светото Си обиталище; Ще изреве силно против паството Си; Ще извика, като ония, които тъпчат *гроздe*, Против всичките жители на света. [31] Екотът ще стигне и до краищата на света, Защото Господ има съд с народите; Той ще се съди с всяка твар, Ще предаде нечестивите на нож, казва Господ. [32] Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ, И голям ураган ще се подигне От краищата на земята. [33] В оня ден убитите от Господа ще лежат От единия край на земята до другия край на земята; Няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребани; Ще бъдат за тор по повърхността на земята. [34] Лелекайте, пастири и извикайте, И вие, началници на стадото, валяйте се *в пръстта*; Защото напълно настана времето за да бъдете заклани и разпръснати, И ще

25.26 Шифърът за Вавилон.

35 паднете като отбран съд. 35 И пастирите не ще
имат средство за избягване, Нито началници-
36 те на стадото за избавление. 36 Глас на вопъл от
пастирите, И виене от началниците на стадото!
37 Защото Господ опустошава пасбището им. 37 И
мирните кошари занемяха От пламенния гняв
38 на Господа. 38 Той е оставил убежището Си като
лъв; Да! земята им стана за учудване От люто-
стта на насилника, И от яростния Му гняв.

26 1 В началото на царуването на Юдовия цар
Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от
2 Господа, което рече: 2 Така казва Господ: Заста-
ни в двора на Господния дом та изговори на
всичките Юдови градове, които дохождат да се
покланят в Господния дом, всичките думи, ко-
ито ти заповядвам да им говориш; не задържай
3 ни една дума. 3 Може би ще послушат, и всеки
ще се върне от нечестивия си път, за да се раз-
кая за злото, което възнамерявам да им сторя
4 поради лошите им дела. 4 И да им речеш: Та-
ка казва Господ: Ако не Ме послушате да хо-
5 дите в закона Ми, който поставих пред вас, 5 да
слушате думите на слугите Ми пророците, ко-
ито пращам при вас, като ставам рано и ги пра-
6 щам, (но вие не послушахте), 6 тогава ще напра-
вя тоя дом като Сило, и ще направя тоя град
предмет, с който всичките народи на света ще
7 кълнат. 7 А свещениците, пророците и всички-
те люде чуха Еремия като говореше тия думи
8 в Господния дом. 8 И като свърши Еремия да
говори всичко, което Господ му бе заповядал
да каже на всичките люде, тогава свещеници-
те, пророците и всичките люде го хванаха и ду-
9 маха: Непременно ще бъдеш умъртвен. 9 Ти за-
що пророкува в Господното име, като рече: Тоя
дом ще стане като Сило, и тоя град ще се запу-
сти та да няма жител? И всичките люде се съб-
10 раха около Еремия в Господния дом. 10 И Юдо-
вите първенци, като чуха това нещо, възлязо-
ха от царския дворец в Господния дом и сед-
наха във входа на новата порта на Господния
11 *дом*. 11 Тогава свещениците и пророците гово-
риха на първенците и на всичките люде, каз-
вайки: Този човек заслужава да бъде умъртвен,
защото пророкува против тоя град, както чухте
12 с ушите си. 12 Тогава Еремия говори на всички-
те първенци и на всичките люде, като рече: Гос-
под ме изпрати да пророкувам против тоя дом
и против тоя град всичките думи, които чухте.
13 13 Затова сега оправете постъпките си и делата
си, и послушайте гласа на Господа вашия Бог;
и Господ ще се разкае за злото, което е изгово-
14 рил против вас. 14 А за мене, ето, съм в ръката
ви; направете ми каквото ви се вижда за добро и
15 угодно. 15 Но добре да знаете, че ако ме умърт-
вите, то ще докарате невинна кръв върху себе
си, върху тоя град и върху жителите му; защо-
то наистина Господ ме прати при вас да говоря
в ушите ви всички тия думи. 16 Тогава първен- 16
ците и всичките люде рекоха на свещениците
и на пророците: Тоя човек не заслужава да бъде
умъртвен; защото ни говори в името на Господа
нашия Бог. 17 Тогава някои от местните старей- 17
шини станаха та говориха на всичките събрани
люде, като казаха: 18 Михей моресетецът про- 18
рокуваше в дните на Юдовия цар Езекия, като
говори на всичките Юдови люде, думайки: Та-
ка казва Господ на Силите: Сион ще се изоре
като нива, Ерусалим ще стане грамади *от раз-
валини*, и хълмът на дома като високи места на
лес. 19 Умъртвиха ли го Юдовия цар Езекия и 19
целия Юда? Не убоя ли се той от Господа, и
не умилостиви ли Господа, та Господ се разкая
за злото, което беше изрекъл против тях? Ние,
прочее, бихме причинили голямо зло на свои-
те души. 20 А имаше и друг човек, Урия Семаие- 20
вият син от Кириатиарим, който пророкуваше
в Господното име; и пророкуваше против тоя
град и против тая страна, със същите думи ка-
кто и Еремия. 21 И когато цар Иоаким, всичките 21
му силни мъже, и всичките първенци чуха ду-
мите му, царят търсеше *случай* да го умъртви;
а Урия, като чу, уплаши се, побягна, та отиде в
Египет. 22 А цар Иоаким прати мъже в Египет, 22
Елнатана, Аховоровия син, и известни мъже с
него в Египет, 23 та изведоха Урия из Египет, и 23
го доведоха при цар Иоакима, който го порази с
нож и хвърли трупа му в гробищата на просто-
людието. 24 Но ръката на Ахикама Сафановия 24
син бе с Еремия, за да го не предадат в ръката
на людете та да го убият.

27 1 В началото на царуването на Юдовия цар
Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от
Господа към Еремия и рече: 2 Така ми казва 2
Господ: Направи си ремъци и дървени части
на хомот, и тури ги на врата си; 3 и прати ги 3
на едомския цар, на моавския цар, на царя на
амонците, на тирския цар и на сидонския цар
чрез ръката на ония посланици, които са до-
шли в Ерусалим при Юдовия цар Седекия; 4 и 4
дай им заръчка за господарите им, като речеш:
Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог:
Така да кажете на господарите си - 5 Аз чрез го- 5
лямата Си сила и чрез простряната Си мишца
съм направил земята, както човека и животни-
те, които са по лицето на земята; и давам я на
когото благоволя. 6 И сега дадох всички тия зе- 6
ми в ръката на слугата Си Навуходоносора, ва-
вилонския цар; тоже и полските зверове дадох
нему за да му слугуват. 7 И всичките народи ще 7

слугуват нему, на сина му и на внука му, докле дойде времето и на неговата земя; и тогава много народи и велики царе ще поробят и
8 него. 8 И оня народ или царство, което не би приело да слугува на тоя вавилонски цар Навуходоносора, и което не би приело да тури врата си под хомота на вавилонския цар, - Аз ще накажа оня народ, казва Господ, с нож, с глад и с мор, догдето го довърша чрез неговата ръка.
9 9 А вие недейте слуша пророците си, нито чародеите си, нито предвещателите си, нито омаятелите си, които, като ви говорят, казват: Няма да слугувате на вавилонския цар;
10 10 защото те ви пророкуват лъжа, та да ви отдалечат от земята ви, и Аз да ви изпъдя, та да загинете.
11 11 А оня народ, който подложи врата си под хомота на вавилонския цар и му слугува, него ще оставя да пребивава в земята си, казва Господ
12 и ще я работи и ще я населява. 12 Говорих и на Юдовия цар Седекия същите думи, като рекох: Наведете вратовете си под хомота на вавилонския цар, и слугувайте нему и на людете му и
13 ще живеете. 13 Защо да умрете, ти и людете ти, от нож, от глад и от мор, според както Господ говори за народа, който не би слугувал на ва-
14 вилонския цар? 14 Затова недейте слуша думите на пророците, които като ви говорят казват: Няма да слугувате на вавилонския цар; защото
15 те ви пророкуват лъжа. 15 Понеже Аз не съм ги пратил, казва Господ, а те пророкуват лъжливо в Моето име, та да ви изпъдя и да погинете, вие
16 и пророците, които ви пророкуват. 16 Говорих и на свещениците и на всички тия люде, като рекох: Така казва Господ: Недейте слуша думите на пророците си, които ви пророкуват, казвайки: Ето, съдовете на Господния дом ще се донесат подир малко от Вавилон; защото те ви про-
17 рокуват лъжа. 17 Недейте ги слуша; слугувайте на вавилонския цар и живейте; защо да се за-
18 пусти тоя град? 18 Но ако те са пророци и ако Господното слово е с тях, нека се помолят сега Господу на Силите щото съдовете, които са останали в Господния дом и в Ерусалим, да не
19 отидат във Вавилон. 19 Защото така казва Господ на Силите за стълбовете, за *медното* море, за подножията, и за другите съдове, които са
20 останали в тоя град, 20 които вавилонският цар Навуходоносор не взе, когато заведе в плен от Ерусалим във Вавилон Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките Юдови и ерусалимски благородни, -
21 21 да! така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, за съдовете, които останаха в Господния дом, и в двореца на
22 Юдовия цар и в Ерусалим: 22 Те ще бъдат занесени във Вавилон, и ще останат там до деня, когато ще ги посетя, казва Господ; тогава ще ги донеса и ще ги върна на това място.

28 1 В същата година, в началото на царуването на Юдовия цар Седекия, в четвъртата година, в петия месец, пророк Анания, Азоровият син, който бе от Гаваон, ми говори в Господния дом, пред свещениците и пред всичките люде,
2 казвайки: 2 Така говори Господ на Силите, Из-
3 раилевият Бог, като казва: Строших хомота на вавилонския цар. 3 Вътре в две цели години ще върна в това място всичките съдове на Господния дом, които вавилонският цар Навуходоно-
4 сор взе от това място и занесе във Вавилон; 4 и в това място ще върна, казва Господ, Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките Юдови пленници, които отидоха във Вавилон; защото
5 ще строша хомота на вавилонския цар. 5 Тогава пророк Еремия говори на пророк Анания пред свещениците и пред всичките люде, които сто-
6 яха в Господния дом; 6 и рече пророк Еремия: Амин! Господ да направи така! Господ да изпълни думите, които си пророкувал, и да върне от Вавилон в това място съдовете на Господния дом и всички, които са били пленени. 7 Оба-
7 че, чуй сега това слово, което аз говоря в ушите ти и в ушите на всичките люде: 8 Проро-
8 ците, които са били преди мене и преди тебе от старо време, пророкуваха против много страни и против много големи царства за война, за зло и за мор. 9 Пророкът, който пророкува за
9 мир, - когато се изпълни думата му, *тогава* ще се познае, че той е пророк, когото Господ наистина е пратил. 10 Тогава пророк Анания взе хо-
10 мота от врата на пророк Еремия та го строши.
11 11 И Анания говори пред всичките люде, думайки: Така казва Господ: По тоя начин ще строша хомота на вавилонския цар Навуходоносора от врата на всичките народи вътре в две цели години. И пророк Еремия отиде по пътя си.
12 12 Тогава Господното слово дойде към Еремия,
13 след като пророк Анания бе строшил хомота от врата на пророк Еремия, и каза: 13 Иди та говори на Анания като речеш: Така казва Господ: Ти строши дървените хомоти; но вместо тях ще
14 направиш железни хомоти. 14 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот турих на врата на всички тия народи, за да слугуват на вавилонския цар Навуходоносора; и ще му слугуват; дадох му още и полските
15 зверове. 15 Тогава рече пророк Еремия на пророка, Анания: Слушай сега, Анание, Господ не те е пратил; но ти правиш тия люде да уповават
16 на лъжа. 16 Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще те отпратя от лицето на земята! Тая година ще умреш, защото си проповядвал бунт против

17 Господа. 17 И така, пророк Анания умря същата
година, в седмия месец.
29 1 Ето думите на писмото, което пророк Ере-
мия изпрати от Ерусалим до останалите ста-
рейшини на пленниците, до свещениците, до
пророците и до всичките люде, които Нави-
2 ходоносор бе закарал в плен от Ерусалим във
Вавилон, 2 (след като цар Иехония, овдовялата
3 царица, скопците, Юдовите и ерусалимските
първенци, художниците и ковачите бяха излез-
ли от Ерусалим), 3 чрез ръката на Еласа Сафа-
новия син, и на Гемария Хелкиевия син, (кого-
то Юдовият цар Седекия изпрати при вави-
лонския цар Навуходоносора), *в което писмо*
4 казваше: 4 Така казва Господ на Силите, Из-
раилевият Бог, на всичките пленници, които
Аз съм направил да бъдат закарани пленници
5 от Ерусалим във Вавилон: 5 Постройте къщи и
живейте в тях, насадете градини и яжте плода
6 им, 6 вземете жени и народете синове и дъщери,
вземете жени за синовете си и дайте дъщерите
си на мъже, за да народят синове и дъщери, и
7 умножавайте се там, и не се намалявайте, 7 тър-
сете мира на града където ви направих да бъдете
закарани пленници, и молете се за него Госпо-
ду; понеже в неговия мир ще имате и вие мир.
8 8 Защото така казва Господ на Силите, Израи-
левият Бог: Да ви не мамят пророците ви и ча-
родеите ви, които са всред вас, и недейте слуша
сънищата си, които вие давате причина да ги
9 сънувате. 9 Защото те ви пророкуват лъжливо
в Мое име; Аз не съм ги пратил, казва Господ.
10 10 Защото така казва Господ: Като се изпълнят
седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посе-
тя и ще изпълня благото Си слово към вас, като
11 ви върна в това място. 11 Защото аз зная мисли-
те, които мисля за вас, казва Господ, мисля за
мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надеж-
12 да. 12 Тогава ще извикате към Мене, и ще оти-
дете та ще Ми се помолите; и Аз ще ви послу-
13 шам. 13 И ще Ме потърсите и ще Ме намерите
14 като Ме потърсите с цялото си сърце. 14 И вие
ще Ме намерите, казва Господ; и ще ви върна
от плен, и ще ви събера от всичките народи и
от всичките места, където ви бях изпъдил, казва
Господ; и ще ви върна на мястото от където ви
15 направих да бъдете закарани пленници. 15 По-
неже рекохте: Господ ни е въздигнал пророци
16 във Вавилон, 16 то *знайте*, че така говори Гос-
под за царя, който седи на Давидовия престол,
и за всичките люде, които населяват тоя град,
братята ви, които не излязоха с вас в плен, -
17 17 така казва Господ на Силите: Ето, ще изпра-
тя върху тях нож, глад и мор, и ще ги направя
като непотребни смокини, които поради лоше-
вината им не се ядат. 18 И ще ги преследвам с 18
нож, с глад и с мор; и ще ги предам да бъдат
тласкани по всичките царства на света, да бъ-
дат за проклетия, за учудване, за подсвиркване
и за укор между всичките народи, където съм ги
изпъдил; 19 защото не са послушали Моите ду- 19
ми, казва Господ, които им пратих чрез слу-
гите Си пророците, като ставах рано и ги пра-
щах; но вие не искахте да слушате, казва Гос-
под. 20 Послушайте, прочее, Господното слово, 20
всички вие пленени, които изпратих от Еруса-
лим във Вавилон. 21 Така казва Господ на Си- 21
лите, Израилевият Бог, за Ахаава, Колаиевия
син и за Седекия, Маасиевия син, които ви про-
рокуват лъжа в Моето име: Ето, ще ги предам
в ръката на вавилонския цар Навуходоносора,
който ще ги порази пред очите ви; 22 и с тях 22
всичките Юдови пленници, които са във Вави-
лон, ще вземат да проклинат, казвайки: Господ
да те направи като Седекия и като Ахаава, ко-
ито вавилонският цар опече на огън; 23 защото 23
те извършиха нечестие в Израил, прелюбодей-
ствуваха с жените на ближните си, и в Мое име
говореха лъжливи думи, които не съм им запо-
вядвал. Но Аз зная и съм свидетел, казва Гос-
под. 24 Също и на нехеламеца Семаия да гово- 24
риш, думайки: 25 Така говори Господ на силите, 25
Израилевият Бог, като казва: Понеже си пра-
тил писма в своето си име до всичките люде,
които са в Ерусалим, и до свещеник Софония,
Маасиевия син, и до всичките свещеници, *в ко-
ито* си казал: 26 Господ те е поставил свещеник 26
вместо свещеника Иодая, за да си надзирател в
Господния дом над всеки човек, който като лу-
дува се прави на пророк, за да го турят в клада
и в окови. 27 Сега, прочее, защо не си смъмрил 27
анатотеца Еремия, който ви се прави на пророк,
28 тъй като е пратил до нас във Вавилон да каже: 28
Това пленение ще бъде дълго; постройте си къ-
щи и живейте в тях и насадете градини, и яжте
плода им? 29 И свещеник Софония прочете то- 29
ва писмо като слушаше пророк Еремия. 30 Тога- 30
ва Господното слово дойде към Еремия и рече:
31 Прати до всичките пленници да им кажат: Та- 31
ка казва Господ за нехеламеца Семаия: Понеже
Семаия ви е пророкувал, а Аз не съм го пратил,
и ви е направил да уповавате на лъжа, 32 зато- 32
ва така казва Господ: Ето, ще накажа нехеламе-
ца Семаия и потомството му; той не ще има чо-
век, който да живее между тия люде, нито ще
види доброто, което Аз ще направя на людете
Си, казва Господ; понеже е проповядвал бунт
против Господа.
30 1 Словото, което дойде към Еремия от Гос- 30
пода и рече: 2 Така говори Господ Израилеви- 2

ят Бог, казвайки: Напиши в книга всичките думи, които ти говорих. 3 Защото, ето, идат дни, 3
казва Господ, когато ще върна от плен людете
Си Израил и Юда, казва Господ; и ще ги върна в земята, която дадох на бащите им, и ще я 4
владеят. 4 И ето думите, които Господ говори 5
за Израил и за Юда: 5 Защото така казва Господ: Чухме шум на треперене; Страх има, а не 6
мир. 6 Попитайте сега и вижте, Мъж ражда ли?
Тогава защо гледам всеки мъж С ръцете си на
кръста, като жена, която ражда, И лицата на 7
всичките пребледнели? 7 Горко! защото велик е
оня ден, Подобен нему не е бивал; Именно той
е време на утеснението на Якова; Но ще бъде 8
избавен от него. 8 В оня ден, казва Господ на
Силите, Ще строша хомота му от врата ти, Ще
разкъсам оковите ти, И чужденци няма вече да 9
го поробват; 9 Но ще слугуват на Господа своя
Бог, И на царя си Давида, Когото ще им въз- 10
дигна. 10 Затова не бой се, служителю Мой Яко-
ве, казва Господ, Нито се страхувай, Израилю;
Защото, ето, ще те избавя от далечната страна,
И потомството ти от земята гдето са пленени;
И Яков, като се върне, ще се успокои и си по- 11
чине, И не ще има кой да го плаши. 11 Защото
Аз съм с тебе, казва Господ, за да те избавя; По-
неже при все, че ще довърша всичките народи,
гдето съм те разпръснал, Тебе, обаче, не ща да
довърша; Но ще те накажа с мярка. А не *мога* 12
да те изкарам съвсем невинен. 12 Защото така
казва Господ: Смазването ти е неизцелимо, Ра- 13
ната ти тежка. 13 Няма кой да ходатайствува за
тебе, За да бъдеш превързан; Ти нямаш цели- 14
телни лекове. 14 Всичките ти любовници те за-
бравиха, не те търсят; Защото те нараних с рана
като от неприятел, С наказание от жесток чо-
век, Поради многото твои беззакония, И поне- 15
же греховете ти се умножиха. 15 Защо викаш за
смазването си И понеже болката ти е неизцели-
ма? Поради многото твои беззакония, И поне-
же греховете ти се умножиха, *За тая причина*
ти сторих това. 16 Затова всички, които те из- 16
пояждат, ще бъдат изпоядени, И всичките ти
противници, всички до един ще отидат в плен;
Още и ония, които те ограбват, ще бъдат ог-
рабени, И всички, които те обират, ще ги предам
на обир. 17 Защото ще ти възстановя здравето, 17
И ще те изцеля от раните ти, казва Господ, По-
неже те нарекох отхвърлен, и казаха: Това е Си-
он, за когото никой не го е грижа. 18 Така казва 18
Господ: Ето, Аз ще върна от плена Яковите
шатри, И ще се смиля за жилищата му; *Всеки*
град ще се съгради на своята грамада *развали-*
ни, И палатът° ще се възстанови както е бил по-
напред. 19 И от тях ще изхожда благодарение И 19
глас на ония, които се веселят; И Аз ще ги умно-
жа, та няма да се умалят, Ще ги прославя и не
ще се унижат. 20 Чадата им ще бъдат както по- 20
напред, И тяхното събрание ще се утвърди пред
Мене; И ще накажа всички, които ги угнетяват.
21 Първенецът им ще бъде от тях, И управите- 21
лят им ще произлезе изсред тях; Аз ще го на-
правя да се приближава, И той ще се приближа-
ва до Мене; Защото кой е този, който е утвър-
дил сърцето си, Да се приближи до Мене? каз-
ва Господ. 22 И вие ще Ми бъдете люде, И Аз ще 22
ви бъда Бог. 23 Ето, ураган от Господа, Негова- 23
та ярост, излезе, Вихрушка, която помита; Ще
избухне върху главата на нечестивите. 24 Пла- 24
менният гняв на Господа няма да се върне до-
гдето Той не извърши, И догдето не изпълни,
намеренията на сърцето Си; В последните дни
вие ще разберете това.

1 В същото време, казва Господ, Ще бъда Бог **31**
на всичките Израилеви родове, И те ще Ми бъ-
дат люде. 2 Така казва Господ: Людете, които 2
оцеляха от ножа, Ще намерят благоволение в
пустинята; Ще отида да го направя, да! Израи-
ля, да почива. 3 Господ ми се яви отдавна *и ре-* 3
че: Наистина те възлюбих с вечна любов; Зато-
ва продължих да ти показвам милост. 4 Пак ще 4
те съградя, И ще бъдеш съградена, девице Из-
раилева; Пак ще се украсиш с тъпанчетата си. И
ще излизаш в хората на ония, които се веселят.
5 Пак ще насадиш лозя на самарийските плани- 5
ни; Ония, които ги насадят, *те* ще ядат *плода*
им. 6 Защото ще дойде ден, Когато стражари- 6
те по Ефремовите планини ще викат: Станете и
нека възлезем в Сион При Господа нашия Бог.
7 Защото така казва Господ: Пейте с радост за 7
Якова, И възкликнете за главния от народите;
Прогласете, похвалете и кажете: Спаси, Госпо-
ди, людете Си, останалите от Израиля. 8 Ето, Аз 8
ще ги доведа от северната земя, И ще ги събе-
ра от краищата на света, И заедно с тях сле-
пият и куцият, Непразната заедно с раждаща-
та, Ще се върнат тука с голямо множество. 9 С 9
плач ще дойдат, И като се молят ще ги доведа;
Ще ги доведа до водни реки през прав път, В
който няма да се спънат; Защото съм Отец на
Израиля, И Ефрем е първородният Мой. 10 Слу- 10
шайте, народи, словото Господно, И известете
в далечните острови, казвайки: Който разпръс-
на Израиля, Той ще го събере, И ще го опа-
зи както овчарят стадото си. 11 Защото Господ е 11
изкупил Якова, Изкупил го е от ръката на по-
силния от него. 12 И те ще дойдат, и ще пеят 12
върху височината на Сион И ще се стекат към

30.18 Т.е., вероятно, храма.

благата Господни, Към житото, виното и дървеното масло, И към рожбите на овцете и на говедата; И душата им ще бъде като напоявана
13 градина, И те няма да изнемощеят вече. 13 Тогава ще се зарадва девицата в хорото, И юношите и старите заедно; Защото Аз ще обърна жалеенето им в радост, И ще ги утеша, и ще ги
14 развеселя подир скръбта им. 14 Още ще наситя душата на свещениците с тлъсто; И людете
Ми ще се наситят с Моите блага, казва Господ.
15 15 Така казва Господ: Глас се чува в Рама, Ридание и горчиво плакане; Рахил оплаква чадата
си, И не иска да се утеши за чадата си, защото
16 ги няма. 16 Така казва Господ: Въздържай гласа
си от плач И очите си от сълзи, Защото делото ти ще се възнагради, казва Господ, И те ще
17 се върнат от земята на неприятеля. 17 Има надежда за сетнините ти, казва Господ, И чадата
18 *ти* ще се върнат в своите предели. 18 Наистина чух Ефрема да си оплаква *участта, казвайки*: Наказал си ме, И бидох наказан като теле неучено *на хомот*; Върни ме, и ще бъда вър-
19 нат, Защото Ти си Господ мой Бог. 19 Наистина откак бидох върнат, разкаях се, И откак бях научен, ударих се по бедрото; Засрамих се, да! дори се смутих, Понеже носих укора на младо-
20 стта си. 20 Ефрем драг син ли Ми е? Мило дете ли е? Защото колкото пъти говоря против него
Все още го помня; Затова се смущава сърцето
Ми за него, И Аз наистина ще му покажа ми-
21 лост, казва Господ. 21 Изправи си пътни показалци, Направи си колове за упътване, Насочи сърцето си към друма, Към пътя, през който си ходила; Върни се девице Израилева, Върни
22 се към тия твои градове. 22 До кога ще се скиташ насам натам, дъщерьо отстъпнице? Защото Господ направи ново нещо на земята, - Же-
23 на ще окръжи мъж. 23 Така казва Господ на Силите Израилевият Бог: Изново ще употребяват тоя говор в Юдовата земя, И в градовете й, когато ги върна от плен, - Господ да те благослови, жилище на правда, свети хълм! 24 И там ще
24 обитава Юда заедно с всичките му градове, Зе-
25 меделците и чергаските със стада. 25 Защото наситих изнурената душа, И напълних всяка из-
26 немощяла душа. 26 По това се събудих и размислих°; И *от виденията* сънят ми стана сладък.
27 27 Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще насея Израилевия дом и Юдовия дом С човешко семе
28 и с животинско семе; 28 И както бдях над тях, за да изкоренявам, Да събарям, да съсипвам, Да погубвам и да наскърбявам, Така ще бдя над тях, За да градя и да насаждам, казва Господ.
29 29 В ония дни няма вече да казват: Бащите ядоха кисело грозде, И зъбите на децата оскоминяха; 30 Но всеки ще умира за своето си беззако- 30
ние; Всеки човек, който би изял кисело грозде, Неговите зъби ще оскоминеят. 31 Ето, идат дни, 31
казва Господ, Когато ще направя с Израилевия дом и с Юдовия дом Нов завет; 32 Не такъв за- 32
вет, какъвто направих с бащите им, В деня, когато ги хванах за ръка, За да ги изведа из Египетската земя; Защото те престъпиха Моя завет, Поради което Аз се отвърнах от тях, каз-
ва Господ. 33 Но ето заветът, Който ще напра- 33
вя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще положа закона Си във вътрешностите им, И ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат Мои люде; 34 И ня- 34
ма вече да учат Всеки ближния си и всеки брата си, И да казват: Познайте Господа; Защото те всички ще Ме познават, От най-малкия до най-големия между тях, казва Господ; Защото ще простя беззаконието им, И греха им няма
да помня вече. 35 Така казва Господ, Който дава 35
слънцето за светлина денем, И нарежда луната и звездите за светлина нощем, Който повдига морето тъй щото вълните му бучат, Господ на Силите е името Му; 36 Ако изчезнат тия наред- 36
би отпред Мене, казва Господ, Тогава и Израилевото потомство ще престане Да бъде до века народ пред Мене. 37 Така казва Господ: Ако 37
може да се измери небето горе, И да се изследят основите на земята долу, Тогава и Аз ще отхвърля цялото Израилево потомство, За всичко, що са сторили, казва Господ. 38 Ето, идат 38
дни, казва Господ, Когато градът ще се съгради Господу От кулата Ананеил до портата на ъгъла; 39 И връв за измерване още ще се тегли По- 39
нататък право до хълма Гарив. И ще завие към Гоат; 40 И цялата долина на труповете и на пе- 40
пелта, И всичките ниви до потока Кедрон, До ъгъла на конската порта към изток, Ще бъдат свети Господу; *Градът* няма вече да се изкорени Нито да се съсипе до века.

32 1 Словото, което дойде към Еремия от Господа в десетата година на Юдовия цар Седекия,
която година бе осемнадесетата на Навуходоносора. 2 А в това време войската на вавилон- 2
ския цар обсаждаше Ерусалим; а пророк Еремия бе затворен в двора на стражата, която бе в двореца на Юдовия цар. 3 Защото Юдовият цар 3
Седекия беше го затворил и казал *му* бе: Защо пророкуваш, думайки: Така казва Господ: Ето, Аз ще предам тоя град в ръката на вавилонския цар и той ще го завладее; 4 и Юдовият цар Се- 4
декия няма да избегне от ръката на халдейците, но непременно ще бъде предаден в ръката

31.26 Еврейски: Разгледах.

на вавилонския цар, и ще говори с него уста с
5 уста, и ще се погледнат очи в очи; 5 И той ще за-
веде Седекия във Вавилон; и ще бъде там докле
го посетя, казва Господ; *и*, ако воювате против
6 халдейците, няма да успеете? 6 И рече Еремия:
7 Господното слово дойде към мене и каза: 7 Ето,
Анамеил, син на стрика ти Селум, ще дойде при
тебе и ще рече: Купи си нивата ми, която е в
Анатот; защото на тебе принадлежи правото на
8 ближен сродник да я откупиш, 8 И тъй, стрико-
вият ми син Анамеил дойде при мене в двора на
стражата, според Господното слово, та ми ре-
че: Купи, моля, нивата ми, която е в Анатот във
Вениаминовата земя; защото на тебе принадле-
жи правото да я наследиш, и на тебе *правото*
да я откупиш; купи я за себе си. Тогава познах,
9 че това *предложение* бе Господно слово. 9 И ку-
пих нивата, която е в Анатот, от стриковия ми
син Анамеил, и претеглих му парите, седемна-
10 десет сикли сребро. 10 И като написах записа и
ударих печат, повиках свидетели и претеглих
11 среброто във везните. 11 Тогава взех записа за
покупката, както запечатания, *съдържащ* спо-
12 разуменията и условията, така и отворения; 12 и
предадох записа за покупката на Варуха, син на
Нирия, Маасиевия син, пред стриковия ми син
Анамеил, и пред свидетелите, които подписаха
записа за покупката, пред всичките юдеи, кои-
13 то седяха в двора на стражата. 13 И заръчах на
14 Варуха, пред тях, като казах: 14 Така казва Гос-
под на Силите, Израилевият Бог: Вземи тия за-
писи - тоя запечатан запис за покупката, и тоя
отворен запис - и тури ги в пръстен съд, за да
15 стоят за дълго време. 15 Защото така казва Гос-
под на Силите, Израилевият Бог: Пак, ще се ку-
16 пуват в тая земя къщи, ниви и лозя. 16 А след
като предадох записа за покупката на Варуха,
Ириевия син, помолих се Господу, казвайки:
17 17 О Господи Иеова; ето, Ти си направил небе-
то и земята с голямата Си сила и с простряната
18 Си мишца; няма нищо мъчно за Тебе, 18 Който
показваш милост към хиляди *родове*, а въздава-
ваш беззаконието на бащите в пазухата на ча-
дата им подир тях; великият, могъщественият
19 Бог, Господ на Силите е името Му, 19 велик в
намерения и силен в дела, Чиито очи са отво-
рени над всичките пътища на човешките чада,
за да въздадеш всекиму според пътищата му и
20 според плода на делата му; 20 Ти, който си из-
вършил знамения и чудеса в Египетската земя,
известни дори до днес и в Израиля и между *дру-
гите* човеци, и си придоби име, каквото е днес;
21 21 и си извел людете Си Израиля из Египетска-
та земя със знамения и чудеса, с мощна ръка, с
22 издигната мишца и с голям ужас; 22 и си им дал
тая земя, за която си се заклел на бащите им да
я дадеш на тях, земя, гдето тече мляко и мед;
23 и те влязоха и я завладяха; но понеже не по- 23
слушаха гласа Ти, нито ходиха по закона Ти, и
не направиха ни едно нещо от всичко що си им
заповядал да правят, затова си докарал върху
тях всичкото това зло. 24 Ето могилите! *Непри-* 24
ятелите стигнаха до града, за да го завладеят; и
градът е предаден в ръката на халдейците, кои-
то воюват против него, поради ножа, и глада, и
мора и това, което си говорил, стана; ето, Ти ви-
ждаш! 25 А въпреки това, Господи Боже, Ти ми 25
рече: Купи си нивата с пари, и повикай свиде-
тели; при все че градът е предаден в ръката на
халдейците. 26 Тогава дойде Господното слово 26
към Еремия и рече: 27 Ето, Аз съм Господ, Бог на 27
всяка твар; има ли нещо мъчно за Мене? 28 За- 28
това така казва Господ: Ето, ще предам тоя град
в ръката на халдейците, и в ръката на вавилон-
ския цар Навуходоносора, и той ще го превзе-
ме. 29 И халдейците, които воюват против тоя 29
град, ще дойдат и, като запалят тоя град, ще го
изгорят, заедно с къщите, върху чиито покриви
кадяха на Ваала и правеха възлияния на дру-
ги богове, та Ме разгневяваха. 30 Защото изра- 30
илтяните и юдейците са извършвали само то-
ва, което бе зло пред Мене, от младостта си;
защото израилтяните не струваха друго, освен
да Ме разгневяват с делата на ръцете си, каз-
ва Господ. 31 Защото от деня, когато съградиха 31
тоя град дори до днес, той е раздразнял гнева
Ми и яростта Ми, та да го отхвърля от лицето
Си, 32 поради всичкото зло, което израилтяни- 32
те и юдейците извършиха та Ме раздразняха,
те, царете им, първенците им, свещениците им,
пророците им, Юдовите мъже и ерусалимски-
те жители. 33 Те обърнаха гръб към Мене, а не 33
лице; и при все, че Аз ги учех, като ставах рано
и ги поучавах, пак те не послушаха и не прие-
ха поука; 34 но поставиха мерзостите си в дома, 34
който се нарича с Моето име, та го оскверниха;
35 и съградиха високите места на Ваала, които 35
са в долината на Еномовия син, за да превеждат
синовете си и дъщерите си през *огъня* на Моло-
ха, - нещо, което не съм им заповядал, нито е
идвало на сърцето Ми *мисълта*, че ще сторят
тая мерзост та да направят Юда да съгрешава.
36 Сега, прочее, така казва Господ, Израилеви- 36
ят Бог, за тоя град, за който вие казвате: Ще се
предаде в ръката на вавилонския цар с нож, с
глад и с мор: 37 Ето, ще ги събера от всички стра- 37
ни гдето бях ги изпъдил в гнева Си, в яростта
Си и в голямото Си негодувание; и, като ги вър-
на в това място, ще ги населя в безопасност; 38 и 38
те ще Ми бъдат люде, и Аз ще им бъда Бог; 39 и 39

ще им дам едно сърце *да ходят в* един път, за
да се боят *от Мене* винаги, за тяхно добро и *за*
40 *доброто* на чадата им подир тях; [40] и ще направя
с тях вечен завет, че няма да се отвърна от да ги
диря, за да им правя добро; и ще туря в сърца-
та им страх от Мене, за да не отстъпят от Мене;
41 [41] дори ще се радвам над тях да им правя добро,
и ще ги насадя с вярност в тая земя, с цялото Си
42 сърце и с цялата Си душа. [42] Защото така казва
Господ: Както докарах върху тия люде всичко-
то това голямо зло, така ще докарам върху тях
43 и всичкото добро, което им съм обещал. [43] Ще
се купуват ниви в тая земя, за която казвате:
Пуста е без човек или животно; предадена е в
44 ръката на халдейците. [44] Ще купуват ниви с па-
ри, и като подписват записи и ги запечатват ще
повикват свидетели във Вениаминовата земя и
в ерусалимските околности, в Юдовите градове
и в планинските градове, в полските градове и
в южните градове; защото ще ги върна от пле-
нението им, казва Господ.

33 [1] При това, Господното слово дойде към
Еремия втори път, като бе той още затворен в
2 двора на стражата, и рече: [2] Така казва Господ,
Който върши тия неща, Господ, Който ги пра-
ви, за да ги утвърждава, - Иеова е името Му:
3 [3] Извикай към Мене и ще ти отговоря, И ще ти
покажа велики и тайни неща, Които не знаеш.
4 [4] Защото така казва Господ, Израилевият Бог,
За къщите на тоя град, И за дворците на Юдо-
вите царе, Които са били разрушени *за да об-
разуват защитата* против могилите и против
5 ножа, [5] И за ония, които идат да воюват против
халдейците И да напълнят тия *къщи* с трупове-
те на човеците, Които Аз ще поразя с гнева Си
и в яростта Си, Поради всичките злини, за ко-
6 ито Скрих лицето Си от тоя град: [6] Ето, ще до-
неса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля,
И ще им открия изобилие на мир и на вярност.
7 [7] Ще върна Юдовите пленници И Израилеви-
те пленници, И ще ги съградя както по-напред;
8 [8] Ще ги очистя от всичкото беззаконие, С кои-
то Ми съгрешиха, И с които престъпиха *закона*
9 Ми, [9] И *тоя град* ще Ми бъде *град*, *чието* име *да
се споменава* с радост, С хвала и със слава пред
всичките народи в света, Които ще чуят всич-
кото добро, което им правя Аз, И ще се убо-
ят и ще се разтреперят за всичкото добро, И за
10 всичкия мир, който ще му доставя. [10] Така каз-
ва Господ: В това място, за което вие казвате:
Пусто е, без човек и без животно, Да! В Юдо-
вите градове и в ерусалимските улици, Които
са пусти, без човек, без жител, И без животно,
11 пак ще се чуе [11] Глас на радост и глас на веселие,
Глас на младоженец и глас на невеста, Глас на
ония, които казват: Хвалете Господа на Сили-
те, Защото Господ е благ, Защото Неговата ми-
лост е до века, И глас на ония, които принасят
благодарствени приноси в дома Господен, За-
щото ще върна пленниците *взети* от тая земя
Както *са били* по-напред, казва Господ. [12] Така 12
казва Господ на Силите: В това място, което е
пусто, Без човек и без животно, И във всичките
му градове, Пак ще има жилища на овчари, Ко-
ито ще успокояват стадата си. [13] В планинските 13
градове и в полските градове, В южните градо-
ве и във Вениаминовата земя, В околностите на
Ерусалим и в Юдовите градове, Пак ще мина-
ват стадата Под ръката на ония, които ги бро-
ят, казва Господ. [14] Ето, идат дни, казва Господ, 14
Когато ще изпълня онова добро слово, което
говорих За Израилевия дом и за Юдовия дом.
[15] В ония дни и в онова време Ще направя да 15
израсте на Давида праведен Отрасъл; И той ще
извърши правосъдие и правда на земята. [16] В 16
ония дни Юда ще бъде спасен, И Ерусалим ще
обитава в безопасност; И ето *името*, с което ще
се нарича: Господ е наша правда. [17] Защото така 17
казва Господ: Никога няма да липсва от Дави-
да човек, Който да стои на престола на Изра-
илевия дом; [18] Нито от левитските свещеници ще 18
липсва пред Мене човек, Който да принася все-
изгаряния и да гори хлебни приноси И да жерт-
вува непрестанно. [19] И словото Господно дойде 19
към Еремия и рече: [20] Така казва Господ: Ако ви 20
е възможно да нарушите завета Ми за деня И
завета ми за нощта, Тъй щото да не става вече
ден и нощ на времето си, [21] Тогава ще може да 21
се наруши и заветът Ми със слугата Ми Давида,
Тъй щото да няма син да царува на престола му,
- И *заветът Ми* със служителите Ми - левит-
ските свещеници. [22] Както не може да се изброи 22
небесното множество, Нито да се измери мор-
ският пясък, Така ще умножавам потомството
на слугата Ми Давида, И левитите, които Ми
служат. [23] И словото Господно дойде към Ере- 23
мия и рече: [24] Не си ли размислил що говорят 24
тия люде, какво казват: Двата рода, които Гос-
под избра, ето, отхвърлил ги е? Така презират
те людете Ми, Щото да не се считат вече за на-
род пред тях. [25] Така казва Господ: Ако не съм 25
поставил завета Си за деня и нощта, И ако не
съм определил наредбите за небето и за земята,
[26] Тогава ще отхвърля и потомството на Якова 26
и на слугата Си Давида, Така щото да не взе-
мам от него *човеци да* управляват Потомството
на Авраама, Исаака и Якова; Защото ще върна
пленниците им и ще им покажа милост.

[1] Словото, което дойде към Еремия от Гос- **34**
пода, когато вавилонският цар Навуходоносор,

цялата му войска, всичките царства на света,
които бяха под властта му, и всичките племена воюваха против Ерусалим и против всичките
2 му градове, и рече: [2] Така казва Господ, Израилевият Бог: Иди та говори на Юдовия цар Седекия, като му речеш: Така казва Господ: Ето,
ще предам тоя град в ръката на вавилонския
3 цар, който ще го изгори с огън. [3] И ти няма да избегнеш от ръката му, но непременно ще бъдеш хванат и предаден в ръката му; и ти и вавилонският цар ще се погледнете очи в очи, и
ще говорите уста с уста и ще отидеш във Ва-
4 вилон. [4] Обаче, Седекия, царю Юдов, слушайте Господното слово; така казва Господ за тебе:
5 Няма да умреш от нож; [5] мирно ще умреш; и каквито горения правеха за бащите ти, предишните царе, които те предшествуваха, такива горения ще направят и за тебе; и ще те оплачат, казвайки: Уви! господарю! защото Аз изговорих това слово, казва Господ. [6] Тогава пророк
6 Еремия предаде на Юдовия цар Седекия всички тия думи в Ерусалим, [7] когато *още* войската на вавилонския цар се биеше против Ерусалим и против всичките останали Юдови градове, - против Лахис и Азика; защото от Юдовите градове *само* те *от* укрепените градове бяха
8 останали. [8] Словото, което дойде към Еремия от Господа, след като цар Седекия беше направил завет с всичките люде, които бяха в Ерусалим, за да прогласят помежду си освобождение, [9] тъй щото всеки да пусне на свобода слугата си и всеки слугинята си, евреин или еврейка,
9 та да не държи никой брата си юдеин за слуга.
10 [10] И всичките първенци и всичките люде бяха послушали, които стъпиха в завета да пусне на свобода всеки слугата си и всеки слугинята си, тъй щото да не ги държат вече за слуги; бяха по-
11 слушали и бяха ги пуснали; [11] но после бяха се пометнали, като накараха да се върнат слугите и слугините, които бяха пуснали на свобода, и
12 ги подчиниха да бъдат слуги и слугини. [12] Затова Господното слово дойде към Еремия от Гос-
13 пода и рече: [13] Така казва Господ Израилевият Бог: Аз направих завет с бащите ви, в деня, когато ги изведох от Египетската земя, из дома на
14 робството, като рекох: [14] В края на *всеки* седем години пускайте всеки брата си евреина, който ти се е продал и ти е слугувал шест години, - да го пускаш на свобода от тебе. Но бащите ви не
15 Ме послушаха, нито приклониха ухото си. [15] И вие сега бяхте се обърнали и бяхте извършили това, което е право пред Мене, като прогласихте всеки освобождение на ближния си; и бяхте направили завет пред Мене в дома, който се на-
16 рича с Моето име; [16] но пометнахте се и осквернихте името Ми, като накарахте всеки слугата си и всеки слугинята си, които бяхте пуснали на свобода по волята им, да се върнат, и подчинихте ги да ви бъдат слуги и слугини. [17] Зато- 17
ва така казва Господ: Вие не Ме послушахте да прогласите освобождение всеки на брата си и всеки на ближния си; ето, казва Господ, Аз прогласявам против вас свобода на ножа, на мора и на глада; и ще ви предам да бъдете тласкани по
всичките царства на света. [18] И ще предам чо- 18
веците, които са престъпили завета Ми, които не са изпълнили думите на завета, който направиха пред Мене, когато разсякоха телето на две и минаха между частите му, [19] юдовите първен- 19
ци и ерусалимските първенци, скопците и свещениците, и всичките люде на *тая* земя, които минаха между частите на телето, [20] да! ще ги 20
предам в ръката на неприятелите им и в ръката на ония, които искат живота им; и труповете им ще бъдат за храна на небесните птици и на
земните зверове. [21] И Юдовият цар Седекия и 21
първенците му ще предам в ръката на неприятелите им, и в ръката на ония, които искат живота им, и в ръката на войските на вавилонския
цар, които са се оттеглили от вас. [22] Ето, ще за- 22
повядам, казва Господ, и ще ги върна в тоя град; и те като воюват против него, ще го превземат и ще го изгорят с огън; и ще обърна Юдовите градове в пустота, останали без жители.

35 [1] Словото, което дойде към Еремия от Господа в дните на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия
2 син, и рече: [2] Иди в жилището на Рихавовците та им говори, и доведи ги в една от стаите на
3 Господния дом, и напой ги с вино. [3] Тогава взех Яазания, син на Еремия, Хавасиниевия син, и братята му, всичките му синове и целия дом на
4 Рихавовците, [4] та ги доведох в Господния дом, в стаята на синовете на Анана, син на Игдалия, Божия човек, която беше до стаята на първенците, над стаята на стражара на вратата Маасия, Селумовия син. [5] И като турих пред сино- 5
вете на дома на Рихавовците паници, пълни с вино и чаши, рекох им: Пийте вино. [6] А те ре- 6
коха: Не щем да пием вино, защото Ионадав, син на праотеца ни Рихав, ни заповяда, казвайки: Да не пиете вино, нито вие, нито потомците ви, до века; [7] нито къщи да построите, нито се- 7
ме да сеете, нито лозя да садите или да притежавате; но в шатри да обитавате през всичките си дни, за да живеете дълго време в земята където сте пришелци. [8] И ние сме слушали гласа на 8
Ионадава, син на праотеца ни Рихава, за всичко що ни заръча, да не пием вино през всичките си дни, ние, жените ни, синовете ни и дъщерите
ни, [9] нито да строим къщи, в които да живеем; 9

и не сме притежавали лозе или нива или семе,
10 [10] но сме живели в шатри и сме слушали и стру-
вали всичко, що ни заповяда нашият праотец
11 Ионадав. [11] Но когато вавилонският цар Нав-
уходоносор възлезе на *тая* земя, рекохме: Ела-
те! да влезем в Ерусалим поради страха от хал-
дейската войска и поради страха от сирийска-
та войска; затова живеем *понастоящем* в Ер-
12 усалим. [12] Тогава дойде Господното слово към
13 Еремия и рече: [13] Така казва Господ на Силите,
Израилевият Бог: Иди та речи на Юдовите мъ-
же и на ерусалимските жители: Господ казва:
Няма ли да приемете поука, та да слушате Мои-
14 те думи? [14] Думите на Ионадава Рихавовия син,
който заповяда на потомците си да не пият ви-
но, се изпълняват; те и до днес не пият, защото
слушат заповедта на праотеца си. Аз, обаче, го-
ворих на вас, като ставах рано и говорех; но вие
15 не Ме послушахте. [15] Пратих при вас и всички-
те Си слуги пророците, като ставах рано и пра-
щах, да казват: Върнете се сега всеки от лошия
си път, поправете делата си и не отивайте след
други богове да им служите и ще живеете в зе-
мята, която дадох на вас и на бащите ви; но вие
не приклонихте ухото си и не Ме послушахте.
16 [16] Понеже синовете на Ионадава Рихавовия син
изпълняват заповедта, която праотец им запо-
17 вяда, а тия люде не слушат Мене, [17] затова така
казва Господ, Бог на Силите, Израилевият Бог:
Ето, ще докарам върху Юда и върху всичките
ерусалимски жители всичкото зло, което про-
изнесох против тях; защото говорих им, но те
18 не чуха, и виках им, но те не отговориха. [18] А
на дома на Рихавовците Еремия рече: Така каз-
ва Господ на Силите, Израилевият Бог: Понеже
послушахте заповедта на праотеца си Ионада-
ва, опазихте всичките му заръчки и изпълнихте
19 всичко що ви заповяда, [19] затова така казва Гос-
под на Силите, Израилевият Бог: От Ионадава
Рихавовия син няма да липсва човек, който да
стои пред Мене за винаги.

36 [1] В четвъртата година на Юдовия цар
Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово към
2 Еремия от Господа и рече: [2] Вземи си един
свитък книга та напиши в него всичките ду-
ми, които ти говорих против Израиля, против
Юда и против всичките народи, от деня, ко-
гато *почнах да* ти говоря, от дните на Иосия,
3 дори до днес. [3] Дано чуе Юдовият дом всич-
кото зло, което Аз мисля да им направя, тъй
щото да се върнат всеки от лошия си път, и Аз
4 да простя беззаконието им и греха им. [4] Тогава
Еремия повика Варуха Ириевия син; и Варух
написа от устата на Еремия в един свитък кни-
га всичките думи, които Господ му бе говорил.
[5] И Еремия заповяда на Варуха, казвайки: Аз 5
съм запрян; не мога да вляза в Господния дом;
[6] затова влез ти и от свитъка, който написа от 6
устата ми, прочети Господните думи в ушите на
людете, в Господния дом, в ден на пост; прочети
ги и в ушите на всички от Юда, които дохождат
от градовете си. [7] Негли принесат молба пред 7
Господа и се върнат всеки от лошия си път; за-
щото големи са гневът и яростта, които Господ
е произнесъл против тия люде. [8] И Варух Ири- 8
ивият син стори всичко, що му заповяда пророк
Еремия, като прочете от книгата Господните
думи в Господния дом. [9] И в петата година на 9
Юдовия цар, Иоким Иосиевия син, в деветия
месец, всичките люде в Ерусалим и всичките
люде, които дохождаха в Ерусалим от Юдо-
вите градове, прогласиха пост пред Господа.
[10] Тогава Варух прочете от книгата Еремиевите 10
думи в Господния дом, в стаята на Гемария, син
на секретаря Сафан, в горния двор, във входа
на новата врата на Господния дом, в ушите на
всичките люде. [11] И когато Михей, син на Ге- 11
мария Сафановия син, чу от книгата всички-
те Господни думи, [12] слезе в царския дворец, в 12
стаята на секретаря и, ето, всичките първенци
седяха там, - писачът Елисама, Делаия Сема-
иевият син, Елнатан Аховоровият син, Гема-
рия Сафановият син, Седекия Ананевият син и
всичките първенци. [13] Тогава Михей им изве- 13
сти всичките думи, които бе чул, когато Варух
прочиташе книгата в ушите на людете. [14] Зато- 14
ва всичките първенци пратиха Юдия, син на
Натания, син на Селемия Хусиевия син, при
Варуха да *му* кажат: Вземи в ръката си свитъка,
който си прочел в ушите на людете и дойди. И
тъй, Варух Ириевият син взе свитъка в ръка-
та си та дойде при тях. [15] И рекоха му: Я седни 15
та го прочети в ушите ни. И Варух го прочете в
ушите им. [16] А като чуха всичките думи, спогле- 16
даха се с ужас, и рекоха на Варуха: Непременно
ще съобщим на царя всички тия думи. [17] И по- 17
питаха Варуха, думайки: Кажи ни сега - как си
написал ти всички тия думи от устата му? [18] А 18
Варух им отговори: Той ми диктуваше устно
всички тия думи, и аз ги написвах с мастило
в книгата. [19] Тогава първенците рекоха на Ва- 19
руха: Иди, скрий се ти и Еремия; никой да не
знае где сте. [20] После влязоха при царя, (свитъ- 20
ка обаче оставиха в стаята на писача Елисама),
и известиха в ушите на царя всички тия думи.
[21] И тъй, царят прати Юдия да вземе свитъка; и 21
той го взе от стаята на писача Елисама. И Юдий
го прочете в ушите на царя и в ушите на всички
първенци, които стояха около царя. [22] А царят 22
седеше в зимния дворец, (*като беше* деветият

месец), и пред него имаше жарник с огън. [23] И
когато Юдий беше прочел три-четири стълба, *царят* сряза *свитъка* с писарското ножче и
хвърли го в огъня на жарника догдето изгоря
целият свитък в огъня на жарника. [24] И не се
разтрепераха, и не раздраха дрехите си, ни царят, ни един от слугите му, които чуха всички
тия думи. [25] При това, когато Елнатан, Делаия и Гемария ходатайствуваха пред царя да не
изгаря свитъка, той не ги послуша. [26] И царят
заповяда на сина си Иерамеил, на Сераия Азрииловия син и на Селемия Авдииловия син да
хванат писача Варух и пророка Еремия; но Господ ги скри. [27] И след като изгори царят свитъка и думите, които Варух написа от Еремиевите
уста, дойде Господното слово към Еремия и рече: [28] Вземи си пак друг свитък та напиши в него
всичките предишни думи, които бяха в първия
свитък, който Юдовият цар Иоаким изгори; [29] а
на Юдовия цар Иоаким да кажеш: Така казва
Господ: Ти изгори тоя свитък, и каза: Защо си
написал в него, че вавилонският цар непременно ще дойде и ще разори тая земя и ще направи
да няма в нея ни човек ни животно? [30] Затова
така казва Господ за Юдовия цар Иоаким: Не
ще има от него кой да седи на Давидовия престол. И трупът му ще бъде изхвърлен, денем на
пека, а нощем на сланата. [31] Аз ще накажа него,
потомството му и слугите му за беззаконието им; и ще докарам на тях, на ерусалимските
жители и на Юдовите мъже всичкото зло, което изрекох против тях; а те не послушаха. [32] И
тъй, Еремия взе друг свитък и го даде на писача Варух Ниериевия син, който написа в него
от устата на Еремия всичките думи на книгата, която Юдовият цар Иоаким беше изгорил
в огъня; а при тях се притуриха и още много
подобни думи.

37 [1] А вместо Иехония, Иоакимовия син, се
възцари цар Седекия, Иосиевият син, когото
вавилонският цар Навуходоносор постави цар
в Юдовата земя. [2] Но ни той, ни слугите му, ни
людете на земята, послушаха думите на Господа, които говори чрез пророк Еремия. [3] И цар
Седекия изпрати Еухала, Селемиевия син и Софония, син на свещеник Маасия, при пророк
Еремия да рекат: Моля, помоли се за нас на Господа нашия Бог. [4] Защото Еремия *още* влизаше
и излизаше между людете, понеже не бяха го
турили в тъмница. [5] И Фараоновата войска излезе от Египет; и когато халдейците, които обсаждаха Ерусалим, чуха това известие за тях,
оттеглиха се от Ерусалим. [6] Тогава дойде Господното слово към пророк Еремия и рече: [7] Така казва Господ, Израилевият Бог: По тоя начин да говорите на Юдовия цар, който ви прати при Мене да се допитате до Мене: Ето, Фараоновата войска, която излезе да ви помага, ще
се върне в земята си Египет. [8] Халдейците пак
ще дойдат и ще воюват против тоя град, ще го
превземат, и ще го изгорят с огън. [9] Така казва Господ: Недейте се мами да казвате: Халдейците непременно ще се оттеглят от нас; понеже те няма да се оттеглят. [10] Защото даже, ако
поразите цялата войска на халдейците, които
воюват против вас, и оцелеят от тях само някои ранени, пак те ще станат всеки от шатъра
си и ще изгорят тоя град с огън. [11] И когато войската на халдейците беше се оттеглила от Ерусалим, поради страха от Фараоновата войска,
[12] тогава Еремия излезе от Ерусалим, за да отиде във Вениаминовата земя, и да вземе там дела си заедно с *другите* люде. [13] И когато той бе
при Вениаминовата порта, там се намираше началникът на стражата, чието име бе Ирия, син
на Селемия Ананиевия син; и той хвана пророк
Еремия и рече: Ти бягаш при халдейците. [14] А
Еремия рече: Лъжа е; аз не бягам при халдейците. Но Ирия не го послуша, но хвана Еремия
та го заведе при първенците. [15] И първенците
се разгневиха на Еремия та го биха, и туриха
го в тъмница в къщата на писача Ионатан, защото нея бяха направили на тъмница. [16] След
като Еремия беше влязъл в подземната тъмница и в избите, и Еремия беше седял там много
дни, [17] тогава цар Седекия прати да го доведат;
и царят го попита скришно в двореца си, като
рече: Има ли слово от Господа? А Еремия рече:
Има. Каза още: Ти ще бъдеш предаден в ръката
на вавилонския цар. [18] При това Еремия рече на
цар Седекия: Що съм съгрешил на тебе или на
слугите ти, или на тия люде, та ме туриха в тъмница? [19] Где са сега вашите пророци, които пророкуваха, казвайки: Вавилонският цар няма да
дойде против вас или против тая земя? [20] Затова
слушай, сега, моля, господарю мой царю нека
бъде приета, моля, молбата ми пред тебе щото
да не ме накараш да се върна в къщата на писача Ионатана, за да не умра там. [21] Тогава цар
Седекия заповяда, и предадоха Еремия да бъде пазен в двора на стражата, и даваха му всеки
ден по един хляб от улицата на хлебарите, догдето се свърши всичкият хляб на града. И така
Еремия седеше в двора на стражата.

38 [1] А Сафатия Матановият син, Годолия Пасхоровият син, Юхал Селемиевият син и Пасхор
Мелхиевият син чуха думите, които Еремия говореше на всичките люде, като думаше: [2] Така
казва Господ: Който остане в тоя град ще умре
от нож, от глад и от мор; но който излезе при

халдейците ще остане жив; животът му ще бъ-
3 де за корист, и ще живее; [3] *и* така казва Господ:
Тоя град непременно ще бъде предаден в ръка-
та на войската на вавилонския цар и той ще го
4 превземе. [4] Тогава *тия* първенци казаха на ца-
ря: Нека се умъртви, молим, тоя човек, защо-
то разслабя ръцете на военните мъже, които са
останали в тоя град, и ръцете на всичките люде,
като им говори такива думи; защото тоя човек
5 не иска доброто на тия люде, но злото. [5] И цар
Седекия рече: Ето, в ръката ви е; защото не е
царят, който може да направи нещо против вас.
6 [6] Тогава взеха Еремия та го хвърлиха в ямата на
царския син Мелхия, която бе в двора на стра-
жата; и спуснаха Еремия с въжета. И в ямата
нямаше вода, но тиня; и Еремия затъна в ти-
7 нята. [7] А когато етиопянинът Авдемелех, един
от скопците, който беше в царския дворец, чу
как били турили Еремия в ямата, (като седеше
8 царят тогава във Вениаминовата порта), [8] Ав-
демелех излезе от царския дворец та говори на
9 царя, казвайки: [9] Господарю мой царю, тия чо-
веци сториха зло във всичко що направиха на
пророк Еремия, когото хвърлиха в ямата; за-
щото той без друго ще умре от глад там, где-
10 то е, защото няма вече хляб в града. [10] Тогава
царят заповяда на етиопянина Авдемелех, ка-
то рече: Вземи от тука тридесет човека със себе
си та извади пророк Еремия от ямата преди да
11 умре. [11] И тъй, Авдемелех взе човеците със себе
си, и, като влезе в царския дворец, под съкро-
вищницата, взе от там вехти дрипи и вехти пар-
цали, които спусна с въжета в ямата при Ере-
12 мия. [12] И етиопянинът Авдемелех рече на Ере-
мия: Тури сега тия вехти дрипи и парцали под
мишниците си, под въжетата. И Еремия стори
13 така. [13] И тъй, като изтеглиха Еремия с въже-
тата, извадиха го из ямата; и Еремия остана в
14 двора на стражата. [14] Тогава цар Седекия прати
та доведоха пророк Еремия при него в третия
вход, който е в Господния дом; и царят рече на
Еремия: Ще те попитам едно нещо; не крий ни-
15 що от мене. [15] А Еремия рече на Седекия: Ако
ти го явя, не е ли така, че непременно ще ме
умъртвиш? и ако те съветвам, не ще ме послу-
16 шаш. [16] Затова цар Седекия се закле скришно на
Еремия, казвайки: *Заклевам ти се в* живота на
Господа, Който е създал душите ни, че няма да
те умъртвя, нито ще те предам в ръката на тия
17 човеци, които искат живота ти. [17] Тогава Ере-
мия рече на Седекия: Така казва Господ Бог на
Силите, Израилевият Бог: Ако излезеш при пър-
венците на вавилонския цар, тогава ще се опа-
зи животът ти, и тоя град няма да се изгори с
огън; па и ти ще останеш жив и домът ти. [18] Но 18
ако не излезеш при първенците на вавилонския
цар, тогава тоя град ще бъде предаден в ръката
на халдейците, които ще го изгорят с огън; и ти
няма да избегнеш от ръката им. [19] И цар Седе- 19
кия рече на Еремия: Аз се боя от юдеите, които
прибягнаха при халдейците, да не би да ме пре-
дадат в ръката им, и те да се поругаят с мене.
[20] А Еремия рече: няма да те предадат. Послу- 20
шай, моля, Господния глас относно това, което
ти говоря; така ще ти бъде добре, и животът ти
ще се опази. [21] Но ако откажеш да излезеш, ето 21
словото, което Господ ми яви: [22] Ето, всичките 22
жени, които са останали в двореца на Юдовия
цар, ще бъдат изведени при първенците на ва-
вилонския цар; и тия жени ще ти кажат: Твоите
приятели те насъскаха и надделяха пред теб; *а
сега, когато* нозете ти затънаха в тинята, те се
оттеглиха назад. [23] И всичките ти жени и чадата 23
ти ще бъдат изведени при халдейците; и ти ня-
ма да избегнеш от ръката им, но ще бъдеш хва-
нат от ръката на вавилонския цар, и ще станеш
причина да се изгори тоя град с огън. [24] Тогава 24
Седекия рече на Еремия: Никой да се не научи
за тоя разговор°, и ти няма да умреш. [25] Но ако 25
чуят първенците, че съм говорил с тебе, и като
дойдат при тебе ти рекат: Яви ни сега що каза
ти на царя; не го скривай от нас и няма да те
умъртвим; *яви ни* тоже какво каза царят на те-
бе, [26] тогава да им кажеш: Аз представих мол- 26
бата си пред царя, за да ме не върне в къщата
на Ионатана, та да умра там. [27] Тогава всички- 27
те първенци дойдоха при Еремия та го попита-
ха; и той им отговори според всички тия думи,
които царят *му* беше заповядал. И тъй те пре-
станаха да го разпитват; защото това нещо не се
узна. [28] И така Еремия остана в двора на стра- 28
жата до деня, когато бе превзет Ерусалим.

[1] Когато бе превзет Ерусалим, в деветата го- **39**
дина на Юдовия цар Седекия, в десетия ме-
сец, вавилонският цар Навуходоносор беше до-
шъл с цялата си войска против Ерусалим та го
обсади; [2] а в единадесетата година на Седекия, 2
в четвъртия месец, на деветия ден от месеца,
се отвори пролом в градската *стена*, [3] та всич- 3
ките първенци на вавилонския цар - Нергал-
саресер, Самгариево, началникът на скопците
Серсехим, началникът на мъдреците Нергал-
саресер и всичките други първенци на вавилон-
ския цар - влязоха и седнаха в средната пор-
та. [4] А Юдовият цар Седекия и всичките воен- 4
ни мъже, когато ги видяха, побягнаха и изля-
зоха през нощта из града по пътя на царска-
та градина, през портата, която е между двете

38.24 Еврейски: Тия думи.

стени; и излезе по пътя към полето. 5 А войската на халдейците ги преследва, та стигнаха Седекия в ерихонските полета; и като го хванаха заведоха го при вавилонския цар Навуходоносора, в Ривла, в земята Емат, гдето той издаде присъда за него. 6 Тогава вавилонският цар закла синовете на Седекия в Ривла пред очите му; вавилонският цар закла и всичките Юдови благородни. 7 При това избоде очите на Седекия, и върза го с две медни окови, за да го заведе във Вавилон. 8 А халдейците изгориха с огън царския дворец и къщите на людете и съборихa ерусалимските стени. 9 Тогава началникът на телохранителите Навузардан закара пленници във Вавилон оцелелите от людете, които останаха в града, бежанците, прибягнали при него, и оцелелите от людете, които останаха. 10 А началникът на телохранителите Навузардан остави в Юдовата земя някои от людете, по-сиромасите, които нямаха нищо, като същевременно им даде лозя и ниви. 11 А вавилонският цар Навуходоносор заръча на началника на телохранителите Навузардан относно Еремия, като рече: 12 Вземи го и имай грижа за него, и да не му сториш никакво зло, но каквото ти рече, това да му направиш. 13 И тъй, началникът на телохранителите Навузардан прати тоже началникът на скопците Навусазван, началникът на мъдреците Нергал-саресер, и всичките поглавни служители на вавилонския цар, 14 и те пратиха да вземат Еремия от двора на стражата, и предадоха го на Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, за да го заведе в някоя къща; така той живееше между людете. 15 А Господното слово беше дошло към Еремия, когато бе затворен в двора на стражата и рекло: 16 Иди та говори на етиопянина Авдемелех, като речеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да се сбъднат Моите думи върху тоя град За зло, а не за добро; И те ще се изпълнят пред тебе в оня ден. 17 Но тебе ще избавя в оня ден, казва Господ, Та не ще бъдеш предаден в ръката на човеците, От чието лице се боиш. 18 Защото непременно ще те избавя; И няма да паднеш от нож, Но животът ти ще ти бъде за корист, Понеже си уповавал на Мене, казва Господ.

40 1 Словото, което дойде към Еремия от Господа след като началникът на телохранителите Навузардан беше го пуснал от Рама, когато го беше взел вързан с вериги между всичките пленени от Ерусалим и Юда, които бяха закарани пленници във Вавилон. 2 И началникът на телохранителите, като хвана Еремия му каза: Господ твоят Бог изрече тия злини против това място. 3 Господ ги докара и извърши както рече. Понеже вие съгрешихте на Господа и не послушахте гласа Му, затова ви постигна туй нещо. 4 А сега, ето, отвързвам те от веригите, които са на ръцете ти. Ако ти се вижда добре да дойдеш с мене във Вавилон, дойди, и аз ще имам грижа за тебе; но ако ти се вижда зле да дойдеш с мене във Вавилон, недей; ето, цялата страна е пред тебе; гдето ти се вижда добре и угодно да идеш, там иди. 5 А като се бавеше той да отговори, *Навузардан му рече*: Тогава върни се при Годолия, син на Ахикама Сафановия син, когото вавилонският цар постави управител над Юдовите градове, и живей с него между людете. Или иди гдето ти се вижда угодно да идеш. И тъй, началникът на телохранителите му даде храна и подарък и го пусна. 6 Тогава Еремия отиде при Годолия Ахикамовия син в Масфа, та живя с него между людете, които бяха останали в страната. 7 А всичките военачалници, които бяха на полето, те и мъжете им, като чуха какво вавилонският цар поставил Годолия Ахикамовия син над страната, и че поверил нему мъже, жени и деца от сиромасите на страната, от ония, които не бяха закарани в плен във Вавилон, 8 дойдоха при Годолия в Масфа, *именно* Исмаил Натаниевият син, Иоанан и Ионатан Кариевите синове, Сераия Тануметовият син, синовете на нетофатеца Офи и Езания син на един маахатец, те и техните човеци. 9 И Годолия, син на Ахикама Сафановият син се закле на тях и на мъжете им, като рече: Не бойте се да слугувате на халдейците; живейте в страната и слугувайте на вавилонския цар, и ще ви бъде добре. 10 А аз, ето, ще се заселя в Масфа, за да *ви* представлявам пред халдейците, които ще дохождат при нас; и вие съберете вино, овощия и дървено масло, и турете ги в съдовете си, та се заселете в градовете си, които *наново* сте взели. 11 Също и всичките юдеи, които бяха в Моав, и между амонците, и в Едом, и във всичките страни, когато чуха, че вавилонският цар оставил част от юдеите, и че поставил над тях Годолия, син на Ахикама Сафановия син, 12 тогава всичките юдеи се върнаха от всичките места, гдето бяха закарани, та дойдоха при Годолия в Масфа, в Юдовата земя, гдето събраха твърде много вино и овощия. 13 И Иоанан, Кариевият син, и всичките военачалници, които бяха в полето, дойдоха в Масфа при Годолия та му рекоха: 14 Знаеш ли, че царят на амонците Ваалис е пратил Исмаила Натаниевия син да те убие? Но Годолия Ахикамовият син не ги повярва. 15 Тогава Иоанан Кариевият син говори скришно на Годолия в Мас-

фа, казвайки: Нека отида сега и убия Исмаила
Натаниевия син; и никой няма да се научи за
това. Защо да ти отнеме живота, и така всич-
ките събрани около тебе юдеи да се разпръс-
16 нат, и останалите от Юда да загинат? 16 Но Го-
долия Ахикамовият син рече на Иоанана Кари-
евия син: Недей прави туй нещо, защото това,
което казваш за Исмаила е лъжа.

41 1 В седмия месец Исмаил, син на Натания
Елисамовия син, от царския род, *един* от по-
главните царски служители, и десет мъже с
него дойдоха при Годолия Ахикамовия син в
2 Масфа; и там ядоха заедно хляб в Масфа. 2 То-
гава Исмаил, Натаниевият син, и десетте мъже,
които бяха с него, станаха та поразиха с меч Го-
долия, син на Ахикама Сафановия син, когото
вавилонският цар бе поставил над земята, и го
3 убиха. 3 Исмаил порази и всичките юдеи, които
бяха с него, с Годолия, в Масфа, и халдейски-
4 те военни мъже, които се намираха там. 4 А на
втория ден, след като бе убил Годолия, когато
5 никой още не знаеше за това, 5 няколко души
от Сихем, от Сило и от Самария, *на брой* осем-
десет мъже, с обръснати бради и раздрани дре-
хи, и с нарязвания *по телата си*, пристигаха с
приноси и ливан в ръката си, за да ги прине-
6 сат на *мястото на* Господния дом. 6 Тогава Ис-
маил Натаниевият син излезе от Масфа да ги
посрещне, и като вървеше плачеше; и когато ги
срещна рече им: Влезте при Годолия Ахикамо-
7 вия син. 7 И когато дойдоха всред града, Исма-
ил Натаниевият син ги закла; и той и мъжете,
8 които бяха с него, *ги хвърлиха* всред окопа. 8 А
между тях се намериха десет мъже, които реко-
ха на Исмаила: Недей ни убива, защото имаме
на полето скривалища с жито, ечемик, дърве-
но масло и мед. Така се удържа, и не ги закла с
9 братята им. 9 А окопът, в който Исмаил хвър-
ли всичките трупове на мъжете, които порази,
покрай *трупа на* Годолия, беше същият оня
окоп, който цар Аса бе направил поради страх
от Израилевия цар Вааса; и Исмаил Натание-
10 вият син го напълни с убитите. 10 След това Ис-
маил заплени всичките люде, останали в Мас-
фа, царските дъщери и всичките люде, остана-
ли в Масфа, които началникът на телохрани-
телите Навузардан беше поверил на Годолия
Ахикамовия син; Исмаил Натаниевият син ка-
то ги заплени тръгна да отиде при амонците.
11 11 А Иоанан Кариевият син и всичките воена-
чалници, които бяха с него, като чуха за всич-
кото зло, което Исмаил Натаниевият син сто-
12 рил, 12 взеха всичките *си* мъже та отидоха да
се бият с Исмаила Натаниевия син; и намери-
13 ха го при големите води, които са в Гаваон. 13 И
всички люде, които бяха с Исмаила, като ви-
дяха Иоанана Кариевия син и всичките воена-
чалници, които бяха с него, зарадваха се. 14 И 14
тъй, всичките люде, които Исмаил бе запленил
от Масфа, се обърнаха та се върнаха, и отидоха
при Иоанана Кариевия син. 15 А Исмаил Ната- 15
ниевият син избяга от Иоанана с осем мъже, и
отиде при амонците. 16 Тогава Иоанан Кари- 16
евият син и всичките военачалници, които бяха
с него, взеха от Масфа всичките останали лю-
де, които беше избавил от Исмаила Натание-
вия син след като той бе поразил Годолия Ахи-
камовия син, *сиреч*, военните мъже, жените, де-
цата и скопците, които беше върнал от Гаваон,
17 и отидоха та се спряха в Хамаамовата керван- 17
ска спирка, която е при Витлеем, за да отидат и
влязат в Египет, 18 поради халдейците, защото 18
се уплашиха от тях, понеже Исмаил Натание-
вият син беше убил Годолия, Ахикамовия син,
когото вавилонският цар бе поставил управи-
тел над страната.

42 1 Тогава всичките военачалници, и Иоанан
Кариевият син, и Езания Осаиевият син, и
всичките люде, от най-скромен до най-велик,
пристъпиха 2 та рекоха на пророк Еремия: Мо- 2
лим, нека бъде молбата ни приятна пред тебе,
и помоли се за нас - за тия, всички които оста-
ват - на Господа твоя Бог, (защото от мнози-
на останахме малцина, както очите ти ни ви-
ждат), 3 да ни изяви Господ твоят Бог пътя, по 3
който трябва да ходим, и какво трябва да пра-
вим. 4 Тогава пророк Еремия им рече: Чух. Ето, 4
ще се помоля на Господа вашия Бог според ду-
мите ви; и каквото ви отговори Господ ще ви
го известя; няма да скрия нищо от вас. 5 Тога- 5
ва те рекоха на Еремия: Господ да бъде истин-
ен и верен свидетел между нас, че наистина ще
постъпим според всичките думи, с които Гос-
под твоят Бог ще те прати до нас. 6 Било доб- 6
ро или зло, ще послушаме гласа на Господа на-
шия Бог, при Когото те пращаме, за да ни бъде
добре, когато послушаме гласа на Господа на-
шия Бог. 7 И подир десет дни Господното слово 7
дойде към Еремия. 8 Тогава той повика Иоана- 8
на Кариевия син, всичките военачалници, кои-
то бяха с него, и всичките люде, от най-скромен
до най-велик, та им рече: 9 Така казва Господ, 9
Израилевият Бог, при Когото ме пратихте, за
да сложа молбата ви пред Него: 10 Ако следва- 10
те да живеете в тая земя, Тогава ще ви съгра-
дя, и няма да ви разоря, Ще ви насадя, и ня-
ма да ви изкореня; Защото се разкаях за зло-
то, което ви сторих. 11 Не бойте се от вавилон- 11
ския цар, От когото се страхувахте, Не бойте се
от него, казва Господ; Защото Аз съм с вас за

да ви спася И да ви избавя от ръката му. 12 Ще
ви покажа милост, Тъй щото той да ви пожа-
ли И да ви върне в земята ви. 13 Но ако кажете: Не щем да живеем в тая земя, И не послу-
шате гласа на Господа вашия Бог, 14 И речете:
Не, но ще идем в Египетската земя, Гдето няма да видим война, Нито да чуем тръбен глас.
Нито да огладнеем за хляб, И там ще живеем, -
15 Тогава слушайте словото Господно, вие останали от Юда - Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ако положително насочите лицата си да влезете в Египет, И отидете да при-
шелствувате там, 16 Тогава ножът, от който се боите, Ще ви стигне там в Египетската земя, И гладът, от който се страхувате, Ще ви преследва там в Египет; И там ще измрете. 17 Така ще
стане и с всичките мъже, Които биха насочили лицата си да отидат в Египет, За да пришелствуват там; Те ще измрат от нож, от глад и от мор;
Ни един от тях няма да остане, или да избегне
18 от злото, Което Аз ще докарам върху тях. 18 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Както гневът Ми и яростта Ми се изляха
Върху ерусалимските жители, Така яростта Ми ще се излее върху вас, Когато влезете в Египет;
И ще бъдете за проклинание и за учудване, За проклетия и за укоряване; И няма да видите ве-
19 че това място. 19 Господ е говорил за вас, останали от Юда, *казвайки*: Не отивайте в Египет;
20 знайте добре, че днес ви заявявам това. 20 Защото вие постъпихте лукаво против своите души, когато ме пратихте при Господа вашия Бог
и казахте: Помоли се за нас на Господа нашия Бог, и извести ни всичко това, което Господ на-
21 шият Бог ще рече, и ще го сторим. 21 Аз днес ви известих; но вие не послушахте гласа на Господа вашия Бог в нищо, за което ме прати при вас.
22 22 Сега, прочее, знайте добре, че ще измрете от нож, от глад и от мор на мястото, гдето желаете да отидете, за да пришелствувате там.

43 1 Когато Еремия изговори на всичките люде всичките думи на Господа техния Бог, за които Господ техният Бог го бе пратил при тях, -
2 всички тия думи, - 2 тогава проговориха Азария Осаиевият син, Иоанан Кариевият син, и всичките горделиви мъже, като рекоха на Еремия:
Лъжливо говориш ти. Господ нашият Бог не те е пратил да речеш: Не отивайте в Египет да при-
3 шелствувате там; 3 но Варух Ириевият син те насъска против нас, за да ни предадеш в ръката на халдейците да ни убият и да ни заведат
4 пленници във Вавилон. 4 И така, нито Иоанан Кариевият син, нито един от всичките военачалници или от всичките люде, не послуша Гос-
5 подния глас да си останат в Юдовата земя; 5 но Иоанан Кариевият син и всичките военачалници взеха всичките останали от Юда, които бяха се върнали от всичките народи, гдето бяха закарани, за да пришелствуват в Юдовата земя, - 6 мъжете, жените, децата, царските дъ- 6
щери и всеки човек, когото началникът на телохранителите Навузардан бе оставил при Годолия, син на Ахикама Сафановия син, и пророк Еремия и Варух Ириевия син, - 7 та оти- 7
доха в Египетската земя, (защото не послушаха Господния глас), и отидоха до Тафнес. 8 Тогава 8
Господното слово дойде към Еремия в Тафнес и рече: 9 Вземи в ръката си големи камъни, и 9
пред очите на Юдовите мъже постилай ги с вар в тухлената *постилка*, която е при входа на Фараоновия дворец в Тафнес; и кажи им: 10 Така 10
казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще пратя та ще взема слугата Си вавилонския цар Навуходоносора, и ще поставя престола му върху тия камъни, които постлах, и той ще раз-
пъне царския си шатър върху тях. 11 Ще дойде и 11
ще порази Египетската земя, *и ще предаде* ония, които са за смърт, на смърт, а ония, които са за плен, в плен, и които са за меч, под меч. 12 И Аз 12
ще запаля огън в капищата на египетските богове, и той ще ги изгори, а тях ще занесе в плен;
и ще се облече с Египетската земя както овчар облича дрехата си; и ще излезе от там с мир.
13 Тоже ще строши обелиските, които са в капи- 13
щето на слънцето, което е в Египетската земя; и ще изгори с огън капищата на египетските богове.

44 1 Словото, което дойде към Еремия за всичките юдеи, които живееха в Египетската земя и седяха в Мигдол, в Тафнес, в Мемфис и в страната Патрос, и рече: 2 Така казва Господ на Си- 2
лите Израилевият Бог: Видяхте всичкото зло, което докарах върху Ерусалим и върху всичките Юдови градове; и, ето, днес те са пусти,
и няма кой да живее в тях, 3 поради нечестие- 3
то, което сториха та Ме разгневиха, като отиваха да кадят и да служат на други богове, които ни те познаваха, ни вие, ни бащите ви. 4 И 4
пратих при вас всичките Си слуги пророците, като ставах рано и ги пращах, и казвах: Ах! не правете тая гнусна работа, която Аз мразя. 5 Но 5
те не послушаха, нито приклониха ухото си, за да се върнат от нечестието си та да не кадят на други богове. 6 Затова се изляха яростта Ми и 6
гневът Ми, и пламнаха в Юдовите градове и в ерусалимските улици; и те бидоха разорени и пусти, както са и днес. 7 Сега, прочее, така казва 7
Господ на Силите, Израилевият Бог: Защо вършите *това* голямо зло против своите души, тъй щото да изтребите изпомежду си мъж и жена,

дете и бозайниче отсред Юда, та да не остане от
8 вас *никой оцелял*, [8] като Ме разгневявате с дела-
та на ръцете си, и кадите на други богове в Еги-
петската земя, гдето дойдохте да пришелству-
вате, тъй щото да бъдете изтребени, и да стане-
те за проклетия и за укоряване между всички-
9 те народи на света? [9] Забравихте ли *наказания-
та, които наложих поради* нечестието на бащи-
те ви, и нечестието на Юдовите царе, и нечести-
ето на жените на всеки от тях, и вашето нече-
стие, и нечестието на жените ви, което върше-
ха в Юдовата земя и в ерусалимските улици?
10 [10] Те и до днес не се смириха, нито се убояха,
нито ходиха в закона Ми и в повеленията, ко-
11 ито поставих пред вас и пред бащите ви. [11] За-
това така казва Господ на Силите, Израилеви-
ят Бог: Ето, Аз ще насоча лицето Си против вас
за зло, дори за изтреблението на целия Юда.
12 [12] И ще отмахна останалите от Юда, които на-
сочиха лицата си да отидат в Египетската земя;
ще паднат от нож, ще загинат от глад, от най-
скромен до най-велик ще измрат от нож и от
глад; и ще бъдат за проклинане и за учудване,
13 за проклетия и за укоряване. [13] Защото ще на-
кажа ония, които живеят в Египетската земя,
както наказах Ерусалим, с нож, с глад и с мор,
14 [14] тъй щото никой от останалите от Юда, които
са отишли в Египетската земя да пришелству-
ват там, няма да избегне или да оцелее та да се
върне в Юдовата земя, към която те копнеят да
се върнат, за да живеят там; защото никой няма
15 да се върне освен ония, които избягат. [15] Тога-
ва всичките мъже, които знаеха, че жените им
кадяха на други богове, и всичките жени, ко-
ито се намираха там, едно голямо множество,
дори всичките *юдеи*, които живееха в Патрос в
Египетската земя, отговориха на Еремия, като
16 рекоха: [16] Колкото за словото, което ти ни го-
вори в Господното име, няма да те послушаме;
17 [17] но непременно ще вършим всичко, що е из-
лязло от устата ни, че ще кадим на небесната
царица, и ще й правим възлияния, както пра-
вехме ние и бащите ни, царете ни и първенците
ни, в Юдовите градове и в ерусалимските ули-
ци; защото тогава ядохме хляб до ситост, доб-
18 ре ни беше, и зло не видяхме. [18] Но откак пре-
станахме да кадим на небесната царица и да й
правим възлияния сме били лишени от всичко,
19 и довършихме се от нож и от глад. [19] *А жените
казаха*: И когато кадяхме на небесната царица
та й правихме възлияния, дали без *знанието на*
мъжете си й правехме млинове по нейния об-
20 раз и правихме й възлияния? [20] Тогава Еремия
говори на всичките люде, на мъжете и на же-
ните, *с една дума* на всичките люде, които му
отговориха така, като каза: [21] Не спомни ли си 21
Господ, темяна, който кадяхте в Юдовите гра-
дове и в ерусалимските улици, вие и бащите ви,
царете ви и първенците ви, и людете от тая зе-
мя, и не дойде ли в ума Му? [22] така щото Гос- 22
под не можа вече да търпи поради злите ви де-
ла, и поради мерзостите, които струвахте, та за-
това земята ви запустя и стана за учудване и за
проклетия, без жители, както е днес. [23] Понеже 23
кадяхте, и понеже съгрешавахте на Господа, и
не послушахте гласа на Господа, нито ходихте в
закона Му, в повеленията Му, или в изявлени-
ята Му, затова ви постигна това зло, както *ви-
ждате* днес. [24] При това Еремия рече на всич- 24
ките люде и на всичките жени: Слушайте Гос-
подното слово всички от Юда, които сте в Еги-
петската земя. [25] Така говори Господ на Сили- 25
те, Израилевият Бог, казвайки: Вие и жените ви
не само говорихте с устата си, но извършихте с
ръцете си *това, което* казахте, че: Непременно
ще изпълним обреците си, които обрекохме, да
кадим на небесната царица и да й правим въз-
лияния. Тогава, потвърждавайте обреците си и
изпълнявайте обреците си. [26] Затова слушайте 26
Господното слово всички от Юда, които живее-
те в Египетската земя: Ето, заклех се с великото
Си име, казва Господ, че името Ми ще престане
вече да се произнася с устата на някой Юдов
мъж, в цялата Египетска земя, щото да казва:
Заклевам се в живота на Господа Иеова! [27] Ето, 27
Аз бдя над тях за зло, а не за добро; и всичките
Юдови мъже, които са в Египетската земя, ще
гинат от нож и глад, докле се довършат. [28] А ко- 28
ито избягнат от ножа и се върнат от Египетска-
та земя в Юдовата земя ще бъдат малцина на
брой; и всички останали от Юда, които отидо-
ха в Египетската земя, за да пришелствуват там,
ще познаят, чие слово ще се сбъдне, Моето ли
или тяхното. [29] И това ще ви бъде знамението, 29
казва Господ, че Аз ще ви накажа на това място,
за да познаете, че думите Ми непременно ще се
сбъднат против вас за зло- [30] така казва Господ: 30
Ето, Аз ще предам египетския цар Фараон Ва-
фрий в ръката на неприятелите му, и в ръката
на ония, които искат живота му, както преда-
дох Юдовия цар Седекия в ръката на неприяте-
ля му Навуходоносора вавилонския цар, който
искаше живота му.

[1] Словото, което пророк Еремия говори на **45**
Варуха Ириевия син, когато написа в книга
тия думи от Еремиевите уста, в четвъртата го-
дина на Юдовия цар Иоаким Иосиевия син, и
рече: [2] Така казва Господ, Израилевият Бог, на 2
тебе, Варуше: [3] Рекъл си: Горко ми сега! защото 3
Господ притури печал на скръбта ми. Уморих

се от въздишането си, и не намирам почивка.
4 [4] Тъй да му речеш: Така казва Господ: Ето, онова, което съградих, Аз ще съборя, и онова, което насадих, Аз ще изкореня, и то по цялата тая
5 земя. [5] А ти търсиш ли за себе си големи неща? Не търси; защото, ето, Аз ще докарам зло върху всяка твар, казва Господ; но на тебе ще подаря живота за корист по всичките места гдето отидеш.

46 [1] Господното слово, което дойде към пророк
2 Еремия за народите. [2] За Египет. Относно войската на египетския цар Фараон Нехао, която бе в Кархамис при реката Евфрат, която вавилонският цар Навуходоносор порази в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким Иосиевия
3 син: [3] Пригответе щит и щитче Та пристъпете на бой. [4] Впрегнете конете, и вие конници
4 възседнете; И застанете напред с шлемовете си, Лъснете копията, облечете се с брони. [5] Защо
5 ги виждам уплашени и върнати назад, Силните им сломени И бърже побягнали без да гледат назад, И ужас от всяка страна? казва Господ. [6] Бързият да не избяга, И силният да се не
6 отърве; Ще се спънат и ще паднат към север
7 При реката Евфрат. [7] Кой е този, който се издига като Нил, Чиито води се вълнуват като реки?
8 [8] Египет *е, който* се издига като Нил, И неговите води се вълнуват като реки; И той казва: Ще се издигна, ще покрия света, Ще разоря и града
9 и жителите му. [9] Напред, коне; Спускайте се диво, колесници! Нека излизат силните! *Ония от* Етиопия и Ливия, които държат щит, И лидийците, които употребяват и запъват лък!
10 [10] Защото тоя ден е *ден* на Иеова, Господ на Силите, Ден за въздаяние, за да въздаде на враговете Си; Ножът ще ги пояде, И ще се насити и опие от кръвта им; Защото Иеова, Господ на Силите, има жертва В северната страна при реката
11 Евфрат. [11] *Даже ако* възлезеш в Галаад и вземеш балсама, Девице, дъщерьо египетска, Напразно ще употребяваш много церове, Защото
12 няма изцеление за тебе. [12] Народите чуха за посрамяването ти, И викът ти изпълни света; Защото силен се сблъсква със силен, Та и двамата
13 паднаха заедно. [13] Словото, което Господ говори на пророк Еремия за дохождането на вавилонския цар Навуходоносор, за да порази Еги-
14 петската земя: [14] Известете в Египет и разгласете в Мигдол, Възгласете в Мемфис и в Тафнес; Речете: Застани на ред и бъди готов, Защо-
15 то ножът изяде ония, които са около тебе. [15] Защо се завлякоха твоите юнаци? Не устояха защото Господ ги откара. [16] Той накара мнозина
16 да се спъват; Даже паднаха един върху друг; И казваха: Станете да се върнем при людете си И в родната си земя От лютия нож, [17] Те викаха 17
там: Египетският цар Фараон е *празен шум*; Той пропусна определеното време. [18] *Заклевам се в* 18
живота Си, казва Царят, Чието име е Господ на Силите, Че както *един* Тавор между планините и както *един* Кармил при морето, Така непременно ще дойде той. [19] Дъщерьо, която живееш 19
в Египет, Приготви си потребното за плен; Защото Мемфис ще запустее и ще бъде изгорен, *И ще остане* без жител. [20] Египет е *като* пре- 20
красна юница; *Но* погибел иде от север, *да*! иде.
[21] И самите му наемници всред него са като тлъсти юнци; Защото и те се върнаха, Побягнаха 21
заедно, не устояха; Понеже денят на бедствието им дойде върху тях, Времето на наказанието им. [22] Гласът му е като *глас* на земя като се 22
хлъзга; Защото излизат със сила, И идат против него със секири Както дървари. [23] Ще изсе- 23
кат леса му, казва Господ, Ако и да е неизследим; Защото по множество те са повече от скакалците, И са безбройни. [24] Ще се посрами еги- 24
петската дъщеря; Ще бъде предадена в ръката на северните люде. [25] Господ на Силите, Изра- 25
илевият Бог, казва: Ето, ще накажа Но-Амон˚, Да! Фараона и Египет, Боговете му и царете му, Самият Фараон и ония, които уповават на него;
[26] И ще ги предам в ръката на ония, които искат 26
живота им, В ръката на вавилонския цар Навуходоносора И в ръката на слугите му; А подир това *Египет* ще бъде населен Както в предишните дни, казва Господ. [27] Но не бой се, ти, слу- 27
жителю Мой Якове, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечна страна, И потомството ти от земята, гдето са пленени; Яков ще се върне, ще се успокои, и ще си почине, И не ще има кой да го плаши. [28] Не бой 28
се служителю Мой Якове, казва Господ, Защото Аз съм с тебе; Защото ако и да довърша Всичките народи, гдето съм те откарал, Тебе, обаче, не ща да довърша; Но ще те накажа с мярка, А не *мога* да те изкарам съвсем невинен.

[1] Господното слово, което дойде към про- **47**
рок Еремия за филистимците, преди да е разорил Фараон Газа. [2] Така казва Господ: Ето, води 2
приижда от север, И, като станат поток наводняващ Ще потопят земята и всичко що има в нея, Града и ония, които живеят в него; Тогава човеците ще викнат, И всичките земни жители ще излелекат. [3] От тропота на копитата на яки- 3
те му *коне*, От спускането на колесниците му, От гърма на колелата му, Бащите не ще се обърнат да гледат децата си; Понеже ръцете им са ослабнали [4] Поради денят, който иде, За да раз- 4

46.25 Т.е., гр. Тиви.

руши всичките филистимци, Да отсече от Тир
и Сидон И най-последния помощник; Защото
Господ ще разруши филистимците, Останали-
5 те от остров Кафтор. 5 Плешивост постигна Га-
за; Аскалон загина с останалите от полето им.
До кога ще правиш нарязвания на снагата си?
6 6 О, мечо Господен, До кога не ще си починеш?
Върни се в ножницата, Успокой се и почини си.
7 7 *Обаче* как да си починеш, Тъй като Господ ти
е дал заръчка Против Аскалон и против край-
морието? Там го е определил.

48 1 За Моава. Така казва Господ на Силите,
Израилевият Бог: Горко на Нево! защото се
опустоши; Кириатаим се посрами, *защото* би-
де превзет; Мисгав се посрами, *защото* биде
2 разтрошен. 2 Моав няма вече да се хвали; В
Есевон измислиха зло против него, *като ка-
заха*: Елате! да го изтребим, та да не е народ.
Също и ти, Мадмене, ще запустееш; Ножът ще
3 те преследва. 3 Глас на писък от Оронаим, Огра-
4 бване и страшно разрушение! 4 Моав биде раз-
5 рушен; Малките му деца изпищяха. 5 Защото в
нагорнината на Луит Ще се издига плач върху плач, Понеже в нанадолнината на Оронаим
Чуха плачевния писък на *жертвите на* разру-
6 шение. 6 Бягайте, отървете живота си, И бъдете
7 като изтравничето в пустинята. 7 Защото, поне-
же си уповавал на делата си и на съкровища-
та си, Сам ти също ще бъдеш хванат; И Хамос
ще отиде в плен Заедно със свещениците си и
8 първенците си. 8 И разорителят ще дойде във
всеки град; Ни един град не ще се избави; Още
и долината ще бъде опустошена, И полето ще
9 се разори, Както рече Господ. 9 Дайте крила на
Моава, За да литне и да избяга; Защото градо-
вете му ще запустеят, И не ще има кой да живее
10 в тях. 10 Проклет да бъде оня, който върши де-
лото Господно небрежно; И проклет оня, който
11 въздържа ножа си от кръв. 11 Моав е бил на спо-
койствие от младините си, И е почивал *като
вино* на дрождията си; Не е бил претакан от съд
в съд, Нито е ходил в плен; Затова вкусът му си
е останал в него, И духът му не се е променил.
12 12 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато
ще му пратя преливачи, които ще го прелеят;
И ще изпразнят съдовете му и разкъсат мехо-
13 вете му. 13 И Моав ще се посрами за Хамоса Как-
то се посрами Израилевият дом За Ветил, на
14 който уповаваха. 14 Как казвате: Ние сме сил-
15 ни мъже, Мъже храбри за война? 15 Моав би-
де разорен, градовете му изгоряха, И отбрани-
те му младежи слязоха *да бъдат* заклани, Казва
16 Царят, чието име е Господ на Силите. 16 Поги-
белта на Моава скоро ще дойде, И злото му иде
17 много бързо. 17 Всички, които сте около него,
оплаквайте го; И всички, които знаете името
му, речете: Как се счупи якият скиптър, Слав-
ната тояга! 18 Дъщерьо, която живееш в Девон, 18
Слез от славата си та седни в безводно *място*;
Защото разорителят на Моава възлезе против
тебе И ще съсипе крепостите ти. 19 Жителко в 19
Ароир Застани при пътя та съгледай; Попитай
онзи, който бяга, и онази, която се е отърва-
ла, Като речеш: Що стана? 20 Моав се посрами, 20
защото е разрушен Излелекай и викни; Изве-
стете в Арнон, че Моав биде запустен. 21 Съд- 21
ба сполетя полската земя, Олон, Яса и Мифа-
ат, 22 Девон, Нево и Вет-девлатаим, 23 Кириата- 22, 23
им, Вет-гамул и Вет-меон, 24 Кариот, Восора И 24
всичките градове на Моавската земя, далечни и
близки. 25 Рогът на Моава се строши, И мишца- 25
та му се смаза, казва Господ. 26 Опийте го, Защо- 26
то се надигна против Господа; Моав ще се валя
в бълвоча си, Тоже и той ще бъде за присмех.
27 Защото не стана ли на тебе Израил за при- 27
смех? Намери ли се той между крадци, Щото
колкото пъти говориш за него движиш рамена-
та си презрително? 28 Моавски жители, Напус- 28
нете градовете, заселете се в канарата, И бъдете
като гълъбица, която се загнездява По страни-
те на входа на пещерата. 29 Чухме за гордостта 29
на Моава, (той е много горд), За високоумие-
то му, гордостта му, надутостта му И надмен-
ността на сърцето му. 30 Аз зная, че неговият 30
гняв Е празен, казва Господ; Самохвалствата му
не са извършили нищо. 31 Затова ще излелекам 31
за Моава; Да! ще извикам за целия Моав; Ще
заридаят за мъжете на Кир-арес. 32 О, лозо на 32
Севма, Ще плача за тебе повече отколкото пла-
ка Язир; Твоите клончета преминаха морето,
Стигнаха до морето на Язир; Грабител нападна
летните ти плодове и гроздобера ти. 33 Отне се 33
веселието и радостта От плодоносното поле и
от Моавската земя; И спрях виното от линове-
те, Та да няма вече кой да тъпче *грозде* с възкли-
цание; Възклицание няма да се чуе, 34 Поради 34
вопъла на Есевон, *който стигна* до Елеала И до
Яса, те нададоха глас От Сигор до Оронаим, До
Еглат-шелишия; Защото и водите на Нимрим
пресъхнаха. 35 При това казва Господ, ще пре- 35
махна от Моава Онзи, който принася всеизга-
ряне по високите места, И онзи, който кади на
боговете си. 36 Затова сърцето ми звучи за Мо- 36
ава като свирка, И сърцето ми звучи като свир-
ка за мъжете на Кир-арес; Защото изобилие-
то, което доби, изчезна. 37 Защото всяка глава 37
е плешива, И всяка брада обръсната; По всич-
ките ръце има нарязвания, И на кръста вретище. 38 По всичките къщни покриви на Моава И 38
по улиците му има плач навред; Защото стро-

ших Моава като непотребен съд, казва Господ,
39 [39] Как се строши! лелекат те; Как Моав посрамен обърна гръб! Така Моав ще стане за присмех И за ужасяване на всички, които са около
40 него. [40] Защото така казва Господ: Ето, *неприятелят* ще налети като орел, И ще разпростре крилата си над Моава. [41] Градовете се превзеха, крепостите хванати с изненада, И сърцата на силните моавци ще бъдат в оня ден Като
41 сърцето на жена в родилни болки. [42] И Моав ще бъде изтребен тъй щото да не е вече народ, Защото се надигна против Господа. [43] Страх, яма
42 и примка те налетяха Жителю моавски, казва
43 Господ. [44] Който избегне от страха ще падне в ямата, И който излезе от ямата ще се хване в примката; Защото ще докарам върху него, да! върху Моава, Годината на наказанието им, каз-
44 ва Господ. [45] Ония, които бягаха, Застанаха изнемощели под сянката на Есевон; Огън обаче излезе из Есевон, И пламък отсред Сион, Който погълна моавския край И темето на шумните
45 *борци*. [46] Горко ти Моаве; Хамосовите люде загинаха; Защото синовете ти се хванаха пленници И дъщерите ти пленници. [47] Но при все това,
46 Аз ще върна моавските пленници В послешните дни, казва Господ. До тук съдбата на Моава.

49 [1] За амонците. Така казва Господ: Израил
1 няма ли синове? Няма ли наследник? Тогава защо *амоновият* цар владее Газа, И людете му
2 живеят в неговите градове? [2] Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще направя да се чуе тревога за война Против Рава на амонците; И тя ще стане грамада развалини, И селата˚ й ще бъдат изгорени с огън; Тогава Израил ще завладее ония, които са владели него, казва Гос-
3 под. [3] Излелекай, Есевоне, защото Гай се разруши, Извикайте, дъщери на Рава, препашете се с вретище; Плачете и лутайте се между оградите; Защото царят им ще отиде в плен Заедно със свещениците си и с първенците си. [4] За-
4 що се хвалиш с долините? *Водите на* долината ти изтекоха, дъщерьо отстъпнице, Която си уповавала на съкровищата си *И си казала*: Кой
5 ще дойде против мене? [5] Ето, казва Господ, Иеова на Силите, Аз нанасям върху тебе страх От всички, които са около тебе; И вие ще бъдете изпъдени всеки къде му очи видят, Без да има
6 кой да прибере скитащите се. [6] А после ще върна от плен Амонците, казва Господ. [7] За Едом.
7 Така казва Господ на Силите: Няма ли вече мъдрост в Теман? Изгуби ли се разсъдъкът от благоразумните? Изчезна ли мъдростта им? [8] Бя-
8 гайте, завърнете се, направете си дълбоки места за живеене, Дедански жители; Защото ще докарам върху Исава бедствието му - Времето, когато ще го накажа. [9] Ако дойдеха при тебе
9 гроздоберци, Не щяха ли да оставят пабирък? Ако *дойдеха* крадци през нощта, Не биха ли грабнали *само* това, що им е доволно? [10] Но Аз
10 оголих Исава, Открих скришните му места, И той не ще може да се скрие; Разграби се челядта му, братята му и съседите му, И него го няма.
11 [11] Остави сирачетата си; Аз ще ги запазя живи;
12 И вдовиците ти нека уповават на Мене. [12] Защото така казва Господ: Ето, ония, на които не се падаше да пият от чашата, Непременно ще пият; А ти ли ще останеш съвсем ненаказан? Няма да останеш ненаказан, Не, непременно ще
13 пиеш, [13] Защото се заклех в Себе Си, казва Господ, Че Восора ще стане за учудване и за укоряване, Пуста и за проклетия, И всичките й градове ще се обърнат на вечна пустота. [14] Чух из-
14 вестие от Господа, И посланик биде изпратен между народите *да каже*: Съберете се та дойдете против нея, И станете на бой. [15] Защото,
15 ето, Аз ще те направя малък между народите, Презрян между човеците. [16] Колкото за твоята
16 ужасителност, Гордостта на сърцето ти те е измамила, О, ти, който живееш в пукнатините на канарите, Който владееш висината на хълмовете; Но ако и да поставиш гнездото си високо като орел, И от там ще те сваля, казва Гос-
17 под. [17] Едом ще стане за учудване; Всеки, който би минал през него, ще се учуди, И ще подсвирне за всичките му язви. [18] Както при разо-
18 рението на Содома и Гомора И ближните им градове, казва Господ, *Така* никой човек няма да живее там, Нито ще пришелствува там човешки син. [19] Ето, като лъв от прииждането на
19 Иордан, Той ще възлезе против богатото пасбище; Защото Аз мигновено ще изпъдя *Едом* от там, И онзи, който бъде избран, ще поставя над него. Защото кой е подобен на Мене? и кой ще Ми определи времето за съд? И кой е оня овчар, който ще застане против Мене? [20] Затова слу-
20 шайте решението, Което Господ е взел против Едом, И намеренията, които е намислил против жителите на Теман: Непременно ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях.
21 [21] От слуха за разорението им земята се тресе;
21 Издава се вик, чийто шум се чува до Червеното
22 море. [22] Ето, като възлезе ще налети като орел, И ще разпростре крилата си над Восора; И в оня ден сърцето на Едомовите силни Ще бъде като сърцето на жена, когато ражда. [23] За Дамаск.
23 Емат и Арфад се посрамиха Защото чуха лоша вест; стопиха се; Тъга има както на морето, *Кое-*

49.2 Еврейски: Дъщерите.

24 *то* не може да утихне. 24 Дамаск ослабна, Обърна се в бяг, Трепет го обзе; Скръб и болки го
25 обладаха, Както на жена, когато ражда. 25 Как не биде пощаден тоя прочут град, Град, който
26 е удоволствието ми; 26 Затова младежите му ще паднат в улиците му, И всичките военни мъже ще загинат в оня ден, Казва Господ на Силите.
27 27 В стената на Дамаск Аз ще запаля огън, Който
28 ще пояде палатите на Венадада. 28 За Кидар и за асорските царства, които вавилонският цар Навуходоносор порази. Така казва Господ: Станете, възлезте към Кидар, Та погубете източните жители. 29 Ще отнемат шатрите им и стадата
29 им; Ще вземат за себе си завесите им, Всичката им покъщнина и камилите им; И ще извикат към тях: Ужас от всяка страна! 30 Бягайте,
30 отстранете се надалече, Направете си дълбоки места за живеене, Асорски жители, казва Господ; Защото вавилонският цар Навуходоносор Е сторил намерение против вас, И е намислил
31 кроеж против вас. 31 Станете, възлезте при спокойния народ, Който живее безгрижно, казва Господ, Които нямат ни порти ни лостове, Но
32 живеят сами. 32 Камилите им ще бъдат за обир, И многото им добитък за корист; Аз ще разпръсна по всичките ветрища Ония, които си стрижат издадените части *на косата*, И ще докарам погибелта им от всяка тяхна страна, казва Господ. 33 А Асор ще стане жилище на чакали, Пустиня до века; Там няма да живее човек, Ни-
33 34 то ще пришелствува в него човешки син. 34 Господното слово, което дойде към пророк Еремия за Елам, в началото на царуването на Юдовия
35 цар Седекия, като рече: 35 Така казва Господ на силите: Ето, ще счупя лъка на Елам, Тяхната
36 главна сила. 36 Ще докарам върху Елам четирите ветрища От четирите страни на небето, И ще ги разпръсна по всички тия ветрища; Та не ще има народ Гдето да не отидат изпъдените еламци. 37 И Аз ще разтреперя еламците пред непри-
37 ятелите им, И пред ония, които искат живота им; И ще докарам върху тях зло - Пламенният Си гняв, казва Господ; Ще пратя и нож подир
38 тях Докле ги довърша. 38 И като представя престола Си в Елам Ще изтребя от там Цар и пър-
39 венци, казва Господ. 39 Но в послешните дни Ще възвърна пленените еламци, казва Господ.

50 1 Словото, което Господ говори чрез пророк
2 Еремия за Вавилон, за Халдейската земя: 2 Известете между народите, Прогласете, и дигнете знаме; Прогласете, не крийте; Казвайте: Превзе се Вавилон, Посрами се Вил, Разруши се Мородах, Посрамиха се изваяните му, Строшиха се
3 идолите му; 3 Защото от север възлиза против него народ, Който ще запусти земята му Тъй щото да няма кой да живее в нея; От човек до животно бягат и ги няма, 4 В ония дни и в онова време, казва Господ, Ще дойдат израилтяните Заедно с юдеите; Като ходят ще плачат И ще потърсят Господа своя Бог. 5 Ще питат за Сион С лицата си *обърнати* към него, *и ще казват*: Дойдете, да се присъединим към Господа Във вечен завет, който няма да се забрави, 6 Людете Ми станаха изгубени овце; Пастирите им ги заблудиха, Накараха ги да се скитат по планините; Те отидоха от планина на хълм, Забравиха кошарата си. 7 Всички, които ги намираха изяждаха ги; И противниците им рекоха: Не сме ние виновни, Защото те съгрешиха против Господа, обиталището на правдата, Да! против Господа, надеждата на бащите им. 8 Бягайте изсред Вавилон, Излезте из земята на халдейците, И бъдете като козли пред стадо. 9 Защото, ето, Аз ще подигна И ще направя да възходят против Вавилон Големи народи, събрани от северната земя, Които ще се опълчат против него; От там ще се превземе; Стрелите им ще бъдат като на силен изтребител, Който не се връща празен. 10 И Халдея ще бъде разграбена; Всичките й грабители ще се наситят, казва Господ. 11 При все, че се радвате, при все, че се веселите, Вие обирачи на наследството Ми, При все, че скачате като юница на трева, И цвилите като яки коне, 12 Пак майка ви ще се посрами много, Родителката ви ще се смути; Ето, тя ще бъде последна между народите Земя пуста, суха и непроходима. 13 Поради гнева Господен тя няма да бъде населена. Но цяла ще запустее; Всеки, който минава през Вавилон, ще се учуди, И ще подсвирне за всичките негови язви. 14 Опълчете се против Вавилон отвред, Всички, които запъвате лък; Стреляйте против него, не жалете стрели, Защото той съгреши на Господа. 15 Възкликнете поради него отвред, *Защото* той се покори˚; Укрепленията му паднаха, Стените му се съборихa; Защото това е въздаянието Господно; Отплатете му; Както той е направил, така му направете. 16 Отсечете от Вавилон сеяча И онзи, който държи сърп в жетвено време; Поради страха от лютия меч Всеки *от тях* ще се върне при людете си, И всеки ще бяга в земята си. 17 Израил е изгонена овца, Която лъвове гониха; Първо асирийският цар я изяде, А после тоя вавилонски цар Навуходоносор Сгриза костите й. 18 Затова, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще накажа вавилонския цар и земята му, Както наказах асирийския цар. 19 И ще доведа Израиля пак в па-

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

50.15 Еврейски: Си даде ръката.

сбището му; Той ще пасе в Кармил и Васан, И душата му ще се насити Върху Ефремовата гора
20 и в Галаад. [20] В ония дни и в онова време казва Господ, Беззаконието на Израиля ще се потърси, и не ще го има, И греховете на Юда, и няма да се намерят; Защото ще простя на оцелелите, които оставям. [21] Възлез против земята,
21 която двойно се е разбунтувала, - Против нея и против жителите, които ще бъдат наказани; Разори и, подир *разорените*, обречи на изтребление, казва Господ, Като извършиш всичко,
22 както ти заповядах. [22] Боен вик има в страна-
23 та, *Вик* и на страшно разорение. [23] Как се счупи и сломи Чукът на целия свят! Как се обърна
24 Вавилон на пустота между народите! [24] Поставих ти примка, и ти се хвана, Вавилоне, без да се сетиш; Намерен биде, още и уловен, Защото
25 си се възпротивил на Господа. [25] Господ отвори оръжейницата Си Та извади оръжията на гнева Си; Защото Иеова, Господ на Силите, има *да*
26 *извърши* дело В земята на халдейците. [26] Дойдете против него от най-далечния край, Отворете житниците му, Натрупайте го като купове и го обречете на изтребление; Нищо да не
27 остане от него. [27] Изколете всичките му телци; Нека слязат на клане; Горко им! Защото дойде
28 денят им, Времето за наказанието им. [28] Глас на ония, които бягат, И които са се отървали от вавилонската земя, За да извести в Сион Въздаянието от Господа нашия Бог, Въздаянието
29 за храма Му! [29] Свикайте стрелците против Вавилон, Всички, които запъват лък; Разположете стан изоколо против него, Та да не се отърве никой от него; Въздайте му според делата му, Според всичко що е направил, така му направете; Защото се е възгордял против Госпо-
30 да, Против Светия Израилев. [30] Затова младежите му ще паднат в улиците му, И всичките му военни мъже Ще загинат в оня ден, казва Гос-
31 под. [31] Ето, Аз съм против тебе, о *граде* горделиви, Казва Господ, Иеова на Силите; Защото настана денят ти, Времето, когато ще те накажа.
32 [32] Горделивият ще се препъне и падне, И не ще има кой да го дигне; И ще запаля огън в градовете му, Който ще погълне всичко около него.
33 [33] Така казва Господ на Силите: Израилтяните и юдейците се угнетяват заедно; Всички, които ги заплениха, задържат ги, Отказват да ги
34 пуснат. [34] *Но* Изкупителят им е мощен; Господ на Силите е името Му; Непременно ще се застъпи за делото им, За да успокои света. И да
35 смути вавилонските жители. [35] Меч има върху халдейците, казва Господ, И върху жителите на Вавилон, И върху първенците му, и върху мъдрите му! [36] Меч има върху измамниците! и те 36
ще избезумеят; Меч върху юнаците му! и те ще се ужасяват; [37] Меч има върху конете им, върху 37
колесниците им, И върху всичките разноплеменни люде, които са всред него! И ще станат като жени; Меч върху съкровищата му! и ще се разграбят; [38] Суша има върху водите му; и ще 38
пресъхнат; Защото е земя *предадена* на изваяни, И *жителите й* са полудели за страшилищата си˚. [39] Затова зверове от пустинята и хиени 39
Живеят там, И камилоптици ще живеят там; И не ще бъде населен вече до века, Нито обитаем из род в род. [40] Както когато Бог разори Содома 40
и Гомора И ближните им градове, казва Господ, *Така* никой човек няма да живее там, Нито ще пришелствува там човешки син. [41] Ето, люде ще 41
дойдат от север, Да! голям народ и много царе Ще се издигнат от краищата на света. [42] Лък и 42
копие ще държат; Жестоки са и немилостиви; Гласът им бучи като морето; Възседнали са на коне, Всеки опълчен като мъж за бой Против тебе, дъщерьо вавилонска. [43] Вавилонският цар 43
чу вестта за тях, И ръцете му ослабнаха; Мъки го обзеха, Болки като на жена, която ражда.
[44] Ето, като лъв от прииждането на Иордан, Той 44
ще възлезе против богатото пасбище; Защото Аз мигновено ще изпъдя *Халдея* от там, И онзи, който бъде избран, ще поставя над нея. Защото кой е подобен на Мене, и кой ще Ми определи време *за съд*? И кой е оня овчар, който ще застане против Мене? [45] Затова слушайте реше- 45
нието, Което Господ е взел против Вавилон, И намеренията, които е намислил против земята на халдейците: Непременно ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях. [46] От слуха 46
за превземането на Вавилон Земята се потресе, И вопълът се разчу между народите.

[1] Така казва Господ: Ето, Аз повдигам разру- **51**
шителен вятър против Вавилон И против ония, които живеят всред разбунтувалите се против Мене. [2] И ще изпратя върху Вавилон веячи, Ко- 2
ито ще го отвеят; и ще оголят земята му, Защото в деня на злощастието ще бъдат отвред против него. [3] Стрелец срещу стрелец нека запъва лъка 3
си, И срещу онзи, който се големее с бронята си; Не жалете младежите му, Обречете на изтребление цялата му войска. [4] Ще паднат убити в 4
Халдейската земя, И прободени по улиците *на градовете* й. [5] Защото нито Израил, нито Юда 5
е оставен От своя Бог, от Господа на Силите, Ако и да е пълна земята им с беззаконие Против Светия Израилев. [6] Бягайте отсред Вавилон 6
Та отървете всеки живота си; Да не загинете в

38 Т.е., идолите си.

беззаконието му: Защото е време за въздаяние
7 от Господа, Който ще му отдаде отплата. 7 В ръ-
ката Господна Вавилон е бил златна чаша, Коя-
то опиваше целия свят; От виното му пиеха на-
8 родите, Затова народите избезумяха. 8 Внезап-
но падна Вавилон и се разруши; Лелекайте за
него; Вземете балсама за раната му Негли се из-
9 цели. 9 Опитахме се да целим Вавилон, но не се
изцели; Оставете го, и нека отидем всеки в стра-
ната си, Защото присъдата му стигна до небето,
10 И се възвиси дори до облаците. 10 Господ изяви
правдата ни; Дойдете и нека прикажем в Си-
11 он Делото на Господа нашия Бог. 11 Изостре-
те стрелите, дръжте здраво щитовете; Господ
възбуди духа на мидийските царе, Защото на-
мерението Му против Вавилон е да го изтреби;
Понеже това е въздаянието от Господа, Въздa-
12 яние за храма Му. 12 Издигнете знаме против
вавилонските стени, Усилете стражата, поста-
вете стражари, Пригответе засади; Защото Гос-
под намисли и ще извърши онова, Което изре-
13 че против вавилонските жители. 13 О ти, който
живееш край много води, Който изобилваш със
съкровища, Краят ти дойде, Границата на сре-
14 бролюбието ти. 14 Господ на Силите се е клел в
Себе Си, *и рекъл*: Непременно ще те напълня
с *неприятелски* мъже като със скакалци, Кои-
15 то ще подигнат *боен* вик против тебе. 15 Той е,
Който направи земята със силата Си, Утвърди
света с мъдростта Си, И разпростря небето с ра-
16 зума Си. 16 Когато издава гласа Си, водите на
небето шумят, И Той издига пари от краищата
на земята; Прави светкавици за дъжда, И изва-
17 жда вятър от съкровищата Си. 17 Всеки човек е
твърде скотски, за да знае; Всеки златар се по-
срамва от кумира си, Защото леяното от него е
18 лъжа, В което няма дишане. 18 Суета са те, де-
ло на заблуда; Във времето на наказанието си
19 ще загинат. 19 *Онзи Който е* делът на Якова не
е като тях, Защото Той е Създател на всичко,
И *Израил* е племето, което е наследството Му;
20 Господ на Силите е името Му. 20 Ти си Ми бойна
секира, оръжие за война; И чрез тебе ще смажа
21 народи; Чрез тебе ще изтребя царства; 21 Чрез
тебе ще смажа коня и конника; И чрез тебе ще
22 строша колесницата и седящия на нея; 22 Чрез
тебе ще смажа мъж и жена; Чрез тебе ще сма-
жа стар и млад; И чрез тебе ще смажа младеж
23 и девица; 23 Чрез тебе ще смажа овчар и стадо-
то му; Чрез тебе ще смажа земеделец и неговия
чифт *волове*; И чрез тебе ще смажа управите-
24 ли и началници. 24 И ще въздам на Вавилон И
на всичките халдейски жители За всичкото зло,
което сториха на Сион Пред вашите очи, казва
Господ. 25 Ето, Аз съм против тебе, планина ра- 25
зорителна, казва Господ, Която разоряваш це-
лия свят; Ще простра ръката Си върху тебе И
ще те изрина от скалите, И ще те направя изго-
рена планина. 26 Няма да вземат от тебе камък 26
за ъгъл, Нито камък за основи; Но ще бъдеш
вечно пуста, казва Господ. 27 Издигнете знаме в 27
страната, Затръбете между народите, Пригответе против нея народите; Свикайте против нея царствата На Арарат, на Мини и на Асханаз; Поставете над нея уредник; Докарайте коне като бодливи скакалци. 28 Пригответе против нея 28
народите, Мидийските царе, управителите им, всичките им началници, И цялата подвластна на тях земя. 29 Земята се тресе и измъчва; За- 29
щото намеренията на Господа против Вавилон ще се изпълнят, За да направи Вавилонската земя необитаема пустиня. 30 Юнаците на Вавилон 30
престанаха да воюват, Останаха в укрепленията си; Силата им изчезна; станаха като жени; Изгориха жилищата му, Лостовете му са строшени. 31 Скороходец ще тича да посрещне ско- 31
роходец, И вестител да посрещне вестител, За да известят на вавилонския цар, Че градът му се превзе от всеки край, 32 И че бродовете са завзе- 32
ти с изненада, Тръсталаците изгорени с огън, И военните мъже разтреперани. 33 Защото така 33
казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вавилонската дъщеря е като гумно, Когато е време да се вършее; Още малко и ще дойде времето на жетвата й. 34 Вавилонският цар Навуходоно- 34
сор ме изяде, Смаза ме, направи ме празен съд, Погълна ме като змия, Напълни корема си с моите сладки неща, И мене оттласна. 35 Неправ- 35
дата сторена на мене и на моя род˚ *Нека падне* върху Вавилон, Ще рече жителката на Сион; и: Кръвта ми *нека падне* върху жителите на Халдея, Ще рече Ерусалим. 36 Затова, така казва 36
Господ: Ето, Аз ще се застъпя за делото ти, И ще извърша въздаяние за тебе; Ще обърна реката˚ на *Вавилон* в суша, И ще пресуша извора му. 37 Вавилон ще стане грамади, Жилище на 37
чакали, За учудване и подсвиркване, Необитаем. 38 Ще рикаят заедно като лъвчета, Ще реват 38
като малки лъвчета. 39 Когато се разгорещят, Аз 39
ще им направя пиршество, И ще ги опия, за да се развеселят, И да заспят вечен сън, от който да се не събудят, Казва Господ. 40 Ще ги сваля 40
като агнета за клане, Като овни с козли. 41 Как 41
се превзе Сесах, И се изненада славата на целия свят! Как стана Вавилон за учудване между народите! 42 Морето се подигна против Вавилон; 42
Покрит биде под многото му вълни. 43 Градове- 43
те му станаха пустота, Безводна земя и пусти-

51.35 Еврейски: Моята плът. **36** Еврейски: Морето.

ня, Земя, в която не живее никой човек, Нито
44 минава през нея човешки син. 44 Аз ще накажа
Вила във Вавилон, И ще извадя от устата му то-
ва, което е погълнал; Народите няма да се събе-
рат вече при него; И самата вавилонска стена
45 ще падне. 45 Люде Мои, излезте изсред него, И
спасете всеки от вас себе си От пламенния гняв
46 Господен. 46 Да не ослабне сърцето ви, нито да
се уплашите От вестта, която ще се чуе в *тая* зе-
мя; Защото една година ще дойде слух, А подир
това друга година *ще дойде* слух И насилие на
47 страната, властител против властител. 47 Зато-
ва, ето, идат дни, Когато ще извърша съд вър-
ху идолите на Вавилон; И цялата му земя ще
се посрами, Като паднат всичките негови всред
48 него убити. 48 Тогава небесата и земята и всич-
ко що е в тях Ще възкликнат над Вавилон; За-
щото изтребителите ще дойдат против него от
49 север, казва Господ. 49 Както Вавилон направи
да паднат Израилевите убити, Така *и* във Вави-
50 лон ще паднат убитите на цялата страна. 50 Вие,
избягнали от ножа, идете, не стойте; Помнете
Господа от далеч, И нека дойде Ерусалим на
51 ума ви. 51 Засрамихме се, защото чухме укор;
Срам покри лицето ни, Понеже чужденци вля-
52 зоха в светилищата на дома Господен. 52 Затова,
ето, идат дни, казва Господ, Когато ще извър-
ша съд върху идолите му, И смъртно ранените
53 ще охкат по цялата му земя. 53 Ако Вавилон би
се издигнал и до небето И утвърдил на високо
силата си, Пак ще дойдат от Мене изтребите-
54 ли върху него, казва Господ. 54 Глас на вопъл от
Вавилон, И на голямо разрушение от Халдейс-
55 ката земя! 55 Защото Господ изтребва Вавилон,
И премахва от него големия шум; Защото тех-
ните вълни бучат като много води, И екотът на
56 гласа им се чува; 56 Защото изтребителят дойде
върху него, да! върху Вавилон, И юнаците му
се хванаха, Лъковете им се строшиха; Понеже
Господ е Бог, Който въздава, И непременно ще
57 въздаде. 57 Аз ще опия първенците му и мъдри-
те му, Управителите му, началниците му и юна-
ците му; Те ще заспят вечен сън, от който ня-
ма да се събудят, Казва Царят, чието име е Гос-
58 под на Силите. 58 Така казва Господ на Силите:
Широките стени на Вавилон съвсем ще се събо-
рят, И високите му порти ще се изгорят с огън;
Племената *му* суетно ще се трудят, И народи-
те *му само да се предадат* на огъня и да се из-
59 морят. 59 Заповедта, която пророк Еремия даде
на Сараия, син на Нирия, Маасиевия син, кога-
то отиваше с Юдовия цар Седекия във Вавилон
в четвъртата година от царуването му. А Сара-
60 ия бе главен постелник. 60 Еремия написа в една
книга всичките злини, които щяха да сполетят
Вавилон, *именно*, всичките думи написани *по-
горе* против Вавилон. 61 И Еремия рече на Са- 61
раия: Когато отидеш у Вавилон, гледай да про-
четеш всички тия думи 62 и да речеш: Господи, 62
Ти си изрекъл против това място *присъда*, че ще
го изтребиш, та да няма кой да живее в него, ни
човек ни животно, но да е вечно пусто. 63 И като 63
изчетеш тая книга, вържи на нея камък и хвър-
ли я всред Евфрат, и кажи: 64 Така ще потъне 64
Вавилон и няма пак да се издигне, поради зло-
то, което Аз ще докарам върху него, *от което* те
и ще се изтощят. До тук са думите на Еремия.

1 Седекия бе двадесет и една година на въз- **52**
раст, когато се възцари, и царува единадесет го-
дини в Ерусалим; а името на майка му бе Ами-
тала, дъщеря на Еремия от Ливна. 2 Той върши 2
зло пред Господа, съвсем както беше направил
Иоаким. 3 Защото, от гнева на Господа, който 3
пламна против Ерусалим и Юда, докато ги от-
хвърли от лицето Си, *стана че* Седекия въста-
на против вавилонския цар. 4 И тъй, в деветата 4
година на *Седекиевото* царуване, в десетия
месец, на десетия ден от месеца, вавилонският
цар Навуходоносор дойде, той и цялата му вой-
ска, против Ерусалим, и като разположи стана
си против него, издигнаха укрепления наоколо
против него; 5 и градът се обсаждаше до една- 5
десетата година на цар Седекия. 6 А в четвъртия 6
месец, на деветия ден от месеца, *когато* гладът
се усили в града, тъй щото нямаше хляб за лю-
дете на мястото, 7 отвори се пролом в градска- 7
та *стена*, поради което всичките военни мъже
побягнаха, като излязоха из града през нощта
през пътя на портата, която е между двете сте-
ни, при царската градина, (а халдейците бяха
близо около града), и отидоха по пътя за по-
лето, 8 А халдейската войска преследва царя та 8
стигна Седекия в ерихонските полета. И цялата
му войска се разбяга от него. 9 И хванаха царя 9
та го заведоха при вавилонския цар в Ривла, в
земята Емат; и той издаде присъда за него, *си-
реч*, 10 вавилонският цар закла синовете на Се- 10
декия пред очите му; закла в Ривла и всички-
те Юдови началници; 11 и избоде очите на Се- 11
декия, и като го върза в окови вавилонският
цар го заведе във Вавилон и го тури в тъмни-
ца, *където остана* до деня на смъртта си. 12 А в 12
петия месец, на деветия ден от месеца, в девет-
надесетата година на вавилонския цар Навухо-
доносор, дойде в Ерусалим началникът на те-
лохранителите Навузардан, служител на вави-
лонския цар, 13 та изгори Господния дом и цар- 13
ския дворец; дори всичките къщи в Ерусалим,
сиреч, всяка голяма къща, изгори с огън. 14 И 14
цялата халдейска войска, която бе с начални-

ка на телохранителите, събори всичките стени
15 около Ерусалим. [15] Тогава началникът на телохранителите Навузардан заведе в плен някои от по-сиромасите на людете, и останалите от людете, които бяха оцелели в града, и бежанците, които прибягнаха при вавилонския цар, как-
16 то и останалото множество. [16] Обаче началникът на телохранителите Навузардан остави някои от най-бедните в земята за лозари и земе-
17 делци. [17] А медните стълбове, които бяха в Господния дом, и подножията и медното море, които бяха в Господния дом, халдейците сломиха и принесоха всичката им мед във Вавилон;
18 [18] отнесоха и котлите, лопатите, щипците, легените, темянниците и всичките медни прибори,
19 с които се извършваше службата. [19] Началникът на телохранителите отнесе и блюдата, кадилниците, и тасовете, котлите и светилниците, лъжиците и чашите, - каквото беше златно *като* злато, и каквото сребърно *като* сре-
20 бро. [20] *Колкото за* двата стълба, едното море, и дванадесетте медни юнци, които бяха вместо подножия, които цар Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тия вещи
21 превишаваше всяко тегло°; [21] а за тия стълбове, височината на единия стълб беше осемнадесет лакти, и окръжността му се измерваше с връв от дванадесет лакти; и дебелината му бе четири пръсти; той бе кух; [22] и меден капител бе-
22 ше върху него; а височината на единия капител бе пет лакти; и върху капителя наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тия *бяха мерките* и на втория стълб с наро-
23 вете. [23] Имаше двадесет и шест нарове на четирите страни; всичките нарове, които бяха вър-
24 ху мрежата наоколо бяха сто. [24] Началникът на телохранителите взе и първосвещеника Сараия, и втория свещеник Софония, и тримата вратари; [25] и от града взе един скопец, който бе- 25
ше надзирател на военните мъже, и седем мъжа от имащите достъп при царя°, които се намериха в града, и на военачалника секретаря, който събираше войски от людете на земята, и шестдесет мъже от людете на земята, които се намираха всред града; [26] и като ги взе, нача- 26
лникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла. [27] И вавилон- 27
ският цар ги порази, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така Юда биде закаран в плен от земята си. [28] А ето людете, които Навуходоносор 28
плени: в седмата година, три хиляди двадесет и три юдеи; [29] в осемнадесетата година на На- 29
вуходоносора той плени от Ерусалим осемстотин тридесет и двама души; [30] а в двадесет и тре- 30
тата година на Навуходоносора, началникът на телохранителите Навузардан, плени от юдеите седемстотин четиридесет и пет души; всичките бяха четири хиляди и шестстотин души. [31] А 31
в тридесет и седмата година от пленяването на Юдовия цар Иоахин, в дванадесетия месец, на двадесет и петия ден от месеца, вавилонският цар Евал-меродах, в годината на възцаряването си, възвиси главата на Юдовия цар Иоахин, и го извади из тъмницата; [32] и говори любезно 32
с него, постави неговия престол по-горе от престола на царете, които бяха с него във Вавилон, [33] и промени тъмничните му дрехи; и *Иоахин* се 33
хранеше всякога пред него през всичките дни на живота си. [34] А колкото за храната му, дава- 34
ше му се от вавилонския цар постоянна храна, ежедневен дял през всичките дни на живота му, дори до деня на смъртта му. Плачът на Еремия

52.20 Еврейски: Беше без теглилка. **25** Еврейски: От ония, които виждаха лицето на царя.

Плач Еремиев

1 Как седи усамотен градът, който е бил
многолюден! Стана като вдовица ве-
ликата между народите *столица*! Оная,
която беше княгиня между областите, стана по-
2 даница! [2] Непрестанно плаче нощем, и сълзите
й са по бузите й; Между всичките й любовници
няма кой да я утешава; Всичките й приятели й
3 изневериха; станаха й неприятели. [3] Юда отиде
в плен от притеснение и тежко робуване; Жи-
вее между езичниците, не намира покой; Всич-
ките му гонители го стигнаха всред тесниите
4 *му*. [4] Тъжат сионските пътници, защото никой
не иде на определените празници; Всичките му
порти са пусти; свещениците му въздишат; Де-
виците му са наскърбени; и сам той е в горест.
5 [5] Противниците му взеха връх; неприятелите
му благоденствуват; Защото Господ го наскър-
би, поради многото му беззакония; Младенци-
6 те му отидоха в плен пред противника. [6] И изгу-
би се от сионовата дъщеря всичкото й велико-
лепие; Първенците й станаха като елени, кои-
то не намират пасбище, И стават безсилни пред
7 гонещия ги. [7] В дните на скръбта си и на ски-
танията си Ерусалим си спомни Всичките же-
лателни неща, които имаше от древни времена,
Сега, когато са паднали людете му в ръката на
противника, и никой не му помага; Противни-
ците го видяха, засмяха се поради опустошени-
8 ето му. [8] Тежко съгреши ерусалимската *дъще-
ря*, затова се отмахна като нечисто нещо; Всич-
ки, които бяха я почитали, презряха я, защо-
то видяха голотата й; А тя въздиша и обръща
9 гърба си. [9] Нечистотата й беше в полите й; не
бе помислила за сетнината си! Затова чудно се
е смирила; няма кой да я утешава; Виж, Госпо-
ди, скръбта ми, *вика тя*, защото неприятелят се
10 възвеличи. [10] Противникът е прострял ръката
си върху всичките й желателни неща; Защото
тя видя, че в светилището й влязоха езичници-
те, За които си заповядал да не влизат в Твое-
11 то събрание. [11] Всичките й люде въздишат и ис-
кат хляб; Дадоха желателните си неща за хра-
на, за да се възобнови животът *им*; Виж, Госпо-
12 ди и погледни; защото станах унижена. [12] Нема-
рите ли, всички вие, които заминавате по пъ-
тя? Погледнете и вижте, има ли страдание ка-
то страданието, което падна на мене, Когото
Господ оскърби в деня на пламенния Си гняв.
13 [13] От свише Той прати огън в костите ми, който
ги облада; Простря примка за нозете ми; вър-
на ме назад; Направи ме пуста и слаба цял ден.
14 [14] Нечестията ми бидоха стегнати *върху мене*
като хомот от ръката Му; Те се сплетоха, стиг-
наха до врата ми; Той направи да намалее си-
лата ми; Господ ме предаде в ръцете на ония,
срещу които не мога да стоя. [15] Господ презря 15
всичките силни мъже всред мене; Свика против
мене събор, за да смаже младежите ми; Господ
стъпка като в лин девицата, Юдовата дъщеря.
[16] Затова аз плача; окото ми, окото ми излива 16
вода, Защото се отдалечи от мене утешителят,
Който би възобновил живота ми; Чадата ми по-
гинаха, защото надделя неприятелят. [17] Сион 17
простира ръцете си, но няма кой да го утеши;
Господ заповяда за Якова, щото окръжаващи-
те го да му станат противници; Ерусалим ста-
на между тях като нечисто нещо. [18] Праведен 18
е Господ, защото въстанах против заповедите
Му; Слушайте, моля, всички племена, и вижте
скръбта ми; Девиците ми и младежите ми оти-
доха в плен. [19] Повиках любовниците си, но те 19
ме излъгаха; Свещениците ми и старейшините
ми издъхнаха в града, Когато си търсеха хра-
на, за да се възобнови животът им. [20] Виж, Гос- 20
поди, защото съм в утеснение; червата ми се
смущават; Сърцето ми от дън се свива, защото
зле се разбунтувах *против Тебе*; Навън обезча-
ди нож; у дома като че ли смърт *владее*. [21] Чуха, 21
че съм въздишала; няма кой да ме утеши; Всич-
ките ми неприятели чуха за злощастието ми и
се радваха, че си сторил това; Обаче, Ти ще до-
караш възгласения от Тебе ден, когато и те ще
станат като мене. [22] Нека дойде пред Тебе всич- 22
кото им нечестие, И стори на тях както стори на
мене, поради всичките ми престъпления; Защо-
то много са въздишките ми, и сърцето ми чезне;

2 [1] Как покри Господ с облак сионовата дъще-
ря в гнева Си, Хвърли от небето долу на земя-
та великолепието на Израиля, И в деня на гне-
ва Си не си спомни за подножието Си! [2] Господ 2
изтреби всичките Яковови жилища, и не пожа-
ли; Събори в гнева Си укрепленията на Юдова-
та дъщеря; събори ги до земята; Оскверни цар-
ството и първенците му. [3] В разпаления Си гняв 3
строши всеки Израилев рог; Оттегли десница-
та Си от да е срещу неприятеля; И като пла-
менен огън, който пояжда всичко наоколо, из-
гори Якова. [4] Запъна лъка Си като враг; уси- 4
ли десницата Си като противник; И изби всич-
ко приятно на окото; Върху шатъра на сионо-
вата дъщеря изля яростта Си като огън. [5] Гос- 5
под стана като неприятел; изтреби Израиля;
Изтреби всичките му палати; съсипа крепости-
те му; И увеличи на Юдовата дъщеря плача и

6 риданието. 6 Той усилено събори шатъра му като *колиба в* градина; съсипа мястото на събранието му; Господ направи да се забрави в Сион определен празник и събота, И в пламен-
7 ния Си гняв отхвърли цар и свещеник. 7 Господ отхвърли олтара Си, погнуси се от светилището Си; Предаде стените на *сионските* палати в ръката на неприятелите, Които подигнаха шум в дома Господен като в празничен ден.
8 8 Господ намисли да съсипе стената на сионовата дъщеря; Опна връвта; не оттегли ръката Си от да изтреби; И направи да жалее предстението и стената; те изнемогнаха заедно. 9 Портите
9 й затънаха в земята; Той сломи и строши лостовете й; Царят й и първенците й са между езичниците, дето законът го няма; И пророците й не
10 получават видение от Господа. 10 Старейшините на сионовата дъщеря седят на земята и мълчат; Хвърлиха пръст на главите си; препасаха се във вретища; Ерусалимските девици
11 навеждат главите си до земята. 11 Очите ми изнемощяха от сълзи; червата ми се смущават; Дробът ми се изсипа на земята поради разрушението на дъщерята на людете ми, Понеже младенците и бозайничетата примират по улиците
12 на града. 12 Думат на майките си: Где има жито и вино? Когато примират като смъртно ранени по градските улици, Когато предават дух в па-
13 зухата на майките си. 13 Какво да ти заявя? Какво сравнение да ти представя, ерусалимска дъщерьо? Кому да те оприлича, за да те утеша, девице сионова дъщерьо? Защото разорението ти е голямо като морето; кой може да те изцели?
14 14 Пророците ти видяха за тебе суетни и глупави видения, И не откриха беззаконието ти, за да те върнат от плен, Но видяха за тебе лъжливо наложени и прелъстителни пророчества.
15 15 Всички, които заминават в пътя, изпляскват с ръце против тебе, Подсвиркват и кимват с главите си, поради ерусалимската дъщеря, *и казват*: Това ли е градът, който наричаха Съвършенство на красотата, и, *Градът*, за който цял
16 свят се радва? 16 Всичките ти неприятели широко отвориха против тебе устата си; Подсвиркват, скърцат със зъбите си и казват: Погълнахме я; Наистина това е денят, който очаквах-
17 ме; намерихме го, видяхме го. 17 Господ извърши онова, което беше намислил; изпълни словото, което беше изрекъл от древни дни; Разори без да пожали, развесели над тебе неприятеля, Възвиси рога на противниците ти.
18 18 Сърцето им извика към Господа, *като казва*: Стено на сионовата дъщеря, проливай, като поток, сълзи денем и нощем; Не си давай почивка; да
19 не изсъхва зеницата на окото ти. 19 Стани, извикай нощем при първото поставяне на стражите; Излей сърцето си като вода пред лицето на Господа; Издигни към Него ръцете си за живота на младенците си, Които примират от глад край всичките улици. 20 Виж, Господи, гледай на кого си направил това! Да ядат ли жените рожбата си, младенците на обятията си? Да бъдат ли убити в светилището Господно свещеник и пророк? 21 Дете и старец лежат на земята по пътищата; Девиците ми и младежите ми паднаха от нож; Избил си ги в деня на гнева Си; изклал си без да пожалиш. 22 Призвал си отвред ужасителите ми като в ден на определен празник; И никой не се отърва нито остана в деня на гнева Господен; Ония, които съм носила в обятия и отхранила, неприятелят ми ги довърши.

3 1 Аз съм човекът, който видях скръб от тоягата на Неговия гняв. 2 Той ме е водил и завел в тъмнина, а не във виделина. 3 Навярно против мене обръща повторно ръката Си всеки ден. 4 Застари месата ми и кожата ми; строши костите ми. 5 Издигна против мене *укрепления*; и окръжи ме с горест и труд. 6 Тури ме да седна в тъмнина като отдавна умрелите. 7 Обгради ме та не мога да изляза; отегчи веригите ми. 8 Още и когато викам и ридая, Той отблъсва молитвата ми. 9 Огради с дялани камъни пътищата ми; изкриви пътеките ми. 10 Стана ми като мечка в засада, като лъв в скришни места. 11 Отби настрана пътищата ми и ме разкъса; направи ме пуст. 12 Запъна лъка Си и ме постави като прицел на стрела, 13 Заби в бъбреците ми стрелите на тула Си. 14 Станах за присмех на всичките си люде, и за песен на тях цял ден. 15 Насити ме с горчивини; опи ме с пелин. 16 При това, счупи зъбите ми с камъчета; покри ме с пепел. 17 Отблъснал си душата ми далеч от мира; забравих благоденствието. 18 И рекох: Погина увереността ми и надеждата ми *като отдалечена* от Господа. 19 Помни скръбта ми и изпъждането ми, пелина и жлъчката. 20 Душата ми, като ги помни непрестанно, се е дълбоко смирила. 21 *Обаче*, това си наумявам, поради което имам и надежда: 22 Че по милост Господна ние не се довършихме, понеже не чезнат щедростите Му. 23 Те се подновяват всяка заран; голяма е Твоята вярност. 24 Господ е дял мой, казва душата ми; затова ще се надявам на Него. 25 Благ е Господ към ония, които Го чакат, към душата, която Го търси. 26 Добро е да се надява някой и тихо да очаква спасението от Господа. 27 Добро е за човека да носи хомот в младостта си. 28 Нека седи насаме и мълчи, когато *Господ* му го наложи. 29 Нека тури устата си в пръстта негли има още надежда. 30 Нека подаде бузата си на онзи,

31 който го бие; нека се насити с укор. 31 Защото
32 Господ не отхвърля до века. 32 Понеже, ако и
да наскърби, Той пак ще и да се съжали спо-
33 ред многото Си милости. 33 Защото не оскър-
бява нито огорчава от сърце човешките чада.
34 34 Да се тъпчат под нозе всичките затворници
35 на света, 35 Да се извраща съдът на човека пред
36 лицето на Всевишния, 36 Да се онеправдава чо-
века в делото му, - Господ не одобрява това.
37 37 Кой ще е онзи, който казва нещо, и то ста-
38 ва, без да го е заповядал Господ? 38 Из устата
на Всевишния не излизат ли и злото и добро-
39 то? 39 Защо би пороптал жив човек, всеки за на-
40 казанието на греховете си? 40 Нека издирим и
изпитаме пътищата си, и нека се върнем при
41 Господа. 41 Нека издигнем сърцата си и ръцете
си към Бога, *Който е* на небесата, *и нека речем*:
42 42 Съгрешихме и отстъпихме; Ти не си ни про-
43 стил. 43 Покрил си се с гняв и гонил си ни, убил
44 си без да пощадиш. 44 Покрил си се с облак, за
45 да не премине молитвата ни. 45 Направил си ни
46 като помия и смет всред племената. 46 Всичките
ни неприятели отвориха широко устата си про-
47 тив нас. 47 Страхът и пропастта ни налетяха, за-
48 пустение и разорение. 48 Водни потоци излива
окото ми поради разорението на дъщерята на
49 людете ми. 49 Окото ми пролива *сълзи* и не пре-
50 става, защото няма отрада. 50 Докато не се на-
51 веде Господ и не погледне от небесата. 51 Окото
ми прави душата ми да ме боли поради всич-
52 ките дъщери на града ми. 52 Ония, които ми са
неприятели без причина, ме гонят непрестанно
53 като птиче. 53 Отнеха живота ми в тъмницата,
54 и хвърлиха камък върху мене. 54 Води стигна-
55 ха над главата ми; рекох: Свърших се. 55 Призо-
вах името Ти, Господи, от най-дълбоката тъм-
56 ница. 56 Ти чу гласа ми; не затваряй ухото Си
57 за въздишането ми, за вопъла ми; 57 Приближил
си се в деня, когато Те призовах, рекъл си:
58 Не бой се. 58 Застъпил си се Господи, за дело-
59 то на душата ми; изкупил си живота ми. 59 Ви-
дял си, Господи, онеправданието ми; отсъди де-
60 лото ми. 60 Видял си всичките им отмъщения и
61 всичките им замисли против мене. 61 Ти си чул,
Господи, укоряването им и всичките им замис-
62 ли против мене, 62 Думите на ония, които се по-
63 дигат против мене цял ден. 63 Виж, кога седят
64 и кога стават аз им съм песен. 64 Ще им въздя-
деш, Господи, въздаяние според делата на ръ-
65 цете им; 65 Ще им дадеш, *като* клетвата Си вър-
66 ху тях, окаменено сърце; 66 Ще ги прогониш с
гняв, и ще ги изтребиш изпод небесата Господ-
ни.

4 1 Как почерня златото! измени се най-
чистото злато! Камъните на светилището са
пръснати край всичките улици. 2 Драгоценни- 2
те синове на Сион, равноценни с чисто злато,
Как се считат за глинени съдове, дело на грън-
чарска ръка! 3 Даже чакалите подават съсци и 3
кърмят малките си; *А* дъщерята на людете ми
се ожесточи като камилоптиците в пустиня-
та; 4 *Защото* езикът на бозайничето се залепя 4
на небцето му от жажда; Децата искат хляб,
но няма кой да им отчупи. 5 Ония, които ядя- 5
ха отбрани ястия, лежат небрежни в улиците;
Възпитаните в мораво прегръщат бунището.
6 Защото *наказанието за* беззаконието на дъ- 6
щерята на людете ми стана по-голямо от *нака-
занието за* греха на Содом, Който биде съси-
пан в един миг, без да са го барали *човешки*
ръце. 7 Благородните й бяха по-чисти от сняг, 7
по-бели от мляко, Снагата им по-червена от ру-
бини, блестяха като сапфир; 8 *А сега* лицето им 8
е по-черно от сажди; не се познават по улици-
те! Кожата им залепна за костите им, изсъхна,
стана като дърво. 9 По-щастливи бяха убити- 9
те от меч нежели умъртвените от глад; Защото
тия чезнат прободени, от липса на полските
произведения. 10 Ръцете на милозливите жени 10
свариха чадата им; Те им станаха храна при ра-
зорението на дъщерята на людете ми, 11 Господ 11
извърши *възнамереното от Него в* яростта Му,
изля пламенния Си гняв. Запали огън в Си-
он, който изпояде основите му. 12 Земните царе 12
не вярваха, нито живущите по целия свят, Че
щеше да влезе противник и неприятел в ерусалимските порти. 13 *А това стана* поради гре- 13
ховете на пророците му и поради беззаконията
на свещениците му, Които проливаха кръвта
на праведните всред него. 14 Те се скитаха като 14
слепи по улиците, оскверниха се с кръв, Тъй
щото човеците не можеха да се допират до дре-
хите им. 15 Отстъпете, вие нечисти, викаха към 15
тях; отстъпете, отстъпете, не се допирайте *до
нас*; А когато те бягаха и се скитаха, говореше
се между народите: Няма да пришелствуват ве-
че *с нас*. 16 Гневът на Господа ги разпръсна; Той 16
не ще вече да гледа на тях; Свещеническо лице
не почетоха, за старци не се смилиха. 17 И до се- 17
га очите ни се изнуряват от чакане суетната за
нас помощ; Ожидахме народ, който не можеше
да спасява. 18 Причакват стъпките ни, така че 18
не можем да ходим по улиците си; Приближи
се краят ни; дните ни се изпълниха; да! краят
ни дойде. 19 Ония, които ни гонеха, станаха по- 19
леки от небесните орли; Гониха ни по планини-
те, причакваха ни в пустинята. 20 Помазаникът 20
Господен, дишането на ноздрите ни, Тоя, под
чиято сянка казвахме, че ще живеем между на-
родите, се хвана в техните ями. 21 Радвай се и 21

22 весели се, дъщерьо едомска, която живееш в
земята Уз! *Обаче* и до тебе ще дойде чашата; ще
се опиеш, и ще се заголиш. [22] Свърши се *нака-*
занието за беззаконието ти, дъщерьо Сионова;
Той няма вече да те закара в плен; Но ще на-
каже твоето беззаконие, дъщерьо едомска, ще
открие съгрешенията ти.

5 [1] Спомни си, Господи, какво ни стана; По-
2 гледни и виж как ни укоряват. [2] Наследство-
то ни мина на чужденци, Къщите ни на стран-
3 ни. [3] Останахме сирачета без баща; Майките ни
4 са като вдовици. [4] Водата си пихме със сребро,
5 Дървата ни идат с пари. [5] Нашите гонители са
на вратовете ни. Трудим се и почивка нямаме,
6 [6] Простряхме ръка към египтяните И към аси-
7 рийците, за да се наситим с хляб. [7] Бащите ни
съгрешиха, и няма ги; И ние носим техните без-
8 закония. [8] Слуги господаруват над нас, И няма
9 кой да ни избави от ръката им. [9] Добиваме хля-
ба си с *опасност за* живота си Поради меча, *кой-*
10 *то ограбва* в пустинята. [10] Кожата ни почерveня
като пещ Поради върлуването на глада. [11] Из- 11
насилваха жените в Сион, Девиците в Юдови-
те градове. [12] Чрез техните ръце биваха обесе- 12
ни първенците, Старейшините не се почитаха.
[13] Младежите носеха воденични камъни, И де- 13
цата падаха под *товара на* дървата. [14] Старей- 14
шините не седят вече на портите; Младежите
изоставиха песните си. [15] Престана радостта на 15
сърцето ни; Хорото ни се обърна на жалеене.
[16] Венецът падна от главата ни; Горко ни! защо- 16
то сме съгрешили. [17] Затова чезне сърцето ни; 17
Затова причерня на очите ни. [18] Поради запу- 18
стяването на Сионския хълм Лисиците ходят
по него. [19] Ти, Господи, седиш *като Цар* до века; 19
Престолът Ти е из род в род. [20] Защо ни забра- 20
вяш за винаги, И ни оставяш за толкоз дълго
време? [21] Възвърни ни, Господи, към Себе Си, 21
и ще се възвърнем; Обнови дните ни както из-
първо, - [22] Ако не си ни отхвърлил съвсем, И не 22
си се разгневил твърде много против нас.

Езекил

1 В тридесетата година, четвъртия *месец*, на петия *ден* от месеца, като бях между
2 пленниците при реката Ховар, отвориха се небесата, и аз видях Божии видения. [2] На
3 петия *ден* от месеца в тая година, *която бе* петата от пленяването на цар Иоахина, [3] Господното слово дойде нарочно към свещеника Езекиила, син на Вузия, в Халдейската земя, при
реката Ховар; и там Господната ръка биде вър-
4 ху него. [4] Видях, и, ето, вихрушка идеше от север, голям облак и пламнал огън, а около него сияние; и отсред него *се виждаше* нещо на глед
5 като светъл метал, от средата на огъня. [5] Отсред него *се виждаше* и подобие на четири живи същества. И това беше изгледът им: те има-
6 ха човешко подобие. [6] Всяко от тях имаше че-
7 тири лица, всяко имаше и четири крила. [7] Нозете им бяха прави нозе; и стъпалото на нозете им беше подобно на стъпало на телешка нога; и изпущаха искри като повърхността на лъскава мед. [8] И имаха човешки ръце под крилата си
8 на четирите си страни; и на четирите лицата и
9 крилата бяха *така*: [9] крилата им се съединяваха едно с друго; не се обръщаха като вървяха;
10 всяко вървеше направо пред себе си. [10] А колкото за изгледа на лицата им, той беше като човешко лице; и четирите имаха лъвово лице от дясната страна; и четирите имаха волско лице
11 от лявата; и четирите имаха орлово лице. [11] И лицата им и крилата им бяха обърнати нагоре; две *крила* на всяко се съединяваха едно с друго, и двете покриваха телата им, [12] И вървяха
12 всяко на право пред себе си; гдето се носеше духът, *там* вървяха; като вървяха не се обръща-
13 ха. [13] А колкото за подобието на живите същества, изгледът им бе като запалени огнени въглища, като изгледа на факли, които се движеха нагоре надолу между живите същества; огънят беше светъл, и светкавица изскачаше из огъня.
14 [14] И живите същества блещукаха˚ наглед като
15 светкавица. [15] А като гледах живите същества, ето по едно колело на земята при живите същества, за всяко от четирите им лица. [16] Изгледът
16 на колелата и направата им бе като цвят на хрисолит; и четирите имаха еднакво подобие; а изгледът им и направата им бяха като че ли на ко-
17 лело в колело. [17] Когато вървяха, вървяха към четирите си страни; не се обръщаха като вър-
18 вяха. [18] А колелата им бяха високи и страшни; и колелата около тия четири бяха пълни с очи.
19 [19] И когато вървяха живите същества, и колелата вървяха край тях; и когато се издигаха живите същества от земята, и колелата се издига-
ха. [20] Гдето имаше да иде духът, *там* вървяха 20
и те; там гдето духът имаше да иде, и колелата се издигаха край тях; защото духът на *всяко от* живите същества *беше и* в колелата *му*. [21] Кога- 21
то вървяха ония, вървяха и тия; и когато стояха ония, стояха и тия; а когато ония се издигаха от земята, то и колелата се издигаха край тях; защото духът на *всяко от* живите същества беше *и* в колелата му. [22] А над главите на жи- 22
вите същества имаше подобие на един простор, на глед като цвят на страшен кристал, разпростян над главите им. [23] А под простора крилата 23
им бяха разпростени, едно срещу друго; всяко *същество* имаше две, които покриваха телата им отсам; и всяко имаше две, които ги покриваха оттам. [24] И когато вървяха, чувах фученето 24
на крилата им като бучене на големи води, като глас на Всесилния, шум на метеж, като шум на войска. Когато се спираха, спущаха крилата си. [25] И глас се издаде от горе из простора, кой- 25
то бе над главите им; и като се спряха спуснаха крилата си. [26] И над простора, който бе върху 26
главите им, се виждаше подобие на престол, на глед като камък сапфир; и върху подобието на престола имаше подобие на глед като човек *седящ* на него на високо. [27] И видях нещо на глед 27
като светъл метал, като изглед на огън в него от всяка страна; от това, което се виждаше, че е кръстът му, и нагоре, и от това, което се виждаше, че е кръстът му, и надолу видях като изглед на огън обиколен със сияние. [28] Какъвто е из- 28
гледът на дъгата в облака в дъждовен ден, такъв бе изгледът на обикалящото сияние. Това бе изгледът на подобието на Господната слава. И когато го видях паднах на лицето си, и чух глас на едного, който говореше.

2 [1] И ми рече: Сине човешки, изправи се на
нозете си, и ще ти говоря. [2] И като ми гово- 2
ри, Духът влезе в мене и ме постави на нозете ми; и чух онзи, който ми говореше. [3] И рече ми: 3
Сине човешки, аз те изпращам при израилтяните, при бунтовни люде, които въстанаха против Мене; те и бащите им са престъпвали Моите *думи* дори до тоя днешен ден. [4] Тия чада, при 4
които те изпращам, са безочливи и коравосърдечни; а ти да им думаш: Така казва Господ Иеова. [5] И, послушали или непослушали, (защото 5
е бунтовен дом), пак те ще познаят, че е имало пророк всред тях. [6] И ти, сине човешки, да се не 6

1.14 Еврейски: Тичаха и се връщаха.

плашиш от тях, и от думите им да се не убоиш,
ако и да има тръни и бодили около тебе, и да
живееш между скорпии; да се не убоиш от ду-
мите им, нито да се ужасяваш от погледите им,
7 макар че са бунтовен дом. 7 И да им говориш ду-
мите Ми, или послушали или непослушали; за-
8 щото са твърде бунтовни. 8 Ти обаче, сине чо-
вешки, слушай това, което ти говоря; не ставай
и ти бунтовник като тоя бунтовен дом; отвори
9 устата си и изяж това, което ти давам. 9 И като
погледнах, ето ръка простряна към мене, и ето
10 в нея свитък книга, 10 И Той го разви пред мене.
Писаното бе отвътре и отвън, в което бяха на-
писани плачове, ридание и горко.

3 1 И рече ми: Сине човешки, изяж това, кое-
то намираш; изяж тоя свитък, и иди, говори на
2 Израилевия дом. 2 И тъй, отворих устата си; и
3 той ме накара да ям свитъка. 3 И рече ми: Сине
човешки, нека смила коремът ти тоя свитък,
който ти давам, и нека се наситят червата ти
от него. Тогава го изядох; и беше в устата ми
4 сладък като мед. 4 И рече ми: Сине човешки,
иди отправи се към Израилевия дом, и гово-
5 ри им с Моите думи. 5 Защото не си изпратен
при люде с непознат език и мъчен говор, но
6 при Израилевия дом, - 6 не при много племе-
на с непознат език и мъчен говор, чиито думи
не разбираш. Навярно при такива ако те пра-
7 щах, те щяха да те послушат. 7 Но Израилевият
дом няма да те послуша, защото не щат да по-
слушат и Мене; понеже целият Израилев дом
8 е с кораво чело и жестоко сърце. 8 Ето, напра-
вих лицето ти твърдо против техните лица, и
9 челото ти твърдо против техните чела. 9 Като
адамант по-твърд от кремък направих челото
ти; да се не боиш от тях, нито да се ужасиш от
10 погледа им, макар да са бунтовен дом. 10 Рече
ми още: Сине човешки, приеми в сърцето си и
послушай с ушите си всичките думи, които ще
11 ти говоря; 11 и иди, отправи се към пленници-
те, към сънародниците си, и като им говориш
кажи: Така говори Господ Иеова, - или послу-
12 шали, или непослушали. 12 Тогава Духът ме по-
дигна; и чух зад себе си глас на голямо спус-
кане, *който казваше*: Благословена Господна-
13 та слава от мястото Му! 13 И *чух* фученето на
крилата на живите същества, които *крила* се до-
пираха едно до друго, и тропането на колелата
14 край тях, - шум на голямо спускане. 14 И тъй,
Духът ме издигна и отнесе ме; и аз отидох с
огорчение, в разпалването на духа си; но Гос-
15 подната ръка бе мощна върху мене. 15 Тогава
дойдох в Телавив при пленниците, които жи-
вееха при реката Ховар, и настаних се там гдето
те бяха настанени; и там останах смаян между
тях седем дни. 16 А след седемте дни Господното 16
слово дойде към мене и рече: 17 Сине човешки, 17
поставих те страж за Израилевия дом; слушай,
прочее, словото от устата Ми, и предупреди ги
от Моя страна. 18 Когато кажа на беззаконника 18
Непременно ще умреш; а ти не го предупре-
диш, и не говориш за да предпазиш беззако-
ника от беззаконния му път та да спасиш жи-
вота му, оня беззаконник ще умре в беззако-
нието си; но от твоята ръка ще изискам кръв-
та му. 19 Обаче, ако предупредиш беззаконни- 19
ка, но той не се върне от беззаконието си и от
беззаконния си път, той ще умре в беззакони-
ето си; а ти си избавил душата си. 20 Пак, ако 20
се върне праведникът от правдата си и извър-
ши беззаконие, като Аз поставя препънка пред
него, той ще умре; понеже ти не си го предупре-
дил, той ще умре в греха си, и правдата, която
е вършил, няма да се помни; но от твоята ръка
ще изискам кръвта му. 21 Но ако предупредиш 21
праведника за да не съгреши, и праведникът не
съгреши, той непременно ще живее, защото се
е свестил; и ти си избавил душата си. 22 И ръ- 22
ката на Господа биде там върху мене; и Той ми
рече: Стани, излез на полето, и там ще ти гово-
ря. 23 Тогава станах та излязох на полето; и, ето, 23
Господната слава стоеше там, като славата, ко-
ято видях при реката Ховар; и паднах на лицето
си. 24 Тогава Духът влезе в мене, изправи ме на 24
нозете ми, и като ми говори, рече: Иди затво-
ри се в къщата си. 25 И тебе, сине човешки, ето, 25
ще турят на тебе връзки и ще те вържат с тях,
тъй щото няма да излезеш между *людете*. 26 И 26
ще направя езикът ти да залепне за небцето ти,
та ще бъдеш ням, и не ще бъдеш за тях изобли-
чител; защото са бунтовен дом. 27 Но когато ти 27
говоря ще отворя устата ти; и ти им кажи: Така
казва Господ Иеова: Който слуша, нека слуша;
и който не слуша, нека не слуша; защото са бун-
товен дом.

4 1 И ти, сине, човешки, вземи си тухла, тури я
пред себе си, и начертай на нея града Ерусалим.
2 И постави обсада против него, съгради укре- 2
пления против него, и издигни могили против
него; разположи още стан против него, и по-
стави стеноломи против него от всяка страна.
3 Вземи си и желязна плоча, тури я като желяз- 3
на стена между тебе и града, и насочи лицето
си против него, и той ще бъде обсаден; и ти по-
стави обсада против него. Това ще бъде знаме-
ние на Израилевия дом. 4 Тогава легни на ля- 4
вата си страна, и положи на нея беззаконието
на Израилевия дом; колкото дни лежиш на нея
ще носиш беззаконието им. 5 Защото Аз опре- 5
делих годините на беззаконието им да ти бъ-

дат *съответствено* число дни - триста и деветдесет дни, така ще носиш беззаконието на Израилевия дом. 6 И като навършиш тия, тогава легни на дясната си страна и носи беззаконието на Юдовия дом четиридесет дни; по един ден ти определих за всяка година. 7 И насочи лицето си към обсадата на Ерусалим, с гола мишца, и пророкувай против него. 8 И, ето, ще туря на тебе въжки, и няма да се обърнеш от едната си страна на другата догдето не навършиш дните, през които ще го обсаждаш. 9 Вземи си и пшеница и ечемик, боб и леща, просо и бяло жито, и като ги туриш в един съд направи си от тях хлябове; и колкото дни лежиш на страната си, триста и деветдесет дни, яж от тях. 10 И храната, която ще ядеш, да бъде с теглилка, двадесет сикли на ден; от време на време да ядеш от тях. 11 Също и вода с мярка да пиеш, по една шеста от ин *на ден*; от време на време да пиеш. 12 Да ги ядеш като ечемичени пити, и да ги печеш с човешки нечистотии пред очите им. 13 И Господ рече: Така ще ядат израилтяните хляба си омърсен между народите дето ще ги изпъдя. 14 Тогава аз рекох: Ах! Господи Иеова, ето, душата ми не се е омърсила; понеже от младостта си до сега не съм ял мърша или разкъсано от звяр, нито е влязло някога в устата ми мръсно месо. 15 Тогава ми рече: Виж, давам ти говежди нечистотии вместо човешки нечистотии; с тях опечи хляба си. 16 Рече ми още: Сине човешки, ето, Аз ще строша подпорката от хляба в Ерусалим; те ще ядат хляб с теглилка и икономично, и смаяни ще пият вода с мярка. 17 *Това ще направя* за да се лишат от хляб и вода, и да се глеждат един други смаяни, и да се изнурят в беззаконието си.

5 1 И ти, сине човешки, вземи си остър нож, то ест, вземи си бръснарски бръснач; и си обръсни главата и брадата; после вземи си везни та претегли и раздели *космите*. 2 Една трета част изгори в огъня всред града, когато се изпълнят дните на обсадата, и една трета част вземи и я насечи с ножа от всяка страна; и една трета част разпръсни по въздуха, и Аз ще изтегля нож след тях. 3 А от тия вземи няколко и вържи ги в полите си. 4 После и от тия вземи малко, хвърли ги всред огъня, и изгори ги в огъня; от тук ще излезе огън по целия Израилев дом. 5 Така казва Господ Иеова: Това е Ерусалим. Аз го поставих всред народите; И *разни* страни го обикалят. 6 Но той се разбунтува против съдбите Ми като извърши беззаконие повече от народите. И против повеленията Ми повече от страните, които са около него; Защото отхвърлиха съдбите Ми, И не ходиха в повеленията Ми. 7 Затова така казва Господ Иеова; Понеже вие сте по-немирни от народите, които са около вас, Като не ходихте в повеленията Ми, И не пазихте съдбите Ми, Нито сторихте даже според постановленията На народите, които са около вас, 8 Затова така казва Господ Иеова: Ето, и Аз съм против тебе, И ще извърша съдби всред тебе пред очите на народите. 9 Поради всичките твои мерзости Ще ти направя онова, което никога не съм направил, Нито ще направя някога подобно нему. 10 Затова бащи ще изядат чадата си всред тебе, И чада ще изядат бащите си; И Аз ще извърша съдби в тебе, А всички останали от тебе ще разпръсна към всичките ветрища. 11 Затова *заклевам се в* живота Си, казва Господ Иеова, Понеже ти оскверни светилището Ми С всичките си мерзости И с всичките си гнусоти, Затова Аз непременно ще те отрежа; Окото Ми няма да пощади, И Аз няма да покажа милост. 12 Една трета част от тебе ще измрат от мор, И ще се довършат всред тебе от глад; И една трета част ще паднат около тебе от меч; А една трета част ще разпръсна по всичките ветрища, И ще изтегля нож след тях. 13 Така ще се изчерпи гневът Ми, И Аз ще удовлетворя яростта Си върху тях, И ще се задоволя; И те ще познаят, че Аз Господ говорих в ревността Си, Когато изчерпя яростта Си против тях. 14 При това, пред всекиго, който минава, Ще те направя пустиня и *предмет на* укор Между народите, които са около тебе. 15 И тъй, това ще бъде за укор и присмех, За поука и удивление, На народите, които са около тебе, Когато извърша в тебе съдби с гняв, С ярост, и с яростни изобличения; Аз Господ говорих това. 16 Когато изпратя върху тях злите стрели на глада, Изтребителите, които ще изпратя за да ви изтребят, Ще усиля още и гладът у вас, И ще строша подпорката ви от хляба. 17 Ще пратя върху вас и глад и люти зверове, Които ще те обезчадят; Мор и кръв ще преминат през тебе; И ще нанеса меч върху тебе; Аз Господ говорих това.

6 1 И Господното слово дойде към мене и каза: 2 Сине човешки, насочи лицето си към Израилевите планини, и пророкувай на тях, 3 казвайки: Планини Израилеви, слушайте словото на Господа Иеова. Така казва Господ Иеова към планините и към хълмовете, Към урвите и към долините: Ето, Аз, Аз ще нанеса върху вас меч, И ще разоря високите ви места. 4 Жертвениците ви ще се изоставят, И кумирите ви на слънцето ще се строшат; И ще тръшна пред идолите ви избитите ви мъже. 5 И ще постеля труповете на израилтяните Пред идолите им, И ще разпръсна костите ви Около жертвеници-

6 те ви. 6 Навсякъде, гдето живеете, градовете ще
бъдат запустени, И високите места ще се изо-
ставят, За да запустеят и да се развалят жертве-
ниците ви, Идолите ви да се строшат и да из-
чезнат, Кумирите ви на слънцето да се съсе-
7 кат, И изделията ви да се унищожат. 7 Тоже и
избитите ще паднат всред вас; И ще разберат,
8 че Аз съм Господ. 8 Ще оставя обаче, остатък,
Като ще имате между народите някои избягна-
ли от ножа, Когато бъдете разпръснати по *раз-
ните* страни. 9 И колкото от вас избягнат Ще
9 Ме помнят между народите, Гдето ще бъдат за-
ведени пленници, Как съм бил съкрушен по-
ради блудното им сърце, Което се отклони от
Мене, И поради очите им, които блудствуват
след идолите им; И ще се отвращават от себе си
Поради злините, които са вършили във всич-
10 ките си мерзости. 10 И ще познаят, че Аз Господ
Не съм казал напразно, Че щях да им сторя това
11 зло. 11 Така казва Господ Иеова: Плесни с ръка-
та си, И тропни с ногата си, и речи: Горко по-
ради всичките лоши мерзости на Израилевия
дом! Защото ще паднат от нож, от глад и от мор.
12 12 Далечният ще умре от мор, И ближният ще
падне от нож, А който остане и бъде обсаден ще
умре от глад; Така ще изчерпя яростта Си над
13 тях. 13 И ще познаете, че Аз съм Господ. Кога-
то убитите им лежат между идолите им Около
жертвениците им, На всеки висок хълм, По ви-
соките върхове на планините, Под всяко зеле-
но дърво, И под всеки гъстолист дъб, На мяс-
то гдето принасяха благоухание На всичките си
14 идоли. 14 И Аз ще простра ръката Си върху тях,
И ще направя земята пуста, - По-пуста от пу-
стинята към Дивлат, - Във всичките места гдето
живеят; И те ще познаят, че Аз съм Господ.

7 1 При това, Господното слово дойде към
2 мене и казваше: 2 А ти, сине човешки, *слушай*,
Така казва Господ Иеова към Израилевата зе-
мя: Край! краят дойде На четирите краища на
3 страната. 3 Сега е дошъл краят върху тебе; За-
щото ще изпратя гнева Си върху тебе, Ще те
съдя според постъпките ти, И ще възвърна вър-
4 ху тебе всичките ти мерзости. 4 Окото ми не ще
те пощади, Нито ще *ти* покажа милост; Но ще
възвърна върху тебе постъпките ти, И *въздая-
нията ти* за твоите мерзости ще бъдат всред
5 тебе; И ще познаете, че Аз съм Господ. 5 Та-
ка казва Господ Бог Иеова: Зло, едно небива-
6 ло зло, ето, иде; 6 Краят дойде, краят дойде, Бди
7 против тебе; ето, настъпи. 7 Присъдата ти дой-
де върху тебе, който живееш в *тая* земя; Вре-
мето дойде, денят наближи, *Ден на* смущение
8 по планините, а не на възклицание. 8 Сега ско-
ро ще излея върху тебе яростта Си, И ще изчер-
пя гнева Си върху тебе; Ще те съдя според по-
стъпките ти, И ще възвърна върху тебе всич-
ките ти мерзости. 9 Окото Ми няма да пощади, 9
Нито ще покажа милост; Ще ти въздам според
постъпките ти И *въздаянията за* твоите мерзо-
сти ще бъдат всред тебе; И вие ще познаете, че
Аз, Който *ви* поразявам, съм Господ. 10 Ето, де- 10
нят, ето, иде! Твоята присъда се яви! Жезълът
се разцъфтя, гордостта поникна! 11 Насилието 11
порасна в тояга за беззаконието *им*; Нищо не *ще
остане* от тях, Нито от това множество, Нито от
имота им; И няма да *остане* великолепие меж-
ду тях. 12 Времето дойде, денят наближи; Кой- 12
то купува да се не радва; И който продава да
не жали; Защото има гняв върху цялото това
множество. 13 Защото продавачът няма да при- 13
тежава наново продаденото *от него*, Ако и да е
останал жив; Понеже видението относно цяло-
то това множество няма да се отмени, Нито ще
утвърди някой себе си Чрез беззаконния си жи-
вот. 14 Затръбиха и приготвиха всичко, Но ни- 14
кой не отива на боя; Защото Моят гняв е върху
цялото това множество. 15 Ножът е вън, а морът 15
и гладът вътре; Който е на нивата ще умре от
нож; А който е в града, глад и мор ще го по-
гълнат. 16 А ония от тях, които избягнат, като 16
се избавят Ще бъдат по планините като гълъ-
бите по долините, Всичките плачещи, всеки за
беззаконието си. 17 Всички ръце ще ослабват, 17
И всички колена ще станат като вода. 18 Ще се 18
препашат с вретище, И ужас ще ги покрие; Срам
ще има по лицата на всичките, И плешивост по
главите на всички тях. 19 Среброто си ще хвър- 19
лят по улиците, И златото им ще *им* бъде като
нечисто нещо; Среброто и златото им не ще мо-
гат да ги избавят В деня на гнева Господен; Те
няма да наситят душите си, нито да напълнят
червата си; Защото о тях се спънаха *и падна-
ха* в беззаконието си. 20 *Господ* постави славно- 20
то Си украшение, за да се гордеят с него; Но те
направиха в него образите на своите мерзости,
На омразните си *идоли*; Затова Аз го обръщам
в нещо нечисто за тях. 21 Ще го предам в ръце- 21
те на чужденци за плячка, И на нечестивите на
земята за корист; И те ще го омърсят; 22 И като 22
отвърна лицето Си от тях, Те ще омърсят свети-
лището Ми, И грабители ще влязат в него и ще
го омърсят. 23 Направи верига; Защото земята е 23
пълна с кървави престъпления, И градът е пъл-
ен с насилие. 24 Затова ще докарам най-злите 24
от народите, И те ще *се*˚ завладеят къщите им;
Ще направя да престане и гордостта на силни-
те; И светите им места ще се омърсят. 25 Поги- 25

7.24 "се" да не се чете, печатна грешка в изданието от 1940 г.

26 бел иде; Ще потърсят мир, но не ще има, 26 Бедствие след бедствие ще дохожда, И слух след
слух ще пристига; Тогава ще поискат видение
от пророк; Но поуката ще се изгуби от свеще-
27 ника, И съветът от старейшините. 27 Царят ще
жалее, Първенецът ще се облече в смайване, И
ръцете на людете на страната ще ослабват. Спо-
ред постъпките им ще им направя, И според за-
служването им ще ги съдя; И ще познаят, че Аз
съм Господ.

8 1 А в шестата година, в шестия *месец*, на пе-
тия *ден* от месеца, като седях в къщата си, и
Юдовите старейшини седяха пред мене ръката
2 на Господа Иеова слетя там върху мене. 2 Погледнах, и ето подобие на глед като огън; от
това, което се виждаше, че е кръстът му и на-
долу, огън; и от кръста му нагоре, наглед като
3 сияние, като че ли беше светъл метал. 3 И Той
простря подобие на ръка и ме хвана за косми-
те на главата ми; и Духът ме издигна между зе-
мята и небето, и пренесе ме чрез Божии виде-
ния в Ерусалим, до входа на северната порта на
вътрешния *двор*, гдето бе поставен *възбуди-
телят* на ревността идол, който предизвиква рев-
4 нование. 4 И, ето, славата на Израилевия Бог бе
там, както във видението, което видях на поле-
5 то. 5 Тогава ми рече: Сине човешки, подигни сега очите си към север. И тъй подигнах очите си
към север, и, ето, на север от вратата, *която во-
ди* за олтара, при входа стоеше тоя *възбудител*
6 на ревнивост идол. 6 И рече ми: Сине човешки,
видиш ли що правят тия? - големите мерзости,
които Израилевият дом върши тук, та да се от-
далеча от светилището Си? Но ще видиш още
7 пак големи мерзости. 7 И тъй, заведе ме до вра-
тата на двора; и, като погледнах ето една дупка
8 в стената. 8 Тогава ми рече: Сине човешки ко-
пай сега в стената. И като копах в стената, ето
9 един вход. 9 И рече ми: Влез та виж нечестиви-
10 те мерзости, които тия вършат тука. 10 Влязох,
прочее, и погледнах; и ето всякакви подобия на
гадове и гнусни животни, и всичките идоли на
Израилевия дом, изобразени на стената от край
11 до край. 11 И пред тях стояха седемдесет мъже
от старейшините на Израилевия дом, всред ко-
ито стоеше Яазания Сафановият син, всеки с
кадилницата си в ръката си; и гъст облак темян
12 се издигаше. 12 Тогава ми рече: Сине човешки,
видя ли що правят в тъмнината старейшини-
те на Израилевия дом, всички в скришните си
стаи за изображения? защото си казват: Господ
13 не ни вижда; Господ е напуснал земята. 13 Рече
ми още: Ще видиш още пак големи мерзости,
14 които вършат. 14 Тогава ме заведе до входа на
северната порта на Господния дом; и, ето, там
седяха жени та оплакваха Тамуза°. 15 И рече ми: 15
Видя ли, сине човешки? Ще видиш още пак и
по-големи мерзости от тия. 16 И въведе ме във 16
вътрешния двор на Господния дом; и, ето, във
входа на Господния храм, между предхрамието
и олтара, около двадесет и пет мъже, с гърбо-
вете си към Господния храм, и с лицата си към
изток, които се кланяха на слънцето към изток.
17 Тогава ми рече: Видя ли, сине човешки? Мал- 17
ко ли е за Юдовия дом дето вършат мерзости
каквито тия вършат тука? Защото като напъл-
ниха земята с насилия, пак предизвикват гнева
Ми; и, ето, турят клончето до ноздрите си. 18 За- 18
това и Аз ще действувам с ярост; окото Ми ня-
ма да пощади, нито ще покажа милост; и макар
да извикат в ушите Ми с висок глас, няма да ги
послушам.

1 Тогава Той извика в ушите ми с висок глас **9**
и рече: Нека се приближат ония, на които е
заръчано за града, всеки с изтребителното си
оръжие в ръка. 2 И, ето, шест мъже идеха по 2
пътя от горната порта, която гледа към север,
всеки с разрушително оръжие в ръка, и всред
тях един човек облечен в ленено, с писарска ма-
стилница на кръста му; и като влязоха заста-
наха при медния олтар. 3 И славата на Израи- 3
левия Бог се издигна от херувимите, над които
бе, *та застана* над прага на дома; и Той извика
към облечения в ленено мъж, който имаше
на кръста си писарска мастилница. 4 И Господ 4
му рече: Мини през града, през Ерусалим, и ту-
ри белег върху челата на мъжете, които въздиш-
ат и плачат поради всичките мерзости, които
стават всред него. 5 А на другите рече, като слу- 5
шах аз: Минете подир него през града, та пора-
зете; окото ви да не пощади, нито да покаже-
те милост; 6 старци, юноши и девици, младен- 6
ци и жени избийте съвсем; но не се приближа-
вайте при никого от ония, върху които е беле-
гът; и започнете от светилището Ми. Прочее,
те започнаха от старейшините, които бяха пред
дома. 7 Тогава им рече: Осквернете дома и на- 7
пълнете дворовете с убити; излезте. И излязо-
ха та поразяваха в града. 8 А те като поразява- 8
ха и аз останах, паднах на лицето си, извиках,
и рекох: Горко, Господи Иеова! ще изтребиш
ли всичките останали от Израиля като изли-
ваш гнева Си върху Ерусалим? 9 И Той ми рече: 9
Беззаконието на Израилевия и на Юдовия дом
стана твърде голямо; земята е пълна с кръв, и
градът пълен с извращение *на съд*, защото си
думат: Господ е напуснал земята, и: Господ не
вижда. 10 Затова, и от Моя страна, окото Ми ня- 10

8.14 Прекрасен юнак, обоготворен подир смъртта си.

ма да пощади, и Аз няма да покажа милост, а ще възвърна постъпките им върху главите им.
11 [11] И, ето, облеченият в ленено мъж, който имаше на кръста си мастилницата, даде отчет за работата, като каза: Направих както Ти ми заповяда.

10 [1] После погледнах, и, ето, в простора, който бе върху главите на херувимите, се яви над тях като камък сапфир, наглед като подобие на
2 престол. [2] И той проговори на облечения в ленено мъж, казвайки: Влез между търкалящите *колела* под херувимите, напълни ръцете си с огнени въглища изсред херувимите и пръсни ги върху града. И той влезе пред очите ми.
3 [3] А херувимите стояха отдясно на дома, когато влизаше мъжът; и облакът изпълни вътреш-
4 ния двор. [4] И Господната слава се издигна от херувимите *та застана* над прага на дома; и домът се изпълни от облака, и дворът се изпълни
5 от сиянието на Господната слава. [5] И фученето на крилата на херувимите се чуваше дори до външния двор, като глас на Всесилния Бог, ко-
6 гато Той говори. [6] И когато заповяда на облечения в ленено мъж, казвайки: Вземи огън измежду търкалящите *колела*, изсред херувимите, тогава той влезе та застана при едно коле-
7 ло. [7] И *един* херувим, като простря ръка изсред херувимите към огъня, който бе всред херувимите, взе *от него* и тури в ръцете на облечения
8 в ленено, който като го взе излезе. [8] А подобието на човешка ръка в херувимите се виждаше под крилата им. [9] И като погледнах, ето чети-
9 ри колела при херувимите, едно колело при един херувим, и едно колело при друг херувим; и изгледът на колелата бе като цвят на хрисо-
10 лит. [10] А колкото за изгледа им, и четирите имаха еднакво подобие, като че ли на колело в ко-
11 лело. [11] Когато вървяха, вървяха към четирите си страни; не се обръщаха като вървяха, но на където се управяше първият следваха го и *дру-*
12 *гите* без да се обръщат като вървяха. [12] А цялото им тяло, гърбовете им, ръцете им, крилата им и колелата, *то ест*, колелата на четирите *живи същества*, бяха пълни с очи от всяка
13 страна. [13] А колкото за колелата, те се нарича-
14 ха, като слушах аз, търкалящи *колела*. [14] Всяко *от живите същества* имаше четири лица; първото лице бе херувимско лице; второто лице човешко; третото, лъвово лице; а четвъртото,
15 орлово лице. [15] И херувимите се издигнаха. Това е живото същество, което видях при реката
16 Ховар. [16] И когато вървяха херувимите, и колелата вървяха край тях; и когато херувимите подигаха крилата си, за да се издигнат от земята,
17 то и колелата не се отклоняваха от тях. [17] Когато стояха ония, стояха и тия; а когато се издигаха ония, издигаха се и тия заедно с тях; защото духът на *всяко от* живите същества беше *и в тях*. [18] Тогава Господната слава излезе из- 18
отгоре на прага на дома и застана над херувимите. [19] Когато излязоха, херувимите подигна- 19
ха крилата си та се издигнаха от земята, като гледах аз, и колелата край тях; и застанаха във входа на източната порта на Господния дом; и славата на Израилевия Бог, бе отгоре им. [20] То- 20
ва е живото същество, което видях под Израилевия Бог, при реката Ховар; и познах, че бяха херувими. [21] Всеки имаше четири лица, и всеки 21
четири крила; и подобие на човешки ръце *се виждаше* под крилата им. [22] А колкото за подоби- 22
ето на лицата им, те бяха *същите* лица, които видях при реката Ховар, - изгледът им и сами те; вървяха всяко направо пред себе си.

[1] При това духът ме дигна та ме отнесе на **11**
източната порта на Господния дом, която гледа към изток; и ето във входа на портата двадесет и пет мъже, между които видях Яазания Азуровия син и Фелатия Венаиевия син, първенци
2 между людете. [2] И *Господ* ми рече: Сине човеш-
ки, тия са мъжете, които измислюват неправда, и които дават нечестив съвет в тоя град, като казват: [3] *Времето* не е близо да съградим къ- 3
щи; тоя *град* е котел, а ние месо. [4] Затова проро- 4
кувай против тях, пророкувай, сине човешки.
5 [5] И Господният Дух слетя върху мене и рече ми: Говори. Така казва Господ: Това е що сте рекли, доме Израилев; Защото Аз зная размишленията на духа ви. [6] Убихте мнозина в тоя град, И 6
напълнихте улиците му със заклани. [7] Затова, 7
така казва Господ Иеова: Избитите от вас, които постлахте всред него, Те са месо, а тоя *град* е котел; Обаче, Аз ще ви извадя изсред него.
8 [8] От ножа се бояхте; И нож ще докарам вър- 8
ху вас, казва Господ Иеова. [9] Ще ви извадя из- 9
сред *града*, И ще ви предам в ръцете на чужденци, И ще извърша съдби всред вас. [10] От меч 10
ще паднете; В Израилевите предели ще ви съдя; И ще познаете, че Аз съм Господ. [11] Тоя *град* 11
не ще ви бъде котел, Нито ще бъдете вие месо всред него; В Израилевите предели ще ви съдя;
12 [12] И ще познаете, че Аз съм Господ; Понеже не 12
ходихте в повеленията Ми, Нито извършихте съдбите Ми, Но постъпвахте според постановленията на околните вам народи. [13] А като про- 13
рокувах, Фелатия Венаиевият син умря. Тогава паднах на лицето си, и като извиках с висок глас рекох: Горко, Господи Иеова! ще довършиш ли Ти останалите от Израиля? [14] И Гос- 14
подното слово дойде към мене и рече: [15] Сине 15
човешки, братята ти, да! твоите братя, сродни-

те ти мъже, и целият Израилев дом, те всички
са ония, на които ерусалимските жители реко-
ха: Отдалечете се от Господа; нам се даде тая зе-
16 мя за владение. 16 Затова речи: Така казва Гос-
под Иеова: Понеже ги преместих далеч меж-
ду народите, И понеже ги разпръснах по *разни*
страни, И съм бил на тях за малко *време* свети-
17 лище В страните гдето са отишли, 17 Затова ре-
чи: Така казва Господ Иеова: Ще ви събера от
народите, Ще ви прибера от страните гдето сте
разпръснати, И ще ви дам Израилевата земя.
18 18 И като дойдат там, Ще махнат от нея всич-
19 ките й гнусотии И всичките й мерзости. 19 Аз
ще им дам едно сърце, И ще вложа вътре във
вас нов дух; И като отнема каменното сърце от
20 плътта им, Ще им дам крехко° сърце, 20 За да
ходят в повеленията Ми, И да пазят наредбите
Ми и да ги вършат. И те ще бъдат Мои люде, и
21 Аз ще бъда техен Бог. 21 А колкото за ония, чи-
ето сърце постъпва По гнусните им и мерзост-
ни желания, Ще възвърна постъпките им върху
22 главите им, Казва Господ Иеова. 22 Тогава хору-
вимите подигнаха крилата си, и колелата *се из-
дигнаха* край тях; и славата на Израилевия Бог
23 бе отгоре им. 23 И Господната слава се издиг-
на изсред града та застана на хълма, който е на
24 изток от града. 24 И Духът, като ме издигна, от-
несе ме чрез видение, с Божия Дух, в Халдей-
ската земя, при пленниците. Тогава видението,
25 което бях видял, си отиде от мене. 25 После, ка-
зах на пленниците всичките думи, които Гос-
под беше ми показал.

12 1 Пак Господното слово дойде към мене и
2 рече: 2 Сине човешки, ти живееш всред дом на
бунтовници, които имат очи за да виждат, но не
виждат, които имат уши за да чуват, но не чу-
3 ват; защото са бунтовен дом. 3 Затова, ти сине
човешки, приготви си вещите потребни за пре-
селване, и пресели се денем пред очите им; пре-
сели се от мястото си на друго място пред очи-
те им; негли дадат внимание, ако и да са бунто-
4 вен дом. 4 Изнеси вещите си пред очите им, като
вещи за преселване; а привечер излез и сам ти
пред очите им, като ония, които отиват на пре-
5 селване. 5 Прокопай си стената пред очите им, и
6 изнеси *вещите* през нея. 6 Пред очите им дигни
ги на рамена, и изнеси ги на мръкване. Покрий
лицето си та да не видиш земята; понеже те по-
7 ставих за знамение на Израилевия дом. 7 И сто-
рих каквото ми бе заповядано; изнесох вещите
си денем като вещи за преселване, и привечер
си прокопах стената с ръка; и на мръкване ги
изнесох пред очите им, като ги дигнах на ра-
8 мена. 8 А на утринта Господното слово дойде
към мене и рече: 9 Сине човешки, Израилеви- 9
ят дом, бунтовният дом, не ти ли рече: Що пра-
виш ти? 10 Кажи им: Така казва Господ Иеова: 10
Това *пророчество* наложено *на тебе се отнася*
до княза, който е в Ерусалим, и до всички от
Израилевия дом, между които са и те. 11 Речи: 11
Аз съм знамението за вас, Както сторих аз, та-
ка ще стане с тях; В преселение, да! в плен ще
отидат. 12 Князът, който е между тях ще дигне 12
товар на рамена На мръкване, и ще излезе; Ще
прокопаят стената за да изнасят през нея *вещи-
те му*; Ще покрие лицето си за да не види земя-
та с очите си. 13 Аз обаче ще простра мрежата 13
Си върху него, И ще се хване в примката Ми;
Ще го закарам във Вавилон в Халдейската зе-
мя; Но няма да я види, при все че там ще умре.
14 И ще разсея към всичките ветрища Всички, 14
които са около него да му помагат, И всичките
му полкове; И ще изтегля нож след тях. 15 И ще 15
познаят, че Аз съм Господ, Когато ги разпръс-
на между народите И ги разсея по *разни* страни.
16 Обаче неколцина от тях ще оставя *Оцелели* от 16
меча, от глада и от мора, За да изявят всички-
те си мерзости Между народите гдето отиват; И
ще познаят, че Аз съм Господ. 17 При това, Гос- 17
подното слово дойде към мене и рече: 18 Сине 18
човешки, яж хляба си с трепет, И пий водата си
с треперене и икономично. 19 И кажи на людете 19
на *тая* земя: Така казва Господ Иеова За жи-
телите на Иерусалим в Израилевата земя: Ще
ядат хляба си икономично, И ще пият водата
си със смайване, За да запустее земята му, *ого-
лена* от пълнотата си От беззаконието на всич-
ки, които живеят в нея. 20 Населените градове 20
ще запустеят И земята ще се разори; И ще по-
знаете, че Аз съм Господ. 21 И Господното слово 21
дойде към мене и рече: 22 Сине човешки, каква 22
е тая поговорка що имате в Израилевата земя,
която казва: Дните минават, а никое видение не
се сбъдва? 23 Затова кажи им: Така казва Господ 23
Иеова: Ще направя тая поговорка да престане,
И няма вече да се употребява за поговорка в
Израиля; Но кажи им: Дните наближават, То-
же и изпълнението на всяко видение. 24 Защото 24
не ще има вече никакво лъжливо видение, Ни-
то ласкателно предсказване всред Израилевия
дом. 25 Защото Аз съм Господ; Аз ще говоря, И 25
словото, което ще говоря ще се изпълни; Ня-
ма да се отлага вече; Защото във вашите дни,
бунтовни доме, като изговоря слово Ще го и
изпълня, казва Господ Иеова. 26 Пак дойде към 26
мене Господното слово и рече: 27 Сине човеш- 27
ки, ето, ония, които са от Израилевия дом, каз-
ват: Видението, което той вижда, *ще се изпъл-*

11.19 Еврейски: Плътно.

ни след много дни, И той пророкува за далечни
28 времена. [28] Затова кажи им: Така казва Господ
Иеова: Ни една от думите Ми не ще се отлага
вече; Но словото, което ще говоря, ще се изпълни, Казва Господ Иеова.

13 [1] И Господното слово дойде към мене и ре-
2 че: [2] Сине човешки, пророкувай против Израилевите пророци, които пророкуват, и кажи
на ония, които пророкуват от своето си сърце:
3 Слушайте словото Господно. [3] Така казва Господ Иеова: Горко на глупавите пророци, Които се водят по своя си дух, Без да са видели
4 някое *видение*! [4] Израилю, твоите пророци са Като лисици в развалините.
5 [5] Вие не се изкачихте в проломите, Нито издигнахте ограда за Израилевия дом, За да устои в боя в деня Господен.
6 [6] Ония видяха суети и лъжливи предсказания, Които казват: Господ говори, Когато Господ не
ги е пратил, И които направиха човеците да се
7 надяват, Че думата *им* щяла да се изпълни. [7] Не видяхте ли суетни видения, И не говорихте ли лъжливи предсказания, Когато казвате: Господ
8 рече, При все, че не съм говорил? [8] Затова, така казва Господ Иеова: Понеже говорихте суети и видяхте лъжи, Затова, ето, Аз съм про-
9 тив вас, Казва Господ Иеова. [9] И ръката Ми ще бъде против пророците, Които гледат суети и предсказват лъжи; Те не ще бъдат в съвета на людете Ми, Нито ще бъдат записани в списъка на Израилевия дом, Нито ще влязат в Израилевата земя; И ще познаете, че Аз съм Господ
10 Иеова. [10] Понеже, да! понеже измамиха людете Ми Като казваха: Мир! а пък няма мир; И когато някои градяха една слабичка стена, Ето,
11 те я мажеха с кал, [11] Кажи на ония, които я мажат с кал, че ще падне, *Понеже* ще вали пороен дъжд, И ти, голяма, каменна градушка, ще падне *върху нея*, И бурен вятър ще я съсипе.
12 [12] Ето, когато падне стената, няма ли да ви ре-
13 кат: Где е калта, с която мазахте? [13] Затова, така казва Господ Иеова: Непременно ще я съсипя в яростта Си с бурен вятър, В гнева Ми ще вали пороен дъжд, И в яростта Ми *ще падне* голяма
14 градушка от камъни, за да я разруша. [14] Така ще съборя стената, Която измазахте с кал, И *така* ще я съсипя на земята, Щото ще се открият основите ѝ; Тя ще падне, и вие ще загинете всред
15 нея; И ще познаете, че Аз съм Господ. [15] Така ще изчерпя яростта Си върху стената И върху ония, които са я измазали с кал, И ще ви река: Няма стената, Нито ония, които я измазаха,
16 *именно*, [16] Израилевите пророци, които пророкуват за Ерусалим, И които виждат видения на мир за него, Когато няма мир, казва Господ Иеова.
17 [17] И ти, сине човешки, Насочи лицето си *и* против дъщерите на людете си, Които пророкуват от своето си сърце; И пророкувай против тях, като речеш: [18] Така казва Господ Иеова: 18
Горко на жените които пришиват възглавнички на всеки лакът, И правят покривала за главите на *лица от* всякакъв ръст, за да ловят души! Ще ловите ли душите на людете Ми, И ще
пазите ли души живи за себе си? [19] Като лъжете 19
людете Ми, които слушат лъжи, Ще Ме оскверните ли между людете Ми За шепи ечемик и късчета хляб, Та да убивате души, които не трябваше да умрат, И да опазите живи души, които не трябваше да живеят? [20] Затова, така казва 20
Господ Иеова: Ето, Аз съм против възглавничките ви, С които ловите души като птици; Ще ги отдера от мишниците ви, И ще оставя да избягат душите, Душите, които вие ловите като птици. [21] Ще раздера и покривалата ви, И ще изба- 21
вя людете Си от ръката ви, Та няма вече да бъдат в ръката ви за лов; И ще познаете, че Аз съм Господ. [22] Защото с лъжите оскърбихте сърцето 22
на праведния, Когото Аз не оскърбих; И укрепихте ръцете на злодееца За да се не върне от нечестивия си път, Та да се спаси животът му.
[23] Затова няма вече да виждате суети, Нито ще 23
предсказвате вече предсказания; И ще избавя людете Си от ръката ви! И ще познаете, че Аз съм Господ.

[1] Тогава дойдоха при мене и някои от Из- **14**
раилевите старейшини та седнаха пред мене.
[2] И Господното слово дойде към мене и рече: 2
[3] Сине човешки, тия мъже прегърнаха идолите 3
си в сърцата си, и туриха беззаконието си като препънка пред лицето си; бива ли да се допитват тия до Мене? [4] Затова говори им като 4
им речеш: Така казва Господ Иеова: На всекиго от Израилевия дом, който прегърне идолите си в сърцето си, и тури беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка, Аз Господ ще му отговоря както подобава
според многото му идоли, [5] за да хвана Израи- 5
левия дом за самото им сърце, понеже те всички станаха чужди за Мене чрез идолите си. [6] За- 6
това кажи на Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Покайте се, отвърнете се от идолите си, да! отвърнете лицата си от всичките си мерзости. [7] Защото на всекиго от Израилевия 7
дом, или от чужденците, които пришелствуват в Израиля, който стане чужд за Мене, като прегърне идолите си в сърцето си, и тури беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка за да се допита до Мене чрез него, Аз Господ ще му отговоря непосредствено от Себе Си; [8] защото ще насоча лицето Си против 8
такъв човек, ще го направя за учудване, за зна-

мение и поговорка, и ще го отсека отсред людете Си; и ще познаете, че Аз съм Господ. 9 И ако
9 би се подмамил пророкът да проговори дума, Аз Господ подмамих този пророк; и ще простра ръката Си върху него та ще го изтребя отсред
10 людете Си Израиля. 10 И ще понесат наказанието на беззаконието си, (наказанието на пророка ще бъде като наказанието на онзи, който би
11 се допитвал *чрез него*), 11 за да не блуждае вече Израилевият дом от Мене, нито да се оскверняват вече с всичките си престъпления, но да бъдат Мои люде, и Аз да бъда техен Бог, каз-
12 ва Господ Иеова. 12 И Господното слово дойде
13 към мене и рече: 13 Сине човешки, когато някоя земя Ми съгреши с коварство, и Аз простра ръката Си върху нея, и строша подпорката
й от хляба, и пратя глад върху нея, и отсека от
14 нея и човек и животно, 14 та ако тия трима мъже, Ное, Даниил и Иов, бяха всред нея, те щяха да избавят само своите си души чрез прав-
15 дата си, казва Господ Иеова. 15 Ако бих докарал против земята люти зверове, и те я обезлюдяха, та да запустее, тъй че да не може някой
16 да мине през *нея* от зверовете, 16 пак, и тримата тия мъже, ако бяха всред нея, *заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, те не щяха да избавят нито синове нито дъщери, само *сами* те щяха да се избавят, а земята щеше да запу-
17 стее. 17 Или ако изнесях меч върху оная земя, и речех: Мечо, мини през земята, та да отсека
18 от нея и човек и животно, 18 то и тримата тия мъже, ако бяха всред нея, *заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, те не щяха да избавят ни синове ни дъщери, но само те щяха да
19 се избавят. 19 Или ако нанесях мор върху оная земя, и излеех яростта Си върху нея с кръв, та
20 да отсека от нея и човек и животно, 20 пак, *заклевам се* в живота Си казва Господ Иеова, ако бяха всред нея Ное, Даниил и Иов, те не щяха да избавят нито син нито дъщеря, но щяха да избавят само своите си души чрез правдата си;
21 21 прочее (така казва Господ Иеова), колко повече, когато изпратя четирите Си тежки съдби върху Ерусалим, меча, глада, лютите зверове и мора, та да отсека от него и човек и животно!
22 22 Но, ето, ще останат в него избавилите се, синове и дъщери, които ще се изнесат; ето, те ще излязат при вас, и ще видите постъпките им и делата им; и ще се утешите относно злото, което нанесох върху Ерусалим, да! относно всичко
23 що нанесох върху него. 23 Те ще ви утешат когато видите постъпките им и делата им; и ще познаете, че Аз не съм сторил без причина всичко това що съм сторил в него, казва Господ Иеова.

15 1 И Господното слово дойде към мене и рече:
2 Сине човешки, какво повече е лозовото дърво 2
от кое да е *друго* дърво, Или лозовата пръчка, която е *такава каквито са* и горските дървета?
3 Ще се вземе ли дърво от него за да се направи 3
някаква работа? Или ще вземат ли от него колче за да окачат на него някой съд? 4 Ето, то се 4
хвърля в огъня за гориво; Когато огънят е изял и двата му края, Средата му е опърлена. Ще бъде ли полезно за някоя работа? 5 Ето, когато 5
бе цяло не ставаше за работа; Колко по-малко ще стане за работа, Когато го е изял огънят и е опърлено! 6 Затова, така казва Господ Иеова: 6
Както предадох на огъня за гориво Лозовото дърво между горските дървета, Така ще предам тия, които живеят в Ерусалим. 7 Ще насоча ли- 7
цето Си против тях; Те ще излязат из огъня, Но огънят ще ги пояде; И когато насоча лицето Си против тях Ще познаете, че Аз съм Господ. 8 И 8
ще предам земята на запустение, Защото станаха престъпници, казва Господ Иеова.

1 Пак дойде към мене Господното слово и **16**
рече: 2 Сине човешки, направи да познае Ерусалим мерзостите си, като речеш: 3 Така казва 3
Господ Иеова на ерусалимската *дъщеря*: Произходът ти и рождението ти е от Ханаанската земя; Баща ти бе амореец, а майка ти хетейка.
4 А при раждането ти, В деня, когато си се ро- 4
дила, пъпът ти не е бил отрязан, Нито си била къпана във вода за да се очистиш, Със сол не си била насолявана, нито в пелени повивана.
5 Око не те е пощадило Та да ти направи някое 5
от тия неща и да те пожали; Но в деня, когато си се родила, Понеже са се погнусили от тебе, Била си изхвърлена по лицето на полето. 6 И 6
когато заминах край тебе и те видях, че се валяше в кръвта си, Рекох ти *като беше* в кръвта си: Да си жива; Да! рекох ти *като беше* в кръвта си: Да си жива. 7 Направих те да нарастеш из- 7
вънредно, като полската трева; И ти порасна и стана голяма, И достигна превъзходна красота; Гърдите ти се образуваха, и космите ти растяха; Но ти беше гола и непокрита. 8 И когато 8
заминах край тебе и те погледнах, Ето, възрастта ти беше любовна възраст; И тъй, като прострях полата Си върху тебе та покрих голотата ти, Клех ти се и стъпих в завет с тебе, Казва Господ Иеова; и ти стана Моя. 9 Тогава те окъпах с 9
вода; Да! измих кръвта ти от тебе, И помазах те с миро. 10 Облякох те още във везани *дрехи*, 10
И те обух с чехли от язовски кожи, Опасах те с висон, И те покрих с копринена покривалка.
11 Украсих те още с накити, Турих гривни на ръ- 11
цете ти И огърлица около шията ти, 12 Турих и 12
колелце на ноздрите ти, Обеци на ушите ти, И славен венец на главата ти. 13 Така ти се укра- 13

си със злато и сребро; И дрехите ти бяха от висон, коприна и везано; Ти ядеше чисто брашно, мед и масло; И стана превъзходно красива, И
14 напреднала си дори до царско положение. 14 Ти още се прочу между народите по твоята хубост, Защото тя стана съвършена чрез Моето величие, С което те облякох, казва Господ Иеова.
15 15 Но поради известността си Ти си уповавала на хубостта си и си блудствувала, И към всеки, който минаваше, си изливала блудството си; и
16 то е станало негово. 16 И взела си от дрехите си, И като си украсила издигнатите си места с пъстри шарки Си блудствувала на тях. *Такова*
17 *нещо* не е било нито ще бъде. 17 Тоже си взела лъскавите накити От Моето злато и от Моето сребро, което Аз бях ти дал, И като си си направила *от тях* мъжки образи Си блудствувала с тях; 18 Взела си и везаните си дрехи та си
18 ги покрила, И турила си пред тях Моето масло
19 и Моя темян; 19 Също и Моя хляб, който ти дадох, - Чистото брашно, маслото и меда, с които те хранех, - Дори тия си положила пред тях за благоухание. Така стана, казва Господ Иеова.
20 20 При това, си взела синовете и дъщерите, Които си Ми родила, И тях си им пожертвувала да бъдат изядени. Малко ли бяха *тия* твои блудства 21 Та си заклала *и* чадата Ми, и си ги пре-
21 дала Да бъдат преведени през *огъня* за тях? 22 И
22 във всичките си мерзости и блудства Не си помнила дните на младостта си, Когато ти беше гола и непокрита и се валяше в кръвта си. 23 И над
23 всички *тия* си злини, (Горко, горко ти! казва
24 Господ Иеова), 24 Съградила си за себе си и блудилище, И на всяка улица си направила за себе
25 си издигнато място. 25 На всеки кръстопът си съградила издигнато място, Направила си хубостта си гнусна, И като си разтворила краката си на всеки, който минаваше, Блудствувала
26 си твърде много. 26 Блудствувала си и с египтяните, Едрите си съседи, И като си блудствувала твърде много си Ме разгневила. 27 Ето, про-
27 чее, прострях ръката Си върху тебе, Намалих определената ти храна, и те предадох на волята на ония, Които те мразят, - на филистимските дъщери, Които се срамуват от твоите позорни постъпки. 28 Блудствувала си и с асирийци-
28 те, Защото не си се наситила; Да! блудствувала
29 си с тях, Но пак не си се наситила. 29 При това, блудствувала си твърде много. Дори до оная търговска земя, до Халдейската; И пак нито та-
30 ка си се наситила. 30 Колко е слабо сърцето ти, казва Господ Иеова, Като вършиш всички тия
31 работи, Дело на безочлива блудница! 31 Защото си съградила блудилището си на всеки кръстопът, И си направила издигнатото си място във всяка улица, А *пък* не си станала като блудница, защото си презряла заплата, 32 *Но си била* 32
като жена прелюбодейца, Която приема чужди мъже, вместо своя си. 33 На всичките блудници 33
дават заплата; Но ти даваш даровете си на всичките си любовници, И ги подкупваш, за да дохождат при тебе отвред И да блудствуват с тебе. 34 Тъй че в блудствата ти става с тебе про- 34
тивното на *онова що става с другите* жени, Защото никой не те следва за да блудствува *с тебе*; И понеже ти даваш заплата, а на тебе заплата не дават, *Пак*, поради това, става с тебе противното. 35 Затова, чуй, блуднице, словото Гос- 35
подно. 36 Така казва Господ Иеова: Понеже си 36
изливала парите˚ си, И голотата ти се е открила в блудствата ти с любовниците ти, И поради всичките твои мерзостни идоли, И поради кръвта на чадата ти, които си им принесла, -
37 37 Поради тия неща, ето, Аз ще събера всичките твои любовници, С които си се наслаждавала, И всички, които си възлюбила, Заедно с всички, които си намразила, - Ще ги събера против тебе отвред, И ще им открия голотата ти, За да видят всичката ти голота. 38 И ще те съдя 38
Според както се съдят такива жени, Които прелюбодействуват и проливат кръв; И ще нанеса върху тебе кръвно *наказание* с ярост и ревнование. 39 Тоже ще те предам в ръката им; И те ще 39
съборят блудилището ти, Ще разорят издигнатите ти места, Ще те съблекат още от дрехите ти, Ще отнемат лъскавите ти накити, И ще те оставят гола и непокрита. 40 И ще доведат про- 40
тив тебе много народ, Които ще те убият с камъни И ще те прободат със сабите си. 41 Ще из- 41
горят с огън къщите ти, И ще извършат съдби над тебе пред очите на много жени; И Аз ще те направя да се оставиш от блудството, И няма да даваш вече заплата. 42 Така ще се уталожи яро- 42
стта Ми против тебе, И ревнованието Ми спрямо тебе ще престане; И Аз ще утихна, и няма вече да се гневя, 43 Понеже не си си спомнила 43
за дните на младостта си, Но си Ме дразнила с всичко това, Затуй, ето, и Аз ще възвърна върху главата ти постъпките ти, Казва Господ Иеова; И няма да извършиш *тоя* разврат Над всичките си мръсни дела. 44 Ето, всеки, който си слу- 44
жи с поговорки, Ще употреби *тая* поговорка против тебе, Като рече: Каквато майката, такава и дъщерята. 45 Ти си дъщеря на майка си, *На* 45
оная, която отметна мъжа си и чадата си; Ти си сестра на сестрите си, Които отметнаха мъжете си и чадата си; Майка ви бе хетейка, и баща ви амореец. 46 По-голямата ти сестра е Са- 46

16.36 Или: Гнусотата. *Еврейски*: Медта.

мария, Тя и дъщерите й, които живеят от ляво ти; А по-малката ти сестра е Содом и дъще-
47 рите й, Които живеят отдясно ти. [47] А ти не си ходила *само* по техните пътища, Нито си направила *само* по техните мерзости, Но, като да беше това много малко, Си надминала разврата им във всичките си пътища. [48] В живота Си
48 *се заклевам*, казва Господ Иеова, Ни сестра ти Содом направи, ни дъщерите й, Както направи ти и твоите дъщери. [49] Ето що беше беззаконието на сестра ти Содом, Нейното и на дъще-
49 рите й: Гордост, пресищане с храна и безгрижно спокойствие; А сиромахът и немощният не
50 подкрепяше; [50] Те се и възгордяха и вършеха мерзости пред Мене; Затуй, като видях това,
51 махнах ги. [51] Също и Самария не е извършила нито половината от твоите грехове; Но ти си извършила много повече мерзости от тях, И оправда сестрите си с всичките мерзости, кои-
52 то си извършила. [52] Ти, която съдеше сестрите си, понеси сега срама си: Поради съгрешенията, които си извършила, по-гнусни от техните, Те са по-праведни от тебе; Затова засрами се и ти, и понеси срама си, Понеже си оправда-
53 ла сестрите си. [53] И Аз като възвърна техните пленници, Пленниците на Содом и на дъщерите й, И пленниците на Самария и на дъщерите й, *Ще възвърна* тогава и твоите пленници заед-
54 но с тях, [54] За да понасяш безчестието си, И да се срамуваш за всичко що си извършила, Като си
55 станала утеха за тях. [55] Когато сестрите ти Содом и дъщерите й се върнат в предишното си състояние, И Самария и дъщерите й се върнат в предишното си състояние, Тогава ще се върнеш и ти и дъщерите ти в предишното си състо-
56 яние. [56] Защото в дните на гордостта ти *Името на* сестра ти Содом не се чуваше от устата ти,
57 [57] Преди да се открие твоето нечестие, Както *се откри* във времето, когато те укоряваха сирийските дъщери, И всички наоколо тях, *и* филистимските дъщери, Които те презираха отвред.
58 [58] Ти трябва да понесеш *наказанието за* разврата си И мерзостите си, казва Господ. [59] Защото
59 така казва Господ Иеова: Аз ще постъпя с тебе, както постъпи ти, Която си презряла клетвата и
60 нарушила завета. [60] Обаче, ще помня завета Си *Сключен* с тебе в дните на младостта ти, И ще ти
61 утвърдя вечен завет. [61] Тогава ще си спомниш за пътищата си и ще се засрамиш, Когато приемеш сестрите си, по-големите си и по-малките си; И ще ти ги дам за дъщери, Но не по завета
62 *Ми с* тебе. [62] А Моя завет с тебе ще утвърдя; И
63 ще познаеш, че Аз съм Господ, [63] За да си спомниш, и да се засрамиш, И да не отвориш вече устата си от срам, Когато ти простя за всичко що си сторила, Казва Господ Иеова.

17 [1] И Господното слово дойде към мене и ре-
2 че: [2] Сине човешки, предложи гатанка и кажи
3 притча за Израилевия дом, като речеш: [3] Така казва Господ Иеова: Един голям орел, с големи крила и дълги пера, С гъста пъстрошарена перушина, Дойде в Ливан та откъсна най-
4 високото клонче на кедъра. [4] Той откърши върховете на клончетата му Та ги занесе в търговска страна, Тури ги в търговски град. [5] Взе и от
5 семето на земята Та го пося на плодородна почва; Постави го при много води, посади го като върба. [6] И то поникна и стана разстлана ло-
6 за, ниска на ръст, Чиито клончета се обръщаха към него, И корените й бяха под него. Така стана лоза, Пусна пръчки и покара отрасли. [7] Има-
7 ше и друг голям орел с големи крила и гъста перушина; И, ето, от лехите гдето беше посадена Тая лоза разпростря корените си към него, И простря клончетата си към него за да я напои. [8] Тя бе посадена на добра почва, при мно-
8 го води, За да пусне пръчки и да принесе плод, Та да стане добра лоза. [9] Речи: Така казва Го-
9 спод Иеова: Ще благоуспее ли? Не ще ли изскубе той корените й И отсече плода й, та да изсъхне, Да изсъхнат всичките й пресни листа, Даже без да има голяма сила или много люде, Които да я изскубят из корен? [10] Ето, дори ако и посаде-
10 на, ще благоуспее ли? Не ще ли изсъхне съвсем Щом я досегне източният вятър? Ще изсъхне в
11 лехите гдето бе израснала. [11] При това Господното слово дойде към мене и рече: [12] Кажи сега
12 на бунтовния дом: Не проумявате ли що значи това? Поясни им - Ето, вавилонският цар дойде в Ерусалим Та взе царя му и първенците му, И ги заведе със себе си във Вавилон; [13] Взе и
13 от царския род та свърза договор с него, Като го направи да се закълне; И отведе силните на
14 страната, [14] За да се унижи царството, И да се не издигне, Но да се утвърди като пази договора
15 му. [15] Обаче той въстана против него, и прати свои посланици в Египет, За да му дадат коне и много люде. Ще благоуспее ли? ще се избави ли оня, който прави това? Или като нару-
16 шава договора ще избегне ли? [16] *Заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, В мястото гдето живее царят, който го е поставил цар, Чиято клетва той е презрял и чийто договор е нарушил, Непременно там ще умре при него всред
17 Вавилон. [17] И Фараон със силната си войска и с голямото си множество Няма да направи за
18 него *нищо* във войната, При все, че издига могили и гради укрепления за да погуби много души. [18] Защото той презря клетвата и наруши до-

говора; И, ето, след като даде ръка си, Пак стори всичко това. Той няма да се отърве. 19 Затова, така казва Господ Иеова: *Заклевам се* в живота Си, наистина ще възвърна върху главата му Клетвата Ми, която е презрял, И договора Ми, който е нарушил. 20 Ще разпростра мрежата Си върху него, Та ще се хване в примката Ми; Ще го закарам във Вавилон, И там ще се съдя с него за престъплението, Което извърши против Мене. 21 И всичките му бежанци с всичките му полкове Ще паднат от нож, А останалите ще се разпръснат към всичките ветрища; И ще познаете, че Аз Господ изговорих това. 22 Така казва Господ Иеова: Ще взема и от върха на високия кедър и ще го посадя; Ще откърша от върховете на младите му клончета едно крехко клонче, И ще го посадя на планина висока и отлична; 23 На високата Израилева планина ще го посадя; И то ще изкара клончета, ще дава плод, И ще стане великолепен кедър; Под него ще обитават всички птици от всякакъв вид, Под сянката на клоните му ще живеят. 24 И всичките дървета на полето ще познаят, Че Аз Господ сниших високото дърво, възвисих ниското дърво, Изсуших зеленото дърво и направих сухото дърво да се раззеленее. Аз Господ изговорих това и ще го извърша.

18 1 Пак дойде към мене Господното слово и рече: 2 Що искате да кажете вие, които употребявате тая поговорка относно Израилевата земя, като казвате: Бащите ядоха кисело грозде, а на чадата оскоминяха зъбите? 3 *Заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, няма вече да има *повод* да употребите тая поговорка в Израил. 4 Ето, всичките души са Мои; както душата на бащата, така и душата на сина е Моя; душата, която е съгрешила, тя ще умре. 5 Но ако е някой праведен и постъпва законно и право, 6 ако не яде по планините, нито подига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си, нито се приближава до жена, когато е в нечистотата си, 7 ако не насилва човека, но връща на длъжника залога му, не граби с насилие, но дава хляба си на гладния и покрива с дрехи голия, 8 ако не дава с лихва и не взема придобивка, оттегля ръката си от неправда, върши правосъдие между човека и човека, 9 ходи в повеленията Ми и пази съдбите Ми за да постъпва вярно; такъв *човек* е праведен, непременно той ще живее, казва Господ Иеова. 10 Ако той роди син разбойник който пролива кръв и върши коя да било от тия работи, 11 и който, *освен че* не изпълнява ни една от тия *длъжности*, но и яде по планините и осквернява жената на ближния си, 12 насилва сиромаха и немощния, граби с насилие, не връща залога, подига очите си към идолите и прави мерзости, 13 дава с лихва и взема придобивка; такъв *човек* ще живее ли? Няма да живее. Като е сторил всички тия мерзости, непременно ще умре; кръвта му ще бъде върху него. 14 Но ако тоя роди син който, като гледа всичките грехове, които баща му е сторил, бои се° и не върши такива работи, 15 не яде по планините, нито подига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си, 16 не насилва човека нито задържа залог, не граби с насилие, но дава хляба си на гладния и покрива с дреха голия, 17 не угнетява сиромаха, не взема лихва и придобивка, извършва съдбите Ми и ходи в повеленията Ми; такъв *човек* няма да умре за беззаконието на баща си; непременно ще живее. 18 Баща му, понеже жестоко е угнетявал, грабил от брата си с насилие и правил между людете си това, което не е добро, ето, той ще умре за беззаконието си. 19 Но вие казвате: Защо не понася синът *наказанието на* бащиното *си* беззаконие? Когато синът е постъпвал законно и право пазил всичките Ми повеления и ги е извършвал, той непременно ще живее. 20 Душата, която греши, тя ще умре; синът няма да понесе *наказанието на* бащиното беззаконие, нито ще понесе бащата *наказанието на* синовото беззаконие; правдата на праведния ще бъде за него, и беззаконието на беззаконника ще бъде за него. 21 Но ако беззаконникът се обърне от всичките грехове, които е сторил, пази всичките Ми повеления и постъпва законно и право, непременно той ще живее, няма да умре. 22 Никое от престъпленията, които е извършил, няма да се помни против него; чрез правдата, която е сторил, ще живее. 23 Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? казва Господ Иеова, а не по-добре да се обърне от пътя си и да живее? 24 Когато, обаче, праведният се отвърне от правдата си и стори неправда, като извърши всичките мерзости, които нечестивият върши, *тогава* ще живее ли? Ни едно от праведните дела, които е сторил, няма да се помни; за престъплението, което е извършил, и за греха, който е сторил, за тях ще умре. 25 Но вие казвате: Господният път не е прав. Слушайте сега, доме Израилев: Моят ли път не е прав? не са ли криви вашите пътища? 26 Когато се отвърне праведният от правдата си и извърши неправда, ще умре за нея; поради неправдата, която е извършил, той ще умре. 27 А пък когато нечестивият се обърне от нечестието, което е извър-

18.14 Или: Внимава.

шил, и постъпи законно и право, той ще опази
28 жива душата си. 28 Понеже се е смислил и се е
обърнал от всичките престъпления които е сто-
29 рил, непременно ще живее, няма да умре. 29 Но
Израилевият дом казва: Господният път не е
прав. Доме Израилев, Моите ли пътища не са
30 прави? не са ли криви вашите пътища? 30 Затова, доме Израилев, Аз ще ви съдя, всеки според
постъпките му, казва Господ Иеова. Покайте се
и обърнете се от всичките си престъпления, та
31 да ви не погуби беззаконието. 31 Отхвърлете от
себе си всичките престъпления, с които беззаконствувахте, и направете си ново сърце и нов
32 дух; защо да умрете, доме Израилев? 32 Понеже
Аз не благоволя в смъртта на оня, който умира,
казва Господ Иеова; затова върнете се и живейте.

19 1 При това, дигни плач за Израилевите пър-
2 венци, и речи: 2 Що беше майка ти? Лъвица.
Лежеше между лъвовете, Хранеше лъвчетата
3 си всред млади лъвове. 3 Тя изхрани едно от
лъвчетата си, Което, като стана млад лъв, И се
4 научи да граби лов, ядеше човеци. 4 И народите
чуха за него; Хванат биде в ямата им. И с ку-
5 ки го закараха в Египетската земя. 5 А тя, ка-
то видя, че надеждата й изчезна и се изгуби,
Взе още едно от лъвчетата си Та направи и него
6 млад лъв. 6 И като ходеше между лъвовете Ста-
на млад лъв, Който, когато се научи да граби
7 лов, ядеше човеци. 7 Той познаваше палатите
им, И запустяваше градовете им; И от гласа на
рева му Ужасяваше се земята и това, което я
8 пълнеше. 8 Тогава се опълчиха против него на-
родите от околните области И простряха вър-
ху него мрежите си; Той се хвана в ямата им.
9 9 И с куки го туриха в решетка Та го закараха
при вавилонския цар; Туриха го в крепост, За
да се не чуе вече гласът му По Израилевите пла-
10 нини. 10 Майка ти с жизненост като твоята, Бе-
ше като лоза посадена при вода; Стана плодо-
11 носна и клонеста От многото води. 11 Израсна-
ха по нея яки жезли За скиптри на владетели-
те, И ръстът им стигна на високо всред гъстите
клончета, И те се отличаваха с височината си
12 И с многото си отрасли. 12 Но тя биде изтръг-
ната с ярост, Хвърлена бе на земята, И източен
вятър изсуши плода й; Яките й жезли се счупи-
13 ха, изсъхнаха; Огън ги изяде. 13 А сега тя е по-
14 садена в пустиня, В суха и безводна земя. 14 И
огън излезе из един жезъл от клончетата й Та
изяде плода й, Тъй щото няма *вече* в нея жезъл
достатъчно як За владетелски скиптър. Това е
плач, и ще служи за плач.

20 1 А в седмата година, в петия *месец*, на деся-
тия *ден* от месеца, някои от Израилевите ста-
рейшини дойдоха да се допитат до Господа, и
седнаха пред мене. 2 И Господното слово дой- 2
де към мене и рече: 3 Сине човешки, говори на 3
Израилевите старейшини и кажи им: Така каз-
ва Господ Иеова: Да се допитате до Мене ли сте
дошли? *Заклевам се* в живота Си, казва Господ
Иеова, не приемам да се допитате до Мене, 4 Ще 4
се застъпиш ли за тях, сине човешки? ще се за-
стъпиш ли за тях? Покажи им мерзостите на
техните бащи, като им речеш: 5 Така казва Гос- 5
под Иеова: В деня, когато избрах Израиля, и се
заклех към рода на Якововия дом и им се от-
крих в Египетската земя, и им се заклех като ре-
кох: Аз съм Господ вашият Бог, - 6 в оня ден за- 6
клех им се, че ще ги изведа из Египетската земя
и ще ги доведа в земя, която бях промислил за
тях, *земя* гдето тече мляко и мед, с която се хва-
лят всички страни. 7 И рекох им: Отхвърлете 7
всеки мерзостите, *които е поставил* пред очите
си, и не се оскверняйте с египетските идоли;
Аз съм Господ вашият Бог. 8 Те обаче въстанаха 8
против Мене и не искаха да Ме послушат; не от-
хвърлиха всеки мерзостите, *които бе поставил*
пред очите си, нито оставиха египетските идо-
ли. Тогава рекох да излея яростта Си върху тях,
за да изчерпя гнева Си против тях всред Еги-
петската земя. 9 Но подействувах заради името 9
Си, да се не оскверни то пред народите, между
които бяха, и пред които им се открих като ги
изведох из Египетската земя. 10 Затова като ги 10
изведох из Египетската земя, заведох ги в пу-
стинята. 11 И дадох им повеленията Си и запо- 11
знах ги със съдбите Си, които като извършва
човек, ще живее чрез тях. 12 Дадох им и събо- 12
тите Си да бъдат знак между Мене и тях, за да
познаят, че Аз Господ ги освещавам. 13 Но Из- 13
раилевият дом въстана против Мене в пусти-
ната; не ходиха в повеленията Ми, но отхвър-
лиха съдбите Ми, които като извършва човек
ще живее чрез тях, и твърде много осквърни-
ха съботите Ми. Тогава рекох да излея яроста
Си върху тях в пустинята, за да ги изтребя.
14 Но подействувах заради името Си, да се не 14
оскверни то пред народите, пред които бях ги
извел. 15 При това, Аз им се заклех в пустинята, 15
че не ще ги заведа в земята, която им бях дал,
земя гдето тече мляко и мед, с която се хвалят
всичките страни, 16 защото отхвърлиха съдбите 16
Ми, не ходиха в повеленията Ми и осквърниха
съботите Ми; понеже сърцата им отиваха след
идолите им. 17 Обаче, окото Ми ги пощади, та 17
не ги изтребих, нито ги довърших в пустинята.
18 И рекох на чадата им в пустинята: Не ходете 18
по повеленията на бащите си и не пазете поста-
новленията им, нито се оскверняйте с идоли-

19 те им. 19 Аз съм Господ вашият Бог; в Моите по-
веления ходете, и Моите съдби пазете и извър-
20 швайте ги; 20 освещавайте още и съботите Ми, и
нека бъдат знак между Мене и вас, за да позна-
21 ете, че Аз Господ съм ваш Бог. 21 Обаче, чадата
въстанаха против Мене; не ходиха в повелени-
ята Ми, нито опазиха съдбите Ми да ги вършат,
които ако извършва човек ще живее чрез тях, и
оскверниха съботите Ми. Тогава рекох да из-
лея яростта Си върху тях, за да изчерпя гнева
22 Си против тях в пустинята. 22 Но оттеглих ръка-
та Си, и подействувах заради името Си, да се не
оскверни то пред народите, пред които ги бях
23 извел. 23 При това, Аз им се заклех в пустиня-
та, че ще ги разпръсна между народите, и ще
24 ги разсея по *разни* страни, 24 защото не извър-
шиха съдбите Ми, но отхвърлиха повеленията
Ми, оскверниха съботите Ми, и очите им бя-
25 ха към идолите на бащите им. 25 Затова и Аз им
дадох повеления, които не бяха добри, и съдби,
26 чрез които не щяха да живеят, 26 и оставих ги да
се осквернят в приносите си, гдето превеждаха
през огън всяко първородно, за да ги запустя, та
27 да познаят, че Аз съм Господ. 27 Затова, сине чо-
вешки, говори на Израилевия дом, като им ре-
чеш: Така казва Господ Иеова: Още и в това Ме
охулиха бащите ви, дето вършиха престъпле-
28 ния против Мене. 28 Защото, като ги доведох в
земята, която бях се заклел да им дам, тогава
разгледаха всеки висок хълм и всяко сенчесто
дърво, и там принасяха жертвите си, там пред-
ставяха оскърбителните си приноси, там пола-
гаха благоуханията си и там изливаха възлия-
29 нията си. 29 Тогава им рекох: Що е това висо-
ко място, на което отивате, та да се нарича Ва-
30 ма˚ и до днес? 30 Затова, кажи на Израилевия
дом: Така казва Господ Иеова: Като се оскверня-
вате по примера на бащите си, и блудствува-
31 те с мерзостите им, 31 и до днес се оскверня-
вате с всичките си идоли, като принасяте дарове-
те си и привеждате синовете си през огъня, то до
Мене ли ще се допитате, доме Израилев? *Закле-
вам се* в живота Си, казва Господ Иеова, не при-
32 емам да се допитате до Мене. 32 И онова, което
размишлявате, никак няма да се сбъдне, дето
казвате: Ще станем като народите, като племе-
ната на *другите* страни; ще служим на дървета
33 и на камъни. 33 *Заклевам се* в живота Си, каз-
ва Господ Иеова, непременно с мощна ръка, с
издигната мишца, и с излеяна ярост ще цару-
34 вам над вас. 34 Като ви изведа измежду племе-
ната, и ви събера от страните, в които сте раз-
пръснати с мощна ръка, с издигната мишца, и
35 с излеяна ярост, 35 ще ви заведа в пустинята на
заточение между племената, и там ще се съдя
с вас лице с лице. 36 Както се съдих с бащите 36
ви в пустинята на Египетската земя, така ще се
съдя с вас, казва Господ Иеова. 37 Ще ви прека- 37
рам под жезъла, и ще ви заведа във връзките
на завета. 38 И ще изчистя отсред вас бунтовни- 38
ците и ония, които вършат престъпления про-
тив Мене; ще ги извадя из земята, гдето при-
шелствуват; но те няма да влязат в Израилева-
та земя; и ще познаете, че Аз съм Господ. 39 А 39
вие, доме Израилев, така казва Господ Иеова:
Ако не искате да слушате Мене, идете, служете
и за напред всеки на идолите си; но не оскверня-
вайте вече светото Ми име с даровете си и с
идолите си. 40 Защото на Моя свет хълм, на Из- 40
раилевия висок хълм, казва Господ Иеова, там
целият Израилев дом, всичките в страната, ще
Ми служат; там ще ги приема, и там ще поис-
кам приносите ви и първаците на даровете ви,
както и всичките ви свети неща. 41 Ще ви при- 41
ема като благоухание, когато ви изведа изсред
племената и ви събера от страните, в които бях-
те разпръснати; и ще се осветя във вас пред на-
родите. 42 И ще познаете, че Аз съм Господ, ко- 42
гато ви доведа в Израилевата земя, в страната,
която се заклех да дам на бащите ви. 43 Там ще 43
си спомните за постъпките си, и за всичките си
дела, в които се осквернихте; и ще се погнусите
сами от себе си поради всичките злини, които
сторихте. 44 И ще познаете, че Аз съм Господ, 44
когато *така* постъпя с вас заради името Си, *а*
не според злите ви постъпки, нито според раз-
вратните ви дела, доме Израилев, казва Господ
Иеова. 45 И Господното слово дойде към мене и 45
рече: 46 Сине човешки, насочи лицето си към юг 46
и направи да капне *словото ти* към юг и про-
рокувай против леса на южното поле. 47 Кажи 47
на южния лес: Слушай Господното слово. Така
казва Господ Иеова: Ето, Аз ще запаля огън в
тебе, който ще изяде всяко зелено дърво в те-
бе, и всяко сухо дърво; пламтящият пламък не
ще угасне, а от него ще изгори цялата повърх-
ност от юг до север. 48 Всяка твар ще види, че Аз 48
Господ го запалих; няма да угасне. 49 Тогава ре- 49
кох: Горко, Господи Иеова! Те казват за мене:
Този не говори ли притчи?

21 1 И Господното слово дойде към мене и ре-
че: 2 Сине човешки, насочи лицето си към Ер- 2
усалим, и направи да капне *словото ти* към све-
тите места и пророкувай против Израилевата
земя; 3 и кажи на Израилевата земя: Така каз- 3
ва Господ: Ето, Аз съм против тебе, и като из-
тегля ножа Си из ножницата ще отсека от тебе
и праведния и нечестивия. 4 Прочее, понеже ще 4

20.29 Езическо име за високо място.

отсека от тебе и праведния и нечестивия, за това ножът Ми ще излезе из ножницата си против всяка твар, от юг до север; 5 и всяка твар ще
5 познае, че Аз Господ изтеглих ножа Си из ножницата му; няма да се върне вече. 6 Затова ти,
6 сине човешки, въздъхни; със съкрушен кръст и
7 с огорчение въздъхни пред тях. 7 И когато ти рекат: Защо въздишаш? кажи: Поради известието, че иде; всяко сърце ще се стопи, всичките ръце ще ослабват, всеки дух ще примре, и всичките колена ще станат като вода; ето, иде, и ще
8 се сбъдне, казва Господ Иеова. 8 И Господното
9 слово дойде към мене и рече: 9 Сине човешки, пророкувай, казвайки: Така казва Господ: Речи: Меч! меч се остри, още се излъсква; 10 остри
10 се за да извърши голямо клане; излъсква се за да лъщи. Можем ли, прочее, да се веселим? *Това е* жезълът на сина ми, който презира всяко
11 дърво. 11 Даде се да се излъска за да се държи в ръка; тоя меч е наостren и излъскан за да се даде в ръката на погубителя. 12 Извикай и излелекай, сине човешки, защото той е върху людете
12 Ми, върху всичките Израилеви първенци; ужас нападна людете Ми поради меча; затова, удари го по бедрото си; 13 Защото има изпитание;
13 и какво ако и презиращият жезъл не би съществувал вече, казва Господ Иеова? 14 Ти, прочее,
14 сине човешки, пророкувай и изпляскай с ръце; и нека мечът удвои, нека мечът утрои, *числото* на ранените; той е мечът на ранените големци, който ще ви обсади отвред. 15 Нанесох ужа-
15 са на меча против всичките им порти, за да се стопи *всяко* сърце, и за да се спъват по-често. Уви! приготви се за да блещи, наточи се за да
16 коли. 16 Стегни се *мечо*, нападни надясно; насочи се, нападни наляво; където и да се обърне
17 лицето ти. 17 И Аз ще плесна с ръце и ще удовлетворя яростта Си. Аз Господ изговорих то-
18 ва. 18 Господното слово дойде пак към мене и
19 рече: 19 При това, сине човешки, ти си определи два пътя, за да замине мечът на вавилонския цар; и двата ще излизат от същата земя; и направи показалец°, направи го при началото на пътя за града. 20 Определи път за да мине
20 мечът в Рава на амонците и в укрепения Ерусалим в Юда. 21 Защото вавилонският цар се спря
21 при раздвояването на пътя, гдето започват двата пътя, за да почародейства; разтърси стрелите, допита се до терафимите, прегледа черния дроб. 22 В десницата му е жребието за Ерусалим, за да се поставят стеноломи, да се даде
22 заповед° за клане, да се издигне глас с възклицание, да се поставят стеноломи срещу порти-
23 те, да се издигнат могили, да се съградят крепости. 23 Но това ще бъде като суетно чародеяние пред очите на ония, които им се заклеха; обаче той ще им напомни беззаконието, за да се
24 хванат. 24 Затова, така казва Господ Иеова: Понеже направихте да се помни беззаконието ви с откриването на престъпленията ви, тъй щото да се явят греховете ви във всичките ви дела, - понеже направихте себе си да бъдете спомнени, ще бъдете хванати в ръце. 25 А ти, смърто-
25 носно ранени, скверни княже Израилев, чийто ден е настъпил, когато беззаконието *е стигнало* до края си, 26 така казва Господ Иеова: Сне-
26 ми митрата и свали короната; тя няма вече *да бъде* такава, възвиси смирения, а смири възвисения. 27 Аз ще я катурна, катурна, катурна, та
27 и това няма да трае, докле дойде оня, комуто принадлежи; и *нему* ще я дам. 28 И ти сине чо-
28 вешки, пророкувай като речеш: Така казва Господ Иеова за амонците и за тяхното укоряване. Кажи: Меч, меч е изтеглен, излъскан за да коли, и блестящ за да изтреби, 29 докато те виждат за
29 тебе суетно видение, и докато чародействуват на тебе лъжа, от което ще бъдеш прострян на врата на смъртно ранените нечестивци, чиито ден е настъпил, когато беззаконието *е стигнало* до края си. 30 Върни го в ножницата му. На мя-
30 стото гдето си бил създаден, в родната ти земя, ще те съдя. 31 Ще излея негодуванието Си вър-
31 ху тебе, с огнения Си гняв ще духна върху тебе, и ще те предам в ръцете на скотски мъже, които са способни да погубят. 32 Ще станеш гориво
32 за огън; кръвта ти ще бъде всред земята *ти*; не ще има вече спомен за тебе; защото Аз Господ изговорих това.

22 1 При това Господното слово дойде към
2 мене и рече: 2 А ти, сине човешки, ще се застъпиш ли, ще се застъпиш ли за кръвопролитния
3 град? Тогава направи го да познае всичките си мерзости. 3 Речи, прочее: Така казва Господ Иеова: О, граде, който проливаш кръв всред себе си, та да дойде времето ти, и правиш кумири за своето осъждение°, та да се оскверняваш! 4 Ти
4 стана виновен за кръвта, която си пролял, и си се осквернил с кумирите, които си направил; направил си да наближава *краят на* дните ти, и дошъл си дори до *края на* годините си; затова направих те за укор на народите, и за поругание
5 на всичките страни. 5 Ближните и далечните от тебе ще ти се поругаят, ти който си прочут по
6 мерзост и изобилваш с безмирие. 6 Ето, Израилевите първенци са били в тебе за да проливат
7 кръв, всеки според силата си. 7 В тебе са пре-

21.19 Еврейски: Ръка. **22** Еврейски: Отварят уста. **22.3** Еврейски: Против себе си.

зирали баща и майка; всред тебе са постъпили
насилствено към чужденеца; в тебе са угнетява-
8 ли сираче и вдовица. [8] Презирал си светите Ми
9 вещи и си осквернявал съботите Ми. [9] В тебе е
имало мъже клеветници за да проливат кръв; в
тебе *е имало ония, които* са яли по планините;
10 всред тебе са вършили разврат. [10] В тебе са от-
кривали бащината си голота; в тебе са обезче-
стявали жена отлъчена поради нечистотата й.
11 [11] Един е извършил гнусота с жената на ближ-
ния си; друг е осквернил нечестиво снаха си; а
друг в тебе е обезчестил сестра си, дъщеря на
12 баща си. [12] В тебе са вземали подкупи за да про-
ливат кръв; ти си вземал лихва и придобивка;
и с насилие си се обогатявал от ближните си; а
13 Мене си забравил, казва Господ Иеова. [13] Ето,
затова плеснах с ръце поради безчестната пе-
чалба, която си събрал, и поради кръвта, кое-
14 то бе всред тебе. [14] Ще издържи ли сърцето ти,
или ще имат ли сила ръцете ти, в дните кога-
то Аз ще се разправя с тебе? Аз Господ изгово-
15 рих това, и ще го извърша. [15] Ще те разпръсна
между народите и разсея по страните, та ще из-
16 чистя от тебе като с огън нечистотата ти. [16] И
ще бъдеш омърсен в себе си пред народите; и
17 ще познаеш, че Аз съм Господ. [17] И Господно-
18 то слово дойде към мене и рече: [18] Сине човеш-
ки, Израилевият дом ми стана шлак; те всички
са мед и калай, желязо и олово всред пещта; те
19 са шлак от сребро. [19] Затова, така казва Господ
Иеова: Понеже вие всички станахте шлак, ето,
20 за това ще ви събера всред Ерусалим. [20] Както
събират всред пещта среброто и медта, желязо-
то, оловото и калая, за да раздухат огъня върху
тях та да ги стопят, така в гнева Си и в яростта
Си ще ви събера, и ще ви туря там и ви разто-
21 пя. [21] Да! Ще ви събера, и с огнения Си гняв ще
духна върху вас, та ще се разтопите всред него.
22 [22] Както се топи среброто в пещта, така ще се
разтопите вие всред него, и ще познаете, че Аз
23 Господ излях яростта Си върху вас. [23] И Гос-
24 подното слово дойде към мене и рече: [24] Сине
човешки, кажи й: Ти си земя, която не се е очи-
стила, и върху която не е валяло дъжд в деня
25 на негодуването. [25] Всред нея има заговор от
пророците й; те поглъщат души като лъв, който
реве и граби лова; вземат съкровища и скъпо-
ценни вещи; умножиха *числото на* вдовиците
26 всред нея. [26] Свещениците й престъпваха зако-
на Ми и оскверняваха светите Ми вещи; не пра-
веха разлика между свето и скверно, нито по-
казваха на хората различието между нечисто и
чисто; и криеха очите си от съботите Ми; и Аз
27 съм осквернен всред тях. [27] Първенците всред
нея са като вълци, които грабят лов, за да про-
ливат кръв, за да погубват души, за да се обо-
гатяват несправедливо. [28] И пророците й я ма- 28
жеха с кал, като виждаха за тях суетни *видения*
и пророкуваха лъжи, думайки: Така казва Гос-
под Иеова, когато Господ не бе говорил. [29] Лю- 29
дете на *тая* земя прибягваха до притеснение и
грабеха насилствено, да! угнетяваха сиромаха
и немощния, и притесняваха чужденеца непра-
ведно. [30] И като потърсих между тях мъж, кой- 30
то би издигнал ограда и би застанал в пролома
пред Мене заради страната, та да я не разоря,
не намерих. [31] Затова излях негодуването Си 31
върху тях, довърших ги с огнения Си гняв, и
възвърнах върху главите им техните постъпки,
казва Господ Иеова.

[1] Господното слово пак дойде към мене и ре- **23**
че: [2] Сине човешки, имаше две жени, дъщери на 2
една майка. [3] Те блудствуваха в младостта си; 3
там бяха налягани гърдите им, и там бяха стис-
кани девствените им съсци. [4] Имената им бяха 4
Оола на по-голямата, и Оолива на сестра й; и те
станаха Мои и родиха синове и дъщери. А кол-
кото за имената им, Оола˚ е Самария, а Оолива˚ Ерусалим. [5] Но когато беше Моя Оола блуд- 5
ствува, и залудя за любовниците си, съседите *си*
асирийците, [6] синьо облечени управители и на- 6
чалници, всички привлекателни младежи, кон-
ници възсядали на коне. [7] И тя извърши блуд- 7
ствата си с тях, с всичките най-отбрани между
асирийците; и за които да било залудяваше, с
всички техни идоли тя се оскверни. [8] И тя не 8
остави блудството си *научено* от Египет; защо-
то лежеха с нея в младостта й, изстискаха дев-
ствените й съсци и изливаха върху нея блуд-
ството си. [9] Затова предадох я в ръцете на лю- 9
бовниците й, в ръцете на асирийците, за които
залудяваше. [10] Те откриваха голотата й; отка- 10
раха синовете й и дъщерите й, а нея убиха с меч;
и тя стана за посмешище между жените, защо-
то извършиха съдби над нея. [11] А когато сест- 11
ра й Оолива видя това, в полудата си развра-
ти се повече от нея, и в блудствата си надмина
блудствата на сестра си. [12] Залудя за съседите 12
си асирийците, светло облечени управители и
началници, конници възсядали на коне, всич-
ки привлекателни младежи. [13] И видях, че тя се 13
оскверни; и двете тръгнаха в един път. [14] Тя да- 14
же притури на блудствата си, защото *щом* ви-
дя мъже изрисувани на стената, изрисувани с
киновар образи на халдейци, [15] опасани с пояси 15
около кръста си, носещи шарени гъжви на глав-
ите си, и всички с княжески изглед, прилични
на вавилоняните от Халдейската земя, родина-

23.4 Т.е., Нейният шатър. **4** Т.е., Моят шатър в нея.

16 та им, - 16 щом ги видя тя залудя за тях, и из-
17 прати посланици при тях в Халдея. 17 И вави-
лоняните дойдоха при нея в любовното легло
и я оскверниха с блудството си; тя се оскверни
18 с тях; и душата й се отврати от тях. 18 Така тя
още откриваше блудствата си, откриваше и го-
лотата си; тогава душата Ми се отврати от нея,
както беше се отвратила душата Ми от сестра
19 й. 19 При все това, тя блудствуваше още пове-
че, като си спомняше за дните на младостта си,
20 когато блудствуваше в Египетската земя. 20 И
залудя за любовниците *си* измежду тях, чиято
плът е като плът на осли, и семеизливането им
21 като семеизливане на коне. 21 Така ти си ламтя-
ла за невъздържаността на младостта си, кога-
то гърдите ти се налягаха от египтяните заради
22 младите ти съсци. 22 Затова, Ооливо, така казва
Господ Иеова: Ето, Аз ще подигна любовници-
те ти против тебе, от които се е отвратила душа-
та ти, и ще ги докарам против тебе от всякъде;
23 23 вавилоняните и всичките халдейци, Фекод, и
Сое, и Кое, и с тях всичките асирийци, - всички
привлекателни младежи, управители и нача-
лници, пълководци и именити, всички възсяда-
24 ли на коне. 24 Те ще дойдат против тебе с оръ-
жия и с колесници, с коли и с много племена,
и ще се опълчат против тебе от всяка страна с
щитове, щитчета и шлемове; и Аз ще им пове-
ря съдба, и те ще те съдят според своите съдби.
25 25 И като насоча против тебе ревнивостта Си, те
ще постъпят с тебе яростно, ще отрежат носа ти
и ушите ти; и останалите от тебе ще паднат от
нож; те ще хванат синовете ти и дъщерите ти;
и останалите *от тях* между тебе ще бъдат по-
26 ядени от огън. 26 Ще съблекат и дрехите ти, и
27 ще отнемат лъскавите ти накити, 27 Така ще на-
правя да престане твоят разврат, и блудството
ти, *научено* от Египетската земя; ти няма вече
да подигнеш очи към тях, нито ще си наумиш
28 вече за Египет. 28 Защото така казва Господ Ие-
ова: Ето, ще те предам в ръката на ония, които
мразиш, в ръката на ония, от които се е отвра-
29 тила душата ти. 29 Те ще постъпят с омраза към
тебе, и като отнемат всичките ти трудове, ще те
оставят гола и непокрита; и голотата на блуд-
ствата ти ще се открие, както разврата ти тъй
30 и блудствата ти. 30 Това ще ти се направи пове-
же си блудствувала всред езичниците, и понеже
31 си се осквернила с идолите им. 31 Така си ходи-
ла в пътя на сестра си; затова ще дам в ръка-
32 та ти нейната чаша. 32 Така казва Господ Иеова:
Ще изпиеш дълбоката и широка чаша на сест-
ра си; ще бъдеш за присмех и поругание повече
33 отколкото можеш да понесеш. 33 Ще се изпъл-
ниш с пиянство и скръб, с чашата на смайване-
то и на запустението, с чашата на сестра си Са-
мария. 34 Ще я изпиеш и изцедиш, ще гризеш 34
черепките й, и ще разкъсаш гърдите си; защо-
то Аз го изрекох, казва Господ Иеова; 35 Затово- 35
ва, така казва Господ Иеова: Понеже си Ме за-
бравила, и си Ме отхвърлила зад гърба си; за-
това понеси и ти *възмездието на* разврата си и
блудствата си. 36 При това Господ ми рече: Сине 36
човешки, ще се застъпиш ли за Оола и Оолива? Тогава изяви им мерзостите им, - 37 че 37
прелюбодействуваха, че има кръв в ръцете им, да!
че прелюбодействуваха с идолите си, и че, за да
бъдат изядени от тях, превеждаха през огън ча-
дата, които Ми родиха; 38 още че това Ми сто- 38
риха, - в същия ден осквърниха светилището
Ми и омърсиха съботите Ми; 39 защото когато 39
бяха заклали чадата си на идолите си, тогава
в същия ден влизаха в светилището Ми та го
омърсиха; и, ето, така струваха всред дома Ми.
40 И още пратихте за мъже да дойдат от далеч, 40
до които като се проводи пратеник, ето, дойдо-
ха; и за тях си се окъпала, вапсала си очите си
и украсила си се с накити, 41 седнала си на ве- 41
ликолепна постелка, с трапеза приготвена пред
нея, и на нея си положила Моя темян и Мое-
то масло. 42 И чуваха се гласове на едно множе- 42
ство, което живееше безгрижно при нея; и за-
едно с мъжете от простолюдието се въвеждаха
пияници° из пустинята; и туриха гривни на ръ-
цете на тия *две жени*, и красиви венци на глави-
те им. 43 Тогава рекох за престарялата в прелю- 43
бодейства: Сега ли ще блудствуват с нея, дори
с нея! 44 И те влизаха при нея както влизат при 44
блудница; така влизаха *при* тия невъздържани
жени, при Оола и при Оолива. 45 Затова, спра- 45
ведливи мъже ще ги съдят както съдят прелю-
бодейците и както съдят жени, които проливат
кръв; защото те са прелюбодейци, и има кръв в
ръцете им. 46 Защото така казва Господ Иеова: 46
Ще доведа множество против тях, и ще ги пре-
дам да бъдат тласкани и разграбени. 47 Множе- 47
ството ще ги убие с камъни, и ще ги съсече със
сабите си; ще избият синовете им и дъщерите, и
ще изгорят къщите им с огън. 48 Така ще напра- 48
вя да престане развратът от земята, за да се на-
учат всичките жени да не вършат разврат като
вашия. 49 И ще въздадат върху вас развратните 49
ви дела; и ще понасяте *възмездието на* грехове-
те *извършени* с идолите си; и ще познаете, че Аз
съм Господ Иеова.

24 1 А в деветата година, десетия месец, на де- 1
сетия *ден* от месеца, Господното слово пак дой-
де към мене и рече: 2 Сине човешки, запиши си 2

42 Или: Савци.

името на тоя ден, на тоя същия ден; *защото* в
тоя същия ден вавилонският цар се доближи до
3 Ерусалим. [3] И произнеси притча към бунтов-
ния дом, като им речеш: Така казва Господ Ие-
ова: Тури котела, тури, налей тоже вода в него.
4 [4] Събери в него късовете *за варене*, всеки добър
къс, бедро и рамо; напълни го с отбрани кости.
5 [5] Вземи отбраните на стадото, натрупай и кости
под него; направи го да ври добре, и костите в
6 него да се сварят. [6] Защото така казва Господ
Иеова: Горко на кръвопролитния град, на коте-
ла, чиято ръжда е на него, и чиято ръжда не се
е очистила от него! Извади от него късовете му,
7 без да се хвърли жребие за тях. [7] Защото кръвта
му е всред него; тя я изложи на гол камък; не я
8 изля на земята, та да се покрие с пръст. [8] Аз из-
ложих на гол камък кръвта, *която изля*, за да се
не покрие, за да направя да избухне ярост та да
9 извърши въздаяние. [9] Затова, така казва Господ
Иеова: Горко на кръвопролитния град! защо-
то и Аз ще направя по-голяма огнената грама-
10 да. [10] Натрупай дървата, сгорещете огъня, сва-
ри добре месото, сгъсти варивото, и нека из-
11 горят костите. [11] Тогава тури *котела* празен на
въглищата за да се нажежи медта му и да изго-
ри, и да се стопи в него нечистотата му, за да се
12 изгори ръждата му. [12] Уморил се е от трудове-
те си, но пак многото му ръжда не се очиства
из него; ръждата му даже в огъня не се очиства.
13 [13] Понеже Аз те чистех, а ти не се очисти, зато-
ва, поради гнусния ти разврат няма вече да се
очистиш от нечистотата си докато не уталожа
14 върху тебе яростта Си. [14] Аз Господ го изгово-
рих; това ще се сбъдне, и ще го извърша; няма
да отстъпя, няма да пощадя и няма да се разкая;
според постъпките ти и според делата ти ще те
15 съдят, казва Господ Иеова. [15] При това Господ-
16 ното слово дойде към мене и рече: [16] Сине чо-
вешки, ето, Аз с един удар ще отнема от тебе
желанието на очите ти; а ти да не жалееш или
17 плачеш, нито да потекат сълзите ти. [17] Въздиш-
ай, но не с глас, да не жалееш за мъртви; завий
гъжвата на главата си, и обуй обущата на нозе-
те си; да не покриеш устните си, нито да ядеш
18 хляба на *жалеещи* човеци. [18] И тъй, говорих на
людете заранта, а вечерта жена ми умря; и сут-
19 ринта сторих както ми бе заповядано. [19] Тога-
ва людете ми рекоха: Не ще ли ни обясниш що
20 значи за нас това, което правиш? [20] Тогава им
казах: Господното слово дойде към мене и рече:
21 [21] Говори на Израилевия дом: Така казва Гос-
под Иеова: Ето, ще оскверня светилището Си,
силата ви, с която се гордеете, желателното на
очите ви и това, за което душите ви милеят; и
синовете ви и дъщерите ви, които сте остави-
ли, ще паднат от меч. [22] И вие ще направите как- 22
то направих аз; няма да покриете устните си, и
хляб на *жалеещи* човеци няма да ядете; [23] гъж- 23
вите ви ще бъдат на главите ви и обущата на но-
зете ви; няма да жалеете нито да плачете; но ще
се стопите в беззаконията си, и ще охкате един
към друг. [24] Така Езекиил ще ви бъде знамение; 24
всичко що направи той ще направите и вие; ко-
гато настане това, тогава ще познаете, че Аз съм
Господ Иеова. [25] А колкото за тебе, сине човеш- 25
ки, в оня ден, когато им отнема силата им, сла-
вата им, на която се радват, желанието на очите
им и милите на душите им, синовете им и дъще-
рите им, - [26] в оня ден не ще ли дойде при тебе 26
оня, който избягва, за да извести това в уши-
те ти? [27] В оня ден устата ти ще се отворят към 27
онзи, който избягва, ще говориш, и няма да бъ-
деш вече ням; така ще им бъдеш знамение; и те
ще познаят, че Аз съм Господ.

25 [1] И Господното слово дойде към мене и рече:
[2] Сине човешки, насочи лицето си към амон- 2
ците и пророкувай за тях. [3] Кажи на амонци- 3
те: Слушайте словото на Господа Иеова - Така
казва Господ Иеова: Понеже си рекъл: О хохо!
против светилището Ми, когато биде оскверне-
но, и против Израилевата земя, когато запус-
тя, и против Юдовия дом, когато отидоха в
плен, [4] затова, ето, ще те предам на жителите 4
на изток да те владеят; и те ще поставят селе-
нията си в тебе, и ще разпростират шатрите си
в тебе; ще ядат плодовете ти и ще пият мляко-
то ти. [5] И ще направя Рава обор на камили, и 5
земята на амонците място гдето да лежат ста-
да; и ще познаете, че Аз съм Господ. [6] Защо- 6
то така казва Господ Иеова: Понеже си изпля-
скал с ръце, и тропнал с нога, и зарадвал си се
против Израилевата земя с всичкото презре-
ние на сърцето си, [7] затова, ето, ще простра ръ- 7
ката Си върху тебе, ще те предам на народи-
те за грабеж, ще те отсека от племената, и ще
те направя да погинеш от земите; ще те изтре-
бя; и ще познаеш, че Аз съм Господ. [8] Така каз- 8
ва Господ Иеова: Понеже Моав и Сиир думат:
Ето, Юдовият дом стана като всичките наро-
ди, [9] затова, ето, ще отворя Моавовата грани- 9
ца откъм градовете, откъм неговите погранич-
ни градове, Вет-есимот, Ваалмеон и Кириата-
им, славата на оная земя, - [10] *ще я отворя* за жи- 10
телите на изток, *за да отидат* против амонци-
те, и ще им ги предам да ги владеят, за да се не
помнят амонците между народите. [11] И ще из- 11
върша съдби върху Моава; и ще познаят, че Аз
съм Господ. [12] Така казва Господ Иеова: Поне- 12
же Едом се отнесе отмъстително към Юдовия
дом, и престъпи тежко като си отмъсти против

тях, [13] затова, така казва Господ Иеова: Ще простра ръката Си върху Едом, ще отсека от него и човек и животно, и ще го запустя из Теман, та ще паднат от меч до Дедан. [14] И ще наложа въздаянието Си върху Едом, чрез ръката на людете си Израиля; и те ще постъпят с Едом според гнева Ми и според яростта Ми; и ще познаят въздаянието Ми, казва Господ Иеова. [15] Така казва Господ Иеова: Понеже филистимците се отнесоха отмъстително, и си отмъстиха с душевно презрение, за да погубят с непрекъсната омраза, [16] затова, така казва Господ Иеова: Ето, аз ще простра ръката Си върху филистимците, ще изсека херетците и ще погубя останалите край приморието; [17] И ще извърша върху тях голямо въздаяние с яростни изобличения; и когато извърша въздаянието Си върху тях, ще познаят, че Аз съм Господ.

26 [1] А в единадесетата година на първия *ден* от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: [2] Сине човешки, понеже Тир рече против Ерусалим; О хохо! строши се оня, който беше порта на племената! обърна се към мене! ще се напълня аз като запустя той! [3] Затова, така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Тире, и ще подигна против тебе много народи, както морето подига вълните си. [4] Те ще сринат стените на Тир и ще съборят кулите му; и Аз ще изстържа пръстта от него и ще го направя гола скала. [5] Ще бъде място за простиране мрежи всред морето; защото Аз го изрекох, казва Господ Иеова; и ще стане корист на народите, [6] И селата˚ му, които са в полето, ще бъдат изтребени с нож; и ще познаят, че Аз съм Господ. [7] Защото така казва Господ Иеова: Ето, ще доведа от север против Тир вавилонския цар Навуходоносор, цар на царе, с коне, с колесници, и с конници, с множество и с много люде. [8] Той ще изтреби с нож селата ти в полето; а против тебе ще издигне укрепления, ще направи могили против тебе и ще се опълчи против тебе с щитове; [9] ще постави бойните си оръдия против стените ти, и със секирите си ще разори кулите ти. [10] Понеже конете му са много, прахът им ще те покрие; стените ти ще се потресат от шума на конниците, на колите и на колесниците, когато влезе той в портите ти, както влизат в проломен град. [11] С копитата на конете ще стъпче всичките ти улици; ще изсече с нож людете ти; и яките ти стълбове ще бъдат повалени на земята, [12] Те ще разграбят богатството ти и ще оберат имота ти, ще съборят стените ти, ще разорят красивите ти къщи и ще хвърлят всред водата камъните ти, дърветата ти и пръстта ти. [13] Ще направя да престане шумът на песните ти; и звукът на китарите ти няма вече да се чува. [14] И ще те направя гола скала, та ще бъдеш място за простиране мрежи; няма да се съградиш вече; защото Аз Господ го изрекох, казва Господ Иеова. [15] Така казва Господ Иеова на Тир: Не ще ли се потресат островите от шума на падането ти, когато ранените охкат, когато става клането всред тебе? [16] Тогава всичките морски големци ще слязат от престолите си, ще отметнат мантиите си и ще съблекат везаните си дрехи; ще се облекат с трепет; на земята ще насядат, ще треперят всяка минута и ще се удивяват за тебе. [17] И като дигнат плач за тебе, ще ти рекат: Как биде съсипан ти, който се населяваше от мореплаватели, прочути граде, който бе силен в морето, ти и жителите ти, които причиняваха трепет на всички, които се намираха по него! [18] Сега островите ще треперят в деня на падането ти; да! островите, които са в морето, ще се смутят, когато се изгубиш. [19] Защото така казва Господ Иеова: Когато те направя пуст град, като ненаселените градове, когато докарам върху тебе бездната, та те покрият големи води, [20] когато те смъкна с ония, които слизат в ямата при древните люде, и те туря в най-дълбоките места на света, в места пусти от века, с ония, които слизат в ямата за да не бъдеш вече обитаем, тогава ще поставя слава в земята на живите. [21] Ще направя да треперят *народите* от *участта ти* и няма да съществуваш; и ако те потърсят, ти няма вече да бъдеш намерен до века, казва Господ Иеова.

27 [1] Пак Господното слово дойде към мене и рече: [2] И ти сине човешки, дигни плач за Тир, и кажи на Тир: [3] Ти, който седиш при входа на морето, който търгуваш с народите в много острови, така казва Господ Иеова: Тире, ти си рекъл: Аз съм съвършен по хубост. [4] Пределите ти са всред моретата; ония, които те съградиха, направиха съвършена хубостта ти. [5] Направиха всичките дъски *на корабите* ти от санирски елхи; взеха кедри от Ливан за да ти направят мачти. [6] Направиха веслата ти от васански дъбове; направиха седалищата ти от слонова кост и букс от китайските˚ острови. [7] От висон с везана работа от Египет беше платното ти, за да ти служи за знаме; синьо и мораво, от островите на Елиса, бе покрова ти. [8] Жителите на Сидон и на Арвад бяха твоите веслари; твоите мъдри, които бяха в тебе, Тире, бяха кормчиите ти. [9] Старейшините на Гевал и мъдрите

26.6 Еврейски: Дъщерите **27.6** Печатна грешка в изданието от 1940 г., в други издания - китимските.

му насмоляваха в тебе *корабите ти*; всичките морски кораби и моряците им бяха в тебе за
10 да вършат търговията ти. 10 Персийци, лидийци и ливийци бяха твоите войници, твоите военни мъже; в тебе окачваха щитове и шлемо-
11 ве; те ти придаваха великолепие. 11 Арвадските мъже с войската ти бяха изоколо на стените ти, адгамадците на кулите ти; окачваха щитовете си изоколо на стените ти; те направи-
12 ха съвършена хубостта ти. 12 Тарсис търгуваше с тебе с изобилие от всякакво богатство; със сребро, желязо, калай и олово търгуваха за твои-
13 те стоки. 13 Яван, Тувал и Мосох търгуваха с тебе; за твоите стоки разменяха човешки души
14 и медни съдове. 14 Ония от дома Тогарма търгуваха за стоките ти с коне, военни коне и мъски.
15 15 Деданските мъже търгуваха с тебе; търговията на много острови бе в ръката ти: докарва-
16 ха ти в размяна слонова кост и ебен. 16 Сирия търгуваше с тебе поради многото ти изделия; даваше за стоките ти антракс и мораво, везано
17 и висон, корали и рубини. 17 Юда и Израилевата земя търгуваха с тебе; даваха за стоките ти менитско жито, сухари и мед, масло и балсама.
18 18 Дамаск търгуваше с тебе поради многото ти изделия, с изобилие от всяко богатство, с хел-
19 вонско вино и с бяла вълна. 19 Ведан и Яван даваха прежда за стоките ти. Изработено желязо, касия и *благоуханна* тръстика бяха между
20 стоките ти. 20 Дедан търгуваше с тебе със скъ-
21 пи платове за колесници. 21 Аравия и всичките кидарски първенци бяха търговци в тебе, и
22 търгуваха с тебе с агнета, овци и козли. 22 Търговците на Шева и на Раама търгуваха с тебе, и даваха за стоките ти всякакво изрядно благоухание, всякакви скъпоценни камъни и зла-
23 то. 23 Харан, Хане и Еден, търговците на Шева,
24 Асур и Хилмад търгуваха с тебе. 24 Тия търгуваха с тебе с отбрани стоки, с бали от синя и везана изработка, и с ковчези богати облекла, вързани с въжа и направени от кедър. *Тия бя-*
25 *ха* между търговците ти. 25 Тарсийските кораби обикаляха с търговията ти; и ти стана пъл-
26 ен и бе твърде славен всред моретата. 26 Твоите веслари те заведоха в големи води; но източ-
27 ният вятър те разби всред моретата. 27 Богатството ти и стоките ти, търговията ти и моряците ти, кормчиите ти и които насмоляваха *корабите* ти, разменителите на стоките ти и всичките военни мъже, които са в тебе, с всичкото множество, което е всред тебе, ще паднат всред
28 моретата в деня на погибелта ти. 28 Предместията ще се потресат от гласа на писъка на тво-
29 ите кормчии. 29 И всичките веслари, моряците и всичките морски кормчии ще слязат из корабите си, ще застанат на земята, 30 и ще извикат с глас над тебе, ще писнат горко, ще посипят пръст на главите си, и ще се валят в пепелта; 31 ще оплешивеят съвсем поради тебе, ще се опашат с вретище, и ще плачат за тебе с душевна горест, с горчиво ридание. 32 И в риданието си ще дигнат плач за тебе, и като плачат за тебе ще рекат: Кой е бил като Тир, който загина всред морето? 33 Когато стоките ти излизаха из моретата, ти насищаше много племена; с голямото си богатство и търговия, ти обогатяваше земните царе. 34 Сега като си разбит в моретата, в дълбочината на водите, търговията ти и всичкото ти множество паднаха всред тебе. 35 Всичките жители на островите се удивиха за тебе, и царете им ужасно се уплашиха; лицата им побледняха от страх. 36 Търговците между племената подсвирнаха поради тебе; ужас си станал, и не ще те има до века.

28 1 Пак Господното слово дойде към мене и
2 рече: 2 Сине човешки, речи на тирския княз: Така казва Господ Иеова: Понеже се е надигнало сърцето ти, и ти си рекъл: Аз съм бог, седя на Божието седалище всред моретата; а пък ти си човек, а не бог, ако и да си поставил сърцето си
3 като, че е Божие сърце; 3 (ето, ти си по-мъдър от Даниила; никаква тайна не се укрива от те-
4 бе; 4 с мъдростта и разума си ти си придобил богатство за себе си, и придобил си злато и сребро в съкровищниците си; 5 с голямата си мъд-
5 рост ти си придобил богатството си чрез търговията си, и сърцето ти се е надигнало поради богатството ти); 6 затова, така казва Господ
6 Иеова: Понеже си поставил сърцето си, като че
7 е Божие сърце, 7 затова, ето, ще докарам против тебе чужденци, страшните между народите; и ще изтеглят сабите си против красивите *произведения* на твоята мъдрост, и ще помрачат блясъка ти; 8 ще те смъкнат в ямата; и ще
8 умреш както умират убитите, всред моретата.
9 9 Тогава ще кажеш ли пред онзи, който те уби-
10 ва: Аз съм бог? Но ти си човек, а не бог, в ръката на онзи, който те убива. 10 Ще умреш от ръ-
11 ката на чужденците както умират необрязаните; защото Аз го изрекох, казва Господ Иеова.
11 При това, Господното слово дойде към мене
12 и рече: 12 Сине човешки, дигни плач за тирския цар, и кажи му: Така казва Господ Иеова: Ти си печат на съвършенство, пълен си с мъдрост
13 и съвършен по хубост. 13 Ти бе в Божията градина, в Едем; ти бе обсипан с всякакви скъпоценни камъни: със сард, топаз, диамант, хрисолит, оникс, яспис, сапфир, антракт, смарагд и със злато; направата на тъпанчетата и на свирките ти е била приготвена за тебе в деня, когато

14 си бил създаден. 14 Ти беше херувим помазан за
да засеняваш; и Аз те поставих *така щото* беше
на Божия свет хълм; ти ходеше всред огнени-
15 те камъни. 15 Ти бе съвършен в постъпките си
от деня, когато бе създаден, догдето се намери
16 беззаконие в тебе. 16 От много голямата ти тър-
говия напълниха *всичко* всред тебе с насилие,
и ти съгреши; затова те отхвърлих като скве-
рен от Божия хълм, и те изтребих отсред огне-
17 ните камъни, херувиме засеняващи! 17 Сърцето
ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати
мъдростта си поради блясъка си; Аз те хвър-
лих на земята, изложих те пред царете, за да те
18 гледат. 18 Ти омърси светилищата си чрез мно-
гото си беззакония, чрез неправедната си тър-
говия; затова извадих огън изсред тебе, който
те изяде, и те обърнах на пепел по земята пред
19 очите на всички, които те гледат. 19 Всички, ко-
ито те познаваха между племената, се удивиха
на тебе; ужас си станал, и не ще те има до века.
20 20 И Господното слово дойде към мене и рече:
21 21 Сине човешки, насочи лицето си към Сидон,
22 и пророкувай против него като речеш: 22 Така
казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе,
Сидоне, и ще си придобия слава всред тебе; и
когато извърша съдби в него, и се осветя чрез
23 него, тогава ще познаят, че Аз съм Господ. 23 За-
щото ще изпратя в него мор и кръв в улиците
му; и убитите ще паднат всред него от нож *до-
шъл* в него отвред; и ще познаят, че Аз съм Гос-
24 под. 24 И между всички, които са около тях, не
ще остане за Израилевия дом бодлива къпина
или мъчителен трън, каквито им напакостява-
25 ха; и ще познаят, че Аз съм Господ Иеова. 25 Та-
ка казва Господ Иеова: Когато събера Израиле-
вия дом от племената, между които са разпръ-
снати, и се осветя чрез тях пред очите на на-
родите, тогава ще живеят в своята земя, която
26 дадох на слугата Си Якова. 26 Ще живеят в нея
безопасно, да! ще построят къщи и ще насадят
лозя; и ще живеят безопасно, когато извърша
съдби върху всичките около тях, които са им
напакостили; и ще познаят, че Аз съм Господ
техният Бог.

29 1 В десетата година, в десетия *месец*, на два-
надесетия *ден* от месеца, Господното слово дой-
2 де към мене и рече: 2 Сине човешки, насочи ли-
цето си против египетския цар Фараона и про-
рокувай против него и против целия Египет.
3 3 Говори и речи: Така казва Господ Иеова: Ето
Аз съм против тебе, Фараоне египетски царю,
великото чудовище°, което лежиш всред реки-
те си, което си рекло: Реката ми е моя; аз я на-
4 правих за себе си. 4 Аз ще туря въдици в челю-
стите ти, и рибите в реките ти ще прилепя за
люспите ти; и ще те извлека изсред реките ти
с всичките риби в реките ти прилепнали при
люспите ти. 5 И ще те изхвърля в пустинята, те- 5
бе и всичките риби в реките ти; ще паднеш на
отвореното поле; не ще се събереш нито при-
береш; дадох те на земните зверове и на небесни-
те птици за храна. 6 И всичките египетски жи- 6
тели ще познаят че Аз съм Господ; защото бяха
жезъл от тръстика за Израилевия дом. 7 Когато 7
те взеха в ръка, ти се счупи и промуши рамото
на всички тях; и когато се облегнаха на тебе, ти
се сломи и разклати кръста на всички тях. 8 За- 8
това, така казва Господ Иеова: Ето, ще докарам
меч върху тебе и ще отсека от тебе и човек и жи-
вотно. 9 И Египетската земя ще бъде опустоше- 9
на и пуста; и ще познаят, че Аз съм Господ, за-
щото рече: Реката е моя, и аз я направих. 10 За- 10
това, ето, Аз съм против тебе и против реката
ти; и ще обърна Египетската земя на пустота,
разорение и опустошение, от Мигдол до Сие-
на и до границата на Етиопия. 11 Човешка но- 11
га не ще да мине през нея, нито нога на живот-
но ще мине през нея, нито ще бъде населена за
четиридесет години. 12 И ще обърна Египетска- 12
та земя на пустиня между опустошените стра-
ни, и градовете й ще бъдат пусти за четиридесет
години между разорените градове; и ще разсея
египтяните между народите, и ще ги разпръсна
по страните. 13 Но така казва Господ Иеова: На 13
края на четиридесетте години ще събера егип-
тяните от племената между които бяха разпръ-
снати; 14 и ще доведа египетските пленници, ще 14
ги върна в земята Патрос, в родната им земя, и
ще бъдат там унижено царство. 15 Ще бъде най- 15
унижението от царствата, и няма да се издигне
вече над народите; защото ще ги намаля, за да
не владеят вече над народите. 16 На *Египет* не 16
ще уповае вече Израилевият дом, щото да му
напомня беззаконието, когато погледнат към
тях *за помощ*; и те ще познаят, че Аз съм Господ
Иеова. 17 И в двадесет и седмата година, в пър- 17
вия *месец*, на първия *ден* от месеца, Господното
слово дойде към мене и рече: 18 Сине човешки, 18
вавилонският цар Навуходоносор накара вой-
ската си да извърши една *толкова* голяма ра-
бота против Тир, щото всяка глава стана пле-
шива и всяко рамо ожулено; но пак не получи
заплатата за Тир, ни той, нито войската му, за
работата, която извърши против него. 19 Зато- 19
ва, така казва Господ Иеова: Ето, Аз давам Еги-
петската земя на вавилонския цар Навуходоно-
сора; той ще откара многото й население, ще я
обере и ще вземе користи от нея; и това ще бъ-

29.3 Т.е., Крокодилът.

20 де заплатата на войската му. 20 Дадох му Египетската земя срещу труда, който положи, понеже се трудиха за Мене, казва Господ Иеова.
21 21 В оня ден ще направя да израсте рог на Израилевия дом, и ще ти дам да отвориш уста всред тях; и ще познаят, че Аз съм Господ.

30 1 Пак Господното слово дойде към мене и
2 рече: 2 Сине човешки, пророкувай и речи: Така казва Господ Иеова: Лелекайте - Олеле за деня!
3 3 Защото е близо денят, дори е близо денят на Господа, облачен ден; ще бъде времето на езичниците. 4 Нож ще дойде върху Египет, и голямо измъчване ще има в Етиопия, когато убитите паднат в Египет, и когато откарат голямото му население и сринат основите му. 5 Етиопяни, левийци, лидийци и всичките разноплеменни народи, Хув и жителите на съюзните земи ще паднат заедно с тях от нож. 6 Така казва Господ: Ще паднат и ония, които подпират Египет, и гордата му сила ще се сниши; от Мигдол до Сиина ще паднат в него от нож, казва Господ
7 Иеова. 7 И те ще запустеят между опустошените земи, и градовете му ще бъдат между разорените градове. 8 И ще познаят, че Аз съм Господ,
8 когато туря огън в Египет, и се смажат всички,
9 които му помагат. 9 В оня ден, вестители ще излязат от Мене с кораби, за да стреснат безгрижните етиопяни; и голямо измъчване ще ги нападне както в деня на Египет; защото, ето, иде.
10 10 Така казва Господ Иеова: При това, Аз ще погубя голямото египетско население чрез ръката на вавилонския цар Навуходоносора. 11 Той
11 и людете му с него, страшните между народите, ще бъдат доведени за да разорят земята; и ще изтеглят мечовете си против Египет, и ще
12 изпълнят земята с убити. 12 Аз ще пресуша реките, ще продам земята в ръцете на зли човеци; и ще запустя земята и всичко що има в нея чрез ръката на чужденци; Аз Господ го изрекох.
13 13 Така казва Господ Иеова: Ще погубя и кумирите, и ще махна от Мемфис нищожните *идоли*; не ще има вече княз от Египетската земя, и ще
14 туря страх в Египетската земя. 14 Аз ще запустя Патрос, ще запаля огън в Танис, и ще извърша съдби в Но. 15 Ще излея яростта Си върху
15 египетската крепост Син, и ще изсека голямото население на Но. 16 И ще запаля огън в Египет; Син ще бъде в голямо измъчване. Но ще се
16 съкруши и Мемфис ще има противници всред
17 бял ден. 17 Младежите на Илиупол и на Пивесет ще паднат от нож; а *останалите* ще отидат
18 в плен. 18 И в Тафнес денят ще се помрачи, когато строша там хомотите на Египет, и гордата му сила ще престане в него; а него, облак ще го
19 покрие, и дъщерите му ще отидат в плен. 19 Така ще извърша съдби над Египет; и ще познаят, че Аз съм Господ. 20 А в единадесетата година, 20
в първия *месец*, на седмия *ден* от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: 21 Сине 21
човешки, строших мишцата на египетския цар Фараон; и, ето, тя не е била превързана за церене, или за да я обвият в превръзки, за да й се даде сила да държи нож. 22 Затова, така казва 22
Господ Иеова: Ето, Аз съм против египетския цар Фараона и ще строша *двете* му мишци - и здравата и оная, която *вече* биде строшена; и ще направя ножът да падне от ръката му. 23 И ще 23
разсея египтяните между народите, и ще ги разпръсна по страните. 24 Но ще укрепя мишците 24
на вавилонския цар и ще туря меча Си в ръката му; а мишците на Фараона ще строша, и той ще охка пред него както охка смъртно ранен човек. 25 Мишците обаче на вавилонския цар ще 25
засиля, а Фараоновите мишци ще отпаднат; и ще познаят, че Аз съм Господ, когато туря меча Си в ръката на вавилонския цар, и той я простря върху Египетската земя. 26 И ще разсея егип- 26
тяните между народите, и ще ги разпръсна по страните; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

31 1 И в единадесетата година, в третия *ме-*
сец, на първия *ден* от месеца, Господното слово
2 дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, кажи на египетския цар Фараона и на множеството му: На кого си се уподобил ти във величието си?
3 3 Ето, асириецът бе кедър в Ливан с хубави клонове, с дебела сянка и с висок ръст; и върхът му
4 бе всред гъсти клончета. 4 Водите го хранеха, бездната го отрасташе с реките си, които течеха около посаждението му; и изпращаше каналите си по всичките дървета на полето. 5 За- 5
това ръстът му се издигна над всичките дървета на полето, клоновете му се умножиха, и като растеше клончетата му се разпростряха поради изобилните води. 6 Всичките небесни пти- 6
ци правеха гнезда в клончетата му; и всичките полски животни раждаха под клоновете му; а под сянката му живееха всичките големи народи. 7 Така бе красив по големината си и по 7
дължината на клоновете си; защото корените му бяха при много води. 8 Кедрите в Божията 8
градина не можеха да го скрият; елхите не се сравняваха с клоновете му, и яровите не приличаха на клончетата му; никакво дърво в Божията градина не се сравняваше с него по красотата му. 9 Направих го красив с многото му 9
клонове; тъй щото всичките едемски дървета, които бяха в Божията градина, му завиждаха.
10 Затова, така казва Господ Иеова: Понеже ти 10
си се издигнал високо; и понеже си дигнал върха си между гъстите клончета, и сърцето му се

11 надигна поради височината му, 11 затова ще го
предам в ръката на силния от народите, кой-
то непременно ще се разправи с него; изпъдих
12 го поради нечестието му. 12 Чужденци, страш-
ните между народите, отсякоха го и го остави-
ха; клончетата му паднаха по планините и по
всичките долини, и клоновете му се строшиха
по всичките потоци на земята; и всичките на-
роди на света слязоха от сянката му и го оставиха.
13 13 На трупа му ще си починат всичките небес-
ни птици, и върху клоновете му ще бъдат всич-
14 ките животни от полето, 14 за да не се възвиси
във височината си никое от дърветата край во-
дите, нито да издигне върха си между гъстите
клончета, и за да се не надигат, поради височи-
ната си, техните великани, да! всички, които се
поят с вода; защото те всички са предадени на
смърт, в най-дълбоките места на света, подобно на *всички други* човешки синове, с ония ко-
15 ито слизат в ямата. 15 Така казва Господ Иеова:
В деня когато той слезе в преизподнята причи-
них жалеене; покрих бездната за него, и напра-
вих да престанат реките й, така щото големи-
те води се спряха; и направих да жалее за него
Ливан, и всичките дървета на полето повяхна-
16 ха за него. 16 Направих народите да потреперят
при шума на падането му, когато го свалих в
преизподнята с ония, които слизат в ямата; и
всичките едемски дървета, отбраните и добри-
те ливански *дървета*, всичките пиещи води, се
17 утешиха в най-дълбоките места на света. 17 И
те и ония, които бяха негова мишца, които жи-
вееха под сянката му всред народите, слязоха
в преизподнята подобно на него, при убитите
18 от нож. 18 На кого си се уподобил така по сла-
ва и по величие между едемските дървета? При
все това ще бъдеш свален, както *всичките дру-
ги* едемски дървета, в най-дълбоките места на
света; ще лежиш всред необрязаните, с убити-
те от нож. Тъй ще стане с Фараона и цялото му
множество, казва Господ Иеова.

32 1 И в дванадесетата година, в дванадесетия
месец, на първия *ден* от месеца, Господното
2 слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки,
дигни плач за египетския цар Фараон, и кажи
му: Уподобил си се на млад лъв между народи-
те, но си като чудовище в моретата; и устремил
си се в реките си, и мътиш водите с нозете си и
3 тъпчеш реките им. 3 Така казва Господ Иеова:
Затова ще простра мрежата Си върху тебе със
събрание от много племена, които ще те извле-
4 кат в мрежата Ми. 4 И ще те оставя на земята,
ще те отхвърля на отвореното поле, ще напра-
вя да кацнат на тебе всичките небесни птици, и
5 ще наситя с тебе зверовете на целия свят. 5 Ще
туря месата ти на планините, ще напълня до-
лините с купове от твоите убити 6 и ще напоя с 6
кръвта ти земята гдето плаваш, дори до плани-
ните; и реките ще се напълнят с тебе. 7 И когато 7
те угася, ще покрия небето и ще помрача звез-
дите му; ще покрия слънцето с облак, и луната
няма да свети със светлината си. 8 Ще помрача 8
над тебе всичките небесни светила, и ще туря
тъмнина на твоята земя, казва Господ Иеова.
9 Ще досаждам сърцето на много племена, кога- 9
то докарам между народите разорените *оста-
нали от* тебе, в страни, които ти не си познал;
10 Да! ще направя да се удивят поради тебе мно- 10
го племена; и царете им ще се ужасят много по-
ради тебе, когато размахат меча Си пред тях, и
ще треперят всяка минута, всеки за живота си,
в деня на падането ти. 11 Защото така казва Гос- 11
под Иеова: Мечът на вавилонския цар ще дойде
върху тебе. 12 С ножовете на силните ще сваля 12
множеството ти; те всички са страшните меж-
ду народите; те ще разорят гордостта на Еги-
пет, и цялото му множество ще погине. 13 И ще 13
изтребя всичките му животни от при много во-
ди; няма вече да ги размъти човешка нога, и ко-
пито на животно няма да ги размъти. 14 Тога- 14
ва ще избистря водите им, и ще направя реки-
те им да текат като масло, казва Господ Иеова.
15 Когато направя египетската земя разорена и 15
пуста, земя лишена от това, което я изпълня-
ше, когато поразя всички, които живеят в нея,
тогава ще познаят, че Аз съм Господ. 16 Това е 16
плачът, с който ще оплакват; дъщерите на на-
родите ще оплакват с него. За Египет и за ця-
лото му множество ще оплакват с него, казва
Господ Иеова. 17 Пак в дванадесетата година, *в* 17
дванадесетия месец, на петнадесетия *ден* от ме-
сеца, Господното слово дойде към мене и ре-
че: 18 Сине човешки, заридай за множеството на 18
Египет, и *яви* свалянето им, да! него и дъщери-
те на знаменитите народи, в най-дълбоките ме-
ста на света, с ония, които слизат в ямата. 19 От 19
кого си по-хубав? Слез и лежи с необрязани-
те. 20 Ще паднат всред убитите от нож; ножът се 20
приготви; отвлечете него и всичките му множе-
ства. 21 Най-мощните между силните ще му го- 21
ворят отсред преизподнята заедно с ония, ко-
ито му помагаха; слязоха, лежат необрязани,
убити от нож. 22 Там е Асурс и цялата му дру- 22
жина; гробовете му са около него; всички уби-
ти паднали от нож, 23 чиито гробове са поста- 23
вени в дълбочината на ямата, и дружината му
около гроба му; всички убити, паднали от нож,
тия, които причиняваха ужас в земята на живи-
те. 24 Там е Елам и цялото му множество около 24
гроба му; всички убити, паднали от нож, слезли

необрязани в най-дълбоките места на света; те причиняваха трепет в земята на живите, но понесоха срама си както *всички други*, които слизат в ямата. 25 Всред убитите поставиха легло за него с цялото му множество; гробовете му около него; те всички са необрязани, убити от нож, защото бяха причинявали ужас в земята на живите; но понесоха срама си както *всички други*, които слизат в ямата; той е поставен всред убитите. 26 Там е Мосох, Тувал и цялото му множество; гробовете му са около него; всички са необрязани, убити от нож, защото причиняваха ужас в земята на живите. 27 Те няма да лежат със силните паднали измежду необрязаните, които слязоха в преизподнята с бойните си оръжия и туриха ножовете си под главите си; но техните беззакония ще са върху костите им, защото са причинявали ужас на силните в земята на живите. 28 Но и ти ще бъдеш сломен всред необрязаните и ще лежиш с убитите от нож. 29 Там е Едом, царете му и всичките му първенци, които, *отсечени* всред силата си, са положени между убитите от нож; те ще лежат с необрязаните и с ония, които слизат в ямата. 30 Там са всичките северни князе и всичките сидонци, които слязоха с убитите; въпреки ужаса, който причиняваха от силата си, те се посрамиха; и лежат необрязани с убитите от нож и понасят срама си както *всички други*, които слизат в ямата. 31 Фараон ще ги види, и ще се утеши за цялото си мнозинство, - Фараон и цялата му войска, убити от нож, каза Господ Иеова. 32 Защото Аз нанесох трепет от Мене върху земята на живите; и той ще бъде положен всред необрязаните, с убитите от нож, - Фараон и цялото му множество, казва Господ Иеова.

33 1 И Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, говори на людете си и кажи им: Когато нанеса меча върху някоя земя, и людете на оная земя вземат някой човек измежду си и си го поставят за страж, 3 и той, като види че мечът иде върху земята, затръби и предупреди людете, 4 тогава, ако мечът дойде и постигне някого, който чуе гласа на тръбата а не се пази, кръвта му ще бъде на главата му. 5 Той е чул гласа на тръбата, а не се е свестил, кръвта му ще бъде върху него; когато, ако беше се свестил, той би избавил живота си: 6 Но ако види стражът, че мечът иде и не затръби, и людете не се свестят, и мечът дойде и постигне някого от тях, той *наистина* биде постигнат поради беззаконието си; но кръвта му ще изискам от ръката на стража. 7 Така е и с тебе, сине човешки; Аз те поставих страж на Израилевия дом; чуй, прочее, словото из устата Ми, и предупреди ги от Моя страна. 8 Когато казвам на беззаконника: Беззаконнико, непременно ще умреш, а ти не проговориш, за да предупредиш беззаконника *да се върне* от пътя си, оня беззаконник ще умре за беззаконието си, обаче, от твоята ръка ще изискам кръвта му. 9 Но ако предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, а не се върне от пътя си, той ще умре за беззаконието си, а ти си избавил душата си. 10 Затова, сине човешки, речи на Израилевия дом: Вие така говорихте, казвайки: Престъпленията ни и греховете ни са върху нас, и ние тлеем поради тях; как тогава ще живеем? 11 Речи им: *Заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, не благоволя в смъртта на нечестивия, но да се върне нечестивият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете се от лошите си пътища, защо да умрете, доме Израилев? 12 Затова, сине човешки, кажи на людете си: Правдата на праведния няма да го избави в деня, когато престъпи; и нечестивият няма да падне поради нечестието си в деня, когато се върне от нечестието си, *също както* праведният не ще може да живее поради *правдата си* в деня, когато съгреши. 13 Когато река на праведния, че непременно ще живее, а той като уповае на правдата си, извърши неправда, то ни едно от неговите праведни дела няма да се спомни; а поради неправдата, която е извършил, той ще умре. 14 И когато кажа на нечестивия: Непременно ще умреш; а той се върне от греха си и постъпи законно и праведно; - 15 ако нечестивият върне залог, върне грабнатото, ходи в повеленията на живота и не върши неправда, непременно ще живее; няма да умре; 16 ни един от греховете, които е извършил няма да се помни против него; той е постъпил законно и праведно; непременно ще живее. 17 Но твоите люде казват: Господният път не е прав. Обаче техният път не е прав. 18 Когато праведният се върне от правдата си и извърши неправда то поради нея ще умре. 19 А когато беззаконникът се върне от беззаконието си и постъпи законно и праведно, той ще живее поради това. 20 Вие обаче казвате: Господният път не е прав. Доме Израилев, ще ви съдя всекиго според постъпките му. 21 В дванадесетата година от плена ни, в десетия *месец*, на петия *ден* от месеца, дойде при мене един бежанец от Ерусалим и каза: Градът е превзет. 22 А вечерта, преди да дойде бежанецът, Господната ръка биде върху мене и отваряше устата ми докле дойде той при мене заранта; и тъй, устата ми се отвориха и не бях веченям. 23 И Господното слово дойде към мене и рече: 24 Сине човешки, тия, които живеят в ония опустоше-

ни места в Израилевата земя, говорят казвайки: Авраам бе *само* един, но пак наследи земята; а ние сме мнозина; нам се даде земята в на-
25 следство. [25] Затова кажи им: Така казва Господ Иеова: Вие ядете *месо* с кръвта му, подигате очи към идолите си и проливате кръв; и ще владее-
26 те ли земята? [26] Вие се облягате на меча си, вършите мерзости, и оскверняват всеки жената на
27 ближния си; и ще владеете ли земята? [27] Кажи им това: Така казва Господ Иеова: *Заклевам се* в живота Си, ония, които са в опустошените места, непременно ще паднат от нож; и който е на отворено поле ще го предам на зверовете да го изядат; а които са в крепостите и в пещерите ще
28 измрат от мор. [28] И ще обърна земята на пустота и да бъде за удивление, и горделивата й сила ще престане; и Израилевите планини ще за-
29 пустеят та да няма кой да минава. [29] Тогава ще познаят, че Аз съм Господ, когато обърна земята на пустота и да бъде за удивление, поради
30 всичките мерзости, които сториха. [30] А колкото за тебе, сине човешки, твоите люде приказват за тебе при стените и вратите на къщите, и като говорят един на друг всеки на брата си, казват: Дойдете сега та чуйте що е словото, което из-
31 лиза от Господа. [31] Те дохождат при тебе както дохождат людете, та седят пред тебе като Мои люде, и слушат твоите думи, но не ги изпълняват, защото с устата си показват много любов,
32 но сърцето им отива след печалбите им. [32] И, ето, ти им си като любима песен от човек, който има сладък глас и свири добре, защото слушат
33 думите ти, а не ги изпълняват. [33] А когато настане това, (и ето, иде,) тогава ще познаят, че е имало пророк между тях.

34 [1] И Господното слово дойде към мене и рече:
2 [2] Сине човешки, пророкувай против Израилевите пастири, пророкувай и речи им: Така казва Господ Иеова на пастирите: Горко на Израилевите пастири, които пасат себе си! Не трябва ли пастирите да пасат стадата? [3] Вие ядете тлъстината, обличате се с вълната и коли-
4 те угоените, но не пасете стадата. [4] Не подкрепихте немощната, нито изцелихте болната, не превързахте ранената, не докарахте заблудилата се, нито потърсихте изгубената; но с на-
5 силие и строгост властвувахте над тях. [5] Те се разпръснаха понеже нямаше пастир, и, като се разпръснаха, станаха храна на всичките полски зверове. [6] Моите овце се скитаха по всич-
6 ките планини и по всеки висок хълм, дори овцете Ми бяха разпръснати по целия свят; и ня-
7 маше кой да ги потърси или подири. [7] Затова,
8 слушайте, пастири, Господното слово. [8] *Заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, понеже стадото Ми стана корист, и овцете Ми станаха храна на всичките полски зверове, защото нямаше пастир, и пастирите Ми не потърсиха овцете Ми, но пасяха себе си и не пасяха овцете,
9 [9] затова слушайте, пастири, Господното слово: 9
10 [10] Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против 10
пастирите; и ще изискам овцете Си от ръцете им, и ще ги направя да не пасат вече овцете; пастирите няма вече да пасат себе си, защото ще избавя овцете Си от устата им, та да не им бъдат за храна. [11] Защото така казва Господ Ие- 11
ова: Ето, Аз, сам Аз, ще потърся овцете Си и ще ги подиря. [12] Както овчарят дири стадото си 12
в деня, когато се намира между разпръснатите Си овце, така и Аз ще подиря овцете си, и ще ги избавя от всичките места, гдето бяха разпръснати в облачния и мрачен ден. [13] Ще ги изведа 13
из племената, и ще ги събера от страните, ще ги доведа в земята им, и ще ги паса на Израилевите хълмове близо до потоците и по всички-
те населяеми места в тяхната земя. [14] Ще ги па- 14
са в добро пасбище, и кошарата им ще бъде на високите Израилеви хълмове; там ще почиват в добра кошара и ще пасат на тлъсто пасбище върху Израилевите хълмове. [15] Сам Аз ще па- 15
са овцете Си, и Аз ще ги успокоя, казва Господ Иеова. [16] Ще потърся изгубената и ще докарам 16
пропъдената, ще превържа ранената, и ще подкрепя немощната но угоените и яките ще погубя; с правосъдие ще ги паса. [17] А колкото за вас, 17
паство Мое, така говори Господ Иеова: Ето, Аз ще съдя между овца и овца, между *овца и* овни и козли. [18] Малко ли ви е дето пасете доброто па- 18
сбище, та тъпчете с нозете си останалата част от пасбището си? и дето пиете бистра вода, та мътите с нозете си останалата? [19] А овцете Ми 19
пасат утъпканото от вашите нозе, и пият *вода* размътена с вашите нозе. [20] Затова, така им каз- 20
ва Господ Иеова: Ето, Аз, сам Аз, ще съдя между угоена овца и мършава овца. [21] Понеже тласка- 21
те със страната си и с рамената си, и бодете с рогата си всичките болни, догде ги разпръснете далеч, [22] затова Аз ще избавя овцете Си, та не 22
ще бъдат вече за корист; и ще съдя между овца и овца. [23] И ще поставя над тях един пастир, слу- 23
гата Си Давида, който ще ги пасе; той ще ги пасе, и той ще им бъде пастир. [24] Аз Господ ще им 24
бъда Бог, и слугата Ми Давид княз между тях; Аз Господ изговорих това. [25] И като направя с 25
тях завет на мир, ще премахна лютите зверове от земята, така щото те ще живеят безопасно в пустинята, и ще спят в горите. [26] Ще напра- 26
вя тях и местата около хълма Си за благословение; и ще изпращам дъжда на времето му; дъжд на благословение ще бъде. [27] Полските дървета 27

ще дават плода си, и земята ще даде произведението си; и те ще бъдат в безопасност в земята си и ще познаят, че Аз съм Господ, когато строша оковите на хомота им и ги освободя от ръ-
28 ката на ония, които са ги поробили. 28 Те не ще бъдат вече корист на народите, и земните зверове не ще ги изпояждат; но ще живеят в без-
29 опасност, и не ще има кой да ги плаши. 29 И ще им направя прочуто *по плодородие* садение; и те няма вече да гинат от глад в земята, нито ще но-
30 сят вече хулене от народите. 30 И ще познаят, че Аз Господ, техният Бог съм с тях, и че те, Израилевият дом, са Мои люде, казва Господ Иеова.
31 31 И вие човеци, сте Мои овце, овцете на пасбището Ми, и Аз съм ваш Бог, казва Господ Иеова.

35 1 При това Господното слово дойде към
2 мене и рече: 2 Сине човешки, насочи лицето си против хълма Сиир, и пророкувай против него,
3 като му речеш: 3 Така казва Господ Иеова: Ето, хълме Сиир, Аз съм против тебе; ще простра ръката Си против тебе, и ще те обърна в опу-
4 стошение и ще бъдеш за учудване. 4 Ще разоря градовете ти, и ти ще запустееш; и ще познаеш,
5 че Аз съм Господ. 5 Понеже си хранил непрекъсната омраза, и си предал израилтяните в силата на меча във времето на бедствието им, кога-
6 то беззаконието *им е стигнало* до края си; 6 затова, *заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова, ще те предам на кръв, и кръв ще те преследва; понеже не си намразил кръвта, то кръв ще
7 те преследва. 7 Така ще направя хълма Сиир да бъде за учудване и да запустее; и ще изтребя от него и оня, който минава, и оня, който се вър-
8 ща. 8 Ще напълня планините му с убитите му; по хълмовете ти, по долините ти и по всичките
9 ти реки ще паднат убитите от нож. 9 Ще обърна на вечно опустошение, и градовете ти няма да се населят; и ще познаете, че Аз съм Господ.
10 10 Понеже си рекъл: Тия два народа и тия две страни ще бъдат мои, и ние ще ги владеем, ако и
11 да е бил Господ там, 11 затова, *заклевам се* в живота Си, казва Господ Иеова ще постъпя според гнева и според завистта, която си показал поради омразата си към тях; и ще им бъда познат,
12 когато те съдя. 12 И ти ще познаеш, че Аз Господ чух всичките хули, които си произнесъл против Израилевите планини, като си рекъл: Те запу-
13 стяха; нам са дадени за храна. 13 И с устата си говорихте високомерно против Мене, и казахте
14 много думи против Мене; Аз чух. 14 Така казва Господ Иеова: Когато се весели целият свят, Аз
15 ще те направя пуст. 15 Както си се развеселил за дето запустя наследството на Израилевия дом, така ще направя на тебе; ще запустееш, хълме Сиир, и целият Едом, да! целият; и ще познаят, че Аз съм Господ.

36 1 И ти сине човешки, пророкувай към Израилевите планини, като речеш: Израилеви пла-
2 нини, слушайте Господното слово. 2 Така казва Господ Иеова: Понеже неприятелят рече против вас: О хохо! и - Древните височини станаха
3 наше владение, 3 затова, като пророкуваш речи: Така казва Господ Иеова: Понеже ви запустиха и погълнаха отвред, за да станете владение на другите народи, и станахте *предмет на* говоренето на устни и на зли отзиви на людете,
4 4 затова Израилеви планини, слушайте словото на Господа Иеова. Така казва Господ Иеова на планините и на хълмовете, на потоците и на долините, на запустелите пустоти и на напуснатите градове, които станаха корист и са за при-
5 смех на другите народи около тях, - 5 затова, казва Господ Иеова: Непременно в пламенната Си ревнивост говорих против другите народи и против целия Едом, които с всесърдечна радост и с душевно презрение направиха Моята земя свое владение, за да я изхвърлят и разграбят;
6 6 затова, пророкувай за Израилевата земя, и кажи на планините и на хълмовете, на потоците и на долините: Така казва Господ Иеова: Ето, Аз говорих в ревността Си и в яростта Си, по-
7 неже понесохте укор от народите; 7 затова, така казва Господ Иеова: Аз се заклех, че народите които са около вас, непременно ще носят сра-
8 ма си. 8 А вие, Израилеви планини, ще изкарате клоновете си; и ще давате плода си на людете Ми Израиля; защото скоро ще дойдат. 9 Защо-
9 то, ето, Аз съм за вас, и ще се обърна към вас, и вие ще бъдете обработвани и засявани. 10 И
10 ще заселя върху вас много човеци, целия Израилев дом, да! целия; и градовете ще се населят, и запустелите места ще се съградят. 11 И ще за-
11 селя върху вас много човеци и животни, които ще нараснат и се наплодят; и ще ви населя както бяхте по-напред, и ще ви сторя по-голямо добро отколкото в началото; и ще познаете, че
12 Аз съм Господ. 12 Да! ще направя да ходят по вас човеци, людете Ми Израил; те ще ви владеят, и вие ще им бъдете наследство, и за напред ня-
13 ма да ги обезчадите. 13 Така казва Господ Иеова: Понеже ви думат: Ти си *земя*, която поглъщаш човеци и обезчадваш людете си, 14 затова
14 няма вече да поглъщаш човеци, нито да обезчадваш вече народа си, казва Господ Иеова; 15 и
15 няма вече да ти допусна да понесеш укор от народите, нито ще носиш поругание от племената, и няма вече да направиш народа си да се препъва, казва Господ Иеова. 16 При това Господ-
16 ното слово дойде към мене и рече: 17 Сине чо-
17

вешки, когато Израилевият дом живееха в земята си те я оскверниха с постъпките си и с делата си; техните постъпки бяха пред Мене *отвратителни* като нечистотата на отлъчена же-
18 на. [18] Затова излях яростта Си върху тях поради кръвта, която бяха излели на земята, и поради идолите, с които я бяха омърсили; [19] разсях
19 ги между народите, и те бидоха разпръснати по страните; според постъпките им и според дела-
20 та им ги съдих. [20] И когато влязоха между народите, гдето отидоха, омърсиха Моето свето име, тъй щото се говореше за тях: Тия са людете
21 на Иеова, и из земята Му излязоха; [21] Смилих се, обаче, за светото Си име, което Израилевият дом бяха омърсили между народите, при които
22 отидоха. [22] Затова речи на Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Аз не правя *това* заради вас, доме Израилев, но заради Моето свето име, което омърсихте между народите, при ко-
23 ито отидохте. [23] Аз ще осветя великото Си име, което е било омърсено между народите, което вие омърсихте между тях; и народите ще познаят, че Аз съм Господ, казва Господ Иеова, кога-
24 то се осветя у вас пред очите им. [24] Защото ще ви взема изсред народите, и ще ви събера от всич-
25 ките страни, и ще ви доведа в земята ви. [25] Тогава ще поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите; от всичките ви нечистотии и от всички-
26 те ви идоли ще ви очистя. [26] Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и, като отнема каменното сърце от плътта ви, ще
27 ви дам меко сърце. [27] И ще вложа Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите Ми, и да ги из-
28 вършвате. [28] Ще живеете в земята, която дадох на бащите ви; и вие ще Ми бъдете люде, и Аз
29 ще бъда ваш Бог. [29] Ще ви спася от всичките ви нечистоти; и като призова житото, ще го умно-
30 жа, и не ще *вече* да ви докарам глад. [30] Ще умножа плода на дървото и рожбите на полето, за да не ви се присмиват вече народите за гдето гла-
31 дувате. [31] Тогава, като си спомните нечестивите си постъпки и недобрите си дела, ще се отвратите сами от себе си пред очите си поради
32 беззаконията си и поради мерзостите си. [32] Не заради вас правя Аз *това*, казва Господ Иеова, нека ви бъде известно. Засрамете се и се смуте-
33 те поради постъпките си, доме Израилев! [33] Така казва Господ Иеова: В деня, когато ви очистя от всичките ви беззакония, ще направя и да се населят градовете, и запустелите места ще се
34 съградят. [34] Опустошената земя ще се обработи, макар че е била пуста пред очите на всекиго,
35 който минаваше. [35] И ще казват: Тая земя, която бе запустяла, стана като Едемската градина, и запустелите, опустошените и разорените градове се укрепиха и населиха. [36] Тогава народи-
36 те останали около вас ще познаят, че Аз Господ съградих разореното и насадих запустялото. Аз Господ изговорих това и ще го извърша. [37]
37 Така казва Господ Иеова: При това Израилевият дом ще Ме потърси за да им го сторя. Ще ги умножа с човеци като стадо; [38] като стадото за жертва,
38 като стадото, което *пълни* Ерусалим във време на определените празници, така човешки стада ще пълнят запустелите градове; и ще познаят, че Аз съм Господ.

37 [1] Господната ръка биде върху мене та ме изведе чрез Господния Дух и ме постави всред по-
2 ле, което бе пълно с кости. [2] И преведе ме край тях наоколо; и, ето, имаше твърде много по отвореното поле; и, ето, бяха твърде сухи. [3] И ре-
3 че ми: Сине човешки, могат ли да оживеят тия кости? И отговорих: Господи Иеова Ти знаеш.
4 [4] Пак ми рече: Пророкувай над тия кости и ре-
5 чи им: Сухи кости, слушайте Господното слово. [5] Така казва Господ Иеова на тия кости: Ето, ще направя да влезе във вас дух та ще оживеете;
6 [6] ще туря и жили върху вас, ще ви облека с меса и ще ви покрия с кожа, и като туря дух у вас ще оживеете; и ще познаете, че Аз съм Господ.
7 [7] И тъй, пророкувах както ми бе заповядано; и като пророкувах започна да гърми, и ето трус, и костите се събираха, кост с костта си. [8] И като
8 погледнах, ето, жили и меса израснаха по тях, и кожа ги покри отгоре; дух, обаче, нямаше в тях.
9 [9] Тогава ми рече: Пророкувай за духа; пророкувай, сине човешки, и речи на духа: Така казва Господ Иеова: Дойди духо, от четирите ветрища и духни върху тия убити, за да оживеят.
10 [10] Пророкувах, прочее, както ми заповяда; и духът влезе в тях, и те оживяха; и изправиха се на
11 нозете си, една твърде голяма войска. [11] Тогава ми рече: Сине човешки, тия кости са целият Израилев дом. Ето, те казват: Костите ни изсъхнаха, и надеждата ни се изгуби; ние сме загинали.
12 [12] Затова пророкувай и речи им: Така казва Господ Иеова: Ето, люде Мои, Аз ще отворя гробовете ви, и като ви изведа из гробовете ви ще
13 ви заведа в Израилевата земя. [13] И ще познаете, люде Мои, че Аз съм Господ, когато отворя
14 гробовете ви и ви изведа из гробовете ви. [14] И като туря духа Си във вас, ще оживеете; и ще ви поставя във вашата земя; и ще познаете, че Аз Господ изговорих това и го извърших, каз-
15 ва Господ. [15] Пак дойде Господното слово към
16 мене и рече: [16] Ти, сине човешки, вземи си един жезъл та напиши на него: За Юда и за другарите му израилтяните; тогава вземи друг жезъл и напиши на него: За Иосифа, жезъла на Ефрема и

17 другарите му целия Израилев дом. 17 И съедини
си ги един с друг в един жезъл, за да станат един
18 в ръката ти. 18 И когато людете ти продумат и
ти рекат: Няма ли да ни обясниш що искаш да
19 кажеш с това? 19 Речи им: Така казва Господ Ие-
ова: Ето, Аз ще взема Иосифовия жезъл, който
е в ръката на Ефрема и на другарите му Изра-
илевите племена, та ще ги туря към него, към
Юдовия жезъл, и ще ги направя един жезъл;
20 те ще бъдат един в ръката Ми. 20 И жезлите, на
които си написал, нека бъдат в ръката ти пред
21 очите им. 21 И речи им: Така казва Господ Ие-
ова: Ето, Аз ще взема израилтяните изсред на-
родите гдето са отишли, и като ги събера от вся-
22 къде ще ги доведа в земята им; 22 и ще ги на-
правя един народ в земята, върху Израилевите
планини; един цар ще царува над всички тях; и
не ще бъдат вече два народа, нито ще бъдат за
23 напред разделени в две царства. 23 Те няма вече
да се оскверняват с идолите си, нито с мерзо-
стите си, нито с кое да било от престъпленията
си; но ще ги избавя от всичките отстъпления, с
които са съгрешили, и ще ги очистя; така те ще
24 бъдат Мои люде, и Аз ще бъда техен Бог. 24 И
слугата Ми Давид ще бъде цар на тях; над всич-
ки тях ще има един пастир; и те ще ходят в съд-
бите Ми, и ще пазят повеленията Ми и ще ги
25 извършват. 25 Тоже ще живеят в земята, която
дадох на слугата Си Якова, гдето живяха бащи-
те ви; в нея ще живеят те, чадата им и внуци-
те им до века; и слугата Ми Давид ще им бъде
26 княз до века. 26 При това, ще направя с тях завет
на мир, който ще бъде вечен завет с тях; и като
ги настаня ще ги умножа, и ще положа свети-
27 лището Си всред тях до века. 27 И скинията Ми
ще бъде всред тях; и Аз ще бъда техен Бог, и те
28 ще бъдат Мои люде. 28 Тогава народите ще поз-
наят, че Аз Господ освещавам Израиля, когато
светилището Ми бъде всред тях до века.

38 1 И Господното слово дойде към мене и ре-
2 че: 2 Сине човешки, насочи лицето си към Го-
га, в земята на Магога, княза на Рос, Мосох и
Тувал, и пророкувай против него, като речеш:
3 3 Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против
4 тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох и Тувал, 4 Ще
те обърна, ще туря кука на челюстите ти, и ще
те извадя, с цялата ти войска, коне и конници,
всички напълно въоръжени, едно голямо пълчище с щитове и щитчета, всички употребяващи ножове, -
5 5 персийци, етиопяни и ливийци
6 с тях, всички с щитове и шлемове, - 6 Гомера и
всичките му пълчища, дома на Тогарма, от най-
далечните страни на север, и всичките му пълчища, и много народи с тебе.
7 7 Приготви се, да!
приготви себе си, ти и цялото пълчище, което
се е събрало при тебе, и стани им военачалник.
8 8 След много дни ще бъдеш наказан; в послеш- 8
ните години ще дойдеш в земята, която е била отървана от ножа и е била събрана от много племена, върху Израилевите планини, които са били непрекъснато пусти; но *Израил* биде пренесен изсред племената, и те всички ще живеят *в нея* в безопасност. 9 И ти като възлезеш ще 9
дойдеш като вихрушка; ще бъдеш като облак за да покриеш земята, ти и всичките твои пълчища, и много племена с тебе. 10 Така казва Господ 10
Иеова: В оня ден ще дойдат мисли в ума ти, и ще скроиш лоши намерения, като речеш: 11 Ще 11
вляза в земята на неукрепени села! ще отида при ония, които са в спокойствие и живеят безгрижно, всички които живеят в неукрепени места, без лостове и порти, 12 за да ги обереш и да 12
вземеш корист, за да обърнеш ръката си против запустели места *сега* населени, и против събраните изсред народите люде, които са придобили добитък и имот и живеят в най-отбраната страна на света. 13 Шева, Дедан и търговците на 13
Тарсис с всичките му млади лъвове ще ти рекат: Да обереш ли си дошъл? Да вземеш корист ли си събрал множеството си? Да грабиш сребро и злато ли, да вземеш добитък и имот ли, да направиш голям обир ли? 14 Затова, сине човеш- 14
ки, пророкувай като речеш на Гога: Така казва Господ Иеова: В оня ден, когато людете Ми Израил ще живеят в безопасност, ти няма ли да го знаеш? 15 Ще дойдеш от мястото си, от най- 15
далечните страни на север, ти и много племена с тебе, всички яздещи на коне, голямо множество и силна войска; 16 и ще възлезеш против 16
людете Ми Израиля като облак покриващ земята. Това ще бъде в послешните дни; и Аз ще те доведа против земята, за да Ме познаят народите, когато се осветя у тебе, Гоге, пред очите им. 17 Така казва Господ Иеова: Ти ли си оня, 17
за когото говорих в древно време чрез слугите Си Израилевите пророци, които в ония дни пророкуваха през *много* години, че щях да те доведа против тях? 18 Но в оня ден, *в деня* ко- 18
гато Бог дойде против Израилевата земя, яростта Ми ще възлезе в ноздрите Ми, казва Господ Иеова. 19 Защото в ревнивостта Си и в пла- 19
менния Си гняв казах: Непременно в оня ден ще има голям трепет в Израилевата земя, 20 та- 20
ка щото морските риби и небесните птици, полските зверове и всички гадини, които пълзят по света, и всичките човеци, които са по лицето на света, ще се разтреперят от присъствието Ми; и планините ще се сринат, стръмните *височини* ще паднат, и всяка стена ще се събори до земята. 21 И ще призова нож против него по всички- 21

те Си планини, казва Господ Иеова; ножът на
22 всеки човек ще бъде против брата му. 22 Аз ще
се съдя с него чрез мор, и чрез кръв; и ще на-
валя върху него, върху пълчищата му, и върху
многото племена, които са с него, пороен дъжд
23 и градушка от големи камъни, огън и сяра, 23 Аз
ще възвелича и осветя, и ще стана познат пред
очите на много народи; и те ще познаят, че Аз
съм Господ.

39 1 И ти сине човешки, пророкувай против Го-
га като речеш: Така казва Господ Иеова: Ето,
Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мо-
2 сох и Тувал. 2 Ще те обърна и примамя, и, ка-
то те възведа от най-далечните страни на север,
3 ще те доведа върху Израилевите планини; 3 и
ще избия лъка ти от лявата ти ръка и ще на-
правя да паднат стрелите от дясната ти ръка.
4 4 Ще паднеш върху Израилевите планини, ти, и
всичките ти пълчища, и племената, които са с
тебе; и ще те предам да бъдеш изяден от хищни
птици от всякакъв вид и от полските зверове.
5 5 Ще паднеш на отвореното поле; защото Аз го
6 изговорих, казва Господ Иеова. 6 И ще изпратя
огън върху Магога и върху ония, които живеят
безгрижно в островите; и те ще познаят, че Аз
7 съм Господ. 7 Ще направя светото Си име по-
знато всред людете Си Израиля, и не ще оста-
вя да се омърси вече светото Ми име; и наро-
дите ще познаят, че Аз съм Господ, Светият в
8 Израил. 8 Ето, това иде, и ще стане, казва Гос-
9 под Иеова; тоя е денят, за който говорих. 9 И
ония, които живеят в Израилевите градове, ка-
то излизат, ще кладат огън с оръжията, *които*
ще им служат за гориво - щитовете и щитче-
тата, лъковете и стрелите, сулиците и копията;
10 ще кладат огън с тях седем години; 10 така щото
няма да носят дърва от полето, нито ще отсекат
от гората, защото ще кладат огън с оръжията; и
ще оберат ония, които са ги обрали, и ще ого-
лят ония, които са ги оголили, казва Господ Ие-
11 ова. 11 В оня ден ще дам на Гога място за погре-
бване в Израил, долината на ония, които прем-
инават отпред морето; и то ще затваря *пътя* на
преминаващите; и там ще заровят Гога и цяло-
то му множество; и ще нарекат *мястото* доли-
12 ната на Амон-гога˚. 12 Седем месеца ще ги ро-
13 ви Израилевият дом за да очистят земята; 13 да!
всичките люде на *Израилевата* земя ще ги ро-
вят; и бележит ще им бъде денят, в който Аз ще
14 се прославя, казва Господ Иеова. 14 И ще опре-
делят мъже, които, като обикалят непрестан-
но земята, ще заравят с *помощта на* преми-
наващите останалите по лицето на земята за да я
очистят; докле се свършат седем месеца ще ди-
рят *падналите*. 15 И *определените* предирвачи, 15
като обикалят земята, щом някой от тях види
човешка кост, ще изправи знак при нея, док-
ле погребвачите я заровят в долината на Амон-
гога. 16 А името и на града ще бъде Амона˚. Така 16
ще очистят земята. 17 А ти, сине човешки, така 17
казва Господ Иеова: Говори на всичките видо-
ве птици и на всеки полски звяр, *като кажеш*:
Съберете се та дойдете; натрупайте се от всякъ-
де на жертвата, която жертвувам за вас, голяма
жертва върху Израилевите планини, за да яде-
те месо и да пиете кръв. 18 Ще ядете месата на 18
юнаците и ще пиете кръвта на земните князе,
и на овни, на агнета, на козли и на телци, всич-
ки васански угоени. 19 Ще ядете тлъстина до на- 19
сита, и ще пиете кръв до опиване, от жертва-
та, която пожертвувах за вас; 20 И ще се наси- 20
тите на трапезата Ми с коне и ездачи, с юнаци и
с всякакви военни мъже, казва Господ Иеова.
21 И Аз ще поставя славата Си между народи- 21
те; и всичките народи ще видят съдбата, която
извърших, и ръката Ми, която положих върху
тях. 22 Така Израилевият дом ще познае, че Аз 22
съм Господ техният Бог от днес нататък. 23 И 23
народите ще познаят, че Израилевият дом бе
пленен поради беззаконието си. Понеже стана-
ха непокорни на Мене, затова скрих лицето Си
от тях и ги предадох в ръката на неприятели-
те им; и те всички паднаха от нож. 24 Сторих им 24
според нечистотата им и според престъпле-
нията им, и скрих лицето Си от тях. 25 Затова, 25
така казва Господ Иеова: Сега ще върна Якова от
плен, ще се смиля за целия Израилев дом, и ще
бъда ревнив за светото Си име. 26 И те ще но- 26
сят срама си и всичките престъпления, чрез ко-
ито станаха непокорни на Мене, когато живеят
безопасно в земята си, без да има кой да ги пла-
ши. 27 Когато ги доведа пак от племената, и ги 27
събера от страните на неприятелите им, тогава
ще се осветя у тях пред очите на много наро-
ди; 28 и те ще познаят, че Аз съм Господ техни- 28
ят Бог, понеже ги направих да бъдат закарани в
плен между народите, а *после* ги събрах в земя-
та им; и няма да оставя вече там никого от тях.
29 И няма вече да скрия лицето Си от тях; защо- 29
то излях Духа си върху Израилевия дом, казва
Господ Иеова.

1 В двадесет и петата година от плена ни, в **40**
началото на годината, на десетия *ден* от месеца,
в четиринадесетата година подир превземане-
то на града, в същия ден Господната ръка биде
върху мене и ме заведе там, - 2 чрез Божии ви- 2
дения ме заведе в Израилевата земя та ме по-
стави върху една твърде висока планина, на ко-

39.11 Т.е., Множеството на Гога. **16** Т.е., Множество.

ято имаше към юг нещо като здание *подобно* на
3 град. [3] И като ме заведе там, ето, човек чийто
изглед бе като изглед на мед, и който държе-
ше в ръката си ленена връв и мярка от тръсти-
4 ка, стоеше в портата. [4] И човекът ми рече: Сине
човешки, погледни с очите си, чуй с ушите си, и
приложи сърцето си върху всичко, което ще ти
покажа; защото ти биде въведен тука с цел да
ти покажа това. Всичко що видиш изяви го на
5 Израилевия дом. [5] И ето извън дома една стена
околовръст, и в ръката на човека мярка от тръ-
стика дълга шест лакти, всеки *лакът дълъг* ла-
кът и длан; и като измери широчината на зда-
нието, тя беше една тръстика, и височината ед-
6 на тръстика. [6] Тогава дойде при портата, кое-
то гледаше към изток, и се изкачи по стъпала-
та ѝ; и като измери прага на портата, широчи-
ната му беше една тръстика, и широчината на
7 другия праг една тръстика. [7] И всяка стражар-
ска стая бе една тръстика дълга и една тръсти-
ка широка; и *разстоянието* между стаите бе пет
лакти; а прагът на портата, при преддверието
8 на портата към дома, бе една тръстика. [8] Из-
мери тоже преддверието на портата към дома,
9 една тръстика. [9] Тогава като измери преддве-
рието на портата, то беше осем лакти, а стъл-
бовете им два лакътя; и преддверието на пор-
10 тата беше откъм дома. [10] И стражарските стаи
на източната порта бяха три отсам и три от-
там, и трите на една мярка; и стълбовете има-
11 ха една мярка отсам и оттам. [11] И като измери
широчината на входа на портата, тя беше де-
сет лакти, а дължината на портата тринадесет
12 лакти. [12] А пред стаите имаше един лакът раз-
стояние отсам и един лакът разстояние оттам;
и стаите бяха шест лакти отсам и шест лакти
13 оттам. [13] После измери портата от покрива на
едната стражарска стая до покрива на друга-
та, и широчината бе двадесет и пет лакти, вра-
14 та срещу врата. [14] И измери стълбовете шест-
десет лакти; и преддверието *стигаше* до стъл-
15 бовете околовръст портата. [15] И от лицето на
портата, при входа, до лицето на преддвери-
то на вътрешната порта, имаше петдесет лак-
16 ти. [16] И на стражарските стаи имаше затворе-
ни прозорци, също и на стълбовете им извътре
портата околовръст, така и на сводовете; а има-
ше прозорци извътре околовръст; а върху все-
17 ки стълб имаше палми. [17] Тогава ме заведе във
външния двор; и ето стаи и под направени око-
18 ло двора; имаше тридесет стаи върху пода. [18] И
подът, който бе от страните на портата, съот-
ветстващ на дължината на портите, беше дол-
19 ният под. [19] Тогава измери широчината от ли-
цето на долната порта до лицето на вътрешния
двор извън, и тя беше сто лакти и откъм изток и
откъм север. [20] И измери дължината и широчи- 20
ната на портата на външния двор, която гледа-
ше към север. [21] И стражарските стаи бяха три 21
отсам и три оттам; а стълбовете ѝ и сводовете
ѝ бяха според мярката на първата порта; дъл-
жината ѝ беше петдесет лакти, и широчина-
та ѝ двадесет и пет лакти. [22] И прозорците ѝ, и 22
сводовете ѝ, и палмите ѝ бяха според мярката
на портата, която гледа към изток; и изкачваха
се към нея по седем стъпала; и сводовете ѝ бя-
ха пред нея. [23] И портата на вътрешния двор бе 23
срещу портата, която бе към север и към изток;
и като измери от порта до порта, намери сто
лакти. [24] И заведе ме към юг, и ето порта, която 24
гледаше към юг; и като измери стълбовете ѝ и
сводовете ѝ, те имаха същите мерки. [25] И имаше 25
прозорци на нея и на сводовете ѝ околовръст,
подобни на ония прозорци; дължината им бе-
ше петдесет лакти, и широчината двадесет и пет
лакти. [26] И изкачваха се към нея по седем стъ- 26
пала; и сводовете ѝ бяха пред нея; и на стълбо-
вете ѝ имаше палми, една отсам и една оттам.
[27] И във вътрешния двор имаше порта към юг; 27
и като измери от порта до порта към юг, наме-
ри сто лакти. [28] Тогава ме заведе във вътрешния 28
двор през южната порта; и като измери юж-
ната порта, тя имаше същите мерки, [29] и стра- 29
жарските ѝ стаи, и стълбовете ѝ, и сводовете ѝ
имаха същите мерки; и на нея и на сводовете ѝ
имаше прозорци околовръст; дължината ѝ бе-
ше петдесет лакти, а широчината ѝ двадесет и
пет лакти. [30] И сводовете околовръст бяха два- 30
десет и пет лакти дълги, и пет лакти широки.
[31] И сводовете ѝ бяха към външния двор; и има- 31
ше палми по стълбовете ѝ; и изкачваха се към
нея по осем стъпала. [32] И заведе ме във вътреш- 32
ния двор към изток; и като измери портата тя
имаше същите мерки; [33] и стражарските ѝ стаи, 33
стълбовете ѝ, и сводовете ѝ имаха същите мер-
ки; и на нея и на сводовете ѝ имаше прозорци
околовръст; а тя беше петдесет лакти дълга и
двадесет и пет лакти широка. [34] И сводовете ѝ 34
бяха към външния двор; и по стълбовете ѝ има-
ше палми отсам и оттам; и изкачваха се към нея
по осем стъпала. [35] И заведе ме при северната 35
порта; и като я измери, тя имаше същите мер-
ки, [36] както и стражарските ѝ стаи, стълбовете 36
ѝ, и сводовете ѝ; и на нея имаше прозорци око-
ловръст; а тя беше петдесет лакти дълга и два-
десет и пет лакти широка. [37] И стълбовете ѝ бя- 37
ха към външния двор; и по стълбовете ѝ имаше
палми отсам и оттам; и изкачваха се към нея по
осем стъпала. [38] И имаше една стая, чиято вра- 38
та беше при стълбовете на портата, гдето мие-

ха всеизгарянето. 39 И в преддверието на порта-
та имаше две, трапези отсам и две трапези от-
там, на които да колят всеизгарянето, прино-
40 са за грях, и приноса за престъпление. 40 И на
външната страна, при стъпалата към входа на
северната порта, имаше две трапези; и на дру-
гата страна, която принадлежеше към предд-
41 верието на портата, имаше две трапези. 41 Чети-
ри трапези имаше отсам и четири трапези от-
там при страните на портата; *всичко* осем тра-
42 пези, на които колеха *жертвите*. 42 И четирите
трапези за всеизгарянето бяха от дялан камък,
един лакът и половина дълги, един лакът и по-
ловина широки, и един лакът високи; и на тях
туряха оръдията, с които колеха всеизгаряне-
43 то и жертвата. 43 И извътре имаше полица, една
длан широка, прикована околовръст; а на тра-
44 пезите *туряха* месото на приносите. 44 И извън
вътрешната порта бяха стаите на певците, във
вътрешния двор, който бе на страните на севе-
рната порта; и лицата им бяха към юг; а една *от*
тях, на страната на източната порта, гледаше
45 към север. 45 И рече ми: Тая стая, която гледа
към юг, е за свещениците, които се грижат за
46 дома; 46 а стаята, която гледа към север, е за све-
щениците, които прислужват около олтара; те
са потомци на Садока, които измежду Левиеви-
те потомци се приближават при Господа да Му
47 служат. 47 И като измери двора, дължината му
беше сто лакти, и широчината му сто лакти; бе-
48 ше квадратен, и олтарът беше пред дома. 48 То-
гава ме заведе в предхрамието на дома; и като
измери всеки стълб на предхрамието, те бяха
пет лакти отсам и пет лакти оттам; а широчина-
та на портата беше три лакти отсам и три лакти
49 оттам. 49 Дължината на предхрамието бе дваде-
сет лакти, и широчината му единадесет лакти; и
изкачваха се към него по *десет* стъпала; и при
стълбовете имаше *други* стълбове, един отсам и
един оттам.

41 1 После ме заведе в храма; и като измери
стълбовете, те имаха шест лакти широчина от-
сам и шест лакти широчина оттам, според ши-
2 рочината на скинията. 2 И широчината на вхо-
да бе десет лакти; и страните на входа бяха пет
лакти отсам и пет лакти оттам; и като измери
дължината на *храма*, беше четиридесет лакти,
3 а широчината му двадесет лакти. 3 Тогава вле-
зе по-навътре; и като измери всеки стълб на
входа, имаха два лакътя, и входът шест лак-
4 ти, и широчината на входа седем лакти. 4 И ка-
то измери дължината му, беше двадесет лак-
ти, и широчината двадесет лакти, според *ши-*
рочината на храма. И рече ми: Това е пресве-
5 тото място. 5 Тогава измери стената на дома;
тя имаше шест лакти; а широчината на стра-
ничните стаи, които бяха около дома на вся-
ка страна, беше четири лакти. 6 И страничните 6
стаи бяха на три етажа, стая върху стая и три-
десет на ред; и влизаха в стената, която при-
надлежеше на дома за страничните стаи око-
ловръст, за да се държат здраво без да се дър-
жат за стената на дома. 7 И страничните стаи се 7
разширяваха; и имаше вита стълба, която во-
деше в страничните стаи, защото витата стъл-
ба на дома водеше нагоре околовръст на дома;
затова домът ставаше по-широк нагоре; и та-
ка се изкачваха от долния етаж до най-горния
през средния. 8 И видях, че домът беше висок 8
от всяка страна; основите на страничните стаи
бяха една цяла тръстика от шест големи лак-
ти. 9 Външната стена на страничните стаи бе- 9
ше пет лакти широка; и оставеното *празно* мя-
сто бе за страничните стаи, които принадлежа-
ха на дома. 10 И между стаите имаше двадесет 10
лакти разстояние около дома на всяка страна.
11 И вратите на страничните стаи бяха към оста- 11
веното *място*, една врата към север и една вра-
та към юг; и широчината на оставеното място
бе пет лакти околовръст. 12 А зданието, което 12
бе пред отделеното място към западната стра-
на, бе седемдесет лакти широко; и стената на
зданието бе пет лакти дебела околовръст, а дъл-
жината му деветдесет лакти. 13 И тъй, като из- 13
мери дома, беше сто лакти дълъг; и отделено-
то място, зданието, и стените му сто лакти дъ-
лги. 14 Тоже и широчината на лицето на дома и 14
на отделеното място към изток беше сто лакти.
15 И като измери дължината на зданието, което 15
беше в лицето на отделеното място зад него, и
галериите му отсам и оттам, те имаха сто лак-
ти; *измери* и вътрешния храм, преддверията на
двора, 16 праговете, затворените прозорци и га- 16
лериите наоколо в трите им етажа, срещу прага,
облечени с дърво околовръст от земята до про-
зорците, (а прозорците бяха покрити), 17 до над 17
вратата, до вътрешния дом и извън, и през ця-
лата стена околовръст извътре и извън; *всичко*
бе според мерките. 18 И то бе изработено с хе- 18
рувими и с палми, така щото имаше палма ме-
жду херувим и херувим. Всеки херувим имаше
две лица, 19 тъй щото имаше човешко лице към 19
палмата отсам, а лице на млад лъв към палмата
оттам; така бе изработено по целия дом около-
ловръст. 20 От пода до над вратата бяха изработе- 20
ни херувими и палми; такава беше стената на
храма. 21 Колкото за храма, стълбовете му бя- 21
ха квадратни, а колкото за лицето на светили-
щето, изгледът *му* беше като изгледа *на храма*.
22 Олтарът бе дървен, три лакти висок и два ла- 22

кътя дълъг; и ъглите му, подножието му и страните му бяха дървени. И той ми рече: Това е
23 трапезата, която стои пред Господа. 23 А хра-
24 мът и светилището имаха две врати. 24 И вратите имаха по две крила, две движещи се крила, две *крила* за едната врата, и две крила за другата.
25 25 И по тях, по вратите на храма, бяха изработени херувими и палми; както бяха работени по стените; и имаше дебели дъски по лицето
26 на преддверието извън. 26 И имаше затворени прозорци и палми отсам и оттам от страните на преддверието, и по страничните стаи на дома, и по дебелите дъски.

42 1 Тогава ме изведе във външния двор при пътя към север: и заведе ме в стаята, която бе срещу отделеното място, и срещу зданието към
2 север. 2 В лицето му, което беше сто лакти дълго, имаше северната врата; а широчината му бе
3 петдесет лакти. 3 Срещу двадесетте *лакти*, които принадлежаха на вътрешния двор, и срещу пода, който принадлежеше на външния двор, имаше галерия срещу галерия на третия етаж.
4 4 И пред стаите имаше коридор десет лакти широк навътре, - път сто лакти дълъг; и вратите
5 на *стаите* бяха към север. 5 А най-горните стаи бяха по-тесни, понеже галериите отнемаха от тях повече отколкото от долните и средните
6 етажи на зданието. 6 Защото те бяха на третия етаж, и нямаха стълбове като стълбовете на дворовете; затова *най-горният етаж* се стесняваше повече нежели най-долният и средният
7 *етаж*, *почвайки* от земята. 7 И на външната стена, която бе от страните на стаите, към външния двор, пред стаите, дължината бе петдесет
8 лакти. 8 Защото дължината на стаите, които бяха във външния двор беше петдесет лакти; и,
9 ето, пред храма имаше сто лакти. 9 А под тия стаи, беше входът от изток като се отива към
10 тях от външния двор. 10 Стаите бяха в дебелината на дворовата стена към изток, пред отде-
11 леното място, и пред зданието. 11 И коридорът пред тях беше на глед като коридора пред стаите, които бяха към север; имаха еднаква дължина и широчина; и всичките им изходи бяха според техните кроежи и според техните вра-
12 ти. 12 И като имаше врати на стаите, които бяха към юг, така имаше и врата гдето почваше коридорът, коридорът право срещу стената към
13 изток като се влиза в тях. 13 Тогава ми рече: Северните стаи и южните стаи, които са пред отделеното място, са светите стаи, гдето свещениците, които се приближават при Господа, ще ядат пресветите неща; и хлебния принос, приноса за грях и приноса за престъпление; защото мястото е свято. 14 Когато свещениците вли- 14
зат *в храма*, да не излизат от светото място във външния двор, но там да слагат дрехите, с които служат, защото са свети; а когато обличат други дрехи, тогава да се приближават при онова, което принадлежи на людете. 15 А като свър- 15
ши измерванията на дома отвътре, изведе ме през портата, която гледа към изток, и измери *дома* околовръст. 16 Като измери източна- 16
та страна с тръстикова мярка, тя беше петстотин тръстики, *измерена* наоколо с тръстиковата мярка. 17 Като измери северната страна, тя 17
беше петстотин тръстики, *измерена* наоколо с тръстиковата мярка. 18 Измери южната страна 18
с тръстиковата мярка; тя беше петстотин тръстики. 19 После се обърна към западната стра- 19
на и я измери с тръстиковата мярка; тя беше петстотин тръстики. 20 Измери го от четирите 20
страни. Имаше и стена околовръст, дълга петстотин *тръстики* и широка петстотин *тръстики*, за да отделя светото от несветото *място*.

43 1 После ме заведе при портата, която гледа
2 към изток; 2 и ето, славата на Израилевия Бог идеше от източния път; гласът Му беше като глас на много води и светът сияеше от славата Му. 3 И видението, което видях, бе като ви- 3
дението, което видях, когато дойдох да *пророкувам, че* градът щял да се разруши; видения-та бяха като видението, което видях при река-та Ховар; и паднах на лицето си. 4 И Господната 4
слава влезе в дома през пътя на портата, която гледа към изток. 5 И Духът ме дигна и ме заве- 5
де във вътрешния двор; и, ето, домът бе пълен с Господната слава. 6 И чух едного да ми гово- 6
ри из дома; и човек стоеше при мене и ми рече: 7 Сине човешки, *това е* мястото на престола 7
Ми, и мястото на стъпалата на нозете Ми, гдето ще обитавам всред израилтяните до века и Израилевият дом няма вече да омърси светото Ми име, ни те, ни царете им, с блудствата си или с труповете на идолите˚си на високите си места. 8 Като поставиха своя праг при Моя праг 8
и стълбовете на своите врати при стълбовете на Моите врати, така щото нямаше *друго* освен стената между Мене и тях, те мърсяха светото Ми име с мерзостите, които вършеха; затова изтребих ги в гнева Си. 9 Сега нека отдалечат от 9
Мене блудствата си и труповете на идолите си; и Аз ще обитавам всред тях до века. 10 Ти, сине 10
човешки, покажи *тоя* дом на Израилевия дом, за да се засрамят поради престъпленията си; и нека измерят плана му. 11 И ако се засрамят за 11
всичко, което са сторили, покажи им чертежа на дома и образа му, изходите му и входовете

43.7 Еврейски: Царете.

му, всичките му разпореждания и всичките му наредби, [всичките му разпореждания] и всичките му закони, и опиши го пред тях, за да пазят всичките му разпореждания и всичките му наредби, и да ги извършват. 12 Ето законът на дома: Целият предел на върха на планината околовръст ще бъде пресвет. Ето, това е законът на дома. 13 И ето мерките на олтара в лакти, като се смята лакът един лакът и длан: Дълбочината му да бъде един лакът, и първазът му около краищата му една педя; това ще бъде основата на олтара. 14 А от дъното му, което е на земята, до долната полица да бъде два лакътя, и широчината един лакът; и от по-малката полица до по-голямата полица да бъде четири лакти, и широчината един лакът. 15 И горната част на олтара да бъде четири лакти *висока*; а от огнището на олтара нагоре да има четири рога. 16 И огнището на олтара да бъде дванадесет *лакти* на длъж и дванадесет на шир; *да образува* квадрат с четирите си страни. 17 И полицата да бъде четиринадесет *лакти* на длъж и четиринадесет на шир по четирите си страни; и първазът около него да бъде половин лакът, и дъното му един лакът наоколо, а стъпалата му да гледат към изток. 18 И рече ми: Сине човешки, така казва Господ Иеова: Тия са наредбите на олтара, в деня когато го направят, за да принасят върху него всеизгаряния и да ръсят върху него кръв. 19 И на левитските свещеници, които са от Садоковото потомство, които се приближават при Мене да Ми служат, казва Господ Иеова, да дадеш юнец в принос за грях. 20 И като вземеш от кръвта му, да я туриш на четирите рога на *олтара*, на четирите ъгли на полицата и на първаза наоколо; така ще го очистиш и ще направиш умилостивение за него. 21 После да вземеш и юнеца, който е в принос за грях, и нека го изгорят в определеното място на дома, вън от светилището. 22 А на втория ден да принесеш козел без недостатък в принос за грях; и така ще очистят олтара както го очистиха с юнеца. 23 Като свършиш чистенето му, да принесеш юнец без недостатък, и овен от стадото без недостатък. 24 И като ги принесеш пред Господа, свещениците нека хвърлят сол на тях, и нека ги принесат всеизгаряне Господу. 25 Седем дни да принасяш всеки ден козел в принос за грях; нека принасят тоже юнец и овен от стадото, които нямат недостатък. 26 Седем дни нека правят умилостивение за олтара и го чистят; така ще го осветят. 27 И като се свършат тия дни, от осмия ден нататък нека принасят свещениците всеизгарянията ви на олтара, и примирителните ви приноси; и Аз ще ви приема, казва Господ Иеова.

44 1 Тогава Той ме върна по пътя на външната порта на светилището, която гледа към изток; и тя бе затворена. 2 И Господ ми рече: Тая порта ще бъде затворена, няма да се отвори, и никой човек да не влезе през нея; защото Господ Израилевият Бог е влязъл през нея; затова тя ще бъде затворена. 3 А князът, който като княз ще седне в нея за да яде хляб пред Господа, той ще влезе през пътя на преддверието на *тая* порта, и през същия път ще излезе. 4 Тогава ме заведе по пътя на северната порта срещу дома; и като погледнах, ето, Господният дом бе пълен с Господната слава; и паднах на лицето си. 5 И Господ ми рече: Сине човешки, внимавай в сърцето си, погледни с очите си и чуй с ушите си всичко, което ти казвам за всичките наредби на Господния дом, и за всичките му закони; и забележи добре входа на дома, с всичките изходи и светилището. 6 И кажи на бунтовниците, *сиреч*, на Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Доме Израилев, нека ви са доволно всичките мерзости, които извършихте, 7 дето въведохте инородци, с необрязано сърце и необрязана плът, да бъдат в светилището Ми та да го мърсят, дори в Моя дом, и дето, когато принасяте хляба Ми, тлъстината и кръвта, престъпихте завета Ми, в прибавка на всичките ви *други* мерзости. 8 И не сте изпълнили службата на светите Ми неща, но сте поставили за себе си стражари над службата в светилището Ми. 9 Така казва Господ Иеова: От всичките инородци, които са между израилтяните, никой инородец с необрязано сърце и необрязана плът да не влиза в светилището Ми. 10 Но и левитите, които се отдалечиха от Мене, когато заблуждаваше Израил, който заблуди от Мене и отиде след идолите си, те ще носят беззаконието си. 11 Но пак, те ще бъдат служители в светилището Ми, да надзирават върху портите на дома и да служат в дома; те ще колят всеизгарянията и жертвите на людете, и те ще стоят пред тях за да им слугуват. 12 Понеже им слугуваха пред идолите им, и станаха спънка за *увличане* Израилевия дом в беззаконие, затова Аз дигнах ръката Си против тях, казва Господ Иеова; и те ще носят беззаконието си. 13 И няма да се приближат при Мене за да Ми свещенодействуват, нито да се приближават при нищо от светите неща, *нито* при пресветите; но ще носят срама си и мерзостите, които извършиха. 14 Обаче, ще ги поставя стражари над службата на дома за всичката му прислуга, и за всичко, което ще се върши в него. 15 А левитските свещеници,

Садоковите потомци, които извършваха служ-
бата на светилището Ми, когато израилтяните
заблуждаваха от Мене, те нека се приближават
при Мене за да Ми служат, и нека стоят пред
Мене да Ми принасят тлъстината и кръвта, каз-
16 ва Господ Иеова. 16 Те нека влизат в светилище-
то Ми, и те нека се приближават при трапезата
за да Ми служат, и те нека извършват служба-
17 та Ми. 17 И когато влизат в портите на вътреш-
ния двор нека обличат ленени дрехи; да няма
нищо вълнено на тях, докато служат в портите
18 на вътрешния двор и в дома. 18 Нека имат ле-
нени гъжви на главите си, нека имат и ленени
гащи на кръста си; да не опасват нищо, което
19 причинява пот. 19 А когато излизат във външ-
ния двор, във външния двор към людете, нека
съблича дрехите, с които са служили, и като ги
слагат в светите стаи нека обличат други дрехи,
20 за да не освещават людете с одеждите си. 20 И да
не бръснат главите си, нито да оставят космите
21 си да растат, но само да стрижат главите си. 21 И
никой свещеник да не пие вино, когато влиза
22 във вътрешния двор. 22 И да не си вземе за же-
на вдовица или напусната! но да вземат девица
от рода на Израилевия дом, или вдовица ов-
23 довяла от свещеник. 23 И нека учат людете Ми
да различават между свето и несвето, и нека ги
24 упътват да разпознават нечисто от чисто. 24 И в
препирните те нека стоят да съдят; според Мо-
ите съдби нека ги съдят; и нека пазят законите
Ми и повеленията Ми във всичките Ми опреде-
лени празници; и нека освещават съботите Ми.
25 25 Да не се допират при мъртъв човек та да се
оскверняват; обаче за баща или за майка, за син
или за дъщеря, за брат или за неженена сест-
26 ра, *за тях* бива да се оскверняват. 26 А след ка-
то се очисти *осквернението* и му минат˚ седем
27 дни, 27 *тогава* в деня когато влиза в светилище-
то, във вътрешния двор за да служи в светили-
щето, нека принася приноса си за грях, казва
28 Господ Иеова. 28 А колкото за наследството им,
Аз съм наследството им; да не им давате прите-
жание в Израиля, *защото* Аз съм притежание-
то им. 29 29 Нека ядат хлебния принос, приноса за
грях и приноса за престъпление; и всяко обре-
30 чено нещо в Израиля да бъде тяхно. 30 И пър-
ваците от всичките първи рожби от всичко, и
всеки принос от всичко, от всичките *видове* на
вашите приноси, да бъдат на свещениците; то-
же да давате на свещеника първака от тестото
си, за да почива благословение на домовете ви.
31 31 Свещениците да не ядат никаква мърша или
разкъсано от звяр, било птица или животно.

45 1 При това, когато делите земята с жребие за
наследство, отделете свет дял от земята за при-
нос на Господа; дължината му да бъде дължина
от двадесет и пет хиляди *тръстики*, а широчи-
ната му десет хиляди; целият му предел да бъ-
де свет околовръст. 2 От тоя *дял* да се определи 2
за светилището *място* петстотин *тръстики дъ-
лго* и петстотин *широко*, четвъртито наоколо, и
петдесет лакти за предместието около него. 3 И 3
тъй според тая мярка да отмериш *място* дваде-
сет и пет хиляди дълго и десет хиляди широко;
и в него да бъде светилището, пресветото *мя-
сто*. 4 Това да бъде свет дял от *Израилевата* зе- 4
мя за свещениците, служителите в светилище-
то, които се приближават да служат Господу;
нека им бъде място за къщи, и свето място за
светилището. 5 И левитите да имат за себе си, 5
като служителите на дома, *едно място* двадесет
и пет хиляди дълго и десет хиляди широко за
свое притежание, за градове, в които да живе-
ят˚. 6 И за притежание на града дайте *едно мя- 6
сто* пет хиляди широко и двадесет и пет хиля-
ди дълго, покрай принесения свети дял; това да
бъде за целия Израилев дом. 7 А за княза *да има* 7
дял от двете страни на светия дял и на градско-
то притежание, пред светия дял и пред градско-
то притежание, от западната страна към запад,
и от източната страна към изток; и дължината
от западната *му* граница до източната *му* гра-
ница да бъде според *дължината на* всеки един
от дяловете. 8 *Тоя дял* от земята да бъде негово 8
притежание в Израил; и князете Ми да не угне-
тяват вече людете Ми, а да дадат *останалото
от* земята на Израилевия дом според племена-
та им. 9 Така казва Господ Иеова: Да ви е до- 9
волно, князе Израилеви; отдалечете насилието
и грабителството, и извършвайте съдба и прав-
да; престанете да изпъждате людете Ми *от при-
тежанията им*, казва Господ Иеова. 10 Имай- 10
те прави везни, права ефа и прав ват. 11 Ефата 11
и ватът нека имат същия обем, тъй щото ватът
да побира една десета от кора и ефата една де-
сета от кора; обемът им да се определя от кора.
12 И сикълът нека бъде двадесет гери; двадесет 12
сикла, двадесет и пет сикла, и петнадесет сикла
нека бъде мнаса ви. 13 Ето приносът, който ще 13
принасяте: Шестата част на ефа от един кор жи-
то; така и от ечемика да давате шестата част на
ефа от един кор. 14 А относно правилото за дър- 14
веното масло, *от един* ват масло *принасяйте*
десетата част на ват от един кор, *който е* един
хомер от десет вати; защото десет вати са един
хомер. 15 И от добре напоените Израилеви па- 15
сбища *принасяйте* и по едно агне от *всяко* ста-
до от двеста, които да бъдат за хлебен принос,

44.26 Еврейски: Се броят. **45.5** Еврейски: За двадесет стаи.

за всеизгаряне, и за примирителен принос, за
да се прави умилостивение за тях, казва Господ
16 Иеова. [16] Всичките люде от *Израилевата* земя
17 нека дават тоя принос на княза в Израиля. [17] А
на княза ще принадлежи да дава всеизгарянията,
хлебните приноси и възлиянията в празниците, в новолунията и в съботите, във *време на*
всичките определени празници на Израилевия
дом; тоя нека приготвя приноса за грях, хлебния принос, всеизгарянето и примирителните
приноси, за да прави умилостивение за Израи-
18 левия дом. [18] Така казва Господ Иеова: В първия *месец*, на първия *ден* от месеца, да вземеш
юнец без недостатък, и *с него* да очистиш свети-
19 лището. [19] Свещеникът нека взема от кръвта на
приноса за грях, и нека я тури върху стълбовете на вратите на дома, върху четирите ъгъла на
полицата на олтара, и върху стълбовете на пор-
20 тата на вътрешния двор. [20] Така да правиш и на
седмия ден от месеца за всекиго, който съгрешава от незнание, и за простия; така ще правите умилостивение за дома. [21] В първия *месец*, на
21 четиринадесетия ден от месеца, да ви бъде пасхата, седемдневен празник, безквасен хляб да
22 се яде. [22] И в същия ден нека приготви князът за
себе си и за всичките люде на *Израилевата* зе-
23 мя юнец в принос за грях. [23] И през седемте дни
на празника нека приготвя всеизгаряне Господу, по седем юнеца и по седем овена без недостатък всеки ден през седемте дни, тоже и козел
24 всеки ден в принос за грях. [24] И за хлебен принос нека приготвя по една ефа за всеки юнец, и
по една ефа за всеки овен, и по един ин дървено
25 масло за всяка ефа. [25] В седмия *месец*, на петнадесетия ден от месеца, през седемте дни на
празника, нека приготвя същото според *определеното за* приноса за грях, за всеизгарянето,
и за хлебния принос, и за дървеното масло.

46 [1] Така казва Господ Иеова: Портата на
вътрешния двор която гледа към изток, нека
бъде затворена през шестте делнични дни; а в
съботния ден да се отваря, и в деня на новолу-
2 нието да се отваря. [2] И князът нека влезе по пътя на преддверието във външната порта, и нека
застане при стълба на портата; а свещениците
нека принасят всеизгарянето му и примирителните му приноси; и той да се поклони при прага
на портата. Тогава да излезе; обаче да се не зат-
3 варя портата до вечерта. [3] А людете на *Израилевата* земя да се кланят във входа на същата порта пред Господа в съботите и в новолу-
4 нията. [4] А всеизгарянето, което князът ще принася Господу в съботен ден да бъде шест агнета без недостатък и един овен без недостатък.
5 [5] И хлебният принос за овена да бъде една ефа,
а хлебният принос за агнетата, колкото му дава ръка, и един ин дървено масло за една ефа.
6 [6] И в деня на новолунието *приносът му* да бъде 6
юнец без недостатък, шест агнета и един овен,
7 които да бъдат без недостатък. [7] И нека при- 7
нася хлебен принос, една ефа за юнеца и една ефа за овена, а за агнетата, колкото му стига ръка, и по един ин дървено масло за всяка
8 ефа. [8] И когато князът влиза, нека влиза по пъ- 8
тя на преддверието на портата, и нека излиза
9 по същия път. [9] Но когато людете на тая земя 9
дохождат пред Господа във време на определените празници, тогава оня, който влиза по пътя на северната порта за да се поклони, нека излиза по пътя на южната порта, а който влиза по пътя на южната порта, нека излиза по пътя на северната порта; да се не връща по пътя на портата, по който е влязъл, но да излиза като
10 върви право напред. [10] И князът да влиза всред 10
тях, когато влизат; и когато излизат, да излизат *заедно*. [11] И на тържествата и на празниците 11
хлебният принос да бъде една ефа за юнеца и една ефа за овена; а за агнетата колкото му дава ръка, и един ин дървено масло за всяка ефа.
12 [12] А когато князът принася доброволно всеиз- 12
гаряне или доброволни примирителни приноси Господу, тогава да му отварят портата, която гледа към изток, и нека принася всеизгарянето си и примирителните си приноси, както прави в
съботен ден; тогава нека излиза; и подир излизането му нека затворят портата. [13] И да прина- 13
сяш всеки ден във всеизгаряне Господу едногодишно агне без недостатък; всяка сутрин да го
принасяш, [14] И заедно с него да принасяш вся- 14
ка сутрин за хлебен принос шестата част от една ефа, и третата част от един ин дървено масло, за да го смесиш с брашното; *това да бъде* хлебен принос Господу за винаги чрез вечна наредба.
15 [15] Така нека принасят агнето, хлебния принос, 15
и дървеното масло всяка сутрин, за всегдашно
16 всеизгаряне. [16] Така казва Господ Иеова: Ако 16
князът даде подарък на някого от синовете си, това ще му бъде наследство, ще бъде притежание на неговите синове, ще им бъде притежание по наследство. [17] Но ако даде подарък от 17
наследството си на някого от слугите си, тогава ще бъде негов *само* до годината на освобождението, подир която да се възвръща на княза; а наследството му ще бъде за синовете му. [18] При 18
това князът да не взема от наследството на людете като ги изважда с насилие от притежанието им; *ако* даде наследството на синовете си, то от своето притежание *да им даде*, за да се не разпръсват людете Ми всеки от притежанието си.
19 [19] После ме заведе през входа, който бе от стра- 19

ните на портата, в светите свещенически стаи,
които гледат към север; и, ето, там имаше мя-
20 сто отзад към запад. 20 И рече ми: Това е мяс-
то гдето свещениците ще варят приноса за пре-
стъпление и приноса за грях, и гдето ще пекат
хлебния принос, за да не ги изнасят във външ-
21 ния двор и да осветят людете. 21 Тогава като ме
изведе във външния двор преведе ме около че-
тирите ъгъла на двора; и, ето, във всеки ъгъл на
22 двора имаше двор. 22 В четирите ъгъла на дво-
ра имаше заградени дворове, четиридесет *лак-
ти* на длъж и тридесет на шир; тия четири *дво-*
23 *ра* в ъглите имаха еднаква мярка. 23 И имаше
ред *здания* наоколо в тях, около четирите *дво-
ра*; и имаше готварници устроени наоколо под
24 редовете: 24 Тогава ми каза: Тия са готварници-
те, гдето служителите на дома ще варят жерт-
вите на людете.

47 1 Тогава ме върна при вратата на дома; и,
ето, вода извираше изпод прага на дома към
изток; защото лицето на дома бе към изток; и
водата слизаше изпод дясната страна на дома,
2 при южната страна на олтара. 2 После ме из-
веде по пътя на северната порта, и ме преведе
наоколо по външния път към външната порта,
по пътя *на портата*, която гледа към изток; и,
3 ето, вода течеше от дясната страна. 3 И човекът,
който държеше мярката в ръката си, като изле-
зе към изток премери хиляда лакти, и ме преве-
4 де през водата; водата бе до глезени. 4 Пак пре-
мери хиляда, и ме преведе през водата; водата
бе до колене. Пак премери хиляда, и ме преве-
5 де; водата бе до кръста. 5 После премери хиля-
да, и беше станала река, през която не можах да
премина; защото водата беше се издигнала и бе
6 станала вода за плуване, река непроходима. 6 И
рече ми: Видя ли сине човешки? Тогава като ме
7 заведе, върна ме към брега на реката. 7 А когато
се върнах, ето, при брега на реката твърде мно-
8 го дървета и от двете й страни. 8 Тогава ми рече:
Тая вода изтича откъм източната страна, слиза
към полето, и се влива в морето; и когато се из-
лее в морето водата му ще се изцери. 9 И всяко
9 одушевено, *с което морето* изобилва, ще жи-
вее на всичките места дето би отишла тая пъл-
на река°; и там ще има твърде голямо множе-
ство риба по причина, че тая вода е дошла там
и, че *водите на морето* са се изцерили; понеже
10 дето отиде реката всичко ще живее. 10 И рибари
ще стоят край нея от Енгади до Енеглаим, *там*
ще простират мрежите си; рибите им ще бъдат
твърде много по видовете си, като рибите на го-
11 лямото море. 11 Но тинестите и блатистите му
места няма да се изцерят; ще бъдат предадени
на сол. 12 А край реката, по бреговете й от две- 12
те й страни, ще растат всякакви видове дърве-
та за храна, чиито листа няма да вехнат, нито
плодът им да оскъдее; всеки месец ще раждат
нов плод, по причина, че водата, *която ги пои*,
изтича из светилището; и плодът им ще бъде за
храна, а листът им за изцеление. 13 Така казва 13
Господ Иеова: Ето пределите, по които ще на-
следите земята, като я разделите според два-
десетте Израилеви племена: Иосиф ще има *два*
дяла. 14 Всеки както брат му ще наследите тая 14
земя, за която се заклех, че ще я дам на бащите
ви; да! тая земя ще ви се даде в наследство. 15 И 15
ето границата на земята: На северната страна
ще бъде от голямото море, по пътя за Етлон, до
прохода на Седад; 16 *после*, Емат, Вирота, Сиб- 16
раим, (който е между предела на Дамаск и пре-
дела на Емат), и Асаратихон, (който е при пре-
делите на Ауран); 17 а границата от морето ще 17
бъде Асеренан (при предела на Дамаск), а към
север северната граница е Емат. Това е северна-
та страна. 18 А източната, между Ауран, Дамаск 18
и Галаад *оттатък* и Израилевата земя *отсам*,
ще бъде Иордан, като я премерите от северна-
та граница до източното море. Това е източната
страна. 19 А към юг южната страна ще бъде от 19
Тамар до водата на Мерива Кадис, и през Еги-
петския поток до голямото море. Това, към юг,
е южната страна. 20 А западната страна ще бъ- 20
де голямото море от южната граница до про-
хода на Емат. Това е западната страна. 21 Така 21
да разделите тая земя помежду си според Из-
раилевите племена. 22 Да я разделите в наслед- 22
ство за вас и за чужденците, които пришелству-
ват между вас, които родят чада всред вас; тия
нека ви бъдат като туземци между израилтя-
ните; нека имат наследство с вас между Изра-
илевите племена. 23 В което племе пришелству- 23
ва чужденецът, там му дайте наследство, казва
Господ Иеова.

48 1 А ето имената на племена *почвайки* от се-
верния край, покрай пътя за Етлон, до прохода
на Емат и Асаренан (при предела на Дамаск, се-
верно край Емат). И *племената* ще имат стра-
ните си към изток и към запад. Дан *ще има*
един *дял*. 2 А до Дановата граница, от източ- 2
ната страна до западната страна, Асир *ще има*
един *дял*. 3 А до Асировата граница, от източ- 3
ната страна до западната страна, Нефталим *ще
има* един *дял*. 4 А до Нефталимовата граница, 4
от източната страна до западната страна, Ма-
насия *ще има* един дял. 5 А до Манасиевата гра- 5
ница, от източната страна до западната стра-
на, Ефрем *ще има* един *дял*. 6 А до Ефремова- 6

47.9 Еврейски: Тия две реки.

та граница, от източната страна до западната
7 страна, Рувим *ще има* един *дял*. 7 А до Рувимо-
вата граница, от източната страна до западна-
8 та страна, Юда *ще има* един *дял*. 8 И до Юдо-
вата граница, от източната страна до западната
страна, да бъде приносът, който ще посветите,
двадесет и пет хиляди *тръстики* широк, а дъл-
ъг колкото всеки от *другите* дялове от източ-
ната страна до западната страна; и светилище-
9 то да бъде всред него. 9 Приносът, който ще по-
светите Господу да бъде двадесет и пет хиляди
10 *тръстики* на длъж и десет хиляди на шир. 10 И
тоя свет принос да бъде за тях, за свещените-
ците, *дълъг* към север двадесет и пет хиляди *тръ-
стики*, широк към запад десет хиляди, широк и
към изток десет хиляди, а дълъг към юг двади-
сет и пет хиляди; и Господното светилище ще
11 бъде всред него. 11 Това да бъде за осветените
свещеници от Садоковите потомци, които па-
зиха заръчването Ми и не се заблудиха, когато
израилтяните се заблудиха, както се заблуди-
12 ха левитите. 12 И тоя посветен принос от при-
носа на земята ще им бъде пресвет до преде-
13 ла на левитите. 13 И съответстващ на границата
на свещениците, левитите ще имат *дял* двади-
сет и пет хиляди *тръстики* дълъг и десет хиля-
ди широк; цялата дължина да бъде двадесет и
14 пет хиляди, и широчината десет хиляди. 14 От
него да не продават, нито да го дават в разме-
на, нито да предадат на други земните първа-
15 ци; защото *делът им* е свет Господу. 15 А петте
хиляди *тръстики*, които остават в широчина-
та срещу двадесет и петте хиляди, да бъдат за
обща употреба, за града, за живеене и за пасби-
16 ща; а градът да бъде всред него. 16 И ето мерките
му: северната страна четири хиляди и петсто-
тин *тръстики*, южната страна четири хиляди
и петстотин, източната страна четири хиляди
и петстотин, и западната страна четири хиля-
17 ди и петстотин. 17 И пасбищата на града да бъ-
дат на север двеста и петдесет, на юг двеста и
петдесет, на изток двеста и петдесет, и на запад
18 двеста и петдесет. 18 И остатъкът от дължина-
та, съответствуващ на светия принос, ще бъде
десет хиляди *тръстики* на изток, и десет хиля-
ди на запад; ще съответствува на светия при-
нос; и рожбите му ще бъдат за храна на ония,
19 които слугуват в града. 19 Ония от всичките Из-
раилеви племена, които слугуват в града, да го
20 обработват. 20 Цялото посветено място да бъ-
де двадесет и пет хиляди *тръстики* на двади-
сет и пет хиляди; четвъртит ще направите све-
тия принос, включително градското притежа-
ние. 21 И остатъкът да бъде за княза, от двете 21
страни на светия принос и на градското при-
тежание, пред посветеното място от двадесет
и петте хиляди *тръстики* към източната гра-
ница, а на запад пред двадесет и петте хиляди
към западната граница, съответстващ на все-
ки от дяловете; това да бъде за княза. А све-
тият принос със светилището на дома ще бъ-
де всред него. 22 И така, *мястото* от притежа- 22
нието на левитите и от притежанието на гра-
да, като е по средата между границата на Юда и
границата на Вениамина, ще бъде на княза; на
княза ще бъде. 23 А колкото за останалите пле- 23
мена: от източната страна до западната страна
Вениамин *ще има* един *дял*. 24 А до Вениамино- 24
вата граница, от източната страна до западната
страна, Симеон *ще има* един *дял*. 25 А до Симео- 25
новата граница, от източната страна до запад-
ната страна, Исахар *ще има* един *дял*. 26 А до Ис- 26
ахаровата граница, от източната страна до за-
падната страна, Завулон *ще има* един *дял*. 27 А 27
до Завулоновата граница, от източната страна
до западната страна, Гад *ще има* един *дял*. 28 А 28
до Гадовата граница, на южната страна към юг,
границата да бъде от Тамар до водата на Мери-
ва Кадис, и през *египетския* поток до голямо-
то море. 29 Тая е земята, която ще разделите с 29
жребие на Израилевите племена в наследство,
и тия са дяловете на всяко от тях, казва Господ
Иеова. 30 А ето предградията на града: на севе- 30
рната страна четири хиляди и петстотин *тръ-
стики* по мярка; 31 а градските порти да *се нари-* 31
чат с имената на Израилевите племена; три *от*
портите *да гледат* към север - Рувимовата пор-
та една, Юдовата порта една и Левиевата пор-
та една; 32 и на източната страна четири хиляди 32
и петстотин *тръстики*, и три порти - Иосифо-
вата порта една, Вениаминовата порта една и
Дановата порта една; 33 и на южната страна че- 33
тири хиляди и петстотин *тръстики* по мярка,
и три порти - Симеоновата порта една, Исаха-
ровата порта една и Завулоновата порта една;
34 а на западната страна четири хиляди и пет- 34
стотин *тръстики*, и три порти - Гадовата пор-
та една, Асировата порта една и Нефталимова-
та порта една. 35 Окръжността да бъде осемна- 35
десет хиляди *тръстики*; и от оня ден името на
града ще бъде Иеовашама˚.

48.35 Т.е., Иеова е там.

Данаил

1 В третата година от царуването на Юдовия цар Иоаким дойде вавилонският
2 цар Навуходоносор в Ерусалим и го обсади. [2] И Господ предаде в ръката му Юдовия
цар Иоакима и част от съдовете на Божия дом;
и той ги занесе в земята Сенаар, в капището на
своя бог, и съдовете внесе в съкровищницата
3 на своя бог. [3] И царят заповяда на началника
на скопците си Асфеназ да доведе някои от из-
раилтяните, *сиреч*, от царския род и от благо-
4 родните, [4] юноши без никакъв недостатък, кра-
сиви на глед, които проумяваха всякаква мъ-
дрост, вещи във *всякакво* знание, такива, кои-
то владееха науките и бяха достойни да стоят
в царския палат, та да ги учи учението и езика
5 на халдейците. [5] И царят им определи за всеки
ден дял от царските изрядни ястия и от вино-
то, което той пиеше, с които да ги хранят три
години, за да стоят пред царя след изтичането
6 на *това време*. [6] А между тях бяха, от юдейците,
7 Даниил, Анания, Мисаил и Азария, [7] които на-
началникът на скопците преименува, като нарече
Даниила Валтасасар, и Анания Седрах, Мисаи-
ла Мисах и Азария, Авденаго. [8] Но Даниил ре-
ши в сърцето си да не се оскверни от изрядните
ястия на царя, нито от виното, което той пие-
ше; затова помоли началника на скопците да се
9 не оскверни. [9] А Бог направи щото Даниил да
придобие благоволение и милост пред нача-
10 лника на скопците. [10] И началникът на скопци-
те рече на Даниила: Аз се боя от господаря си
царя, който определи ястието ви и питието ви,
да не би да види, че лицата ви са по-малко по-
правени от *лицата* на юношите вашите връст-
ници, и така да турите главата ми в опасност
11 пред царя. [11] Тогава Даниил рече на надзирате-
ля, когото началникът на скопците беше поста-
вил над Даниила, Анания, Мисаила и Азария:
12 [12] Опитай, моля, слугите си десет дни, *през кое-
то време* да ни се даде зеленчук да ядем и во-
13 да да пием; [13] после нека се прегледат пред тебе
нашите лица и лицата на юношите, които ядат
от изрядните ястия на царя; и според каквото
14 видиш постъпи със слугите си. [14] И той ги по-
15 слуша в това нещо, и ги опита десет дни. [15] И
на края на десетте дни техните лица изглеж-
даха по-красиви и по-пълни отколкото *лицата
на* всичките юноши, които ядяха от изрядни-
16 те ястия на царя. [16] И тъй, надзирателят отне-
маше от тях изрядното ястие и виното, което
17 трябваше да пият, и им даваше зеленчук. [17] А
на тия четири юноша Бог даде знание и разум
във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше
да проумява всички видения и сънувания. [18] И 18
на края на дните, когато царят бе заповядал да
ги въведат, началникът на скопците ги въведе
пред Навуходоносора. [19] И като разговаря с тях 19
царят, между всички тях не се намери подобен
на Даниила, Анания, Мисаила и Азария; затова
те стояха пред царя. [20] И във всяко дело, *което* 20
изискваше мъдрост и проумяване, за което ца-
рят ги попита, намери ги десет пъти по-добри
от всичките врачове и вражари, които бяха в
цялото му царство. [21] И Даниил остана до пър- 21
вата година на цар Кира.

[1] И във втората година от царуването на **2**
Навуходоносора, Навуходоносор видя сънища,
от които духът му се смути и сънят побягна от
него. [2] Тогава царят заповяда да повикат вра- 2
човете и вражарите, омаятелите и халдейците,
за да явят на царя сънищата му. И тъй, те вля-
зоха и застанаха пред царя. [3] И царят им рече: 3
Видях сън; и духът ми се смущава за да разбера
съня. [4] Тогава халдейците говориха на царя на 4
сирийски, казвайки: Царю, да си жив до веки!
кажи съня на слугите си, и ние ще явим значе-
нието *му*. [5] В отговор царят рече на халдейците: 5
Указът излезе от мене; ако не ми явите съня и
значението му, ще бъдете разсечени, и къщите
ви ще се обърнат на бунища; [6] но ако явите съня 6
и значението му, ще получите от мене подаръ-
ци, награди и голяма чест. Явете ми, прочее,
съня и значението му. [7] Те отговаряйки втори 7
път рекоха: Нека каже царят съня на слугите
си, и ние ще явим значението му. [8] В отговор 8
царят рече: Зная добре, че вие искате да пече-
лите време, понеже виждате, че указът излезе
от мене. [9] Обаче, ако не ми явите съня, има са- 9
мо това решение за вас; защото сте се наговори-
ли да говорите лъжливи и празни думи пред
мене додето се измени решението˚ *ми*. Каже-
те ми, прочее, съня, и аз ще узная, че може-
те да ми явите и значението му. [10] Халдейците 10
отговаряйки пред царя рекоха: Няма човек на
света, който да може да яви тая царска рабо-
та; защото няма цар, господар, или управител,
който да е изискал такова нещо от врач, или
вражар, или халдеец. [11] Това нещо, което царят 11
изисква е мъчно; и няма друг, който би могъл
да го яви пред царя, освен боговете, чието жи-
лище не е между човеците˚. [12] Затова царят се 12
разгневи много и се разяри, и заповяда да по-

2.9 Еврейски: времето. **11** Еврейски: не е с плът.

13 губят всичките вавилонски мъдреци. 13 И тъй
като излезе указът да се умъртвят мъдреците,
потърсиха Даниила и другарите му за да ги уби-
14 ят. 14 Тогава Даниил отговори с благоразумие
и мъдрост на началника на царските телохра-
нители, Ариох, който беше излязъл да убие ва-
15 вилонските мъдреци. 15 Отговаряйки той рече
на царския началник Ариох: Защо е тоя царски
указ тъй прибързан? Тогава Ариох яви рабо-
16 тата на Даниила. 16 И Даниил влезе и помоли
царя да му даде време за да яви на царя зна-
17 чението на *съня*. 17 Тогава Даниил отиде в къ-
щата си и яви това нещо на другарите си Ана-
18 ния, Мисаила и Азария, 18 за да просят милост
от небесния Бог досежно тая тайна, тъй щото
да не погинат Даниил и другарите му с други-
19 те вавилонски мъдреци. 19 Тогава се откри тай-
ната на Даниила в нощно видение. Тогава Да-
ниил, като благослови небесния Бог, проговo-
20 ри. 20 Даниил рече: Да бъде благословено име-
то Божие От века и до века; Защото мъдростта
21 и силата са Негови. 21 Той изменява времена-
та и годините; Сваля царе и поставя царе; Той
е, който дава мъдрост на мъдрите И знание на
22 разумните. 22 Той открива дълбоките и скрити
неща; Той познава онова, което е в тъмнина-
23 та; И светлината обитава с Него. 23 На Тебе, Бо-
же на бащите ми, благодаря, И Тебе славосло-
вя, Който си ми дал мъдрост и сила Като си ми
открил онова, Което попросих от Тебе, Защото
24 си ни открил царската работа. 24 И тъй, Дани-
ил влезе при Ариоха, когото царят бе назначил
да погуби вавилонските мъдреци, и като влезе
рече му така: Недей погубва вавилонските мъ-
дреци. Въведи ме пред царя, и аз ще явя на царя
25 значението *на съня*. 25 Тогава Ариох побърза да
въведе Даниила пред царя и му каза така: На-
мерих човек от юдейските пленници, който ще
26 яви на царя значението. 26 Царят проговаряйки
рече на Даниила, чието име бе Валтасасар: Мо-
жеш ли да ми откриеш съня, който видях и зна-
27 чението му? 27 В отговор Даниил рече на царя:
Тайната, която царят изисква, не могат да явят
на царя ни мъдреци, ни вражари, ни врачове,
28 ни астролози. 28 Но има Бог на небеса, Който
открива тайни; и Той явява на цар Навуходо-
носора онова що има да стане в последните дни.
Ето сънят ти и това, което си видял в главата си,
29 на леглото си; 29 Царю, размишленията ти дой-
доха *в ума ти* на леглото ти за онова, което има
да стане по-после; и Оня, Който открива тайни,
30 ти е явил онова що има да стане. 30 Но колкото
за мене тая тайна не ми се откри чрез някоя мъ-
дрост, която имам аз повече от всичките живи,
но за да се открие на царя значението *на съня*,
и за да разбереш размишленията на сърцето си.
31 Ти, царю, си видял, и ето голям образ. Тоя об- 31
раз, който е бил велик, и чийто блясък е бил
превъзходен, е стоял пред тебе; и изгледът му
е бил страшен. 32 Главата на тоя образ е била от 32
чисто злато, гърдите му и мишците му от среб-
ро, коремът му и бедрата му от мед, 33 краката 33
му от желязо, нозете му отчасти от желязо,
а отчасти от кал. 34 Ти си гледал догдето се е от- 34
сякъл камък, не с ръце, който е ударил образа
в нозете му, които са били от желязо и кал, и
ги е строшил. 35 Тогава желязото, калта, медта, 35
среброто и златото са се строшили изведнъж, и
са станали като прах по гумното лете; вятърът
ги е отнесъл, и за тях не се е намерило никакво
място. А камъкът, който ударил образа, е ста-
нал голяма планина и е изпълнил целия свят.
36 Това е сънят; и ще кажем пред царя значени- 36
ето му. 37 Царю, ти си цар на царете, на кого- 37
то небесният Бог даде царство и сила, могъще-
ство и слава; 38 и където и да живеят човеците, 38
горските зверове и небесните птици, Той ги е
дал в твоята ръка, и те е поставил господар над
всички тях. Ти си оная златна глава. 39 И подир 39
тебе ще се издигне друго царство по-долно от
твоето, и друго трето царство от мед, което ще
обладае целия свят. 40 Ще се *издигне* и четвър- 40
то царство яко като желязо, понеже желязото
строшава и сдробява всичко; и то ще строшава
и стрива както желязото, което строшава всич-
ко. 41 А понеже си видял нозете и пръстите от- 41
части от грънчарска кал и отчасти от желязо,
това ще бъде едно разделено царство; но в него
ще има *нещо* от силата на желязото, понеже си
видял желязото смесено с глинена кал. 42 И ка- 42
кто пръстите на нозете са били отчасти от же-
лязо и отчасти от кал, така и царството ще бъде
отчасти яко и отчасти крехко. 43 И както си ви- 43
дял желязото смесено с глинена кал, така те ще
се размесят с потомците на *други родове* човеци;
но няма да се слеят един с друг, както желязо-
то не се смесва с калта. 44 И в дните на ония ца- 44
ре небесният Бог ще издигне царство, което до
века няма да се разруши, и владичеството над
което няма да премине към други люде; но то
ще строши и довърши всички тия царства, а са-
мо то ще пребъде до века. 45 Както си видял, че 45
камък се е отсякъл от планината, не с ръце, и
че е разтрил желязото, медта, калта, среброто
и златото, великият Бог открива на царя онова,
което има да стане по-после. Сънят е истинен,
и тълкуването му вярно. 46 Тогава цар Навухо- 46
доносор падна на лице та се поклони на Дании-
ла и заповяда да му принесат принос и кадения.
47 Царят, отговаряйки на Даниила, рече: Наи- 47

стина вашият Бог е Бог на боговете и Господ на
царете и откривател на тайни, тъй като ти можа
48 да откриеш тая тайна. 48 Тогава царят възвели-
чи Даниила, даде му много и големи подаръци
и го постави управител над цялата вавилонска
област и началник на управителите над всич-
49 ките вавилонски мъдреци. 49 И Даниил измоли
от царя, и той постави Седраха, Мисаха и Ав-
денаго над работите на вавилонската област; а
Даниил беше в царския дворец.

3 1 Цар Навуходоносор направи златен образ,
шестдесет лакти висок и шест лакти широк, и
го постави на полето Дура, във вавилонската
2 област. 2 Тогава цар Навуходоносор прати да
съберат сатрапите, наместниците, областните
управители, съдиите, съкровищниците, съве-
тниците, законоведците и всичките началници
на областите да дойдат на посвещението на об-
раза, който цар Навуходоносор бе поставил.
3 3 Тогава сатрапите, наместниците, областните
управители, съдиите, съкровищниците, съве-
тниците, законоведите и всичките началници на
областите се събраха на посвещението на об-
раза, който цар Навуходоносор бе поставил; и
застанаха пред образа, който Навуходоносор
4 бе поставил. 4 Тогава глашатай викаше със си-
лен глас: Вам се заповядва, племена, народи и
5 езици, 5 щото когато чуете звука на тръбата, на
свирката, на арфата, на китарата, на псалтира,
на гайдата и на всякакъв вид музика, да пад-
нете та да се поклоните на златния образ, кой-
6 то цар Навуходоносор е поставил; 6 а който не
падне да се поклони, в същия час ще бъде хвър-
7 лен всред пламенната огнена пещ. 7 Затова, ко-
гато всичките племена чуха звука на тръбата,
на свирката, на арфата, на китарата, на псал-
тира и на всякакъв вид музика, всичките пле-
мена, народи и езици падаха и се кланяха на
златния образ, който цар Навуходоносор бе по-
8 ставил. 8 Тогава някои халдейци се приближи-
9 ха *при царя* та наклеветиха юдеите, 9 като про-
говориха казвайки на цар Навуходоносора: Ца-
10 рю, да си жив до века! 10 Ти царю, си издал указ,
щото всеки човек, който чуе звука на тръбата,
на свирката, на арфата, на китарата, на псал-
тира, на гайдата и на всякакъв вид музика да
11 падне и да се поклони на златния образ, 11 а
който не падне и не се поклони да бъде хвър-
12 лен всред пламенната огнена пещ. 12 Има някои
юдеи, които ти си поставил над работите на Ва-
вилонската област, Седрах, Мисах и Авденаго,
които човеци, царю, не те зачетоха; на богове-
те ти не служат и на златния образ, който си
13 поставил, не се кланят. 13 Тогава Навуходоно-
сор с гняв и ярост заповяда да докарат Седра-
ха, Мисаха и Авденаго. И докараха тия чове-
ци пред царя. 14 Навуходоносор проговаряйки 14
рече им: Седрахе, Мисахе и Авденаго, нарочно ли не служите на моя бог, и не се кланяте
на златния образ, който поставих? 15 Сега, ка- 15
то чуете звука на тръбата, на свирката, на ар-
фата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на
всякакъв вид музика, ако сте готови да паднете
и се поклоните на образа, който съм направил,
добре; но ако не се поклоните, в същия час ще
бъдете хвърлени всред пламенната огнена пещ;
и кой е оня бог, който ще ви отърве от ръцете
ми? 16 Седрах, Мисах и Авденаго рекоха в отго- 16
вор на царя: Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговаряме за това нещо. 17 Ако е *така* 17
нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни
отърве от пламенната огнена пещ и от твоите
ръце, царю, ще ни избави; 18 но ако не, *пак* да 18
знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим,
и на златния образ, който си поставил няма да
се кланяме. 19 Тогава Навуходоносор се изпъл- 19
ни с ярост, и изгледът на лицето му се изме-
ни против Седраха, Мисаха и Авденаго, та про-
говаряйки заповяда да нагорещят пещта седем
пъти повече отколкото обикновено се нагоре-
щяваше. 20 И на някои силни мъже от войската 20
си заповяда да вържат Седраха, Мисаха и Авде-
наго и да ги хвърлят в пламенната огнена пещ.
21 Тогава тия мъже бидоха вързани с шалвари- 21
те си, хитоните си, мантиите и *другите* си дре-
хи, и бяха хвърлени всред пламенната огнена
пещ. 22 А понеже царската заповед бе настой- 22
чива, и пещта се нагорещи премного, огненият
пламък уби ония мъже, които дигнаха Седраха,
Мисаха и Авденаго. 23 А тия трима мъже, Сед- 23
рах, Мисах и Авденаго, паднаха вързани всред
пламенната огнена пещ. 24 Тогава цар Навухо- 24
доносор ужасен, стана бърже, и като продума
рече на съветниците си: Не хвърлихме ли всред
огъня трима мъже вързани? Те отговаряйки ре-
коха на царя: Вярно е, царю. 25 В отговор той 25
рече: Ето, виждам четирима мъже развързани,
които ходят всред огъня, без да имат някак-
ва повреда; и по изгледа си четвъртият прили-
ча на син на боговете. 26 Тогава Навуходоносор 26
се приближи до вратата на пламенната огнена
пещ, и проговаряйки рече: Седрахе, Мисахе и
Авденаго, слуги на всевишния Бог, излезте и
дойдете тук. Тогава Седрах, Мисах и Авденаго
излязоха изсред огъня. 27 И като се събраха са- 27
трапите, наместниците, областните управители
и царските съветници, видяха, че огънят не бе
имал сила върху телата на тия мъже, косъм от
главата им не бе изгорял, и шалварите им не
бяха се изменили, нито *даже* миризма от огън

не бе преминала на тях. [28] Навуходоносор продумайки рече: Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който изпрати ангела Си и избави слугите си, които, като уповаха на Него, не послушаха думата на царя, но предадоха телата си за да не служат, нито да се поклонят на друг бог, освен на своя си Бог. [29] Затова, издавам указ щото всеки *човек*, от които и да било люде, народ и език, който би казал зло против Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, да се разсече, и къщата му да се обърне на бунище; защото друг бог няма, който може да избави така. [30] Тогава царят повиши Седраха, Мисаха и Авденаго във Вавилонската област.

4 [1] Цар Навуходоносор към всичките племена, народи и езици, които живеят по цял свят: Мир да ви се умножи! [2] Видя ми се за добре да оповестя знаменията и чудесата, които ми направи всевишният Бог. [3] Колко са велики Неговите знамения! И колко могъщи са чудесата Му! Неговото царство е вечно царство, и Неговото владичество из род в род. [4] Аз Навуходоносор, като бях спокоен у дома си и благополучен в палата си, [5] видях сън, който ме уплаши; и размишленията ми на леглото ми и виденията на главата ми ме смутиха. [6] Затова издадох указ да се въведат пред мене всичките вавилонски мъдреци за да ми явят значението на съня. [7] Тогава влязоха врачовете, вражарите, халдейците и астролозите, и аз разказах съня си пред тях; но *не можаха* да ми явят значението му. [8] А най-после дойде пред мене Даниил, чието име бе Валтасасар, по името на моя Бог, и в когото е духът на светите богове; и аз разказах съня пред него, като рекох: [9] Валтасаре, началниче на врачовете, понеже узнах, че духът на светите богове е в тебе, и никаква тайна не е мъчна за тебе, обясни ми виденията на съня, който видях, и кажи ми значението му. [10] Ето какви бяха виденията на главата ми и на леглото ми: Гледах и ето дърво всред света, на което височината бе голяма. [11] Това дърво стана голямо и яко, височината му стигаше до небето, и то се виждаше до краищата на целия свят. [12] Листата му бяха хубави, плодът му изобилен, и в него имаше храна за всички; под сянката му почиваха полските животни, и на клоновете му обитаваха небесните птици, и от него се хранеше всяка твар. [13] Видях във виденията на главата си на леглото си, и ето, един свет страж слезе от небето [14] и извика със силен глас, казвайки така: Отсечете дървото и изсечете клоновете му; отърсете листата му и разпръснете плода му; нека бягат животните изпод него, и птиците от клоновете му; [15] обаче оставете в земята пъна с корените му всред полската трева, и то с железен и меден обръч *наоколо*, и нека се мокри с небесната роса, и участта му нека бъде с животните в тревата на земята; [16] нека се измени човешкото му сърце, и нека му се даде животинско сърце; и *така* нека минат над него седем времена. [17] Тая присъда е по заповед от стражите, и делото на думата на светите, за да знаят живите, че Всевишният владее над царството на човеците, дава го комуто ще, и поставя над него най-нищожния измежду човеците. [18] Тоя сън видях аз цар Навуходоносор, и ти, Валтасасаре, кажи значението му; защото ни един от мъдреците на царството ми не може да ми яви значението; а ти можеш, защото духът на светите богове е в тебе. [19] Тогава Даниил, чието име бе Валтасасар, остана смаян за малко, и размишленията му го смущаваха. Царят продумайки рече: Валтасасаре, да те не смущава сънят или значението му. Валтасасар рече в отговор: Господарю мой, сънят нека бъде върху ония, които те мразят, и това, което означава, върху неприятелите ти! [20] Дървото, което си видял, че станало голямо и яко, чиято височина стигала до небето, и което се виждало от целия свят, [21] чиито листа били хубави и плодът му изобилен, дори *достатъчна* храна за всички, под което живеели полските животни, и по клоновете на което се подсланяли небесните птици, [22] това *дърво* си ти, царю, който си станал голям и як; защото величието ти нарасна и стигна до небето, и владичеството ти до края на света. [23] А гдето царят е видял един свет страж да слиза от небето и да казва: Отсечете дървото и го съборете, но оставете в земята, в полската трева, пъна с корените му, и то с железен и меден обръч *наоколо*, и нека се мокри от небесната роса, и нека бъде участта му с полските животни, до като *така* минат над него седем времена, - [24] ето значението му, царю: Решението на Всевишния, което постигна господаря ми царя, е [25] да бъдеш изгонен измежду човеците, жилището ти да бъде с полските животни, да ядеш трева като говедата, и да те мокри небесната роса, и да минат над тебе седем времена, догдето познаеш, че Всевишният владее в царството на човеците и го дава комуто ще. [26] А гдето се заповядало да оставят пъна с корените на дървото, *значи*, че царството ще ти бъде обезпечено щом признаеш, че небесата владеят. [27] Затова, царю, нека ти бъде угоден моя съвет да напуснеш греховете си чрез *вършене* правда и беззаконията си чрез *правене* благодеяния на бедните, негли се

4.27 Или: Се прости престъплението ти.

28 продължи благоденствието ти˚. 28 Всичко това
29 постигна цар Навуходоносора. 29 В края на два-
надесет месеца, като ходеше по царския палат
30 във Вавилон, 30 царят проговори, казвайки: Не
е ли велик тоя Вавилон, който аз съградих с
мощната си сила за царското жилище и за сла-
31 вата на величието си! 31 Думата бе още в устата
на царя, и глас дойде от небесата, *който рече*:
На тебе се известява, царю Навуходоносоре, че
32 царството премина от тебе; 32 и ще бъдеш изгo-
нен измежду човеците, между полските живот-
ни ще бъде жилището ти, и ще те хранят с тре-
ва като говедата; и седем времена ще минат над
тебе догдето признаеш, че Всевишният владее
над царството на човеците, и го дава комуто ще.
33 33 В същия час това нещо се изпълни над Нав-
уходоносора; той бе изгонен измежду човеците,
ядеше трева като говедата, и тялото му се мок-
реше от небесната роса догдето космите му по-
раснаха като *пера* на орли, и ноктите му като
34 на птици. 34 А в края на тия дни аз Навуходо-
носор подигнах очите си към небесата; и разу-
мът ми се възвърна като благослових Всевиш-
ния и похвалих и прославих Онзи, Който живее
до века, понеже владичеството Му е вечно вла-
35 дичество, и царството Му из род в род; 35 *пред*
Него всичките земни жители се считат като ни-
що; по волята Си Той действува между небесна-
та войска и между земните жители; и никой не
може да спре ръката Му, или да Му каже: Що
36 правиш Ти? 36 И в същото време, *когато* разу-
мът ми се възвърна, възвърнаха ми се, за сла-
вата на царството ми, и величието и светлост-
та ми; защото съветниците ми и големците ми
ме търсеха, закрепих се на царството си, и ми
37 се притури превъзходно величие. 37 Сега аз На-
вуходоносор хваля, превъзнасям и славя небес-
ния Цар; защото всичко що върши е с вярност,
и пътищата Му са справедливи; а Той може да
смири ония, които ходят горделиво.

5 1 Цар Валтасар направи голям пир на хиля-
да от големците си, и пиеше вино пред хилядата.
2 2 Когато пиеше виното, Валтасар заповяда
да донесат златните и сребърните съдове, ко-
ито дядо му Навуходоносор беше задигнал от
храма, който бе в Ерусалим, за да пият с тях ца-
рят и големците му, жените му и наложници-
3 те му. 3 Тогава донесоха златните съдове, ко-
ито бяха задигнати от храма на Божия дом, кой-
то бе в Ерусалим; и с тях пиеха царят и голем-
4 ците му, жените му и наложниците му. 4 Пие-
ха вино и хвалеха златните, сребърните, мед-
ните, железните, дървените и каменните бого-
5 ве. 5 В същия час се появиха пръсти на човешка
ръка, които пишеха, срещу светилника, по ма-
зилката на стената на царския палат; и царят
видя тая част от ръката, която пишеше. 6 6 То-
гава изгледът на лицето на царя се измени, и
мислите му го смущаваха, така щото ставите на
кръста му се разхлабиха, и колената му се удря-
ха едно о друго. 7 Царят извика с голям глас да 7
въведат вражарите, халдейците и астролозите,
на които вавилонски мъдреци царят прогова-
ряйки рече: Който прочете това писание и ми
яви значението му ще бъде облечен в багрени-
ца, златна огърлица *ще се окачи* около *шията*
му и ще бъде един от тримата, които ще владе-
ят царството. 8 Влязоха, прочее, всичките цар- 8
ски мъдреци; но не можаха да прочетат написа-
ното, нито да явят на царя значението му. 9 То- 9
гава цар Валтасар се смути много, изгледът на
лицето му се измени, и големците му се смаяха.
10 От думите на царя и на големците му *овдовя-* 10
лата царица влезе в къщата на пируването; и
царицата проговаряйки рече: Царю, да си жив
до века! Да те не смущават мислите ти, нито да
се изменява лицето ти. 11 Има човек в царството 11
ти, в когото е духът на светите богове; и в дните
на дядо ти, в него се намериха светлина, разум и
мъдрост като мъдростта на боговете; и дядо ти,
казвам, царю, - го постави началник на врачо-
вете, на вражарите, на халдейците и на астро-
лозите, 12 защото превъзходен дух и знание, ра- 12
зум за тълкуване сънища, изясняване на гатан-
ки и разрешаване на недоумения се намираха в
тоя Даниил, когото царят преименува Валтаса-
сар. Сега нека се повика Даниил, и той ще по-
каже значението на *написаното*. 13 Тогава Да- 13
ниил биде въведен пред царя. Царят прогова-
ряйки рече на Даниила: Ти ли си оня Даниил,
който си от пленените юдейци, които дядо ми
царят доведе от Юдея? 14 Чух за тебе, че духът 14
на боговете бил в тебе, и че светлина, разум и
превъзходна мъдрост се намирали в тебе. 15 И 15
сега бяха въведени пред мене мъдреците и вра-
жарите, за да прочетат това писание и ми явят
значението му; но не можаха да покажат зна-
чението на това нещо. 16 Но аз чух за тебе, че си 16
могъл да тълкуваш, и да разрешаваш недоуме-
ния; прочее, ако можеш да прочетеш написа-
ното и да ми явиш значението му, ще бъдеш об-
лечен в багреница, златна огърлица *ще се окачи*
около шията ти, и ти ще бъдеш един от трима-
та, които ще владеят царството. 17 Тогава в от- 17
говор Даниил рече пред царя: Подаръците ти
нека останат за тебе, и дай на другиго награ-
дите си; все пак аз ще прочета на царя написа-
ното, и ще му явя значението му. 18 Царю, Все- 18
вишният Бог даде на дядо ти Навуходоносора
царство и величие, сила и чест; 19 и поради ве- 19

личието, което му даде, всичките племена, народи, и езици трепереха и се бояха пред него; когото искаше убиваше, и когото искаше опазваше жив, когото искаше възвишаваше, и кого-
20 то искаше унижаваше. 20 Но когато се надигна сърцето му, и духът му закоравя та да постъпва гордо, той биде свален от царския си пре-
21 стол, славата му се отне от него, 21 и биде изгонен измежду човеците; сърцето му стана като на животните, и жилището му бе между живите осли; хранеха го с трева като говедата, и тялото му се мокреше от небесната роса, догдето призна, че Всевишният Бог владее над царството на човеците, и когото иска поставя над
22 него. 22 А ти, негов внук, Валтасаре, не си смирил сърцето си, макар и да знаеше всичко това,
23 23 но си се надигнал против небесния Господ; и донесоха пред тебе съдовете на дома Му, с които пиехте вино ти и големците ти, жените и наложниците ти; и ти славослови сребърните, златните, медните, железните, дървените и каменните богове, които не виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти, и в Чиято *власт* са всичките твои пътища, не си възвеличил. 24 Затова, от Него е била изпратена частта от ръката, и това писание
25 се написа. 25 И ето, писанието, което се написа:
26 М'не, М'не, Т'кел, упарсин.° 26 Ето и значението на това нещо: М'не, Бог е преброил *дните* на
27 твоето царство, и го е свършил; 27 Т'кел, Претеглен си на везните, и си бил намерен недо-
28 статъчен; 28 П'рес, Раздели се царството ти, и се
29 даде на мидяните и персите. 29 Тогава Валтасар заповяда, та облякоха Даниила в багреницата, окачиха златната огърлица около шията му, и прогласиха за него да бъде един от тримата, кои-
30 то да владеят царството. 30 В същата нощ ца-
31 рят на халдейците Валтасар биде убит. 31 И мидянинът Дарий, който бе около на шестдесет и две години, взе царството.

6 1 Видя се добре на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъ-
2 дат из цялото царство, 2 и над тях трима князе, един от които бе Даниил, за да дават тия са-
3 трапи сметка на тях, и тъй царят да не губи. 3 В това време тоя Даниил се отличаваше от *другите* князе и сатрапите, защото имаше в него превъзходен дух; и царят намисли да го постави над
4 цялото царство. 4 Тогава князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно *делата* на царството; но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери ника-
5 ква погрешка или вина. 5 И тъй, тия човеци рекоха: Няма да намерим никаква причина против тоя Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог. 6 Прочее, тия кня- 6
зе и сатрапи се събраха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си жив до века! 7 Всичките 7
князе на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите като се съветваха *решиха да поискат от* царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дни, би отправил някаква просба до кой да било бог или човек, освен до тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъвовете. 8 Сега, царю, утвър- 8
ди забраната и подпиши писмената *й форма* за да не се измени, според закона на мидяните и персите, който не се изменява. 9 Затова цар Да- 9
рий подписа писмената забрана. 10 А Даниил, 10
щом се научи, че била подписана *писмената* забрана, влезе у дома си, и, като държеше прозорците на стаята си отворени към Ерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог, както правеше понапред. 11 Тогава ония човеци се събраха и на- 11
мериха, че Даниил отправяше просба и се молеше пред своя Бог. 12 Затова приближиха се и 12
говориха пред царя за царската забрана, *като рекоха*: Не подписа ли ти забрана, че всеки човек, който до тридесет дни би отправил просба до кой да било бог или човек освен до тебе, царю, ще се хвърли в рова на лъвовете? Царят в отговор рече: Това е вярно, според закона на мидяните и персите, който не се изменява. 13 Тогава отговаряйки, те рекоха пред царя: 13
Оня Даниил, който е от пленените юдейци, не зачита ни тебе, царю, нито подписаната от тебе забрана, но принася молбата си три пъти на ден. 14 Тогава царят, като чу тия думи, наскър- 14
би се много, и тури присърце да отърве Даниила; и трудеше се до захождането на слънцето да го избави. 15 Тогава ония човеци се събраха 15
при царя и му рекоха: Знай, царю, че е закон на мидяните и на персите какво никаква забрана или повеление, което царят постави, да не се изменява. 16 Тогава царят заповяда, та докара- 16
ха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете. А царят проговаряйки рече на Даниила: Твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, Той ще те отърве. 17 После, като донесоха камък и го по- 17
ставиха на устието на рова, царят го запечати със своя си печат и с печата на големците си, за да се не измени никакво намерение относно Даниила. 18 Тогава царят отиде в палата си и 18
пренощува гладен, нито *остави да* донесат пред него музикални инструменти; и сънят побягна от него. 19 И на утринта царят стана много ра- 19

5.25 Преброен, премерен, разделен.

но и побърза да отиде при рова на лъвовете.
20 [20] И като се приближи при рова, извика с плачевен глас към Даниила. Царят проговаряйки рече на Даниила: Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно,
21 можа ли да те отърве от лъвовете? [21] Тогава Даниил рече на царя: Царю, да си жив до века!
22 [22] Моят Бог прати ангела Си да затули устата на лъвовете, та не ме повредиха, защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю,
23 не съм сторил никакво прегрешение. [23] Тогава царят се зарадва много и заповяда да извадят Даниила из рова. И когато Даниил бе изваден из рова, никаква повреда не се намери на него,
24 защото бе уповал на своя Бог. [24] Тогава по заповед на царя, докараха ония човеци, които бяха наклеветили Даниила, и хвърлиха тях, чадата им и жените им в рова на лъвовете; и преди да стигнат до дъното на рова лъвовете им надвиха
25 и счупиха всичките им кости. [25] Тогава цар Дарий писа до всички племена, народи и езици, които живеят по целия свят: Мир да се умножи
26 на вас! [26] Издавам указ щото в цялата държава, над която царувам, да треперят човеците и да се боят пред Данииловия Бог; защото Той е живият Бог, Който е утвърден до века, и Неговото царство е *царство, което* няма да се наруши,
27 и властта Му ще *трае* до край. [27] Той избавя и отървава, и върши знамения и чудеса на небесата и на земята; *Той е*, Който отърва Даниил от
28 силата на лъвовете. [28] И тъй, тоя Даниил благоденствуваше в царуването на Дария и в царуването на персиеца Кир.

7 [1] В първата година на вавилонския цар Валтасар Даниил видя сън и видения на главата си върху леглото си. Тогава написа съня и разказа
2 същността на работите. [2] Даниил проговаряйки рече: Видях в нощното си видение, и ето, четирите небесни ветрища избухнаха върху голя-
3 мото море. [3] И четири големи зверове възлязоха из морето, различни един от друг. [4] Първият
4 бе като лъв, и имаше орлови крила; а, като го гледаха, крилата му се изскубаха, и той се дигна от земята и биде заставен да се изправи на две нозе като човек, и даде му се човешко сър-
5 це. [5] След това, ето друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се подигна от едната страна, и *имаше* три ребра в устата си между зъбите си; и му думаха така: Стани, изяж много ме-
6 со. [6] Подир това, като погледнах, ето друг *звяр*, приличен на леопард, който имаше на гърба си четири птичи крила: тоя звяр имаше и четири глави; и даде му се власт. [7] Подир това, като
7 погледнах в нощните видения, ето четвъртият звяр, страшен и ужасен и твърде як; той имаше големи железни зъби, *с които* пояждаше и сломяваше, като стъпкваше останалото с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него; и имаше десет рога.
8 [8] Като разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг рог, малък, пред който три от първите рогове се изкорениха; и ето, в тоя рог имаше очи като човешки очи и уста, които говореха надменно. [9] Гледах догдето се положиха
9 престоли, и Старият по дни седна, чието облекло беше бяло като сняг, и космите на главата Му като чиста вълна, престолът Му - огнени пламъци, и колелата Му пламенен огън. [10] Огне-
10 на река излизаше и течеше пред Него; милион *служители* Му слугуваха, и милиарди по милиарди стояха пред Него; съдилището се откри, и книгите се отвориха. [11] Тогава погледнах по
11 причина на гласа на надмените думи, които рогът изговаряше; гледах догдето звярът биде убит, и тялото му погубено и предадено да се изгори с огън. [12] А колкото за другите зверове,
12 тяхното владичество биде отнето; животът им, обаче, се продължи до време и година. [13] Гле-
13 дах в нощните видения, и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до Стария по дни; и доведоха го пред Него. [14] И
14 Нему се даде владичество, слава и царство, за да Му слугуват всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е *царство*, което няма да се разруши. [15] Колкото за
15 мене, Даниила, духът ми се наскърби дълбоко в тялото ми, и виденията на главата ми ме смутиха. [16] Приближих се до едного от предстоя-
16 щите и го попитах що е истинското *значение* на всичко това. И той ми разправи и ми даде да разбера значението на тия неща. [17] Тия четири
17 големи звяра, *каза той*, са четирима царе, които ще се издигнат от земята. [18] Но светиите на
18 Всевишния ще приемат царството, и ще владеят царството до века и до вечни векове. [19] То-
19 гава поисках да узная истината за четвъртия звяр, който се различаваше от всичките други и бе твърде страшен, чиито зъби бяха железни и ноктите му медни, който пояждаше и стро-
20 шаваше, а останалото стъпкваше с нозете си, - [20] и за десетте рога, които бяха на главата му, и
20 за другия *рог*, който излезе, и пред който паднаха три, *то ест*, за оня рог, който имаше очи и уста, които говореха надменно, и който наглед бе по-як от другарите си. [21] Гледах същия
21 рог като воюваше със светиите и превъзмогваше против тях, [22] докато дойде Старият по дни,
22 и се извърши съд за светиите на Всевишния, и настана времето, когато светиите завладяха

23 царството. [23] Той каза така: Четвъртият звяр ще
бъде четвъртото царство на света, което ще се
различава от всичките царства, и ще погълне
24 целия свят, и ще го стъпче и разтроши. [24] А за
десетте рога, те са десет царе, които ще се из-
дигнат от това царство; и след тях ще се издигне
друг, който ще се различава от първите и ще по-
25 кори трима царе. [25] Той ще говори думи против
Всевишния, ще изтощава светиите на Всевиш-
ния, и ще замисли да промени времена и за-
кони; и те ще бъдат предадени в ръката му до
26 време и времена и половина време. [26] Но когато
съдилището ще заседава, ще му отнемат влади-
чеството, за да го изтребят и погубят до край.
27 [27] А царството и владичеството, и величието на
царствата, които са под цялото небе, ще се да-
дат на людете, *които* са светиите на Всевиш-
ния, Чието царство е вечно царство и на Когото
всичките владичества ще служат и ще се поко-
28 ряват. [28] Тук е краят на това нещо. Колкото за
мене, Даниила, размишленията ми ме смуща-
ват много, и изгледът на лицето ми се измени;
но запазих това нещо в сърцето си.

8 [1] В третата година от царуването на цар Вал-
тасара, видение ми се яви, на мене Даниила,
подир онова, което бе ми се явило по-напред.
2 [2] Видях във видението, (а когато видях, бях в
палата Суса, който е в областта Елам; и кога-
то видях във видението бях при потока Улай),
3 - [3] прочее, подигнах очите си и видях, и, ето,
стоеше пред реката един овен, който имаше
два рога; роговете бяха високи, но единият по-
висок от другия; и по-високият беше израсъл
4 по-после. [4] Видях, че овенът бодеше към запад,
към север и към юг; и никой звяр не можеше да
устои пред него, и нямаше кой да избави от си-
лата му; но постъпваше по волята си и се носе-
5 ше горделиво. [5] А като размишлявах, ето, козел
идеше от запад по лицето на целия свят, без да
се допира до земята; и козелът имаше бележит
6 рог между очите си. [6] Той дойде до овена, кой-
то имаше двата рога, който видях да стои пред
потока, и завтече се върху него с устремителна-
7 та си сила. [7] И видях, че се приближи при овена
и се разсвирепи против него, и като удари ове-
на счупи двата му рога; и нямаше сила в овена
да устои пред него; но го хвърли на земята и го
стъпка; и нямаше кой да отърве овена от силата
8 му. [8] Затова козелът се възвеличи много; а ко-
гато заякна, големият му рог се счупи, вместо
който излязоха четири бележити *рога* към че-
9 тирите небесни ветрища. [9] И из единия от тях
излезе един малък рог, който порасна твърде
много към юг, към изток и към славната *земя*.
10 [10] Той се възвеличи дори до небесната войска,
и хвърли на земята част от множеството и от
звездите и ги стъпка. [11] Да! Възвеличи се дори 11
до началника на множеството, и отне от него
всегдашната *жертва*; и мястото на светилище-
то му се съсипа. [12] И множеството биде преда- 12
дено нему заедно с всегдашната *жертва*, пора-
ди престъплението *им*; и той тръшна на земята
истината, стори *по волята си*, и успя. [13] Тогава 13
чух един свет да говори; и друг свет рече на то-
зи, който говореше: До кога се простира виде-
нието *за* всегдашната *жертва*, и за престъпле-
нието, което докара запустение, когато свети-
лището и множеството ще бъдат потъпквани?
[14] И каза ми: До две хиляди и триста денono- 14
щия; тогава светилището ще се очисти. [15] И ко- 15
гато аз, аз Даниил, видях видението, поисках да
го разбера. И, ето, застана пред мене *нещо* ка-
то човешки образ; [16] и чух човешки глас, който 16
извика изсред *бреговете* на Улай и рече: Гаври-
иле, направи тоя човек да разбере видението.
[17] И така, той се приближи гдето стоях; и кога- 17
то дойде аз се уплаших и паднах на лицето си; а
той ми рече: Разбери, сине човешки; защото ви-
дението се отнася до последните времена. [18] И 18
като ми говореше, аз паднах в несвяст с лицето
си на земята; но той се допря до мене и ме из-
прави. [19] И рече: Ето, аз ще те науча що има да 19
се случи в последните гневни времена; защото
видението се отнася до определеното последно
време. [20] Двата рога на овена, които си видял, 20
са царете на Мидия и на Персия. [21] Буйният ко- 21
зел е гръцкият цар; и големият рог между очи-
те му е първият цар. [22] А гдето се строшил той 22
и излезли четири вместо него, *значи*, че четири
царе ще се издигнат от *тоя* народ, но не със си-
ла като неговата. [23] И в послешните времена на 23
царуването им, когато беззаконниците стигнат
до върха *на беззаконието си*, ще се издигне цар
с жестоко лице и вещ в лукавщини. [24] И сила- 24
та му ще бъде голяма, но не като силата на *дру-
гия*; и ще погубва чудесно, ще успява и върши *по
волята си*, и ще поквари силните и светите лю-
де. [25] Чрез коварството си ще направи да успя- 25
ва измамата в ръката му, ще се надигне в сър-
цето си, и ще погуби мнозина в спокойствието
им; ще въстане и против Началника на нача-
лниците; но ще бъде смазан, не с ръка. [26] А каза- 26
ното видение за денонощията е вярно; все пак,
обаче, запечатай видението, защото се отнася
до далечни дни. [27] Тогава аз Даниил примрях, 27
и боледувах няколко дни; после станах и вър-
шех царските работи. А чудех се за видението,
защото никой не го разбираше.

[1] В първата година на Дария Асуировия син, **9**
от рода на мидяните, който се постави цар над

Халдейската държава, - 2 в първата година от
царуването му аз Даниил разбрах от *свещените*
книги числото на годините, за които дойде Гос-
подното слово към пророк Еремия, че запусте-
нието на Ерусалим ще трае седемдесет години.
3 Тогава обърнах лицето си към Господа Бога,
за да отправя *към него* молитва и молби с пост,
4 вретище и пепел. 4 Когато се помолих на Гос-
пода моя Бог и се изповядах, рекох: О Господи,
велики и страшни Боже, Който пазиш за-
вета и милостта *Си* към ония, които Те любят
5 и пазят Твоите заповеди! 5 Съгрешихме, постъ-
пихме извратено, вършихме нечестие, бунту-
вахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и
6 от Твоите съдби; 6 и не послушахме слугите Ти
пророците, които говориха в Твое име на царе-
те ни и на началниците ни, на бащите ни и на
7 всичките люде на земята *ни*. 7 На Тебе Господи,
прилича правда, а на нас срам на лицето, както
е и днес, на Юдовите, мъже на ерусалимските
жители и на целия Израил, както на ония, кои-
то са ближни, така и на ония, които са далечни
по всички страни гдето си ги изгонил поради
престъплението, което извършиха против Те-
8 бе. 8 Господи, срам на лицето подобава на нас,
на царете ни, на началниците ни и на бащите
9 ни, защото Ти съгрешихме, 9 На Господа нашия
Бог принадлежат милост и прощение, защото
10 се възбунтувахме против Него, 10 и не послу-
шахме гласа на Господа нашия Бог да ходим по
законите, които положи пред нас чрез слугите
11 Си пророците. 11 Да! Целият Израил престъпи
закона Ти, като се отклони та не послуша гласа
Ти; за която причина се изля върху нас проклет-
ията и клетвата написана в закона на Божия
12 слуга Моисей; защото Му съгрешихме. 12 Той
потвърди думите, които изговори против нас и
против нашите съдии, които са ни съдили, ка-
то докара върху нас голямо зло; защото никъде
под небето не е ставало това което стана на Ерус-
13 салим. 13 Всичкото това зло, както е писано в
Моисеевия закон, дойде върху нас; но пак не се
молихме пред Господа нашия Бог за да се вър-
нем от беззаконията си и да постъпваме разум-
14 но според истината Ти. 14 Затова Господ е бдял
за това зло, и *вече* го е докарал върху нас; защо-
то Господ нашият Бог е справедлив във всич-
ките дела, които върши; и ние не послушахме
15 гласа Му. 15 И сега, Господи Боже наш, Който
си извел людете Си из Египетската земя с мощ-
на ръка, и си спечелил за Себе Си име каквото
имаш днес, съгрешихме и вършихме нечестие.
16 16 Господи, според всичката Твоя правда, моля
се, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от
Твоя град Ерусалим, светия Ти хълм; защото
поради нашите грехове и поради беззаконията
на бащите ни Ерусалим и Твоите люде ста-
нахме за укор на всички, които са около нас.
17 Сега, прочее, послушай, Боже наш, молитвата 17
на слугата Ти и молбите му, и заради Господа,
осияй с лицето Си върху запустялото Си све-
тилище. 18 Боже мой, приклони ухото Си и по- 18
слушай; отвори очите Си и виж опустошенията
ни, и града, който се нарича с Твоето име; защо-
то ние не принасяме прошенията си пред Тебе
заради нашата правда, но заради многото Твои
щедрости. 19 Господи, послушай; Господи, про- 19
сти; Господи, дай внимание и подействувай; да
не закъснееш, заради Себе Си, Боже мой; защо-
то с Твоето име се наричат града Ти и людете
Ти. 20 И докато още говорех и се молех, и из- 20
повядвах своя грях и греха на людете си Изра-
иля, и принасях молбата си пред Господа моя
Бог за светия хълм на моя Бог, 21 дори още ка- 21
то говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото
бях видял във видението по-напред, като лете-
ше бързо се приближи до мене около часа на
вечерната жертва. 22 И вразуми ме като гово- 22
ри с мене, казвайки: Данииле, сега излязох да
те направя способен да разбереш. 23 Когато ти 23
почна да се молиш заповедта излезе; и аз дой-
дох да ти кажа *това*, защото си възлюблен; за-
това размисли за работата и разбери видени-
ето. 24 Седемдесет седмици са определени за лю- 24
дете ти и за светия ти град за въздържането на
престъплението, за довършване греховете, и за
правене умилостивение за беззаконието, и да
се въведе вечна правда, да се запечата виде-
нието и пророчеството, и да се помаже Пресве-
тият. 25 Знай, прочее, и разбери, че от излизането 25
на заповедта да се съгради изново Ерусалим до
княза Месия ще бъдат седем седмици; и за ше-
стдесет и две седмици ще се съгради изново, с
улици и окоп, макар в размирни времена. 26 И 26
подир шестдесет и две седмици Месия ще бъде
посечен, и не ще има кои да Му принадлежат;
и людете на княза, който ще дойде, ще погубят
града и светилището; и краят му ще *го постигне*
чрез потоп; и до края на войната има опреде-
лени опустошения. 27 И Той ще потвърди завет 27
с мнозина за една седмица, а в половината на
седмицата ще направи да престанат жертвата и
приносът; и един, който запустява, *ще дойде яз-
дещ* на крилото на мерзостите; и гняв ще се из-
лее върху запустителя до определеното време.

10 1 В третата година на персийския цар Кир
едно нещо се откри на Даниила, който се нарече
Валтасасар; това нещо бе истинно и *означаваше*
големи бедствия; и той разбра и проумя виде-
нието. 2 (В онова време аз Даниил жалеех цели 2

три седмици; [3] вкусен хляб не ядях, месо и вино
не влизаше в устата ми, и ни веднъж не помазах
себе си, догдето не се навършиха цели три сед-
мици). [4] И на двадесет и четвъртия ден от пър-
вия месец, като бях при брега на голямата река,
която е Тигър, [5] като подигнах очите си видях,
и ето един човек облечен в ленени дрехи, чий-
то кръст бе опасан с чисто уфазко злато. [6] Тяло-
то му бе като хрисолит, лицето му като изгле-
да на светкавица, очите му като огнени светила,
мишците и нозете му бяха на глед като лъскава
мед, и гласът на думите му като глас на много
народ. [7] Само аз Даниил видях видението; а мъ-
жете, които бяха с мене, не видяха видението;
но голям трепет ги нападна, та побягнаха да се
скрият. [8] И тъй, аз останах сам да видя това го-
лямо видение, от което не остана сила в мене,
защото енергията ми се обърна в (тлеене), та
останах безсилен. [9] Чух, обаче, гласа на думите
му; и като слушах гласа на думите му аз *паднах*
на лицето си в несвяст, с лицето си към земята.
[10] И, ето, ръка се допря до мене, която ме тури
разклатен на коленете ми и на дланите на ръце-
те ми. [11] И рече ми: Данииле, мъжо възлюбени,
разбери думите, които ти говоря, и стой прав,
защото при тебе съм изпратен сега. И когато
ми изговори тая дума, аз се изправих разтрепе-
ран. [12] Тогава ми рече: Не бой се, Данииле; за-
щото от първия ден откак ти приклони сърцето
си да разбираш и да смириш себе си пред своя
Бог, думите ти се послушаха; и аз дойдох пора-
ди думите ти. [13] Обаче князът на персийското
царство ми противостоеше двадесет и един дни;
но, ето, Михаил, един от главните князе, дойде
да ми помогне; аз, прочее, останах непотребен
вече там при персийските царе, [14] и сега дойдох
да те направя да разбереш що има да стане с
людете ти в послешните дни; защото видението
се отнася до далечни дни. [15] И като ми говоре-
ше тия думи, насочих лицето си към земята и
останах ням. [16] И, ето, един подобен на човеш-
ки син се допря до устните ми. Тогава отворих
устата си та говорих, като рекох на оногоз, кой-
то стоеше пред мене: Господарю мой, от виде-
нието болките ми се върнаха, и не остава сила
в мене. [17] Защото как може слугата на тоя мой
господар да говори с тоя мой господар? понеже
веднага не остана никаква сила в мене, па и ди-
шане не остана в мене. [18] Тогава пак се допря до
мене *нещо* като човешки образ и ме подкрепи.
[19] И рече: Не бой се, мъжо възлюбени; мир на
тебе! крепи се! да! крепи се! И като ми говореше
аз се подкрепих и рекох: Нека говори господа-
рят ми, защото си ме подкрепил. [20] Тогава каза:
Знаеш ли защо съм дошъл при тебе? А сега ще
се върна да воювам против княза на Персия; и
когато изляза, ето, князът на Гърция ще дой-
де. [21] Все пак, обаче, ще ти известя *значението* 21
на това, което е написано в едно истинско пи-
сание, при все че няма кой да ми помага против
тия *князе*, освен вашия княз Михаил.

[1] А в първата година на мидянина Дария аз **11**
Гавриил стоях да го укрепя и уякча. [2] И сега ще 2
ти явя истината. Ето, още трима царе ще се из-
дигнат в Персия; и четвъртият ще бъде мно-
го по-богат от всички тях; и когато се засили
чрез богатството си ще повдигне всичко про-
тив гръцкото царство. [3] И ще се издигне един 3
мощен цар, който ще царува с голяма власт и
ще действува според волята си. [4] А щом се из- 4
дигне той, царството му ще се съсипе и ще се
раздели към четирите небесни ветрища, но не
на наследниците му, нито ще владеят над тол-
кова над колкото той е владял; защото царство-
то му ще се изкорени и *раздели* на други освен
тях. [5] И южният цар ще се уякчи; но един от на- 5
чалниците му ще стане по-силен от него и ще
владее; владичеството му ще бъде голямо вла-
дичество. [6] И подир няколко години ще се сдру- 6
жат; и дъщерята на южния цар ще дойде при се-
верния цар за да направи спогодба; но тя няма
да задържа силата на мишцата си; също и той
няма да стои, нито мишцата му; но тя ще бъде
предадена, както и ония, които я водеха, и ро-
дителят й, и оня, който я крепеше в ония време-
на. [7] Но вместо него ще се издигне един отрасъл 7
от корените й; и като дойде против войската ще
влезе в крепостите на северния цар, ще действу-
ва против тях, и ще преодолее; [8] тоже и бого- 8
вете им ще докара пленници в Египет, с леяни-
те им идоли *и* с отбраните им сребърни и злат-
ни съдове; и той ще се въздържа няколко годи-
ни да не *напада* северния цар. [9] А оня ще вле- 9
зе в царството на южния цар, но ще се върне
в земята си. [10] И синовете му ще воюват, и ще 10
съберат множество от големи войски, които ще
дойдат с устрем, ще нахлуят и ще заминат; а за-
връщайки се ще воюват дори до крепостта му.
[11] И южният цар ще се разсвирепее, и като из- 11
лезе ще се бие с него - със северния цар, който
ще опълчи едно голямо множество; и множе-
ството ще се предаде в неговата ръка. [12] И ка- 12
то закара множеството, сърцето му ще се на-
дигне; и при все че повали десетки хиляди, пак
няма да преодолее. [13] Защото северният цар, за- 13
връщайки се, ще опълчи множество по-голямо
от първото, и в края на определените години
ще дойде с устрем, с голяма войска и с много
имот. [14] И в ония времена ще въстанат против 14
южния цар; ще се подигнат и насилниците от

твоите люде за да потвърдят видението; но ще
15 паднат; 15 И тъй, северният цар ще дойде, ще
издигне могила и ще превземе укрепените гра-
дове; и нито мишците на южния *цар* нито от-
браните му люде не *ще могат* да му противо-
16 стоят, нито ще има сила да противостои. 16 Но
оня, който иде против него, ще действува спо-
ред волята си, и не ще има кой да му противо-
стои; и ще застане в славната земя, и в ръцете
17 му ще бъде разрушителна *сила*. 17 И ще насочи
лицето си да дойде със силата на цялото си цар-
ство, и ще му предложи справедливи условия,
и ще действува *според тях*; а ще му даде *най-
отбраната* дъщеря между жените за да го раз-
врати, но това не ще успее, нито ще го ползу-
18 ва. 18 После ще обърне лицето си към острови-
те и ще завладее много *от тях*; но един воена-
чалник ще направи да престане нанесеният от
него укор; дори, при това, ще възвърне укора
19 му върху самия него. 19 Тогава ще обърне ли-
цето си към крепостите на своята земя; но ще
20 се препъне и падне, и няма да се намери. 20 То-
гава, вместо него, ще се издигне един, който ще
изпрати бирник по най-славната *част* на цар-
ството; но в малко време ще загине, и то не чрез
21 гняв нито чрез бой. 21 И вместо него ще се из-
дигне един нищожен човек, комуто не ще отда-
дат царска почит, но той ще дойде във време,
когато са спокойни, и ще завладее царството
22 чрез ласкателство. 22 И със силата на потопа, ще
бъдат пометени и строшени пред него, да! още и
23 сам съюзеният *с него* военачалник. 23 И след ка-
то сключи с него съюз ще постъпва измамливо;
защото ще възлезе и ще преодолее *само* с мал-
24 ко люде. 24 Във време, *когато са* спокойни ще
дойде в най-плодородните места на областта и
ще извърши това, което не са извършили бащи-
те му или прадедите му; ще раздели между тях
грабеж, користи и имот; даже ще измисли хит-
ростите си против крепостите, но *само* за време.
25 25 И ще подигне силата си и мъжеството си про-
тив южния цар с голяма войска; и южният цар
ще се бие *с него* в битка с голяма и много сил-
на войска; но не ще може да устои, защото ще
26 измислят хитрости против него. 26 Да! ония, ко-
ито ядат от изрядните му ястия ще го погубят;
и от войската му, *макар да е многочислена* като
27 потоп, мнозина ще паднат убити. 27 А сърцата
на двамата тия царе ще бъдат *предадени* на зло,
и ще говорят лъжи на същата трапеза; но това
не ще успее, понеже, при все това, краят ще бъ-
28 де, в определеното време. 28 Тогава ще се върне
в земята си с много имот; и сърцето му ще бъде
против светия завет; и като действува *по воля-
та си*, ще се върне в земята си. 29 На определе- 29
ното време той ще се върне и дойде към юг; но
последният път не ще бъде като първия; 30 за- 30
щото китимски° кораби ще дойдат против него;
по която причина той, огорчен, наново ще се
разяри против светия завет, и ще действува *по
волята си*; даже, като се завърне, ще се споразу-
мее с ония, които са оставили светия завет. 31 И 31
от него ще се подигнат сили, които ще омърсят
светилището, да! крепостта, ще премахнат все-
гдашната *жертва*, и ще издигнат мерзостта, ко-
ято докарва запустение. 32 И ще извърти с лас- 32
кателства ония, които беззаконствуват против
завета; но людете, които познават своя Бог, ще
се укрепят и ще вършат *подвизи*. 33 И разумните 33
между людете ще научат мнозина; при все то-
ва, ще падат от меч и от пламък, чрез пленение
и чрез разграбване, *много* дни. 34 А когато пад- 34
нат, ще им се достави малко помощ; обаче мно-
зина ще се присъединят към тях чрез ласкател-
ства. 35 Дори някои от разумните ще паднат, за 35
да бъдат опитани, та да се очистят и да се изби-
лят, до края на времето; защото и то ще *стане*
в определеното време. 36 И царят ще действува 36
според волята си, ще се надигне и ще се въз-
величи над всякакъв бог, и ще говори чудесно,
надменно против Бога на боговете; и ще бла-
годенствува догдето се изчерпи негодуването;
защото определеното ще се изпълни. 37 И няма 37
да зачита боговете на бащите си, нито обичната
на жените *богиня*, нито ще зачита някакъв бог;
защото ще направи себе си на по-велик от всич-
ки *тях*. 38 А вместо Него ще почита бога на кре- 38
постите; да! със злато и сребро, със скъпоцен-
ни камъни и с желателни вещи, ще почита един
бог, когото бащите му не са познавали. 39 С по- 39
мощта на един чужд бог той ще постъпи с най-
силните крепости; ще умножи слава на ония,
които го признаят, и ще ги постави владетели
над мнозина; и ще раздели земята *между тях*
срещу заплата. 40 И в края на времето, южни- 40
ят цар ще се сблъска с него; и северният цар ще
дойде против него като вихрушка, с колесници
и конници и много кораби; и като влезе в стра-
ните ще нахлуе и замине. 41 Ще влезе и в слав- 41
ната земя, и много *страни* ще се разорят; но
следните ще се избавят от ръката му: Едом, Мо-
ав и главният *град* на амонците. 42 Ще простре 42
ръката си върху страните; и Египетската земя
няма да избегне. 43 Защото ще завладее съкро- 43
вищата на златото, на среброто и на всичките
скъпоценности на Египет; и либийците и етио-
пяните *ще бъдат заставени* да следват по стъп-
ките му. 44 Но известия от изток и от север ще 44

11.30 Китим: т.е., остров Кипър

го смутят; затова ще излезе с голяма ярост да погуби мнозина и да ги обрече на изтребление.
45 [45] И ще постави шатрите на палата си между моретата, върху славния свет хълм; но при все това, ще постигне края си, и не ще има кой да му помага.

12 [1] И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне; и ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват, - всеки, който се намери записан в
2 книгата. [2] И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а
3 едни за срам и вечно презрение. [3] Разумните ще сияят със светлостта на простора, и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до
4 вечни векове. [4] А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, *когато* мнозина ще я изследват, и знанието *за нея* ще се
5 умножава. [5] Тогава, като погледнах аз Даниил, ето, стояха двама други, един на брега отсам реката, и един на брега оттам реката. [6] И *единият*
6 рече на облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката: До кога ще се чака за края на тия чудеса? [7] И чух облеченият в ле- 7
нени дрехи човек, който бе над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Оня, Който живееше до века, че това ще бъде след време, времена и половина време и, че всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили да смажат силата на светите люде. [8] И аз чух, но не разбрах. Тогава 8
рекох: Господарю мой, каква ще бъде сетнината на това? [9] А той рече: Иди си, Данииле; за- 9
щото думите са затворени и запечатани до края на времето. [10] Мнозина ще се чистят и избелят 10
и ще бъдат опитани; а нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат. [11] И от времето, 11
когато се премахне всегдашната *жертва*, и се постави мерзостта, която докарва запустение; ще има хиляда и двеста и деветдесет дни. [12] Бла- 12
жен, който изтърпи и стигне до хиляда и триста и тридесет и петте дни. [13] Но ти си иди догде- 13
то настане краят; и ще се успокоиш, и в края на дните ще застанеш в дела си.

Осия

1 Господното слово, което дойде към Осия, син на Веирия, в дните на Юдовите царе Озия, Иотама, Ахаза и Езекия, и в дните на Израилевия цар Еровоама, син на Иоаса.
2 [2] Когато Господ почна да говори чрез Осия, Той каза на Осия: Иди, вземи си блудна жена, и *добий* чада от блудство, защото земята с многото
3 си блудствуване се отклони от Господа. [3] И тъй, той отиде та взе Гомер, дъщеря на Девлаима,
4 която зачна и му роди син. [4] И Господ му рече: Наречи го Иезраел˚; защото още малко и ще въздам на дома на Иуя за кръвта, която проля на Иезраела, и ще туря край на царството на
5 Израилевия дом. [5] И в оня ден ще строша Израилевия лък в долината на Иезраела. [6] И тя пак
6 зачна и роди дъщеря. И *Господ* му рече: Наречи я Ло-рухама˚; защото няма вече да покажа милост към Израилевия дом, и никак няма да им
7 простя. [7] А към Юдовия дом ще покажа милост, и ще ги спася чрез Господа техния Бог, и няма да ги спася с лък, с меч, или с бой, с коне или с
8 конници. [8] А като отби Ло-рухама, зачна и ро-
9 ди син. [9] И *Господ* рече: Наречи го Ло-аммий˚; защото вие не сте Мои люде и Аз не ще бъда
10 ваш *Бог*. [10] Но все пак числото на израилтяните ще бъде като морския пясък, който не може да се претегли нито да се изброи; и вместо онова, което им се каза, че: Не сте Мои люде, ще
11 им се рече: Вий сте чада на живия Бог. [11] Тогава юдейците и израилтяните ще се съберат заедно, та ще си поставят един началник, и ще възлязат от земята; защото велик ще бъде денят на Иезраела.

2 [1] Наричайте, *прочее*, братята си Аммий˚, и
2 сестрите си Рухама˚, [2] Съдете се с майка си, съдете се; Защото тя не Ми е жена, И Аз не съм й мъж. Нека отмахне блудствата си от лицето си, И прелюбодействата си отмежду гърдите си, [3] Да не би да я съблека гола, И я изложа
3 както *бе* в деня, когато се е родила, И я направя като пустиня, И я поставя като безводна земя, И я уморя с жажда. [4] Даже на чадата й ня-
4 ма да покажа милост, Понеже са чада от блуд-
5 ство. [5] Защото майка им блудствува; Тая, която ги бе зачнала, постъпи срамотно; Защото рече: Ще отида след любовниците си, Които ми дават хляба ми и водата ми, Вълната ми и лена ми,
6 маслото ми и питията ми. [6] Затова, ето, Аз ще препреча пътя ти с плет от тръни, И ще направя преграда пред нея За да не намери пътищата
7 си. [7] Тя ще се завтече след любовниците си, но няма да ги стигне; Ще ги потърси, но няма да ги намери; Тогава ще рече: Ще отида и ще се върна при първия си мъж, Защото ми беше по-добре
8 тогава, отколкото сега. [8] И тя не знаеше, че Аз съм й давал житото, виното и маслото, И умножил съм среброто и златото й, Което употребиха за Ваала. [9] Затова ще си взема назад житото
9 на времето му, И виното Си на определеното му време, И ще откъсна вълната Си и лена Си, Които трябваше да покриват голотата й. [10] И сега
10 ще открия нечистотата й пред очите на любовниците й; И никой няма да я избави от ръката Ми. [11] И ще прекратя всичкото й веселие, - Тържествата й, новолунията й, съботите й И всич-
11 ките й определени празници. [12] Ще опустоша и
12 лозите й и смоковниците й, За които рече: Те са заплатата, Която ми дадоха любовниците ми, Ще ги обърна на лес. И полските животни ще ги пояждат. [13] И ще я накажа за дните, *които*
13 *посвещаваше* на ваалимите Когато им кадеше, Като се китеше с обеците си и огърлиците си И отиваше след любовниците си, А Мене забравяше, казва Господ. [14] Но, ето, Аз ще я привле-
14 ка, И като я заведа в пустинята Ще й говоря по
15 сърцето й. [15] И *още* от там ще й дам *ханаанските* лозя, И долината Ахор˚ за врата на надежда; И там тя ще се отзове както в дните на младостта си, И както в деня, когато възлезе из Египет-
16 ската земя. [16] В оня ден, казва Господ, Ще Ме наричаш: Мъж ми; И няма да Ме наричаш ве-
17 че: Ваал ми˚. [17] Защото ще премахна имената на ваалимите от устата й; И те няма вече да се по-
18 менуват с имената си. [18] В оня ден ще направя за тях завет С полските зверове, С небесните птици, И със земните гадини; И като строша лък, и меч, и бой, *и ги махна* от земята, Ще ги насе-
19 ля в безопасност. [19] И ще те сгодя за Себе Си за винаги; Да! Ще те сгодя за Себе Си в правда и в
20 съдба, В милосърдие и милости. [20] Ще те сгодя за Себе Си във вярност; И ще познаеш Господа.
21 [21] И в оня ден ще отговоря, казва Господ, Ще от-
22 говоря на небето, И то ще отговори на земята, [22] И земята ще отговори на житото, на виното и
23 на маслото, И те ще отговорят на Иезраела. [23] И ще я насея за Себе Си на земята; И ще покажа милост към непомилваната; И на ония, които не бяха Мои люде ще река: Мои люде сте вие; И те ще рекат *всеки един*: Ти си мой Бог.

3 [1] И Господ ми рече: Иди пак, залюби жена

1.4 Т.е. Бог е посеял. **6** Т.е. Не придобила милост. **9** Т.е., Не люде мои. **2.1** Т.е., Люде мои. **1** Т.е., Придобила милост. **15** Т.е., Смущение. **16** Т.е., Мой господар.

си, която, ако и да е залюбена от мъжа си, е прелюбодейца, също както Господ люби израилтяните, при все, че гледат към чужди богове и
2 обичат млинове с грозде. [2] И тъй, аз си я наех за петнадесет сребърника, и за кор ечемик и по-
3 ловин кор ечемик. [3] И рекох й: Остани за мене за дълго време; да не блудствуваш, нито да бъдеш жена на другиго, така и аз ще бъда за тебе.
4 [4] Защото израилтяните ще останат за дълго време без цар и без началник, без *идолски* стълб,
5 без ефод и без домашни богове. [5] После израилтяните наново ще потърсят Господа своя Бог и царя си Давида; и в послешните дни ще дойдат със страхопочитание при Господа и при Неговата благост.

4 [1] Слушайте словото Господно, израилтяни, Защото Господ има спор с жителите на тая земя, Понеже няма вярност, нито милост, Нито
2 знание за Бога по земята. [2] Друго няма освен клетва, лъжа и убийство, Кражба и прелюбодейство; Разбиват *къщи*, и кръв допира до кръв.
3 [3] Затова земята ще жалее, И всеки, който живее на нея, ще примре, Тоже и полските зверове и небесните птици; Още и морските риби
4 ще изчезнат. [4] Но никой да се не противи нито да изобличава *другиго*; Защото твоите люде са като ония, които се противят на свещеника.
5 [5] Затова ще се подплъзнеш денем, И с тебе ще се подплъзне и пророка нощем; И Аз ще по-
6 губя майката ти. [6] Людете Ми загинаха от нямане знание; Понеже ти отхвърли знанието, То и Аз отхвърлих тебе да Ми не свещенодействуваш; Понеже ти забрави закона на твоя Бог, То
7 и Аз ще забравя твоите чада. [7] Колкото повече се умножиха, толкова повече Ми съгрешаваха! Ще обърна славата им в безчестие. [8] *Свещениците* се хранят с греховете на людете Ми,
8 И прилепяват сърцата си към тяхното беззаконие. [9] И тъй, ще бъде; Каквито людете, такъв е
9 свещеникът; И Аз ще ги накажа за постъпките им, И ще им въздам за делата им. [10] Защото
10 ще ядат, но няма да се насищат; Ще блудствуват, но няма да се размножават; Понеже престанаха да внимават към Господа. [11] Блудство,
11 вино и мъст отнемат разума; [12] Людете Ми се
12 допитват до дървото си, И жезълът им им отговаря; Защото блуднически дух ги е заблудил, И те блудствуват *и въстанаха* изпод *властта на*
13 своя Бог. [13] Жертвуват по върховете на бърдата, И кадят по хълмовете, Под дъбовете, тополите и тервинтите, Защото сянката им е добра; Затова дъщерите ви блудствуват, И снахите ви
14 прелюбодействуват. [14] Няма *особено* да накажа дъщерите ви, когато блудствуват, Или снахите ви, когато прелюбодействуват; Защото самите *бащи* отиват насаме с блудниците И жертвуват с безчестните жени; Затова неразумните люде
15 ще бъдат съборени. [15] Ако и да блудствуваш ти, Израилю, *Поне* да не беззаконствува Юда; Не дохождайте, прочее, в Галгал, Нито възлизайте във Вет-авен, Нито се кълнете с живота на Господа. [16] Защото Израил упорствува като упо-
16 рита юница; Сега, прочее, ще ги пасе Господ като агнета в далечни места˚. [17] Ефрем се е при-
17 лепил към идолите; оставете го. [18] Свършиха ли
18 се пировете им, Те съвсем се предадоха на блудство; Обичат да *казват*: Дайте! Първенците му са за срам нему. [19] Вятърът ще го притисне
19 между крилата си; И те ще се посрамят от жертвите си.

5 [1] Чуйте това, свещеници, Внимавайте, доме Израилев, И дайте ухо, доме царев; Защото има присъда против вас; Понеже станахте *като* примка в Масфа, И, *като* мрежа простряна
2 върху Тавор. [2] Бунтовниците дълбоко потъна-
3 ха в разврат; Но Аз ги изобличавам всички. [3] Аз познавам Ефрема, И Израил не е скрит от Мене; Защото *и* сега блудствуваш Ефреме, И Израил е
4 осквернен. [4] Делата им не ги оставят да се върнат при своя Бог; Защото блуднически дух има
5 дълбоко в тях, И те не познават Господа. [5] Гордостта на Израиля свидетелствува пред лицето му; Затова Израил и Ефрем ще се препъват чрез беззаконието си, И Юда ще се препъва с
6 тях. [6] Със стадата си и с чердите си Ще оти-
7 дат да търсят Господа; Но няма да Го намерят; Той се е оттеглил от тях. [7] Те се отнесоха коварно към Господа, Защото родиха чада от чужденки; Сега, до новолуние, ще бъдат погълна-
8 ти те и наследствата им, [8] Затръбете с рог в Га-
вая, С тръба в Рама; Дайте тревога във Вет-авен - След тебе, Вениамине! [9] Ефрем ще запустее
9 в деня, когато бъде изобличен; Обявих между Израилевите племена онова, което непременно
10 ще стане, *сиреч, че* [10] Понеже Юдовите първенци станаха като ония, които преместват межди, Затова ще излея гнева Си върху тях. [11] Ефрем е
11 насилван, поразен е в съдбата, Защото помисли за добре да следва суетните *идоли*; [12] И Аз бях
12 като молец на Ефрема, И като червей на Юдовия дом. [13] Когато Ефрем видя, че боледува, И
13 Юда *видя* раната си, Ефрем отиде при асириеца И *Юда* прати до цар Ярива; Но той не може да ви изцели, Нито да излекува раната ви. [14] За-
14 щото Аз ще бъда като лъв на Ефрема, И като млад лъв на Юдовия дом; Аз, да! Аз ще разкъсам и ще си отида; Ще отнеса и не ще има кой да
15 отърве. [15] Ще си отида, ще се върна на мястото

4.16 Еврейски: В широко място.

Си, Догдето признаят грешката си и потърсят
лицето Ми; В скръбта си ще Ме търсят усърдно
казвайки:
6 [1] Дойдете, да се върнем при Господа; Защо-
то Той разкъса и Той ще ни изцели, Порази и
2 ще превърже *раната* ни. [2] Подир два дни ще ни
съживи, На третия ден ще ни въздигне; И ще
3 живеем пред Него. [3] Да! нека познаем Госпо-
да, нека следваме да Го познаваме; Той ще се
появи сигурно, както зората, И ще дойде при
нас, както дъжда, както пролетния дъжд, който
4 пои земята. [4] Що да ти сторя Ефреме? Що да ти
сторя Юда? Защото добротата ви е като утрин-
ния облак, И като росата, която рано прехож-
5 да. [5] Затова ги изсякох чрез пророците, Убих ги
с думите на устата Си; И съдбите Ми се явяват
6 като светлината, [6] Защото милост искам, а не
жертва, И познаване Бога повече от всеизгаря-
7 ния. [7] Те, обаче, както Адам, престъпиха заве-
8 та; Там постъпиха коварно към Мене. [8] Галаад
е град на ония, които струват беззаконие, Опет-
9 нен е с кръв. [9] И както разбойнически чети при-
чакват човека, Така дружината свещеници убия
по пътя към Сихем; Да! те вършат безчестие.
10 [10] В Израилевия дом видях ужас; Там *се намира*
11 блудство у Ефрема, И Израил е осквернен. [11] И
за тебе, Юдо, се определи жетва, Когато върна
людете Си от плен.
7 [1] Когато щях да лекувам Израиля, Тогава
се откри беззаконието на Ефрема И нечести-
ето на Самария; Защото вършат измама, Ка-
то и крадецът влиза вътре, И разбойническата
2 чета обира вън, [2] Те не размишляват в сърце-
то си, Че Аз помня всичкото им беззаконие; А
сега ги обиколиха собствените им дела, Които
3 са и пред лицето Ми. [3] С нечестието си зарад-
4 ват царя, И с лъжите си първенците. [4] Те всич-
ки са прелюбодейци, - Като пещ отоплена от
хлебар, Който, като замеси тестото, престава да
5 увеличава *огъня* докле се кисне то. [5] На *рожде-
ния* ден на нашия цар Първенците се разболяха
чрез разпалване от виното; И той простря ръ-
6 ката си с присмивателите. [6] Защото, като при-
чакват, Те са направили сърцата си като пещ;
Гневът им спи цяла нощ, А на заранта гори ка-
7 то пламнал огън. [7] Те всички се нагорещиха ка-
то пещ, И пояждат съдиите си; Всичките им ца-
ре са паднали; Няма между тях кой да Ме при-
8 зовава. [8] Ефрем, той се смеси с племената; Еф-
9 рем е като необърната пита. [9] Чужденци поядо-
ха силата му, и той не знае; Дори бели косми му
10 поникнаха тук-там, а той не знае. [10] И гордост-
та на Израиля свидетелствува пред лицето му;
Но пак, въпреки всичко това, не се връщат при
11 Господа своя Бог, Нито Го търсят. [11] И Ефрем
е като глупав гълъб, който няма разум; Викат
към Египет *за помощ*, отиват в Асирия. [12] Ко- 12
гато отидат, ще разпростра мрежата Си върху
тях; Ще ги сваля като въздушните птици; Ще ги
накажа както се е провъзгласило в събранието
им. [13] Горко им! защото са се скитали далеч от 13
Мене; Гибел тям; защото са престъпили против
Мене; Когато щях да ги изкупя, *и тогава* те го-
вориха лъжи против Мене. [14] И не Ме призова- 14
ха от сърце, Но лелекат на леглата си; Събират
се *да се молят* за жито и вино, Но пак въстават
против Мене. [15] При все че обучавах и уякча- 15
вах мишците им, Пак те намислят зло против
Мене. [16] Връщат се, но не при Всевишния; При- 16
личат на неверен лък; Първенците им ще паднат
от нож Поради яростта на езика си; Това ще
им *причини* позор в Египетската земя.
8 [1] *Тури* тръбата на устата си! Той се спуща ка-
то орел против дома Господен, Защото нару-
шиха завета Ми И престъпиха закона Ми. [2] Ще 2
викат към Мене: Боже мой, ние Израил Те по-
знаваме. [3] Но понеже Израил отхвърли добро- 3
то, Затова неприятелят ще го прогони. [4] Те по- 4
ставиха царе, но не чрез Мене; Назначиха на-
чалници, но без да ги призная Аз; От среброто
си и от златото си направиха си идоли, Та да
бъдат изтребени. [5] Той е отхвърлил телето ти, 5
Самарио; Гневът Ми пламна против тях; До ко-
га не ще могат да се очистят? [6] Защото *телето* 6
наистина е от Израиля; Художникът го е напра-
вил; то не е Бог; Да! Самарийското теле ще се
разтроши. [7] Понеже посеяха вятър, затова ще 7
пожънат вихрушка; Няма узряло жито; израс-
налото няма да даде брашно; И ако даде, чуж-
денци ще го погълнат. [8] Израил биде погълнат; 8
Сега той е между народите като негоден съд.
[9] Защото възлязоха при асирийците Като див и 9
усамотен осел; Ефрем е наел любовници. [10] И 10
даже ако наемат *любовници* между народите, Аз
сега ще ги събера *против тях*; И те ще почнат да
намаляват Поради товара *наложен* от царя на
князете. [11] Понеже Ефрем издигна много жерт- 11
веници за да греши, То жертвениците му стана-
ха причина за грях. [12] Написах му десетте хиля- 12
ди *правила* на закона Си; Но те се счетоха ка-
то чуждо нещо. [13] В жертвите, които Ми прина- 13
сят, Жертвуват месо и го ядат; Но Господ не ги
приема; Сега ще си спомни беззаконието им, И
ще накаже греховете им; Те ще се върнат в Еги-
пет. [14] Защото Израил е забравил Твореца си и е 14
построил палати, И Юда е съградил множество
укрепени градове; Но Аз ще пратя огън върху
градовете му, Та ще пояде палатите им.
9 [1] Не се радвай, Израилю, до възторг, като
племената; Защото ти блудства и *се отклони* от

своя Бог; Ти обикна *блуднически* заплати във
2 всяко житно гумно. 2 Гумното и линът няма да
3 ги нахранят, И мъстът ще изчезне за тях. 3 Нях
ма да живеят в Господната земя; Но Ефрем ще
се върне в Египет, И ще ядат нечисти ястия в
4 Асирия. 4 Няма да принасят Господу възлия-
ния от вино, Нито ще Му бъдат угодни жертвите им, Но ще им се *считат* като хляба *що ядат* жалеещи, От който всички, които го ядат се оскверняват; Защото хлябът им ще бъде за тяхна прехрана, А няма да влезе в дома Госпо-
5 ден. 5 Какво ще направите в празничен ден И в
6 ден на Господно тържество? 6 Защото, ето, ма-
кар че побягнаха от погубление, Все пак Египет ще ги събере, Мемфис ще ги погребе; Коприви ще завладеят желателните им сребърни вещи;
7 Тръни ще има в шатрите им. 7 Настанаха дните на наказанието, Дните на въздаянието настанаха, И Израил ще го познае; Пророкът избезумя, завладеният от дух полудя, Поради многото ти беззакония И поради голямата омраза, която
8 *те възбуждат*; 8 Ефрем бди против моя Бог; А по всичките пътища на пророка има примка на птицеловец, И омраза в дома на неговия Бог.
9 9 Дълбоко се развратиха, както в дните на Га-
вая; *Затова Господ* ще помни беззаконието им,
10 Ще накаже греховете им. 10 Намерих Израиля, *че беше за Мене* като грозде в пустиня; Видях бащите ви, *че бяха* като първозрелите на смоковницата В първата й година; Но те отидоха при Ваалфегора, Предадоха себе си на това срамотно нещо, И станаха гнусни като обичните си
11 *идоли*. 11 А колкото за Ефрема, тяхната слава ще отлети като птица; Не ще има *между тях* раж-
12 дане, ни бременност, ни зачване; 12 Но и да отхранят чадата си, Пак ще ги обезчадя тъй щото да не остане човек; Защото горко им, когато
13 се оттегля от тях! 13 Ефрем Ми се виждаше като Тир, насаден на весело място; Но Ефрем ще
14 изведе чадата си за убиеца. 14 Дай им, Господи! Какво ли да дадеш? Дай им утроба, която по-
15 мята и сухи гърди. 15 Всичкото им нечестие е в Галгал, Защото там ги намразих; Поради злите им дела Ще ги оттласна от дома Си; Няма вече да ги обичам; Всичките им първенци са бунтов-
16 ници. 16 Поразен биде Ефрем; Коренът им из-
съхна; Плод няма да родят; Дори и ако родят, Ще умъртвя любимата рожба на утробата им.
17 17 Бог мой ще ги отхвърли Защото не Го послушаха; И ще бъдат скитници между народите.

10 1 Израил е лоза, която се разпростира И дава изобилно плод; Колкото повече бяха плодовете му Толкова повече беше умножил жертвениците си; Колкото по-хубава беше земята му Толкова по-хубави беше направил стълбовете си на идолите. 2 Сърцето им е разделено; Се- 2
га ще се окажат виновни; Сам Той ще разкопае жертвениците им. Ще строши стълбовете на идолите им. 3 Сигурно сега ще рекат: Ние ня- 3
маме цар, защото не се бояхме от Господа; Що, прочее, би ни ползувал цар? 4 Говорят *празни* 4
думи, Като се кълнат лъжливо когато правят завети; Затова осъждението прониква като отровна плевел В браздите на нивите. 5 Самарий- 5
ските жители ще се разтреперят Поради телците на Вет-авен°; Защото людете му и неговите жреци, Които се хвалеха с него поради славата му, Ще ридаят за него, понеже *славата* се изгуби от него. 6 Тоже и *идолът* ще бъде отведен в 6
Асирия Като подарък на цар Ярива; Ефрем ще бъде засрамен, И Израил ще се посрами от своите разсъждения. 7 Колкото за Самария, царят 7
й се отсече Като пяна отвърху вода. 8 И висо- 8
ките места на Авен, Израилевият грях, ще се съсипят; Тръни и бодили ще поникнат върху жертвениците им; И те ще рекат на планините: Покрийте ни! И на хълмовете: Паднете върху нас!
9 Израилю, ти си съгрешил от дните на Гавая; 9
Там застанаха *и* те; Но битката против беззаконниците не ги стигна в Гавая. 10 Когато же- 10
лая, ще ги накажа; И племената ще се съберат против тях, Когато бъдат вързани поради двете си беззакония. 11 Ефрем е научена юница, Коя- 11
то обича да вършее; Но Аз ще прекарам *хомот* върху нейния красив врат; Ще впрегна Ефрема; Юда ще оре; Яков ще разбива *определените* му буци. 12 Посейте за себе си по правда, Пожъ- 12
нете с милост, Разработете престоялата си земя; Защото е време да потърсите Господа, Докле дойде и ви научи правда. 13 Орахте нечестие, 13
пожънахте беззаконие, Ядохте плода от лъжата; Защото си уповал на своя си път, На многото си силни мъже. 14 Затова метеж ще се подигне 14
между племената ти, И всичките ти крепости ще се разорят Както Салман разори Вет-арвел в деня на боя, - Когато майката биде смазана заедно с чадата си. 15 Така ще ви стори Ветил 15
Поради крайното ви беззаконие; Рано Израилевият цар съвсем ще се отсече.

11 1 Когато Израил бе младенец, тогава го въз- **11**
любих, И из Египет повиках сина Си. 2 Колко- 2
то повече ги викаха *пророците*, Толкова повече те се оттегляха от тях; Жертвуваха на ваалимите, И кадяха на ваяните идоли. 3 При то- 3
ва Аз научих Ефрема да ходи Като го хващат за мишците му; Но не познаваха, че Аз ги лекувах. 4 Привлякох ги с човешки въжета, с връзки 4
на любов, И бях за тях като ония, които изва-

10.5 Т.е., Дом на суетата. Друго име на Ветил.

ждат хомота от челюстите им, И сложих храна
5 пред тях. 5 Той няма да се върне в Египетска-
та земя; Но асириецът ще му бъде цар; Защо-
6 то отказаха да се обърнат *към Мене*. 6 Меч ще
свирепее против градовете му Та ще довърши
силите му и ще ги пояде. Поради собствените
7 им намерения, 7 Людете Ми решително отстъп-
ват от Мене; Ако и да ги повикат *пророците да*
гледат към Всевишния, Пак никой не се старае
8 да се изправи. 8 Как да те предам, Ефреме? Как
да те оставя, Израилю? Как да те направя като
Адама? *Как* да те поставя като Севоим? Сърце-
то Ми се промени дълбоко в Мене, Милосърди-
9 ето Ми се запали. 9 Няма да изпълня *намерени-*
ето на пламенния Си гняв, Няма пак да изтребя
Ефрема; Защото Аз съм Бог, а не човек, Светия
всред тебе, И няма да дойда *при тебе* с гняв.
10 10 Те ще ходят след Господа, Който ще рикае
като лъв; А когато изрикае, Тогава чадата ще бър-
11 зат да дойдат от запад, 11 Ще бързат да дойдат
от Египет като птица, И от Асирийската земя
като гълъб; И ще ги настаня *пак* в къщите им,
12 казва Господ. 12 Ефрем Ме обкръжава с лъжи, И
Израилевият дом с измама; И Юда още се коле-
бае спрямо Бога, Спрямо Светия, който е верен.

12 1 Ефрем се храни с вятър, и гони източния
вятър; Непрестанно умножава лъжите и на-
силието; Правят завет с асирийците, И зана-
2 сят дървено масло в Египет! 2 Още, Господ има
спор с Юда, И ще накаже Якова според постъп-
3 ките му, Според делата му ще му въздаде. 3 В
утробата той хвана петата на брата си, И като
4 мъж се бори с Бога; 4 Да! бори се с ангел, и пре-
одоля С плач и молба към него. *Бог* го намери
5 във Ветил, и там говори с нас, - 5 Да! Иеова Бог
6 на Силите, Чието паметно име е Иеова. 6 Затова
обърни се към твоя Бог, Пази милост и право-
7 съдие, И винаги се надявай на твоя Бог. 7 *Ефрем*
е търговец; Неверни везни има в ръката му; Той
8 обича да мами. 8 И Ефрем си рече: Наистина аз
се обогатих, Придобих си имот; Досежно всич-
ките ми трудове няма да се намери в мене беззако-
ние, Което *да се счита* за грях. 9 А Аз съм Гос-
9 под твой Бог от *времето, когато беше ти в* Еги-
петската земя; Пак ще те заселя в шатри Като
10 в празнични дни. 10 Говорих още и чрез проро-
ците, И явих *им* много видения; И чрез *думите*
11 на пророците служих си със сравнения. 11 Ето,
в Галаад има беззаконие; Станаха съвсем суетни;
В Галгал жертвуват юнци; И жертвениците
им са *многобройни* като куповете *тор* В бразди-
12 те на нивите. 12 А Яков побягна в сирийското
поле; Израил е работил за жена, И за жена е па-
13 зил *овце*, 13 Чрез пророк Господ възведе Израил
ля от Египет; И чрез пророк той биде опазен.
14 14 Ефрем разгневи *Бога* много горчиво; Затова 14
ще оставя върху него *пролятата* от него кръв,
И неговият Господ ще възвърне укора му върху
самия него.

1 Когато Ефрем говореше с трепет Той се из- **13**
дигна в Израил; А когато съгреши чрез Ваа-
ла, Тогава умря. 2 А сега притурят на грехове- 2
те си Като си правят леяни идоли от сребро-
то си, Идоли според своето разбиране на *Боже-*
ството, *Но които* всички са дело на художни-
ци; *Сами* те казват за тях: Нека целуват телци-
те ония, които жертвуват. 3 Затова ще бъдат ка- 3
то утринния облак, И като росата, която рано
прехожда, Като прах, който вихрушката отвява
от гумното, И като дим *губещ се* из комин. 4 Но 4
Аз съм Господ твой Бог от *времето когато беше*
ти в Египетската земя; Друг Бог освен Мене да
не познаеш, Защото освен Мене няма спасител.
5 Аз съм познал *ходенето* ти в пустинята, В мно- 5
го сухата земя. 6 Според както пасяха, така се 6
наситиха; Наситиха се, и сърцето им се надига;
Затова Ме забравиха. 7 По тая причина ста- 7
нах за тях като лъв, Като леопард ще дебна на
път; 8 Ще ги срещна като мечка лишена от мал- 8
ките си, И ще разкъсам булото на сърцето им;
Там ще ги погълна като лъвица; Див звяр ще
ги разкъса. 9 Гибелно е за тебе, Израилю, Дето 9
се противиш на Мене, твоята помощ. 10 А сега 10
где е царят ти? - Та да те избави във всичките
ти градове, - И съдиите ти, за които рече: Дай
ми цар и началници? 11 Дадох ти цар в негоду- 11
ването Си, И махнах го в гнева Си. 12 Беззако- 12
нието на Ефрема е скътано, Грехът му запазен
в скривалище. 13 Болки на раждаща жена ще го 13
сполетят; Той е неразумен син, Не слиза на вре-
ме в отвора на матката. 14 От силата на преиз- 14
поднята ще ги изкупя, От смърт ще ги избавя.
О смърт! где са язвите ти? О преизподньо! где
е погубителната ти *сила*? *Колкото за това*, Аз
няма да видя разкайване. 15 Ако и да е той пло- 15
довит *повече* от братята си, Пак източен вятър
ще дойде, Вятър от Господа ще възлезе из пу-
стинята, Та ще престане изворът му, И ще пре-
съхне кладенецът му; *Неприятелят* ще ограби
всичките му съхранени отбрани съдове. 16 Са- 16
мария ще носи наказанието си, Защото въстана
против своя Бог; Ще паднат от меч, Младенци-
те им ще бъдат разтрошени, И бременните им
жени разпорени.

1 Израилю, върни се при Господа твоя Бог, **14**
Защото си паднал чрез беззаконието си. 2 Взе- 2
мете със себе си думи и върнете се при Госпо-
да; Речете му: Отнеми всяко *наше* беззаконие,

14.2 Еврейски: Юнци.

И приеми благата ни; Така ще отдадем благо-
3 дарствени приноси˚ от устните си. [3] Асур няма
да ни избави; Ние няма да яздим на коне; И ня-
ма вече да речем на делото на ръцете си: Вие сте
наши богове; Защото у Тебе сирачето намира
4 милост. [4] Аз ще изцеля отстъплението им, Ще
ги възлюбя доброволно, Защото гневът Ми се
5 отвърна от него. [5] Аз ще бъда като роса на Из-
раиля; Той ще процъфти като крем, И ще про-
6 стре корените си като ливанско *дърво*. [6] Клоно-
вете му ще се разпространят; Славата му ще бъ-
де като маслина, И благоуханието му като Ли-
ван. [7] Които живеят под сянката му Изново ще 7
се съживят като жито И ще процъфтят като ло-
за; Дъхът му ще бъде като ливанско вино. [8] Еф- 8
реме, какво имаш вече *да се оплакваш* от идо-
лите *си*? Аз го чух, и ще го пазя; Аз му съм като
вечнозелена елха; От Мене е твоят плод. [9] Кой 9
е мъдър та да разбере тия неща? *Кой е* разумен
та да ги познае? Защото пътищата Господни са
прави, И праведните ще ходят по тях, А пре-
стъпниците ще паднат в тях.

Иоил

1 Господното слово, което дойде към Иоила
2 Фатуилевия син: [2] Слушайте това, старци, И дайте ухо, всички жители на земя-
та: Ставало ли е *такова нещо* във вашите дни
3 Или в дните на бащите ви? [3] Разкажете това на
чадата си, И чадата ви *нека го разкажат* на сво-
ите чада, И техните чада на друго поколение.
4 [4] Каквото остави лапачът, изпояде го скакалец-
ът; И каквото остави скакалецът, изпояде го
изедникът; И каквото остави изедникът, изпо-
5 яде го пръгът. [5] Изтрезнейте, пияници, та пла-
чете, И лелекайте, всички винопийци, за ново-
6 то вино; Защото се отне от устата ви. [6] Понеже
на земята Ми възлезе народ Силен и без брой,
Чиито зъби са лъвови зъби, И който има кът-
7 ни зъби като на лъвица. [7] Опустоши лозата Ми
И сломи смоковниците ми; Обели я съвсем и я
8 хвърли; Пръчките й се обелиха. [8] Плачи като
сгодена девица опасана с вретище За мъжа на
9 младостта си. [9] Хлебният принос и възлияни-
ето престанаха От дома Господен; И свещени-
10 ците, служителите Господни, жалеят [10] Запустя
полето, жалее земята; Защото се загуби житото,
Изсъхна новото вино, дървеното масло е слабо,
11 [11] Посрамете се, земеделци, и лелекайте, лоза-
ри, За пшеницата и за ечемика; Защото жетва-
12 та на нивата се изгуби. [12] Лозата изсъхна и смо-
ковницата повехна; Нарът, палмата и ябълка-
та, Дори всичките полски дървета изсъхнаха;
И радостта изчезна измежду човешките чада.
13 [13] Опашете се с вретище и плачете, свещеници;
Лелекайте, служители на олтара; Дойдете, но-
щувайте във вретище, Служители на моя Бог;
Защото хлебният принос и възлиянието са удър-
14 жани От дома на вашия Бог. [14] Осветете пост,
свикайте тържествено събрание, Съберете ста-
рейшините и всичките жители на страната В
дома на Господа вашия Бог, И извикайте към
15 Господа. [15] Уви за *оня* ден! Защото денят Гос-
поден наближи, И ще дойде като гибел от Все-
16 силния. [16] Не отне ли се храната пред очите ни,
Веселието и радостта от дома на нашия Бог?
17 [17] Семената изсъхнаха под буците си, Житни-
ците запустяха, Хранилищата се съсипаха, За-
18 щото житото изсъхна. [18] Как пъшка добитъкът!
Скитат се чердите говеда Защото нямат пасби-
19 ще; Да! изгинаха стадата овце [19] Господи, към
Тебе викам; Защото огънят изпояде пасбища-
та на целината, И пламъкът изпогори всички-
20 те полски дървета. [20] Даже и полските животни
задъхвайки *поглеждат* към Тебе; Защото пре-
съхнаха водните потоци, И огън изпояде пас-
бищата на целината.

[1] Затръбете в Сион, И дайте тревога в светия **2**
Ми хълм; Нека се разтреперят всичките жите-
ли на страната; Защото иде денят Господен, за-
щото е близо, [2] Ден тъмен и мъглив, Ден обла- 2
чен и мрачен, *Бързащ* като зората, която се раз-
простира върху планините; *Идат* люде много
и силни, Подобни, на които не е имало от ве-
ка, Нито подир тях ще има до годините на мно-
го поколения. [3] Огън пояжда пред тях, И пла- 3
мък опаля подир тях; Земята пред тях е като
Едемската градина, А зад тях гола пустиня; Да!
нищо не е избегнало от тях. [4] Видът им е ка- 4
то вида на коне; И тичат като конници. [5] Ка- 5
то тропот от колесници *се чува* Като скачат по
върховете на бърдата, Като пращение на огнен
пламък, който пояжда тръстика, Като *шум на*
силни люде опълчени на бой. [6] Пред тях племе- 6
ната се измъчват, Всичките лица побледняват.
[7] Те тичат като юнаци; Като военни мъже кач- 7
ват се на стената, И маршируват всеки в пътя
си Без да развалят редовете си. [8] Не се тласкат 8
един друг; Маршируват всеки в своя път; И *да-
же* като падат около оръжията Не спират вър-
вежа си. [9] Спускат се върху града, Тичат по сте- 9
ната, Качват се по къщите, Влизат през прозор-
ците като крадец. [10] Земята се тресе пред тях, 10
Небето трепери, Слънцето и луната потъмня-
ват, И звездите оттеглят светенето си. [11] И Гос- 11
под издава гласа Си пред *тая* Си войска; За-
щото станът Му е много голям; Защото е си-
лен Оня, Който изпълнява словото Си; Защо-
то денят Господен е велик и твърде страшен;
И кой може да го изтърпи? [12] Но, казва Господ, 12
даже и сега се обърнете към Мене С цялото си
сърце, С пост, с плач, и с ридание; [13] И раздере- 13
рете сърцето си, а не дрехите си, Та се обърне-
те към Господа вашия Бог; Защото е милостив
и щедър, Дълготърпелив и многомилостив, И
разкайва се за злото. [14] Кой знае дали Той не 14
ще се повърне и разкае, Та остави благослове-
ние след Себе Си, *Колкото* за хлебен принос и
възлияние на Господа вашия Бог? [15] Затръбе- 15
те в Сион, Осветете пост, свикайте тържествено
събрание; [16] Съберете людете, осветете събра- 16
нието, Свикайте старейшините, Съберете мла-
денците и сучещите; Нека излезе младоженецът из спалнята си, И невестата из стаята си;
[17] Нека плачат свещениците, Служителите Гос- 17
подни, Между предхрамието и олтара, И нека
рекат: Пощади, Господи, людете Си, И не пре-

давай наследството Си на позор, Та да ги владеят народите. Защо да рекат между племената:
18 Где е техният Бог? 18 Тогава Господ поревнува за земята Си, И смили се за людете Си.
19 19 И Господ рече в отговор на людете Си: Ето, Аз ще ви пратя житото, Виното и маслото, та ще се наситите от тях, И няма вече да ви направя за позор между народите;
20 20 Но ще отдалеча от вас северната *язва*, И ще я оттласна в безводна и пуста земя, С предната й страна към източното море, А западната й страна към западното море; И воня ще възлезе от нея, И смрад ще се издигне от нея, Защото е извършила надути
21 работи. 21 Не бой се, земьо; радвай се и весели
22 се; Защото Господ извърши велики дела. 22 Не се плашете, полски животни; Защото пасищата на целината поникват, Защото дървото ражда плода си, Смоковницата и лозата дават силата си.
23 23 Радвайте се, прочее, и вие, сионови чада, И веселете се в Господа вашия Бог; Защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка, И ви наваля дъжд - есенен и пролетен - В първия *месец*.
24 24 Гумната ще се напълнят с жито,
25 И линовете ще се преливат с вино и масло. 25 И ще ви възвърна годините, които изпояде скакалецът, Изедникът, пръгът, и лапачът, Моята
26 голяма войска, която пратих между вас. 26 И ще ядете изобилно и ще се наситите, И ще хвалите името на Господа вашия Бог, Който е постъпвал чудесно с вас; И людете Ми няма никога да
27 се посрамят. 27 И ще познаете, че Аз съм всред Израиля, И че съм Господ вашият Бог, и че няма друг; И людете Ми няма никога да се посра-
28 мят. 28 И след това Ще излея Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Старците ви ще виждат сънища, Юно-
29 шите ви ще виждат видения; 29 Още и на слугите и на слугините Ще изливам Духа Си в ония
30 дни. 30 И ще покажа чудеса на небето и на земя-
31 та, Кръв, огън, и стълбове от дим. 31 Слънцето ще се обърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде великият и страшен ден Господен.
32 32 И всеки, който призове името Господно ще се избави; Защото в хълма Сион и в Ерусалим ще има избавени, Както рече Господ, И между оцелелите ония, които Господ ще повика.

3 1 Защото, ето, в ония дни и в онова време, Когато върна Юдовите и ерусалимските пленници,
2 2 Ще събера всичките народи Та ще ги сведа в Иосафатовата˚ долина, И там ще се съдя с тях Поради людете Си и наследството Си Израиля, Когото разпръснаха между народите. Те
3 си разделиха земята Ми, 3 И хвърлиха жребия за людете Ми; Даваха момче за блудница, И продаваха момиче да пият вино.
4 4 Да! и що имате с Мене вие, Тире, Сидоне, И всички филистимски предели? Искате ли да Ми въздадете възмездие? А ако Ми въздадете, То Аз без забава бързо ще ви върна възмездието ви върху
5 главите ви. 5 Понеже взехте среброто Ми и златото Ми, И занесохте в капищата си отбраните
6 Ми блага, 6 А продадохте на гърците, Юдейците и ерусалимците, За да ги отдалечите от пре-
7 делите им, 7 Затова Аз ще ги подигна от мястото, За в което ги предадохте, И ще върна възмездието ви на собствената ви глава;
8 8 Още ще продам вашите синове и вашите дъщери В ръката на юдейците, А те ще ги продадат на савците, - на далечен народ; Защото Господ изгово-
9 ри това. 9 Прогласете това между народите; Пригответе война; подигнете юнаците; Нека се приближат всичките военни мъже; Нека възлизат.
10 10 Изковете палешниците си на ножове, И сърповете си на копия; Слабият нека каже: Аз съм юнак!
11 11 Съберете се и дойдете отвред всички народи, Та се натрупайте заедно; Господи, направи да слязат там юнаците Ти.
12 12 Нека станат народите и дойдат В Иосафатовата долина; Защото там ще седна да съдя всичките
13 околни народи. 13 Пускайте сърпа в жетвата, защото е узряла; Дойдете, тъпчете, защото линът е пълен, И каците се преливат; Понеже нечестието им е голямо.
14 14 Множества, множества в долината *гдето* ще се отсъди *за тях*; Защото близо е денят Господен в долината *гдето* ще се даде присъдата.
15 15 Слънцето и луната ще потъмнеят, И звездите ще оттеглят светенето
16 си. 16 И Господ ще изрикае от Сион, И ще издаде гласа Си от Ерусалим; Небето и земята ще се потресат; Но Господ ще бъде прибежище на людете Си, И крепостта на израилтяните.
17 17 Така ще познаете, че Аз съм Господ вашият Бог, Който обитавам в светия си хълм Сион; Тогава Ерусалим ще бъде свет, И чужденци няма вече да минават през него.
18 18 В оня ден От планините ще капе мъст, И от хълмовете ще тече мляко, И по всичките Юдови дерета ще текат води; А из дома Господен ще избликне извор, Който ще пои ситимската долина.
19 19 Египет ще запустее, И Едом ще бъде гола пустиня, Поради насилието сторено към юдейците; Защото са пролели невинна кръв в земята им.
20 20 А Юда ще бъде населен до века, И Ерусалим из род в род.
21 21 И *чрез наказание* ще изкарам за чиста кръвта, която още не съм изкарал; Защото Господ обитава в Сион.

3.2 Т.е., Господ съди.

Амос

1 Думите на Амос, който бе от говедарите
на Текое, които *чу във* видение относно
Израиля в дните на Юдовия цар Озия, и
в дните на Израилевия цар Иеровоама, Иоасо-
2 вия син, две години преди земетресението. [2] И
рече: Господ ще изрикае от Сион, И ще изда-
де гласа Си от Ерусалим; Пасбищата на овчари-
те ще ридаят, И върхът на Кармил ще повехне.
3 [3] Така казва Господ: Поради три престъпления
на Дамаск, Да! Поради четири, няма да отме-
ня *наказанието* му, Защото вършаха Галаад с
4 железни дикани; [4] Но аз ще изпратя огън в до-
ма Азаилов, Та ще изпояде палатите на Вена-
5 дада. [5] Аз ще строша лостовете на Дамаск, И ще
изтребя от Авенското поле жителя, И от Еденов-
ия дом онзи, който държи скиптър; И Сирий-
ските люде ще бъдат откарани пленници в Кир,
6 казва Господ. [6] Така казва Господ: Поради три
престъпления на Газа, Да! поради четири, ня-
ма да отменя *наказанието му*, Защото плениха
всичките *Ми* люде, За да ги предадат на Едо-
7 ма; [7] Но аз ще изпратя огън върху стената на
8 Газа, Та ще изпояде палатите му. [8] Ще изтре-
бя от Азот жителя, И от Аскалон онзи, който
държи скиптър; Ще обърна ръката Си против
Акарон, И останалите от филистимците ще за-
9 гинат, казва Господ Иеова. [9] Така казва Господ:
Поради три престъпления на Тир, Да! поради
четири, няма да отменя *наказанието* им, Защо-
то предадоха всичките *Ми* люде в плен на Едо-
10 ма, И не помниха братския завет; [10] Но аз ще из-
пратя огън върху стената на Тир, Та ще изпояде
11 палатите му. [11] Така казва Господ: Поради три
престъпления на Едом, Да! поради четири, ня-
ма да отменя *наказанието* му, Защото прогони
брата си с меч, И, като отхвърли всяко мило-
сърдие, Негодуването му разкъсваше непре-
12 станно, И той пазеше гнева си всякога; [12] Но Аз
ще изпратя огън върху Теман, Та ще изпояде
13 палатите на Восора. [13] Така казва Господ: По-
ради три престъпления на амонците, Да! пора-
ди четири, няма да отменя *наказанието* им, За-
що разпаряха бременните жени на Галаад, За
14 да разширят пределите си; [14] Но Аз ще запаля
огън в стената на Рава, Та ще изпояде палати-
те му, Всред силно викане в деня на боя, Всред
15 вихрушка в деня на бурята; [15] И царят им ще
отиде в плен, Той и първенците му заедно, каз-
ва Господ.

2 [1] Така казва Господ: Поради три престъпле-
ния на Моав, Да! поради четири, няма да от-
меня *наказанието* му, Защото изгори костите
на едомския цар та станаха вар; [2] Но аз ще из- 2
пратя огън върху Моава, Та ще изпояде па-
латите на Кариот; И Моав ще умре всред ме-
теж, Всред силни викания, и всред тръбен звук;
3 [3] И ще изтребя съдията отсред него, И заедно с 3
него ще убия всичките му първенци, казва Гос-
4 под. [4] Така казва Господ: Поради три престъп- 4
ления на Юда, Да, поради четири, няма да от-
меня *наказанието* му, Защото отхвърлиха за-
кона на Господа, И не опазиха повелението Му,
И идолите, след които ходиха бащите им, Ги за-
блудиха; [5] Но аз ще изпратя огън върху Юда, Та 5
ще изпояде палатите на Ерусалим. [6] Така казва 6
Господ: Поради три престъпления на Израиля,
Да! поради четири, няма да отменя *наказание-
то* му, Защото продадоха праведния за пари, И
немощния за един чифт обуща; [7] Те ожидат *да* 7
видят земен прах на главата˚ на сиромасите, И
извръщат пътя на кротките; И син и баща му
ходят при същата девица, Та омърсяват свето-
то Ми име; [8] Още при всеки жертвеник си лягат 8
на заложени дрехи, И в капищата на боговете
си пият вино *купено с парите* на *несправедли-
во* глобяваните. [9] Но аз изтребих пред тях амо- 9
реева, Чиято височина бе, като височината на
кедрите, И който бе як като дъбовете; При все
това, съсипах плода му изотгоре И корените му
изотдолу. [10] Още Аз ви възведох из Египетската 10
земя, И ви развеждах четиридесет години през
пустинята, За да наследите земята на аморей-
ците. [11] И въздигнах от синовете ви пророци, И 11
от юношите ви назореи. Не е ли така, израил-
тяни? казва Господ. [12] А вие напоявахте назо- 12
реите с вино, И заповядвахте на пророците Ка-
то им казвахте: Да не пророкувате. [13] Ето, Аз ще 13
ви притисна на мястото ви, Както притиска ко-
ла пълна със снопи. [14] Бързината ще се изгуби 14
от скороходеца, И якият не ще уякчи силата си,
И юначният няма да избави живота си; [15] Стре- 15
лецът не ще може да устои, Нито бързоногият
да избегне, Нито конникът да избави живота
си; [16] И доблестният между юнаците Гол ще по- 16
бегне в оня ден, казва Господ.

3 [1] Слушайте това слово, което Господ изго-
вори против вас, израилтяни, - против целия
род, *рече Господ*, който възведох от Египетска-
та земя, като казах: [2] Само вас познах Измежду 2
всичките родове на света; Затова ще ви накажа
за всичките ви беззакония. [3] Ще ходят ли два- 3
ма заедно, Ако не се съгласят? [4] Ще изреве ли 4

2.7 Знак на жалеене поради угнетение.

лъвът в леса Ако няма лов? Ще издаде ли гласа
си младият лъв от леговището си Ако не е хва-
5 нал нещо? 5 Може ли птица да попадне в клоп-
ка на земята Дето няма примка за нея? Скача
ли примка от земята Без да е хванала нещо?
6 6 Може ли да засвири тръба в град И людете да
не се уплашат? Може ли бедствие да сполети
7 град И да не го е направил Господ? 7 Наистина
Господ Иеова няма да направи нищо Без да от-
крие Своето намерение на слугите Си пророци-
8 те. 8 Лъвът изрева; кой не ще се уплаши? Господ
9 Иеова изговори; кой не ще пророкува? 9 Про-
гласете в палатите на Азот И в планините на
Египетската земя, И речете: Съберете се по пла-
нините на Самария Та вижте големите метежи
всред нея, И какви насилия има вътре в нея.
10 10 Защото казва Господ: Ония, които натрупват
в палатите си плода на насилие и грабеж, Не
11 знаят да вършат правото. 11 Затова, така казва
Господ, Иеова: Неприятел ще окръжава земята
ти, И ще смъкне от тебе силата ти, И палатите
12 ти ще бъдат разграбени. 12 Така казва Господ:
Както овчарят изтръгва из лъвовите уста Две
колена, или част от ухо, Така ще изтръгнат из-
раилтяните, Които в Самария седят в ъгъла на
постелка И на копринени възглавници на лег-
13 ло. 13 Слушайте и предупредете Якововия дом,
14 Казва Господ Иеова, Бог на Силите, 14 Че в де-
ня, когато нанеса наказание върху Израиля за
престъплението му, Ще накажа и жертвениците
на Ветил, И роговете на жертвеника ще се от-
15 секат и ще паднат на земята. 15 Още ще поразя
зимната къща заедно с лятната къща, Къщите
от слонова кост ще се съсипят, И на големите
къщи ще се тури край, казва Господ.

4 1 Слушайте тая дума, Васански юници, Кои-
то сте на Самарийската планина, Които наси-
лвате сиромасите, Които угнетявате немотни-
те, Които казвате на господарите си: Донесете
2 и да пием, 2 Господ Иеова се закле в светостта
Си, Че, ето, идат върху вас дни, Когато ще ви
уловят с въдици, И останалите от вас с рибар-
3 ски куки. 3 И ще излезете през проломите, Вся-
ка *от вас* направо пред себе си, И ще се хвър-
4 лите в Хармон, казва Господ. 4 Дойдете във Ве-
тил, та вършете нечестие, В Галгал притурете
на нечестието си, И донасяйте жертвите си вся-
5 ка сутрин, Десетъците си през три дни; 5 Чрез
огън принесете квасен хляб за благодарствена
жертва; Прогласете доброволни приноси, и из-
вестете ги; Защото така обичате, израилтяни,
6 казва Господ Иеова. 6 А, *от моя страна*, аз ви
дадох чистота на зъбите по всичките ви градо-
ве, И оскъдност от хляб по всичките ви места;
Но пак се не обърнахте към мене, казва Господ.
7 При това, Аз удържах от вас и дъжда, Когато 7
оставаха още три месеца до жетва; Дадох дъжд
на един град, А на друг град не дадох дъжд; Ед-
но място се напои, А мястото, на което не валя
дъжд изсъхна. 8 Така *жителите на* два-три гра- 8
да, като се скитаха, *Стекоха се* в един град да
пият вода, И не можаха да се наситят; Но пак се
не обърнахте към Мене, казва Господ. 9 Пора- 9
зих ви с изсушителен вятър и мана; Гъсеницата
изпояде многото ви градини и лозя, Смоковни-
ците и маслините; Но пак не се обърнахте към
Мене, казва Господ. 10 Пратих върху вас мор, 10
както в Египет; Поразих с меч юношите ви, Ка-
то плених и конете ви; И докарах вонята на ста-
новете ви до ноздрите ви; Но пак не се обър-
нахте към Мене, казва Господ. 11 Разорих *гра-* 11
дове между вас, Както Бог разори Содом и Го-
мор; И вие станахте като главня изтръгната из
огън; Но пак не се обърнахте към Мене, казва
Господ. 12 Затова, според *твоите постъпки* ще 12
ти направя, Израилю; И понеже ще ти направя
това, Приготви се да посрещнеш своя Бог,
Израилю. 13 Защото, ето, Онзи, Който образува 13
планините, И създава вятъра, И явява на чове-
ка мисълта му, Който обръща зората в тъмни-
на, И стъпва върху земните височини, Негово-
то име е Иеова, Бог на Силите.

5 1 Слушайте това слово, Плачът, който аз за- 2
почвам за вас, доме Израилев: 2 Падна Израи-
левата девица, Няма да стане вече; Хвърлена
е на земята си Без да има кой да я дигне. 3 За- 3
щото така казва Господ Иеова: Градът, из кой-
то излизаха хиляда, ще остане със сто за Из-
раилевия дом, И оня, из който излизаха сто,
ще остане с десет. 4 Защото така казва Господ 4
на Израилевия дом: Потърсете Ме и ще живе-
ете; 5 Но не търсете Ветил, Нито влизайте в Га- 5
лгал, Нито заминавайте във Вирсавее; Защото
Галгал непременно ще отиде в плен, И Ветил
ще изчезне. 6 Потърсете Господа и ще живеете; 6
Да не би да избухне като огън в Иосифовия дом
Та *го* пояде, без да има кой да го гаси във Ве-
тил. 7 Вие, които обръщате правосъдието в пе- 7
лин, И хвърляте правдата на земята, 8 *Потърсе-* 8
те Този, Който прави Плеядите и Ориона, Кой-
то обръща мрачната сянка в зора, И помрача-
ва деня та *става* нощ, - Този, Който повиква
морските води И ги излива по лицето на земя-
та, (Иеова е името му,) - 9 Този, Който нанася 9
внезапна гибел върху силните, Тъй щото гибел
достига в крепостите. 10 Те мразят този който 10
изобличава в портата, И се гнусят от онзи, кой-
то говори справедливо. 11 Прочее, понеже угне- 11
тявате сиромаха И изтръгвате от него жито, *За-
това, ако и да* сте построили къщи от дялани

камъни, Няма да живеете в тях, *Ако и да* сте насадили приятни лозя, Няма да пиете виното им.
12 [12] Защото зная колко много са вашите престъпления И колко големи са греховете ви, *Вие*, които угнетявате праведния, приемате подкупи,
И извръщате *правото* на сиромасите в портата; [13] Затова разумният млъква в такова време;
14 Защото е зло време. [14] Потърсете доброто, а не злото, за да живеете; Така Господ, Бог на Си-
15 лите, ще бъде с вас, както вие казвате. [15] Мразете злото, обичайте доброто И установявайте правосъдие в портата; Може би Господ, Бог на Силите, да се смили за останалите от Иосифа.
16 [16] Затова, така казва Иеова, Бог на Силите, Господ: Ридание ще има по всичките площади, И по всичките улици ще казват: Горко! горко! Ще повикат земеделеца на жалеене, И изкусните оплаквателки за ридание; [17] И по всичките
17 лозя ще има ридание, Защото Аз ще замина по-
18 сред тебе, казва Господ. [18] Горко на ония, които желаят денят Господен! За какво ви е той? Денят Господен е тъмнина, а не виделина. [19] Как-
19 то, ако бягаше човек от лъв, И го срещне мечка, Или, като влезе вкъщи, опре ръката си о
20 стената, И змия го ухапе, [20] *Така* не ще ли бъде денят Господен тъмнина, а не виделина? Дори мрак, без никаква светлина? [21] Мразя, пре-
21 зирам празнуванията ви, И няма да благоволя
22 в тържествените ви събрания. [22] Даже ако ми принесете всеизгаряниятa и жертвите си, Няма да ги приема, Нито ще погледна към примири-
23 телните ви жертви от угоени животни. [23] Отмахни от Мене шума на песните си, Защото не
24 ща да слушам свирене то на псалтирите ти; [24] Но нека тече правосъдието като вода, И правдата
25 като поток, който не пресъхва. [25] Доме Израилев, на Мене ли принасяхте жертви и при-
26 носи Четиридесет години в пустинята? [26] *Напротив*, носехте царя си Сикут И Хиун, идолите си, Звездата на вашите богове, Които си направих-
27 те. [27] Затова ще ви закарам в плен оттатък Дамаск, Казва Господ, чието име е Бог на Силите.

6 [1] Горко на охолните в Сион, И на живеещите безгрижно в Самарийската планина, На
2 бележитите мъже от главния между народите, При които дохожда Израилевия дом! [2] Минете в Халне та вижте; И от там идете в големия Емат; Тогава слезте в Гет филистимски; Те по-
3 щастливи ли са от тия царства? Или техният предел по-голям ли е от вашия предел? [3] Вие, които отдалечавате *от себе си* лошия ден, И
4 приближавате седалището на насилието, - [4] Които лежите на постелки от слонова кост, Простирате се на леглата си, И ядете агнетата от
5 стадото И телците отсред обора, - [5] Които пеете празни песни по звука на псалтира, И си изнамирате музикални инструменти както Давида,
- [6] Които пиете вино с *цели* паници, И се маже- 6
те с изрядни масла, А за бедствието на Иосифа не скърбите, - [7] По тая причина, тези ще оти- 7
дат сега в плен С първите, които ще бъдат пленени, И шумните пиршества на протягащите се ще се прекратят. [8] Господ Иеова се закле в Се- 8
бе Си, Казва Господ, Бог на Силите *и рече*: Аз се гнуся от надменността на Якова, И мразя палатите му; Затова ще предам града и всичко що има в него. [9] И десет човека, ако останат в една 9
къща, Те *един по един* ще измрат; [10] И когато ня- 10
кой роднина на един *умрял*, Или оня, който ще го гори, го дигне да изнесе костите из къщата, Ако рече на онзи, който се намира по-навътре в къщата: Има ли още някой с тебе? И той отговори: Няма, Тогава ще рече: Мълчи, Защото не бива да споменем името Господно. [11] За- 11
щото, ето, Господ заповядва, И голямата къща ще бъде поразена с проломи, И малката къща с пукнатини. [12] Могат ли конете да тичат по ска- 12
ла? Може ли някой да оре *там* с волове? Но вие обърнахте правосъдието в жлъчка, И плодът на правдата в пелин, - [13] Вие, които се радвате 13
за нещо, което е суета, Които казвате: Не придобихме ли си могъщество със своята си сила?
14 [14] Но, ето, Аз ще подигна народ против вас, до- 14
ме Израилев, Казва Господ, Бог на Силите; И те ще ви притесняват От прохода на Емат до потока на пустинята.

[1] Това е, което Господ Иеова ми показа: Ето, **7**
Той образува скакалци, когато отавата почна да никне; и, ето, беше отавата подир царевата коситба. [2] И когато *скакалците* изядоха тре- 2
вата на земята, тогава рекох: Господи Иеова, бъди милостив, моля Ти се! Как да се издигне Яков? Защото е малък. [3] Господ се разкая за то- 3
ва: Няма да бъде, казва Господ. [4] Това е, кое- 4
то Господ Иеова ми показа: Ето, Господ Иеова вика на съд чрез огън; и *огънят* изпояде голямата бездна, и щеше да изпояде и *Израилевият* дял. [5] Тогава рекох: Господи Иеова, престани, моля Ти се! Как да се издигне Яков? защото 5
е малък. [6] Господ се разкая затова: И това ня- 6
ма да бъде, казва Господ Иеова. [7] Това е, което 7
ми показа: Ето, Господ стоеше при стена съградена с отвес, като държеше отвес в ръката си.
8 [8] И Господ ми рече: Що виждаш, Амосе? И ре- 8
кох: Отвес. Тогава рече Господ: Ето, Аз ще туря отвес всред людете Си Израиля; За напред няма вече да ги щадя. [9] Високите Исаакови места 9
ще запустеят, И Израилевите светилища ще се съсипят; И аз ще стана с меч против Израилевия дом. [10] Тогава свещеникът на Ветил Амасия 10

прати до Израилевия цар Иеровоама да кажат:
Амос направи заговор против тебе всред Израилевия дом; земята не може да търпи многото
11 му думи. 11 Защото Амос така казва: Иеровоам
ще умре от меч, а Израил непременно ще бъде
12 закаран пленник от земята си. 12 При това, Амасия рече на Амоса: О ти гледачо, иди, бягай в
Юдовата земя, там яж хляб, и там пророкувай;
13 13 а във Ветил вече да не пророкуваш пак, защо-
14 то е царско светилище и царски дворец. 14 Тогава Амос рече в отговор на Амасия: Не бях аз
пророк, нито син на пророк, но бях говедар и
15 берях черници; 15 а Господ ме взе от стадото,
и Господ ми рече: Иди пророкувай на людете
16 Ми Израиля. 16 Сега, прочее, слушай Господното слово: Ти казваш: Не пророкувай против Израиля, и да не капне от тебе *дума* против Иса-
17 аковия дом. 17 Затова, така казва Господ: Жена
ти ще бъде блудница в града, Синовете ти и дъщерите ти ще паднат от меч, И земята ти ще се
раздели с въже; А сам ти ще умреш в нечиста
земя, И Израил непременно ще бъде закаран
пленник от земята си.

8 1 Това е, което Господ Иеова ми показа: Ето
2 кошница с узрели° плодове. 2 И рече: Що виждаш Амосе? И рекох: Кошница със зрели плодове. Тогава Господ ми рече: Дойде краят на
людете Ми Израил; Занапред няма вече да ги
3 щадя. 3 И в оня ден, казва Господ Иеова, Храмовите песни ще бъдат виения; Защото труповете ще бъдат много; Навсякъде ще ги из-
4 хвърлят мълчешком. 4 Слушайте това, вие, които бихте поглъщали бедните, И бихте погуб-
5 вали сиромасите на тая земя, 5 Казвайки: Кога ще мине новолунието, за да продадем жито, И съботата, за да изложим *на продан* пшеница, Като смалим ефата, уголемим сикъла, И
6 мамим с лъжливи везни? - 6 За да купим сиромасите с пари И бедния за един чифт обуща,
7 И да продадем отсевките на пшеницата? 7 Господ се закле в оня, с когото Яков се слави, *като рече*: Наистина няма никога да забравя кое-да-
8 било от делата им. 8 Не ще ли се поклати земята за това, И всеки, който живее на нея да жалее? Така! И тя цяла ще се издига като Нил, Ще
се развълнува и спада пак като Египетската ре-
9 ка. 9 В оня ден казва Господ Иеова, Ще направя да залезе слънцето на пладне, И ще помрача
10 земята посред бял ден. 10 Ще обърна пируванията ви в жалеене, И всичките ви песни в плач;
Ще туря вретище на всички кръстове, И плешивост на всяка глава; И ще причиня жалеене като за единороден син, И краят му ще бъде като
11 ден на горчивина. 11 Ето, идат дни, казва Господ
Иеова, Когато ще изпратя глад на земята, - Не глад за хляб, нито жажда за вода, Но за слушане думите Господни. 12 Те ще се скитат от море до 12
море Да търсят словото Господно, И ще обикалят от север до изток, Но няма да го намерят.
13 В оня ден красивите девици И юношите ще 13
примират от жажда. 14 Ония, които се кълнат с 14
престъплението на Самария, Като казват: Твоят Бог живее, Дане! И пътят на Вирсавее живее!
- Те ще паднат и никога няма да станат вече.

9 1 Видях Господа, че стоеше при олтара и ре-
че: Удари капителите, за да се потресат праговете, И разтроши ги върху главата на всички
тях; А останалите от тях ще погубя с меч; Който от тях бяга няма да избегне, И който от тях
се отърве няма да се избави. 2 Ако изкопаят до 2
ада, И от там ръката Ми ще ги изтръгне; И ако се изкачат на небето, От там ще ги сваля; 3 Ако 3
се скрият на връх Кармил, Ще ги издиря и ще ги взема от там; И ако се скрият от очите Ми
в морските дълбочини, Там ще заповядам на змията, и ще ги ухапе; 4 Ако отидат в плен пред 4
неприятелите си, Там ще заповядам на ножа та ще ги убие; И ще насоча очите Си върху тях
за зло, а не за добро. 5 Защото Господ Иеова 5
на Силите е Оня, Който се допира до земята, и тя се топи, Така щото всички, които живеят на нея, ще жалеят; Защото тя цяла ще се издига като Нил, И ще спада пак като Египетската река. 6 *Той е*, Който гради сферите Си на небето, 6
И основава свода Си на земята; Който повиква морските води, И ги излива по лицето на земята; Иеова е името му. 7 Вие израилтяни, казва 7
Господ, Не сте ли за Мене като етиопци? Не изведох ли, *както* Израиля от Египетската земя, *Така и* Филистимците от Кафтор И сирийците от Кир? 8 Ето, очите на Господа Иеова са вър- 8
ху грешното царство, И ще го погубя от лицето на света; Само че няма да погубя съвсем Яковия дом, казва Господ. 9 Защото, ето, Аз ще 9
заповядам, И ще пресея Израилевия дом между всичките народи, Както се пресява *житото* в решетото; Обаче ни най-малко зърно няма да падне на земята. 10 От Мене ще измрат всички- 10
те грешници между людете Ми, Които казват - Това зло няма да стигне до нас, Нито ще ни предвари. 11 В оня ден ще въздигна падналата 11
Давидова скиния, И ще заградя проломите й; Ще въздигна развалините й, И ще я съградя *пак* както в древните дни, 12 За да завладеят остана- 12
лите от Едом И всичките народи, които се наричаха с името Ми, Казва Господ, Който прави това. 13 Ето, идват дни, казва Господ, Когато 13
оračът ще стигне жетваря, И линотъпкачът се-

8.1 Еврейски: Летни.

ятеля, От планините ще капе мъст, И всичките
14 хълми ще се стопят. 14 И аз ще върна от плен
людете Си Израиля; Те ще съградят запусте-
ли-
те градове и ще ги населят, Ще насадят лозя и
ще пият виното им, И ще направят градини и
ядат плода им. 15 И те няма вече да се изтръгнат 15
от земята, Която им дадох, казва Господ твоя
Бог.

Авдий

1 Авдиевото видение: - Така казва Господ Иеова за Едом: Чухме известие от Господа И вестител се изпрати при народите *да каже*: Станете, и да се дигнем против него
2 на бой. [2] Ето, направих те малък между народите; и си много презрян. [3] Измамила те е гордостта на твоето сърце, Тебе, който живееш в
3 цепнатините на канарите, Тебе, чието жилище е на високо, Който казваш в сърцето си: Кой ще
4 ме свали на земята? [4] Ако и да се издигнеш като орел И поставиш гнездото си между звездите,
5 И от там ще те сваля, казва Господ. [5] Ако дойдеха крадци при тебе, Или разбойници през нощта, (Как биде изтребен ти!) Нямаше ли да ограбят *само* колкото им е доволно? Ако гроздоберци дойдеха при тебе, Нямаше ли да оставят
6 пабиряк? [6] Но как е претърсен Исав! Как се от-
7 криха скривалищата му! [7] Всичките твои съюзни мъже Те изпратиха по пътя ти до границата; Човеците, които бяха в мир с тебе, те измамиха И преодоляха над тебе; Хлябът ти туриха за примка под тебе; А няма разум за да се
8 схване това. [8] В оня ден, казва Господ, Няма ли да погубя мъдрите от Едом, И благоразумието
9 от Исавовия хълм? [9] И твоите военни мъже, Темане, ще се уплашат, За да се изтреби с клане
10 всеки човек от Исавовите хълмове. [10] Поради насилието, което ти извърши на брата си Якова, Срам ще те покрие, И ще бъдеш изтребен за
11 всегда. [11] В деня, когато ти стоеше настрана, В деня, когато чужденци заведоха в плен войската му, И чужденци като влязоха в портите му, Хвърлиха жребие за Ерусалим, Тогава и ти бе-
12 ше като един от тях. [12] Обаче, недей гледа *злорадно* В деня на брата си, В деня на бедствието му; Нито да се радваш за юдейците В деня на загиването им, И да не говориш надменно в
13 деня на угнетението им. [13] Недей влиза в портата на людете Ми В деня на бедствието им; Да! не гледай *злорадо* злощастието им В деня на бедствието им; Нито да туриш *ръка* на имота им В деня на бедствието им; [14] Недей заста-
14 ва на кръстопътя, За да изтребваш бежанците му, Нито да предадеш останалите от него В деня
15 на угнетението им. [15] Защото денят Господен е близо против всичките народи; Както си направил, така ще се направи и на тебе; Постъпките
16 ти ще се върнат на главата ти. [16] Защото както вие, *намиращи се* на светия Ми хълм, пиехте *от гнева Ми*, Така непрестанно ще пият всичките народи; Да! ще пият и ще поглъщат, И ще бъдат като че не са били. [17] А на Сионския хълм
17 ще се намерят оцелелите, И той ще бъде свет; И Якововият дом ще владее *изново* своето наследство. [18] Якововият дом ще бъде огън, И Иоси-
18 фовият дом като пламък; А Исавовият дом като слама; И те ще я запалят и ще я изгорят, Тъй щото никой няма да остане от Исавовия дом; Защото Господ изговори това. [19] Жителите на
19 юг ще владеят Исавовия хълм, И ония на полята филистимците, Ще владеят и Ефремовите ниви и самарийските ниви; А Вениамин *ще владее* Галаад; [20] И тая пленена войска на израил-
20 тяните *Ще владее земята* на Хананците до Сарепта; И пленените ерусалимци, които са в Сефарад, Ще владеят южните градове; [21] И изба-
21 вители ще възлязат на хълма Сион За да съдят Исавовия хълм; И царството ще бъде на Господа.

Йон

1 Господното слово дойде към Иона Амативия син и рече: [2] Стани, иди в големия
2 град Ниневия и викай против него; защото нечестието му възлезе пред Мене. [3] Но
3 Иона стана да побегне в Тарсис от Господното присъствие; и, като слезе в Иопия, намери
кораб който отиваше в Тарсис, плати за превоза си и влезе в него за да отиде с тях в Тарсис
4 от Господното присъствие. [4] Но Господ подигна силен вятър по морето, и стана голяма буря
в морето, тъй че корабът изглеждаше, че ще се
5 разбие. [5] Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки към своя бог, и хвърлиха в морето стоките, които бяха в кораба, за да олекне от тях; а Иона бе слязъл и легнал във дъното на кора-
6 ба, и спеше дълбоко. [6] Затова корабоначалникът се приближи при него и рече: Какво става с тебе, спящий? Стани, призови Бога си, негли
7 Бог си спомни за нас, и не загинем. [7] После си рекоха един на друг: Елате, да хвърлим жребие та да познаем по коя причина е това зло на нас. И като хвърлиха жребие, то падна на
8 Иона. [8] Тогава му рекоха: Кажи ни, молим ти се, по коя причина е това зло на нас. Каква ти е работата? и от где идеш? от коя си земя? и от
9 кои си люде? [9] А той им рече: Аз съм евреин, и се боя от Господа небесния Бог, който направи морето и сушата. [10] Тогава човеците се мно-
10 го уплашиха, и рекоха му: Защо си сторил това? (Защото човеците знаеха, че бягаше от Господното присъствие, понеже беше им казал.) [11] Тогава му рекоха: Що да ти сторим за да утихне
11 за нас морето? (Защото морето ставаше все по-
12 бурно). [12] И рече им: Вземете ме та ме хвърлете в морето, и морето ще утихне за вас; защото зная, че поради мене ви постигна тая голя-
13 ма буря. [13] Но пак, човеците гребяха силно за да се върнат към сушата; но не можаха, защото
14 морето ставаше все по-бурно против тях. [14] Затова извикаха към Господа, казвайки: Молим Ти се, Господи, молим Ти се, да не загинем поради живота на тоя човек; и не налагай върху нас невинна кръв; защото Ти, Господи, си сто-
15 рил каквото си искал. [15] И тъй, взеха Иона та го хвърлиха в морето; и яростта на морето престана.
16 [16] Тогава човеците се убояха твърде много от Господа; и принесоха жертва Господу, и направиха обреци.
17 [17] А Господ бе определил една голяма риба да погълне Иона; и Иона остана във вътрешността на рибата три дни и три нощи.

[1] Тогава Иона се помоли на Господа своя Бог **2**
2 из вътрешността на рибата, като каза: [2] В скръбта си извиках към Господа, и Той ме послуша;
Из вътрешността на преизподнята извиках, *и*
3 Ти чу гласа ми. [3] Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето, И потоци ме обиколиха; Всичките твои вълни и големи во-
4 ди преминаха над мене. [4] И аз рекох: Отхвърлен съм отпред очите Ти; Но пак, ще погледна наново към светия Твой храм. [5] Водите ме
5 обкръжиха дори до душа, Бездната ме обгърна, Морският бурен се обви около главата ми.
6 [6] Слязох до дъното на планините; Земните лостове ме *затвориха* за винаги; Но пак, Ти, Господи Боже мой, си избавил живота ми из рова.
7 [7] Като чезнеше в мене душата ми, спомних си за Господа, И молитвата ми влезе при Тебе в светия Ти храм. [8] Ония, които уповават на лъжли-
8 вите суети, Оставят милостта, *спазвана* за тях.
9 [9] Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; Ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от
10 Господа. [10] И Господ заповяда на рибата; и тя избълва Иона на сушата.

[1] И Господното слово дойде втори път към **3**
2 Иона и рече: [2] Стани, иди в големия град Ниневия, и възгласи му проповедта, която ти каз-
3 вам. [3] И тъй, Иона стана и отиде в Ниневия според Господното слово. А Ниневия бе твърде голям град, *който изискваше* три дни за да се об-
4 ходи. [4] И Иона, като започна да върви през града един ден път, викаше и казваше: Още четиридесет дни и Ниневия ще бъде съсипана. [5] И
5 Ниневийските жители повярваха в Бога; и прогласиха пост и се облякоха с вретище, от най-големия между тях до най-нищожния; [6] понеже
6 вестта бе стигнала до ниневийския цар, който, като стана от престола си, съблече одеждата си, покри се с вретище, и седна на пепел. [7] И обяви
7 и прогласи из Ниневия с указ от царя и от големците му, с тия думи: Човеците и животните, говедата и овцете, да не вкусят нищо, нито да пасат, нито да пият вода; [8] но човек и живот-
8 но да се покрият с вретище; и нека викат силно към Бога, да! да се върнат всеки от лошия си път и от неправдата, която е в ръцете им. [9] Кой
9 знае дали Бог не ще се обърне и разкае, и се отвърне от лютия Си гняв, та да не погинем? [10] И
10 като видя Бог делата им, как те се обърнаха от лошия си път, Бог се разкая за злото, което бе рекъл да им направи, и не го направи.

[1] А това стана много мъчно на Иона, и въз- **4**

негодува. 2 И помоли се Господу казвайки: О, 2
Господи, не беше ли това каквото казах още когато бях в отечеството си? Това бе причината, по която предварих да бягам в Тарсис, дето знаех, че си Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив и многомилостив, Който се разкайваш за
3 злото. 3 Затова, моля Ти се, Господи, вземи още 3
сега живота ми; защото ми е по-добре да ум-
4 ра отколкото да живея. 4 А Господ рече: Добре 4
5 ли е да негодуваш? 5 Тогава Иона излезе из гра- 5
да, и седна на източната страна от града, дето си направи колиба, под която седеше на сянка,
6 докле види какво ще стане с града. 6 И Господ 6
Бог определи *да израсте* една тиква, която се издигна над Иона, за да бъде сянка над главата му. И Иона се зарадва твърде много за тиква-
7 та. 7 А когато се зазори на утринта Бог определи 7
един червей, който порази тиквата, и тя изсъхна. 8 И щом изгря слънцето Бог определи горещ 8
източен вятър; и слънцето биеше върху главата на Иона, така щото примираше и поиска за себе си да умре, като казваше: По-добре ми е да
умра отколкото да живея. 9 А Бог рече на Иона: 9
Добре ли е да негодуваш за тиквата? И той каза: Добре е да негодувам, даже до смърт. 10 Тогава 10
рече Господ: Ти пожали тиквата, за която не си се трудил, нито си я направил да расте, която се
роди в една нощ и в една нощ загина. 11 А Аз не 11
трябваше ли да пожаля оня голям град Ниневия, в който има повече от сто и двадесет хиляди души, които не умеят да различават дясната си ръка от лявата си ръка, освен многото добитък?

Михей

1 Господното слово, което дойде към моресетеца Михей в дните на Юдовите царе
Иотам, Ахаз, Езекия, което *чу във* виде-
2 ние за Самария и Ерусалим: [2] Слушайте, всички
племена, И ти, земльо, и всичко що има в тебе;
И нека бъде Господ Иеова свидетел против вас,
3 Господ из светия Си храм. [3] Защото, ето, Господ
излиза от мястото Си, И като слезе ще стъпи
4 на земните височини. [4] Планините ще се стопят
под Него, И долините ще се разпукнат, Като во-
сък пред огъня, И като води, които се изливат
5 низ стръмнина. [5] Поради нечестието на Якова
е всичко това, И поради греховете на Израиле-
вия дом. Кое е нечестието на Якова? Не е ли Са-
мария? И кои са високите Юдови места? Не е ли
6 Ерусалим? [6] Затова, ще направя Самария като
грамада *камъни* в нива, Място за садене лозе;
Ще изсипя камъните й в долината, И ще оголя
7 основите й. [7] Всичките й ваяни идоли ще се из-
потрошат, Всичките *дадени* ней *в* заплата ще се
изгорят в огън, Да! всичките й идоли ще погу-
бя; Защото ги е събрала от заплата на блудство,
8 И в заплата на блудство ще се върнат. [8] Затова
ще ридая и плача, Ще ходя съблечен и гол; Ще
вия като чакалите, И ще жалея като камилоп-
9 тиците. [9] Защото раната й е неизцелима, Тъй
като дойде и до Юда, Стигна до портата на лю-
10 дете Ми, до Ерусалим. [10] Не възвестявайте това
в Гет; никак не плачете; Във Вит-арфа˚ се ова-
11 ляй в праха. [11] Бягай, жителко на Сафир˚ сра-
мно заголена; Жителката на Саанан не е излязла;
Риданието на Вит-езил ще оттегли от вас свое-
12 то покровителство. [12] Защото жителката на Ма-
рот˚ горчиво ожида благото, Понеже зло слезе
13 от Господа до ерусалимската порта. [13] Впрегни
бързия кон в колесницата, ти жителко на Ла-
хис, Която беше първа причина за грях на сио-
новата дъщеря; Защото в тебе се намериха Из-
14 раилевите нечестия. [14] Затова, ще дадеш про-
щални подаръци на Моресет-гет; Домовете на
15 Ахзив˚ ще излъжат Израилевите царе, [15] Още
ще ти доведа едного, който ще те владее, о жи-
телко на Мариса˚; Израилевата слава ще дойде
16 и до Одолам. [16] Оплешивей, и острижи главата
си За милите си чада; Разшири плешивостта си
като лешояд, Защото отидоха от тебе в плен.

2 [1] Горко на ония, които измислюват беззако-
ние И изхитруват зло на леглата си! Щом се
съмне, те го извършват, Защото е в силата на
2 ръката им. [2] Пожелават ниви, и ги отнемат с
насилие, - Къщи, и ги грабят; - Дори разграб-
ват човека и къщата му, Човека и наследство-
то му. [3] Затова, така казва Господ: Ето, против 3
тоя род Аз измислювам зло, От което не ще
можете да извадите вратовете си; Нито ще ходите
горделиво, защото това време ще бъде зло. [4] В 4
оня ден ще се състави поговорка против вас, И
печално ще плачат, казвайки: Бидохме съвсем
разграбени; Отчуждил е делът на людете ми;
Как го отне от мене! На бунтовниците раздели
нивите ни. [5] Затова, у тебе не ще има кой да раз- 5
мерва *земята* с въже чрез жребие В събрание-
то Господно. [6] Вие, които пророкувате, не про- 6
рокувайте, *казват те*. *Добре*, те няма да проро-
куват на такива; *И* техният извор никога няма
да престане. [7] О ти, който се наричаш Яковович 7
дом, Смалил ли се е Духът Господен? Такива ли
са делата му? Думите Ми не правят ли добро
на онзи, който постъпва справедливо? [8] Обаче, 8
людете Ми отскоро се подигнаха като врагове;
Смъквате мантията от облеклото На ония, ко-
ито заминават безгрижно *Като хора*, които се
отвращават от схватки. [9] Жените на людете Ми 9
изтласквате от приятните им къщи; От чадата
им отнемате за винаги славата Ми. [10] Станете та 10
заминете, защото не е тука почивката ви, По-
ради нечистотата, която погубва, Да! страшно
погубва. [11] Ако някой вятърничав и измамлив 11
човек лъже, *Като казва:* Ще ти пророкувам за
вино и спиртно питие, Такъв става пророк на
тия люде. [12] Непременно ще те събера цял, Яко- 12
ве; Непременно ще прибера останалите от Из-
раиля; Ще ги туря заедно като овце в кошара,
Като стадо всред пасбището им; Голям шум ще
направят поради *множеството* човеци. [13] Оня, 13
който разбива, възлезе пред тях; Те разбиха и
заминаха за портата, И излязоха през нея; Ца-
рят им замина пред тях, И Господ е на чело пред
тях.

[1] И рекох: Слушайте сега, първенци Яково- **3**
ви, И началници на Израилевия дом: Не трябва ли вие да знаете правосъдието, - [2] Вие, които 2
мразите доброто и обичате злото, Които оди-
рате кожата от *хората*. И месото от костите им,
- [3] Които изяждате месото на людете Ми, И де- 3
рете кожата от тях, - Които трошите костите
им, И ги насичате като за котел, И като месо за
в гърнето? [4] Тогава ще извикат към Господа, но 4
няма да ги послуша, Дори ще скрие лицето Си
от тях в онова време, Както и те се обходиха зле

1.10 Т.е., Дом на прах. **11** Т.е., Хубост. **12** Т.е., Горест. **14** Т.е., Лъжа. **15** Т.е., Наследство.

5 в делата си. [5] Така казва Господ За пророците,
които заблуждават людете Ми, - Които, докато
хапят със зъбите си, викат - Мир! Но, ако не ту-
ри някой *нещо* в устата им Обявяват война про-
6 тив него; [6] Затова ще ви бъде нощ, та да нята-
те видение, И ще ви бъде тъмно, та да не про-
кобявате, Слънцето ще залезе за пророците, И
7 денят ще се смрачи над тях. [7] Тогава гледачите
ще се засрамят, И чародеите ще се смутят; Да!
те всички ще се покрият до горната си устна,
8 Защото няма отговор от Бога. [8] Но аз наистина
съм пълен със сила, Със съдба, и с мощ чрез
Духа Господен, За да изявя на Якова престъп-
9 лението му, И на Израиля греха му. [9] Слушайте прочее това, първенци на Якововия дом, И
началници на Израилевия дом, Които се гнуси-
те от правосъдие, И извращате всяка правота, -
10 [10] Които градите Сион с кръв, И Ерусалим с без-
11 законие, - [11] На които първенците съдят за подкупи, Свещениците му учат за заплата, И пророците му чародействуват за пари, И пак се облягат на Господа, и казват: Не е ли Господ всред
12 нас? Никакво зло няма да ни сполети; [12] Затова поради вас Сион ще се изоре като нива, Ерусалим ще стане грамади *развалини*, И хълмът на дома *Господен* като високи места на лес.

4 [1] А в послешните дни Хълмът на дома Господен Ще се утвърди по-високо от *всичките*
хълмове, И ще се издигне над бърдата, И пле-
2 мена ще се стекат на него. [2] И много народи ще
отидат и ще рекат: Дойдете да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще
ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в
пътеките Му; Защото от Сион ще излезе поука-
3 та, И словото Господно от Ерусалим. [3] *Бог* ще
съди между много племена, И ще решава между силни народи до далечни *страни*; И те ще
изковат ножовете си на палешници, И копия-
та си на сърпове; Народ против народ няма да
4 дигне нож, Нито ще се учат вече на война. [4] Но
ще седят всеки под лозата си и под смоковни-
цата си, Без да има кой да ги плаши; Понеже
устата на Господа на Силите изговориха това.
5 [5] Защото всичките племена ходят всеки в име-
то на своя Бог; А ние ще ходим в името на Гос-
6 пода нашия Бог до вечни векове. [6] В оня ден,
казва Господ, Ще събера куцата, И ще прибе-
ра изтласканата и оная, която съм наскърбил;
7 [7] Ще направя куцата да оцелее, И отхвърлената надалеч *да стане* силен народ; И Господ ще
царува над тях в хълма Сион От сега и до века.
8 [8] И ти, крепост на стадото, Укрепление на сионовата дъщеря, В тебе ще се върне предишната власт, Да! ще дойде царството на ерусалим-
ската дъщеря. [9] А защо викаш със силен глас? 9
Няма ли цар в тебе? Загинал ли е съветникът
ти, Та са те обзели болки като на раждаща же-
на? [10] Страдай и мъчи се, дъщерьо сионова, Ка- 10
то раждаща жена; Защото сега ще излезеш из
града, И ще живееш по поле, И ще отидеш до
Вавилон: Там ще бъдеш избавена, Там ще те
изкупи Господ от ръката на неприятелите ти.
[11] А сега са се събрали против тебе много наро- 11
ди, Които казват: Нека се омърси, И нека ви-
ди окото ни *желанието си* върху Сиона. [12] Но 12
тия не познават мислите на Господа, Нито раз-
бират неговото намерение, Че ги е събрал като
снопове на гумно. [13] Стани та вършей, сионова 13
дъщерьо, Защото ще направя рога ти железен,
И копитата ти ще направя медни, Та ще смажеш
много племена, Чиито печалби ще обречеш на
Иеова, И имота им на Господа на целия свят.

5 [1] Събери се в полкове, ти господарко° на
полкове; Обсада се държи против нас; С тоя-
га ще поразят съдията на Израиля в челюстта.
2 [2] А ти, Витлеем Ефратов, *Макар и да си* малък 2
за да бъдеш между Юдовите родове, От тебе
ще излезе за Мене Един, Който ще бъде вла-
детел в Израиля, Чийто произход е от начало,
от вечността. [3] Затова ще ги остави До време- 3
то, когато раждащата ще роди; Тогава остана-
лите от братята му Ще се върнат с израилтяни-
те. [4] И той ще стои и ще пасе *стадото си* чрез 4
силата Господна, Чрез великото име на Господа
своя Бог; И те ще се настанят; Защото сега той
ще бъде велик до краищата на земята. [5] И той 5
ще бъде *нашият* мир. Когато дойде Асириеца
в земята ни, И когато стъпи в палатите ни, То-
гава ще подигнем против него седем пастири,
И осем начални човека, [6] Които ще опустошат 6
Асирийската земя с меч, И земята на Нимрода
във входовете й; И той ще ни избави от асирие-
ца, Когато дойде в земята ни, И когато стъпи
вътре в границата ни. [7] И останалите от Яко- 7
ва ще бъдат всред много племена Като роса от
Господа, Като леки дъждове на тревата, Които
не чакат човека, Нито се бавят за човешките ча-
да. [8] И останалите от Якова ще бъдат между на- 8
родите, Всред много племена, Като лъв между
горските животни, Като млад лъв между стада
овце, Който, като минава, тъпче и разкъсва, Без
да има кой да избавя. [9] Ръката ти ще се издигне 9
над противниците ти, И ще се изтребят всич-
ките ти неприятели. [10] В оня ден, казва Господ, 10
Ще изтребя конете ти отсред тебе, И ще погубя
колесниците ти; [11] Ще изтребя и градовете на 11
твоята земя, И ще съборя всичките ти крепо-
сти; [12] Ще изтребя чародеянията от ръката ти; 12

5.1 Еврейски: Дъщерьо.

13 И не ще имаш *вече* предвещатели; 13 Ще изтребя идолите ти И *идолските* ти стълбове отсред
тебе, И не ще се кланяш вече на делото на ръ-
14 цете си; 14 Ще изкореня ашерите ти отсред тебе,
15 И ще съсипя градовете ти; 15 И ще извърша въз-
даяние с гняв и с ярост Върху народите, които
не *Ме* послушаха.

6 1 Слушайте сега що казва Господ. Стани, *ми*
казва Той, съди се пред планините, И нека чу-
2 ят хълмите гласа ти, *като им кажеш*: 2 Плани-
ни, и вие, твърди основи на земята, Слушайте
спора Господен; Защото Господ има спор с лю-
3 дете си, И ще се съди с Израиля. 3 Люде Мои,
що ви сторих? И с какво ви досадих? Заявявайте
4 против Мене. 4 Защото Аз ви възведох из Еги-
петската земя, Избавих ви от дома на робство-
то, И пратих пред вас Моисея, Аарона, и Мари-
5 ам. 5 Люде мои, спомнете си сега какво намеря-
ваше моавският цар Валак, И какво му отгово-
ри Валаам Веоровият син; *Спомнете си всичко*
станало между Ситим и Галгал, За да познаете
6 справедливите дела Господни. 6 С какво да дой-
да пред Господа, И се поклоня пред Всевишния
Бог? Да дойда ли пред Него с всеизгаряния, С
7 едногодишни телци? 7 Ще благоволи ли Господ
в хиляди овни, *Или* в десетки хиляди реки от
масло? Да дам ли първородния си за престъп-
лението си, Плода на утробата си за греха на ду-
8 шата си? 8 Той ти е показал, човече, що е добро-
то; И какво иска Господ от тебе Освен да вър-
шиш праведното, да обичаш милост, И да хо-
9 диш смирено със своя Бог? 9 Гласът Господен
вика към града, И мъдрият *човек* ще се бои от
името Ти; Слушайте тоягата и Онзи, Който я е
10 определил. 10 Намират ли се още съкровищата
спечелени с нечестие В дома на нечестивия, И
11 омразната недостатъчна мярка? 11 Да оправдая
ли *града* гдето има неверни везни И мешец с из-
12 мамливи грамове? 12 Защото богаташите му са
пълни с насилие, Жителите му лъжат, И езикът
13 им в устата им е измамлив. 13 Затова и Аз като
те поразих с люта рана, Ще те запустя поради
14 греховете ти. 14 Ще ядеш, но няма да се наси-
щаш, И гладуването ти *ще остане* във вътреш-
ностите ти; Ще прибереш *стоките си*, но няма
да *ги* отнесеш, И каквото отнесеш ще го предам
15 на меч. 15 Ти ще сееш, но няма да жънеш, Ще из-
стискаш маслини, Но няма да се мажеш с масло,
Ще изстискаш и гроздовата беритба, Но няма
16 да пиеш вино. 16 Защото се опазват повеленията
на Амрия, И всичките дела на Ахааовия дом,
И ходите по техните мъдрувания; Затова ще те
предам на погибел, И жителите ти на подсвирк-
ване; И вие ще носите укора *произнесен* против
людете Ми.

1 Горко ми! Защото съм като последно бране **7**
летни плодове, Като пабирък след гроздобер;
Няма грозд за ядене, Нито първозрялата смо-
ковница, която душата ми желае. 2 Благочести- 2
вият се изгуби от страната, И няма ни един пра-
ведник между човеците; Всичките причакват за
кръв, Ловят всеки брата си с примка. 3 Двете им 3
ръце *се простират* към злото за да го вършат
прилежно; Първенецът явява желанието си, и
съдията, срещу подарък, се съгласява, И голе-
мецът изказва нечестивата *мисъл* на душата си;
Така те заедно тъкат *работата*. 4 Най-добрият 4
между тях е като трън, Най-праведният е *по-*
бодлив от трънен плет; Денят *предсказан* от па-
зачите ти, сиреч, наказанието ти, настана; Сега
ще изпаднат в недоумение. 5 Не се доверявай- 5
те на другар, Не уповавайте на близък приятел,
Пази вратата на устата си От лежащата в обяти-
ята ти; 6 Защото син презира баща, Дъщеря се 6
повдига против майка си, Снаха против свекър-
ва си, Неприятели на човека са домашните му.
7 Но аз ще погледна към Господа, Ще чакам Бо- 7
га на спасението си; Бог мой ще ме послуша.
8 Не злорадствувай заради мене, неприятелко 8
моя; Ако падна, ще стана; Ако седна в тъмнина,
Господ ще ми бъде светлина. 9 Ще нося гнева 9
на Господа, Защото Му съгреших, Догдето от-
съди делото ми И извърши съдба за мене Ка-
то ме изведе на видело; Тогава ще видя пра-
вдата Му. 10 Тогава и неприятелката ми ще я ви- 10
ди, И срам ще покрие оная, която ми каза: Где
е Господ твоят Бог? Очите ми ще я видят; Се-
га тя ще бъде тъпкана като калта на улиците.
11 *Иде* ден, когато ще се съградят стените ти! В 11
същия ден ще се махне надалеч постановено-
то. 12 В същия ден ще дойдат човеци до тебе от 12
Асирия И от египетските градове, И от Египет
до Ефрат, От море до море, и *от* планина до
планина. 13 При все това, земята ще запустее По 13
причина на жителите си, Поради плода на дела-
та им. 14 Паси людете Си с жезъла Си, Стадото, 14
Твоето наследство, Което живее уединено в ле-
са всред Кармил; Нека пасат във Васан и в Га-
лаад както в древните дни. 15 Ще му покажа чу- 15
десни неща Както в дните на излизането ти из
Египетската земя. 16 Народите, като видят това, 16
ще се посрамят За всичката си сила; Ще турят
ръка на уста, Ушите им ще оглушеят. 17 Ще ли- 17
жат пръстта като змии, Като земните гадини ще
излизат трепереци из дупките си; Ще дохождат
със страх при Господа нашия Бог, И ще се упла-
шат поради Тебе. 18 Кой е Бог като Тебе, Който 18
прощава беззаконие, И не се взира в престъп-
лението На останалите от наследството Си? Не
държи гнева Си винаги, Защото Му е угодно *да*

19 *показва* милост. [19] Изново Той ще се смили за
нас, Ще стъпче беззаконията ни; И Ти ще хвър-
лиш всичките им грехове в морските дълбочи-
ни. [20] Ще покажеш вярност към Якова, И ми- 20
лост към Авраама, Както си се клел на бащите
ни от древните дни.˚

7.20 В изданието от 1940 г. ст.20 е част от ст.19 - печатна грешка.

Наум

1 Наложеното пророчество против Ниневия. Книгата на видението на елкусеанина Наум. 2 Господ е ревнив Бог, Който отплаща; Господ въздава и се гневи; Господ
2 отдава възмездие на противниците Си, И пази *гняв* за враговете си. 3 Господ е дълготърпелив, и велик в сила, И никак няма да обезви-
3 ни *нечестивия*; Пътят на Господа е във вихрушка и буря, И облаците са праха на нозете Му,
4 4 Смъмрува морето, и го изсушава, И пресушава всичките реки; Васан и Кармил повяхват, И
5 ливанският цвят се изнурява. 5 Планините треперят от Него, И хълмовете се разтопяват; А земята се раздвижва от присъствието Му, Да!
6 светът и всичките му жители. 6 Кой може да устои пред негодуванието Му? И кой може да застане, когато пламне гневът Му? Когато яростта Му се излива като огън, Скалите се разпа-
7 дат пред Него. 7 Господ е благ, крепост е в ден на бедствие, И познава уповаващите на него.
8 8 Но с потопно наводнение Ще направи пълно разорение на мястото на *Ниневия*, И ще прогони враговете Си в тъмнината. 9 Какво се съ-
9 вещавате против Господа? Той ще направи пълно разорение, Тъй щото бедствие няма да *ви* на-
10 падне втори път. 10 Защото, сплетени ако и да са като тръни, И като че ли измокрени от питието си, Те ще бъдат съвършено погълнати ка-
11 то суха слама. 11 От тебе излезе един, Който измисля зло против Господа, И намерява нече-
12 стие. 12 Така казва Господ: Ако и да са в пълната си сила, и при това мнозина, Пак ще бъдат посечени, когато замине той; А тебе ако и да те наскърбих, Няма вече да те наскърбявам.
13 13 Още сега ще строша хомота му от тебе, И ще
14 разкъсам връзките ти. 14 Но за тебе, *Ниневио*, Господ даде заповед Да се не посее вече *потомство* с твоето име; От капището на боговете ти ще изсека ваяните и леяните *идоли*; Ще *го* на-
15 правя твой гроб, защото си скверен. 15 Ето върху планините Нозете на онзи, който благовестувува, Който проповядва мир! Празнувай, Юдо, празниците си, Изпълнявай обреците си; Защото нечестивият няма вече да замине през тебе, Като е съвсем отсечен.

2 1 Разрушителят възлезе пред лицето ти; Пази крепостта, бди за пътя, Стегни кръста си,
2 уякчи силно мощта си. 2 Понеже Господ възстанови величието Яковово Като величието Израилево; Защото изтърсвачите ги изтърсиха,
3 И повредиха лозовите им пръчки. 3 Щитът на силните му е боядисан червено, Яките мъже са облечени в червеникаво; Колесниците лъщят със стомана В деня, когато се приготовлява И елховите *копия* се размахват ужасно. 4 Колес- 4
ниците буйствуват из улиците, Блъскат се една с друга по площадите; Изгледът им е като факли, Тичат като светкавица. 5 Той си припомню- 5
ва за юнаците си; но те се подплъзват в пътя си; Тичат към стените му, и покривалото се приготвя. 6 Речните порти се отварят, И палата се 6
разрушава. 7 Решено е да се плени *Ниневия* И 7
да се пресели; И слугините й стенат като с гласа на гълъбите, Когато се бият по гърдите. 8 Но 8
макар Ниневия да е била отдавна *пълна с мъже* като езеро с вода, те пак бягат; *Макар да викат*: Стойте! стойте! пак никой не погледва назад.
9 Обирайте среброто, обирайте златото; Защо- 9
то съкровищата й са безгранични, Има богатство от всякакви отбрани вещи. 10 Тя се изпраз- 10
ни, изтърси, и запустя; Сърцето се топи, и колената се удрят едно о друго, Болки има във всеки кръст, А лицата на всички са побледнели. 11 Где 11
е ровът на лъвовете, И мястото гдето младите лъвове се хранеха, Гдето ходеха лъвът, лъвицата и лъвчето, И нямаше кой да ги плаши? 12 *Где е* 12
лъвът, който разкъсваше доволно за лъвчетата си, Даваше за лъвиците си, И пълнеше пещерите си с плячка, И рововете си с грабеж? 13 Ето, Аз 13
съм против тебе, казва Господ на Силите; Ще изгоря колесниците й всред дим, И мечът ще изпояде младите ти лъвове; Ще изтребя плячката ти от земята; И няма да се чуе гласът на пратениците ти.

3 1 Горко на кръвнишкия град; Цял е пълен
2 с лъжа и грабеж; Плячката не липсва. 2 Пукот на бичове *се чува*, и шум от тропот на колела, На тичащи коне, и на подскачащи колесници.
3 3 Конникът се качва *с* лъскав меч и бляскаво копие; Има и много ранени и голямо число убити, и труповете са безчислени; Спъват се в труповете им. 4 *Това е* поради многото блудства на 4
привлекателната блудница, Изкусна в баяния, Която продава народи чрез блудствата си, И племена чрез баянията си. 5 Ето, Аз съм против 5
тебе, казва Господ на Силите; Ще издигна полите ти върху лицето ти, И ще покажа на народите голотата ти, И на царствата срама ти. 6 Ще 6
хвърля върху тебе гнусна нечистота и ще те омърся, И ще те поставя като позорище. 7 Всич- 7
ки, които те гледат, ще бягат от тебе, И ще рекат: Ниневия запустя! Кой ще я оплаче? От где да потърся утешители за тебе? 8 Ти по-добра ли 8
си от Но Амон, Който лежеше между реките,

Окръжен от води, Чието предстение бе Нил, И
9 стената му Нилови *води*? [9] Етиопия и Египет бя-
ха негова сила, и тя беше безгранична; Фут и
10 ливийците бяха твои помощници. [10] Но и той
беше откаран, отиде в плен; Младенците му то-
же бяха смазани По кръстопътищата на всич-
ките улици; Хвърлиха жребие за почтените му
мъже, И всичките му големци бидоха вързани
11 с вериги. [11] Също и ти ще се опиеш, Ще се скри-
еш, Ще потърсиш и ти защита против непри-
12 ятеля. [12] Всичките ти крепости ще бъдат *Като*
смоковници с първозрелите *си* смокини; Ако се
13 затресат, Ще паднат в устата на ядящия. [13] Ето,
людете ти всред тебе са жени; Портите на земя-
та ти се отвориха широко на неприятелите ти;
14 Огънят изпояде лостовете ти. [14] Извади си вода
за обсадата, Уякчи крепостите си. Влез в кал-
та и стъпчи глината, Поправи тухлената пещ.
[15] Там ще те изяде огън; Меч ще те отсече, Ще 15
те изяде като изедника, Па и да се размножиш
като изедника, Па и да се размножиш като ска-
калеца. [16] (Умножила си търговците си Повече 16
от небесните звезди;) *Както* изедникът опусто-
ши и отлетя, [17] *Така и* коронясаните ти са като 17
скакалци, Които се настаняват на плетищата в
студен ден, Но които, като изгрее слънцето бя-
гат, И не се познава мястото гдето бяха. [18] Па- 18
стирите ти задрямват, царю асирийски, Благо-
родните ти лежат бездейни; Людете ти се раз-
пръснаха по планините, И няма кой да ги съби-
ра. [19] Няма лек за язвата ти; Раната ти е люта; 19
Всички, които чуят вестта за тебе, Изпляскват
с ръце поради тебе; Защото върху кого не е па-
дало всякога нечестието ти?

Авакум

1 Наложеното пророчество, което пророк
2 Авакум *чу* във видение: [2] До кога, Гос-
поди, ще викам, а Ти не щеш да слу-
шаш? Викам към Тебе за насилие, но не щеш
3 да избавиш. [3] Защо ми показваш беззаконие, И
ме правиш да гледам извращение? Защото гра-
бителство и насилие има пред мене, Има и ка-
4 ране, и препирня се повдига. [4] Затова законът е
ослабнал, И правосъдието не излиза към побе-
да; Защото нечестивите окръжават праведния,
5 Та правосъдието излиза извратено. [5] Погледнете
между народите, вникнете, И се учудете
много; Защото Аз ще извърша едно дело в на-
шите дни, Което няма да повярвате, ако и да ви
6 се разкаже. [6] Защото, ето, Аз повдигам халдей-
ците, Оня лют и нетърпелив народ, Който ми-
нава през широчината на света За да завладее
7 селища, които не са негови. [7] Страшни и ужас-
ни са те; Съдът им и властта им произлизат от
8 сами тях. [8] Конете им са по-бързи от леопар-
ди, И по-свирепи от вечерни вълци; Конниците
им скачат отпуснато, Да! конниците им идат от
далеч, Летят като орел, който бърза да разкъ-
9 сва. [9] Всички идат да насилствуват; Лицата им
са насочени напред, И събират пленници ка-
10 то пясък. [10] Те се присмиват на царете, И пър-
венците са за тях подигравка; Присмиват се на
всяка крепост, Защото, като издигат грамади от
11 пръст, превземат я. [11] Тогава духът му се изме-
ня; Преминава *като завоевател*, и върши нече-
12 стие, Като прави силата си свой бог. [12] Не си ли
Ти от века, Господи Боже мой, Светий мой! Ня-
ма да умрем. Ти, Господи, си ги определил да
извършат Твоите съдби *над нас*; И Ти Могъщи
13 си ги поставил за *наше* наказание. [13] Тъй като
очите Ти са твърде чисти за да гледаш злото,
И не можеш да погледнеш извращението, Защо
гледаш на беззаконниците, И мълчиш, когато
нечестивият поглъща по-праведния от себе си,
14 [14] И правиш човеците като морските риби, Ка-
15 то гадините, които си нямат управител? [15] *Хал-
деецът* изтръгва всичките с въдица, Влачи ги в
мрежата си, И ги събира в невода си; Затова се
16 весели и се радва. [16] По тая причина жертвува
на мрежата си, И гори темян на невода си; За-
щото чрез тях делът му е тлъст, И ястието му
17 отбрано. [17] Но дали затова ще изпразва мрежа-
та си, И престане от милост да убива постоянно
народите?

2 [1] На стражата си ще застана, Ще се изпра-
вя на кулата, И ще внимавам да видя какво ще
ми говори Той, И какво да отговоря на изобли-
чителя си. [2] Господ в отговор ми рече: Напиши 2
видението и изложи го ясно на дъсчици, За да
може да се чете бърже. [3] Защото видението се 3
отнася към едно определено *бъдеще* време, Но
бърза към изпълнението си, и няма да излъже;
Ако и да се бави, чакай го, Защото непремен-
но ще дойде, няма да закъснее. [4] Ето, душата му 4
се надигна, не е отдън права; А праведният ще
живее чрез вярата си. [5] При това, понеже ви- 5
ното е коварник, Той е високоумен човек, кой-
то не мирува, Който разширява охотата си ка-
то преизподня, И, като смъртта, не се насища,
Но събира при себе си всичките народи, И на-
трупва при себе си всичките племена. [6] Против 6
такъв няма ли всички тия да съставят притча,
И против него присмивателна поговорка? ка-
то рекат: Горко на онзи, който натрупва *мно-
го нещо*, което не е негово! - до кога? - И който
товари себе си със залози! [7] Няма ли да станат 7
внезапно ония, които ще те хапят чрез лихоим-
ство, И да се подигнат ония, които ще те правят
окаян, Та ти да им станеш за плячка? [8] Понеже 8
же ти обра много народи, Всички останали от
племената ще те оберат, Поради кръвта на чо-
веците, И поради насилието извършено *от те-
бе* на земята, На града и на всичките му жите-
ли. [9] Горко на онзи, който придобива неправедна 9
печалба за дома си За да постави гнездото си
на високо, Та да се избави от силата на бедстви-
ето! [10] Ти си намислил *онова, което ще докара* 10
срам на дома ти Като си изтребил много племе-
на, И си съгрешил против своята си душа. [11] За- 11
щото камъкът ще извика из стената, И гредата
из дърветата ще му отговори. [12] Горко на онзи, 12
който гради град с кръв, И утвърждава град с
неправда! [13] Ето, не е ли от Господа на Силите 13
това, Гдето се трудят племената за огъня, И на-
родите се мъчат за суетата? [14] Защото земята ще 14
бъде пълна Със знанието на славата Господна,
Както водите покриват морето. [15] Горко на он- 15
зи, който напоява ближния си, - На тебе, който
изливаш яростта си, още ги и опиваш, За да гле-
даш голотата им! [16] Напълнил си се със срам, а 16
не със слава; Пий и ти, и нека се открие краеко-
жието ти, Чашата на десницата Господна ще се
обърне към тебе, И гнусно безчестие ще бъде
върху славата ти. [17] Защото неправдата *ти* към 17
Ливан ще те покрие, И изтребването на упла-
шените животни, Поради кръвта на човеците,
И насилието извършено *от тебе* на земята, На
града и на всичките му жители. [18] Какво полз- 18
ва изваяният идол, Та го е изваял художника

му? - Или леяният идол, учителят на лъжата, Та
уповава творителят му на делото си, Тъй щото
19 да прави неми идоли? [19] Горко на онзи, който
казва на дървото: Събуди се! - На немия камък:
Дигни се! Той ли ще *го* научи? Ето, той е обко-
ван със злато и сребро, И няма никакво дишане
20 в него. [20] Но Господ е в светия Си храм; Млъкни
пред Него, цяла земльо.

3 [1] Молитва на пророк Авакума, по оплаква-
2 нията. [2] Господи, чух вестта за Тебе и се убо-
ях. Господи, оживявай делото Си всред годи-
ните, Всред годините го изявявай. В гнева *Си*
3 помни милостта. [3] Бог дойде от Теман, И Све-
тият от хълма Фаран. (Села.) Славата му покри
небето, И земята бе пълна с хваление към Него.
4 [4] Сиянието Му бе като светлината; Лъчи се из-
даваха из страната Му; И там бе скривалище-
5 то на силата Му. [5] Пред Него вървеше морът, И
6 мълнии излизаха под нозете Му. [6] Той застана
и разклати земята, Погледна и направи народи-
те да треперят; И вечните планини се разпадна-
ха, Безконечните гори се наведоха; Постъпките
7 Му бяха както в древността. [7] Видях шатрите на
Етиопия наскърбени; Поклатиха се завесите на
8 Мадиамската земя. [8] Негодува ли Господ про-
тив реките? Беше ли гневът Ти против реките,
Беше ли гневът Ти против морето, Та си въз-
седнал на конете Си *И* на колесниците Си за да
9 избавяш? [9] Лъкът Ти биде изваден *от покрив-
ката си*, *Както Ти* с клетва извести на племе-
10 ната. (Села.) Ти проряза земята с реки. [10] Ви-
дяха Те планините и се убояха; Водният потоп
нападна; Бездната издаде гласа си, Дигна ръ-
цете си на високо. [11] Слънцето и луната заста- 11
наха в жилището си При виделината на Твои-
те летящи стрели, При сиянието на блестящо-
то Ти копие. [12] С негодувание си преминал зе- 12
мята, С гняв си вършеял народите. [13] Излязъл 13
си за избавление на людете Си, За избавление
чрез помазаника Си; Отсякъл си началника от
дома на нечестивите, Открил си основите дори
до върха. (Села.) [14] Пронизал си със собствени- 14
те му копия главата на военните му, Които като
вихрушка се устремиха да ме разбият, И чиято
радост бе като че ли да ядат скришно сирома-
ха. [15] С конете Си преминал си морето, Натру- 15
паните много води. [16] Чух, и вътрешностите ми 16
се смутиха, Устните ми трепереха от гласа, Гни-
лота прониква в костите ми, И на мястото си се
разтреперах; Защото трябва да чакам скръбния
ден, Когато възлезе против людете Оня, който
ще се опълчи против тях. [17] Защото, ако и да не 17
цъфти смоковницата, Нито да има плод по ло-
зите, Трудът на маслината да се осуети, И ни-
вите да не дадат храна, Стадото да се отсече от
оградата, И да няма говеда в оборите, [18] Пак аз 18
ще се веселя в Господа, Ще се радвам в Бога на
спасението си. [19] Иеова Господ е силата ми; Той 19
прави нозете ми като *нозете* на елените, И ще
ме направи да ходя по височините си. За пър-
вия певец върху струнните ми инструменти.

Софоний

1 Господното слово, което дойде към Софония, син на Хусия, син на Годолия, син на Амария, Езекиевия син, в дните на Юдовия цар Иосия, Амоновия син: - 2 Съвсем ще
2 погубя всичко От лицето на земята, казва Господ. 3 Ще погубя човек и животно, Ще погубя
3 въздушните птици, и морските риби, И съблазнителните *идоли* заедно с нечестивите; И ще изтребя човека от лицето на земята, казва Господ. 4 Ще простра ръката Си върху Юда И върху всичките ерусалимски жители; И ще изтребя от това място останалите Ваалови *служители*, И името на жреците на идоли заедно със
5 свещениците; 5 *Ще изтребя* и ония, които върху къщните покриви се кланят на небесното множество, И ония поклонници, които се кълнат
6 в Господа, И които се кълнат в Мелхома; 6 Тоже *ще изтребя* ония, които са се отклонили от Господа, И които не търсят Господа нито питат за Него, 7 Мълчи в присъствието на Господа Иеова, Защото е близо денят Господен; Защото Господ приготви жертва, Освети поканените Си. 8 И в деня на жертвата Господна Ще
8 накажа първенците, и царските чада, И всички, които са облекли чуждестранни дрехи. 9 В
9 оня ден ще накажа и всички, които прескачат праговете, Които пълнят къщите на господарите си с грабителство и измама. 10 И в оня ден,
10 казва Господ, Ще се чуе метежен вик от рибната порта. Ридание от втория квартал, И голям трясък от хълмовете. 11 Плачете, жители на
11 Мактес, Защото се изтребиха всичките търговски люде, Погубени бидоха всички, които бяха товарени със сребро. 12 И в онова време Ще
12 претърся Ерусалим с ламби, И ще накажа мъжете, които почиват на дрождието си, Които думат в сърцето си: Господ няма да стори ни
13 добро, ни зло. 13 Затова имотът им ще бъде разграбен, И къщите им запустени; Да! ще построят къщи, но няма да живеят в тях. И ще насадят лозя, но няма да пият виното им. 14 Близо
14 е великият ден Господен. Близо и много бърза, - Гласът на деня Господен; Там ще извика горчиво и силният. 15 Ден на гняв е оня ден, Ден на
15 смущение и на утеснение, Ден на опустошение и на разорение, Ден на тъмнина и на мрак, Ден
16 на облак и на гъста мъгла, 16 Ден на тръба и на тревога Против укрепените градове И против
17 високите кули при ъглите. 17 Аз така ще наскърбя човеците Щото ще ходят като слепи, Защото са съгрешили против Господа; Кръвта им ще се излее като прах, И месата им като нечистотии.
18 Нито среброто им, нито златото им Ще може 18
да ги избави В деня на гнева Господен; Но цялата земя ще бъде погълната От огъня на ревността Му; Защото ще довърши, и то скоро, Всичките жители на земята.

1 Изпитайте себе си, да! изпитайте, Наро- **2**
де безсрамни, 2 Преди да влезе указът *в си-* 2
ла, - (Денят минава като плява,) - Преди да ви сполети лютия гняв Господен, Преди да ви постигне денят на гнева Господен. 3 Търсете 3
Господа, всички кротки на земята, Които извършвате съдбите Му; Търсете правда, търсете кротост, Негли бъдете покрити в деня на гнева Господен. 4 Защото Газа ще бъде оставена, И 4
Аскалон ще бъде запустен; Ще изгонят Азот на пладне, И Акарон ще се изкорени. 5 Горко на 5
жителите на морските брегове, На Херетцкия народ! Словото Господно е против вас; И тебе, Ханаане, Филистимска земльо, Ще те погубя, та да няма *у тебе* жители. 6 И морският бряг ще 6
бъде селище с кладенци за овчари И огради за стада. 7 И *това* крайморие ще бъде за оста- 7
налите от Юдовия дом; Там ще пасат *стадата си*; В къщите на Аскалон ще лежат вечер; Защото Господ техният Бог ще ги посети И ще ги върне от плена им. 8 Чух хулата на Моава, И укори- 8
те на амонците, С които хулеха людете Ми И горделиво нарушиха границата им. 9 Затова *за-* 9
клевам се в живота Си казва Господ на Силите, Израилевият Бог, Моав непременно ще бъде като Содом, И амонците като Гомор, Място завладяно от коприви и солници, - вечна пустота; Останалите от людете Ми ще ги оберат, И оцелелите от народа Ми ще ги наследят. 10 Това 10
ще им стане поради гордостта им, Защото укориха людете на Господа на Силите И се надигаха против тях. 11 Господ ще бъде страшен за 11
тях, Защото ще изнури всичките земни богове; И всичките острови на народите Ще Му се кланят, всеки от мястото си. 12 И вие, етиопя- 12
ни, Вие ще бъдете убити с меча Ми. 13 Той ще 13
простре ръката Си против север И ще погуби Асир Ще обърне Ниневия на пустота, На място безводно като пустинята. 14 Черди ще лежат 14
всред нея, Всякакъв вид животни; Пеликанът и ежът ще обитават в капителите ѝ; Гласът им ще екне в прозорците; Пустота ще има в праговете, Защото Той ще я лиши от кедровите *изделия*.
15 Тоя е веселещият се град, Който живееше без- 15
грижно, Който думаше в сърцето си: Аз съм, и освен мене няма друг! Как се обърна на пусто-

та, Обиталище на зверове! Всеки, който минава
край него, Ще подсвирне и помаха с ръката си.
3 1 Горко на бунтовния и скверен *град*, На на-
2 силническия град! 2 Той не послуша гласа, Не
прие поправление, Не упова на Господа, Не се
3 приближи при своя Бог. 3 Първенците всред
него са рикаещи лъвове, Съдиите му вечер-
ни вълци, Които не остават нищо за зара-
4 та. 4 Пророците му са вятърничави коварници;
Свещениците му оскверниха светилището, Из-
5 вратиха закона. 5 Господ всред него е праведен;
Няма да извърши неправда; Всяка заран изкар-
ва на видело правосъдието Си - неизменно; Но
6 неправедният не знае срам. 6 Изтребих народи;
ъгловите им кули са запустели; Запустих пъти-
щата им, тъй че никой не минава; Градовете им
се разориха, Тъй че няма човек *в тях*, няма жи-
7 тел. 7 Рекох *Си*: Ти непременно ще се убоиш от
Мене, Ще приемеш поправление; И така сели-
щето му не щеше да се изтреби *според* всич-
ко онова, което му определих; Но те подраниха
8 да извратят всичките си дела. 8 Затова чакай-
те Мене, казва Господ, До деня когато се по-
вдигна за да обирам. Защото решението Ми е
да събера народите, И да прибера царствата, За
да излея върху тях негодуванието Си, Всичкия
Си лют гняв; Понеже цялата земя ще бъде по-
9 гълната От огъня на ревнивостта Ми. 9 Защо-
то тогава ще възвърна на племената чисти уст-
ни, За да призовават всички името Господно,
10 Да Му слугуват единодушно. 10 Изотвъд етиоп-
ските реки поклонниците Ми, Разсеяните Ми
11 люде, Ще Ми донесат принос. 11 В оня ден няма
да бъдеш засрамен Поради многото дела, Чрез
които си беззаконствувал против Мене; Защо-
то *до* тогава ще съм махнал отсред тебе ония
от тебе, Които горделиво тържествуват; И ти
няма вече да се носиш надменно в светия Ми
хълм. 12 Но ще оставя всред тебе Люде съкру- 12
шени и нищи, Които ще уповават на името Гос-
подно. 13 Останалите от Израиля няма да беззако- 13
нствуват, Нито да лъжат, Нито ще се намери
в устата им измамлив език; Защото те ще пасат
и ще лежат, И никой няма да ги плаши. 14 Пей, 14
сионова дъщерьо, Възкликнете, Израилю, Ве-
сели се и радвай се от все сърце, Ерусалимска
дъщерьо; 15 *Защото* Господ отмени присъдите 15
за тебе, Изхвърли неприятеля ти; Цар Израи-
лев, да! Господ, е всред тебе; Няма вече да ви-
диш зло. 16 В оня ден ще се рече на Ерусалим: 16
Не бой се, И на Сион: да не ослабват ръцете ти.
17 Господ твой Бог е всред тебе, Силният, Който 17
ще те спаси; Ще се развесели за тебе с радост,
Ще се успокои в любовта Си, Ще се весели за
тебе с песни. 18 Ще събера ония, които бяха от 18
тебе, Които скърбят за празниците, И на които
тежи укорът Му. 19 Ето, в онова време ще се раз- 19
правя с всички, които те угнетяват, Ще избавя
куцата, ще прибера изгонената, И ще направя
ония за хвала и слава, Чийто срам е бил в целия
свят. 20 В онова време ще ви доведа пак, И в оно- 20
ва време ще ви събера; Защото ще ви направя
именити и за похвала Между всичките племе-
на на земята, Когато върна пленниците ви пред
очите ви, казва Господ.

Агей

1 В ъв втората година на цар Дария, в шестия
месец, на първия ден от месеца, Гос-
подното слово дойде чрез пророк Агея
към управителят на Юда Зоровавел Салати-
иловия син, и към великият свещеник Исус
2 Иоседековия син и рече: [2] Така говори Господ
на Силите, казвайки: Тия люде думат: Не е *още*
времето, което щяло да дойде, времето да се
3 построи Господният дом. [3] Затова Господното
4 слово дойде чрез пророк Агея и рече: [4] Време
ли е сами вие Да живеете в своите с дъски обко-
5 вани къщи, Докато тоя дом остава пуст? [5] Сега,
прочее, така казва Господ на Силите: Помисле-
6 те за постъпките си. [6] Посяхте много, но малко
събрахте; Ядете, но не се насищате; Пиете, но
не се напивате; Обличате се, но никому не му е
топло; И надничарят приема заплатата за да я
7 тури в скъсан мешец. [7] Така казва Господ на Си-
8 лите: Помислете за постъпките си. [8] Качете се
на гората та докарайте дърва И постройте до-
ма; И Аз ще благоволя в него, И ще се просла-
9 вя, казва Господ. [9] Очаквахте за много, а, ето,
излезе малко; И когато го донесохте у дома си,
Аз духнах на него. Защо? казва Господ на Си-
лите. Поради Моя дом, който остава пуст, До-
10 като вие тичате всеки в своята къща. [10] И тъй,
поради вас небето задържа росата си, И земя-
11 та възпира плода си; [11] Защото аз повиках суша
На земята и по горите, На житото, на виното, и
на дървеното масло, На всичко що произвежда
земята, На човеците и на добитъка, И на всич-
12 ките трудове на *човешките* ръце. [12] Тогава Зо-
ровавел Салатииловият син и великият свеще-
ник Исус Иоседековият син, и всичките оцелели
люде послушаха гласа на Господа своя Бог
и думите на пророк Агея, както го бе изпратил
Господ техният Бог; и людете се убояха пред
13 Господа. [13] И Господният пратеник Агей гово-
ри на людете с *думите на* Господното послание,
14 казвайки: Аз съм с вас, дума Господ. [14] И Господ
възбуди духа на управителя на Юда Зоровавел
Салатииловия син, и духът на великия свеще-
ник Исус Иоседековия син, и духа на всичките
оцелели люде; и те дойдоха та работеха в дома
15 на Господа на Силите, своя Бог, [15] *като започ-
наха* на двадесет и четвъртия ден от шестия *ме-
сец*, във втората година на цар Дария.

2 [1] В седмия *месец*, на двадесет и първия *ден*
от месеца, Господното слово дойде чрез про-
2 рок Агея и рече: [2] Говори сега на управителя
на Юда Зоровавел Салатииловия син, и на ве-
ликия свещеник Исуса Иоседековия син, и на
оцелелите люде, като кажеш: [3] Кой остава меж- 3
ду вас, който е видял тоя дом в предишната му
слава? А какъв го виждате сега? Не е ли такъв
дом в очите ви като нищо? [4] Но ободри се сега, 4
Зоровавелю, казва Господ: и ободри се, ти ве-
лики свещениче, Исусе сине Иоседеков; и ободр-
рете се, всички люде на тая земя, казва Господ,
и работете; защото Аз съм с вас, казва Господ на
Силите. [5] Според думата на завета ми с вас, ко- 5
гато излязохте от Египет, Духът Ми ще пребъ-
два между вас; не бойте се. [6] Защото така каз- 6
ва Господ на Силите: Още веднъж, след малко,
аз ще разтърся небето и земята, морето и су-
шата. [7] Ще разтърся и всичките народи; и от- 7
браните неща на всичките народи ще дойдат;
и Аз ще изпълня тоя дом със слава, казва Гос-
под на Силите. [8] Среброто е Мое, и златото е 8
Мое, казва Господ на Силите. [9] Последната сла- 9
ва на тоя дом ще бъде по-голяма от предишна-
та, казва Господ на Силите; и на това място ще
дам мир, казва Господ на Силите. [10] На двадее- 10
сет и четвъртия *ден* от деветия *месец*, във вто-
рата година на Дария, Господното слово дойде
чрез пророк Агея и рече: [11] Така казва Господ 11
на Силите: Попитай сега свещениците относно
закона, като кажеш: [12] Ако носи някой осветe- 12
но месо в полата на дрехата си, и с полата допре
хляб, или вариво, или вино, или дървено мас-
ло, или какво да било ястие, това ще се освети
ли? И свещениците в отговор рекоха: Няма *да
се освети*. [13] Тогава рече Агей: Ако някой, кой- 13
то е нечист от мъртво тяло, се допре до някое от
тия неща, ще стане ли то нечисто? И свещени-
ците в отговор рекоха: Ще стане нечисто. [14] То- 14
гава Агей отговаряйки рече: Така са тия люде,
и така е тоя народ, пред Мене, казва Господ, та-
ка е и всяко дело на ръцете им; и каквото при-
насят там е нечисто. [15] И сега, ви моля, разми- 15
слете *как беше* в миналото до днес˚, преди да е
бил положен камък върху камък в Господния
храм: [16] През цялото това време, когато някой 16
отидеше при един куп, *който е бил* от двадее-
сет *мери*, те излязоха само десет; когато отиде-
ше при лина за да източи петдесет *мери*, има-
ше само двадесет; [17] поразих ви с изсушителен 17
вятър, с мана, и с град във всичките дела на ръ-
цете ви; но вие не *се обърнахте* към Мене, каз-
ва Господ. [18] Но сега, размислете *как ще бъде* от 18
днес нататък, - от двадесет и четвъртия ден на
деветия *месец*, - от деня, когато се положи ос-

2.15 Еврейски: От днес и надире.

19 новата на Господния храм, - размислете го: [19] Е
ли още посеяното в житницата? При това ло-
за̀та, смоковницата, нарът, и маслината още не
са родили плод; *обаче*, от днес ще ви благосло-
20 вя. [20] И Господното слово дойде втори път към
Агея на двадесет и четвъртия *ден* от месеца и
21 рече: [21] Говори на управителя на Юда Зорова-
вел, като кажеш: Аз ще разтреса небето и зе-
22 мята; [22] Ще прекатуря престола на царствата, И
ще съборя силата на царствата на народите; Ще
прекатуря колесниците и ония, които се возят
на тях; И конете и ездачите им ще паднат Все-
ки от меча на брата си. [23] В оня ден казва Господ 23
на Силите, Ще взема тебе, служителю мой Зо-
ровавелю сине Салатиилов, казва Господ, И ще
те положа като печат; Защото те избрах, казва
Господ на Силите.

Захария

1 В осмия месец, във втората година на Дария, Господното слово дойде към пророк Захария, син на Варахия, син на Идо
2 и рече: - [2] Господ се разгневи много на бащите ви, [3] Затова кажи им: Така казва Господ на
3 Силите: Върнете се при Мене, казва Господ на Силите; И Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите. [4] Не ставайте *такива* каквито
4 бяха бащите ви, Към които предишните пророци викаха и рекоха: Така казва Господ на Силите: Върнете се сега от нечестивите си пътища, И от лошите си дела; Но те не послушаха,
5 Нито дадоха внимание на Мене, казва Господ. [5] Бащите ви где са? И пророците живеят ли вечно?
6 [6] Но думите Ми и повеленията, Които заповядах на слугите Си пророците, Не сполетяха ли бащите ви? И те се обърнаха и рекоха: Както Господ на Силите намисли да постъпи с нас Според постъпките ни и според делата ни,
7 Така е постъпил с нас. [7] На двадесет и четвъртия ден от единадесетия месец, който е месец Сават, във втората година на Дария, Господното слово дойде към пророк Захария, син на
8 Варахия, син на Идо, и рече: [8] Видях нощем, и ето човек който яздеше на червен кон, и стоеше между миртовите дървета, които бяха в едно сенчесто място; и зад него имаше червени,
9 пъстри и бели коне. [9] Тогава рекох: Господарю мой, кои са тези? И ангелът, който говореше с мене, ми рече: Аз ще ти покажа кои са тези.
10 [10] И човекът, който стоеше между миртите, рече в отговор: Те са ония, които Господ изпрати
11 да обходят света. [11] И проговаряйки на Ангела Господен, който стоеше между миртите, рекоха: Ние обходихме света; и, ето, целият свят седи спокойно и е тих.
12 [12] Тогава ангелът Господен в отговор рече: Господи на Силите, до кога няма да покажеш милост към Ерусалим и Юдовите градове, против които си негодувал през тия
13 седемдесет години? [13] И Господ отговори с добри думи, с утешителни думи, на ангела, който
14 говореше с мене. [14] И тъй ангелът, който говореше с мене, ми рече: Извикай и кажи: Така казва Господ на Силите: Ревнувам твърде силно за Ерусалим и за Сион; [15] и много се сърдя
15 на охолните народи; защото като се разсърдих само малко, те спомогнаха към наскърбяването
16 на *Израиля*. [16] Затова, така казва Господ: Аз съм се върнал с милост в Ерусалим; домът Ми ще се построи в него, казва Господ на Силите;
17 и връв ще се опъне върху Ерусалим. [17] Извикай още веднъж и речи: Така казва Господ на Силите: Градовете Ми още ще се преливат с благосъстояние; и Господ още ще утеши Сион, и пак
18 ще избере Ерусалим. [18] И като подигнах очите си видях, и ето четири рога. [19] И рекох на ангела, който говореше с мене: Какви са тия? И той
19 ми отговори: Тия са роговете, които разпръснаха Юда, Израиля и Ерусалим. [20] Тогава Гос-
20 под ми показа четирима ковачи. [21] И рекох: Какво са дошли да правят тия? И в отговор рече: Ония са роговете които разпръснаха Юда тъй,
21 че никой не повдигаше главата си; но тия са дошли да ги уплашат, и да повалят роговете на народите, които подигнаха рог против Юдовата земя за да я разпръснат.

2 [1] След това, подигнах очите си и видях, и ето
2 човек с връв за мерене в ръката му. [2] Тогава рекох: Къде отиваш? А той ми рече: Да измеря Ерусалим, за да видя каква е широчината му и
3 каква е дължината му. [3] И, ето, ангелът, който говореше с мене, излезе; и друг ангел излезе да го посрещне, и му рече: [4] Тичай, говори на
4 тоя юноша, като кажеш: Ерусалим ще се насели без стени, поради многото човеци и добитък в него; [5] защото Аз, казва Господ, ще бъда огнена
5 стена около него, и ще бъда славата всред него.
6 [6] О! о! бягайте от северната земя, казва Господ; защото ще ви разширя към четирите небесни
7 ветрища, казва Господ. [7] О! отърви се, сионова *дъщерьо*, която живееш с вавилонската дъщеря.
8 [8] Защото така казва Господ на Силите: След *възстановяването на* славата Той ме изпрати при народите, които ви ограбиха; понеже който докача вас, докача зеницата на окото Му. [9] Защо-
9 то ето, аз ще помахам с ръката си върху тях, и те ще станат корист на ония, които им са работили: и ще познаете, че Господ на Силите ме е
10 изпратил. [10] Пей и радвай се, Сионова дъщерьо; защото, ето, Аз ида, и ще обитавам всред тебе,
11 казва Господ. [11] И в оня ден много народи ще се прилепят при Господа, и ще бъдат Мои люде и Аз ще обитавам всред тебе, и ще познаеш, че Господ на Силите ме е изпратил при тебе.
12 [12] И Господ ще наследи Юда за Свой дял в светата земя, и пак ще избере Ерусалим. [13] Млъкни,
13 всяка твар, пред Господа; защото Той се е събудил от светото Си обиталище.

3 [1] И *Господ* ми показа великия свещеник Исуса стоящ пред ангела Господен; и Сатана˚ сто-
2 еше отдясно му за да му се възпротиви. [2] И Господ рече на Сатана: Господ да те смъмри, Сата-

3.1 Т.е., Противник, *или* Обвинител.

но; да! да те смъмри Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня изтръгната из
3 огън? 3 А Исус бе в нацапани дрехи като стоеше
4 пред ангела. 4 И *ангелът* проговаряйки рече на стоящите пред него, като думаше: Съблечете от него нацапаните дрехи. А нему рече: Ето, отнех от тебе беззаконието ти, и ще те облека в бо-
5 гати одежди. 5 Тогава рекох: Нека турят хубава митра на главата му. И тъй, туриха хубава митра на главата му, и го облякоха с дрехи, дока-
6 то ангелът Господен стоеше близо. 6 И ангелът
7 Господен заяви на Исуса казвайки: 7 Така казва Господ на Силите: Ако ходиш в пътищата Ми, и ако пазиш наредбите Ми, тогава ти пак ще пазиш дома Ми, и пак ще пазиш дворовете Ми, и ще ти дам свободен достъп между стоящите
8 тук. 8 Слушай сега велики свещениче Исусе, ти и другарите ти, които седят пред тебе, (понеже *и* те са човеци *поставени* за знамение;) защото,
9 ето, Аз ще доведа служителя Си Отрасъла. 9 Защото, ето камъка, Който положих пред Исуса, на *тоя* единствен камък има седем очи; ето, Аз ще изсека издълбаното на него, казва Господ на Силите, и ще изгладя беззаконието на тая земя
10 в един ден. 10 В оня ден, казва Господ на Силите, ще поканите всеки ближния си под лозата си и под смоковницата си.

4 1 И ангелът, който говореше с мене, се върна и ме събуди, както човек, който се събужда от съня си. 2 И рече ми: Що виждаш? И рекох: Погледнах, и ето светилник цял от злато с чаша отгоре му, със седемте светила на него, и със седем цеви на седемте светилника, кои-
3 то са върху му, 3 и край него две маслинени дървета, едно от дясно на чашата, и едно отляво
4 й. 4 И проговорих та рекох на ангела, който говореше с мене, като казах: Какви са тия, госпо-
5 дарю мой? 5 И ангелът, който говореше с мене, в отговор ми рече: Не знаеш ли какви са тия?
6 И рекох: Не *зная*, господарю мой. 6 Тогава отговаряйки говори ми, като каза: Ето Господното слово към Зоровавела, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа ми, казва
7 Господ на Силите; 7 Що си ти, планино велика? Пред Зоровавела - поле! Той ще изнесе връхния камък С възклицание - Благодат! Благодат
8 нему! 8 При това, Господното слово дойде към
9 мене и рече: - 9 Ръцете на Зоровавела положиха основата на тоя дом; Неговите ръце тоже ще го изкарат; И ще познаеш, че Господ на Силите
10 ме е пратил при вас. 10 Защото кой презира *тоя* ден на малките работи? Понеже тия ще се радват, *сиреч*, тия седем, *Които са* очите Господни, Тичащи през целия свят, Като видят отвеса в ръката на Зоровавела. 11 Тогава отговаряйки 11
му рекох: Какви са тия две маслинени дървета отдясно на светилника и отляво. 12 И втори 12
път отговорих, като му казах: Какви са тия две маслинени клончета, които през двете златни цеви изпразват из себе си *маслото като* злато?
13 А той в отговор ми рече: Не знаеш ли какви са 13
те? И рекох: Не *зная*, господарю мой. 14 Тогава 14
каза: Те са двамата помазани, които стоят при Господаря на целия свят.

5 1 Тогава пак като подигнах очите си видях, и ето летящ свитък. 2 И рече ми: Що виждаш? 2
И отговорих: Виждам летящ свитък, дълъг двадесет лакти, и широк десет лакти. 3 И рече ми: 3
Това е проклетията, която се простира по лицето на цялата страна; защото всеки, който краде, ще се изтреби, както *се пише* в него от едната страна, и всеки, който се кълне *лъжливо* ще се изтреби, както *се пише* в него от другата стра-
на. 4 Аз ще я направя да излезе, и тя ще влезе в 4
къщата на крадеца и в къщата на кълнещия се лъжливо в Моето име; и като пребъдва всред къщата му ще я разори, както дърветата й, така и камъните й. 5 Тогава ангелът, който говореше 5
с мене, излезе та ми рече: Подигни очите си та виж що е това, което излиза. 6 И рекох: Що е то- 6
ва? А той каза: Това, което излиза, е ефа. Каза още: Това ги представлява, *каквито са*, по цялата земя; 7 (и, ето, един талант олово се вдига- 7
ше); и ето една жена седяща всред ефата. 8 Рече 8
още: Това е нечестието. И хвърли я всред ефата; после хвърли оловената теглилка в устата на ефата. 9 Тогава, като подигнах очите си ви- 9
дях, и, ето, излизаха две жени, които летяха като вятър°; защото имаха крила като крила на щъркел; и дигнаха ефата между земята и небето. 10 Тогава рекох на ангела, който говореше с 10
мене: Къде занасят те ефата? 11 И рече ми: За да 11
построят за нея къща в земята Сенаар; и когато се приготви, тя ще бъде поставена там на своето място.

6 1 И пак подигнах очите си та погледнах, и, ето, четири колесници излизаха изсред две планини; и планините бяха медни, 2 В първа- 2
та колесница имаше червени коне, във втората колесница черни коне, 3 в третата колесни- 3
ца бели коне, а в четвъртата колесница пъстри и пепеляви коне. 4 Тогава проговаряйки рекох 4
на ангела, който говореше с мене: Какви са тия, господарю мой? 5 И отговор ангелът ми рече: 5
Тия са четирите небесни духове, които излизат отпред Господаря на целия свят, пред Когото са стояли. 6 Черните коне, които са в ед- 6
ната *колесница*, излизат към северната страна,

5.9 Еврейски: И вятър имаше в крилата им.

и белите излизат след тях; а пъстрите излизат
7 към южната страна. 7 Но пепелявите като излязоха поискаха да отидат и обходят света; и той
им рече: Идете, обходете. И тъй обходиха све-
8 та. 8 Тогава извика към мене та ми говори казвайки: Виж, ония, които излизат към северната страна, успокоиха духа Ми в северната стра-
9 на. 9 И Господното слово дойде към мене и ре-
10 че: 10 От *върналите се* от плен, *сиреч*, от Хелдая, от Товия и от Иедаия, вземи та дойди в същия ден, и влез в къщата на Иосия Софониевия син,
11 гдето дойдоха от Вавилон, - 11 да! вземи *от тях* сребро и злато, направи корони и положи ги на главата на великия свещеник Исус Иоседековия син;
12 12 и говори му казвайки: Така говори Господ на Силите, Който казва: Ето мъжът, чието име е Отрасъл; Той ще израсте от мястото
13 си, И ще построи храма Господен. 13 Да! Той ще построи храма Господен; И като приеме славата, Ще седне на престола си като управител; Ще бъде и свещеник на престола си; И съвещание за *установление на* мир ще има между двамата.
14 14 И короните ще се дадат на Елема, на Товия, на Иедаия и на Хена Софониевия син за спомен в
15 Господния храм. 15 И далечните *люде* ще дойдат и ще градят в Господния храм; и ще познаете, че Господ на Силите ме е пратил при вас. А това ще се сбъдне ако послушате внимателно гласа на Господа вашия Бог.

7 1 И в четвъртата година на цар Дария Господното слово дойде към Захария, на четвър-
2 тия ден от деветия месец, *месец* Хаслев. 2 А *жителите на* Ветил бяха пратили Сарасара, Регемелеха и човеците им да искат Господното бла-
3 говоление, 3 и да говорят на свещениците от дома на Господа на Силите, и на пророците, казвайки: Да плача ли в петия месец, като се отделя, както вече съм правил толкоз години? 4 Тогава словото от Господа на Силите дойде към
5 мене и рече: 5 Говори на всичките люде на тая земя и на свещениците, като кажеш: Когато постехте и скърбяхте в петия и в седмия *месец* през тия седемдесет години, наистина за Мене
6 ли постехте, за Мене? 6 И когато ядяхте и пиехте, не ядяхте ли и не пиехте ли за себе си?
7 7 Не са ли тия думите, които Господ е говорил чрез предишните пророци, когато Ерусалим бе населен и благоденствуваше, както и околните му градове, и когато южната и полянската стра-
8 ни бяха населени? 8 И Господното слово дойде
9 към Захария и рече: 9 Така е говорил Господ на Силите, като е рекъл: Съдете справедливо и показвайте милост и състрадание всеки към брата
10 си, 10 не угнетявайте вдовицата, сирачето, чуждинеца, или сиромаха, и никой от вас да не измислюва зло в сърцето си против брата си. 11 Но 11
те отказаха да слушат, оттеглиха плещите си и запушиха ушите си за да не чуват. 12 Дори на- 12
правиха сърцето си адамат та да не слушат закона и думите, които Господ на Силите бе пратил чрез духа Си чрез предишните пророци; поради което дойде голям гняв от Господа на Силите. 13 Затова, както Той викаше, а те не слу- 13
шаха, така и те ще викат, казва Господ на Силите, но Аз няма да слушам; 14 но ще ги разпръсна 14
като с вихрушка между всичките народи, които те не познаваха. Така страната запустя след тях, тъй щото нямаше кой да заминава и да се връща, защото запустиха приятната земя.

1 И словото от Господа на Силите дойде *към* **8**
мене и рече: 2 Така казва Господ на Силите: Ревнувам много силно за Сион, дори ревнувам за 2
него с голяма ярост. 3 Така казва Господ: Върнах се към Сион и ще обитавам всред Ерусалим; 3
и Ерусалим ще се нарече град на Истината, и хълм на Господа на Силите Светия хълм. 4 Така 4
казва Господ на Силите: Още ще стоят старци и баби в ерусалимските улици, всеки с тояга в ръката си поради дълбоката си старост. 5 И 5
улиците на града ще бъдат пълни с момчета и момичета играещи по пътищата му. 6 Така каз- 6
ва Господ на Силите: Ако това се види чудно в очите на останалите от тия люде в тия дни, ще се види ли чудно и в Моите очи? Казва Господ на Силите. 7 Така казва Господ на Силите: Ето, 7
Аз ще отърва людете Си от източната страна и от западната страна; 8 и, като ги доведа, те ще 8
се заселят всред Ерусалим; и ще бъдат Мои люде, и Аз ще бъда техен Бог, в истина и в правда.
9 Така казва Господ на Силите: Укрепете ръцете 9
си, вие които в тия дни слушате тия думи чрез устата на пророците, които *пророкуваха* в деня, когато се положи основата на дома на Господа на Силите, *сиреч*, на храма, да се построи. 10 За- 10
щото преди ония дни нямаше надница за човека или наем за животно, нито мир за пътуващия° поради противника; защото настроих всичките човеци всекиго против ближния му.
11 Но сега няма да се докарвам към останалите 11
от тия люде както в предишните дни, казва Господ на Силите. 12 Защото ще има семе, *както* 12
във време на мир, лозата ще дава плода си, земята ще дава рожбите си и небето ще дава росата си; и на останалите от тия люде ще дам да наследят всички тия неща. 13 И както бяхте *пред-* 13
мет на проклетия между народите, доме Юдов и доме Израилев, така ще ви избавя щото да станете *предмет* на благословение. Не бойте се;

8.10 Еврейски: Излизащият и влизащият.

14 нека се укрепят ръцете ви. 14 Защото така казва
Господ на Силите: Както намислих да ви сто-
ря зло, когато бащите ви Ме разгневиха, казва
15 Господ на Силите, и не се разкаях, 15 така пак в
тия дни намислих да сторя добро на Ерусалим и
16 на Юдовия дом; не бойте се. 16 Ето какво трябва да правите: Говорете истина всеки на ближния си; и отсъдете в портите си съдбата на истина и на мир. 17 Никой от вас да не измисли зло
17 в сърцето си против ближния си, и не обичайте лъжлива клетва; защото всички тия са неща,
18 които мразя, казва Господ. 18 И словото от Гос-
19 пода на Силите дойде към мене и рече: 19 Така казва Господ на Силите: Постът на четвъртия *месец*, постът на петия, постът на седмия и постът на десетия ще станат на Юдовия дом радост и веселие и весели празници; затова оби-
20 чайте истината и мира. 20 Така казва Господ на Силите: Още *ще има време, когато* ще дойдат
21 люде и жителите на много градове; 21 и жителите на един *град* ще отидат в друг и ще рекат: Нека отидем незабавно да искаме Господното благоволение, и да потърсим Господа на Силите. Ще отида и аз. 22 Да! Много племена и силни
22 народи ще дойдат за да търсят Господа на Силите в Ерусалим, и да искат Господното благо-
23 воление. 23 Така казва Господ на Силите: В ония дни десет мъже от всичките езици на народите ще хванат, да! ще хванат полата на един, който е юдеин, и ще рекат: Ще идем с вас, защото чухме, че Бог бил с вас.

9 1 Господното слово наложено *на мене* за земята Адрах, което ще се изпълни над Дамаск, (защото Господните очи са върху *всички* човеци *както* и върху всичките Израилеви племе-
2 на), 2 още и над Емат, който граничи с него, и над Тир и Сидон, ако и да са много мъдри.
3 3 Тир си съгради крепост, И натрупа сребро като пръст, И чисто злато като калта по пътищата. 4 Ето, Господ ще го изтощи, И ще порази си-
4 лата му по морето. И той ще бъде погълнат от
5 огън; 5 Аскалон ще види и ще се уплаши; И Газа, и ще се наскърби много; И Акарон, защото ще се посрами за това, което очакваше, Царят ще погине от Газа, И Аскалон няма да се насели.
6 6 Узурпаторско племе ще седне като цар в Азот; И Аз ще прекратя гордостта на филистимци-
7 те. 7 Ще отнема кръвта от устата им, И гнусотиите измежду зъбите им; И който остане ще бъде и той за нашия Бог, И ще бъде като хилядник в Юда, И Акарон като иевусецът. 8 Около дома Си ще разположа Своя стан *в защита*
8 против войска, Та да не премине някой или се върне; И никой насилник няма вече да замине
9 през тях, Защото сега видях с очите Си. 9 Радвай се много синова дъщерьо; Възклицавай, ерусалимска дъщерьо; Ето, твоят цар иде при тебе; Той е праведен, и спасява, Кротък, и възседнал на осел, Да! на осле, рожба на ослица. 10 Аз ще 10
изтребя колесница из Ефрема, И кон из Ерусалим, И ще се отсече бойният лък; Той ще говори мир на народите; И владението Му ще бъде от море до море, И от Ефрат до земните краища. 11 А колкото за тебе, *Израилю*, по причи- 11
на на кръвта на сторения от тебе завет *с Мене*, Аз изведох затворниците ти Из безводния ров.
12 Върнете се в крепостта, Вие обнадеждени за- 12
творници; Още днес възвестявам, Че ще ти въздам двойно; 13 Защото ще запъна Юда за Се- 13
бе Си като лък, Ще туря Ефрема като стрела; И ще възбудя чадата ти, Сионе, Против твоите чада Гърцио, И ще те направя като меч на силен мъж. 14 Господ ще се яви над тях, И стрелата 14
Му ще излезе като мълния; И Господ Иеова ще затръби, И ще върви с южни вихрушки. 15 Гос- 15
под на Силите ще ги защищава; И те ще погълнат *противниците*, и ще ги повалят с камъни от прашка; И ще пият, ще правят шум като от вино, И ще се изпълнят като паница, Като ъглите на олтара. 16 И в оня ден Господ техният Бог ще 16
ги избави Като Свои люде, за *да бъдат* Негово стадо; Понеже *ще бъдат* като камъни на корона Блестящи над земята Му. 17 Защото колко ве- 17
лика е благостта Му, И колко голяма красотата Му! Житото ще направи юношите да цъфтят, И мъстът девиците.

1 Искайте от Господа дъжд във време на про- **10**
летния дъжд; И Господ, който прави светкавици, Ще им даде изобилен дъжд, И трева всекиму на полето. 2 Понеже идолите говориха суе- 2
та, И чародеите видяха лъжливи видения, Разказаха неверни сънища, И утешаваха напразно, Затова *людете* се скитат като стадо, Смущават се защото няма пастир. 3 Гневът Ми пламна 3
против пастирите, И ще накажа козлите; Защото Господ на Силите посети стадото Си, Юдовия дом, И ги направи като Своя великолепен кон в бой. 4 От Него ще излезе краеъгълният 4
камък, От Него колът, От Него боевият лък, А, заедно с тях, от Него всеки първенец. 5 Те 5
ще бъдат като силни мъже, Които в боя тъпчат *противниците* в калта на пътищата; И ще воюват, защото Господ е с тях; И яздещите на коне ще се посрамят. 6 Аз ще укрепя Юдовия дом, И 6
ще избавя Иосифовия дом, И пак ще ги възвърна, Защото се смилих за тях. Те ще бъдат като че не бях ги отхвърлил, Защото Аз съм Господ техен Бог, И ще ги послушам. 7 Ефремците ще 7
бъдат като силен мъж, И сърцето им ще се зарадва като от вино; Дори чадата им ще видят

това и ще се зарадват, Сърцето им ще се разве-
8 сели в Господа. [8] Ще им свирна и ще ги събера,
Защото Аз ги изкупих; И ще се наплодят както
9 се бяха наплодили. [9] И при все, че ги сея между
племената, Те ще Ме помнят в далечни страни;
И както те, тъй и чадата им, ще живеят, и ще
10 се върнат. [10] Ще ги доведа пак от Египетската
земя, Ще ги събера от Асирия, И ще ги дове-
да в Галаадската земя и в Ливан, Догдето не ще
11 им се намери място. [11] Като премине Той върху
морето, Ще порази вълните на морето, И всич-
ките дълбочини на Нил ще изсъхнат; Гордостта
на Асирия ще се повали. И скиптърът на Египет
12 ще се отнеме. [12] Аз ще ги укрепя в Господа; И те
ще ходят в името Му, казва Господ.

11 [1] Отвори, Ливане, вратите си За да изяде
2 огън кедрите ти. [2] Ридай, елхо, защото падна
кедърът, Защото отбраните *кедри* се разрушиха; Ридайте васански дъбове, Защото непри-
3 стъпният лес се изсече. [3] Глас *се чува* от ридае-
щи пастири, Защото това, с което се славеха, се
развали, - Глас на млади лъвове, които рикаят
4 Понеже Иордановото величие се развали. [4] Та-
ка казва Господ моят Бог: Паси стадото обре-
5 чено на клане, [5] Чиито купувачи ги колят, И не
считат себе си за виновни; Докато продавачите
им казват: Благословен Господ, защото обога-
6 тях! И самите пастири ги не жалят, [6] Затова ня-
ма вече да пожаля жителите на тая земя, каз-
ва Господ; Но, ето, ще предам човеците Всеки в
ръката на ближния му И в ръката на царя му;
И те ще разорят земята, И Аз няма да ги изба-
7 вя от ръката им. [7] И тъй, аз пасох обреченото
на клане стадо, наистина най-бедното от всич-
ки стада! Още си взех две тояги; едната нарекох
Благост, а другата нарекох Връзки; и пасох ста-
8 дото. [8] И изтребих трима пастири в един месец,
понеже душата ми се отегчи от тях, а и тяхната
9 душа се отврати от мене. [9] После рекох: Няма да
ви паса; което умира нека умира, и което загива
нека загива, а останалите нека ядат всеки месо-
10 то на ближния си. [10] И като взех тоягата си Бла-
гост пресякох я, за да унищожа завета, който
11 бях направил с всичките племена. [11] И в същия
ден, *когато* биде пресечена, бедните от стадото,
които внимаваха на мене, познаха наистина, че
12 това бе Господното слово. [12] Тогава рекох: Ако
ви се види добро, дайте ми заплатата ми, но ако
не, недейте. И тъй, те ми претеглиха за запла-
13 та тридесет сребърника. [13] И Господ ми рече:
Хвърли ги на грънчаря, - хубавата цена с коя-
то бях оценен от тях! И взех тридесетте сребър-
ника и ги хвърлих в Господния дом на грънча-
14 ря. [14] Тогава пресякох и другата си тояга, Връз-
ки, за да прекратя братството между Юда и Из-
раиля. [15] И Господ ми рече: Вземи си сега оръ- 15
дията на безсмислен овчар. [16] Защото, ето, Аз 16
ще въздигна пастир на земята, Който няма да
се сеща за изгубените, Нито да търси разпръс-
натите, Който няма да цели ранената, Нито да
пасе здравата Но ще яде месото на тлъстата, И
ще разсича копитата им. [17] Горко на безполез- 17
ния пастир, Който оставя стадото! Меч *ще уда-
ри* върху мишцата му И върху дясното му око,
Мишцата му съвсем ще изсъхне, И дясното му
око съвсем ще се помрачи.

[1] Господното слово наложено на *мене* за Из- **12**
раиля: - *Така* казва Господ, Който простря
небето, И основа земята, И образува в човека
духа му: [2] Ето, Аз правя Ерусалим омайна чаша 2
На всичките околни племена; И това ще бъде
и за Юда В обсадата против Ерусалим. [3] В оня 3
ден ще направя Ерусалим Утегчителен камък
на всичките племена; Всички, които се натова-
рят с него, ще се смажат; И против него ще се
съберат всичките народи на света. [4] В оня ден, 4
казва Господ, Ще поразя всеки кон с ужас, И ез-
дача му с изумление; А като отворя очите Си
над Юдовия дом, Ще поразя със слепота все-
ки кон на племената. [5] И Юдовите началници 5
ще рекат в сърцето си: Ерусалимските жители
са моя подпорка Чрез Господа на Силите, тех-
ния Бог. [6] В оня ден ще направя Юдовите на- 6
чалници Като жарник с огън между дърва, И
като запален факел всред снопове; Те ще погъл-
нат всичките околни племена Отдясно и отля-
во, И Ерусалим пак ще се насели на своето си
място, В Ерусалим. [7] И Господ ще избави пър- 7
во Юдовите шатри, За да не се възвеличи над
Юда славата на Давидовия дом И славата на
ерусалимските жители. [8] В оня ден Господ ще 8
защити ерусалимските жители; Слабият между
тях в оня ден ще бъде като Давида, И Давидо-
вият дом като Бога, Като ангел Господен пред
тях. [9] В оня ден Ще потърся да изтребя всички- 9
те народи, Които идат против Ерусалим; [10] А на 10
Давидовия дом И на ерусалимските жители Ще
излея дух на благодат и на моление; И те ще по-
гледнат на Мене, Когото прободоха; И ще пла-
чат за Него Както плаче някой за едничкия си
син, И ще скърбят горчиво за Него Както скър-
би някой за първородния си. [11] В оня ден ще 11
има голямо жалеене в Ерусалим, Като жалеене-
то при Ададримон в полето Магедон. [12] Земята 12
ще жалее, Всяко домочадие насаме: Домочади-
ето на Давидовия дом насаме, И жените им на-
саме; Домочадието на Натановия дом насаме,
И жените им насаме; [13] Домочадието на Леви- 13
евия дом насаме, И жените им насаме; Домо-
чадието на Семея насаме, И жените им насаме;

14 [14] Всичките останали домочадия, Всяко домочадие насаме, И жените им насаме.

13 [1] В оня ден ще се отвори извор За Давидовия дом и за ерусалимските жители За грях и за
2 нечистота. [2] И в оня ден, казва Господ на Силите, Ще изтребя имената на идолите от земята,
Та не ще се помнят вече; Тоже ще направя *лъжливите* пророци и нечистият дух Да се махнат
3 от земята. [3] И ако някой още пророкува, Тогава баща му и майка му, които са го родили, Ще му
рекат: Няма да живееш, Защото говориш лъжи в името Господно, И баща му и майка му, които са го родили, Ще го прободат, когато про-
4 рокува. [4] В оня ден Пророците ще се посрамят, Всеки от видението си, когато е пророкувал, И
няма да обличат козинява дреха за преструв-
5 ка. [5] Но *такъв* ще рече: Не съм пророк; Аз съм земеделец; Защото човек ме е хванал за роб от
6 младостта ми. [6] И ако го попита някой: Какви са тези рани между мишците ти? Ще отговори:
Това *са раните*, които ми нанесоха в дома на
7 приятелите ми. [7] Събуди се, мечо, против пастиря Ми, Против мъжа, който Ми е съдружник, Казва Господ на Силите; Порази пастиря,
и овците ще се разпръснат; И Аз ще обърна ръ-
8 ката Си върху малките. [8] И в цялата земя, казва Господ, Две части от *жителите* ѝ ще се изтре-
9 бят и изчезнат, А третата ще се остави в нея. [9] И *тая* трета част Аз ще прекарам през огън, Пречиствайки ги както се чисти среброто, И изпитвайки ги както се изпитва златото. Те ще призоват Моето име, И Аз ще ги послушам; Ще река: Тия са Мои люде; А те ще рекат, *всеки* един: Господ е мой Бог.

14 [1] Ето, ден от Господа иде, Когато *богатството*
2 ти ще се раздели всред тебе като обир. [2] Защото ще събера всичките народи На бой против Ерусалим; Градът ще бъде превзет, Къщите ще бъдат обрани, И жените изнасилвани, И половината от града ще отиде в плен; А останалите люде не ще бъдат изтребени от града.
3 [3] Тогава Господ ще излезе И ще воюва против ония народи Както когато воюва в ден на бой.
4 [4] В оня ден нозете Му ще застанат На Елеонския хълм, който е срещу Ерусалим на изток; И Елеонският хълм ще се разцепи През средата си към изток и към запад, *Така че ще се образува* твърде голям дол, Като половината от хълма се
5 оттегли към север, И половината му към юг. [5] И ще побегнете през тоя дол на Моите хълмове, Защото долът на хълмовете ще стига до Асал; Да! ще побегнете както побягнахте от земетръса В дните на Юдовия цар Озия. И Господ мой Бог ще дойде, - И всичките свети ангели с Тебе.

[6] В оня ден Не ще има светлина; Блестящите *тела* 6
ще намалят *сиянието* си; [7] Но ще бъде един- 7
ствен ден, Познат *само* на Господа, - Ни ден, ни нощ; А привечер ще има виделина. [8] И в оня ден 8
Живи води ще излязат из Ерусалим, Половината им към източното море; И половината им към западното море; И лете и зиме ще бъде *така*. [9] И Господ ще бъде цар върху целия свят; В 9
оня ден Господ ще бъде един, и името Му едно. [10] Цялата страна ще се преобърне в поле, От 10
Газа до Римон на юг от Ерусалим; И *Ерусалим* ще се издигне и насели на мястото си, От Вениаминовата порта до мястото на първата порта, - До ъгълната порта, и от кулата на Ананеила До царските линове. [11] Люде ще живеят в него, 11
И не ще има вече проклетия; Но Ерусалим ще се насели в безопасност. [12] И ето язвата, С която Господ ще порази всичките народи, Които са 12
воювали против Ерусалим: Месата им ще тлеят, докато още стоят на нозете си, Очите им ще се разтопят в ямите си, И езикът им ще тлее в устата им. [13] И в оня ден Между тях ще има го- 13
лям смут от Господа, Тъй щото ще залавят всеки ръката на ближния си, И неговата ръка ще се подига против ръката на ближния му. [14] То- 14
же Юда ще воюва в Ерусалим; И богатството на всичките околни народи ще се събере, - Злато, сребро и дрехи - в голямо изобилие. [15] И как- 15
вато е тая язва, Такава ще бъде и язвата върху коня, мъската, Камилата, осела и всичките животни, Които ще бъдат в ония станове. [16] И 16
всеки, който остане От всичките народи, Които са дохождали против Ерусалим, Ще възлиза от година на година Да се кланя на Царя, Господа на Силите, И да празнува празника на колибите. [17] И ако някои от домочадията на света 17
Не възлизат в Ерусалим Да се поклонят на Царя, Господа на Силите, На тях не ще има дъжд.
[18] Дори ако не влезе египетското домочадие и 18
не дойде, То и на тях *не ще има дъжд*; Тях ще сполети язвата, с която Господ ще порази народите, Които не влизат Да празнуват празника на колибите. [19] Такова ще бъде наказанието на 19
Египет, И наказанието на всичките народи, Които не възлизат Да празнуват празника на колибите. [20] В оня ден *и* върху звънците на коне- 20
те ще има *надпис*: Посветен Господу; И *самите* котли в дома Господен Ще бъдат като легените пред олтара. [21] Дори всеки котел в Ерусалим 21
и в Юда Ще бъде посветен Господу на Силите; Всички, които жертвуват, Дохождайки ще вземат от тях и ще варят в тях; И в оня ден не ще има вече който да търгува˚ В дома на Господа на Силите.

14.21 Или: Ханаанец.

Малахия

1 Господното слово наложено на Малахия за
2 Израиля: [2] Аз ви възлюбих, казва Гос-
под; А вие думате: В какво *се вижда че*
си ни възлюбил? Не беше ли Исав брат на Яко-
3 ва? казва Господ; Но Аз възлюбих Якова, [3] А
Исава намразих, И направих горите му да за-
пустеят, И наследството му да бъде за чакали-
4 те на пустинята. [4] И ако рече Едом: Ние стана-
хме бедни, Но ще съградим изново запустели-
те места, То така казва Господ на Силите: Те
ще съградят, но Аз ще съборя; И ще се нарекат
нечестива страна, И люде против които Господ
5 негодува винаги. [5] Очите ви ще видят това, и ще
речете: Господ е велик *и* оттатък Израилевия
6 предел. [6] Син почита баща си, И слуга господа-
ря си; Ако, прочее, съм Аз баща, где е почитта
към Мене? И ако съм Господар, где е страхът от
Мене? Казва Господ на Силите на вас, Свеще-
ници, които презирате името Ми Но вие казва-
те: В какво показахме презрение към името Ти?
7 [7] Принасяте осквернен хляб на олтара Ми. Но
вие казвате: С какво Те осквернихме? С това, че
8 казвате: Трапезата Господна е за презиране. [8] И
когато принесете сляпо *животно* за жертва, не
било лошо! И когато принесете куцо или болно,
не било лошо! Принеси го сега на началника си;
Ще бъде ли благоразположен към тебе, Или ще
9 те приеме ли? Казва Господ на Силите. [9] И сега
помолете се Богу за да се смили над нас; Поне-
же това *зло* е ставало чрез вас, Ще ви приеме ли?
10 Казва Господ на Силите. [10] Дано някой от вас
би затворил вратата *на храма,* За да не палите
огън на олтара Ми напразно! Аз не благоволя
към вас Казва Господ на Силите, Нито ще при-
11 ема принос от ръката ви. [11] Защото от изгрева
на слънцето до захождането му Името Ми ще
бъде велико между народите, И на всяко място
ще се принася на името Ми темян И чист при-
нос. Защото Моето име ще бъде велико между
12 народите, Казва Господ на Силите; [12] Но вие го
осквернявате, като думате: Трапезата Господ-
на е скверна, И това, което тя *ни* доставя, ястие-
13 то от нея, е за презиране. [13] Думате още: Ето,
каква досада е тя! И я презирате, казва Господ
на Силите, Като докарвате грабнатото, куцото
и болното. Такъв принос като докарвате, Да го
14 приема ли от ръцете ви? казва Господ. [14] Затова
проклет да бъде измамникът, Който, като има
в стадото си мъжко, И прави обрек, жертвува
Господу нещо с недостатък; Защото Аз съм ве-
лик Цар, Казва Господ на Силите. И името Ми
е страшно между народите.

[1] И сега, ето заповедта, която се дава на вас, **2**
свещеници. [2] Ако не послушате, и ако не взе- 2
мете присърце Да отдадете слава на името Ми,
Казва Господ на Силите, Тогава ще пратя върху
вас проклетията, И ще прокълна благослови-
ята ви; Дори ги проклех вече, Понеже не взема-
те *това* присърце. [3] Ето, Аз ще разваля семето 3
ви, И ще намажа лицата ви с нечистотии, Нечи-
стотиите от жертвите ви; И ще бъдете отнесени
заедно с тях, [4] И ще познаете, Че Аз ви пратих 4
тая заповед, За да бъде *потвърден* заветът ми
с Левия, Казва Господ на Силите. [5] Заветът Ми 5
беше с него за живот и за мир, Които и му дадох
заради страха, С който Ми се боеше и се страху-
ваше от името Ми. [6] Законът на истината беше 6
в устата му, И неправда не се намери в устните
му; Ходеше с Мене в мир и правота, И отвър-
на мнозина от беззаконие. [7] Понеже устните на 7
свещеника трябва да пазят знание, И от него-
вите уста трябва *людете* да искат закона. Защо-
то той е посланик на Господа на Силите. [8] Но 8
вие се отклонихте от пътя, Направихте мнози-
на да се спъват в закона, Извратихте завета *на-
правен* с Левия, Казва Господ на Силите. [9] Зато- 9
ва и Аз ви направих презряни И унижени пред
всичките люде, Защото не сте опазили пътища-
та Ми, Но сте били лицеприятни относно зако-
на. [10] Нямаме ли ние всички един Отец? Не един 10
ли Бог ни е създал? Тогава защо се обхождаме
коварно всеки против брата си Та осквернява-
ме завета *направен* с бащите ни? [11] Юда постъ- 11
пи коварно, И гнусота се извърши в Израил и в
Ерусалим; Защото Юда оскверни светилището
на Господа, което Той люби, И се ожени за дъ-
щеря на чужд бог. [12] Господ ще изтреби от Яко- 12
вовите шатри Човека, който прави това, Както
оня, който поучава *това*, така и оня, който го˚
слуша, И оня, който донася принос Господу на
Силите. [13] Правите още и това: Покривате ол- 13
тара на Господа със сълзи С плач и с въздиш-
ки, Поради което Той не поглежда вече прино-
са, Нито го приема с благоволение от ръката
ви. [14] И пак казвате: Защо? Защото Господ ста- 14
на свидетел Между тебе и жената на младост-
та ти Към която си постъпил невярно, При все
че ти е съпруга и заветната жена, [15] Защото не 15
направи ли Той *двамата* един *човек*, Ако и да
имаше още от духа *на живота?* И защо един?
За да очаква набожно потомство. Затова вни-

2.12 Еврейски: Както оня, който буди, така и оня, който отговаря.

мавайте в похотите си, И никой да не постъпва
16 невярно към жената на младостта си. 16 Защото, казва Господ, Израилевия Бог: Аз мразя напускане, - И онзи, който покрива дрехите си с насилие, Казва Господ на Силите. Затова внимавайте в похотите си, Да не би да постъпва-
17 те невярно. 17 Дотегнахте Господу с думите си; Но пак казвате: С какво Му дотегнахме? С това, дето думате: Всеки, който върши зло, Добър е пред Господа, и Той благоволява в тях; Иначе, къде е Бог на правосъдието?

3 1 Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои пътя пред Мене; И Господ, Когото търсите, Неочаквано ще дойде в храма Си, Да! Ангелът на завета, когото вие желаете; Ето, иде,
2 казва Господ на Силите, 2 Но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня на пре-
3 чиствач, И като сапуна на тепавичари. 3 Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, Та ще очисти левийците, И ще ги претопи като златото и среброто; И те ще принасят Господу приноси с правда. 4 Тогава приносът на
4 Юда и на Ерусалим Ще бъде угоден Господу, Както в древните дни, Както в старите години.
5 5 И Аз, като се приближа при вас за съдба, Бързо ще заявя против баячите, Против прелюбодейците, против кълнящите се лъжливо, Против ония, които угнетяват наемниците в заплатата им, вдовицата и сирачето, И *против* ония, които онеправдават чужденеца, И не се боят от
6 Мене, Казва Господ на Силите. 6 Защото, понеже Аз Господ не се изменявам, Затова вие,
7 Яковови чада, не загинахте. 7 От дните на бащите си Вие се отклонихте от наредбите Ми, и не ги опазихте. Върнете се при Мене, и Аз ще се върна при вас, Казва Господ на Силите.
8 Но вие думате: В какво да се върнем? 8 Ще краде ли човек Бога? Вие обаче, Ме крадете. Обаче думате: В какво Те крадем? В десетъците и в
9 приносите. 9 Вие сте наистина проклети, Защо-
10 то вие, да! целият тоя народ, Ме крадете. 10 Донесете всичките десетъци във влагалището, За да има храна в дома Ми, И опитайте Ме сега за това, Казва Господ на Силите, Дали не ще ви разкрия небесните отвори Да излея благослове-
ние върху вас, Тъй щото да не стига място *за него*. 11 И заради вас ще смъмря поглъщателя, 11
Та няма вече да повреждa рожбите на земята ви; И лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно, Казва Господ на Силите. 12 Всичките народи ще ви облажават, Защо- 12
то ще бъдете желателна земя, Казва Господ на Силите. 13 Вашите думи са били безочливи про- 13
тив Мене казва Господ; А вие казвате: Що сме говорили против Тебе? 14 Вие рекохте: Напраз- 14
но служим Богу; И каква полза, че сме пазили заръчаното от Него, И че сме ходили с жалене пред Господа на Силите? 15 И сега ние об- 15
лажаваме горделивите. Да! ония, които вършат беззаконие, успяват; Даже изкушават Бога, и се избавят. 16 Тогава боящите се от Господа гово- 16
реха един на друг; И Господ внимаваше и слушаше; И написа се възпоменателна книга пред Него За ония, които се бояха от Господа, И които мислеха за името Му. 17 Тия ще бъдат Мои 17
казва Господ на Силите, Да! избрана скъпоценност, в деня който определям И ще бъда благосклонен към тях Както е благосклонен човек Към сина, който му работи. 18 Тогава изново ще 18
разсъдите Между праведен и нечестив, Между оня, който служи Богу, И оня, който не Му служи.

4 1 Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; И всичките горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И тоя ден, който иде, ще ги изгори, Казва Господ на Силите, Та няма да им остави ни корен ни клонче.
2 А на вас, които се боите от името Ми, Ще из- 2
грее Слънцето на правдата С изцеление в крилата си; И ще излезете и се разиграете като телци из обора. 3 Ще стъпчете нечестивите; Защо- 3
то те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви В деня, който определям, Казва Господ на Силите. 4 Помнете закона на слугата ми Моисея, 4
Който му заповядах в Хорив за целия Израил, *Сиреч*, повеленията и съдбите. 5 Ето, Аз ще ви 5
изпратя пророк Илия, Преди да дойде великият и страшен ден Господен; 6 И той ще обърне 6
сърцето на бащите към чадата, И сърцето на чадата към бащите им, Да не би да дойда и поразя земята с проклетия.

Матей

1 Родословието на Исуса Христа, син на Давида, син на Авраама. [2] Авраам роди Исаака; Исаак роди Якова; Яков роди Юда и братята му; [3] Юда роди Фареса и Зара от Тамар; Фарес роди Есрона; Есрон роди Арама; [4] Арам роди Аминадава; Аминадав роди Наасона; Наасон роди Салмона; [5] Салмон роди Вооза от Рахав; Вооз роди Овида от Рут; Овид роди Есея; [6] а Есей роди цар Давида. Давид роди Соломона от Уриевата жена; [7] Соломон роди Ровоама; Ровоам роди Авия; Авия роди Аса; [8] Аса роди Иосафата; Иосафат роди Иорама; Иорам роди Озия; [9] Озия роди Иотама; Иотам роди Ахаза; Ахаз роди Езекия; [10] Езекия роди Манасия; Манасия роди Амона; Амон роди Иосия; [11] а Иосия роди Ехония и братята му във времето на преселението във Вавилон. [12] А след преселението във Вавилон, Ехония роди Салатиила; Салатиил роди Зоровавела; [13] Зоровавел роди Авиуда; Авиуд роди Елиакима; Елиаким роди Азора; [14] Азор роди Садока; Садок роди Ахима; Ахим роди Елиуда; [15] Елиуд роди Елеазара; Елеазар роди Матана; Матан роди Якова; [16] а Яков роди Иосифа, мъжа на Мария, от която се роди Исус, Който се нарича Христос˚. [17] И така, всичките родове от Авраама до Давида са четиринадесет; от Давида до преселението във Вавилон, четиринадесет рода; и от преселението във Вавилон до Христа, четиринадесет рода. [18] А рождението на Исуса Христа˚ биде така: след като бе сгодена майка му Мария за Иосифа, преди да бяха се съединили тя се намери непразна от Светия Дух. [19] А мъжът й Иосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно. [20] Но, когато мислеше това, ето, ангел от Господа му се яви насъне и каза: Иосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачнатото в нея е от Светия Дух. [21] Тя ще роди син, когото ще наречеш Исус˚; защото Той е Който ще спаси людете Си от греховете им. [22] А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка който казва: [23] "Ето девицата ще зачне и ще роди син; И ще го нарекат Емануил" (което значи, Бог с нас). [24] И тъй, Иосиф, като стана от сън, стори както му заповяда ангелът от Господа и взе жена си; [25] но не я познаваше докато тя роди [първородния си] син; и нарече го Исус.

2 [1] А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. [2] И казаха: Где е Юдейският цар, който се е родил? защото видяхме звездата му на изток, и дойдохме да му се поклоним. [3] Като чу това цар Ирод, смути се, и цял Ерусалим с него. [4] Затова събра всички народни главни свещеници и книжници и ги разпитваше, где трябваше да се роди Христос. [5] А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка: - [6] "И ти, Витлееме, земьо Юдова, Никак не си най-малък между Юдовите началства, Защото от тебе ще произлезе Вожд; Който ще бъде пастир на Моя народ Израил" [7] Тогава Ирод повика тайно мъдреците и внимателно научи от тях времето, когато се е явила звездата. [8] И като ги изпрати във Витлеем, каза *им:* Идете, разпитайте внимателно за детето; и като го намерите, известете ми, за да ида и аз да му се поклоня. [9] А те, като изслушаха царя, тръгнаха си; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото гдето беше детето. [10] Като видяха звездата, зарадваха се твърде много. [11] И като влязоха в къщата, видяха детето с майка му Мария, паднаха и му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха му дарове, - злато, ливан и смирна. [12] А, понеже бяха предупредени *от* Бога насъне да се не връщат при Ирода, те си отидоха през друг път в своята страна. [13] А след отиването им, ето, ангел от Господа се явява насъне на Иосифа и казва: Стани, вземи детето и майка му, и бягай в Египет, и остани там докато ти река, защото Ирод ще потърси детето за да го погуби. [14] И тъй, той стана, взе детето и майка му през нощта и отиде в Египет, [15] гдето остана до Иродовата смърт; за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "От Египет повиках Сина Си". [16] Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, разяри се твърде много, и прати да погубят всичките мъжки младенци във Витлеем и във всичките му околности, от две години и по-долу, според времето, което внимателно бе изучил от мъдреците. [17] Тогава се изпълни реченото от пророк Еремия, който казва: - [18] "Глас се чу в Рама, Плач и голямо ридание; Рахил оплакваше чадата си, И не искаше да се утеши, защото ги няма вече". [19] А като умря Ирод, ето ангел от Господа се явява насъне на Иосифа в Египет и казва: [20] Стани, вземи детето и майка му, и иди в Израилевата земя; защото измряха ония, които искаха живота на детето. [21] И тъй той стана, взе детето и майка

1.16 Помазаник, или, Месия. **18** Помазаника. **21** Спасител.

22 му, и дойде в Израилевата земя. 22 Но като чу,
че над Юдея царувал Архелай, наместо баща си
Ирода, страхуваше се да иде там; и, предупре-
ден *от Бога* насъне, оттегли се в галилейските
23 страни, 23 дойде и се засели в един град наречен
Назарет; за да се сбъдне реченото чрез проро-
ците, че ще се нарече Назарей.

3 1 В ония дни дойде Иоан Кръстител и про-
повядваше в Юдейската пустиня, като казваше:
2 2 Покайте се понеже наближи небесното цар-
3 ство. 3 Защото този беше, за когото се е гово-
рило чрез пророк Исаия, който казва: "Глас на
един, който вика в пустинята: Пригответе пъ-
тя на Господа, Прави направете пътеките за
4 Него". 4 А тоя Иоан носеше облекло от камил-
ска козина, и кожен пояс около кръста си; а
5 храната му беше акриди и див мед. 5 Тогава из-
лизаха при него Ерусалим, цяла Юдея и цялата
6 Иорданска околност, 6 и се кръщаваха от него
в реката Иордан, като изповядваха греховете
7 си. 7 А като видя, че мнозина от фарисеите и са-
дукеите идеха да се кръстят от него, рече им:
Рожби ехиднини! кой ви предупреди да бягате
8 от идещия гняв? 8 Затова, принасяйте плодове
9 достойни за покаяние; 9 и не мислете да дума-
те: Авраам е нашият баща; защото ви казвам,
че Бог може и от тия камъни да въздигне чада
10 на Авраама. 10 А и брадвата лежи вече при ко-
рена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не
дава добър плод, отсича се и в огъня се хвър-
11 ля. 11 Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Оня,
Който иде след мене, е по-силен от мене, Кому-
то не съм достоен да поднеса обущата; Той ще
12 ви кръсти със Светия Дух и с огън. 12 Лопатата
е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното
Си, и ще събере житото Си в житницата, а пля-
13 вата ще изгори в неугасим огън. 13 Тогава ид-
ва Исус от Галилея на Иордан при Иоана за да
14 се кръсти от него. 14 А Иоан Го възпираше, каз-
вайки: Аз имам нужда да се кръстя от Тебе, и
15 Ти ли идеш при мене? 15 А Исус в отговор му ре-
че: Остави *Ме* сега, защото така ни е прилично
да изпълним всичко що е право. Тогава Иоан
16 го остави. 16 И като се кръсти, Исус веднага из-
лезе от водата; и, ето, отвориха Му се небеса-
та, и видя Божият Дух, че слиза като гълъб и
17 се спускаше на Него; 17 и ето глас от небесата,
който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в
Когото е Моето благоволение.

4 1 Тогава Исус биде отведен от Духа в пу-
2 стинята, за да бъде изкушаван от дявола. 2 И
след като пости четиридесет дни и четиридесет
3 нощи, най-после огладня. 3 И тъй изкусителят
дойде и Му рече: Ако си Божий Син заповядай
тия камъни да станат хлябове. 4 А Той в отго- 4
вор каза: Писано е: "Не само с хляб ще живее
човек, но с всяко слово, което излиза от Божи-
ите уста. 5 Тогава дяволът Го завежда в светия 5
град, поставя Го на крилото на храма и Му каз-
ва: 6 Ако си Божий Син, хвърли се долу; защото 6
е писано: - "Ще заповяда на ангелите Си за Те-
бе: И на ръце ще Те дигат. Да не би да удариш о
камък ногата Си". 7 Исус му рече: Писано е още: 7
"Да не изпитваш Господа твоя Бог". 8 Пак Го за- 8
вежда дяволът на една много висока планина,
показва Му всичките царства на света и тяхна-
та слава и казва Му: 9 Всичко това ще ти дам, 9
ако паднеш да ми се поклониш. 10 Тогава Исус 10
му каза: Махни се, Сатано, защото е писано: "На
Господа твоя Бог да се покланяш, и само Нему
да служиш". 11 Тогава дяволът Го остави; и, ето, 11
ангели дойдоха и Му прислужваха. 12 А когато 12
чу *Исус*, че Иоан бил предаден *на властта*, от-
тегли се в Галилея. 13 И като напусна Назарет, 13
дойде и се настани в Капернаум край езерото˚,
в Завулоновите и Нефталимовите предели; 14 за 14
да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, кой-
то казва: - 15 "Завулоновата земя и Нефталимо- 15
вата земя, Край езерото, отвъд Иордан, Езичес-
ка Галилея; 16 Людете, които седяха в тъмнина. 16
Видяха голяма светлина И на ония, които седя-
ха в страната на мрачната сянка, На тях изгря
светлина". 17 От тогава Исус започна да прово- 17
вядва, казвайки: Покайте се, защото наближи
небесното царство. 18 И като ходеше край га- 18
лилейското езеро, видя двамата братя, Симона,
наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха
мрежа в езерото, понеже бяха рибари. 19 И каз- 19
ва им: Дойдете след Мене и Аз ще ви направя
ловци на човеци. 20 И те веднага оставиха мре- 20
жите и отидоха след Него. 21 И като отмина от 21
там, видя други двама братя, Якова Заведеев и
брат му Иоана, че кърпеха мрежите си в ладия-
та с баща си Заведея; и ги повика. 22 И те на ча- 22
са оставиха ладията и баща си, и отидоха след
Него. 23 Тогава Исус ходеше по цяла Галилея, 23
и поучаваше в синагогите им, и проповядваше
благовестието на царството, като изцеляваше
всякаква болест и всякаква немощ между лю-
дете. 24 И разнесе се слух за Него по цяла Си- 24
рия; и довеждаха при Него всички болни, стра-
дащи от разни болести и мъки, хванати от бяс,
епилептици и парализирани; и ги изцели. 25 И 25
подире Му вървяха големи множества от Гали-
лея и Декапол, от Ерусалим и Юдея, и из отвъд
Иордан.

5 1 А *Исус* като видя множествата, възкачи се
на хълма; и когато седна, учениците Му дойдо-

4.13 Гръцки: Морето. *Така и* навсякъде в това евангелие.

ха при Него. [2] И като отвори устата Си поучаваше ги, казвайки: [3] Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. [4] Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. [5] Блажени кротките, защото те ще наследят земята. [6] Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят. [7] Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост. [8] Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. [9] Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада. [10] Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. [11] Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; [12] радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас. [13] Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората. [14] Вие сте виделината на света. Град поставен на хълм не може да се укрие. [15] И когато запалят светило, не го турят под шиника, а на светилника, и то свети на всички, които са в къщи. [16] Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата. [17] Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. [18] Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне. [19] И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди, и научи *така човеците*, най-малък ще се нарече в небесното царство; а който ги изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство. [20] Защото казвам ви, че ако вашата правда не надмине *правдата* на книжниците и фарисеите, никак няма да влезете в небесното царство. [21] Чули сте, че е било казано на старовременните: "Не убивай; и който убие излага се на съд". [22] А пък Аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си [без причина], излага се на съд; и който рече на брата си Рака°, излага се на Синедриона; а който му рече: Бунтовни безумецо, излага се на огнения пъкъл. [23] И тъй, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, [24] остави дара си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си. [25] Спогаждай се с противника си по-скоро, догдето си на пътя с него *към съдилището*, да не би противникът ти да те предаде на съдията, а съдията те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница. [26] Истина ти казвам: Никак няма да излезеш оттам докле не изплатиш и последния кодрант. [27] Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействувай". [28] Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си. [29] Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли го; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла. [30] И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и хвърли я; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да отиде в пъкъла. [31] Още било казано: "Който си напусне жената, нека й даде разводно писмо". [32] А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да прелюбодействува; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодействува. [33] Чули сте още, че е било казано на старовременните: "Не си престъпвай клетвата, но изпълнявай пред Господа клетвите си". [34] Но Аз ви казвам: Никак да се не кълнете; нито в небето, защото то е престол на Бога; [35] нито в земята, защото е подножието Му; нито в Ерусалим, защото е град на великия Цар. [36] Нито в главата си да се не кълнеш, защото не можеш направи ни един косъм бял или черен. [37] Но говорът ви да бъде: Да, да; Не, не; а каквото е повече от това, е от лукавия. [38] Чули сте, че е било казано: "Око за око, зъб за зъб". [39] А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но, ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата. [40] На тогава, който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и горната дреха. [41] Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две. [42] Дай на оногова, който проси от тебе; и не се отвръщай от оногова, който ти иска на заем. [43] Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си". [44] Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят; [45] за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните. [46] Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? [47] И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? [48] И тъй бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец.

6 [1] Внимавайте да не вършите *делата на* прав-

5.22 Безделниче.

дата си пред човеците, за да ви виждат; инак нямате награда при Отца си, Който е на небеса-
2 та. [2] И тъй, когато правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да бъдат похвалявани от човеците; истина ви казвам: Те са получили
3 вече своята награда. [3] А когато ти правиш милостиня, нека левицата ти не узнае какво пра-
4 ви десницата ти; [4] за да става твоята милостиня в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тай-
5 но, ще ти въздаде [на яве]. [5] И когато се молите, не бивайте като лицемерите; защото те обичат да се молят стоящи по синагогите и по ъглите на улиците, за да ги виждат човеците; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда.
6 [6] А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който
7 вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве]. [7] А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото те мислят че ще бъдат по-
8 слушани заради многото си говорене. [8] И тъй, не бъдете като тях; защото Отец ви знае от що
9 се нуждаете преди вие да Му искате. [9] А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата,
10 да се свети Твоето име! [10] да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето та-
11 ка и на земята; [11] Дай ни днес ежедневния хляб;
12 [12] и прости ни дълговете, както и ние простих-
13 ме на нашите длъжници; [13] и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия, [защото царството е Твое, и силата и славата, до ве-
14 ковете. Амин]. [14] Защото, ако вие простите на човеците съгрешенията им, то и небесният ви
15 Отец ще прости на вас. [15] Но ако вие не простите на човеците съгрешенията им, то и вашият
16 Отец няма да прости вашите съгрешения. [16] А когато постите, не бивайте унили, като лицемерите; защото те помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, че постят; истина ви казвам:
17 Те са получили *вече* своята награда. [17] А ти, когато постиш, помажи главата си и умий лицето
18 си, [18] за да те не виждат човеците, че постиш, но Отец ти, Който е в тайно; и Отец ти, Който ви-
19 жда в тайно, ще ти въздаде [на яве]. [19] Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето крадци подкопават и
20 крадат. [20] Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето
21 крадци не подкопават нито крадат; [21] защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето
22 ти. [22] Окото е светило на тялото; и тъй, ако окото ти е здраво цялото ти тяло ще бъде осветено;
23 [23] но ако окото ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина то колко голяма ще е тъмнина-
24 та! [24] Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона. [25] Затова ви казвам:
25 Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната,
26 и тялото от облеклото? [26] Погледнете на небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират: *и пак* небесният ви Отец ги хра-
27 ни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях? [27] И кой от вас може с грижене да прибави един лакът на ръста си? [28] И за облекло, защо се безпо-
28 коите? Разгледайте полските кремове как растат; не се трудят, нито предат; [29] но казвам ви,
29 че нито Соломон с всичката си слава не се е об-
30 личал като един от тях. [30] Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не *ще ли* много повече *да облича*
31 вас маловерци? [31] И тъй не се безпокойте, и не думайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием?
32 или: Какво ще облечем? [32] (Защото всичко това търсят езичниците), понеже небесният ви Отец
33 знае, че се нуждаете от всичко това. [33] Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и
34 всичко това ще ви се прибави. [34] Затова, не се безпокойте за утре, защото утрешният ден ще се безпокои за себе си. Доста е на деня злото, което му се намери.

7, 2 [1] Не съдете, за да не бъдете съдени. [2] Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.
3 [3] И защо гледаш съчицата в окото на брата си, а
4 не внимаваш на гредата в твоето око? [4] Или как ще речеш на брата си. Остави ме да извадя съчицата из окото ти; а ето гредата в твоето око?
5 [5] Лицемерецо, първо извади гредата от твоето око, и тогава ще видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото си око. [6] Не давайте свето
6 нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свините, да не би да ги стъпчат с краката си и се обърнат да ви разкъсат. [7] Искайте, и
7 ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори, [8] защото всеки, който ис-
8 ка, получава; който търси, намира; и на тогова, който хлопа, ще се отвори. [9] Има ли между вас
9 човек, който, ако му поиска син му хляб, ще му
10 даде камък? [10] или, ако поиска риба, да му да-
11 де змия? [11] И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от Него! [12] И тъй, всяко нещо,
12 което желаете да правят човеците на вас, така и

вие правете на тях; защото това е *същината на*
13 закона и пророците. 13 Влезте през тясната пор-
та, защото широка е портата и пространен е пъ-
тят, който води в погибел, и мнозина са ония,
14 които минават през тях. 14 Понеже тясна е пор-
тата и стеснен е пътят, който води в живот, и
15 малцина са ония, които ги намират. 15 Пазете
се от лъжливите пророци, които дохождат при
вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители.
16 16 От плодовете им ще ги познаете. Бере ли се
17 грозде от тръни, или смокини от репеи? 17 Също
така, всяко добро дърво дава добри плодове, а
18 лошото дърво дава лоши плодове. 18 Не може
добро дърво да дава лоши плодове; или лошо
19 дърво да дава добри плодове. 19 Всяко дърво,
което не дава добър плод, отсича се и се хвърля
20 в огън. 20 И тъй, от плодовете им ще ги позна-
21 ете. 21 Не всеки, който Ми казва: Господи! Гос-
поди! ще влезе в небесното царство, но който
върши волята на Отца Ми, Който е на небеса-
22 та. 22 В онзи ден мнозина ще Ми рекат: Госпо-
ди! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме,
не в Твоето ли име бесове изгонвахме, и не в
Твоето ли име направихме много велики дела?
23 23 Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви
познавал; махнете се от Мене вие, които вър-
24 шите беззаконие. 24 И тъй, всеки, който чуе тия
Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на
разумен човек, който е построил къщата си на
25 канара; 25 и заваля дъждът, придойдоха реки-
те, духнаха ветровете, и устремиха се върху тая
къща; но тя не падна, защото бе основана на
26 канара. 26 И всеки, който чуе тези Мои думи и
не ги изпълнява, ще се оприличи на неразумен
27 човек, който построи къщата си на пясък; 27 и
заваля дъждът, придойдоха реките и духнаха
ветровете, и устремиха се върху тая къща; и тя
28 падна, и падането й бе голямо. 28 И когато свър-
ши Исус тия думи, народът се чудеше на учени-
29 ето Му; 29 защото ги поучаваше като един, кой-
то има власт, а не като техните книжници.

8 1 А когато слезе от хълма, последваха Го го-
2 леми множества. 2 И, ето, един прокажен дой-
де при Него, кланяше Му се и каза: Господи,
3 ако искаш, можеш да ме очистиш. 3 Тогава *Исус*
простря ръка и се допря до него и рече: Искам;
бъди очистен. И на часа му се очисти проказата.
4 4 И Исус му каза: гледай да не кажеш *това* ни-
кому; но, за свидетелство на тях, иди да се пока-
жеш на свещеника, и принеси дара, който Мо-
5 исей е заповядал. 5 А когато влезе в Капернаум,
един стотник дойде при Него и Му се молеше,
6 казвайки: 6 Господи, слугата ми лежи у дома па-
7 рализиран, и много се мъчи. 7 Той му казва: Ще
дойда и ще го изцеля. 8 Стотникът в отговор Му 8
рече: Господи, не съм достоен да влезеш под
стряхата ми; но кажи само една дума, и слугата
ми ще оздравее. 9 Защото и аз съм подвластен 9
човек и имам подчинени на мен войници; и каз-
вам на тогова: Иди, и той отива; и на друг: Дой-
ди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и
го струва. 10 Исус, като чу това, почуди се, и рече 10
на ония, които идеха изподире: Истина ви каз-
вам, нито в Израиля съм намерил толкова вяра.
11 Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток 11
и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова
в небесното царство; 12 а чадата на царството ще 12
бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там
ще бъде плач и скърцане със зъби. 13 Тогава Ис- 13
ус рече на стотника: Иди си; както си повярвал,
така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия
час. 14 И когато дойде Исус в къщата на Пет- 14
ра, видя, че тъща му лежеше болна от треска.
15 И допря се до ръката й, и треската я остави; 15
и тя стана да Му прислужва. 16 А когато се све- 16
чери, доведоха при Него мнозина хванати от
бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изце-
ли всичките болни; 17 за да се сбъдне реченото 17
чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на се-
бе Си нашите немощи, И болестите ни понесе".
18 И като видя Исус около Себе Си много на- 18
род, заповяда да минат отвъд *езерото*. 19 И дой- 19
де един книжник и Му рече: Учителю, ще вър-
вя след Тебе където и да идеш. 20 Исус му каза: 20
Лисиците си имат леговища, и небесните птици
гнезда; а Човешкият Син няма где глава да под-
слони. 21 А друг от учениците Му рече: Госпо- 21
ди, позволи ми първо да отида и погреба баща
си. 22 Но Исус му рече: Върви след Мене, и оста- 22
ви мъртвите да погребат своите мъртъвци. 23 И 23
когато влезе в една ладия, учениците Му вля-
зоха подир Него. 24 И, ето, голяма буря се по- 24
дигна на езерото, до толкова щото вълните по-
криваха ладията; а Той спеше. 25 Тогава се при- 25
ближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спа-
си! загиваме! 26 А Той им каза: Защо сте страх- 26
ливи, маловерци? Тогава стана, смъмра ветро-
вете и вълните°, и настана голяма тишина. 27 А 27
човеците се чудеха и казваха: Какъв е Тоя, че и
ветровете и вълните Му се покоряват? 28 И ко- 28
гато дойде на отвъдната страна, в гадаринската
земя, срещнаха Го двама хванати от бяс, кои-
то излизаха от гробищата, твърде свирепи, та-
ка щото никой не можеше да мине през онзи
път. 29 И, ето, извикаха, казвайки: Какво имаш 29
с нас, Ти Божий Сине? Нима си дошъл тука пре-
ди време да ни мъчиш? 30 А надалеч от тях има- 30
ше голямо стадо свини, което пасеше. 31 И бе- 31

8.26 Гръцки: Морето.

совете му се молеха, думайки: Ако ни изпъдиш,
32 изпрати ни в стадото свини. 32 И рече им: Идете.
И те като излязоха, отидоха в свините; и, ето,
цялото стадо се спусна надолу по стръмнина-
33 та в езерото, и загина във водата. 33 А свина-
рите побягнаха, и като отидоха в града разказаха
всичко, и това що бе станало с хванатите от бяс.
34 34 И, ето, целият град излезе да посрещне Исуса;
и като Го видяха, примолиха Му се да си отиде
от техните предели.

9 1 Тогава Той влезе в една ладия, премина и
2 дойде в Своя Си град. 2 И, ето, донесоха при
Него един паралитик, сложен на постелка; и
Исус като видя вярата им, рече на паралитика:
3 Дерзай, синко; прощават ти се греховете. 3 И,
ето, някои от книжниците си казаха: Този бо-
4 гохулствува. 4 А Исус, като узна помислите им,
5 рече: Защо мислите зло в сърцата си? 5 Защо-
то кое е по-лесно, да река: Прощават ти се гре-
6 ховете, или да река: Стани и ходи? 6 Но, за да
познаете, че Човешкият Син има власт на зе-
мята да прощава греховете (тогава каза на па-
ралитика): Стани, вдигни си постелката и иди
7, 8 у дома си. 7 И той стана и отиде у дома си. 8 А
множествата, като видяха това, страх ги обзе
и прославиха Бога, Който бе дал такава власт
9 на човеците. 9 И като минаваше оттам, Исус ви-
дя един човек, на име Матей, седящ в бирниче-
ството; и рече му: Върви след Мене. И той стана
10 да Го последва. 10 И когато бе седнал на трапе-
зата в къщата, ето, мнозина бирници и грешни-
ци дойдоха и насядаха с Исуса и с ученици-
11 те Му. 11 И фарисеите, като видяха това, реко-
ха на учениците Му: Защо яде вашият учител с
12 бирниците и грешниците? 12 А Той, като чу то-
ва, рече: Здравите нямат нужда от лекар, а бол-
13 ните. 13 Но идете и научете се що значи *тази
дума*: "Милост искам, а не жертви", защото не
съм дошъл да призова праведните, а грешни-
14 те [на покаяние]. 14 Тогава дохождат при Него
Иоановите ученици и казват: Защо ние и фари-
сеите постим много, а Твоите ученици не по-
15 стят? 15 Исус им каза: Могат ли сватбарите да
жалеят, докато е с тях младоженецът? Ще дой-
де обаче, време, когато младоженецът ще им се
16 отнеме; и тогава ще постят. 16 Никой не кърпи
вехта дреха с невалян плат; защото това, кое-
то трябваше да я запълни, отдира от дрехата, и
17 съдраното става по-лошо. 17 Нито наливат ново
вино във вехти мехове; инак, меховете се спук-
ват, виното изтича, и меховете се изхабяват. Но
наливат ново вино в нови мехове, та и двете се
18 запазват. 18 Когато им говореше това, ето, един
началник дойде и им се кланяше, и казваше:
Дъщеря ми току що умря; но дойди и възло-
жи ръката Си на нея и тя ще оживее. 19 И, като 19
стана, Исус отиде подир него, тоже и ученици-
те Му. 20 И, ето, една жена, която имаше кръво- 20
течение дванадесет години, приближи се изот-
зад и се допря до полата на дрехата Му; 21 защо- 21
то си думаше: Ако се допра до дрехата Му, ще
оздравея. 22 А Исус като се обърна и я видя, ре- 22
че: Дерзай, дъщерьо; твоята вяра те изцели. И
от същия час жената оздравя. 23 И когато дойде 23
Исус в къщата на началника, и видя свирачите
и народа разтревожен, рече: 24 Идете си, защото 24
момичето не е умряло, но спи. А те Му се при-
смиваха. 25 А като изпъдиха народа, Той влезе 25
и я хвана за ръката; и момичето стана. 26 И това 26
се разчу по цялата оная страна. 27 И когато Ис- 27
ус си отиваше оттам, подир Него вървяха двама
слепи, които викаха, казвайки: Смили се за нас,
Сине Давидов! 28 И като влезе в къщи, слепите 28
се приближиха до Него; и Исус им каза: Вяр-
вате ли че мога да сторя това? Казват Му: Вяр-
ваме, Господи. 29 Тогава Той се допря до очите 29
им, и рече: Нека ви бъде според вярата ви. 30 И 30
очите им се отвориха. А Исус им заръча стро-
го, като каза: Внимавайте никой да не знае то-
ва. 31 А те, като излязоха разгласиха славата Му 31
по цялата оная страна. 32 И когато те излизаха, 32
ето, доведоха при Него един ням човек, хванат
от бяс. 33 И след като бе изгонен бесът, неми- 33
ят проговори; и множествата се чудеха и дума-
ха: Никога не се е виждало такова нещо в Из-
раиля. 34 А фарисеите казваха: Чрез началника 34
на бесовете Той изгонва бесовете. 35 Тогава Ис- 35
ус обикаляше всичките градове и села и поуча-
ваше в синагогите им и проповядваше благове-
стието на царството; и изцеляваше всякаква бо-
лест и всякаква немощ. 36 А когато видя множе- 36
ствата, смили се за тях, защото бяха отрудени и
пръснати като овце, които нямат пастир. 37 То- 37
гава рече на учениците Си: Жетвата е изобил-
на, а работниците малко; 38 затова, молете се на 38
Господаря на жетвата да изпрати работници на
жетвата Си.

10 1 И като повика дванадесетте Си ученици,
даде им власт над нечистите духове, да ги из-
гонват, и да изцеляват всякаква болест и вся-
каква немощ. 2 А ето имената на дванадесет- 2
те апостоли: първият, Симон, който се нарича
Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведе-
ев, и Иоан, неговият брат; 3 Филип и Вартоло- 3
мей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и
Тадей; 4 Симон Зилот и Юда Искариотски, кой- 4
то Го предаде. 5 Тия дванадесет души Исус из- 5
прати и заповяда им, казвайки: Не пътувайте
към езичниците, и в самарянски град не вли-
зайте; 6 но по-добре отивайте при изгубените 6

7 овце от Израилевия дом. 7 И като отивате, про-
повядвайте, казвайки: Небесното царство на-
8 ближи. 8 Болни изцелявайте, мъртви възкре-
сявайте, прокажени очиствайте, бесове изгон-
9 вайте; даром сте приели, даром давайте. 9 Не
вземайте нито злато, нито сребро, нито медна
10 *монета* в пояса си, 10 нито торба за път, нито
две ризи, нито обуща, нито тояга; защото ра-
11 ботникът заслужава своята прехрана. 11 И в кой
да било град или село, като влезете, разпитвай-
те кой в него е достоен, и там оставайте докле си
12 отидете. 12 А когато влизате в дома, поздравя-
13 вайте го. 13 И ако домът бъде достоен, нека дой-
де на него вашият мир; но ако не бъде достоен,
14 мирът ви нека се върне към вас. 14 И ако някой
не ви приеме, нито послуша думите ви, когато
излизате от дома му, или от онзи град, отърсе-
15 те праха от нозете си. 15 Истина ви казвам, по-
леко ще бъде *наказанието* на содомската и го-
морската земя в съдния ден, отколкото на онзи
16 град. 16 Ето, Аз ви изпращам като овце посред
вълци; бъдете, прочее, разумни като змиите, и
17 незлобиви като гълъбите. 17 А пазете се от чове-
ците защото ще ви предават на събори, и в си-
18 нагогите си ще ви бият. 18 Да! и пред управители
и царе ще ви извеждат, поради Мене, за да сви-
19 детелствувате на тях и на народите. 19 А кога-
то ви предадат, не се безпокойте, как или какво
да говорите, защото в същия час ще ви се даде
20 какво да говорите. 20 Защото не сте вие, които
говорите, но Духът на Отца ви, Който говори
21 чрез вас. 21 Брат брата ще предаде на смърт, и
баща чадо; и чада ще се подигат против родите-
22 лите си и ще ги умъртвят. 22 Ще бъдете мразе-
ни от всички, поради Моето име; а който устои
23 до край, той ще бъде спасен. 23 А когато ви го-
нят от тоя град, бягайте в другия; защото ис-
тина ви казвам: Няма да изходите Израилевите
24 градове докле дойде Човешкият Син. 24 Учени-
кът не е по-горен от учителя си, нито слугата е
25 по-горен от господаря си. 25 Доста е на ученика
да бъде като учителя си, и слугата като господа-
ря си. Ако стопанинът на дома нарекоха Веел-
26 зевул, то колко повече домашните му! 26 И тъй,
не бойте се от тях; защото няма нищо покрито,
което не ще се открие, и тайно, което не ще се
27 узнае. 27 Това, което ви говоря в тъмно, каже-
те го на видело; и което чуете на ухо, прогласе-
28 те го от покрива. 28 Не бойте се от ония, които
убиват тялото, а душата не могат да убият; но
по-скоро бойте се от оногова, който може и ду-
29 ша и тяло да погуби в пъкъла. 29 Не продават ли
се две врабчета за един асарий? и *пак* ни едно от
тях няма да падне на земята без *волята* на От-
30 ца ви. 30 А вам и космите на главата са всички
преброени. 31 Не бойте се, прочее, вие сте мно- 31
го по-скъпи от врабчетата. 32 И тъй, всеки, кой- 32
то изповяда Мене пред човеците, ще го изпо-
вядам и Аз пред Отца Си, Който е на небесата.
33 Но всеки, който се отрече от Мене пред чове- 33
ците, ще се отрека и Аз от него пред Отца Си,
Който е на небесата. 34 Да не мислите, че дой- 34
дох да поставя мир на земята; не дойдох да по-
ставя мир, а нож. 35 Защото дойдох да настроя 35
човек против баща му, дъщеря против майка й,
и снаха против свекърва й; 36 и неприятели на 36
човека *ще бъдат* домашните му. 37 Който люби 37
баща или майка повече от Мене, не е достоен за
Мене; и който люби син или дъщеря повече от
Мене, не е достоен за Мене; 38 и който не вземе 38
кръста си и не върви след Мене, не е достоен за
Мене. 39 Който намери живота си, ще го изгу- 39
би; и който изгуби живота си, заради Мене, ще
го намери. 40 Който приема вас, Мене приема; 40
и който приема Мене, приема Този, Който Ме е
пратил. 41 Който приема пророк в името на про- 41
рок, награда на пророк ще получи; и който при-
ема праведник в име на праведник, награда на
праведник ще получи. 42 И който напои един от 42
тия скромните само с една чаша студена вода,
в име на ученик, истина ви казвам, никак няма
да изгуби наградата си.

11 1 А Исус, когато свърши наставленията Си
към дванадесетте Си ученика, замина оттам
да поучава и проповядва по градовете им. 2 А 2
Иоан като чу в тъмницата за делата на Хри-
ста, прати от учениците си да Му кажат: 3 Ти ли 3
си оня, Който има да дойде, или друг да оча-
кваме? 4 Исус в отговор им рече: Идете, съоб- 4
щете на Иоана това, което чувате и виждате:
5 Слепи проглеждат, куци прохождат, прокаже- 5
ни се очистват и глухи прочуват; мъртви би-
ват възкресявани, и на сиромасите се прово-
вядва благовестието. 6 И блажен оня, който не 6
се съблазнява в Мене. 7 И когато те си отиваха, 7
Исус почна да казва на народа за Иоана: Как-
во излязохте да видите в пустинята? тръстика
ли от вятър разлюлявана? 8 Но какво излязох- 8
те да видите? човек в меки *дрехи* ли облечен?
Ето, тия, които носят меки дрехи, са в царски
дворци. 9 Но защо излязохте? пророк ли да ви- 9
дите? Да, казвам ви, и повече от пророк. 10 То- 10
ва е онзи, за когото е писано: - "Ето, Аз из-
пращам вестителя Си пред Твоето лице, Кой-
то ще устрои пътя Ти пред Тебе". 11 Истина ви 11
казвам: Между родените от жени, не се е въз-
дигнал по-голям от Иоана Кръстителя; обаче,
най-малкият в небесното царство, е по-голям
от него. 12 А от дните на Иоана Кръстителя до 12
сега небесното царство на сила се взема, и ко-

13 ито се насилят го грабват. 13 Защото всичките
14 пророци и законът пророкуваха до Иоана; 14 и,
ако искате да го приемете, тоя е Илия, кой-
15 то имаше да дойде. 15 Който има уши да слу-
16 ша, нека слуша. 16 А на какво да оприлича това
поколение? То прилича на деца, седящи по па-
зарите, които викат на другарите си, казвайки:
17 17 Свирихме ви, и не играхте; ридахме, и не жа-
18 леехте. 18 Защото дойде Иоан, който нито яде-
19 ше, нито пиеше; и казват: Бяс има. 19 Дойде Чо-
вешкият Син, Който яде и пие; и казват: Ето чо-
век лаком и винопиец, приятел на бирниците и
на грешниците! Но пак, мъдростта се оправдава
20 от делата си. 20 Тогава почна да укорява градо-
вете, гдето се извършиха повечето от Негови-
21 те велики дела, за гдето не се покаяха: 21 Горко
ти Хоразине! горко ти, Витсаидо! защото, ако
бяха се извършили в Тир и Сидон великите де-
ла, които се извършиха у вас, те отдавна биха се
22 покаяли във вретище и пепел. 22 Но казвам ви,
на Тир и Сидон *наказанието* ще бъде по-леко в
23 съдния ден, отколкото на вас. 23 И ти, Капер-
науме, до небесата ли ще се издигнеш? до ада ще
слезеш! защото, ако бяха се извършили в Со-
дом великите дела, които се извършиха в те-
24 бе, той би и до днес останал. 24 Но казвам ви,
че в същия ден *наказанието* на содомската зе-
25 мя ще бъде по-леко отколкото на тебе. 25 В онова
време Исус проговори, казвайки: Благодаря
Ти, Отче, Господи на небето и земята, за гдето
си утаил това от мъдрите и разумните, а си го
26 открил на младенците. 26 Да, Отче, защото та-
27 ка Ти се видя угодно. 27 Всичко Ми е предадено
от Отца Ми; и, освен Отца, никой не познава
Сина; нито познава някой Отца, освен Синът и
оня, комуто Синът би благоволил да Го открие.
28 28 Дойдете при Мене всички, които се трудите и
29 сте обременени, и Аз ще ви успокоя. 29 Вземете
Моето иго върху си, и научете се от Мене; за-
щото съм кротък и смирен на сърце; и ще наме-
30 рите покой на душите си. 30 Защото Моето иго
е благо, и Моето бреме е леко.

12 1 По онова време, в една събота, Исус ми-
наваше през посевите; а учениците Му, като
огладняха, почнаха да късат класове и да ядат.
2 2 А фарисеите, като видяха това, рекоха Му:
Виж Твоите ученици вършат каквото не е поз-
3 волено да се върши в събота. 3 А Той им рече:
Не сте ли чели що стори Давид, когато огла-
4 дня той и *мъжете*, които бяха с него, 4 как вле-
зе в Божия дом и яде от присътствените хля-
бове, които не бе позволено да яде ни той, ни-
то ония, които бяха с него, а само свещени-
5 ците? 5 Или не сте ли чели в закона, че в съботен
ден свещениците в храма нарушават съботата,
и пак не са виновни. 6 Но казвам ви, че тук има 6
повече от храма. 7 Но ако бяхте знаяли що зна- 7
чи *тая дума:* "Милост искам а не жертва", не
бихте осъдили невинните. 8 Защото Човешки- 8
ят Син е Господар на съботата. 9 И като замина 9
оттам, дойде в синагогата им. 10 И ето човек 10
с изсъхнала ръка; и, за да обвинят *Исуса*, по-
питаха Го казвайки: Позволено ли е човек да
изцелява в събота? 11 Той им каза: Кой човек 11
от вас, ако има една овца, и тя в съботен ден
падне в яма, не ще я улови и извади? 12 А кол- 12
ко е по-скъп човек от овца! Затова позволено е
да се прави добро в съботен ден. 13 Тогава казва 13
на човека: Простри ръката си. И той я прост-
ря; и тя стана здрава като другата. 14 А фарисе- 14
ите, като излязоха, наговориха се против Него,
как да Го погубят. 15 Но Исус, като позна *то-* 15
ва, оттегли се оттам; и мнозина тръгнаха подире
Му, и Той ги изцели всички. 16 И заръча им 16
да Го не разгласяват; 17 за да се сбъдне рече- 17
ното чрез пророк Исаия, който казва: 18 "Ето Мо- 18
ят служител, Когото избрах, Моят възлюбен, в
Когото е благоволението на душата Ми; Ще по-
ложа Духа Си на Него, И Той ще възвести съдба
на народите. 19 Няма да се скара, нито да изви- 19
ка, Нито ще чуе някой гласа Му по площадите;
20 Смазана тръстика няма да пречупи, И замъ- 20
ждял фитил няма да угаси, Докато изведе пра-
восъдието към победа. 21 И в Неговото име на- 21
родите ще се надяват". 22 Тогава доведоха при 22
Него един хванат от бяс, сляп и ням; и го из-
цели, тъй щото немият и проговори и проглед-
да. 23 И всичките множества се смаяха и дума- 23
ха: Да не би Този да е Давидовият син? 24 А фа- 24
рисеите, като чуха това, рекоха: Тоя не изгон-
ва бесовете, освен чрез началника на бесовете,
Веелзевула. 25 А *Исус*, като знаеше техните по- 25
мисли, рече им: Всяко царство, разделено про-
тив себе си, запустява; и никой град или дом,
разделен против себе си няма да устои. 26 Ако 26
Сатана изгонва Сатана, той се е разделил про-
тив себе си; тогава как ще устои неговото цар-
ство? 27 При това, ако Аз чрез Веелзевула изгон- 27
вам бесовете, чрез кого ги изгонват вашите въз-
питаници? Затова, те ще ви бъдат съдии. 28 Но 28
ако Аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то
Божието царство е дошло върху вас. 29 Или как 29
може да влезе някой в къщата на силния *човек* и
да му ограби покъщнината, ако първо не върже
силния? - тогава ще ограби къщата му. 30 Кой- 30
то не е с Мене, той е против Мене; и който не
събира с Мене, разпилява. 31 Затова ви казвам: 31
Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но
хулата *против* Духа няма да се прости. 32 И ако 32
някой каже дума против Човешкия син, ще му

се прости; но ако някой каже *дума* против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят°,
33 нито в бъдещия. 33 Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото
лошо, и плода му лош; защото от плода се по-
34 знава дървото. 34 Рожби ехиднини! Как можахте да говорите добро, като сте зли? Защото от
онова, което препълва сърцето, говорят уста-
35 та. 35 Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си
36 съкровище изважда зли неща. 36 И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще
37 отговарят в съдния ден. 37 Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш.
38 38 Тогава някои от книжниците и фарисеите Му отговориха, казвайки: Учителю, искаме да ви-
39 дим знамение от Тебе. 39 А Той в отговор им рече: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но *друго* знамение няма да му се да-
40 де, освен знамението на пророк Иона. 40 Защото, както Иона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и
41 три нощи. 41 Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го съдят, защото те се покаяха чрез Ионовата проповед; а ето, тука има повече от Иона. 42 Южната царица ще се
42 яви на съда с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята за да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тука има пове-
43 че от Соломона. 43 Когато нечистият дух излезе из човека, той минава през безводни места
44 да търси покой, и не намира. 44 Тогава казва: Ще се върна в къщата си отгдето съм излязъл. И, като дойде намира я празна, пометена и на-
45 редена. 45 Тогава отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Също така ще
46 бъде и на това нечестиво поколение. 46 Когато Той още говореше на народа, ето, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да Му говорят.
47 47 И някой си Му рече: Ето, майка Ти и братята
48 Ти стоят вън и искат да Ти говорят. 48 А Той в отговор рече на този, който Му каза, *това*: Коя
49 е майка Ми? и кои са братята Ми? 49 И като простря ръка към учениците Си рече: Ето майка
50 Ми и братята Ми! 50 Защото, който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата, той Ми е брат и сестра и майка.

13 1 В същия ден Исус излезе из къщи и сед-
2 на край езерото. 2 И събраха се до Него големи множества, така щото влезе и седна в една
3 ладия; а целият народ стоеше на брега. 3 И говореше им много с притчи, казвайки: Ето, сея-
4 чът излезе да сее; 4 и като сееше някои *зърна* 4
паднаха край пътя: птиците дойдоха и ги изкъ-
5 лваха. 5 А други паднаха на канаристите места, 5
гдето нямаше много пръст; и твърде скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; 6 а ка- 6
то изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаха корен изсъхнаха. 7 Други пък паднаха между 7
тръните; тръните пораснаха и ги заглушиха. 8 А 8
други паднаха на добра земя, и дадоха плод, кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет. 9 Кой- 9
то има уши [да слуша], нека слуша. 10 Тогава се 10
приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи? 11 А Той в отговор им 11
каза: *Защото* на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.
12 Защото който има, нему ще се даде, и ще има 12
изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има. 13 Затова им говоря с притчи, 13
защото гледат, а не виждат; чуят а не слушат, нито разбират. 14 На тях се изпълнява Исаево- 14
то пророчество, което казва: "С уши ще чуете, а никак няма да разберете; И с очи ще гледате, а никак няма да видите. 15 Защото сърцето 15
на тия люде е задебеляло И с ушите си тежко чуват, И очите си склопиха; Да не би да видят с очите си, И да чуят с ушите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат, И Аз да ги изцеля". 16 А вашите очи са блажени, защо- 16
то виждат, и ушите ви, защото чуват. 17 Защото 17
истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са желали да видят това, което вие виждате, но не видяха, и да чуят това, което вие
чувате, но не чуха. 18 Вие, прочее, чуйте *какво* 18
значи притчата за сеяча. 19 При всекиго, който 19
чуе словото на царството и не го разбира, дохожда лукавият и грабва посеяното в сърцето му; той е посеяното край пътя. 20 А посеяното 20
на канаристите места е оня, който чуе словото и веднага с радост го приема; 21 корен, оба- 21
че, няма в себе си, но е привременен; и когато настане напаст или гонение поради словото, на
часа се съблазнява. 22 А посеяното между тръ- 22
ните е оня, който чува словото; но светските грижи и примамката на богатството заглушават словото, и той става безплоден. 23 А посе- 23
яното на добра земя е оня, който чуе словото и го разбира, който и дава плод, и принася кой стократно, кой шестдесет, кой тридесет. 24 Дру- 24
га притча им предложи, като каза: Небесното царство се оприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си; 25 но, когато спяха чо- 25
веците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде. 26 И когато поник- 26

12.32 Или: век.

на стволът и завърза плод, тогава се появиха и
27 плевелите. [27] А слугите на домакина дойдоха и
му казаха: Господине, не пося ли ти добро се-
ме на нивата си? тогова откъде са плевелите?
28 [28] Той им каза: Някой неприятел е сторил то-
ва. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли
29 да идем да го оплевим? [29] А той каза: Не искам;
да не би, като плевите плевелите, да изскубе-
30 те заедно с тях и житото. [30] Оставете да растат
и двете заедно до жетва; а във време на жетва
ще река на жетварите: Съберете първо плеве-
лите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а жи-
31 тото приберете в житницата ми. [31] Друга при-
ча им предложи, казвайки: Небесното царство
прилича на синапово зърно, което човек взе и
32 го пося на нивата си; [32] което наистина е по-
малко от всичките семена, но, когато порасте,
е по-голямо от злаковете, и става дърво, така
щото небесните птици дохождат и се подслоня-
33 ват по клончетата му. [33] Друга притча им каза:
Небесното царство прилича на квас, който ед-
на жена взе и замеси в три мери брашно, докле
34 вкисна всичкото. [34] Всичко това Исус изказа на
народа с притчи, и без притчи не им говореше;
35 [35] за да се изпълни реченото чрез пророка, кой-
то казва: - "Ще отворя устата Си в притчи; Ще
изкажа скритото още от създанието на света".
36 [36] Тогава Той остави народа и дойде в къщи. И
учениците Му се приближиха при Него и каза-
ха: Обясни ни притчата за плевелите на нивата.
37 [37] А в отговор Той каза: Сеячът на доброто се-
38 ме е Човешкият Син; [38] нивата е светът; добро-
то семе, това са чадата на царството; а плевели-
39 те са чадата на лукавия; [39] неприятелят, който
ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на ве-
40 ка; а жетварите са ангели. [40] И тъй, както съби-
рат плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде
41 и при свършека на века. [41] Човешкият Син ще
изпрати ангелите Си, които ще съберат от цар-
ството Му всичко що съблазнява, и ония, които
42 вършат беззаконие, [42] и ще ги хвърлят в огне-
ната пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъ-
43 би. [43] Тогава праведните ще блеснат като слън-
цето в царството на Отца си. Който има уши [да
44 слуша], нека слуша. [44] Небесното царство при-
лича на имане скрито в нива, което, като го
намери човек, скрива го, и в радостта си оти-
ва, продава всичко що има, и купува оная ни-
45 ва. [45] Небесното царство прилича още на тър-
46 говец, който търсеше хубави бисери, [46] и, като
намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде
47 всичко що имаше и го купи. [47] Небесното цар-
ство прилича още на мрежа, хвърлена в езеро-
48 то, която събира *риби* от всякакъв вид, [48] и, ка-
то се напълни изтеглиха я на брега, седнаха и
прибраха добрите в съдове, а лошите изхвър-
лиха. [49] Така ще бъде и при свършека на века; 49
ангелите ще излязат и ще отлъчат нечестивите
измежду праведните, [50] и ще ги хвърлят в огне- 50
ната пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъ-
би, [51] [Исус им каза]: Разбрахте ли всичко то- 51
ва? Те Му казват: Разбрахме. [52] А Той им рече: 52
Затова, всеки книжник, който е учил за небес-
ното царство, прилича на домакин, който изва-
жда от съкровището си ново и старо. [53] Тогава 53
Исус, когато свърши тия притчи замина си от-
там. [54] И като дойде в родината Си, поучаваше 54
ги в синагогите им, така щото те се чудеха и ду-
маха: От къде са на Тогова тая мъдрост и тия
велики дела? [55] Не е ли Тоя син на дърводелеца? 55
Майка Му не казва ли се Мария, и братята Му
Яков и Иосиф, Симон и Юда? [56] И сестрите Му 56
не са ли всички при нас? От къде е, прочее, на
този всичко това? [57] И съблазняваха се в Него. 57
А Исус им рече: Никой пророк не е без почит,
освен в своята родина и в своя дом. [58] И не из- 58
върши там много велики дела, поради невери-
ето им.

[1] В онова време четировластникът Ирод чу **14**
слуха, *който се носеше* за Исуса; [2] и рече на слу- 2
гите си: Тоя е Иоан Кръстител; той е възкръс-
нал от мъртвите, и затова тия сили действуват
чрез него. [3] Защото Ирод беше хванал Иоана 3
и беше го вързал и турил в тъмница, поради
Иродиада, жената на брат си Филипа; [4] поне- 4
же Иоан му казваше: Не ти е позволено да я
имаш. [5] И искаше да го убие, но се боеше от на- 5
рода, защото го имаха за пророк. [6] А когато на- 6
стана рожденият ден на Ирода, Иродиадината
дъщеря игра всред *събраните* и угоди на Ирода. [7] Затова той с клетва се обеща да й даде ка- 7
квото и да му поиска. [8] А тя, подучена от май- 8
ка си, каза: Дай ми тука на блюдо главата на
Иоана Кръстителя. [9] Царят се наскърби; но за- 9
ради клетвите си, и заради седящите с него, за-
повяда да й се даде. [10] И прати да обезглавят 10
Иоана в тъмницата. [11] И донесоха главата му на 11
блюдо и дадоха я на девойката, а тя я занесе на
майка си. [12] А учениците му като дойдоха, диг- 12
наха тялото и го погребаха; и отидоха и каза-
ха на Исуса. [13] И Исус, като чу *това*, оттегли 13
се оттам, с ладия на уединено място настрана;
а народът като разбра, отиде подир него пеша
от градовете. [14] И Той, като излезе, видя голя- 14
мо множество, смили се за тях, и изцели бол-
ните им. [15] А като се свечери, учениците дой- 15
доха при Него, и рекоха: Мястото е уединено,
и времето е вече напреднало; разпусни народа
да отиде по селата да си купи храна. [16] А Исус 16
им рече: Няма нужда да отидат; дайте им вие

да ядат. 17 А те Му казаха: Имаме тук само пет
хляба и две риби. 18 А Той рече: Донесете ги тук
при Мене. 19 Тогава, като заповяда на народа да
насяда на тревата, взе петте хляба и двете ри-
би, погледна към небето и благослови; и като
разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а уче-
ниците на народа. 20 И всички ядоха и се наси-
тиха; и дигнаха останалите къшеи, дванадесет
пълни коша. 21 А ония, които ядоха, бяха около
пет хиляди мъже, освен жени и деца. 22 И на ча-
са *Исус* накара учениците да влязат в ладията и
да отидат преди Него на отвъдната страна, док-
ле разпусне народа. 23 И като разпусна народа,
изкачи се на бърдото да се помоли на саме. И
като се свечери, Той беше там сам. 24 А ладия-
та бе вече всред езерото, блъскана от вълните,
защото вятърът беше противен. 25 А в четвър-
тата стража на нощта Той дойде към тях, ка-
то вървеше по езерото. 26 И учениците, като Го
видяха да ходи по езерото, смутиха се и дума-
ха, че е призрак, и от страх извикаха. 27 А Исус
веднага им проговори, казвайки: Дерзайте! Аз
съм; не бойте се. 28 И Петър в отговор Му рече:
Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе
по водата. 29 А Той рече: Дойди. И Петър слезе
от ладията и ходеше по водата да иде при Ису-
са. 30 Но като виждаше вятъра [силен], уплаши
се и, като потъваше, извика, казвайки: Госпо-
ди избави ме! 31 И Исус веднага простря ръка,
хвана го, и му рече: Маловерецо, защо се усъм-
ни? 32 И като влязоха в ладията, вятърът утих-
на. 33 А ония, които бяха в ладията, Му се по-
клониха и казаха: Наистина Ти си Божий Син.
34 И като преминаха *езерото*, дойдоха в генися-
ретската земя. 35 И когато Го познаха тамошни-
те мъже, разпратиха по цялата оная околност и
36 доведоха при Него всичките болни; 36 и молеха
Го да се допрат само до полата на дрехата Му;
и колкото се допряха, се изцелиха.

15 1 Тогава дойдоха при Исуса фарисеи и
2 книжници от Ерусалим и казаха: 2 Защо Твоите
ученици престъпват преданието на старейши-
ните? понеже не си мият ръцете, когато ядат
3 хляб. 3 А Той в отговор им каза: Защо и вие
заради вашето предание престъпвате Божията
4 заповед? 4 Защото Бог каза: "Почитай баща си
и майка си"; и - "Който злослови баща или май-
5 ка, непременно да се умъртви". 5 Но вие казва-
те: Който рече на баща си или майка си: Това
мое имане, с което би могъл да си помогнеш,
6 е подарено Богу, 6 - той да не почита баща си,
[или майка си]. Така, заради вашето предание,
7 осуетихте Божията дума. 7 Лицемери! добре е
8 пророкувал Исаия за вас, като е казал: - 8 "Тия
люде [се приближават при Мене с устата си,
и] Ме почитат с устните си; Но сърцето им да-
леч отстои от Мене. 9 Обаче напразно Ми се 9
кланят, Като преподават *за* поучения човешки
заповеди". 10 И като повика народа, рече им: 10
Слушайте и разбирайте! 11 Това, което влиза в 11
устата, не осквернява човека; но това, което из-
лиза от устата, то осквернява човека. 12 Тогава 12
се приближиха учениците и Му рекоха: Знаеш
ли, че фарисеите се съблазниха като чуха тая
дума? 13 А Той в отговор рече: Всяко растение, 13
което Моят небесен Отец не е насадил, ще се
изкорени. 14 Оставете ги; те са слепи водачи; а 14
слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат
в ямата. 15 Петър в отговор Му рече: Обясни 15
ни тая притча. 16 А Той каза: И вие ли сте още 16
без разумение. 17 Не разбирате ли, че всичко 17
що влиза в устата, минава в корема, и се из-
хвърля в захода? 18 А онова, което излиза из 18
устата, произхожда от сърцето, и то оскверня-
ва човека. 19 Защото от сърцето произхождат 19
зли помисли, убийства, прелюбодейства, блуд-
ства, кражби, лъжесвидетелства, хули. 20 Тия 20
са нещата, които оскверняват човека; а да яде
с немити ръце, това не го осквернява. 21 И, ка- 21
то излезе оттам, Исус се оттегли в тирските и
сидонските страни. 22 И, ето, една ханаанка из- 22
лезе от ония места и извика, казвайки: Смили
се за мене Господи, Сине Давидов; дъщеря ми
зле се мъчи от бяс. 23 Но Той не й отговори 23
ни дума. Учениците дойдоха и Му се молеха,
като рекоха: Отпрати я, защото вика подире
ни. 24 А Той в отговор каза: Аз не съм пратен, 24
освен до загубените овце от Израилевия дом.
25 А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Гос- 25
поди помогни ми. 26 Той в отговор рече: Не е 26
прилично да се вземе хляба на децата и да се
хвърли на кученцата. 27 А тя рече: Така, Госпо- 27
ди; но и кученцата ядат от трохите, които падат
от трапезата на господарите им. 28 Тогава Ису- 28
с в отговор й рече: О жено, голяма е твоята
вяра; нека ти бъде според желанието. И дъ-
щеря й оздравя в същия час. 29 И като замина 29
оттам, Исус дойде при галилейското езеро; и
качи се на бърдото и седеше там. 30 И дойдоха 30
при Него големи множества, които имаха със
себе си куци, слепи, неми, недъгави и много
други, и сложиха ги пред нозете Му; и Той ги
изцели; 31 така щото народът се чудеше, като 31
гледаше неми да говорят, недъгави оздравели,
куци да ходят, и слепи да гледат. И прославиха
Израилевия Бог. 32 А Исус повика учениците 32
Си и рече: Жално Ми е за народа, защото три
дни вече седят при Мене и нямат що да ядат; а
не искам да ги разпусна гладни, да не би да им
премалее по пътя. 33 Учениците Му казаха: От- 33

где *да имаме* в уединено място толкова хляб, че
34 да нахраним такова голямо множество? [34] Исус
им каза: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем
35 и малко рибки. [35] Тогава заповяда на народа да
36 насядат на земята. [36] И като взе седемте хляба и
рибите, благодари и разчупи; и даде на учени-
37 ците, а учениците на народа. [37] И ядоха всички
и наситиха се, и дигнаха останалите къшеи, се-
38 дем кошници пълни. [38] А ония, които ядоха,
бяха четири хиляди мъже, освен жени и деца.
39 [39] И като разпусна народа, влезе в ладията, и
дойде в магаданските предели.

16 [1] Тогава фарисеите и садукеите дойдоха при
Исуса, и, за да Го изпитат, поискаха Му да им
2 покаже знамение от небето. [2] А Той в отговор
им рече: Когато се свечери, думате - Вре-
мето ще бъде хубаво, защото небето се червенее;
3 [3] а сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защо-
то небето се червенее намръщено. Вие знаете
да разтълкувате лицето на небето, а знаме-
4 нията на времената не можете! [4] Зъл и прелюбо-
деен род иска знамение, но *друго* знамение ня-
ма да му се даде, освен знамението на (проро-
5 ка) Иона. И остави ги и си отиде. [5] А учени-
ците, които минаха на отвъдната страна, забра-
6 виха да вземат хляб. [6] И Исус им рече: Внимавай-
те и пазете се от кваса на фарисеите и садукеи-
7 те. [7] И те разискваха помежду си, думайки: То-
8 ва е защото не сме взели хляб. [8] А Исус, като
разбра това, рече: Маловери, защо разисквате
9 помежду си понеже нямате хляб? [9] Още ли не
разбирате, нито помните петте хляба на петте
10 хиляди души, и колко коша събрахте? [10] нито
седемте хляба на четирите хиляди души, и кол-
11 ко кошници събрахте? [11] Как не разбирате, че
не заради хляб ви казах да се пазите от кваса
12 на фарисеите и садукеите? [12] Тогава те разбра-
ха, че не им заръча да се пазят от хлебен квас
13 но от учението на фарисеите и садукеите. [13] А
Исус, като дойде в околностите на Кесария Фи-
липова, попита учениците Си, казвайки: Спо-
ред както казват хората, Човешкият Син Кой
14 е? [14] А те рекоха: Едни казват, че е Иоан Кръ-
стител; други пък - Илия; а други - Еремия, или
15 един от пророците. [15] Казва им: Но според ка-
16 кто вие казвате, Кой съм Аз? [16] Симон Петър
в отговор рече: Ти си Христос°, Син на живия
17 Бог. [17] Исус в отговор му каза: Блажен си, Си-
моне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти
открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.
18 [18] Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър° и на тая
канара ще съградя Моята църква; и портите на
19 ада няма да й надделеят. [19] Ще ти дам ключо-
вете на небесното царство; и каквото вържеш
на земята, ще бъде вързано на небесата, а ка-
квото развържеш на земята, ще бъде развърза-
но на небесата. [20] Тогава заръча на учениците, 20
никому да не казват, че Той е [Исус] Христос.
21 [21] От тогава Исус почна да известява на учени- 21
ците Си, че трябва да отиде в Ерусалим, и много
да пострада от старейшините, главните свеще-
ници и книжниците, и да бъде убит, и на третия
ден да бъде възкресен. [22] Тогава Петър Го взе и 22
почна да Го мъмри, като казваше: Бог да Ти се
смили, Господи; това никак няма да стане с Те-
бе. [23] А Той се обърна и рече на Петра: Махни 23
се зад Мене, Сатано; ти си Ми съблазън; защо-
то не мислиш за Божиите неща, а за човешките.
24 [24] Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска 24
някой да дойде след Мене, нека се отрече от се-
бе си, нека дигне кръста си, и *така* нека Ме по-
следва. [25] Защото който иска да спаси живота° 25
си, ще го изгуби; а който изгуби живота си, за-
ради Мене, ще го намери. [26] Понеже какво ще се 26
ползува човек, ако спечели целия свят, а живо-
та си изгуби? или какво ще даде човек в замя-
на на живота си? [27] Защото Човешкият Син ще 27
дойде в славата на Отца Си със Своите ангели;
и тогава ще въздаде всекиму според делата му.
28 [28] Истина ви казвам: Има някои от стоящите ту- 28
ка, които никак няма да вкусят смърт докле не
видят Човешкия син идещ в царството Си.

17 [1] И след шест дни Исус взема Петра, Якова
и брата му Иоана, и ги завежда на една висо-
ка планина на саме. [2] И преобрази се пред тях; 2
лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му
станаха бели като светлината. [3] И, ето, явиха 3
им се Моисей и Илия, които се разговаряха с
Него. [4] И Петър проговори, казвайки на Ису- 4
са: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз
ще направя тука три скинии°, за Тебе една, за
Моисея една и една за Илия. [5] А когато той още 5
говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из
облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен
Син, в Когото е Моето благоволение, Него слу-
шайте. [6] И учениците, като чуха това, паднаха 6
на лицата си, и много се уплашиха. [7] А Исус се 7
приближи при тях, допря се до тях, и рече: Ста-
нете, не бойте се. [8] И те, като подигнаха очи, не 8
видяха никой, освен Исуса сам. [9] И като сли- 9
заха от планината Исус им заръча, като каза:
Никому не съобщавайте за това видение, док-
ле Човешкият син не възкръсне от мъртвите.
[10] Учениците Му го попитаха, казвайки: Защо 10
тогава думат книжниците, че Илия трябва пър-
во да дойде? [11] А Той в отговор рече: Наисти- 11

16.16 Т. е. Месия, Помазаник. **18** Значи: Канара **25** Или: Душата; *и така до края на главата.* **17.4** Шатри.

12 на Илия иде, и ще възстанови всичко. 12 Но казвам ви, че Илия вече е дошъл, и не го познаха,
но постъпиха с него както си искаха. Също така
13 и Човешкият Син ще пострада от тях. 13 Тогава
учениците разбраха, че им говореше за Иоана
14 Кръстителя. 14 И когато дойдоха при народа,
приближи се до Него един човек, който коле-
15 ничи пред Него и каза: 15 Господи, смили се за
сина ми, защото е епилептик и зле страда; по-
16 неже пада в огъня, и често във водата. 16 И до-
ведох го при Твоите ученици но те не можа-
17 ха да го изцелят. 17 Исус в отговор каза: О роде
невярващ и извратен, до кога ще бъда с вас? до
кога ще ви търпя? Доведете го тука при Мене.
18 18 И Исус смъмра беса и той излезе от него; и
19 момчето оздравя в същия час. 19 Тогава уче-
ниците дойдоха при Исуса насаме и казаха: Защо
20 ние не можахме да го изгоним? 20 Той им каза:
Поради вашето маловерие. Защото истина ви
казвам: Ако имате вяра колкото синапово зър-
но, ще речете на тая планина: Премести се оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви
21 бъде невъзможно. 21 [А тоя род не излиза, ос-
22 вен с молитва и пост]. 22 И когато седяха в Га-
лилея, Исус им рече: Човешкият Син ще бъде
23 предаден в ръцете на човеците, 23 и ще Го уби-
ят; и на третия ден ще бъде възкресен. И те се
24 наскърбиха твърде много. 24 А когато дойдоха в
Капернаум, събирачите на двете драхми за хра-
ма се приближиха при Петра и казаха: Вашият
25 учител не плаща ли двете драхми? 25 Той рече:
Плаща. И когато влезе в къщи, Исус го изпрева-
ри и му рече: Какво мислиш, Симоне? земните
царе от кои събират данък или налог? от свои-
26 те ли хора, или от чужденците? 26 А когато каза:
От чужденците, Исус му рече: Като е тъй свои-
27 те им са свободни. 27 Но, за да не ги съблазним,
иди на езерото, хвърли въдица, и измъкни ри-
бата, която първо се закачи, и като разтвориш
устата й ще намериш един статир; вземи го и
дай им го за Мене и за тебе.

18 1 В същото време учениците дойдоха при
Исуса и казаха: Кой е по-голям в небесното
2 царство? 2 А Той повика едно детенце, поста-
3 ви го посред тях, и рече: 3 Истина ви казвам;
ако се не обърнете като дечицата, никак няма
4 да влезете в небесното царство. 4 И тъй, кой-
то смири себе си като това детенце, той е по-
5 голям в небесното царство. 5 И който приеме
едно такова детенце в Мое име, Мене приема.
6 6 А който съблазни едно от тия малките, кои-
то вярват в Мене, за него би било по-добре да
се окачеше на врата му един воденичен камък,
7 и да потънеше в морските дълбочини. 7 Горко
на света поради съблазните, защото е неизбеж-
но да дойдат съблазните; но горко на онзи чо-
век, чрез когото съблазънта дохожда! 8 Ако те 8
съблазни ръката ти или ногата ти, отсечи я и
хвърли я; по-добре е за тебе да влезеш в живо-
та куц или недъгав, отколкото с две ръце или
с две нозе да бъдеш хвърлен във вечния огън.
9 И ако те съблазни окото, извади го и хвърли 9
го; по-добре е за тебе да влезеш в живота с ед-
но око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш
хвърлен в огнения пъкъл. 10 Внимавайте да не 10
презирате ни едно от тия малките, защото ви
казвам, че техните ангели на небесата винаги
гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.
11 [Защото Човешкият Син дойде да спаси по- 11
гиналото]. 12 Как ви се вижда? Ако някой човек 12
има сто овце и едната от тях се заблуди, не оста-
вя ли деветдесетте и девет, и не отива ли по бър-
дата да търси заблудилата се? 13 И като я наме- 13
ри, истина ви казвам, той се радва за нея пове-
че, отколкото за деветдесетте и девет незаблу-
дили се. 14 Също така не е по волята на Отца ви, 14
Който е на небесата, да загине ни един от тия
малките. 15 И ако ти съгреши брат ти, иди, по- 15
кажи вината му между тебе и него самия. Ако те
послуша, спечелил си брата си. 16 Но ако не *те* 16
послуша, вземи със себе си още един или два-
ма и от устата на двама или трима свидетели
да се потвърди всяка дума. 17 И ако не послуша 17
тях, кажи това на църквата; че ако не послуша
и църквата, нека ти бъде като езичник и бир-
ник. 18 Истина ви казвам: Каквото вържете на 18
земята, ще бъде вързано на небесата; и каква-
то развържете на земята, ще бъде развързано
на небесата. 19 Пак ви казвам, че ако двама от 19
вас се съгласят на земята за каквото и да било
нещо, което да поискат, ще им бъде *дадено* от
Отца Ми, Който е на небесата. 20 Защото, где- 20
то двама или трима са събрани в Мое име, там
съм и Аз посред тях. 21 Тогава Петър се прибли- 21
жи и Му рече: Господи, до колко пъти, като ми
съгреши брат ми, да му прощавам? до седем пъ-
ти ли? 22 Исус му рече: Не ти казвам: До седем 22
пъти - до седемдесет пъти по седем. 23 Затова 23
небесното царство прилича на един цар, който
поиска да прегледа сметките на слугите си. 24 И 24
когато почна да преглежда докараха при него
един, който му дължеше десет хиляди талан-
та˚. 25 И понеже нямаше с *какво* да заплати, гос- 25
подарят му заповяда да продадат него, жена му
и децата му, и всичко що имаше, и да се плати
дълга. 26 Затова слугата падна, кланяше му се, 26
и каза: Господарю, имай търпение към мене, и
ще ти платя всичко. 27 И господарят на тоя слу- 27

18.24 Равно на 60,000,000 лева зл.

га, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема. 28 Но тоя слуга, като излезе, намери един от
28 съслужителите си, който му дължеше сто пеняза°; хвана го и го душеше, и каза: Плати това,
29 което *ми* дължиш. 29 Затова служителят му падна, молеше му се, и каза: Имай търпение към
30 мене и ще ти платя. 30 Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, *да лежи* докле изплати
31 дълга. 31 А съслужителите му, като видяха станалото, твърде много се наскърбиха; дойдоха и казаха на господаря си всичко, що бе стана-
32 ло. 32 Тогава господарят му го повика и му каза: Нечестиви слуго, аз ти простих целия оня дъл-
33 г понеже ми се примоли. 33 Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя си, както и аз
34 се смилих за тебе? 34 И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите *да го изтезават*
35 докле изплати целия дълг. 35 Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брата си.

19 1 Когато Исус свърши тия думи, тръгна от Галилея, и дойде в пределите на Юдея отвъд
2 Иордан. 2 И големи множества вървяха подире
3 Му; и Той ги изцели там. 3 Тогава дойдоха при Него фарисеи, които, изпитвайки Го, казаха: Позволено ли е на *човека* да напусне жена си по всякаква причина? 4 А той в отговор
4 рече: Не сте ли чели, че Онзи, Който *ги* е направил, направил ги е от начало мъжко и жен-
5 ско, и е казал: 5 "Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си;
6 и двамата ще бъдат една плът?" 6 Така щото не са вече двама, а една плът. И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва. 7 Казват му: Тогава Моисей защо заповяда, *мъжът й*
8 да *й* даде разводно писмо и да я напусне? 8 Каза им: Поради вашето коравосърдечие Моисей ви е оставил да си напущате жените; но отна-
9 чало не е било така. 9 И казвам ви: Който напусне жена си, освен за прелюбодейство, и се ожени за друга, той прелюбодействува; и който се ожени за нея, *когато* бъде напусната, пре-
10 любодействува. 10 Казват Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа към жената, по-
11 добре да се не жени. 11 А той им рече: Не могат всички да приемат тая дума, но ония, на които
12 е дадено. 12 Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си; има пък скопци, които са били скопени от човеци; а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство. Който може да приеме това,
13 нека приеме. 13 Тогава доведоха при Него дечица, за да възложи ръце на тях и да се помоли; а
14 учениците ги смъмриха. 14 А Исус рече: Оставете дечицата, и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.
15 15 И възложи ръце на тях, и замина оттам. 16 И 15, 16
ето един *момък* дойде при Него и рече: Учителю, какво добро да сторя, за да имам вечен жи-
17 вот? 17 А той му каза: Защо питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, който е добър. Но ако ис-
18 каш да влезеш в живота пази заповедите. 18 Каз-
Му: Кои? Исус рече: *Тия*: Не убивай; Не прелюбодействувай; Не кради; Не лъжесвидетелствувай; 19 Почитай баща си и майка си; и Оби-
19 чай ближния си както себе си. 20 Момъкът Му
20 казва: Всичко това съм пазил [от младостта си]; какво ми още не достига? 21 Исус му рече: Ако
21 искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; дойди и Ме следвай. 22 Но мо-
22 мъкът, като чу тая дума, отиде си наскърбен, защото беше човек с много имот. 23 А Исус ре-
23 че на учениците си: Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното царство. 24 При то-
24 ва ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. 25 А учениците, като чуха това, за-
25 чудиха се твърде много и думаха: Като е тъй, кой може да се спаси? 26 А Исус *ги* погледна и
26 рече им: За човеците това е невъзможно; но за Бога всичко е възможно. 27 Тогава Петър в от-
27 говор Му рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; ние, прочее, какво ще имаме? 28 А
28 Исус им рече: Истина ви казвам, че във време на обновлението *на всичко*, когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Ме последвахте, тоже ще седнете на дванадесет престола да съдите дванадесетте Израилеви племена. 29 И всеки, който е оставил къщи, или
29 братя, или сестри, или баща, или майка, [или жена], или чада, или ниви, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот. 30 Обаче мнозина първи ще бъдат после-
30 дни, а последните първи.

20 1 Защото небесното царство прилича на сто-
панин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си. 2 И като се погоди с ра-
2 ботниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си. 3 И като излезе около третия час, ви-
3 дя други, че стояха на пазара празни; 4 и на тях
4 рече: Идете и вие на лозето; и каквото е право ще ви дам. И те отидоха. 5 Пак, като излезе око-
5 ло шестия и около деветия час направи същото.
6 А, като излезе около единадесетия *час*, наме-
6 ри други че стоят, и каза им: Защо стоите тук цял ден празни? 7 Те му казаха: Защото никой
7 не ни е условил. Каза им: Идете и вие на лозе-

28 Равно близо на 90 лева зл.

то, [и каквото е право ще получите]. [8] Като се
свечери, стопанинът на лозето каза на настой-
ника си: Повикай работниците и плати им над-
ницата, като почнеш от последните и *следваш*
до първите. [9] И тъй, дойдоха *условените* око-
ло единадесетия час, и получиха по един пеняз.
[10] А като дойдоха първите, мислеха си, че ще
получат повече от един пеняз но и те получи-
ха по един пеняз. [11] И като го получиха, зароп-
таха против стопанина, като казаха: [12] Тия по-
следните иждивиха само един час; и пак си ги
приравнил с нас, които понесохме теготата на
деня и жегата. [13] А той в отговор рече на един
от тях: Приятелю, не те онеправдавам. Не се ли
погоди с мене за един пеняз? [14] Вземи си своето
и иди си; моята воля е да дам на тоя последния
както и на тебе. [15] Не ми ли е позволено да сто-
я със своето каквото искам? Или твоето око е
завистливо°, защото аз съм добър? [16] Така по-
следните ще бъдат първи, а първите последни.
[17] И, когато възлизаше Исус за Ерусалим, взе
дванадесетте ученици на саме, и по пътя им ре-
че: [18] Ето, възлизаме за Ерусалим, и Човешкият
Син ще бъде предаден на главните свещеници и
книжници; и те ще Го осъдят на смърт, [19] и ще
го предадат на езичниците, за да Му се поруга-
ят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще
бъде възкресен. [20] Тогава майката на Заведее-
вите синове се приближи при Него заедно със
синовете си, кланяше Му се и искаше нещо от
Него. [21] А Той й рече: Какво искаш? Каза Му:
Заповядай тия мои два сина да седнат, един от-
дясно Ти, а един отляво Ти в Твоето царство.
[22] А Исус в отговор рече: Не знаете какво иска-
те. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам
да пия? [и да се кръстите с кръщението с което
Аз се кръщавам?] Казват Му: Можем. [23] Той им
рече: Моята чаша наистина ще пиете, [и с кръ-
щението с което Аз се кръщавам, ще се кръсти-
те]; но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не
е Мое да дам, *а ще се даде на ония*, за които е
било приготвено от Отца Ми. [24] И десетимата
като чуха това, възнегодуваха против двамата
братя. [25] Но Исус ги повика и рече: Вие знаете,
че управителите на народите господаруват над
тях, и големците им властвуват над тях. [26] Но
между вас не ще бъде така; но който иска да
стане големец между вас, ще ви бъде служител;
[27] и който иска да бъде пръв между вас, ще ви
бъде слуга; [28] също както и Човешкият Син не
дойде да Му служат, но да служи, и да даде жи-
вота Си откуп за мнозина. [29] И като излизаха
от Ерихон, голямо множество отиваше подире
Му. [30] И, ето, двама слепци, седящи край пътя,
като чуха, че Исус минавал, извикаха казвай-
ки: Смили се над нас, Господи Сине Давидов!
[31] А народът ги смъмряваше, за да млъкнат; но
те още по-силно викаха, казвайки: Смили се за
нас, Господи сине Давидов! [32] И тъй, Исус се
спря, повика ги и каза: Какво искате да ви сто-
я! [33] Казват Му: Господи, да се отворят очите
ни. [34] А Исус се смили и се допря до очите им; и
веднага прогледаха и тръгнаха подире Му.

[1] И като се приближиха до Ерусалим и дой- **21**
доха във Витфагия при Елеонския хълм, Исус
изпрати двама ученици и рече им: [2] Идете в се-
лото, което е насреща ви; и веднага ще намери-
те вързана ослица и осле с нея; отвържете *ги* и
докарайте Ми *ги*. [3] И ако някой ви рече нещо,
кажете: на Господа трябват; и веднага ще ги из-
прати. [4] А това стана за да се сбъдне реченото от
пророка, който казва: - [5] "Речете на Сионовата
дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, Кротък
и възседнал на осел И на осле, рожба на ослица". [6] И тъй учениците отидоха и сториха както
им заръча Исус; [7] докараха ослицата и ослето,
и намятаха на тях дрехите си; и Той възседна
върху тях. [8] А по-голямата част от множество-
то напостлаха дрехите си по пътя; други пък се-
чаха клони от дърветата и постилаха ги по пъ-
тя. [9] А множествата, които вървяха пред Него,
и които идеха изподире, викаха казвайки: Оса-
на на Давидовия син! благословен, който иде в
Господното име! Осана във висините! [10] И кога-
то влезе в Ерусалим целият град се раздвижи; и
казваха: Кой е Тоя? [11] А народът казваше: Той е
пророкът Исус, Който е от Назарет галилейски.
[12] И Исус влезе в Божия храм, и изпъди всички,
които продаваха и купуваха в храма, и прека-
тури масите на сребромонителите, и столовете
на ония, които продаваха гълъбите, и каза им:
[13] Писано е: "Домът ми ще се нарече молитвен
дом" а вие го правите разбойнически вертеп.
[14] И *някои* слепи и куци дойдоха при Него в хра-
ма; и Той ги изцели. [15] А главните свещеници и
книжници, като видяха чудесните дела, които
стори и децата, които викаха в храма, казвайки:
Осана на Давидовия Син! възнегодуваха и ре-
коха Му: [16] Чуваш ли какво казват тия? А Исус
им каза: Чувам. Не сте ли никога чели *тая дума*:
- "Из устата на младенците и сучещите Приго-
твил си хвала?" [17] И когато ги остави, излезе вън
от града до Витания, гдето и пренощува. [18] А на
сутринта, когато се връщаше в града, огладня.
[19] И като видя една смоковница край пътя, дой-
де при нея, но не намери нищо на нея, само ед-
ни листа; и рече й: Отсега нататък да няма плод
от тебе до века. И смоковницата изсъхна на ча-

20.15 Гръцки: Лошо.

20 са. [20] И учениците, които видяха това, почудиха
се и рекоха: Как на часа изсъхна смоковницата?
21 [21] А Исус в отговор им рече: Истина ви казвам:
Ако имате вяра, и не се усъмните, не само ще
извършите стореното на смоковницата, но да-
же, ако речете на тоя хълм: Дигни се и хвърли
22 се в морето, ще стане. [22] И всичко, каквото и да
поискате в молитва, като вярвате, ще получите.
23 [23] И когато дойде в храма, главните свещеници
и народните старейшини дойдоха при Него, ка-
то поучаваше, и казаха: С каква власт правиш
24 тия неща? и кой Ти е дал тая власт? [24] А Исус в
отговор им каза: Ще ви задам и Аз един въпрос,
на който, ако ми отговорите, то и Аз ще ви ка-
25 жа с каква власт правя тия неща. [25] Иоановото
кръщение от къде беше? от небето или от чо-
веците? И те разискваха помежду си, думайки:
Ако речем: От небето, Той ще ни каже: Тогава
26 защо не го повярвахте: [26] Но ако речем: От чо-
веците, боим се от народа; защото всички имат
27 Иоана за пророк. [27] И тъй, в отговор на Исуса,
казаха: Не знаем. Рече им и Той: Нито Аз ви
28 казвам с каква власт правя тия неща. [28] Но как
ви се вижда? Един човек имаше два сина; дойде
при първия и му рече: Синко, иди работи днес
29 на лозето. [29] А той в отговор каза: Не искам; но
30 после се разкая и отиде. [30] Дойде и при втория,
комуто каза същото. И той в отговор каза: Аз
31 ще ида, господине! но не отиде. [31] Кой от двама-
та изпълни бащината си воля? Казват: Първи-
ят. Исус им рече: Истина ви казвам, че бирни-
ците и блудниците ви изпреварват в Божието
32 царство. [32] Защото Иоан дойде при вас в пътя на
правдата, и не го повярвахте; бирниците обаче
и блудниците го повярваха; а вие, като видях-
те това, даже не се разкаяхте отпосле да го вяр-
33 вате. [33] Чуйте друга притча. Имаше един стопа-
нин, който насади лозе, огради го с плет, изко-
па в него лин, и съгради кула; и като го даде под
34 наем на земеделци, отиде в чужбина. [34] И кога-
то наближи времето на плодовете изпрати слу-
гите си до земеделците да приберат плодовете
35 му. [35] А земеделците хванаха слугите му, един
биха, друг убиха, а трети с камъни замериха.
36 [36] Пак изпрати други слуги, повече на брой от
37 първите; и на тях сториха същото. [37] Най-после
изпрати при тях сина си, като думаше: Ще по-
38 четат сина ми. [38] Но земеделците, като видяха
сина, рекоха помежду си: Той е наследникът;
елате да го убием и да присвоим наследството
39 му. [39] И като го хванаха, изхвърлиха го вън от
40 лозето и го убиха. [40] И тъй, когато си дойде сто-
панинът на лозето, какво ще стори на тия зе-
41 меделци? [41] Казват Му: Злосторниците люто ще
погуби, а лозето ще даде под наем на други зе-
меделци, които ще му дават плодовете на вре-
мето им. [42] Исус им каза: Не сте ли никога про- 42
чели в писанията *тая дума*: - "Камъкът, който
отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъ-
ла; От Господа е това. И чудно е в нашите очи"?
[43] Затова ви казвам, че Божието царство ще се 43
отнеме от вас, и ще се даде на народ, който при-
нася плодовете му. [44] И който падне върху тоя 44
камък ще се смаже; а върху когото падне, ще го
пръсне. [45] И главните свещеници и фарисеите, 45
като чуха притчите Му, разбраха, че за тях го-
вори; [46] но, когато поискаха да Го хванат, побо- 46
яха се от народа понеже Го считаше за пророк.

22 [1] И Исус почна пак да им говори с прит-
чи, като казваше: [2] Небесното царство прилича 2
на цар, който направи сватба на сина си. [3] Той 3
разпрати слугите си да повикат поканените на
сватбата; но те не искаха да дойдат. [4] Пак из- 4
прати други слуги, казвайки: Речете на пока-
нените: Ето, приготвих обеда си; юнците ми и
угоените са заклани, и всичко е готово; дой-
дете на сватба. [5] но те *занемариха* поканата, и 5
разотидоха се, един на своята нива, а друг на
търговията си; [6] а останалите хванаха слугите 6
му и безсрамно ги оскърбиха и убиха. [7] И ца- 7
рят се разгневи, изпрати войските си и погу-
би ония убийци, и изгори града им. [8] Тогава 8
каза на слугите си: Сватбата е готова, а по-
каненните не бяха достойни. [9] Затова идете по 9
кръстопътищата и колкото намерите, покане-
те ги на сватба. [10] И тъй, ония слуги излязоха 10
по пътищата, събраха всички колкото намери-
ха, зли и добри; и сватбата се напълни с гости.
[11] А царят, като влезе да прегледа гостите, ви- 11
дя там един човек, който не бе облечен в сват-
барска дреха. [12] И каза му: Приятелю, ти как си 12
влязъл тук без да имаш сватбарска дреха? А той
мълчеше. [13] Тогава царят рече на служителите: 13
Вържете му нозете и ръцете, и хвърлете го във
външната тъмнина; там ще бъде плач и скър-
цане със зъби. [14] Защото мнозина са поканени, а 14
малцина избрани. [15] Тогава фарисеите отидоха 15
и се съветваха как да Го впримчат в говорене-
то Му. [16] И пращат при Него учениците си, за- 16
едно с Иродианите, да кажат: Учителю, знаем,
че си искрен, учиш в истина Божия път и не Те
е грижа от никого, защото не гледаш на лице-
то на човеците. [17] Кажи ни, прочее: Ти как ми- 17
слиш? Право ли е да даваме данък на Кесаря,
или не? [18] А Исус разбра лукавството им, и рече: 18
Защо Ме изпитвате, лицемери? [19] Покажете ми 19
данъчната монета. И те Му донесоха един пе-
няз. [20] Той им каза: Чий е този образ и надпис? 20
[21] Казват му: Кесарев. Тогава им казва: Като е 21
тъй, отдавайте Кесаревите на Кесаря, а Божии-

22 те на Бога. 22 И като чуха това, те се зачудиха, и
23 оставяйки Го, си отидоха. 23 В същия ден дой-
доха при Него садукеи, които казват, че няма
24 възкресение и попитаха Го, казвайки: 24 Учи-
телю, Моисей е казал: Ако някой умре бездетен,
брат му да се ожени за жена му, и да въздигне
25 потомък на брата си. 25 А между нас имаше сед-
мина братя; и първият се ожени и умря; и, като
нямаше потомък, остави жена си на брата си;
26, 27 26 също и вторият и третият, до седмият. 27 А по-
28 дир всички умря и жената. 28 И тъй, във възкре-
сението на кого от седмината ще бъде жена? за-
29 щото те всички я имаха. 29 А Исус в отговор им
рече: Заблуждавате се, като не знаете писания-
30 та нито Божията сила. 30 Защото във възкресе-
нието нито се женят, нито се омъжват, но са ка-
31 то [Божии] ангели на небето. 31 А за възкре-
сението на мъртвите, не сте ли чели онова, което
32 Бог ви говори, като казва: 32 "Аз съм Бог Авра-
амов, Бог Исааков и Бог Яковов?" Той не е Бог
33 на мъртвите, а на живите. 33 И множеството, ка-
34 то чу това, чудеха се на учението Му. 34 А фари-
сеите, като чуха, че смълчал садукеите, събра-
35 ха се заедно. 35 И един от тях, законник, за да Го
36 изпита, зададе Му въпрос: 36 Учителю, коя е го-
37 лямата заповед в закона? 37 А Той му рече: "Да
възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сър-
38 це, с цялата си душа и с всичкия си ум". 38 Това
39 е голямата и първа заповед. 39 А втора, подобна
на нея, е тая: "Да възлюбиш ближния си, ка-
40 кто себе си". 40 На тия две заповеди стоят цели-
41 ят закон и пророците. 41 И когато бяха събрани
42 фарисеите, Исус ги попита, казвайки: 42 Какво
мислите за Христа? Чий Син е? Казват Му: Да-
43 видов. 43 Казва им: Тогава как Давид чрез Ду-
44 ха Го нарича Господ, думайки: 44 "Рече Господ
на моя Господ: Седи отдясно Ми. Докле поло-
45 жа враговете Ти под нозете Ти?" 45 Ако, прочее,
46 Давид Го нарича Господ, как е негов син? 46 И
никой не можеше да Му отговори ни дума; нито
пък дръзна вече някой от тоя ден да Му задава
въпроси.

23 1 Тогава Исус продума на народа и на уче-
2 ниците Си казвайки: 2 На Моисеевото седалище
3 седят книжниците и фарисеите; 3 затова всичко
що ви заръчат, правете и пазете, но според де-
лата им не постъпвайте; понеже говорят, а не
4 вършат. 4 Защото свързват тежки и непоноси-
ми бремена, и ги налагат върху плещите на хо-
рата, а самите те не искат нито с пръста си да
5 ги помръднат. 5 Но вършат всичките си дела,
за да ги виждат хората; защото разширяват фи-
лактериите си˚, и правят големи полите *на дре-*
6 *хите си*, 6 и обичат първото място при угоще-
ния, и първите столове в синагогите, 7 и по- 7
здравите по пазарите, и да се наричат от хора-
та: учители. 8 Но вие недейте се нарича учите- 8
ли, защото Един е вашият Учител, а вие всички
сте братя. 9 И никого на земята недейте нарича 9
свой отец, защото Един е вашият Отец, Небес-
ният. 10 Недейте се нарича нито наставници, за- 10
щото Един е вашият Наставник, Христос. 11 А 11
по-големият между вас нека ви бъде служител.
12 Но който възвишава себе си ще се смири; и 12
който смири себе си ще се възвиси. 13 Но горко 13
вам книжници и фарисеи, лицемери! защо-
то затваряте небесното царство пред човеците,
понеже сами вие не влизате, нито влизащите
оставяте да влязат. 14 [Горко вам, книжници и 14
фарисеи, лицемери, защото изпояждате домо-
вете на вдовиците, даже, когато за показ пра-
вите дълги молитви; затова ще приемете по-
голямо осъждане]. 15 Горко вам, книжници и 15
фарисеи, лицемери! защото море и суша оби-
каляте за да направите един прозелит; и кога-
то стане такъв, правите го рожба на пъкъла два
пъти повече от вас. 16 Горко вам слепи водите- 16
ли! които казвате: Ако някой се закълне в хра-
ма, не е нищо; но ако някой се закълне в зла-
тото на храма задължава се. 17 Безумни и сле- 17
пи! че кое е по-голямо, златото ли или храмът,
който е осветил златото? 18 *Казвате* още: Ако 18
някой се закълне в олтара, не е нищо, но ако
някой се закълне в дара, който е върху него,
задължава се. 19 [Безумни и] слепи! че кое е по- 19
голямо, дарът ли, или олтарът, който освеща-
ва дара? 20 Прочее, който се кълне в олтара, за- 20
клева се в него и във всичко що е върху него.
21 И който се кълне в храма, заклева се в него 21
и в Онзи, Който обитава в него. 22 И който се 22
кълне в небето, заклева се в Божия престол и
в Онзи, Който седи на него. 23 Горко вам книж- 23
ници и фарисеи, лицемери! Защото давате де-
сетък от гйозума, копъра и кимиона, а сте пре-
небрегнали по-важните неща на закона - пра-
восъдието, милостта и верността, но тия трябва
да правите, а ония да не пренебрегвате. 24 Сле- 24
пи водители! които прецеждате комара, а ками-
лата поглъщате. 25 Горко вам, книжници и фа- 25
рисеи, лицемери! защото чистите външността
на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с
грабеж и насилие. 26 Слепи фарисеино! очисти 26
първо вътрешността на чашата и блюдото, за
да бъде и външността им чиста. 27 Горко вам 27
книжници и фарисеи, лицемери! защото при-
личате на варосани гробници, които отвън се
виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвеш-
ки кости и с всякаква нечистота. 28 Също така 28

23.5 Напомнителки на Божия закон.

и вие от вън се виждате на човеците праведни,
но отвътре сте пълни с лицемерие и беззако-
29 ние. [29] Горко вам книжници и фарисеи, лицеме-
ри; защото зидате гробниците на пророците, и
поправяте гробовете на праведните, и казвате:
30 [30] Ние, ако бяхме *живели* в дните на бащите си,
не бихме съучаствували с тях *в проливане* кръ-
31 вта на пророците. [31] Така щото свидетелствува-
те против себе си, че сте синове на ония, които
32 избиха пророците. [32] Допълнете и вие, *прочее*,
33 мярката на бащите си. [33] Змии! рожби ехидни-
ни! как ще избегнете от осъждането в пъкъла?
34 [34] Затова, ето, Аз изпращам до вас пророци, мъ-
дри и книжници; едни от тях ще убиете и ще
разпънете, и други от тях ще биете в синагогите
35 си, и ще ги гоните от град в град; [35] за да дойде
върху вас всичката праведна кръв проляна на
земята, от кръвта на праведния Авел до кръв-
та на Захария, Варахиевия син, когото убихте
36 между светилището и олтара. [36] Истина ви каз-
вам: Всичко това ще дойде върху туй поколе-
37 ние. [37] Ерусалиме! Ерусалиме! ти, който изби-
ваш пророците, и с камъни убиваш пратените
до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите
чада, както кокошката прибира пилците си под
38 крилата си, но не искахте! [38] Ето, вашият дом се
39 оставя пуст. [39] Защото казвам ви, от сега няма
вече да Ме видите, до когато речете: Благосло-
вен, Който иде в Господното име.

24 [1] И като излезе Исус от храма и си отиваше,
учениците Му се приближиха да Му покажат
2 зданията на храма. [2] А Той в отговор им рече:
Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам:
Няма да остане тук камък на камък, който да се
3 не срине. [3] И когато седеше на Елеонския хълм,
учениците дойдоха при Него насаме и рекоха:
Кажи ни, кога ще бъде това? и какъв *ще бъде*
белегът на Твоето пришествие и за свършека на
4 века? [4] Исус в отговор им каза: Пазете се да ви
5 не заблуди някой; [5] защото мнозина ще дойдат
в Мое име казвайки: Аз съм Христос, и ще за-
6 блудят мнозина. [6] И ще чуете за войни и за во-
енни слухове; но внимавайте да се не смущава-
те; понеже *тия неща* трябва да станат; но това
7 още не е свършекът. [7] Защото ще се повдигне
народ против народ, и царство против царство;
8 и на разни места ще има глад и трусове. [8] Но
всичко това ще бъде *само* начало на страдания,
9 [9] Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви уби-
ят; и ще бъдете намразени от всичките народи
10 поради Моето име. [10] И тогава мнозина ще се
съблазнят, и един друг ще се предадат, и един
11 друг ще се намразят. [11] И много лъжепророци
12 ще се появят и ще заблудят мнозина. [12] Но по-
неже ще се умножи беззаконието, любовта на
мнозинството ще охладнее. [13] Но който устои 13
до край, той ще бъде спасен. [14] И това благове- 14
стие на царството ще бъде проповядвано по ця-
лата вселена за свидетелство на всичките наро-
ди; и тогава ще дойде свършекът. [15] Затова, ко- 15
гато видите мерзостта, която *докарва* запусте-
ние, за която говори пророк Даниил, стояща на
светото място, (който чете нека разбира), [16] то- 16
гава ония които са в Юдея, нека бягат по пла-
нините; [17] който се намери на къщния покрив 17
да не слиза да вземе нещата от къщата си; [18] и 18
който се намери на нива да се не връща назад да
вземе дрехата си. [19] А горко на непразните и на 19
кърмещите в ония дни! [20] При това, молете се да 20
се не случи бягането ви зиме или в съботен ден;
[21] защото тогава ще има голяма скръб, небива- 21
ла от началото на света до сега, и каквато не
ще има. [22] И ако да не се съкратяха ония дни, 22
не би се избавила ни една твар; но заради из-
браните, ония дни ще се съкратят. [23] Тогава ако 23
някой ви каже: Ето тук е Христос, или: Тука,
не вярвайте; [24] защото ще се появят лъжехри- 24
сти, и лъжепророци, които ще покажат големи
знамения и чудеса, така щото да заблудят, ако
е възможно, и избраните. [25] Ето предсказах ви. 25
[26] Прочее, ако ви кажат: Ето, Той е в пустиня- 26
та; не излизайте; *или:* Ето Той е във вътрешни-
те стаи; не вярвайте. [27] Защото както светкави- 27
цата излиза от изток и се вижда дори до запад,
така ще бъде пришествието на Човешкия Син.
[28] Дето бъде мършата, там ще се съберат и орли- 28
те. [29] А веднага след скръбта на ония дни, слън- 29
цето ще потъмнее, луната няма да даде светли-
ната си, звездите ще паднат от небето и небес-
ните сили ще се разклатят. [30] Тогава ще се яви 30
на небето знамението на Човешкия Син; и тога-
ва ще заплачат всички земни племена като ви-
дят Човешкия син идещ на небесните облаци
със сила и голяма слава. [31] Ще изпрати Своите 31
ангели със силен тръбен глас; и те ще съберат
избраните Му от четирите ветрища, от единия
край на небето до другия. [32] А научете притчата 32
от смоковницата: Когато клоните й вече омек-
нат и развият листа, знаете, че е близо лятото.
[33] Също така и вие, когато видите всичко това, 33
да знаете, че Той е близо при вратата. [34] Исти- 34
на ви казвам: Това поколение няма да премине,
докле не се сбъдне всичко това. [35] Небето и зе- 35
мята ще преминат, но Моите думи няма да пре-
минат. [36] А за оня ден и час никой не знае, ни- 36
то небесните ангели, нито Синът, а само Отец.
[37] И като *бяха* Ноевите дни, така ще бъде при- 37
шествието на Човешкия Син. [38] Защото, както и 38
в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха
се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в

39 ковчега, 39 и не усетиха, до като дойде потопът
и завлече всички, така ще бъде и пришествие-
40 то на Човешкия Син. 40 Тогава двама ще бъдат
на полето; единият се взема, а другият се оста-
41 вя. 41 Две жени *ще* мелят на мелницата; едната
42 се взема, а другата се оставя. 42 Затова бдете, за-
щото не знаете в кой ден ще дойде вашият Гос-
43 под. 43 Но това да знаете, че ако домакинът би
знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял
би, и не би оставил да му подкопаят къщата.
44 44 Затова бъдете и вие готови; защото в час, ко-
45 гато го не мислите, Човешкият Син иде. 45 Кой
е, прочее, верният и разумен слуга, когото гос-
подарят му е поставил над домочадието си; за
46 да им дава храна на време? 46 Блажен е оня слу-
га, чийто господар, като си дойде, го намери, че
47 прави така. 47 Истина ви казвам, че ще го по-
48 стави над целия си имот. 48 Но, ако оня слуга е
зъл˚, и каже в сърцето си: Господарят ми се за-
49 бави, 49 и той почне да бие служителите си, и да
50 яде и пие с пияниците, 50 господарят на оня слу-
га ще дойде в ден, когато той не *го* очаква, и в
51 час, когато не знае, 51 и, като го бие тежко, ще
определи неговата участ с лицемерите; там ще
бъде плач и скърцане със зъби.

25 1 Тогава небесното царство ще се оприличи
на десет девици, които взеха светилниците си
и излязоха да посрещнат младоженеца. 2 А от
3 тях пет бяха неразумни и пет разумни. 3 Защото
неразумните, като взеха светилниците, не взе-
4 ха масло със себе си. 4 Но разумните, заедно със
светилниците си взеха и масло в съдовете си.
5 5 И докато се бавеше младоженецът, додряма се
6 на всичките, и заспаха. 6 А по среднощ се на-
даде вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте
7 да го посрещнете! 7 Тогава всички ония девици
8 станаха и приготвиха светилниците си. 8 А
неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от
вашето масло, защото нашите светилници уга-
9 сват. 9 А разумните в отговор казаха: Да не би да
не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при
10 продавачите и си купете. 10 А когато те отидоха
да купят, младоженецът пристигна; и готовите
влязоха с него на сватбата, и вратата се затво-
11 ри. 11 После дохождат и другите девици и каз-
12 ват: Господи! Господи! отвори ни. 12 А той в от-
говор рече: Истина ви казвам: Не ви познавам.
13 13 И тъй, бдете; защото не знаете ни деня, ни ча-
14 са, [в който Човешкият Син ще дойде]. 14 За-
щото *е* както*, когато* човек при тръгването си
за чужбина, свиква своите слуги, и им предаде
15 имота си. 15 На един даде пет таланта, на друг
два, на трети един, на всеки според способно-
16 стта му; и тръгна. 16 Веднага тоя, който получи
петте таланта, отиде и търгува с тях, и спече-
ли още пет таланта. 17 Също и тоя, който *получи* 17
двата спечели още два. 18 А тоя, който получи 18
единия, отиде разкопа в земята, и скри пари-
те на господаря си. 19 След дълго време дохож- 19
да господарят на тия слуги и прегледа сметка-
та с тях, 20 И когато се приближи тоя, който бе 20
получил петте таланта, донесе още пет таланта, и рече: Господарю, ти ми предаде пет таланта; ето, спечелих още пет. 21 Господарят му ре- 21
че: Хубаво, добри и верни слуго! в малкото си
бил верен, над многото ще те поставя; влез в ра-
достта на господаря си. 22 Приближи се и тоя, 22
който бе получил *двата таланта*, и рече: Гос-
подарю, ти ми даде два таланта, ето, спечелих
още два таланта. 23 Господарят му рече: Хубаво, 23
добри и верни слуго! над малкото си бил верен,
над многото ще те поставя; влез в радостта на
господаря си. 24 Тогава се приближи тоя който 24
бе получил един талант, и рече: Господарю, аз
те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си
сеял, и събираш гдето не си пръскал; 25 и като се 25
убоях отидох и скрих таланта ти в земята; ето,
имаш своето. 26 А Господарят му в отговор каза: 26
Зли и лениви слуго! знаел си, че жъна гдето не
съм сеял, и събирам гдето не съм пръскал; 27 ти, 27
прочее, трябваше да внесеш парите ми на бан-
керите, и когато си дойдех, щях да взема свое-
то с лихва. 28 Затова, вземете от него таланта и 28
дайте го на този, който има десет таланта. 29 За- 29
щото на всекиго, който има, ще се даде, и той ще
има изобилие; а от този, който няма от него ще
се отнеме и това, което има. 30 А тоя безполе- 30
зен слуга хвърлете във външната тъмнина; там
ще бъде плач и скърцане със зъби. 31 А когато 31
дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките
[свети] ангели с Него, тогава ще седне на слав-
ния Си престол. 32 И ще се съберат пред Него 32
всичките народи; и ще ги отлъчи един от други,
както овчарят отлъчва овцете от козите; 33 и ще 33
постави овцете от дясната Си страна, а козите
от лявата. 34 Тогава царят ще рече на тия, кои- 34
то са от дясната Му страна: Дойдете вие благо-
словени от Отца Ми, наследете царството, при-
готвено за вас от създанието на света. 35 Защо- 35
то огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме
напоихте; странник бях и Ме прибрахте; 36 гол 36
бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте;
в тъмница бях и Ме споходихте. 37 Тогава пра- 37
ведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога
Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жа-
ден, и Те напоихме? 38 И кога Те видяхме стран- 38
ник, и Те прибрахме, или гол и Те облякохме?
39 И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те 39

24.48 Гръцки: Оня зъл слуга каже.

споходихме? 40 А Царят в отговор ще им рече:
Истина ви казвам: Понеже сте направили то-
ва на един от тия най-скромни Мои братя, на
41 Мене сте го направили. 41 Тогава ще рече и на
тия, които са от лявата Му страна: Идете си от
Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен
42 за дявола и за неговите ангели. 42 Защото
огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме
43 напоихте; 43 странник *бях*, и не Ме облякохте;
44 болен и в тъмница *бях*, и не Ме посетихте. 44 Тогава
и те в отговор ще кажат: Господи, кога Те
видяхме гладен, или жаден, или странник, или
гол, или болен, или в тъмница и не Ти послу-
45 жихме? 45 Тогава в отговор ще им рече: Истина
ви казвам: Понеже не сте направили това на ни
един от тия най-скромните, нито на Мене сте го
46 направили. 46 И тия ще отидат във вечно наказание,
а праведните във вечен живот.

26 1 Когато Исус свърши тия думи рече на уче-
2 ниците Си: 2 Знаете, че след два дни ще бъде
Пасхата, и Човешкият Син ще бъде предаден
3 на разпятие. 3 Тогава главните свещеници и на-
родните старейшини се събраха в двора на пър-
4 восвещеника, който се наричаше Каиафа, 4 и
наговаряха се да уловят Исуса с хитрост и да Го
5 умъртвят; 5 но думаха: Да не е на празника, за
6 да не стане вълнение между народа. 6 А кога-
то Исус беше във Витания, в къщата на прока-
7 жения Симон, 7 приближи се до Него една же-
на, която имаше алабастрен съд с много скъпо
миро, което изливаше на главата Му, като бе
8 седнал на трапезата. 8 А учениците, като видяха
това, възнегодуваха, казвайки: Защо се прахо-
9 са това? 9 Защото това *миро* можеше да се про-
даде за голяма сума, *която* да се раздаде на си-
10 ромасите. 10 Но Исус като позна това, рече им:
Защо досаждате на жената? понеже тя извър-
11 ши добро дело на Мене. 11 Защото сиромасите
всякога се намират между вас, но Аз не всяко-
12 га се намирам. 12 Защото тя, като изля това ми-
ро върху тялото Ми стори го за да Ме приготви
13 за погребение. 13 Истина ви казвам: Гдето и да
се проповядва това благовестие по целия свят,
ще се разказва за неин спомен и това, което тя
14 стори. 14 Тогава един от дванадесетте, наречен
Юда Искариотски отиде при първосвещени-
15 ците и рече: 15 Какво обичате да ми дадете и аз
ще ви Го предам? И те му претеглиха тride-
16 сет сребърника. 16 И от тогава той търсеше удо-
17 бен случай да *им* Го предаде. 17 А в първия *ден
на празника на* безквасните хлябове учените-
ците отидоха при Исуса и рекоха: Где искаш да
18 Ти приготвим, за да ядеш пасхата? 18 Той ка-
за: Идете в града при еди кого си и речете му:
Учителят казва: Времето Ми е близо, у тебе ще
празнувам пасхата с учениците Си. 19 И уче- 19
ниците сториха както им заръча Исус, и приго-
товиха пасхата. 20 И когато се свечери, Той седна 20
на трапезата с дванадесетте ученика. 21 И като 21
ядяха, рече: Истина ви казвам, че един от вас
ще Ме предаде. 22 А те, пренаскърбени, почна- 22
ха всички един по един да Му казват: Да не съм
аз, Господи? 23 Той в отговор рече: Който на- 23
топи ръката си заедно с Мене в блюдото, той
ще Ме предаде. 24 Човешкият Син отива, както 24
е написано за Него; но горко на този човек, чрез
когото Човешкият Син ще бъде предаден! Доб-
ре щеше да бъде за този човек, ако не бе се ро-
дил. 25 И Юда, който Го предаде, в отговор рече: 25
Да не съм аз, Учителю? Исус му каза: Ти рече.
26 И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови, и 26
го разчупи и като го даваше на учениците, рече:
Вземете яжте; това е Моето тяло. 27 Взе и чаша- 27
та, и, като благодари, даде им, и рече: Пийте от
нея всички! 28 Защото това е Моята кръв на [но- 28
вия] завет, която се пролива за прощаване на
греховете. 29 Но казвам ви, че отсега няма вече 29
да пия от тоя плод на лозата, до оня ден, ко-
гато ще го пия с вас нов в царството на Отца
Си. 30 И като изпяха химн, излязоха на Елеон- 30
ския хълм. 31 Тогава Исус им казва: Вие всички 31
ще се съблазните в Мене тая нощ, защото е пи-
сано: "Ще поразя пастира; и овците на стадо-
то ще се разпръснат". 32 А след като бъда въз- 32
кресен ще ви изпреваря в Галилея. 33 А Петър 33
в отговор Му рече: Ако и всички да се съблаз-
нят в Тебе, аз никога няма да се съблазня. 34 Ис- 34
ус му рече: Истина ти казвам, че тая нощ, пре-
ди да пее петелът, три пъти ще се отречеш от
Мене. 35 Петър Му казва: Ако станеше нужда и 35
да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе.
Същото рекоха и всичките ученици. 36 Тогава 36
Исус идва с тях на едно място наречено Гетси-
мания; и казва на учениците Си: Седете тука,
докле отида там да се помоля. 37 И като взе със 37
Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захва-
на да скърби и да тъгува. 38 Тогава им казва: Ду- 38
шата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и
бдете заедно с Мене. 39 И като пристъпи малко 39
напред, падна на лицето Си, и се молеше, каз-
вайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме от-
мине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но
както Ти искаш. 40 Дохожда при учениците, на- 40
мира ги заспали, и казва на Петра: Как! не мо-
жахте ли ни един час да бдите с Мене? 41 Бдете 41
и молете се, за да не паднете в изкушение. Ду-
хът е бодър, а тялото - немощно. 42 Пак отиде 42
втори път и се моли, думайки: Отче Мой, ако
не е възможно да Ме отмине това, без да го
пия, нека бъде Твоята воля. 43 И като дойде пак 43

намери ги заспали; защото очите им бяха на-
44 тегнали. 44 И пак ги остави и отиде да се помоли
45 трети път, като каза пак същите думи. 45 Тога-
ва дохожда при учениците и казва им: Още ли
спите и почивате? Ето, часът наближи, когато
Човешкият Син се предава в ръцете на грешни-
46 ци. 46 Станете да вървим; ето, приближи се
47 тоя, който Ме предава. 47 И когато Той говоре-
ше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде, и с
него голямо множество, с ножове и сопи, *изпра-
тени* от главните свещеници и народните ста-
48 рейшини. 48 А оня, който Го предаваше, беше
им дал знак, казвайки: Когото целуна, Той е;
49 хванете Го. 49 И веднага се приближи до Исуса
50 и рече: Здравей, Учителю! и Го целува. 50 А Исус
му каза: Приятелю, за каквото си дошъл *стори
го*. Тогава пристъпиха, туриха ръце на Исуса,
51 и Го хванаха. 51 И, ето, един от тия, които бя-
ха с Исуса, простря ръка, измъкна ножа си, и,
като удари слугата на първосвещеника, отсече
52 му ухото. 52 Тогава Исус му каза: Повърни но-
жа си на мястото му, защото всички, които се
53 залавят за нож от нож ще загинат. 53 Или ми-
слиш, че не мога да се примоля на Отца Си, и
Той би Ми изпратил още сега повече от двана-
54 десет легиона ангели? 54 Но как биха се сбъд-
нали писанията, че *това* трябва така да бъде?
55 55 В същия час рече Исус на народа: Като сре-
щу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи
да Ме уловите? Всеки ден седях и поучавах в
56 храма и не Ме хванахте. 56 Но всичко това стана
за да се сбъднат пророческите писания. Тога-
ва всички ученици Го оставиха и се разбягаха.
57 57 А тия, които бяха хванали Исуса, заведоха Го
у първосвещеника Каиафа, гдето бяха събрани
58 книжниците и старейшините. 58 А Петър вър-
веше подире Му издалеч до двора на първосве-
щеника; и като влезе вътре, седна със служите-
59 лите да види края. 59 А главните свещеници и
целият синедрион търсеха лъжливо свидетел-
60 ство против Исуса, за да Го умъртвят; 60 обаче
не намериха, при все че дойдоха много лъже-
свидетели. Но сетне дойдоха двама и рекоха:
61 61 Тоя каза: Мога да разруша Божия храм, и за
62 три дни *пак* да го съградя. 62 Тогава първосве-
щеникът стана и Му рече: Нищо ли не отгова-
ряш? Какво свидетелстват тия против Тебе?
63 63 Но Исус мълчеше. Първосвещеникът му ка-
за: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш: Ти
64 ли си Христос Божият Син? 64 Исус му каза: Ти
рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите
Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ
65 на небесните облаци. 65 Тогава първосвещени-
кът раздра дрехите си и каза: Той богохулству-
ва! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето
сега чухме богохулството. Вие какво мислите?
66 66 А те в отговор рекоха: Изложи се на смърт- 66
но *наказание*. 67 Тогава Го заплюваха в лицето 67
и Го блъскаха; а други Му удряха плесници и
Му казваха: 68 Познай ни, Христе, кой Те уда- 68
ри. 69 А Петър седеше вън на двора; и една слу- 69
гиня дойде при него и му каза: И ти беше с Ису-
са галилеянина. 70 А той се отрече пред всички, 70
казвайки: Не разбирам що говориш. 71 И когато 71
излезе в преддверието, видя го друга *слугиня*, и
каза на тия, които бяха там: И тоя беше с Исуса
Назарянина. 72 И *Петър* пак се отрече с клетва: 72
Не познавам човека. 73 След малко се приближи- 73
жиха и ония, които стояха наблизо, и рекоха на
Петра: Наистина и ти си от тях, защото твоят
говор те издава. 74 Тогава той започна да про- 74
клина и да се кълне: Не познавам човека. И на
часа петелът изпя. 75 И спомни си Петър дума- 75
та на Исуса, Който беше рекъл: Преди да изпее
петелът, три пъти ще се отречеш от Мене. И той
излезе вън и плака горко.

27 1 А на сутринта всичките главни свещеници
и народни старейшини се съвещаваха против
Исуса, да Го умъртвят. 2 И когато Го вързаха, 2
заведоха Го и Го предадоха на управителя Пи-
лата. 3 Тогава Юда, който Го беше предал, ка- 3
то видя, че *Исус* бе осъден, разкая се и върна
тридесетте сребърника на главните свещеници
и старейшините и каза: 4 Съгреших, че преда- 4
дох невинна кръв. А те рекоха: Нам що ни е? Ти
гледай. 5 И като хвърли сребърниците в храма, 5
излезе и отиде и се обеси. 6 А главните свеще- 6
ници взеха сребърниците и рекоха: Не е поз-
волено да ги туряме в храмовата каса, понеже
са цена на кръв. 7 И като се съветваха, купиха 7
с тях грънчаревата нива, за погребване на чуж-
денци. 8 Затова оная нива се нарече кръвна ни- 8
ва, *както се нарича* и до днес. 9 Тогава се изпъл- 9
ни реченото чрез пророк Еремия, който каза:
”И взеха тридесетте сребърника, цената на оце-
нения, *Когото* оцениха някои от израилтяните,
10 и дадоха ги за грънчаревата нива, според ка- 10
кто ми заповяда Господ”. 11 А Исус застана пред 11
управителя; и управителят Го попита, като ка-
за: Ти Юдейският цар ли си? А Исус му рече:
Ти казваш. 12 И когато Го обвиняваха главните 12
свещеници и старейшините, нищо не отговаря-
ше. 13 Тогава Пилат Му казва: Не чуваш ли за 13
колко неща свидетелстват против Тебе? 14 Но 14
Той не му отговори нито на едно нещо; тъй що-
то управителят се чудеше много. 15 А на всеки 15
празник управителят имаше обичай да пуска на
народа един от затворниците, когото биха по-
искали. 16 А тогава имаха един прочут затвор- 16
ник, на име Варава. 17 И тъй, като бяха събра- 17

ни, Пилат им каза: Кого искате да ви пусна: Ва-
18 рава ли или Исуса, наречен Христос? 18 (Поне-
19 же знаеше, че от завист го предаваха. 19 При то-
ва, като седеше на съдийския престол, жена му
изпрати до него да кажат: Не струвай нищо на
Тоя праведник; защото днес много пострадах
20 насъне поради Него). 20 А главните свещеници
и старейшините убедиха народа да изпроси Ва-
21 рава, а Исуса да погубят. 21 Управителят в отго-
вор им рече: Кого от двамата искате да ви пус-
22 на? А те рекоха: Варава. 22 Пилат им казва: То-
гава какво да правя с Исуса, наречен Христос?
23 Те всички казват: Да бъде разпнат. 23 А той ка-
за: Че какво зло е сторил? А те още повече за-
24 крещяха, казвайки: Да бъде разпнат. 24 И тъй
Пилат като видя, че никак не помага, а напро-
тив, че се повдига размирие, взе вода, уми си
ръцете пред народа, и каза: Аз съм невинен за
25 кръвта на Тоя праведник; вие гледайте. 25 И це-
лият народ в отговор рече: Кръвта Му *да бъде*
26 на нас и на чадата ни. 26 Тогава им пусна Варава;
27 а Исуса би и Го предаде на разпятие. 27 Тогава
войниците на управителя заведоха Исуса в пре-
торията, и събраха около Него цялата дружина.
28 28 И като Го съблякоха, облякоха Го в червена
29 мантия. 29 И сплетоха венец от тръни и го нало-
жиха на главата Му, и *туриха* тръст в десницата
Му; и като коленичиха пред Него, ругаеха Му
30 се, казвайки: Здравей, Царю Юдейски! 30 И за-
плюваха Го, и взеха тръстта и Го удряха по гла-
31 вата. 31 И след като Му се поругаха, съблякоха
Му мантията и Го облякоха с Неговите дрехи
32 и Го заведоха да Го разпнат. 32 А на излизане
намериха един киринеец, на име Симон; него
33 заставиха да носи кръста Му. 33 И като стигна-
ха на едно място, наречено Голгота (което зна-
34 чи лобно място), 34 дадоха Му да пие вино раз-
месено с жлъчка; но Той като вкуси, не прие
35 да пие. 35 И когато Го разпнаха, разделиха си
36 дрехите Му, като хвърлиха жребие. 36 И седя-
37 ха да Го пазят там. 37 И поставиха над главата
Му обвинението Му, написано *така:* Тоя е Ис-
38 ус, Юдейският Цар. 38 Тогава бидоха разпнати
с Него двама разбойници, един отдясно, и един
39 отляво. 39 А минаващите оттам Му се подигра-
40 ваха, като клатеха глави и думаха: 40 Ти, Който
разоряваш храма и за три дни *пак* го съграж-
даш, спаси Себе Си; ако си Божий Син, слез
41 от кръста. 41 Подобно и главните свещеници с
книжниците и старейшините Го ругаеха, каз-
42 вайки: 42 Други е избавил, а пък Себе Си не мо-
же да избави! Той е Израилевият Цар! нека сле-
43 зе сега от кръста, и ще повярваме в Него. 43 Упо-
ва на Бога; нека Го избави сега, ако Му е уго-
44 ден; понеже каза: Божий Син съм. 44 Със същия
укор Му се присмиваха и разпнатите с Него раз-
бойници. 45 А от шестия час тъмнина покрива- 45
ше цялата земя до деветия час. 46 А около деве- 46
тия час Исус извика със силен глас: Или, Или,
лама савахтани? сиреч: Боже Мой, Боже Мой,
защо си Ме оставил? 47 Някои от стоящите там, 47
като чуха, думаха: Той вика Илия. 48 И веднага 48
един от тях се завтече, взе гъба, натопи я в
оцет, и като я надяна на тръст, даде Му да пие.
49 А другите казваха: Остави! да видим дали ще 49
дойде Илия да Го избави. 50 А Исус, като извика 50
пак със силен глас, издъхна. 51 И, ето, завесата 51
на храма се раздра на две от горе до долу, земя-
та се разтресе, скалите се разпукаха, 52 гробо- 52
вете се разтвориха и много тела на починали-
те светии бяха възкресени, 53 (които, като изля- 53
зоха от гробовете след Неговото възкресение,
влязоха в светия град, и се явиха на мнозина).
54 А стотникът и ония, които заедно с него па- 54
зеха Исуса, като видяха земетресението и всич-
ко що стана, уплашиха се твърде много, и дума-
ха: Наистина тоя беше Син на Бога. 55 Там бяха 55
още и гледаха отдалеч много жени, които бя-
ха следвали Исуса от Галилея, и Му служеха;
56 между които бяха Мария Магдалина, и Ма- 56
рия майка на Якова и на Иосия, и майката на
Заведеевите синове. 57 И когато се свечери, дой- 57
де един богаташ от Ариматея, на име Иосиф,
който също беше се учил при Исуса. 58 Той дой- 58
де при Пилата и поиска Исусовото тяло. Тогава
Пилат заповяда да *му* се даде. 59 Иосиф, като взе 59
тялото, обви го с чиста плащаница, 60 и го поло- 60
жи в своя нов гроб, който бе изсякъл в скалата;
и като привали голям камък на гробната врата,
отиде си. 61 А там бяха Мария Магдалина и дру- 61
гата Мария, които седяха срещу гроба. 62 И на 62
следващия ден, който бе *денят* след приготов-
лението *за празника*, главните свещеници и фа-
рисеите се събраха при Пилата и казаха: 63 Гос- 63
подарю, спомнихме си, че Оня измамник при-
живе рече: След три дни ще възкръсна. 64 За- 64
повядай, прочее, гробът да се пази здраво до
третия ден, да не би учениците Му да дойдат и
да Го откраднат, и кажат на народа: Възкръсна
от мъртвите. Така последната измама ще бъде
по-лоша от първата. 65 Пилат им рече: Вземе- 65
те стража; идете, вардете *Го* както знаете. 66 Те, 66
прочее, отидоха и вардиха гроба, като запеча-
таха гроба с *помощта* на стражата.

28 1 А като се мина съботата, на първия ден от
седмицата, дойдоха Мария Магдалина и дру-
гата Мария да видят гроба. 2 А, ето, стана голям 2
трус; защото ангел от Господа слезе от небе-
то и пристъпи, отвали камъка, и седна на него.
3 Изгледът му беше като блескавица, и облек- 3

4 лото му бяло като сняг. [4] И в страха си от него
стражарите трепереха, и станаха като мъртви.
5 [5] А ангелът проговори, като каза на жените: Вие
не се бойте, защото зная, че търсите разпнатия
6 Исус. [6] Няма Го тук; защото възкръсна, както
и рече: дойдете и вижте мястото, гдето е лежал
7 Господ. [7] Идете скоро да кажете на учениците
Му, че е възкръснал от мъртвите; и, ето, Той
отива преди вас в Галилея; там ще Го видите;
8 ето казах ви. [8] И те излязоха бързо от гроба със
страх и голяма радост, и завтекоха се да изве-
9 стят на учениците Му. [9] И ето Исус ги срещна и
рече: Здравейте! А те се приближиха и се хва-
10 наха за нозете Му и Му се поклониха. [10] Тога-
ва Исус им рече: Не бойте се; идете кажете на
братята Ми да идат в Галилея, и там ще Ме ви-
11 дят. [11] Когато те отидоха, ето, някои от стра-
жата дойдоха в града и известиха на главните
12 свещеници всичко що бе станало. [12] И те, ка-
то се събраха със старейшините и се съвеща-
ваха, дадоха на войниците доволно пари, и ре-
коха: [13] Кажете, че учениците Му дойдоха през 13
нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме. [14] И 14
ако слух за това стигне до управителя, ние ще
го убедим, а вас ще направим да нямате гри-
жа. [15] Те, прочее, взеха парите, и постъпиха ка- 15
кто бяха научени. И това що те казаха се разне-
се между юдеите, *и продължава даже и до* днес.
[16] А единадесетте ученика отидоха в Галилея, на 16
бърдото, гдето Исус им определи. [17] И като Го 17
видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха.
[18] Тогава Исус се приближи към тях и им гово- 18
ри, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето
и на земята. [19] Идете, прочее, научете всичките 19
народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Си-
на и Светия Дух, [20] като ги учите да пазят всич- 20
ко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през,
всичките дни до свършека на века. [Амин].

Марко

1 Началото на благовестието на Исуса Христа Божий Син; [2] както е писано в *книгата на* пророк Исаия: - "Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, Който ще
2 устрои Твоя път; [3] Глас на един, който вика в
3 пустинята: Пригответе пътя за Господа, Прави направете пътеките за Него". [4] Иоан дойде,
4 който кръщаваше в пустинята, и проповядваше кръщение на покаяние за опрощаване на грехове. [5] И излизаше при него цялата Юдейска
5 страна и всичките ерусалимляни, и кръщаваха се от него в реката Иордан, като изповядваха
6 греховете си. [6] А Иоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си,
7 и хранеше с акриди и див мед. [7] И като проповядваше, казваше: Подир мене иде Онзи, който е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да се наведа и развържа ремика на обущата
8 Му. [8] Аз ви кръщавам с вода; а Той ще ви кръ-
9 сти със Светия Дух. [9] През тия дни дойде Исус от Назарет Галилейски и се кръсти от Иоан
10 в Иордан. [10] И като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гълъб слизаше на Него. [11] И дойде глас от
11 небесата: Ти си Моят възлюблен Син; в Тебе е
12 Моето благоволение. [12] И веднага Духът Го зака-
13 ра в пустинята. [13] И беше в пустинята четиридесет дни изкушаван от Сатана, и беше със
14 зверовете; а ангелите Му служеха. [14] А след като Иоан биде предаден на *властта*, Исус дойде в Галилея и проповядваше Божието благове-
15 стие, казвайки: [15] Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покайте се и повярвайте в благовестието; [16] А когато минаваше край
16 галилейското езеро°, видя Симона и брата на Симона, Андрея, че хвърляха мрежи в езерото,
17 понеже бяха рибари. [17] И рече им Исус: Вървете след Мене, и Аз ще ви направя да станете ловци на човеци. [18] И те веднага оставиха мрежи-
18 те и отидоха след Него. [19] И като отмина малко, видя Якова Заведеев и брата му Иоана, кои-
19 то също бяха в ладията си и кърпеха мрежите.
20 [20] И веднага ги повика; и те оставиха баща си Заведея в ладията с надничарите, и отидоха след
21 Него. [21] И дохождат в Капернаум; и незабавно в съботата *Исус* влезе в синагогата и поучава-
22 ше. [22] И те се чудеха на учението Му; защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като книжниците. [23] И скоро след това се нами-
23 раше в синагогата им човек хванат от нечист
24 дух, който извика, думайки: [24] [Остави *ни*!] Какво имаш Ти с нас, Исусе назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си,
Светий Божий. [25] Но Исус го смъмра, казвай- 25
ки: Млъкни, и излез от него. [26] Тогава нечисти- 26
ят дух, като го сгърчи, изкрещя със силен глас и излезе от него. [27] И всички се смаяха, тъй що- 27
то разискваха помежду си, думайки: Що е това? Едно ново учение! С власт заповядва и на нечистите духове, и те Му се покоряват! [28] И слухът 28
за Него се разнесе скоро навред по цялата галилейска околност. [29] И щом излязоха от синаго- 29
гата, дойдоха с Яков и Иоана в къщата на Симона и Андрея. [30] А Симоновата тъща лежеше 30
болна от треска; и веднага Му казват за нея. [31] И 31
Той се приближи, и като я хвана за ръка, дигна я; и [на часа] треската я остави, и тя им прислужваше. [32] И като се свечери, когато залезе 32
слънцето, доведоха при Него всичките болни и хванати от бяс. [33] И целият град се събра пред 33
вратата. [34] И Той изцели мнозина, които стра- 34
даха от разни болести, и изгони много бесове; и не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха. [35] И сутринта, когато беше 35
още тъмно, стана и излезе, и отиде в уединено място, и там се молеше. [36] А Симон и ония, ко- 36
ито бяха с Него изтичаха подире Му. [37] И като 37
Го намериха, казват Му: всички те търсят. [38] А 38
Той им казва: Да идем другаде, в близките градчета и там да проповядвам; защото за това съм излязъл. [39] И влизаше в синагогите им по цяла 39
Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете. [40] И дохожда при Него един прокажен 40
и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш. [41] А Той се 41
смили, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен. [42] И веднага проказата 42
го остави, и той се очисти. [43] И на часа го от- 43
прати, и му заръча строго, като му каза: [44] Вни- 44
мавай да не кажеш никому нищо; но за свидетелство на тях, иди и се покажи на свещеника и принеси за очистването си това, което е заповядал Моисей. [45] А той, като излезе, почна да 45
разгласява много и да разнася станалото, така щото *Исус* не можеше вече да влезе явно в някой град, но се намираше вън в уединени места; и дохождаха при Него отвсякъде.

2 [1] След известно време, Той пак влезе в Ка- 2
пернаум; и разчу се че бил в къщата. [2] И мно- 2
зина се събраха, така щото и около вратата не можаха да се поберат; и Той им говореше словото. [3] Дохождат и донасят при Него един пара- 3

1.16 Гръцки: Море, така и навсякъде в това евангелие.

4 литик. Четирима го носеха; 4 И като не можаха
да се приближат до Него, поради народа, разк-
риха покрива на *къщата*, гдето беше, пробиха
го и пуснаха постелката, на която лежеше пара-
5 литикът. 5 А Исус, като видя вярата им, каза на
паралитика: Синко, прощават ти се греховете.
6 6 А имаше там някои от книжниците, които се-
7 дяха и размишляваха в сърцата си: 7 Тоя защо
говори така? Той богохулствува. Кой може да
8 прощава грехове, освен един Бог? 8 Исус, като
разбра веднага с духа Си, че така размишляват
в себе си, рече им: Защо размишлявате това в
9 сърцата си? 9 Кое е по-лесно, да река на пара-
литика: Прощават ти се греховете, или да ре-
10 ка: Стани, вдигни постелката си и ходи? 10 Но
за да познаете, че Човешкият Син има власт на
земята да прощава грехове, (казва на парали-
11 тика): 11 Тебе казвам: Стани, вдигни си постел-
12 ката и иди у дома си. 12 И той стана, веднага,
вдигна си постелката и излезе пред всичките;
така щото всички се зачудиха и славеха Бога,
и думаха: Никога не сме виждали такова нещо.
13 13 И пак излезе край езерото; и цялото множе-
14 ство идеше при Него, и Той ги поучаваше. 14 Ка-
то минаваше видя Левия Алфеев седящ в бир-
ничеството, и каза му: Върви след Мене. И той
15 стана и отиде след Него. 15 И когато *Исус* се-
деше на трапезата в къщата му, заедно с Него
и учениците Му, насядаха и много бирници и
грешници; защото бяха мнозина и отиваха по-
16 дир Него. 16 Тогава книжниците, *които бяха* от
фарисеите, като видяха, че Той яде с грешни-
ците и бирниците, казаха на учениците Му: Защо
17 яде и пие с бирниците и грешниците? 17 А Ис-
ус, като чу това, каза им: Здравите нямат нужда
от лекар, а болните; не съм дошъл да призова
18 праведните, но грешниците (на покаяние). 18 А
Иоановите ученици и фарисеите постеха; и до-
хождат и казват Му: Защо постят Иоановите и
19 фарисейските ученици, а Твоите не постят? 19 А
Исус им рече: Могат ли сватбарите да постят,
докато е с тях младоженецът? До тогава, до ко-
гато младоженецът е с тях, не могат да постят.
20 20 Ще дойдат, обаче, дни, когато младоженецът
ще се отнеме от тях, и тогава, през ония дни, ще
21 постят. 21 Никой не пришива кръпка от невалян
плат на вехта дреха; а инак, това, което трябва-
ше да запълни *дрехата*, отдира от нея, новото
22 от вехтото, и съдраното става по-лошо. 22 И ни-
кой не налива ново вино в стари мехове; инак,
виното ще спука меховете, и се изхабяват и ви-
ното и меховете; но *наливат* ново вино в но-
23 ви мехове. 23 И в една събота, когато минаваше
през посевите, учениците Му, вървейки из пъ-
24 тя, почнаха да късат класове. 24 И фарисеите Му
рекоха: Виж! защо вършат в събота нещо, което
не е позволено? 25 А Той им рече: Не сте ли чели 25
що стори Давид, когато беше в нужда, и огладня и *мъжете*, които бяха с него? 26 Как влезе в 26
Божия дом, когато Авиатар беше първосвещеник и изяде присъствените хлябове, които не е позволено никому да яде, освен на свещениците, като даде и на ония, които бяха с него? 27 И 27
каза им: Съботата е направена за човека, а не човек за съботата; 28 така щото Човешкият Син 28
е господар и на съботата.

3 1 И влезе пак в синагогата; и там имаше чо-
век с изсъхнала ръка. 2 И наблюдаваха Го, дали 2
ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят.
3 Той каза на човека с изсъхналата ръка: Изпра- 3
ви се насред. 4 Тогава на тях казва: Позволено 4
ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха. 5 А като ги изгледа с гняв, на- 5
скърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Простри си ръката. Той я простря; и ръката му оздравя. 6 И фарисеите, като 6
излязоха, веднага се наговориха с Иродианите против Него, как да Го погубят. 7 Тогава Исус 7
се оттегли с учениците Си към езерото, и голямо множество от Галилея отиде изподир. 8 И от 8
Юдея, от Ерусалим, от Идумея, отвъд Иордан; и *от местата* около Тир и Сидон, едно голямо множество дойде при Него, като чуха колко много *чудеса* правел. 9 И поръча на учениците 9
Си да Му услужат с една ладия, поради народа, за да Го не притискат. 10 Защото беше из- 10
целил мнозина, така, че онези, които страдаха от язви натискаха Го, за да се допрат до Него.
11 И нечистите духове, когато Го виждаха, па- 11
даха пред Него и викаха, казвайки: Ти си Божий Син. 12 Но Той строго им заръчваше да Го 12
не изявяват. 13 След това се възкачи на хълма 13
и повика при Себе Си ония, които си искаше; и те отидоха при Него, 14 И определи дванаде- 14
сет души, за да бъдат с Него и за да ги изпраща да проповядват, 15 и да имат власт да изгон- 15
ват бесове. 16 *Определи:* Симона, на когото да- 16
де името Петър; 17 и Якова Заведеев и Яковия брат Иоан, на които даде и името Воанергес, сиреч, синове на гърма, 18 и Андрея и Фили- 17 18
па, Вартоломея и Матея, Тома и Якова Алфеев, Тадея и Симона Зилот, 19 и Юда Искариотски, 19
който Го и предаде. 20 И дохожда в една къща; 20
и пак се събира народ, така щото те не можаха нито хляб да ядат. 21 А своите Му, като чуха 21
това, излязоха за да Го хванат; защото казваха, че не бил на Себе Си. 22 И книжниците, които 22
бяха слезли от Ерусалим, казваха, че Той има Веелзевул, и че изгонва бесовете чрез начални-

ка на бесовете. [23] Но Той, като ги повика, казваше им с притчи: Как може Сатана да изгонва Сатана? [24] Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои. [25] И ако един дом се раздели против себе си, тоя дом не ще може да устои. [26] И ако Сатана е въстанал против себе си, и се е разделил, той не може да устои, но дошъл му е краят. [27] Обаче никой не може да влезе в къщата на силния *човек*, да ограби покъщнината му, ако първо не върже силния, и тогава ще ограби къщата му. [28] Истина ви казвам, че всичките грехове на човешкия род ще бъдат простени, и всичките хули с които биха богохулствували; [29] но ако някой похули Светия Дух, за него няма прошка до века, но е виновен за вечен грях. [30] *Това рече Той*, защото казваха: Има нечист дух. [31] Дохождат, прочее, майка Му и братята Му, и като стояха вън пратиха до Него да Го повикат. [32] А около Него седеше едно множество; и казват Му: Ето, майка Ти и братята Ти вън, търсят Те. [33] И в отговор им каза: Коя е майка Ми? *кои са* братята Ми? [34] И като изгледа седящите около Него каза: Ето майка Ми и братята Ми! [35] Защото, който върши Божията воля, той Ми е брат, и сестра, и майка.

4 [1] И пак започна да поучава край езерото. И събра се при Него едно твърде голямо множество, така щото Той влезе в една ладия и седеше на езерото; а цялото множество беше на сушата край езерото. [2] И поучаваше ги много с притчи, и казваше им в поучението Си: [3] Слушайте: Ето, сеячът излезе да сее. [4] И когато сееше, някои *зърна* паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха: [5] Други паднаха на канаристо място, гдето нямаше много пръст, и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; [6] а когато изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаха корен, изсъхнаха. [7] И други паднаха между тръните; и тръните пораснаха и ги заглушиха, и не дадоха плод. [8] А другите паднаха на добрата земя, и даваха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха кое тридесет, кое шестдесет и кое сто. [9] И каза: Който има уши да слуша, нека слуша. [10] И когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите. [11] И каза им: На вас е дадено *да познаете* тайната на Божието царство; а на ония, външните всичко бива в притчи; [12] тъй щото гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости [греха]. [13] И казва им: Не разбирате ли тая притча? а как ще разберете всичките притчи? [14] Сеячът сее словото. [15] А ония край пътя, гдето се сее словото, са тия, които като чуват, Сатана веднага дохожда и граба посеяното в тях слово. [16] Също и посяното на канаристите места са тия които, като чуват словото, веднага с радост го приемат; [17] нямат, обаче, корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение, поради словото, веднага се съблазняват. [18] Посяното между тръните са други; те са ония, които са слушали словото; [19] а светските грижи, примамката на богатството, и пожеланията за други работи, като влязат, заглушават словото, и то става безплодно. [20] А посяното на добрата земя са тия, които слушат словото, приемат го, и дават плод, тридесет, шестдесет, и стократно. [21] И каза им: Затова ли се донася светилото, за да го турят под шиника или под леглото? Не за това ли, да го поставят на светилника? [22] Защото няма нещо тайно освен за да се яви; нито е имало *нещо* спотаено, освен за да излезе наяве. [23] Ако има някой уши да слуша, нека слуша. [24] Каза им тоже: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите ще ви се отмери, и ще ви се прибави. [25] Защото който има, нему ще се даде, а който няма от него ще се отнеме и това което има. [26] И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята. [27] и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. [28] Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. [29] А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настанала жетва. [30] При това каза: На какво да оприличим Божието царство? или с каква притча да го представим? [31] То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всичките семена, които са на земята; [32] но когато се посее, расте, и става по-голямо от всичките злакове, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици. [33] С много такива притчи им прогласяваше словото, според както можеха да слушат. [34] А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици. [35] И в същия ден, когато се свечери, *Исус* им казва: Да минем на отвъдната страна. [36] И като оставиха народа, вземат Го със себе си в ладията, тъй както бе; и имаше други ладии с Него. [37] И дига се голяма ветрена буря, и вълните се нахвърляха в ладията, тъй че тя вече се пълнеше с вода. [38] А Той беше на задната част, заспал на възглавница; и те Го събуждат и Му казват: Учителю! нима не Те е грижа че загиваме? [39] И Той, като се събуди, смъмра вятъра и рече на езерото: Мълчи! утихни! И вятърът престана, и настана голяма тишина. [40] И рече им: Защо сте страхливи? Още ли нямате вяра?

41 [41] И голям страх ги обзе; и те си казаха един на
друг: Кой е прочее, Тоя, че и вятърът и езерото
Му се покоряват?

5 [1] И тъй минаха отвъд езерото в гадаринска-
2 та страна. [2] И като излезе от ладията, на часа Го
3 срещна от гробищата човек с нечист дух. [3] Той
живееше в гробищата, и никой вече не можеше
4 да го върже нито с верига; [4] защото много пъти
бяха го връзвали с окови и с вериги; но той бе
разкъсвал веригите и счупвал оковите; и никой
5 нямаше сила да го укроти. [5] И всякога, нощем
и денем, в гробищата и по бърдата, той викаше
6 и се изпосичаше с камъни. [6] А като видя Исуса
7 отдалеч, затече се и Му се поклони; [7] и изкре-
щя със силен глас и рече: Какво имаш Ти с мен,
Исусе, Сине на Всевишния Бог? Заклевам Те в
8 Бога, недей ме мъчи. [8] (Защото му казваше: Из-
9 лез от човека, душе нечисти). [9] И *Исус* го попи-
та: Как ти е името? А той Му каза: Легион ми
10 е името; защото сме мнозина. [10] И много Му се
11 моли да не ги отпраща вън от страната. [11] А там
12 по бърдото пасеше голямо стадо свине. [12] И *бе-
совете* Му се молиха, казвайки: Прати ни в сви-
13 нете, за да влезем в тях. [13] Исус им позволи. И
нечистите духове излязоха и влязоха в свинете;
и стадото, *на брой* около две хиляди, се спусна
по стръмнината в езерото, и се издавиха в езе-
14 рото. [14] А ония, които ги пасяха, побягнаха и
известиха това в града и по селата. И *жители-
15 те* дойдоха да видят какво е станало. [15] И като
дохождат при Исуса, виждат хванатия *по-преди*
от бесове, в когото е бил легиона, че седи об-
16 лечен и смислен; и убояха се. [16] И ония, които
бяха видели, разказваха им за станалото с хва-
17 натия от бесовете, и за свинете. [17] И те почнаха
да Му се молят да си отиде от техните предели.
18 [18] И когато влизаше в ладията, тоя, който бе *по-
напред* хванат от бесове, Му се молеше да бъ-
19 де заедно с Него. [19] Обаче Той не го допусна, но
му каза: Иди си у дома при своите, и кажи им
какви неща ти стори Господ и *как* се смили за
20 тебе. [20] И *човекът* тръгна и почна да разгласява
в Декапол какви неща му стори Исус; и всич-
21 ки се чудеха. [21] Когато Исус пак премина с ла-
дията на отвъдната страна, събра се при Него
голямо множество; и Той беше край езерото.
22 [22] И дохожда един от началниците на синагога-
та, на име Яир, и като Го вижда, пада пред нозе-
23 те Му, [23] и много Му се моли, казвайки: Малка-
та ми дъщеря бере душа; *моля Ти* се да дойдеш
и положиш ръце на нея, за да оздравее и да жи-
24 вее. [24] И Той отиде с него; и едно голямо мно-
жество вървеше подире Му, и хората Го при-
25 тискаха. [25] И една жена, която бе имала кръво-
26 течение дванадесет години, [26] и беше много по-
страдала от мнозина лекари, и беше иждивила
целия си имот без да види някаква полза, а на-
противо беше й станало по-зле, [27] като чу отзи- 27
вите за Исуса, дойде между народа изотзад и се
допря до дрехата Му. [28] Защото си казваше: Ако 28
само се допра до дрехата Му, ще оздравея. [29] И 29
на часа пресекна кръвотечението й, и тя усети в
тялото си, че се изцели от болестта. [30] И веднага 30
Исус като усети в Себе Си, че излязла от Него
сила, обърна се всред народа и каза: Кой се до-
пря до дрехите Ми? [31] Учениците Му казаха: Ти 31
виждаш, че народът Те притиска, и казваш ли:
Кой се допря до Мене? [32] Но Той се озърташе за 32
да види тая, която бе сторила това. [33] А жена- 33
та уплашена и разтреперана, като знаеше ста-
налото с нея, дойде и падна пред Него и Му каза
цялата истина. [34] А Той й рече: Дъщерьо, твоя- 34
та вяра те изцели; иди си с мир, и бъди здрава
от болестта си. [35] Докато Той още говореше, до- 35
хождат от *къщата на* началника на синагогата
и казват: Дъщеря ти умря; защо вече затрудня-
ваш Учителя? [36] А Исус, като дочу думата, ко- 36
ято говореха, каза на началника на синагогата:
Не бой се, само вярвай. [37] И никому не позволи 37
да Го придружи, освен на Петра, Якова и Яко-
вовия брат Иоан. [38] И като дохождат до къщата 38
на началника на синагогата, Той вижда въл-
нение и *мнозина*, които плачеха и пищяха много.
[39] И като влезе, каза им: Защо правите вълнение 39
и плачете? Детето не е умряло, а спи. [40] А те Му 40
се присмиваха. Но Той като изкара навън всич-
ките, взема бащата и майката на детето, и ония,
които бяха с Него, и влиза там гдето беше дете-
то. [41] И като хвана детето за ръка, каза му: Та- 41
лита куми; което значи - Момиче, тебе казвам:
Стани. [42] И момичето веднага стана и ходеше, 42
защото беше на дванадесет години. И внезапно
те се смаяха твърде много. [43] И много им запо- 43
вча, никой да не узнае това; и заповяда да й дадат
да яде.

6 [1] И Той излезе оттам и дойде в Своята ро-
дина; и учениците Му вървяха подир Него. [2] И 2
когато настана събота, почна да поучава в си-
нагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеха
и думаха: Откъде има Тоя всичко това? и: Ка-
ква е дадената на този мъдрост, и какви са те-
зи велики дела извършени от ръцете Му? [3] Тоя 3
не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на
Якова и Иосия, на Юда и Симона? и сестрите
Му не са ли тука между нас? И те се съблазни-
ха в Него. [4] А Исус им каза: Никой пророк не е 4
без почит, освен в своята родина, и между сво-
ите сродници, и в своя си дом. [5] И не можеше 5
да извърши там никакво велико дело, освен де-
то положи ръце на малцина болни и ги изце-

ли. [6] И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше. [7] И като повика дванадесетте, почна да ги разпраща двама по двама, и даде им власт над нечистите духове. [8] И заповяда им да не вземат нищо за път освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни пари в пояса; [9] но да се обуват със сандали: И, *рече Той*, не се обличайте с две дрехи. [10] И каза им: В която къща влезете, оставайте в нея докле си излезете оттам. [11] И ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам отърсете праха из под нозете си като свидетелство против тях. [12] И те излязоха и проповядваха, че *човеците* трябва да се покаят. [13] И изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с масло и ги изцеляваха. [14] И цяр Ирод чу за *Исуса*, (защото името Му стана известно), и думаше: Иоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и за това тия велики сили действуват чрез Него. [15] А други казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е пророк, като един от *старовременните* пророци. [16] Но Ирод, като чу за *Него*, рече: Това е Иоан, когото аз обезглавих, той е възкръснал. [17] Защото тоя Ирод беше пратил да хванат Иоана, и да го вържат в тъмница, заради Иродиада, жената на брата му Филипа, понеже я беше взел за жена. [18] Защото Иоан казваше на Ирода: Не ти е позволено да имаш братовата си жена. [19] А Иродиада се настрои против него и искаше да го убие, но не можеше; [20] защото Ирод се боеше от Иоана, като знаеше, че той е човек праведен и свет, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща и с удоволствие го слушаше. [21] И когато настана сгоден ден, когато Ирод за рождения си ден направи вечеря на големците си и на хилядниците и на галилейските старейшини, [22] и самата дъщеря на Иродиада влезе и поигра, тя угоди на Ирода и на седящите с него; и царят рече на момичето: Искай от мене каквото щеш, и ще ти го дам. [23] И закле й се: Каквото и да поискаш от мене, ще ти дам, *даже* до половината на царството ми. [24] А тя излезе и рече на майка си: Какво да поискам? И тя каза: Главата на Иоана Кръстителя. [25] И на часа *момичето* влезе бързо при царя и поиска, като каза: Искам да ми дадеш още сега, на блюдо, главата на Иоана Кръстителя. [26] И царят се наскърби много; но пак, заради клетвите си и заради седящите с него, не иска да й откаже. [27] И веднага царят прати един телохранител, *комуто* заповяда да донесе главата му; и той отиде, обезглави го в тъмницата, [28] и донесе главата му на блюдо и я даде на момичето; а момичето я даде на майка си. [29] И учениците му, като чуха *това* дойдоха и дигнаха тялото му, и го положиха в гроб. [30] И апостолите се събраха при Исуса и разказваха Му всичко каквото бяха извършили и каквото бяха поучили. [31] И рече им: Дойдете вие сами на уединено място насаме и починете си малко. Защото мнозина дохождаха и отиваха; и нямаха време нито да ядат. [32] И отидоха с ладията на уединено място на саме. [33] А като отидоха *людете ги* видяха, и мнозина *ги* познаха; и от всичките градове се стекоха там пеша, и ги изпревариха. [34] И *Исус* като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща. [35] И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно; [36] разпусни ги за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене. [37] А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пенязи хляб и да им дадем да ядат? [38] А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет и две риби. [39] И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. [40] И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. [41] И като взе петте хляба и двете риби, *Исус* погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките. [42] И всички ядоха и се наситиха. [43] И дигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите. [44] А ония, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже. [45] И веднага накара учениците Си да влязат в ладията и да отидат преди *Него* на отвъдната страна към Витсаида, докле Той разпусне народа. [46] И след като се прости с тях, отиде на бърдото да се помоли. [47] И като се свечери, ладията беше всред морето, а Той сам на сушата. [48] И като ги видя, че се мъчат като гребат с веслата, защото им беше противен вятърът, около четвъртата стража на нощта дохожда при тях, като вървеше по езерото; и щеше да ги отмине. [49] А те, като Го видяха да ходи по езерото, помислиха си, че е призрак, и извикаха; [50] защото всички Го видяха и се смутиха. И веднага Той им проговори, като им каза: Дерзайте! Аз съм, не бойте се! [51] И влезе при тях в ладията, и вятърът утихна; и те много се ужасиха в себе си. [52] Защото не бяха се вразумили от *чудото* с хлябовете, но сърцето им беше закоравяло. [53] И като премина *езерото*, дойдоха в генисаретската земя и излязоха на сушата. [54] И когато излязоха из ладията, веднага *хората* Го познаха; [55] и разтичаха се по цялата оная околност и почнаха да носят на легла болните там,

56 гдето чуеха, че се намирал Той. 56 И гдето и да
влизаше, в села или в градове или в колиби, ту-
ряха болните по пазарите, и молеха Му се да се
допрат те поне до полите на дрехите Му; и кол-
кото души се допираха се изцеляваха.

7 1 Събират се при *Исуса* фарисеите и някои от
книжниците, които бяха дошли от Ерусалим,
2 2 и бяха видели, че някои от учениците Му ядат
3 хляб с ръце нечисти, сиреч, немити. 3 (Защото
фарисеите и всички юдеи, държейки преда-
нието на старейшините, не ядат ако не си умият
4 ръцете до лактите; 4 и *когато се връщат* от па-
зар; не ядат ако се не умият. Има и много дру-
ги неща, които са приели да държат, - измива-
ния на чаши, шулета и медни съдове [и одро-
5 ве]). 5 И тъй, фарисеите и книжниците Го за-
питват: Защо не вървят Твоите ученици по пре-
данието на старейшините, но ядат хляб с нечи-
6 сти ръце? 6 А той им рече: Добре е пророкувал
Исаия за вас лицемерите, както е писано: - "Те-
зи люде Ме почитат с устните си, Но сърцето
7 им отстои далеч от Мене. 7 Обаче напразно Ме
почитат Като преподават за поучения човеш-
8 ки заповеди". 8 Вие оставяте Божията заповед
и държите човешкото предание, [измивания на
шулци и на чаши; и много други неща правите].
9 9 И каза им: Хубаво! вие осуетявате Божията за-
10 повед за да спазите своето предание! 10 Защото
Моисей рече: "Почитай баща си и майка си" и:
"Който злослови баща или майка, непременно
11 да се умъртви". 11 Но вие казвате: Ако рече чо-
век на баща си или на майка си: Това мое *имане*,
с което би могъл да си помогнеш, е курбан си-
12 реч, подарено *Богу, това прави разлика*; 12 вие
не го оставяте вече да стори нищо за баща си
13 или за майка си. 13 И тъй, осуетявате Божието
слово заради вашето предание, което сте пре-
дали и вършите много такива неща подобни на
14 това. 14 И пак повика народа и каза им: Слушай-
15 те Ме всички и разбирайте. 15 Няма нищо из-
вън човека, което, като влиза в него, може да го
оскверни; но тия неща, които излизат от него,
16 те оскверняват човека. 16 [Ако има някой уши
17 да слуша, нека слуша]. 17 И като остави наро-
да и влезе в къщи, учениците Му Го попитаха
18 за притчата. 18 И каза им: Нима сте и вие тъй
неразсъдливи? Не разбирате ли, че нищо, кое-
то влиза в човека от вън, не може да го оскверни?
19 19 Защото не влиза в сърцето му, а в корема,
и излиза в захода. (*Като каза това* той напра-
20 ви всички ястия чисти). 20 Каза още: Което из-
21 лиза от човека, то оскверява човека. 21 Защо-
то отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли
22 помисли, блудства, кражби, убийства, 22 пре-
любодейства, користолюбие, нечестие, ковар-
ство, сладострастие, лукаво око, хулене, гор-
дост, безумство. 23 Всички тия зли неща изли- 23
зат отвътре и оскверняват човека. 24 И като ста- 24
на оттам, отиде в тирските и сидонските преде-
ли; и влезе в една къща, и не искаше да Го знае
никой; но не можа да се укрие. 25 А веднага чу 25
за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше
нечист дух, и тя дойде и падна пред нозете Му.
26 (Жената бе елинка, родом сирофиникианка). 26
И молеше Му се да изгони беса от дъщеря й. 27 А 27
Исус й рече: Остави да се наситят децата; защо-
то не е прилично да се вземе хляба на децата
и да се даде на кученцата. 28 А тя в отговор Му 28
каза: Така Господи, но и кученцата под трапе-
зата ядат от трохите *паднали* от децата. 29 И ре- 29
че й: За тая дума иди си; бесът излезе от дъще-
ря ти. 30 И като си отиде у дома, намери детето 30
легнало на постелката, и бесът излязъл. 31 И ка- 31
то излезе пак из тирските предели, дойде през
Сидон към галилейското езеро, през сред дека-
полските предели. 32 И довеждат при Него един 32
глух и заекващ *човек*, и молят Му се да положи
ръка на него. 33 *Исус*, като го отведе от народа 33
насаме, вложи пръстите Си в ушите му, и, ка-
то плюна, докосна се до езика му; 34 и погледна 34
към небето, въздъхна и му каза: Еффата, сиреч,
Отвори се. 35 И ушите му се отвориха, и връзка- 35
та на езика му се развърза, и той говореше чи-
сто. 36 И заръча им никому да не кажат това; но 36
колкото повече им заръчваше, толкова повече
те го разгласяваха; 37 защото се чудеха твърде 37
много, и думаха: Всичко върши добре; и глухи-
те прави да чуват, и немите да говорят.

1 През ония дни, когато пак се беше *събра-* **8**
ло голямо множество, и нямаха що да ядат, по-
вика учениците Си и каза им: 2 Жалко Ми е за 2
народа, защото три дни вече седят при Мене,
и нямат що да ядат; 3 и ако ги разпусна глад- 3
ни по домовете им, ще им прималее по пътя; а
някои от тях са дошли от далеч. 4 И учениците 4
Му отговориха: Отде ще може някой да наси-
ти тия с хляб тук в уединено място? 5 И попита 5
ги: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем. 6 И 6
заповяда на народа да насядат на земята; и ка-
то взе седемте хляба благодари, разчупи и да-
ваше на учениците Си за да ги сложат. И сло-
жиха ги пред народа, 7 Имаха и малко рибички; 7
и като ги благослови, заповяда да ги сложат и
тях. 8 И ядоха и се наситиха; и дигнаха останали 8
къшеи, седем кошници. 9 А *ония, които ядоха*, 9
бяха около четири хиляди души; и разпусна ги.
10 И веднага влезе в ладията с учениците Си и 10
дойде в далманутанските предели. 11 И фарисе- 11
ите излязоха и почнаха да се препират с Него; и
като Го изпитваха, поискаха от Него знамение

12 от небето. 12 А Той въздъхна дълбоко от сърце и рече: Защо тоя род иска знамение? Истина
ви казвам: На тоя народ няма да се даде знаме-
13 ние. 13 И остави ги, влезе пак *в ладията*, и ми-
14 на на отвъдната страна. 14 Но учениците Му забравиха да вземат хляб, и нямаха със себе си в
15 ладията повече от един хляб. 15 И Той им заръча, казвайки: Внимавайте, пазете се от кваса на
16 фарисеите и от кваса на Ирода. 16 И те разискваха помежду си, думайки: Това е защото ня-
17 маме хляб. 17 А Исус, като разбра това; рече им: Защо разисквате загдето нямате хляб? Още ли не разбирате, нито разумявате? Окаменено ли е
18 сърцето ви? 18 Като имате очи, не виждате ли? и като имате уши, не чувате ли? и не помните ли?
19 19 Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с късеи дигнахте?
20 Казват Му: Дванадесет. 20 И когато седемте - на четирите хиляди души, колко кошници, пълни
21 с късеи дигнахте? Казват Му: Седем. 21 И каза
22 им: Не разбирате ли още? 22 Дохождат във Витсаида. И довеждат при Него един слепец и мо-
23 лят Му се да се докосне до него. 23 И Той хвана слепеца за ръка, изведе го вън от селото, и, като плюна на очите му, положи на него ръце и го
24 попита: Виждаш ли нещо? 24 И той, като подигна очи, каза: Виждам човеците; защото виждам
25 *неща* като дървета, които ходят. 25 После пак положи ръце на очите му; и той втренчи очи-
26 те си, оздравя, и виждаше всичко ясно. 26 И изпрати го у дома му, и каза: Не влизай в селото,
27 [нито казвай това някому в селото]. 27 И излезе Исус с учениците Си по селата на Кесария Филипова; и по пътя попита учениците Си, като им каза: Според както казват хората: Кой съм
28 Аз? 28 А те в отговор Му казаха: Иоан Кръстител; други - Илия; а трети - един от пророците.
29 29 Тогава ги попита: Но според както вие казвате: Кой съм? Петър в отговор Му каза: Ти си
30 Христос. 30 И заръча им никому да не казват за
31 Него. 31 И почна да ги учи как Човешкият Син трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници, книжниците, и да бъде убит, и след три дни да въз-
32 кръсне. 32 И явно говореше тая дума. А Петър
33 Го взе *настрана* и почна да Го мъмри. 33 А Той, като се обърна и погледна учениците Си, смъмра Петра, като каза: Махни се, Сатано, и иди зад Мене, защото не мислиш за Божиите неща,
34 но за човешките неща. 34 И повика народа заедно с учениците Си и рече им: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си,
35 и *така* нека Ме следва. 35 Защото който иска да спаси живота˚ си, ще го изгуби; а който изгуби
живота си заради Мене и за благовестието, ще
го спаси. 36 Понеже какво се ползува човек като 36
спечели целия свят, а изгуби живота си? 37 За- 37
щото какво би дал човек в замяна на живота си?
38 Защото ако се срамува някой поради Мене и 38
поради думите Ми в тоя блуден и грешен род,
то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Отца Си със светите ангели.

9 1 И рече им: Истина ви казвам: Има някои
от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докле не видят Божието царство дошло
в сила. 2 И след шест дни Исус взема Петра, 2
Якова и Иоана, и завежда само тях на една висока планина насаме; и преобрази се пред тях.
3 Дрехите Му станаха бляскави, твърде бели, 3
каквито никой белач на земята не може *така*
да избели. 4 И яви им се Илия с Моисея, които 4
разговаряха с Исуса. 5 А Петър проговори, каз- 5
вайки на Исуса: Учителю, добре е да сме тука; и
нека направим три шатри, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия; 6 защото не знаеше ка- 6
кво да отговори, понеже почнаха да се плашат
много. 7 И яви се облак и ги засени; и глас дойде 7
из облака, *който каза*: Този е Моят възлюблен
Син; Него слушайте. 8 И внезапно, като се озър- 8
наха, не видяха вече никого при себе си, освен
Исуса. 9 И като слизаха от планината, заръча 9
им да не казват никому това що бяха видели,
освен когато Човешкият Син бъде възкресен от
мъртвите. 10 И те пазеха тая поръчка, като ра- 10
зискваха помежду си що значи да възкръсне от
мъртвите. 11 И попитаха Го, казвайки: Защо ду- 11
мат книжниците, че трябва първо Илия да дойде? 12 А Той им каза: Наистина Илия първо ще 12
дойде и ще възстанови всичко. И как е писано за Човешкия Син? - *писано е*, че трябва да
пострада много и да бъде унизен. 13 Но казвам 13
ви, че Илия е *вече* дошъл, и те постъпиха с него
както си искаха, според както си искаха, според както е писано за него. 14 И когато дойдоха 14
при учениците, видяха около тях едно голямо
множество, и книжници, които се препираха с
тях. 15 И веднага, като Го видя цялото множе- 15
ство, смая се, стекоха се и Го поздравяваха. 16 И 16
Той ги попита: За какво се препирате с тях? 17 И 17
един от народа Му отговори: Учителю, доведох
при Тебе сина си, който има ням дух. 18 И где- 18
то и да го прехване, тръшка го; и той се запеня,
скърца със зъби, и се вцепенява; и говорих на
Твоите ученици да изгонят *беса*, но не можаха.
19 А Той в отговор им каза: О роде невярващ, до 19
кога ще бъда до кога ще бъда с вас? До кога ще
ви търпя? Доведете го при Мене. 20 И доведо- 20

8.35 Или душата; *така и до края на главата.*

ха го при Него. И като Го видя *хванатият от бяс*, веднага духът го сгърчи; и той падна на земята и се валяше запенен. 21 И попита Исус баща му: Колко време има от как му е станало това? А той каза: От детинство. 22 И много пъти го е хвърлял и в огън, и във вода, за да го погуби; но ако можеш стори нещо, смили се за нас и помогни ни. 23 А Исус му рече: Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва. 24 Веднага бащата на детето извика, казвайки: Вярвам [Господи]! помогни на моето неверие. 25 А Исус, като видя, че се стича народ, смъмра нечистия дух, казвайки му: Душе неми и глухи, Аз ти заповядвам: Излез от него, и да не влезеш вече в него. 26 И *духът*, като изпищя и го сгърчи силно, излезе; и *детето* стана като мъртво, така щото болшинството, думаха, че е умряло. 27 Но Исус го хвана за ръката и го дигна; и то стана, 28 И когато влезе вкъщи, учениците Му Го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним? 29 И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва [и пост]. 30 И като излязоха оттам, минаваха през Галилея; и Той искаше никой да не узнае това. 31 Защото учеше учениците Си, като им казваше: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеци, и ще Го убият; и след като Го убият, подир три дни ще възкръсне. 32 Но те не разбраха думата и боряха се да Го попитат. 33 И дойдоха в Капернаум; и когато влезе вкъщи попита ги: Какво разискахте из пътя? 34 А те мълчаха, защото по пътя бяха се препирали помежду си кой е по-голям? 35 И като седна, повика дванадесетте и каза им: Който иска да бъде пръв, ще бъде от всички последен и на всички служител. 36 Тогава взе едно детенце и го постави посред тях; и като го прегърна рече им: 37 Който приеме едно от тези дечица в Мое име, и Мене приема; и който приеме Мене, приема не Мене, но Този Който Ме е пратил. 38 Иоан Му каза: Учителю, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му запретихме, защото не следваше нас. 39 А Исус рече: Недейте му запрещава, защото няма никой, който да извърши велико дело в Мое име, и да може скоро *след това* да Ме злослови. 40 Понеже оня, който не е против нас, е откъм нас. 41 Защото който ви напои с чаша вода, понеже сте Христови, истина ви казвам: той никак няма да изгуби наградата си. 42 А който съблазни едно от тия скромните, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето. 43 И ако те съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън, 44 [дето "червеят им не умира, и огънят не угасва"]. 45 И ако нозата ти те съблазни, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц, отколкото да имаш двете си нозе и да бъдеш хвърлен в пъкъла, 46 [дето "червеят им не умира и огънят не угасва"]. 47 И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за тебе да влезеш в Божието царство с едно око, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла, 48 дето "червеят им не умира, и огънят не угасва". 49 Защото всеки ще се осоли с огън, [и всяка жертва ще се осоли със сол]. 50 Добро нещо е солта; но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си, и мир имайте помежду си.

10 1 И стана оттам и дойде в юдейските предели и *местата* отвъд Иордан; и народ пак се стече при Него; и по обичая Си Той пак ги поучаваше. 2 И някои фарисеи се приближиха и Го попитаха, за да Го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне *жена си*? 3 В отговор Той им каза: Какво ви е заповядал Моисей? 4 А те рекоха: Моисей е позволил да напише мъжът разводно писмо и да я напусне. 5 А Исус им рече: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тая заповед; 6 обаче, в началото на създанието, *Бог* ги е направил мъж и жена. 7 Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, 8 и двамата ще бъдат, една плът; така че не са вече двама, а една плът. 9 И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва. 10 И вкъщи учениците пак Го попитаха за това. 11 И Той им каза: Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодействува против нея. 12 И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодействува. 13 Тогава доведоха при Него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смъмриха, 14 Но Исус като видя това, възнегодува и рече им: Оставете дечицата да дойдат при Мене; не ги възпирайте, защото на такива е Божието царство. 15 Истина ви казвам: Който не приеме Божието царство като детенце, той никак няма да влезе в него. 16 Прегърна ги и ги благослови като положи ръцете Си на тях. 17 И когато излизаше на път, някой се затече и коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да сторя за да наследя вечен живот? 18 А Исус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен един Бог. 19 Знаеш заповедите: "Не убивай; Не прелюбодействувай; Не кради; Не лъжесвидетелствувай; Не увреждай; Почитай баща си и майка си". 20 А той Му рече: Учителю, всичко това съм опазил от младостта си. 21 А Исус, като го погледна, възлюби го, и му рече: Едно ти не достига; иди продай все що

имаш и дай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето; и дойди и Ме следвай. 22 Но
22 лицето му посърна от тая дума и той си оти-
де наскърбен, защото беше човек с много имот.
23 23 А Исус се озърна и каза на учениците: Колко
мъчно ще влязат в Божието царство ония, ко-
24 ито имат богатство! 24 А учениците се смайва-
ха за Неговите думи. Но в отговор Исус пак им
каза: Чада, колко е мъчно да влязат в Божие-
то царство ония, които уповават на богатство-
25 то! 25 По-лесно е камилата да мине през иглени
уши, отколкото богат да влезе в Божието цар-
26 ство. 26 А те се чрезмерно зачудиха и Му казаха:
27 Тогава кой може да се спаси? 27 Исус ги погле-
на и рече: За човеците това е невъзможно, но не
и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.
28 28 Петър почна да Му казва: Ето, ние оставихме
29 всичко и Те последвахме. 29 Исус каза: Истина
ви казвам: Няма човек, който да е оставил къ-
ща, или братя, или сестри, или майка, или ба-
ща, или чада, или ниви, заради Мене и заради
30 благовестието, 30 и да не получи стократно се-
га, в настоящето време, къщи и братя, и сест-
ри, и майки, и чада, и ниви, заедно с гонения, а
31 в идещия свят˚ вечен живот. 31 Обаче мнозина
първи ще бъдат последни, а последните първи.
32 32 А когато бяха на път, отивайки за Ерусалим,
Исус вървеше пред тях а те се учудваха, и ония
които вървяха подире, бяха обзети от страх. И
като събра пак дванадесетте, почна да им каз-
ва това, което щеше да Го сполети, *като рече*:
33 33 Ето ние възлизаме за Ерусалим и Човешкият
Син ще бъде предаден на главните свещеници и
на книжниците; и те, като Го осъдят на смърт,
34 ще Го предадат на езичниците; 34 и ще Му се по-
ругаят, и ще Го заплюват, ще Го бият и ще Го
35 убият; а след три дни ще възкръсне. 35 Тогава
се приближават при него Яков и Иоан, Заведе-
евите синове, и Му казват: Учителю желаем да
36 ни сториш каквото и да поискаме от Тебе. 36 А
37 Той им казва: Какво желаете да ви сторя? 37 Те
Му рекоха: Дай ни да седнем, един отдясно Ти,
38 а един отляво *Ти* в Твоята слава. 38 А Исус им
рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пи-
ете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с
39 кръщението, с което Аз се кръщавам? 39 Те Му
рекоха: Можем. А Исус им каза: Чашата, ко-
ято Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което
40 Аз се кръщавам, ще се кръстите; 40 но да седне-
те отдясно Ми или отляво *Ми* не е Мое да дам,
а ще се даде на ония, за които е било приготве-
41 но. 41 А десетимата, като чуха това, захванаха
42 да негодуват против Якова и Иоана. 42 Но Исус
ги повика и им каза: Вие знаете, че ония, които
се считат за управители на народите, господа-
руват над тях, и големците им властвуват над
тях. 43 Но между вас не е така; а който иска да 43
стане големец между вас, ще ви бъде служител;
44 и който иска да бъде пръв между вас, ще бъде 44
слуга на всичките. 45 Защото наистина Човеш- 45
кият Син не дойде да Му служат, но да служи,
и да даде живота Си откуп за мнозина. 46 До- 46
хождат в Ерихон; и когато излизаше из Ерихон
с учениците Си и едно голямо множество, Ти-
меевият син Вартимей, един сляп просяк, седе-
ше край пътя. 47 И като чу, че бил Исус Наза- 47
рянинът, почна да вика, казвайки: Исусе, сине
Давидов, смили се за мене! 48 И мнозина го мъ- 48
мреха, за да млъкне; но той още повече вика-
ше: Сине Давидов, смили се за мене! 49 И тъй, 49
Исус се спря и рече: Повикайте го. Викат слепе-
ца и му казват: Дерзай, стани, вика те. 50 И той 50
си хвърли дрехата и скокна и дойде при Исуса.
51 И проговори Исус и му каза: Какво искаш да 51
ти сторя? Слепецът Му рече: Учителю, да про-
гледам. 52 А Исус му рече: Иди си, твоята вяра те 52
изцели. И той веднага прогледа, и тръгна подир
Него по пътя.

11 1 И когато се приближаваха към Ерусалим,
до Витфагия и Витания при Елеонския хълм,
изпраща двама от учениците Си и казва им:
2 Идете в селото, което е на среща ви, и щом 2
влезете в него, ще намерите вързано осле, кое-
то никой човек не е още възсядал; отвържете
го и го докарайте. 3 И ако някой ви рече: За- 3
що правите това? Кажете: На Господа трябва;
и веднага ще го прати тук. 4 И тъй, те отидоха 4
и намериха едно осле, вързано до вратата, вън
край пътя, и отвързват го. 5 И някои от стоящи- 5
те там им казаха: Какво правите та отвързвате
ослето? 6 А те им казаха, както бе заръчал Исус; 6
и оставиха ги. 7 И докарват ослето при Исуса, 7
и намятат на него дрехите си; и Той го възсед-
на. 8 И мнозина напостлаха дрехите си по пъ- 8
тя, а други - клони, като ги сечаха от нивите.
9 И тия, които вървяха отпред и тия, които иде- 9
ха изподире, викаха: Осанна! благословен, кой-
то иде в Господното име! 10 Благословено гра- 10
дущето царство на баща ни Давида [което иде
в Господното име]; осанна във висините. 11 И 11
влезе *Исус* в Ерусалим, в храма, и, като разгледа
всичко, понеже вече се бе свечерило, отиде във
Витания с дванадесетте. 12 А на сутринта, кога- 12
то излязоха от Витания, Той огладня. 13 И ка- 13
то видя отдалеч една разлистила се смоковни-
ца, дойде дано би намерил нещо на нея; но като
дойде до нея, не намери нищо, само едни листа,
защото не беше време за смокини. 14 И Той про- 14

10.30 Или: Век.

говори, думайки й: Отсега нататък никой да не
яде плод от тебе до века. И учениците Му чуха
15 това. [15] И дойдоха в Ерусалим; *Исус* като влезе в
храма, почна да изпъжда ония, които продава-
ха, и ония, които купуваха в храма, и прекату-
ри масите на сребромонителите и столовете на
16 ония, които продаваха гълъбите. [16] И не позво-
ляваше да пренесе някой какъвто и да било съд
17 през храма. [17] И поучаваше, казвайки им: Не е
ли писано, "Домът Ми ще се нарече молитвен
дом за всичките народи"? а вие го направихте
18 "разбойнически вертеп". [18] И главните свеще-
ници и книжниците чуха това; и търсеха *начин*
как да Го погубят, защото се бояха от Него, по-
неже целият народ се чудеше на учението Му.
19 [19] А *всякога* на мръкване Той излизаше вън от
20 града. [20] И тъй, като минаваха сутринта, видяха
21 смоковницата, изсъхнала от корен. [21] И Петър
си спомни и Му каза: Учителю, виж, смоков-
22 ницата, която ти прокле, изсъхнала. [22] А Исус в
23 отговор им каза: Имайте вяра в Бога. [23] Истина
ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се
и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето
си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва,
24 ще му стане. [24] Затова ви казвам: Всичко каквото
поискате в молитва вярвайте, че сте го полу-
25 чили, и ще ви се сбъдне. [25] И когато се изправите
на молитва, прощавайте, ако имате нещо
против някого, за да прости и Отец ви, Който
26 е на небесата, вашите прегрешения. [26] [Но ако
вие не прощавате, то нито Отец ви, Който е на
27 небесата, ще ви прости съгрешенията]. [27] И до-
хождат пак в Ерусалим; и когато ходеше в хра-
ма, идват при Него главните свещеници, книж-
28 ниците и старейшините, и Му казват: [28] С каква
власт правиш това? или кой Ти е дал тая власт
29 да правиш това? [29] Исус им рече: Ще ви задам и
Аз един въпрос; отговорете Ми, и Аз ще ви ка-
30 жа с каква власт правя това. [30] Иоановото кръ-
щение от небето ли беше, или от човеците? От-
31 говорете Ми. [31] И те разискваха помежду си, ду-
майки: Ако речем - От небето, ще каже - Тогава
32 защо не го повярвахте? [32] Но ако речем: От чо-
веците, - бояха се от народа; защото всички ис-
33 крено считаха Иоана за пророк. [33] И тъй, в от-
говор на Исуса казаха: Не знаем. Исус им рече:
Нито Аз ви казвам с каква власт правя това.

12 [1] И почна да им говори с притчи: Един чо-
век насади лозе, огради го с плет, изкопа лин и
съгради кула, и даде го под наем на земеделци-
2 те, и отиде в чужбина. [2] И във времето на *плода*
изпрати един слуга до земеделците да прибере
3 от земеделците от плода на лозето. [3] А те го хва-
4 наха, биха го, и го отпратиха празен. [4] Пак из-
прати до тях друг слуга; и нему счупиха глава-
та, и безсрамно го оскърбиха. [5] Изпрати и друг, 5
когото убиха; и мнозина други, *от които* ед-
ни биха, а други убиха. [6] Още един имаше той, 6
един възлюбен син; него изпрати последен до
тях, като думаше: Ще почетат сина ми. [7] А тия 7
земеделци рекоха помежду си: Тоя е наследни-
кът; елате да го убием, и наследството ще бъ-
де наше. [8] И тъй хванаха го и го убиха, и хвър- 8
лиха го вън от лозето. [9] Какво, прочее, ще сто- 9
ри стопанинът на лозето? Ще дойде и ще погу-
би тия земеделци, а лозето ще даде на други.
[10] Не сте ли прочели нито това писание: - "Ка- 10
мъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана
глава на ъгъла, [11] От Господа е това. И чудно 11
е в нашите очи"? [12] И *първенците* искаха да Го 12
хванат (но се побояха от народа), понеже раз-
браха, че за тях изрече тая притча. И оставиха
Го и си отидоха. [13] Тогава пращат при Него 13
някои от фарисеите и иродианите за да Го впри-
мчат в говоренето Му. [14] И те, като дойдоха ка- 14
заха Му: Учителю, знаем, че си искрен и не Те
е грижа от никого; защото не гледаш на лице-
то на човеците, но учиш Божия път според ис-
тината. Право ли е да даваме данък на Кесаря,
или не? [15] Да даваме ли, или да не даваме? А 15
Той, като разбра лицемерието им, рече им: За-
що Ме изпитвате? Донесете Ми един пеняз да
го видя. [16] И те Му донесоха. Тогава им казва: 16
Чий е тоя образ и надпис? А те му рекоха: Кеса-
рев. [17] Исус им рече: Отдавайте Кесаревото на 17
Кесаря, и Божието на Бога. И те много се зачу-
диха на Него. [18] След това дохождат при Него 18
садукеи, които казват, че няма възкресение; и
питат Го, казвайки: [19] Учителю, Моисей ни на- 19
писа, че ако някому умре брат и остави жена,
а чадо не остави, то брат му да вземе жена му
и да въздигне потомък на брата си. [20] Прочее, 20
имаше седем братя; и първият взе жена; и ко-
гато умря не остави потомък. [21] Взе я и втори- 21
ят, умря, и не остави потомък; също и третият.
[22] И седмината не оставиха потомство. А подир 22
всички умря и жената. [23] Във възкресението, на 23
кого от тях ще бъде жена? защото и седмината я
имаха за жена. [24] Исус им рече: Не за това ли се 24
заблуждавате, понеже не знаете писанията ни-
то Божията сила? [25] Защото когато възкръснат 25
от мъртвите, нито се женят нито се омъжват, но
са като ангели на небесата. [26] А за мъртвите, че 26
биват възкресени, не сте ли чели в книгата на
Моисея, *на мястото*, при къпината, как Бог му
говори, казвайки: "Аз съм Бог Авраамов, Бог
Исааков и Бог Яковов"? [27] Той не е Бог на мърт- 27
вите, а на живите. Вие много се заблуждавате.
[28] А един от книжниците, който дойде и ги чу, 28
когато се препираха, като видя, че им отгово-

ри добре, пита Го: Коя заповед е първа от всички?
29 [29] Исус отговори: Първата е: "Слушай, Из-
30 раилю; Господ нашият Бог е един Господ; [30] и да
възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце,
с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си
31 сила". [31] А ето втората [подобна на нея] *заповед:*
"Да възлюбиш ближния си като себе си". Друга
32 заповед по-голяма от тия няма. [32] И книжникът
Му рече: Превъзходно, Учителю! Ти право ка-
33 за, че *Бог* е един; и няма друг освен Него; [33] и да
Го люби човек от все сърце, с всичкия си разум,
и с всичката си сила, и да люби ближния си като
себе Си, това е много повече от всичките всеиз-
34 гаряния и жертви. [34] Исус, като видя, че отго-
вори разумно, рече му: Не си далеч от Божието
царство. И никой вече не дръзна да Му зада-
35 ва въпроси. [35] И когато поучаваше в храма, Ис-
ус проговори, казвайки: Как думат книжни-
36 ците, че Христос е Давидов син? [36] Сам Давид ка-
за чрез Светия Дух: - "Рече Господ на Моя Го-
спод; Седи отдясно Ми, Докле положа враговете
37 Ти за Твое подножие". [37] Сам Давид го нарича
Господ; тогава как да е негов син? И голямото
38 множество Го слушаше с удоволствие. [38] И в по-
учението Си казваше: Пазете се от книжниците,
които обичат да ходят пременени, и *да приемат*
39 поздравите по пазарите, [39] и първите столове
по синагогите, и първите места при угоще-
40 ята; [40] тия, които изпояждат домовете на вдо-
виците, даже когато за показ принасят дълги
молитви. Тия ще приемат по-голямо осъжде-
41 ние. [41] И като седна *Исус* срещу съкровищница-
та, гледаше как народът пускаше пари в съкро-
вищницата; и мнозина богаташи пускаха мно-
42 го. [42] А една бедна вдовица дойде и пусна две
43 лепти, сиреч, един кодрант. [43] И повика учени-
ците Си и каза им: Истина ви казвам, тая бедна
вдовица пусна повече от всичките, които пус-
44 кат в съкровищницата; [44] защото те всички пус-
кат от излишъка си, а тя от немотията си пусна
всичко що имаше, целия си имот.

13 [1] Когато излизаше от храма, един от Негови-
те ученици *Му каза*: Учителю, виж, какви камъ-
2 ни и какви здания! [2] А Исус му рече: Виждаш ли
тия големи здания! Няма да остане тук камък
3 на камък, който да не се срине. [3] И когато се-
деше на Елеонския хълм срещу храма, Петър и
4 Яков и Андрей Го попитаха насаме: [4] Кажи ни,
кога ще бъде това? и какъв *ще бъде* знакът, ко-
5 гато всичко това предстои да се изпълни? [5] А
Исус почна да им казва: Пазете се да ви не под-
6 мами някой. [6] Мнозина ще дойдат в Мое име и
ще рекат: Аз съм *Христос* и ще подмамят мно-
7 зина. [7] А когато чуете за войни и за военни слу-
хове, недейте се смущава; *това* трябва да стане;
но туй не е свършекът. [8] Защото народ ще се 8
повдигне против народ, и царство против цар-
ство, ще има трусове на разни места, ще има
глад; а тия неща са само началото на страдани-
ята. [9] А вие внимавайте на себе си, защото ще 9
ви предадат на събори, и в синагоги ще ви би-
ят; и пред управители и царе ще застанете зара-
ди Мене, за да свидетелствувате на тях. [10] Оба- 10
че, трябва първо да се проповядва благовести-
ето на всичките народи. [11] А когато ви поведат, 11
за да ви предадат, не се безпокойте предвари-
телно какво ще говорите; но каквото ви се да-
де в оня час, това говорете! защото не сте вие,
които говорите, а Светият Дух. [12] Брат, брата 12
ще предаде на смърт, и баща чадо; и чада ще се
повдигнат против родители и ще ги умъртвят.
[13] И ще бъдете мразени от всички заради Моето 13
име; но който устои до край, той ще бъде спа-
сен. [14] И когато видите мерзостта, която доказ- 14
ва запустение, [за която говори пророк Дани-
ил], стояща там гдето не подобава, (който че-
те нека разбира), тогава ония, които са в Юдея,
нека бягат по планините; [15] и който е на къщния 15
покрив да не слиза в къщата си, нито да влиза
да вземе нещо от нея; [16] и който е на нива да не 16
се връща назад да вземе дрехата си. [17] А горко 17
на непразните и на кърмачките през ония дни!
[18] При това молете се да не стане това˚ зиме; 18
[19] защото *през* ония дни ще има скръб небива- 19
ла до сега от началото на създанието, което Бог
е създал, нито ще има такава. [20] И ако Господ 20
не съкратеше ония дни, не би се избавила ни
една твар; но заради избраните, които Той из-
бра, съкратил е дните. [21] Тогава ако ви каже ня- 21
кой: Ето, тук е Христос, или: Ето там! не вярвай-
те; [22] защото ще се появят лъжехристи и лъже- 22
пророци, които ще покажат знамения и чудеса,
за да подмамят, ако е възможно и избраните.
[23] А вие внимавайте; ето, предсказах ви всичко. 23
[24] Но през ония дни, подир оная скръб, слънце- 24
то ще потъмнее, луната няма да даде светлина-
та си, [25] звездите ще падат от небето, и силите, 25
които са на небето ще се разклатят. [26] Тогава ще 26
видят Човешкият Син идещ на облаци с голя-
ма сила и слава. [27] И тогава ще изпрати анге- 27
лите, и ще съберат избраните Му от четирите
ветрища, от края на земята до края на небето.
[28] А научете притчата от смоковницата: Когато 28
клоните й вече омекнат и развият листа, зна-
ете, че е близо лятото; [29] също така и вие, когато 29
видите, че става това, да знаете, че Той е близо
при вратата. [30] Истина ви казвам: Това поколе- 30
ние няма да премине, докле не се сбъдне всичко

13.18 Бягането ви.

това. [31] Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. [32] А за оня ден или час никой не знае, нито ангелите на небесата, нито Синът, а само Отец. [33] Внимавайте, бдете и молете се; защото не знаете кога ще настане времето. [34] *Понеже това ще бъде* както кога човек, живущ в чужбина, като остави къщата си, и даде власт на слугите си, всекиму особената му работа, заповяда и на вратаря да бди. [35] Бдете, прочее, (защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато пеят петлите, или заранта), [36] да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали. [37] А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете.

14 [1] А след два дни щеше да бъде пасхата и *празника* на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжници търсеха случай да Го уловят с хитрост и да го умъртвят. [2] Защото думаха: Да не стане на празника, за да се не подигне вълнение между народа. [3] И когато Той беше във Витания, и седеше на трапезата в къщата на Симона прокажения, дойде една жена, която имаше алабастрен съд с миро от чист и скъпоценен нард; и като счупи съда, изля миро то на главата Му. [4] А имаше някои, които, негодуващи, думаха помежду си: Защо така се пръсна мирото? [5] Защото това миро можеше да се продаде за повече от триста пеняза, и *сумата* да се раздаде на сиромасите. И роптаеха против нея. [6] Но Исус рече: Оставете я; защо й досаждате? тя извърши добро дело на Мене. [7] Защото сиромасите всякога се намират между вас, и когато щете можете да им сторите добро; но Аз не се намирам всякога между вас. [8] Тя извърши това, което можеше; предвари да помаже тялото Ми за погребение. [9] Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва благовестието по целия свят, ще се разказва за неин спомен и за това, което тя стори. [10] Тогава Юда Искариотски, оня, който бе един от дванадесетте, отиде при главните свещеници за да им Го предаде. [11] Те, като чуха, зарадваха се, и обещаха да му дадат пари. И той търсеше сгоден случай да Го предаде. [12] А на първия ден на *празника* на безквасните хлябове, когато колеха *жертви* за пасхата, учениците Му казаха: Где искаш да отидем и приготвим за да ядеш пасхата? [13] И Той изпраща двама от учениците Си и казва им: Идете в града; и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; вървете подир него. [14] И дето влезе, речете на стопанина на тая къща: Учителят казва: Где е *приготвената* за Мене приемна стая гдето ще ям пасхата с учениците Си? [15] И той ще ви посочи една голяма горна стая, постлана и готова; там ни пригответе. [16] И тъй, учениците излязоха и дойдоха в града; и намериха както им беше казал; и приготвиха пасхата. [17] И като се свечери, Той дохожда с дванадесетте. [18] И когато седяха на трапезата и ядяха, Исус рече: Истина ви казвам: Един от вас, който яде с Мене, ще Ме предаде. [19] Те почнаха да скърбят и да Му казват един по един: Да не съм аз? [20] А Той им рече: Един от дванадесетте е, който топи заедно с Мене в блюдото. [21] Защото Човешкият Син отива, както е писано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син се предава! Добре би било за този човек, ако не бе се родил. [22] И когато ядяха, *Исус* взе хляб и като благослови, разчупи, даде им, и рече: Вземете, [яжте]; това е Моето тяло. [23] Взе и чашата, благослови, и даде им; и те всички пиха от нея. [24] И рече им: Това е Моята кръв на [новия] завет, която се пролива за мнозина. [25] Истина ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата до оня ден, когато ще го пия нов в Божието царство. [26] И като изпяха химн, излязоха на Елеонския хълм. [27] И Исус им каза: Вие всички ще се съблазните [в Мене тая нощ]; защото е писано: "Ще поразя пастиря, и овцете ще се разпръснат". [28] А подир възкресението Си ще ви предваря в Галилея. [29] А Петър Му рече: Ако и всички да се съблазнят, аз, обаче, не. [30] Исус му каза: Истина ти казвам, че днес, тая нощ, преди да пее петелът дваж, ти три пъти ще се отречеш от Мене. [31] А той твърде разпалено казваше: Ако стане нужда и да умра с Тебе, *пак* няма да се отрека от Тебе. Същото казаха и другите. [32] Дохождат на едно място наречено Гетсимания; и Той каза на учениците Си: Седете тука докле се помоля. [33] И взе със Себе Си Петра, Якова и Иоана, и захвана да се ужасява и да тъгува. [34] И казва им: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тука и бдете. [35] И като отиде малко напред, падна на земята; и молеше се ако е възможно, да Го отмине тоя час, казвайки: [36] Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини Ме с тая чаша; не, обаче, както Аз искам, но както Ти *искаш*. [37] И идва, намира ги заспали; и казва на Петра: Симоне, спиш ли? не можа ли един час да постоиш буден? [38] Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение; духът е бодър, а тялото немощно. [39] И пак отиде и се помоли, като каза същите думи. [40] И като дойде пак, намери ги заспали, защото очите им бяха натегнали; и не знаеха що да Му отговорят. [41] И трети път дохожда и им казва: Още ли спите и почивате? Доста е! Дойде часът! Ето, Човешкият Син се предава в ръцете на грешниците. [42] Станете да вървим; ето, приближи се оня, който Ме

43 предава. 43 И веднага, докато Той говореше, до-
хожда Юда, един от дванадесетте, и с него едно
множество с ножове и сопи, *изпратени* от глав-
ните свещеници, книжниците и старейшините.
44 44 А оня, който Го предаваше, беше им дал знак,
казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го и
45 Го заведете, *като Го пазите* здраво. 45 И кога-
то дойде, веднага се приближи до Него и ка-
46 за: Учителю! и целуваше Го. 46 И те туриха ръ-
47 це на Него и Го хванаха. 47 А един от стоящите
там измъкна ножа си и удари слугата на първо-
48 свещеника и му отсече ухото. 48 Исус проговори
и рече им: Като срещу разбойник ли сте излез-
49 ли с ножове и сопи да Ме уловите? 49 Всеки ден
бях при вас и поучавах в храма, и не Ме хва-
нахте; но *това стана*, за да се сбъднат писани-
50 ята. 50 Тогава всички Го оставиха и се разбяга-
51 ха. 51 И някой си момък следваше подир Него,
52 обвит с плащаница по голо; и те го хванаха. 52 А
53 той, като остави плащаницата, избяга гол. 53 И
заведоха Исус при първосвещеника, при кого-
то се събират и всичките главни свещеници, и
54 старейшините, и книжниците. 54 А Петър Го бе-
ше следвал издалеч до вътре в двора на пър-
восвещеника, и седеше заедно със служители-
55 те и грееше се на пламъка. 55 И главните све-
щеници и целият синедрион търсеха свидетел-
ство против Исуса, за да Го умъртвят, но не на-
56 мериха. 56 Защото мнозина лъжесвидетелству-
ваха против Него, но свидетелствата им не бя-
57 ха съгласни. 57 Сетне някои станаха и лъжесви-
58 детелствуваха против Него, като казаха: 58 Ние
Го чухме да казва: Аз ще разруша тоя ръкотво-
рен храм, и за три дни ще съградя друг неръко-
59 творен. 59 Но и така свидетелствата им не бяха
60 съгласни. 60 Тогава първосвещеникът се изпра-
ви насред и попита Исуса казвайки: Нищо ли
не отговаряш? Какво свидетелствуват тия про-
тив Тебе? 61 61 А Той мълчеше и не отговори ни-
що. Първосвещеникът пак Го попита, като Му
каза: Ти ли си Христос, Син на Благословения?
62 62 А Исус рече: Аз съм; и ще видите Човешкия
Син седящ отдясно на силата и идещ с небес-
63 ните облаци. 63 Тогава първосвещеникът разд-
ра дрехите си и каза: Каква нужда имаме вече
64 от свидетели? 64 Чухте богохулството; как ви се
вижда? И те всички Го осъдиха, че се изложи
65 на смъртно *наказание*. 65 И някои почнаха да Го
заплюват, да Му закриват лицето, да Го блъс-
кат и да Му казват: Познай. И служителите, ка-
66 то Го хванаха, удряха Го с плесници. 66 И когато
Петър беше долу на двора, дохожда една от слу-
67 гините на първосвещеника; 67 и като видя Пет-
ра че се грее, взря се в него и каза: И ти беше
68 с Назарянина, с Исуса. 68 А той се отрече, каз-
вайки: Нито зная, нито разбирам що говориш.
И излезе вън на преддверието и петелът изпя.
69 69 Но слугинята го видя и пак почна да казва на 69
стоящите там: Тоя е от тях. 70 А той пак се от- 70
рече. След малко, стоящите там пак казаха на
Петра: Наистина от тях си, защото си галилея-
нин, [и говорът ти съответствува]. 71 А той за- 71
почна да проклина и да се кълне: Не познавам
Този човек за Когото говорите. 72 И на часа пе- 72
телът изпя втори път. И Петър си спомни ду-
мата, която Исус му беше рекъл: Преди да пее
петелът дваж, три пъти ще се отречеш от Мене.
И като размисли за това, заплака.

15 1 И на сутринта главните свещеници със ста-
рейшините и книжниците и целият синедри-
он, незабавно се съвещаха и като вързаха Ис-
уса, заведоха Го и Го предадоха на Пилата. 2 И 2
Пилат Го попита: Ти Юдейският цар ли си? А
Той му отговори и рече: Ти казваш. 3 И главни- 3
те свещеници Го обвиняваха в много неща. 4 А 4
Пилат пак Го попита, казвайки: Нищо ли не от-
говаряш? Виж за колко неща Те обвиняват! 5 Но 5
Исус нищо вече не отговори, така щото Пилат
се чудеше. 6 А на всеки празник той им пущаше 6
по един затворник, когото биха поискали. 7 А 7
в онова време имаше някой си на име Варава,
затворен заедно с ония бунтовници, които във
време на бунта бяха извършили убийство. 8 И 8
народът се изкачи и почна да иска от Пилата *да
им направи* каквото имаше обичай да прави. 9 А 9
Пилат в отговор им рече: Искате ли да ви пус-
на Юдейския цар? 10 (понеже видя, че главни- 10
те свещеници от завист Го бяха предали). 11 Но 11
главните свещеници подбудиха народа *да ис-
кат* по-добре да им пусне Варава. 12 Пилат пак в 12
отговор им рече: Тогава какво да правя с Този,
Когото наричате Юдейски цар? 13 А те пак из- 13
крещяха: Разпни Го! 14 А Пилат им каза: Че ка- 14
кво зло е сторил? Но те много закрещяха: Разп-
ни Го! 15 Тогава Пилат, като искаше да угоди на 15
народа, пусна им Варава, а Исуса би и Го пре-
даде на разпятие. 16 И войниците Го заведоха 16
вътре в двора, тоест, в преторията, и свикаха
цялата дружина. 17 И облякоха Му морава ман- 17
тия, сплетоха и венец от тръни и го положиха
на главата Му. 18 И почнаха да Го поздравяват 18
със: Здравей, Царю Юдейски! 19 И удряха Го по 19
главата с тръст, заплюваха Го, и коленичейки
кланяха Му се. 20 И след като Му се поругаха, 20
съблякоха Му моравата *мантия* и Го облякоха в Неговите дрехи и Го изведоха вън да Го
разпнат. 21 И накараха да носи кръста Му някой 21
си Симон киринеец, баща на Александра и Ру-
фа, който минаваше на връщане от нива. 22 И 22
завеждат *Исуса* на мястото Голгота, което зна-

чи лобно място. [23] И подаваха Му вино смесено
със смирна, но Той не прие. [24] И като Го раз-
пъват, разделят си дрехите Му, и хвърлят жре-
бие за тях, кой какво да вземе. [25] А беше третият
час, когато Го разпнаха. [26] А надписът на обви-
нението Му бе написан *така*: Юдейският Цар.
[27] И с Него разпнаха двама разбойници, един
отдясно Му и един отляво Му. [28] [И се изпъл-
ни писанието, което казва: "И с беззаконните
се числи"]. [29] И минаващите оттам Го хулеха,
като клатеха глави и казваха: Уха! Ти, който
разоряваш храма и за три дни пак го съграж-
30, 31 даш, [30] спаси Себе Си и слез от кръста. [31] Подобно
и главните свещеници с книжниците Го ру-
гаеха по между си, като казваха: Други е изба-
32 вил, а пък Себе Си не може да избави! [32] Хри-
стос Израилевият цар нека слезе сега от кръ-
ста, за да видим и да повярваме. И разпнатите
33 с Него Го ругаеха. [33] А на шестия час, настана
тъмнина по цялата земя, *трая* до деветия час.
34 [34] И на деветия час Исус извика със силен глас:
Е лои, Елои Лама Савахтани"? което значи: Бо-
35 же Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? [35] И
някои от стоящите там, като чуха казаха: Ето
36 вика Илия. [36] И един се завтече, натопи гъба в
оцет, надяна я на тръст, и Му даде да пие, ка-
то казваше: Оставете! да видим дали ще дойде
37 Илия да Го снеме. [37] А Исус като издаде силен
38 глас, издъхна. [38] И завесата на храма се разд-
39 ра на две, отгоре до долу. [39] А стотникът, който
стоеше срещу Него, като видя, че така [извика
и] издъхна, рече: Наистина тоя човек беше Син
40 Божи. [40] Имаше още и жени, които гледаха от-
далеч, между които бяха и Мария Магдалина,
и Мария майката на малкия Яков и на Иосия, и
41 Саломия; [41] които, когато беше в Галилея, вър-
вяха подир *Исуса* и Му служеха; *имаше* и мно-
го други жени, които бяха възлезли с Него в
42 Ерусалим. [42] И когато вече се свечери, то, по-
неже беше приготвителен ден сиреч, срещу съ-
43 бота, [43] дойде Иосиф от Ариматея, един почтен
съветник, който и сам ожидаше Божието цар-
ство, и осмели се да влезе при Пилата и да по-
44 иска Исусовото тяло. [44] А Пилат се почуди дали
е вече умрял, и, като повика стотника, попита
45 го дали е от дълго време мъртъв. [45] И като се
научи от стотника, отстъпи тялото на Иосифа.
46 [46] И той купи плащаница, и като го сне, обви го
в плащаницата, и положи го в гроб, който бе из-
сечен в скала, и привали камък върху гробната
врата. [47] А Мария Магдалина и Мария Иосие- 47
вата майка гледаха где го полагаха.

[1] А когато се мина съботата, Мария Магда- **16**
лина, Мария Якововата майка, и Саломия ку-
пиха аромати за да дойдат и го помажат. [2] И 2
в първия ден на седмицата дохождат на гроба
много рано, когато изгря слънцето. [3] И думаха 3
помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гроб-
ната врата? - защото беше твърде голям,° [4] А 4
като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе от-
вален. [5] И като влязоха в гроба, видяха, че един 5
юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда;
и много се зачудиха. [6] А той им казва: Недейте 6
се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разп-
натия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мя-
стото гдето Го положиха. [7] Но идете, кажете на 7
учениците Му и на Петра, че отива преди вас в
Галилея; там ще Го видите, както ви каза. [8] И те 8
излязоха и побягнаха от гроба, понеже трепет и
ужас бяха ги обзели; и никому не казаха нищо,
защото се бояха. [9] И като възкръсна рано в пър- 9
вия ден на седмицата, Исус се яви първо на Ма-
рия Магдалина, от която бе изгонил седем беса.
[10] Тя отиде и извести на тия, които бяха Го при- 10
дружавали, и които Го жалееха и плачеха. [11] Но 11
те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, не
повярваха. [12] Подир това се яви в друг образ на 12
двама от тях, когато вървяха, отивайки в село.
[13] И те отидоха и известиха на другите; но ни- 13
то на тях повярваха. [14] После се яви на самите 14
единадесет ученика, когато бяха на трапезата,
и смъмра ги за неверието и жестокосърдечието
им, дето не повярваха на тия, които Го бяха ви-
дели възкръснал. [15] И рече им: Идете по целия 15
свят и проповядвайте благовестието на всяка
твар. [16] Който повярва и се кръсти ще бъде спа- 16
сен; а който не повярва ще бъде осъден. [17] И тия 17
знамения ще придружават повярвалите: в Мое
име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;
[18] змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртo- 18
носно, то никак няма да ги повреди; на болни
ще възлагат ръце, и те ще оздравяват. [19] И тъй, 19
след като им говори, Господ Исус се възнесе на
небето, и седна отдясно на Бога. [20] А те излязо- 20
ха и проповядваха на всякъде, като им съдей-
ствуваше Господ, и потвърждаваше словото със
знаменията, които *го* придружаваха. Амин.

16.3 последните четири думи са преместени от края на 4-ия стих.

Лука

1 Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития, [2] както ни ги
2 предадоха ония, които отначало са били очевидци и служители на *евангелското* слово, [3] видя
3 се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред *за това*, почтени Теофиле, [4] за да познаеш достовер-
4 ността на това, в което си бил поучаван. [5] В дните на Юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отред, на име Захария; и жена
5 му беше от Аароновите потомци, и се наричаше Елисавета. [6] Те и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всичките Гос-
6 подни заповеди и наредби. [7] И нямаха чадо, понеже Елисавета беше неплодна, а и двамата бя-
7 ха в напреднала възраст. [8] И като свещенодействуваше той пред Бога по реда на своя отред,
8 [9] по обичая на свещеничеството, нему се падна по жребие да влезе в Господния храм и да по-
9 кади. [10] И в часа на каденето цялото множество
10 на людете се молеше отвън. [11] И яви му се ангел от Господа, стоящ отдясно на кадилния олтар.
11 [12] И Захарий като го видя, смути се, и страх го
12 обзе. [13] Но ангелът му рече: Не бой се, Захари, защото твоята молитва е чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Иоан.
13 [14] *Той* ще ти бъде за радост и веселие; и мнозина
14 ще се зарадват за неговото рождение. [15] Защото ще бъде велик пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Светия
15 Дух още от зачатието си. [16] И ще обърне мнозина от израилтяните към Господа техния Бог.
16 [17] Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благораз-
17 положен народ. [18] А Захария рече на ангела: По какво ще узная това? защото аз съм стар, и жена
18 ми е в напреднала възраст. [19] Ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавриил, който стои пред Бога; и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя
19 това. [20] И, ето, ще млъкнеш, и не ще можеш да говориш, до деня, когато ще се сбъдне това, защото не повярва думите ми, които ще се сбъд-
20 нат своевременно. [21] И людете чакаха Захария, и се чудеха, че се бави в храма. [22] А когато излезе, не можеше да им продума; и те разбраха, че
21 е видял видение в храма, защото той им правеше знакове и оставаше ням. [23] И като се навършиха дните на службата му, той отиде у дома
22 си. [24] А след тия дни жена му Елисавета зачна; и криеше се пет месеца, като казваше: [25] Така
23 ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво, за да отнеме от човеците *причината* *да* ме корят. [26] А в шестия месец ангел Гавриил
24 бе изпратен от Бога в галилейския град наречен Назарет, [27] при една девица, сгодена за мъж на име Иосиф от Давидовия дом; а името на де-
25 вицата бе Мария. [28] И като дойде ангелът при нея, рече: Здравей благодатна! Господ е с те-
26 бе, [благословена си ти между жените]. [29] А тя много се смути от думата му, и в недоумение бе-
27 ше какъв ли ще бъде тоя поздрав. [30] И ангелът
28 й рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. [31] И ето, ще зачнеш
29 в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус. [32] Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му да-
30 де престола на баща Му Давида. [33] Ще царува
31 над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край. [34] А Мария рече на ангела: Как ще
32 бъде това, тъй като мъж не познавам? [35] И ангелът в отговор й рече: Светият Дух ще дойде върху ти, и силата на Всевишния ще те осени;
33 за туй, и светото Онова, Което ще се роди *от* *тебе*, ще се нарече Божий Син. [36] И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в стариите си е
34 зачнала син; и това е шестият месец за нея, която се казваше неплодна. [37] Защото за Бога ня-
35 ма невъзможно нещо. [38] И Мария рече: Ето Господната слугиня; нека ми бъде според както си казал. И ангелът си отиде от нея. [39] През тия
36 дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна, в един Юдов град, [40] и влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета. [41] И щом чу
37 Елисавета Мариинния поздрав, младенецът заигра в утробата й; и Елисавета се изпълни със Светия Дух, [42] и като извика със силен глас ре-
38 че: Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба! [43] И от какво ми е тая *чест*, да дойде при мене майката на
39 моя Господ? [44] Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, младенецът заигра радостно в утробата ми. [45] И блажена е тая,
40 която е повярвала, че ще се сбъдне казаното й от Господа. [46] И Мария каза: - Величае душа-
41 та ми Господа, [47] И зарадва се духът ми в Господа Спасителя мой. [48] Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си;
42 И, ето, от сега ще ме облажават всичките родове. [49] Защото Силният извърши за мене велики дела; И свето е Неговото име. [50] И, през ро-
43 дове и родове, Неговата милост. Е върху ония

51 които Му се боят. 51 Извърши силни *дела* със
Своята мишца; Разпръсна *ония, които* са гор-
52 деливи в мислите на сърцето си. 52 Свали вла-
детели от престолите *им*. И въздигна смирени.
53 53 Гладните напълни с блага. А богатите отпра-
54 ти празни. 54 Помогна на слугата Си Израиля.
55 За да помни *да покаже* Милост. 55 (Както бе го-
ворил на бащите ни). Към Авраама и към него-
56 вото потомство до века. 56 А Мария, като пресе-
дя с нея около три месеца, върна се у дома си.
57 57 А на Елисавета се навърши времето да роди;
58 и роди син. 58 И като чуха съседите и родните-
те й, че Господ показал към нея велика милост,
59 радваха се с нея. 59 И на осмия ден дойдоха да
обрежат детенцето; и щяха да го нарекат Заха-
60 рия, по бащиното му име. 60 Но майка му в от-
61 говор каза: Не, но ще се нарече Иоан. 61 И ре-
коха й: Няма никой в рода ти, който се нари-
62 ча с това име. 62 И *запитаха* баща му със знако-
63 ве, как би искал той да го нарекат. 63 А той по-
иска дъсчица и написа тия думи: Иоан е името
64 му. И те всички се почудиха. 64 И на часа му се
отвориха устата, и езикът му се *развърза*, и той
65 проговори и благославяше Бога. 65 И страх об-
зе всичките им съседи; и за всичко това се гово-
66 реше по цялата хълмиста страна на Юдея. 66 И
всички, като чуха, пазеха това в сърцата си, каз-
вайки: Какво ли ще бъде това детенце? Защото
67 Господната ръка беше с него. 67 Тогава баща му
Захария се изпълни със Светия Дух и проро-
68 кува, казвайки: 68 Благословен Господ, Израи-
левият Бог, Защото посети Своите люде, и из-
69 върши изкупление за тях. 69 И въздигна рог на
спасение за нас В дома на слугата Си Давида,
70 70 (Както е говорил чрез устата на светите Си от
71 века пророци). 71 Избавление от неприятелите
72 ни и от ръката на всички които ни мразят, 72 За
да покаже милост към бащите ни, И да спомни
73 светия Свой завет, 73 Клетвата, с която се зак-
74 ле на баща ни Авраама. 74 Да даде нам, бидей-
ки освободени от ръката на неприятелите ни.
75 Да Му служим без страх, 75 В светост и прав-
76 да пред Него, през всичките си дни. 76 Да! и ти,
детенце, пророк на Всевишния ще се наречеш;
Защото ще вървиш пред лицето на Господа да
77 приготвиш пътищата за Него. 77 За да дадеш на
Неговите люде да познаят спасение Чрез про-
78 щаване греховете им, 78 Поради милосърдието
на нашия Бог, С което ще ни посети зора отго-
79 ре, 79 За да осияе седящите в тъмнина и в мрач-
на сянка; Така щото да отправи нозете ни в пътя
80 на мира. 80 А детенцето растеше и крепнеше по
дух; и беше в пустините до деня, когато се яви
на Израиля.

2 1 А в ония дни излезе заповед от Кесаря Ав-
густа да се запише цялата вселена. 2 Това беше 2
първото записване откакто Квириний управля-
ваше Сирия. 3 И всички отиваха да се записват, 3
всеки в своя град. 4 И тъй, отиде и Иосиф от 4
Галилея, от града Назарет, в Юдея, в Давидо-
вия град, който се нарича Витлеем, (понеже той
беше от дома и рода Давидов), 5 за да се запи- 5
ше с Мария, която беше сгодена за него, и бе-
ше непразна. 6 И когато бяха там, навършиха се 6
дните й да роди. 7 И роди първородния си Син, 7
пови Го и положи Го в ясли, защото нямаше мя-
сто за тях в гостилницата. 8 И на същото място 8
имаше овчари, които живееха в полето, и пазе-
ха нощна стража около стадото си. 9 И ангел от 9
Господа застана пред тях, и Господната слава
ги осия; и те се уплашиха много. 10 Но ангелът 10
им рече: Не бойте се, защото, ето, благовестя-
вам ви голяма радост, която ще бъде за всички-
те люде. 11 Защото днес ви се роди в Давидовия 11
град Спасител, Който е Христос Господ. 12 И то- 12
ва ще ви бъде знакът: ще намерите Младенец
повит и лежащ в ясли. 13 И внезапно заедно с 13
ангела се намери множество небесно войнство,
което хвалеше Бога, казвайки: 14 Слава на Бо- 14
га във висините, И на земята мир между чове-
ците, в които е Неговото благоволение. 15 Щом 15
ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите
си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във
Витлеем, и нека видим това, що е станало, кое-
то Господ ни изяви. 16 И дойдоха бързо и наме- 16
риха Мария и Иосифа, и Младенецът лежащ в
яслите. 17 И като видяха, разказаха каквото им 17
беше известено за това детенце. 18 И всички ка- 18
то чуха, се зачудиха за това, което овчарите им
казаха. 19 А Мария спазваше всички тия думи, 19
и размишляваше за тях в сърцето си. 20 И ов- 20
чарите се върнаха, славещи и хвалещи Бога за
всичко, що бяха чули и видели, според както
им беше казано. 21 И като се навършиха осем 21
дни *и трябваше* да обрежат *Детенцето*, дадоха
Му името Исус, както беше наречено от ангела
преди да е било зачнато в утробата. 22 Като се 22
навършиха и дните за очистването им, според
Моисеевия закон, занесоха Го в Ерусалим, за да
Го представят пред Господа, 23 (както е писано 23
в Господния закон, че "всеки първороден мла-
денец от мъжки пол ще бъде свет на Господа"),
24 и да принесат жертва според казаното в Гос- 24
подния закон "две гургулици, и две гълъбчета".
25 И ето, имаше в Ерусалим един човек на име 25
Симеон; и тоя човек бе праведен и благочестив,
и чакаше утехата на Израиля; и Светият Дух бе-
ше в него. 26 Нему бе открито от Светия Дух, че 26
няма да види смърт докле не види Христа Гос-
поден. 27 И по *внушението* на Духа той дойде в 27

храма; и когато родителите внесоха детенцето
Исус за да сторят за Него по обичая на закона,
28 [28] той Го взе на ръцете си и благослови Бога, ка-
29 то каза: - [29] Сега, Владико, отпущаш слугата Си
30 в мир. Според думата Си; [30] Защото видяха очи-
31 те ми спасението, [31] Което си приготвил пред
32 всички люде; [32] Светлина да просвещава наро-
33 дите, И слава на Твоите люде Израил. [33] А ба-
ща Му и майка Му се чудеха на това, което се
34 говореше за Него. [34] И Симеон ги благослови,
и рече на майка Му Мария: Ето, това *детенце*
е поставено за падане и ставане на мнозина в
Израиля, и за белег, против който ще се гово-
35 ри; [35] да! и на сама тебе меч ще пронижe душата
ти, за да се открият помислите на много сърца.
36 [36] Имаше и някоя си Анна, Фануилова дъщеря,
от Асировото племе, (тя беше в много напред-
нала възраст, като бе живяла с мъжа си седем
37 години от девството си, [37] и беше вдовица за це-
ли осемдесет и четири години), която не се от-
деляше от храма, *дето* нощем и денем служеше
38 *Богу* в пост и молитва. [38] И тя, като се прибли-
жи в същия час, благодареше Богу и говореше
за Него на всички, които ожидаха изкупление-
39 то на Ерусалим. [39] И като свършиха всичко, що
беше според Господния закон, върнаха се в Га-
40 лилея, в града си Назарет. [40] А Детенцето рас-
теше, крепнеше, и се изпълваше с мъдрост; и
41 Божията благодат бе на Него. [41] И родителите
Му ходеха всяка година в Ерусалим за празника
42 на пасхата. [42] И когато Той беше на дванадесет
години, като отидоха по обичая на празника,
43 [43] и като изкараха дните и се връщаха, Момчето
Исус остана в Ерусалим, без да знаят родители-
44 те Му. [44] А те, понеже мислеха, че Той е с дру-
жината, изминаха един ден път, като Го тър-
45 сеха между родните и познатите си. [45] И ка-
то не Го намериха, върнаха се в Ерусалим и Го
46 търсеха. [46] И след три дни Го намериха в храма,
седнал между законоучителите, че ги слушаше
47 и ги запитваше. [47] И всички, които Го слушаха,
се учудваха на разума *Му* и на отговорите Му.
48 [48] И като Го видяха, смаяха се; и рече Му майка
Му: Синко защо, постъпи тъй с нас? Ето, баща
49 Ти и аз наскърбени Те търсехме. [49] А Той им ре-
че: Защо да Ме търсите? Не знаете ли че трябва
50 да се намеря около дома на Отца Ми? [50] А те не
51 разбраха думата, която им рече. [51] И Той слезе
с тях, и дойде в Назарет, и там им се покоря-
ваше. А майка Му спазваше всички тия думи в
52 сърцето си. [52] А Исус напредваше в мъдрост, в
ръст и в благоволение пред Бога и човеците.

3 [1] В петнадесетата година на царуването на
Тиверия Кесаря, когато Понтий Пилат беше
управител на Юдея, а Ирод четировластник в
Галилея, и брат му Филип четировластник в
Итурейската и Трахонитската страна, и Лиса-
ний четировластник в Авилиния, [2] при първо- 2
свещенството на Анна Каиафа, Божието сло-
во дойде до Иоана, Захариевия син, в пусти-
ната. [3] И той отиваше по цялата страна около 3
Иордан и проповядваше кръщение на покая-
ние за прощаване на греховете, [4] както е писано 4
в книгата с думите на пророк Исаия: - "Глас на
един, който вика в пустинята: Пригответе пъ-
тя за Господа, Прави направете пътеките Му.
[5] Всяка долина ще се напълни, И всяка планина 5
и хълм ще се сниши; Кривите *пътеки* ще ста-
нат прави. И неравните места гладки *пътища*;
[6] И всяка твар ще види Божието спасение". [7] И 6, 7
тъй, той казваше на множествата, които изли-
заха да се кръщават от него: Рожби ехиднини!
кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?
[8] Прочее, принасяйте плодове достойни за по- 8
каяние; и не почвайте да си думате, имаме Ав-
раама за баща; защото ви казвам, че Бог може
и от тия камъни да въздигне чада на Авраама.
[9] А и брадвата лежи вече при корена на дър- 9
ветата; и тъй, всяко дърво, което не дава добър
плод, отсича се и в огън се хвърля. [10] И мно- 10
жествата го питаха, казвайки: Тогава какво да
правим? [11] А той в отговор им рече: Който има 11
две ризи, нека даде на този, който няма; и кой-
то има храна, нека прави същото. [12] Дойдоха 12
и бирниците да се кръстят, и му рекоха: Учи-
телю, ние какво да правим? [13] Той им каза: Не 13
изисквайте нищо повече от това, що ви е опре-
делено. [14] Питаха го и военнослужещи, казвай- 14
ки: А ние какво да правим? Каза им: Не наси-
лвайте никого, нито наклеветявайте; и задово-
лявайте се със заплатите си. [15] И понеже лю- 15
дете бяха в недоумение, и всички размишля-
ваха в сърцата си за Иоана, да не би той да е
Христос, [16] Иоан отговори на всички, като ка- 16
за: Аз ви кръщавам с вода, но иде Оня, Кой-
то е по-силен от мене, Комуто не съм достоен
да развържа ремъка на обущата Му: Той ще ви
кръсти със Светия Дух и с огън. [17] Той държи 17
лопатата в ръката Си за да очисти добре гум-
ното Си и да събере житото в житницата Си;
а плявата ще изгори в неугасимия огън. [18] И с 18
много други увещания той благовестяваше на
людете. [19] А четировластникът Ирод, бидейки 19
изобличаван от него поради Иродиада, брато-
вата си жена, и поради всичките *други* злини,
които беше сторил Ирод, [20] прибави над всич- 20
ко *друго* и това, че затвори Иоана в тъмницата.
[21] И когато се кръстиха всичките люде, като се 21
кръсти и Исус и се молеше, отвори се небето,
[22] и Светият Дух слезе върху Него в телесен об- 22

раз като гълъб, *който казваше*: Ти си Моят възлюбен Син; в Тебе е Моето благоволение. 23 И
23 сам Исус беше на около тридесет години, когато почна *да поучава*, и, както мислеха, беше
24 син на Иосифа; който бе син Илиев. 24 А Илий, Мататов; Матат, Левиев; Левий, Мелхиев; Мел-
25 хий, Яанайев; Яанай, Иосифов; 25 Иосиф, Мататиев; Маттия, Амосов; Амос, Наумов; Наум,
26 Еслиев; Еслий, Нагеев; 26 Нагей, Маатов; Маат, Мататиев; Маттия, Семеинов; Семеин, Иосе-
27 хов; Иосех, Иодов; 27 Иода, Иоананов; Иоанан, Рисов; Риса, Зоровавелов; Зоровавел, Салати-
28 илев; Салатиил, Нириев; 28 Нирий, Мелхиев; Мелхий, Адиев; Адий, Косамов; Косам, Елма-
29 дамов; Елмадам, Иров; 29 Ир, Исусов; Исус, Елиезеров; Елиезер, Иоримов; Иорим, Мата-
30 тов; Матат, Левиев; 30 Левий, Симеонов; Симеон, Юдов; Юда, Иосифов; Иосиф, Иоанамов;
31 Иоанам, Елиакимов; 31 Елиаким, Мелеев; Мелеа, Менов; Мена, Мататов; Матата, Натанов;
32 Натан, Давидов; 32 Давид, Есеев; Есей, Овидов; Овид, Воозов; Вооз, Салмонов; Салмон, Наа-
33 сонов; 33 Наасон, Аминадавов; Аминадав, Арниев; Арний, Есронов; Есрон, Фаресов; Фа-
34 рес, Юдов; 34 Юда, Яковов; Яков, Исааков; Исаак, Авраамов; Авраам, Таров; Тара, Нахоров;
35 35 Нахор, Сеарухов; Серух, Рагавов; Рагав, Фа-
36 леков; Фалек, Еверов; Евер, Салов; 36 Сала, Каинанов; Каинан, Арфаксадов; Арфаксад, Си-
37 мов; Сим, Ноев; Ное, Ламехов; 37 Ламех, Матусалов; Матусал, Енохов; Енох, Яредов; Яред,
38 Малелеилов; Малелеил, Каинанов; 38 Каинан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, Адамов; а Адам, Божий.

4 1 А Исус, пълен със Светия Дух, когато се
върна в Иордан, бе воден от Духа из пустинята четиридесет дена, 2 дето бе изкушаван от дя-
2 вола. И не яде нищо през тия дни; и като се из-
3 минаха те, Той огладня. 3 И дяволът Му рече: Ако си Божий Син, заповядай на тоя камък да
4 стане хляб. 4 А Исус му отговори: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, [но с всяко Божие
5 слово"]. 5 Тогава като Го възведе [на една планина] на високо и Му показа всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът Му ре-
6 че: 6 На Тебе ще дам всичката власт и слава на тия *царства*, (защото на мене е предадена, и аз
7 я давам комуто ща), - 7 и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое. 8 А Исус в отговор
8 му каза: Писано е: "На Господа твоя Бог да се
9 кланяш, и само Нему да служиш". 9 Тогава Го заведе в Ерусалим, постави Го на крилото на храма, и Му рече: Ако си Божий Син, хвърли
10 се от тук долу; 10 защото е писано: - "Ще запо-
11 вяда на ангелите Си за Тебе, да Те пазят; 11 И на ръце ще Те дигат, Да не би да удариш о камък
нога та Си". 12 А Исус в отговор му рече: Казано 12
е: "Да не изпитваш Господа твоя Бог". 13 И ка- 13
то изчерпа всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време. 14 А Исус се вър- 14
на в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околност. 15 И Той по- 15
учаваше по синагогите им; и всички Го прославяха. 16 И дойде в Назарет, дето беше отхранен, 16
и по обичая си влезе в синагогата един съботен ден и стана да чете. 17 И подадоха Му кни- 17
гата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото дето бе писано: - 18 "Ду- 18
хът на Господа е на Мене, Защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; Прати Ме да проглася освобождение на пленниците, И прогледване на слепите, Да пусна на свобода угнетените, 19 Да проглася благоприятната Господ- 19
на година". 20 И като затвори книгата, върна я 20
на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него. 21 И почна да им каз- 21
ва: Днес се изпълни това писание във вашите уши. 22 И всички Му засвидетелствуваха, чуде- 22
щи се на благодатните думи, които излизаха из устата Му. И думаха: Тоя не е ли Иосифовият син? 23 А той им рече: Без друго ще Ми кажете 23
тая поговорка: Лекарю, изцери себе си; каквото сме чули, че става в Капернаум, стори го и тука в Своята родина. 24 И *пак* рече: Истина ви 24
казвам, че никой пророк не е приет в родината си. 25 А казвам ви наистина, много вдовици 25
имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца, и настана голям глад по цялата земя; 26 А нито при 26
една от тях не бе пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта сидонска. 27 Тъй също мно- 27
го прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман. 28 Като чуха това тия, 28
които бяха в синагогата, всички се изпълниха с гняв, 29 и, като станаха изкараха Го вън из гра- 29
да, и заведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу. 30 Но Той мина посред тях и си оти- 30
де. 31 И слезе в Галилейския град Капернаум, 31
и поучаваше ги в съботен ден; 32 и учудваха се 32
на учението Му, защото Неговото слово беше с власт. 33 И в синагогата имаше човек хванат 33
от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас: 34 Ех, какво имаш Ти с нас, Исусе Назаря- 34
нине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти, Светият Божий. 35 Но Исус 35
го смъмра, казвайки: Млъкни и излез из него. И бесът, като го повали насред, излезе из него, без да го повреди никак. 36 И всички се смаяха, 36

и разговаряха се помежду си, думайки: Какво е
това слово, дето Той с власт и сила заповядва
37 на нечистите духове, и те излизат? 37 И слух се
38 разнесе за Него по всичките околни места. 38 И
като стана *та излезе* от синагогата, влезе в Си-
моновата къща. А Симоновата тъща беше хва-
39 ната от силна треска; и молиха Го за нея. 39 И
Той, като застана над нея, смъмра треската, и
тя я остави; и на часа стана та им прислужваше.
40 40 И когато залязваше слънцето, всички, които
имаха болни от разни болести, доведоха ги при
Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях,
41 изцели ги. 41 Още и бесове с крясък излизаха из
мнозина, и казваха: Ти си Божият Син. А Той
ги мъмреше, и не ги оставяше да говорят, поне-
42 же знаеха, че Той е Христос. 42 И като се съмна,
Той излезе и отиде в уединено място; а народът
Го търсеше, дохождаше при Него, и искаше да
43 Го задържи, за да си не отива от тях. 43 Но той
им рече: И на другите градове трябва да благо-
вестя Божието царство, понеже за това съм из-
44 пратен. 44 И проповядваше в Галилейските си-
нагоги.

5 1 А *веднъж*, когато народът Го притискаше
да слуша Божието слово, Той стоеше при Ге-
2 нисаретското езеро. 2 И видя две ладии спрени
край езерото; а рибарите бяха излезли от тях
3 и изпираха мрежите си. 3 И като, влезе в една
от ладиите, която беше Симонова, помоли го да
я отдалечи малко от сушата; и седна та поуча-
4 ваше народа от ладията. 4 И като престана да
говори рече на Симона: Оттегли *ладията* към
5 дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба. 5 А
Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се
трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята
6 дума ще хвърля мрежите. 6 И като сториха това,
уловиха твърде много риба, така щото се про-
7 късваха мрежите им. 7 И извикаха съдружни-
ците си от другата ладия да им дойдат на по-
мощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии,
8 до толкова, щото щяха да потънат. 8 А Симон
Петър, като видя това, падна пред Исусовите
колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото
9 съм грешен човек. 9 Понеже той и всички, кои-
то бяха с него, се учудиха на ловитбата на ри-
10 бите що уловиха, 10 също и Яков и Иоан, сино-
вете на Заведея, които бяха Симонови съдруж-
ници. А Исус рече на Симона: Не бой се; отсега
11 човеци ще ловиш. 11 И когато извлякоха лади-
ите на сушата, оставиха всичко и отидоха след
12 Него. 12 И когато беше в един от градовете, ето,
човек, който беше цял прокажен, като видя Ис-
уса, падна на лицето си и Му се помоли, казвай-
ки: Господи, ако искаш можеш да ме очистиш.
13 13 А Той простря ръка и се допря до него, и ре-
че: Искам; бъди очистен. И на часа проказата го
остави. 14 И Той му заръча, никому да не каже 14
това: Но, за свидетелство на тях, иди, каза, и
се покажи на свещеника, и принеси за очиства-
нето си според както е заповядал Моисей. 15 Но 15
още повече се разнасяше вестта за Него; и го-
леми множества се събираха да слушат и да се
изцеляват от болестите си. 16 А Той се оттегля- 16
ше в пустините и се молеше. 17 И през един от 17
тия дни, когато Той поучаваше, там седяха фа-
рисеи и законоучители, надошли от всяко село
на Галилея, Юдея и Ерусалим; и сила от Госпо-
да бе с Него да изцелява. 18 И ето мъже, които 18
носеха на постелка един болен човек, който бе-
ше паралитик; и опитаха се да го внесат вътре и
да го сложат пред Него. 19 Но понеже не наме- 19
риха през где да го внесат вътре, поради наро-
да, качиха се на покрива, и през керемидите го
спуснаха с постелката насред пред Исуса. 20 И 20
Той като видя вярата им, рече: Човече прощава
ти се греховете. 21 Тогава книжниците и фа- 21
рисеите почнаха да се препират, казвайки: Кой
е Тоя, Който богохулствува? Кой може да про-
щава грехове, освен един Бог? 22 Но Исус, като 22
видя разискванията им, каза им в отговор: За-
що разисквате в сърцата си? 23 Кое е по-лесно, 23
да река: Прощават ти се греховете, или да река:
Стани и ходи? 24 Но за да познаете, че Човешки- 24
ят Син има власт на земята да прощава грехове,
(рече на паралитика): Казвам ти: Стани, дигни
постелката си, и иди у дома си. 25 И на часа той 25
стана пред тях, дигна това, на което лежеше, и
отиде у дома си, като славеше Бога. 26 И те всич- 26
ки се учудиха и славеха Бога, и, изпълнени със
страх, казваха: Днес видяхме пречудни неща.
27 След това *Исус* като излезе, видя един бир- 27
ник, на име Левий, седящ в бирничеството, и
рече му: Върви след Мене. 28 Той остави всичко, 28
стана и тръгна след Него. 29 А Левий Му напра- 29
ви голямо угощение в къщата си; и имаше го-
лямо множество бирници и други, които седя-
ха на трапезата с тях. 30 А фарисеите и техните 30
книжници роптаеха против учениците Му, каз-
вайки: Защо ядете и пиете с бирниците и грех-
ниците? 31 Исус в отговор им рече: Здравите ня- 31
мат нужда от лекар, а болните. 32 Не съм дошъл 32
да призова праведните, но грешните на покая-
ние. 33 И те Му рекоха: Иоановите ученици че- 33
сто постят и правят молитви, така и фарисейс-
ките, а Твоите ядат и пият. 34 Исус им рече: Мо- 34
жете ли да накарате сватбарите да постят дока-
то е с тях младоженецът? 35 Ще дойдат, обаче, 35
дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях;
тогава, през ония дни, ще постят. 36 Каза им още 36
и притча: Никой не отдира кръпка от нова дре-

ха да я тури на вехта дреха; инак и новата дреха
се съдира, и кръпката от новата не прилича на
37 вехтата. 37 И никой не налива ново вино в стари
мехове; инак новото вино ще пръсне меховете,
и то само ще изтече, и меховете ще се изхабят.
38 38 Но трябва да се налива ново вино в нови ме-
39 хове. 39 И никой, след като е пил старо *вино*, не
иска ново, защото казва: Старото е по-добро.

6 1 И една събота, [първата след втория *ден на пасхата*], като минаваше Той през посеви-
те, учениците Му късаха класове и ядяха, като
2 ги стриваха с ръце. 2 А някои от фарисеите ре-
коха: Защо правите това, което не е позволено
3 да се прави в събота? 3 Исус в отговор им рече:
Не сте ли чели това, което стори Давид, когато
4 огладня той и *мъжете*, които бяха с него, 4 как
влезе в Божия дом, взе присъствените хлябо-
ве и яде, даде и на ония, които бяха с него, ко-
ито *хлябове* не е позволено никой да яде, а са-
5 мо свещениците? 5 И каза им: Човешкият Син е
6 господар на съботата. 6 И в друга събота влезе в
синагогата и поучаваше; и там имаше един чо-
7 век, чиято дясна ръка бе изсъхнала. 7 И книж-
ниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали в съ-
бота ще *го* изцели, за да могат да Го обвинят.
8 8 Но Той знаеше помислите им, и каза на чове-
ка с изсъхналата ръка: Стани и се изправи на-
9 сред. И той стана и се изправи. 9 Тогава им ре-
че Исус: Питам ви: Какво е позволено да прави
човек в събота? добро ли да прави или зло? да
10 спаси ли живот, или да погуби? 10 И като ги из-
гледа всички, рече на *човека*: Простри ръката
си. И той направи *така*; и ръката му оздравя.
11 11 А те се изпълниха с луда ярост, и се разгова-
ряха помежду си какво биха могли да сторят на
12 Исуса. 12 През ония дни *Исус* излезе на бърдо-
то да се помоли, и прекара цяла нощ в молитва
13 към Бога. 13 И като се съмна, повика ученици-
те Си, и избра от тях дванадесет души, които
14 нарече апостоли: 14 Симона, когото и нарече
Петър, и брат му Андрея, Якова и Иоана, Фили-
15 па и Вартоломея. 15 Матея и Тома, Якова Алфе-
16 ев и Симона, наречен Зилот. 16 Юда, Яковови
брат, и Юда Искариотски, който стана преда-
17 тел. 17 И като слезе заедно с тях, Той се спря на
едно равно място; *спряха се там* и голямо мно-
жество от учениците Му и голяма навалица от
люде от цяла Юдея и Ерусалим и от тирското
и сидонското крайморие, които бяха дошли да
18 Го чуят и да се изцелят от болестите си; 18 *тоже*
и измъчваните от нечисти духове се изцелява-
19 ха. 19 И целият народ се стараеше да се допре до
Него, защото сила излизаше от Него и изцеля-
20 ваше всичките. 20 И Той подигна очи към уче-
ниците Си и каза: Блажени вие сиромаси; защо-
то е ваше Божието царство. 21 Блажени, които 21
гладувате сега; защото ще се наситите. Блаже-
ни, които плачете сега, защото ще се разсмеете.
22 Блажени сте, когато ви намразят човеците, и 22
когато ви отлъчват *от себе си* и ви похулят и от-
хвърлят името ви като лошо, поради Човешкия
Син; 23 възрадвайте се в оня ден и заиграйте, за- 23
щото, ето, голяма е наградата ви на небесата;
понеже бащите им така правеха на пророците.
24 Но горко на вас богатите; защото сте приели 24
вече утехата си. 25 Горко на вас, които сега сте 25
наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко
на вас, които сега се смеете; защото ще жале-
ете и ще плачете. 26 Горко *на вас*, когато всич- 26
ки човеци ви захвалят; защото бащите им така
правеха на лъжепророците. 27 Но на вас, кои- 27
то слушате, казвам: Обичайте неприятелите си,
правете добро на тия, които ви мразят, 28 бла- 28
гославяйте тия, които ви кълнат, молете се за
тия, които ви правят пакост. 29 На този, който 29
те плесне по *едната* буза, обърни и другата; и
на този, който ти вземе горната дреха, не отказ-
вай и ризата си. 30 Дай на всеки, който ти поис- 30
ка; и не изисквай нещата си от този, който ги
отнема. 31 И както желаете да правят човеци- 31
те на вас, така и вие правете на тях. 32 Понеже 32
ако обичате *само* ония, които обичат вас, каква
благодарност ви се пада? защото и грешници-
те обичат ония, които тях обичат. 33 И ако пра- 33
вите добро *само* на ония, които на вас правят
добро, каква благодарност ви се пада? защото
и грешниците правят същото, 34 И ако заемате 34
само на тия, от които се надявате да вземете,
каква благодарност ви се пада? защото и грех-
ни на грешни заемат, за да вземат назад равно-
то. 35 Но вие обичайте неприятелите си, правете 35
добро, и заемайте, без да очаквате да приемете
назад; и наградата ви ще бъде голяма, и ще бъ-
дете чада на Всевишния; защото Той е благ към
неблагодарните и злите. 36 Бъдете [прочее], ми- 36
лосърдни, както и Отец ваш е милосърден. 37 Не 37
съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждай-
те, и няма да бъдете осъждани; прощавайте, и
ще бъдете простени; 38 давайте, и ще ви се дава; 38
добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена
ще ви дават в пазухата; защото с каквато мяр-
ка мерите, с такава ще ви се отмерва. 39 Рече им 39
една притча: Може ли слепец слепеца да води?
Не ще ли паднат и двамата в яма? 40 Ученикът 40
не е по-горен от учителя си; а всеки *ученик*, ко-
гато се усъвършенствува ще бъде като учителя
си. 41 И защо гледаш съчицата в окото на брата 41
си, а не забелязваш гредата в твоето око? 42 Или 42
как можеш да речеш на брата си: Брате, остави
ме да извадя съчицата, която е в окото ти, ко-

гато ти сам не виждаш гредата, която е в твоето око? Лицемерецо! първо извади гредата от своето око, и тогава ще видиш ясно, за да извадиш
43 съчицата, която е в братовото ти око. [43] Защото няма добро дърво, което дава лош плод, нито пък лошо дърво, което дава добър плод.
44 [44] Понеже всяко дърво от своя плод се познава; защото не берат смокини от тръни, нито късат
45 грозде от къпина. [45] Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият *човек* от злото *си съкровище* изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето
46 му, говорят неговите уста. [46] И защо Ме зовете, Господи, Господи! и не вършите това, което
47 казвам? [47] Всеки, който дохожда при Мене, и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви пока-
48 жа на кого прилича. [48] Прилича на човек, който като построи къща, изкопа и задълбочи, и положи основа на канара; и когато стана наводнение, реката се устреми върху оная къща, но не
49 можа да я поклати, защото беше здраво построена. [49] А който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята, без основа; върху която се устреми реката, и на часа рухна; и срутването на оная къща беше голямо.

7 [1] След като свърши всичките Свои речи към
людете, които Го слушаха°, *Исус* влезе в Капер-
2 наум. [2] А на някой си стотник слугата, който му
3 беше мил, боледуваше на умиране. [3] И като чу за Исуса, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и оздрави слу-
4 гата му. [4] Те, прочее, дойдоха при Исуса и Му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужа-
5 ва да му сториш това; [5] защото обича нашия на-
6 род, и той ни е построил синагогата. [6] А когато Исус вървеше с тях и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд; защото не
7 съм достоен да влезеш под стряхата ми; [7] затова нито счетох себе си достоен да дойда при Тебе;
8 кажи само дума, и слугата ми ще оздравее. [8] Защото и аз съм човек поставен под власт, и имам подчинени на мен войници; и казвам на един: Иди; и той отива; и на друг: Дойди; и дохожда;
9 и на слугата си: Направи това; и го прави. [9] Като чу това, Исус му се почуди; обърна се и рече на вървящия подир Него народ: Казвам ви,
10 нито в Израил съм намерил толкова вяра. [10] И когато изпратените се върнаха в къщата, наме-
11 риха слугата оздравял. [11] А скоро след това, *Исус* отиде в един град наречен Наин; и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множе-
12 ство. [12] И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, която беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество от града. [13] И Господ, като я 13
видя, смили се за нея и рече й: Недей плака.
14 [14] Тогава се приближи и се допря до носилото; 14
а носачите се спряха. И рече: Момче, казвам
ти, стани. [15] И мъртвият се подигна и седна, и 15
почна да говори. И *Исус* го даде на майка му.
16 [16] И страх обзе всички, и славеха Бога, казвай- 16
ки: Велик пророк се издигна между нас; и Бог посети Своите люде. [17] И това, което казваха, се 17
разнесе за Него по цяла Юдея и по цялата околност. [18] И учениците на Иоана му известиха за 18
всичко това. [19] И Иоан повика двама от ученици- 19
те си и ги прати при Господа да кажат: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме? [20] И като дойдоха при Него човеците реко- 20
ха: Иоан Кръстител ни прати до Тебе да кажем: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме? [21] И в същия час Той изцели мнози- 21
на от болести и язви, и зли духове, и на мнозина слепи подари зрение. [22] Тогава в отговор им ка- 22
за: Идете, и разкажете на Иоана това, което видяхте, и чухте, че слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват, и глухи прочуват; мъртви биват възкресени, и на сиромасите се проповядва благовестието. [23] И блажен е 23
оня, който не се съблазни в Мене. [24] А когато 24
си отидоха изпратените от Иоана, *Исус* почна да говори на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? тръстика ли от вятър разлюлявана. [25] Но какво излязохте да видите? 25
човек ли в меки дрехи облечен? Ето великолепно облечените и ония, които живеят разкошно, са в царските дворци. [26] Но какво излязохте да 26
видите? пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк. [27] Това е оня, за когото е писано: - "Ето, 27
Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ми пред Тебе". [28] Казвам 28
ви: Между родените от жена няма по-голям от Иоана; обаче, по-малкият в Божието царство е по-голям от него. [29] (И всички люде и бирни- 29
ци, като чуха *това*, признаха Божията правда, като бяха се кръстили с Иоановото кръщение.
30 [30] А фарисеите и законниците осуетиха Божия- 30
та воля спрямо себе си, като не бяха се кръстили от него). [31] А на какво да уподобя човеците 31
от това поколение? и на какво приличат? [32] Те 32
приличат на деца седящи на пазара, които викат едно на друго, казвайки: Свирихме ви, и не играхте; ридахме и не плакахте. [33] Защото Иоан 33
Кръстител дойде, който нито хляб яде, нито вино пие, и казвате: Бяс има. [34] Дойде Човешкия- 34
ят Син, който яде и пие, и казвате: Ето, човек

7.1 Гръцки: В ушите на людете.

лаком и винопиец, приятел на бирниците и на
35 грешниците. [35] Но пак мъдростта се оправдава
36 от всичките си чада. [36] И един от фарисеите Го
покани да яде с него; и Той влезе във фарисее-
37 вата къща и седна на трапезата. [37] И, ето, една
жена от града, която беше грешница, като раз-
бра, че седи на трапезата във фарисеевата къ-
38 ща, донесе алабастрен съд с миро. [38] И като за-
стана отзад при нозете Му и плачеше, почна да
облива нозете Му със сълзи и да ги изтрива с
косата си, целуваше нозете Му, и мажеше ги с
39 мирото. [39] А като видя това фарисеят, който Го
бе поканил, думаше в себе си, казвайки: Тоя ако
беше пророк, щеше да знае коя и каква е жена-
40 та, която се допира до Него, че е грешница. [40] А
Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да
41 ти кажа. А той рече: Учителю, кажи. [41] Някой
си заемодавец имаше двама длъжника; едини-
ят дължеше петстотин динари, а другият пет-
42 десет. [42] И понеже нямаха *с какво* да *му* платят,
той прости и на двамата. И тъй, кой от тях ще го
43 обикне повече? [43] В отговор Симон рече: Мис-
ля, че оня, комуто е простил повечето. А той
44 му рече: Право си отсъдил. [44] И като се обър-
на към жената, рече на Симона: Видиш ли тая
жена? Влязох в къщата ти, и ти вода за нозете
Ми не даде; а тя със сълзи обля нозете Ми, и с
45 косата си ги изтри. [45] Ти целувка ми не даде; а
тя, откак съм влязъл не е престанала да целу-
46 ва нозете Ми. [46] Ти с масло не помаза главата
47 Ми; а тя с миро помаза нозете Ми. [47] Затова ти
казвам: Прощават й се многото грехове; (защо-
то тя обикна много); а комуто малко се проща-
48 ва той малко обича. [48] И рече й: Прощават ти
49 се греховете. [49] И тия, които седяха с Него на
трапезата, почнаха да казват помежду си: Кой
50 е тоя, Който и греховете прощава? [50] И рече на
жената: Твоята вяра те спаси; иди си с мир.

8 [1] И скоро след това *Исус* ходеше по градове
и села да проповядва и да благовестява Божие-
то царство; и с Него бяха дванадесетте *ученика*,
2 [2] и някои жени, които бяха изцелени от зли ду-
хове и болести; Мария наречена Магдалина, от
3 която бяха излезли седем беса, [3] И Иоана же-
ната на Иродовия настойник Хуза и Сусана, и
много други, които им услужваха с имота си.
4 [4] И понеже се събра голямо множество, и до-
хождаха при Него от всеки град, рече с притча:
5 [5] Сеячът излезе да сее семето си; и когато сееше,
едно падна край пътя; и затъпка се, и небесни-
6 те птици го изкълваха. [6] А друго падна на кана-
рата; и щом поникна изсъхна, защото нямаше
7 влага. [7] Друго пък падна всред тръните; и заед-
8 но с него пораснаха тръните и го заглушиха. [8] А
друго падна на добра земя и като порасна, да-
де стократен плод. Като каза това, извика: Кой-
то има уши да слуша, нека слуша. [9] А учени- 9
ците Му Го попитаха за *значението на* тая при-
ча. [10] Той каза: На вас е дадено да знаете тайни- 10
те на Божието царство; а на другите *се про-*
повядва с притчи, тъй щото, като гледат да не ви-
ждат, и като слушат, да не разбират. [11] Прочее, 11
ето *значението* на притчата. Семето е Божие-
то слово. [12] А *посяното* край пътя са тия, които 12
са слушали; тогава дохожда дяволът и отнема
словото от сърцата им, да не би да повярват и
се спасят. [13] *Падналото* на канарата са тия, ко- 13
ито, когато чуят, приемат словото с радост; но
те, като нямат корен, временно вярват, а кога-
то настане изпитание, отстъпват. [14] Падналото 14
всред тръните са ония, които са слушали, и, ка-
то си отиват, заглъхват от грижи и богатства и
житейски удоволствия и не дават узрял плод.
[15] А *посяното* на добра земя са тия, които, ка- 15
то чуят словото, държат го в искрено и добро
сърце, и дават плод с търпение. [16] И никой, ка- 16
то запали светило не го покрива със съд, ни-
то го туря под легло; но го туря на светилник,
за да видят светлината тия, които влизат. [17] За- 17
щото няма нещо тайно, което не ще стане яв-
но, нито потаено, което не ще се узнае и не ще
излезе на яве. [18] Затова, внимавайте как слуша- 18
те; защото който има, нему ще се даде; а който
няма, от него ще се отнеме и това, което мисли
че има. [19] И дойдоха при него майка Му и бра- 19
тята Му, но поради множеството не можаха да
се приближат до Него. [20] И известиха Му: Май- 20
ка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Те ви-
дят. [21] А Той в отговор им рече: Майка Моя и 21
братя Мои са тия, които слушат Божието сло-
во и го изпълняват. [22] А в един от тия дни Той 22
влезе в ладия с учениците Си, и рече им: Да ми-
нем на отвъдната страна на езерото. И отплува-
ха. [23] А като плуваха, Той заспа; и ветрена буря 23
се устреми върху езерото, и *вълните* ги запла-
шваха така щото бяха в опасност. [24] И дойдоха, 24
разбудиха Го и казаха: Наставниче! Наставни-
че! загиваме! А той се събуди и смъмра вятъра
и развълнуваната вода; и успокоиха се, и наста-
на тишина. [25] И рече им: Где е вярата ви? А те 25
уплашени се чудеха, и казваха си един на друг:
Кой ли ще е Тоя, Който заповядва и на ветрове-
те, и те Му се покоряват? [26] И пристигнаха в ге- 26
расинската страна, която е срещу Галилея. [27] И 27
като излезе на сушата, срещна Го от града ня-
кой си човек, който имаше бесове, и дълго вре-
ме не беше обличал дреха, и в къщи не живе-
еше, но в гробищата. [28] Той, като видя Исуса, 28
извика, падна пред Него, и рече със силен глас:
Какво имаш Ти с мене, Исусе, Сине на Всевиш-

ния Бог? Моля Ти се недей ме мъчи. 29 Защото
Исус беше заповядал на нечистия дух да излезе от човека. Понеже много пъти бе го прихващал; и връзваха го с вериги и окови и го пазеха; но той разкъсваше връзките, и бесът го гонеше
30 по пустините. 30 Исус го попита: Как ти е името? А той каза: Легион; защото много бесове бяха
31 влезли в него. 31 И молеха Го да не им заповяда да отидат в бездната. 32 А там имаше голямо стадо свини, което пасеше по хълма; и *бесовете* Го помолиха да им позволи да влязат в
33 тях. И позволи им. 33 И като излязоха бесовете из човека и влязоха в свините, стадото се спусна по стръмнината в езерото и се издави. 34 А
34 свинарите, като видяха станалото, прибягнаха
35 и известиха за това в града и в селата. 35 И като излязоха да видят станалото и дойдоха при Исуса, намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при Исусовите нозе, облечен и смислен; и изплашиха се. 36 И тия, които
36 бяха видели това разказаха им как излекувал
37 бесния. 37 И цялото множество от герасинската околност Му се помоли да си отиде от тях, защото бяха обзети от голям страх; и Той влезе
38 в ладията и се завърна. 38 А човекът, от когото бяха излезли бесовете, молеше Му се да бъде
39 с Него; но *Исус* го изпрати, като каза: 39 Върни се у дома си и разкажи, какви неща ти стори Бог. И той отиде и разгласи, по целия град,
40 какви неща му стори Исус. 40 А когато се върна Исус, народът Го посрещна радостно, защото всички Го чакаха. 41 И, ето, дойде един човек
41 на име Яир, който беше началник на синагогата, и падна пред Исусовите нозе и Му се молеше
42 да влезе в къщата му; 42 защото имаше едничка дъщеря, на около дванадесет години, и тя беше на умиране. И когато отиваше, народът Го при-
43 тискаше. 43 И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години, и бе иждивила за лекари целия си имот, без да може да се излекува от никого, 44 се приближи изотзад и се до-
44 пря до полата на дрехата Му; и на часа престана
45 кръвотечението ѝ. 45 И рече Исус: Кой се допря до Мене? И когато всички се отричаха, Петър и ония, които бяха с Него, казаха: Наставниче, народът Те притиска и гнети, [а Ти казваш: Кой
46 се допря до Мене]? 46 Но Исус каза: Някой се допря до Мене, защото Аз усетих, че сила излезе от мене. 47 И жената, като видя, че не се укри,
47 дойде разтреперана и падна пред Него и извика пред всичките люде, по коя причина се допря
48 до Него, и как на часа оздравя. 48 А Той ѝ рече: Дъщерьо, твоята вяра те изцели; иди си с мир.
49 49 Докато той още говореше, дохожда някой си от *къщата на* началника на синагогата и казва:
Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя. 50 А 50
Исус като дочу това, отговори му: Не бой се; само вярвай, и тя ще се избави. 51 И когато дойде в 51
къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петра, Иоана, Якова и бащата и майката на момичето. 52 И всички плачеха и го оплакваха. А 52
Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а спи. 53 А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че 53
е умряло. 54 Но Той го хвана за ръката, и извика: Момиче, стани! 55 И върна се духът му и то 54 55
на часа стана; и Той заповяда да му дадат *нещо* да яде. 56 И родителите му се учудиха; а Той им 56
заръча да не казват никому за станалото.

9 1 И като свика дванадесетте, даде им сила
и власт над всички бесове, и да изцеляват болести. 2 И изпрати ги да проповядват Божието 2
царство и да изцеляват болните. 3 И каза им: 3
Не вземайте нищо за път, ни тояга, ни торба ни хляб, ни пари, нито да имате по две ризи. 4 И в която къща влезете там седете, и от там 4
тръгвайте *на път*. 5 И ако някои не ви приемат, 5
когато излизате от оня град отърсете и праха от нозете си за свидетелство против тях. 6 И те 6
тръгнаха и отиваха по селата и проповядваха благовестието и изцеляваха на всякъде. 7 А чет- 7
веровластникът Ирод чу за всичко що ставало и беше в недоумение; защото някои казваха, че Иоан е възкръснал от мъртвите; 8 други пък, че 8
Илия се е явил; а други, че един от старовременните пророци е възкръснал. 9 И рече Ирод: 9
Иоана аз обезглавих; но Кой е Тоя, за Когото слушам такива неща? И желаеше да Го види. 10 И като се върнаха апостолите, разказаха на 10
Исуса все що бяха извършили; и Той ги взе и се оттегли на саме [в уединено място] до един град наречен Витсаида. 11 А множествата като 11
разбраха това, отидоха подире Му; и Той ги посрещна с готовност, и им говореше за Божието царство, и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление. 12 И като почна денят да пре- 12
валя, дванадесетте се приближиха и Му рекоха: Разпусни народа за да отидат в околните села и колиби да нощуват и да си намерят храна, защото тука сме в уединено място. 13 Но Той им 13
каза: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен, - да отидем ли и да купим храна за всички тия люде? 14 (Защото имаше около пет хиляди мъже). 14
И каза на учениците Си: Накарайте ги да насядат на групи по петдесет души. 15 Те сториха 15
така и накараха всички да насядат. 16 А той взе 16
петте хляба и двете риби, и погледна към небето и ги благослови; и като ги разчупи, даваше на учениците да сложат пред народа. 17 И ядоха 17
и всички се наситиха; и дигнаха кошеите, които

18 им останаха, дванадесет коша. 18 И когато Той
се молеше насаме, и учениците бяха с Него, по-
пита ги, казвайки: Според както казва народът,
19 Кой съм Аз? 19 А в отговор те рекоха: *Едни каз-
ват, че си* Иоан Кръстител; а други - Илия; тре-
ти пък, - че един от старовременните пророци е
20 възкръснал. 20 Тогава им каза: А според, както
вие мислите, Кой съм Аз? Петър в отговор ре-
21 че: Божият Христос. 21 А Той им заръча, и запо-
22 вяда да не казват никому, като рече: 22 Човеш-
кият Син трябва много да пострада, и да бъде
отхвърлен от старейшините, главните свеще-
ници и книжниците, да бъде убит, и на третия
23 ден да бъде възкресен. 23 Каза още и на всич-
ки: Ако иска някой да дойде след Мене, нека
се отрече от себе си, нека носи кръста си все-
24 ки ден и нека Ме следва. 24 Защото който иска
да спаси живота си, ще го изгуби; а който из-
губи живота си заради Мене, той ще го спаси.
25 25 Понеже какво се ползва човек, ако спечели
26 целия свят, а изгуби или ощети себе си? 26 За-
щото, ако се срамува някой от Мене и от думите
Ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него,
когато дойде в Своята слава, и *в славата* на От-
27 ца и на Своите ангели. 27 А казвам ви наистина,
има някои от тук стоящите, които никак няма
да вкусят смърт докле не видят Божието цар-
28 ство. 28 И около осем дни след като каза това,
Той взе със себе си Петра, Иоана и Якова, и се
29 качи на планината да се моли. 29 И като се мо-
леше, видът на лицето Му се измени и облек-
30 лото Му *стана* бяло *и* бляскаво. 30 И, ето два-
ма мъже се разговаряха с Него; те бяха Моисей
31 и Илия, 31 които се явиха в слава и говореха за
смъртта˚ Му, която Му предстоеше да изпъл-
32 ни в Ерусалим. 32 А Петър и ония, които бяха
с него, ги беше налегнал сън; но когато се раз-
будиха, видяха славата Му и двамата мъже, ко-
33 ито стояха с Него. 33 И когато те се разделиха
с Него, Петър рече на Исуса: Наставниче, доб-
ре е да сме тука: и нека направим три шатри, за
Тебе една за Моисея една, и една за Илия без
34 да знае какво дума. 34 И докато казваше това,
дойде облак та ги засени; и учениците се упла-
35 шиха като влязоха в облака. 35 И дойде из обла-
ка глас който каза: Този е Моят Син, Избраник
36 Мой; Него слушайте. 36 И когато престана гла-
сът, Исус се намери сам. И те замълчаха, и през
ония дни не казваха никому нищо от това, що
37 бяха видели. 37 И на следния ден, когато слязо-
ха от планината, срещна Го голямо множество.
38 38 И, ето, един човек от народа извика, казвай-
ки: Учителю, моля Ти се да погледнеш на си-
39 на ми, защото ми е единствено чадо. 39 И, ето,
дух го прехваща и той изведнъж закрещява и
духът го сгърчва така, че той се запеня, и като
го смазва, едвам го напуща. 40 И помолих Тво- 40
ите ученици да го изгонят, но не можаха. 41 Ис- 41
ус в отговор рече: О роде неверен и извратен!
до кога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи
сина си тука. 42 И когато още идваше, бесът го 42
тръшна и сгърчи силно; а Исус смъмра нечи-
стия дух, изцели момчето, и върна го на баща
му. 43 И всички се учудваха на Божието вели- 43
чие. А докато всички се чудеха на всичко което
правеше, Той рече на учениците Си: 44 Вложе- 44
те в ушите си тия думи, защото Човешкият Син
ще бъде предаден в човешки ръце. 45 Но те не 45
разбраха тая дума; тя бе скрита от тях за да не я
разберат; а бояха се да Го попитат за тая дума.
46 И повдигна се между тях разискване, кой от 46
тях ще бъде по-голям. 47 А Исус, като видя ми- 47
сълта на сърцето им, взе едно детенце, постави
го при Себе Си, и рече им: 48 Който приеме това 48
детенце в Мое име, Мене приема; и който при-
еме Мене, приема Този който Ме е изпратил;
защото който е най-малък между всички вас,
той е голям. 49 А Иоан продума и рече: Настав- 49
ниче, видяхме един човек да изгонва бесове в
Твое име; и му запретихме, защото не следва с
нас. 50 А Исус му рече: Недейте му запрещава; 50
защото, който не е против вас откъм вас е. 51 И 51
когато се навършваха дните да се възнесе, Той
насочи лицето Си да пътува към Ерусалим. 52 И 52
проводи пред Себе Си пратеници, които отидо-
ха и влязоха в едно самарянско село да приготвят за Него. 53 Но не Го приеха, защото лице- 53
то Му беше *обърнато* към Ерусалим. 54 Като ви- 54
дяха *това* учениците Му Яков и Иоан, рекоха:
Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън
от небето и да ги изтреби [както стори и Илия]?
55 А Той се обърна и ги смъмра; [и рече: Вие не 55
знаете на какъв сте дух; защото Човешкият Син
не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси]. 56 И отидоха в друго село. 57 А като вървяха 56, 57
в пътя, един човек Му рече: Ще те следвам дето
и да идеш. 58 Исус му каза: Лисиците си имат ле- 58
говища, и небесните птици гнезда; а Човешкият
Син няма где глава да подслони. 59 А на друг ка- 59
за: Върви след Мене. А той рече: Господи, поз-
воли ми първо да отида и да погреба баща си.
60 Но Той му каза: Остави мъртвите да погребат 60
своите мъртви; а ти иди и разгласявай Божие-
то царство. 61 Рече и друг: Ще дойда след Тебе, 61
Господи; но първо ми позволи да се сбогувам с
домашните си. 62 А Исус му каза: Никой, който 62
е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е
годен за Божието царство.

9.31 Гръцки: - Изхода

10 [1] След това Господ определи други седемдесет души, и ги изпрати по двама пред Себе Си
във всеки град и място гдето сам Той щеше да
2 отиде. [2] И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници в жетва-
3 та Си. [3] Идете: ето, Аз ви изпращам като агнета
4 посред вълци. [4] Не носете ни кесия, ни торба, ни обуща, и никого по пътя не поздравявайте.
5 [5] И в която къща влезете, първо казвайте: Мир
6 на тоя дом! [6] И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако няма, ще
7 се върне на вас. [7] И в същата къща седете, и яжте и пийте каквото ви сложат; защото работникът заслужава своята заплата. Недейте се пре-
8 места от къща в къща. [8] И като влизате в някой град, и те ви приемат, яжте каквото ви сложат,
9 [9] и изцелявайте болните в него, и казвайте им:
10 Божието царство е наближило до вас. [10] А като влезете в някой град, и те не ви приемат, излез-
11 те на улиците му и речете: [11] И праха, който е полепнал по нозете ни от вашия град, ви отърсваме; но това да знаете, че Божието царство е
12 наближило. [12] Казвам ви: По-леко ще бъде *наказанието* на Содом в оня ден отколкото на тоя
13 град. [13] Горко ти Хоразине! горко ти Витсаидо! защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, отдавна те биха се покаяли, седящи във вретище
14 и пепел. [14] Обаче на Тир и Сидон ще бъде по-
15 леко в съда, отколкото на вас. [15] И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? до ада ще
16 се смъкнеш. [16] Който слуша вас, Мене слуша; и който отхвърля вас, Мене отхвърля; а който отхвърля Мене, отхвърля Онзи, Който Ме е пра-
17 тил. [17] И седемдесетте се върнаха с радост, и казаха: Господи, в Твоето име и бесовете се по-
18 коряват на нас. [18] А Той им рече: Видях Сатана
19 паднал от небето като светкавица. [19] Ето, давам ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и *власт* над цялата сила на врага; и нищо ня-
20 ма да ви повреди. [20] Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте
21 се, че имената ви са написани на небесата. [21] В същия час Исус се зарадва чрез Светия Дух, и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, за дето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. [22] Всичко Ми
22 е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой не знае Кой е Синът; и *никой не знае* Кой е Отец, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие. [23] И като се обърна към уче-
23 ниците, рече частно: Блажени очите, които ви-
24 ждат това, което вие виждате. [24] Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и не видяха, и да чуят това, което вие чувате: и не чуха. [25] И, ето, 25
някой законник стана и Го изпитваше, казвайки: Учителю, какво да правя за да наследя вечен живот? [26] А Той му рече: Какво е писано в 26
закона, как четеш? [27] А той в отговор каза: "Да 27
възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си както себе си". [28] *Исус* 28
му рече: Право си отговорил; това стори, и ще живееш. [29] Но той, понеже искаше да оправдае 29
себе си, рече на Исуса: А кой е моят ближен? [30] В отговор Исус каза: Някой си човек слизаше 30
от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха и отидоха си, като го оставиха полумъртъв. [31] А случайно 31
някой си свещеник слизаше по път, и, като го видя, замина си от срещната страна. [32] Също и 32
един левит, като стигна на това място и го видя, замина си от срещната страна. [33] Но един сама- 33
рянин, като пътуваше дойде на *мястото* дето беше той, и като го видя, смили се, [34] приближи 34
се и превърза раните му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собственото си добиче, закара го в една гостилница и се погрижи за него. [35] И на следния ден извади два 35
динара и ги даде на гостилничаря и рече: Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя. [36] Кой от тия трима 36
ти се вижда да се е показал ближен на изпадналия всред разбойниците? [37] Той рече: Онзи, 37
който му показа милост. Исус му каза: Иди и ти прави също така. [38] И като вървяха по пътя, 38
Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си. [39] Тя имаше сестра на 39
име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото Му. [40] А Марта като се зали- 40
сваше с много шетане, пристъпи и рече: Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи й, прочее, да ми помогне. [41] Но 41
Господ в отговор й рече: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща; [42] но едно 42
е потребно; и Мария избра добрата част, която не ще се отнеме от нея.

11 [1] И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим както и Иоан е научил своите ученици. [2] А Той им каза: Ко- 2
гато се молите, думайте: Отче [наш, Който си на небесата], да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство, [да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята]; [3] давай ни все- 3
ки ден ежедневния ни хляб; [4] и прости греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки 4

наш длъжник; и не въвеждай ни в изкушение,
5 [но избави ни от лукавия]. 5 И каза им: Ако някой от вас има приятел и отиде при него посред
нощ, и му рече: Приятелю, дай ми на заем три
6 хляба, 6 понеже един мой приятел дойде у до-
7 ма от път, и нямам какво да сложа пред него; 7 *и ако* той отвътре в отговор рече: Не ме безпокой;
вратата е вече заключена, и децата ми са с мене
8 на леглото; не мога да стана да ти дам; 8 казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото му е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде колкото му трябва.
9 9 И Аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отво-
10 ри. 10 Защото всеки, който иска получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се от-
11 вори. 11 И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? или *ако му поиска* риба, наместо риба, ще му даде
12 змия? 12 или *ако* поиска яйце, ще му даде скор-
13 пия? 13 И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които
14 искат от Него! 14 Веднъж Той изгонваше един ням бяс; и като излезе бесът, немият проговори
15 и народът се почуди. 15 А някои от тях рекоха: Чрез началника на бесовете, Веелзевул, изгон-
16 ва бесовете. 16 А други, изпитвайки *Го*, искаха
17 от Него знамение от небето. 17 Но Той, като знаеше техните помисли, каза им: Всяко царство разделено против себе си, запустява, и дом *раз-
18 делен* против себе си˚ пада. 18 Така, също, ако Сатана се раздели против себе си, как ще устои царството му? понеже казвате, че изгонвам бе-
19 совете чрез Веелзевула, 19 И ако Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, вашите синове чрез кого ги изгонват? Затова, те ще ви бъдат съдии.
20 20 Но ако Аз с Божия пръст изгонвам бесовете,
21 то Божието царство е достигнало до вас. 21 Когато силният въоръжен човек пази двора си,
22 имотът му е в безопасност. 22 Но когато един по-силен от него нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на което се е надявал, и раз-
23 поделя каквото грабне от него. 23 Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира за-
24 едно с Мене, той разпилява. 24 Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва, ще се върна в къщата си отдето съм
25 излязъл. 25 И като дойде, намира я пометена и
26 наредена. 26 Тогава отива и, взема със себе си седем други духове по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня
27 човек става по-лошо от първото. 27 Когато го-

вореше това, една жена от множеството със силен глас Му рече: Блажена утробата, която Те е носила, и съсците, които си сукал. 28 А Той рече: 28
По-добре кажи: Блажени ония, които слушат Божието слово и го пазят. 29 А когато народът 29
се събираше около Него, почна да казва: Това поколение е нечестиво поколение; иска знамение, но *друго* знамение няма да му се даде, освен знамението на [пророка] Иона. 30 Защо- 30
то както Иона стана знамение на ниневийците, така и Човешкият Син ще бъде на това поколение. 31 Южната царица ще се яви на съда с чове- 31
ците от това поколение и ще ги осъди, защото дойде от краищата на земята да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломона. 32 Ниневийските мъже ще се явят на съда с 32
това поколение и ще го осъдят, защото се покаяха чрез Ионовата проповед; а, ето, тук има повече от Иона. 33 Никой, като запали светило, 33
не го туря в зимника, нито под шиника, но на светилника, за да виждат светлината ония, които влизат. 34 Светило на тялото ти е твоето око; 34
когато окото ти е здраво, то и цялото ти тяло е осветлено; а когато е болнаво, и тялото ти е в мрак. 35 Затова, внимавай, да не би светлина- 35
та в тебе да е тъмнина. 36 Ако, прочее, цялото 36
твое тяло бъде осветено, без да има тъмна част, то цяло ще бъде осветено, както кога светилото се осветява със сиянието си. 37 Като говоре- 37
ше, един фарисей Го покани да обядва у него; и Той влезе и седна на трапезата. 38 Фарисеят се 38
почуди, като видя, че Той не се уми първо преди обеда. 39 И Господ му каза: Сега вие фарисе- 39
ите чистите външното на чашата и паницата! а вашето вътрешно е пълно с грабеж и нечестие.
40 Несмислени! тоя, който е направил външно- 40
то, не е ли направил и вътрешното? 41 По-добре 41
чистете вътрешното; и ето, всичко ще ви бъде чисто. 42 Но горко на вас фарисеи! защото дава- 42
те десетък от гйозума, от седефчето, и от всякакъв зеленчук, и пренебрегвате правосъдието и Божията любов. Но тия трябваше да правите а ония да не пренебрегвате. 43 Горко вам фари- 43
сеи! защото обичате първите столове в синагогите и поздравите по пазарите. 44 Горко вам! за- 44
щото сте като гробове, които не личат, тъй щото човеците, които ходят по *тях*, не знаят. 45 И 45
един от законниците в отговор Му рече: Учителю, като казваш това, и нас кориш. 46 А той 46
каза: Горко и на вас, законниците, защото товарите човеците с бремена, които тежко се носят; а сами вие нито с един пръст не се допирате до бремената. 47 Горко вам! защото градите 47
гробниците на пророците, а бащите ви ги из-

11.17 Гръцки: Против дома.

48 биха. 48 И тъй, вие свидетелствувате за делата
на бащите си и се съгласявате с *тях*; защото те
49 ги избиха, а *вие* им градите *гробниците*. 49 Затова и Божията премъдрост рече: Ще им пращам
пророци и апостоли и *едни* от тях ще убият и из-
50 гонят; 50 за да се изиска от това поколение кръвта на всичките пророци, която е проливана от
51 създаването на света, - 51 от кръвта на Авела до кръвта на Захария, който загина между олтара
и светилището. Да! казвам ви, ще се изиска от
52 това поколение. 52 Горко на вас, законници! защото отнехте ключа на знанието; сами вие не
53 влязохте, и на влизащите попречихте. 53 И като излезе оттам, книжниците и фарисеите почнаха яростно да Го преследват, и да Го предизвикват да говори за още *много* неща, 54 като Го
дебнеха, за да уловят нещо от думите Му.

12 1 Между това, като се събра едно многохилядно множество, до толкова, че един други
се тъпчеха, Той почна да говори на учениците Си: Преди всичко пазете се от фарисейския
2 квас, който е лицемерие. 2 Няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще
3 се узнае. 3 Затова, каквото сте говорили в тъмно ще се чуе на видело; и каквото сте казали на
ухо във вътрешните стаи ще се разгласи от по-
4 крива. 4 А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тия, които убиват тялото, и след то-
5 ва не могат нищо повече да сторят. 5 Но ще ви предупредя от кого да се боите: бойте се от онзи, който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла, Да! казвам ви, от него да се боите. 6 Не продават ли се пет врабчета за два аса-
6 рия? и ни едно от тях не е забравено пред Бога. 7 Но вам и космите на главата са всички пре-
7 броени. Не бойте се; вие сте много по-скъпи от
8 врабчета. 8 И казвам ви: Всеки който изповяда Мене пред човеците, ще го изповяда и Човешкият Син пред Божиите ангели; 9 но ако се отре-
9 че някой от Мене пред човеците ще бъде отречен пред Божиите ангели. 10 И всекиму, който
10 би казал дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой похули Светия Дух, няма
да му се прости. 11 И когато ви заведат в синагогите и *пред* началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите, или какво
12 ще кажете. 12 Защото Светият Дух ще ви научи
13 в същия час, какво трябва да кажете. 13 И някой си от множеството Му рече: Учителю, кажи
14 на брат ми да раздели с мене наследството. 14 А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил съдия
15 или делач над вас? 15 И каза им: Внимавайте и пазете се от всяко користолюбие; защото животът на човека не се състои в изобилието на
16 имота му. 16 И каза им притча, като рече: Ни-
вите на един богаташ родиха много плод. 17 И 17
той размишляваше в себе си, думайки: Какво да
правя? защото нямам где да събера плодовете
си. 18 И рече: Ето какво ще направя: ще съборя 18
житниците си и ще построя по-големи, и там ще
събера всичките си жита и благата си. 19 И ще 19
река на душата си: Душо, имаш много блага на-
трупани за много години; успокой се, яж, пий,
весели се. 20 А Бог му рече: Глупецо! тая нощ ще 20
ти изискат душата; а това което си приготвил,
чие ще бъде? 21 Така *става* с този, който съби- 21
ра имот за себе си, и не богатее в Бога. 22 Рече 22
още на учениците Си: Затова ви казвам, не се
безпокойте за живота *си*, какво ще ядете, нито
за тялото си, какво ще облечете. 23 Защото жи- 23
вотът е повече от храната, и тялото от облеклото. 24 Разгледайте враните, че не сеят, нито жъ- 24
нат; те нямат нито скривалище, нито житница,
но пак Бог ги храни. Колко по-скъпи сте вие
от птиците! 25 И кой от вас може с грижене да 25
прибави един лакът на ръста си? 26 И тъй, ако 26
и най-малкото нещо не можете стори, защо се
безпокоите за друго? 27 Разгледайте кремовете 27
как растат; не се трудят нито предат; но казвам
ви, нито Соломон във всичката си слава не се
е обличал както един от тях. 28 И ако Бог та- 28
ка облича полската трева, която днес я има, а
утре я хвърлят в пещ, колко повече *ще облича*
вас, маловери! 29 И тъй, не търсете какво да яде- 29
те и какво да пиете, и не се съмнявайте; 30 за- 30
щото всичко това търсят народите на света; а
Отец ви знае, че се нуждаете от това. 31 Но тър- 31
сете [Божието] царство и [всичко] това ще ви
се прибави. 32 Не бой се, малко стадо, защото 32
Отец ви благоволи да ви даде царството. 33 Про- 33
дайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо
съкровище на небесата, гдето крадец не се приближава, нито молец изяжда. 34 Защото гдето 34
е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.
35 Кръстът ви да бъде препасан и светилниците 35
ви запалени; 36 и сами вие да приличате на чо- 36
веци, които чакат господаря си, когато се върне
от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа. 37 Блажени ония слуги, чиито гос- 37
подар ги намери будни, когато си дойде; истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им
прислужи. 38 И ако дойде на втора стража, или 38
на трета стража, и ги намери така, блажени са
ония слуги. 39 Но това да знаете, че ако домак- 39
инът беше знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би и не би оставил да му подкопаят
къщата. 40 Бъдете, *прочее*, и вие готови; защо- 40
то в час, когато *го* не мислите, Човешкият Син

41 ще дойде. 41 Тогава Петър каза: Господи, само
на нас ли казваш тая притча, или на всичките?
42 42 Господ каза: Кой е, прочее, онзи верен и бла-
горазумен настойник, когото господарят му ще
постави над домочадието си, да им дава на вре-
43 ме определената храна? 43 Блажен онзи слуга,
чиито господар, когато си дойде, го намери, че
44 прави така. 44 Истина ви казвам, че ще го поста-
45 ви над целия си имот. 45 Но ако онзи слуга рече
в сърцето си: Господарят ми се забави, и почне
да бие момчетата, и момичетата, да яде, да пие
46 и да се опива, 46 то господарят на онзи слуга ще
дойде в ден, когато той не го очаква и в час,
който не знае, и, като го бие тежко, ще опре-
47 дели неговата участ с неверните. 47 И онзи слу-
га, като е знаел волята на Господаря си, но не е
приготвил нито постъпил по волята му, ще бъ-
48 де много бит. 48 А онзи, който не е знаел и е сто-
рил нещо, което заслужава бой, малко ще бъде
бит. И от всеки, комуто много е дадено, много
и ще се изисква; и комуто са много поверили,
49 от него повече ще изискват. 49 Огън дойдох да
хвърля на земята; и какво *повече* да искам, ако
50 се е вече запалил? 50 Но имам кръщение, с което
трябва да се кръстя; и колко се утеснявам докле
51 се извърши! 51 Мислите ли, че съм дошъл да дам
мир на земята? Не, казвам ви, но по-скоро раз-
52 дяла. 52 Защото от сега нататък петима в една
къща ще бъдат разделени, трима против двама,
53 и двама против трима. 53 Ще се разделят баща
против син, и син против баща; майка против
дъщеря и дъщеря против майка; свекърва про-
54 тив снаха си, и снаха против свекърва си. 54 Каз-
ваше още на народа: Когато видите облак да се
издига от запад, веднага казвате: Дъжд ще вали,
55 и така става. 55 И когато духа южен вятър казва-
56 те: Ще стане жега; и става. 56 Лицемери! лицето
на земята и на небето знаете да разтълкувате, а
57 това време как не знаете да разтълкувате? 57 А
защо и от само себе си не съдите що е право?
58 58 Защото, когато отиваш с противника си *да се
явиш* пред управителя, постарай се по пътя да
се отървеш от него, да не би да те завлече при
съдията, и съдията *да* те предаде на служителя,
59 и служителят *да* те хвърли в тъмница. 59 Казвам
ти, никак няма да излезеш от там докле не из-
платиш и най-последното петаче.

13 1 В същото време присъствуваха някои, ко-
ито известиха на *Исуса* за галилеяните, чиято
2 кръв Пилат смесил с жертвите им. 2 И Той в от-
говор им рече: Мислите ли, че тия галилеяни са
били най-грешни от всичките галилеяни, поне-
3 же са пострадали така? 3 Казвам ви, не; но ако се
4 не покаете, всички така ще загинете. 4 Или ми-
слите ли, че ония осемнадесет души, върху ко-
ито падна силоамската кула и ги уби, бяха пре-
стъпници повече от всички човеци, които жи-
веят в Ерусалим? 5 Казвам ви, не; но ако не се 5
покаете, всички така ще загинете. 6 Каза и тая 6
притча: Някой си имаше в лозето си посадена
смоковница; и дойде да търси плод на нея, но не
намери. 7 И рече на лозаря: Ето три години как 7
дохождам да търся плод на тая смоковница, но
не намирам; отсечи я; защо да запразня земята?
8 А той в отговор му рече: Господарю, остави я 8
и това лято, докле разкопая около нея и насипя
тор; 9 и ако подир това даде плод, добре, но ако 9
не, ще я отсечеш. 10 И една събота Той поучава- 10
ше в една от синагогите; 11 и ето една жена, ко- 11
ято имаше дух, който й *беше причинявал* немо-
щи за осемнадесет години; тя беше сгърбена и
не можеше никак да се изправи. 12 А Исус, ка- 12
то я видя, повика я и рече й: Жено, освободена
си от немощта си. 13 И положи ръце на нея; и на 13
часа тя се изправи и славеше Бога. 14 А начал- 14
никът на синагогата, като негодуваше за дето
Исус в събота я изцели, проговаряйки рече на
народа: Има шест дни, в които трябва да се ра-
боти; в тях, прочее, дохождайте и целете се, а не
в съботен ден. 15 Но Господ в отговор му рече: 15
Лицемери! в събота не отвързва ли всеки един
от вас вола или осела си от яслите и го въвеж-
да да го напоява? 16 А тая, като е Авраамова дъ- 16
щеря, която Сатана е *държал* цели осемнадесет
години, не трябваше ли да бъде развързана от
тая връзка в съботен ден? 17 И като каза това, 17
всичките Му противници се посрамиха, и це-
лият народ се радваше за всичките славни де-
ла, които се вършеха от Него. 18 Каза, прочее: 18
На какво прилича Божието царство? и на що да
го уподобя? 19 Прилича на синапово зърно, кое- 19
то човек взе и пося в градината си; и то расте-
ше и стана дърво, и небесните птици се подсло-
няваха по клончетата му. 20 И пак каза: На как- 20
во да уподобя Божието царство? 21 Прилича на 21
квас, който жена взе и замеси в три мери браш-
но, докле вкисна всичкото. 22 И по пътя Си за 22
Ерусалим, минаваше през градовете и през се-
лата и поучаваше. 23 И някой си Му рече: Госпо- 23
ди, малцина ли са, които се спасяват? А той им
каза: 24 Подвизавайте се да влезете през тесните 24
врата; защото ви казвам, мнозина ще се стараят
да влязат, и не ще могат, 25 след като стане до- 25
макинът и затвори вратата, и вие като остане-
те вън, почнете да хлопате на вратата и да каз-
вате: Господи отвори; а Той в отговор ви каже:
Не ви зная откъде сте. 26 Тогава ще почнете да 26
казвате: Ядохме и пихме пред Тебе; и в наши-
те улици си поучавал. 27 А Той ще рече: Казвам 27
ви, не зная откъде сте; махнете се от Мене всич-

ки вие, които вършите неправда. [28] Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраама, Исаака, Якова и всички пророци в Божието царство, а себе си, изпъдени вън. [29] И ще дойдат от изток и запад, от север и юг, и ще седнат в Божието царство. [30] И, ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни. [31] В същия час дойдоха някои фарисеи, които Му казаха: Излез и иди си оттук, защото Ирод иска да Те убие, [32] И рече им: Идете, кажете на тая лисица: Ето изгонвам бесове, и изцелявам днес и утре, и в третия ден свършвам. [33] Обаче трябва днес и утре и други *ден* да пътувам; защото не е възможно пророк да загине вън от Ерусалим. [34] Ерусалиме! Ерусалиме! ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошка *прибира* пилците си под крилете си, но не искахте! [35] Ето, оставя се вам дома ви *пуст*; и казвам ви, няма да Ме видите до когато кажете: Благословен Който иде в Господното име.

14 [1] Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от фарисейските началници, те Го наблюдаваха. [2] И ето, пред Него имаше някой си красничав човек. [3] И Исус продума на законниците и фарисеите, и рече: Позволено ли е да лекува някой в събота, или не? [4] А те мълчаха. И Той, като хвана *човека*, изцели го и го пусна. [5] И рече им: Ако паднеше оселът или волът на някого от вас в кладенец, не щеше ли той на часа да го извлече в съботен ден? [6] И не можаха да отговорят на това. [7] И като забелязваше как поканените избираха първите столове, каза им притча, думайки: [8] Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него по-почетен от тебе, [9] и дойде този, който е поканил и тебе и него, и ти рече: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще почнеш със срам да заемаш последното място. [10] Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти рече: Приятелю, мини по-горе. Тогава ще имаш почит пред всички тия, които седят с тебе на трапезата. [11] Защото всеки, който възвишава себе си, ще се смири, а който смирява себе си ще се възвиси. [12] Каза и на този, който Го беше поканил: Когато даваш обед или вечеря, недей кани приятелите си, ни братята си, ни родините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят, и ти бъде отплатено. [13] Но когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци, слепи; [14] и ще бъдеш блажен, защото, понеже те нямат с *какво* да ти отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните. [15] И като чу това един от седящите с Него, рече Му: Блажен онзи, който ще яде хляб в Божието царство. [16] А Той му рече: Някой си човек даде голяма вечеря и покани мнозина. [17] И в часа на вечерята изпрати слугата си да рече на поканените: Дойдете, понеже *всичко* е вече готово. [18] А те всички почнаха единодушно да се извиняват. Първият му рече: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме. [19] Друг рече: Купих си пет чифта волове, и отивам да ги опитам; моля ти се извини ме. [20] А друг рече: Ожених се, и за това не мога да дойда. [21] И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът разгневен рече на слугата си: Излез скоро на градските улици и пътеки, и доведи тука сиромасите, недъгавите, слепите и куците. [22] И слугата рече: Господарю, както си заповядал стана, и още място има. [23] И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите, и *колкото намериш* накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми; [24] защото ви казвам, че никой от поканените, няма да вкуси от вечерята ми. [25] А големи множества вървяха, заедно с Него; и Той се обърна и им рече: [26] Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик. [27] Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик. [28] Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да пресметне разноските, дали ще има с какво да *я* доизкара? [29] Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички, които гледат да почнат да му се присмиват и да казват: [30] Този човек почна да гради, но не можа да доизкара. [31] Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да стои против този, който иде срещу него с двадесет *хиляди*? [32] Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир. [33] И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко що има, не може да бъде Мой ученик. [34] Прочее, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи? [35] Тя не струва нито за земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша.

15 [1] А всичките бирници и грешници се приближаваха при Него да Го слушат. [2] А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях. [3] И той им изговори тая притча, като каза: [4] Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива

след изгубената докле я намери? [5] И като я на-
мери, вдига я на рамената си радостен. [6] И като
си дойде у дома свиква приятелите си и съседи-
те си и им казва: Радвайте се с мене, че си наме-
рих изгубената овца. [7] Казвам ви, че също така
ще има *повече* радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние. [8] Или коя жена, ако има десет драхми, и изгуби една драхма, не запаля светило, не помита къщата, и не търси грижливо докле я намери? [9] И като я намери, свиква приятелките и съседките си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата, която бях изгубила. [10] Също така, казвам ви, има радост пред Божиите ангели за един грешник, който се кае. [11] Каза още: Някой си човек имаше двама сина. [12] И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота. [13] И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот. [14] И като издиви всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение. [15] И отиде да се пристави на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свини. [16] И желаеше да се насити с рошковите, от които ядяха свините; но никой не му даваше. [17] А като дойде на себе си рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад! [18] Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе; [19] не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си. [20] И стана и дойде при баща си. А когато бе още далеч, видя го баща му, смили се, и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше. [21] Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам, твой син. [22] Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуща на нозете му; [23] докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим; [24] защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят. [25] А постарият му син беше на нивата; и като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. [26] И повика един от слугите и попита, що е това. [27] А той му рече: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав. [28] И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. [29] А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; [30] а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле. [31] А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. [32] Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.

16 [1] Каза още на учениците Си: Някой си богаташ имаше настойник, когото наклеветиха пред него, че разпилявал имота му. [2] И той го повика и му рече: Какво е това що слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник. [3] Тогава настойникът си рече: Що да сторя, тъй като господарят ми отнема от мене настойничеството? Нямам сила да копая, да прося срам ме е. [4] Сетих се що да сторя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от настойничеството. [5] И тъй, като повика всеки от длъжниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми? [6] А той рече: Сто мери масло. И каза му: Вземи записа си и седни скоро та пиши петдесет. [7] После каза на друг: А ти колко дължиш? И той рече: Сто мери жито. Казва му: Вземи записа си и пиши осемдесет. [8] И господарят му похвали неверния настойник за гдето остроумно постъпил; защото човеците на тоя век са по-остроумни спрямо своето поколение от просветените чрез виделината. [9] И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством неправедното богатство, та, когато се привърши, да ви приемат във вечните жилища. [10] Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен. [11] И тъй, ако в неправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското *богатство*? [12] И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето? [13] Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и другия ще обикне, или ще се привърже към единия а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона. [14] Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха. [15] И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се *цени* високо между човеците, е мерзост пред Бога. [16] Законът и пророците *бяха* до Иоана; оттогава Божието царство се благовествува, и всеки на сила влиза в него. [17] Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да падне. [18] Всеки, който напусне жена си, и се ожени за друга, прелюбодействува; и който се жени за на-

19 пусната от мъж, той прелюбодействува. 19 Имаше някой си богаташ който се обличаше в мораво и висон, и всеки ден се веселеше бляскаво. 20 Имаше и един сиромах, на име Лазар, по-
20 крит със струпеи, когото туряха да лежи пред
21 портата му, 21 като желаеше да се нахрани от падналото от трапезата на богаташа; и кучетата дохождаха и лижеха раните му. 22 Умря си-
22 ромахът; и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и бе погребан. 23 И
23 в пъкъла, като беше на мъки и повдигна очи, видя отдалеч Авраама и Лазара в неговите обя-
24 тия. 24 И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се за мене, и изпрати Лазара да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в тоя пламък. 25 Но
25 Авраам рече: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така и Лазар злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш.
26 26 И освен всичко това, между нас и вас е утвърдена голяма бездна, така, че ония, които биха искали да минат оттук към вас, да не могат, ни-
27 то пък оттам да преминат към нас. 27 А той рече: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в
28 бащиния ми дом; 28 защото имам петима братя, за да им засвидетелствува, да не би да дойдат и
29 те на това мъчително място. 29 Но Авраам каза: Имат Моисея и пророците; нека слушат тях.
30 30 А той рече: Не отче Аврааме; но ако отиде при
31 тях някой от мъртвите, ще се покаят. 31 И той му каза: Ако не слушат Моисея и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, *пак* няма да се убедят.

17 1 И рече на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазните; но горко на онзи, чрез
2 който дохождат! 2 По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблаз-
3 ни един от тия малките. 3 Внимавайте на себе си. Ако прегреши брат ти, смъмри го; и ако се
4 покае прости му. 4 И седем пъти на ден ако ти сгреши, и седем пъти се обърне към тебе и ка-
5 же: Покайвам се, прощавай му. 5 И апостолите
6 рекоха на Господа: Придай ни вяра. 6 А Господ рече: Ако имате вяра колкото синапово зърно, казали бихте на тая черница: Изкорени се и на-
7 сади се в морето, и тя би ви послушала. 7 А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му рече веднага, щом си дойде от нива-
8 та: Влез да ядеш? 8 Напротив не ще ли му рече: Приготви нещо да вечерям, стегни се та ми пошетай, докато ям и пия, и подир това ти ще
9 ядеш и пиеш? 9 Нима ще благодари на слугата за дето е извършил каквото е било заповядано? [Не вярвам]. 10 Също така и вие, когато из- 10
вършите все що ви е заповядано, казвайте: Ние сме безполезни слуги; извършихме *само* това, което бяхме длъжни да извършим. 11 И в пъту- 11
ването Си към Ерусалим Той минаваше *границата* между Самария и Галилея. 12 И като вли- 12
заше в едно село, срещнаха Го десетина прокажени, които, като се спряха отдалеч, 13 извика- 13
ха със силен глас, казвайки: Исусе наставниче, смили се за нас! 14 И като ги видя, рече им: Иде- 14
те, покажете се на свещениците. И като отиваха, очистиха се. 15 И един от тях, като видя, че 15
изцеля, върна се и със силен глас славеше Бога, 16 и падна на лице при нозете на *Исуса* и Му бла- 16
годареше. И той бе самарянин. 17 А Исус в отго- 17
вор му рече: Нали се очистиха десетимата? а где са деветимата? 18 Не намериха ли се *други* да се 18
върнат и въздадат слава на Бога, освен тоя инородец? 19 И рече му: Стани и си иди; твоя- 19
та вяра те изцели. 20 А *Исус* попитан от фа- 20
рисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва; 21 нито ще рекат: Ето тук е! или 21
Там е! защото, ето Божието царство е всред вас.
22 И рече на учениците: Ще дойдат дни, когато 22
ще пожелаете да видите *поне* един от дните на Човешкия Син, и няма да видите. 23 И като ви 23
рекат: Ето, тук е! да не отидете, нито да тичате подире *им*. 24 Защото, както светкавицата, ко- 24
гато блесне от единия край на хоризонта, свети до другия край на хоризонта, така ще бъде и Човешкият Син в Своя ден. 25 Но първо Той 25
трябва да пострада много и да бъде отхвърлен от това поколение. 26 И както стана в Ноевите 26
дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син;
27 ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до де- 27
ня, когато Ное влезе в ковчега, и дойде потопът и ги погуби всички. 28 Така също, както стана 28
в Лотовите дни; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха, 29 а в деня, когато Лот 29
излезе от Содом, огън и сяра наваляха от небето и ги погубиха всички, - 30 подобно на това 30
ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви. 31 В оня ден, който се намери на къщния 31
покрив, ако вещите му са в къщи, да не слиза да ги вземе; също и който е на нива да не се връща назад. 32 Помнете Лотовата жена. 33 Който ис- 32, 33
ка да спечели живота˚ си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го опази. 34 Казвам ви, в онази 34
нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави. 35 Две жени ще 35
мелят заедно; едната ще се вземе, а другата *ще*

17.33 Или: Душата **35** Повторението на тези думи вероятно е печатна грешка в изданието от 1940 г.

36 *се вземе, а другата*˚ ще се остави. 36 [Двама ще
37 бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият
ще се остави]. 37 Отговарят Му, казвайки: Къде,
Господи? А Той им рече: Където е трупът, там
ще се съберат и орлите.

18 1 Каза им една притча как трябва всякога да
2 се молят, да не ослабват, думайки: 2 В някой си
град имаше един съдия, който от Бога се не бо-
3 еше и човека не зачиташе. 3 В същия град има-
ше и една вдовица, която дохождаше при него
и му казваше: Отдай ми правото спрямо про-
4 тивника ми. 4 Но той за известно време не ис-
каше. А после си каза: При все, че от Бога не
5 се боя и човеците не зачитам, 5 пак, понеже тая
вдовица ми досажда, ще й отдам правото, да не
би да ме измори с безкрайното си дохождане.
6 6 И Господ рече: Слушайте що каза неправед-
7 ният съдия! 7 А Бог няма ли да отдаде право-
то на Своите избрани, които викат към Него
8 ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? 8 Каз-
вам ви, че ще им отдаде правото скоро. Оба-
че, когато дойде Човешкият Син ще намери ли
9 вяра на земята? 9 И на някои, които уповава-
ха на себе си, че са праведни, и презираха дру-
10 гите, каза и тая притча: 10 Двама души възля-
зоха в храма да се помолят, единият фарисей,
11 а другият бирник. 11 Фарисеят, като се изпра-
ви, молеше се в себе си така: Боже, благодаря
Ти, че не съм като другите човеци, грабители,
неправедни, прелюбодейци и особено не като
12 тоя бирник. 12 Постя дваж в седмицата, давам
13 десетък от всичко що придобия. 13 А бирникът
като стоеше издалеч, не щеше нито очите си да
подигне към небето, но удряше се в гърди и каз-
ваше: Боже бъди милостив към мене грешника.
14 14 Казвам ви, че този слезе у дома си оправдан,
а не онзи; защото всеки, който възвишава себе
си, ще се смири, а който смирява себе си, ще се
15 възвиси. 15 Донесоха още при Него младенци-
те си, за да се докосне до тях; а учениците, ка-
16 то видяха, смъмриха ги. 16 Но Исус ги повика и
рече: Оставете децата да дойдат при Мене и
не ги възпирайте; защото на такива е Божието
17 царство. 17 Истина ви казвам: Който не приеме,
като детенце, Божието царство, той никак няма
18 да влезе в него. 18 И някой си началник Го по-
пита, казвайки: Благи Учителю, какво да сторя
19 за да наследя вечен живот? 19 А Исус му рече:
Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, ос-
20 вен един Бог. 20 Знаеш заповедите: "Не убивай";
"Не кради"; "Не лъжесвидетелствувай"; "Почи-
21 тай баща си и майка си"; 21 А той каза: Всичко
22 това съм опазил от младостта си. 22 Исус, като
го чу, рече му: Едно още ти не достига. Продай
все що имаш и раздай го на сиромасите и ще
имаш съкровище на небето; дойди и Ме след-
вай. 23 И той, като чу това наскърби се мно- 23
го, защото беше твърде богат. 24 И Исус като го 24
видя, каза: Колко мъчно ще влязат в Божието
царство, ония които имат богатство! 25 Защото 25
по-лесно е камила да мине през иглени уши, от-
колкото богат да влезе в Божието царство. 26 А 26
ония, които чуха това рекоха: Тогава кой мо-
же да се спаси? 27 А Той каза: Невъзможното 27
за човеците за Бога е възможно. 28 А Петър ре- 28
че: Ето, ние оставихме своето и Те последвахме.
29 А Той им рече: Истина ви казвам, няма никой, 29
който да е оставил къща, или жена, или братя,
или родители, или чада, заради Божието цар-
ство, 30 който да не получи многократно повече 30
в сегашно време, а в идещия свят вечен живот.
31 И като взе дванадесетте при Себе Си, рече им: 31
Ето, възлизаме в Ерусалим, и ще се изпълни, в
Човешкия Син, всичко що е писано чрез проро-
ците. 32 Защото ще бъде предаден на езични- 32
ците, които ще Му се поругаят, и безсрамно ще Го
оскърбят, и ще Го заплюят, 33 и, когато Го би- 33
ят, ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне.
34 Но те не разбираха нищо от това; и тая дума 34
беше скрита за тях, и не разбираха това, което
се казваше. 35 А когато Той се приближаваше до 35
Ерихон, един слепец седеше край пътя да про-
си. 36 И като чу, че минава народ, попита ка- 36
во е това. 37 И казаха му, че Исус Назарянинът 37
минава. 38 Тогава той извика, казвайки: Исусе, 38
сине Давидов, смили се за мене! 39 А тия, които 39
вървяха отпред го смъмриха, за да млъкне; но
той още повече викаше: Сине Давидов, смили
се за мене! 40 И тъй, Исус се спря и заповяда да 40
Му го доведат. И като се приближи попита го:
41 Какво искаш да ти сторя? А той каза: Господи 41
да прогледам. 42 Исус му рече: Прогледай; тво- 42
ята вяра те изцели. 43 И той веднага прогледа, 43
и тръгна веднага след Него, като славеше Бога.
И всичките люде, като видяха това въздадоха
хвала на Бога.

19 1 След това *Исус* влезе в Ерихон, и минава-
ше през града. 2 И, ето, един човек, на име Зак- 2
хей, който беше началник на бирниците, и бо-
гат, 3 искаше да види Исуса Кой е, но не може- 3
ше поради народа, защото беше малък на ръст.
4 И завтече се напред и се покачи на една чер- 4
ница за да Го види; понеже през оня път щеше
да мине. 5 Исус като дойде на това място, по- 5
гледна нагоре и му рече: Закхее, слез скоро, за-
щото днес трябва да престоя у дома ти. 6 И той 6
побърза да слезе, и прие Го с радост. 7 И като 7
видяха това, всички роптаеха, казвайки: При
грешен човек влезе да преседи. 8 А Закхей ста- 8
на и рече на Господа: Господи, ето *от сега* да-

вам половината от имота си на сиромасите; и
ако някак съм ограбил някого, връщам *му* чет-
9 верократно. [9] И Исус му рече: Днес стана спа-
сение на този дом; защото и този е Авраамов
10 син. [10] Понеже Човешкият Син дойде да потър-
11 си и да спаси погиналото. [11] И като слушаха то-
ва, Той прибави и каза една притча, защото бе-
ше близо до Ерусалим, и те си мислеха, че Бо-
12 жието царство щеше веднага да се яви. [12] Зато-
ва каза: Някой си благородник отиде в далеч-
на страна да получи за себе си царска власт, и
13 да се върне. [13] И повика десетима от слугите си
и даде им десет мнаси; и рече им: Търгувайте с
14 *това* докле дойда. [14] Но неговите граждани го
мразеха, и изпратиха след него посланици да
15 кажат: Не щем този да царува над нас. [15] А ка-
то получи царската власт и се върна, заповяда
да му повикат ония слуги, на които бе дал па-
рите за да знае какво са припечелили чрез тър-
16 гуване. [16] Дойде, прочее, първият и рече: Гос-
17 подарю, твоята мнаса спечели десет мнаси. [17] И
рече му: Хубаво, добри слуго! понеже на твър-
де малкото се показа верен, имай власт над де-
18 сет града. [18] Дойде и вторият и рече: Господа-
19 рю, твоята мнаса принесе пет мнаси. [19] А рече
20 и на него: Бъди и ти над пет града. [20] Дойде и
друг и рече: Господарю, ето твоята мнаса, коя-
21 то пазех скътана в кърпа; [21] Защото се боях от
тебе, понеже си строг човек; задигаш това, кое-
то не си положил, и жънеш, което не си посял.
22 [22] *Господарят* му казва: От устата ти ще те съдя,
зли слуго. Знаел си, че съм строг човек, кой-
то задигам това, което не съм положил, и жъна
23 което не съм сял; [23] тогава защо не вложи па-
рите ми в банката, и аз като си дойдех, щях да
24 ги прибера с лихвата? [24] И рече на предстоящи-
те: Вземете от него мнасата, и дайте я на този,
25 който има десетте мнаси. [25] (Рекоха му: Госпо-
26 дарю, той има вече десет мнаси!) [26] Казвам ви,
че на всеки, който има, ще се даде; а от този,
който, няма, от него ще се отнеме и това, което
27 има. [27] А ония мои неприятели, които не искаха
да царувам над тях, доведете ги тука и посечете
28 ги пред мене. [28] И като изрече това, *Исус* вър-
29 веше напред, възлизайки за Ерусалим. [29] И когато
се приближи до Витфагия и Витания, до хълма
наречен Елеонски, прати двама от учениците и
30 рече *им:* [30] Идете в селото, което е насреща ви, в
което като влизате ще намерите едно осле, вър-
зано, което никой човек не е възсядал; отвър-
31 жете го и го докарайте. [31] И ако някой ви по-
пита: Защо го отвързвате? кажете така: На Гос-
32 пода трябва. [32] И изпратените отидоха и наме-
33 риха както им беше казал. [33] И като отвързаха
ослето, рекоха стопаните му: Защо отвързвате
ослето? [34] А те казаха: На Господа трябва. [35] И 34, 35
докараха го при Исуса; и като намятаха дрехи-
те си на ослето, качиха Исуса. [36] И като вър- 36
веше Той, *людете* постилаха дрехите си по пътя.
[37] И когато вече се приближаваше до превала- 37
та на Елеонския хълм, цялото множество уче-
ници почнаха да се радват и велегласно да сла-
вят Бога за всичките велики дела, които бяха
видели, казвайки: [38] Благословен Царят, Кой- 38
то иде в Господното име; мир на небето, и сла-
ва във висините! [39] А някои от фарисеите меж- 39
ду народа Му рекоха: Учителю, смъмри учени-
ците Си. [40] И Той в отговор рече: Казвам ви, че 40
ако тия млъкнат, то камъните ще извикат. [41] И 41
като се приближи и видя града, плака за него
и каза: [42] Да беше знаел ти, да! ти, поне в този 42
[твой] ден, това което служи за мира ти! но сега
е скрито от очите ти. [43] Защото ще дойдат вър- 43
ху тебе дни, когато твоите неприятели ще из-
дигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те
отеснят отвред, [44] и ще те разорят и *ще избият* 44
жителите ти в тебе и няма да оставят в тебе ка-
мък на камък; защото ти не позна времето, ко-
гато беше посетен. [45] И като влезе в храма, поч- 45
на да изпъжда ония, които продаваха; и казва-
ше им: [46] Писано е: "И домът Ми ще бъде мо- 46
литвен дом": а вие го направихте "разбойниче-
ски вертеп". [47] И поучаваше всеки ден в храма. 47
А главните свещеници, книжниците и народ-
ните първенци се стараеха да Го погубят; [48] Но 48
не намериха какво да сторят, понеже всичките
люде бяха прилепнали при Него да Го слушат.

20 [1] И в един от дните, когато Той поучаваше
людете в храма и проповядваше благовестието,
надойдоха главните свещеници и книжниците
със старейшините и Му рекоха: [2] Кажи ни с ка- 2
ква власт правиш това? или, кой е онзи, кой-
то Ти е дал тази власт? [3] И в отговор им ре- 3
че: Ще ви задам и Аз един въпрос, и отговоре-
те Ми: [4] Иоановото кръщение от небето ли бе- 4
ше, или от човеците? [5] А те разискваха помеж- 5
ду си, думайки: Ако речем: От небето, ще каже:
Защо го не повярвахте? [6] Но ако речем: От чо- 6
веците, всичките люде ще ни убият с камъни,
защото са убедени, че Иоан беше пророк. [7] И 7
отговориха, че не знаят от къде *беше*. [8] Тогава 8
Исус им рече: Нито Аз ви казвам с каква власт
правя това. [9] И почна да говори на людете та- 9
зи притча: Един човек насади лозе, даде го под
наем на земеделци, и отиде в чужбина за дълго
време. [10] И във време *на беритбата* прати един 10
слуга при земеделците за да му дадат от пло-
да на лозето; но земеделците го биха и отпра-
тиха го празен. [11] И изпрати друг слуга; а те и 11
него биха, срамно го оскърбиха, и го отпратиха

12 празен. [12] Изпрати и трети; но те и него наранихa и изхвърлиха. [13] Тогава стопанинът на лозе-
13 то рече: Що да сторя? Ще изпратя любезния си
14 син; може него да почетат. [14] Но земеделците, като го видяха, разискаха помежду си, като думаха: Това е наследникът; нека го убием, за да
15 стане наследството наше. [15] Изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. И тъй, какво ще им стори
16 стопанинът на лозето? [16] Ще дойде и ще погуби тия земеделци, и ще даде лозето на други. А като чуха това рекоха: Дано не бъде!
17 [17] А той ги погледна и рече: Тогава що значи това, което е писано: "Камъкът, който отхвърлиха зида-
18 рите, Той стана глава на ъгъла"? [18] Всеки, който падне върху този камък, ще се смаже, а вър-
19 ху когото падне, ще го пръсне. [19] И в същия час книжниците и главните свещеници се стараеха да турят ръце на Него, защото разбраха, че Той каза тая притча против тях, но се бояха от на-
20 рода. [20] И като Го наблюдаваха, пратиха издебници, които се преструваха, че са праведни, за да уловят някоя Негова дума, тъй щото да Го предадат на началството и на властта на упра-
21 вителя. [21] И те Го попитаха, казвайки: Учителю, знаем, че право говориш и учиш, и у Тебе няма лицеприятие, но учиш Божия път според исти-
22 ната; [22] право ли е за нас да даваме данък на Ке-
23 саря, или не? [23] А Той разбра лукавството им,
24 и рече им: [24] Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? И [в отговор] казаха: Ке-
25 сарев. [25] А Той рече: Тогава отдавайте Кесаревото на Кесаря, а Божието на Бога. [26] И не мо-
26 жаха да уловят *нещо* в думата пред народа; и, зачудени на отговора Му, млъкнаха. [27] Тогава
27 се приближиха някои от садукеите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, каз-
28 вайки: [28] Учителю, Моисей ни е писал: "Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, брат му да вземе жената и да въздигне по-
29 томък на брата си". [29] А имаше седмина братя; и
30 първият взе жена и умря бездетен. [30] И вторият и третият я взеха; [31] така също и седмината
31 я взеха и умряха без да оставят деца. [32] А после
32 умря и жената. [33] И тъй, във възкресението, на кого от тях ще бъде жена? защото и седмината
33 я имаха за жена. [34] А Исус им рече: Човеците на
34 този свят се женят и се омъжват; [35] а ония, които се удостоят да достигнат онзи свят и въз-
35 кресението от мъртвите, нито се женят нито се
36 омъжват. [36] И не могат вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и, като участници на възкре-
37 сението, са чада на Бога. [37] А че мъртвите биват възкресени, това и Моисей показа *в мястото дето писа* за къпината, когато нарече Гос-
38 пода "Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов". [38] Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото за Него всички са живи. [39] А не-
39 кои от книжниците в отговор рекоха: Учителю, Ти добре каза. [40] Защото не смееха вече за нищо
40 да Го попитат. [41] И рече им: Как казват, че Хри-
41 стос е Давидов син? [42] Защото сам Давид казва в
42 книгата на псалмите: - Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно Ми. [43] Докле положа враго-
43 вете Ти за Твое подножие. [44] И тъй, Давид Го
44 нарича Господ; тогава как е негов син? [45] И ко-
45 гато слушаха всичките люде, Той рече на учениците Си: [46] Пазете се от книжниците, които
46 обичат да ходят пременени, и обичат поздрави по пазарите, първите столове в синагогите, и първите места по угощенията; [47] които изпо-
47 яждат домовете на вдовиците, и за показ принасят дълги молитви. Те ще получат по-голямо осъждане.

21 [1] Като подигна очи, Исус видя богатите, че
2 пускат даровете си в съкровищницата. [2] А ви-
3 дя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти˚ [3] И рече: Истина ви казвам, че тая бедна
4 вдовица пусна повече от всички; [4] защото всички тия пуснаха в даровете [за Бога] от излишъка си; а тая от немотията си пусна целия имот,
5 що имаше. [5] И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, рече: [6] Ще дойдат дни, когато *от*
6 това, което гледате, няма да остане тук камък,
7 който да се не срине. [7] И попитаха Го казвайки: Учителю, а кога ще бъде това? и какъв *ще бъ-*
8 *де* белегът, когато предстои да стане това? [8] А той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз
9 съм Христос, и, че времето е наближило. Да не отидете подир тях. [9] И когато чуете за войни и
10 размирици, да не се уплашите; защото тия неща трябва първо да станат, но не е веднага свър-
11 шекът. [10] Тогава им каза: Народ, ще се повдигне против народ, и царство против царство; [11] и ще
12 има големи трусове, и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето.
13 [12] А преди *да стане* всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на си-
14 нагоги и в тъмници, и ще ви извеждат пред царе и пред управители поради Моето име. [13] Това
15 ще ви служи за свидетелство. [14] И тъй, решете в сърцата си да не обмисляте предварително що да отговаряте; [15] защото Аз ще ви дам тъй мъдро да отговорите˚, щото всичките ви противници ще бъдат безсилни да ви противостоят или
16 противоречат. [16] И ще бъдете предадени и даже от родители и братя, от роднини и приятели; и

21.2 2 лепти са равни на 2 1/2 стотинки. **15** Гръцки: Уста и мъдрост.

17 ще умъртвят някои от вас. 17 И ще бъдете мра-
18 зени от всички поради Моето име. 18 Но и ко-
19 съм от главата ви няма да загине. 19 Чрез твър-
20 достта си ще придобиете душите си. 20 А кога-
то видите Ерусалим, че е заобиколен от войски,
това да знаете, че е наближило запустяването
21 му. 21 Тогава ония, които са в Юдея, нека бягат
в планините, и които са всред града нека да из-
лязат вън, а които са в околностите да не вли-
22 зат в него. 22 Защото това са дни на въздаяние,
23 за да се изпълни всичко което е писано. 23 Горко
на непразните и на кърмачките, през ония
дни! защото ще има голямо бедствие в страна-
24 та, и гняв върху тия люде. 24 Те ще паднат под
острието на ножа, и ще бъдат откарани в плен
по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан
от народите, докле се изпълнят времената
25 на езичниците. 25 И ще станат знамения в слън-
цето, в луната и в звездите, а по земята бедствие
на народите, *като ще бъдат* в недоумение по-
26 ради бученето на морето и вълните. 26 Човеци-
те ще примират от страх и от очакване онова,
което ще постигне вселената, защото небесни-
27 те сили ще се разклатят. 27 И тогава ще видят
Човешкия Син идещ в облак със сила и голя-
28 ма слава. 28 А когато почне да става това, из-
правете се и подигнете главите си, защото из-
29 куплението ви наближава. 29 И каза им притча:
Погледнете смоковницата и всичките дървета.
30 30 Когато вече покарат, вие, като видите това,
31 сами знаете, че лятото е вече близо. 31 Също та-
ка и вие, когато видите, че става това, да знаете,
32 че е близо Божието царство. 32 Истина ви каз-
вам, че това поколение няма да премине док-
33 ле не се сбъдне всичко това. 33 Небето и земя-
та ще преминат, но Моите думи няма да пре-
34 минат. 34 Но внимавайте на себе си, да не би да
натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и
житейски грижи, и ви постигне оня ден внезап-
35 но като примка; 35 защото така ще дойде върху
всички, които живеят по лицето на цялата зе-
36 мя. 36 Но бдете всякога, и молете се, за да спо-
лучите да избегнете всичко, което предстои да
37 стане, и да стоите пред Човешкия Син. 37 И все-
ки ден Той поучаваше в храма; а всяка нощ из-
лизаше и нощуваше на хълма наречен Елеон-
38 ски. 38 И всичките люде подраняваха при Него
да Го слушат.

22 1 А наближаваше празникът на безквасните
2 хлябове, който се нарича Пасха. 2 И главните
свещеници и книжниците обмисляха как да го
3 умъртвят; защото се бояха от людете. 3 Тогава
влезе Сатана в Юда, наречен Искариот, който
4 беше от числото на дванадесетте; 4 и той отиде
и се сговори с главните свещеници и начални-
ците на стражата как да им Го предаде. 5 И те 5
се зарадваха, и се обещаха да му дадат пари. 6 И 6
той се съгласи, и търсеше сгоден случай да Го
предаде, когато би отсъствувало множеството.
7 И настана денят на безквасните хлябове, ко- 7
гато трябваше да жертвуват пасхата. 8 И прати 8
Исус Петра и Иоана, и рече: Идете и ни приго-
твете, за да ядем пасхата. 9 А те Му казаха: Где 9
искаш да приготвим? 10 А той им рече: Ето, като 10
влезете в града, ще ви срещне човек, който но-
си стомна с вода; идете подир него в къщата, в
която влезе, 11 и речете на стопанина на къща- 11
та: Учителят ти казва: Где е приемната стая, в
която ще ям пасхата с учениците Си? 12 И той 12
ще ви посочи голяма горна стая, постлана; там
пригответе. 13 И като отидоха, намериха както 13
им беше казал; и приготвиха пасхата. 14 И ка- 14
то дойде часът, Той седна на трапезата, и апо-
столите с Него. 15 И рече им: Твърде много съм 15
желал да ям тази пасха с вас преди да постра-
дам; 16 защото ви казвам, че няма *вече* да я ям 16
докле се не изпълни в Божието царство. 17 И ка- 17
то прие чаша, благодари и рече: Вземете това и
разделете го помежду си; 18 защото ви казвам, 18
че няма вече да пия от плода на лозата, докато
не дойде Божието царство. 19 И взе хляб, и, ка- 19
то благодари, разчупи го, даде им, и рече: Това
е Моето тяло, което за вас се дава; това правете
за Мое възпоминание. 20 Така взе и чашата по- 20
дир вечерята, и рече: Тази чаша е новият завет в
Моята кръв, която за вас се пролива. 21 Но, ето, 21
ръката на този, който Ме предава, е с Мене на
трапезата. 22 Защото Човешкият Син наистина 22
отива според както е било определено; но горко
на този човек, чрез когото се предава! 23 И те 23
почнаха да се питат помежду си, кой ли от тях
ще е този, който ще стори това. 24 Стана още и 24
препирня помежду им, кой от тях се счита за
по-голям. 25 А Той им рече: Царете на народи- 25
те господаруват над тях, и тия, които ги вла-
деят се наричат благодетели. 26 Но вие недей- 26
те така; а по-големият между вас нека стане ка-
то по-младият, и който началствува - като он-
зи, който слугува. 27 Защото кой е по-голям, то- 27
зи, който седи на трапезата ли, или онзи, който
слугува? Не е ли този, който седи на трапезата?
Но Аз съм всред вас, като онзи, който слугува.
28 А вие сте ония, които устояхте с Мене в Мои- 28
те изпитни. 29 Затова, както Моят Отец завеща- 29
ва царство на Мене, а Аз завещавам на вас, 30 да 30
ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето цар-
ство; и ще седнете на престола да съдите два-
десетте Израилеви племена. 31 [И рече Господ]: 31
Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска *всички*,
за да ви пресее като жито; 32 но Аз се молих за 32

тебе, да не ослабне твоята вяра; и ти, когато се
33 обърнеш, утвърди братята си. [33] *Петър* Му ре-
че: Господи, готов съм да отида с Тебе и в тъм-
34 ница и на смърт. [34] А Той рече: Казвам Ти, Пет-
ре, петелът няма да пее днес, докато не си се от-
35 рекъл три пъти, че Ме не познаваш. [35] И рече
им: Когато ви пратих *без* кесия, без торба и *без*
обуща, останахте ли лишени от нещо? А те ка-
36 заха: От нищо. [36] И рече им: Но сега, който няма
кесия, нека я вземе, така и торба; и който няма
кесия, нека продаде дрехата си и нека си купи
37 нож; [37] защото ви казвам, че трябва да се изпъл-
ни в Мене и това писание. "И към беззаконници
биде причислен" защото *писаното* за Мене *наб-*
38 *лижава* към *своето* изпълнение. [38] И те рекоха:
Господи, ето тука има два ножа. А Той им рече:
39 Доволно е. [39] И излезе да отиде по обичая Си на
Елеонския хълм; подир Него отидоха и учени-
40 ците. [40] И като се намери на мястото, рече им:
41 Молете се да не паднете в изкушение. [41] И Той
се отдели от тях колкото един хвърлей камък,
42 и, като коленичи, молеше се, думайки: [42] Отче,
ако щеш, отмини Ме с тази чаша; обаче, не Мо-
43 ята воля, но Твоята да бъде. [43] И яви Му се ан-
44 гел от небето и Го укрепяваше. [44] И като беше
на мъка, молеше се по-усърдно; и потта Му ста-
на като големи капки кръв, които капеха на зе-
45 мята. [45] И като стана от молитвата, дойде при
учениците и ги намери заспали от скръб; и рече
46 им: [46] Защо спите? Станете и молете се, за да не
47 паднете в изкушение. [47] Докато още говореше,
ето едно множество; и този който се наричаше
Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях;
48 и приближи се до Исуса, за да Го целуне. [48] А
Исус му рече: Юдо, с целувка ли предаваш Чо-
49 вешкия Син? [49] И тия, които бяха около *Исуса*,
като видяха какво щеше да стане, рекоха: Гос-
50 поди, да ударим ли с нож? [50] И един от тях уда-
ри слугата на първосвещеника и му отсече дяс-
51 ното ухо, [51] А Исус проговори, казвайки: Оста-
вете до тука; и допря се до ухото му и го из-
52 цели. [52] А на дошлите против Него главни све-
щеници, началници на храмовата *стража* и на
старейшините Исус рече: Като срещу разбой-
53 ник ли сте излезли с ножове и сопи? [53] Когато
бях всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце
против Мене. Но сега е вашият час и на власт-
54 та на тъмнината. [54] И като Го хванаха, заведоха
Го, и въведоха Го в къщата на първосвещени-
55 ка. А Петър вървеше подире издалеч. [55] И ко-
гато бяха наклали огън насред двора и бяха на-
сядали около него, то и Петър седна между тях.
56 [56] И една слугиня, като го видя седнал до пламъ-
ка, вгледа се в него и рече: И тоя беше с Него.
57 [57] А той се отрече, казвайки: Жено, не Го позна-
вам. [58] След малко друг го видя и рече: И ти си 58
от тях. Но Петър рече: Човече, не съм. [59] И ка- 59
то се мина около един час, друг някой настоя-
телно казваше: Наистина и той беше с Него;
защото е галилеянин. [60] А Петър рече: Човече, 60
не зная що казваш. И на часа, докато още го-
вореше, един петел изпя. [61] И Господ се обърна 61
та погледна Петра. И Петър си спомни думата
на Господа, как му беше казал: Преди да про-
пее петелът днес, ти три пъти ще се отречеш от
Мене. [62] И излезе вън та плака горко. [63] И мъже- 62, 63
те, които държаха *Исуса*, ругаеха Го и Го биеха,
[64] и като Го закриваха [удряха Го по лицето и] 64
питаха Го, казвайки: Познай Кой Те удари. [65] И 65
много други хули изговориха против Него. [66] И 66
като се разсъмна, събраха се народните старей-
шини, главни свещеници и книжници, и Го за-
ведоха в синедриона си и Му рекоха: [67] Ако си 67
Ти Христос, кажи ни. А Той рече: Ако ви кажа,
няма да повярвате; [68] и ако *ви* задам въпрос, не 68
ще отговорите. [69] Но отсега нататък Човешки- 69
ят Син ще седи отдясно на Божията сила. [70] И 70
те всички казаха: Тогава Божият Син ли си Ти?
А Той им рече: Вие *право* казвате; защото съм.
[71] А те рекоха: Каква нужда имаме вече от сви- 71
детелство? защото сами ние чухме от устата Му.

[1] Тогава цялото множество техни *хора* стана **23**
и Го заведе при Пилата. [2] И почнаха да Го об- 2
виняват, казвайки: Намерихме този, че развра-
щава народа ни, забранява да се дава данък на
Кесаря, и казва за Себе Си, че е Христос Цар.
[3] А Пилат Го попита, думайки: Ти ли си Юдей- 3
ският цар? А Той в отговор му каза: Ти *право*
казваш. [4] И Пилат рече на главните свещеници 4
и на народа: Аз не намирам никаква вина в Тоя
човек. [5] А те по-настойчиво казваха: Той въл- 5
нува людете, понеже поучава по цяла Юдея, ка-
то е почнал от Галилея *и е следвал* даже до тук.
[6] А Пилат, като чу това, попита дали е галиле- 6
янин човекът. [7] И като узна, че е от Иродовата 7
област, изпрати Го до Ирода, който беше през
тия дни в Ерусалим. [8] А Ирод, като видя Исуса, 8
много се зарадва, защото отдавна желаеше да
Го види, понеже бе слушал за Него; и надяваше
се да види някое знамение от Него. [9] И запитва- 9
ше Го с много думи; но Той нищо не му отгово-
ри. [10] А главните свещеници и книжниците сто- 10
яха и силно Го обвиняваха. [11] Но Ирод с войни- 11
ците си, презирайки Го, след като Му се поруга;
облече Го във великолепна дреха, и Го прати
обратно на Пилата. [12] В същия ден Ирод и 12
Пилат се сприятелиха помежду си; защото пре-
ди *това* враждуваха един против друг. [13] Тогава 13
Пилат свика главните свещеници, началници и
народа, и рече им: [14] Доведохте ми Тоя човек 14

като един, който развращава людете; но, ето, аз
Го разпитах пред вас, и не намерих в Тоя човек
никаква вина относно онова, за което Го обви-
15 нявате. 15 Нито пък Ирод *намерил*; защото Го е
изпратил обратно до нас; и ето, Той не е сто-
рил нищо, което заслужава смъртно *наказание*.
16, 17 16 И тъй, като Го накажа, ще Го пусна. 17 [А той
се задължаваше да им пуща на всеки празник
18 по един затворник]. 18 Но те всички едногласно
изкрещяха, казвайки: Махни Този и пусни ни
19 Варава. 19 (който, за някаква размирица, стана-
ла в града, и за убийство, бе хвърлен в тъмни-
20 ца). 20 И Пилат пак им извика, като желаеше да
21 пусне Исуса. 21 А те крещяха, казвайки: Разп-
22 ни Го! разпни Го! 22 А той трети път им каза: Че
какво зло е сторил Той? Аз не намирам в Него
нищо за *което да* заслужава смърт; и тъй, като
23 Го накажа, ще Го пусна. 23 Но те настояваха със
силни гласове, искайки да бъде разпнат; и тех-
24 ните гласове надделяха. 24 И Пилат реши да из-
25 пълни искането им: 25 пусна онзи, когото иска-
ха, който за размирица и убийство бе хвърлен
26 в тъмница; а Исус предаде на волята им. 26 И
когато Го поведоха, хванаха някого си Симо-
на киринеец, който се връщаше от нива, и сло-
жиха на него кръста, за да го носи подир Ис-
27 уса. 27 И след Него вървяха голямо множество
28 от народ и от жени, които плачеха за Него. 28 А
Исус се обърна към тях и рече: Дъщери ерусалимски, недейте плака за Мене, но плачете
29 за себе си и за чадата си; 29 защото, ето идат
дни, когато ще рекат: Блажени неплодните, и
утробите, които не са раждали, и сърците, кои-
30 то не са кърмили. 30 Тогава ще почнат да казват
на планините: Паднете върху нас, и на хълмо-
31 вете: Покрийте ни. 31 Защото, ако правят това
със суровото дърво, какво ще правят със сухо-
32 то? 32 И с него караха и други двама които бяха
33 злодейци, за да ги погубят. 33 И когато стигнаха
на мястото наречено Лобно, там разпнаха Него
и злодейците единия отдясно *Му*, а другия от-
34 ляво. 34 А Исус каза: Отче, прости им, защото
не знаят какво правят. И като разделиха дре-
35 хите Му, хвърлиха жребие за *тях*. 35 И людете
стояха та гледаха. Още и началниците Го ру-
гаеха, казвайки: Други е избавил; нека избави
Себе Си, ако Този е Божият Христос, Негови-
36 ят Избраник. 36 Тоже и войниците Му се поди-
граваха, като се приближаваха и Му поднасяха
37 оцет, и казваха: 37 Ако си Юдейският Цар, избави Себе Си. 38 А над Него имаше и надпис: Тоя е
39 Юдейският Цар. 39 И един от обесените злодейци Го хулеше, казвайки: Нали си Ти Христос?
40 Избави Себе Си и нас! 40 А другият в отговор го
смъмра, като каза: Ни от Бога ли се не боиш ти,
който си под същото осъждение? 41 И ние спра- 41
ведливо *сме осъдени*, защото получаваме запъл-
женото от това, което сме сторили; а Този не е
сторил нищо лошо. 42 И каза: [Господи] Исусе, 42
спомни си за мене, когато дойдеш в Царството
Си. 43 А [Исус] му рече: Истина ти казвам, днес 43
ще бъдеш с Мене в рая. 44 А беше вече около ше- 44
стият час, и тъмнина покриваше цялата земя до
деветия час, 45 като потъмня слънцето; и заве- 45
сата на храма се раздра през средата. 46 И Исус 46
извика със силен глас и рече: Отче в Твоите ръ-
це предавам духа Си. И това като рече, издъх-
на. 47 И стотникът като видя станалото, просла- 47
ви Бога, като каза: Наистина Този човек бе пра-
веден. 48 А всичките множества, надошли на то- 48
ва зрелище, като виждаха какво стана, връщаха
се биещи се в гърди. 49 А всичките Негови по- 49
знайници и жените, които бяха дошли подир
Него от Галилея, стояха надалеч и гледаха това.
50 И ето, един човек на име Иосиф, който беше 50
съветник, човек добър и праведен, 51 който не 51
беше се съгласил с намерението и делото им, -
от юдейския град Ариматея, човек, който ожи-
даше Божието царство, - 52 той отиде при Пи- 52
лата и поиска Исусовото тяло. 53 И като го сне, 53
обви го с плащаница, и положи го в гроб изсе-
чен в скала, гдето никой не бе още полаган. 54 И 54
беше приготвителен ден, и съботата настъпва-
ше. 55 И жените, които бяха дошли с Него от Га- 55
лилея, вървяха изподире и видяха гроба и как
беше положено тялото Му. 56 И като се върна- 56
ха, приготвиха аромати и миро; и в съботата си
почиваха според заповедта.

24 1 А в първия ден на седмицата, сутринта ра-
но, *жените* дойдоха на гроба, носещи ароматите, които бяха приготвили. 2 И намериха камък 2
ка отвален от гроба. 3 И като влязоха, не наме- 3
риха тялото на Господа Исуса. 4 И когато бяха 4
в недоумение за това, ето застанаха пред тях
двама мъже с ослепително облекло. 5 И обзе- 5
ти от страх, те наведоха лицата си до земята; а
мъжете им рекоха: Защо търсите живия между
мъртвите? 6 Няма Го тука, но възкръсна. Спом- 6
нете си какво ви говореше, когато беше още
в Галилея, 7 като казваше, че Човешкият Син 7
трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човеци, да бъде разпнат, и в третия ден да възкръсне. 8 И спомниха си думите Му. 9 И като се вър- 8, 9
наха от гроба, известиха всичко това на едина-
десетте и на всичките други. 10 А бяха Магдали- 10
на Мария, и Иоанна, и Мария Яковова *майка* и другите жени с тях, *които* казаха тия неща
на апостолите. 11 А тия думи им се видяха ка- 11
то празни приказки, и не вярваха. 12 А Петър 12
стана и изтича на гроба, и, като надникна, видя

саваните *сложени* отделно; и отиде у дома си,
13 чудейки се за станалото. 13 И, ето, в същия ден
двама от тях отиваха в едно село на име Емаус,
14 шестдесет стадии° далеч от Ерусалим. 14 И те се
разговаряха помежду си за всичко онова що бе
15 станало. 15 И като се разговаряха и разискваха,
16 сам Исус се приближи и вървеше с тях; 16 но
17 очите им се удържаха да Го не познаят. 17 И рече им: Какви са тия думи, които разменяте помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени. 18 И един от тях, на име Клеопа, в отго-
18 вор Му рече: Само Ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия дни? 19 И
19 рече им: Кое? А те му рекоха: Станалото с Исуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и в слово пред Бога и пред всичките люде; 20 и
20 как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. 21 А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който
21 ще избави Израиля. И освен всичко това, вече
22 е трети ден откак стана това. 22 При туй и някои жени измежду нас ни смаяха, които като оти-
23 шли отзарана на гроба, 23 и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на
24 ангели, които казали, че Той бил жив. 24 И някои от ония, които бяха с нас, отидоха на гроба, и намериха тъй както рекоха жените; а Него не
25 видели. 25 И Той им рече: О несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са гово-
26 рили пророците! 26 Не трябваше ли Христос да
27 пострада така и да влезе в славата Си? 27 И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им *писаното* за Него във всичките писания. 28 И приближиха селото, в което отива-
28 ха; Той се държеше, като че отива по-надалеч.
29 29 Но те Го нудеха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И
30 Той влезе да остане с тях. 30 И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи
31 и даде им. 31 И очите им се отвориха и Го по-
32 знаха; а Той стана невидим за тях. 32 И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията? 33 И в същия час станаха и се върнаха в 33
Ерусалим, гдето намериха събрани единадесетте и тия, които бяха с тях, 34 които и казаха: Гос- 34
под наистина възкръснал и се явил на Симона.
35 Те пък разправиха *станалото* по пътя, и как 35
Го познаха, когато разчупваше хляба. 36 И ко- 36
гато говореха за това, сам *Исус* застана посред тях и каза им: Мир вам! 37 А те се стреснаха и 37
се уплашиха, като мислеха, че виждат дух. 38 И 38
Той им рече: Защо се смущавате? и защо се пораждат такива мисли в сърцата ви? 39 Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз същият; 39
попипайте Ме и вижте, защото дух няма меса и
кости, както виждате, че Аз имам. 40 И като рече 40
това, показа им ръцете и нозете Си. 41 Но поне- 41
же те от радост още не вярваха и се чудеха, Той рече: Имате ли тук нещо за ядене? 42 И дадоха 42
Му част от печена риба [и меден сок]. 43 И взе 43
та яде пред тях. 44 И рече им: Тия са думите, ко- 44
ито ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите.
45 Тогава им отвори ума, за да разберат писа- 45
нията. 46 И рече им: Така е писано, че Христос 46
трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, 47 и че трябва да се проповядва в 47
Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим. 48 Вие сте свидетели на това. 49 И, ето, Аз 48, 49
изпращам върху вас обещанието на Отца Ми; а вие стойте в града [Ерусалим] докато се облечете със сила от горе. 50 И ги заведе до *едно място* 50
срещу Витания; и дигна ръцете Си да ги благослови 51 И като ги благославяше, отдели се от 51
тях, и се възнесе на небето. 52 И те Му се покло- 52
ниха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост;
53 и бяха постоянно в храма [хвалещи и] благо- 53
славящи Бога. [Амин].

24.13 Около 11 километра.

Йоан

1 В началото бе Словото; и Словото беше у
2 Бога; и Словото бе Бог. 2 То в начало бе-
3 ше у Бога. 3 Всичко това чрез Него стана;
и без Него не е ставало нищо *от това*, което е
4 станало. 4 В Него бе животът и животът бе свет-
5 лина на човеците. 5 И светлината свети в тъм-
6 нината; а тъмнината я не схвана. 6 Яви се човек
7 изпратен от Бога, на име Иоан. 7 Той дойде за
свидетелство, да свидетелствува за светлината,
8 за да повярват всички чрез него. 8 Не беше той
светлината, но *дойде* да свидетелствува за свет-
9 лината. 9 Истинската светлина, която осветля-
10 ва всеки човек, идеше на света. 10 Той бе в света;
и светът чрез Него стана; но светът Го не позна.
11 11 У Своите Си дойде, но Своите Му Го не прие-
12 ха. 12 А на ония, които Го приеха, даде право да
станат Божии чада, *сиреч*, на тия, които вярват
13 в Неговото име; 13 които се родиха не от кръв,
нито от плътска похот, нито от мъжка похот,
14 но от Бога. 14 И словото стана плът и пребива-
ваше между нас; и видяхме славата Му, слава
като на Единородния от Отца, пълно с благодат
15 и истина. 15 Иоан свидетелствува за Него, и ви-
каше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Кой-
то иде подир мене, достигна да бъде пред мене
16 понеже спрямо мене беше пръв. 16 Защото ние
всички приехме от Неговата пълнота, и благо-
17 дат върху благодат; 17 понеже законът бе даден
чрез Моисея, а благодатта и истината дойдоха
18 чрез Исуса Христа. 18 Никой, кога да е, не е ви-
дял Бога; Единородният Син, който е в лоното
19 на Отца, Той Го изяви. 19 И ето, свидетелство-
то, *което* Иоан *даде*, когато юдеите пратиха до
него свещеници и левити от Ерусалим да го по-
20 питат: Ти кой си? 20 Той изповяда, и не отрече, а
21 изповяда: Не съм аз Христос. 21 И попитаха го:
Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк
22 ли си? И отговори: Не съм. 22 На това му рекоха:
Кой си? за да дадем отговор на ония, които са
23 ни пратили. Що казваш за себе си? 23 Той рече:
Аз съм "глас на едного, който вика в пустинята;
Прав правете пътя за Господа", както рече про-
24 рок Исаия. 24 А изпратените бяха от фарисеите.
25 25 И попитаха го, като му рекоха: А защо кръща-
ваш, ако не си Христос, нито Илия, нито проро-
26 кът? 26 В отговор Иоан им рече: Аз кръщавам с
вода. Посред вас стои Един, Когото вие не по-
27 знавате, 27 Онзи, Който иде подир мене, [Който
преден ми биде], Комуто аз не съм достоен да
28 развържа ремика на обущата Му. 28 Това стана
във Витавара отвъд Иордан, дето Иоан кръща-
ваше. 29 На следния ден *Иоан* вижда Исуса, че 29
иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Кой-
то носи греха на света! 30 Тоя е за Когото рекох: 30
Подир мене иде човек, Който достигна да бъ-
де пред мене, защото спрямо мене беше пръв.
31 И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с 31
вода затова, за да бъде Той изявен на Израиля.
32 И Иоан свидетелствува, казвайки: Видях Ду- 32
ха да слиза като гълъб от небето и да почива
върху Него. 33 И аз Го не познах; но Оня, Който 33
ме прати да кръщавам с вода Той ми рече: Он-
зи, над Когото видиш да слиза Духът и да поч-
ива върху Него, Той е Който кръщава със Светия
Дух. 34 И видях и свидетелствувам, че Тоя е Бо- 34
жият Син. 35 На следния ден Иоан пак стоеше с 35
двама от учениците си. 36 И като съгледа Исуса 36
когато минаваше каза: Ето Божият Агнец! 37 И 37
двамата ученика го чуха да говори *така*, и оти-
доха подир Исуса. 38 И като се обърна Исус и 38
видя, че идат подире Му, казва им: Що търсите?
А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю),
где живееш? 39 Казва им: Дойдете и ще видите. 39
Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и остана-
ха при Него тоя ден. Беше около десетият час.
40 Единият от двамата, които чуха от Иоана за 40
Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Си-
мона Петра. 41 Той първо намира своя брат Си- 41
мона и му казва: Намерихме Месия (което зна-
чи Христос). 42 Като го заведе при Исуса, Исус 42
се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов;
ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър˚).
43 На другия ден Исус възнамери да отиде в Га- 43
лилея; и намира Филипа и му казва: Дойди след
Мене. 44 А Филип беше от Витсаида, от града 44
на Андрея и Петра. 45 Филип намира Натанаи- 45
ла и му казва: Намерихме Онзи, за Когото пи-
са Моисей в закона, и за *Когото писаха* проро-
ците, Исуса, Иосифовия син, Който е от Наза-
рет. 46 Натанаил му рече: От Назарет може ли да 46
произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди
и виж. 47 Исус видя Натанаила да дохожда към 47
Него, и казва за него: Ето истински израилтя-
нин, у когото няма лукавщина. 48 Натанаил му 48
каза: Отгде ме познаваш? Исус в отговор му ре-
че: Преди да те повика Филип, видях те като бе-
ше под смоковницата. 49 Натанаил му отговори: 49
Учителю, Ти си Божи Син, Ти си Израилев цар.
50 Исус в отговор му каза: Понеже ти рекох ви- 50
дях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от
това ще видиш. 51 И рече му: Истина, истина ви 51
казвам, [Отсега] ще видите небето отворено, и

1.42 Значи: Канара.

Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.

2 [1] На третия ден имаше сватба в Кана галилейска и Исусовата майка беше там. [2] И Исус
2 и учениците Му бяха поканени на сватбата. [3] И
3 когато се свърши виното, майката на Исуса Му
4 казва: Вино нямат. [4] А Исус ѝ казва: Какво има
между Мене и тебе жено? часът Ми още не е до-
5 шъл. [5] Майка Му казва на слугите: Каквото ви
6 рече, сторете. [6] А там имаше шест каменни дел-
ви, поставени по обичая на юдейското очище-
7 ние, които побираха по две или три мери. [7] Ис-
ус им казва: Напълнете делвите с вода. И на-
8 пълниха ги до горе. [8] Тогава им казва: Налей-
те сега та занесете на настойника на угоще-
9 нието. И те занесоха. [9] И когато настойникът на
угощението вкуси от водата, сега превърната на
вино, и не знаеше откъде беше, (но слугите, ко-
ито бяха налели водата знаеха), настойникът
на угощението повика младоженеца и му ка-
10 за: [10] Всеки човек слага първо доброто вино, и
по-долното след като се понапият; ти си задър-
11 жал доброто вино до сега. [11] Това извърши Ис-
ус в Кана галилейска *като* начало на знаме-
нията Си, и яви славата Си; и учениците Му по-
12 вярваха в Него. [12] След това слезе в Капернаум, Той и майка Му, братята Му, и ученици-
13 те Му, и там преседяха не много дни. [13] И ка-
то наближаваше пасхата на юдеите, Исус въз-
14 лезе в Ерусалим. [14] И намери в храма продава-
чите на волове, овце и гълъби, и тия, които се-
15 дяха и разменяха пари; [15] и направи бич от вър-
ви и изпъди всички *тях* от храма, както и ов-
цете и воловете; изсипа парите на сребромени-
телите, и прекатури трапезите им; [16] и на тия,
16 които продаваха гълъбите, рече: Дигнете ги от-
тук; не правете Бащиния Ми дом, дом на търго-
17 вия. [17] Учениците Му си спомниха, че е писано:
18 "Ревността за Твоя дом ще ме изяде". [18] По по-
вод на това, юдеите проговаряйки, Му рекоха:
Какво знамение ще ни покажеш, тъй като пра-
19 виш това? [19] В отговор Исус им рече: Разрушете
20 тоя храм и за три дни ще го издигна. [20] Затова
юдеите рекоха: За четиридесет и шест години
е бил граден тоя храм, та Ти за три дни ли ще
21 го издигнеш? [21] Но Той говореше за храма на
22 тялото Си. [22] И тъй, когато биде възкресен от
мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше
казал това; и повярваха на писаното, и слово-
23 то, което Исус беше говорил. [23] И когато беше
в Ерусалим, на пасхата през празника мнозина
повярваха в Неговото име, като гледаха знаме-
24 нията, които вършеше. [24] Но Исус не им се дове-
ряваше, защото познаваше всичките човеци,
25 [25] и защото Той нямаше нужда да Му свидетел- 25
ствува някой за човека, понеже сам знаеше що
има в човека.

3 [1] Между фарисеите имаше един човек на
2 име Никодим, юдейски началник. [2] Той дойде 2
при *Исуса* нощем и Му рече: Учителю, знам, че
от Бога си дошъл учител; защото никой не мо-
же да върши тия знамения, които Ти вършиш,
3 ако Бог не е с него. [3] Исус в отговор му рече: Ис- 3
тина, истина ти казвам, ако се не роди някой от-
горе°, не може да види Божието царство. [4] Ни- 4
кодим Му казва: Как може стар човек да се ро-
ди? може ли втори път да влезе в утробата на
майка си и да се роди? [5] Исус отговори: Исти- 5
на, истина ти казвам, ако се не роди някой от
вода и Дух, не може да влезе в Божието цар-
ство. [6] Роденото от плътта е плът, а роденото 6
от Духа е дух. [7] Не се чуди, че ти рекох: Тряб- 7
ва да се родите отгоре. [8] Вятърът духа гдето ще, 8
и чуваш шума му; но не знаеш отгде иде и къде
отива; така е с всеки, който се е родил от Ду-
ха. [9] Никодим в отговор Му рече: Как може да 9
бъде това? [10] Исус в отговор му каза: Ти си Из- 10
раилев учител, и не знаеш ли това? [11] Истина, 11
истина ти казвам, това, което знаем, говорим, и
свидетелствуваме за това, което сме видели, но
не приемате свидетелството ни. [12] Ако за зем- 12
ните работи ви говорих и не вярвате, как ще
повярвате, ако ви говоря за небесните? [13] И ни- 13
кой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който е
слязъл от небето, *сиреч*, Човешкият Син, Кой-
то е на небето. [14] И както Моисей издигна зми- 14
ята в пустинята, така трябва да бъде издигнат
Човешкият Син, [15] та всеки, който вярва в Него 15
[да не погине, но] да има вечен живот. [16] Защото 16
Бог толкова възлюби света, че даде Своя Еди-
нороден Син, за да не погине ни един, който
вярва в Него, но да има вечен живот: [17] Поне- 17
же Бог не е пратил Сина на света да съди света,
но за да бъде светът спасен чрез Него. [18] Кой- 18
то вярва в Него не е осъден; който не вярва е
вече осъден, защото не е повярвал в името на
Единородния Божий Син. [19] И ето що е осъж- 19
дението: светлината дойде на света, и човеците
обикнаха тъмнината повече от светлината, за-
щото делата им бяха зли. [20] Понеже всеки, кой- 20
то върши зло, мрази светлината, и не отива към
светлината, да не би да се открият делата му;
[21] но който постъпва според истината отива към 21
светлината, за да се явят делата му, понеже са
извършени по Бога. [22] След това дойде Исус с 22
учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с тях и кръщаваше. [23] Също и Иоан кръща- 23
ваше в Енон, близо до Салим, защото там има-

3.3 Или: Изново.

ше много вода; и *людете* дохождаха и се кръ-
24 щаваха. 24 Понеже Иоан още не беше хвърлен в
25 тъмница. 25 И така възникна препирня от стра-
на на Иоановите ученици с един юдеин относно
26 очистването. 26 И дойдоха при Иоана и му ре-
коха: Учителю, Онзи, Който беше с тебе отвъд
Иордан, за Когото ти свидетелствува, ето, Той
27 кръщава, и всички отиват при Него. 27 Иоан в
отговор рече: Човек не може да вземе върху си
28 нищо, ако не му е дадено от небето. 28 Вие сами
сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос,
29 но съм пратен пред Него. 29 Младоженецът е,
който има невестата, а приятелят на младоже-
неца, който стои да го слуша, се радва твърде
много поради гласа на младоженеца; и така, тая
30 моя радост е пълна. 30 Той трябва да расте, а пък
31 аз да се смалявам. 31 Онзи, Който дохожда отго-
ре, е от всички по-горен; който е от земята, зе-
мен е, и земно говори. Който дохожда от небе-
32 то е от всички по-горен. 32 Каквото е видял и
чул, за Него свидетелствува; но никой не при-
33 ема свидетелството Му. 33 Който е приел Него-
вото свидетелство потвърдил е с печата си, че
34 Бог е истинен. 34 Защото Тоя, Когото Бог е пра-
тил, говори Божиите думи; понеже Той не *му*
35 дава Духа с мярка. 35 Отец люби Сина и е предал
36 всичко в Неговата ръка. 36 Който вярва в Си-
на има вечен живот; а който не слуша Сина ня-
ма да види живот, но Божият гняв остава върху
него.

4 1 Прочее, Когато Господ узна, че фарисеите
чули, какво Исус придобивал и кръщавал пове-
2 че ученици от Иоана, 2 (не че сам Исус кръща-
3 ваше, а учениците Му), 3 напусна Юдея и отиде
4 пак в Галилея. 4 И трябваше да мине през Сама-
5 рия. 5 И така, дойде в един самарийски град на-
речен Сихар, близо до землището, което Яков
6 даде на сина си Иосифа. 6 Там беше Яковият
кладенец˚. Исус, прочее, уморен от пътуване,
седеше така на кладенеца. Беше около шести-
7 ят час. 7 Дохожда една самарянка да си начер-
8 пи вода. Казва й Исус: Дай Ми да пия. 8 (Защо-
то учениците Му бяха отишли в града да купят
9 храна). 9 Впрочем, самарянката му казва: Как
Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която
съм самарянка? (Защото юдеите не се сношават
10 със самаряните). 10 Исус в отговор й каза: Ако
би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти
каза: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и
11 Той би ти дал жива˚ вода? 11 Казва Му жената:
Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът
е дълбок; тогава отгде имаш живата вода?
12 12 Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни
е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чада-
та му, и добитъкът му? 13 Исус в отговор й каза: 13
Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее;
14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, ня- 14
ма да ожаднее до века; но водата, която ще му
дам, ще стане в него извор на вода, която изви-
ра за вечен живот. 15 Казва Му жената: Господи- 15
не, дай ми тая вода, за да не ожаднявам нито
да извървявам толкова път до тук да изваж-
дам. 16 Казва й Исус: Иди, повикай мъжа си и 16
дойди тука. 17 В отговор жената Му каза: Нямам 17
мъж. Казва й Исус: Право каза, че нямаш мъж;
18 защото петима мъже си водила, и този, кой- 18
то сега имаш не ти е мъж. Това си право казала.
19 Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти 19
си пророк. 20 Нашите бащи в тоя хълм са се по- 20
кланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото
гдето трябва да се покланяме. 21 Казва й Исус: 21
Жено вярвай Ме, че иде час, когато нито *само*
в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте
на Отца. 22 Вие се покланяте на онова, което не 22
знаете; ние се покланяме на онова, което знаем;
защото спасението е от юдеите. 23 Но иде час, и 23
сега е, когато истинските поклонници ще се по-
кланят на Отца с дух и истина; защото такива
иска Отец да бъдат поклонниците Му. 24 Бог е 24
дух; и ония, които Му се покланят, с дух и ис-
тина трябва да се покланят. 25 Казва Му жена- 25
та: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича
Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко.
26 Казва й Исус: Аз, Който се разговарям с тебе 26
съм *Месия*. 27 В това време дойдоха учениците 27
Му, и се почудиха, че се разговаря с жена; но
никой не рече: Какво търсиш? или: Защо раз-
говаряш с нея? 28 Тогава жената остави стомна- 28
та си, отиде в града и каза на хората: 29 Дойдете 29
да видите човек, който ми казва всичко, което
съм сторила. Да не би Той да е Христос? 30 Те 30
излязоха от града и отиваха към Него. 31 Между 31
това учениците молеха *Исуса*, казвайки: Учите-
лю, яж. 32 А Той им рече: Аз имам храна да ям, 32
за която вие не знаете. 33 Затова учениците ду- 33
маха помежду си: Да не би някой да Му е до-
несъл *нещо* за ядене? 34 Казва им Исус: Моята 34
храна е да върша волята на Онзи, Който ме е
пратил, и да върша Неговата работа. 35 Не каз- 35
вате ли: Още четири месеца и жетвата ще дой-
де? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте,
че нивите са вече бели за жетва. 36 Който жъне 36
получава заплата, и събира плод за вечен жи-
вот, за да се радват заедно и който сее и кой-
то жъне. 37 Защото в това отношение истинна е 37
думата, че един сее, а друг жъне. 38 Аз ви пра- 38
тих да жънете това, за което не сте се трудили;
други се трудиха, а вие влязохте в *наследство-*

4.6 Гръцки: Извор. **10** Текуща.

39 *то на* техния труд. 39 И от тоя град много самаряни повярваха в Него поради думата на жена-
та, която свидетелствуваше: Той ми каза всич-
40 ко, което съм сторила. 40 И тъй, когато дойдо-
ха самаряните при Него, помолиха Го да остане
41 при тях; и преседя там два дни. 41 И още мно-
42 зина повярваха поради Неговото учение; 42 и
на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради
твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че
Той е наистина [Христос] Спасителят на света.
43 43 След два дни Той излезе от там и *отиде* в Га-
44 лилея. 44 Защото сам Исус заяви, че пророк ня-
45 ма почит в родината си. 45 И тъй, когато дойде в
Галилея, галилеяните Го приеха, като бяха ви-
дели всичко що стори в Ерусалим на празника;
46 защото и те бяха отишли на празника. 46 Про-
чее, *Исус* пак дойде в Кана Галилейска, гдето
беше превърнал водата на вино. И имаше един
царски чиновник, чийто син бе болен в Капер-
47 наум. 47 Той, като чу, че Исус дошъл от Юдея в
Галилея отиде при Него и *Го* помоли да слезе
и да изцели сина му, защото беше на умиране.
48 48 Тогава Исус му рече: Ако не видите знамения
49 и чудеса никак няма да повярвате. 49 Царският
чиновник Му каза: Господине, слез докле не е
50 умряло детенцето ми. 50 Каза му Исус: Иди си;
син ти е жив. Човекът повярва думата, която му
51 рече Исус, и си отиде. 51 И когато той вече сли-
заше *към дома си*, слугите му го срещнаха и ка-
52 заха, че син му е жив. 52 А той ги попита в кой
час му стана по-леко. Те му казаха: В седмия
53 час треската го остави. 53 И така бащата разбра,
че *това е станало* в същия час, когато Исус му
рече: Син ти е жив. И повярва той и целият му
54 дом. 54 Това второ знамение извърши Исус, ка-
то дойде пак из Юдея в Галилея.

5 1 Подир това имаше юдейски празник, и Ис-
2 ус влезе в Ерусалим. 2 А в Ерусалим, близо до
овчата *порта*, се намира къпалня, наречена по
еврейски Витесда, която има пет преддверия.
3 3 В тях лежаха множество болни, слепи, куци и
изсъхнали, [които чакаха да се раздвижи вода-
4 та. 4 Защото от време на време ангел слизаше в
къпалнята и размътваше водата; а който пръв
влизаше след раздвижването на водата оздра-
5 вяваше от каквато болест и да беше болен]. 5 И
там имаше един човек болен от тридесет и осем
6 години. 6 Исус, като го видя да лежи, и узна, че
от дълго време вече *боледувал*, каза му: Искаш
7 ли да оздравееш? 7 Болният Му отговори: Гос-
подине, нямам човек да ме спусне в къпалнята,
когато се раздвижи водата, но докато дойда аз,
8 друг слиза преди мене. 8 Исус му казва: Стани,
9 дигни постелката си и ходи. 9 И на часа човекът
оздравя, дигна постелката си, и започна да хо-
ди. А тоя ден беше събота. 10 Затова юдеите ка- 10
заха на изцелення: Събота е, и не ти е позволе-
но да дигнеш постелката си. 11 Но той им отго- 11
вори: Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Диг-
ни постелката си и ходи? 12 Попитаха го: Кой 12
човек ти рече: Дигни постелката си и ходи? 13 А 13
изцеленият не знаеше Кой е; защото Исус беше
се изплъзнал оттам, тъй като имаше множество
народ на това място. 14 По-после Исус го наме- 14
ри в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгре-
шавай вече, за да те не сполети нещо по-лошо.
15 Човекът отиде и извести на юдеите, че Исус 15
е, Който го изцели. 16 И затова юдеите гонеха 16
Исуса, защото вършеше тия неща в събота. 17 А 17
Исус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз
работя. 18 Затова юдеите искаха още повече да 18
го убият; защото не само нарушаваше съботата,
но и правеше Бога Свой Отец, и *така* правеше Себе Си равен на Бога. 19 Затова Исус им ре- 19
че: Истина, истина ви казвам, не може Синът да
върши от само Себе Си нищо, освен това, кое-
то вижда да върши Отец; понеже каквото вър-
ши Той, подобно и Синът го върши. 20 Защото 20
Отец люби Сина, и Му показва все що върши
сам; ще Му показва и от тия по-големи работи,
за да се чудите вие. 21 Понеже както Отец въз- 21
кресява мъртвите и ги съживява, така и Синът
съживява, тия които иска. 22 Защото, нито Отец 22
не съди никого, но е дал на Сина да съди всич-
ки, 23 за да почитат всички Сина, както почи- 23
тат Отца. Който не почита Сина, не почита От-
ца, Който Го е пратил. 24 Истина, истина ви каз- 24
вам, който слуша Моето учение, и вярва в Този,
Който Ме е пратил, има вечен живот, и няма да
дойде на съд, но е преминал от смъртта в жи-
вота. 25 Истина, истина ви казвам, иде час, и се- 25
га е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия
Син, и които го чуят ще живеят. 26 Защото, ка- 26
кто Отец има живот в Себе Си, също така е дал
и на Сина да има живот в Себе Си; 27 и дал Му 27
е власт да извършва съдба, защото е Човешки-
ят Син. 28 Недейте се чуди на това; защото иде 28
час, когато всички, които са в гробовете, ще чу-
ят гласа Му, 29 и ще излязат; ония, които са вър- 29
шили добро, ще възкръснат за живот, а които
са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.
30 Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя 30
както чуя; и съдбата Ми е справедлива, защото
не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който
Ме е пратил. 31 Ако свидетелствувам Аз за Се- 31
бе Си; свидетелството Ми не е истинно. 32 Друг 32
има, Който свидетелствува за Мене; и зная, че
свидетелството, което Той дава за Мене, е ис-
тинно. 33 Вие пратихте до Иоана; и той засвиде- 33
телствува за истината. 34 (Обаче свидетелство- 34

то, което Аз приемам, не е от човека; но казвам
35 това за да се спасите вие). 35 Той беше светилото, което гореше и светеше; и вие пожелахте да се радвате за малко време на неговото
36 светене. 36 Но Аз имам свидетелство по-голямо от Иоановото; защото делата, които Отец Ми е дал да извърша, самите дела, които върша, свиде-
37 телствуват за Мене, че Отец Ме е пратил. 37 И Отец, Който Ме е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито гласа Му сте чули някога, ни-
38 то образа Му сте видели. 38 И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярва-
39 те Този, Когото Той е пратил. 39 Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелствуват за
40 Мене, 40 и *пак* не искате да дойдете при Мене,
41 за да имате живот. 41 От човеци слава не приема;
42 42 но зная, че вие нямате в себе си любов
43 към Бога. 43 Аз дойдох в името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него
44 ще приемете. 44 Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търси-
45 те славата, която е от единия Бог. 45 Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Отца; има един, който ви обвинява - Моисей, на когото вие се облага-
46 те. 46 Защото, ако вярвахте Моисея, повярвали
47 бихте и Мене; понеже той за Мене писа. 47 Но ако не вярвате неговите писания, как ще повярвате Моите думи?

6 1 След това Исус отиде на отвъдната страна на галилейското, то ест, тивериадското езе-
2 ро˚. 2 И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледаха знаменията, които вър-
3 шеше над болните. 3 И Исус се изкачи на хълма,
4 и там седеше с учениците Си. 4 А наближаваше
5 юдейският празник пасхата. 5 Исус, като подигна очи и видя, че иде към Него народ, каза на
6 Филипа: Отгде да купим хляб да ядат тия? 6 (А това каза за да го изпита; защото Той си знае-
7 ше какво щеше да направи). 7 Филип Му отговори: За двеста динария хляб не ще им стигне,
8 за да вземе всеки по малко. 8 Един от учениците Му, Андрей, брат на Симона Петра, Му ка-
9 за: 9 Тук има едно момченце, у което се намират пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те
10 за толкова хора. 10 Исус рече: накарайте човеците да насядат. А на това място имаше много трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже
11 на брой. 11 Исус, прочее, взе хлябовете и, като благодари, раздаде ги на седналите; така и от
12 рибите колкото искаха. 12 И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къ-
13 шеи за да не се изгуби нищо. 13 И тъй, от петте ечемичени хляба събраха, и напълниха двана-
десет коша с къшеи, останали на тия, които бя-
ха яли. 14 Тогава човеците, като видяха знаме- 14
нието, което Той извърши, казаха: Наистина, Тоя е пророкът, Който щеше да дойде на све-
та. 15 И тъй, Исус като разбра, че ще дойдат да 15
Го вземат на сила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма. 16 А когато се свечери, 16
учениците Му слязоха на езерото, 17 и влязоха 17
в ладия и отиваха отвъд езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило а Исус не бе дошъл
още при тях; 18 и езерото се вълнуваше, поне- 18
же духаше силен вятър. 19 И като бяха гребали 19
около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха Исуса, че ходи по езерото и се приближава към ладията; и уплашиха се. 20 Но той им ка- 20
за: Аз съм; не бойте се! 21 Затова бяха готови да 21
Го вземат в ладията; и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха. 22 На дру- 22
гия ден, народът, който стоеше отвъд езерото, като бе видял, че там няма друга ладийка, освен едната, и че Исус не беше влязъл с учениците Си в ладийката, но че учениците Му бяха тръгнали сами, 23 (обаче *други* ладийки бяха до- 23
дошли от Тивериада близо до мястото гдето бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил), 24 и 24
тъй, народът, като видя че няма там Исуса, нито учениците Му, те сами влязоха в ладийката и дойдоха в Капернаум и търсеха Исуса. 25 И като 25
Го намериха отвъд езерото, рекоха Му: Учителю, кога си дошъл тука? 26 В отговор Исус им 26
рече: Истина, истина ви казвам, търсите Ме, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27 Работете, не за хра- 27
на, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Отец, Бог, Него е потвърдил с печата Си. 28 Затова те Му рекоха: Какво да сторим, за 28
да вършим Божиите дела? 29 Исус в отговор им 29
рече: Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е изпратил. 30 Тогава Му реко- 30
ха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш? 31 Бащите 31
ни са яли манната в пустинята, както е писано: "Хляб от небето им даде да ядат". 32 На това Ис- 32
ус им рече: Истина, истина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето. 33 Защото Божият 33
хляб е *хлябът*, който слиза от небето и дава живот на света. 34 Те, прочее, Му рекоха: Господи, 34
давай ни винаги тоя хляб. 35 Исус им рече: Аз 35
съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее. 36 Но казвам ви, че вие 36
Ме видяхте, и пак не вярвате. 37 Всичко което 37

6.1 Гръцки: Море; *и всякъде другаде в това евангелие.*

Ми дава Отец, ще дойде при Мене, и който дой-
38 де при Мене никак няма да го изпъдя; 38 защо-
то слязох от небето не Моята воля да върша, а
39 волята на Този, Който Ме е изпратил. 39 И ето
волята на Този, Който Ме е пратил: от всичко,
което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го въз-
40 креся в последния ден. 40 Защото това е волята
на Отца Ми: всеки, който види Сина и повярва в
Него, да има вечен живот, и Аз да го възкреся в
41 последния ден. 41 Тогава юдеите роптаеха про-
тив Него, за гдето рече: Аз съм хлябът, който е
42 слязъл от небето. 42 И казаха: Не е ли този Ис-
ус, Иосифовият син, Чиито баща и майка ние
познаваме? Как казва Той сега: Аз съм слязъл
43 от небето? 43 Исус в отговор им рече: Не роп-
44 тайте помежду си. 44 Никой не може да дойде
при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме
е пратил и Аз ще го възкреся в последния ден.
45 45 Писано е в пророците: "Всички ще бъдат на-
учени от Бога". Всеки, който е чул от Отца, и се
46 е научил, дохожда при Мене. 46 Не, че е видял
някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. Той е
47 видял Отца. 47 Истина, истина ви казвам, Кой-
48 то вярва [в Мене] има вечен живот. 48 Аз съм
49 хлябът на живота. 49 Бащите ви ядоха манната
50 в пустинята и *все пак* измряха. 50 Тоя е хлябът,
който слиза от небето, за да яде някой от него
51 и да не умре. 51 Аз съм живият хляб, който е
слязъл от небето. Ако яде някой от тоя хляб, ще
живее до века; да! и хлябът, който Аз ще дам,
е Моята плът [която Аз ще дам] за живота на
52 света. 52 Тогава юдеите взеха да се препират по-
между си, казвайки: Как може Този да ни да-
53 де да ядем плътта Му? 53 Затова Исус им рече:
Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта
на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нями-
54 те живот в себе си. 54 Който се храни с плътта
Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще
55 го възкреся в последния ден. 55 Защото Моята
плът е истинска храна, и Моята кръв е истин-
56 ско питие. 56 Който се храни с Моята плът и пие
Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него.
57 57 Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея
чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене,
58 ще живее чрез Мене. 58 Тоя е хлябът, който сле-
зе от небето; онзи който се храни с тоя хляб,
ще живее до века, а не както бащите ви ядоха
59 и измряха. 59 Това рече Исус в синагогата, ка-
60 то поучаваше в Капернаум. 60 И тъй, мнозина
от учениците Му, като чуха *това*, рекоха: Теж-
61 ко е това учение; кой може да го слуша? 61 Но
Исус като знаеше в Себе Си, че учениците Му
за туй негодуват, рече им: Това ли ви съблазня-
62 ва? 62 Тогава, *какво ще кажете*, ако видите Чо-
вешкият Син да възлиза там, гдето е бил изпъ-
рво? 63 Духът е, който дава живот; плътта ни- 63
що не ползува; думите, които съм ви говорил,
дух са и живот са. 64 Но има някои от вас, кои- 64
то не вярват. Защото Исус отначало знаеше кои
са невярващите, и кой е тоя, който щеше да Го
предаде. 65 И каза: Затова ви рекох, че никой не 65
може да дойде при Мене ако не му е дадено от
Отца. 66 Поради това мнозина от учениците Му 66
отстъпиха, и не ходеха вече с Него. 67 За туй Ис- 67
ус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си
отидете? 68 Симон Петър Му отговори: Госпо- 68
ди, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен
живот, 69 и ние вярваме и знаем, че Ти си [Хри- 69
стос, Син на живия Бог] Светият Божий. 70 Исус 70
им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесет-
те, и един от вас е дявол? 71 А Той говореше за 71
Юда Симонов Искариотски; защото той, един
от дванадесетте, щеше да Го предаде.

7 1 След това Исус ходеше по Галилея; защо-
то не искаше да ходи по Юдея, понеже юдеите
искаха да Го убият. 2 А наближаваше юдейски- 2
ят празник шатроразпъване. 3 Затова Неговите 3
братя Му рекоха: Замини оттука и иди в Юдея,
така че и Твоите ученици да видят делата, ко-
ито вършиш; 4 защото никой, *като* иска сам да 4
бъде известен, не върши нещо скришно. Щом
вършиш тия дела, яви Себе Си на света. 5 (За- 5
щото нито братята Му вярваха в Него). 6 А Ис- 6
ус им каза: Моето време още не е дошло; а ва-
шето време винаги е готово. 7 Вас светът не мо- 7
же да мрази; а Мене мрази, защото Аз заявя-
вам за него, че делата му са нечестиви. 8 Въз- 8
лезте вие на празника; Аз няма още да възляза
на тоя празник, защото времето Ми още не се
е навършило. 9 И като им рече това, остана си 9
в Галилея. 10 А когато братята Му бяха възлез- 10
ли на празника, тогава и Той възлезе, не явно,
а тайно някак си. 11 Юдеите, прочее, Го търсеха 11
на празника, и казваха: Къде е Онзи? 12 И има- 12
ше за Него много глъчка между народа; едни
казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но
заблуждава народа. 13 Обаче никой не говоре- 13
ше положително за Него поради страха от юде-
ите. 14 Но като се преполовяваше вече празни- 14
кът, Исус възлезе в храма и почна да поучава.
15 Затова юдеите се чудеха и казваха: Как знае 15
Този книга, като не се е учил? 16 Исус, прочее, 16
в отговор им каза: Моето учение не е Мое, а на
Онзи, Който Ме е пратил. 17 Ако иска някой да 17
върши Неговата воля, ще познае дали учение-
то е от Бога, или Аз от Себе Си говоря. 18 Който 18
говори от себе си търси своята си слава; а кой-
то търси славата на Онзи, Който Го е пратил,
Той е истински, и в Него няма неправда. 19 Не 19
даде ли ви Моисей закона? но *пак* никой от вас

не изпълнява закона. Защо искате да Ме убие-
20 те? [20] Народът отговори: Бяс имаш. Кой иска
21 да Те убие? [21] Исус в отговор им рече: Едно де-
ло извърших и всички се чудите *на Мене* поради
22 него. [22] Моисей ви даде обрязването, (не че е
от Моисея, но от бащите); и в събота обрязвате
23 човека. [23] Ако се обрязва човек в събота, за да се
не наруши Моисеевия закон, на Мене ли се гне-
вите за гдето изцяло оздравих човек в събота.
24 [24] Не съдете по изглед, но съдете справедливо.
25 [25] Тогава някои от ерусалимляните казаха: Не е
26 ли Този човекът, Когото искат да убият? [26] Ето
Той явно говори, и нищо не Му казват. Да не
би първенците положително да знаят, че Този
27 е Христос? [27] Обаче Този знаем от къде е; а ко-
гато дойде Христос, никой няма да знае от къде
28 е. [28] Затова Исус, като поучаваше в храма, изви-
ка казвайки: И Мене познавате, и от къде съм
знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но
истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие
29 не познавате. [29] Аз Го познавам, защото съм от
30 Него, и Той Ме е пратил. [30] И тъй, искаха да Го
хванат; но никой не тури ръка на Него, защо-
31 то часът Му още не беше дошъл. [31] Обаче, мно-
зина от народа повярваха в Него, като казваха:
Когато дойде Христос, нима ще извърши пове-
че знамения от тия, които Този е извършил?
32 [32] Фарисеите чуха, че тъй шушукал народът за
Него; и главните свещеници и фарисеите пра-
33 тиха служители да Го хванат. [33] Исус, прочее,
рече: Още малко време съм с вас, и *тогава* ще
34 отида при Онзи, Който Ме е пратил. [34] Ще Ме
търсите и няма да Ме намерите; и гдето съм
35 Аз, вие не можете да дойдете. [35] На това юде-
ите рекоха помежду си: Къде ще отиде Тоя та
няма да можем да Го намерим? Да не би да оти-
де при разпръснатите между гърците и да по-
36 учава гърците? [36] Какво *значи* тази дума, която
рече: Ще Ме търсите, и няма да Ме намерите;
37 и, гдето съм Аз вие не можете да дойдете? [37] А
в последния ден, великия ден на празника, Ис-
ус застана и извика казвайки: Ако е някой жа-
38 ден, нека дойде при Мене и да пие. [38] Ако ня-
кой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат
39 от утробата му, както рече писанието. [39] А това
каза за Духа, който вярващите в Него щяха да
приемат; защото [Светият] Дух още не бе *даден*,
40 понеже Исус още не бе се прославил. [40] За туй,
някои от народа, които чуха тия думи казваха:
41 Наистина Тоя е пророкът. [41] Други казваха: Тоя
е Христос. Някои пък казваха: Нима от Галилея
42 ще дойде Христос? [42] Не рече ли писанието, че
Христос ще дойде от Давидовото потомство, и
43 от градеца Витлеем, гдето беше Давид? [43] И така
възникна раздор между народа за Него. [44] И ня- 44
кои от тях искаха да Го хванат; но никой не ту-
ри ръце на Него. [45] Тогава служителите си дой- 45
доха при главните свещеници и фарисеите; и те
им рекоха: Защо Го не доведохте? [46] Служите- 46
лите отговориха: Никога човек не е говорил та-
ка [както Тоя Човек]. [47] А фарисеите им отго- 47
вориха: И вие ли сте заблудени? [48] Повярвал ли 48
е в Него някой от първенците или от фарисеи-
те? [49] Но това простолюдие, което не знае зако- 49
на проклето е. [50] Никодим, който беше един от 50
тях, (същият, който бе ходил при Него нощем
по-рано), им казва: [51] Нашият закон осъжда ли 51
човека, ако първо не го изслуша и не разбере
що върши? [52] Те в отговор му рекоха: Да не си и 52
ти от Галилея? Изследвай и виж, че от Галилея
пророк не се издига. [53] И всеки отиде у дома си. 53

[1] А Исус отиде на Елеонския хълм. [2] И ра- **8,** 2
но сутринта пак дойде в храма; а всичките люде
дохождаха при Него, и Той седна и ги поучава-
ше. [3] И книжниците и фарисеите доведоха [при 3
Него] една жена уловена в прелюбодейство и,
като я поставиха насред, казаха Му: [4] Учителю, 4
тази жена биде уловена в самото дело на пре-
любодейство. [5] А Моисей ни е заповядал в за- 5
кона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее,
що казваш за нея? [6] И това казаха да Го изпит- 6
ват, за да имат за *какво* да Го обвиняват. А Исус
се наведе на долу и пишеше с пръст на земята.
[7] Но като постоянствуваха да Го питат, Той се 7
изправи и рече им: Който от вас е безгрешен°
нека пръв хвърли камък на нея. [8] И пак се на- 8
веде на долу, и пишеше с пръст на земята. [9] А те, 9
като чуха това разотидоха се един по един, като
почнаха от по-старите *и следваха* до последни-
те; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше,
насред. [10] И когато се изправи, Исус й рече: Же- 10
но, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой
ли не те осъди? [11] И тя отговори: Никой Госпо- 11
ди. Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, от-
сега не съгрешавай вече. [12] Тогава Исус пак им 12
говори, казвайки: Аз съм светлината на света;
който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но
ще има светлината на живота. [13] Затова фарисе- 13
ите Му рекоха: Ти сам свидетелствуваш за Себе
Си; Твоето свидетелство не е истинно. [14] Исус в 14
отговор им рече: Ако и да свидетелствувам за
Себе Си, *пак* свидетелството Ми е истинно; за-
щото зная от къде съм дошъл и на къде отивам;
а вие не знаете от къде ида или на къде оти-
вам. [15] Вие съдите по плът; Аз не съдя никого. 15
[16] И даже ако съдя Моята съдба е истинна, за- 16
щото не съм сам, но Аз *съм*, и Отец, Който Ме
е изпратил. [17] И в закона, да, във вашия *закон* 17

8.7 Или: Невинен.

е писано, че свидетелството на двама човека е
18 истинно. 18 Аз съм, Който свидетелствувам за
Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетел-
19 ствува за Мене. 19 Тогава Му казаха: Где е Твоят Отец? Исус отговори: Нито Мене познавате, нито Отец Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми. 20 Тия думи Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никой не Го хвана, защото часът Му не беше
21 още дошъл. 21 И пак им рече *Исус*: Аз си отивам; и ще Ме търсите, но в греха си ще умрете. Гдето
22 отивам Аз, вие не можете да дойдете? 22 Затова юдеите казаха: Да не би да се самоубие, че казва: Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете?
23 23 И рече им: Вие сте от тия, *които* са долу; Аз съм от ония, *които* са *горе*. Вие сте от този свят;
24 а Аз не съм от този свят. 24 По тая причина ви рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че съм *това, което казвам*, в гре-
25 ховете си ще умрете. 25 Те, прочее, Му рекоха: Ти кой си? Исус им каза: Преди всичко, Аз съм
26 именно това, което ви казвам. 26 Много нещо имам да говоря и да съдя за вас; но Този, Който Ме е пратил, е истинен; и каквото съм чул
27 от Него, това говоря на света. 27 Те не разбраха, че им говореше за Отца. 28 Тогава рече Ис-
28 ус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм *това което казвам*, и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил
29 Отец, това говоря. 29 И Този, Който ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога
30 онова, което е Нему угодно. 30 Когато говореше
31 това, мнозина повярваха в Него. 31 Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици; 32 и ще познаете истината и истината ще ви
33 направи свободни. 33 Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете свободни. 34 Исус им отговори: Истина, истина ви каз-
34 вам, всеки, който върши грях, слуга е на греха.
35 35 А слугата не остава вечно в дома; синът оста-
36 ва вечно. 36 Прочее, ако Синът ви освободи, ще
37 бъдете наистина свободни. 37 Зная, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Ме убиете, защото за Моето учение няма място във вас.
38 38 Аз говоря това, което съм видял у *Моя* Отец; също и вие вършите това, което сте чули от ва-
39 шия баща. 39 Те в отговор Му казаха: Наш баща е Авраам. Исус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите.
40 40 А сега искате да убиете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това
41 Авраам не е сторил. 41 Вие вършите делата на баща си. Те му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога. 42 Исус им ре- 42
че: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати. 43 Защо не разбирате Моето 43
говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. 44 Вие сте от баща дявола, и желае- 44
те да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на *лъжата* баща. 45 А понеже Аз говоря истината, 45
вие не Ме вярвате. 46 Кой от вас Ме обвинява в 46
грях? Но ако говоря истина, защо не Ме вярвате? 47 Който е от Бога, той слуша Божиите думи; 47
вие затова не слушате, защото не сте от Бога.
48 Юдеите в отговор Му рекоха: Не казваме ли 48
ние право, че си самарянин и имаш бяс? 49 Исус 49
отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Отца Си, а вие Ме позорите. 50 Но Аз не търся слава за 50
Себе Си; има Един, Който търси и съди. 51 Ис- 51
тина, истина ви казвам, ако някой опази Моето учение, няма да види смърт до века. 52 Юдеи- 52
те Му рекоха: Сега знаем, че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците; а Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма да вкуси смърт до века. 53 Нима Ти си по-голям от баща ни Ав- 53
раама, който умря? И пророците умряха. Ти на какъв се правиш? 54 Исус отговори: Ако славя 54
Аз Себе Си, славата Ми е нищо; Отец Ми е, Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог;
55 и *пак* не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и 55
ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз го познавам и пазя словото Му.
56 Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да 56
види Моя ден; и видя го и се зарадва. 57 Юдеите 57
Му рекоха: Петдесет години още нямаш, и Авраам ли си видял? 58 Исус им рече: Истина, ис- 58
тина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм. 59 Тогава взеха камъни да хвърлят върху 59
Му; но Исус се скри и излезе от храма, [минавайки през сред; и така си отиде].

9 1 И когато заминаваше, видя един сляпороден човек. 2 И учениците Му Го попитаха каз- 2
вайки: Учителю, поради чий грях, негов ли, или на родителите му, той се е родил сляп? 3 Исус 3
отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела. 4 Ние трябва да вършим делата на Този, 4
Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. 5 Когато съм в света, 5
светлина съм на света. 6 Като рече това, плюна 6
на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му; 7 и рече му: Иди, умий се в къ- 7
палнята Силоам (което значи Пратен). И тъй,

8 той отиде, уми се, и дойде прогледал. 8 А съседите и ония, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли този, който седеше и просеше? 9 Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм.
10 10 Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха
11 очите? 11 Той отговори: Човекът който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и умий се. И тъй отидох,
12 и като се умих прогледах. 12 Тогава му рекоха:
13 Где е Той? Казва: Не зная. 13 Завеждат при фарисеите някогашния слепец. 14 А беше събота,
14 когато Исус направи калта и му отвори очите.
15 15 И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми,
16 умих се и гледам. 16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна
17 раздор по между им. 17 Казват пак на слепеца: Ти що казваш за Него, като ти е отворил очите?
18 И той рече: Пророк е. 18 Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия, 19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото
19 казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда?
20 20 Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е
21 нашият син, и че се роди сляп; 21 а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека
22 говори за себе си. 22 Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, *че*
23 *е* Христос. 23 По тая причина родителите му ре-
24 коха: Той е на възраст, него питайте. 24 И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че
25 този човек е грешник. 25 А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а се-
26 га виждам. 26 Затова му казаха: Какво ти напра-
27 ви? Как ти отвори очите? 27 Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете
28 ученици? 28 Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.
29 29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този
30 не знаем откъде е. 30 Човекът в отговор им каза: Това е чудно, че вие не знаете от къде е, но
31 *пак* ми отвори очите. 31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши
32 Божията воля, него слуша. 32 А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на сляпороден
33 човек. 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори. 34 Те в отговор му казаха: 34
Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И го изпъдиха вън.˚ 35 Чу Исус, че го изпъдили вън, 35
и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син? 36 Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него? 37 Исус му рече: И видял 36 37
си Го, и Който говори с тебе, Той е. 38 А той ре- 38
че: Вярвам Господи; и поклони Му се. 39 И Ис- 39
ус рече: За съдба дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят. 40 Ония от фарисеите, които бяха с Него, ка- 40
то чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние слепи? 41 Исус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте 41
имали грях, но *понеже* сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

10 1 Истина, истина ви казвам, който не вли-
за през вратата на кошарата на овцете, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник. 2 А 2
който влиза през вратата, овчар е на овцете.
3 Нему вратарят отваря; и овцете слушат гла- 3
са му; и вика своите овце по име и ги извежда.
4 Когато е изкарал всичките свои, върви пред 4
тях; и овцете го следват, защото познават гласа му. 5 А подир чужд човек няма да следват, но 5
ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите. 6 Тази притча им каза Исус; но те 6
не разбраха какво им говореше. 7 Тогава Исус 7
пак рече: Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овцете. 8 Всички, които са дошли пре- 8
ди Мене са крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха. 9 Аз съм вратата; през Мене ако 9
влезе някой, ще бъде спасен, и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира. 10 Крадецът влиза 10
само да открадне, да заколи и да погуби: Аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно. 11 Аз съм добрият пастир; добрият пастир 11
живота си дава за овцете. 12 Който е наемник, а 12
не овчар, и не е стопанин на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва. 13 *Той бяга* защото е 13
наемник, и не го е грижа за овцете. 14 Аз съм до- 14
брият пастир, и познавам Моите, и Моите Мене познават, 15 също както Отец познава Мене, и 15
Аз познавам Отца; и Аз давам живота Си за овцете. 16 И други овце имам, които не са от тая 16
кошара, и тях трябва да доведа; и ще чуят гласа Ми; и ще станат едно стадо с един пастир. 17 За- 17
това Ме люби Отец, защото Аз давам живота Си, за да го взема пак. 18 Никой не Ми го отне- 18
ма, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема. Тая заповед получих от Отца Си. 19 Поради тия думи пак 19
възникна раздор между юдеите. 20 Мнозина от 20
тях казваха: Бяс има, и луд е; защо Го слушате?

9.34 Или: Отлъчиха го.

21 [21] Други казваха: Тия думи не са на човек хва-
нат от бяс. Може ли бяс да отваря очи на сле-
22 пи? [22] И настъпи в Ерусалим празникът на осве-
23 щението *на храма*. Беше зима; [23] и ходеше Ис-
24 ус в Соломоновия трем на храма. [24] Между то-
ва юдеите Го заобиколиха и Му казаха: До кога
ще ни държиш в съмнение? Ако си Ти Христос,
25 кажи ни ясно. [25] Исус им отговори: Казах ви, и
не вярвате. Делата, които върша в името на От-
26 ца Си, те свидетелстват за Мене. [26] Но вие не
27 вярвате, защото не сте от Моите овце. [27] Мои-
те овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и
28 те Ме следват. [28] И Аз им давам вечен живот;
и те никога няма да загинат, и никой няма да
29 ги грабне от ръката Ми. [29] Отец Ми, Който Ми
ги даде, е по-голям от всички; и никой не мо-
30 же да *ги* грабне от ръката на Отца. [30] Аз и Отец
31 едно сме. [31] Юдеите пак взеха камъни за да Го
32 убият. [32] Исус им отговори: Много добри дела
ви показах от Отца; за кое от тия дела *искате*
33 *да* Ме убиете с камъни? [33] Юдеите Му отгово-
риха: Не за добро дело *искаме да* Те убием с ка-
мъни, а за богохулство, и защото Ти, бидейки
34 човек, правиш Себе Си Бог. [34] Исус им отгово-
ри: Не е ли писано във вашия закон: "Аз рекох,
35 богове сте вие"? [35] Ако са наречени богове ония,
към които дойде Божието слово, (и написано-
36 то не може да се наруши), [36] то на Този, Когото
Бог освети и прати на света, казвате ли, богох-
улствуваш, защото рекох, Аз съм Божий Син?
37 [37] Ако не върша делата на Отца Си, недейте Ми
38 вярва; [38] но ако ги върша, то, макар да не вяр-
вате на Мене, вярвайте на делата, за да позна-
ете и разберете, че Отец е в Мене, и Аз в Отца.
39 [39] Пак искаха да Го хванат; но Той избяга от ръ-
40 ката им. [40] И отиде отвъд Иордан, на мястото,
където Иоан по-преди кръщаваше и остана там.
41 [41] И мнозина дойдоха при Него; и казаха: Иоан
не извърши никое знамение; но всичко, що ка-
42 за Иоан за Този беше истинно. [42] И там мнозина
повярваха в Него.

11 [1] Един *човек на име* Лазар, от Витания, от се-
лото на Мария и на сестра й Марта, беше болен.
2 [2] (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе
оная, която помаза Господа с миро и отри но-
3 зете Му с косата си). [3] И тъй, сестрите пратиха
до Него да Му кажат: Господи, ето този, кого-
4 то обичаш, е болен. [4] А Исус, като чу това, рече:
Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията
слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.
5 [5] А Исус обичаше Марта, и сестра й, и Лазара.
6 [6] Тогава откак чу, че бил болен, престоя два дни
7 на мястото, където се намираше. [7] А подир това,
8 каза на учениците: Да отидем пак в Юдея. [8] Каз-
ват Му учениците: Учителю, сега юдеите иска-
ха да Те убият с камъни, и пак ли там отиваш?
9 [9] Исус отговори: Нали има дванадесет часа в де- 9
ня? Ако ходи някой денем, не се препъва, защо-
то вижда виделината на тоя свят. [10] Но ако ходи 10
някой нощем, препъва се, защото не е осветлен.
11 [11] Това изговори, и подир туй им каза: Нашият 11
приятел Лазар заспа; но Аз отивам да го събудя.
12 [12] Затова учениците Му рекоха: Господи, ако е 12
заспал, ще оздравее. [13] Но Исус бе говорил за 13
смъртта му; а те мислеха, че говори за почи-
ване в сън. [14] Тогава Исус им рече ясно: Лазар 14
умря. [15] И заради вас, радвам се, че не бях там, 15
за да повярвате; обаче, нека да отидем при него.
16 [16] Тогава Тома, наречен близнак, каза на съуче- 16
ниците: Да отидем и ние, за да умрем с Него.
17 [17] И тъй, като дойде Исус, намери, че *Лазар* бил 17
от четири дни в гроба. [18] А Витания беше бли- 18
зо до Ерусалим, колкото петнадесет стадии; [19] и 19
мнозина от юдеите бяха при Марта и Мария да
ги утешават за брат им. [20] Марта, прочее, като 20
чу, че идел Исус, отиде да Го посрещне; а Ма-
рия още седеше в къщи. [21] Тогава Марта рече 21
на Исуса: Господи, да беше Ти тука, не щеше
да умре брат ми. [22] Но и сега зная, че каквото 22
и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде. [23] Казва 23
й Исус: Брат ти ще възкръсне. [24] Казва Му Мар- 24
та: Зная, че ще възкръсне във възкресението на
последния ден. [25] Исус й рече: Аз съм възкресе- 25
нието и живота; който вярва в Мене, ако и да
умре, ще живее; [26] и никой, който е жив и вярва 26
в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?
27 [27] Казва му: Да Господи, вярвам, че Ти си Хри- 27
стос, Божият Син, Който има да дойде на света.
28 [28] И като рече това, отиде да повика скришом 28
сестра си Мария, казвайки: Учителят е дошъл
и те вика. [29] И тя, щом чу това, стана бързо и 29
отиде при Него. [30] Исус още не беше дошъл в 30
селото, а беше на мястото, където Го посрещна
Марта. [31] А юдеите, които бяха с нея в къщи и 31
я утешаваха, като видяха, че Мария стана бър-
зо и излезе, отидоха подире й, като мислеха че
отива на гроба да плаче там. [32] И тъй, Мария, 32
като дойде там където беше Исус и Го видя, пад-
на пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше
Ти тука, нямаше да умре брат ми. [33] Исус, като 33
я видя, че плаче, и юдеите, които я придружа-
ваха, че плачат, разтъжи се в духа си и се смути.
34 [34] И рече: Где го положихте? Казват Му: Госпо- 34
ди, дойди и виж. [35] Исус се просълзи. [36] Затова 35, 36
юдеите думаха: Виж колко го е обичал! [37] А ня- 37
кои от тях рекоха: Не можеше ли Този, Който
отвори очите на слепеца, да направи така, че и
този да не умре? [38] Исус, прочее, като тъжеше 38
пак в Себе Си, дохожда на гроба. Беше пеще-
ра, и на нея бе привален камък. [39] Казва Исус: 39

Отместете камъка. Марта, сестрата на умрелия,
Му казва: Господи, смърди вече, защото е от че-
40 тири дни в *гроба*. 40 Казва й Исус: Не рекох ли
ти, че ако повярваш ще видиш Божията слава?
41 41 И тъй, отместиха камъка. А Исус подигна очи
нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послу-
42 ша. 42 Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но то-
ва казах заради народа, който стои наоколо, за
43 да повярват, че Ти си Ме пратил. 43 Като каза
това, извика със силен глас: Лазаре, излез вън!
44 44 Умрелият излезе, с ръце и нозе повити в са-
ван, и лицето му забрадено с кърпа. Исус им ка-
45 за: Разповийте го и оставете го да си иде. 45 То-
гава мнозина от юдеите, които бяха дошли при
Мария и видяха това що стори *Исус*, повярваха
46 в Него. 46 А някои от тях отидоха при фарисеите
47 и казаха им какво бе извършил Исус. 47 Затова
главните свещеници и фарисеите събраха съвет
и казаха: Какво правим ние? Защото Този човек
48 върши много знамения. 48 Ако Го оставим така,
всички ще повярват в Него; и римляните като
дойдат ще отнемат и страната ни и народа ни.
49 49 А един от тях *на име* Каиафа, който беше пър-
восвещеник през тая година, им рече: Вие ни-
50 що не знаете, 50 нито вземате в съображение, че
за вас е по-добре един човек да умре за людете,
51 а не да загине целият народ. 51 Това не каза от
себе си, но бидейки първосвещеник през оная
година, предсказа, че Исус ще умре за народа,
52 52 и не само за народа, но и за да събере в ед-
53 но разпръснатите Божии чада. 53 И тъй, от он-
54 зи ден те се съветваха да Го умъртвят. 54 Затова
Исус вече не ходеше явно между юдеите, но от-
там отиде в страната близо до пустинята, в един
град наречен Ефраим, и там остана с учениците.
55 55 А наближаваше юдейската пасха; и мнозина
от провинцията отидоха в Ерусалим преди пас-
56 хата, за да се очистят. 56 И така, те търсеха Ису-
са, и, стоейки в храма, разговаряха се помежду
си: Как ви се вижда? няма ли да дойде на праз-
57 ника? 57 А главните свещеници и фарисеите бя-
ха издали заповед, щото, ако узнае някой къде
е, да извести, за да Го уловят.

12 1 А шест дни преди пасхата Исус дойде във
Витания, където беше Лазар, когото Той въз-
2 креси от мъртвите. 2 Там му направиха вечеря,
и Марта прислужваше; а Лазар беше един от
3 тия, които седяха с Него на трапезата. 3 Тога-
ва Мария, като взе един литър миро от чист и
скъпоценен нард, помаза нозете на Исуса, и с
косата си отри нозете Му; и къщата се изпъл-
4 ни с благоухание от мирото. 4 Но един от уче-
ниците Му, Юда Искариотски, който щеше да
5 Го предаде, рече: 5 Защо не се продаде това ми-
ро за триста динария, за да се раздадат на сиро-
масите? 6 А това, рече не защото го беше грижа 6
за сиромасите, а защото бе крадец, и като дър-
жеше касата° вземаше *от* това, което пуска-
ха в нея. 7 Тогава Исус рече: Оставете я; понеже 7
го е запазила за деня на погребението Ми. 8 За- 8
щото сиромасите всякога се намират между вас
но Аз не се намирам всякога. 9 А голямо мно- 9
жество от юдеите узнаха, че е там; и дойдоха,
не само поради Исуса, но за да видят и Лаза-
ра, когото възкресил от мъртвите. 10 А главни- 10
те свещеници се наговориха да убият и Лазара,
11 защото поради него мнозина от юдеите оти- 11
ваха *към страната на Исуса* и вярваха в Него.
12 На следния ден едно голямо множество, кое- 12
то бе дошло на празника, като чуха, че Исус
идел в Ерусалим, 13 взеха палмови клони и из- 13
лязоха да Го посрещнат, викайки: Осана! бла-
гословен, Който иде в Господното име, Изра-
илевият Цар! 14 А Исус като намери едно осле, 14
възседна го, според както е писано: - 15 "Не бой 15
се дъщерьо Сионова. Ето твоят Цар иде, Въз-
седнал на осле": 16 Учениците Му изпърво не 16
разбраха това; а когато се прослави Исус, то-
гава си спомниха, че това бе писано за Него, и
че Му сториха това. 17 Народът, прочее, който 17
беше с Него, когато повика Лазара от гроба и
го възкреси от мъртвите, свидетелствуваше *за
това чудо*. 18 По същата причина Го посрещна 18
и народът, защото чуха, че извършил това зна-
мение. 19 За туй фарисеите рекоха помежду си: 19
Вижте, че нищо не постигате! Ето, светът оти-
де след Него. 20 А между ония, които дойдоха на 20
поклонение по празника, имаше и някои гърци.
21 Те, прочее, дойдоха при Филипа, който беше 21
от Витсаида галилейска, и го помолиха, казвай-
ки: Господине искаме да видим Исуса. 22 Филип 22
дохожда и казва на Андрея; Андрей дохожда, и
Филип, и те казват на Исуса. 23 А Исус в отговор 23
им казва: Дойде часът да се прослави Човешки-
ят Син. 24 Истина, истина ви казвам, ако жит- 24
ното зърно не падне в земята и не умре, то си
остава самотно; но ако умре, дава много плод.
25 Който обича живота си, ще го изгуби; и кой- 25
то мрази живота си на този свят, ще го запази за
вечен живот. 26 Ако служи някой на Мене, Мене 26
нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и слу-
жителят Ми. Който служи на Мене, него ще по-
чете Отец Ми. 27 Сега душата Ми е развълну- 27
вана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от тоя
час. Но за това дойдох на тоя час. 28 Отче, про- 28
слави името Си. Тогава дойде глас от небето: И
Го прославих, и пак ще Го прославя. 29 На това, 29
народът, който стоеше там, като чу *гласа* каза:

12.6 Гръцки: Торбичката *или*, кутийката.

Гръм е. Други пък казаха: Ангел Му проговори.
30 [30] Исус в отговор рече: Този глас не дойде заради Мене, но заради вас. 31 [31] Сега е съдба на този
31 свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън. 32 [32] И когато бъда Аз издигнат от земя-
32 та, ще привлека всички при Себе Си. 33 [33] А като
33 казваше това, Той означаваше от каква смърт
34 щеше да умре. 34 [34] Народът, прочее, Му отговори: Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва до века; тогава как казваш Ти, че Човешкият Син трябва да бъде издигнат? Кой е Тоя Чо-
35 вешки Син? 35 [35] Тогава Исус им рече: Още малко време светлината е между вас. Ходете докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината не знае къде оти-
36 ва. 36 [36] Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за да станете просветени чрез° светлината. Това изговори Исус и отиде та се скри от
37 тях. 37 [37] Но ако и да бе извършил толкова знаме-
38 ния пред тях, те пак не вярваха в Него; 38 [38] за да се изпълни казаното от пророк Исаия, който рече: - "Господи, кой *от нас* е повярвал на онова, което сме чули? И мишцата Господня на кого
39 се е открила"? 39 [39] Те за това не можаха да вяр-
40 ват, защото Исаия пак е рекъл: - 40 [40] "Ослепил е очите им, и закоравил сърцата им, Да не би с очи да видят, и със сърца да разберат, За да се
41 обърнат и да ги изцеля". 41 [41] Това каза Исаия за-
42 щото видя славата Му и говори за Него. 42 [42] Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; но поради фарисеите не *Го* изповядаха, за да не
43 бъдат отлъчени от синагогата; 43 [43] защото обикнаха похвалата от човеците повече от похвалата от Бога.
44 [44] А Исус извика и рече: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, но в Този, Който
45 Ме е пратил. 45 [45] И който гледа Мене, гледа Онзи,
46 Който Ме е пратил. 46 [46] Аз дойдох *като* светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, кой-
47 то вярва в Мене. 47 [47] И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох
48 да съдя света, но да спася света. 48 [48] Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в
49 последния ден. 49 [49] Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде за-
50 повед, какво да кажа и що да говоря. 50 [50] И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И тъй, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.

13 1 [1] А преди празника на пасхата, Исус, знаейки, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, кои-
2 то бяха на света, до край ги възлюби. 2 [2] И когато беше готова вечерята, (като вече дяволът бе-
ше внушил в сърцето на Юда Симонова Искариотски да Го предаде), 3 [3] като знаеше *Исус*, че 3
Отец, е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, 4 [4] стана от вечерята, 4
сложи мантията Си°, взе престилка и се препаса. 5 [5] После наля вода в умивалника и почна да 5
мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан. 6 [6] И тъй дохож- 6
да при Симона Петра. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми умиеш нозете? 7 [7] Исус в отговор му 7
рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш. 8 [8] Петър Му каза: Ти няма 8
да умиеш моите нозе до века. Исус му отговори: Ако не те умия нямаш дял с Мене. 9 [9] Симон 9
Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата. 10 [10] Исус му казва: Който се е 10
окъпал няма нужда да умие друго освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички. 11 [11] Защото Той знаеше онзи, който щеше да 11
Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти.
12 [12] А като уми нозете им и си взе мантията седна 12
пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих? 13 [13] Вие 13
Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв. 14 [14] И тъй, ако Аз, Господ 14
и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете. 15 [15] Защото ви 15
дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас. 16 [16] Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил.
17 [17] Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате. 18 [18] Не говоря за всички вас; Аз зная кои 18
съм избрал; но *това стана*, за да се сбъдне писаното: "Който яде хляба Ми, *той* дигна своята пета против Мене". 19 [19] Отсега ви казвам *то-* 19
ва нещо преди да е станало, та когато стане да повярвате, че съм Аз *това, което рекох*. 20 [20] Ис- 20
тина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил. 21 [21] Ка- 21
то рече това, Исус се развълнува в духа *Си*, и заяви, казвайки: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде. 22 [22] Учениците се спо- 22
гледаха помежду си, недоумявайки за кого говори. 23 [23] А на трапезата един от учениците, кое- 23
го обичаше Исус, беше се облегнал на Исусовото лоно. 24 [24] Затова Симон Петър му кимва и 24
му казва: Кажи *ни* за кого говори. 25 [25] А той ка- 25
то се обърна така на гърдите на Исуса, каза му: Господи, кой е? 26 [26] Исус отговори: Той е онзи, за 26
когото ще затопя залъка и ще му го дам. И тъй, като затопи залъка, взема и го подаде на Юда Симонова Искариотски. 27 [27] И тогава подир за- 27
лъка, сатана влезе в него; и така, Исус му ка-

36 Гръцки: Синове на. **13.4** Гръцки: Дрехите Си.

28 за: Каквото вършиш, върши го по-скоро. 28 А
никой от седящите *на трапезата* не разбра за-
29 що му рече това; 29 защото някои мислеха, по-
неже Юда държеше касата˚, че Исус му казва:
Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай
30 нещо на сиромасите. 30 И тъй, като взе залъка,
31 веднага излезе; а беше нощ. 31 А когато излезе,
Исус казва: Сега се прослави Човешкият Син, и
32 Бог се прослави в Него; 32 и Бог ще Го просла-
33 ви в Себе Си, и скоро ще Го прослави. 33 Дечи-
ца, още малко съм с вас. Ще Ме търсите, и как-
то рекох на юдеите, така и вам казвам сега где-
34 то отивам Аз вие не можете да дойдете. 34 Нова
заповед ви давам, да се любите един другиго;
както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите
35 един другиго. 35 По това ще познаят всички, че
сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.
36 36 Симон Петър Му казва: Господи, къде оти-
ваш? Исус отговори: Където отивам не можеш
сега да дойдеш след Мене, но после ще дойдеш.
37 37 Петър Му казва: Господи, защо да не мога да
дойда след Тебе сега? Животът си ще дам за Те-
38 бе. 38 Исус отговори: Животът си ли за Мене ще
дадеш? Истина, истина ти казвам, петелът няма
да е пропял преди да си се отрекъл три пъти от
Мене.

14 1 Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в
2 Бога, вярвайте и Мене. 2 В дома на Отца Ми има
много обиталища; ако не беше така, Аз щях да
ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.
3 3 И като отида и ви приготвя място, пак ще дой-
да и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето
4 съм Аз да бъдете и вие. 4 И вие знаете за къде
5 отивам и пътя [знаете]. 5 Тома Му казва: Гос-
поди, не знаем къде отиваш; а как знаем пъ-
6 тя? 6 Исус му казва: Аз съм пътят, и истината,
и животът; никой не дохожда при Отца, освен
7 чрез Мене. 7 Ако бяхте познали Мене, бихте по-
знали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го
8 видели. 8 Филип Му казва: Господи, покажи ни
9 Отца, и достатъчно ни е. 9 Исус му казва: Тол-
кова време съм с вас и не познаваш ли Ме Фи-
липе? Който е видял Мене, видял е Отца; как
10 казваш ти: Покажи ми Отца? 10 Не вярваш ли,
че Аз съм в Отца, и *че* Отец *е* в Мене? Думите,
които Аз ви казвам, не от Себе Си *ги* говоря; но
пребъдващият в Мене Отец върши Своите де-
11 ла. 11 Вярвайте Ме, че Аз съм в Отца и *че* Отец *е*
в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите де-
12 ла. 12 Истина, истина ви казвам, който вярва в
Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги вър-
13 ши; защото Аз отивам при Отца. 13 И каквото и
да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се про-
14 слави Отец в Сина. 14 Ако поискате нещо в Мое
име, това ще сторя. 15 Ако Ме любите, ще пази- 15
те Моите заповеди. 16 И Аз ще поискам от Отца, 16
и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъ-
два с вас до века. 17 Духът на истината, когото 17
светът не може да приеме, защото го не вижда
нито го познава. Вие го познавате, защото той
пребъдва във вас, и във вас ще бъде. 18 Няма да 18
ви оставя сираци; ще дойда при вас. 19 Още мал- 19
ко, и светът няма вече да Ме вижда, а вие Ме
виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете.
20 В оня ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си, 20
и вие в Мене, и Аз във вас. 21 Който има Мои- 21
те заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме
люби ще бъде възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го
възлюбя, и ще явя Себе Си нему. 22 Юда (не Ис- 22
кариотски) му казва: Господи, по коя причина
ще явиш Себе Си на нас, а не на света? 23 Исус в 23
отговор му рече: Ако Ме люби някой, ще пази
учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние
ще дойдем при него и ще направим обиталище
у него. 24 Който не Ме люби не пази думите Ми; 24
и учението, което слушате, не е Мое, а на Отца,
Който Ме е пратил. 25 Това ви изговорих докато 25
още пребъдвам с вас. 26 А Утешителят, Светият 26
Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще
ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко,
което съм ви казал. 27 Мир ви оставям; Моя мир 27
ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да
се не смущава сърцето ви, нито да се бои. 28 Чух- 28
те как Аз ви рекох, отивам си, и *пак* ще дойда
при вас. Ако Ме любехте, бихте се зарадвали за
гдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям
от Мене. 29 И сега ви казах *това* преди да е ста- 29
нало, та когато стане, да повярвате. 30 Аз няма 30
вече много да говоря с вас, защото иде князът
на [този] свят. Той няма нищо в Мене; 31 но *то-* 31
ва става, за да познае светът, че Аз любя От-
ца, и че както Ми е заповядал Отец, така правя.
Станете, да си отидем оттук.

1 Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земе- **15**
делецът. 2 Всяка пръчка в Мене, която не дава 2
плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очи-
стя я, за да дава повече плод. 3 Вие сте вече чи- 3
сти чрез учението, което ви говорих. 4 Пребъд- 4
вайте в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не
може да даде плод от самосебе си, ако не остане
на лозата, така и вие не можете, ако не пребъ-
дете в Мене. 5 Аз съм лозата, вие сте пръчките; 5
който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава
много плод; защото, отделени от Мене, не мо-
жете да сторите нищо. 6 Ако някой не пребъде 6
в Мене, той бива изхвърлен навън като пръч-
ка, и изсъхва; и събират ги та ги хвърлят в огъ-
ня, и те изгарят. 7 Ако пребъдете в Мене и ду- 7

29 Гръцки: Торбичката *или*, кутийката.

мите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и
8 да желаете, и ще ви бъде. 8 В това се прослав
9 вя Отец Ми, да принасяте много плод; и *така*
ще бъдете Мои ученици. 9 Както Отец възлю-
би Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте
10 в Моята любов. 10 Ако пазите Моите заповеди,
ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опа-
зих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Него-
11 вата любов. 11 Това ви говорих, за да бъде Моя-
та радост във вас, и вашата радост да стане пъл-
12 на. 12 Това е Моята заповед, да се любите един
13 друг, както Аз ви възлюбих. 13 Никой няма по-
голяма любов от това щото да даде живота си
14 за приятелите си. 14 Вие сте Ми приятели, ако
15 вършите онова, което ви заповядвам. 15 Не ви
наричам вече слуги, защото слугата не знае що
върши Господарят му; а вас наричам приятели,
защото ви явявам всичко що съм чул от Отца
16 Си. 16 Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас,
и ви определих да излезете *в света* и да прина-
сяте плод и плодът ви да бъде траен; та каквото
и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде.
17 17 Това ви заповядвам да се любите един друг.
18 18 Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди
19 вас е намразил. 19 Ако бяхте от света, светът ще-
ше да люби своето; а понеже не сте от света, но
Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.
20 20 Помнете думата, която ви казах, слугата не е
по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и
вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и
21 вашето ще пазят. 21 Но всичко това ще ви сто-
рят поради Моето име, защото не познават Он-
22 зи, Който Ме е пратил. 22 Ако не бях дошъл и не
бях им говорил, грях не биха имали; сега, оба-
23 че, нямат извинение за греха си. 23 Който мра-
24 зи Мене, мрази и Отца Ми. 24 Ако не бях сто-
рил между тях делата, които никой друг не е
сторил, грях не биха имали; но сега видяха и
25 намразиха и Мене и Отца Ми. 25 Но *това ста-
ва* и да се изпълни писаното в закона им слово,
”Намразиха Ме без причина”. 26 А когато дойде
Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца,
Духът на истината, който изхожда от Отца, той
27 ще свидетелствува за Мене. 27 Но и вие свиде-
телствувате, защото сте били с Мене отначало.

16, 2 1 Това ви казах, за да се не съблазните. 2 Ще
ви отлъчат от синагогите; даже настава час, ко-
гато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася
3 служба на Бога. 3 И това ще сторят защото не са
4 познали нито Отца, нито Мене. 4 Но Аз ви казах
тия неща, та, кога дойде часът им, да помните,
че съм ви ги казал. Отначало не ви ги казах, за-
5 щото бях с вас; 5 а сега отивам при Онзи, Който
Ме е пратил; и никой от вас не Ме пита: Къде
6 отиваш? 6 Но понеже ви казах това, скръб из-
пълни сърцата ви. 7 Обаче Аз ви казвам истина- 7
та, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не
отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако
отида, ще ви го изпратя. 8 И той, когато дойде, 8
ще обвини света за грях, за правда и за съдба;
9 за грях, защото не вярват в Мене; 10 за правда, 9, 10
защото отивам при Отца, и няма вече да Ме ви-
ждате; 11 а за съдба, защото князът на тоя свят е 11
осъден. 12 Имам още много неща да ви кажа; но 12
не можете да ги понесете сега. 13 А когато дойде 13
онзи, Духът на истината, ще ви упътва на вся-
ка истина; защото няма да говори от себе си, но
каквото чуе, *това* ще говори, и ще ви извести за
идните неща. 14 Той Мене ще прослави, защото 14
от Моето ще взема и ще ви известява. 15 Всичко, 15
що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето
като взема, ще ви известява. 16 Още малко, и ня- 16
ма да Ме виждате; и пак малко и ще Ме видите.
17 Затова някои от учениците Му продумаха по- 17
между си: Какво е това що ни казва: Още мал-
ко, и няма да Ме виждате; и пак малко и ще ме
видите; и *това*, защото отивам при Отца. 18 И 18
рекоха: Какво е това, което казва: Още малко?
Не знаем какво *иска да* каже. 19 Исус, като раз- 19
бра, че желаят да Го питат, рече им: За това ли
се запитвате помежду си дето рекох: Още мал-
ко и няма да Ме виждате; и пак малко и ще Ме
видите? 20 Истина, истина ви казвам, че вие ще 20
заплачете и ще заридаете, а светът ще се радва;
вие ще скърбите, но скръбта ви ще се обърне в
радост. 21 Жена, когато ражда, е в скръб, защо- 21
то е дошъл часът й; а кога роди детенцето, не
помни вече тъгата *си* поради радостта, че се е
родил човек на света. 22 И вие, прочее, сега сте 22
на скръб; но Аз пак ще ви видя, и сърцето ви
ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви
отнеме. 23 И в онзи ден няма да Ме питате за 23
нищо. Истина, истина ви казвам, ако поиска-
те нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име.
24 До сега нищо не сте искали в Мое име; искай- 24
те и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.
25 Това съм ви говорил с притчи. Настава час, 25
когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно
ще ви известя за Отца. 26 В оня ден ще искате в 26
Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от
Отца за вас; 27 защото сам Отец ви люби, поне- 27
же вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от
Отца излязох. 28 Излязох от Отца и дойдох на 28
света; и пак напускам света и отивам при Отца.
29 Казват учениците Му: Ето, сега ясно говориш, 29
и никаква притча не казваш. 30 Сега сме увере- 30
ни, че Ти всичко знаеш, и няма нужда да Те пи-
та някой, *за да му отговаряш*. По това вярваме,
че си излязъл от Бога. 31 Исус им отговори: Се- 31
га ли вярвате? 32 Ето, настава час, даже дошъл е, 32

да се разпръснете всеки при своите си, и Мене
да оставите сам; обаче не съм сам, защото Отец
33 е с Мене. [33] Това ви казах, за да имате в Мене
мир. В света имате скръб; но дерзайте Аз побе-
дих света.

17 [1] Това като изговори Исус, дигна очите си
към небето, и рече: Отче настана часът; про-
слави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти,
2 [2] според както си Му дал власт над всяка твар да
даде вечен живот на всички, които си Му дал.
3 [3] А това е вечен живот, да познаят Тебе, еди-
ния истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си из-
4 пратил. [4] Аз те прославих на земята, като свър-
5 ших делото, което Ти Ми даде да върша. [5] И се-
га прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата,
която имах у Тебе преди създанието на света.
6 [6] Изявих името Ти на човеците, които Ми даде
от света. Те бяха Твои, и Ти ги даде на Мене, и
7 те опазиха Твоето слово. [7] Сега знаят, че всич-
8 ко, което си Ми дал е от Тебе; [8] защото думите,
които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях, и те
ги приеха; и наистина знаят че, от Тебе изля-
9 зох, и вярват, че Ти си Ме пратил. [9] Аз за тях се
моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми
10 дал, защото са Твои. [10] И всичко Мое е Твое, и
11 Твоето Мое, и Аз се прославям в тях. [11] Не съм
вече на света, а тия са на света, и Аз ида при Те-
бе, Отче свети, опази в името Си тия, които си
12 Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. [12] До
като бях с тях, Аз пазех в Твоето име тия, ко-
ито Ми даде; опазих ги, и нито един от тях не
погина, освен сина на погибелта, за да се изпъл-
13 ни писанието. [13] А сега ида при Тебе; но *догдето*
съм още на света казвам това, за да имат Моята
14 радост пълна в себе си. [14] Аз им предадох Твое-
то слово; и светът ги намрази, защото те не са
15 от света, както и Аз не съм от него. [15] Не се мо-
ля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лу-
16 кавия. [16] Те не са от света както и Аз не съм от
17 света. [17] Освети ги чрез истината; Твоето слово
18 е истина. [18] Както Ти прати Мене в света, така
19 и Аз пратих тях в света; [19] и заради тях Аз осве-
щавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез
20 истината. [20] И не само за тях се моля, но и за
ония, които биха повярвали в Мене чрез тях-
21 ното учение, [21] да бъдат всички едно; както Ти,
Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат
в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пра-
22 тил. [22] И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох
на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно;
23 [23] Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат съвърше-
ни в единство; за да познае светът, че Ти си Ме
пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил
24 и Мене. [24] Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с
Мене и тия, които° си Ми дал, за да гледат Мо-
ята слава, която си Ми дал; защото си Ме въз-
любил преди създанието на света. [25] Отче пра- 25
ведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; и
тия познаха, че Ти си Ме пратил. [26] И явих им 26
Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Ме
възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.

18 [1] Като изговори това, Исус излезе с учени-
ците Си отвъд потока Кедрон, гдето имаше гра-
дина, в която влезе Той и учениците Му. [2] А и 2
Юда, който Го предаваше, знаеше това място;
защото Исус често се събираше там с ученици-
те Си. [3] И тъй, Юда като взе една чета войници 3
и служители от главните свещеници и фарисе-
ите, дойде там с фенери, факли и оръжия. [4] А 4
Исус като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите? [5] Отговори- 5
ха Му: Исуса Назарянина. Исус им каза: Аз
съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше.
[6] И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха на- 6
зад и паднаха на земята. [7] Пак ги попита: Кого 7
търсите? А те рекоха: Исуса Назарянина. [8] Ис- 8
ус отговори: Рекох ви, че съм Аз; прочее, ако
Мене търсите оставете тия да си отидат; [9] (за 9
да се изпълни думата казана от Него: От тия,
които си Ми дал, ни един не изгубих). [10] А Си- 10
мон Петър, като имаше нож, измъкна го, уда-
ри слугата на първосвещеника, и му отсече дяс-
ното ухо; а името на слугата беше Малх. [11] То- 11
гава Исус рече на Петра: Тури ножа в ножни-
цата. Чашата, която Ми даде Отец, да я не пия
ли? [12] И тъй, четата, хилядникът и юдейски- 12
те служители хванаха Исуса и Го вързаха. [13] И 13
заведоха Го първо при Анна; защото той бе-
ше тъст на Каиафа, който беше първосвещеник
през тая година. [14] А Каиафа, беше онзи, който 14
беше съветвал юдеите, че е по-добре един чо-
век да загине за людете. [15] И подир Исуса вър- 15
вяха Симон Петър и един друг ученик; и то-
зи ученик, като беше познат на първосвеще-
ника, влезе с Исуса в двора на първосвещеника.
[16] А Петър стоеше вън до вратата; и тъй другият 16
ученик, който беше познат на първосвещени-
ка, излезе та каза на вратарката и въведе Пет-
ра. [17] И слугинята вратарка казва на Петра: И 17
ти ли си от учениците на Този човек? Той каз-
ва: Не съм. [18] А слугите и служителите бяха на- 18
клали огън, защото беше студено, и стояха та
се грееха; а и Петър стоеше с тях и се грееше.
[19] А първосвещеникът попита Исуса за ученици- 19
те Му и за учението Му. [20] Исус му отгово- 20
ри: Аз говорих явно на света, винаги поучавах
в синагогите и в храма, гдето всички юдеи се
събират, и нищо не съм говорил скришно. [21] За- 21

17.24 Гръцки: Каквото.

що питаш Мене? питай ония, които са Ме слушали, какво съм им говорил; ето, те знаят що
22 съм казвал. [22] Когато рече това, един от служителите, който стоеше наблизо, удари плесница на Исуса и рече: Така ли отговаряш на първо-
23 свещеника? [23] Исус му отговори: Ако съм продумал *нещо* зло, покажи злото; но ако добро,
24 защо ме биеш? [24] Анна, прочее, Го прати вързан при първосвещеника Каиафа. [25] А Симон
25 Петър стоеше и се грееше; и рекоха му: Не си ли и ти от Неговите ученици? Той отрече казвайки: Не съм. [26] Един от слугите на първосве-
26 щеника, сродник на онзи, комуто Петър отсече ухото, казва: Нали те видях аз в градината
27 с Него? [27] И Петър пак се отрече; и на часа из-
28 пя петел. [28] Тогава поведоха Исуса от Каиафа в преторията; а беше рано. Но сами те не влязоха в преторията, за да се не оскверният, та да
29 могат да ядат пасхата. [29] Затова Пилат излезе при тях и каза: В какво обвинявате Тоя човек?
30 [30] В отговор му рекоха: Ако не беше Той злоде-
31 ец, не щяхме да Го предадем на тебе. [31] А Пилат им рече: Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му рекоха: Нам не е позво-
32 лено да умъртвим никого, [32] (за да се изпълни думата, която рече Исус, като означаваше с ка-
33 ква смърт щеше да умре). [33] И тъй, Пилат пак влезе в преторията, повика Исуса и Му каза: Ти
34 юдейски Цар ли си? [34] Исус отговори: От себе си ли казваш това, или други са ти говорили за
35 Мене? [35] Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? Твоят народ и главните свещеници Те предадоха на мене. Какво си сторил? [36] Исус отговори:
36 Моето царство не е от този свят; ако беше царството Ми от този свят, служителите Ми щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. А се-
37 га царството Ми не е оттук. [37] Затова Пилат Му каза: Тогава, Ти цар ли си? Исус отговори: Ти *право* казваш, защото Аз съм цар. Аз за това се родих, и за това дойдох на света, да свидетелствувам за истината. Всеки, който е от истина-
38 та, слуша Моя глас. [38] Пилат Му каза: Що е истина? И като рече това, пак излезе при юдеите и каза им: Аз не намирам никаква вина в него.
39 [39] А у вас има обичай да ви пущам по един на пасхата; желаете ли, прочее, да ви пусна юдей-
40 ския цар? [40] Тогава те пак закрещяха, казвайки: Не Тоя, но Варава. А Варава беше разбойник.

19, 2 [1] Тогава Пилат взе Исуса и го би. [2] И войниците сплетоха венец от тръни, наложиха го на главата Му, и като Му облякоха морава дреха,
3 [3] приближиха се при Него и казваха: Здравей,
4 царю юдейски! и удряха Му плесници. [4] Тогава Пилат пак излезе вън и каза им: Ето, извеждам ви Го вън за да познаете, че не намирам никаква вина в Него. [5] Исус, прочее, излезе вън носещ трънения венец и моравата дреха. *Пилат* им казва: Ето човекът! [6] А като Го видяха главните свещеници и служители извикаха, казвайки: Разпни Го! разпни Го! Пилат им каза: Вземете Го вие и разпнете Го; защото аз не намирам вина в Него. [7] Юдеите му отговориха: Ние си имаме закон и по тоя закон Той трябва да умре, защото направи Себе Си Божий Син. [8] А Пилат като чу тая дума още повече се уплаши. [9] И пак влезе в преторията и каза на Исуса: Ти от къде си? А Исус не му даде отговор. [10] Затова Пилат Му казва: На мене ли не говориш? Не знаеш ли че имам власт да Те пусна, и имам власт да Те разпна? [11] Исус му отговори: Ти не би имал никаква власт над Мене, ако не бе ти дадено от горе; затова, по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе. [12] Поради това Пилат търсеше начин да Го пусне; юдеите, обаче, викаха, казвайки: Ако пуснеш Тогова, не си Кесарев приятел; всеки, който прави себе си цар, е противник на Кесаря. [13] А Пилат, като чу тия думи, изведе Исуса вън и седна на съдийския стол, на мястото наречено Каменно настлание, а по еврейски, Гавата. [14] Беше денят на приготовление за пасхата, около шестия час; и той казва на юдеите: Ето вашият цар! [15] А те извикаха: Махни *Го*! махни! разпни Го! Пилат им казва: Вашия цар ли да разпна? Главните свещеници отговориха: Нямаме друг цар освен Кесаря. [16] Затова той им Го предаде да бъде разпнат. [17] И така, взеха Исуса; и Той сам носейки кръста Си излезе; и дойде на мястото наречено Лобно, което по еврейски се казва Голгота, [18] гдето Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а Исус посред. [19] А Пилат написа и надпис, който постави над *Него* на кръста. А писаното бе: Исус Назарянин, юдейският цар. [20] Тоя надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото мястото гдето разпнаха Исуса беше близо до града, и написаното бе на еврейски, на латински и на гръцки. [21] А юдейските главни свещеници казаха на Пилата: Недей писа: юдейски цар, но - Самозваният юдейски цар. [22] Пилат отговори: Каквото писах, писах. [23] А войниците като разпнаха Исуса, взеха дрехите Му и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по един дял; взеха и дрехата. А дрехата не беше шита, а изтъкана цяла от горе *до долу*; [24] затова те рекоха помежду си: Да не я раздираме, а да хвърлим жребие за нея чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: - "Разделиха си дрехите Ми, И за облеклото Ми хвърлиха жребие". Войниците, прочее, сториха това. [25] А при кръста на Исуса стояха майка

Му, и сестрата на майка Му, Мария Клеопова
26 и Мария Магдалина. 26 А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше близо, каза на майка Си: Жено, ето син ти!
27 27 После каза на ученика: Ето майка ти! И от он-
28 зи час ученикът я прибра у *дома си*. 28 След това, Исус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне писанието рече: Жаден съм.
29 29 А като беше сложен там съд пълен с оцет, натъкнаха на исопова *тръст* една гъба натопена
30 в оцет, и я поднесоха до устата Му. 30 А Исус като прие оцета рече: Свърши се, и наведе гла-
31 ва, и предаде дух. 31 И понеже беше Приготвителният ден, то, за да не останат телата на кръста в съботата, (защото оная събота беше голям *ден*), юдеите помолиха Пилата да им се пре-
32 бият пищялите, и да ги дигнат оттам. 32 Затова дойдоха войниците и пребиха пищялите на единия и на другия, които бяха разпнати с *Ис-*
33 *уса*. 33 Но когато дойдоха при Исуса и Го видя-
34 ха вече умрял не Му пребиха пищялите. 34 Обаче, един от войниците прободе с копие ребрата Му; и веднага изтече кръв и вода. 35 И тоя,
35 който видя, свидетелствува *за това*, и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори
36 истината, за да повярвате и вие. 36 Защото това стана, за да се изпълни написаното: "Кост Негова няма да се строши"; 37 и пак на друго място
37 писанието казва: "Ще погледнат на Него, Когото прободоха". 38 След това Иосиф от Ариматея, който беше Исусов ученик, но таен, поради страха от юдеите, помоли Пилата да *му позволи* да вземе Исусовото тяло; и Пилат позволи.
39 Той, прочее, дойде та вдигна тялото Му. 39 Дойде и Никодим, който бе дохождал изпърво при Него нощем, и донесе около сто литри смес от
40 смирна и алой. 40 И тъй, взеха Исусовото тяло и Го обвиха в плащаница с ароматите, според
41 юдейския обичай на погребване. 41 А на мястото, гдето бе разпнат, имаше градина, и в градината нов гроб, в който още никой не бе полаган.
42 42 Там, прочее, положиха Исуса поради юдейския Приготвителен ден; защото гробът беше наблизо.

20 1 В първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба.
2 2 Затова се затича и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: Дигнали Господа от гроба, и не зна-
3 ем где са Го положили. 3 И тъй, Петър и другият
4 ученик излязоха и отиваха на гроба; 4 и двамата тичаха заедно, но другият ученик надвари Пет-
5 ра и стигна пръв на гроба. 5 И като надникна, видя плащаниците сложени, но не влезе вътре.
6 6 След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; 6
видя плащаниците сложени, 7 и кърпата, която беше на главата Му, не сложена с плащани- 7
ците, а свита на отделно място. 8 Тогава влезе 8
другият ученик, който пръв стигна на гроба; и
видя и повярва. 9 Защото още не бяха разбра- 9
ли писанието, че Той трябваше да възкръсне от
мъртвите. 10 И тъй, учениците се върнаха пак 10
у тях си. 11 А Мария стоеше до гроба отвън и 11
плачеше; и така, като плачеше надникна в гро-
ба, 12 и вижда два ангела в *бели* дрехи седнали 12
там гдето бе лежало Исусовото тяло, един от-
към главата, и един откъм нозете. 13 И те й каз- 13
ват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили. 14 Като рече това, тя се обърна назад и ви- 14
дя Исуса, че стои, но не позна, че беше Исус.
15 Казва й Исус: Жено, защо плачеш? кого тър- 15
сиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва
Му: Господине, ако ти си го изнесъл, кажи ми
где си Го положил, и аз ще Го дигна. 16 Казва й 16
Исус: Марийо! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! което значи, Учителю! 17 Казва 17
й Исус: Не се допирай до Мене, защото още не
съм се възнесъл при Отца; но иди при братята
Ми и кажи им: Възнасям се при Моя Отец и ва-
шия Отец, при Моя Бог и вашия Бог. 18 Мария 18
Магдалина дохожда и известява на учениците,
че видяла Господа, и че Той й казал това. 19 А 19
вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на *стаята*, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Исус дойде, застана посред, и каза им: Мир вам! 20 И 20
като рече това, показа им ръцете и ребрата Си.
И зарадваха се учениците като видяха Господа. 21 И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец 21
изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. 22 И ка- 22
то рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. 23 На които простите грехове- 23
те, простени им са, на които задържите задържани са. 24 А Тома, един от дванадесетте нарече- 24
чен Близнак, не беше с тях, когато дохожда Исус. 25 Затова другите ученици му казаха: Видях- 25
ме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката
си в ребрата Му, няма да повярвам. 26 И подир 26
осем дни учениците Му пак бяха вътре, и Тома с тях. Исус дохожда, като беше заключена вратата, застана насред, и рече: Мир вам! 27 Тогава 27
каза на Тома: Дай си пръста тука и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ. 28 Тома в отговор 28
Му рече: Господ мой и Бог мой! 29 Исус му каз- 29
ва: Понеже Ме видя, [Томо], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали.

30 [30] А Исус извърши пред учениците още много
други знамения, които не са вписани в тая кни-
31 га. [31] А тия са написани за да повярвате, че Исус
е Христос, Божият Син, и, като вярвате, да има-
те живот в Неговото име.

21 [1] Подир това Исус пак се яви на учениците
на Тивериадското езеро; и ето как им се яви:
2 [2] там бяха заедно Симон Петър, Тома наречен
Близнак, Натанаил от Кана галилейска, Заведе-
евите синове, и други двама от учениците Му.
3 [3] Симон Петър им казва: Отивам да ловя ри-
ба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Изля-
зоха и се качиха на ладията; и през оная нощ
4 не уловиха нищо. [4] А като се разсъмваше ве-
че Исус застана на брега; учениците, обаче, не
5 познаха, че е Исус. [5] Исус им казва: Момчета,
имате ли нещо за ядене? Отговориха Му: Нями-
6 ме. [6] А Той им рече: Хвърлете мрежата отдяс-
но на ладията и ще намерите. Те, прочее, хвър-
лиха; и вече не можаха да я извлекат поради
7 многото риби. [7] Тогава оня ученик, когото оби-
чаше Исус, казва на Петра: Господ е. А Симон
Петър, като чу, че бил Господ, препаса си връх-
ната дреха (защото беше гол) и се хвърли в езе-
8 рото. [8] А другите ученици дойдоха в ладията,
(защото не бяха далеч от сушата, на около две-
9 ста лакти), и влачеха мрежата с рибата. [9] И като
излязоха на сушата, видяха жарава положена, и
10 риба турена на нея и хляб. [10] Исус им казва: До-
11 несете от рибите, които сега уловихте. [11] Зато-
ва Симон Петър се качи на *ладията* та извлече
мрежата на сушата, пълна с едри риби на брой
сто и петдесет и три; и при все, че бяха толкова,
12 мрежата не се съдра. [12] Исус им казва: Дойдете
да закусите. (И никой от учениците не смееше
да Го попита: Ти Кой си? понеже знаеха, че е
13 Господ). [13] Дохожда Исус, взема хляба, и им да-
14 ва, също и рибата. [14] Това беше вече трети път
как Исус се яви на учениците след като възкръ-
сна от мъртвите. [15] А като позакусиха, Исус каз- 15
ва на Симона Петра: Симоне Ионов, любиш ли
Ме повече отколкото *Ме любят* тия? Казва Му:
Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му
казва: Паси агънцата Ми. [16] Пак му каза втори 16
път: Симоне Ионов, любиш ли Ме? Казва Му:
Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той Му
казва: Паси овцете Ми. [17] Казва му трети път: 17
Симоне Ионов, Обичаш ли Ме? Петър се на-
скърби за гдето трети път му рече: *Обичаш* ли
Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти
знаеш, че Те обичам. Исус му казва: Паси овце-
те Ми. [18] Истина, истина ти казвам, когато беше 18
по-млад, ти сам се опасваше и ходеше където си
щеше; но когато остареещ ще простреш ръце-
те си, и друг ще те опаса, и ще те води където
не щеш. [19] А това рече като означаваше с кака- 19
ва смърт *Петър* щеше да прослави Бога. И като
рече това, казва му: Върви след Мене. [20] Петър 20
обръщайки се вижда, че иде подире му учени-
кът, когото обичаше Исус, този, който на вече-
рята се обърна на гърдите Му и каза: Господи,
кой е този, който ще Те предаде? [21] Него, про- 21
чее, като видя, Петър казва на Исуса, Господи,
а *на* този какво *ще стане*? [22] Исус му каза: Ако 22
искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?
Ти върви след Мене. [23] И така, разнесе се меж- 23
ду братята тази дума, че този ученик нямаше да
умре. Исус, обаче, не му рече, че няма да умре,
но: Ако искам да остане той докле дойда, те-
бе що ти е? [24] Този е ученикът, който свидетел- 24
ствува за тия неща, *който* и написа тия неща;
и знаем, че неговото свидетелство е истинно.
[25] Има още и много други дела, които извърши 25
Исус; но ако се напишеха едно по едно, струва
ми се, че цял свят не щеше да побере написани-
те книги. [Амин].

Деяния на апостолите

1 Първата повест написах, о Теофиле, за
всичко що Исус вършеше и учеше, от-
2 как почна [2] до деня, когато се възне-
се, след като даде чрез Светия Дух заповеди
3 на апостолите, които беше избрал; [3] на които и
представи Себе Си жив след страданието Си с
много верни доказателства, като им се явяваше
през четиридесет дни и *им* говореше за Божи-
4 ето царство. [4] И като се събираше с тях, заръча
им да не напускат Ерусалим, но да чакат обеща-
ното от Отца, за което, *каза Той*, чухте от Мене.
5 [5] Защото Иоан е кръщавал с вода; а вие ще бъде-
те кръстени със Светия Дух не след много дни.
6 [6] И тъй, *веднъж*, като се събраха, те Го пита-
ха, казвайки: Господи, сега ли ще възвърнеш
7 на Израиля царството? [7] Той им рече: Не е за
вас да знаете години или времена, които Отец е
8 положил в Собствената Си власт. [8] Но ще прие-
мете сила, когато дойде върху вас Светият Дух,
и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края
9 на земята. [9] И като изрече това, и те Го гледаха,
Той се възнесе, и облак Го прие от погледа им.
10 [10] И като се взираха към небето, когато възли-
заше, ето, двама човека в бели дрехи застана-
11 ха при тях, [11] които и рекоха: Галилеяни, защо
стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който
се възнесе от вас на небето, така ще дойде ка-
12 кто Го видяхте да отива на небето. [12] Тогава те
се върнаха в Ерусалим от хълма наречен Еле-
онски, който е близо до Ерусалим, *на* разстоя-
13 ние един съботен ден път. [13] И когато влязоха
в града, качиха се в горната стая, където живееха
Петър и Иоан, Яков и Андрей, Филип и Тома,
Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зи-
14 лот и Юда Яковов. [14] Всички тия единодушно
бяха в постоянна молитва, [и моление], с *някои*
жени и Мария, майката на Исуса, и с братята
15 Му. [15] През тия дни Петър стана посред братя-
та, (а имаше събрано множество, около сто и
16 двадесет души), и рече: [16] Братя, трябваше да се
изпълни написаното, което Светият Дух пред-
сказа чрез Давидовите уста за Юда, който стана
17 водител на тия, които хванаха Исуса. [17] Защото
той се числеше между нас, и получи дял в това
18 служение. [18] Той, прочее, придоби нива от за-
платата на своята неправда; и като падна стрем-
глав, пукна се през сред, и всичките му черва
19 изтекоха. [19] И това стана известно на всичките
ерусалимски жители, така щото тая нива се на-
именува по езика им Акелдама, сиреч, Кръвна-
20 та нива. [20] Защото е писано в книгата на Псал-
мите: "Жилището му да запустее, И да няма кой
да живее в него; и: "Друг нека вземе чина му".
21 [21] И тъй, от човеците, които дружеха с нас през 21
всичкото време, когато Господ Исус влизаше и
излизаше между нас, [22] като почна от *времето,* 22
когато Иоан кръщаваше и *следва* до деня, кога-
то се възнесе от нас, един от тях трябва да стане
свидетел с нас на възкресението Му. [23] И така, 23
поставиха на сред двама, Иосифа, наречен Вар-
сава, чието презиме бе Юст, и Матия. [24] И помо- 24
лиха се, казвайки: Ти, Господи сърцеведче на
всички, покажи оногова от тия двама, когото си
избрал, [25] да вземе мястото в това служение и 25
апостолство, от което отстъпи Юда, за да отиде
на своето място. [26] И хвърлиха жребие за тях, 26
и жребието падна на Матия; и той се причисли
към единадесетте апостоли.

[1] И когато настана денят на Петдесетница- **2**
та, те всички бяха на едно място. [2] И внезап- 2
но стана шум от небето като хвученето на си-
лен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седя-
ха. [3] И явиха им се езици като огнени, които се 3
разделяха, и седна по един на всеки от тях. [4] И 4
те всички се изпълниха със Светия Дух, и поч-
наха да говорят чужди езици, според както Ду-
хът им даваше *способност* да говорят. [5] *А тога-* 5
ва престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви
човеци, от всеки народ под небето. [6] И като се 6
чу тоя шум, една навалица се събра; и смути-
ха се, защото всеки един ги слушаше да говорят
на неговия език. [7] И всички, смаяни и зачуде- 7
ни, си думаха: Ето, всички тия, които говорят,
не са ли галилеяни? [8] Тогава как ги слушаме *да* 8
говорят всеки на собствения наш език, в кой-
то сме родени? [9] Партяни, мидяни и еламити и 9
жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия,
Понт и Азия, [10] Фригия и Памфилия, от Египет 10
и ония страни от Ливия, които *граничат* с Ки-
ринея, и посетители от Рим - и юдеи и прозе-
лити, [11] критяни и араби, слушаме ги да гово- 11
рят на нашите езици за великите Божии дела.
[12] И те всички се смаяха, и в недоумение си ду- 12
маха един на друг: Какво значи това? [13] А дру- 13
ги им се присмиваха, казвайки: Те са се напили
със сладко вино. [14] А Петър, като се изправи с 14
единадесетте, издигна гласа си и им проговори,
казвайки: Юдеи, и всички *вие*, които живеете в
Ерусалим, нека ви стане знайно, това, и внима-
вайте в моите думи. [15] Защото тия не са пияни, 15
както вие мислите, понеже е *едвам* третият час
на деня; [16] но това е казаното чрез пророк Иои- 16
ла: - [17] "И в последните дни, казва Бог, Ще излея 17

от Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Юношите ви ще виждат видения, И старците ви ще сънуват сънища; 18 Още и на слугите Си и на слугините Си
18 ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват. 19 И ще покажа чудеса на небето горе, И
19 знамения на земята долу, - Кръв и огън, и пара от дим; 20 Слънцето ще се превърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде велики-
20 ят И бележит ден Господен. 21 И всеки, кой-
21 то призове името Господно, ще се спаси". 22 Израилтяни, послушайте тия думи: Исуса Назарянина, мъж засвидетелствуван между вас от Бога чрез мощни дела, чудеса и знамения, които Бог извърши чрез Него посред вас, както са-
22 ми вие знаете, 23 Него, предаден според определената Божия воля и предузнание, вие разпнахте и убихте чрез ръката на беззаконници;
23 24 Когото Бог възкреси, като развърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъ-
24 де държан Той от нея. 25 Защото Давид казва за Него: - "Винаги гледах Господа пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, за да не се покла-
25 тя; 26 Затова се зарадва сърцето ми, и развесели езикът ми, А още и плътта ми ще престоява в
26 надежда; 27 Защото няма да оставиш душата ми в ада, Нито ще допуснеш Твоят Светият да ви-
27 ди изтление. 28 Изявил си ми пътищата на живота; В присъствието си ще ме изпълниш с ве-
28 селба". 29 Братя, мога да ви кажа свободно за патриарха Давида, че и умря и биде погребан,
29 и гробът му е у нас до тоя ден. 30 И тъй, понеже беше пророк, и знаеше, че Бог с клетва му се обеща, че от плода на неговите чресла [по плът ще въздигне Христа, да Го] постави на престола
30 му, 31 той предвиждаше *това*, говори за възкресението на Христа, че нито Той беше оставен
31 в ада, нито плътта му видя изтление. 32 Това Исуса Бог възкреси, на което ние всички сме
32 свидетели. 33 И тъй, като се възвиси до Божията десница, и взе от Отца обещания Свети Дух,
33 Той изля това, което виждате и чувате. 34 Защото Давид не се е възнесъл на небесата; но сам той казва: - "Рече Господ на Моя Господ: Се-
34 ди отдясно Ми, 35 докле положа враговете Ти
35 за Твое подножие". 36 И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, че Това Исуса, Когото вие разпнахте, Него Бог е направил и Господ
36 и Помазаник. 37 Като чуха *това*, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апо-
37 столи: Какво да сторим, братя? 38 А Петър им *рече:* Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на грехове-
38 те ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух. 39 Защото на вас е обещанието и на чадата ви, и на
39 всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при себе Си. 40 И с много други думи заявяваше и ги увещаваше, казвайки: Избавете се от това извратено поколение. 41 И тъй, 40 41
тия, които приеха поучението му, се покръстиха; и в същия ден се прибавиха около три хиляди души. 42 И те постоянствуваха в поучението 42
на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите. 43 И страх обзе всяка 43
душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите. 44 И всичките вярващи бяха заед- 44
но, и имаха всичко общо; 45 и продаваха стоката и имота си, и разпределяха *парите* на всич- 45
ки, според нуждата на всекиго. 46 И всеки ден 46
прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие, 47 като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на всичките люде. А Господ 47
всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха.

3 1 *Един ден*, когато Петър и Иоан отиваха в храма в деветия час, часът на молитвата, 2 *някои* носеха един човек куц от рождението си. 1 2
Него слагаха всеки ден при тъй наречените Красни врата на храма, да проси милостиня от ония, които влизаха в храма. 3 Той, като видя 3
Петра и Иоана, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостиня. 4 А Петър, с 4
Иоана, се взря в него и рече: Погледни ни. 5 И 5
той внимаваше на тях, като очакваше да получи нещо от тях. 6 Но Петър рече: Сребро и зла- 6
то аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исуса Христа Назарянина, [стани и] ходи. 7 И като го хвана за дясната ръка, дигна 7
го; и на часа нозете и глезените му добиха сила. 8 И той като скочи, изправи се и проходи; и 8
влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше Бога. 9 И всичките люде го видяха да ходи 9
и да слави Бога, 10 и познаха го, че беше същият, 10
който седеше за милостиня при Красната порта на храма; и изпълниха се с учудване и удивление за това, което беше станало с него. 11 И 11
понеже [изцелението куц] човек се държеше за Петра и Иоана, то всичките люде смаяни се стекоха при тях в тъй наречения Соломонов трем.
12 А Петър като видя това, проговори на людете: 12
Израилтяни, защо се чудите за тоя човек? или защо се взирате в нас, като че от своя сила или благочестие сме го направили да ходи? 13 Бог 13
Авраамов, Исааков и Яковов, Бог на бащите ни, прослави Служителя Си Исуса, Когото вие предадохте, и от Когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да Го пусне. 14 Но вие 14
се отрекохте от Светия и Праведния, и, като поискахте да ви се пусне един убиец, 15 убихте 15

Началника на живота. Но Бог Го възкреси от
16 мъртвите, за което ние сме свидетели. [16] И на
основание на вяра в името Му, Неговото име
укрепи тогова, когото гледате и познавате; да!
тая вяра, която е чрез Него, му даде пред всички
17 вас това съвършено здраве. [17] И сега, братя, аз
зная, че вие, както и началниците ви, сторихте
18 това от незнание; [18] но Бог по тоя начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всичките пророци, че Неговият Христос ще
19 пострада. [19] Затова покайте се и обърнете се, за
да се заличат греховете ви, та да дойдат осве-
20 жителни времена от лицето на Господа, [20] и Той
да ви изпрати определения за вас Христа Иису-
21 са, [21] Когото трябва да приемат небесата до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите
22 Си пророци. [22] Защото Моисей е казал: "Господ Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както *въздигна* мене; Него слушайте във всичко,
23 каквото би ви рекъл; [23] и всяка душа, която не би послушала тоя Пророк, ще бъде изтребена
24 из людете". [24] И всичките пророци от Самуила и насетне, колцината са говорили, и те са изве-
25 стили за тия дни. [25] Вие сте потомци на пророците, и *наследници* на завета, който Бог направи с бащите ви, когато каза на Авраама: "В твоето потомство ще се благославят всички земни
26 племена". [26] Бог, като възкреси Служителя Си, първо до вас Го изпрати, за да ви благослови, като отвръща всеки от вас от нечестието ви.

4 [1] И когато те още говореха на людете, свещениците и началникът на храмовата *стража*
2 и садукеите надойдоха върху тях, [2] възмутени за гдето те поучаваха людете и проповядваха, *в името на* Исуса, възкресението на мъртвите.
3 [3] И тъй, туриха ръце на тях и поставиха ги под стража за следния ден, защото беше вече при-
4 вечер. [4] А мнозина от тия, които чуха словото повярваха; и числото на *повярвалите* мъже
5 стигна до пет хиляди. [5] И на другия ден се събраха в Ерусалим началниците им, старейшини-
6 те и книжниците; [6] и първосвещеникът Анна, и Каиафа, Иоан, Александър и всички, които бяха от първосвещенический род. [7] И като поста-
7 виха *Петра и Иоана* насред, питаха ги: С каква сила, или с кое име, извършихте това? [8] То-
8 гава Петър, изпълнен със Светия Дух, им рече: Началници народни и старейшини, [9] ако ни
9 изпитвате днес за едно благодеяние *сторено* на немощен човек, чрез какво биде той изцелен,
10 [10] да знаете всички вие и всичките Израилеви люде, че чрез името на Исуса Христа Назарянина, Когото вие разпнахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това *име* тоя *човек* стои пред
11 вас здрав. [11] Той е камъкът, който вие зидарите презряхте, който стана глава на ъгъла. [12] И
12 чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между˚ човеците,
13 чрез което трябва да се спасим. [13] А те, като гледаха дързостта на Петра и Иоана и бяха вече забележили, че са неграмотни и неучени човеци,
14 чудеха се; и познаха, че са били с Исуса. [14] А като видяха изцеления човек стоящ с тях, нямаха
15 какво да противоречат. [15] Затова, като им заповядаха да излязат вън от синедриона, съвещаваха се помежду си, казвайки: [16] Какво да сто-
16 рим на тия човеци, защото на всичките ерусалимски жители е известно, че бележито знамение стана чрез тях; и не можем да го опровергаем. [17] Но за да се не разнася повече между лю-
17 дете, нека ги заплашим, та да не говорят вече никому в това име. [18] Прочее, те ги повикаха та
18 им заръчаха да не говорят никак нито да поучават в Исусовото име. [19] А Петър и Иоан в отго-
19 вор им рекоха: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете; [20] защото ние не мо-
20 жем да не говорим това що сме видели и чули. [21] А те, като ги заплашиха изново, пуснаха ги,
21 понеже не знаеха как да ги накажат, поради людете, защото всички славеха Бога за станалото.
22 [22] Защото човекът, над когото се извърши това чудо на изцеление, беше на повече от четири-
23 десет години. [23] И когато ги пуснаха, те дойдоха при своите си та известиха всичко що им рекоха главните свещеници и старейшините. [24] А те
24 като чуха, издигнаха единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, Ти си Бог, Който си направил небето, земята, морето и всичко що е в
25 тях, [25] Ти чрез Светия Дух, *говорещ* чрез устата на слугата Ти, баща на Давида, си рекъл: -
"Защо се разяряваха народите, И людете намислюваха суети? [26] Опълчваха се земните царе, И
26 управниците се събираха заедно, Против Господа и против Неговия Помазаник". [27] Защото
27 наистина и Ирод и Понтийски Пилат, с езичниците и Израилевите люде, се събраха в тоя град против Твоя свят Служител Исуса, Когото си помазал, [28] за да извършат всичко що Твоята
28 ръка и Твоята воля са определили да стане. [29] И
29 сега, Господи, погледни на техните заплашвания, и дай на Своите слуги да говорят Твоето слово с пълна дързост, [30] докато Ти простираш
30 ръката Си да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на Твоя свят Служител Исуса. [31] И като се помолиха, потресе се мястото,
31 където бяха събрани; и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието сло-

4.12 Или: Открито на.

32 во. [32] А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и ни един *от тях* не казваше,
33 че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо. [33] И апостолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях.
34 [34] Па и никой от тях не беше в лишение; защото всички, които бяха стопани на ниви или на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаде-
35 ното, [35] и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда. [36] Така Иосиф, наречен от апостоли-
36 те Варнава (което значи син на увещание), ле-
37 вит, родом кипрянин, [37] като имаше земя, продаде я, и донесе парите та ги сложи пред нозете на апостолите.

5 [1] А някой си човек на име Анания, с жена
2 си Сапфира, продаде имот, [2] и задържа *нещо* от цената, със знанието на жена си; и донесе една
3 част и я сложи пред нозете на апостолите. [3] А Петър рече: Анание, защо изпълни сатана сърцето ти, да излъжеш Светия Дух и да задържиш
4 от цената на нивата? [4] Догдето стоеше *непродадена* не беше ли твоя? И след като се продаде, не бяха ли *парите* в твоя власт? Защо си намислил това нещо в сърцето си? Не си излъгал чо-
5 веци, но Бога. [5] И Анания, като слушаше тия думи, падна и издъхна; и голям страх обзе всич-
6 ки, които чуха това. [6] И по-младите мъже станаха, обвиха го и го изнесоха та го погребаха.
7 [7] И като се минаха около три часа, влезе жена
8 му, без да знае за станалото. [8] И Петър я попита: Кажи ми за толкова ли продадохте нивата?
9 И тя рече: За толкова. [9] А Петър *й рече*: Защо се съгласихте да изкусите Господния Дух? Ето нозете на тия, които погребаха мъжа ти, са на вра-
10 тата, и ще изнесат и тебе. [10] И тя на часа падна до нозете му и издъхна; а момците, като влязоха, намериха я мъртва, и изнесоха я, та я по-
11 гребаха до мъжа й. [11] И голям страх обзе цялата
12 църква и всички, които чуха това. [12] И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между людете, (и те всички бяха едино-
13 душно в Соломоновия трем; [13] а от другите никой не смееше да се присъедини към тях; лю-
14 дете, обаче, ги величаеха; [14] и още по-голямо множество повярвали в Господа мъже и жени
15 се прибавяха), [15] така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянка-
16 та му да засегне някого от тях. [16] Събираше се още и множество от градовете около Ерусалим та носеха болни и измъчваните от нечистите
17 духове; и всички се изцеляваха. [17] Тогава станаха първосвещеникът и всички, които бяха с него, съставляващи садукейската секта, та, из-
18 пълнени със завист, [18] туриха ръце на апостолите и положиха ги в общата тъмница. [19] Но ан-
19 гел от Господа през нощта отвори вратата на тъмницата та ги изведе и рече: [20] Идете, застане-
20 те в храма та говорете на людете всичките думи на тоя живот. [21] Те, като чуха *това*, на съм-
21 ване влязоха в храма и поучаваха. А първосвещеникът дойде с ония, които бяха с него и, като свикаха синедриона и цялото старейшинство на израилтяните, пратиха в тъмницата да доведат *апостолите*. [22] Но служителите, като оти-
22 доха, не ги намериха в тъмницата; и върнаха се та известиха, казвайки: [23] Тъмницата намерихме заключена твърде здраво, и стражарите
23 да стоят при вратата; но като отворихме, не намерихме никого вътре. [24] А началникът на храмовата *стража* и главните свещеници като чуха тия думи, бяха в недоумение поради тях, *та*
24 *се чудеха* какво ще последва от това. [25] Но дойде някой си та им извести: Ето човеците, които турихте в тъмницата, стоят в храма и поучават людете. [26] Тогава отиде началникът със слу-
25 жителите и ги доведе, *обаче*, без насилие, защото се бояха от людете, да не би да ги замерват
26 с камъни. [27] И като ги доведоха, поставиха ги
27 пред синедриона; и първосвещеникът ги попита, казвайки: [28] Строго ви запретихме да не по-
28 учавате в това име; но ето напълнили сте Ерусалим с ученията си, и възнамерявате да докарате върху нас кръвта на тоя човек. [29] А Петър
29 и апостолите в отговор рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците. [30] Бог на
30 бащите ни възкреси Исуса, Когото вие убихте като Го повесихте на дърво. [31] Него Бог възвиси
31 до десницата Си за Началник и Спасител, да даде покаяние на Израиля и прощение на грехо-
32 вете. [32] И ние сме свидетели [Нему] за тия неща, *както е* и Светият Дух, когото Бог даде на ония,
33 които Му се покоряват. [33] А те, като чуха това, късаха се *от яд*, и възнамеряваха да ги убият.
34 [34] Но един фарисей, на име Гамалиил, законоучител, почитан от всички люде, се изправи в синедриона и заповяда да извадят вън апостолите за малко време; [35] и рече на събора: Изра-
35 илтяни, внимавайте добре какво ще направите
36 на тия човеци. [36] Защото в предишни дни въста-
36 на Тевда и представяше себе си за голям човек, към когото се присъединиха около четиристотин мъже на брой; който биде убит, и всички, които му се покоряваха, се разпиляха и изчез-
37 наха. [37] След него въста галилеянинът Юда през времето на записването, и отвлече след се-
38 бе си *някои от* людете; и той загина, и всички, които му се покоряваха, се разпръснаха. [38] И се-

га ви казвам, оттеглете се от тия човеци и оставете ги, защото, ако това намерение или това
39 дело е от човеци, ще се повали; 39 но ако е от Бога, не ще можете го повали. *Пазете се* да не би
40 да се намерите и богопротивници. 40 И те го послушаха: и, като повикаха апостолите, биха ги, и заръчаха им да не говорят в Исусовото име,
41 и ги пуснаха. 41 А те си отидоха от синедриона, възрадвани загдето се удостоиха да претърпят
42 опозоряване за *Исусовото* име. 42 И ни един ден не преставаха да поучават и да благовестуват и в храма и по къщите си, че Исус е Христос.

6 1 А през тия дни, когато се умножаваха учениците, възникна ропот от гръцките юдеи против еврейските, загдето във всекидневното раздаване *на потребностите* техните вдовици били пренебрегвани. 2 По това, дванадесетте свикаха всичките ученици и рекоха: Не е добре ние
2 да оставим Божието слово и да прислужваме на
3 трапези. 3 И тъй, братя, изберете измежду вас седем души с одобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да поставим на тая
4 работа. 4 А ние ще постоянствуваме в молитвата
5 и в служение на словото. 5 И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефана, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и
6 Николая, един прозелит от Антиохия. 6 Тях поставиха пред апостолите: и те, като се помолиха, положиха ръце на тях. 7 И Божието учение
7 растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше твърде много; и голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата. 8 А Стефан, пълен с благодат и сила, вър-
8 шеше големи чудеса и знамения между людете.
9 9 Тогава някои от синагогата наречена *синагога* на либертинците, и от киринейците и александрийците, и *някои* от Киликия и Азия, по-
10 дигнаха се и се препираха със Стефана. 10 Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа,
11 с който той говореше. 11 Тогава подучиха човеците да казват: Чухме го да говори хулни думи
12 против Моисея и *против* Бога. 12 И подбудиха людете със старейшините и книжниците, и като дойдоха върху него, уловиха го и го докараха
13 в синедриона, 13 гдето поставиха лъжесвидетели, които казаха: Тоя човек непрестанно говори думи против това свето място и *против* зако-
14 на; 14 защото го чухме да казва, че тоя Исус Назарянин ще разруши това място, и ще измени
15 обредите, които Моисей ни е предал. 15 И всички, които седяха в синедриона, като се вгледаха в него, видяха лицето му, като че беше лице на ангел.

7 1 Тогава първосвещеникът рече: Така ли е това? 2 А той каза: Братя и бащи, слушайте - Бог 2
на славата се яви на Отца ни Авраама, когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, и му рече: 3 "Излез из отечеството си и из 3
рода си, та дойди в земята, която ще ти покажа". 4 Тогава той излезе от халдейската земя и 4
се засели в Харан. И оттам, след смъртта на баща му, *Бог* го пресели в тая земя, в която вие сега живеете. 5 И не му даде наследство в нея 5
ни колкото една стъпка от нога, а обеща се да я даде за притежание нему и на потомството му след него, докато той още нямаше чадо. 6 И Бог 6
му говори в смисъл, че неговите потомци щяха да бъдат преселени в чужда земя, гдето щяха да ги поробят и притеснят четиристотин години. 7 Но Аз, рече Бог, ще съдя народа, на 7
който ще робуват; и подир това ще излязат и ще Ми служат на това място. 8 И му даде в за- 8
вет обрязването; и така *Авраам* роди Исаака, и обряза го в осмия ден; Исаак *роди* Якова, а Яков дванадесетте патриарси. 9 А патриарсите 9
завидяха на Иосифа та го продадоха в Египет; Бог, обаче, беше с него. 10 и го избави от всич- 10
ките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом.
11 И настана глад по цялата египетска и хана- 11
анска земя, и голямо бедствие; и бащите ни не намираха прехрана. 12 А Яков, като чу, че има- 12
ло жито в Египет, изпрати първи път бащите ни; 13 и на втори път Иосиф се откри на братята 13
си, и Иосифовият род стана известен на Фараона. 14 Иосиф прати да повикат баща му Якова и 14
целия му род, седемдесет и пет души. 15 И тъй, 15
Яков слезе в Египет, гдето умря, той и бащите ни; 16 и пренесоха ги в Сихем, та ги положиха в 16
гроба в Сихем, който Авраам беше купил, с цена в сребро от синовете на Емора. 17 А като на- 17
ближаваше времето *да се изпълни* обещанието, което Бог беше утвърдил на Авраама, людете *бяха* нарасли и се умножили в Египет, 18 докле 18
се издигна друг цар над Египет, който не познаваше Иосифа. 19 Той с коварно постъпване про- 19
тив нашия род *дотолкова* притесняваше бащите ни, *щото* да хвърля децата им, за да не остават живи. 20 В това време се роди Моисей, кой- 20
то беше прекрасно *дете*, и когото храниха три месеца в бащиния му дом. 21 И когато го хвър- 21
лиха, Фараоновата дъщеря го взе и го отхрани за свой син. 22 И Моисей беше научен на всич- 22
ката египетска мъдрост, и бе силен в слово и в дело. 23 А като навършваше четиридесетата си 23
година, дойде му на сърце да посети братята си израилтяните. 24 И виждайки един *от тях* оне- 24
правдан, защити го, и отмъсти за притеснения

25 като порази египтянина, [25] мислейки, че братя-
та му ще разберат, че Бог чрез неговата ръка им
26 дава избавление; но те не разбраха. [26] На сле-
дния ден той им се яви, когато *двама от тях* се
биеха, и като искаше да ги помири, каза: Чове-
ци, вие сте братя; защо се онеправдавате един
27 друг? [27] А тоя, който онеправдаваше ближния
си, го отблъсна, и рече: Кой те е поставил на-
28 чалник и съдия над нас? [28] И мене ли искаш да
29 убиеш както уби вчера египтянина? [29] Поради
тая дума, Моисей побягна и стана пришелец в
30 мадиамската земя, гдето роди двама сина. [30] И
като се навършиха четиридесет години, яви му
се ангел *Господен* в пустинята на Синайската
планина, всред пламъка на една запалена къ-
31 пина. [31] А Моисей, като видя гледката, почуди
й се; но когато се приближаваше да прегледа,
32 дойде глас от Господа; [32] "Аз съм Бог на бащите
ти, Бог Авраамов, Исааков и Яковов". И Мои-
33 сей се разтрепери и не смееше да погледне. [33] И
Господ му рече: "Изуй обущата от нозете си,
защото мястото, на което стоиш, е света земя.
34 [34] Видях, видях злостраданието на людете Ми,
които са в Египет, чух стенанието им, и слязох
за да ги избавя. Дойди, прочее, и ще те изпратя
35 в Египет". [35] Този Моисей, когото бяха отказа-
ли *да приемат*, като му рекоха: Кой те поста-
ви началник и съдия? него Бог, чрез ръката на
ангела, който му се яви в къпината, прати и за
36 началник и за избавител. [36] Той ги изведе, като
върши чудеса и знамения в Египет, в Червено-
то море и в пустинята през четиридесет години.
37 [37] Това е същият Моисей, който рече на израил-
тяните: "Бог ще ви въздигне от братята ви про-
38 рок, както *въздигна* и мене", [38] Това е оня, кой-
то е бил в църквата в пустинята заедно с ангела,
който му говореше на Синайската планина, ка-
кто и с бащите ни, който и прие животворни ду-
39 ми, да ги предаде на нас: [39] когото нашите бащи
не искаха да послушат, но го отхвърлиха, и се
40 повърнаха със сърцата си в Египет, [40] казвайки
на Аарона: "Направи ни богове, които да ходят
пред нас, защото тоя Моисей, който ни изведе
41 из Египетската земя, не знаем що му стана". [41] И
през оня дни те *си* направиха теле, и принесо-
ха жертва на идола и, се веселяха с това, кое-
42 то техните ръце бяха направили. [42] Затова Бог
се отвърна *от тях*, и ги предаде да служат на
небесното войнство, както е писано в книгата
на пророците: - "Доме Израилев, на Мене ли
принасяхте заклани животни и жертви Чети-
43 ридесет години в пустинята? [43] *Напротив*, но-
сехте скинията на Молоха, И звездата на бога
Рефана, Изображенията, които *си* направихте,
за да им се кланяте; *Затова*, ще ви преселя от-
татък Вавилон". [44] Скинията на свидетелството 44
беше с бащите ни в пустинята, според както за-
повяда Оня, Който каза на Моисея да я направи
по образа, който бе видял; [45] която нашите ба- 45
щи по реда си приеха и внесоха с Исуса Навие-
ва във владенията на народите, които Бог изго-
ни пред нашите бащи; *и така стоеше* до дните
на Давида, [46] който придоби Божието благово- 46
ление, и поиска да намери обиталище за Яко-
вовия Бог. [47] А Соломон му построи дом. [48] Но 47, 48
Всевишният не обитава в ръкотворени *храмо-
ве*, както казва пророка: [49] "Небето ми е пре- 49
стол, А земята е Мое подножие; Какъв дом ще
построите за Мене? Казва Господ, Или какво е
мястото за Моя покой? [50] Не направи ли Моята 50
ръка всичко това?" [51] Коравовратни и с необря- 51
зано сърце и уши! вие всякога се противите на
Светия Дух; както *правеха* бащите ви, така *пра-
вите* и вие. [52] Кого от пророците не гониха ба- 52
щите ви? а още и избиха ония, които предиз-
вестиха за дохождането на Този Праведник, на
Когото вие сега станахте предатели и убийци, -
[53] вие, които приехте закона чрез ангелско слу- 53
жение, и го не опазихте. [54] А като слушаха това, 54
сърцата им се късаха *от яд*, и те скърцаха със
зъби на него. [55] А *Стефан*, бидейки пълен със 55
Светия Дух, погледна на небето, и видя Божи-
ята слава и Исуса стоящ отдясно на Бога; [56] и 56
рече: Ето, виждам небесата отворени, и Човеш-
кият Син стоящ отдясно на Бога. [57] Но те, като 57
изкрещяха със силен глас, запушиха си ушите
и единодушно се спуснаха върху него. [58] И ка- 58
то го изтласкаха вън от града, хвърляха камъ-
ни върху него. И свидетелите сложиха дрехите
си при нозете на един момък на име Савел. [59] И 59
хвърляха камъни върху Стефана, който призо-
ваваше *Христа*, казвайки: Господи Исусе, при-
еми духа ми. [60] И като коленичи, извика със си- 60
лен глас: Господи, не им считай тоя грях. И като
рече това, заспа.

8 [1] А Савел одобряваше убиването му. И на
същия ден се подигна голямо гонение против
църквата в Ерусалим; и те всички с изключе-
ние на апостолите, се разпръснаха по юдейс-
ките и самарийските окръзи. [2] И *някои* благо- 2
честиви човеци погребаха Стефана и ридаха
за него твърде много. [3] А Савел опустошаваше 3
църквата като влизаше във всяка къща и зав-
личаше мъже и жени та ги предаваше в тъмни-
ца. [4] А тия, които бяха се разпръснали, обика- 4
ляха и разгласяваха благовестието. [5] Така Фи- 5
лип слезе в град Самария и им проповядваше
Христа. [6] И народът единодушно внимаваше на 6
това, което Филип им говореше, като слуша-
ха *всичко*, и виждаха знаменията, които вър-

7 шеше. 7 Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци би-
8 доха изцелени, 8 тъй щото настана голяма ра-
9 дост в оня град. 9 А имаше от по-напред в града един човек на име Симон, който, като, представяше себе си за някаква велика *личност*, правеше магии и учудваше населението на Само-
10 рия. 10 На него внимаваха всички, от малък до голям, казвайки: Тоя е така наречената велика
11 Божия сила. 11 И внимаваха на него, понеже за
12 доста време ги беше учудвал с магиите си. 12 Но когато повярваха на Филипа, който благовестуваше за Божието царство и за Исус Христо-
13 вото име, кръщаваха се мъже и жени. 13 И самият Симон повярва и, като се кръсти, постоянно придружаваше Филипа, та, като гледаше, че стават знамения и велики дела, удивляваше
14 се. 14 А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пра-
15 тиха им Петра и Иоана, 15 които, като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух;
16 16 защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христово-
17 то име. 17 Тогава *апостолите* полагаха ръце на
18 тях и те приемаха Светия Дух. 18 А Симон, като видя, че с полагането на апостолските ръце се даваше Светия Дух, предложи им пари, казвай-
19 ки: 19 Дайте и на мене тая сила щото, на когото
20 положа ръце, да приема Светия Дух. 20 А Петър му рече: Парите ти с тебе заедно да погинат, защото си помислил да придобиеш Божия дар с
21 пари. 21 Ти нямаш нито участие, нито дял в тая работа, защото сърцето ти не е право пред Бо-
22 га. 22 Затуй покай се от това твое нечестие, и моли се Господу дано ти се прости тоя помисъл на
23 сърцето ти; 23 понеже виждам, че си в горчива
24 жлъчка и *си* вързан в неправда. 24 А Симон в отговор рече: Молете се вие на Господа за мене, да
25 не ме постигне нищо от онова що рекохте. 25 Те, прочее, след като засвидетелствуваха и разгласяваха Господното учение, върнаха се в Ерусалим, като *по пътя* проповядваха благовестието
26 в много самарийски села. 26 А ангел от Господа говори на Филипа, казвайки: Стани, иди към юг, по пътя, който слиза от Ерусалим *през* пу-
27 стинята за Газа. 27 И той стана та отиде. И, ето, човек от Етиопия, скопец, велможа на етиопската царица Кандакия, който беше *поставен* над цялото й съкровище, и беше дошъл в Ерусалим да се поклони, 28 на връщане седеше в ко-
28 лесницата си и четеше пророка Исаия. 29 А Духът рече на Филипа: Приближи се и придру-
29 жи тая колесница. 30 И Филип се завтече та го
30 чу като прочиташе пророка Исаия, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш? 31 А той рече: Как 31
да разбера, ако ме не упъти някой? И помоли Филипа да се качи и да седне с него. 32 А мя- 32
стото от писанието, което, четеше беше това: - "Като овца биде заведен на клане: И както агне пред стригача си не издава глас, Така не отваря устата Си; 33 В унижение отмени се съдбата 33
Му, А поколението Му, - Кой ще го изкаже? Защото се взе живота Му от земята" 34 И скопе- 34
цът продума и рече на Филипа: *Кажи ми*, моля ти се, за кого казва това пророкът, - за себе си ли, или за някой друг? 35 А Филип отвори 35
уста, и като почна от това писание, благовести му Исуса. 36 И като вървяха по пътя дойдоха до 36
една вода; и скопецът каза: Ето вода; какво ми пречи да се кръстя? 37 [И Филип рече: Ако вяр- 37
ваш от все сърце, можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Исус Христос е Син Божий]. 38 То- 38
гава заповяда да се спре колесницата; и двамата слязоха във водата, и Филип и скопецът; и кръсти го. 39 А когато излязоха из водата, Господ- 39
ният Дух грабна Филипа; и скопецът вече не го видя, защото възрадван продължи пътя си. 40 А 40
Филип се намери в Азот; и, като преминаваше, проповядваше благовестието по всичките градове докле стигна в Кесария.

9 1 А Савел, като още дишаше заплашване и убийство против Господните ученици, отиде при първосвещеника. 2 и поиска от него писма 2
до синагогите в Дамаск, че, ако намери някой от тоя Път, мъже или жени, да ги докара вързани в Ерусалим. 3 И на отиване, като наближава- 3
ше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето. 4 И като падна на земята, чу глас, 4
който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш? 5 А той рече: Кой си Ти, Господи? А Той *отго-* 5
вори: Аз съм Исус, Когото ти гониш. 6 Но стани, 6
влез в града, и ще ти кажа какво трябва да правиш. 7 А мъжете, които го придружаваха, стоя- 7
ха като вцепенени, понеже чуха гласа, а не видяха никого. 8 И Савел стана от земята, и кога- 8
то отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка та го въведоха в Дамаск. 9 И *прека-* 9
ра три дни без да види и, не яде, нито пи. 10 А 10
в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. 11 И Господ му *рече:* Ста- 11
ни и иди на улицата, която се нарича Права и попитай в къщата на Юда за един тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли; 12 и е ви- 12
дял един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа. 13 Но Ана- 13
ния отговори: Господи, чул съм от мнозина за тоя човек, колко зло е сторил на Твоите светии в Ерусалим. 14 И тука имал власт от глав- 14

ните свещеници да върже всички, които призовават Твоето име. 15 А Господ му рече: Иди, защото той ми е съд избран да разгласява Моето име пред народите и царе и пред израилтяните; 16 защото Аз ще му покажа, колко много той трябва да пострада за името Ми. 17 И тъй Анания отиде и влезе в къщата; и като положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ ме изпрати, - същият Исус Който ти се яви на пътя, по който ти идеше, - за да прогледаш и да се изпълниш със Светия Дух. 18 И начаса паднаха от очите му като люспи, и той прогледа; и стана та се кръсти. 19 А като похапна, доби сила, и пресядя няколко дни с учениците в Дамаск. 20 И почна веднага да проповядва по синагогите, че Исус е Божият Син. 21 И всички, които го слушаха, се удивляваха, и казваха: Не е ли тоя, който в Ерусалим съсипвал тия, които призовавали това име, и дошъл тука за да закара такива вързани при главните свещеници? 22 А Савел се засилваше още повече, и преодоляваше юдеите, които живееха в Дамаск, като доказваше, че това е Христос. 23 И когато се минаха доста дни, юдеите се наговориха да го убият; 24 но техния заговор стана известен на Савла. И те даже вардеха портите денем и нощем, за да го убият, 25 но учениците му го взеха през нощта и го свалиха през стената, като го спуснаха с кош. 26 И когато дойде в Ерусалим, той се стараеше да дружи с учениците; но всички се бояха от него, понеже не вярваха, че е ученик. 27 Но Варнава го взе та го доведе при апостолите, и разказа им как бил видял Господа по пътя, и че му говорил, и как в Дамаск дързостно проповядвал в Исусовото име. 28 И той влизаше и излизаше с тях в Ерусалим, като дързостно проповядваше в Господното име. 29 И говореше и се препираше с гръцките юдеи; а те търсеха случай да го убият. 30 Но братята, като разбраха това, заведоха го в Кесария и изпратиха го в Тарс. 31 И тъй по цяла Юдея, Галилея и Самария църквата имаше мир и се назидаваше, и, като ходеше в страх от Господа и в утехата на Светия Дух, се умножаваше. 32 И Петър, като обикаляше всичките *вярващи*, слезе и до светиите, които живееха в Лида. 33 И там намери един човек на име Еней, който бе пазил легло осем години, понеже беше парализиран. 34 И Петър му рече: Енее, Исус Христос те изцелява; стани направи леглото си. И веднага той стана. 35 И всички, които живееха в Лида и в Саронското поле, го видяха, и се обърнаха към Господа. 36 А в Иопия имаше една последователка на име Тавита (което значи Сърна). Тая жена вършеше много добри дела и благодеяния. 37 И през тия дни тя се разболя и умря; и като я окъпаха, положиха я в една горна стая. 38 И понеже Лида беше близо до Иопия, учениците, като чуха, че Петър бил там, изпратиха до него двама човека да го помолят: Не се бави да дойдеш при нас. 39 И Петър стана и отиде при тях. И като дойде, заведоха го в горната стая; и всичките вдовици стояха около него и плачеха, и *му* показаха многото ризи и дрехи, които правеше Сърна когато бе с тях. 40 А Петър изкара всички навън, коленичи та се помоли, и се обърна към тялото и рече: Тавито, стани. И тя отвори очите си, и като видя Петра, седна. 41 И той й подаде ръка и я изправи; и после повика светиите и вдовиците и представи *им* я жива. 42 И това стана известно по цяла Иопия; и мнозина повярваха в Господа. 43 А *Петър* преседя дълго време в Иопия у някого си кожар Симон.

10 1 Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения италийски полк. 2 Той беше благочестив и се боеше от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на людете, и непрестанно се молеше на Бога. 3 Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който влезе при него и му рече: Корнилие! 4 А Той, като се взря в него, уплашен рече: Що е, Господи? И *ангелът* му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен. 5 И сега изпрати човеци в Иопия да повикат едного Симона, чието презиме е Петър. 6 Той гостува у някой си кожар Симон, чиято къща е край морето, [той ще ти каже що трябва да правиш]. 7 И като си отиде ангелът, който му говореше, той повика двама от слугите *си* и един благочестив войник от тия, които редовно му служеха; 8 и като им разказа всичко, прати ги в Иопия. 9 А на следния ден, когато те пътуваха и наближаваха до града, около шестия час Петър се качи на къщния покрив да се помоли. 10 И като огладня, поиска да яде; но докато приготвяха, той дойде в изстъпление, 11 и видя небето отворено и някакъв съд, като голяма плащаница, да слиза, спускана чрез четирите ъгъла към земята. 12 В него имаше всякакви земни четвероноги и животни и небесни птици. 13 И дойде глас към него: Стани, Петре, заколи и яж. 14 А Петър рече: Никак, Господи, защото никога не съм ял нищо мръсно и нечисто. 15 И пак *дойде* към него втори път глас: Което Бог е очистил, ти за мръсно го не считай. 16 И това стана три пъти, след, което съдът се вдигна веднага на небето. 17 А докато Петър беше в недоумение, какво значеше видението, което беше видял, ето, изпратените от Корнилия човеци, ка-

то бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха пред портата. 18 и повикаха та попитаха:
18 Тука ли гостува Симон, чието презиме е Петър?
19 19 И докато Петър още размисляше за видението, Духът му рече: Ето, трима човека те търсят.
20 20 Стани, слез, та иди с тях; и никак не се съмнявай, защото Аз съм ги изпратил. 21 И тъй, Петър
21 слезе при човеците и рече: Ето аз съм оня, когото търсите. По коя причина дойдохте? 22 А те
22 рекоха: Стотникът Корнилий, човек праведен и който се бои от Бога, и с добро име между целия юдейски народ, биде уведомен *от Бога* чрез един свет ангел да те повика у дома си и да чуе
23 думи от тебе. 23 Тогава той ги покани вътре да ги нагости. И на сутринта той стана та излезе с тях; а някои от братята от Иопия го придружиха. 24 И на другия ден влязоха в Кесария; а Кор-
24 нилий ги чакаше, като беше свикал роднините
25 си и близките си приятели. 25 И когато влизаше Петър, Корнилий го посрещна, падна пред нозете му и се поклони. 26 А Петър го дигна, каз-
26 вайки: Стани; и сам аз съм човек. 27 И разговаряйки се с него, той влезе и намери мнозина
28 събрани. 28 И рече им: Вие знаете колко незаконно е за юдеин да има сношение или да дружи с иноплеменник; Бог, обаче, ми показа, че не бива да наричам никого мръсен или нечист.
29 29 Затова, щом ме повикахте, дойдох без да възразявам; и тъй, питам *ви* по коя причина сте ме
30 повикали? 30 И Корнилий рече: Преди четири дни, в тоя час прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със
31 светло облекло, който каза: 31 Корнилие, твоята молитва е послушана, и твоите милостини
32 се помнят пред Бога. 32 Прати, прочее, в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър; той гостува в дома на един кожар Симон, край мо-
33 рето, [той като дойде, ще ти говори]. 33 Начаса, прочее, пратих до тебе, и ти си сторил добре да дойдеш. И тъй, ние всички присъствуваме тука пред Бога за да чуем все що ти е за-
34 повядано от Господа. 34 А Петър отвори уста и рече: Наистина виждам, че Бог не гледа на ли-
35 це; 35 но във всеки народ оня, който Му се бои
36 и върши правото, угоден Му е. 36 Словото, което Той прати на израилтяните та им благовестяваше мир чрез Исуса Христа, (Който е Го-
37 подар на всички), 37 това слово вие знаете, което след кръщението, проповядвано от Иоана, се разпространи по цяла Юдея, начиная от Гали-
38 лея, 38 *именно*, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.
39 39 И ние сме свидетели на всичко що извърши Той и в Юдейската земя и в Ерусалим; Когото и убиха, като Го повесиха на дърво. 40 Него 40
Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви,
41 не на всичките люде, а на нас предизбраните 41
от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него след като възкръсна от мъртвите. 42 И заръча 42
ни да проповядваме на людете и да свидетелствуваме, че Той е определеният от Бога Съдия на живите и мъртвите. 43 За Него свидетелству- 43
ват всичките пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете *си*. 44 Докато Петър още говореше 44
тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото. 45 И обрязаните вярващи до- 45
шли с Петра, се смаяха загдето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците, 46 защото ги чу- 46
ваха да говорят *чужди* езици и да величаят Бога. Тогава Петър проговори: 47 Може ли някой 47
да забрани водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия Дух, както и ние? 48 И заповяда 48
да бъдат кръстени в името на Исуса Христа. Тогава му се примолиха да преседи няколко дни у *тях*.

11 1 И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чуха, че езичниците приели Божието
2 слово. 2 И когато Петър влезе в Ерусалим, ония, които бяха от обрязаните, се препираха с него,
3 казвайки: 3 При необрязани човеци си влизал и си ял с тях. 4 А Петър захвана, та им изложи
4 наред *станалото*, като каза: 5 Аз бях на молит-
5 ва в град Иопия, и в изстъпление видях видение: един съд като голяма плащаница слизаше, спускан чрез четирите ъгъла от небето, и дойде дори до мене. 6 В него, като се взрях и раз-
6 съждавах, видях земните четвероноги, зверове, и животни, и небесни птици. 7 Чух още и глас,
7 който ми каза: Стани, Петре, заколи и яж. 8 Но
8 аз рекох: Никак, Господи, защото никога не е влизало в устата ми нещо мръсно или нечисто.
9 9 Обаче, втори глас от небето продума: Което
9 Бог е очистил, ти за мръсно го не считай. 10 Това стана три пъти, след което всичко се дръп-
10 на пак на небето. 11 И ето, на същия час три-
11 ма човека, изпратени от Кесария до мене, пристигнаха пред къщата, в която бяхме. 12 И Дух-
12 ът ми каза да отида с тях, и никак да не правя разлика *между човеците*, а с мене дойдоха и шестимата тия братя, и влязохме в къщата на човека. 13 И той ни разказа как видял анге-
13 ла да стои в къщата му и да казва: Прати *човеци* в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър; 14 той ще ти каже думи, чрез които ще
14 се спасиш ти и целият ти дом. 15 И когато поч-
15 нах да говоря, Светият Дух слезе на тях, както и на нас изначало. 16 Тогава си спомних думата
16

на Господа, как каза: Иоан е кръщавал с вода,
17 а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух. 17 И
тъй, ако Бог даде същия дар и на тях, когато по-
вярваха в Господа Исуса Христа, както и на нас,
кой бях аз та *да* можех да възпрепятствувам на
18 Бога? 18 Като чуха това, те престанаха *да възра-
зяват*, и славеха Бога, казвайки: И на езични-
19 ците Бог даде покаяние за живот. 19 Между то-
ва, разпръснатите от гонението, което стана по
убиването на Стефана, пътуваха дори до Фини-
кия, Кипър и Антиохия, като на никой друг не
20 възвестяваха словото освен на юдеите. 20 Обаче
между тях имаше някои кипряни и киринейци,
които, като пристигнаха в Антиохия, говореха
и на гърците, благовестявайки Господа Исуса.
21 21 Господната ръка беше с тях та голямо число
човеци повярваха и се обърнаха към Господа.
22 22 И стигна известие за тях в ушите на църквата
в Ерусалим; и те изпратиха Варнава в Антио-
23 хия; 23 който като дойде и видя *делото* на Бо-
жията благодат, зарадва се, и увещаваше всич-
ки да пребъдват в Господа с непоколебимо сър-
24 це. 24 Понеже той беше добър човек пълен със
Светия Дух и с вяра; и значително множество
25 се прибави към Господа. 25 Тогава той отиде в
26 Тарс да търси Савла; 26 и като го намери, дове-
де го в Антиохия, та, като се събираха в цър-
квата цяла година, научиха значително множе-
ство. И първо в Антиохия учениците се наре-
27 коха християни. 27 И през тия дни слязоха про-
28 роци от Ерусалим в Антиохия, 28 един от които
на име Агав, стана и обяви чрез Духа, че щеше
да настане голям глад по цялата вселена; какъ-
29 вто и стана в дните на Клавдия. 29 Затова уче-
ниците наредиха да изпратят всеки според със-
тоянието си, помощ на братята, които живееха в
30 Юдея; 30 което и сториха, и я изпратиха до пре-
звитерите чрез ръката на Варнава и Савла.

12 1 Около това време цар Ирод простря ръцете
2 си да притесни някои от църквата. 2 Уби с меч
3 Иоановия брат Якова; 3 и, като видя, че беше
угодно на юдеите, той при това улови и Петра.
Това беше *през* дните на безквасните хлябове.
4 4 И като го хвана, хвърли го в тъмница, и пре-
даде го на четири четворки войници да го вар-
дят, с намерение да го изведе пред людете по-
5 дир пасхата. 5 И така, те вардеха Петра в тъм-
ницата; а църквата принасяше пред Бога усърд-
6 на молитва за него. 6 И през същата нощ, кога-
то Ирод щеше да го изведе, Петър спеше меж-
ду двама войника, окован с две вериги; и стра-
7 жари пред вратата вардеха тъмницата. 7 И, ето,
един ангел от Господа застана до него, и светли-
на осия килията; и като побута Петра по ребра-
та, разбуди го и рече му: Ставай бърже. И вери-
гите паднаха от ръцете му. 8 И ангелът му рече: 8
Опаши се и обуй сандалите си. И той стори та-
ка. Тогава му каза: Облечи дрехата си и дойди
подир мене. 9 И *Петър* излезе и вървеше изпо- 9
дире, без да знае, че извършеното от ангела е
действителност, но си мислеше, че вижда ви-
дение. 10 А като преминаха първата и втората 10
стража, дойдоха до желязната порта, която во-
ди в града, и тя им се отвори сама; и като изля-
зоха *през нея*, изминаха една улица и ангелът
веднага се оттегли от него. 11 И Петър, когато 11
дойде на себе си, рече: Сега наистина зная, че
Господ изпрати ангела Си и ме избави от ръка-
та на Ирода, и от всичко, което юдейските люде
очакваха. 12 И като поразмисли, дойде при къ- 12
щата на Мария, майката на Иоана, чието пре-
зиме бе Марко, гдето бяха събрани мнозина да
се молят. 13 И когато похлопа на вратичката в 13
портата, една слугиня на име Рода излезе да по-
слуша *кой е*. 14 И щом позна Петровия глас, от 14
радост не отвори портата, а се завтече и изве-
сти, че Петър стои пред портата. 15 А те й реко- 15
ха: Ти си луда. Но тя настояваше, че *това що
им казва* е вярно. Тогава те думаха: Това е него-
вият ангел°. 16 А Петър продължаваше да хло- 16
па; и като отвориха, видяха го и се смаяха. 17 А 17
той им помаха с ръка да мълчат, и им разка-
за, как го изведе Господ из тъмницата. И като
им каза: Явете това на Якова и на братята, из-
лезе та отиде на друго място. 18 А като се съм- 18
на, стана не малко смущение между войниците
- какво стана Петър. 19 А Ирод, като го потър- 19
си и не го намери, изпита стражарите и заповя-
да да ги погубят. И слезе от Юдея в Кесария,
и там живееше. 20 А *Ирод* беше много разгне- 20
вен от тирците и сидонците; и те дойдоха еди-
нодушно при него, и, като спечелиха *поддръж-
ката* на царския постелник Власта, просеха по-
мирение, защото тяхната област се хранеше от
царската. 21 И в един определен ден Ирод, обле- 21
чен в царска одежда, седна на престола и държа
реч пред тях. 22 А народът извика: Глас Божий, 22
а не човешки! 23 И понеже не въздаде слава на 23
Бога, начаса един ангел от Господа го порази,
та биде изяден от червеи и умря. 24 Между то- 24
ва, Божието учение растеше и се умножаваше.
25 А Варнава и Савел, като свършиха службата 25
си, върнаха се от Ерусалим в *Антиохия* и взеха
със себе си Иоана, чието презиме бе Марко.

13 1 А в антиохийската църква имаше **13**
пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер,
киринеецът Луций, Манаин, който беше въз-
питан заедно с четировластника Ирод и Савел.

12.15 Т. е. Ангел-хранител.

2 [2] И като служеха на Господа и постеха, Светият
Дух рече: Отделете ми Варнава и Савла за рабо-
3 тата, на която съм ги призовал. [3] Тогава, като
постиха и се помолиха, положиха ръце на тях
4 и ги изпратиха. [4] И така те, изпратени от Све-
тия Дух, слязоха в Селевкия, и оттам отплува-
5 ха за Кипър. [5] И когато бяха в Саламин, про-
повядваха Божието слово в юдейските синаго-
6 ги; и имаха Иоана за свой прислужник. [6] И ка-
то преминаха целия остров до Пафа, намери-
ха някой си магьосник, лъжепророк, юдеин на
7 име Вариисус, [7] който беше с управителя Сер-
гия Павла, един разумен човек. Тоя *последни-
ят* повика Варнава и Савла и поиска да чуе Бо-
8 жието слово. [8] Но магьосникът Елима (защото
така се превежда името му) им се противеше,
и стараеше се да отвърне управителя от вяра-
9 та. [9] Но Савел, който се наричаше и Павел, из-
пълнен със Светия Дух, се вгледа в него и рече:
10 [10] О, ти, пълен с всякакви лукавщини и с всяка-
кво коварство, сине дяволски, враже на всичко
що е право, няма ли да престанеш да извраща-
ваш правите пътища на Господа? [11] И сега, ето,
11 Господната ръка е върху тебе; ти ще ослепееш,
и няма да виждаш слънцето за *известно* време.
И начаса падна на него помрачаване и тъмни-
на; и той се луташе, търсейки да го води някой
12 за ръка. [12] Тогава управителят, като видя стана-
13 лото, повярва, смаян от Господното учение. [13] А
Павел и дружината му, като отплуваха от Пафа,
дойдоха в Перга Памфилийска; а Иоан се отде-
14 ли от тях и се върна в Ерусалим. [14] А те замина-
ха от Перга и стигнаха в Антиохия писидийска;
и в съботния ден влязоха в синагогата и седна-
15 ха. [15] И след прочитането на закона и пророци-
те, началниците на синагогата пратиха до тях
да им кажат: Братя, ако имате някоя увещател-
16 на дума за людете кажете. [16] Павел, прочее, ста-
на та помаха с ръка, и рече: Израилтяни, и вие,
17 които се боите от Бога, слушайте. [17] Бог на тоя
Израилски народ избра бащите ни и издигна
народа, когато престояваха в Египетската земя,
18 и с издигната мишца ги изведе из нея. [18] И за
около четиридесет години ги води и храни в пу-
19 стинята. [19] И като изтреби седем народа в Ха-
наанската земя, раздели *им* тяхната земя да *им
бъде* наследство за около четиристотин и петде-
20 сет години. [20] След това *им* дава съдии до про-
21 рока Самуила. [21] После поискаха цар; и Бог им
даде Саула, Кисовия син, мъж от Вениаминово-
22 вото племе, за четиридесет години. [22] И него ка-
то отмахна, издигна им за цар Давида, за кого-
то свидетелствува, казвайки, "Намерих Давида,
Иесеевия син, човек според сърцето Ми, кой-
23 то ще изпълни всичката Ми воля". [23] От негово-
то потомство Бог, според обещанието Си, въз-
дигна на Израиля Спасител, Исуса, [24] след като 24
Иоан, преди Неговото идване, беше проповяд-
вал кръщението на покаяние на целия Израил-
ски народ. [25] И като свършваше попрището си, 25
Иоан казваше: Според както мислите, кой съм
аз? Не съм *Оня, Когото очаквате*; но, ето, по-
дир мене иде Един, Комуто не съм достоен да
развържа обувката на нозете. [26] Братя, потомци 26
от Авраамовия род, и които измежду вас се бо-
ят от Бога, нам се изпрати вестта на това спасе-
ние. [27] Защото ерусалимските жители и техните 27
началници, като не Го познаха, а без да *разбе-
рат* пророческите думи, които се прочитат вся-
ка събота, изпълниха *ги* като *Го* осъдиха. [28] Без 28
да намерят *в Него* нещо достойно за смърт, пак
изискаха от Пилата да бъде убит. [29] И когато 29
изпълниха всичко, що бе писано за Него, снеха
Го от дървото и положиха Го в гроб. [30] Но Бог 30
Го възкреси от мъртвите. [31] И Той в продълже- 31
ние на много дни се явяваше на тия, които бя-
ха възлезли с Него от Галилея в Ерусалим, ко-
ито сега са свидетели за Него пред людете. [32] И 32
ние ви донесохме блага вест за обещанието да-
дено на бащите ни, [33] че Бог го изпълни на тех- 33
ните чада, като възкреси Исуса; както е писа-
но и във втория Псалом: - "Ти си Мой Син, Аз
днес Те родих". [34] А че Го е възкресил от мърт- 34
вите, никога вече да се не връща в изтлението
казва така: "Ще ви дам Верните милости, *обе-
щани* на Давида". [35] Защото и в друг *Псалом* каз- 35
ва: "Няма да оставиш Светеца Си да види изтле-
ние". [36] Обаче, Давид, след като в своето си по- 36
коление послужи на Божието намерение, заспа
и биде положен при бащите си, и видя изтле-
ние. [37] А Тоя, Когото Бог възкреси, не видя изт- 37
ление. [38] И така, братя, нека ви бъде известно, 38
че чрез Него се проповядва на вас прощение на
греховете. [39] и че всеки, който вярва, се оправ- 39
дава чрез Него от всичко, от което не сте могли
да се оправдаете чрез Моисеевия закон. [40] За- 40
това внимавайте да не би да *ви* постигне каза-
ното от пророците: [41] "Погледнете, презрители, 41
учудете се, и се погубете; Защото Аз ще извър-
ша едно дело във вашите дни, Дело, което ни-
как няма да повярвате, ако и да ви го разкаже
някой". [42] Когато си излизаха [из юдейската си- 42
нагога, езичниците] ги молеха да им се прово-
вядват тия думи и следващата събота. [43] И ко- 43
гато се разиде синагогата, мнозина от юдеите
и от благочестивите прозелити тръгнаха след
Павла и Варнава; които, като се разговаряха с
тях, увещаваха ги да постоянствуват в Божия-
та благодат. [44] На следващата събота се събра 44
почти целият град да чуят Божието слово. [45] А 45

юдеите като видяха множествата, изпълниха се
със завист, опровергаваха това, което говореше
46 Павел и хулеха. [46] Но Павел и Варнава говореха дързостно и рекоха: Нужно беше да се възвести първо на вас Божието учение; но понеже го отхвърляте и считате себе си недостойни за
47 вечния живот, ето обръщаме се към езичниците. [47] Защото така ни заповяда Господ, *казвайки*: "Поставих Те за светлина на народите, За да
48 бъдеш за спасение до края на земята" [48] И езичниците, като слушаха това, радваха се и славеха Божието учение; и повярваха всички, които
49 бяха отредени за вечния живот. [49] И Господното учение се разпространяваше по цялата тая
50 страна. [50] А юдеите подбудиха набожните високопоставени жени и градските първенци, и като повдигнаха гонение против Павла и Варна-
51 ва, изпъдиха ги из пределите си. [51] А те отърсиха против тях праха от нозете си, и дойдоха в
52 Икония. [52] А учениците се изпълниха с радост и със Светия Дух.

14 [1] А в Икония те влязоха заедно в юдейската синагога, и така говориха, че повярваха голямо
2 множество юдеи и гърци. [2] А непокорните *на Божието учение* юдеи подбудиха и раздразниха духовете на езичниците против братята. [3] Но
3 пак те преседяха *там* доста време и дързостно говореха за Господа, Който свидетелствуваше за словото на Своята благодат, като даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце.
4 [4] И множеството в града се раздвои; едни бяха
5 с юдеите, други с апостолите. [5] И когато се породи стремеж у езичниците и юдеите с началниците им за да ги опозорят и да ги убият с
6 камъни, [6] те се научиха и избягаха в ликаонските градове, Листра и Дервия, и в околните *им*
7, 8 места, [7] и проповядваха благовестието. [8] А в Листра седеше някой си човек немощен в нозете си, куц от рождението си, който никога не бе ходил.
9 [9] Той слушаше Павла като говореше; а *Павел*, като се взря в него и видя че има вяра да бъ-
10 де изцелен, [10] рече със силен глас: Стани на но-
11 зете си. И той скочи и ходеше. [11] А народът, като видя какво извърши Павел, извика със силен глас, казвайки по ликаонски: Боговете оприличени на човеци, са слезли при нас. [12] И нари-
12 чаха Варнава Юпитер, а Павла Меркурий, по-
13 неже той беше главният говорител. [13] И жрецът при Юпитеровото *капище*, което беше пред града, приведе юнци и *донесе* венци на портите, и заедно с народа се канеше да принесе жертва.
14 [14] Като чуха това апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха всред наро-
15 да, та извикаха, казвайки: [15] О, мъже, защо правите това? И ние сме човеци със същото естество като вас, и благовестяваме ви да се обър-
нете от тия суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко що има
в тях; [16] Който през миналите поколения е оста- 16
вял всичките народи да ходят по своите пътища, [17] ако и да не е преставал да свидетелству- 17
ва за Себе Си, като е правил добрини и давал ви е от небето дъждове и родовити времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба. [18] И като 18
казаха това, те едвам възпряха множествата да не им принасят жертва. [19] Между това дойдоха 19
юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа; и те биха Павла с камъни, и го извлякоха
вън от града, като мислеха, че е умрял. [20] А ко- 20
гато учениците още стояха около него, той стана та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия. [21] И след като проповядваха благове- 21
стието в тоя град и придобиха много ученици, върнаха се в Листра, Икония и Антиохия, [22] и 22
утвърдяваха душите на учениците, като ги увещаваха да постоянствуват във вярата, и *ги учеха*, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство. [23] И след като им ръкоположи- 23
ха презвитери във всяка църква и се помолиха с пост, препоръчаха ги на Господа, в Когото бяха повярвали. [24] И като минаха през Пи- 24
сидия, дойдоха в Памфилия; [25] и проповядваха 25
учението в Перга и слязоха в Аталия. [26] Оттам 26
отплуваха за Антиохия, отгдето бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което *сега* бяха извършили. [27] И като пристигнаха и съб- 27
раха църквата, те разказаха всичко, което беше извършил Бог чрез тях, и как беше отворил за езичниците врата, за да повярват. [28] И *там* пре- 28
седяха доста време с учениците.

15 [1] А някои слязоха от Юдея и учеха братята *казвайки*: Ако се не обрежете, според Моисеевия обред, не можете да се спасите. [2] И тъй, 2
като стана доста препирня и разискване между тях и Павла и Варнава, *братята* наредиха Павел и Варнава и някои други от тях да възлязат за тоя въпрос в Ерусалим до апостолите и презвитерите. [3] Те, прочее, изпратени от църква- 3
та, минаваха и през Финикия и през Самария, та разказваха за обръщението на езичниците; и доставяха голяма радост на всичките братя. [4] А 4
като стигнаха в Ерусалим, бяха приети от църквата и от апостолите и презвитерите, и разказваха все що беше извършил Бог чрез тях. [5] Но, 5
рекоха те, някои от повярвалите между фарисейската секта станаха та казаха: Нужно е да се обрязват *езичниците*, и да им се заръча да пазят Моисеевия закон. [6] Тогава апостолите и през- 6
витерите се събраха да разискват тоя въпрос.
[7] И след много разпитване Петър стана та им 7

каза: Братя, вие знаете, че в първите дни Бог из-
бра между вас *мене*, щото езичниците чрез мо-
ите уста да чуят евангелското учение и да по-
8 вярват. [8] И сърцеведец Бог им засвидетелству-
ва като даде и на тях Светия Дух, както и на
9 нас; [9] и не направи никаква разлика между нас
10 и тях, като очисти сърцата им чрез вяра. [10] Сега,
прочее, защо изпитвате Бога, та да налагате на
шията на учениците хомот, който нито бащи-
11 те ни, нито ние можем да носим? [11] Но вярва-
ме, че ние ще се спасим чрез благодатта на Гос-
12 пода Исуса, също както и те. [12] Тогава цялото
множество млъкна и слушаше Варнава и Павла
да разказват какви знамения и чудеса Бог беше
13 извършил чрез тях между езичниците. [13] И след
като свършиха те да говорят, Яков взе думата
14 и каза: Братя послушайте мене; [14] Симон обясни
по кой начин Бог най-напред посети езич-
ниците, за да вземе измежду тях люде за Свое-
15 то име. [15] С това са съгласни и пророческите ду-
16 ми, както е писано: [16] "След това ще се върна. И
пак ще въздигна падналата Давидова скиния, И
пак ще издигна развалините й, И ще я изпра-
17 вя; [17] За да потърсят Господа останалите от чо-
веците, И всичките народи, които се наричат
18 с името Ми, [18] Казва Господ, Който прави да е
19 известно това от века". [19] Затуй, аз съм на мне-
ние да не отегчаваме тия измежду езичниците,
20 които се обръщат към Бога; [20] но да им пишем
да се въздържат от осквернения чрез идоли,
21 чрез блудство и чрез *ядене* удавено и кръв. [21] За-
щото още от старо време по всичките градове е
имало такива, които са проповядвали Моисее-
вия *закон*, който се и прочита всяка събота в си-
22 нагогите. [22] Тогава апостолите и презвитерите
с цялата църква намериха за добре да изберат
изпомежду си човеци, и да ги пратят в Антио-
хия с Павла и Варнава, - *а именно*: Юда, на-
речен Варсава, и Сила, водители между братята.
23 [23] И писаха им по тях *следното*: От апостолите
и по-старите братя, поздрав до братята, които
са от езичниците в Антиохия, Сирия и Кили-
24 кия. [24] Понеже чухме, че някои, които са излез-
ли от нас, ви смутили с думите си, и извратили
душите ви, [като ви казват да се обрязвате и да
пазите закона], без да са приели заповед от нас,
25 [25] то ние, като дойдохме до единодушие, на-
мерихме за добре да изберем мъже и да ги пратим
до вас заедно с любимите ни Варнава и Павла,
26 [26] човеци, които изложиха живота си на опас-
ност за името на нашия Господ Исус Христос.
27 [27] И така изпращаме Юда и Сила, да ви съобщят
28 и те устно същите неща. [28] Защото се видя добре
на Светия Дух и на нас да ви не налагаме ни-
коя друга тегота, освен следните необходими
неща: [29] да се въздържате от *ядене* идоложерт- 29
вено, кръв и удавено, *тоже* и от блудство; от
които ако се пазите, добре ще ви бъде. Здравей-
те. [30] И така, изпратените слязоха в Антиохия, 30
и като събраха всичките *вярващи* дадоха *им*
посланието. [31] И те, като го прочетоха, зарадва- 31
ха се за успокоението *що им даваше*. [32] А Юда 32
и Сила, които бяха и сами пророци, увещава-
ха братята с много думи, и ги утвърдиха. [33] И 33
след като преседяха *там* известно време, бра-
тята ги оставиха с мир да се върнат при ония,
които ги бяха изпратили. [34] [Но Сила видя за 34
добре да поседи още там]. [35] А Павел и Варнава 35
останаха в Антиохия, и заедно с мнозина други,
поучаваха и проповядваха Господното учение.
[36] А след няколко дни Павел рече на Варнава: 36
Да се върнем сега по всички градове, гдето сме
проповядвали Господното учение, и да нагле-
даме братята, как са. [37] И Варнава беше на мне- 37
ние да вземат със себе си Иоана, наречен Мар-
ко; [38] а Павел не намираше за добре да вземат 38
със себе си този, който се бе отделил от тях *още*
от Памфилия, и не отиде с тях на делото. [39] И 39
тъй, възникна разпра [помежду им], така че те
се отделиха един от друг; и Варнава взе Мар-
ко та отплуваха за Кипър, [40] а Павел си избра 40
Сила, и тръгна, препоръчан от братята на Гос-
подната благодат. [41] И минаваше през Сирия и 41
Киликия и утвърждаваше църквите.

[1] После пристигна и в Дервия и Листра; и, **16**
ето, там имаше един ученик на име Тимотей,
син на една повярвала еврейка, а чийто баща
беше грък. [2] Тоя *ученик* имаше характер одоб- 2
рен от братята в Листра и Икония. [3] Него Павел 3
пожела да води със себе си, затова взе та го об-
ряза поради юдеите, които бяха по ония места;
понеже всички знаеха, че баща му беше грък.
[4] И като ходеха по градовете, предаваха им на- 4
редбите определени от апостолите и презви-
терите в Ерусалим, за да ги пазят. [5] Така църквите 5
се утвърждаваха във вярата, и от ден на ден се
умножаваха числено. [6] И *апостолите* преми- 6
наха фригийската и галатийската земя, като им се
забрани от Светия Дух да проповядват словото
в Азия; [7] и като дойдоха срещу Мизия опита- 7
ха се да отидат във Витания, но Исусовият Дух
не им допусна. [8] И тъй, като изминаха Мизия, 8
слязоха в Троада. [9] И яви се на Павла нощем 9
видение: един македонец стоеше та му се мо-
леше, казвайки: Дойди в Македония и помогни
ни. [10] И като видя видението, веднага потърси- 10
хме *случай* да отидем в Македония, като дой-
дохме до заключение, че Бог ни призовава да
проповядваме благовестието на тях. [11] И тъй, 11
като отплувахме от Троада, отправихме се пра-

12 во към Самотрак, на следния ден в Неапол, 12 и
оттам във Филипи, който е главният град на
оная част от Македония, и *римска* колония. В
13 тоя град преседяхме няколко дни. 13 А в събота
излязохме вън от портата край една река, гдето
предполагахме, че става молитва; и седнахме та
14 говорихме на събраните *там* жени. 14 И някоя
си богобоязлива жена на име Лидия, от град
Тиатир, продавачка на морави *платове*, слушаше и Господ отвори сърцето й да внимава на
15 това, което Павел говореше. 15 И като се кръсти тя и домът й, помоли ни, казвайки: Ако ме
признавате за вярна Господу, влезте в къщата
16 ми и седнете. И принуди ни. 16 И *един ден*, като отивахме на молитвеното място, срещна ни
една мома, която имаше предсказателен дух и
чрез прокобяването си докарваше голяма печалба на господарите си. 17 Тя вървеше подир
17 Павла и нас та викаше, казвайки: Тия човеци са
слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват
18 път за спасение. 18 Това тя правеше много дни
наред. А понеже твърде дотегна на Павла, той
се обърна и рече на духа: Заповядвам ти в името на Исуса Христа да излезеш от нея. И излезе в същия час. 19 А господарите й като видяха,
19 че излезе и надеждата им за печалба, хванаха
Павла и Сила та ги завлякоха на пазара пред на-
20 чалниците. 20 И като ги изведоха при градските
съдии, рекоха: Тия човеци са юдеи и смущават
21 града ни, 21 като проповядват обичаи, които не
е позволено на нас, като римляни, да приема-
22 ме или да пазим. 22 На това народът купно се
подигна против тях, градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тоягите. 23 И като ги биха много, хвърлиха ги в тъм-
23 ница, и заръчаха на тъмничния началник да ги
24 варди здраво; 24 който, като получи такава заповед, хвърли ги в по-вътрешната тъмница, и
25 стегна добре нозете им в клада. 25 Но по сред-
нощ, когато Павел и Сила се молеха с химни
26 на Бога, а затворниците ги слушаха, 26 внезапно
стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всичките се развързаха. 27 И
27 началникът, когато се събуди и видя тъмнич-
ните врати отворени, измъкна ножа си и щеше
да се убие, мислейки че затворниците са избя-
28 гали. 28 Но Павел извика със силен глас, думайки: Недей струва никакво зло на себе си, защо-
29 то всички сме тука. 29 Тогава *началникът* по-
иска светила, скочи вътре, и разтреперан пад-
30 на пред Павла и Сила; 30 и изведе ги вън и ре-
че: Господа, що трябва да сторя, за да се спася?
31 31 А те казаха: Повярвай в Господа, Исуса [Хри-
32 ста], и ще се спасиш, ти и домът ти. 32 И гово-
риха Господното учение на него и на всички,
които бяха в дома му. 33 И той ги взе в същия 33
час през нощта та им изми раните; и без забава се кръсти, той и всичките негови. 34 И като ги 34
заведе в къщата си, сложи им трапеза; и, повярвал в Бога, зарадва се с целия си дом. 35 А когато 35
се разсъмна, градските съдии пратиха палачите
да рекат: Пусни ония човеци. 36 И началникът 36
съобщи думите на Павла, *казвайки*: Градските
съдии са пратили да ви пуснем; сега, прочее, излезте и си идете с мир. 37 Но Павел им рече: Би- 37
ха ни публично без да сме били осъдени, нас,
които сме римляни, и ни хвърлиха в тъмница;
и сега тайно ли ни извеждат? То не става; но те
нека дойдат и ни изведат. 38 И палачите съоб- 38
щиха тия думи на градските съдии; а те, като
чуха, че били римляни, уплашиха се; 39 и дой- 39
доха та ги помолиха *да бъдат снизходителни* и
като ги изведоха поканиха ги да си отидат от
града. 40 А те, като излязоха от тъмницата, вля- 40
зоха у Лидиини, и, като видяха братята, увещаваха ги и, си заминаха.

17 1 И като минаха през Амфипол и Аполония,
пристигнаха в Солун, гдето имаше юдейска си-
нагога 2 И по обичая си Павел влезе при тях, и 2
три съботи *наред* разискваше с тях от писани-
ята, 3 та им пояснява и доказваше, че Хри- 3
стос трябваше да пострада и да възкръсне от
мъртвите, и че Тоя Исус, Когото, *каза той*, аз
ви проповядвам е Христос. 4 И някои от тях се 4
убедиха и дружаха с Павла и Сила, така и голямо множество от набожните гърци, и не малко от по-първите жени. 5 Но юдеите подбуде- 5
ни от завист, взеха си неколцина лоши човеци от мързеливците по пазара, и като събраха тълпа, размиряваха града; и нападнаха Ясоновата къща та търсеха *Павла и Сила*, за да ги
изведат пред народа. 6 Но като не ги намериха, 6
завлякоха Ясона и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тия, които изопачиха света, дойдоха и тука; 7 и Ясон ги е приел; и 7
те всички действуват против Кесаревите укази,
казвайки, че имало друг цар Исус. 8 И народът и 8
градоначалниците, като чуха това, се смутиха.
9 Но когато взеха поръчителство от Ясона и от 9
другите, пуснаха ги. 10 А братята незабавно из- 10
пратиха Павла и Сила през нощта в Берия; и те
като стигнаха там, отидоха в юдейската синагога. 11 И *беряните* бяха по-благородни от со- 11
лунците, защото приеха учението без всякакъв
предразсъдък, и всеки ден изследваха писанията *да видят* дали това е вярно. 12 И така мно- 12
зина от тях повярваха, и от високопоставените
гъркини и от мъжете не малко. 13 Но солунски- 13
те юдеи, като разбраха, че и в Берия се пропо-

вядва от Павла Божието учение, дойдоха и там
14 та подбудиха и смутиха народа. [14] Тогава братята изведнъж изпратиха Павла да отиде към
морето; а Сила и Тимотей останаха още там.
15 [15] А ония, които придружаваха Павла, заведоха го до Атина; и като получиха *от него* запо-
вед до Сила и Тимотея да дойдат колкото се мо-
16 же по-скоро при него, заминаха си. [16] А като ги
чакаше Павел в Атина, духът му се възмущава-
ше дълбоко, като гледаше града пълен с идоли.
17 [17] И тъй, разискваше в синагогата с юдеите и с
набожните, и по пазара всеки ден с ония, с ко-
18 ито се *случеше* да се среща. [18] Тоже и някои от
епикурейските и стоическите философи се пре-
пираха с него; и едни рекоха: Какво иска да ка-
же тоя празнословец? а други: Види се, че е про-
поведник на чужди богове, защото проповяд-
19 ваше Исуса и възкресението. [19] Прочее, взеха та
го заведоха на Ареопага, като казваха: Можем
ли да знаем какво е това ново учение, което ти
20 проповядваш? [20] Защото внасяш нещо странно
в ушите ни; бихме обичали, прочее, да узнаем
21 какво ще е то. [21] (А всичките атиняни и чуж-
денци, които престояваха там, не си прекарваха
времето с нищо друго, освен да разказват или
22 да слушат нещо по-ново). [22] И тъй, Павел заста-
на всред Ареопага и каза: Атиняни, по всичко
23 виждам, че сте много набожни. [23] Защото като
минавах и разглеждах предметите, на които се
кланяте, намерих и един жертвеник, на който
бе написано: На непознатия Бог. Онова, про-
чее, на което се кланяте, без да го знаете, това
24 ви проповядвам. [24] Бог, Който е направил света
и всичко що е в него, като е Господар на небе-
то и на земята, не обитава в ръкотворени хра-
25 мове, [25] нито Му са *потребни* служения от чо-
вешки ръце, като да би имал нужда от нещо,
понеже сам Той дава на всички и живот и ди-
26 шане и всичко; [26] направил е от една *кръв* всич-
ки човешки народи да живеят по цялото лице
на земята, като *им* е определил предназначе-
27 ни времена и пределите на заселищата им; [27] за
да търсят Бога, та дано биха Го *поне* напипали и намерили, ако и Той да не е далеч от все-
28 ки един от нас; [28] защото в Него живеем, дви-
жим се и съществуваме; както и някои от ва-
шите поети са рекли: "Защото дори Негов род
29 сме". [29] И тъй, като сме Божий род, не бива да
мислим, че Божеството е подобно на злато или
на сребро, или на камък изработен с човешко
30 изкуство и измишление. [30] Бог, прочее, без да
държи бележка за времената на невежеството,
сега заповядва на всички човеци навсякъде да
31 се покаят, [31] тъй като е назначил ден, когато ще
съди вселената справедливо чрез Човека, Ко-
гото е определил; за което и е дал уверение на
всички, като Го е възкресил от мъртвите. [32] А 32
като чуха за възкресението на мъртвите, едни
се подиграваха, а други рекоха: За тоя предмет
пак ще те слушаме. [33] И така Павел си излезе из- 33
между тях. [34] А някои мъже се прилепиха при 34
него и повярваха, между които беше и Дионисий Ареопагит, още и една жена на име Дамар
и други с тях.

18 [1] Подир това *Павел* тръгна от Атина и дой-
де в Коринт, [2] където намери един юдеин на име 2
Акила, роден в Понт, и неотдавна пристигнал
от Италия с жена си Прискила, защото Клавдий
беше заповядал да се махнат всичките юдеи от
Рим; и *Павел* дойде при тях. [3] И понеже имаше 3
същото занятие, седеше у тях и работеха; защо-
то занятието им беше да правят шатри. [4] И вся- 4
ка събота той разискваше в синагогата с юдеи и
гърци, и се стараеше да ги убеждава. [5] А когато 5
Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел
беше принуждаван от своя дух да свидетелству-
ва на юдеите, че Исус е Христос. [6] Но понеже и 6
те се противяха и хулеха, той отърси дрехите си
и рече: Кръвта ви да бъде на главите ви; аз съм
чист *от нея*; отсега ще отивам между езични-
ците. [7] И като се премести оттам, дойде в дома 7
на някого си на име Тит Юст, който се кланя-
ше на Бога, и чиято къща беше до синагогата.
[8] А Крисп, началникът на синагогата, повярва 8
в Господа с целия си дом; и мнозина от коринт-
яните, като слушаха, вярваха и се кръщаваха.
[9] И Господ каза на Павла нощем във видение: 9
Не бой се, но говори и не млъквай; [10] защото Аз 10
съм с тебе, и никой няма да те нападне та да ти
стори зло; защото имам много люде в тоя град.
[11] И той преседя *там* година и шест месеца та ги 11
поучаваше в Божието слово. [12] А когато Гали- 12
он беше управител в Ахаия, юдеите се подигна-
ха единодушно против Павла, доведоха го пред
съдилището и казаха: [13] Тоя убеждава човеците 13
да се кланят на Бога противно на закона. [14] Но 14
когато Павел щеше да отвори уста, Галион рече
на юдеите: Ако беше въпрос за някоя неправда
или грозно злодеяние, о юдеи, разбира се, би
трябвало да ви търпя; [15] но ако въпросите са за 15
учение, за имена и за вашия закон, гледайте си
сами; аз не ща да съм съдия на такива работи.
[16] И изпъди ги от съдилището. [17] Тогава те всич- 16, 17
ки хванаха началника на синагогата Состена, та
го биха пред съдилището; но Галион не иска-
ше и да знае за това. [18] А Павел, след като по- 18
седя *там* още доволно време, прости се с бра-
тята, и отплува за Сирия (и с него Прискила и
Акила), като си острига главата в Кенхрея, за-
щото имаше обрек. [19] Като стигнаха в Ефес, той 19

ги остави там, а сам влезе в синагогата и разис-
20 кваше с юдеите, [20] но се прости с тях, казвайки:
Ако ще Бог, пак ще се върна при вас. И отплу-
21 ва от Ефес. [21] А когато го замолиха да поседи
22 повечко време, той не склони; [22] И като слезе в
Кесария, възлезе *в Ерусалим* та поздрави цър-
23 квата и *после* слезе в Антиохия. [23] И като поседя
там известно време излезе и обикаляше наред
галатийската и фригийската страна та утвър-
24 дяваше всичките ученици. [24] И някой си юде-
ин на име Аполос, роден в Александрия, човек
25 учен и силен в писанията, дойде в Ефес. [25] Той
беше наставен в Господния път, и, бидейки по
дух усърден, говореше и поучаваше прилежно
за Исуса, а познаваше само Иоановото кръще-
26 ние. [26] Той почна да говори дързостно в синаго-
гата; но Прискила и Акила, като го чуха, при-
браха го и му изложиха по-точно Божия път.
27 [27] И когато се канеше той да замине за Ахаия,
братята го насърчиха, и писаха до учениците
да го приемат; и той като дойде помогна много
28 на повярвалите чрез благодатта; [28] защото сил-
но опровергаваше юдеите *и то* публично, като
доказваше от писанието, че Исус е Христос.

19 [1] А когато Аполос беше в Коринт, Павел,
след като беше минал през горните страни, дой-
2 де в Ефес, *гдето* намери някои ученици. [2] И ре-
че им: Приехте ли Светия Дух като повярвах-
те? А те му *отговориха*: Даже не сме чули дали
3 има Светия Дух. [3] И рече: А в що се кръстихте?
4 А те рекоха: В Иоановото кръщение. [4] А Павел
рече: Иоан е кръщавал с кръщението на пока-
яние, като е казвал на людете да вярват в То-
зи, Който щеше да дойде подир него, сиреч, в
5 Исуса. [5] И като чуха това, кръстиха се в името
6 на Господа Исуса. [6] И като положи Павел ръ-
це на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха
7 *други* езици и пророкуваха. [7] И те всички бяха
8 около дванадесет мъже. [8] И той влезе в синаго-
гата гдето говореше дързостно; и в разстояние
на три месеца разискваше *с людете* и *ги* увеща-
ваше за неща отнасящи се до Божието царство.
9 [9] А понеже някои се закоравяваха и не вярва-
ха, но злословеха учението пред народа, той се
оттегли от тях и отдели учениците та разиск-
10 ваше всеки ден в училището на Тирана. [10] И то-
ва се продължава две години, така щото всич-
ки, които живееха в Азия, и юдеи и гърци, чу-
11 ха Господното учение. [11] При това Бог вършеше
12 особени велики дела чрез ръцете на Пав-
ла; [12] дотолкоз щото, когато носеха по болни-
те кърпи или престилки от неговото тяло, бо-
лестите се отмахваха от тях, и злите духове из-
13 лизаха. [13] А някои от юдейските скитници за-
клинатели предприеха да произнасят името на
Господа Исуса на тия, които имаха зли духо-
ве, казвайки: Заклевам ви в Исуса, когото Па-
вел проповядва. [14] И между тия, които върше- 14
ха това, бяха седемте синове на някой си юде-
ин Скева, главен свещеник, [15] Но *еднаж* злият 15
дух в отговор им рече: Исуса признавам, и Пав-
ла зная; но вие кои сте? [16] И човекът, в кого- 16
то беше злият дух, скочи върху тях, и, като на-
дви на двамата, превъзмогна над тях, така щото
голи и ранени избягаха от оная къща. [17] И то- 17
ва стана известно на всички ефески жители, и
юдеи и гърци; и страх обзе всички тях, и името
на Господа Исуса се възвеличаваше. [18] И мно- 18
зина от повярвалите дохождаха та се изповяд-
ваха и изказваха делата си. [19] Мнозина още и от 19
тия, които правеха магии, донасяха книгите си
и ги изгаряха пред всичките; и като пресметна-
ха цената им, намериха, че бе петнадесет хиля-
ди сребърници. [20] Така силно растеше и пре- 20
одоляваше Господното учение. [21] И като свър- 21
ши това, Павел чрез Духа стори намерение да
отиде в Ерусалим, след като обиколи Македо-
ния и Ахаия, казвайки: Като постоя там, трябва
да видя и Рим. [22] И прати в Македония двама 22
от тия, които му помагаха, Тимотея и Ераста;
а той остана за *още известно* време в Азия. [23] А 23
по онова време се подигна голямо размирие от-
носно *Господния път*. [24] Защото един златар на 24
име Димитри, който правеше сребърни *храмче-
та на* Дианиното капище, и докарваше не мал-
ко печалба на занаятчиите, [25] като събра и тях 25
и ония, които работеха подобни неща, рече: О
мъже, вие знаете, че от тая работа иде нашето
богатство. [26] И вие виждате и чувате, че не само 26
в Ефес, но почти в цяла Азия, тоя Павел е пре-
думал и обърнал големи множества, казвайки,
че не са богове тия, които са от ръка направе-
ни. [27] И има опасност не само това наше занятие 27
да изпадне в презрение, но и капището на вели-
ката богиня Диана да се счита за нищо, и даже
да се свали от величието си оная, на която цяла
Азия и вселената се покланят. [28] Като чуха това, 28
те се изпълниха с гняв та викаха, казвайки: Ве-
лика е ефеската Диана! [29] И смущението се раз- 29
простря по града; и като уловиха македонци-
те Гаия и Аристарха, Павловите спътници, еди-
нодушно се спуснаха в театъра; [30] А когато Па- 30
вел искаше да влезе между народа, учениците
не го пуснаха, [31] така и някои от азийските на- 31
чалници, понеже му бяха приятели, пратиха до
него да го помолят да се не показва в театъра.
[32] И тъй, едни викаха едно, а други друго; защо- 32
то навалицата беше разбъркана и повечето не
знаеха защо се бяха стекли. [33] А някои от наро- 33
да изкараха Александра *да говори*, понеже юде-

ите посочиха него; и Александър помаха с ръ-
34 ка и щеше да даде обяснение пред народа. [34] Но
като го познаха, че е юдеин, всички едногласно викаха за около два часа: Велика е ефеската
35 Диана! [35] Тогава *градският* писар, като въдвори тишина между народа, каза: Ефесяни, кой
е оня човек, който не знае, че град Ефес е па-
зач на капището на великата Диана и на пад-
36 налия от Юпитера *идол?* [36] И тъй, понеже това
е неоспоримо, вие трябва да мирувате и да не
37 правите нищо несмислено. [37] Защото сте довели
тук тия човеци, които нито са светотатци, ни-
38 то хулят нашата богиня. [38] Прочее, ако Димитри и занаятчиите, които са с него, имат спор с
някого, съдилищата заседават, има и съдийски
39 чиновници, нека се съдят едни други. [39] Но ако
търсите нещо друго, то ще се реши в редовното
40 събрание. [40] Защото има опасност да ни обвинят поради днешното размирие, понеже няма
никаква причина *за него;* и колкото за това, ние
41 не можем да оправдаем това стичане. [41] И като
рече това, разпусна събранието.

20 [1] След утихването на мълвата Павел повика учениците и, като ги увеща, прости се с тях
2 и тръгна да отиде в Македония. [2] И като мина през ония места та увеща *учениците* с много ду-
3 ми, дойде в Гърция. [3] И като преседя *там* три месеца, понеже юдеите направиха заговор против него във времето на тръгването му за Си-
4 рия, той реши да се върне през Македония. [4] И придружиха го до Азия берянинът Сосипатър Пиров, и от солунците Аристарх и Секунд; още и Гаий от Дервия и Тимотей, а от Азия Тихик
5 и Трофим. [5] А тия бяха отишли по-напред, та
6 ни чакаха в Троада; [6] и ние отплувахме от Филипи подир дните на безквасните хлябове, и за пет дни дойдохме при тях в Троада, гдето пре-
7 седяхме седем дни. [7] И в първия ден на седмицата, когато бяхме събрани за разчупването на хляба, Павел беседваше с тях понеже щеше да отпътува на сутринта; и продължи словото си
8 до среднощ. [8] И имаше много светила в горна-
9 та стая, гдето бяхме събрани. [9] И едно момче, на име Евтих, което седеше на прозореца, беше заспало дълбоко, и когато Павел беседваше още по-надълго, бидейки обладано от сън, падна долу от третия етаж; и дигнаха го мъртво.
10 [10] Но Павел слезе и като падна на него, прегърна го, и рече: Не се безпокойте, защото животът
11 му е в него. [11] След това той се качи горе, разчупи хляба та похапна, и приказва *пак* надълго до зори, и така тръгна. [12] А момчето доведо-
13 ха живо, и доста се утешиха. [13] А ние тръгнахме по-напред за кораба и отплувахме за Асон, гдето щяхме да приберем Павла; понеже така беше
поръчал, като щеше да отиде пеш. [14] И когато се 14
събра с нас в Асон, прибрахме го и дойдохме в
Митилин. [15] И оттам като отплувахме, на следния ден дойдохме срещу Хиос, а на другия - 15
стигнахме в Самос; и [като преседяхме в Трогилия] на следващия ден дойдохме в Милит. [16] За- 16
щото Павел бе решил да отмине Ефес, за да не
се бави в Азия, понеже бързаше, ако му беше
възможно, да се намери в Ерусалим за деня на
Петдесетницата. [17] А от Милит прати в Ефес да 17
повикат църковните презвитери, [18] И като дой- 18
доха при него, рече им: Вие знаете по какъв начин, още от първия ден, когато стъпих в Азия,
прекарах цялото време между вас [19] в служене 19
на Господа с пълно смиреномъдрие, със сълзи и
с напасти, които ме сполетяха от заговорите на
юдеите; [20] как не се посвених да ви изявя всичко 20
що е било полезно, и да ви поучавам и публично и по къщите, [21] като проповядвах и на юдеи 21
и на гърци покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Исус Христос. [22] И сега, ето, 22
аз заставен духом, отивам в Ерусалим, без да
зная какво ще ме сполети там, [23] освен че Све- 23
тият Дух ми свидетелствува във всеки град, казвайки, че връзвания и скърби ме очакват. [24] Но 24
не се скъпя за живота *си*, като че ми се свиди за
него, в сравнение с това, да изкарам, пътя си и
служението, което приех от Господа Исуса, да
проповядвам благовестието на Божията благодат. [25] И сега, ето аз зная, че ни един от вас, 25
между които минах та проповядвах *Божието*
царство, няма вече да види лицето ми. [26] Зато- 26
ва свидетелствувам ви в тоя ден, че аз съм чист
от кръвта на всички; [27] защото не се посвених 27
да ви изявя цялата Божия воля. [28] Внимавайте 28
на себе си и на цялото стадо, в което Светият
Дух ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв. [29] Аз зная, че подир моето замина- 29
ване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото; [30] и от самите вас ще 30
се издигнат човеци, които ще говорят извратено, та ще отвличат учениците след себе си. [31] За- 31
това бдете и помнете, че за три години денем
и нощем, не престанах да поучавам със сълзи
всеки един *от вас*. [32] И сега препоръчвам ви на 32
Бога и на словото на Неговата благодат, което
може да *ви* назидава и да *ви* даде наследството между всичките осветени. [33] Никому сребро- 33
то, или златото, или облеклото не съм пожелал.
[34] Вие сами знаете, че тия *мои* ръце послужиха 34
за моите нужди и за *нуждите на* ония, които
бяха с мене. [35] Във всичко ви показах, че така 35
трудещи се трябва да помагате на немощните и
да помните думите на Господа Исуса, как Той

е казал: По-блажено е да дава *човек*, отколкото
36 да приема. [36] Като изговори това, коленичи и се
37 помоли с всички тях. [37] И всички плакаха мно-
го; и паднаха на шията на Павла и го целуваха,
38 [38] наскърбени най-много за думата, която каза,
че няма вече да видят лицето му. И го изпрати-
ха до кораба.

21 [1] Като се разделихме от тях и отплавахме,
дойдохме право на Кос, а на следния ден на Ро-
2 дос, и оттам на Патара. [2] И като намерихме ко-
раб, който заминаваше за Финикия, качихме се
3 на него и отплувахме. [3] И когато Кипър се пока-
за, оставихме го отляво, и плувахме към Сирия,
и слязохме в Тир; защото там щеше корабът
4 да се разтовари. [4] И като издирихме учениците,
преседяхме там седем дни; и те чрез Духа казва-
5 ха на Павла да не стъпва в Ерусалим. [5] И когато
прекарахме тия дни, излязохме и отивахме си;
и те всички, с жените и децата си, ни изпратиха
до отвън града; и, коленичили на брега, помо-
6 лихме се. [6] И като се простихме един с друг, ние
се качихме на кораба, а те се върнаха у дома си.
7 [7] И ние, като отплувахме от Тир, стигнахме в
Птолемаида, гдето поздравихме братята и пре-
8 седяхме у тях един ден. [8] А на следния ден тръ-
гнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къ-
щата на благовестителя Филипа, който бе един
9 от седмината *дякони* и останахме у него. [9] А той
имаше четири дъщери девици, които пророку-
10 ваха. [10] И след като бяхме преседяли там мно-
го дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея.
11 [11] И като дойде при нас, взе Павловия пояс та си
върза нозете и ръцете, и рече: Ето що каза Све-
тият Дух: Така юдеите в Ерусалим ще вържат
човека, чийто е тоя пояс, и ще го предадат в ръ-
12 цете на езичниците. [12] И като чухме това, и ние
и тамошните го молихме да не възлиза в Еру-
13 салим. [13] Тогава Павел отговори: Що правите
вие, като плачете та ми съкрушавате сърцето?
защото аз съм готов не само да бъда вързан, но
и да умра в Ерусалим, за името на Господа Ис-
14 уса. [14] И понеже той беше неумолим, ние млък-
15 нахме и рекохме: Да бъде Господната воля. [15] И
след тия дни приготвихме се *за път* и възля-
16 зохме в Ерусалим. [16] С нас дойдоха и *някои* от
учениците в Кесария, и ни водеха при някого си
Мнасона, кипрянин, отдавнашен ученик, у ко-
17 гото щяхме да бъдем гости. [17] И като стигнахме
18 в Ерусалим, братята ни приеха с радост. [18] И на
следния ден Павел влезе с нас при Якова, где-
19 то присъствуваха всичките презвитери. [19] И ка-
то ги поздрави, разказа *им* едно по едно всичко
що Бог беше извършил между езичниците чрез
20 неговото служение. [20] А те, като чуха, просла-
виха Бога. Тогава му рекоха: Ти виждаш, бра-
те, колко десетки хиляди повярвали юдеи има,
и те всички ревностно поддържат закона. [21] А 21
за тебе са уведомени, че ти си бил учил всич-
ките юдеи, които са между езичниците, да от-
стъпят от Моисеевия *закон*, като им казваш да
не обрязват чадата си, нито да държат *стари-
те* обреди. [22] И тъй какво да се направи? [Без 22
друго ще се събере тълпа, защото] те непремен-
но ще чуят, че си дошъл. [23] Затова направи как- 23
вото ти кажем. Между нас има четирима мъже,
които имат обрек; [24] вземи ги, и извърши очи- 24
щението си заедно с тях, и издиви за тях, за да
обръснат главите си; и *така* всички ще знаят,
че не е истина това, което са чули за тебе, но че
и ти постъпваш порядъчно и пазиш закона. [25] А 25
колкото за повярвалите езичници, ние писахме
решението си да се вардят от *ядене* идоложерт-
вено, кръв, удавено, *тоже* и от блудство. [26] То- 26
гава Павел взе мъжете; и на следния ден, ка-
то свърши очищението си заедно с тях, влезе
в храма и обяви кога щяха да се свършат дни-
те, *определени* за очищението, когато щеше да
се принесе приноса за всеки един от тях. [27] И 27
когато седемте дни бяха на свършване, юдеите
от Азия, като го видяха в храма, възбудиха це-
лия народ, туриха ръце на него и викаха: [28] О, 28
израилтяни, помагайте! Това е човекът, който
навсякъде учи всичките против народа *ни*, про-
тив закона и против това място; а освен това
въведе и гърци в храма, и оскверни това све-
то място. [29] (Защото преди това бяха видели с 29
него в града ефесянина Трофим и мислеха, че
Павел го е въвел в храма). [30] И целият град се 30
развълнува и людете се стекоха; и като улови-
ха Павла, извлякоха го вън от храма; и вед-
нага се затвориха вратите. [31] И когато щяха да го 31
убият, стигна известие до хилядника на полка,
че целият Ерусалим е размирен. [32] и той завчас 32
взе войници и стотници та се завтече долу вър-
ху тях. А те като видяха хилядника и войни-
те, престанаха да бият Павла. [33] Тогава хилядни- 33
кът се приближи та го хвана и заповяда да го
оковат с две вериги, и разпитваше, кой е той и
що е сторил. [34] А между навалицата едни вика- 34
ха едно, а други друго; и понеже не можеше да
разбере същността *на работата* поради смуще-
нието, заповяда да го закарат в крепостта. [35] А 35
когато стигна до стъпалата, войниците го *диг-
наха и* носеха поради насилието на навалицата,
[36] защото всичките люде вървяха подире и ви- 36
каха: Махни го *от света!* [37] И когато щяха да 37
въведат Павла в крепостта, той каза на хилядника: Позволено ли ми е да кажа нещо? А той
рече: Знаеш ли гръцки! [38] Не си ли тогава оня 38
египтянин, който преди няколко време разми-

ри и изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци? 39 А Павел рече: Аз съм юдеин от Тарс киликийски, гражданин на тоя знаменит град; и ти се моля да ми позволиш да поговоря 40 на людете. 40 И като му позволи, Павел застана на стъпалата и помаха с ръка на людете; а като се въдвори голяма тишина, почна да им говори на еврейски, казвайки:

22 1 Братя и бащи, слушайте сега моята защита пред вас. 2 (И като чуха, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той 3 каза): 3 Аз съм юдеин, роден в Тарс киликийски, а възпитан в тоя град при Гамалииловите нозе, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както сте 4 и всички вие днес; 4 и гонех до смърт, *последователите на* тоя път, като връзвах и предавах 5 на затвор и мъже и жени; 5 както свидетелствува за мене и първосвещеникът и цялото старейшинство, от които бях взел и писма до братята *евреи* в Дамаск, гдето отивах да закарам вързани в Ерусалим и ония които бяха там, за да ги 6 накажат. 6 И когато вървях и приближих Дамаск, къде пладне, внезапно блесна от небето 7 голяма светлина около мене. 7 И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, 8 защо Ме гониш. 8 А аз отговорих: Кой си Ти, Господи? И рече ми: Аз съм Исус Назарянинът, 9 Когото ти гониш. 9 А другарите ми видяха светлината, но не чуха гласа на Този, Който ми го- 10 вореше. 10 И рекох: Какво да сторя Господи? И Господ ми рече: Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сто- 11 риш. 11 И понеже от блясъка на оная светлина изгубих зрението си, другарите ми ме поведо- 12 ха за ръка, и *така* влязох в Дамаск. 12 И някой си Анания човек благочестив по закона, одобрен от всички там живеещи юдеи, 13 дойде при мене, и като застана *и се наведе* над мене, рече ми: Брате Савле, прогледай. И аз начаса по- 14 лучих зрението си *и погледнах* на него. 14 А той рече: Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля, и да видиш праведника и 15 да чуеш глас от Неговите уста; 15 защото ще бъдеш свидетел за Него пред всичките човеци за 16 това, което си видял и чул. 16 И сега защо се бавиш? Стани, кръсти се и се умий от греховете 17 си, и призови Неговото име. 17 И като се върнах в Ерусалим, когато се молех в храма дойдох 18 в изстъпление, 18 и видях Го да ми казва: Побързай да излезеш скоро из Ерусалим, защото няма да приемат твоето свидетелство за Мене. 19 19 И аз рекох: Господи, те знаят, че аз затварях и биех по синагогите ония, които вярваха в Те- 20 бе; 20 и когато се проливаше кръвта на Твоя мъченик Стефана, и аз бях там и одобрявах, като вардех дрехите на тия, които го убиваха. 21 Но 21 Той ми рече: Иди, защото ще те пратя далеч между езичниците. 22 До тая дума го слушаха; а 22 тогаз извикаха със силен глас, казвайки: Да се махне такъв от земята! защото не е достоен да живее. 23 И понеже те викаха, мятаха дрехите 23 си и хвърляха прах по въздуха, 24 хилядникът 24 заповяда да го закарат в крепостта и заръча да го изпитат с биене, за да узнае, по коя причина викат така против него. 25 И когато го бяха 25 разтегнали с ремъци, Павел рече на стотника, който стоеше там: Законно ли е вам да бичувате един римлянин, и то неосъден? 26 Като чу 26 това, стотникът отиде да извести на хилядника, казвайки: Какво правиш? защото тоя човек е римлянин. 27 Тогава хилядникът се приближи 27 и му рече: Кажи ми римлянин ли си ти? А той каза: Римлянин. 28 Хилядникът отговори: С 28 много пари съм добил това гражданство. А Павел рече: Но аз съм се и родил *в него*. 29 Тогава 29 веднага се оттеглиха от него тия, които щяха да го изпитват. А хилядникът се уплаши като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал. 30 На утринта, като искаше да разбере същин- 30 ската причина, по която юдеите го обвиняваха, той го развърза, заповяда да се съберат главните свещеници и целият им синедрион, и доведе долу Павла та го постави пред тях.

23 1 И Павел като се вгледа в синедриона, рече: Братя, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест. 2 А първосвещеникът 2 Анания заповяда на стоящите до него да го ударят по устата. 3 Тогава Павел му рече: Бог ще 3 удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме ударят? 4 А стоящите наоколо реко- 4 ха: Божия първосвещеник ли хулиш? 5 И Павел 5 рече: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: "Да не злословиш началника на рода си". 6 А когато Павел позна, че една част 6 са садукеи, а другите фарисеи извика в синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисеи; съдят ме поради надеждата и *учението* за възкресението на мъртвите. 7 И когато рече това, 7 възникна разпра между фарисеите и садукеите; и събранието се раздели. 8 Защото садукеи- 8 те казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите признават и двете. 9 И *та-* 9 *ка* възникна голяма глъчка; и някои книжници от фарисейската страна станаха та се препираха, казвайки: Никакво зло не намираме у тоя човек; и какво *да направим*, ако му е говорил дух или ангел? 10 И понеже разпрата стана го- 10 ляма, хилядникът, боейки се да не би да раз-

късат Павла, заповяда на войниците да слязат
и да го грабнат изпомежду им, и да го заведат
11 в крепостта. [11] И през следващата нощ Господ
застана до него и рече: Дерзай, защото както
си свидетелствувал за Мене в Ерусалим, така
12 трябва да свидетелствуваш и в Рим. [12] И като се
разсъмна, юдеите направиха заговор, влязоха
под проклетия и рекоха, че няма да ядат, нито
13 да пият догдето не убият Павла. [13] Тия, които
направиха тоя заговор, бяха повече от четири-
14 десет души. [14] Те дойдоха при главните свеще-
ници и старейшините и рекоха: Влязохме под
проклетия, да не вкусим нищо докле не убием
15 Павла. [15] Сега, прочее, вие със синедриона за-
явете на хилядника да го доведе долу при вас,
уж че искате да изучите по-точно неговото де-
ло; а ние, преди да се приближи той, сме готови
16 да го убием. [16] Но Павловият сестрин син, ка-
то *ги* завари, чу заговора и влезе в крепостта та
17 обади на Павла. [17] Тогава Павел повика един от
стотниците и *му* рече: Заведи това момче при
18 хилядника, защото има да му обади нещо. [18] И
той го взе, заведе го при хилядника, и каза: За-
преният Павел ме повика и ми се помоли да до-
веда това момче при тебе, защото имало да ти
19 каже нещо. [19] А хилядникът го взе за ръка, и ка-
то се оттегли настрана, попита *го* на саме: Как-
20 во има да ми обадиш? [20] А той рече: Юдеите се
нагласиха да те замолят да заведеш Павла утре
долу в синедриона, като че ли искаш да разпи-
21 таш по-точно за него. [21] Но ти недей ги слуша,
защото го причакват повече от четиридесет ду-
ши от тях, които влязоха под проклетия, *задъ-
лжавайки се* да не ядат нито да пият до гдето
не го убият. Те още сега са готови, и чакат *само*
22 да им се обещаеш. [22] И тъй хилядникът остави
момчето да си отиде, като му заръча: Никому да
23 не кажеш, че си ми обадил това. [23] Тогава повика
двама от стотниците та *им* рече: Пригответе
двеста пехотинци, седемдесет конници и две-
ста копиеносци да заминат за Кесария на тре-
24 тия час през нощта. [24] Пригответе и добитък,
на който да възкачат Павла, и да го отведат
25 безопасно до управителя Феликса. [25] Той напи-
са и писмо, което имаше следното съдържание:
26 [26] От Клавдия Лисия до негово превъзходител-
27 ство управителя Феликса, поздрав. [27] Тоя човек
биде уловен от юдеите, които щяха да го уби-
ят; но аз пристигнах с войниците та го изба-
28 вих, понеже се научих, че бил римлянин. [28] И
като поисках да разбера причината, по която го
обвиняваха, заведох го долу в синедриона им;
29 [29] и намерих, че го обвиняват за въпроси от тех-
ния закон; нямаше, обаче, никакво обвинение
в нещо достойно за смърт или окови. [30] И по- 30
неже ми се подсказа, че щяло да има заговор
против човека, веднага го изпратих при тебе,
като заръчах и на обвинителите му да се изка-
жат пред тебе против него. [Остани със здраве].
[31] И тъй, войниците, според дадената им запо- 31
вед, взеха Павла и го заведоха през нощта в Ан-
типатрида. [32] И на утринта оставиха конниците 32
да отидат с него, а те се върнаха в крепостта. [33] А 33
конниците, като влязоха в Кесария и връчиха
писмото на управителя, представиха му и Пав-
ла. [34] А като го прочете, попита го от коя област 34
е; и като разбра, че е от Киликия, рече: [35] Ще те 35
изслушам, когато дойдат и обвинителите ти. И
заповяда да го вардят в Иродовата претория.

[1] След пет дни първосвещеникът Анания **24**
слезе с някои старейшини и с един ритор *на име*
Тертил, които подадоха на управителя жалба
против Павла. [2] И като го повикаха, Тертил 2
почна да го обвинява, като казваше: Понеже
чрез тебе, честити Феликсе, се радваме на го-
лямо спокойствие, и понеже чрез твоята пред-
видливост се поправят злини в тоя *наш* народ,
[3] то ние с пълна благодарност по всякакъв на- 3
чин и всякъде посрещаме това. [4] Но за да те не 4
отегчаваме повече, моля те да имаш снизхож-
дение и ни изслушаш накратко; [5] понеже наме- 5
рихме, че тоя човек е заразител и размирник
между всичките юдеи по вселената, още и водач
на назарейската ерес; [6] който се опита и храма 6
да оскверни; но ние го уловихме, [и поискахме
да го съдим по нашия закон; [7] но хилядникът 7
Лисий дойде и с голямо насилство го изтръгна
от ръцете ни, и заповяда на обвинителите му
да дойдат при тебе]. [8] А ти, като сам го изпи- 8
таш, ще можеш да узнаеш от него всичко това,
за което го обвиняваме. [9] И юдеите потвърди- 9
ха, казвайки, че това е вярно. [10] А когато упра- 10
вителят кимна на Павла да вземе думата, той
отговори: Понеже зная, че от много години ти
си бил съдия на тоя народ, аз на драго сърце го-
воря в своя защита, [11] защото можеш да се на- 11
учиш, че няма, повече от дванадесет дни откак
възлязох на поклонение в Ерусалим. [12] И не са 12
ме намирали нито в храма, нито в синагогите,
нито в града, да се препирам с някого или да
размирявам народа. [13] И те не могат да дока- 13
жат пред тебе това, за което ме обвиняват сега.
[14] Но това ти изповядвам, че, според ученията, 14
което те наричат ерес, така служа на бащиния
ни Бог, като вярвам всичко що е по закона и е
писано в пророците, [15] и че се надявам на Бо- 15
га, че ще има възкресение на праведни и непра-
ведни, което и те сами приемат. [16] Затова и аз 16

24.14 Гръцки: Пътя.

се старая да имам всякога непорочна съвест, и
17 спрямо Бога, и спрямо човеците. [17] А след *из-*
тичането на много години, дойдох да донеса
18 милостини на народа си и приноси. [18] А когато
ги *принасях*, те ме намериха в храма очистен,
19 без да има навалица или размирие; [19] но *има-*
ше някои юдеи от Азия, които трябваше да се
представят пред тебе и да *ме* обвинят, ако има-
20 ха нещо против мене. [20] Или тия сами нека ка-
жат каква неправда са намерили *в мене*, когато
21 застанах пред синедриона, [21] освен, ако е само
в тоя вик, който издадох като стоях между тях:
Поради учението за възкресението на мъртви-
22 те ме съдите днес. [22] А Феликс, като познаваше
доста добре това учение°, ги отложи, казвай-
ки: Когато слезе хилядникът Лисий ще разре-
23 ша делото ви. [23] И заповяда на стотника да вар-
дят *Павла*, но да му дават известна свобода, и
да не възпират никого от приятелите му да му
24 прислужва. [24] След няколко дни Феликс дойде с
жена си Друсилия, която беше юдейка и прати
да *повикат* Павла, от когото слуша за вярата в
25 Христа Исуса. [25] И когато той говореше за пра-
вда, за себеобуздание и за бъдещия съд, Феликс
уплашен отговори: За сега си иди; и когато на-
26 меря време, ще те повикам. [26] Между това той
се надяваше, че ще получи пари от Павла, за-
това и по-честичко го викаше та приказваше с
27 него. [27] Но като се навършиха две години, Фе-
ликс биде заместен от Порций Фест; а понеже
искаше да спечели благоволението на юдеите,
Феликс остави Павла в окови.

25 [1] А Фест, като зае областта си, подир три дни
2 възлезе от Кесария в Ерусалим. [2] Тогава първо-
свещеникът и юдейските първенци му подадо-
3 ха жалба против Павла, [3] и молейки му се иска-
ха да склони на това против него, - да изпрати
да го доведат в Ерусалим; като *крояха да* поста-
4 вят засада и да го убият на пътя. [4] Фест обаче
отговори, че Павел *вече* се пази под стража в
Кесария, и че сам той скоро щеше да тръгне *за*
5 *там;* [5] затова, рече той, влиятелните между вас
нека слязат с мене; и ако има нещо криво в чо-
6 века, нека го обвинят. [6] И като преседя между
тях не повече от осем или десет дни, той сле-
зе в Кесария, и на следния ден седна на съдий-
7 ския стол, и заповяда да доведат Павла. [7] И ка-
то дойде, юдеите, които бяха слезли от Еруса-
лим, го обиколиха и обвиняваха го с много и
тежки обвинения, които не можеха да докажат;
8 [8] но Павел в защитата си казваше: Нито против
юдейския закон, нито против храма, нито про-
тив Кесаря съм извършил някакво престъпле-
9 ние. [9] Но Фест, понеже искаше да спечели бла-
говолението на юдеите, в отговор на Павла ка-
за: Щеш ли да възлезеш в Ерусалим, и там да
се съдиш за това пред мене? [10] А Павел каза: Аз 10
стоя пред Кесаревото съдилище, гдето трябва
да бъда съден. На юдеите не съм сторил никак-
ва вреда, както и ти твърде добре знаеш. [11] Про- 11
чее, ако съм злодеец, и съм сторил нещо до-
стойно за смърт, не бягам от смъртта; но ако ни
едно от нещата, за които ме обвиняват тия, не
е *истинно*, никой не може да ме предаде, за да
им угоди. Отнасям се до Кесаря. [12] Тогава Фест, 12
след като поразиска *въпроса* със съвета, отгово-
ри: Отнесъл си се до Кесаря; при Кесаря ще оти-
деш. [13] А като изминаха няколко дни, цар Агри- 13
па и Верникия дойдоха в Кесария да поздравят
Феста. [14] И като се бавиха там доста време, Фест 14
доложи Павловото дело пред царя, казвайки:
Има един човек оставен от Феликса в окови.
[15] За него, когато бях в Ерусалим, главните свя- 15
щеници и юдейските старейшини *ми* подадоха
жалба и искаха да го осъдя. [16] Но им отговорих, 16
че римляните нямат обичай да предават някой
човек [на смърт], преди обвиняемият да е бил
поставен лице с лице с обвинителите си, и да му
е даден случай да говори в своя защита относно
обвинението. [17] И тъй, когато дойдоха тук за- 17
едно *с мене*, на следния ден незабавно седнах
на съдийския стол и заповядах да доведат чо-
века. [18] Но когато обвинителите му застанаха, 18
не го обвиниха в никое от лошите дела, каквито
аз предполагах; [19] но имаха против него разис- 19
квания за техните си вярвания, и за Някой си
Исус, Който бил умрял, за Когото Павел твър-
деше, че е жив. [20] И аз, понеже бях в недоуме- 20
ние как да изпитам за такива неща, попитах да-
ли би отишъл в Ерусалим, там да се съди за то-
ва. [21] Но понеже Павел се отнесе до решението 21
на Августа, за да се опази *за него*, заповядах да
го пазят докле го изпратя при Кесаря. [22] Тогава 22
Агрипа *рече* на Феста: Искаше ми се и мене да
чуя тоя човек. И той каза: Утре ще го чуеш. [23] На 23
следния ден, когато Агрипа и Верникия дойдо-
ха с голям блясък и влязоха в съдебната стая с
хилядниците и по-видните граждани, Фест за-
повяда та доведоха Павла. [24] Тогава Фест каза: 24
Царю Агрипо, и всички, които присъствувате с
нас, ето човека, за когото целият юдейски на-
род ми представи жалба, и в Ерусалим, и тука,
като крещяха, че той не трябва вече да живее.
[25] Но аз намерих, че не е сторил нищо достойно 25
за смърт; и понеже той сам се отнесе до Августа,
реших да го изпратя. [26] А за него нямам нищо 26
положително да пиша на господаря си; за това
го изведох пред вас, и особено пред тебе, царю

22 Гръцки: Пътя.

Агрипо, та, като стане разпитването *му* да имам
27 какво да пиша. 27 Защото ми се вижда неразумно, като изпращам човек вързан, да не изложа
и обвиненията против него.

26 1 Тогава Агрипа рече на Павла: Позволява
ти се да говориш за себе си. И така, Павел про-
2 стря ръка и почна да говори в своя защита: 2 Чес-
тит се считам, царю Агрипо, за гдето пред тебе
ще се защитя днес относно всичко, за което ме
3 обвиняват юдеите, 3 а, най-вече, защото си вещ
във всичките обреди и разисквания между юде-
ите; затова ти се моля да ме изслушаш с търпе-
4 ние. 4 Какъв, прочее, беше моят живот от мла-
дини, това всичките юдеи знаят, понеже прека-
5 рах отначало между народа си в Ерусалим. 5 За-
щото ме познават от начало, (ако искаха да за-
свидетелстват), че според най-строгото уче-
ние на нашето вероизповедание живях *като*
6 фарисей. 6 И сега стоя пред съда *понеже имам*
надежда на обещанието, което Бог е дал на ба-
7 щите ни, 7 до *изпълнението на* което нашите
дванадесет племена се надяват да достигнат,
като служат *на Бога* усърдно нощем и денем.
За тая надежда, царю [Агрипо], ме обвиняват
8 юдеите! 8 Защо да се мисли между вас нещо не
9 за вярване, че Бог възкресява мъртвите? 9 И аз
си мислех, че трябва да върша много неща про-
10 тив името на Исуса Назарянина; 10 което и вър-
ших в Ерусалим, понеже затварях в тъмници
мнозина от светиите, като се снабдих с власт от
главните свещеници, и за убиването им давах
11 глас против тях. 11 И като ги мъчех много пъти
във всичките синагоги, стараех се да ги нака-
рам да хулят; и в чрезмерната си ярост против
12 тях гонех ги даже и по чуждите градове. 12 По
която работа, когато пътувах за Дамаск с власт
13 и поръчка от главните свещеници, 13 по пладне,
царю, видях на пътя светлина от небето, *която*
надминаваше слънчевия блясък, и осия мене и
14 тия, които пътуваха с мене. 14 И като паднахме
всички на земята, чух глас, който ми казваше на
еврейски: Савле, Савле, защо Ме гониш? Мъч-
15 но ти е да риташ срещу остен. 15 И аз рекох: Кой
си Ти, Господи? А Господ рече: Аз съм Исус, Ко-
16 гото ти гониш. 16 Но стани и се изправи на но-
зете си, понеже затуй ти се явих, да те назнача
служител на това, че си Ме видял и на онова,
17 което ще ти открия, 17 като те избавям от *юдей-
ския* народ и от езичниците, между които те
18 пращам, 18 да им отвориш очите, та да се обър-
нат от тъмнината към светлината, и от власт-
та на сатана към Бога, и да приемат прощение
на греховете *си* и наследство между осветени-
19 те, чрез вяра в Мене. 19 Затова, царю Агрипо, не
20 бях непокорен на небесното видение; 20 но про-
повядвах първо на *юдеите* в Дамаск, в Ерусалим и в цялата юдейска земя, а *после* и на езичниците, да се покаят и да се обръщат към Бога, като вършат дела съответствени на покаянието
си. 21 По тая причина юдеите ме уловиха в хра- 21
ма и се опитаха да ме убият. 22 Но с помощта, 22
която получих от Бога, стоя до тоя ден та свиде-
телствувам и пред скромен и пред високопоста-
вен, без да говоря нищо друго освен това, което
пророците и Моисей са говорили, че щеше да
бъде, 23 *сиреч*, че Христос трябваше да постра- 23
да, и че Той, като възкръсне пръв от мъртви-
те, щеше да проповядва светлина и на *юдейския*
народ и на езичниците. 24 Когато той така се за- 24
щищаваше, Фест извика със силен глас: Полу-
дял си, Павле; голямата ти ученост те докарва
до лудост. 25 А Павел рече: Не съм полудял, че- 25
стити Фесте, но от здрав ум изговарям истин-
ни думи. 26 Защото и царят, комуто говоря дър- 26
зостно, знае за това, понеже съм убеден, че ни-
що от това не е скрито от него, защото то не е
станало в някой ъгъл. 27 Царю Агрипо, вярваш 27
ли пророците? Зная че ги вярваш. 28 А Агрипа 28
рече на Павла: Без малко ме убеждаваш да ста-
на християнин! 29 А Павел *рече*: Молил се бих 29
Богу щото, било с малко, било с много, не само
ти, но и всички които ме слушат днес, да станат
такива, какъвто съм аз, освен тия окови. 30 То- 30
гава царят стана, с управителя и Верникия и се-
дящите с тях. 31 И като се оттеглиха *настрана*, 31
говореха помежду си, казвайки: Тоя човек не
върши нищо достойно за смърт или окови. 32 А 32
Агрипа рече на Феста: Тоя човек можеше да се
пусне, ако не беше се отнесъл до Кесаря.

1 И когато бе решено да отплуваме за Ита- **27**
лия, предадоха Павла и няколко други затвор-
ници на един стотник на име Юлий, от Авгу-
стовия полк. 2 И като се качихме на един адра- 2
митски кораб, който щеше да отплува за места-
та покрай азийския бряг, тръгнахме; и с нас бе-
ше Аристарх, македонец от Солун. 3 На другия 3
ден стигнахме в Сидон; и Юлий се отнасяше чо-
веколюбиво към Павла, и му позволи да отиде
при приятелите си, за да му пригодят. 4 И от- 4
там, като станахме, плувахме на завет под Ки-
пър, понеже ветровете бяха противни. 5 И като 5
преплувахме Киликийското и Памфилийското
море, стигнахме в ликийския *град* Мира. 6 Там 6
стотникът намери един александрийски кораб,
който плуваше за Италия, и тури ни в него. 7 И 7
след като бяхме плували бавно за много дни, и
едвам стигнахме Книд, понеже вятърът не ни
позволяваше да влезем там, плувахме на завет
под Крит срещу *нос* Салмон. 8 И като премина- 8
хме него с мъка, стигнахме на едно място, кое-

то се казва добри пристанища, близо при което
9 бе град Ласей. [9] Но като беше се минало много
време и плуването беше вече опасно, защото и
постът се беше минал, Павел ги съветваше, каз-
10 вайки им: [10] Господа, виждам, че плуването ще
бъде *придружено* с повреда и голяма пагуба, не
само на товара и на кораба, но и на живота ни.
11 [11] Но стотникът се доверяваше повече на кор-
мчията и на стопанина на кораба, отколкото на
12 Павловите думи. [12] И понеже пристанището не
беше сгодно за презимуване, повечето изказаха
мнение да се дигнат, ако би било възможно, до
Феникс, критско пристанище, което гледа към
югозапад и северозапад, и *там* да презимуват.
13 [13] И когато подухна южен вятър, мислейки, че
сполучиха целта си, те дигнаха котвата та плу-
14 ваха близо покрай Крит. [14] Но след малко, спус-
на се от *острова* бурен вятър, наречен евраквi-
15 лон, [15] и когато корабът бе настигнат *от вятъ-
ра*, и поради него не можеше да устои, оставих-
16 ме се *на вълните* да ни носят. [16] И като минахме
на завет под едно островче наречено Клавдий,
17 сполучихме с мъка да запазим ладията; [17] и ко-
гато я издигнаха, употребяваха *всякакви* сред-
ства, и препасваха кораба изотдолу; и боейки
се да не бъдат тласнати върху Сиртис, свалиха
18 платната и се носеха така. [18] И понеже бяхме в
голяма беда от бурята, на следния ден захвана-
19 ха да изхвърлят *товара*. [19] И на третия ден те,
със своите ръце, изхвърлиха вещите на кора-
20 ба. [20] И понеже за много дни не се виждаше ни
слънце ни звезди, и силната буря напираше, то
изчезна вече всяка надежда да бъдем спасени.
21 [21] А подир дълго неядене Павел застана между
тях и рече: Господа, трябваше да ме слушате да
се не дигаме от Крит, та да не ни постигнеше
22 тая повреда и пагуба. [22] Но и сега ви съветвам
да сте бодри, защото ни една душа от вас няма
23 да се изгуби, но *само* корабът; [23] защото ангел
от Бога, Чийто съм аз и Комуто служа, заста-
24 на до мене тая нощ и рече: [24] Не бой се, Павле,
ти трябва да застанеш пред Кесаря; и ето, Бог
25 ти подари всички, които плуват с тебе. [25] Зато-
ва, господа, бъдете бодри; защото вярвам в Бо-
26 га, че ще бъде тъй както ми бе казано. [26] Обаче
ние трябва да бъдем изхвърлени на някой ост-
27 ров. [27] А когато настана четиринадесетата нощ,
и ние се тласкахме насам натам по Адриатиче-
ското *море*, около среднощ, корабниците усети-
28 ха, че се приближават до някоя суша. [28] И като
измериха дълбочината, намериха, *че е* двадe-
сет разтега; и отивайки малко по-нататък пак
измериха, и намериха, *че е* петнадесет разте-
29 га. [29] Затова, боейки се да не бъдат изхвърлени
на каменисти места, спуснаха четири котви от
задницата, и ожидаха да съмне. [30] И понеже ко- 30
рабниците възнамеряваха да избягат от кора-
ба, и бяха свалили ладията в морето под пред-
лог, че щели да спуснат котви откъм предни-
цата, [31] Павел рече на стотника и на войници- 31
те: Ако тия не останат в кораба, вие не може-
те да се избавите. [32] Тогава войниците отряза- 32
ха въжетата на ладията и оставиха я да се носи
от морето. [33] А на съмване Павел канеше всич- 33
ки да похапнат, казвайки: Днес е четиринадесе-
тият ден как чакате и стоите гладни, без да сте
вкусили нещо. [34] Затуй ви моля да похапнете, 34
защото това ще *помогне* за вашето избавление;
понеже никому от вас ни косъм от главата няма
да загине. [35] И като рече това, взе хляб, благо- 35
дари Богу пред всички, та разчупи и почна да
яде. [36] От това всички се ободриха, та ядоха и 36
те. [37] И в кораба бяхме всичко двеста седемде- 37
сет и шест души. [38] И като се нахраниха облек- 38
чаваха кораба, като изхвърляха житото в мо-
рето. [39] И когато се разсъмна, те не познаваха 39
земята; обаче забелязаха един залив с *песъчлив*
бряг, в който се решиха да тикнат кораба, ако
бе възможно. [40] И като откачиха котвите, оста- 40
виха ги в морето, развързаха още и връзките на
кормилата, развиха малкото платно по посока
на вятъра и се отправиха към брега. [41] Но из- 41
паднаха на едно място, гдето морето биеше от
две страни, и там корабът заседна; предницата
се заби и не мърдаше, а задницата взе да се раз-
глобява от напора *на вълните*. [42] И войниците 42
съветваха да се избият запрените, да не би да
изплува някой и да избяга. [43] Но стотникът ка- 43
то искаше да избави Павла, възпря ги от това
намерение и заповяда да скочат в морето пър-
во ония, които знаеха да плуват, и да излязат
на сухо, [44] и останалите *да се спасяват*, кои на 44
дъски, кои пък на нещо от кораба. И така стана
та всички излязоха на сушата.

28 [1] И когато се избавихме, познахме, че остро-
вът се наричаше Малта. [2] А туземците ни пока- 2
заха необикновено човеколюбие, защото прие-
ха всички нас, и, понеже валеше дъжд и беше
студено, накладоха огън. [3] И когато Павел на- 3
трупа един куп храсти и го тури на огъня, една
ехидна излезе от топлината и се залепи за ръ-
ката му. [4] А туземците, като видяха змията, как 4
висеше на ръката му, думаха помежду си: Без
съмнение тоя човек ще е убиец, който, ако и да
се е избавил от морето, пак правосъдието не го
остави да живее. [5] Но той тръсна змията в огъ- 5
ня и не почувствува никакво зло. [6] А те очаква- 6
ха, че ще отече, или внезапно ще падне мъртъв;
но като чакаха много време и гледаха, че не му
става никакво зло, промениха мнението си и

думаха, че е бог. 7 А около това място се намираха именията на първенеца на острова, чието име беше Поплий, който ни прие и гощава приятелски три дни. 8 И случи се Поплиевият баща да лежи болен от треска и дизентерия; а Павел влезе при него, и като се помоли, положи ръце на него и го изцели. 9 Като стана това, и другите от острова, които имаха болести дохождаха и се изцеляваха; 10 които и ни показваха много почести, и, когато тръгнахме, туриха в кораба потребното за нуждите ни. 11 И тъй, подир три месеца отплувахме с един александрийски кораб, който беше презимувал в острова, и който имаше за знак Близнаците. 12 И като стигнахме в Сиракуза, преседяхме там три дни. 13 И оттам, като лъкатушехме, стигнахме в Ригия; и след един ден, като повея южен вятър, на втория ден дойдохме в Потиоли, 14 гдето намерихме братя, които ни замолиха да преседим у тях седем дни. Така дойдохме в Рим, 15 отгдето братята, като чули за нас, бяха дошли до Апиевото тържище и до трите кръчми да ни посрещнат; и Павел като ги видя, благодари на Бога и се ободри. 16 А когато влязохме в Рим, стотникът предаде запрените на войводата; а на Павла се позволи да живее отделно с войника, който го вардеше. 17 И подир три дни той свика попървите от юдеите и, като се събраха каза им: Братя, без да съм сторил аз нещо против народа *ни*, или против бащините обичаи, пак от Ерусалим ме предадоха вързан в ръцете на римляните; 18 които, като ме изпитаха, щяха да ме пуснат, защото в мене нямаше нищо *достойно* за смърт. 19 Но понеже юдеите се възпротивиха *на това*, принудих се да се отнеса до Кесаря, а не че имах да обвиня в нещо народа си. 20 По тая причина, прочее, ви повиках, за да ви видя и да ви поговоря, защото заради това, за което Израил се надява, съм вързан с тая верига. 21 А те му казаха: Нито сме получавали ние писма от Юдея за тебе, нито е дохождал някой от братята да ни извести, или да ни каже нещо лошо за тебе. 22 Но желаем да чуем от тебе какво мислиш, защото ни е известно, че навсякъде говорят против това учение. 23 И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Исуса и от Моисеевия закон и от пророците. 24 И едни повярваха това, което говореше, а други не вярваха. 25 И те, понеже бяха несъгласни помежду си, се разотиваха, като им рече Павел една дума: Добре е говорил Светият Дух чрез пророк Исаия на бащите ви, когато е рекъл: 26 "Иди, кажи на тия люде: Със слушане ще чуете, но никак няма да схванете; И с очи ще видите, но никак няма да разберете. 27 Защото затлъстя сърцето на тия люде, И ушите им натегнаха, И очите си затвориха, Да не би да гледат с очите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат та да ги изцеля". 28 Затуй, да знаете, че това Божие спасение се изпрати на езичниците; и те ще слушат. 29 [И като рече това, юдеите си отидоха с голяма препирня помежду си]. 30 А Павел преседя цели две, години в отделна под наем къща, гдето приемаше всички, които отиваха при него, 31 като проповядваше Божието царство, и с пълно дръзновение поучаваше за Господа Исуса Христа без да му забранява някой.

Деяния

1 Яков слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте пръснати племена, поздрав.
2 Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни,
3 като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.
4 А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък.
5 Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да
6 укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които
7 се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа,
8 понеже е колеблив, непостоянен във всичките
9 си пътища. Братът, който е в по-долно състо-
10 яние, нека се хвали, когато се въздига, а богатият - когато се смирява, понеже ще прецъфти
11 като цвета на тревата. Защото слънцето изгрява с изсушителния вятър, тревата изсъхва, цветът й окапва, и красотата на изгледа й изчезва: така и богатият ще повехне в пътищата
12 си. Блажен онзи човек, който издържа изпитня; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят.
13 Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог се не из-
14 кушава от зло, и Той никого не изкушава. А който се изкушава, се завлича и подлъгва от
15 собствената си страст; и тогава страстта зачева и ражда грях, а грехът, като се развие напълно ражда смърт.
16 Не се заблуждавайте, любез-
17 ни мои братя; Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от
18 промяна. От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид
19 пръв плод на Неговите създания. Вие знаете *това*, любезни мои братя. Обаче нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен
20 да се гневи; защото човешкият гняв не вър-
21 ши Божията правда. Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може
22 да спаси душите ви, Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе
23 си. Защото, ако някой бъде слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото;
24 понеже се огледва, отива си, и завчас забра-
25 вя какъв бе. Но който вникне в съвършения закон на свободата и постоянствува, той, като не е забравлив слушател, но деятелен изпълни-
26 тел, ще бъде блажен в дейността си. Ако някой счита себе си за благочестив, а не обуздава
27 езика си, но мами сърцето си, неговото благочестие е суетно. Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето що е: да пригледва *човек* сирачетата и вдовиците в неволята им, *и* да пази себе си неопетнен от света.

2 Братя мои, да не държите вярата на прославения наш Господ Исус Христос с лицеприятие.
2 Защото, ако влезе в синагогата ви човек със златен пръстен и с хубави дрехи, а влезе и
3 сиромах с оплескани дрехи, и погледнете с почит към оня, който е с хубавите дрехи, та речете: Ти седни тука на добро място; а на сиромаха речете: Ти стой там, или: Седни до подножието
4 ми, не правите ли различия помежду си, и не
5 ставате ли пристрастни съдии? Слушайте любезни ми братя: Не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия,
6 които Го любят? А вие опозорихте сиромаха. Нали богатите ви угнетяват и сами ви влачат
7 по съдилища? Нали те хулят почтеното име, с което се именувате?
8 Обаче, ако изпълнявате царския закон, според писанието: "Да обичаш ближния си като себе си", добре правите.
9 Но ако гледате на лице, грях правите, и от закона
10 се осъждате като престъпници. Защото, който опази целия закон, а съгреши в едно *нещо*,
11 бива виновен във всичко. Понеже Оня, Който е рекъл: "Не прелюбодействувай", рекъл е и: "Не убивай", тъй че, ако не прелюбодействуваш, а пък убиваш, станал си престъпник на закона.
12 Така говорете и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат съдени по закона на
13 свободата. Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда.
14 Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси?
15 Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна,
16 и някой от вас им рече: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза?
17 Така и вярата, ако няма дела, сама по себе
18 си е мъртва. Но ще рече някой: Ти имаш вяра, а пък аз имам дела; ако *можеш*, покажи ми вярата си без дела, и аз ще ти покажа вярата си
19 от моите дела. Ти вярваш, че има *само* един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и трепе-

рят. [20] Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е безплодна? [21] Авраам, нашият отец, не оправда ли се чрез дела като принесе сина си Исаака на жертвеника? [22] Ти виждаш, че вярата действуваше заедно с делата му, и че от делата се усъвършенствува вярата; [23] и изпълни се писанието, което казва: "Авраам повярва в Бога; и това му се вмени за правда"; и се нарече Божий приятел. [24] Виждате, че чрез дела се оправдава човек, а не само чрез вяра. [25] Така също и блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, когато прие пратениците и ги изпрати бърже през друг път? [26] Защото, както тялото отделено от духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва.

3 [1] Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемем по-тежко осъждане. [2] Защото ние всички в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло. [3] Ето, ние туряме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. [4] Ето, и корабите, ако и да са толкова големи, и се тласкат от силните ветрове, пак с твърде малко кормило се обръщат на където желае кормчията. [5] Така и езикът е малка част *от тялото*, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва! [6] И езикът, тоя *цял* свят от нечестие, е огън. Между нашите *телесни* части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, *ни*, а *сам* той се запалва от пъкъла. [7] Защото всякакъв вид зверове, птици, гадини и морски животни се укротяват и укротени са били от човечеството; [8] но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен *е* със смъртоносна отрова. [9] С него благославяме Господа и Отца, и с него кълнем човеците създадени по Божие подобие! [10] От същите уста излизат благословение и проклетия! Братя мои, не трябва това така да бъде. [11] Изворът пуща ли от същото отверстие сладка и горчива вода? [12] Възможно ли е, братя мои смоковницата да роди маслини, или лозата смокини? Така също *не може* солена вода да дава сладка. [13] Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта. [14] Но ако в сърцето си имате горчива завист и крамолничество, не се хвалете и не лъжете против истината. [15] Това не е мъдрост, която слиза от горе, но е земна, животинска, бесовска; [16] защото, гдето има завист и крамолничество, там има бъркотия и всякакво лошо нещо. [17] Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, нелицемерна. [18] А плодът на правдата се сее с мир от миротворците.

[1] Отгде произлизат боеве, и отгде крамоли, между вас? Не от там ли, от вашите сласти, които воюват в *телесните* ви части? [2] Пожелавате, но нямате; ревнувате и завиждате, но не можете да получите; карате се и се биете; но нямате, защото не просите. [3] Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сластите си. [4] Прелюбодейци! не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога. [5] Или мислите, че без нужда казва писанието, че *Бог* и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас? [6] Но Той дава една по-голяма благодат; затова казва: "Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат". [7] И тъй, покорявайте се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас. [8] Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас. Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи. [9] Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач, и радостта ви в тъга. [10] Смирявайте се пред Господа, и Той ще ви възвишава. [11] Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия. [12] *Само* Един е законодател и съдия, Който може да спаси и да погуби; а ти кой си та съдиш ближния си? [13] Слушайте сега вие, които казвате: Днес или утре ще отидем в еди-кой-си град, ще преседим там една година, и ще търгуваме и ще спечелим, - [14] когато вие не знаете какво ще бъде утре. Що е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява, и после изчезва. [15] Вместо *това, вие трябва* да казвате: Ако ще Господ, ние ще живеем и ще направим това или онова. [16] Но сега славно ви е да се хвалите. Всяка такава хвалба е зло. [17] Прочее, ако някой знае да прави добро и го не прави, грях е нему.

4

5 [1] Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идват върху вас. [2] Богатството ви изгни, и дрехите ви са изядени от молци. [3] Златото ви и среброто ви ръждясаха; и ръждата им ще свидетелствува против вас и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни. [4] Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. [5] Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си *като* в ден на

6 клане. [6] Осъдихте, убихте Праведния; и Той не
7 ви се противи. [7] И тъй, братя, останете твърди, до Господното пришествие. Ето земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него докле получи и ранния и късния
8 дъжд. [8] Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си; защото Господното пришествие наближи.
9 [9] Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето, Съдията стои пред
10 вратите. [10] Братя, вземете за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говориха за Господното име.
11 [11] Ето, облажаваме ония, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Иова˚, и видели сте сетнината *въздадена нему* от Господа, че Господ е много жало-
12 стив и милостив. [12] А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито в друга някоя клетва; но нека бъде вашето *говорене:* Да, да, и: Не, не, за да не паднете под
13 осъждане. [13] Зле ли страда някой от вас? нека се моли. Весел ли е някой? нека пее хваления.
14 [14] Болен ли е някой от вас? нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име.
15 [15] И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят.
16 [16] И тъй, изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния.
17 [17] Илия беше човек със същото естество като нас; и помоли се усърдно да не вали дъжд, и не валя дъжд на земята три години и шест месеца;
18 [18] и пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си.
19 [19] Братя мои, ако някой от вас *се*˚ заблуди от истината, и един го обърне,
20 [20] нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове.

5.11 В изданието от 1940 г. - Иоана, печатна грешка. **19** В изданието от 1940 г. "се" липсва.

1 Петрово

1 Петър, апостол Исус Христов, до избра-
ните пришелци, пръснати по Понт, Га-
латия, Кападокия, Азия и Витиния,
2 [2] *избрани* по предузнанието на Бога Отца, чрез
освещението на Духа, *за да сте* послушни и *да*
бъдете поръсени с кръвта Исус Христова; бла-
3 годат и мир да ви се умножи. [3] Благословен *да*
бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос,
Който според голямата Си милост ни възроди
за жива надежда чрез възкресението на Иису-
4 са Христа от мъртвите, [4] за наследство нетлен-
но, неоскверняемо, и което не повяхва, запа-
5 зено на небесата за вас, [5] които с Божията си-
ла сте вардени чрез вяра за спасение, готово да
6 се открие в последно време. [6] В което *блажен-*
ство се радвате, ако и за малко време да скър-
бите сега, (ако е потребно), в разни изпитни,
7 [7] с цел: изпитването на вашата вяра, *като е* по-
скъпоценно от златото, което гине, но пак се
изпитва чрез огън, да излезе за хвала и слава
8 и почест, когато се яви Исус Христос; [8] Когото
любите без да сте Го видели; в Когото като вяр-
вате, без сега да Го виждате, радвате се с неиз-
9 казана и преславна радост, [9] като получавате
следствието на вярата си, спасението на душите
10 *си*. [10] За това спасение претърсиха и изследва-
ха пророците, които пророкуваха за благодат-
11 та, която *бе назначена* за вас; [11] като издирва-
ха, кое или какво време посочваше Христовият
Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше
12 Христовите страдания, и след тях славите. [12] И
откри им се, че не за себе си, а за вас, служеха те
в това, което сега ви се извести чрез ония, кои-
то ви проповядваха благовестието чрез Светия
Дух изпратен от небесата; в което и *самите* ан-
13 гели желаят да надникнат. [13] Затова препашете
се през чреслата на вашите помисли, бъдете
въздържани и имайте пълна надежда за благо-
датта, която ще ви се даде, когато се яви Исус
14 Христос. [14] Като послушни чада, не се съобра-
зявайте с първите страсти, *които имахте във*
15 *време* на незнанието си; [15] но, както е свет Тоя,
Който ви е призовал, така бивайте свети и вие
16 в цялото си държане; [16] защото е писано: "Бъ-
17 дете свети, понеже Аз съм свет". [17] И ако при-
зовавате като Отец Този, Който без лицепри-
ятие съди, според делото на всекиго, то прека-
райте със страх времето на вашето престояване,
18 [18] като знаете, че не с тленни неща - сребро или
злато - сте изкупени от суетния живот, преда-
19 ден вам от бащите ви, [19] но със скъпоценната
кръв на Христа, като на агнец без недостатък
и пречист, [20] Който наистина беше предопреде- 20
лен преди създанието на света, но се яви в сконча- 21
нието на времената за вас, [21] които чрез Него
повярвахте в Бога, Който го възкреси от мърт-
вите и Му е дал слава, така щото вярата и на-
деждата ви да бъдат в Бога. [22] Понеже сте очи- 22
стили душите си, като сте се покорили на ис-
тината, която докарва до нелицемерно брато-
любие, обичайте се един друг горещо, от сърце,
[23] тъй като се възродихте, не от тленно семе, а 23
от нетленно чрез Божието слово, което живее и
трае [до века]. [24] Защото "Всяка твар е като тре- 24
ва, И всичката й слава като цвят от трева; Тре-
вата изсъхва, и цветът й окапва, [25] Но Словото 25
божие трае до века"; и това е словото, което ви
е благовестено.

[1] И тъй, като отхвърлите всяка злоба, вся- **2**
ка лукавщина, лицемерие, завист и всяко одум-
ване, [2] пожелавайте като новородени младен- 2
ци, чистото духовно мляко, за да пораснете
чрез него към спасение, [3] ако сте опитали, "че 3
Господ е благ;" [4] При Когото идвайки, *като* при 4
жив камък, от човеците отхвърлен, а от Бога
избран и скъпоценен, [5] и вие, като живи камъ- 5
ни, се съграждате в духовен дом, за да станете
свето свещенство, да принасяте духовни жерт-
ви, благоприятни на Бога чрез Исуса Христа.
[6] Защото е писано в писанието: - "Ето, полагам 6
в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен;
И който вярва в Него, не ще се посрами". [7] За 7
вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност,
а на тия, които не вярват, "Камъкът, който от-
хвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла",
[8] и, "Камъкът, о който да се спъват, и канара, 8
в която да се съблазняват"; защото се спъват о
словото и са непокорни, - за което бяха и опре-
делени. [9] Вие, обаче, сте избран род, царско све- 9
щенство, свет народ, люде, които Бог придоби,
за да възвестява превъзходствата на Този, Кой-
то ви призова от тъмнината в Своята чудесна
светлина: [10] *вие*, които някога си не бяхте на- 10
род, а сега сте Божий народ, не бяхте придо-
били милост, а сега сте придобили. [11] Възлю- 11
бени, умолявам ви, като пришелци и чужден-
ци *на света*, да се въздържате от плътски стра-
сти, които воюват против душата; [12] да живее- 12
те благоприлично между езичниците, тъй що-
то, относно това, за което ви одумват като зло-
дейци, да прославят Бога във времето, когато
ще *ги* посети, понеже виждат добрите ви дела.
[13] Покорявайте се заради Господа на всяка чо- 13
вешка власт, било на царя, като върховен *вла-*

14 *детел*, 14 било на управителите, като пратеници
от него, за да наказват злодейците и за похва-
15 ла на добротворците. 15 Защото това е Божия-
та воля, като правите добро, да затуляте устата
16 на невежите и глупави човеци; 16 като свобод-
ни, обаче, не употребяващи свободата за по-
17 кривало на злото, но като Божии слуги. 17 По-
читайте всички; обичайте братството; от Бога
18 се бойте, царя почитайте. 18 Слуги, покорявай-
те се на господарите си с пълен страх, не са-
мо на добрите и кротките, но и на опърничав-
19 ите; 19 защото това е благоугодно, ако някой
от съзнанието за Бога претърпява оскърбле-
20 ния, като страда несправедливо. 20 Защото, ка-
ква похвала, ако понасяте търпеливо, когато ви
бият за престъпленията ви? Но когато вършите
добро и страдате, ако понасяте търпеливо, то-
21 ва е угодно пред Бога. 21 Защото и на това сте
призовани; понеже и Христос пострада за вас,
и ви остави пример да последвате по Неговите
22 стъпки; 22 Който грях не е сторил, нито се е на-
23 мерило лукавщина в устата Му; 23 Който бидей-
ки охулван, хула не отвръщаше; като страдаше,
не заплашваше; но предаваше *делото Си* на То-
24 зи, Който съди справедливо; 24 Който сам поне-
се в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй
що, като сме умрели за греховете, да живеем
25 за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте. 25 За-
що като овце блуждаехте, но сега се върнахте
при Пастиря и Епископа на душите ви.

3 1 Подобно и вие, жени, покорявайте се на
мъжете си, така щото, даже ако някои *от тях*
не се покоряват на словото, да се придобият
2 без словото, чрез обходата на жените си, 2 ка-
то видят, че вие се обхождате със страх и чи-
3 стота. 3 Вашето *украшение* да не е външно, *си-
реч*, плетене косата, кичене със злато, или об-
4 личане със *скъпи* дрехи, 4 но скришният в сър-
цето живот˚, с нетленното *украшение* на кротък
5 и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. 5 За-
що така някога и светите жени, които се на-
дяваха на Бога, украсяваха себе си, като се по-
6 коряваха на мъжете си; 6 както Сара се поко-
ряваше на Авраама и го наричаше господар. И
вие сте нейни дъщери, ако правите добро и не
7 се боите от никакво заплашване. 7 Също и вие
мъже, живейте благоразумно с жените си, ка-
то с по-слаб съсъд, и отдавайте почит *на тях*
като на сънаследници на *дадения* чрез благодат
живот, за да не става препятствие на молитви-
8 те ви. 8 А, най-после, бъдете всички едномисле-
ни, съчувствителни, братолюбиви, милостиви,
9 смиреномъдри. 9 Не въздавайте зло за зло или
хула за хула, а напротив благославяйте; понеже
на това бяхте призовани, за да наследите бла-
гословение. 10 Защото, "Който желае да обича 10
живота И да види добри дни, Нека пази езика
си от зло И устните си от лъжливо говорене;
11 Нека се отклонява от зло, и да върши доб- 11
ро; Нека търси мир и да се стреми към него.
12 Защото очите на Господа са върху праведни- 12
те, И ушите Му към тяхната молитва; Но лице-
то на Господа е против ония, които вършат зло"
13 И кой ще ви стори зло, ако сте ревностни за 13
доброто? 14 Но *даже*, ако пострадате за правда- 14
та, блажени *сте*; а "от тяхното застрашаване не
се бойте, нито се смущавайте". 15 Но почитайте 15
със сърцата си Христа като Господ, като бъде-
те винаги готови да отговаряте, (но с кротост
и страхопочитание), на всекиго, който ви пи-
та за вашата надежда. 16 Имайте чиста съвест, 16
така щото във всичко, в което ви одумват да
се посрамят ония, които клеветят добрата ви в
Христа обхода. 17 Защото е по-добре да страда- 17
те, като вършите добро, ако е такава Божията
воля, а не като вършите зло. 18 Защото и Хри- 18
стос един път пострада за греховете, Праведни-
ят за неправедните, за да ни приведе при Бога,
бидейки умъртвен по плът, а оживотворен по
дух; 19 с който отиде да проповядва на духовете 19
в тъмницата, 20 които едно време бяха непокор- 20
ни, когато Божието дълготърпение ги чакаше в
Ноевите дни, докато се правеше ковчега, в кой-
то малцина, то ест, осем души, се избавиха чрез
вода. 21 Която в образа на кръщението и сега ви 21
спасява, (не измиването на плътската нечисто-
та, но позива към Бога на чиста съвест), чрез
възкресението на Исуса Христа; 22 Който е от- 22
дясно на Бога, като се е възнесъл на небето, и
Комуто се покориха ангели, власти и сили.

4 1 И тъй понеже Христос пострада по плът,
въоръжете се и вие със същата мисъл, защо-
то пострадалият по плът се е оставил от греха,
2 за да живеете през останалото в тялото вре- 2
ме, не вече по човешки страсти, а по Божията
воля. 3 Защото доволно е миналото време, ко- 3
гато сте живели така, както желаят *да живеят*
езичниците, като сте прекарвали в нечистоти, в
страсти, във винопийства, в пирования, в опи-
вания, и в омразните идолослужения. 4 Относ- 4
но това те се и чудят, и *ви* хулят за гдето не тича-
те *с тях* в същата крайност на разврата; 5 но те 5
ще отговорят пред Онзи, Който скоро ще˚ съди
живите и мъртвите, 6 понеже затова се попро- 6
вядва благовестието и на мъртвите, тъй щото,
като бъдат съдени по човешки в плът, да живе-
ят по Бога в дух. 7 А краят на всичко е наближил; 7
и тъй, живейте разумно и трезвено, *за да*

3.4 Гръцки: Човек. **4.5** Гръцки: Е готов да.

се предавате на молитва. 8 Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, защото любовта покрива множество грехове. 9 Бъдете гостолюбиви едни към други без роптание. 10 Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многоразличната Божия благодат. 11 Ако говори някой, *нека говори* като *такъв, който прогласява* Божии словеса; ако служи някой, *нека служи*, като *такъв, който действува* със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Исуса Христа, Комуто е славата и господството до вечни векове. Амин. 12 Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; 13 но радвайте се за гдето *с това* вие имате общение в страданията на Христа, за да се зарадвате премного и когато се яви Неговата слава. 14 Блажени *сте*, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас [откъм тях се хули, а откъм вас се прославя]. 15 Никой от вас да не страда като убиец, или крадец, или злодеец, или като такъв, който се бърка в чужди работи. 16 Но, ако *страда някой* като християнин, да се не срамува, а нека слави Бога с това име. 17 Защото *дойде* времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако *почне* първо от нас, каква *ще бъде* сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие? 18 И ако праведният едвам се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят? 19 Затова и тия, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създател, като вършат добро.

5 1 Прочее, презвитерите, които са между вас, увещавам аз който тоже съм презвитер и свидетел на Христовите страдания и участник на славата, която има да се яви: 2 Пазете Божието стадо, което е между вас; надзиравайте го, не с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито за гнусна печалба, но с усърдие; 3 нито като че господарувате над паството, което ви се поверява, а като показвате пример на стадото. 4 И когато се яви Пастиреначалникът, ще получите венеца на славата, който не повяхва. 5 Така и вие, по-млади, покорявайте се на по-старите, да! всички един на друг. Облечете смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. 6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно; 7 и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас. 8 Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. 9 Съпротивете се нему, стоейки твърди във вярата, като знаете, че същите страдания се понасят и от братята ви в света. 10 А Бог на всяка благодат, Който ви е призовал в Своята вечна слава чрез Христа [Исуса], ще ви усъвършенствува, утвърди, укрепи [и направи непоколебими], след като пострадате малко. 11 Нему да бъде господството до вечни векове. Амин. 12 Чрез Сила, верния брат, както *го* мисля, писах ви накъсо, да ви увещавам и заявявам, че това е истинската Божия благодат. Стойте твърди в нея. 13 Поздравява ви с избраната *с вас църква* във Вавилон, и син мой Марко. 14 Поздравете се един друг с любезна целувка. Мир на всички вас, които сте в Христа [Исуса].

2 Петрово

1 Симон Петър, слуга и апостол Исус Христов, на вас, които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте
2 получили еднаква с нас скъпоценна вяра: [2] Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването
3 то на Бога и на Исуса, нашия Господ. [3] Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е *потребно* за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е при-
4 зовал чрез Своята слава и сила; [4] чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в све-
5 та; [5] то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел,
6 на добродетелта си благоразумие, [6] на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието
7 си твърдост, на твърдостта си благочестие, [7] на благочестието си братолюбие, и на братолюби-
8 ето си любов. [8] Защото ако тия *добродетели* се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на
9 нашия Господ Исус Христос. [9] Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил,
10 че е бил очистен от старите си грехове. [10] Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия *добродетели*, никога няма да
11 изпаднете. [11] Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ
12 и Спасител Исус Христос. [12] Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, коя-
13 то сега държите. [13] И мисля, че е право, докато съм в тая *телесна* хижа, да ви подтиквам чрез
14 напомняне; [14] понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както ми извести нашият Господ
15 Исус Христос. [15] Даже ще се постарая щото вие и след смъртта ми, да можете всякога да помни-
16 те тия работи. [16] Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото вели-
17 чие. [17] Защото Той прие от Бога Отца почест и слава, когато от великолепната слава дойде до Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син, в
18 Когото е Моето благоволение. [18] Тоя глас чухме *сами* ние, че дойде от небето, когато бяхме
19 с Него на светата планина. [19] И *така*, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се за-
зори, и зорницата изгрее в сърцата ви. [20] И това 20
да знаете преди всичко, че никое пророчество в писанието не е частно *на пророка* обяснение *на Божията воля;* [21] защото никога не е идвало 21
пророчество от човешка воля, но [светите] човеци са говорили от Бога; движими от Светия Дух.

2 [1] Но имало е лъжливи пророци между людете, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел.
[2] И мнозина ще последват техните похотливи 2
дела, поради които *човеци* пътят на истината ще се похули. [3] От лакомство те ще ви мамят 3
с присторени думи; но тяхната присъда, отдавна *приготвена*, не се забавя, и тяхното погубление не дреме. [4] Защото, ако Бог не пощади *и* 4
ангели, когато съгрешиха, но ги хвърли в мрака на най-дълбоките ровове, и ги предаде да бъдат вардени за съд; [5] и *ако* не пощади стария 5
свят, но опази с още седем души Ноя, проповедника на правдата, когато нанесе потоп върху нечестивия свят; [6] тъй също, *ако Той* осъди 6
на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие, [7] но 7
избави праведния Лот, комуто бе досадил развратния живот на нечестивите; [8] (защото тоя 8
праведен човек, като живееше между тях измъчваше от ден на ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела);
[9] то знае Господ как да избави благочестиви- 9
те от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден, [10] а особено тия, които 10
с нечисто пожелание следват плътските *страсти* и презират властта. Смели и упорити, те не се страхуват да хулят славните *същества;* [11] до- 11
като ангелите, ако и да са по-големи в мощ и сила, не представят против тях хулителна присъда пред Господа. [12] Тия, обаче, като животни 12
без разум, естествено родени, за да бъдат ловени и изтребвани, хулят за неща, които не знаят, и ще погинат в своя разврат, [13] наближава- 13
щи да получат заплатата на неправдата - *люде*, които считат за удоволствие да разкошествуват денем. Те са петна и позор; наслаждават се с примамките си, когато са на угощение при вас;
[14] очите им са пълни с блудство и с непрестан- 14
нен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са преда-

15 дени на проклетия; 15 оставиха правия път и
се заблудиха, като последваха пътя на Валаама Веоров, който обикна заплатата на непра-
16 дата, 16 но биде изобличен за своето беззако-
ние, когато ням осел проговори с човешки глас
17 и възпря лудостта на пророка. 17 Те са безво-
ни кладенци, мъгли тласкани от буря, за кои-
18 то е запазена мрачна тъмнина [до века]. 18 За-
щото, като говорят с надуто празнословие, те с разтленността подмамват в плътските страсти
ония, които едвам избягват от живеещите в за-
19 блуда. 19 Обещават им свобода, а те сами са ро-
би на развратa; защото от каквото е победен
20 някой, на това и роб става. 20 Понеже, ако, след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исуса Христа, те пак са се сплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-
21 лошо от първото. 21 Понеже по-добре би било за тях да не бяха познали пътя на правдата, от-
колкото след като са го познали, да се отвърнат
22 от предадената на тях света заповед. 22 С тях се е случило *това, което казва* истинската пословица: Псето се върна на бълвоча си, и: Окъпаната свиня *се върна* да се валя в тинята.

3 1 Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия
2 чист разум, 2 за да помните думите, изговорени по-напред от светите пророци и заповедта на Господа Спасителя, *дадена* чрез *изпратените* вам апостоли. 3 Преди всичко знайте това,
3 че в последните дни ще дойдат подигравателi, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват: 4 Где е обещаното Му
4 пришествие? защото, откак са се поминали бащите ни всичко си стои така както от началото
5 на създанието. 5 Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от начало е имало небе и земя сплотена от водата, и всред
6 водата, 6 *но пак* посредством тях тогавашният свят, потопен от водата загина. 7 Така със същото слово, и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на *страшния* съд и
7 погибелта на нечестивите човеци. 8 Още и това
8 нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден. 9 Господ не забавя това, кое-
9 то е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние. 10 А Господният ден ще дойде
10 като крадец, когато небето ще премине с бучение, а стихиите нажежени ще се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.
11 Прочее, понеже всичко това ще се стопи, ка-
11 кви трябва да сте вие в свето живеене и в благочестие, 12 като очаквате и ожидате дохождане-
12 то на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи, и стихиите нажежени ще се разложат! 13 А според обещанието Му очак-
13 ваме ново небе и нова земя, в която да живее правда. 14 Затова, възлюбени, като очаквате тия
14 неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир *в сърцата си*. 15 И считайте дълготърпението на нашия Господ *като*
15 *средство* за спасение; както любезният ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост.
16 като *пише* и във всичките *си* послания, ко-
16 гато говори в тях за тия работи; в които *послания* има някои неща мъчни за разбиране, които неучените и неутвърдените изопачават, както *правят* и с другите писания, за своята погибел.
17 И тъй, вие, възлюбени, като сте предизвести-
17 ни *за това*, пазете се да не би да се завлечете от заблуждението на беззаконните и да отпаднете от утвърждението си. 18 Но растете в благода-
18 та и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава и сега и до вечния ден. Амин.

1 Йоаново

1 Това, което беше отначало, което чухме,
което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, - 2 (защото животът се яви, и ние
видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви
3 нам), - 3 това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и
4 с Неговия Син Исус Христос. 4 И това *ви* пи-
5 шем, за да бъде пълна вашата радост. 5 И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него няма
6 никаква тъмнина. 6 Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не
7 действуваме според истината. 7 Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очиства от всеки грях. 8 Ако ре-
8 чем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината
9 не е в нас. 9 Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да
10 ни очисти от всяка неправда. 10 Ако речем, че не сме съгрешили, правим *Бога* лъжец, и Неговото слово не е в нас.

2 1 Дечица мои, това ви пиша, за да не съгре-
шите; но ако съгреши някой, имаме ходатай˚
2 при Отца, Исуса Христа праведния. 2 Той е умилостивение за нашите грехове, и не само за на-
3 шите, но и за *греховете на* целия свят. 3 И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим за-
4 поведите Му. 4 Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в
5 него. 5 Но ако някой пази словото Му, неговата любов към Бога е наистина съвършена. По това
6 знаем, че сме в Него. 6 Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил
7 *Христос*. 7 Възлюбени, не е нова заповедта, която ви пиша, но е стара заповед която сте имали отначало; старата заповед е словото, което сте
8 чули. 8 Но пак е нова заповедта, която ви пиша, което нещо е истинско и в Него и във вас; защото тъмнината преминава, и истинската светли-
9 на вече свети. 9 Който казва, че е в светлината, а мрази брата си, той и до сега е в тъмнината.
10 10 Който люби брата си, той пребъдва в светли-
11 ната; и в него няма съблазън. 11 А който мрази брата си той е в тъмнината и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнина-
12 та е заслепила очите му. 12 Пиша вам, дечица, защото ви се простиха греховете заради Него-
вото име. 13 Пиша вам, бащи, защото познава- 13
те Този, Който е отначало. Пиша вам, младежи, защото победихте лукавия. Писах вам, дечица, защото познавате Отца. 14 Писах вам, бащи, за- 14
щото познавате Този, Който е отначало. Писах вам, младежи, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия. 15 Не любете света, нито каквото е на света. 15
Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. 16 Защото всичко що е в света, - похотта 16
на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, - не е от Отца, но е от света; 17 и 17
светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века. 18 Де- 18
чица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време. 19 От нас излязоха, но не бяха от нас; защо- 19
то ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас; но *излязоха*, за да стане явно, че те всички не са от нас. 20 А вие сте помазани от Светия и 20
знаете всичко. 21 Пиша ви, не защото не зна- 21
ете истината, но защото я знаете и *разбирате*, че никаква лъжа не е от истината. 22 Кой е лъжец, 22
освен оня, който отрича, че Исус е Христос? той е антихрист, който се отрича от Отца и от Сина. 23 Никой, който се отрича от Сина, няма ни- 23
то Отца; а който изповядва Сина, има и Отца.
24 А колкото за вас, онова, което сте чули отна- 24
чало, нека остане у вас. Ако остане у вас това, което сте чули отначало, то и вие ще пребъдете в Сина и в Отца. 25 И обещанието, което Той ни 25
даде е това - вечен живот. 26 Пиша ви това пора- 26
ди тия, които желаят да ви заблудят; 27 а колко- 27
то за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас, и нямате нужда да ви учи някой; затова, както Неговото помазание ви учи за всичко, и е истинско, а не лъжливо, пребъдвайте в Него, както ви е научило *да правите*.
28 Дечица, и сега пребъдвайте в Него, та когато 28
се яви, да имате дръзновение, и да се не посрамим пред Него в пришествието Му. 29 Ако зна- 29
ете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден.

3 1 Вижте каква любов е дал нам Отец, да се
наречем Божии чада; а *такива* и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна.
2 Възлюбени, сега сме Божии чада, и още не е 2
станало явно какво ще бъдем; но знаем, че ко-

2.1 Или, Утешител. Вж. Иоан 14:16

гато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защо-
3 то ще Го видим както е. 3 И всеки, който има тая
надежда на Него, очиства себе си, както е Той
4 чист. 4 Всеки, който върши грях, върши и без-
5 законие, защото грехът е беззаконие; 5 и знае-
те, че Той се яви да носи греховете. В Него няма
6 грях. 6 Никой, който пребъдва в Него, не съгре-
шава; никой, който съгрешава, не Го е видял,
7 нито Го е познал. 7 Дечица, никой да не ви за-
блуждава: който върши правда, праведен е, ка-
8 кто и *Христос* е праведен. 8 Който върши грях,
от дявола е; защото дяволът отначало съгреша-
ва. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата
9 на дявола. 9 Никой, който е роден от Бога, не
върши грях, защото неговият зародиш пребъд-
ва в Него; и не може да съгрешава, защото е ро-
10 ден от Бога. 10 По това се разпознават Божиите
чада и дяволските чада; никой, който не вър-
ши правда, не е от Бога, нито оня, който не лю-
11 би брата си. 11 Защото поръчката, която чухте
12 от начало, е това: да любим един другиго; 12 *и*
да не бъдем както Каин, *който* беше от лукавия
и уби брата си. И защо го уби? Защото негови-
те дела бяха нечестиви, а братовите му прав-
13 диви. 13 Недейте се чуди, братя, ако светът ви
14 мрази. 14 Ние знаем, че сме преминали от смърт
в живот, защото любим братята. Който не лю-
15 би, остава в смърт. 15 Всеки, който мрази брата
си, е човекоубиец; и вие знаете, че в никой чо-
16 векоубиец не пребъдва вечен живот. 16 От това
познаваме любовта, че Той даде живота Си за
нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си
17 за братята, 17 Но ако някой, който има светов-
ните блага, вижда брата си в нужда, а заклю-
чи сърцето си от него, как ще пребъдва в него
18 любов към Бога? 18 Дечица, да не любим с ду-
ми нито с език, но с дело и в действителност.
19 19 От това ще познаем, че сме от истината, и ще
20 уверим сърцето си пред Него, 20 относно всич-
ко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог
21 е по-голям от сърцето ни и знае всичко. 21 Въз-
любени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме
22 дръзновение спрямо Бога: 22 и каквото и да по-
искаме, получаваме от Него, защото пазим за-
поведите Му и вършим това що е угодно пред
23 Него. 23 И Неговата заповед е това: да вярваме
в името на Сина Му Исуса Христа, и да любим
24 един другиго, както ни е заповядал. 24 И който
пази неговите заповеди, пребъдва в *Бога* и *Бог*
в него: и по това познаваме, че той пребъдва в
нас, по Духа, който ни е дал.

4 1 Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но
изпитвайте духовете дали са от Бога; защото
2 много лъжепророци излязоха по света. 2 По то-
ва познавайте Божия Дух: всеки дух, който из-
повяда, че Исус Христос дойде в плът, е от Бо-
га; 3 а никой дух, който не изповядва Спасите- 3
ля°, не е от Бога; и това е *духът* на Антихри-
ста, за когото сте чули, че иде, и сега е вече в
света. 4 Вие сте от Бога, дечица, и победили сте 4
ги; защото по-велик е Оня, Който е във вас, от
онзи, който е в света. 5 Те са от света, за това 5
светски говорят и светът тях слуша. 6 Ние сме 6
от Бога; който познава Бога, нас слуша; който
не е от Бога, не ни слуша. По това разпознаваме
духа на истината и духа на заблудата. 7 Възлю- 7
бени, да любим един другиго, защото любовта
е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бо-
га и познава Бога. 8 Който не люби, не е познал 8
Бога; защото Бог е любов. 9 В това се яви Бо- 9
жията любов към нас, че Бог изпрати на света
Своя единороден Син, за да живеем чрез Него.
10 В това се състои любовта, не че ние сме въз- 10
любили Бога, но че Той възлюби нас и прати
Сина Си като умилостивение за греховете ни.
11 Възлюбени, понеже така ни е възлюбил Бог, 11
то и ние сме длъжни да любим един другиго.
12 Никой никога не е видял Бога; но ако любим 12
един другиго, Бог пребъдва в нас, и любовта
към него е съвършена в нас. 13 По това познава- 13
ме, че пребъдваме в Него и Той в нас, гдето ни
е дал от Духа Си. 14 И ние видяхме и свидетел- 14
ствуваме, че Отец прати Сина Си да бъде Спа-
сител на Света. 15 Ако някой изповяда, че Исус 15
е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той в Бо-
га. 16 И ние познаваме и сме повярвали любо- 16
вта, която Бог има към нас. Бог е любов; и кой-
то пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог
пребъдва в него. 17 В това се усъвършенству- 17
ва любовта в нас, когато имаме дръзновение в
съдния ден, защото, както е Той, така сме и ние
в тоя свят. 18 В любовта няма страх, но съвър- 18
шената любов изпъжда страха; защото страхът
има *в себе си* наказание, и който се страхува, не
е усъвършенствуван в любовта. 19 Ние любим 19
[Него], защото първо Той възлюби нас. 20 Ако 20
рече някой: Любя Бога, а мразя брата си, той е
лъжец; защото, който не люби брата си, кого-
то е видял, не може да люби Бога, Когото не е
видял. 21 И тая заповед имаме от Него: Който 21
люби Бога, да люби и брата си.

5 1 Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е ро- **5**
ден от Бога; и всеки, който люби Родителя, лю-
би и родения от Него. 2 По това познаваме, че 2
любим Божиите чада, когато любим Бога и из-
пълняваме Неговите заповеди 3 защото ето що 3
е любов към Бога: да пазим неговите заповеди;
а заповедите Му не са тежки. 4 Защото всичко, 4

4.3 Гръцки: Исуса.

що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е *спечелила* нашата
5 вяра. 5 И кой побеждава света, ако не е тоя, кой-
6 то вярва, че Исус е Божият Син? 6 Това е Исус Христос, Който е дошъл чрез вода и кръв; не са-
7 мо чрез водата, но чрез водата и чрез кръвта; 7 и Духът е, който свидетелствува, понеже Духът е
8 истината. 8 Защото три са, които свидетелствуват: Духът, водата и кръвта; и тия три са съгла-
9 сни. 9 Ако приемаме свидетелството на човеците, свидетелството на Бога е по-важно; защото
10 това, което Бог заявява, е туй, че Той е свидетелствувал за Сина Си. 10 Който вярва в Божия Син, има *това* свидетелство в себе си; който не вярва Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал свидетелството, което Бог е свидетел-
11 ствувал за Сина Си. 11 И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е
12 в Сина Му. 12 Който има Сина, има тоя живот;
13 който няма Божия Син, няма тоя живот. 13 Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот [и да вярвате в името на Божия Син]. 14 И увере-
14 ността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша;
15 15 и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му
15 попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него. 16 Ако някой види брата си, че
16 извърши несмъртен грях, нека се моли, и *Бог* ще му даде живот, *сиреч*, на ония, които съгрешават несмъртно. Има смъртен грях; не казвам за него да се помоли. 17 Всяка неправда е грях; и
17 има грях, който не е смъртен. 18 Знаем, че все-
18 ки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него. 19 Знаем, че ние сме от Бога;
19 и целият свят лежи в лукавия. 20 Знаем още, че
20 Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния *Бог*; и ние сме в истинния, *сиреч* в Сина Му Исуса Христа. Това е истинският Бог и вечен живот. 21 Дечица, пазете себе си от идо-
21 ли.

2 Йоаново

1 От Презвитера до избраната госпожа и до
чадата й, които аз наистина любя, (и не
само аз, но и всички, които са познали
2 истината). [2] заради истината, която пребъдва в
3 нас, и ще бъде с нас до века, [3] благодат, милост,
мир да бъдат с нас от Бога Отца и от [Господа]
Исуса Христа, Сина на Отца, в истина и любов.
4 [4] Много се възрадвах, че намерих някои от ча-
дата ти да ходят в истината, както приехме за-
5 повед от Отца. [5] И сега, госпожо, умолявам те,
не като че ти пиша нова заповед, но тая, коя-
то имахме отначало; Да любим един другиго.
6 [6] И любовта е това: да ходим по Неговите за-
поведи. Тая е заповедта, в която трябва да хо-
7 дите, както сте чули отначало. [7] Защото много
измамници излязоха в света, които не изповяд-
ват дохождането на Исуса Христа в плът. Такъв
човек е измамник и антихрист. [8] Внимавайте на 8
себе си, да не изгубите онова, което сте изработили, но да получите пълна награда. [9] Никой, 9
който върви напред, и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; тоя, който пребъдва в
учението, той има и Отца и Сина. [10] Ако някой 10
дойде при вас, и не носи това учение, недейте го
приема в къщи, и не го поздравявайте, [11] защо- 11
то който го поздравява, става участник в неговите зли дела. [12] Имам много да ви пиша, но не 12
искам *да пиша* с книга и мастило, обаче надявам се да дойда при вас, и уста с уста да се разговорим, за да бъде радостта ви пълна. [13] По- 13
здравяват те чадата на твоята избрана сестра.

3 Йоаново

1 От Презвитера до любезния Гаий, когото
2 любя; [2] Възлюбений, молитствувам да
благоуспяваш и да си здрав във всич-
3 ко, както благоуспява душата ти. [3] Защото мно-
го се зарадвах, когато дойдоха някои братя и
засвидетелствуваха за твоята вярност, според
4 както ти ходиш в истината. [4] По-голяма радост
няма за мене от това, да слушам, че моите ча-
5 да ходят в истината. [5] Възлюбений, ти вършиш
вярна работа в каквото правиш за братята, и
6 то за чужденци; [6] които свидетелствуваха пред
църквата за твоята любов. Добре ще сториш да
7 ги изпратиш както подобава пред Бога; [7] защо-
то за *Христовото* име излязоха, без да вземат
8 нещо от езичниците. [8] Ние, прочее, сме длъж-
ни да посрещаме такива радостно, за да бъдем
9 съработници с истината. [9] Писах няколко думи
до църквата; но Диотреф, който обича да пър-
венствува между тях, не ни приема. [10] Затова, 10
ако дойда, ще му напомня за делата, които вър-
ши, като бръщолеви против нас лоши думи. И
като не се задоволява с това, той не просто че
сам не приема братята, но възпира и тия, кои-
то искат *да ги приемат*, и *ги* пъди от църквата.
[11] Възлюбений, не подражавай злото, но добро- 11
то. Който върши добро, от Бога е; който върши
зло, не е видял Бога. [12] За Димитрия се свиде- 12
телствува *добро* от всички, и от самата истина; а
още и ние свидетелствуваме; и ти знаеш, че на-
шето свидетелство е истинско. [13] Имах много да 13
ти пиша, но не ми се ще да ти пиша с мастило и
перо; [14] а надявам се скоро да те видя, и ще се 14
разговорим уста с уста. Мир на тебе. Поздра-
вяват те приятелите. Поздрави приятелите по
име.

Юда

1 Юда, слуга Исус Христов, а брат Яковов, до призваните, възлюбени от
Бога Отца и пазени в Исуса Христа:
2, 3 [2] Милост, мир и любов да ви се умножат. [3] Възлюбени, като показвах всяко усърдие да ви пи-
ша за нашето общо спасение, счетох за нуж-
но да ви пиша и да ви увещая да се подвизава-
те за вярата, която веднъж за винаги бе преда-
4 дена на светиите. [4] Защото са се вмъкнали ня-
кои човеци, които отдавна са били посочени, *че*
подлежат на това осъждане, нечестивци, кои-
то обръщат благодатта на нашия Бог в похот-
ливост и се отричат от единствения Владетел
5 и Господ наш Исус Христос. [5] А искам да ви
напомня, (тъй като сте узнали *вече* всичко то-
ва), че Господ, като избави веднъж *Своя* народ
от египетската земя, после погуби ония, които
6 не повярваха, [6] и че ангели, които не опазиха
своето достойнство, но напуснаха собственото
си жилище, - Той ги държи под мрак във веч-
7 ни връзки за съда на великия ден; [7] както и Со-
дом, Гомор и околните им градове, които, по-
добно на тях, се предадоха на блудство и изпа-
дваха в противоестествени пороци˚, са поста-
вени за пример като носят наказанието на веч-
8 ния огън. [8] При все това, по същия начин и тия с
бълнуванията си оскверняват плътта, презират
9 властта и хулят славните *същества*. [9] Но архан-
гел Михаил, когато в борба с дявола се препи-
раше за Моисеевото тяло, не смея да произнесе
против него хулителна присъда, но рече: Гос-
10 под да те смъмри. [10] Тия, обаче, хулят всичко,
което не знаят; а което знаят естествено, както
животните без разум, в това развращават себе
11 си. [11] Горко им! защото ходят по Каиновия път,
заради печалба се впускат във Валаамовата за-
12 блуда, и погиват в Кореевото упорство. [12] Тия
са подводни скали, когато пируват с вас в дру-
желюбните ви гощавки, и без страх напасват
себе си; безводни облаци, носени от ветровете;
есенни дървета, безплодни, дваж умрели, изко-
ренени; [13] свирепи морски вълни; които изпу- 13
щат като пяна своите безсрамни *дела*; скитащи
звезди, за които се пази мрачна тъмнина до ве-
ка. [14] За тях пророкува и Енох, седмият от Ада- 14
ма, като рече: Ето Господ иде с десетки хиля-
ди Свои светии, [15] да извърши съдба над всич- 15
ки, и да обяви за виновни всичките нечестив-
ци за всичките нечестиви дела, които в нече-
стие са сторили, и за всичките жестоки *думи*,
които нечестивите грешници са говорили про-
тив Него. [16] Тия са роптатели, оплаквачи, ко- 16
ито ходят по страстите си, (и устата им гово-
рят надуто), и заради печалба ласкаят човеци-
те. [17] Но, вие, възлюбени, помнете думите изго- 17
ворени по-напред от апостолите на нашия Гос-
под Исус Христос, как ви казваха: [18] В послед- 18
но време ще има присмивачи, които ще ходят
по своите нечестиви страсти. [19] Тия са, които 19
правят разцепления, плътски, които нямат Ду-
ха. [20] А вие възлюбени, като назидавате себе си 20
във вашата пресвета вяра и се молите на Светия
Дух, [21] пазете себе си в Божията любов, ожи- 21
дайки милостта на нашия Господ Исус Христос
за вечен живот. [22] И към едни, които са в съм- 22
нение, бивайте милостиви; [23] други спасявайте, 23
като ги изтръгвате из огъня; а към други показ-
вайте милост, със страх, като се гнусите даже и
от оскверната от плътта дреха. [24] А на Онзи, 24
Който може да ви пази от препъване, и да ви
постави непорочни в радост пред Своята слава,
[25] на единствения Бог наш Спасител, чрез Исуса 25
Христа нашия Господ, да бъде слава и величие,
и преди всичките векове, и сега, и до всичките
векове. Амин.

1.7 Гръцки: И следваха след чужда плът. Бит. 19:5

Римляни

1 Павел, слуга Исус Христов, призван за
апостол, отделен *да проповядва* благо-
вестието от Бога, [2] (което по-напред
Той беше обещал чрез пророците Си в свети-
те писания), [3] за Сина Му нашия Господ Ис-
ус Христос, Който по плът се роди от Дави-
довото потомство, [4] а по Дух на светост биде
със сила обявен като Божий Син чрез възкре-
сението от мъртвите; [5] чрез Когото получихме
благодат и апостолство, та в Неговото име да
привеждаме в послушност към вярата *човеци* от
всичките народи; [6] между които сте и вие при-
звани от Исуса Христа: [7] до всички в Рим, ко-
ито са възлюбени от Бога, призвани да бъдат
светии: Благодат и мир да бъдат с вас от Бо-
га, нашия Отец, и Господа Исуса Христа. [8] Най-
напред благодаря на моя Бог чрез Исуса Хри-
ста за всички ви, гдето за вашата вяра се гово-
ри по целия свят. [9] Понеже Бог, Комуто служа
с духа си в благовестуването на Сина Му, ми е
свидетел, че непрестанно ви споменавам в мо-
литвите си, [10] молещ се винаги, дано с Божия-
та воля благоуспея най-после сега да дойда при
вас. [11] Защото копнея да ви видя, за да ви пре-
дам някоя духовна дарба за вашето утвърждa-
ване, [12] то ест, за да се утеша между вас взаимно
с вас чрез общата вяра, *която е и* ваша и моя,
[13] И желая, братя, да знаете, че много пъти се
канех да дойда при вас, за да имам някой плод
и между вас както между другите народи; но до-
сега съм бил възпиран. [14] Имам длъжност към
гърци и към варвари, към учени и към неуче-
ни; [15] и така, колкото зависи от мене, готов съм
да проповядвам благовестието и на вас, които
сте в Рим. [16] Защото не се срамувам от благове-
стието [Христово]; понеже е Божия сила за спа-
сение на всекиго, който вярва, първо на юдеи-
на, а после и на езичника. [17] Защото в него се
открива правдата, *която е* от Бога чрез вяра
към вяра, както е писано: "Праведният чрез вя-
ра ще живее". [18] Защото Божият гняв се откри-
ва от небето против всяко нечестие и непра-
вда на човеците, които препятствуват на истина-
та чрез неправда. [19] Понеже, това, което е въз-
можно да се знае за Бога, на тях е известно, за-
щото Бог им го изяви. [20] Понеже от създание-
то на *света*° това, което е невидимо у Него, *си-
реч* вечната Му сила и божественост, се вижда
ясно, разбираемо чрез творенията; така щото,
човеците остават без извинение. [21] Защото, ка-
то познаха Бога, не Го прославиха като Бог, ни-
то *Му* благодариха; но извратиха се чрез свои-
те мъдрувания, и несмисленото им сърце се по-
мрачи. [22] Като се представяха за мъдри, те глу-
пееха, [23] и славата на нетленния Бог разме-
ниха срещу подобие на образ на смъртен човек,
на птици, на четвероноги и на гадини. [24] Зато-
ва, според страстите на сърцата им, Бог и ги
предаде на нечистота, щото да се обезчестят те-
лата им между сами тях, - [25] те които замени-
ха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да
се покланят и да служат на тварта, а не на Тво-
реца, Който е благословен до века. Амин. [26] За-
това Бог ги предаде на срамотни страсти, като
и жените им измениха естественото употреб-
ление на *тялото* в противоестествено. [27] Така
и мъжете, като оставиха естественото употреб-
ление на женския пол, разжегоха се в страстта
си един към друг, струвайки безобразие мъже с
мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздa-
яние на своето нечестие. [28] И понеже отказаха
да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум
да вършат това, което не е прилично, [29] изпъл-
нени с всякакъв вид неправда, нечестие, лаком-
ство, омраза; пълни със завист, убийство, кра-
мола, измама и злоба; [30] шепотници, клеветни-
ци, богоненавистници, нахални, горделиви, са-
мохвалци, измислители на злини, непокорни
на родителите *си*, [31] безразсъдни, вероломни,
без семейна обич, немилостиви; [32] които, при
все че знаят Божията справедлива присъда, че
тия, които вършат такива работи, заслужават
смърт, не само ги вършат, но и одобряват ония,
които ги вършат.

2 [1] Затова и ти си без извинение, о човече,
който и да си, когато съдиш *другиго*; защото в
каквото съдиш другия, себе си осъждаш; поне-
же ти, който съдиш, вършиш същото, [2] А зна-
ем, че Божията съдба против тия, които вър-
шат такива работи, е според истината. [3] И ти,
човече, който съдиш ония, които вършат таки-
ва работи, мислиш ли, че ще избегнеш съдбата
на Бога, като вършиш и ти същото? [4] Или пре-
зираш Неговата богата благост, търпеливост и
дълготърпение, без да знаеш, че Божията бла-
гост *е назначена да* те води към покаяние? [5] а с
упорството си и непокаяното си сърце трупаш
на себе си гняв за деня на гнева, когато ще се от-
крие праведната съдба от Бога, [6] Който ще въз-
даде на всеки според делата му: [7] вечен живот
на тия, които с постоянство в добри дела тър-
сят слава, почест и безсмъртие; [8] а пък гняв и

1.20 В изданието от 1940 г. "света" липсва.

негодувание на ония, които са твърдоглави и
не се покоряват на истината, а се покоряват на
9 неправдата; [9] скръб и неволя на всяка човешка
душа, която прави зло, първо на юдеина, *после*
10 и на гърка, [10] а слава и почест и мир на всеки,
който прави добро, първо на юдеина, *после* и на
11, 12 гърка. [11] Понеже Бог не гледа на лице. [12] Защото
тия, които са съгрешили без *да имат* закон, без
закон ще и да погинат; и които са съгрешили
13 под закон, под закона ще бъдат съдени. [13] Защо-
то не законослушателите са праведни пред Бо-
га; но законоизпълнителите ще бъдат оправда-
14 ни, [14] (понеже, когато езичниците, които нямат
закон, по природа вършат това, което *се изис-
ква* от закона, то, и без да имат закон, те сами са
15 закон за себе си, [15] по това, че те показват дей-
ствието на закона написано на сърцата им, на
което свидетелствува и съвестта им, а помисли-
те им или ги осъждат помежду си, или ги оправ-
16 дават), [16] в деня, когато Бог чрез Исуса Христа
ще съди тайните *дела* на човеците според мое-
17 то благовестие. [17] Но ако ти се наричаш юдеин,
18 облягаш се на закон, хвалиш се с Бога, [18] знаеш
Неговата воля, и разсъждаваш между различ-
19 ни *мнения*, понеже се учиш от закона; [19] *ако* при
това си уверен в себе си, че си водител на сле-
20 пите, светлина на тия, които са в тъмнина, [20] на-
ставник на простите, учител на младенците, по-
неже имаш в закона олицетворение на знание-
21 то и на истината, [21] тогава ти, който учиш дру-
гиго, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш
22 да не крадат, крадеш ли? [22] Ти, който казваш
да не прелюбодействуват, прелюбодействуваш
ли? Ти който се гнусиш от идолите, светотат-
23 ствуваш ли? [23] Ти, който се хвалиш със закона,
опозоряваш ли Бога като престъпваш закона?
24 [24] *Питам това*, защото според както е писано,
поради вас се хули Божието име между езични-
25 ците. [25] Понеже обрязването наистина ползу-
ва, ако изпълняваш закона; но ако си престъп-
ник на закона, тогава твоето обрязване става
26 необрязване. [26] И тъй, ако необрязаният пази
наредбите на закона, не ще ли неговото необ-
27 рязване да му се вмени за обрязване? [27] и оня,
който *остане* в природното си състояние необ-
рязан, но пак изпълнява закона, не ще ли осъди
тебе, който имаш писан *закон* и обрязване, но
28 си престъпник на закона? [28] Защото не е юде-
ин оня, външно такъв, нито е обрязване оно-
29 ва, което е външно в плътта; [29] но юдеин е
тоя, който е такъв вътрешно; а обрязване е то-
ва, което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чи-
ято похвала не е от човеците, а от Бога.

3 [1] Тогава, какво предимство има юдеинът?
2 или каква полза има от обрязването? [2] Много
във всяко отношение, а първо, защото на *юде-
ите* се повериха Божествените писания. [3] По- 3
неже, ако някои бяха без вяра, що *от това?*
тяхното неверие ще унищожи ли Божията вяр-
ност? [4] Да не бъде! но Бог нека бъде *признат* 4
за верен, а всеки човек лъжлив, според както е
писано: - "За да се оправдаеш в думите Си, И
да победиш, когато се съдиш". [5] Но ако нашата 5
неправда изтъква Божията правда, що има да
кажем? Несправедлив ли е Бог, когато нанася
гняв? (По човешки говоря). [6] Да не бъде! поне- 6
же тогава как Бог ще съди света? [7] Обаче, *каз- 7
ваш ти*, ако с моята невярност Божията вяр-
ност стане по-явна, за Неговата слава, то за-
що и аз, въпреки това, да бъда осъждан като
грешник? [8] И защо да не вършим зло, за да дой- 8
де добро? (както някои клеветнически твърдят,
че ние *така* говорим). На такива осъждането
е справедливо. [9] Тогава що *следва*? Имаме ли 9
ние някакво предимство *над езичниците*? Ни-
как; защото вече обвинихме юдеи и гърци, че
те всички са под грях. [10] Както е писано: - "Ня- 10
ма праведен ни един; [11] Няма никой разумен, 11
Няма кой да търси Бога. [12] Всички се отклони- 12
ха, заедно се развратиха; Няма кой да прави
добро, няма ни един". [13] "Гроб отворен е гър- 13
лото им; С езиците си ласкаят". "Аспидова от-
рова има под устните им". [14] "Техните уста са 14
пълни с клевета и горест". [15] "Нозете им бър- 15
зат да проливат кръв; [16] Опустошение и разо- 16
рение има в пътищата им; [17] И те не знаят пътя 17
на мира", [18] "Пред очите им няма страх от Бо- 18
га". [19] А знаем, че каквото казва законът, казва 19
го за ония, които са под закона; за да се затулят
устата на всекиго, и цял свят да се доведе под
съдбата на Бога. [20] Защото ни една твар няма да 20
се оправдае пред Него чрез дела *изисквани* от
закона, понеже чрез закона *става само* позна-
ването на греха. [21] А сега и независимо от за- 21
кон се яви правдата от Бога, за която свидетел-
ствуват законът и пророците, [22] сиреч правдата 22
от Бога, чрез вяра в Исуса Христа, за всички [и
на всички], които вярват; защото няма разлика.
[23] Понеже всички съгрешиха и не заслужават да 23
се прославят от Бога, [24] а с Неговата благост се 24
оправдават даром чрез изкуплението, което е в
Христа Исуса, [25] Когото Бог постави за умило- 25
стивение чрез кръвта Му посредством вяра. *То-
ва стори* за да покаже правдата Си в прощаване
на греховете извършени по-напред, когато Бог
дълготърпеше, - [26] за да покаже, *казвам* пра- 26
вдата Си в настоящето време, *та да се познае*, че
Той е праведен и че оправдава този, който вяр-
ва в Исуса. [27] И тъй, где остава хвалбата? Из- 27
ключена е. Чрез какъв закон? *чрез закона* на де-

28 лата ли? Не, но чрез закона на вярата. 28 И така,
ние заключаваме, че човек се оправдава чрез
29 вяра, без делата на закона. 29 Или Бог е *Бог* са-
мо на юдеите, а не и на езичниците? Да, и на
30 езичниците *е*. 30 Понеже същият Бог ще оправ-
дае обрязаните от вяра и необрязаните чрез вя-
31 ра. 31 Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да
не бъде! Но утвърждаваме закона.

4 1 И тъй, какво ще кажем, че нашият отец Ав-
2 раам, е намерил по плът? 2 Защото ако Авраам
се е оправдал от дела, има с какво да се хва-
3 ли, само не пред Бога. 3 Понеже какво казва пи-
санието: "Авраам повярва в Бога, и това му се
4 вмени за правда". 4 А на този, който върши *де-
ла*, наградата му се не счита като благодеяние,
5 но като дълг; 5 а на този, който не върши *дела*,
а вярва в Онзи, Който оправдава нечестивия,
6 неговата вяра *му* се вменява за правда. 6 Ка-
кто и Давид говори за блаженството на чове-
ка, комуто Бог вменява правда независимо от
7 дела: - 7 "Блажени ония, чиито беззакония са
8 простени, Чиито грехове са покрити; 8 Блажен е
оня човек, комуто Господ няма да вмени грях".
9 9 Прочее, това блаженство *само* за обрязаните
ли е, или и за необрязаните? Понеже казваме:
10 "На Авраама вярата се вмени в правда". 10 то
как му се вмени? Когато беше обрязан ли, или
необрязан? Не когато беше обрязан, но необря-
11 зан. 11 И той прие обрязването като знак и пе-
чат на правдата от вяра, която имаше, когато
беше необрязан, за да бъде той отец на всички,
които вярват, ако и необрязани, за да се вме-
12 ни правдата на тях, 12 и отец на ония обрязани,
които не само са обрязани, но и ходят в стъп-
ките на оная вяра, която нашият отец Авраам
13 е имал, когато бе необрязан, 13 Понеже обеща-
нието към Авраама или към потомството му, че
ще бъде наследник на света, не стана чрез за-
14 кон, но чрез правдата от вяра. 14 Защото, ако са
наследници тия, които *се облягат* на закона, то
15 вярата е празна, и обещанието осуетено; 15 по-
неже законът докарва, *не обещание*, а гняв; но
гдето няма закон, там няма нито престъпление.
16 16 Затова *наследството* е от вяра, за *да бъде* по
благодат, така щото обещанието да е осигуре-
но за цялото потомство, не само за това, кое-
то се *обляга* на закона, но и за онова, което е от
вярата на Авраама, който е отец на всички ни,
17 17 (както е писано: "Направих те отец на мно-
го народи"), пред Бога, Когото повярва, Кой-
то съживява мъртвите, и повиква в действи-
телно съществуване онова, което не съществу-
18 ва. 18 *Авраам*, надявайки се без *да има причина
за* надежда, повярва, за да стане отец на мно-
го народи, според реченото: "Толкова ще бъде
твоето потомство". 19 Без да ослабне във вяра, 19
той вземаше пред вид, че тялото му е вече за-
мъртвяло, като бе на около сто години, *взема-
ше пред вид* и мъртвостта на Сарината утроба, -
20 обаче, относно Божието обещание не се усъм- 20
ни чрез неверие, но се закрепи във вяра, и да-
де Богу слава, 21 уверен, че това, което е обещал 21
Бог, Той е силен да го изпълни. 22 Затова му се 22
вмени за правда. 23 Това пък, че му се вмени *за* 23
правда, не се написа само за него, 24 но и за нас, 24
на които ще се вменява *за правда*, като вярваме
в Този, Който е възкресил от мъртвите Исуса,
нашия Господ, 25 Който биде предаден за пре- 25
грешенията ни, и биде възкресен за оправдани-
ето ни.

5 1 И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с
Бога, чрез нашия Господ Исус Христос; 2 по- 2
средством Когото ние чрез вяра придобихме
достъп до тая благодат, в която стоим, и се ра-
дваме поради надеждата за Божията слава. 3 И 3
не само това, но нека се хвалим и в скърбите си,
като знаем, че скръбта произвежда твърдост,
4 а твърдостта изпитана правда; а изпитаната 4
правда надежда. 5 А надеждата не посрамява, 5
защото Божията любов е изляна в сърцата ни
чрез дадения нам Свети Дух. 6 Понеже, когато 6
ние бяхме още немощни, на надлежното време
Христос умря за нечестивите. 7 Защото едва ли 7
ще се намери някой да умре *даже* за праведен
човек; (при все че е възможно да дръзне някой
да умре за благия); 8 Но Бог препоръчва Своя- 8
та към нас любов в това, че, когато още бяхме
грешници, Христос умря за нас. 9 Много пове- 9
че, прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта
Му, ще се избавим от Божия гняв чрез Него.
10 Защото, ако бидохме примирени с Бога чрез 10
смъртта на Сина Му, когато бяхме неприятели,
колко повече *сега*, като сме примирени, ще се
избавим чрез Неговия живот! 11 И не само то- 11
ва, но и се хвалим в Бога чрез нашия Господ
Исус Христос, чрез Когото получихме сега то-
ва примирение. 12 Затова, както чрез един човек 12
грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и по
тоя начин смъртта мина във всичките човеци,
понеже всички съгрешиха, - 13 (защото и преди 13
закона грехът беше в света, грях, обаче, не се
вменява, когато няма закон; 14 при все това от 14
Адама до Моисея смъртта царува и над ония,
които не бяха съгрешили според престъпле-
нието на Адама, който е образ на Бъдещия; 15 но 15
дарбата не е такава каквото бе прегрешение-
то; защото, ако поради прегрешението на еди-
ния измряха мнозината, то Божията благодат
и дарбата чрез благодатта на един човек, Исус
Христос, много повече се преумножи за мно-

16 зината; [16] нито е дарбата, каквато *бе съдбата*,
чрез съгрешението на един; защото съдбата *бе-*
ше от един *грях* за осъждане, а дарбата от мно-
17 го прегрешения за оправдание; [17] защото, ако
чрез прегрешението на единия смъртта царува
чрез тоя един, то много повече тия, които полу-
чават изобилието на благодатта и на дарбата,
сиреч правдата, ще царуват в живот чрез еди-
18 ния, Исус Христос), - [18] и тъй, както чрез едно
прегрешение *дойде* осъждането на всичките чо-
веци, така и чрез едно праведно дело *дойде* на
всичките човеци оправданието, което докарва
19 живот. [19] Защото, както чрез непослушанието
на единия човек станаха грешни мнозината, та-
ка и чрез послушанието на единия мнозината
20 ще станат праведни. [20] А отгоре на това дойде
и законът, та се умножи прегрешението; а гдето
се умножи грехът, преумножи се благодатта;
21 [21] така щото, както грехът бе царувал и докара
смъртта, така да царува благодатта чрез пра-
вдата и да докара вечен живот чрез Исуса Христа
нашия Господ.

6 [1] Тогава какво? Да речем ли: Нека останем в
2 греха, за да се умножи благодатта? [2] Да не бъде!
Ние, които сме умрели към греха, как ще жи-
3 веем вече в него? [3] Или не знаете, че ние всич-
ки, които се кръстихме да участвуваме в Исуса
Христа, кръстихме се да участвуваме в смърт-
4 та Му? [4] Затова, чрез кръщението ние се погре-
бахме с Него да участвуваме в смърт, тъй щото,
както Христос биде възкресен от мъртвите чрез
славата на Отца, така и ние да ходим в нов жи-
5 вот. [5] Защото, ако сме се съединили с Него чрез
смърт подобна на Неговата, ще се *съединим* и
6 чрез възкресение подобно на Неговото; [6] като
знаем това, че нашето старо естество бе разп-
нато с *Него*, за да се унищожи тялото на греха,
7 та да не робуваме вече на греха. [7] Защото, кой-
8 то е умрял, той е оправдан от греха. [8] Но ако сме
умрели с Христа, вярваме, че ще и да живеем с
9 Него, [9] знаейки, че Христос, като биде възкре-
сен от мъртвите, не умира вече; смъртта няма
10 вече власт над Него. [10] Защото, смъртта, с която
умря, Той умря за греха веднъж завинаги; а
11 животът, който живее, живее *го* за Бога. [11] Та-
ка и вие считайте себе си за мъртви към греха,
12 а живи към Бога в Христа Исуса. [12] И тъй, да
не царува грехът във вашето смъртно тяло, та
13 да се покорявате на неговите страсти. [13] Нито
представяйте *телесните* си части като оръдия
на неправдата; но представяйте себе си на Бо-
га като оживели от мъртвите, и *телесните* си
14 части на Бога като оръдия на правдата. [14] За-
щото грехът няма да ви владее, понеже не сте
15 под закон, а под благодат. [15] Тогава какво? Да
грешим ли, защото не сме под закон, а под бла-
годат? Да не бъде! [16] Не знаете ли, че комуто 16
предавате себе си като послушни слуги, слуги
сте на оня, комуто се покорявате, било на гре-
ха, който докарва смърт, или на послушанието,
което докарва правда? [17] Благодарение, обаче, 17
Богу, че като бяхте слуги на греха, вие се по-
корихте от сърце на оня образец на вероуче-
нието, в който бяхте обучени, [18] и, освободени 18
от греха, станахте слуги на правдата. [19] (По чо- 19
вешки говоря поради немощта на вашето есте-
ство). Прочее, както предавахте *телесните* си
части *като* слуги на нечистотата и на беззако-
нието, което докарва *още* беззаконие, така се-
га предайте частите си *като* слуги на правдата,
която докарва светост. [20] Защото, когато бяхте 20
слуги на греха не бяхте обуздавани от правда-
та. [21] Какъв плод имахте тогава от ония неща? 21
- неща, за които сега се срамувате, защото сет-
нината им е смърт. [22] Но сега като се освобо- 22
дихте от греха, и станахте слуги на Бога, имате
за плод *това, че отивате* към светост, на която
истината е вечен живот. [23] Защото заплатата 23
на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в
Христа Исуса, нашия Господ.

7 [1] Или не знаете, братя, (защото говоря на
човеци, които знаят *що е* закон), че законът
владее над човека само, докогато той е жив?
[2] Защото омъжена жена е вързана чрез закона 2
за мъжа, до когато той е жив; но когато мъжът
умре тя се освобождава от мъжевия закон. [3] И 3
тъй, ако при живота на мъжа *си* тя се омъжи за
друг мъж, става блудница; но ако умре мъжът
й, свободна е от тоя закон, и не става блудница,
ако се омъжи за друг мъж. [4] И тъй, братя мои, 4
и вие умряхте спрямо закона чрез Христовото
тяло, за да се свържете с друг, *сиреч*, с възкре-
сения от мъртвите, за да принасяме плод на Бо-
га. [5] Защото, когато бяхме плътски, греховните 5
страсти, които *се възбуждаха* чрез закона, дей-
ствуваха във вашите *телесни* части, за да при-
насяме плод който докарва смърт; [6] но сега, ка- 6
то умряхме към това, което ни държеше, осво-
бодихме се от закона; тъй щото ние служим по
нов дух, а не по старата буква. [7] Тогава що? Да 7
речем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но *на-*
против, не бих познал греха освен чрез закона,
защото не бих познал, че пожеланието *е грях*,
ако законът не беше казвал: "Не пожелавай".
[8] Но грехът понеже взе повод чрез заповедта, 8
произведе в мене всякакво пожелание; защото
без закон грехът е мъртъв. [9] И аз бях жив някога 9
без закон, но когато дойде заповедта, грехът
оживя, а пък аз умрях: [10] намерих, *че самата* 10
заповед, която *бе назначена* да докара живот,

11 докара ми смърт. 11 Защото грехът, като взе по-
вод чрез заповедта, измами ме и ме умъртви
12 чрез нея. 12 Тъй щото законът е свет, и заповед-
13 та света, праведна и добра. 13 Тогава, това ли,
което е добро, стана смърт за мене? Да не бъде!
Но грехът ми причинява смърт чрез това добро
нещо, за да се показва, че е грях, тъй щото чрез
14 заповедта, грехът да стане много грешен. 14 За-
щото знаем, че законът е духовен; а пък аз съм
15 от плът, продаден под греха. 15 Защото не зная
какво правя: понеже не върша това, което ис-
16 кам; но онова което мразя, него върша. 16 Оба-
че, ако върша, това, което не искам, съгласен
17 съм със закона, че е добър. 17 Затова не аз се-
га върша това, но грехът, който живее в мене.
18 18 Защото зная, че в мене, сиреч, в плътта ми,
не живее доброто; понеже желание за добро-
19 то имам, но не и сила да го върша. 19 Защото не
върша доброто, което желая; но злото, което не
20 желая, него върша. 20 Но ако върша това, което
не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който
21 живее в мене. 21 И тъй, намирам *тоя* закон, че
при мене, който желая да върша доброто, зло-
22 то е близо. 22 Защото, колкото за вътрешното
ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон;
23 23 но в *телесните* си части виждам различен за-
кон, който воюва против закона на ума ми, и ме
заробва под греховния закон, който е в части-
24 те ми. 24 Окаян аз човек! кой ще ме избави от
25 тялото на тая смърт? 25 Благодарение Богу! *има
избавление* чрез Исуса Христа, нашия Господ. И
тъй, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с
плътта - на греховния закон.

8 1 Сега прочее, няма никакво осъждане на
тия, които са в Христа Исуса, [които ходят, не
2 по плът но по Дух]. 2 Защото законът на жи-
вотворящия Дух ме освободи в Христа Исуса
3 от закона на греха и на смъртта. 3 Понеже то-
ва, което бе невъзможно за закона, поради туй,
че бе ослабнал чрез плътта, Бог *го извърши* като
изпрати Сина Си в плът подобна на греховната
плът и *в жертва* за грях, и осъди греха в плът-
4 та, 4 за да се изпълнят изискванията на закона
5 в нас, които ходим, не по плът, но по Дух. 5 За-
щото тия, които са плътски, копнеят за плът-
ското; а тия, които са духовни - за духовното.
6 6 Понеже копнежът на плътта значи смърт; а
7 копнежът на Духа значи живот и мир. 7 Защото
копнежът на плътта е враждебен на Бога, поне-
же не се покорява на Божия закон, нито пък мо-
8 же; 8 и тия, които са плътски, не могат да угодят
9 на Бога. 9 Вие, обаче, не сте плътски, а духовни,
ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой
10 няма Христовия Дух, той не е Негов. 10 Обаче,
ако Христос е във вас, то при все, че тялото е
мъртво поради греха, духът е жив поради пра-
вдата. 11 И ако живее във вас Духът на Този, Кой- 11
то е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият,
Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще
съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си,
който обитава във вас. 12 И тъй, братя, ние има- 12
ме длъжност, *обаче*, не към плътта, та да жи-
веем плътски. 13 Защото, ако живеете плътски, 13
ще умрете; но ако чрез Духа умъртвявате теле-
сните действия, ще живеете. 14 Понеже които се 14
управляват от Божия Дух, те са Божии синове.
15 Защото не сте приели дух на робство, та да бъ- 15
дете пак на страх, но приели сте дух на осино-
вение, чрез който и викаме: Авва Отче! 16 *Така* 16
самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух,
че сме Божии чада. 17 И ако *сме* чада то *сме* и 17
наследници, наследници на Бога, и сънаслед-
ници с Христа, та, ако страдаме с *Него*, да се
и прославяме заедно с *Него*. 18 Понеже смятам, 18
че сегашните временни страдания не заслужа-
ват да се сравнят със славата, която има да се
открие към нас. 19 Защото сътворението с усърд- 19
но очакване ожида откриването *ни като* Божии
синове. 20 Понеже сътворението беше подчинено 20
на немощ˚, не своеволно, но чрез Този, Който
го подчини, 21 с надежда, че и самото създание 21
ще се освободи от робството на тлението, *и ще
премине* в славната свобода на Божиите чада.
22 Понеже знаем, че цялото създание съвокуп- 22
но въздиша и се мъчи до сега. 23 И не то само, но 23
и ние, които имаме Духа в начатък, и сами ние
въздишаме в себе си и ожидаме осиновението
си, *сиреч*, изкупването на нашето тяло. 24 Защо- 24
то с *тая* надежда ние се спасихме; а надежда,
когато се вижда *изпълнена*, не е *вече* надежда;
защото кой би се надявал за това, което вижда?
25 Но, ако се надяваме за онова, което не вижда- 25
ме, тогава с търпение го чакаме. 26 Така също 26
и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не
знаем да се молим както трябва; но самият Дух
ходатайствува в *нашите* неизговорими стена-
ния; 27 а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв 27
е умът на Духа, защото той ходатайствува за
светиите по Божията *воля*. 28 Но знаем, че всич- 28
ко съдействува за добро на тия, които любят
Бога, които са призовани според *Неговото* на-
мерение. 29 Защото, които предузна, тях и пред- 29
определи *да бъдат* съобразни с образа на Си-
на Му, за да бъде Той първороден между мно-
го братя; 30 а които предопредели, тях и при- 30
зова; а които призова, тях и оправда, а които
оправда, тях и прослави. 31 И тъй, какво да ка- 31
жем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде

8.20 Гръцки: Суетност.

32 против нас? 32 Оня, Който не пожали Своя Син,
но Го предаде за всички ни, как не ще ни по-
33 дари заедно с Него и всичко? 33 Кой ще обвини
Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправда-
34 ва? 34 Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос
Исус ли, Който умря, а при това и биде възкре-
сен от мъртвите, Който е от дясната страна на
35 Бога, и Който ходатайствува за нас? 35 Кой ще
ни отлъчи от Христовата любов? скръб ли, или
утеснение, гонение или глад, голота, беда, или
36 нож? 36 (*защото*, както е писано: "Убивани сме
заради Тебе цял ден; Считани сме като овце за
37 клане"). 37 Не; във всичко това ставаме повече
от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.
38 38 Понеже съм уверен, че нито смърт, нито жи-
вот, нито ангели, нито власти, нито сегашно-
39 то, нито бъдещето, нито сили, 39 нито височина,
нито дълбочина, нито кое да било друго създа-
ние ще може да ни отлъчи от Божията любов,
която е в Христа Исуса, нашия Господ.

9 1 Казвам истината в Христа, не лъжа, и съве-
2 стта ми свидетелствува с мене в Светия Дух, 2 че
имам голяма скръб и непрестанна мъка в сър-
3 цето си. 3 Защото бих желал сам аз да съм ана-
тема° от Христа, заради моите братя, моите по
4 плът роднини; 4 които са израилтяни, на кои-
то *принадлежат* осиновението на славата, за-
ветите и даването на закона, богослужението и
5 обещанията; 5 чиито са и отците, и от които *се*
роди по плът Христос, Който е над всички Бог,
6 благословен до века. Амин. 6 Обаче, не че е про-
паднало Божието слово; защото не всички ония
7 са Израил, които са от Израиля; 7 нито са всич-
ки чада, понеже са Авраамово потомство; но
"в Исаака", *каза Бог*, "ще се наименува твоето
8 потомство". 8 Значи, не чадата, *родени* по плът,
са Божии чада; но чадата, *родени* според обе-
9 щанието се считат за потомство. 9 Защото то-
ва беше нещо обещано, *понеже каза*: "Ще дойда
10 по това време, и Сара ще има син". 10 И не са-
мо това, но и когато Ревека зачна от едного, *си-*
11 *реч*, от нашия отец Исаака, 11 макар че *близна-*
ците не бяха още родени и не бяха още сторили
нещо добро или зло, то, за да почива Божие-
то по избор намерение, не на дела, но на онзи,
12 който призовава, 12 рече й се: "По-големият ще
13 слугува на по-малкия"; 13 както е писано: "Яко-
14 ва възлюбих, а Исава намразих". 14 И тъй, ка-
кво? Да речем ли, че има неправда у Бога? Да
15 не бъде! 15 Защото казва на Моисея: "Ще пока-
жа милост, към когото ще покажа, и ще пожа-
16 ля, когото ще пожаля". 16 И тъй, не зависи от
този, който иска, нито от този, който тича, но
17 от Бога, Който показва милост. 17 Защото пи-
санието казва на Фараона: "Именно за това те
издигнах, за да покажа в тебе силата Си, и да
се прочуе името Ми по целия свят". 18 И тъй, 18
към когото ще, Той показва милост, и когото
ще закоравява. 19 На това ти ще речеш: А защо 19
още обвинява? Кой може да противостои на во-
лята му? 20 Но, о човече, ти кой си, що отгова- 20
ряш против Бога? Направеното нещо ще рече
ли на онзи, който го е направил: Защо си ме та-
ка направил? 21 Или грънчарят няма власт над 21
глината, с част от същата буца да направи съд
за почит, а с друга част - съд за непочтена *упо-*
треба? 22 А *какво ще кажем*, ако Бог, при все, 22
че е искал да покаже гнева Си и да изяви си-
лата Си, пак е търпял с голямо дълготърпение
съдовете, *предмети* на гнева Си, приготвени за
погибел, 23 и *е търпял*, за да изяви богатството 23
на Славата Си, над съдовете, *предмети* на ми-
лостта Си, които е приготвил отнапред за сла-
ва - 24 над нас, които призова, не само измежду 24
юдеите, но и измежду езичниците? 25 както и в 25
Осия казва: - "Ще нарека мои люде ония, ко-
ито не бяха мои люде, И тая възлюбена, която
не беше възлюбена"; 26 И на същото място, 26
гдето им се казва: "Не сте мои люде, Там ще се
нарекат чада на живия Бог". 27 А Исаия вика за 27
Израиля: - "Ако и да е числото на израилтяните
като морски пясък, *Само* остатък *от тях* ще се
спаси; 28 Защото Господ ще изпълни на земята 28
казаното [по правда] *от Него*", Като го извър-
ши и свърши скоро. 29 И както Исаия е казал 29
в по-предишно *място:* "Ако Господ на Силите
не би ни оставил потомство, Като Содом бих-
ме останали и на Гомор бихме се оприличили".
30 И тъй, какво да кажем? *Това*, че езичниците, 30
които не търсеха правда, получиха правда, и то
правда, която е чрез вярване; 31 а Израил, който 31
търсеше закон за *придобиване* правда, не стигна
до такъв закон. 32 Защо? затова, че не *го търси* 32
чрез вярване, а някак си чрез дела. Те се спъна-
ха о камъка, о който *хората* се спъват; 33 както 33
е писано: - "Ето, полагам в Сион камък, о който
да се спъват, и канара, в която да се съблазня-
ват; И който вярва в Него не ще се посрами".

1 Братя, моето сърдечно желание и молбата **10**
ми към Бога е за спасението *на Израиля*. 2 За- 2
щото свидетелствувам за тях, че те имат рев-
ност за Бога, само че не е според пълното зна-
ние. 3 Понеже, ако не знаят правдата, *която е* 3
от Бога и искат да поставят своята, те не се по-
кориха на правдата от Бога. 4 Понеже Христос 4
изпълнява целта на закона, да се оправдае все-
ки, който вярва. 5 Защото Моисей пише, че чо- 5
век, който върши правдата, която е чрез *пазене-*

9.3 Сиреч: Отлъчен,

то на закона, ще живее чрез нея. 6 А правдата,
която е чрез вяра, говори така: "Да не речеш в
сърцето си: Кой ще се възкачи на небето, сиреч,
7 да свали Христа? 7 или: Кой ще слезе в бездната
8 сиреч да възведе Христа от мъртвите?" 8 Но що
казва тя? *Казва, че* "думата е близо при тебе, в
устата ти и в сърцето ти", сиреч думата на вяра-
9 та която проповядваме. 9 Защото, ако изповя-
даш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш
със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мърт-
10 вите ще се спасиш. 10 Защото със сърце вярва
човек и се оправдава, и с уста прави изповед и
11 се спасява. 11 Защото писанието казва: "Никой,
12 който вярва в Него, не ще се посрами". 12 Поне-
же няма разлика между юдеин и грък защото
същият Господ е Господ на всички, богат към
13 всички, които Го призовават. 13 Защото "всеки,
който призове Господното име, ще се спаси".
14 14 Как, прочее, ще призоват Този, в Когото не са
повярвали? И как ще повярват в Този, за Кого-
то не са чули? А как ще чуят без проповедник?
15 15 И как ще проповядват, ако не бъдат пратени?
Както е писано: - "Колко са прекрасни Нозете
16 на тия, които благовестуват доброто!" 16 Но не
всички послушаха благовестието; защото Иса-
ия казва: "Господи, *кой от нас* е повярвал на
17 онова, което сме чули"? 17 И тъй, вярването *е*
от слушане, а слушането - от Христовото сло-
18 во. 18 Но казвам: те не са ли чули? Наистина, *чу-
ли* са: - "По цялата земя е излязъл гласът им,
19 И думите им до краищата на вселената". 19 Но
пак казвам: Израил не е ли разбрал? *Разбрал е,
защото* първо Моисей казва: - "Аз ще ви раз-
дразня до ревнуване с тия, които не са народ; С
20 народ несмислен ще ви разгневя"; 20 а Исаия се
осмелява да каже: - "Намерен бях от ония, кои-
то не Ме търсеха; Явен станах на тия, които не
21 питаха за Мене; 21 а за Израиля казва: - "Про-
стирах ръцете Си цял ден Към люде непокорни
и опаки"

11 1 И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своите
люде? Да не бъде! Защото и аз съм израилтя-
нин, от Авраамовото потомство, от Вениами-
2 новото племе. 2 Не е отхвърлил Бог людете Си,
които е предузнал. Или не знаете що казва пи-
санието за Илия? как вика към Бога против Из-
3 раиля, *казвайки:* 3 "Господи, избиха пророците
Ти, разкопаха олтарите Ти, и аз останах сам; но
4 и моя живот искат *да отнемат"*. 4 Но що му каз-
ва божественият отговор? - "Оставил съм Си се-
дем хиляди мъже, които не са преклонили ко-
5 ляно пред Ваала". 5 Така и в сегашно време има
6 остатък, избран по благодат. 6 Но, ако е по бла-
годат, не е вече от дела, иначе благодатта не е
вече благодат [а ако е от делата, не е вече благо-
дат, иначе делото не е вече дело]. 7 Тогава как- 7
во? Онова, което Израил търсеше, това не полу-
чи, но избраните го получиха, а останалите се
закоравиха даже до днес; 8 както е писано: "Бог 8
им даде дух на безчувствие, очи - да не виждат
и уши - да не чуват". 9 И Давид казва: - "Тра- 9
пезата им нека стане за тях примка и уловка,
Съблазън и въздаяние; 10 Да се помрачат очите 10
им, та да не виждат, И сгърби гърба им за вина-
ги". 11 Тогава казвам: Спънаха ли се, та да пад- 11
нат? Да не бъде! Но чрез тяхното отклонение
дойде спасението на езичниците, за да ги възбу-
ди към ревнивост. 12 А, ако тяхното отклонение 12
значи богатство за света и тяхното отпадане -
богатство за езичниците, колко повече тяхно-
то пълно *възстановяване!* 13 Защото на вас, *ко-* 13
ито бяхте езичници, казвам, че, понеже съм
апостол на езичниците, аз славя моята служба,
14 дано по някакъв начин да възбудя към ревни- 14
вост *тия, които* са моя плът, и да спася някои
от тях. 15 Защото, ако тяхното отхвърляне *зна-* 15
чи примирение на света, какво *ще бъде* приема-
нето *им*, ако не оживяване от мъртвите? 16 А ако 16
първото *от тестото* е свето, то и *цялото* зася-
ване е *свето*; и ако коренът е свет, то и клоните
са свети. 17 Но, ако някои клони са били отря- 17
зани, и ти, бидейки дива маслина, си бил при-
саден между тях, и си станал съучастник с тях в
тлъстия корен на маслината, 18 не се хвали сре- 18
щу клоните; но ако се хвалиш, *знай*, че ти не дър-
жиш корена, а коренът тебе. 19 Но ще речеш: 19
Отрязаха се клони, за да се присадя аз. 20 Доб- 20
ре, поради неверие те се отрязаха, а ти пора-
ди вяра стоиш. Не високоумствувай, но бой се.
21 Защото, ако Бог не пощади естествените кло- 21
ни, нито тебе ще пощади. 22 Виж, прочее, благо- 22
стта и строгостта Божия: Строгост към падна-
лите, а божествена благост към тебе, ако оста-
неш в тая благост; иначе, и ти ще бъдеш отсе-
чен. 23 Така и те, ако не останат в неверие, ще 23
се присадят; защото Бог може пак да ги приса-
ди. 24 Понеже, ако ти си бил отсечен от маслина 24
по естество дива, и, против естеството, си бил
присаден на питомна маслина, то колко повече
ония, които са естествени *клони*, ще се приса-
дят на своята маслина! 25 Защото, братя, за да не 25
се мислите за мъдри, искам да знаете тая тай-
на, че частично закоравяване сполетя Израиля,
само докато влезе пълното *число* на езичници-
те. 26 И така целият Израил ще се спаси, както 26
е писано: - "Избавител ще дойде от Сион; Той
ще отвърне нечестията от Якова; 27 И ето завета 27
от Мене към тях: Когато отнема греховете им".
28 Колкото за благовестието, те са неприятели, 28
което е за ваша *полза*, а колкото за избора, те са

29 възлюбени заради бащите. 29 Защото даровете
30 и призванието от Бога са неотменими. 30 Защо-
то както вие някога се непокорявахте˚ на Бо-
га, но сега чрез тяхното непокорство˚ сте при-
добили милост, та чрез показаната към вас ми-
31 лост и те сега да придобият милост, 31 също така
32 и те сега се не покоряват 32 Защото Бог затво-
ри всички в непокорство, та към всички да по-
33 каже милост. 33 О колко дълбоко е богатството
на премъдростта и знанието на Бога! Колко са
непостижими Неговите съдби, и неизследими
34 пътищата му! 34 Защото, "Кой е познал ума на
35 Господа, Или, кой Му е бил съветник?" 35 или,
"Кой от по-напред Му е дал *нещо*, Та да му се
36 отплати?" 36 Защото всичко е от Него, чрез Него
и за Него. Нему да бъде слава до векове. Амин.

12 1 И тъй, моля ви, братя, поради Божиите ми-
лости, да представите телата си в жертва жива,
света, благоугодна на Бога, *като* ваше духов-
2 но служение. 2 И недейте се съобразява с тоя
век˚, но преобразявайте се чрез обновяването
на ума си, за да познаете от опит що е Божията
воля, - това, което е добро, благоугодно Нему
3 и съвършено. 3 Защото, чрез дадената ми бла-
годат, казвам на всеки един измежду вас, кой-
то е по-виден да не мисли за себе си по-високо,
отколкото трябва да мисли, но да разсъжда-
ва така, щото да мисли скромно, според дела
на вярата, които Бог е на всекиго разпределил.
4 4 Защото, както имаме много части в едно тяло,
5 а не всичките части имат същата служба, 5 така
и ние мнозината сме едно тяло в Христа, а сме
6 части, всеки *от нас*, един на друг. 6 И като има-
ме дарби, които се различават според дадена-
та ни благодат, ако е пророчество, *нека про-*
7 *куваме* съразмерно с вярата; 7 ако ли служене,
нека прилежаваме в служенето, ако някой по-
8 учава, *нека прилежава* в поучаването; 8 ако уве-
щава, в увещаването; който раздава, *да раздава*
щедро; който управлява, *да управлява* с усър-
дие; който показва милост, *да я показва* доб-
9 роволно. 9 Любовта да бъде нелицемерна; от-
вращавайте се от злото, а прилепявайте се към
10 доброто. 10 В братолюбието *си* обичайте се един
друг, като сродници; изпреварйте да си отда-
11 вате един на друг почит. 11 В усърдието *бивай-*
те нелениви, пламенни по дух, като служите на
12 Господа. 12 Радвайте се в надеждата, в скръб *би-*
13 *вайте* твърди, в молитва постоянни. 13 Пома-
гайте на светиите в нуждите им; предавайте се
14 на гостолюбие. 14 Благославяйте ония, които ви
15 гонят, благославяйте, и не кълнете. 15 Радвайте
се с ония, които се радват; плачете с ония, които
плачат. 16 Бъдете единомислени един към друг; 16
не давайте ума си на високи неща, но предавай-
те се на скромни неща; не считайте себе си за
мъдри. 17 Никому не връщайте зло за зло; про- 17
мишлявайте за това, което е добро пред всич-
ките човеци; 18 ако е възможно, доколкото за- 18
виси от вас, живейте в мир с всичките човеци.
19 Не си отмъстявайте, възлюбени, но дайте мя- 19
сто на *Божия* гняв; защото е писано: "На мене
принадлежи отмъщението, Аз ще сторя въздая-
ние, казва Господ". 20 Но, "Ако е гладен не- 20
приятелят ти, нахрани го; Ако е жаден, напой го;
Защото, това като правиш, ще натрупаш жар на
главата му". 21 Не се оставяй да те побеждава 21
злото; но ти побеждавай злото чрез доброто.

13 1 Всеки човек да се покорява на властите, ко-
ито са над него; защото няма власт, която да
не е от Бога, и колкото *власти* има, те са от-
редени от Бога. 2 Затова, който се противи на 2
властта, противи се на Божията наредба; а ко-
ито се противят ще навлекат осъждане на себе
си. 3 Защото владетелите не *причиняват* страх 3
на добротвореца, но на злотвореца. Искаш ли,
прочее, да се не боиш от властта? Върши доб-
ро, и ще бъдеш похвален от нея; 4 понеже вла- 4
детелят е Божий служител за твоя полза. Но ако
вършиш зло, да се боиш; защото той не носи на-
празно сабята, понеже е Божий служител, къз-
довъздател за *докарване* гняв, върху˚ този, кой-
то върши зло. 5 Затова нужно е да се покорява- 5
те не само поради *страх от* гнева, но и заради
съвестта. 6 Понеже за тая причина и данък пла- 6
щате. Защото *владетелите* са Божии служите-
ли, които постоянно се занимават с тая *длъж-*
ност. 7 Отдавайте на всички дължимото: кому- 7
то *се дължи* данък, данъка; комуто мито, мито-
то; комуто страх, страха; комуто почит, почи-
та. 8 Не оставайте никому длъжни в нищо, ос- 8
вен един друг да се обичате, защото, който оби-
ча другиго, изпълнява закона. 9 Понеже *запо-* 9
ведите: "Не прелюбодействувай"; "Не убивай";
"Не кради"; "Не пожелавай"; и коя да било дру-
га заповед се заключават в тия думи: "Да оби-
чаш ближния си както себе си". 10 Любовта не 10
върши зло на ближния; следователно, любовта
изпълнява закона. 11 И това *вършете* като знае- 11
те времето, че часът е вече настанал да се събу-
дите от сън; защото спасението е по-близо до
нас сега, отколкото, когато *изпърво* повярвах-
ме. 12 Нощта премина, а денят наближи; и тъй 12
нека отхвърлим делата на тъмнината, и да се
облечем в оръжието на светлината. 13 Както в 13
бял ден нека ходим благопристойно, не по пи-

11.30 Или: Неповярвахте - ват **30** Или: Неверие. **12.2** Или: Свят. **13.4** Гръцки: За гнева спрямо

рования и пиянства, не по блудство и страстолюбие, не по крамоли и завист. 14 Но облечете
14 се с Господа Исуса Христа, и не промишлявайте за страстите на плътта.

14 1 Слабия във вярата приемайте, но не за да
2 се препирате за съмненията *му*, 2 Един вярва, че може всичко да яде; а който е слаб *във вярата,*
3 *яде само* зеленчук. 3 Който яде, да не презира този, който не яде; и който не яде, да не осъж-
4 да този, който яде; защото Бог го е приел. 4 Кой си ти, що съдиш чужд слуга? Пред своя си господар той стои или пада. Но ще стои, защото
5 Господ е силен да го направи да стои. 5 Някой уважава един ден повече от друг ден; а друг човек уважава всеки ден *еднакво*. Всеки да бъде
6 напълно уверен в своя ум. 6 Който пази деня, за Господа го пази; [а който не пази деня, за Господа го не пази]; който яде, за Господа яде, защото благодари на Бога; и който не яде, за Гос-
7 пода не яде, и благодари на Бога. 7 Защото никой от нас не живее за себе си, и никой не уми-
8 ра за себе си. 8 Понеже, ако живеем, за Господа живеем, и ако умираме, за Господа умираме; и
9 тъй живеем ли, умираме ли, Господни сме. 9 Защото Христос затова умря и оживя - да господ-
10 ствува и над мъртвите и над живите. 10 И тъй, ти защо съдиш брата си? а пък ти защо презираш брата си? Понеже ние всички ще застанем
11 пред Божието съдилище. 11 Защото е писано: - "*Заклевам се* в живота Си, казва Господ че всяко коляно ще се преклони пред Мене, И всеки
12 език ще славослови Бога". 12 И тъй, всеки от нас
13 за себе си ще отговаря пред Бога. 13 Като е тъй, да не съдим вече един друг; но по-добре да бъде разсъждението ви това - никой да не пола-
14 га на брата си спънка или съблазън. 14 Зная и уверен съм в Господа Исуса, че нищо не е само по себе си нечисто; с това изключение, че за този, който счита нещо за нечисто, нему е
15 нечисто. 15 Защото, ако брат ти се оскърби поради това, което ядеш, ти вече не ходиш по любов. С яденето си не погубвай онзи, за когото
16 е умрял Христос. 16 Прочее, да се не хули това,
17 което вие *считате* за добро, 17 Защото Божието царство не е ядене и пиене, но правда, мир и ра-
18 дост в Светия Дух. 18 Понеже, който така служи на Христа, бива угоден на Бога и одобрен от чо-
19 веците. 19 И тъй, нека търсим това, което *служи*
20 за мир и за взаимно назидание. 20 Заради ядене недей съсипва Божията работа. Всичко наистина е чисто; но е зло за човека, който с яденето си *причинява* съблазън. 21 Добре е да не ядеш
21 месо, нито да пиеш вино, нито *да сториш нещо*, чрез което се спъва брат ти, [или се съблазнява,
22 или изнемощява]. 22 Вярата, която имаш *за тия неща*, имай я за себе си пред Бога. Блажен оня, който не осъжда себе си в това, което одобрява.
23 23 Но оня, който се съмнява, осъжда се ако яде, защото не *яде* от убеждение; а всичко, което не *става* от убеждение, е грях.

15 1 Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на се-
2 бе си. 2 Всеки от нас да угождава на ближния си, с цел към това, което е добро за назиданието му. 3 Понеже и Христос не угоди на Себе Си,
3 но, както е писано: - "Укорите на ония, които укоряваха тебе, Паднаха върху Мене". 4 Защо-
4 то всичко, що е било от по-напред писано, писано е било за наша поука, та чрез твърдостта и утехата от писанията да имаме надежда. 5 А Бог
5 на твърдостта и на утехата да ви даде единомислие помежду ви по *примера на* Христа Исуса.
6 6 щото единодушно и с едни уста да славите Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос. 7 За-
7 това приемайте се един друг, както и Христос ви прие, за Божията слава. 8 Защото казвам, че
8 Христос, заради Божията вярност, стана служител на обрязаните, за да утвърди обещанията *дадени* на бащите, 9 и за да прославят езич-
9 ниците Бога за Неговата милост, както е писано: - "Затова ще Те хваля между народите, И на името Ти ще пея". 10 И пак казва: - "Развеселе-
10 те се, народи, с людете Му". 11 И пак: - "Хвале-
11 те Господа, всички народи, И да Го славословят всички люде". 12 И пак Исаия казва: "Ще се
12 яви Иесеевият корен", и, "Който ще се издигне да владее над народите; На Него ще се надяват народите". 13 А Бог на надеждата да ви изпълни
13 с пълна радост и мир във вярването, тъй щото чрез силата на Светия Дух да се преумножава надеждата ви. 14 И сам аз съм уверен за вас, бра-
14 тя мои, че сами вие сте пълни с благост, изпълнени с всяко знание, и че можете да се наставлявате един друг. 15 Но, за да ви напомня, пи-
15 ша ви донякъде по-дързостно поради дадената ми от Бога благодат, 16 да бъда служител Исус
16 Христов между езичниците, и да свещенослужа в Божието благовестие, за да бъдат езичниците благоприятен принос, осветен от Светия Дух. 17 И тъй, колкото за това, което *се отнася*
17 до Бога, аз имам за какво да се похваля в Христа Исуса. 18 Защото не бих се осмелил да го-
18 воря за нещо освен онова, което Христос е извършил чрез мене за *привеждане* езичниците в покорност *на вярата* чрез *моето* слово и дело,
19 19 със силата на знамения и чудеса, със силата на Светия Дух [Божий], така щото от Ерусалим и околностите *му* дори до Илирик напълно съм проповядвал Христовото благовестие. 20 Обаче
20 имах за цел да проповядвам благовестието та-

ка, - не там гдето беше *вече известно* Христовото име, да не би да градя на чужда основа; 21 но,
21 както е писано: - "Ония ще видят, на които не
се е възвестило за Него; И ония ще разберат,
22 които не са чули" 22 Това ме е възпирало мно-
23 го пъти, та не съм дохождал при вас. 23 Но сега,
като няма вече място за моето *работене* по тия
страни, и понеже от много години съм желал да
24 дойда при вас, 24 на отиването си в Испания *ще*
дойда, защото се надявам да ви видя като ми-
навам, и вие да ме изпратите за там, след като
25 се наситя донякъде чрез общение с вас. 25 А се-
га отивам в Ерусалим да послужа на светиите.
26 26 Защото Македония и Ахаия благоволиха да
дадат известна помощ за бедните между свети-
27 ите в Ерусалим. 27 Благоволиха наистина, но и
длъжни им са, защото, ако езичниците участву-
ват с тях и в духовните неща, длъжни са да им
28 послужат и в телесните. 28 Прочее, когато свър-
ша това, като им осигуря тоя плод, ще мина
29 през вас за Испания. 29 И зная, че когато дойда
при вас, ще дойда с изобилно благословение от
30 [благовестуването на] Христа. 30 А моля ви се,
братя, заради нашия Господ Исус Христос, и за-
ради любовта, *която е плод* на Духа, да ме при-
дружавате в усърдна молитва към Бога за мене,
31 31 та да се избавя от противниците *на вярата* в
Юдея, и моята услуга за Ерусалим да бъде бла-
32 гоприятна на светиите; 32 и с Божията воля да
дойда радостен при Вас, и да си почина между
33 вас. 33 А Бог на мира да бъде с всички Вас. Амин
16 1 Препоръчвам ви нашата сестра Фива, ко-
2 ято е служителка на църквата в Кенхрея, 2 да я
приемете в Господа, както е прилично на свети-
те, и да й помогнете в каквото би имала нуж-
да от вас; защото и тя е помагала на мнози-
3 на, както и на самия мене. 3 Поздравете моите
съработници в Христа Исуса, Прискила и Аки-
4 ла, 4 които за моя живот си положиха врато-
вете *под нож*, на които не само аз благодаря,
но и всичките църкви между езичниците; *по-*
5 *здравете* и домашната им църква. 5 Поздраве-
те любезния ми Епенета, който е първият плод
6 от Азия за Христа. 6 Поздравете Мария, която
7 се е трудила много за вас. 7 Поздравете Андро-
ника и Юния, моите сродници и *някога* заед-
но с мене затворници, които между апостоли-
те *се считат* за бележити и които още преди
мене бяха в Христа. 8 Поздравете любезния ми 8
в Господа Амплият. 9 Поздравете нашия съра- 9
ботник в Христа Урвана и любезния ми Ста-
хия. 10 Поздравете одобрения за *верен* в Христа 10
Апелия. Поздравете ония, които са от Аристо-
вуловото *семейство*. 11 Поздравете роднината 11
ми Иродиона. Поздравете от Наркисовото се-
мейство тия, които са в Господа. 12 Поздраве- 12
те Трифена и Трифоса, които работят в Госпо-
да. Поздравете любезната Персида, която е ра-
ботила много в Господа. 13 Поздравете избра- 13
ния от Господа Руфа, и неговата майка, *коя-*
то е и моя. 14 Поздравете Асинкрита, Флегон- 14
та, Ерма, Патрова, Ермия и братята, които са с
тях. 15 Поздравете Филолога и Юлия, Нирея и 15
сестра му, и Олимпана, и всичките светии, ко-
ито са с тях. 16 Поздравете се един друг със све- 16
та целувка. Поздравяват ви всичките Христо-
ви църкви. 17 И моля ви се, братя, да забележи- 17
те тия, които причиняват раздори и съблазни,
противно на учението, което сте научили, и от-
странявайте се от тях. 18 Защото такива човеци 18
не служат на нашия Господ [Исус] Христос, а
на своите си охоти˚, и с благи и ласкави думи
прилъгват сърцата на простодушните. 19 Защо- 19
то вашата послушност е известна на всички, по
която причина аз се радвам за вас. Но желал
бих да бъдете мъдри относно доброто, а прости
относно злото. 20 А Бог на мира, скоро ще сма- 20
же сатана под нозете ви. Благодатта на нашия
Господ Исус Христос да бъде с вас. 21 Поздра- 21
вяват ви съработникът ми Тимотей, и сродни-
ците ми Лукий, Ясон и Сосипатър. 22 Аз Тертий, 22
който написах това послание, ви поздравявам
в Господа. 23 Поздравява ви Гаий, гостоприем- 23
никът на мене и на цялата църква. Поздравя-
ва ви градският ковчежник Ераст и брат Кварт.
24 [Благодатта на нашия Господ Исус Христос 24
да бъде с всички вас. Амин]. 25 А на Този, Който 25
може да ви утвърди според моето благовестие
и проповедта за Исуса Христа, според откри-
ването на тайната, която е била замълчана от
вечни времена, 26 а сега се е явила, и чрез про- 26
роческите писания по заповедта на вечния Бог
е станала позната на всичките народи за *тяхно*
покоряване на вярата, - 27 на единия премъдър 27
Бог да бъде слава чрез Исуса Христа до века.
Амин.

16.18 Гръцки: на своя си търбух.

1 Коринтяни

1 Павел, с Божията воля призован да бъде
апостол Исус Христов, и брат Состен,
2 [2] до Божията църква, която е в Коринт,
до осветените в Христа Исуса, призовани *да бъдат* светии, заедно с всички, които призовават
на всяко място името на Исуса Христа, нашия
3 Господ, Който е и техен и наш: [3] Благодат и мир
да бъде на вас от Бога нашия Отец и от Господа
4 Исуса Христа. [4] Винаги въздавам благодарения
на моя Бог за вас за Божията благодат, която ви
5 е била дадена в Христа Исуса [5] че се обогатихте
чрез Него във всичко, в пълна *сила* да говорите
6 *за Него*, [6] (по който начин се потвърди свиде-
7 телстването за Христа между вас), [7] така що-
то вие не оставате назад в никоя дарба, като ча-
кате явлението на нашия Господ Исус Христос,
8 [8] Който и докрай ще ви утвърждава, *та да бъ-
дете* безупречни в деня на нашия Господ Ис-
9 ус Христос. [9] Верен е Бог, чрез Когото сте били
призовани в общението на Сина Му Исуса Хри-
10 ста нашия Господ. [10] Моля ви се, братя, за името
на нашия Господ Исус Христос, всички да гово-
рите в съгласие, и да няма раздори между вас,
но да бъдете съвършено съединени в един ум и
11 в една мисъл. [11] Защото *някои* от Хлоините *до-
машни* ми явиха за вас, братя мои, че между вас
12 имало разпри. [12] С това искам да кажа, че всеки
от вас дума: Аз съм Павлов; а аз Аполосов; а аз
13 Кифов; а пък аз Христов. [13] Нима се е разделил
Христос? Павел ли се разпна за вас? Или в Пав-
14 ловото име се кръстихте? [14] Благодаря Богу, че
не съм кръстил никого от вас, освен Криспа и
15 Гаия, [15] да не би да каже някой, че сте били кръ-
16 стени в мое име. [16] Кръстих още и Стефаниновия дом; освен *тия*, не помня да съм кръстил
17 някой друг. [17] Защото Христос не ме е пратил
да кръщавам, но да проповядвам благовестие-
то; не с мъдри думи, да не се лиши Христовия
18 кръст от *значението* си. [18] Защото словото на
кръста е безумие за тия, които погиват; а за нас,
19 които се спасяваме, то е Божия сила. [19] Понеже
е писано: "Ще унищожа мъдростта на мъдри-
20 те, И разума на разумните ще отхвърля". [20] Где
е мъдрият? Где книжникът? Где е разисквачът
на този век? Не обърна ли Бог в глупост светска-
21 та мъдрост? [21] Защото, понеже в Божията мъд-
ра *наредба* светът с мъдростта си не позна Бо-
га, благоволи Бог чрез глупостта на това, което
22 се проповядва, да спаси вярващите. [22] Понеже
юдеите искат знамения, а гърците търсят мъд-
23 рост; [23] а ние проповядваме разпнатия Христос,
за юдеите съблазън, и за езичниците глупост;
[24] но за самите призвани, и юдеи и гърци, Хри- 24
стос Божия сила и Божия премъдрост. [25] Защо- 25
то Божието глупаво е по-мъдро от човеците,
и Божието немощно е по-силно от човеците.
[26] Понеже, братя, вижте *какви сте* вие призва- 26
ните, че *между вас няма* мнозина мъдри според
човеците, нито мнозина силни, нито мнозина
благородни. [27] Но Бог избра глупавите неща на 27
света, за да посрами мъдрите; също избра Бог
немощните неща на света, за да посрами силни-
те; [28] още и долните и презрените неща на све- 28
та избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да
унищожи тия, които ги има, [29] за да не се по- 29
хвали ни една твар пред Бога. [30] А от Него сте 30
вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост
от Бога, и правда, и освещение, и изкупление;
[31] тъй щото, както е писано, "който се хвали, с 31
Господа да се хвали".

2 [1] И аз, братя, когато дойдох при вас, не дой-
дох с превъзходно говорене или мъдрост да
ви известя Божията тайна; [2] защото бях решил 2
да не зная между вас нищо друго, освен Исуса
Христа, и то Христа˚ разпнат. [3] Аз бях немощен 3
между вас, страхувах се и много треперех. [4] И 4
говоренето ми, и проповядването ми не ставаха
с убедителните думи на мъдростта, но с доказа-
телство от Дух и от сила; [5] за да бъде вярването 5
ви основано не на човешка мъдрост, а на Божи-
ята сила. [6] Обаче, ние поучаваме мъдрост меж- 6
ду съвършените, ала не мъдрост от тоя век, ни-
то от властниците на тоя век, които преминават; [7] но поучаваме Божията тайнствена премъ- 7
дрост, която е била скрита, която е била пред-
определена от Бога преди вековете да ни докар-
ва слава. [8] Никой от властниците на тоя век не 8
я е познал; защото, ако я бяха познали, не би-
ха разпнали Господа на славата. [9] А според ка- 9
кто е писано: - "Каквото око не е видяло, и ухо
не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало,
Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го
любят". [10] А на нас Бог откри *това* чрез Духа; 10
понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите
дълбочини. [11] Защото кой човек знае що има у 11
човека, освен духът на човека, който е в Него?
Така и никой не знае що има у Бога, освен Бо-
жият Дух. [12] А ние получихме не духа на света, 12
но Духа, който е от Бога, за да познаем това,
което Бог е благоволил да ни подари; [13] което 13
и възвестяваме, не с думи научени от човешка
мъдрост, но с *думи* научени от Духа, като по-

2.2 Гръцки: Него.

ясняваме духовните неща на духовните *човеци.*
14 [14] Но естественият човек не побира това, което
е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не
може да го разбере, понеже, то се изпитва ду-
15 ховно. [15] Но духовният човек изпитва всичко; а
16 него никой не изпитва. [16] Защото, "Кой е познал
ума на Господа, За *да може* да го научи? А ние
имаме ум Христов.

3 [1] И аз, братя, не можах да говоря на вас, ка-
то на духовни, но като на плътски, като на мла-
2 денци в Христа. [2] С мляко ви храних, не с твър-
да храна; защото още не можехте *да го приеме-*
3 *те*, а и сега още не можете. [3] Понеже и досега
сте плътски; защото, докато има между вас за-
вист и разпра, не сте ли плътски, и не постъп-
4 вате ли по човешки? [4] Защото кога един казва:
Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не сте
5 ли *като* човеци *слаби?* [5] Какво е, прочее, Апо-
лос, и какво е Павел? *Те са* служители, чрез ко-
ито повярвахте, и то както Господ е дал на все-
6 ки *от тях*. [6] Аз насадих, Аполос напои, но Гос-
7 под *прави да* расте. [7] И тъй, нито който сади е
нещо, нито който пои, а Господ, Който *прави*
8 *да* расте. [8] Прочее, тоя, който сади, и тоя, кой-
то пои, са равни, обаче, всеки според своя труд
9 ще получи своята награда; [9] защото сме съра-
ботници на Бога, *като* вие сте Божия нива, Бо-
10 жие здание. [10] Според дадената ми Божия бла-
годат, като изкусен строител аз положих осно-
ва; а друг гради на нея. Но всеки нека внимава
11 как гради на нея. [11] Защото никой не може да
положи друга основа, освен положената, коя-
12 то е Исус Христос. [12] И ако някой гради на ос-
новата злато, сребро, скъпоценни камъни, дър-
13 ва, сено, слама, [13] всекиму работата ще стане яв-
на *каква е;* защото *Господният* ден ще я изяви,
понеже тя чрез огън се открива; и самият огън
14 ще изпита работата на всекиго каква е. [14] Тоя,
комуто работата, която е градил, устои, ще по-
15 лучи награда. [15] А тоя, комуто работата изгори,
ще претърпи загуба; а сам той ще се избави, но
16 тъй като през огън. [16] Не знаете ли, че сте храм
17 на Бога, и *че* Божият Дух живее във вас? [17] Ако
някой развали Божия храм, него Бог ще разва-
ли; защото Божият храм е свят, който *храм* сте
18 вие. [18] Никой да не се лъже. Ако някой меж-
ду вас мисли, че е мъдър според тоя век, нека
19 стане глупав за да бъде мъдър. [19] Защото мъд-
ростта на тоя свят е глупост пред Бога, поне-
же е писано: "Улавя мъдрите в лукавството им";
20 [20] и пак: "Господ знае, че разсъжденията на мъ-
21 дрите са суетни". [21] Затова никой да се не хва-
22 ли с човеците. Защото всичко е ваше: [22] било
Павел, или Аполос, или Кифа, или светът, или
животът, или смъртта, или сегашното, или бъ-
дещето, всичко е ваше; [23] а вие сте Христови, а 23
Христос Божий.

[1] Така всеки човек да ни счита за Христо- **4**
ви служители и настойници на Божиите тайни.
[2] При туй, което тук се изисква от настойниците 2
е, *всеки* да се намери верен. [3] А за мене е твърде 3
малко нещо да бъда съден от вас или от човеш-
ки *съд;* даже аз не съдя сам себе си. [4] Защото, 4
при все че съвестта ми в нищо не ме изоблича-
ва, пак с това не съм оправдан; защото Господ е,
Който ще ме съди. [5] Затова недейте съди нищо 5
преждевременно, докле не дойде Господ, Кой-
то ще извади на видело скритото в тъмнината,
и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава
всеки ще получи *подобаващата* нему похвала
от Бога. [6] И това, братя, преносно приспособих 6
към себе си и към Аполоса заради вас, за да се
научите чрез нас да не *престъпвате* границата
на писаното, да се не гордее някой от вас с
един против друг. [7] Защото, кой те прави да се 7
отличаваш *от другиго?* И що имаш, което да не
си получил? Но ако си го получил, защо се хва-
лиш, като че не си го получил? [8] Сити сте ве- 8
че, обогатихте се вече, царувате *и то* без нас.
И дано царувате, та ние заедно с вас да цару-
ваме; [9] защото струва ми се, че Бог изложи нас, 9
апостолите, най-последни, като човеци осъде-
ни на смърт; защото станахме показ на света,
на ангели и на човеци; [10] ние безумни заради 10
Христа, а вие разумни в Христа, ние немощни,
а вие силни, вие славни, а ние опозорени. [11] Ние 11
до тоя час и гладуваме и жадуваме, и сме голи,
бити сме и се скитаме, [12] трудим се, работейки 12
със своите ръце; като ни хулят, благославяме;
като ни гонят, постоянствуваме; [13] като ни зло- 13
словят, умоляваме; станахме до днес като из-
мет на света, измет на всичко. [14] Не пиша това, 14
да ви посрамя, но да ви увещая, като любезни
мои чада. [15] Защото, ако имахме десетки хиля- 15
ди наставници в Христа, пак мнозина бащи ня-
мате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез
благовестието. [16] Затова ви се моля, бъдете под- 16
ражатели на мене. [17] По тая причина ви пратих 17
Тимотея, който ми е възлюбено и вярно чадо
в Господа; той ще ви напомни моите пътища
в Христа, такива *пътища*, каквито получавам
навсякъде във всяка църква. [18] Но някои се въз- 18
гордяха, като че нямаше да дойда при вас. [19] Но, 19
ако ще Господ, аз скоро ще дойда при вас, и ще
изпитам, не думите, но силата на тия, които са
се възгордели. [20] Защото Божието царство не се 20
състои в думи, а в сила. [21] Що искате? С тояга ли 21
да дойда при вас? Или с любов и кротък дух?

[1] Дори се чува, че между вас имало блудо- **5**
деяние, и то такова блудодеяние, каквото нито

между езичниците се намира, *именно*, че един
2 *от вас* има бащината си жена. [2] И вие сте се въз-
гордели, вместо да сте скърбили, за да се отлъ-
чи измежду вас тоя, който е сторил туй нещо.
3 [3] Защото аз, ако и да не съм телесно при вас,
но като съм при вас с духа си, като че ли съм
при вас, - осъдих вече, в името на нашия Господ
4 Исус, оногова, който така е сторил това, [4] (като
се събра моят дух с вас заедно с властта на на-
5 шия Господ Исус), [5] да предадем такъв човек на
сатана за погубване на плътта *му*, за да се спа-
6 си духа *му* в деня на Господа Исуса. [6] Хвалбата
ви не е добра. Не знаете ли, че малко квас за-
7 квасва цялото тесто? [7] Очистете стария квас, за
да бъдете ново тесто, - тъй като сте безквасни;
защото и нашата пасха, Христос, биде заклан
8 [за нас]. [8] Затова нека празнуваме, не със стар
квас, нито с квас от злоба и нечестие, а с без-
9 квасни хлябове от искреност и истина. [9] Писах
ви в посланието си да се не сношавате с блуд-
10 ници, [10] не че *съм искал да кажа* за блудниците
на тоя свят, или за сребролюбците и грабители-
те, или за идолопоклонците, понеже тогава би
11 трябвало да излезете от света, - [11] но в действи-
телност ви писах да се не сношавате *с някого*,
който се нарича брат ако е блудник, или сре-
бролюбец, или идолопоклонник, или грабител;
12 с такъв, нито да ядете заедно. [12] Защото, ка-
ква работа имам да съдя външните *човеци?* Не
13 съдите ли вие вътрешните, [13] докато външ-
ните Бог съди? Отлъчете нечестивия човек из-
помежду си.

6 [1] Когато някой от вас има нещо против дру-
гиго, смее ли да се съди пред неправедните, а не
2 пред светиите? [2] Или не знаете, че светиите ще
съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света,
не сте ли достойни да съдите ни най-малките
3 работи? [3] Не знаете ли, че ние ще съдим ан-
4 гели? а колко повече житейски работи; [4] Тога-
ва, ако имате житейски тъжби, поставяте ли *за*
съдии ония, които от църквата се считат за ни-
5 що? [5] Казвам *това* за да ви направя да се за-
срамите. Истина ли е, че няма между вас ни
един мъдър човек, който би могъл да отсъди
6 между братята си, [6] но брат с брата се съди, и
7 то пред невярващите? [7] Даже, преди всичко, е
голям недостатък у вас гдето имате тъжби по-
между си. Защо по-добре не оставате онеправ-
8 дани? защо по-добре да не бъдете ограбени? [8] А
напротив, вие сами онеправдавате и ограбва-
9 те, и то братя. [9] Или не знаете, че неправедните
няма да наследят Божието царство? Недейте се
лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонни-
ците, нито прелюбодейците, нито малакийци-
те, нито мъжеложниците, [10] нито крадците, ни- 10
то сребролюбците, нито пияниците, нито хули-
телите, нито грабителите няма да наследят Бо-
жието царство. [11] И такива бяха някои от вас; 11
но вие измихте себе си *от такива неща*, но се
осветихте, но се оправдахте в името на Господа
Исуса Христа и в Духа на нашия Бог. [12] Всичко 12
ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко
ми е позволено, но не ща да съм обладан от ни-
що. [13] Храната е за стомаха, и стомахът е за хра- 13
ната; но Бог ще унищожи и него и нея. А тялото
не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за
тялото, [14] а Бог, Който е възкресил Господа, ще 14
възкреси и нас със силата Си. [15] Не знаете ли, че 15
вашите тела са части на Христа? И тъй, да от-
нема ли от Христа частите Му и да ги направя
части на блудница? Да не бъде!° [16] Или не зна- 16
ете, че който се съвъкупява с блудница е едно
тяло *с нея?* защото "ще бъдат", казва, "двамата
една плът". [17] Но, който се съединява с Господа 17
е един дух с *Него*. [18] Бягайте от блудодеянието. 18
Всеки *друг* грях, който би сторил човек, е вън от
тялото; но който блудствува, съгрешава против
своето си тяло. [19] Или не знаете, че вашето тяло 19
е храм на Светия Дух, който е във вас, когото
имате от Бога? И вие не сте свои си, [20] защото 20
сте били с цена купени; затова прославете Бога
с телата си, [и с душите си, които са Божии].

[1] А относно това, що ми писахте: Добре е **7**
човек да се не докосва до жена. [2] Но, за *да се* 2
избягват блудодеянията, нека всеки *мъж* има
своя си жена, и всяка жена да има свой мъж.
[3] Мъжът нека има с жената дължимото *към нея* 3
сношение; подобно и жената с мъжа. [4] Жената 4
не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът
не владее своето тяло, а жената. [5] Не лишавай- 5
те един друг от *съпружеско сношение*, освен ако
бъде по съгласие за малко време, за да се преда-
вате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би
сатана да ви изкушава чрез вашата невъзмож-
ност да се въздържате. [6] Но, това казвам, като 6
позволение, а не като заповед. [7] Обаче, бих же- 7
лал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз.
Но всеки има своя особен дар от Бога, един та-
ка, а друг инак. [8] А на неженените и вдовици- 8
те казвам: Добро е за тях, ако си останат та-
кива, какъвто съм и аз. [9] Но, ако не могат да 9
се въздържат, нека се женят, защото по-добре
е да се женят, отколкото да се разжегват. [10] А 10
на жените заръчвам, и то не аз, но Господ: Же-
на да не оставя мъжа си; [11] (но, ако го остави, 11
нека остане неомъжена, или нека се помири с
мъжа си;) и мъж да не напуща жена си. [12] А на 12
другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат

6.15 В изданието от 1940 г. - "?" вместо "!".

има невярваща жена, и тя е съгласна да жи-
13 вее с него, да не я напуща. 13 И жена, която има
невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея,
14 да не напуща мъжа си. 14 Защото невярващият
мъж се освещава чрез жената, и невярващата
жена се освещава чрез брата, *своя мъж;* инак ча-
дата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети.
15 15 Но, ако невярващият напусне, нека напусне;
в такива *случаи* братът или сестрата не са поро-
бени *на брачния закон*. Бог, обаче, ни е призвал
16 към мир. 16 Защото отгде знаеш жено, дали не
ще спасиш мъжа си? или отгде знаеш мъжо, да-
17 ли не ще спасиш жена си? 17 Само нека всеки по-
стъпва така, както Господ му е отделил *сили*, и
всеки както Бог го е призовал; и така заръчвам
18 по всичките църкви. 18 Обрязан ли е бил призо-
ван някой *във вярата*, да не крие обрязването.
Необрязан ли е бил някой призован, да се не
19 обрязва. 19 Обрязването е нищо, и необрязва-
нето е нищо, но *важното е* пазенето на Божии-
20 те заповеди. 20 Всеки нека си остава в това зва-
21 ние, в което е бил призован *във вярата*. 21 *В по-
ложение на* роб ли си бил призован? да те не
е грижа, (но ако можеш и свободен да станеш,
22 по-добре използувай *случая*); 22 защото, който
е бил призован в Господа като роб, е свободен
човек на Господа; така и който е бил призо-
23 ван като свободен човек, е роб на Христа. 23 С
цена сте били купени; не ставайте роби на чо-
24 веци. 24 Братя, всеки в каквото е бил призован
25 във вярата, в него нека си остане с Бога. 25 От-
носно девиците нямам заповед от Господа; но
давам мнение като един, който е получил ми-
26 лост от Господа да бъде верен. 26 И тъй, поради
настоящата неволя, ето какво мисля за добро,
че е добре за човека така да остане както си е.
27 27 Вързан ли си в жена? не търси развързване.
28 Отвързан ли си от жена? не търси жена. 28 Но,
ако се и ожениш, не съгрешаваш; и девица, ако
се омъжи, не съгрешава; но такива ще имат жи-
29 тейски скърби, а пък аз ви жаля. 29 Това само
казвам, братя, че останалото време е кратко; за-
това и тия, които имат жени, нека бъдат, като
30 че нямат; 30 и които плачат, като че не плачат;
които се радват, като че не се радват; които ку-
31 пуват, като че *нищо* не притежават; 31 и които си
служат със света, като че не са предани на него;
защото сегашното състояние˚ на тоя свят пре-
32 минава. 32 А аз желая вие да бъдете безгрижни.
Неженените се грижи за това, което е Господ-
33 но, как да угажда на Господа; 33 а женените се
грижи за това, което е световно, как да угаж-
34 да на жена си. 34 Тъй също има разлика и меж-
ду жена и девица. Неомъжената се грижи за то-
ва, което е Господно, за да бъде света и в тяло
и в дух; а омъжената се грижи за това, което е
световно, как да угажда на мъжа си. 35 И това 35
казвам за вашата собствена полза, не да ви дър-
жа с оглавник, но заради благоприличието, и
за да служите на Господа без отвличане на ума.
36 Пак, ако някой мисли, че постъпва неприлич- 36
но към *дъщеря* си девица, ако й е минала цвету-
щата възраст, и ако трябва така да стане, нека
прави каквото ще; не съгрешава, нека се женят.
37 Но който стои твърд в сърцето си, и не бива 37
принуден, но има власт *да изпълни* волята си, и
е решил в сърцето си да държи *дъщеря* си деви-
цата *неомъжена*, ще направи добре. 38 Така що- 38
то, който омъжи *дъщеря* си девицата добре пра-
ви; а който я не омъжи, ще направи по-добре.
39 Жената е вързана до когато е жив мъжът й; 39
но ако мъжът умре, свободна е да се омъжи за
когото ще, само в Господа. 40 Но, по моето мне- 40
ние, по-щастлива е, ако си остане така; а мисля,
че и аз имам Божия Дух.

8 1 А относно идоложертвеното: Знаем, че ние
всички уж имаме знание *да разрешим въпроса!*
Но знанието възгордява, а любовта назидава.
2 Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е 2
познал както трябва да познава. 3 Но, ако някой 3
люби Бога, той е познат от Него. 4 Прочее, от- 4
носно яденето от идоложертвеното, знаем, че
никакъв *бог, изобразен от* идол, няма на света, и
че няма друг Бог освен един. 5 Защото, ако и да 5
има така наричани богове, било на небето или
на земята, (както има много богове, и господа-
ри много), 6 но за нас има *само* един Бог, Отец, 6
от Когото е всичко, и ние за Него, и един Гос-
под, Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние
чрез Него. 7 Но *това* знание го няма у всички; и 7
някои, като и до сега имат съзнание за идоли-
те, ядат *месото* като жертва на идолите; и съ-
вестта им като слаба, се оскверява. 8 А това що 8
ядем, не ще ни препоръчва на Бога; нито ако
не ядем, губим нещо; нито ако ядем, печелим
нещо. 9 Но внимавайте да не би по някакъв на- 9
чин тая ваша свобода да стане спънка на сла-
бите. 10 Защото, ако някой види, че ти, който 10
имаш знание, седиш на трапеза в идолско капи-
ще, не ще ли съвестта му да се одързости, ако е
слаб, та и той да яде идоложертвено? 11 И по- 11
ради твоето знание слабият погива, братът за
когото е умрял Христос. 12 А като съгрешавате 12
така против братята, и наранявате слабата им
съвест, вие съгрешавате против Христа, 13 За- 13
туй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз ня-
ма да ям месо до века, за да не съблазня брата
си.

7.31 Гръцки: Образът.

9 [1] Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не
видях ли Исуса, нашия Господ? Не сте ли вие
2 моето дело в Господа? [2] На други, ако не съм
апостол, то поне на вас съм; защото в Госпо-
3 да вие сте печата на моето апостолство. [3] Ето
моето оправдание пред тия, които изпитват *по-*
4 *ведението* ми: [4] Нямаме ли право да ядем и да
5 пием *за сметка на църквите?* [5] Нямаме ли пра-
во *и ние*, както другите апостоли, и братята на
Господа, и Кифа, да водим жена от сестрите?
6 [6] Или само аз и Варнава нямаме право да не ра-
7 ботим *за прехраната си?* [7] Кой войник служи
някога на свои разноски? Кой насажда лозе и
не яде плода му? Или кой пасе стадо и не яде
8 от млякото на стадото? [8] По човешки ли говоря
9 това? Или не казва същото и законът? [9] Защо-
то в Моисеевия закон е писано: "Да не обвър-
зваш устата на вола, когато вършее". За воло-
10 вете ли *тук* се грижи Бог, [10] или *го казва* несъм-
нено заради нас? Да; заради нас е писано това;
защото който оре, с надежда трябва да оре; и
който вършее, *трябва да вършее* с надежда, че
11 ще участвува в плода. [11] Ако ние сме посели у
вас духовното, голямо нещо ли е, ако пожънем
12 от вас телесното? [12] Ако други участвуват в *то-*
ва право над вас, не участвуваме ли ние повече?
Обаче, ние не използувахме това право, но тър-
пим всичко, за да не причиним някакво препят-
13 ствие на Христовото благовестие. [13] Не знаете
ли, че тия, които свещенодействуват, се хранят
от светилището? и че тия, които служат на ол-
14 тара, вземат дял от олтара? [14] Така и Господ е
наредил, щото проповедниците на благовести-
15 ето да живеят от благовестието. [15] Но аз не съм
използувал ни една от тия *наредби*, нито пиша
това, за да се направи за мене така; защото за
мене е по-добре да умра, отколкото да осуети
16 някой моята похвала. [16] Защото, ако проповяд-
вам благовестието, няма с какво да се похваля;
понеже нужда ми се налага; защото горко ми
17 ако не благовествувам. [17] Понеже, ако върша
това доброволно, имам награда, но ако с при-
нуждение, то само *изпълнявам* повереното ми
18 настойничество: [18] И тъй, каква е моята награ-
да? *Тая* че, като проповядвам евангелието, да
мога да направя благовестието безплатно, така
щото да не използувам напълно моето право в
19 благовестието. [19] Защото, при все че съм свобо-
ден от всичките *човеци*, аз заробих себе си на
20 всички, за да придобия мнозината. [20] На юдеи-
те станах като юдеин, за да придобия юдеи; на
тия, които са под закон, *станах* като под закон,
(при все че сам аз не съм под закон), за да при-
21 добия тия, които са под закон. [21] На тия, които
нямат закон, *станах* като че нямам закон, (при
все че не съм без закон спрямо Христа), за да
придобия тия, които нямат закон. [22] На слабите 22
станах слаб, за да придобия слабите. На всички
станах всичко, та по всякакъв начин да спася
неколцина. [23] Всичко *това* върша заради бла- 23
говестието, за да участвувам и аз в него. [24] Не 24
знаете ли, че, които тичат на игрището, всички
тичат, а *само* един получава наградата? Така ти-
чайте, щото да *я* получите. [25] И всеки, който се 25
подвизава, се въздържа от всичко. Те *вършат*
това за да получат тленен венец, а ние нетле-
нен. [26] И тъй, аз така тичам, не като към нещо 26
неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха; [27] но уморявам тялото си и го поробвам, да 27
не би, като съм проповядвал на другите, сам аз
да стана неодобрен.

10 [1] Защото, братя, желая да знаете, че, *макар*
да са били бащите ни всички под облака, и
всички да са минали през морето, [2] и в обла- 2
ка и в морето всички да са били кръстени от
Моисея, [3] и всички да са яли от същата духовна 3
храна, [4] и всички да са пили от същото духовно 4
питие, (защото пиеха от една духовна канара,
която ги придружаваше; и тая канара бе Хри-
стос), [5] *пак* в повечето от тях Бог не благоволи; 5
затова ги измори в пустинята. [6] А в тия неща те 6
ни станаха примери, та да не похотствуваме за
злото, както и те похотствуваха. [7] Нито бивайте 7
идолопоклонници, както някои от тях според
писаното: "Людете седнаха да ядат и да пият,
и станаха да играят". [8] Нито да блудстваме, 8
както блудстваха някои от тях, и паднаха в
един ден двадесет и три хиляди души. [9] Нито да 9
изпитваме Господа, както някои от тях Го из-
питаха, и погинаха от змиите. [10] Нито роптай- 10
те, както възроптаха някои от тях, и погина-
ха от изтребителя. [11] А всичко това им се слу- 11
чи за примери, и се написа за поука нам, върху
които са стигнали последните времена. [12] Така 12
щото, който мисли, че стои, нека внимава да не
падне. [13] Никакво изпитание не ви е постигна- 13
ло освен това, което може да носи човек; обаче,
Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете
изпитани повече, отколкото ви е силата, но за-
едно с изпитанието ще даде и изходен път, та-
ка щото да можете да го издържите. [14] Затова, 14
възлюбени мои, бягайте от идолопоклонството.
[15] Говоря като на разумни човеци; сами вие 15
съдете за това, което казвам. [16] Чашата, която 16
биде благословена, *и която* ние благославяме,
не е ли *това* да имаме общение в Христовата
кръв? Хлябът, който пречупваме, не е ли да
имаме общение в Христовото тяло? [17] тъй като 17
ние, *ако и да* сме мнозина, сме един хляб, ед-
но тяло, понеже всички в единия хляб участву-

18 ваме. 18 Гледайте Израиля по плът; тия, които
ядат жертвите, нямат ли общение в олтара? То-
19 гава що? 19 Казвам ли аз, че идоложертвеното е
20 нещо, или че идолът е нещо? *Не.* 20 Но *казвам*,
че онова, което жертвуват езичниците, жертву-
ват го на бесовете, а не на Бога; но аз не желая
21 вие да имате общение с бесовете. 21 Не можете
да пиете Господната чаша и бесовската чаша; не
можете да участвувате в Господната трапеза и в
22 бесовската трапеза. 22 Или искаме да подбудим
Господа на ревнивост? Ние по-силни ли сме от
23 Него? 23 Всичко е позволено, но не всичко е по-
лезно; всичко е позволено, но не всичко е нази-
24 дателно. 24 Никой да не търси своята лична *пол-*
25 *за*, но *всеки ползата* на другиго. 25 Всичко, що се
продава на месарницата, яжте без да изпитвате
26 *за него* заради съвестта си; 26 защото "Господна
27 е земята и всичко що има в нея". 27 Ако някой
от невярващите ви покани *на угощение*, и вие
желаете да отидете, яжте каквото сложат пред
вас, без да изпитвате *за него* заради съвестта си.
28 28 Но, ако някой ви рече: Това е било принесе-
но в жертва, не яжте, заради тогова, който ви
29 е известил, и заради съвестта, - 29 съвест, каз-
вам, не твоята, но на другия; (понеже, защо да
30 се съди моята свобода от друга съвест? 30 Ако аз
с благодарение *Богу* участвувам *в яденето*, за-
що да ме злословят за онова, за което благода-
31 ря?) 31 И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вър-
32 шите, всичко вършете за Божията слава. 32 Не
ставайте съблазън ни на юдеи, ни на гърци, ни-
33 то на Божията църква; 33 както и аз угождавам
на всички във всичко, като търся не своята си
полза, но *ползата* на мнозина, за да се спасят.

11 1 Бивайте подражатели на мене, както съм и
2 аз на Христа. 2 А похвалявам ви, че ме помни-
те за всичко, като държите преданията тъй, ка-
3 кто ви ги предадох. 3 Но желая да знаете, че гла-
ва на всеки мъж е Христос, а глава на жената
4 е мъжът, глава пък на Христос е Бог. 4 Всеки
мъж, който се моли или пророкува с покрита
5 глава, засрамва главата си. 5 А всяка жена, ко-
ято се моли или пророкува гологлава, засрам-
ва главата си, защото това е едно и също, като
6 да е с бръсната глава. 6 Защото, която жена се
не покрива, нека остриже и косата си. Но ако
е срамотно за жена да си стриже *косата*, или
7 да си бръсне *главата*, то нека се покрива. 7 За-
що мъжът не трябва да си покрива главата,
понеже е образ и слава на Бога; а жената е сла-
8 ва на мъжа. 8 (Защото мъжът не е от жената, а
9 жената е от мъжа; 9 понеже мъжът не бе съз-
10 даден за жената, а жената за мъжа). 10 Затова
жената е длъжна да има на главата си *белег на*
11 власт, заради ангелите. 11 (Обаче, нито жената
е без мъжа, нито мъжът без жената, в Госпо-
да; 12 защото, както жената е от мъжа, така и 12
мъжът е чрез жената; а всичко е от Бога). 13 Са- 13
ми в себе си съдете: Прилично ли е, жената да
се моли Богу гологлава? 14 Не учи ли ви и са- 14
мото естество, че, ако мъж оставя косата си да
расте, това е позор за него, 15 но, ако жена оста- 15
вя косата си да расте, това е слава за нея, защото
косата й е дадена за покривало? 16 Но, ако ня- 16
кой мисли да се препира *за това*, - ние нямаме
такъв обичай, нито Божиите църкви. 17 А като 17
ви заръчвам *следното*, не ви похвалявам, защо-
то се събирате, не за по-добро, но за по-лошо.
18 Защото, първо, слушам, че когато се събира- 18
те в църква, ставали разделения помежду ви; (и
отчасти вярвам това; 19 защото е нужно да има 19
и разцепление между вас, за да се яви, кои са
одобрените помежду ви); 20 прочее, когато *та-* 20
ка се събирате заедно, не е възможно да яде-
те Господната вечеря; 21 защото на яденето все- 21
ки бърза да вземе своята вечеря преди *други-*
го; и *така* един остава гладен, а друг се напи-
ва. 22 Що! къщи ли нямате, гдето да ядете и пие- 22
те? Или презирате Божията църква и посрамя-
те тия, които нямат нищо? Що да ви кажа? Да
ви похваля ли за това? Не ви похвалвам. 23 За- 23
щото аз от Господа приех това, което ви и пре-
дадох, че Господ Исус през нощта, когато беше
предаден, взе хляб, 24 и, като благодари, разчу- 24
пи и рече: Това е Моето тяло, което е [разчупе-
но] за вас; туй правете за Мое възпоминание.
25 Така взе и чашата след вечерята и рече: Тая 25
чаша е новият завет в Моята кръв; това правете
всеки път, когато пиете, за Мое възпоминание.
26 Защото всеки път, когато ядете тоя хляб и пие- 26
те [тая] чаша, възвестявате смъртта на Госпо-
да, докле дойде Той. 27 Затова, който яде хляба 27
или пие Господната чаша недостойно, ще бъде
виновен за *грях против* тялото и кръвта на Гос-
пода. 28 Но да изпитва човек себе си, и така да 28
яде от хляба и да пие от чашата; 29 защото, кой- 29
то яде и пие без да разпознае *Господното* тя-
ло, той яде и пие осъждане на себе си. 30 По тая 30
причина мнозина между вас са слаби и болна-
ви, а доста и са починали. 31 Но, ако разпозна- 31
вахме сами себе си, не щяхме да бъдем съдени.
32 А когато биваме съдени от Господа, *с това* се 32
наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със
света. 33 Затова, братя мои, когато се събирате 33
да ядете, чакайте се един друг. 34 Ако някой е 34
гладен, нека яде у дома си, за да не бъде съби-
рането ви за осъждане. А за останалите работи,
ще ги наредя, когато дойда.

1 При това, братя, желая да разберете и за **12**
духовните *дарби*. 2 Вие знаете, че когато бяхте 2

езичници, отвличахте се към немите идоли, как-
3 както и да ви водеха. 3 Затова ви уведомявам, че
никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да
бъде проклет Исус! и никой не може да нарече
4 Исуса Господ, освен със Светия Дух. 4 Дарби-
5 те са различни; но Духът е същият. 5 Служби-
6 те са различни; но Господ е същият. 6 Различни
са и действията; но Бог е същият, Който върши
7 всичко във всичките *човеци*. 7 А на всеки се дава
8 проявяването на Духа за *обща* полза. 8 Защото
на един се дава чрез Духа да говори с мъдрост,
а на друг да говори със знание, чрез същия Дух;
9 9 на друг вяра чрез същия Дух, а пък на друг из-
10 целителни дарби чрез единия дух; 10 на друг да
върши велики дела, а на друг да пророкува; на
друг да разпознава духовете; на друг *да гово-
ри* разни езици; а пък на друг да тълкува ези-
11 ци. 11 А всичко това се върши от един и същи
Дух, който разделя на всеки по особено, както
12 му е угодно. 12 Защото, както тялото е едно, а
има много части, и всичките части на тялото,
ако и да са много, *пак* са едно тяло, така е и
13 Христос. 13 Защото ние всички, било юдеи или
гърци, било роби или свободни, се кръстихме
в един Дух *да съставляваме* едно тяло, и всич-
14 ки от един Дух се напоихме. 14 Защото тялото
15 не се състои от една част, а от много. 15 Ако ре-
чеше ногата: Понеже не съм ръка, не съм от тя-
16 лото, това не я прави да не е от тялото. 16 И ако
рече ухото: Понеже не съм око, не съм от тя-
17 лото, това не го прави да не е от тялото. 17 Ако
цялото тяло беше око, где щеше да е слухът?
Ако цялото беше слух, где щеше да е обоня-
18 нието? 18 Но сега Бог е поставил частите, всяка
една от тях, в тялото, както му е било угодно.
19 19 Пак, ако те бяха всички една част, где щеше
20 да е тялото? 20 Но сега те са много части, а едно
21 тяло. 21 И окото не може да рече на ръката: Не
ми трябваш; или пък главата на нозете: Не сте
22 ми потребни. 22 Напротив, тия части на тялото,
които се виждат да са по-слаби, са необходи-
23 ми; 23 и тия *части* на тялото, които ни се виждат
по-малко честни, тях обличаме с повече почит;
и неблагоприличните ни *части* получават най-
24 голямо благоприличие. 24 А благоприличните
ни *части* нямат нужда *от това*. Но Бог е сглоби-
тялото *така*, че е дал по-голяма почит на
25 оная част, която не *я* притежава; 25 за да няма
раздор в тялото, но частите му да се грижат ед-
26 накво една за друга. 26 И ако страда една част,
всичките части страдат с нея; или ако се сла-
ви *една* част, всичките части се радват заедно
27 с нея. 27 А вие сте Христово тяло, и по отделно
28 части от Него. 28 И Бог е поставил някои в цър-
квата *да бъдат*: първо апостоли, второ проро-
ци, трето учители, *други да правят* чудеса, *ня-
кои имат* изцелителни дарби, *други с дарби* на
помагания, *на* управлявания, *на говорене* разни
езици. 29 Всички апостоли ли са? всички проро- 29
ци ли са? всички учители ли са? всички *вършат*
ли велики дела? 30 Всички имат ли изцелителни 30
дарби? всички говорят ли езици? всички тълку-
ват ли? 31 Копнейте за по-големите дарби; а при 31
все това *аз* ви показвам един превъзходен път.

13 1 Ако говоря с човешки и ангелски езици,
а любов нямам, аз съм станал мед що звънти,
или кимвал що дрънка. 2 И ако имам пророчес- 2
ка *дарба*, и зная всички тайни и всяко знание,
и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да
премествам, а любов нямам, нищо не съм. 3 И 3
ако раздам всичкия си имот за прехрана на *си-
ромасите*, и ако предам тялото си на изгаряне,
а любов нямам, никак не ме ползува. 4 Любо- 4
вта дълго търпи *и* е милостива; любовта не за-
вижда; любовта не се превъзнася, не се гордее,
5 не безобразничи, не търси своето, не се раз- 5
дразнява, не държи сметка за зло, 6 не се рад- 6
ва на неправдата, а се радва заедно с истината,
7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на 7
всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта ни- 8
кога не отпада; *другите дарби*, обаче, пророче-
ства ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще пре-
станат; знание ли е, ще се прекрати. 9 Защото 9
отчасти знаем и отчасти пророкуваме; 10 но ко- 10
гато дойде съвършеното, това, което е частич-
но, ще се прекрати. 11 Когато бях дете, като де- 11
те говорех, като дете чувствувах, като дете раз-
съждавах; откак станах мъж, напуснал съм де-
тинското. 12 Защото сега виждаме *нещата* неясно 12
но, като в огледало, а тогава *ще ги видим* лице с
лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная
напълно, както и съм бил напълно познат. 13 И 13
тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов;
но най-голяма от тях е любовта.

14 1 Следвайте любовта; но копнейте и за ду-
ховните дарби, а особено за *дарбата* да про-
рокувате. 2 Защото, който говори на *непознат* 2
език, той не говори на човеци, а на Бога, защо-
то никой не *му* разбира, понеже с духа *си* гово-
ри тайни. 3 А който пророкува, той говори на 3
човеци за назидание, за увещание и за утеха.
4 Който говори на *непознат* език, назидава се- 4
бе си; а който пророкува, назидава църквата.
5 Желал бих всички вие да говорите езици, а по- 5
вече да пророкувате; и който пророкува, е по-
горен от този, който говори *разни* езици, освен
ако тълкува, за да се назидава църквата. 6 *Ка-* 6
жете сега, братя, ако дойда при вас и говоря
непознати езици, какво ще ви ползувам, ако ви
не съобщя или *някое* откровение, или знание,

7 или пророчество, или поука? 7 Даже бездушните
неща, като свирка или гъдулка, когато издават
глас, ако не издават отличителни звукове,
как ще се познае това, което свирят със свирка-
8 та или с гъдулката? 8 Защото, ако тръбата изда-
деше неопределен глас, кой би се приготвил за
9 бой? 9 Също така, ако вие не изговаряте с език
ка си думи с *някакво* значение, как ще се знае
какво говорите? защото ще говорите на вятъ-
10 ра. 10 Има, може да се каже, толкова вида гла-
сове на света; и ни един *от тях* не е без зна-
11 чение. 11 Ако, прочее, не разбера значението на
гласа, ще бъда другоезичен за този, който гово-
ри; И тоя, който говори *ще бъде* другоезичен за
12 мене. 12 Така и вие, понеже копнеете за духов-
ните *дарби*, старайте се да се преумножат те у
13 вас за назидание на църквата. 13 Затова, който
говори на *непознат* език, нека се моли *за дар-*
14 *бата и* да тълкува. 14 Защото, ако се моля на
непознат език, духът ми се моли, а умът ми не
15 дава плод. 15 Тогава що? Ще се моля с духа си,
но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, *но*
16 ще пея и с ума си. 16 Иначе, ако славословиш с
духа си, как ще рече: Амин, на твоето благода-
рение оня, който е в положението на простите,
17 като не знае що говориш? 17 Защото ти наисти-
на благодариш добре, но другият не се назида-
18 ва. 18 Благодаря Богу, че аз говоря повечеези-
19 ци от всички ви; 19 обаче, в църквата предпочи-
там да изговоря пет думи с ума си, за да настав
я и други, а не десет хиляди думи на *непознат*
20 език. 20 Братя, не бивайте деца по ум, но, бидей-
ки дечица по злобата, бивайте пълнолетни по
21 ум. 21 В закона е писано: "Чрез другоезични чо-
веци и чрез устните на чужденци ще говоря на
тия люде; и нито така ще Ме послушат", казва
22 Господ. 22 Прочее, езиците са белег не за вярва-
щите, а за невярващите; а пророчеството *е бе-*
23 *лег* не за невярващите, а за вярващите. 23 И тъй,
ако се събере цялата църква, и всички говорят
на *непознати* езици, и влязат хора прости или
невярващи, не ще ли кажат, че вие сте полуде-
24 ли? 24 Но ако всички пророкуват, и влезе някой
невярващ или прост, той се обвинява от всич-
25 ки, и осъжда се от всички; 25 тайните на сърце-
то му стават явни; и тъй, той ще падне на ли-
цето си, ще се поклони Богу и ще изповяда, че
26 наистина Бог е между вас. 26 Тогава, братя, що
става *между вас?* Когато се събирате всеки има
да предлага псалом, има поучение, има откро-
вение, има *да говори непознат* език, има тълку-
27 вание. Всичко да става за назидание. 27 Ако ня-
кой говори на непознат език, *нека говорят* по
двама, или най-много по трима, и то по ред; а
28 един да тълкува. 28 Но ако няма тълкувател, *та-*
къв нека мълчи в църква, и нека говори на се-
бе си и на Бога. 29 От пророците нека говорят 29
само двама или трима, а другите да разсъждат. 30 Ако дойде откровение на някой друг от 30
седящите, първият нека млъква. 31 Защото един 31
след друг всички можете да пророкувате, за да
се поучават всички и всички да се насърчават;
32 и духовете на пророците се покоряват на *са-* 32
мите пророци. 33 Защото Бог не е *Бог* на без- 33
редие, а на мир, както и *поучавам* по всички-
те църкви на светиите. 34 Жените нека мълчат 34
в църквите, защото не им е позволено да го-
ворят; а нека се подчиняват, както казва и за-
конът. 35 Ако искат да научат нещо, нека питат 35
мъжете си у дома; защото е срамотно за жена
да говори в църква. 36 Що? Божието слово от 36
вас ли излезе? Или само до вас ли е достигнало?
37 Ако някой мисли, че е пророк или духовен, 37
нека признае, че това, което ви пиша, е заповед
от Господа. 38 Но ако някой не *иска да* признае, 38
нека не признае. 39 Затова, братя мои, копней- 39
те за *дарбата да* пророкувате, и не забранявай-
те да се говорят и езици. 40 Обаче, всичко нека 40
става с приличие и ред.

15 1 Още, братя, напомням ви благовестието,
което ви проповядвах, което и приехте, в кое-
то и стоите, 2 чрез което се и спасявате, ако го 2
държите според както съм ви го благовестил, -
освен ако сте напразно повярвали. 3 Защото пър- 3
во ви предадох онова, което и приех, че Хри-
стос умря за греховете ни според писанията;
4 че бе погребан; че биде възкресен на третия 4
ден според писанията; 5 и че се яви на Кифа, 5
после на дванадесетте, 6 че след това се яви на 6
повече от петстотин братя наведнъж, от кои-
то повечето и досега са живи, а някои почина-
ха; 7 че после се яви на Якова, тогава на всич- 7
ките апостоли; 8 а най-после от всички яви се и 8
на мене, като на някой изверг. 9 Защото аз съм 9
най-нищожният от апостолите, който не съм
достоен и апостол да се нарека понеже гоних
Божията църква, 10 Но с Божията благодат съм 10
каквото съм; и дадената на мене Негова благо-
дат не бе напразно, но трудих се повече от всич-
ки тях, - не аз, обаче, но Божията благодат, ко-
ято беше с мене. 11 И тъй, било че аз *се тру-* 11
дих повече, било че, така проповядваме *и те и*
аз, и вие така сте повярвали. 12 Ако се попо- 12
вядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как
казват някои между вас, че няма възкресение
на мъртвите? 13 Ако няма възкресение на мърт- 13
вите, то нито Христос е бил възкресен; 14 и ако 14
Христос не е бил възкресен, то празна е наша-
та проповед, празна е и вашата вяра. 15 При то- 15
ва, ние се намираме и лъжесвидетели Божии;

защото свидетелствувахме за Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, ако е тъй,
16 че мъртвите не се възкресяват; [16] защото, ако
мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е
17 бил възкресен; [17] и ако Христос не е бил въз-
кресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в гре-
18 ховете си. [18] Тогава и тия, които са починали в
19 Христа, са погинали. [19] Ако само в тоя живот се
надяваме на Христа, то от всичките човеци ние
20 сме най-много за съжаление. [20] Но сега Христос
е бил възкресен, първият плод на починалите.
21 [21] Понеже, както чрез човека *дойде* смъртта, та-
ка чрез човека *дойде* възкресението на мъртви-
22 те. [22] Защото, както в Адама всички умират, та-
23 ка и в Христа всички ще оживеят. [23] Но всеки
на своя ред; Христос първият плод, после, при
пришествието на Христа, тия, които са Него-
24 ви. [24] Тогава *ще бъде* краят, когато ще предаде
царството на Бога и Отца, след като унищожи
25 всяко началство и всяка власт и сила. [25] Защо-
то Той трябва да царува, докато положи всич-
26 ки врагове под нозете Си. [26] И смъртта, най-
27 последен враг, *и тя* ще бъде унищожена, [27] за-
що Бог "е покорил всичко под нозете Му". А
когато ще е казал, че всичко е *вече* покорено,
(с явно изключение на Този, Който Му е по-
28 корил всичко), [28] когато *казвам*, ще Му е било
покорено всичко, тогава и Сам Синът ще се по-
кори на Този, Който Му е покорил всичко, за
29 да бъде Бог все във все. [29] Иначе, какво ще пра-
вят тия, които се кръщават заради мъртвите?
Ако мъртвите никак не се възкресяват, защо се
30 и кръщават заради тях? [30] Защо и ние се излага-
31 ме на бедствия всеки час? [31] Братя, с похвалата,
с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия
32 Господ, аз всеки ден умирам. [32] Ако, по човеш-
ки *казано*, съм се борил със зверове в Ефес, ка-
кво ме ползува? Ако мъртвите не се възкреся-
ват "нека ядем и пием, защото утре ще умрем".
33 [33] Не се мамете. "Лошите другари покварят до-
34 брите нрави". [34] Отрезнейте към правдата, и не
съгрешавайте, защото някои *от вас* не позна-
ват Бога. *Това* казвам, за да ви направя да се за-
35 срамите. [35] Но някой ще рече: Как се възкреся-
36 ват мъртвите? и с какво тяло ще дойдат? [36] Бе-
зумецо, това, което ти сееш, не оживява, ако
37 не умре. [37] И когато го сееш, не посяваш тяло-
то, което ще изникне, а голо зърно, *каквото* се
38 случи, пшенично или някое друго; [38] но Бог му
дава тяло каквото му е угодно, и на всяко семе
39 собственото му тяло. [39] Всяка плът не е еднак-
ва; но друга е *плътта* на човеците, а друга на
животните, друга пък на птиците и друга на ри-
40 бите. [40] Има и небесни тела и земни тела, друга
е, обаче, славата на небесните, а друга на зем-
ните. [41] Друг е блясъкът на слънцето, друг бля- 41
съкът на луната и друг блясъкът на звездите;
па и звезда от звезда се различава по блясъка.
[42] Така е и възкресението на мъртвите. *Тялото* 42
се сее в тление, възкръсва в нетление; [43] сее се 43
в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ,
възкръсва в сила; [44] сее се одушевено тяло, въз- 44
кръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло,
то има и духовно *тяло*. [45] Така е и писано: Пър- 45
вият човек Адам "стана жива душа", а послед-
ният Адам *стана* животворящ дух. [46] Обаче, не 46
е първо духовното, а одушевеното, и после ду-
ховното. [47] Първият човек е от земята, пръстен; 47
вторият човек е от небето. [48] Какъвто е пръст- 48
ният, такива са и пръстните; и какъвто е небес-
ният, такива са и небесните. [49] И както сме се 49
облекли в образа на пръстния, ще се облечем
и в образа на небесния. [50] А това казвам, братя, 50
че плът и кръв не могат да наследят Божието
царство, нито тленното наследява нетленното.
[51] Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще по- 51
чинем, но всички ще се изменим, [52] в една ми- 52
нута, в миг на око, при последната тръба; за-
що тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат
нетленни, и ние ще се изменим. [53] Защото това 53
тленното трябва да се облече в нетление, и това
смъртното да се облече в безсмъртие. [54] А кога- 54
то това тленното се облече в безсмъртие, тогава
ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде
смъртта победоносно". [55] О смърте, где ти е по- 55
бедата? О смърте, где ти е жилото? [56] Жилото на 56
смъртта е грехът, и силата на греха е законът;
[57] но благодарение Богу, Който ни дава победа- 57
та чрез нашия Господ Исус Христос. [58] Затова 58
възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоко-
лебими, и преизобилвайте всякога в Господно-
то дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви
не е празен.

16 [1] А колкото за събирането на *милостинята*
за светиите, правете и вие както наредих в гала-
тийските църкви. [2] В първия ден на седмицата 2
всеки от вас да отделя според успеха на рабо-
тите си, и да го има при себе си, за да не ста-
ват събирания, когато дойда. [3] И когато дой- 3
да, ще изпратя с писма ония, които ще одоб-
рите, да отнесат подаръка ви в Ерусалим; [4] и 4
ако заслужавам да отида и аз, те ще отидат с
мене. [5] Защото ще дойда при вас след като мина 5
през Македония; (понеже през Македония ми-
навам); [6] а може би да поостана при вас, или *да-* 6
же и да презимувам, за да ме изпратите вие на
където отида. [7] Защото не ми се иска да ви ви- 7
дя сега на заминаване; но надявам се да остана
при вас известно време, ако позволи Господ. [8] А 8
ще се бавя в Ефес до Петдесетницата, [9] защото 9

ми се отвориха големи врата за работа, *има* и
10 много противници. [10] Ако дойде Тимотей, вни-
мавайте да бъде без страх между вас; защото и
11 той работи Господното дело както и аз; [11] за-
това никой да го не презира. Но изпратете го
с мир да дойде при мене, защото го очаквам с
12 братята. [12] А колкото за брат Аполоса, много му
се молих да дойде при вас с братята; но никак
не *му* се искаше да дойде сега; ще дойде, оба-
13 че, когато намери случай. [13] Бдете, стойте твър-
до във вярата, бъдете мъжествени, укрепявай-
14, 15 те се. [14] Всичко у вас да става с любов. [15] Още
ви моля, братя: вие знаете, че Стефаниновото
семейство е първият плод на Ахаия, и че те са
16 посветили себе си да служат на светиите; [16] *доб-*
ре, на такива да се подчинявате и вие, и на все-
ки, който помага в делото и се труди. [17] Радвам 17
се за дохождането на Стефанина, на Фортуната
и на Ахаика, защото те запълниха лишението
ми от вас; [18] понеже успокоиха моя дух и вашия, 18
затова признавайте такива *човеци*. [19] Поздравя- 19
ват ви църквите, които са в Азия. Нарочно ви
поздравяват в Господа Акила и Прискила с до-
машната си църква. [20] Поздравяват ви всичките 20
братя. Поздравете се един друг със света целув-
ка. [21] Поздравът *пиша* аз, Павел, със собствена- 21
та си ръка. [22] Който не люби Господа, да бъде 22
проклет. Господ наш иде. [23] Благодатта на Гос- 23
пода Исуса Христа да бъде с вас. [24] Любовта ми 24
да бъде с всички вас в Христа Исуса. Амин.

2 Коринтяни

1 Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, и брат Тимотей, до Божията църква, която е в Коринт, и до всички-
2 те светии, които са по цяла Ахаия: [2] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и Господа Исуса Христа. [3] Благословен Бог и Отец на
3 нашия Господ Исус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеха. [4] Който ни утешава
4 във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме
5 от Бога. [5] Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеха изоби-
6 лва чрез Христа. [6] Но, ако ни наскърбяват, *това е* за вашата утеха и спасение, или ако ни утешават, *това е* за вашата утеха [и спасение], която действува да устоявате в същите страдания, ко-
7 ито понасяме и ние. [7] И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че, както сте участници
8 в страданията, така сте и в утехата. [8] Защото желаем да знаете, братя, за скръбта, която ни сполетя в Азия, че се отеготихме чрезмерно вън от силата си, така щото отчаяхме се дори за живо-
9 та си; [9] даже ние сами *счетохме, че* бяхме приели смъртна присъда в себе си, - за да не уповаваме на себе си, но на Бога, Който възкресява
10 мъртвите. [10] И Той ни избави от толкоз *близка* смърт, и още избавя, и надяваме се на Него, че
11 пак ще ни избави, [11] като ни съдействувате вие чрез молитва, тъй щото, поради *стореното* на нас чрез мнозина добро, да благодарят мнози-
12 на за нас. [12] Защото нашата похвала е тая, свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със светост и искреност пред Бога, не с плътска мъдрост, а
13 с Божия благодат. [13] Защото не ви пишем друго освен това, което четете и даже признавате и което надявам се че и до край ще признавате,
14 [14] (както и отчасти ни признахте), че сме похвала за вас, както и вие за нас, в деня на нашия
15 Господ Исус. [15] С тая увереност възнамерявам да дойда първо при вас, за да имате двояка пол-
16 за, [16] като през вас мина за Македония; а от Македония да дойда пак при вас, и *тогава* вие да
17 ме изпратите за Юдея. [17] Добре, когато имах това намерение, лекоумно ли съм постъпил? или намерението ми е било плътско намерение, та
18 да казвам и: Да, да, и: Не, не? [18] Заради Божията вярност, проповядването ми към вас не е било
19 Да и Не.˚ [19] Защото Божият Син, Исус Христос, Който биде проповядван помежду ви от нас, (от мене, Сила и Тимотея), не стана Да и Не но в него стана Да; [20] понеже в Него е Да *за всички-* 20
те Божии обещания, колкото много и да са; за това и чрез Него е Амин, за Божията слава чрез
нас. [21] А тоя, Който ни утвърждава заедно с вас 21
в Христа, и Който ни е помазал, е Бог, [22] Кой- 22
то ни е запечатил, и е дал в сърцата ни Духа в
залог. [23] Но аз призовавам Бога за свидетел на 23
моята душа, че за да ви пощадя, въздържах се
да дойда в Коринт; [24] защото не господаруваме 24
над вярата ви, но сме помощници на радостта ви; понеже, колкото за вярата, вие стоите *твърди*.

[1] Обаче това реших, заради себе си, да не до- **2**
хождам при вас със скръб. [2] Защото, ако аз ви 2
наскърбявам, то кой ще развесели мене, ако не
тоя, който е бил наскърбен от мене? [3] И това 3
писах нарочно, да не би кога дойда да бъда наскърбен от ония, които би трябвало да ме зарадват, като имам уверение във всички ви, че мо-
ята радост е *радост* на всички ви. [4] Защото от 4
голяма скръб и сърдечна тъга ви писах с много
сълзи, не за да се наскърбите, а за да познае-
те любовта, която питая особено към вас. [5] Но 5
ако някой *ме* е наскърбил, не е наскърбил *само*
мене, но всички ви отчасти (да не кажа премно-
го). [6] За такъв един доста е наказанието, което 6
му е било *наложено* от повечето *от вас;* [7] така 7
че сега вече˚ вие трябва по-добре да му про-
стите и да го утешите, да не би такъв да бъде
погълнат от чрезмерна скръб. [8] Затова ви мо- 8
ля да го уверите в любовта *си* към него. [9] Поне- 9
же за това и писах, за да ви позная чрез опит,
дали сте послушни във всичко. [10] А комуто вие 10
прощавате нещо, *прощавам* и аз; защото, ако
съм и простил нещо, простих го заради вас пред
Христа, [11] да не би сатана да използува случая 11
против нас; защото ние знаем неговите замис-
ли. [12] А когато дойдох в Троада да *проповядвам* 12
Христовото благовестие, и когато ми се отвори
врата в Господното *дело*, [13] духът ми не се успо- 13
кои, понеже не намерих брата си Тита, а, като
се простих с тях, отпътувах за Македония. [14] Но 14
благодарение Богу, Който винаги ни води в по-
бедително шествие в Христа, и на всяко място
изявява чрез нас благоуханието на познанието
на Него. [15] Защото пред Бога ние сме Христо- 15
во благоухание за тия, които се спасяват, и за
ония, които погиват. [16] На едните *сме* смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И 16

1.18 В изданието от 1940 г. - "?" вместо "." **2.7** Гръцки: Напротив.

17 за това *дело* кой е способен? 17 *Ние сме*, защото
не сме като мнозина, които изопачават Божието
слово, но говорим искрено в Христа, като от
Бога, пред Бога.

3 1 Пак ли започваме да се препоръчваме? Или
имаме нужда, както някои, от препоръчителни
2 писма до вас или от вас? 2 Вие сте нашето писмо,
написано в сърцата ни, узнавано и прочитано
3 от всичките човеци; 3 и явявате се, че сте Хри-
стово писмо, *произлязло* чрез нашето служение,
написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог,
не на плочи от камък, но на плочи от плът - на
4 сърцето. 4 Такава увереност имаме спрямо Бога
5 чрез Христа. 5 Не че сме способни от само себе
си да съдим за нещо като от нас си; но наша-
6 та способност е от Бога, 6 Който ни и направи
способни като служители на един нов завет, -
не на буквата, но на духа; защото буквата уби-
7 ва, а духът оживотворява. 7 Но, ако служението
на *онова, което докарва* смърт, *написано* с бук-
ви, издълбани на камък, стана с такава слава,
щото израилтяните не можеха да гледат Мои-
сея в лице, поради блясъка на лицето му, кой-
8 то впрочем преминаваше, 8 как не ще бъде слу-
9 жението на духа с по-голяма слава? 9 Защото,
ако служението на *онова, което докарва* осъж-
дане, *стана със* слава, служението на *онова, кое-
то докарва* правда, го надминава много пове-
10 че в слава. 10 (И наистина, онова, което е било
прославено, изгуби славата си в това отноше-
11 ние, поради славата, която превъзхожда). 11 За-
щото, ако това, което преминаваше, бе със сла-
12 ва, то много по-славно е трайното. 12 И тъй, ка-
то имаме такава надежда, говорим с голяма от-
13 кровеност, 13 и не сме като Моисея, който туря-
ше покривало на лицето си, за да не могат изра-
илтяните да гледат изчезването на това, което
14 преминаваше. 14 Но техните умове бяха заслепи;
защото и до днес, когато прочитат Стария
завет, същото покривало остава, като не *им* е
15 открито, че *тоя завет* преминава в Христа. 15 А
и до днес, при прочитането на Моисея, покри-
16 вало лежи на сърцето им, 16 но когато *Израил* се
обърне към Господа, покривалото ще се снеме.
17 17 А Господ е Духът; и гдето е Господният Дух,
18 *там* е свобода, 18 А ние всички, с открито лице,
като в огледало, гледайки Господната слава, се
преобразяваме в същия образ, от слава в слава,
както от Духа Господен.

4 1 Затуй, като имаме това служение, както и
2 придобихме милост, не се обезсърчаваме; 2 но
се отрекохме от тайни и срамотни *дела*, и не
постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието
слово, но, като изявяваме истината, препоръ-
чваме себе си на съвестта на всеки човек пред
Бога. 3 Но ако благовестието, което проповяд- 3
ваме, е покрито, то е покрито за тия, които по-
гиват, - 4 за тия, невярващите, чиито ум богът 4
на тоя свят е заслепил, за да *ги* не озари светли-
ната от славното благовестие на Христа, Който
е образ на Бога. 5 (Защото ние не проповядва- 5
ме себе си, но Христа Исуса като Господ, а се-
бе си като ваши слуги заради Исуса). 6 Понеже 6
Бог, Който е казал на светлината да изгрее из
тъмнината, *Той е*, Който е огрял в сърцата ни, за
да се просвети *света* с познаването на Божия-
та слава в лицето Исус Христово. 7 А ние имаме 7
това съкровище в пръстни съдове, за да *се ви-
ди*, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас.
8 Угнетявани *сме* отвсякъде, но не *сме* утеснени; 8
в недоумение *сме*, но не до отчаяние; 9 гонени 9
сме, но не оставени; повалени *сме*, но не погу-
бени. 10 Всякога носим на тялото си убиваното 10
на [Господа] Исуса, за да се яви на тялото ни и
живота на Исуса. 11 Защото ние живите винаги 11
сме предавани на смърт за Исуса, за да се яви и
живота на Исуса в нашата смъртна плът. 12 Та- 12
ка щото смъртта действува в нас, а животът във
вас. 13 А като имаме същия дух на вяра, според 13
писаното: "Повярвах, за това и говорих", то и
ние, *понеже* вярваме, затова и говорим; 14 по- 14
неже знаем, че Тоя, Който е възкресил Господа
Исуса, ще възкреси и нас заедно с Исуса, и ще
ни представи заедно с вас. 15 Защото всичко то- 15
ва *е* заради вас, тъй щото благодатта, увеличена
чрез мнозината, *които са я получили*, да умно-
жи благодарението, за Божията слава. 16 Затова 16
ние не се обезсърчаваме; но ако и да тлее външ-
ният наш човек, пак вътрешният всеки ден се
подновява. 17 Защото нашата привременна ле- 17
ка скръб произвежда все повече и повече една
вечна тежина на слава за нас, 18 които не гледа- 18
ме на видимите, но на невидимите; защото ви-
димите са временни, а невидимите вечни.

5 1 Защото знаем, че ако се развали земният
ни дом, телесната скиния, имаме от Бога здание
на небесата, дом неръкотворен, вечен. 2 Поне- 2
же в тоя *дом* и стенем като ожидаме да се обле-
чем с нашето небесно жилище, 3 стига само, об- 3
лечени *с него*, да не се намерим голи. 4 Защото 4
ние, които сме в тая телесна скиния, като обре-
менени, стенем; не че желаем да се съблечем,
но да се облечем още повече, за да бъде смърт-
ното погълнато от живота. 5 А Бог е, Който ни 5
е образувал нарочно за това, и ни е дал Духа в
залог *на това*. 6 И тъй, понеже винаги се одър- 6
зостяваме, като знаем, че, докато сме у дома в
тялото, ние сме отстранени от Господа, 7 (защо- 7
то с вярване ходим, а не с виждане). 8 - *поне- 8
же, казвам*, се одързостяваме, то предпочитаме

да сме отстранени от тялото и да бъдем у дома
9 при Господа. 9 Затова и ревностно се стараем,
било у дома или отстранени, да бъдем угодни
10 на Него. 10 Защото всички трябва да застанем
открити пред Христовото съдилище, за да по-
лучи всеки според каквото е правил в тялото,
11 било добро или зло. 11 И тъй, като съзнаваме,
що е страхът от Господа, убеждаваме човеци-
те; а на Бога сме познати, - надявам се още, че
12 и на вашите съвести сме познати. 12 С *това* не
препоръчваме себе си изново на вас, но ви да-
ваме причини да се хвалите с нас, за да имате
що да отговорите на ония, които се хвалят с то-
ва, което е на лице, а не с това, което е в сърце-
13 то. 13 Защото, ако сме *отишли до* крайности, то е
било за Бога; или ако *сега* умерено мъдруваме,
14 то е заради вас. 14 Защото Христовата любов ни
принуждава, като разсъждаваме така, че, поне-
же един е умрял за всичките, то всички са умре-
15 ли; 15 и че Той умря за всички, за да не живе-
ят вече живите за себе си, но за Този, Който за
16 тях е умрял и възкръснал. 16 Затова, отсега на-
татък ние не познаваме никого по плът; ако и
да сме познали Христа по плът, пак сега вече
17 *така Го* не познаваме. 17 За туй, ако е някой в
Христа, той е ново създание; старото премина;
18 ето, [всичко] стана ново. 18 А всичко е от Бо-
га, Който ни примири със Себе Си чрез [Иису-
са] Христа, и даде на нас да служим за прими-
19 рение; 19 сиреч, че Бог в Христа примиряваше
света със Себе Си, като не вменяваше *на чове-
ците* прегрешенията им, и че повери на нас по-
20 сланието на примирението. 20 И тъй от Христо-
ва страна сме посланици, като че Бог чрез нас
умолява; молим *ви* от Христова страна, прими-
21 рете се с Бога, 21 Който за нас направи грешен˚
Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние
чрез Него праведни˚ пред Бога.

6 1 И ние, като съдействуваме *с Бога*, тоже ви
умоляваме да не приемате напразно Божията
2 благодат. 2 (Защото казва: - "В благоприятно
време те послушах, И в спасителен ден ти помо-
гнах"; ето, сега е благоприятно време, ето, сега
3 е спасителен ден). 3 Ние в нищо не даваме ни-
каква причина за съблазън, да не би да се зло-
4 слови нашето служение; 4 но във всичко бива-
ме одобрени, като Божии служители, с голяма
5 твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, 5 чрез
бичувания, в затваряния, в смутове, в трудо-
6 ве, в неспане, в неядене, 6 с чистота, с благора-
зумие, с дълготърпение, с благост, със Светия
7 Дух, с нелицемерна любов, 7 с говорене исти-
ната, с Божия сила, чрез оръжията на правдата
8 в дясната ръка и в лявата; 8 всред слава и опо-
зорение, всред укори и похвали; *считани* като
измамници, но пак истинни; 9 като непознати, а 9
пък добре познати; като на умиране, а, ето, жи-
веем; като наказвани, а не умъртвявани; 10 като 10
наскърбени, а винаги радостни; като сиромаси,
но обогатяваме мнозина; като че нищо нямаме,
но притежаваме всичко. 11 О коринтяни, устата 11
ни са отворени към вас, сърцето ни се разши-
ри. 12 Вам не е тясно в нас, но в сами вас е тяс- 12
но *нам*. 13 И тъй, във вид на еднакво възмездие, 13
(като на чада говоря), разширете и вие *сърцата
си*. 14 Не се впрягайте заедно с невярващите; за- 14
щото какво общо имат правдата и беззаконието
или какво общение има светлината с тъмнина-
та? 15 и какво съгласие има Христос с Велиала? 15
или какво съучастие има вярващия с невярва-
щия? 16 и какво споразумение има Божият храм 16
с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог,
както рече Бог: "Ще се заселя между тях и меж-
ду тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми
бъдат люде". 17 Затова - "Излезте изсред тях и 17
отделете се", казва Господ, "И не се допирайте
до нечисто"; и "Аз ще ви приема, 18 И ще ви бъ- 18
да Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери",
казва всемогъщият Господ.

7 1 И тъй, възлюбени, като имаме тия обеща-
ния, нека очистим себе си от всяка плътска и
духовна нечистота, като се усъвършенствува-
ме в светост със страх от Бога. 2 Сторете място 2
в сърцата си за нас; никого не сме онеправда-
ли, никого не сме развратили, никого не сме
изкористили. 3 Не казвам това за да *ви* осъдя; 3
защото по-напред казах, че сте в сърцата ни,
така щото да бъдем заедно и като умрем и ка-
то живеем. 4 Голяма е моята увереност към вас, 4
много се хваля с вас, напълно се утешавам; *да-
же* във всяка наша скръб радостта ми е преи-
зобилна. 5 Защото откак дойдохме в Македо- 5
ния, плътта ни нямаше никакво спокойствие,
но отвсякъде *бяхме* в утеснение: отвън борби,
отвътре страхове. 6 Но Бог, Който утешава сми- 6
рените, утеши ни с дохождането на Тита; 7 и не 7
просто с дохождането му, но и поради утехата,
с която вие го бяхте утешили, като ни извести
копнежа ви, плача ви, ревността ви за мене; та-
ка щото още повече се зарадвах. 8 Защото, при 8
все че ви наскърбих с посланието си, не се раз-
кайвам; ако и да бях се поразкаял, когато ви-
дях, че онова писмо ви наскърби, макар за мал-
ко време. 9 Сега се радвам не за наскърбяване- 9
то ви, но защото наскърбяването ви доведе до
покаяние; понеже скърбяхте по Бога, та да се
не повредите от нас в нищо. 10 Защото скръб- 10
та по Бога докарва спасително покаяние, кое-

5.21 Гръцки: Грях **21** Гръцки: Правда

то не причинява разкаяние; но светската скръб
11 докарва смърт. 11 Защото, ето, това гдето се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във
вас, какво себеочистване, какво негодувание,
какъв страх, какво ожидане, каква ревност, какво мъздовъздаване! Във всичко вие показахте,
12 че сте чисти в това нещо. 12 И тъй, ако и да ви
писах това, не *го писах* заради обидника, нито
заради обидения, но за да ви се яви пред Бога
13 до колко имате усърдие спрямо нас. 13 Затова се
утешихме; и в тая наша утеха още повече се зарадвахме поради радостта на Тита, за гдето вие
14 всички сте успокоили духа му. 14 Защото, ако му
съм се похвалил малко с вас, не се засрамих; но
както всичко, що ви говорихме, беше истинно,
така и похвалата ни *с вас* пред Тита излезе ис-
15 тинска. 15 И той още повече милее за вас, като
си спомня послушността на всички ви, как сте
16 го приели със страх и трепет. 16 Радвам се, че
във всичко съм насърчен за вас.

8 1 При това, братя, известявам ви Божия-
та благодат, дадена на църквите в Македония,
2 2 че, макар и да търпят голямо утеснение, *пак*
великата им радост и дълбоката им беднотия
дадоха повод да преизобилва богатството на
3 тяхната щедрост. 3 Защото свидетелствувам, че
те *дадоха* доброволно според силата си, и даже
4 вън от силата си, 4 като ни умоляваха с голя-
мо настояване, относно това даване°, дано да
5 участвуват *и те* в служенето на светиите. 5 И
те не само *дадоха*, както се надявахме, но пър-
во предадоха себе си на Господа и, по Божия-
6 та воля, на нас; 6 така щото помолихме Тита
да довърши между вас и това благодеяние, ка-
7 кто го беше и започнал. 7 И тъй, както изоби-
лвате във всяко нещо, - във вяра, в говорене,
в знание, в пълно усърдие и в любов към нас,
- така да преизобилвате и в това благодеяние.
8 8 Не казвам това като по заповед, но за да опи-
там искреността на вашата любов чрез усърди-
9 ето на другите. 9 Защото знаете благодатта на
нашия Господ Исус Христос, че, богат като бе,
за вас стана сиромах, за да се обогатите вие чрез
10 Неговата сиромашия. 10 А относно това нещо аз
давам *тоя* съвет, че *така да го направите* е по-
лезно за вас, които лани бяхте първи не само
да го правите, но и да желаете *да го направите*.
11 11 А сега го свършете и на дело, така щото ка-
кто сте били усърдни в желанието, така да бъ-
дете и в доизкарването, според каквото имате.
12 12 Защото, ако има усърдие, то е прието според
колкото има *човек*, а не според колкото няма.
13 13 Понеже не *искам* други да бъдат облекчени, а
14 вие утеснени; 14 но да има равенство, *така що-*
то вашето сегашно изобилие *да запълни* тяхна-
та оскъдност, та и тяхното изобилие да послу-
жи на вашата оскъдност; така щото да има ра-
венство, 15 според както е писано: "Който беше 15
събрал много, нямаше излишък; и който *беше*
събрал малко, не му беше оскъдно". 16 А благо- 16
дарение на Бога, Който туря в сърцето на Тита
същото усърдие за вас, *което имаме и ние;* 17 за- 17
щото наистина прие молбата *ни*, а *при това*, ка-
то беше сам много усърден, тръгна към вас са-
моволно. 18 Пратихме с него и брата, чиято по- 18
хвала в *делото на* благовестието е *известна* във
всичките църкви; 19 и не само това, но още беше 19
избран от църквите да пътува с нас за *делото на*
това благодеяние, на което служим за славата
на Господа, и за *да се покаже* нашето усърдие,
20 като избягваме това, - някой да ни упрекне 20
относно тоя щедър подарък, който *е поверен* на
нашето служение; 21 понеже се грижим за това, 21
което е честно, не само пред Господа, но и пред
човеците. 22 Пратихме с тях и *другия* ни брат, 22
чието усърдие много пъти и в много неща сме
опитали, и който сега е много по-усърден по-
ради голямото *му* към вас доверие. 23 Колкото 23
за Тита, *той* е мой другар и съработник между
вас; а колкото за нашите братя, *те са* пратеници
на църквите, *те са* слава на Христа. 24 Покаже- 24
те им, прочее, пред църквите доказателство на
вашата любов и на *справедливостта на* нашата
похвала с вас.

1 А за даване помощ на светиите излишно е **9**
да ви пиша, 2 понеже зная вашето усърдие, за 2
което се хваля с вас пред македонците, че Аха-
ия още от лани е приготвена; и вашата ревност
е подбудила по-голямата част *от тях*. 3 А пра- 3
тих братята, да не би да излезе празна моята
похвала с вас в това отношение, та да бъдете,
както казвах, приготвени; 4 да не би, ако дой- 4
дат с мене македонци, та ви намерят неприго-
твени, да се посрамим ние, да не кажа вие, в
тая *наша* увереност. 5 И тъй, намерих за нужно 5
да помоля братята да идат по-напред при вас и
да приготвят предварително вашата по-отрано
обещана милостиня, за да бъде готова като ми-
лостиня, а не като изнудване. 6 А това *казвам,* 6
че който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне;
а който сее щедро, щедро ще и да пожъне. 7 Все- 7
ки *да дава* според както е решил в сърцето си,
без да се скъпи, и не от принуждение; защото
Бог обича онзи, който дава на драго сърце. 8 А 8
Бог е силен да преумножи на вас всякакво бла-
го, така щото, като имате всякога и във всич-
ко това, което е достатъчно във всяко отноше-
ние, да изобилвате във всяко добро дело; 9 ка- 9

8.4 Гръцки: Относно благодатта

кто е писано: - "Разпръсна щедро, даде на сиромасите, Правдата му трае до века". 10 А Тоя, 10
Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще
даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще
прави да изобилват плодовете на вашата прав-
да, 11 та да бъдете във всяко отношение богати 11
във всякаква щедрост, която чрез вашето *слу-*
жение произвежда благодарение на Бога. 12 За- 12
щото извършването на това служение не само
запълва нуждите на светиите, но и чрез много-
то благодарения се излива и пред Бога; 13 поне- 13
же те славят Бога поради доказателството, кое-
то това служение дава за вашата послушност на
Христовото благовестие, което изповядвате, и
за щедростта на *вашето* общение към тях и към
всички. 14 А и те, с молитви за вас, копнеят за 14
вас поради *дадената* вам изобилна Божия бла-
годат. 15 Благодарение Богу за Неговия неизка- 15
зан дар!

10 1 И сам аз, Павел, ви моля поради Христова- **10**
та кротост и нежност, аз, който съм смирен ко-
гато съм между вас, а когато отсъствувам ста-
вам смел към вас, - 2 моля ви се, когато съм при 2
вас *да се* не *принудя* да употребя смелост с оная
увереност, с която мисля да се одързостя про-
тив някои, които разчитат, че ние плътски се
обхождаме. 3 Защото, ако и да живеем в плът, 3
4 по плът не воюваме. 4 Защото оръжията, с ко- 4
ито воюваме, не са плътски, но пред Бога са
5 силни за събаряне крепости. 5 Понеже събаря- 5
ме помисли и всичко, което се издига високо
против познанието на Бога, и пленяваме все-
ки разум да се покорява на Христа. 6 И гото- 6
ви сме да накажем всяко непослушание, щом
7 стане пълно вашето послушание. 7 Вие гледате 7
на външното. Ако някой е уверен в себе си, че
е Христов, то нека размисли още веднъж в се-
бе си, че, както той е Христов, така и ние сме
8 *Христови*. 8 Защото, ако бих се и нещо повеч- 8
ко похвалил с нашата власт, която Господ даде
за назиданието ви, а не за разорението ви, не
9 бих се засрамил. 9 *Обаче* нека се не покажа, че 9
10 желая да ви заплашвам с посланията си. 10 По- 10
неже, казват някои, посланията му са строги и
силни, но личното му присъствие е слабо и го-
11 ворението нищожно. 11 Такъв нека има пред вид 11
това, че, каквито сме на думи в посланията си,
когато сме далеч от вас, такива *сме* и на дело,
12 когато сме при вас. 12 Защото не смеем да счи- 12
таме или да сравняваме себе си с някои от ония,
които препоръчват сами себе си; но те, като ме-
рят себе си със себе си, и като сравняват себе си
13 със себе си, не постъпват разумно. 13 А ние ня- 13
ма да се похвалим *с това, което* е вън от мяр-
ката ни, но според мярката на областта, която
Бог ни е определил, като мярка, която да до-
стигне дори до вас. 14 Защото ние не се прости- 14
раме чрезмерно, като че ли не сме достигнали
до вас; защото ние първи достигнахме до вас с
Христовото благовестие. 15 И не се хвалим *с то-* 15
ва, което е вън от мярката ни, *то ест*, с чужди
трудове, но имаме надежда, че с растенето на
вярата ви, ние ще имаме по-голяма област *за*
работа между вас, и то премного, 16 така що- 16
то да проповядваме благовестието и от вас по-
нататък, а не да се хвалим с готовото в чужда
област. 17 А който се хвали, с Господа да се хва- 17
ли. 18 Защото не е одобрен тоя, който сам себе 18
си препоръчва, но тоя, когото Господ препоръ-
чва.

1 Дано бихте потърпели малко моето безу- **11**
мие; да! потърпете ме, 2 защото ревнувам за вас 2
с божествена ревност, понеже ви сгодих с един
мъж, да ви представя *като* чиста девица на
Христа. 3 Но боя се да не би, както змията изма- 3
ми Ева с хитростта си, да се развърти умът ви *и*
отпадне от простотата и чистотата, която *дъл-*
жите на Христа. 4 Защото, ако дойде някой и ви 4
проповядва друг Исус, когото ние не сме про-
повядвали, или *ако* получите друг дух, когото
не сте получили, или друго благовестие, кое-
то не сте приели, вие лесно *го* търпите. 5 Оба- 5
че мисля, че аз не съм в нищо по-долен от тия
превъзходни апостоли! 6 А пък, ако и да *съм* в 6
говоренето прост, в знанието не *съм;* дори ние
по всякакъв начин сме ви показали *това* във
всичко. 7 Грях ли съм сторил, като смирявах се- 7
бе си, за да се издигнете вие, понеже ви про-
повядвах Божието благовестие даром? 8 Други 8
църкви обрах, като вземах заплата *от тях*, за
да служа на вас; 9 а когато бях при вас и изпад- 9
нах в нужда, не отегчих никого, защото бра-
тята, които дойдоха от Македония, задоволи-
ха нуждата ми. Така във всичко се пазих, и ще
се пазя, да не ви отегча. 10 Заради Христовата 10
истинност, която е и в мене, никой няма да ми
отнеме тая похвала в ахайските места. 11 Защо? 11
Защото ви не обичам ли? Знае Бог! 12 А каквото 12
правя, това и ще правя, за да отсека причината
на тия, които търсят причина *против мене*, та
относно това, с което те се хвалят, да се намерят
също такива, каквито сме и ние. 13 Защото таки- 13
ва човеци са лъжеапостоли, лукави работници,
които се преправят на Христови апостоли. 14 И 14
не е чудно; защото сам сатана се преправя на
светъл ангел; 15 тъй че, не е голямо нещо, ако 15
и неговите служители се преправят на служи-
тели на правдата. Но тяхната сетнина ще бъде
според делата им. 16 Пак казвам, никой да не ме 16
счита за безумен; иначе, приемете ме като бе-

17 зумен, та да се похваля и аз малко нещо. 17 (Това, което казвам, не го казвам по Господа, но
18 като в безумие, в тая *моя* увереност на хваленето. 18 Тъй като мнозина се хвалят по плът, ще се
19 похваля и аз). 19 Защото вие, като сте разумни, с
20 готовност търпите безумните; 20 понеже търпите, ако някой ви заробва, ако ви изпоядва, ако ви обира, ако се превъзнася, ако ви бие по ли-
21 цето. 21 За *свое* унижение *го* казвам, като че ли сме били слаби; но с каквото се осмелява някой *да се хвали*, (в безумие говоря), осмелявам
22 се и аз. 22 Евреи ли са? И аз съм; израилтяни ли са? И аз съм; Авраамово потомство ли са? И аз
23 съм; 23 служители Христови ли са? (в безумие говоря), аз повече: *бил съм* в повече трудове, в тъмници още повече, в бичувания чрезмерно,
24 много пъти и на смърт. 24 Пет пъти юдеите ми
25 удариха по четиридесет *удара* без един; 25 три пъти бях бит с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабокрушение, една нощ и един ден съм бил по морските дъл-
26 бочини. 26 Много пъти *съм бил* и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от съотечественици, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъже-
27 братя; 27 в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ
28 и в голота; 28 и, освен *другите* неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене
29 всеки ден, грижата за всичките църкви. 29 Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се
30 съблазнява без да се разпалям аз? 30 Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се от-
31 нася до немощта ми. 31 Бог и Отец на Господа Исуса [Христа], Който е благословен до века,
32 знае, че не лъжа. 32 (В Дамаск областният управител на цар Арета тури стража в град Дамаск
33 за да ме улови; 33 и през прозорец по стената ме спуснаха с кош, та избягах от ръцете *му*).

12 1 Принуден съм да се хваля, при все че не е за полза; но *сега* ще дойда до видения и откро-
2 вения от Господа. 2 Познавам един човек в Христа, който, преди четиридесет години, (в тялото ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог
3 знае), бе занесен до третото небе. 3 И такъв човек, познавам, (в тялото ли, без тялото ли, не
4 зная; Бог знае), 4 който бе занесен в рая, и чу неизразими думи, които на човека не е позво-
5 лено да изговори. 5 С такъв човек ще се похваля; а със себе си няма да се похваля; освен с
6 немощите си. 6 (Защото, даже ако поискам да се похваля за *други неща*, не ще бъда безумен, по-
неже ще говоря истината; но въздържам се, да не би някой да помисли за мене повече от каквото вижда, че съм или *каквото* чува от мене).
7 7 А за да се не превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън° в плътта, пратеник от сатана да ме мъчи, та да се не превъзнасям. 8 Затова три пъти се молих на Господа
8 да се отмахне от мене; 9 и Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в
9 немощ се показва съвършена. И тъй, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. 10 За-
10 това намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен.
11 11 Станах безумен. Вие ме принудихте, защото вие трябваше да ме препоръчвате, понеже не съм бил по-долен от тия превъзходни апостоли, ако и да не съм нищо. 12 Наистина, при-
12 знаците на апостолите се показаха между вас с пълно търпение, чрез знамения, чудеса и велики дела. 13 Защото в какво бяхте поставени
13 по-долу от другите църкви, освен в това, гдето сам аз не ви отегчих? Простете ми тая неправда! 14 Ето, готов съм да дойда при вас трети път
14 и няма да ви отегча, защото не искам вашето, но вас; понеже чадата не са длъжни да събират *имот* за родителите, но родителите за чадата.
15 15 А пък аз с преголяма радост ще издивя и цял ще се издивя за душите ви. Ако аз ви обичам
16 повече, вие по-малко ли ще ме обичате? 16 Но, нека е тъй, че аз не съм ви отегчил, обаче, като
17 хитър съм ви уловил с измама. 17 Изкористих ли ви аз чрез някои от ония, които изпратих до
18 вас? 18 Помолих Тита *да отиде при вас*, и с него пратих брата. Тит ли припечели нещо от вас? Не със същия ли дух се обхождаме? Не в същите ли стъпки? 19 Още ли мислите, че ние се защи-
19 щаваме пред вас? *Не*; пред Бога говорим *това* в Христа, и то всичко, любезни мои, за ваше назидание. 20 Защото се боя да не би, като дойда,
20 да ви намеря не каквито ви желая, и аз да се намеря за вас не какъвто ме желаете, и да не би *да има между вас* раздор, завист, гняв, партизанства, одумвания, шушукания, големствувания, безредици; 21 да не би, когато дойда пак да ме
21 смири моят Бог между вас, и да оплача мнозина, които отнапред са съгрешили, и *не*° са се покаяли за нечистотата, блудството и сладострастието, на които са се предавали.

13 1 Ето, трети път ида при вас. "От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди вся-
2 ка работа". 2 Както, когато бях при вас втори

12.7 Или: Мъченически кол. **21** В изданието от 1940 г. думата "не" липсва

път, ви предупредих така и сега, когато не съм
при вас, предупреждавам тия, които отнапред
са съгрешили, и всички други, че, ако дойда
3 пак, няма да пощадя, [3] тъй като търсите доказа-
телство, че в мене говори Христос, Който спря-
4 мо вас не е немощен, но е силен между вас; [4] за-
щото, *при все че* Той биде разпнат в немощ, но
пак живее чрез Божията сила. И ние също сме
немощни в Него, но ще сме живи с Него чрез
5 Божията сила спрямо вас. [5] Изпитвайте себе си,
дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за
себе си не познавате ли че Христос е във вас, ос-
6 вен ако сте порицани? [6] А надявам се да позна-
7 ете, че ние не сме порицани; [7] и моля Бога да
не сторите никакво зло, - не за да се покажем
ние одобрени, но за да струвате вие това, кое-
то е честно, ако и да бъдем ние порицани. [8] За- 8
щото не може да вършим нищо против истина-
та но за истината *можем*. [9] Понеже се радваме, 9
когато ние сме немощни, а вие сте силни; и за
това се молим - за вашето усъвършенстване.
[10] Затуй, като отсъствувам, пиша това, та кога- 10
то съм при *вас*, да се не отнеса строго според
властта, която ми е дал Господ за назидание, а
не за събаряне. [11] Най-после, братя, здравейте. 11
Усъвършенствувайте се, утешавайте се, бъдете
единомислени, живейте в мир; и Бог на любо-
вта и на мира ще бъде с вас. [12] Поздравете се 12
един друг със света целувка. [13] Поздравяват ви 13
всичките светии. [14] Благодатта на Господа Ис- 14
уса Христа, и любовта на Бога и общението на
Светия Дух да бъде с всички вас. [Амин].

Галатяни

1 Павел, апостол, не от човеци, нито чрез
човек, но чрез Исуса Христа и Бога Отца, Който Го е възкресил от мъртви-
2 те, [2] и всичките братя, които са с мене, към га-
3 латийските църкви: [3] Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и *от* нашия Господ Исус
4 Христос, [4] Който даде себе си за нашите грехове, за да ни избави от настоящия нечист свят°
5 според волята на нашия Бог и Отец. [5] Комуто
6 *да бъде* славата до вечни векове. Амин. [6] Чудя се как вие *оставяте* Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преми-
7 навате към друго благовестие; [7] което не е друго *благовестие*, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото
8 благовестие. [8] Но ако *и сами* ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде про-
9 клет. [9] Както ей сега казахме, така пък го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде про-
10 клет. [10] Защото на човеци ли *искам да* угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях
11 да съм Христов слуга. [11] Защото ви известявам, братя, че проповядваното от мене благовестие
12 не е човешко; [12] понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил *от човек*, но чрез
13 откровение от Исуса Христа. [13] Защото сте чули за някогашната моя обхода в юдейската религия, как чрезмерно гонех Божията църква и
14 я разорявах. [14] И напредвах в юдейската религия повече от мнозина мои връстници между съотечествениците ми, като бях по-голям рев-
15 нител за преданията от бащите ми. [15] А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и призовал чрез Своята благодат,
16 [16] благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, от същия час не
17 се допитах до плът и кръв, [17] нито възлязох в Ерусалим при ония, които бяха апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се вър-
18 нах в Дамаск. [18] Тогава, след три години, възлязох в Ерусалим за да се запозная с Кифа, и
19 останах при него петдесет дни; [19] а друг от апостолите не видях, освен Якова, брата Господен.
20 [20] (А за това, което ви пиша, ето, пред Бога *ви*
21 *уверявам, че* не лъжа). [21] После дойдох в сирийските и киликийските страни. [22] И лично не бях
22 23 още познат на Христовите църкви в Юдея; [23] а само слушаха, че оня, който по едно време ги
е гонел, сега проповядвал вярата, която някога разорявал. [24] И славеха Бога поради мене. 24

[1] Тогава след четиринадесет години, пак **2**
възлязох в Ерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тита. [2] (А възлязох по откровение). 2
И изложих пред *братята* благовестието, което проповядвам между езичниците, но частно пред по-именитите *от тях*, да не би напразно да тичам или да съм тичал. [3] Но даже Тит, кой- 3
то бе с мене, ако и да беше грък, не бе принуден да се обреже; [4] и то поради лъжебратята, 4
които бяха се вмъкнали да съгледват свободата, която имаме в Христа Исуса, за да ни поробят; [5] на които, ни за час не отстъпихме да 5
им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието. [6] А тия, които се считаха за 6
нещо, (каквито и да са били, на мене е все едно; Бог не гледа на лицето на човека), - тия именити, *казвам*, не прибавиха нищо повече на моето *учение*; [7] а напротив, когато видяха, че на мене 7
беше поверено *да проповядвам* благовестието между необрязаните, както на Петра между обрязаните, [8] (защото, който подействува в Петра 8
за апостолство между обрязаните, подействува и в мене *за апостолство* между езичниците), [9] и когато познаха дадената на мене благо- 9
дат, то Яков, Кифа и Иоан, които се считаха за стълбове, дадоха десници на общение на мене и на Варнава, за да идем ние между езичниците, а те между обрязаните. [10] *Искаха* само да пом- 10
ним сиромасите, - което също нещо и ревностно желаех да върша. [11] А когато Кифа дойде в 11
Антиохия, аз му се възпротивих в очи, защото беше се провинил. [12] Понеже, преди да дойде- 12
ха някои от Якова, той ядеше заедно с езичниците; а когато те дойдоха, оттегли се и странеше *от тях*, защото се боеше от обрязаните. [13] И 13
заедно с него лицемерствуваха и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им. [14] Но, като видях, че не постъпват право по 14
истината на благовестието, рекох на Кифа пред всичките: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, как принуждаваш езичниците да живеят като юдеите? [15] Ние, 15
които сме по природа юдеи, а не грешници от езичниците, [16] като знаем все пак, че човек не се 16
оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исуса Христа, - и ние повярвахме в Христа Исуса, за да се оправдаем чрез вяра в Христа, а не чрез дела по закона; защото чрез дела по закона няма да се оправдае никоя твар. [17] Но, ко- 17

1.4 Или: Век.

гато искахме да се оправдаем чрез Христа, ако
и ние сме се намерили грешни, то Христос на
18 греха ли е служител? Да не бъде! 18 Защото, ако
градя изново онова, което съм развалил, показ-
19 вам себе си престъпник. 19 Защото аз чрез зако-
на умрях спрямо закона, за да живея за Бога.
20 20 Съразпнах се с Христа, и *сега* вече, не аз жи-
вея, но Христос живее в мене; а животът, който
сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в
Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе
21 Си за мене. 21 Не осуетявам Божията благодат;
обаче, ако правдата се *придобива* чрез закона,
тогава Христос е умрял напразно.

3 1 О, несмислени галатяни, кой ви омая, вас,
пред чиито очи Исус Христос е бил ясно очер-
2 тан *като* разпнат? 2 Това само желая да науча от
вас: Чрез дела, *изисквани* от закона ли получих-
те Духа, или чрез вяра в *евангелското* послa-
3 ние? 3 Толкоз ли сте несмислени, че, като поч-
нахте в Духа, сега се усъвършенствувате в плът?
4 4 Напусто ли толкоз страдахте? Ако наистина е
5 напусто! 5 Прочее, Тоя, Който ви дава Духа и
върши велики дела между вас, чрез дела, *изис-
квани* от закона ли *върши това*, или чрез вя-
6 ра в посланието, 6 както *с* Авраама, *който* по-
7 вярва в Бога, и му се вмени за правда? 7 Тога-
ва познайте, че тия, които *упражняват* вяра, те
8 са Авраамови чада; 8 и писанието, като пред-
видя, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езич-
ниците, изяви предварително благовестието на
Авраама, *казвайки*: "В тебе ще се благославят
9 всичките народи". 9 Така щото тия, които *имат*
вяра се благославят заедно с вярващия Авра-
10 ам. 10 Защото всички, които се *облягат* на де-
ла, *изисквани* от закона, са под клетва, поне-
же е писано: "Проклет всеки, който не посто-
янствува да изпълнява всичко писано в книгата
11 на закона". 11 А че никой не се оправдава пред
Бога чрез закона, е явно *от това*, "че праве-
12 ният чрез вяра ще живее"; 12 а законът не дей-
ствува чрез вяра, но казва: "Който върши това,
което заповядва законът, ще живее чрез него".
13 13 Христос ни изкупи от проклетията на зако-
на, като стана проклет° за нас; защото е писа-
14 но: "Проклет всеки, който виси на дърво"; 14 та-
ка щото благословението, *дадено* на Авраама,
да дойде чрез Христа Исуса на езичниците, за
15 да приемем обещания Дух чрез вяра. 15 Братя,
(по човешки говоря), едно завещание, даже ако
е само човешко, веднъж потвърди ли се, не се
развaля, нито на него се прибавя нещо, от ни-
16 кого. 16 А обещанията се изрекоха на Авраама
и на неговия потомък. Не казва: "и на потом-
ците", като на мнозина, но като за един: "и на
твоя потомък", Който е Христос. 17 И това каз- 17
вам, че завет, предварително потвърден, от Бо-
га, не може да бъде развален от закона, станал
четиристотин и тридесет години по-после, та-
ка щото да се унищожи обещанието. 18 Защото, 18
ако наследството е чрез закона, не е вече чрез
обещание; но Бог го подари на Авраама с обе-
щание. 19 Тогава, защо се *даде* закона? Прибави 19
се с цел *да се изявяват* престъпленията, док-
ле да дойде Потомъкът, на Когото биде дадено
обещанието; *и беше* прогласен от ангели чрез
един ходатай. 20 Но ходатаят не *ходатайству-* 20
ва за един; а Бог, *Който дава обещание*, е един.
21 Тогава, законът противен ли е на Божиите 21
обещания? Да не бъде! Защото, ако беше даден
закон, който да може да оживотвори, то наи-
стина правдата щеше да бъде от закона. 22 Но 22
писанието затвори всичко под грях, та обеща-
нието, *изпълняемо* чрез вяра в Исуса Христа, да
се даде на тия, които вярват. 23 А преди да дой- 23
де вярата ние бяхме под стражата на закона, за-
творени до *времето* на вярата, която имаше да
се открие. 24 Така, законът стана за нас детево- 24
дител, *да ни доведе* при Христа, за да се оправ-
даем чрез вяра. 25 Но след идването на вярата не 25
сме вече под детеводител. 26 Защото всички сте 26
Божии чада чрез вяра в Исуса Христа. 27 Поне- 27
же всички вие, които сте се кръстили в Христа,
с Христа сте се облекли. 28 Няма *вече* юдеин, ни- 28
то грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки
пол, ни женски; защото вие всички сте едно в
Христа Исуса. 29 И ако сте Христови, то сте Ав- 29
раамово потомство, наследници по обещание.

4 1 Казвам още: До тогаз, до когато наследни- **4**
кът е малолетен, той не се различава в нищо
от роб, ако и да е господар на всичко, 2 но е 2
под надзиратели и настойници до назначения
от бащата срок. 3 Така и ние, когато бяхме ма- 3
лолетни, бяхме поробени под първоначалните
учения на света; 4 а когато се изпълни времето, 4
Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена,
роди се и под закона, 5 за да изкупи ония, кои- 5
то бяха под закона, та да получим осиновение-
то. 6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърца- 6
та ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, От-
че! 7 Затова не си вече роб, но син; и ако си син, 7
то *си* Божий наследник чрез Христа. 8 Но то- 8
гава, когато не познавахте Бога, вие робувах-
те на ония, които по естество не са богове; 9 а 9
сега, когато познахте Бога, или по-добре, като
станахте познати от Бога, как се връщате на-
дире към слабите и сиромашки първоначални
учения, на които изново желаете да робувате?
10 Вие пазите дните, месеците, времената и го- 10

3.13 Гръцки: Проклетия. Виж. 2 Кор. 5:21.

11 диниte. 11 Боя се за вас, да не би напусто да съм
12 се трудил помежду ви. 12 Моля ви се, братя, ста-
нете като мене, защото и аз *станах* като вас.
13 Не сте ми сторили никаква неправда, 13 но *сами*
знаете, че на първия път ви проповядвах бла-
14 говестието, вследствие на телесна слабост; 14 но
пак, това, което ви беше изпитня в моята снага,
вие не го презряхте, нито се погнусихте от него,
но ме приехте като Божий ангел, като Христа
15 Исуса. 15 Тогава, къде е онова ваше самочести-
тяване? Понеже свидетелствувам за вас, че, ако
беше възможно, очите си бихте извъртели и
16 бихте ми ги дали. 16 Прочее, аз неприятел ли ви
17 станах, понеже постъпвам вярно с вас? 17 Тия
учители ви търсят ревностно не по добър на-
чин; даже те желаят да ви отлъчат *от нас*, за да
18 търсите тях ревностно. 18 Но добре е да бъде-
те търсени ревностно за това, което е добро, и
то на всяко време, а не само, когато се намирам
19 аз между вас. 19 Дечица мои, за които съм пак в
родилни болки докле се изобрази Христос във
20 вас, 20 желал бих да съм сега при вас и да про-
меня гласа си, защото съм в недоумение за вас.
21 21 Кажете ми вие, които желаете да бъдете под
22 закона, не чувате ли *що казва* законът? 22 Защо-
то е писано, че Авраам имаше двама сина, един
23 от слугинята и един от свободната; 23 но тоя,
който бе от слугинята, се роди по плът, а оня,
24 който бе от свободната, по обещание. 24 И то-
ва е иносказание, защото тия жени *представля-
ват* два завета, единият от Синайската планина,
който ражда чада за робство, и той е Агар.
25 25 А тая Агар представлява планината Синай в
Арабия и съответствува на днешния Ерусалим,
26 защото тя е в робство с чадата си. 26 А горни-
ят Ерусалим е свободен, който е [на всички]
27 майка; 27 защото е писано: "Весели се, неплод-
на, която не раждаш; Възгласи и извикай, ти,
която не си била в родилни болки, Защото по-
вече са чадата на самотната, нежели чадата на
28 омъжената". 28 А ние, братя, както Исаак, сме
29 чада на обещание. 29 Но, както тогава родени-
ят, по плът гонеше *родения* по Дух, така е и се-
30 га. 30 Обаче, що казва писанието? "Изпъди слу-
гинята и сина й; защото синът на слугинята ня-
31 ма да наследи със сина на свободната". 31 За туй,
братя, ние не сме чада на слугиня, а на свобод-
ната.

5 1 Стойте, прочее, твърдо в свободата, за която
Христос ни освободи, и не се заплитайте от-
2 ново в робско иго. 2 Ето, аз, Павел, ви казвам,
че, ако се обрязвате, Христос никак няма да ви
3 ползува. 3 Да! повторно заявявам на всеки чо-
век, който се обрязва, че е длъжен да изпълни
4 целия закон. 4 Вие, които желаете да се оправ-
давате чрез закона сте се отлъчили от Христа,
отпаднали сте от благодатта. 5 Защото ние чрез 5
Духа ожидаме оправданието чрез вяра, за кое-
то се надяваме. 6 Понеже в Христа Исуса ни- 6
то обрязването има някаква сила, нито необ-
рязването, но вяра, която действува чрез лю-
бов. 7 Вие вървяхте добре; кой ви попречи да 7
не бъдете послушни на истината? 8 Това убеж- 8
дение не *беше* от Онзи, Който ви е призовал.
9 Малко квас заквасва цялото тесто. 10 Аз съм 9, 10
уверен за вас в Господа, че няма да помисли-
те другояче; а който ви смущава, той ще поне-
се своето наказание, който и да бил той. 11 И аз 11
братя, защо още да бъда гонен, ако продължа-
вам да проповядвам обрязване? *защото* тогава
съблазънта на кръста би се махнала. 12 Дано се 12
отсечаха ония, които ви разколебават. 13 Защо- 13
то вие, братя, на свобода бяхте призовани; само
не *употребявайте* свободата си като повод за
угаждане на плътта, но с любов служете си един
на друг. 14 Защото целият закон се изпълнява 14
в една дума, *сиреч*, в тая "Да обичаш ближния
си както себе си". 15 Но ако се хапете и се яде- 15
те един друг, пазете се да не би един друг да се
изтребите. 16 Прочее, казвам: Ходете по Духа, и 16
няма да угождавате на плътските страсти. 17 За- 17
щото плътта силно желае противното на Ду-
ха, а Духът противното на плътта; понеже те се
противят едно на друго, за да можете да пра-
вите това, което искате. 18 Но ако се водите от 18
Духа, не сте под закон. 19 А делата на плътта са 19
явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие,
20 идолопоклонство, чародейство, вражди, раз- 20
при, ревнувания, ярости, партизанства, раздо-
ри, разцепления, 21 зависти, пиянства, пирува- 21
ния и тям подобни; за които ви предупрежда-
вам, както ви и предупредих, че които вършат
такива работи, няма да наследят Божието цар-
ство. 22 А плодът на Духа е: любов, радост, мир, 22
дълготърпение, благост, милост, милосърдие,
вярност, 23 кротост, себеобуздание; против та- 23
кива *неща* няма закон. 24 А които са Исус Хри- 24
стови, разпнали са плътта заедно със страстите
и похотите й. 25 Ако по Духа живеем, по Духа и 25
да ходим. 26 Да не ставаме тщеславни, един друг 26
да се не дразним и да си не завиждаме един на
друг.

6 1 Братя, даже ако падне човек в някое пре-
грешение, вие духовните поправяйте такъв с
кротък дух; *но всекиму казвам*: Пази себе си, да
не би ти да бъдеш изкушен. 2 Един другиму те- 2
готите *си* носете, и така изпълнявайте Христо-
вия закон. 3 Защото, ако някой мисли себе си 3
да е нещо, като не е нищо, той мами себе си.
4 Но всеки нека изпитва своята работа, и тога- 4

ва ще може да се хвали само със себе си, а не с
5 другиго; 5 защото всеки има да носи своя си то-
6 вар. 6 А тоя, който се поучава в *Божието* слово,
нека прави участник във всичките си блага то-
7 зи, който го учи. 7 Недейте се лъга; Бог не е за
подиграване: понеже каквото посее човек, то-
8 ва ще и да пожъне. 8 Защото, който сее за плът-
та си, от плътта си ще пожъне тление, а който
сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.
9 9 Да не ни дотегнува да вършим добро; защо-
то, ако се не уморяваме, своевременно ще по-
10 жънем. 10 И тъй, доколкото имаме случай, нека
струваме добро на всички, а най-вече на своите
11 по вяра. 11 Вижте с колко едри букви ви писах
12 със собствената си ръка! 12 Ония, които желаят
да покажат добра представа в плътския *живот*,
те ви заставят да се обрязвате; *те търсят* само
да не бъдат гонени за Христовия кръст. 13 За- 13
щото и сами тия, които се обрязват, не пазят
закона, но желаят да се обрязвате вие, за да мо-
гат да се хвалят с вашия плътски *живот*. 14 А да- 14
леч от мене да се хваля освен с кръста на нашия
Господ Исус Христос, чрез който светът за мене
е разпнат, и аз за света. 15 Защото в Христа Ису- 15
са нито обрязването е нещо, нито необрязване-
то, а новото създание. 16 И на всички, които жи- 16
веят по това правило, мир и милост да бъде на
тях и на Божия Израил. 17 От сега нататък ни- 17
кой да ми не досажда, защото аз нося на тялото
си белезите на [Господа] Исуса. 18 Братя, благо- 18
датта на нашия Господ Исус Христос да бъде с
вашия дух. Амин.

Ефесяни

1 Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, до светиите и верните в Христа Исуса, които са в Ефес: [2] Благодат и мир *да бъде* на вас от Бога, нашия Отец, и *от* Господа Исуса Христа. [3] Благословен *да бъде* Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; [4] както ни е избрал в Него преди създанието на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов; [5] като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исуса Христа, по благоволението на Своята воля, [6] за похвала на славната Си благодат, с която ни е обдарил във Възлюбения *Си*, [7] в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат, [8] която е направил да *доставя* нам изобилно всяка мъдрост и разумение, [9] като ни е открил тайната на волята Си според благото намерение, което е положил в Себе Си, [10] за да се приложи когато се изпълнят времената, *сиреч*, да се събере в Христа всичко - това, което е небесно и земно, - [11] в Него *казвам*, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени *на това* според намерението на *Бога*, Който действува във всичко по решението на Своята воля, [12] тъй щото, да бъдем за похвала на Неговата слава ние, които отнапред се надеехме на Христа, [13] в Когото и вие, като чухте словото на истината, *сиреч*, благовестието на нашето спасение, - в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух, [14] който е залог на нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на *Бога, - да бъдете* за похвала на Неговата слава. [15] Затова и аз като чух за вярата ви в Господа Исуса и за любовта, която *сте показали* към всичките светии, [16] непрестанно благодаря *Богу* за вас, и *ви* споменавам в молитвите си. [17] дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, [18] и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство, [19] и колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите - *сила, която е* според действуването на могъщата Негова мощ, [20] с която подействува в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от дясната Си страна на небесата, [21] далече по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, с което се именуват, не само в тоя свят, но и в бъдещия. [22] И всичко покори под нозете Му, и постави Го да бъде глава над всичко за църквата, [23] която е Негово тяло, *изпълнено с* пълнотата на Този, Който изпълнява всичко във всички.

[1] И *съживи* вас, когато бяхте мъртви чрез **2** вашите престъпления и грехове, [2] в които сте ходили някога според вървежа на тоя свят, по княза на въздушната власт, на духа, който сега действува в синовете на непокорството; [3] между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите, и по естество сме били чада на гнева, както и другите. [4] Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, [5] даже, когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), [6] и, като ни съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни *места*, в Христа Исуса; [7] за да показва през идните векове премногото богатство на Своята благодат чрез добрината Си към нас в Христа Исуса. [8] Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога; [9] не чрез дела, за да се не похвали никой. [10] Защото сме Негово творение създадени в Христа Исуса за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим. [11] Затова помнете, че вие, някога езичници по плът, наричани необрязани от тия, които се наричат обрязани с обрязване на плътта, което се извършва с ръце, [12] в онова време бяхте отделени от Христа, странни на Израилевото гражданство и чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бога на света. [13] А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа. [14] Защото Той е нашият мир, Който направи двата *отдела* едно, и развали средната стена, която ги разделяше, [15] като в плътта Си унищожи враждата, *сиреч*, закона със заповедите му *изразени* в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и *тъй* да направи мир, [16] и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата. [17] И като дойде благовествува мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тия, които бяха близо; [18] защото чрез Него и едните и другите имаме своя достъп при Отца в един Дух. [19] Затова вие не сте вече странни и пришелци, но сте съграждани на светиите и *членове* на Божието семейство; [20] понеже бяхте съградени върху основата на апо-

столите и пророците, като е краеъгълен камък
21 сам Христос Исус, [21] върху когото всяко здание,
стройно сглобено, расте за храм свет на Госпо-
22 да; [22] в който и вие се вграждате заедно в Духа
за Божие обиталище.

3 [1] Затова аз, Павел, затворник за Исуса Хри-
2 ста заради вас езичниците, - [2] понеже сте чули
за наредената от Божията благодат, която ми
3 е дадена заради вас, [3] че по откровение ми ста-
на известна тайната, (както и по-преди вкрат-
4 це *ви* писах, [4] от което, като прочитате, може
да разберете моето проумяване в Христовата
5 тайна), [5] която в други поколения не биде из-
вестна на човешкия род, както сега чрез Духа
се откри на Неговите свети апостоли и проро-
6 ци, [6] а *именно*, че езичниците са сънаследници,
като съставляват едно тяло, и са съпричастни-
ци на [Неговото] обещание в Христа Исуса чрез
7 благовестието, [7] на което станах служител спо-
ред Божията благодат, - дар, който ми е даден
8 по действието на Неговата сила. [8] На мене, най-
нищожния от всички светии, се даде тая благо-
дат, да благовестя между езичниците неизсле-
9 димото Христово богатство; [9] и да осветлявам
всичките в наредбата относно тайната, която от
векове е била скрита у Бога, създателя на всич-
10 ко, [10] тъй щото на небесните началства и власти
да стане позната сега чрез църквата многообо-
11 разната премъдрост на Бога, [11] според предвеч-
ното намерение, което Той изработи в Христа
12 Исуса нашия Господ; [12] в Когото имаме своето
дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в
13 Него; [13] за която причина ви моля да се не обез-
сърчавате от моите изпитни за вас, тъй като те
14 са за вас слава, - [14] затова, прекланям коленете
си пред Отца [на нашия Господ Исус Христос],
15 [15] от Когото носи името *си* всеки род на небесата
16 и на земята, [16] да ви даде, според богатството на
славата Си, да се утвърдите здраво чрез Него-
17 вия Дух във вътрешния човек, [17] чрез вяра да се
всели Христос във вашите сърца, тъй че зако-
18 ренени и основани в любовта [18] да бъдете силни
да разберете заедно с всичките светии, що е ши-
рочината и дължината, височината и дълбочи-
19 ната, [19] и да познаете Христовата любов, която
никое знание не може да обгърне, за да се из-
20 пълните в цялата Божия пълнота. [20] А на Този,
Който, според действуващата в нас сила, може
да направи несравнено повече, отколкото иска-
21 ме или мислим, [21] на Него да бъде слава в цър-
квата и в Христа Исуса във всичките родове от
века до века. Амин.

4 [1] И тъй, аз, затворник за Господа, моля ви да
се обхождате достойно на званието, към което
2 бяхте призовани, [2] със съвършено смирение и
кротост, с дълготърпение, като си претърпява-
те един друг с любов, [3] и се стараете в свръзка- 3
та на мира да опазите единството в Духа. [4] *Има* 4
едно тяло и един Дух, както и бяхте призо-
вани към една надежда на званието ви: [5] един 5
Господ, една вяра, едно кръщение, [6] един Бог и 6
Отец на всички, Който е над всички, чрез всич-
ки и във всички. [7] А на всеки от нас се даде бла- 7
годат според мярката на това, което Христос ни
е дал [8] Затова казва: - "Като възлезе на високо, 8
плени плен И даде дарове на човеците". [9] (А то- 9
ва "възлезе" що друго значи, освен че бе и [по-
напред] слязъл в местата по-долни от земята.
[10] Тоя, Който е слязъл, е същият, Който и въз- 10
лезе по-горе от всичките небеса, за да изпъл-
ни всичко). [11] И Той даде едни да бъдат апосто- 11
ли, други пророци, други пък благовестители,
а други пастири и учители, [12] за делото на слу- 12
жението, за назиданието на Христовото тяло,
с цел да се усъвършенствуват светиите; [13] док- 13
ле всички достигнем в единство на вярата и на
познаването на Божия Син, в пълнолетно мъ-
жество, в мярката на ръста на Христовата пъл-
нота; [14] за да не бъдем вече деца, блъскани и 14
завличани от всеки вятър на учение, чрез чо-
вешката заблуда, в лукавство, по измамителни
хитрости; [15] но, действуващи истинно в любов, 15
да пораснем по всичко в Него, Който е главата,
Христос, [16] от Когото цялото тяло, сглобявано 16
и свързано чрез доставяното от всеки став, спо-
ред съразмерното действие на всяка една част,
изработва растенето на тялото за своето нази-
дание в любовта. [17] Прочее, това казвам и за- 17
явявам в Господа, да не се обхождате вече, ка-
кто се обхождат и езичниците, по своя суетен
ум, [18] помрачени в разума, и странни на живо- 18
та от Бога поради невежеството, което е в тях, и
поради закоравяването на сърцето им; [19] които, 19
изгубили чувство, са се предали на сладостра-
стие, да вършат ненаситно всякаква нечисто-
та. [20] Но вие не сте така познали Христа; [21] по- 20, 21
неже сте чули, и сте научени от Него, (както е
истината в Исуса), [22] да съблечете, според по- 22
предишното си поведение, стария човек, който
тлее по измамителните страсти, [23] да се обно- 23
вите в духа на своя ум, [24] и да се облечете в но- 24
вия човек, създаден по *образа на* Бога в правда
и светост на истината. [25] Затова, като отхвърли- 25
те лъжата, говорете всеки с ближния си истина;
защото сме части един на друг. [26] Гневете се, но 26
без да съгрешавате; слънцето да не залезе в раз-
гневяването ви; [27] нито давайте място на дяво- 27
ла. [28] Който е крал, да не краде вече, а по-добре 28
да се труди, като върши с ръцете си *нещо* по-
лезно, за да има да отделя и на този, който има

29 нужда. 29 Никаква гнила дума да не излиза от
устата ви, но онова, което е добро, за назидание
според нуждата, за да принесе благодат на тия,
30 които слушат; 30 и не оскърбявайте Светия Бо-
жий Дух, в когото сте запечатани за деня на из-
31 куплението, 31 всякакво огорчение, ярост, гняв,
вик и хула, заедно с всяка злоба, да се махне
32 от вас; 32 а бивайте един към друг благи, ми-
лосърдни; прощавайте си един на друг, както и
Бог в Христа е простил на вас.

5 1 И тъй, бивайте подражатели на Бога, ка-
2 то възлюбени чада; 2 и ходете в любов, както и
Христос ви възлюби и предаде Себе Си за нас
принос и жертва на Бога за благоуханна ми-
3 ризма. 3 А блудство и всякаква нечистота или
сребролюбие да не се даже споменават между
4 вас, както прилича на светии; 4 нито срамот-
ни или празни приказки, нито подигравки, ко-
ито са неприлични *неща*, но по-добре благо-
5 дарение. 5 Защото добре знаете това, че никой
блудник, или нечист, или сребролюбец, (кой-
то е идолопоклонник), няма наследство в цар-
6 ството на Христа и Бога. 6 Никой да ви не ма-
ми с празни думи; понеже поради тия неща иде
Божият гняв върху синовете на непокорството.
7, 8 7 И тъй, не бивайте съучастници на тях. 8 Тъй
като някога си бяхте тъмнина, а сега сте светли-
на в Господа, обхождайте се като чада на свет-
9 лината; 9 (защото плодът на светлината се със-
тои във всичко що е благо, право и истинно).
10, 11 10 Опитвайте, що е благоугодно на Господа; 11 и
не участвувайте в безплодните дела на тъмни-
12 ната, а по-добре ги изобличавайте; 12 защото
това, което скришом вършат *непокорните*, сра-
13 мотно е и да се говори. 13 А всичко, което се
изобличава, става явно чрез светлината; поне-
же всяко нещо, което става явно е осветлено.
14 14 Затова казва: Стани, ти, който спиш, И въз-
кръсни от мъртвите, И ще те осветли Христос.
15 15 И тъй, внимавайте добре как се обхождате, не
16 като глупави, но като мъдри, 16 като изкупвате
17 благовремието, защото дните са лоши. 17 Зато-
ва не бивайте несмислени, но проумявайте, що
18 е Господната воля. 18 И не се опивайте с вино,
следствието от което е разврат, но изпълняйте
19 се с Духа; 19 и разговаряйте се с псалми и химни
и духовни песни, като пеете и възпявате Госпо-
20 да в сърцето си, 20 и като винаги благодарите за
всичко на Бога и Отца в името на нашия Господ
21 Исус Христос, 21 като се подчинявате един на
22 друг в страх от Христа. 22 Жени, *подчинявайте
се* на своите мъже, като *длъжност* към Господа;
23 23 защото мъжът е глава на жената, както и Хри-
стос е глава на църквата (като само Той *е* спа-
24 сител на тялото). 24 Но както църквата се под-
чинява на Христа, така и жените *нека се подчи-
няват* във всичко на своите мъже. 25 Мъже, лю- 25
бете жените си както и Христос възлюби цър-
ква̀та и предаде Себе Си за нея, 26 за да я освети, 26
като я е очистил с водно умиване чрез словото,
27 за да я представи на Себе Си църква славна, 27
без петно, или бръчка, или друго такова нещо,
но да бъде света и непорочна. 28 Така са длъжни 28
и мъжете да любят жените си, както своите те-
ла. Който люби жена си, себе си люби. 29 Защо- 29
то никой никога не е намразил своето тяло, но
го храни и се грижи за него, както и Христос за
църквата; 30 понеже сме части на Неговото тяло 30
[от Неговата плът и от Неговите кости]. 31 "За- 31
това ще остави човек баща си и майка си, и ще
се привърже към жена си, и двамата ще станат
една плът". 32 Тая тайна е голяма; но аз говоря 32
това за Христа и за църквата. 33 Но и вие, всеки 33
до един, да люби своята жена, както себе си; а
жената да се бои от мъжа си.

1 Деца, покорявайте се на родителите си в **6**
Господа; 2 "Почитай баща си и майка си", (кое- 2
то е първата заповед с обещание), 3 "за да ти 3
бъде добре и да живееш много години на зе-
мята". 4 И вие, бащи, не дразнете децата си, но 4
възпитавайте ги в учение и наставление Гос-
подно. 5 Слуги, покорявайте се на господарите 5
си по плът със страх и трепет, в простотата на
сърцето си, като към Христа. 6 Не работете *са- 6
мо* пред очи като човекоугодници, но като Хри-
стови слуги изпълнявайте от душа Божията во-
ля; 7 и слугувайте с добра воля като на Господа, 7
а не на човеци; 8 понеже знаете, че всеки слу- 8
га или свободен, ще получи от Господа същото
добро каквото върши. 9 И вие, господари, стру- 9
вайте същото на тях, като се въздържате от за-
плашването; понеже знаете, че и на тях и на вас
има Господар на небесата, у когото няма лице-
приятие. 10 Най-после, заякчайте в Господа и в 10
силата на Неговото могъщество. 11 Облечете се 11
в Божието всеоръжие, за да можете да устоите
срещу хитростите на дявола. 12 Защото нашата 12
борба не е срещу кръв и плът, но срещу начал-
ствата, срещу властите, срещу духовните *сили*
на нечестието в небесните *места*. 13 Затова вze- 13
мете Божието всеоръжие, за да можете да про-
тивостоите в злия ден, и, като надвиете на всич-
ко, да устоите. 14 Стойте, прочее, препасани с 14
истина през кръста си и облечени в правдата за
бронен нагръдник, 15 и с нозете си обути с го- 15
товност чрез благовестието на мира. 16 А освен 16
всичко това, вземете вярата за щит, с който ще
можете да угасите всичките огнени стрели на
нечестивия; 17 вземете тоже за шлем спасението 17
и меча на Духа, който е Божието слово; 18 моле- 18

щи се в Духа на всяко време с всякаква молитва
и молба, бидейки бодри в това с неуморно по-
19 стоянство и моление за всичките светии, [19] и за
мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за
да оповестя дръзновено тайната на благовести-
20 ето, [20] за което съм посланик в окови, да говоря
за него с дръзновение, както прилича да гово-
21 ря. [21] Но, за да знаете и вие за моите работи, и
как съм, всичко ще ви каже Тихик, любезният
брат и верен в Господа служител; [22] когото пра- 22
тих до вас нарочно за това, да узнаете нашето
състояние, и той да утеши сърцата ви. [23] Мир на 23
братята, и любов с вяра, от Бога Отца и Госпо-
да Исуса Христа. [24] Благодат да бъде с всички, 24
които искрено любят нашия Господ Исус Хри-
стос. [Амин]

Филипяни

1 Павел и Тимотей, слуги Исус Христови,
до всичките в Христа Исуса светии, ко-
2 ито са във Филипи, заедно с епископи-
те и дяконите: [2] Благодат и мир да бъде на Вас
от Бога, нашия Отец и от Господа Исуса Хри-
3 ста. [3] Благодаря на моя Бог всеки път, когато си
4 спомням за вас, [4] винаги във всяка моя молит-
5 ва, като се моля за всички вас с радост, [5] за ва-
шето участие в *делото на* благовестието от пър-
6 вия ден дори до сега; [6] като съм уверен именно
в това, че оня, който е почнал добро дело във
вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса
7 Христа. [7] И право е да мисля това за всички вас,
понеже ви имам на сърце, тъй като вие всич-
ки сте съучастници с мене в благодатта, както в
оковите ми, тъй и в защитата и в утвърдени-
8 ето на благовестието. [8] Защото Бог ми е свиде-
тел как милея за всички ви с милосърдие Исус
9 Христово. [9] И затова се моля, щото любовта ви
да бъде все повече и повече изобилно просве-
10 тена и всячески проницателна, [10] за да изпит-
вате нещата, които се различават, та да бъде-
11 те искрени и незлобни до деня на Христа, [11] из-
пълнени с плодовете на правдата, които са чрез
12 Исуса Христа, за слава и хвала на Бога. [12] А же-
лая да знаете, братя, че това, *което* ме *сполетя*,
спомогна повече за преуспяване на благовести-
13 ето, [13] до толкоз, щото стана известно на цяла-
та претория и на всички други, че съм в око-
14 ви за Христа; [14] и повечето от братята на Госпо-
да, одързостени от *успеха в* оковите ми, станаха
по-смели да говорят Божието слово без страх.
15 [15] Някои наистина проповядват Христа дори от
завист и от препирлив дух, а някои и от добра
16 воля. [16] Едните *правят това* от любов, като зна-
ят, че съм поставен да защищавам благовести-
17 ето; [17] а другите възвестяват Христа от парти-
занство, не искрено, като мислят да ми прити-
18 рят тъга в оковите ми. [18] Тогава що? Само туй,
че по всякакъв начин, било престорено или ис-
тинно, Христос се проповядва; и затова аз се ра-
19 двам, и ще се радвам. [19] Защото зная, че това ще
излезе за моето спасение чрез вашата молитва
20 и даването *на мене* Духа Исус Христов, [20] спо-
ред усърдното ми очакване и надежда, че ня-
ма в нищо да се посрамя, но, *че*, както всяко-
га, така и сега, ще възвелича Христа в тялото
си с пълно дръзновение, било чрез живот, или
21 чрез смърт. [21] Защото за мене да живея е Хри-
22 стос, а да умра, придобивка. [22] Но ако живея в
тялото, това *значи* плод от делото ми; и така
23 що да избера не зная, [23] но съм на тясно меж-
ду двете, понеже имам желание да отида и да
бъда с Христа, защото, това би било много по-
добре; [24] но да остана в тялото е по-нужно за 24
вас. [25] И като имам тая увереност, зная, че ще 25
остана и ще пребъда с всички вас за вашето пре-
успяване и радост във вярата; [26] тъй щото, чрез 26
моето завръщане между вас, да можете поради
мене много да се хвалите в Исуса Христа. [27] Са- 27
мо се обхождайте достойно на Христовото бла-
говестие, тъй щото, било че дойда и ви видя,
или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите
твърдо в един дух и се подвизавате единодушно
за вярата на благовестието, [28] и че в нищо не се 28
плашите от противниците; което е доказател-
ство за тяхната погибел, а на вас за спасение, и
то от Бога; [29] защото, относно Христа, вам е да- 29
дено не само да вярвате в Него, но и да страдате
за Него; [30] като имате същата борба, каквато сте 30
видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал.

[1] И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или **2**
някоя разтуха от любов, или някое общение
на Духа, или някое милосърдие и състрадание,
[2] направете радостта ми пълна, като мислите 2
все едно, като имате еднаква любов и бъдете
единодушни и единомислени. [3] *Не правете* ни- 3
що от партизанство или от тщеславие, но със
смиреномъдрие нека всеки счита другия по-
горен от себе си. [4] Не гледайте всеки *само* за 4
своето, но всеки и за чуждото. [5] Имайте в се- 5
бе си същия дух, който беше и в Христа Ису-
са; [6] Който, като беше в Божия образ, пак не 6
счете, че трябва твърдо да държи равенство-
то с Бога, [7] но се отказа от всичко, като взе на 7
Себе Си образ на слуга и стана подобен на чо-
веците; [8] и, като се намери в човешки образ, 8
смири Себе Си и стана послушен до смърт, да-
же смърт на кръст. [9] Затова и Бог го превъз- 9
виши, и Му подари името, което е над всяко
друго име; [10] така щото в Исусовото име да се 10
поклони всяко коляно от небесните и земните
и подземните *същества*, [11] и всеки език да из- 11
повяда, че Исус Христос е Господ, за слава на
Бога Отца. [12] Затова, възлюбени мои, както сте 12
били винаги послушни, не само както при мое
присъствие, но сега много повече при моето от-
съствие, изработвайте спасението си със страх
и трепет; [13] Защото Бог е, Който, според бла- 13
говолението Си, действува във вас и да жела-
ете *това* и да *го* изработвате. [14] Вършете всич- 14
ко без роптание и без препиране, [15] за да бъде- 15
те безукорни и незлобливи, непорочни Божии
чада всред опако и извратено поколение, меж-

16 ду които блестите като светила на света, 16 като
явявате словото на живота; за да имам с какво
да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал
17 напразно, нито съм се трудил напразно. 17 Но
макар че се принасям аз като възлияние върху
жертвата и служението на вашата вяра, радвам
18 се и с всички вас се радвам. 18 Подобно се рад-
19 вайте и вие и с мене заедно се радвайте. 19 А на-
дявам се на Господа Исуса да ви изпратя скоро
Тимотея, та и аз да се утеша, като узная вашето
20 състояние. 20 Защото нямам никой друг на ед-
накъв дух с *мене*, който да се погрижи искрено
21 за вас. 21 Понеже всички търсят своето си, а не
22 онова, което е Исус Христово. 22 А вие знаете
неговата изпитана *вярност*, че той е служител
с мене в *делото* на благовестието, както чадо
23 *слугува* на баща си. 23 Него, прочее, се надявам
да изпратя, щом разбера, как ще стане с мене,
24 24 а уверен съм в Господа, че и сам аз скоро ще
25 дойда. 25 Счетох, обаче, за нужно да ви изпратя
брата Епафродита, моя съработник и сподвиж-
ник, изпратен от вас да ми послужи в нуждите;
26 26 понеже милееше за всички ви, и тъжеше, за-
27 щото бяхте чули, че бил болен. 27 И наистина
той боледува близо до смърт; но Бог му показа
милост, и не само на него, но и на мене, за да
28 нямам скръб върху скръб. 28 Затова и по-скоро
го изпратих, та като го видите, да се зарадвате
29 пак, и аз да бъда по-малко скръбен; 29 Прочее,
приемете го в Господа с пълна радост; и имай-
30 те такива на почит, 30 понеже заради Христовото
дело той дойде близо до смърт, като изложи
живота си на опасност, за да допълни липсата
на вашите услуги към мене.

3 1 Впрочем, братя мои, радвайте се в Госпо-
да. За мене не е досадно да ви пиша все същото,
2 а за вас е безопасно. 2 Пазете се от злите работ-
ници, пазете се от *поборниците* на обрязване-
3 то°; 3 защото ние сме обрязаните, които с Бо-
жия Дух се кланяме, и се хвалим с Христа Ис-
4 уса, и не уповаваме на плътта. 4 При все че аз
мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг
мисли, че може да уповава на плътта, то аз по-
5 вече, 5 *бидейки* обрязан в осмия ден, от Изра-
илевия род, от Вениаминовото племе, евреин
6 от евреи, досежно закона фарисей, 6 по ревност
гонител на църквата, по правдата, която е от за-
7 кона, непорочен. 7 Но това, което беше за мене
придобивка, като загуба го счетох за Христа.
8 8 А още всичко считам като загуба заради *то-
ва* превъзходно нещо - познаването на моя Гос-
под Христос Исус, за Когото изгубих всичко и
считам *всичко* за измет, само Христа да придо-
9 бия, 9 и да се намеря в Него, без да имам *за* своя
правда *оная*, която е от закона, но оная, която
е чрез вяра в Христа, *то ест*, правдата, която е
от Бога въз основа на вяра, 10 за да позная Него, 10
силата на Неговото възкресение, и общението в
Неговите страдания, ставайки съобразуван със
смъртта Му, 11 дано всякак достигна възкресе- 11
нието на мъртвите. 12 Не че съм сполучил вече, 12
или че съм станал вече съвършен; но гоня из-
подир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен
от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм 13
уловил, но едно *правя*, - като забравям задно-
то и се простирам към предното, 14 пускам се 14
към прицелната точка за наградата на горно-
то от Бога призвание в Христа Исуса. 15 И тъй, 15
ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако
мислите вие нещо другояче, Бог ще ви открие и
него. 16 Само нека [имаме за правило да] живе- 16
ем според това, в което сме достигнали [същото
да мъдруваме] 17 Братя, бъдете всички подра- 17
жатели на мене и внимавайте на тия, които се
обхождат така, както имате пример в нас. 18 За- 18
щото мнозина, за които много пъти съм ви ка-
зал, а сега и с плач ви казвам, се обхождат като
врагове на Христовия кръст; 19 чиято сетнина е 19
погибел, чийто бог е коремът, и чието хвалене е
в това, което е срамотно, които дават ума си на
земните неща. 20 Защото нашето гражданство е 20
на небесата, отгдето и очакваме Спасител, Гос-
пода Исуса Христа, 21 Който ще преобрази на- 21
шето унищожено тяло, *за да стане* съобразно с
Неговото славно тяло, по упражнението на си-
лата Си да покори и всичко на Себе Си.

1 Затова, възлюбени и многожелани мои **4**
братя, моя радост и мой венец, стойте така
твърдо в Господа, възлюбени мои. 2 Моля Ево- 2
дия, моля и Синтихия, да бъдат единомисле-
ни в Господа. 3 Да! и тебе умолявам, искрени 3
ми сътруднико, помагай на тия жени, защото
се трудеха в *делото на* благовестието заедно с
мене, и с Климента, и с другите ми съработни-
ци, чиито имена са в книгата на живота. 4 Ра- 4
двайте се всякога в Господа; пак ще кажа: Ра-
двайте се. 5 Вашата кротост да бъде позната на 5
всичките човеци; Господ е близо. 6 Не се безпо- 6
койте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и
молба изказвайте прошенията си на Бога с бла-
годарение; 7 и Божият мир, който никой ум не 7
може да схване, ще пази сърцата ви и мислите
ви в Христа Исуса. 8 Най-после, братя, всичко, 8
що е истинно, що е честно, що е праведно, що е
любезно, що е благодатно, - ако има *нещо* доб-
родетелно, и ако има нещо похвално, - това за-
читайте. 9 Това, което сте и научили, и приели, 9
и чули, и видели в мене, него вършете; и Бог на

3.2 Гръцки: От врязането: *презрителен израз.*

мира ще бъде с вас. [10] Аз много се радвам в Господа, че сега най-после направихте да процъфти изново вашата грижа за мене; за което наистина сте се грижили, ала не сте имали благовремие. [11] Не казвам това поради оскъдност; защото се научих да съм доволен в каквото състояние и да се намеря. [12] Зная и в оскъдност *да живея*, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички *обстоятелства* съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност. [13] За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява. [14] Но сторихте добре, като взехте участие в скръбта ми. [15] А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах *делото на* благовестието, ни една църква, освен едни вие, не влезе във връзка с мене за даване и вземане; [16] защото и в Солун един-два пъти ми пращахте за нуждата ми. [17] Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка. [18] Но получих всичко, и имам изобилно; наситих се като получих от Епафродита *изпратеното* от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога. [19] А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава в Христа Исуса. [20] А на нашия Бог и Отец да бъде слава во вечни векове. Амин. [21] Поздравете всеки светия в Христа Исуса. Поздравяват ви братята, които са с мене. [22] Поздравяват ви всичките светии, а особено тия, които са от Кесаревия дом. [23] Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде с духа ви. [Амин].

Колосяни

1 Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, и брат Тимотей, [2] до светите и
2 верни братя в Христа, *които са* в Колоса: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец,
3 [и Господа Исуса Христа]. [3] Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос, (като се молим винаги за вас, [4] понеже чухме за
4 вашата вяра в Христа Исуса и за любовта ви
5 към всичките светии), [5] по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули от по-напред в ис-
6 тинското слово на благовестието, [6] което дойде до вас; както то принася плод и расте в целия свят, тъй и между вас, от деня, когато чух-
7 те и наистина познахте Божията благодат, [7] както сте я и научили от нашия възлюбен съработник Епафраса, който е за нас верен Христов
8 служител; [8] който ни и извести за вашата лю-
9 бов в Духа. [9] Затуй и ние, от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаме *от Бога* да се изпълните с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъ-
10 дрост и проумяване, [10] за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело
11 и като растете в познаването на Бога; [11] подкрепявани с пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпи-
12 те *всичко* с радост; [12] като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвуваме в наследство-
13 то на светиите в светлината; [13] Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в цар-
14 ството на Своя възлюбен Син. [14] В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете;
15 [15] *в Него*, Който е образ на невидимия Бог, пър-
16 вороден преди всяко създание; [16] понеже чрез Него бе създадено всичко, *което е* на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или
17 власти, всичко чрез Него бе създадено; [17] и Той е преди всичко, и всичко чрез Него се сплоти-
18 ва. [18] И глава на тялото, *то ест*, на църквата, е Той, Който е началникът, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко. [19] Защо-
19 то *Отец* благоволи да всели в Него съвършената пълнота, [20] и чрез Него да примири всичко
20 със Себе Си, и земните и небесните, като въдвори мир чрез Него с кръвта, *пролята* на Неговия
21 кръст. [21] И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела,
22 [22] примири сега чрез *Неговата* смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети,
непорочни и безупречни, [23] ако останете основани и твърди във вярата, и без да се помръднете от надеждата, *открита вам* в благовестието, 23
което сте чули, и което е било проповядано на всяка твар под небесата, на което аз Павел станах служител. [24] Сега се радвам в страданията 24
си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата; [25] на която 25
аз станах служител, по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да *проповядвам* напълно словото на Бога, [26] *сиреч*, тайната, която е била скрита за векове и поколения, 26
а сега се откри на Неговите светии; [27] на които 27
Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата.
[28] Него ние възгласяваме, като съветваме все- 28
ки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа. [29] Затова се и трудя, като се подвизавам 29
според Неговата сила, която действува в мене мощно.

[1] Защото желая да знаете, какъв голям по- **2**
двиг имам за вас и за ония, които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично,
[2] за да се утешат сърцата им, та, свързани заед- 2
но в любов за всяко обогатяване със съвършено проумяване, да познаят тайната Божия, *сиреч*, Христа, [3] в Когото [са скрити] всичките съкро- 3
вища на премъдростта и на знанието. [4] Това ви 4
казвам, за да ви не измами някой с убедителни думи. [5] Защото, ако и да не съм с вас телом, пак 5
духом съм с вас, и се радвам като гледам вашата уредба и постоянството на вашата вяра спрямо Христа. [6] И тъй, както сте приели Христа Иису- 6
са, Господа, така и се обхождайте в Него, [7] вко- 7
ренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и изобилващи [в нея с] благодарение. [8] Внимавайте да ви не 8
заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните *учения* на света, а не по Христа. [9] Защото в 9
Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството; [10] и вие имате пълнота в Него, Кой- 10
то е глава на всяко началство и власт. [11] В него 11
бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, но с обрязването, *което е* от Христа, като съблякохте плътското тяло; [12] погребани 12
с Него в кръщението, в което бидохте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който Го възкреси от мъртвите. [13] И вас, които 13

бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско *естество*, вас съживи с Него,
14 като прости всичките ви престъпления; [14] и като изличи противния нам в постановленията
Му закон, който беше враждебен нам, махна го
15 отсред и го прикова на кръста; [15] и като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез Него. [16] И
16 тъй, никой да ви не осъжда за това, което ядете, или което пиете, или за нещо относно някой
17 празник, или новомесечие, или събота; [17] които са сянка на онова, което ще дойде, а тялото
18 е Христово. [18] Никой да ви не отнема наградата с измама, чрез самоволно смиреномъдрие и ангелослужение, като наднича в неща, които не е видял и напразно се надува с плътския си
19 ум, [19] а не държи главата *Христа*, от Когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с нарастване, *дадено* от Бо-
20 га. [20] Ако сте умрели с Христа относно първоначалните *учения* на света, то защо, като че живеете на света, се подчинявате на постановления, *като*, [21] "Не похващай", "Не вкусвай", "Не
22 пипай", [22] (които всички се развалят от употре-
23 ба), по човешки заповеди и учения? [23] Тия неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирение и в нещадене на тялото, но не струват за нищо *в борбата* против угождаването на тялото.

3 [1] И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето седи
2 Христос отдясно на Бога. [2] Мислете за горното,
3 а не за земното; [3] защото умряхте, и животът
4 ви е скрит с Христа в Бога. [4] Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се яви-
5 те с Него в слава. [5] Затова умъртвете *природните* си части, които *действуват* за земята: блудство, нечистота, страст, зла пощявка и сребролюбие, което е идолопоклонство; [6] поради кои-
6 то иде Божият гняв върху рода на непокорните;
7 [7] в които и вие някога сте ходили, когато жи-
8 веехте в тях. [8] Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамотно говоре-
9 не от устата си. [9] Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата
10 му, [10] и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е
11 създал; [11] гдето не може да има грък и юдеин, обрязани и необрязани, варварин, скит, роб, свободен; но Христос е всичко и във всичко.
12 [12] И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благост, смире-
13 ние, кротост, дълготърпение. [13] Претърпявайте си един друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие.
14 [14] А над всичко това *облечете се* в любовта, кое- 14
то свързва всичко в съвършенството. [15] И нека 15
царува в сърцата ви Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни. [16] Христовото слово да се вселява във 16
вас богато; с пълна мъдрост учете се и увещавайте се с псалми и химни и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си. [17] и ка- 17
квото и да вършите, словом или делом, *вършете* всичко в името на Господа Исуса, благодарящи чрез Него на Бога Отца. [18] Жени подчи- 18
нявайте се на мъжете си, както прилича в Господа. [19] Мъже, любете жените си и не се огор- 19
чавайте против тях. [20] Деца, покорявайте се на 20
родителите си във всичко, защото това е угодно на Господа. [21] Бащи, не дразнете децата си, за 21
да не се обезсърчават. [22] Слуги, покорявайте се 22
във всичко на господарите си по плът, *като работите* не за очи като човекоугодници, но със сърдечна простота, боейки се от Господа. [23] Ка- 23
квото и да вършите, работете от сърце, като на Господа, а не като на човеци; [24] понеже знаете, 24
че за награда от Господа ще получите наследството. Слугувайте на Господа Христа. [25] Защо- 25
то, който струва неправда, ще получи обратно неправдата си, и то без лицеприятие.

4 [1] Господари, отдавайте на слугите си без- 4
пристрастно това, което е справедливо, като знаете, че и вие имате Господар на небесата.
[2] Постоянствувайте в молитва, и бдете в нея с 2
благодарение. [3] Молете се още и за нас, да ни 3
отвори Бог врата за словото, тъй щото да говоря тайната, *която е* в Христа, за която съм и в окови, [4] да я изявя така, както трябва да гово- 4
ря. [5] Обхождайте се мъдро към външните, ка- 5
то изкупувате благовремието. [6] Това, което го- 6
ворите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго. [7] Що се касае до мене, всичко 7
що ви каже любезният брат и верен служител и съработник в Господа, Тихик, [8] когото пратих 8
до вас нарочно за това, да узнаете моето състояние, и той да утеши сърцата ви. [9] *Изпратих с* 9
него и верния и възлюбен брат Онисима, който е от вас. Те ще ви кажат всичко за тука. [10] По- 10
здравява ви Аристарх, който е затворен с мене, и Варнавовият сестрин син Марко, (за когото получихте поръчката: ако дойде при вас приемете го), [11] и Исус, наречен Юст. От обрязаните 11
тия *са* единствени *мои* съработници за Божието царство, които са ми били утеха. [12] Поздравя- 12
ва ви служителят Исус Христов, Епафрас, който е от вас, и който всякога усърдно се моли за вас, да стоите съвършени и напълно уверени

13 във всичко *що е* Божията воля. [13] Защото сви-
детелствувам за него, че се труди много за вас и
14 за тия, които са в Лаодикия и в Иерапол. [14] По-
здравяват ви възлюбеният лекар Лука и Димас.
15 [15] Поздравете братята, които са в Лаодикия и
16 Нимфана с домашната й църква. [16] И като про-
четете това послание помежду си, наредете да
се прочете и в лаодикийската църква; и онова,
което е от Лаодикия, да го прочетете и вие. [17] И 17
кажете на Архипа: Внимавай на службата, ко-
която си приел от Господа, да я изпълниш. [18] По- 18
здрава пиша аз, Павел, със собствената си ръ-
ка. Помнете оковите ми. Благодат да бъде с вас.
[Амин].

1 Солунци

1 Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога Отца и Господа Исуса Христа: Благодат и мир *да бъде* на вас.
2 [2] Всякога благодарим на Бога за всички ви и *ви*
3 споменаваме в молитвите си, [3] като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец вашата работа с вяра и труд, с любов и с твърда надежда в нашия Господ Исус Христос. [4] Понеже
4 знаем, възлюбени от Бога, братя, че *Той* ви е
5 избрал; [5] защото нашето благовестуване между вас не беше само с думи, но и със сила, със Светия Дух и с голяма увереност; както и знаете, какви се показахме помежду ви заради вас.
6 [6] И вие станахте подражатели на нас и на Господа, като, всред много скърби, приехте словото с радост, *която е* от Светия Дух; [7] така щото
7 станахте пример на всичките вярващи в Македония и в Ахаия. [8] Защото не само се прогласи
8 Господното слово от вас в Македония и Ахаия, но се разчу навсякъде и вашата вяра в Бога, така щото няма нужда ние да казваме нещо *за нея*.
9 [9] Защото сами те оповестяват за нас какъв достъп имахме при вас, и как сте се обърнали от идолите към Бога, за да служите на жив и истинен Бог. [10] и да очаквате Неговия Син от небе-
10 сата, *същия* Исус, Когото възкреси от мъртвите, Който ни избавя от идещия гняв.

2 [1] Защото сами вие знаете, братя, че нашият достъп при вас не беше напразно; [2] но, 2
като бяхме от по-напред пострадали и бяхме опозорени във Филипи, както знаете, одързостихме се в нашия Бог да ви проповядваме Божие-
3 то благовестие всред голяма борба. [3] Защото в нашето увещание не е имало самоизмама, нито нечисто *подбуждение*, нито е било с лукавщи-
4 на; [4] но както сме били одобрени от Бога да ни се повери *делото на* благовестието, така говорим, не като да угаждаме на човеците, а на Бога,
5 Който изпитва сърцата ни. [5] Защото, както знаете, никога не сме употребили ласкателни думи, или прикрито сребролюбие, (Бог е свиде-
6 тел); [6] нито сме търсили слава от човеци, било от вас или от други, (ако и да сме могли да при-
7 тежаваме власт като Христови апостоли), [7] но сме били нежни посред вас, както доилка, ко-
8 гато се грижи за чадата си. [8] Така, като имахме гореща любов към вас, беше ни драго да ви предадем не само Божието благовестие, но и сво-
9 ите души, защото ни бяхте станали мили. [9] Затова вие, братя, помните нашия труд и усилие, как работещи денем и нощем, за да не отегот-им ни един от вас, проповядахме ви Божие-
то благовестие. [10] Вие сте свидетели, и Бог, как 10
свето, праведно и неукорно се обхождахме към вас, вярващите, [11] като знаете как увещавахме и 11
утешавахме всеки един от вас, като баща чадата си, [12] и ви заръчахме да се обхождате достойно 12
за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава. [13] И за туй и ние непрестанно благода- 13
рим на Бога загдето, като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте *го*, не *като* човешко слово, а *като* Божие слово, каквото е наистина, което и действува между вас, вярващите. [14] Защото вие, братя, станахте подража- 14
тели на Божиите в Христа Исуса църкви, които са в Юдея, понеже вие пострадахте същото от своите си сънародници, както и те от юдеите; [15] които и Господа Исуса и пророците уби- 15
ха, и нас прогониха, на Бога не угождават и на всичките човеци са противни, [16] като ни забра- 16
няват да говорим на езичниците, за да се спасят. Така те винаги допълнят *мярката на* греховете си; но безграничният гняв ги постигна.
[17] А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко 17
време, (колкото за *телесно* присъствие, а не по сърце), постарахме се още повече, с голямо желание, дано видим лицето ви. [18] Защото поис- 18
кахме да дойдем при вас (поне аз, Павел) един два пъти, но сатана ни попречи. [19] Понеже коя е 19
нашата надежда, или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие, пред нашия Господ Исус при Неговото пришествие? [20] Защото вие 20
сте наша слава и радост.

[1] Затова, когато не можахме вече да търпим, **3**
намерихме за добре да останем сами в Атина; [2] и изпратихме Тимотея нашия брат и Бо- 2
жий служител в Христовото благовестие, да ви утвърди и да ви утеши във вярата ви, [3] та да 3
се не колебае никой от тия скърби; защото вие знаете, че на това сме определени. [4] Защото, ко- 4
гато бяхме при вас, казахме ви предварително, че има да претърпим беди; което и стана, както знаете. [5] И по тая причина, когато не можах ве- 5
че да търпя, пратих да узная за вярата ви, да не би да ви е изкусил изкусителят, и трудът ни да бъде напразно. [6] А когато Тимотей дойде още 6
сега при нас, та ни донесе добри вести за вярата и любовта ви, и че имате всякога добри спомени за нас и желаете да ни видите, както и ние вас, [7] тогава, братя, при всичката наша нужда 7
и скръб, утешихме се за вас поради вярата ви;
[8] понеже ние сега живеем, ако вие стоите твър- 8
до в Господа. [9] Защото как можем *достатъч-* 9
но да благодарим на Бога за вас поради всич-

ката радост, с която се радваме за вас пред на-
10 шия Бог? [10] Нощем и денем се молим преусърд-
но да видим лицето ви и да допълним това, кое-
11 то не достига на вярата ви. [11] А сам нашият Бог
и Отец и нашият Господ Исус дано управи пътя
12 ни към вас. [12] И Господ да ви направи да расте-
те и да преизобилвате в любов един към друг и
към всичките, както и ние *преизобилваме* към
13 вас, [13] за да утвърди сърцата ви непорочни в
светост пред нашия Бог и Отец при пришестви-
ето на нашия Господ Исус с всичките Негови
светии.

4 [1] Впрочем, братя, молим и увещаваме ви в
Господа Исуса, щото, както сте научили от нас,
как трябва да се обхождате и да угождавате на
Бога, (както и се обхождате), *така* да преуспя-
2 вате повече и повече. [2] Защото знаете, какви
3 поръчки ви дадохме от името на Господа Исуса.
[3] Понеже това е Божията воля - вашето освеще-
4 ние: да се въздържате от блудство; [4] да знае все-
ки от вас, как да държи своя съсъд със светост
5 и почест, [5] не в страстна похот, както и езични-
6 ците, които не знаят Бога; [6] и да не престъпва
никой, та да поврежда брата си в това нещо; за-
щото за всичко това Бог е мъздовъздател, както
7 ви и от по-напред явихме и уверихме. [7] Защото
Бог не ни е призовал на нечистота, а на светост.
8 [8] Затуй, който отхвърля *това*, не отхвърля чо-
9 века, но Бога. Който ви дава Светия Си Дух. [9] А
за братолюбието няма нужда да ви пиша; защо-
то сами вие сте научени от Бога да се любите
10 един друг; [10] понеже и правите това на всички-
те братя по цяла Македония. Но молим ви се,
братя, да преуспявате *в това* повече и повече
11 [11] и усърдно да се стараете да живеете тихо, да
вършите своите работи и да работите с ръце-
12 те си, както ви заръчахме; [12] за да се обхожда-
те благоприлично пред външните и да нямате
13 нужда от нищо. [13] А не желаем, братя, да оста-
нете в неизвестност за ония, които умират, за
да не скърбите както другите, които нямат на-
14 дежда. [14] Защото, ако вярваме, че Исус умря и
възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще
15 приведе заедно с Него. [15] Защото това ви казва-
ме чрез Господното слово, че ние, които оста-
нем живи до Господното пришествие, няма да
16 предварим починалите. [16] Понеже сам Господ
ще слезе от небето с повелителен вик, при глас
на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в
17 Христа ще възкръснат по-напред; [17] после ние,
които сме останали живи, ще бъдем грабнати
заедно с тях в облаците да посрещнем Господа
във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа.
[18] И тъй, насърчавайте се един друг с тия думи. 18

[1] А за годините и времената, братя, няма **5**
нужда да ви се пише; [2] защото вие добре зна- 2
ете, че Господният ден ще дойде като крадец
нощем. [3] Когато казват: Мир и безопасност! то- 3
гава ще ги постигне внезапно погубление, ка-
то болките на непразна жена, и никак няма да
избягнат. [4] Но вие, братя, не сте в тъмнина, та 4
да ви постигне оня ден като крадец. [5] Защото 5
вие всички сте синове на светлината, синове
на деня: не сме от нощта, нито от тъмнината.
[6] И тъй, да не спим, както другите, но да бъ- 6
дем будни и трезвени. [7] Защото, които спят, но- 7
щем спят, и които се опиват, нощем се опиват;
[8] а ние, като сме от деня, нека бъдем трезве- 8
ни и нека облечем за бронен нагръдник вяра и
любов и да турим за шлем надеждата за спасе-
ние. [9] Защото Бог ни е определил не на гняв, но 9
да получим спасение чрез нашия Господ Исус
Христос, [10] Който умря за нас, тъй щото, било 10
че сме живи, или че сме починали, да живеем
заедно с Него. [11] Затова насърчавайте се един 11
друг, както и правите. [12] И молим ви, братя, да 12
признавате тия, които се трудят между вас, ка-
то ваши настойници в Господа, и ваши увеща-
тели, [13] и да ги почитате твърде много с лю- 13
бов заради делото им. Живейте мирно помеж-
ду си. [14] Молим ви още, братя, увещавайте без- 14
чинните, насърчавайте малодушните, поддър-
жайте слабите, бъдете търпеливи към всички.
[15] Внимавайте, никой да не връща никому зло 15
за зло; но всякога търсете доброто един на друг
и на всичките. [16] Винаги се радвайте. [17] Непре- 16, 17
станно се молете. [18] За всичко благодарете, за- 18
щото това е Божията воля за вас в Христа Ису-
са. [19] Духа не угасвайте. [20] Пророчества не пре- 19, 20
зирайте. [21] Всичко изпитвайте; дръжте добро- 21
то. [22] Въздържайте се от всякакво зло. [23] А сам 22, 23
Бог на мира да ви освети напълно; и дано се за-
пазят непокътнати духа, душата и тялото ви без
порок, до пришествието на нашия Господ Ис-
ус Христос. [24] Верен е Оня, Който ви призовава, 24
и ще извърши *това*. [25] Братя, молете се за нас. 25
[26] Поздравете всичките братя със света целувка. 26
[27] Заклевам ви в Господа да се прочете това по- 27
слание на всичките (свети) братя. [28] Благодат- 28
та на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас.
[Амин]

2 Солунци

1 Павел, Сила и Тимотей до солунската
църква в Бога, нашия Отец, и Господа
2 Исуса Христа: [2] Благодат и мир да бъ-
де на вас от Бога Отца и Господа Исуса Христа.
3 [3] Длъжни сме, братя, всякога да благодарим на
Бога за вас, както е и прилично, загдето вяра-
та ви расте премного, и любовта на всеки един
4 от всички вас се умножава един към друг; [4] така
щото и сами ние се хвалим с вас между Божиите
църкви за вашата твърдост и вяра във всичките
5 ви гонения и в неволите, които понасяте: [5] *кое-
то е* доказателство на Божия справедлив съд,
за да се удостоите за Божието царство, за кое-
6 то и страдате. [6] Понеже е справедливо пред Бо-
га да въздаде скръб на ония, които ви оскърбя-
7 ват, [7] а на вас, оскърбените, *да даде* утеха (както
и на нас), когато се яви Господ Исус от небето
8 със Своите силни ангели, [8] в пламенен огън да
даде възмездие на ония, които не познават Бо-
га, и на ония, които не се покоряват на благове-
9 стието на нашия Господ Исус. [9] Такива ще при-
емат за наказание вечна погибел от присъстви-
ето на Господа и от славното *явление* на Негова-
10 та сила, [10] когато дойде в оня ден да се прослави в Своите светии и да се покаже чуден между всичките повярвали, (*следователно и между вас*, защото вие повярвахте нашето свидетел-
11 ство). [11] Затова и винаги се молим за вас, дано нашия Бог ви има за достойни за призванието ви и усъвършенствува мощно *във вас* всяко
12 добро желание и *всяко* дело на вярата; [12] за да се прослави във вас името на нашия Господ Исус, и вие в Него, според благодатта на нашия Бог и Господ Исус Христос.

2 [1] А колкото за пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него
2 молим ви, братя, [2] да не се поклащате лесно от здравия разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово, или от послание, уж от нас изпратено, като че ли *вече* е настанал де-
3 нят на Господа. [3] Никой да не ви измами по никой начин; защото *това няма да бъде*, докато първо не дойде отстъплението и не се яви чо-
4 векът на греха, синът на погибелта, [4] който *така* се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, щото той седи [както Бог] в Божия
5 храм и представя себе си за Бог. [5] Не помните ли, че когато бях още при вас, аз ви казах то-
6 ва? [6] И сега знаете, какво *Го* възпира, да не се
7 открие в своето си време. [7] Защото оная тайна, *сиреч*, беззаконието, вече действува, *но* са-
мо догдето се отмахне отсред оня, който сега я
възпира; [8] и тогава ще се яви беззаконният, ко- 8
гото Господ Исус ще убие с духа на устата Си
и ще изтреби с явлението на пришествието Си,
[9] тогава, чието идване се дължи на действието 9
на сатана, *съпроводено* от всякаква сила, знаме-
ния, лъжливи чудеса [10] и с всичката измама на 10
неправдата, между ония, които погиват, защо-
то не приеха да обичат истината, за да се спа-
сят. [11] И затова Бог праща заблуда да действува 11
между тях, за да повярват лъжа, [12] та да бъдат 12
осъдени всички, които не са повярвали исти-
ната, а са имали благоволение към неправдата.
[13] А ние сме длъжни винаги да благодарим на 13
Бога за вас, възлюбени от Господа братя, загде-
то Бог отначало ви е избрал за спасение чрез
освещение на Духа и вярването в истината; [14] за 14
което *спасение* ви призова чрез нашето благо-
вестие, за да получите славата на нашия Гос-
под Исус Христос. [15] И тъй, братя, стойте твър- 15
до и дръжте преданията, които сте научили би-
ло чрез *наше* слово или чрез наше послание. [16] А 16
сам нашият Господ Исус Христос и нашият Бог
и Отец, Който ни възлюби и по благодат ни да-
де вечна утеха и добра надежда, [17] да утеши сър- 17
цата ви и да ги утвърди във всяко добро дело и
слово.

3 [1] Най-после братя, молете се за нас, да на-
предва бърже Господното слово и да се прослав-
я, както и у вас, [2] и да се избавим от неразбра- 2
ните и нечестивите човеци; защото не във всич-
ки има вяра. [3] Но верен е Господ, Който ще ви 3
утвърди и ще ви опази от лукавия. [4] И увере- 4
ни сме в Господа за вас, че и вършите това, и
ще вършите това, което заповядваме. [5] А Гос- 5
под да управи сърцата ви в Божията любов и в
Христовото търпение. [6] Заръчваме ви още, бра- 6
тя, в името на нашия Господ Исус Христос, да
страните от всеки брат, който се обхожда без-
чинно, а не по преданието, което сте приели от
нас. [7] Понеже сами вие знаете, как трябва да ни 7
подражавате, защото ние не се обходихме без-
чинно между вас; [8] нито даром ядохме хляб у 8
някого, но с труд и усилие работехме нощем и
денем, за да не отегчим никого от вас; [9] не че 9
нямаме правота, а за да ви представим себе си
пример; за да ни подражавате. [10] Защото и ко- 10
гато бяхме при вас заръчахме ви това: Ако не
иска някой да работи, той нито да яде. [11] Поне- 11
же слушаме, какво някои постъпвали безчин-
но между вас, като не работели нищо, а се ме-
сели в чужди работи. [12] На такива заръчваме и 12

ги увещаваме в *името на* Господа Исуса Христа
13 да работят тихо и да ядат своя си хляб. [13] А на
вас, братя, да ви не дотегва да вършите добро.
14 [14] И ако някой не се покорява на нашето сло-
во чрез това послание, забележете го, за да не
15 се събирате с него, с цел да се засрами. [15] Оба-
че, недейте го счита за неприятел, а го настав-
лявайте като брат. [16] А сам Господ на мира да 16
ви дава мир всякога и всякак. Господ да бъде с
всички ви. [17] Поздравът с моята собствена ръ- 17
ка, който е белег на всяко послание, аз, Павел,
пиша така: [18] Благодатта на нашия Господ Исус 18
Христос да бъде с всички вас. [Амин].

1 Тимотей

1 Павел апостол Исус Христов, по заповед
2 на Бога, нашия Спасител, и на Христа
Исуса, нашата надежда, [2] до Тимотея,
истинското ми чадо във вярата; Благодат, ми-
3 лост, мир от Бога Отца и от Христа Исуса, на-
шия Господ. [3] Както те молих, когато отивах в
Македония да останеш в Ефес, за да заръчаш
4 на някои да не предават друго учение, [4] нито да
внимават на басни и безконечни родословия,
които спомагат повече за препирни, а не за Бо-
жията *спасителна* наредба чрез вяра, *така пра-*
5 *вя и сега*. [5] А целта на това поръчване е чисто-
сърдечна любов от добра съвест и нелицемер-
6 на вяра; [6] от които неща някои, като не случиха
7 целта, отклониха се в празнословие, [7] и искат
да бъдат законоучители, без да разбират нито
8 що говорят, нито що твърдят. [8] А ние знаем, че
законът е добър, ако го употребява някой за-
9 конно, [9] като знае това, че законът не се налага
за праведния, а за беззаконните и непокорните,
за нечестивите и грешните, за неблагоговейни-
те и скверните, за убийците на бащи и убийците
10 на майки, за човекоубийците, [10] за блудници-
те, мъжеложниците, търгуващите с роби, лъж-
ците, кълнящите се на лъжа, и за всичко дру-
11 го, що е противно на здравото учение, [11] според
славното благовестие на блажения Бог, което
12 ми биде поверено. [12] Благодаря на Христа Ис-
уса, нашия Господ, Който ми даде сила, че ме
13 счете за верен и ме настани на службата, [13] при
все, че бях изпърво хулител, гонител и пакост-
ник. Но придобих милост, понеже, като невеж,
14 сторих това в неверие; [14] и благодатта на нашия
Господ се преумножи *към мене* с вяра и любов в
15 Христа Исуса. [15] Вярно е това слово и заслужа-
ва пълно приемане, че Христос Исус дойде на
света да спаси грешните, от които главният съм
16 аз. [16] Но придобих милост по тая причина, за да
покаже Исус Христос в мене, главния *грешник*,
цялото Си дълготърпение, за пример на ония,
които щяха да повярват в Него за вечен живот.
17 [17] А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия,
единствения Бог, да бъде чест и слава до веч-
18 ни векове. Амин. [18] Това заръчване ти предава-
вам, чадо Тимотее, според пророчествата, ко-
ито първо те посочиха, за да воюваш съобраз-
19 но с тях доброто войнствуване, [19] имайки вяра
и чиста съвест, която някои, като отхвърлиха
20 отпаднаха от вярата; [20] от които са Именей и
Александър, които предадох на сатана, за да се
научат да не богохулстват.

[1] И тъй, увещавам, преди всичко, да отправя- **2**
вяте молби, молитви, прошения, благодарения
за всичките човеци, [2] за царе и за всички, които 2
са високопоставени, за да поминем тих и спо-
коен живот в пълно благочестие и сериозност.
[3] Това е добро и благоприятно пред Бога, на- 3
шия Спасител, [4] Който иска да се спасят всич- 4
ките човеци и да достигнат до познание на ис-
тината. [5] Защото има *само* един Бог и един хо- 5
датай между Бога и човеците, човекът Христос
Исус, [6] Който, като своевременно свидетелство 6
за това, даде Себе Си откуп за всички; [7] за кое- 7
то аз бях поставен проповедник и апостол, (ис-
тина казвам, не лъжа), учител на езичниците
във вярата и истината. [8] И тъй, искам мъжете 8
да се молят на всяко място, като издигат ръце
свети, а не гневни и препирливи, [9] Така и же- 9
ните да украсяват себе си със скромна премя-
на, със срамежливост и целомъдрие, не с пле-
тена коса и злато или бисери или скъпи дрехи,
[10] а с добри дела, както прилича на жени, които 10
са се посветили на благочестието. [11] Жената да 11
се учи мълчаливо с пълно подчинение. [12] А на 12
жената не позволявам да поучава, нито да вла-
дее над мъжа, но нека бъде мълчалива. [13] За- 13
щото първо Адам бе създаден, а после Ева. [14] И 14
Адам не се излъга; но жената се излъга, та пад-
на в престъпление. [15] Но пак тя ще се спаси чрез 15
чадородието, ако пребъдат във вяра, в любов и
в светост с целомъдрие.

[1] Вярно е това слово: Ако се ревне някому **3**
епископство, добро дело желае. [2] Прочее, епи- 2
скопът трябва да бъде непорочен, мъж на ед-
на жена, самообладан, разбран, порядъчен, че-
столюбив, способен да поучава, [3] не навикнал 3
на пияни разправии, не побойник, а кротък, не
крамолник, не сребролюбец; [4] който управлява 4
добре своя си дом и държи чадата си в послуша-
ние с пълна сериозност; [5] (защото ако човек не 5
знае да управлява своя си дом, как ще се гри-
жи за Божията църква?) [6] да не е нов във вя- 6
рата, за да се не възгордее и падне под същото
осъждане с дявола. [7] При това, той трябва 7
да се ползува с добри отзиви и от външните,
за да не падне в укор и в примката на дявола.
[8] Така и дяконите *трябва да бъдат* сериозни, не 8
двуезични, да не обичат много вино, да не бъ-
дат лакоми за гнусна печалба, [9] да държат с чи- 9
ста съвест тайната на вярата. [10] Също и те пър- 10
во да се изпитват и после да стават дякони, ако
са непорочни. [11] Тъй и жените *им° трябва да* 11

3.11 Или: дяконите.

бъдат сериозни, не клеветници, самообладани,
12 верни във всичко. [12] Дяконите да бъдат мъже
всеки на една жена, и да управляват добре ча-
13 дата си и домовете си. [13] Защото тия, които са
служили добре като дякони, придобиват за се-
бе си добро положение и голямо дръзновение
14 във вярата на Христа Исуса. [14] Надявам се ско-
15 ро да дойда при тебе; но това ти пиша, [15] в слу-
чай, че закъснея, за да знаеш, как трябва да се
обхождат *хората* в Божия дом, който е църк-
ва на живия Бог, стълб и подпорка на истината.
16 [16] И без противоречие, велика е тайната на бла-
гочестието: - Тоя, "Който биде явен в плът, До-
казан чрез Духа, Виден от ангели, Проповядан
между народите, Повярван в света, Възнесен в
слава".

4 [1] А Духът изрично казва, че в послешните
времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слу-
шат измамителни духове и бесовски учения,
2 [2] чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чи-
3 ято съвест е прегоряла, [3] които запрещават же-
ненето *и заповядват* въздържание от ястия, ко-
ито Бог създаде, за да се употребяват с благо-
дарение от ония, които вярват и разбират ис-
4 тината. [4] Защото всяко нещо, създадено от Бо-
га, е добро, и нищо не е за отхвърляне, ако се
5 приема с благодарение; [5] понеже се освещава
6 чрез Божието слово и молитва. [6] В това като
съветваш братята, ще бъдеш добър служител
Исус Христов, хранен с думите на вярата и доб-
7 рото учение, което си следвал *до сега*. [7] А от-
хвърляй скверните и бабешките басни и обу-
8 чавай себе си в благочестие. [8] Защото телесно-
то обучение е за малко полезно; а благочести-
ето е за всичко полезно, понеже има обещани-
9 ето и за сегашния и за бъдещия живот. [9] Това
10 слово е вярно и заслужава приемане; [10] поне-
же за това се трудим и се подвизаваме, защо-
то се надяваме на живия Бог, Който е Спасител
на всичките човеци, а най-вече на вярващите.
11, 12 [11] Това заръчвай и учи. [12] Никой да не презира
твоята младост; но бъди на вярващите пример в
слово, в поведение, в любов, във вяра, в чисто-
13 та. [13] Докато дойда, внимавай на прочитането,
14 на увещаването и на поучаването. [14] Не прене-
брегвай дарбата, която имаш, която ти се даде,
съгласно с пророчеството, чрез ръкополагане-
15 то от презвитерите. [15] В това прилежавай, на то-
ва се предавай, за да стане явен на всички тво-
16 ят напредък. [16] Внимавай на себе си и на поуче-
нието *си*, постоянствувай в това; защото, като
правиш това, ще спасиш и себе си и слушате-
лите си.

5 [1] Стар човек не изобличавай, а увещавай го
2 като баща, по-младите като братя, [2] старите
жени като майки, по-младите като сестри - със
съвършена чистота. [3] Почитай вдовиците, ко- 3
ито наистина са вдовици. [4] Но ако някоя вдо- 4
вица има чада или внуци, те нека се учат пър-
во да показват благочестие към домашните си
и да отдават дължимото на родителите си; за-
щото това е угодно пред Бога. [5] А която е ис- 5
тинска вдовица и е останала сама, тя се надява
на Бога и постоянствува в молби и в молитви
нощем и денем; [6] но оная, която живее сладо- 6
страстно, жива е умряла. [7] Заръчвай и това, за 7
да бъдат непорочни. [8] Но ако някой не проми- 8
шлява за своите, а най-вече за домашните си,
той се е отрекъл от вярата, и от безверник е по-
лош. [9] Да се записва само такава вдовица, ко- 9
ято не е по-долу от шестдесет години, *която е*
била на един мъж жена, [10] известна по добри- 10
те си дела: ако е отхранила чада, ако е приема-
ла странни, ако е умивала нозете на светии, ако
е помагала на страдащи, ако се е предавала на
всякакво добро дело. [11] А по-младите вдовици 11
не приемай, защото, когато страстите им ги от-
върнат от Христа, искат да се омъжват, [12] та па- 12
дат под осъждане, защото са се пометнали от
първото си убеждение. [13] А при това, те нави- 13
кват *да стоят* празни, да ходят от къща в къ-
ща, и не само *да бъдат* празни, но и бъбриви,
като се месят в чужди работи и говорят това,
което не трябва *да се говори*. [14] По тая причи- 14
на, искам по-младите *вдовици* да се омъжват,
да раждат деца, да управляват дом, да не дават
никаква причина на противника да хули; [15] за- 15
щото някои вече са се отклонили и отишли по-
дир сатана. [16] Ако някой вярващ, *мъж или же-* 16
на, има *сродници* вдовици, нека си ги пригле-
дват, та църквата да се не обременява, за да мо-
же да пригледва истинските вдовици. [17] През- 17
витерите които управляват добре, нека се удо-
стояват с двойна почит, особено ония, които се
трудят в словото и поучението, [18] защото пи- 18
санието казва: "Да не обвързваш устата на вола,
когато вършее"; и: "Работникът заслужа запла-
тата си". [19] Против презвитер не приемай обви- 19
нение, освен *ако е нанесено* от двама или трима
свидетели. [20] Ония, които съгрешават, изобли- 20
чавай пред всички, та и другите да имат страх.
[21] Пред Бога, пред Христа Исуса и пред избра- 21
ните ангели ти заръчвам да пазиш тия *запове-*
ди без предразсъдък и нищо да не вършиш с
пристрастие. [22] Не прибързвай да ръкополагаш 22
никого, нито участвувай в чужди грехове. Пази
себе си чист. [23] Не пий вече *само* вода, но упо- 23
требявай малко вино за стомаха си и за честите
си боледувания. [24] Греховете на някои човеци 24
са явни и предварят ги на съда; а на някои идат

25 отпосле. 25 Така и добрите дела *на някои* са явни; а ония, които не са, не могат да се укрият *за винаги*.

6 1 Които са слуги под игото *на робството*,
нека считат господарите си достойни за всяка
почит, та да се не хули Божието име и уче-
2 нието. 2 И ония, които имат вярващи господари,
да не ги презират, за гдето са братя; но толко-
ва повече нека им работят, защото ония, кои-
то се ползуват *от усърдието им*, са вярващи и
3 възлюбени. Това поучавай и увещавай; 3 и ако
някой предава друго учение, и не се съобразява
със здравите думи на нашия Господ Исус Хри-
стос и учението, което е съгласно с благочести-
4 ето, 4 той се е възгордял и не знае нищо, а има
болничава охота за разисквания и препирни за
нищожности, от които произлизат завист, раз-
5 при, хули, лукави подозрения, 5 крамоли меж-
ду човеци с развратен ум и лишени от истина-
та, които мислят, че благочестието е средство
6 за печалба. 6 А благочестието със задоволство
7 е голяма печалба; 7 защото нищо не сме внес-
8 ли в света, нито можем да изнесем нещо; 8 а,
като имаме прехрана и облекло, те ще ни бъ-
9 дат доволно. 9 А които ламтят за обогатяване,
падат в изкушение, в примка и в много глупа-
ви и вредни страсти, които потопяват човеците
10 в разорение и погибел. 10 Защото сребролюби-
ето е корен на всякакви злини, към което ка-
то се стремяха някои, те се отстраниха от вя-
11 рата, и пронизаха себе си с много скърби, 11 Но
ти, човече Божий, бягай от тия неща; и след-
вай правдата, благочестието, вярата, любовта,
търпението, кротостта. 12 Подвизавай се в доб- 12
рото войнствуване на вярата; хвани се за веч-
ния живот, на който си бил призван, като си
направил добрата изповед пред мнозина сви-
детели. 13 Заръчвам ти пред Бога, Който ожи- 13
вява всичко и пред Христа Исуса, Който пред
Понтийския Пилат засвидетелствува с добра-
та изповед, 14 да пазиш *тая* заповед чисто и 14
безукорно до явлението на нашия Господ Исус
Христос, 15 което своевременно ще бъде откри- 15
то от блажения и единствен Властител, Цар на
царствуващите и Господ на господствуващите,
16 Който сам притежава безсмъртие; обитавай- 16
ки в непристъпна светлина; Когото никой чо-
век не е видял, нито може да види; Комуто да
бъде чест и вечна сила. Амин. 17 На ония, кои- 17
то имат богатството на тоя свят, заръчвай да не
високоумствуват, нито да се надяват на непо-
стоянното богатство, а на Бога, Който ни да-
ва всичко изобилно да се наслаждаваме; 18 да 18
струват добро, да богатеят с добри дела, да бъ-
дат щедри, съчувствителни, 19 да събират за се- 19
бе си *имот, който ще бъде* добра основа за в бъ-
деще, за да се хванат за истинския живот. 20 О, 20
Тимотее, пази това, което *ти* е поверено, ка-
то се отклоняваш от скверните празнословия
и противоречия на криво нареченото знание,
21 на което, като се предадоха някои, отстра- 21
ниха се от вярата. Благодат да бъде с вас. [Амин]

2 Тимотей

1 Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, за *прогласяване* обещания живот,
2 който е в Христа Исуса. [2] до Тимотея,
възлюбеното ми чадо: Благодат, милост, мир
да бъде с тебе от Бога Отца и от Христа Исуса,
3 нашия Господ. [3] Благодаря Богу, Комуто още
от прародителите си служа с чиста съвест, ка-
то непрестанно те споменавам в молитвите си,
4 [4] и, като си спомням сълзите ти, копнея нощем
и денем да те видя, за да се изпълня с радост.
5 [5] Понеже ми е напомнено за твоята нелицемер-
на вяра, която първо се намираше в баба ти Ло-
ида и в майка ти Евникия, а както съм уверен,
6 и в тебе. [6] По тая причина ти напомням да раз-
палваш дарбата от Бога, която имаш чрез по-
7 лагането на моите ръце. [7] Защото Бог ни е дал
дух не на страх, а на сила, любов и себевладе-
8 ние. [8] И тъй, не се срамувай да свидетелству-
ваш за нашия Господ, нито *се срамувай* от мене
- затворник за Него, но участвувай в страдани-
ята за благовестието по силата *дадена* от Бога,
9 [9] Който ни е спасил и призвал със своето при-
звание, не според нашите дела, а според Сво-
ето намерение и според благодатта, дадена нам
10 в Христа Исуса преди вечните времена, [10] а, ко-
ято сега откри чрез явлението на нашия Спа-
сител Христос Исус, Който унищожи смъртта
и осия живот и безсмъртие чрез благовести-
11 ето, [11] на което аз бях поставен проповедник,
12 апостол и учител; [12] за която причина и стра-
дам това. Но не се срамувам; защото зная в Ко-
го съм повярвал, и съм уверен, че Той е силен
да опази до оня ден онова, което съм му пове-
13 рил. [13] Дръж образеца на здравите думи, кои-
то си чул от мене, във вяра и любов, която е в
14 Христа Исуса. [14] Онова добро нещо, което ти е
поверено, опази чрез Светия Дух, който живее
15 в нас. [15] Ти знаеш това, че всички, които са в
Азия, се отвърнаха от мене, от които са Фигел и
16 Ермоген. [16] Господ да покаже милост към дома
на Онисифора, защото той много пъти ме осве-
17 жаваше, и не се засрами от оковите ми, [17] но ко-
гато беше в Рим, потърси ме старателно и ме
18 намери. [18] Господ да му даде да намери милост
пред Господа в оня ден; а колко служеше в Ефес,
ти знаеш твърде добре.

2 [1] Ти, прочее, чадо мое, заякчай в благодат-
2 та, която е в Христа Исуса. [2] И каквото си чул
от мене при много свидетели, това предай на
верни човеци, които да са способни и други
3 да научат. [3] Съучаствувай в страданията като
4 добър войник Исус Христов. [4] Никой, служещ
като войник, не се вплита в житейски работи,
за да угоди на този, който го е записал за вой-
ник. [5] И ако се подвизава някой в игрите, не 5
се увенчава, ако не се е подвизавал законно.
[6] *Само* трудещият се земеделец трябва пръв да 6
вкуси от плодовете. [7] Размишлявай върху това, 7
което *ти* казвам; и Господ ще ти даде да раз-
береш всичко. [8] Помни Исуса Христа, от Дави- 8
довото потомство, Който възкръсна от мърт-
вите според моето благовестие; [9] за което стра- 9
дам до окови, като злодеец. Но Божието слово
не се връзва. [10] Затова аз всичко издържам за- 10
ради избраните, за да получат и те спасението,
което е в Христа Исуса, заедно с вечна слава.
[11] Вярно е това слово; "Защото ако сме умрели 11
с Него, то ще и да живеем с Него; [12] Ако усто- 12
им, то ще и да царуваме с Него; ако се отрича-
ме от Него, и той ще се отрече от нас; [13] ако сме 13
неверни, Той верен остава; защото не може да
се отрече от Себе Си". [14] Това им напомнювай 14
и заръчвай им пред Господа да не влизат в пре-
пирни за дребнавости, което никак не ползува,
а е за развращаване на слушателите. [15] Старай 15
се да се представиш одобрен пред Бога работ-
ник, който няма от що да се срамува, като из-
лагаш право словото на истината. [16] А отдале- 16
чавай се от скверните празнословия, защото те
ще отиват още по-далеч в нечестие, [17] и учение- 17
то на *такива* ще разяжда като живеница; от ко-
ито са Именей и Филет, [18] които се отстрани- 18
ха от истината, като казват, че възкресението е
вече станало, та събарят вярата на някои. [19] Но 19
твърдата основа, *положена* от Бога, стои, имай-
ки тоя печат: Господ познава Своите Си, и: Все-
ки, който изповяда Господното име, да отстъпи
от неправдата. [20] А в един голям дом съдовете 20
не са само златни и сребърни, но и дървени и
пръстни; и едни са за почтена *употреба*, а други
за непочтена. [21] Прочее, ако някой очисти себе 21
си от тия *заблуждения*, той ще бъде съд за по-
чтена *употреба*, осветен, полезен на стопани-
на, приготвен за всяко добро дело. [22] Но отбя- 22
гвай младежките страсти; и заедно с тия, кои-
то призовават Господа от чисто сърце, следвай
правдата, вярата, любовта, мира. [23] А отричай 23
се от глупавите и просташките разисквания, ка-
то знаеш, че пораждат крамоли. [24] А Господни- 24
ят слуга не бива да е крамолник, но трябва да
бъде кротък към всичките, способен да поуча-
ва, търпелив; [25] с кротост да увещава противни- 25
ците, та дано би им дал Бог покаяние, за да поз-
наят истината [26] и да изтрезнеят, *като се изба-* 26

вят от примката на дявола, (от когото са уловени живи), за *да вършат Божията* воля.

3 [1] А това да знаеш, че в последните дни ще
2 настанат усилни времена. [2] Защото човеците
ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на роди-
3 телите, неблагодарни, нечестиви, [3] без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържни, свирепи, неприятели на доброто, [4] пре-
4 датели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а
5 не боголюбиви, [5] имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже от такива страни.
6 [6] Защото от тях са ония, които се вмъкват в домовете и подмамват обременени с грехове же-
7 нища, водени от различни страсти, [7] които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в по-
8 знание на истината. [8] И както Яний и Ямврий се възпротивиха на Моисея, така и те се противят на истината, човеци с покварен ум, извратени
9 във вярата. [9] Но те няма да успеят повече; защото безумието им ще стане известно на всичките,
10 както се откри *безумието* и на тия *двама*. [10] А ти си последвал моето учение, поведение, прицелна точка, вярата ми, дълготърпението, любо-
11 вта, твърдостта, [11] гоненията, страданията; какви неща ме сполетяха в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения издържах; и от всич-
12 ки тях ме избави Господ. [12] Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса,
13 ще бъдат гонени. [13] А нечестиви човеци и измамници ще се влошават повече и повече, като
14 мамят и бъдат мамени. [14] А ти постоянствувай в това, което си научил и за което си бил убе-
15 ден, като знаеш от какви лица си се научил, [15] и че от детинство знаеш свещените писания, които могат да те *направят* мъдър за спасение чрез
16 вяра в Христа Исуса. [16] Всичкото писание *е* боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата;
17 [17] за да бъде Божият човек усъвършенствуван, съвършено приготвен за всяко добро дело.

4 [1] Заръчвам ти пред Бога и пред Христа Ис-
2 уса, Който ще съди живите и мъртвите, и пред *вид* на явлението Му и царуването му: [2] пропо-
вядвай словото, настоявай на време и без време, изобличавай, порицавай, увещавай, с голямо търпение и непрестанно поучаване. [3] За- 3
щото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение; но, понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти,
[4] и, като отвърнат ушите си от истината, ще се 4
обърнат към басните. [5] Но ти бъди разбран във 5
всичко, понеси страдание, извърши делото на благовестител, изпълнявай службата си. [6] За- 6
щото аз вече ставам принос, и времето на отиването ми настава. [7] Аз се подвизах в добро- 7
то войнствуване, попрището свърших, вярата опазих; [8] отсега нататък се пази за мене венецът 8
(правдата), който Господ, праведният Съдия, ще ми въздаде в оня ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление. [9] Постарай се да дойдеш скоро при мене; 9
[10] защото Димас ме остави, като обикна сегаш- 10
ния свят; той отиде в Солун, Крискент в Галатия, а Тит в Далмация. [11] Само Лука е при мене. 11
Вземи Марка и доведи го със себе си, защото ми е полезен в службата. [12] А Тихика пра- 12
тих в Ефес. [13] Когато дойдеш, донеси япунджа- 13
ка, който съм оставил в Троада при Карпа, и книгите, а особено пергаментите. [14] Медника- 14
рят Александър ми стори много зло; Господ ще му върне по делата му; [15] от когото и ти се па- 15
зи, защото той много се противи на нашите думи. [16] При първата ми защита никой не взе мо- 16
ята страна, но всичките ме оставиха; дано не им се счете *това за грях*. [17] Но Господ беше с 17
мене и ме укрепи, за да се прогласи напълно посланието чрез мене, и да чуят всичките езичници; и аз бях избавен от лъвови уста. [18] Гос- 18
под ще ме избави от всяко дело на лукавия и ще ме спаси *и въведе* в небесното Си царство; Комуто да бъде слава във вечни векове. Амин.
[19] Поздрави Прискила и Акила и Онисифорови дом. [20] Ераст остана в Коринт, а Трофима 19 20
оставих болен в Милит. [21] Постарай се да дой- 21
деш преди зимата. Поздравяват те Евул, Пуд, Лин, Клавдия и всичките братя. [22] Господ да 22
бъде с твоя дух. Благодат да бъде с вас. [Амин].

Тит

1 Павел, слуга Божий и апостол Исус Христов за *подпомагане* вярата на Божиите избрани и познаване на истината, която е по благочестието, 2 в надежда за вечен живот, който преди вечни времена е обещал Бог, 3 Който не лъже, а в своите времена яви словото Си чрез посланието, поверено на мене по заповед на Бога, нашия Спасител, 4 до Тита, истинното ми чадо по общата ни вяра: Благодат и мир *да бъде с тебе* от Бога Отца и Христа Исуса, 5 нашия спасител. 5 Оставих те в Крит по тая причина, да туриш в ред недовършеното и да поставиш презвитери във всеки град, както аз ти поръчах; 6 ако е някой непорочен, на една жена мъж, и има вярващи чада, които не са обвинени в разпуснат живот или непокорство. 7 Защото епископът трябва да бъде непорочен, като Божий настойник, не своеволен, нито гневлив, нито навикнал на пияни разправии, нито побойник, нито да е лаком за гнусна печалба; 8 а гостолюбив, да обича доброто, разбран, праведен, благочестив, самообладан; 9 който да държи вярното слово според както е било научено, за да може и да увещава със здравото учение, и да опровергава ония, които противоречат. 10 Защото има мнозина непокорни човеци, празнословци и измамници, а особено от обрязаните, 11 чиито уста трябва да се затулят, човеци, които извращат цели домове, като учат за гнусна печалба това, което не трябва *да учат*. 12 Един от тях, някой си техен пророк е казал: "Критяните са винаги лъжци, зли зверове, ленливи търбуси". 13 Това свидетелство е вярно. По тая причина изобличавай ги строго, за да бъдат здрави във вярата 14 и да не дадат внимание на юдейски басни и на заповеди от човеци, които се отвръщат от истината. 15 За чистите всичко е чисто; а за осквернените и невярващите нищо няма чисто, но и умът им и съвестта им са осквернени. 16 Твърдят, че познават Бога, но с делата си се отричат *от Него*, като са мръсни и непокорни, неспособни за какво и да било добро дело.

2 1 Но ти говори това, което приляга на здравото учение, *именно:* 2 Старците да бъдат самообладани, сериозни, разбрани, здрави във вярата, в любовта, в търпението; 3 също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро; 4 за да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си, 5 да са разбрани, целомъдри, да работят у домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение. 6 Така и момците увещавай да бъдат разбрани. 7 Във всичко показвай себе си пример на добри дела; в поучението си *показвай* искреност, сериозност, 8 здраво и неукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас. 9 *Увещавай* слугите да се покоряват на господарите си, да *им* угождават във всичко, да им не противоречат, 10 да не присвояват чуждо, а да показват винаги съвършена вярност; за да украсяват във всичко учението на Бога, на нашия Спасител. 11 Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, 12 и ни учи да се отречем от нечестието и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят°, 13 ожидайки блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос, 14 Който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела. 15 Така говори, увещавай и изобличавай с пълна власт. Никой да те не презира.

3 1 Напомняй им да се покоряват на началствата и властите, да *ги* слушат и да бъдат готови за всяко добро дело, 2 да не злословят никого, да не бъдат крамолници, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всичките човеци. 3 Защото и ние някога бяхме несмислени, непокорни, измамвани и поробени на разни страсти и удоволствия, и като живеехме в злоба и завист, бяхме омразни, и се мразехме един друг. 4 Но когато се яви благостта на Бога, нашия Спасител, и Неговата любов към човеците, 5 Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но по Своята милост чрез окъпването, *сиреч*, новорождението и обновяването на Светия Дух, 6 когото изля изобилно върху нас чрез Исуса Христа, нашия Спасител, 7 та, оправдани чрез Неговата благодат, да станем, според надеждата, наследници на вечния живот. 8 Вярно е това слово. И желая да настояваш върху това, с цел ония, които са повярвали в Бога, да се упражняват старателно в добри дела. Това е добро и полезно за човеците. 9 А отбягвай глупавите разисквания, родословия, препирни и карания върху закона, защото те са безполезни и суетни. 10 След като съветваш един два пъти човек, който е раздорник, оста-

2.12 Или: Век.

ви го, 11 като знаеш, че такъв се е извратил и
12 съгрешава, та от само себе си е осъден. 12 Кога-
то изпратя до тебе Артема или Тихика, поста-
рай се да дойдеш при мене в Никопол, защо-
13 то съм решил там да презимувам. 13 Погрижи
се да изпратиш на път законника Зина и Апо-
14 лоса, тъй щото да не им липсва нищо. 14 Нека
се учат и нашите да се упражняват старателно
в *такива* добри дела, за да не бъдат безплодни,
в *посрещане* необходимите нужди. 15 Поздравя- 15
ват те всички, които са с мене. Поздрави ония,
които ни любят във вярата. Благодат да бъде с
всички ви. [Амин]

Филимон

1 Павел, затворник за Христа Исуса и брат
Тимотей, до нашия любезен съработ-
2 ник Филимон [2] и до сестра Апфия и до
нашия сподвижник Архип и до твоята домашна
3 църква: [3] Благодат и мир да бъде на вас от Бо-
4 га, нашия Отец и Господа Исуса Христа. [4] Вина-
ги благодаря на моя Бог, когато те споменавам
5 в молитвите си, [5] като слушам за твоята любов
и за вярата, която имаш към Господа Исуса, и
6 *която показваш* към всичките светии. [6] *Молит-
ствувам* щото това общение в твоята вяра да
действува така, та да познаят те всичкото доб-
7 ро, което е в нас, за *слава на* Христа. [7] Защото
съм имал голяма радост и утеха поради твоя-
та любов, понеже сърцата на светиите се осве-
8 жаваха чрез тебе, брате. [8] Затова, ако и да имам
право с голямо дръзновение в Христа да ти за-
9 повядам това, което подобава, [9] пак, заради лю-
бовта, предпочитам да те моля. Аз прочее, кой-
то съм Павел старец, а сега и затворник за Хри-
10 ста Исуса, [10] ти се моля за моето чадо Онисим[°]а,
11 когото родих в оковите си, [11] който беше
някога безполезен на тебе, а сега полезен и на
12 тебе и на мене; [12] когото ти пращам назад лич-
13 но, сиреч, самото ми сърце, [13] Аз бих обичал да
го задържа при себе си, да ми слугува вместо те-
бе, *като съм* в окови за благовестието; [14] но без 14
да зная твоето мнение не искам да сторя нищо,
за да не бъде твоята добрина като от принуж-
дение, но самоволна. [15] Защото може би за то- 15
ва той да се е отлъчил *от тебе* за малко време,
за да го имаш за винаги, [16] не вече като слуга, 16
но повече от слуга, като брат, особено възлю-
бен на мене, а колко повече на тебе, и по плът
и в Господа! [17] И тъй, ако ме считаш за съдруж- 17
ник, приеми него като мене. [18] И ако те е в нещо 18
онеправдал, или *ти* дължи нещо, мини това на
моя сметка; [19] аз, Павел, пиша това с ръката си: 19
Аз ще платя, - да ти не кажа, че ти ми дължиш и
сам себе си. [20] Да! брате, нека имам тая печалба 20
от тебе в Господа; освежавай сърцето ми в Хри-
ста. [21] Уверен в твоята послушност; аз ти пиша и 21
зная, че ще сториш и повече, отколкото ти каз-
вам. [22] А между това приготви ми стая, понеже 22
се надявам, че ще ви бъда подарен чрез молит-
вите ви. [23] Поздравяват те Епафрас, който е за- 23
творен с мене заради Христа Исуса, [24] също и 24
моите съработници, Марко, Аристарх, Димас и
Лука. [25] Благодатта на нашия Господ Исус Хри- 25
стос да бъде с духа на всички ви. Амин.

1.10 Значи: Полезен.

Евреи

1 Бог Който при разни частични *съобщения*,
и по много начини, е говорил в старо
2 време на бащите ни чрез пророците, [2] в
края на тия дни говори нам чрез Сина, Кого-
то постави наследник на всичко, чрез Когото и
3 направи световете, [3] Който, бидейки сияние на
Неговата слава, и отпечатък на Неговото съще-
ство, и държейки всичко чрез Своето могъщо
слово, след като извърши [чрез Себе Си] очи-
щение на греховете, седна отдясно на Величие-
4 то на високо, [4] и стана толкова по-горен от ан-
гелите, колкото името, което е наследил, е по-
5 горно от тяхното. [5] Защото, кому от ангелите е
рекъл *Бог* някога: - "Ти си Мой Син, Аз днес
Те родих"; и пак: "Аз ще Му бъда Отец, и Той
6 ще ми бъде Син"? [6] А когато пък въвежда Пър-
вородния във вселената, казва: - "И поклоне-
7 те се Нему, всички Божии ангели". [7] И за ан-
гелите казва: - "Който прави ангелите Си *сил-
ни като* ветрове, И служителите Си *като* огнен
8 пламък"; [8] А за Сина казва: - "Твоят престол, о
Боже, е до вечни векове; И скиптърът на Твое-
9 то царство е скиптър на правота. [9] Възлюбил си
правда, и намразил си беззаконие; За това, Бо-
же, Твоят Бог Те е помазал с миро на радост по-
10 вече от Твоите събратя". [10] и пак: "В началото
Ти, Господи, си основал земята, И дело на Тво-
11 ите ръце е небето; [11] Те ще изчезнат, а Ти пребъ-
12 дваш; Да! те всички ще овехтеят като дреха, [12] И
като одежда ще ги свиеш, И те ще бъдат измене-
ни; Но Ти си същият, И Твоите години няма да
13 се свършат. [13] А кому от ангелите е рекъл нято-
га: - "Седи отдясно Ми Докле положа враговете
14 ти за твое подножие"? [14] Не са ли те всички слу-
жебни духове, изпращани да слугуват на ония,
които ще наследят спасение?

2 [1] Затова ние сме длъжни да внимаваме по-
вече на туй, което сме чули, да не би да *го* изгу-
2 бим някога. [2] Защото, ако словото, изговорено
чрез ангели, стана твърдо и всяко престъпле-
ние и непокорство получи справедлива отпла-
3 та, [3] то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем
едно толкова велико спасение, което, от нача-
ло прогласено от Господа, се потвърди между
4 нас от тия, които бяха *го чули;* [4] като му свиде-
телствуваше и Бог чрез знамения и чудеса, чрез
разни велики дела и чрез раздаване Светия Дух
5 по волята Си? [5] Защото не на ангели подчини
6 той бъдещия свят, за който говорим; [6] но някой
е засвидетелствувал нейде, като е казал: "Що е
човек, та да го помниш, Или човешки син, та
7 да го посещаваш? [7] Ти си го направил *само* мал-
ко по-долен от ангелите, Със слава и чест си го
увенчал, И поставил си го над делата на ръце-
те Си; [8] Всичко си подчинил под нозете му". И 8
като му е подчинил всичко, не е оставил нищо
неподчинено нему, обаче сега не виждаме още
да му е всичко подчинено. [9] Но виждаме Ис- 9
уса, Който е бил направен малко по-долен от
ангелите, че е увенчан със слава и чест пора-
ди претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Бо-
жията благодат, за всеки човек. [10] Защото беше 10
уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и
чрез Когото е всичко, като привежда много си-
нове в слава, да усъвършенствува чрез страда-
ния начинателя на тяхното спасение. [11] Понеже 11
и Оня, Който освещава, и ония, които се осве-
щават, всички са от Едного; за която причина
Той не се срамува да ги нарича братя. [12] казвай- 12
ки: "Ще възвестявам името Ти на братята Си;
Ще Те хваля всред събранието"; [13] и пак: - "Аз 13
на Него ще уповавам" и пак: - "Ето Аз и децата,
които Ми е дал Бог". [14] И тъй, понеже децата са 14
същества от общата плът и кръв то и Той, по-
добно *на тях*, взе участие в същото, за да уни-
щожи чрез смъртта този, който има властта, си-
реч, дявола, [15] и да избави всички ония, които, 15
поради страха от смъртта, през целия си живот
са били подчинени на робство. [16] (Защото, наи- 16
стина, Той не помогна на ангелите, но помогна
на Авраамовото потомство). [17] Затова трябва- 17
ше да се оприличи във всичко на братята Си,
за да бъде милостив и верен първосвещеник в
отношение към Бога, за да извърши умилости-
вение за греховете на людете. [18] Понеже в това 18
дето и сам Той пострада като изкушен, може и
на изкушаваните да помага.

3 [1] Затова, свети братя, участници на небесно- 1
то звание, размислете за апостола и първосве-
щеника, Когото ние изповядваме, Исуса; [2] Кой- 2
то бе верен на Този, Който Го постави, както
беше и Моисей в целия негов дом. [3] Понеже 3
Той се удостои със слава *толкоз* по-голяма от
Моисеевата, колкото е по-голяма почитта що
има оня, който е строил къщата, от *почитта
що има* къщата. [4] Защото всяка къща се строи 4
от някого; а Тоя, Който е устроил всичко, е Бог.
[5] И Моисей беше верен в целия Божий дом, ка- 5
то слуга, за да засвидетелствува за онова, кое-
то щеше да се говори *по-после;* [6] а Христос, като 6
Син, *беше верен* над Неговия дом. Неговият дом
сме ние, ако удържим до край дръзновението и
похвалата на надеждата си. [7] Затова, както каз- 7
ва Светият Дух: - "Днес, ако чуете гласа му, [8] Не 8

закоравявайте сърцата си както в преогорчението, Както в деня на изкушението в пустинята,
9 [9] Гдето бащите ви *Ме* изкусиха, изпитаха *Ме*. И
10 видяха делата Ми четиридесет години. [10] Затова, възнегодувах против това поколение. И рекох: Всякога се заблуждават със сърцата си, Те
11 не са познали Моите пътища; [11] Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка”. [12] Внимавайте братя, да не би да има в
12 някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог; [13] но увещавайте
13 се един друг всеки ден, докле още е ”днес”, да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха. [14] Защото ние участвуваме в Христа, ако удържим твърдо до край първоначал-
14 15 ната си увереност: [15] докато се казва: - ”Днес, ако чуете гласа Му, Не закоравявайте сърцата
16 си както в преогорчението”. [16] Защото кои, като чуха, *Го* преогорчиха? Не всички ли ония, ко-
17 ито излязоха от Египет чрез Моисея? [17] А против кои негодува четиридесет години? Не против ония ли, които съгрешиха, и чиито трупове
18 паднаха в пустинята? [18] На кои още се закле, че няма да влязат в Неговата почивка? Не на ония
19 ли, които бяха непокорни? [19] И тъй виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат.

4 [1] И тъй, понеже ни остава обещание да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал *до*
2 *нея*. [2] Защото на нас се донесе едно благовестие, както и на тях; но словото, което те чуха, не ги ползува, понеже не се съедини чрез вяра в ония,
3 които го чуха. [3] Затова ние, повярвалите, влизаме в тая почивка; както рече *Бог:* - ”Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка”; ако и да са били свършени делата *Му*
4 още при основаването на света. [4] Защото нейде си е говорил за самия *ден* така: ”И почина си
5 Бог на седмия ден от всичките Си дела”; [5] а пък на това място: ”Няма да влязат в Моята почив-
6 ка”. [6] И тъй, понеже остава да влязат някои в нея, а ония, на които от по-напред се благове-
7 сти, не са влезли поради неверието˚ си, [7] *затова* Той пак определя един ден, ”днес”, като казва толкоз време по-после чрез Давида, както вече рекохме: ”Днес, ако чуете Неговия глас, Не
8 закоравявайте сърцата си”. [8] Защото, ако Исус *Навиев* беше им дал почивка, *Бог* не би говорил
9 след това за друг ден. [9] Следователно, за Божи-
10 те люде остава една съботна почивка˚. [10] Защото оня, който е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от
11 Своите Си. [11] Затова нека се постараем да влезем в тая почивка, за да не падне някой в *то-*
ва, да дава същия пример на неверие. [12] Защо- 12
то Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето. [13] И няма създание, което да не е явно пред 13
Бога; но всичко е голо и разкрито пред очите на Този, на Когото има да отговаряме. [14] И тъй, ка- 14
то имаме велик Първосвещеник Исуса, Божия Син, Който е преминал до *най-високите* небеса, нека държим това, което сме изповядали. [15] За- 15
щото нямаме *такъв* първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а *имаме Един*, Който е бил във всичко изкушен като *нас*, но пак без грях. [16] Затова, нека при- 16
стъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, *която* да помага благовременно.

[1] Защото всеки първосвещеник, като е взет **5**
измежду човеците, се поставя да принася дарове и жертви на Бога за греховете на човеците,
[2] *такъв първосвещеник*, който може да състра- 2
дава с невежите и заблудилите, защото и сам той е обиколен с немощ, [3] и затова е длъжен да 3
принася жертва за греховете, както за людете, така и за себе си. [4] А *както* никой не взема на 4
себе си тая почит, освен когато бъде призван от Бога, както бе Аарон, [5] така и Христос не при- 5
свои на Себе Си славата да стане първосвещеник, а *Му я даде* Оня, Който *Му* е казал: ”Ти си Мой Син. Аз днес Те родих”; [6] както и на дру- 6
го място казва: ”Ти си свещеник до века Според чина Мелхиседеков” [7] Тоя *Христос* в дните 7
и плътта Си, като принесе със силен вик и със сълзи молитви и молби на Този, Който можеше да го избави от смърт, и като биде послушан поради благоговението Си, [8] ако и да беше 8
Син, пак се научи на послушание от това, което пострада, [9] и като се усъвършенствува, ста- 9
на причина за вечно спасение за всички, които Му са послушни, [10] наречен от Бога първо- 10
свещеник според Мелхиседековия чин. [11] Вър- 11
ху това имаме да кажем много неща и мъчни за пояснявание, защото сте станали тъпи в слушане. [12] Понеже докато вие трябваше *до сега*, 12
според *изтеклото* време, и учители да станете, имате нужда да ви учи някой изново най-елементарните начала на Божиите словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, а не от твърда храна. [13] Защото всеки, който се храни с 13
мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; [14] а твърдата храна е за пъл- 14
нолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.

4.6 Или: Непокорството **9** Виж. ст. 4.

6 [1] Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога, [2] учение за кръщения, за ръкополагане, за възкресяване на мъртви и за вечен съд. [3] И това ще сторим, ако Бог позволи. [4] Защото за тия, които веднъж са били просветени, и са вкусили от небесния дар, и са станали причастници на Светия Дух [5] и са вкусили, колко е добро Божието слово, *още са вкусили* и от великите дела, [6] *които въвеждат* бъдещия век, а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и доведат до покаяние, докато разпъват втори път в себе си Божия Син и Го опозоряват. [7] Защото земята, която се е поила от дъжда, що пада често на нея, и която ражда трева полезна на тия, за които се и обработва, получава благословение от Бога; [8] но ако ражда тръни и репеи, отхвърля се; тя скоро ще се прокълне, и сетнината й е да се изгори. [9] Обаче, ако и да говорим така, надяваме се от вас, възлюбени, за нещо по-добро, *нещо*, което води към спасението. [10] Защото Бог не е неправеден, та да забрави това, което извършихте и любовта, която показахте към Неговото име, като послужихте и още служите на светиите. [11] И желаем всеки от вас да показва същото усърдие за пълна увереност в надеждата до край; [12] да не бъдете лениви, но да подражавате ония, които чрез вяра и устояване наследяват обещаните *благословения*. [13] Защото, когато Бог даваше обещание на Авраама, понеже нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си, казвайки: [14] "Наистина ще те благословя премного и ще те умножа и преумножа". [15] И така, *Авраам*, като устоя, получи обещаното. [16] Защото *както*, човеците се кълнат в някого по-голям *от тях*, и клетвата, *дадена* в потвърждение *на думата*, туря край на всеки спор между тях, [17] *така* и Бог, като искаше да покаже по-пълно на наследниците на обещанието, че намерението Му е неизменимо, си послужи с клетва, [18] така щото чрез две неизменими неща, в които не е възможно за Бога да лъже, да имаме голямо насърчение ние, които сме прибягнали да се държим за поставената пред нас надежда; [19] която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; [20] гдето Исус като предтеча влезе за нас, и стана първосвещеник до века според Мелхиседековия чин.

7 [1] Защото тоя Мелхиседек, салимски цар, свещеник на Всевишния Бог, Който срещна Авраама, когато се връщаше от поражението на царете и го благослови, [2] комуто Авраам отдели и десетък от всичката *плячка* - тоя, който е първо, по значението *на името му*, цар на правда, а после и салимски цар, цар на мир, [3] - без баща, без майка, без родословие, без да има или начало на дни, или край на живот, но оприличен на Божия Син, остава за винаги свещеник. [4] А помислете, колко велик беше тоя човек, комуто патриарх Авраам даде и десетък от най-добрата плячка. [5] Защото, докато ония от Левиевите потомци, които приемат свещенството, имат заповед по закона да вземат десетък от людете, сиреч, от братята си, ако и тия да са произлезли от чреслата на Авраама, [6] той, обаче, който не е произлязъл от техния род, взе десетък от Авраама и благослови този, комуто бяха дадени обещанията. [7] А безспорно подолният се благославя от по-горния. [8] И в едния случай смъртните човеци вземат десетък, а в другия - тоя, за когото се свидетелствува, че живее. [9] И, тъй да кажа, сам Левий, който взема десетък, даде десетък чрез Авраама; [10] защото беше още в чреслата на баща си, когато Мелхиседек срещна *Авраама*. [11] Прочее, ако би имало съвършенство чрез левитското свещенство (защото под него людете получиха закона), каква нужда *е имало* вече да се издигне друг свещеник, според Мелхиседековия чин, и да се не счита според Ааароновия чин? [12] Защото, ако се промени свещенството, по необходимост става промяна и на закона. [13] Понеже тоя, за когото се казва това, принадлежи на друго племе, от което никой не е служил на олтара. [14] Защото е известно, че нашият Господ произлезе от Юдовото племе, относно което племе Моисей не каза нищо за свещеници. [15] Това, *що казваме*, става още по-явно, тъй като по подобие на Мелхиседека се издига друг свещеник, [16] Който се установи не по закон, *изразен* в плътска заповед, но по силата на един безконечен живот; [17] защото *за Него* свидетелствува: "Ти си свещеник до века Според чина Мелхиседеков"; [18] защото *по тоя начин* се унищожава по-предишната заповед, поради нейната слабост и безполезност, [19] (понеже законът не е усъвършенствувал нищо), и се въвежда една по-добра надежда, чрез която се приближаваме при Бога. [20] И колкото *е важно това, че* Той не *е станал свещеник* без заклеване, [21] (защото те ставаха свещеници без заклеване, а Той със заклеване от страна на Този, Който Му казва: "Господ се закле и не ще се разкае"), *като каза:* Ти си свещеник до века, [22] толкоз на по-добър завет Исус стана поръчител. [23] При това, поставените свещеници са били мнозина, защото смъртта им пречеше да продължават *в чина си*,

24 [24] но Той, понеже пребъдва вечно, има свещен-
25 ство, което не преминава на другиго. [25] Затова и
може съвършено да спасява тия, които дохож-
дат при Бога чрез Него, понеже всякога живее
26 да ходатайства за тях. [26] Защото такъв първо-
свещеник ни трябваше: свет, невинен, непоро-
чен, отделен от грешните и възвисен по-горе от
27 небесата; [27] Който няма нужда всеки ден, като
ония първосвещеници, да принася жертви пър-
во за своите грехове, после *за греховете на* лю-
дете; защото стори това веднъж за винаги, като
28 принесе Себе Си. [28] Защото законът поставя за
първосвещеници немощни човеци; а думите на
клетвата, която беше подир закона, *поставят*
Сина, Който е усъвършенствуван за винаги.

8 [1] А от това, което казваме, ето що е сми-
сълът: Ние имаме такъв първосвещеник, Кой-
то седна отдясно на престола на Величието в
2 небесата, [2] служител на светилището и на ис-
тинската скиния, която Господ е поставил, а не
3 човек. [3] Защото всеки първосвещеник се поста-
вя да принася и дарове и жертви; затова, нужно е и Тоя *първосвещеник* да има нещо да при-
4 нася. [4] А ако беше на земята, Той не щеше ни-
то да бъде свещеник, защото има *такива*, ко-
5 ито принасят даровете според закона; [5] (които
служат на *онова, което е само* образ и сянка на
небесните неща, както бе заповядано на Мои-
сея, когато щеше да направи скинията; защо-
то: "Внимавай", *му* каза *Бог*, "да направиш всич-
ко по образеца, който ти бе показан на плани-
6 ната"), [6] но на дело *Христос* е получил служе-
ние толкоз по-превъзходно, колкото и завета,
на който Той е ходатай, е по-превъзходен, ка-
то узаконен върху по-превъзходни обещания.
7 [7] Защото, ако оня първи *завет* е бил без недо-
8 статък, *Бог* не би търсил място за втори. [8] А на-
против, когато порицава *израилтяните*, казва:
"Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще сключа с Израилевия дом и с Юдовия дом нов завет;
9 [9] Не такъв завет, какъвто направих с бащите им
В деня, когато ги хванах за ръка, за да ги из-
веда из Египетската земя; Защото те не устоя-
ха в завета Ми, И Аз ги оставих, казва Господ.
10 [10] Защото, ето заветът, който ще направя с Из-
раилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще
положа законите Си в ума им И ще ги напиша в
сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат
11 мои люде; [11] И няма *вече* да учат всеки съгра-
данина си И всеки брата си, като му казват: По-
знай Господа; Защото всички ще Ме познават,
12 От малък до голям между тях. [12] Защото ще по-
кажа милост към неправдите им И греховете
им (и беззаконията им) няма да помня вече".
13 [13] А като каза "нов завет", Той обявява първия
за остарял. А онова, което овехтява и остарява,
е близо до изчезване.

9 [1] А даже при първия *завет* имаше постано-
вления за богослужение, *имаше* и земно свети-
лище. [2] Защото беше приготвена скиния, в пър- 2
вата *част* на която бяха светилникът, трапе-
зата и присътствените хлябове; която *част* се
казва светото място; [3] а зад втората завеса *беше* 3
оная част от скинията, която се казваше пре-
светото *място*, [4] гдето бяха златната кадилни- 4
ца и ковчегът на завета, отвсякъде обкован със
злато, в който бяха златната стомна, съдържа-
ща манната, Аароновият жезъл, който процъф-
тя, и плочите на завета; [5] и над него *бяха* хе- 5
рувимите на *Божията* слава, които осеняваха
умилостивилището; за които не е сега време
да говорим подробно. [6] И когато тия неща бя- 6
ха така приготвени, в първата *част* на скини-
ята свещениците влизаха постоянно да извър-
шват богослужението; [7] а във втората веднъж 7
в годината *влизаше* само първосвещеникът, и
то не без кръв, която принасяше за себе си и
за греховете на людете, сторени от незнание.
[8] С това Светият Дух показваше, че пътят за в 8
светилището не е бил открит, докато е стояла
още първата *част* на скинията, [9] която е образ 9
на сегашното време, съгласно с което се прина-
сят дарове и жертви, които не могат да напра-
вят поклонника, колкото за съвестта му, съвър-
шено *чист*, [10] *понеже се състоят* само в ядене, 10
пиене и разни умивания, - плътски постано-
вления, наложени до едно време на преобразу-
вание. [11] А понеже Христос дойде *като* първо- 11
свещеник на бъдещите добрини, Той влезе през
по-голямата и по-съвършена скиния, не с ръ-
ка направена, сиреч, не от настоящето твore-
ние, [12] веднъж за винаги в светилището, и то не 12
с кръв от козли и от телци, но със Собствена-
та Си кръв, и придоби *за нас* вечно изкупле-
ние. [13] Защото, ако кръвта от козли и от юн- 13
ци и пепелта от юница, с които се поръсваха
осквернените, освещава за очистването на тя-
лото, [14] то колко повече кръвта на Христа, Кой- 14
то чрез вечния Дух принесе Себе Си без недо-
статък на Бога, ще очисти съвестта ви от мърт-
вите дела, за да служите на живия Бог! [15] Той 15
е посредник на нов завет по тая причина, що-
то призваните да получават обещаното вечно
наследство *чрез* смъртта, станала за изкупване
престъпленията, извършени при първия завет.
[16] Защото гдето има завещание, трябва, за *из-* 16
пълнението му, да се докаже и смъртта на за-
вещателя. [17] Защото завещанието влиза в сила, 17
само гдето се е случила смърт, понеже никога
няма сила, докле е жив завещателят. [18] Затова 18

19 нито първият *завет* бе утвърден без кръв. 19 Защото, след като Моисей изговори всяка запо-
вед от закона пред всичките люде, взе кръвта
на телците и на козлите, с вода и червена въл-
на и исоп, та поръси и самата книга и всички-
20 те люде, и казваше: 20 "Това е кръвта, *проляна*
при завета, който Бог е заръчал спрямо вас".
21 21 При това, той по същия начин поръси с кръв-
22 та и скинията и всичките служебни съдове. 22 И
почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв
се очиства; и без проливането на кръв няма про-
23 щение. 23 И тъй, необходимо беше образите на
небесните неща да се очистват с тия *жертви*,
а самите небесни - с жертви по-добри от тях.
24 24 Защото Христос влезе не в ръкотворено све-
тилище, образ на истинското, но в самите небе-
25 са, да се яви вече пред Божието лице за нас; 25 и
не за да принася Себе Си много пъти, както пър-
восвещеникът влиза в светилището всяка го-
26 дина с чужда кръв, 26 (иначе Той трябва да е
страдал много пъти от създанието на света); а
на дело в края на вековете се яви веднъж да
отмахне греха, като принесе Себе Си в жертва.
27 27 И тъй като е определено на човеците веднъж
28 да умрат, а след това *настава* съд, 28 така и Хри-
стос, като биде принесен веднъж, за да понесе
греховете на мнозина, ще се яви втори път, без
да има работа с грях, за спасението на ония, ко-
ито Го очакват.

10 1 Защото законът, като съдържа *в себе си*
само сянка на бъдещите добрини, а не сама-
та същност на нещата, то *свещениците*, ко-
ито непрестанно принасят всяка година същи-
те жертви, никога не могат с *тях* да направят
съвършени *в чистота* ония, които пристъпват
2 *да жертвуват*. 2 Другояче те биха престанали
да ги принасят; защото жертвоприносителите,
еднаж очистени, не биха имали вече никакво
3 *изобличение на* съвестта за грехове. 3 Но в тия
жертви всяка година става спомен за греховe-
4 те. 4 Защото не е възможно кръв от юнци и от
5 козли да отмахне грехове. 5 Затова *Христос*, ка-
то влиза в света, казва: - "Жертва и принос не
6 си поискал, Но приготвил си Ми тяло; 6 Всеиз-
7 гаряния и *приноси* за грях не Ти са угодни. 7 То-
гава рекох: Ето, дойдох, (В свитъка на книгата е
писано за Мене), Да изпълня Твоята воля, о Бо-
8 же" - 8 Като казва първо: "Жертви и приноси и
всеизгаряния и приноси за грях не си поискал,
нито Ти са угодни", (които *впрочем* се прина-
9 сят според закона), 9 после казва: "Ето, дойдох
да изпълня волята Ти". *Ще каже*: Той отмахва
10 първото, за да постанови второто. 10 С тая во-
ля ние сме осветени чрез принасянето на Исус
Христовото тяло веднъж за винаги. 11 И всеки 11
свещеник, като стои та служи всеки ден, прина-
ся много пъти същите жертви, които никога не
могат да отмахнат грехове; 12 но Той, като при- 12
несе една жертва за греховете, седна за вина-
ги отдясно на Бога, 13 та оттогава нататък чака, 13
докле се положат враговете Му за Негово под-
ножие. 14 Защото с един принос Той е усъвър- 14
шенствувал за винаги ония, които се освеща-
ват. 15 А и Светият Дух ни свидетелствува *за то-* 15
ва; защото след като е казал: - 16 Ето заветът, 16
който ще направя с тях След ония дни, казва
Господ: Ще положа законите Си в сърцата им,
И ще ги напиша в умовете им", *прибавя:* 17 "И 17
греховете им и беззаконията им няма да по-
мня вече". 18 А гдето има прощение за тия неща, 18
там вече няма принос за грях. 19 И тъй, братя, 19
като имаме чрез кръвта на Исуса дръзновение
да влезем в светилището, 20 през новия и жи- 20
вия път, който Той е открил за нас през заве-
сата, сиреч, плътта Си, 21 и *като имаме* велик 21
Свещеник над Божия дом, 22 нека пристъпваме 22
с искрено сърце в пълна вяра, със сърца очи-
стени от лукава съвест° и с тяло измито в чи-
ста вода; 23 нека държим непоколебимо надеж- 23
дата, която изповядваме, защото е верен Оня,
Който се е обещал; 24 и нека се грижим един за 24
друг, тъй щото да се поощряваме към любов и
добри дела, 25 като не преставаме да се събира- 25
ме заедно, както някои имат обичай *да прести-*
ват, а да увещаваме *един друг*, и толкова повече,
колкото виждате, че денят наближава. 26 Защо- 26
то, ако съгрешаваме самоволно, след като сме
познали истината, не остава вече жертва за гре-
хове, 27 но едно страшно очакване на съд и ед- 27
но огнено негодуване, което ще изпояде про-
тивниците. 28 Някой, който е престъпил Мои- 28
сеевия закон, умира безпощадно при *думата*
на двама или трима свидетели; 29 *тогава* кол- 29
ко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи
оня, който е потъпкал Божия Син, и е счел за
просто нещо *проляната* при завета кръв, с ко-
ято е осветен, и е оскърбил Духа на благода-
та? 30 Защото познаваме Този, Който е рекъл: 30
"На Мене *принадлежи* възмездието, Аз ще сто-
ря въздаяние"; и пак: "Господ ще съди людете
Си". 31 Страшно е да падне *човек* в ръцете на жи- 31
вия Бог. 32 Припомняйте си още за първите дни, 32
когато, откак се просветихте, претърпяхте го-
ляма борба от страдания, 33 кога опозорявани с 33
хули и оскърбления, кога пък като съучастни-
ци с тия, които страдаха така. 34 Защото вие не 34
само състрадавахте с ония, които бяха в око-
ви, но и радостно посрещахте разграбването на

10.22 Или: Поръсена от нечиста съвест.

имота си, като знаете, че вие си имате по-добър
35 и траен имот. 35 И тъй, не напущайте дръзновението
36 си, за което имате голяма награда. 36 Защото ви е нужно търпение, та, като извършите
37 Божията воля, да получите обещаното. 37 "Защото още твърде малко време И ще дойде Тоя,
38 Който има да дойде, и не ще се забави. 38 А който е праведен пред Мене˚, ще живее чрез вяра;
Но ако се дръпне назад, няма да благоволи в
39 него душата Ми". 39 Ние, обаче, не сме от онія, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват та се спасява душата им.

11 1 А вярата е даване твърда увереност в онія неща, за които се надяваме, - убеждения за
2 неща, които не се виждат. 2 Защото поради нея за старовременните *добре* се свидетелствуваше.
3 3 С вяра разбираме, че световете са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото
4 не стана от видими неща. 4 С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелствува, че е праведен, понеже Бог свидетелствува за даровете му; и чрез тая *вяра* той и след смъртта си още го-
5 вори. 5 С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намираше, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на
6 Бога. 6 А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има *Бог*, и *че* Той възнаграждава тия,
7 които го търсят. 7 С вяра Ное, предупреден *от Бога* за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си; чрез което *вяра* той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез
8 вяра. 8 С вяра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе *и да отиде* на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да
9 знае къде отива. 9 С вяра се засели в обещаната земя като в чужда, и живееше в шатри, както и Исаак и Яков, наследниците заедно с него
10 на същото обещание. 10 Защото очакваше града, който има *вечни* основи, на който архитект
11 и строител е Бог. 11 С вяра и сама Сара доби сила да зачне в преминала възраст, понеже счете за верен Този, Който се бе обещал. 12 Затова
12 *само* от един човек, и той замъртвял, се народи *множество*, колкото небесните звезди и като крайморския пясък, който не може да се из-
13 брои. 13 Всички тия умряха във вяра, тъй като не бяха получили *изпълнението на* обещанията; но ги видяха и поздравиха отдалеч, като изповядаха, че са чужденци и пришелци на земя-
14 та. 14 А онія, които говорят така, явно показват, че търсят *свое* отечество; 15 и ако наистина, 15
така говорейки, са имали в ума си онова *отечество*, от което бяха излезли, намерили биха
случай да се върнат. 16 Но на дело желаят 16
едно по-добро *отечество*, сиреч, небесното; затова Бог не се срамува от тях да се нарече техен
Бог, защото им е приготвил град. 17 С вяра Ав- 17
раам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаака жертва, да! оня, който беше получил обещанията принасяше единородния си *син*, - 18 оня, ко- 18
муто беше казано: "По Исаака ще се наименува твоето потомство", 19 като разсъди, че Бог може 19
да възкресява и от мъртвите, - отгдето по един начин *на възкресение* го и получи назад. 20 С вя- 20
ра Исаак благослови Якова и Исава даже за бъдещите неща. 21 С вяра Яков, на умиране, бла- 21
гослови всекиго от Иосифовите синове и поклони се *Богу подпирайки се* върху края на тоягата си. 22 С вяра Иосиф, на умиране, спомена 22
за излизането на израилтяните и даде поръчка за костите си. 23 С вяра, когато се роди Моисей, 23
родителите му го криха три месеца, защото видяха, че бе красиво дете; и не се бояха от царската заповед, 24 С вяра Моисей, като стана на 24
възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря 25 и предпочете да страда с Божи- 25
ите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха, 26 като разсъди, че укорът за Христа 26
е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше на *бъдещата* награда. 27 С 27
вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като *един, който* вижда Невидимия. 28 С вяра установи пасхата и поръ- 28
сването с кръвта, за да се не допре до тях този, който погубваше първородните. 29 С вяра *из-* 29
раилтяните минаха през Червеното море като по сухо, на което като се опитаха и египтяните, издавиха се. 30 Чрез вяра ерихонските сте- 30
ни паднаха след седмодневно обикаляне около тях. 31 С вяра Раав блудницата не погина за- 31
едно с непокорните, като прие съгледателите с мир. 32 И какво повече да кажа? Защото не ще 32
ми стигне време да приказвам за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророците; 33 които с вяра побеждаваха цар- 33
ства, раздаваха правда, получаваха обещания, затуляха устата на лъвове, 34 угасваха силата на 34
огъня, избягваха острото на ножа, оздравяха от болести, ставаха силни във война, обръщаха в
бяг чужди войски. 35 Жени приемаха мъртвите 35
си възкресени; а други бяха мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, те не приемаха да бъдат избавени. 36 Други пък изпитваха 36
присмехи и бичувания, а още и окови и тъмни-

38 Гръцки: Моя праведник.

37 ци; 37 с камъни биваха убити, с трион претрити,
с мъки мъчени; умираха заклани с нож, скитаха
се в овчи и кози кожи и търпяха лишение, бед-
38 ствия и страдания; 38 те, за които светът не беше
достоен, се скитаха по пустините и планините,
39 по пещерите и рововете на земята, 39 Но всички
тия, ако и да бяха засвидетелствувани чрез вя-
рата им, *пак* не получиха *изпълнението на* обе-
40 щанието, 40 да не би да постигнат в съвършен-
ство без нас; защото за нас Бог промисли нещо
по-добро.

12 1 Следователно и ние, като сме обиколени от
такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим
всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и
с търпение нека тичаме на предлежащето пред
2 нас поприще, 2 като гледаме на Исуса начинате-
ля и усъвършителя на вярата *ни*, Който, заради
предстоящата Нему радост, издържа кръст, ка-
то презря срама и седна отдясно на Божия пре-
3 стол. 3 Защото размислете за Този, Който издър-
жа от грешните такова противоречие против
Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате ма-
4 лодушни, 4 Не сте се още съпротивили до кръв в
5 борбата си против греха. 5 И сте забравили уве-
щанието, което ви съветва като синове: - "Сине
мой, не презирай наказанието на Господа, Ни-
6 то да ослабваш, когато те изобличава Той; 6 За-
щото Господ наказва този, когото люби, И бие
7 всеки син, когото приема", 7 Ако търпите нака-
зание, Бог се обхожда с вас като със синове; за-
щото кой е тоя син, когото баща *му* не наказва?
8 8 Но ако сте без наказание, на което всички са
били определени да участвуват, тогава сте неза-
9 конно родени, а не синове. 9 Освен това, имали
сме бащи по плът, които са ни наказвали, и сме
ги почитали; не щем ли повече да се покорява-
10 ме на Отца на духовете ни и да живеем? 10 За-
щото те за малко време са *ни* наказвали, спо-
ред както им е било угодно, а Той - за *наша*
полза, за да съучаствуваме в Неговата светост.
11 11 Никое наказание не се вижда на времето да е
за радост, а е тежко; но после принася правда
като мирен плод за тия, които са се обучавали
12 чрез него. 12 Затова "укрепете немощните ръце
13 и ослабналите колена", 13 и направете за нозете
си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но
14 напротив, да изцелее. 14 Търсете мир с всички и
онова освещение, без което никой няма да ви-
15 ди Господа. 15 И внимавайте, да не би някой да
не достигне до Божията благодат; да не би да
поникне някой горчив корен, та да *ви* смуща-
16 ва, и мнозинството да се зарази от него; 16 да не
би някой да е блудник или нечестив, както Ис-
ав, който за едно ястие продаде първородство-
17 то си; 17 понеже знаете, че даже когато искаше
по-после да наследи благословението, той бе
отхвърлен, при все че го потърси със сълзи, за-
що не намери място за промяна на ума *у баща*
си. 18 Защото вие не сте пристъпили до *планина* 18
осезаема и пламнала в огън, *нито* до тъмнина
и буря, 19 *нито* до тръбен звук и глас на думи; 19
такъв, щото ония, които го чуха, се примоли-
ха да им се не говори вече дума; 20 (защото не 20
можаха да изтърпят онова, що им се заповядва-
ше: "Даже животно, ако се допре до планината,
ще се убие с камъни"; 21 и толкоз страшна беше 21
гледката, *щото* Моисей рече: "Много съм уплаш-
шен и разтреперан"); 22 но пристъпихме до хълм- 22
ма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи
ангели, 23 при събора на първородните, които 23
са записани на небесата, при Бога, Съдията на
всички, при духовете на усъвършенствуваните
праведници, 24 при Исуса, Посредника на новия 24
завет, и при поръсената кръв, която говори по-
добри *неща* от Авеловата. 25 Внимавайте, да не 25
презрете този, Който говори; защото, ако ония
не избегнаха *наказанието*, като презряха този,
който *ги* предупреждаваше на земята, то колко повече не *щем избегна* ние, ако се отървем от
Този, Който *предупреждава* от небесата! 26 Чий- 26
то глас разтърси тогава земята; а сега Той се
обеща, казвайки: "Още веднъж Аз ще разтърся
не само земята, но и небето". 27 А това "още ед- 27
наж" означава премахването на ония неща, ко-
ито се клатят, като направени неща, за да оста-
нат тия, които не се клатят. 28 Затова, понеже 28
приемаме царство, което не се клати, нека бъ-
дем благодарни, и така да служим благоугодно
Богу с благоговение и страхопочитание; 29 за- 29
щото нашият Бог е огън, който пояжда.

1 Постоянствувайте в братолюбието. 2 Не **13,** 2
забравяйте гостолюбието; понеже чрез него
някои, без да знаят, са приели на гости ангели.
3 Помнете затворените, като че сте с тях заедно 3
затворени, - страдащите, като сте и сами вие в
тяло. 4 Женитбата *нека бъде* на почит у всички, 4
и леглото неосквернено; защото Бог ще съди
блудниците и прелюбодейците. 5 Не се впримч- 5
вайте в сребролюбието; задоволявайте се с то-
ва, що имате, защото сам *Бог* е рекъл: "Никак
няма да те оставя и никак няма да те забравя";
6 така щото дръзновено казваме: "Господ ми е 6
помощник; няма да се убоя; Какво ще ми стори
човек?" 7 Помнете ония, които са ви били на- 7
ставници, които са ви говорили Божието сло-
во; и като се взирате в сетнината на техния на-
чин на живеене, подражавайте вярата им. 8 Ис- 8
ус Христос е същият вчера днес и до века. 9 Не 9
се завличайте от разни и странни учения; защо-

то е добре сърцето да се укрепява с благодат, а
не с *наредби за* ястия, от които не са се ползува-
10 ли ония, които не са се водили по˚ тях. 10 Ние
имаме олтар, от който нямат право да ядат слу-
11 жащите в скинията. 11 Защото се изгарят вън от
стана телата на животните, чиято кръв, първо-
свещеникът внася в светилището *като жерт-*
12 *ва* за греховете. 12 Затова и Исус, за да осве-
ти людете чрез Собствената Си кръв, постра-
13 да вън от *градската* порта. 13 Прочее, нека из-
лизаме и ние към Него вън от стана, понасяй-
14 ки позор за Него. 14 Защото тук нямаме посто-
15 янен град, но търсим бъдещия. 15 Прочее, чрез
Него нека принасяме на Бога непрестанно хва-
лебна жертва, сиреч, плод от устни, които из-
16 повядват Неговото име. 16 А не забравяйте да
правите благодеяния и да споделяте с другите
блага си; защото такива жертви са угодни на
17 Бога. 17 бъдете послушни на вашите наставници
и покорявайте *им* се, (защото те бдят за души-
те ви, като отговорни за *тях*), за да изпълнят
това *бдение* с радост, а не с въздишане; защо-
то *да бдят с въздишане* не *би било* полезно за
вас. 18 Молете се за нас, защото сме уверени, че 18
имаме чиста съвест и искаме да се обхождаме
във всичко честно. 19 А особено *ви* се моля да 19
правите това, за да ви бъда по-скоро повърнат.
20 А Бог на мира, Който чрез кръвта на единия 20
вечен завет е въздигнал от мъртвите великия
Пастир на овцете, нашия Господ Исус, 21 дано 21
ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за
да вършите Неговата воля, като действува във
вас това, което е угодно пред Него чрез Исуса
Христа, Комуто да бъде слава във вечни векo-
ве. Амин. 22 Но моля ви се, братя, да ви не бъ- 22
де тежко това увещателно слово, защото накъ-
со ви писах. 23 Знайте, че нашият брат Тимо- 23
тей е пуснат, с когото, ако дойде скоро, ще ви
видя. 24 Поздравете всичките ваши наставници 24
и всичките светии. Поздравяват ви тия, които
са от Италия. 25 Благодат да бъде с всички вас 25
Амин.

13.9 Гръцки: Са ходили в.

Откровение

1 Откровението от Исуса Христа, което му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а *Христос* прати та *го* яви чрез ангела Си на Своя
2 слуга Иоан, [2] който възвести Божието слово и свидетелството Исус Христово - и всичко що
3 е видял. [3] Блажен, който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо.
4 [4] Иоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е, и Който е бил, и Който иде, и от седемте духо-
5 ве, които са пред неговия престол, [5] и от Исуса Христа, *който е* верният свидетел, първороденият от мъртвите и началникът на земните царе. На този, Който ни люби, и ни е развър-
6 зал от греховете ни чрез кръвта Си, [6] *и Който* ни е направил Царство от свещеници на своя Бог и Отец, на Него *да бъде* слава и господство
7 във вечни векове. Амин. [7] Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и ония, които го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за
8 Него. Така е. Амин. [8] Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е, и Който е бил, и Който
9 иде, Всемогъщият. [9] Аз Иоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Исуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и сви-
10 детелството за Исуса [Христа]. [10] В Господния ден бях в *изстъпление чрез* Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше:
11 [11] Каквото виждаш напиши на книга, и прати *го* до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филаделфия и до
12 Лаодикия. [12] И обърнах се да видя Този˚, Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем
13 златни светилника; [13] и всред светилниците *видях* Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърди-
14 те със златен пояс; [14] а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, ка-
15 то огнен пламък; [15] и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена: а гласът
16 Му *беше* като на много води; [16] и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата му излизаше меч остър и от двете страни; и лицето Му *свете-*
17 *ше*, както свети слънцето в силата си. [17] И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той тури десницата Си върху мене и каза: Не
18 бой се, Аз съм първият и последният и живият; [18] бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове; и
19 имам ключовете на смъртта и на ада. [19] Напиши, прочее, това, което си видял, и що значи, и
20 това, което има да стане подире, [20] тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника са седемте църкви.

2 [1] До ангела на ефеската църква пиши: Това казва Оня, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи всред седемте златни
2 светилника; [2] Зная твоите дела, труда и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите човеци, и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, (а не са), и си ги намерил лъжливи;
3 [3] и имаш търпение, и за Моето име си издържал, и не си се уморил. [4] Но имам *това* про-
4 тив тебе, че си оставил първата си любов. [5] И
5 тъй, спомни си от къде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро] и ще дигна светилника ти от
6 мястото му, ако се не покаеш. [6] Но имаш това, че мразиш делата на николаитите, които и Аз
7 мразя, [7] Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е [всред] Божия рай. [8] До ангела на смирненската
8 църква пиши: Това казва първият и последният, Който стана мъртъв и оживя. [9] Зная [твоите
9 дела], твоята скръб и сиромашия, (но *пак* си богат), и как те клеветят ония които наричат себе си юдеи, а не са, но са сатанинската синагога.
10 [10] Не бой се от това, което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще тури някои от вас в тъмницата, за да бъдете под изпитание, и ще имате скръб десет дни. Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам венеца на живота. [11] Който има ухо,
11 нека слуша, що говори Духът към църквите: Който победи, няма да бъде повреден от втората смърт. [12] До ангела на пергамската църк-
12 ва пиши: Това казва Тоя, Който има двуострия меч: [13] Зная, где живееш, *там* гдето е пре-
13 столът на сатана; и държиш здраво името Ми, и не си се отрекъл от вярата в Мене, даже в дните на Моя верен свидетел Антипа, когото убиха между вас, гдето живее сатана. [14] Но имам мал-
14 ко нещо против тебе, защото имаш там някои, които държат ученията на Валаама, който учеше Валака да постави съблазън пред израилтяните, та да ядат идоложертвено и да блудствуват. [15] Така също имаш и ти някои, които дър-
15 жат, подобно *на ония*, ученията на николаи-

1.12 Гръцки: Гласът.

16 тите. 16 Затова покай се; и ако не, ще дойда при
тебе скоро и ще воювам против тях с меча, *кой-*
17 *то излиза* от устата Ми. 17 Който има ухо, нека
слуша що говори Духът към църквите: На тогова,
който победи, ще дам от скритата манна; ще
му дам и бяло камъче, и на камъчето ново име
написано, което никой не познава, освен оня,
18 който го получава. 18 До ангела на тиатирската
църква пиши: Това казва Божият Син, Който
има очи като огнен пламък, и Чиито нозе при-
19 личат на лъскава мед: 19 Зная твоите дела и лю-
бовта, вярата, служението и търпението ти, и
че последните ти дела са по-много от първите.
20 20 Но имам против тебе *това*, че търпиш жената
Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и прилъгва Моите слуги да блудствуват
21 и да ядат идоложертвено. 21 И дадох й време да
се покае, но не иска да се покае от блудството
22 си. 22 Ето, Аз скоро ще я тръшна на *болно* легло:
и *ще туря* в голяма скръб ония, които прелюбодействуват с нея, ако се не покаят от нейните
23 *с тях* дела. 23 И чадата й ще убия с мор. И всич-
ките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще въздам на
24 всеки от вас според делата му. 24 А на вас, оста-
налите в Тиатир, които не държат това учение,
и които не са познали дълбоките работи (както
те ги наричат) на сатана, казвам: Няма да нало-
25 жа на вас друг товар; 25 но дръжте онова, което
26 имате, докле дойда. 26 И на този, който победи,
и който се пази до край, за да върши дела *чисти*
27 *като* Моите, ще дам власт над народите, - 27 (и
той "Ще ги управлява с желязна тояга; Те ще се
строшат като грънчарски съдове", -) както и Аз
28 получих от Отца Си. 28 И ще му дам зорницата.
29 29 Който има ухо, нека слуша що говори Духът
към църквите.

3 1 До ангела на сардикийската църква пиши:
Това казва Оня, Който има седемте Божии духове и седемте звезди: Зная твоите дела, че
2 на име си жив но си мъртъв. 2 Бодърствувай
и закрепи останалото, което е било близо до
умиране; защото не намерих някои от твоите
3 съвършени пред Моя Бог. 3 Помни, прочее, как
си приел и си чул, и пази *го* и покай се. И тъй,
ако не бодърствуваш, ще дойда като крадец; и
няма да знаеш в кой час ще дойда върху те-
4 бе. 4 Но имаш няколко души в Сардис, които не
са осквернили дрехите си и ще ходят с Мене в
5 бели *дрехи* защото са достойни. 5 Който побе-
ди, ще се облече така в бели дрехи; и Аз ника-
га няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Отца Си
6 и пред Неговите ангели. 6 Който има ухо, нека
слуша що говори Духът към църквите. 7 До ан- 7
гела на филаделфийската църква пиши: Това
казва Светият, истинският, у Когото е Давидовият ключ; който отваря, и никой няма да затваря; и затваря, и никой не отваря. 8 Зная твои- 8
те дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата, които никой не може да затвори, понеже,
имайки *само* малко сила, *пак* си опазил Моето слово, и не си се отрекъл от името Ми. 9 Ето, 9
давам *ти* някои от ония, *които са* от сатанинската синагога, които наричат себе си юдеи, а
не са, но лъжат, - ето, ще ги накарам да дойдат
и да се поклонят пред нозете ти, и да познаят,
че Аз те възлюбих. 10 Понеже си опазил Моя- 10
та заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от
времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. 11 [Ето] ида скоро; дръж здра- 11
во това, което имаш, за да ти не отнеме никой
венеца. 12 Който победи, ще го направя стълб в 12
храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог,
и името на града на Моя Бог,˚ новия Ерусалим,
който слиза от небето от Моя Бог; *ще напиша*
и Моето ново име. 13 Който има ухо, нека слу- 13
ша що говори Духът към църквите. 14 До ан- 14
гела на лаодикийската църква пиши: Това казва
Амин, верният и истински свидетел, начинателят на *всичко, което* Бог е създал. 15 Зная дела- 15
та ти, че не си студен нито топъл. Дано да беше
ти студен, или топъл. 16 Така, понеже си хладък, 16
нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си. 17 Понеже казваш: Богат съм, забогатях 17
и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си
окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол, 18 то 18
съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да
се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си,
та да виждаш. 19 Ония, които любя, Аз ги изоб- 19
личавам и наказвам; затова бъди ревностен да
се покаеш. 20 Ето стоя на вратата и хлопам; ако 20
чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.
21 На този, който победи ще дам да седне с Мене 21
на Моя престол, както и Аз победих и седнах с
Отца Си на Неговия престол. 22 Който има ухо, 22
нека слуша що говори Духът към църквите.

4 1 След това видях, и ето врата отворени на
небето; и предишният глас, който бях чул да говори с мене като тръба, казваше: Възлез тук, и
ще ти покажа това, което трябва да стане подире. 2 Начаса се намерих в *изстъпление чрез* 2
Духа, и, ето, престол беше поставен на небето,

3.12 В изданието от 1940 г. тези думи липсват

и на престола седеше Един. 3 И седналият приличаше на камък яспис и сардис; *имаше* около
4 престола и дъга, на глед като смарагд. 4 И около престола имаше двадесет и четири престола, и *видях, че* на престолите седяха двадесет и четири старци, облечени в бели дрехи, и на гла-
5 вите им златни корони. 5 И от престола излизаха светкавици и гласове и гърмежи. И пред престола горяха седем огнени светила, които са
6 седемте Божии духове. 6 И пред престола *имаше* като стъклено море, подобно на кристал, а всред престола и около него четири живи съще-
7 ства, пълни с очи и отпред и отзад. 7 Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице, и четвъртото живо същество приличаше на летящ орел. 8 И четирите живи същества,
8 имащи по шест крила, бяха пълни с очи изокола и извътре; и те не престават денем и нощем да казват: Свет, свет, свет е Господ Бог Всемогъщий, Който бе и Който е, и Който ще бъде.
9 9 И когато живите същества принасят слава, по-
10 чит и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове, 10 двадесетте и четири старци падат пред седящия на престола, и се кланят на Онзи, Който живее до вечни векове, и полагат короните си пред престола, каз-
11 вайки: 11 Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш, слава, почит и сила; защото Ти си създал всичко, и поради Твоята воля *всичко* е съществувало и е било създадено.

5 1 И видях в десницата на седящия на престола книга, написана отвътре и отвън запечатана
2 със седем печата. 2 И видях, че един силен ангел прогласяваше с висок глас: Кой е достоен да
3 разгъне книгата и разпечата печатите ѝ? 3 И никой, нито на небето, нито на земята, *нито под земята*,˚ не можеше да разгъне книгата нито да
4 я гледа. 4 И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне книгата нито да
5 я гледа. 5 Но един от старците ми каза: "Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, *който е* Давидовият корен, превъзмогна, за да разгъне книгата и да *разпечата* нейните седем
6 печата." 6 И видях между престола и четирите живи същества между *тях и* старците, че стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духове,
7 разпратени по цялата земя. 7 И то дойде та взе *книгата* из десницата на седящия на престола.
8 8 И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с темян, които са молитвите на светиите.
9 9 И пеят нова песен, думайки: Достоен си да взе- 9
меш книгата и да разпечаташ печатите ѝ: защото си бил заклан, и със Своята кръв си изкупил за Бога *човеци* от всяко племе, език, люде и на-
10 род 10 и направил си ги на нашия Бог царство 10
и свещеници; и те царуват на земята. 11 И ви- 11
дях и чух глас от много ангели около престола и живите същества и старците; (и числото им беше десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди
12 по хиляди): 12 и казваха с висок глас: Достойно 12
е Агнето, което е било заклано, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение. 13 И всяко създа- 13
ние, което е на небето, на земята и под земята и по морето и всичко що има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнето *да бъде* благословение и почит, слава и господство, до вечни векове. 14 И четирите жи- 14
ви същества казаха: Амин! И старците паднаха, та се поклониха.

6 1 И видях, когато Агнето отвори един от седемте печата, и чух едно от четирите живи същества да казва като с глас от гръм: Дойди
2 [и виж]! 2 И видях, и ето бял кон; и яздещият 2
на него имаше лък; и даде му се корона и той излезе побеждаващ и да победи. 3 И когато от- 3
вори втория печат, чух второто живо същество да казва: Дойди [и виж]! 4 и излезе друг кон, 4
червен; и на яздещия на него се даде да вдигне мира от земята, тъй щото *човеците* да се из-
5 бият един друг; и даде му се голяма сабя. 5 И 5
когато отвори третия печат, чух третото живо същество да казва: Дойди [и виж]! И видях, и ето черен кон, и яздещият на него имаше вези-
6 ни в ръката си. 6 И чух *нещо* като глас отсред 6
четирите живи същества, който казваше: Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай. 7 И когато отвори четвъртия печат, 7
чух гласа на четвъртото живо същество, което
8 казваше: Дойди [и виж]! 8 И видях, и ето блед 8
кон и името на яздещия на него беше смърт, и адът вървеше подире му; и даде им се власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с
9 глад, с мор и със земните зверове. 9 И когато от- 9
вори петия печат, видях под олтара душите на ония, които са били заклани за Божието сло-
10 во *и за свидетелството*,˚ което опазиха. 10 И те 10
викаха с висок глас, казвайки: До кога, Господарю свети и истинни, не ще съдиш и въздадеш на живеещите по земята за нашата кръв?
11 11 И на всеки от тях се даде по една бяла дре- 11

5.3 В изданието от 1940 г. тези думи липсват **6.9** В изданието от 1940 г. тези думи липсват

ха; и рече им се да си почиват още малко време,
докле се допълни *числото* и *на* съслужителите
им и братята им, които щяха да бъдат убити
12 като тях. 12 И видях, когато отвори шестия пе-
чат, че стана голям трус: слънцето почерня ка-
то козиняво вретище, и цялата луна стана ка-
13 то кръв; 13 небесните звезди паднаха на земята,
като *когато* смоковница, разклащана от силен
14 вятър, мята неузрелите си смокини; 14 небето
биде преместено като свитък, когато се свива;
и всички планини и острови се вдигнаха от ме-
15 стата си. 15 И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и *всеки*
свободен се скриха в пещерите и между скали-
16 те на планините; 16 и казват на планините и на
скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от ли-
цето на седящия на престола и от гнева на Агне-
17 то; 17 Защото е дошъл великият ден на Неговия
гняв; и кой може да устои?

7 1 След това видях четири ангела, стоящи на
четирите ъгъла на земята и държащи четирите
земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по
земята, нито по морето, нито върху някое дър-
2 во. 2 И видях друг ангел да се издига от изток,
у когото беше печата на живия Бог; и той изви-
ка с висок глас към четирите ангела, на които
бе дадено да повредят земята и морето и каза:
3 3 Не повреждайте земята, нито морето, нито дър-
ветата, преди да ударим печат върху челата на
4 слугите на нашия Бог. 4 И чух числото на под-
печатаните, сто и четиридесет и четири хиляди
подпечатани от всичките племена на израил-
5 тяните: 5 от Юдовото племе, дванадесет хиляди
подпечатани; от Рувимовото племе, дванадесет
хиляди; от Гадовото племе, дванадесет хиля-
6 ди; 6 от Асировото племе, дванадесет хиляди;
от Нефталимовото племе, дванадесет хиляди;
7 от Манасиевото племе, дванадесет хиляди; 7 от
Симеоновото племе, дванадесет хиляди; от Ле-
виевото племе, дванадесет хиляди; от Исахаро-
8 вото племе, дванадесет хиляди; 8 от Завулоно-
вото племе, дванадесет хиляди; от Иосифовото
племе, дванадесет хиляди; от Вениаминовото
9 племе, дванадесет хиляди подпечатани. 9 След
това видях, и ето голямо множество, което ни-
кой не можеше да изброи, от всеки народ, и от
всичките племена, люде и езици, стоящи пред
престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи,
10 с палмови *клони* в ръцете си, 10 и викаха с висок
глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, Кой-
11 то седи на престола и на Агнето! 11 И всички-
те ангели стояха около престола и *около* стар-
ците и четирите живи същества; и паднаха на
лицето си пред престола, та се поклониха Богу,
12 казвайки: 12 Амин! благословение, слава и пре-
мъдрост, благодарение и почит, сила и могъ-
щество на нашия Бог до вечни векове. Амин.
13 13 Тогава един от старците проговори, като ми 13
каза: Тия облечени в бели дрехи, кои са? и от-
къде са дошли? 14 14 И рекох му: Господине мой, 14
ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които
идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си,
и са ги избелили в кръвта на Агнето. 15 15 Затова 15
са пред престола на Бога и Му служат денем и
нощем в Неговия храм; и седящият на престола
ще разпростре скинията Си върху тях. 16 16 Няма 16
да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, ни-
то ще ги удари слънцето, нито някой пек; 17 17 за- 17
щото Агнето, Което е пред средата на престола,
ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с
текущи води; и Бог ще обърше всяка сълза от
очите им.

1 И когато отвори седмия печат, настана мъл- **8**
чание на небето около за половин час. 2 И ви- 2
дях, че на седемте ангела, които стояха пред
Бога, се дадоха седем тръби. 3 И друг ангел дой- 3
де, та застана пред олтара, държейки златна ка-
дилница; и нему се даде много темян, за да го
прибави при молитвите на всичките светии над
златния олтар, който бе пред престола. 4 И ка- 4
дилният дим се издигна пред Бога от ръката
на ангела заедно с молитвите на светиите. 5 И 5
ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от
олтара и хвърли *огъня* на земята; и настанаха
гръмове и гласове, светкавици и трус. 6 И се- 6
демте ангела, които държаха седемте тръби, се
приготвиха да затръбят. 7 Като затръби първи- 7
ят *ангел*, настана град и огън, размесени с кръв,
които бидоха хвърлени на земята; и третата
част на земята изгоря, също и третата част от
дърветата изгоря, изгоря и всяка зелена трева.
8 И като затръби вторият ангел, *нещо* като голя- 8
ма планина, пламнала в огън, се хвърли в мо-
рето; и третата част от морето стана кръв, 9 та 9
измря третата част от одушевените същества,
които бяха в морето; и третата част от кораби-
те биде унищожена. 10 И като затръби третият 10
ангел, падна от небето голяма звезда, която го-
реше като светило, и падна върху третата част
от реките и върху водните извори. 11 А името на 11
звездата е Пелин, и третата част от водите стана
пелин, и много човеци измряха от водите, за-
щото се вгорчиха. 12 И като затръби четвъртият 12
ангел, третата част от слънцето, и третата част
от луната, и третата част от звездите биде по-
разена, тъй щото да потъмнее третата част от
тях, и третата част от деня да не свети, така и
третата част от нощта. 13 И видях, и чух един 13
орел, който летеше всред небето, и казваше с
висок глас: Горко, горко, горко на земните жи-

тели поради останалите тръбни гласове от тримата ангели, които още има да затръбят.

9 1 И като затръби петият ангел, видях една звезда паднала на земята от небето, на която
2 се даде ключа от бездънната пропаст. 2 И тя отвори бездънната пропаст; и дим се издигна от пропастта като дим от голяма пещ; и слънцето и въздуха потъмняха от дима на пропастта.
3 3 И от дима излязоха скакалци по земята; и даде им се сила, както е силата, *що* имат земните
4 скорпии. 4 Но им се заръча да не повредят тревата по земята, нито някое зеленище, нито някое дърво, а само такива човеци, които нямат
5 Божия печат на челата си. 5 И позволи им се, не да убиват тия, но да ги мъчат пет месеца; и мъката беше като мъка от скорпия, когато ужили
6 човека. 6 През ония дни човеците ще потърсят смъртта, но никак няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, но смъртта ще побегне от тях.
7 7 И скакалците приличат на коне, приготвени за война; и на главите им *имаше* като корони подобни на злато, и лицата им бяха като човешки лица. 8 А те имаха коса като косата на же-
8 9 ните, и зъбите им бяха като на лъв. 9 При това, имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът на крилата им беше като шум от колес-
10 ници с много коне, когато тичат на бой. 10 Имаха и опашки подобни на скорпиини, и жила; а в опашките си имаха сила да повреждат човеците пет месеца 11 Имаха над себе си за цар ангела
11 на бездната, който по еврейски се нарича Авадон˚, а на гръцки се именува Аполион. 12 Едно-
12 13 то горко мина; ето, още две горки идат подир това. 13 И като затръби шестият ангел, чух един глас от роговете на златния олтар, който беше
14 пред Бога, 14 че някой казваше на шестия ангел, у когото беше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река
15 Ефрат. 15 И развързаха се четирите ангела, които бяха приготвени за тоя час и ден и месец и година, за да убият третата част от човеците.
16 16 И числото на воюващите конници беше две-
17 ста милиона; аз чух числото им. 17 И конете във видението и яздещите на тях ми се видяха такива: те носеха *като* огнени, яцинтови и жупелни нагръдници; и главите на конете бяха като глави на лъвове, и от устата им излизаше огън, дим
18 и жупел. 18 От тия три язви, - от огъня, от дима и от жупела, що излизаха от устата им, - биде из-
19 бита третата част от човеците. 19 Защото силата на конете бе в устата им и в опашките им; понеже опашките им приличаха на змии и имаха
20 глави, и с тях повреждаха. 20 И останалите човеци, които не бяха избити от тия язви, не се покаяха от делата на ръцете си, та да се не кланят *вече* на бесовете и на златните, сребърните, медните, каменните и дървените идоли, които не могат нито да виждат, нито да чуват, нито да
21 ходят; 21 също не се покаяха нито от убийствата си, нито от чародеянията си, нито от боледуванията си, нито от кражбите си.

10 1 И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; на главата му има-
2 ше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълбове. 2 И държеше в ръката си разгъната книжка; и като положи дясната си нога на морето, а лявата на земята,
3 3 извика с висок глас, като *когато* рикае лъв; и когато извика, седемте гръмове издадоха своите гласове. 4 И след като седемте гръмове изда-
4 доха *своите гласове*, аз щях да пиша, но чух глас от небето, който каза: Запечатай това, което изговориха седемте гръмове, и недей го писа. 5 А
5 ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето, 6 и се
6 закле в живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не щеше да има вече бавене, 7 но *че* в дни-
7 те на гласа на седмия ангел, когато се приготви да затръби, тогава щеше да се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците. 8 И гласът, който чух от
8 небето, проговори пак на мене, като рече: Иди, вземи разгънатата книга, що е в ръката на ангела, който стои на морето и на земята. 9 Оти-
9 дох, прочее, при ангела, та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед. 10 И тъй, взех книжката от ръ-
10 ката на ангела, та я изядох, и в устата ми беше сладка като мед; но като я изядох, коремът ми се вгорчи. 11 Тогава ми се каза: Трябва пак да
11 пророкуваш за много люде и народи, езици и царе.

11 1 И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и
2 ония които се кланят в него; 2 но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерва, защото той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. 3 А
3 на двамата си свидетели ще дам да пророкуват хиляда двеста и шестдесет, дни облечени във вретища. 4 Те са двете маслини и двата светил-
4 ника, които стоят пред Господаря на земята. 5 И
5 ако някой поиска да ги повреди, огън излиза от устата им, та изяжда неприятелите им; и ако поиска някой да ги повреди, така трябва той да

9.11 Т.е.: Погубител.

6 бъде убит. 6 Те имат власт да заключат небето,
та да не вали дъжд през времето, за което те
пророкуваха; и имат власт над водите да ги пре-
връщат на кръв и да поразяват земята с всяка
7 язва, колкото пъти биха поискали. 7 И когато
свършат свидетелствуването си, звярът, който
възлиза от бездната ще воюва против тях, ще
8 ги победи и ще ги убие. 8 И труповете им *ще*
лежат по улиците на големия град, който ду-
ховно се нарича Содом и Египет, гдето и тех-
9 ният Господ биде разпнат. 9 И *мнозина* измеж-
ду людете, племената, езиците и народите ще
гледат труповете им три дни и половина и не
ще позволят да бъдат положени труповете им в
10 гроб. 10 И земните жители ще се зарадват за тях,
ще се развеселят, и един на друг ще си пратят
подаръци, защото тия два пророка са мъчили
11 жителите на земята. 11 А след трите и половина
дни влезе в тях жизнено дишане от Бога, и те
се изправиха на нозете си; и голям страх обзе
12 ония, които ги гледаха. 12 А те чуха силен глас
от небето, който им казваше: Възлезте тука. И
възлязоха на небето в облак; и неприятелите
13 им ги видяха. 13 И на часа стана голям трус, и
десетата част от града падна, та измряха в труса
седем хиляди човека; и останалите се уплаши-
14 ха, та отдадоха слава на небесния Бог. 14 Второ-
то горко премина; ето, иде скоро третото горко.
15 15 И като затръби седмият ангел, станаха сил-
ни гласове на небесата, които казваха: Светов-
ното царство стана *царство* на нашия Господ и
на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни
16 векове. 16 И двадесетте и четири старци, седя-
щи пред Бога на престолите си, паднаха на ли-
17 цата си и се поклониха Богу, казвайки: 17 Бла-
годарим Ти, Господи Всемогъщи, Който си, и
Който си бил, загдето си взел голямата Си сила
18 и царуваш. 18 Народите се разгневиха; но дойде
Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите, и
да дадеш наградата на слугите Си пророците и
на светиите и на ония, които се боят от Твоето
име, малки и големи, и да погубиш губителите
19 на земята. 19 И отвори се Божият храм, който е
на небето, и видя се в храма ковчега на *Божия*
завет; и настанаха светкавици и гласове, гръмо-
ве и трус и силен град.

12 1 И голямо знамение се яви на небето, - жена, облечена със слънцето, с луната под нозете
й и на главата й корона от дванадесет звезди.
2 2 Тя бе непразна и викаше от родилни болки,
3 като се мъчеше да роди. 3 И яви се друго зна-
мение на небето, и ето голям червен змей, кой-
то имаше седем глави и десет рога, и на главите
4 му седем корони. 4 И опашката му, като завле-
че третата част от небесните звезди, хвърли ги
на земята; и змеят застана пред жената, която
щеше да роди, за да изяде чадото й щом роди.
5 5 И тя роди мъжко дете, което има да управля- 5
ва всичките народи с желязна тояга; и нейно-
то чадо бе грабнато *и занесено* при Бога, дори
при Неговия престол. 6 6 И жената побягна в пу- 6
стинята, гдето имаше място, приготвено от Бо-
га, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет
дни. 7 7 И стана война на небесата: Излязоха Ми- 7
хаил и неговите ангели да воюват против змея;
и змеят воюва заедно със своите ангели; 8 8 оба- 8
че, те не надвиха, нито се намери вече място за
тях на небето. 9 9 И свален биде големият змей, 9
оная старовременна змия която се нарича дя-
вол и сатана, който мами цялата вселена; сва-
лен биде на земята, свалени бидоха и ангелите
му заедно с него. 10 10 И чух силен глас на небеса- 10
та, който казваше: Сега дойде спасението, сила-
та и царството на нашия Бог и властта на Него-
вия Христос; защото се свали клеветникът на
нашите братя, който ги клевети денем и нощем
пред нашия Бог. 11 11 А те го победиха чрез кръв- 11
та на Агнето и чрез словото на своето свидетел-
ствуване; защото не обичаха живота си до *тол-*
коз, щото да бягат от смърт. 12 12 Затова, веселете 12
се, небеса и вие, които живеете в тях. Но горко
на вас, земьо и море, защото дяволът слезе у вас
много разярен, понеже знае, че му остава мал-
ко време. 13 13 И като видя змеят, че биде свален 13
на земята, той почна да преследва жената, ко-
ято бе родила мъжкото *дете*. 14 14 И дадоха се на 14
жената двете крила на голям орел, за да отлети
на мястото си в пустинята, там гдето я хранят
за време и времена и половин време, *скрита* от
лицето на змея˚. 15 15 И змеят изпусна след жена- 15
та из устата си вода като река, за да направи да
я завлече реката. 16 16 Но земята помогна на же- 16
ната, защото земята отвори устата си та погъл-
на реката, която змеят беше изпуснал из уста-
та си. 17 17 Тогава змеят се разяри против жената, 17
та отиде да воюва против останалите от нейно-
то потомство, които пазят Божиите заповеди и
държат свидетелството за Исуса; и *змеят* заста-
на на морския пясък.

1 И видях звяр, който излизаше от морето, **13**
и имаше десет рога и седем глави; и на рогове-
те му десет корони, и на главите му богохулни
имена. 2 2 И звярът, който видях приличаше на 2
леопард, и краката му бяха като *крака* на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят даде нему
силата си, престола си и голяма власт. 3 3 И *видях* 3
една от главите му като че ли смъртно ранена;
но смъртоносната му рана оздравя; и цялата зе-

12.14 Гръцки: Змията.

мя учудена *отиде* след звяра и поклониха се на
змея по причина, че даде властта си на звяра;
4 [4] поклониха се и на звяра, казвайки: Кой е ка-
то тоя звяр? и кой може да воюва против него?
5 [5] И даде му се да говори и с устата си горделиво
и богохулно; даде му се още власт да действува
6 четиридесет и два месеца. [6] И отвори устата си
да изрече хули против Бога, да хули името Му и
скинията Му, па и ония, които живеят на небе-
7 сата. [7] И позволи му се да воюва против свети-
ите и да ги победи; и даде му се власт над всяко
8 племе и люде, език и народ. [8] И ще му се покло-
нят всички, които живеят на земята, *всеки*, чие-
то име не е било записано от създанието на све-
9 та в книгата на живота на закланото Агне. [9] Ако
10 има човек ухо нека слуша. [10] Ако някой *завежда*
в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива
със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит. Тука
11 е *нужно* търпението и вярата на светиите. [11] И
видях друг звяр, който възлизаше от земята; и
имаше два рога прилични на агнешки; а гово-
12 реше като змей. [12] Той упражняваше всичката
власт на първия звяр в неговото присъствие, и
принуди земята и живеещите на нея да се по-
клонят на първия звяр, чиято смъртоносна ра-
13 на бе оздравяла. [13] И вършеше големи знаме-
ния, до там щото да направи и огън да излиза
14 от небето на земята пред човеците. [14] И мами
ше живеещите на земята чрез знаменията, ко-
ито му беше позволено да извърши пред звяра,
като казваше на живеещите на земята да напра-
вят образ на звяра, който беше ранен от сабя-
15 та и оздравя. [15] И позволи *му* се да даде дишане
на зверовия образ, така щото зверовия образ
да продума; също и да направи да бъдат избити
ония, които не се покланят на зверовия образ.
16 [16] И принуждаваше всички, малки и големи, бо-
гати и сиромаси, свободни и роби, да им се ту-
17 ри белег на десницата или на челата им; [17] за да
не може никой да купува или да продава, освен
оня, който носи за белег името на звяра, или
18 числото на неговото име. [18] Тук е *нужно* мъд-
рост; който е разумен, нека сметне числото на
звяра, защото е число на човек; а числото му е
шестстотин шестдесет и шест.

14 [1] И видях, и, ето, Агнето стоеше на хъл-
ма Сион, и с Него сто и четиридесет и четири
хиляди, които носеха Неговото име и името на
2 Неговия Отец, написано на челата им. [2] И чух
глас от небето като глас от много води и като
глас от гръм; и гласът който чух, *беше* като *глас*
3 на свирачи, които свиреха с арфите си. [3] И пе-
еха като че ли нова песен пред престола и пред
четирите живи същества и старците; и никой не
можеше да научи песента освен сто и четириде-
сет и четирите хиляди, които са били изкупени
от земята. [4] Те са ония, които не са се оскверни- 4
ли с жени, защото са девственици; те са които
следват Агнето, където и да отива; те са били
изкупени измежду човеците за първи плодове
на Бога и на Агнето. [5] И в устата им не се наме- 5
ри лъжа; те са непорочни. [6] И видях друг ангел 6
че летеше посред небето, който имаше вечното
благовестие, за да прогласява на обитаващите
по земята и на всеки народ и племе, език и лю-
де. [7] И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и 7
въздайте Нему слава, защото настана часът, ко-
гато Той ще съди; и поклонете се на Този, Кой-
то е направил небето и земята, морето и водни-
те извори. [8] И един друг ангел, втори, следваше 8
изподире и казваше: Падна, падна великия Ва-
вилон, който напои всичките народи от вино-
то на своето разпалено блудствуване. [9] И друг, 9
трети, ангел вървеше подир тях и казваше със
силен глас: Ако някой се поклони на звяра и
на неговия образ и приеме белег на челото си
или на ръката си, [10] той ще и да пие от вино- 10
то на Божия гняв, което е приготвено чисто в
чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и
жупел пред светите ангели и пред Агнето. [11] И 11
димът от тяхното мъчение ще се издига до веч-
ни векове; и ония, които се покланят на звяра
и образа му, не ще имат отдих ни денем, нито
нощем, нито кой да е, който приема белега на
името му. [12] Тук е *нужно* търпението на свети- 12
ите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вя-
рата в Исуса. [13] И чух глас от небето, който каз- 13
ваше: Напиши: Блажени от сега нататък мърт-
вите, които умират в Господа; да! казва Духът,
за да си починат от трудовете си; защото делата
им следват подир тях. [14] И видях, и ето бял об- 14
лак, и на облака седеше един, който приличаше
на Човешкия Син, имайки на главата си злат-
на корона и в ръката си остър сърп. [15] И друг 15
ангел излезе от храма и викаше със силен глас
на този, който седеше на облака: Простри сър-
па си и жъни защото е настанал часът да жъ-
неш, понеже земната жетва е презряла. [16] Оня, 16
прочее, който седеше на облака, хвърли сърпа
си на земята; и земята биде пожъната. [17] И друг 17
ангел излезе от храма, който е на небето, като
държеше и той остър сърп. [18] Още и друг ангел, 18
който имаше власт над огъня, излезе из олтара
и извика със силен глас на този който държеше
острия сърп; и рече: Простри острия си сърп и
обери гроздовете на земното лозе, защото грозд-
дето му е вече узряло. [19] И ангелът хвърли сър- 19
па си на земята, обра земното лозе, и хвърли
набраното в големия лин на Божия гняв. [20] И 20
линът бе изтъпкан вън от града, и кръв потече

от лина дори до юздите на конете върху едно разстояние от хиляда и шестстотин стадии.

15 1 И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, *които са* последните, защото с тях се из-
2 черпва Божият гняв. 2 И видях *нещо* като стъклено море, размесено с огън, и *че* тия, които бяха победили звяра и образа му и числото на името му, стояха при стъкленото море, дър-
3 жейки Божии арфи. 3 И пееха песента на Божия слуга Моисея и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твои-
4 те пътища, Царю на вековете. 4 Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти си свет; понеже всичките народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото
5 се явиха Твоите праведни съдби. 5 И след това видях, че на небето се отвори храма на скинията на свидетелството; 6 и седемте ангела, които
6 държаха седемте язви, излязоха от храма, облечени в чисти и светли ленени дрехи и препасани през гърдите със златни пояси. 7 И едно от
7 четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Кой-
8 то живее до вечни векове. 8 И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да се свършат седемте язви на седемте ангела.

16 1 И чух из храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете та излейте на земята
2 седемте чаши на Божия гняв. 2 И първият отиде та изля чашата си на земята; и появи се лоша и люта рана на ония човеци, които носеха бе-
3 лега на звяра и които се покланяха на неговия образ. 3 Вторият *ангел* изля чашата си в морето; и то стана кръв като на мъртвец, и всяка жива
4 твар в морето умря. 4 Третият *ангел* изля чашата си в реките и във водните извори; и *водата*
5 *им* стана кръв. 5 И чух ангела на водите да казва: Праведен си Ти, Пресвети, Който си, и Кой-
6 то си бил, загдето си отсъдил така; 6 понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти
7 си им дал да пият кръв. Те заслужават *това*. 7 И чух [друг от] олтара да казва: Така, Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите
8 съдби. 8 Четвъртият *ангел* изля чашата си върху слънцето, на което се позволи да гори човеците с огън. 9 А като се опекоха човеците от го-
9 ляма жега, похулиха името на Бога, Който има власт над тия язви, и не се покаяха да Му отда-
10 дат слава. 10 Петият *ангел* изля чашата си върху престола на звяра; и царството му потъмня, и
11 *човеците* хапеха езиците си от болки, 11 и похулиха небесния Бог поради болките си и раните си, и не се покаяха за делата си. 12 Шестият 12
ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата й, за да се приготви пътя на царете, които *идат* от изток. 13 И видях 13
да излизат от устата на змея и от устата на звяра и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби; 14 защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, оти- 14
ват при царете на цялата вселена, да ги събират за войната във великия ден на всемогъщия Бог.
15 (Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди 15
и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамотата му). 16 И събраха ги на мястото, 16
което по еврейски се нарича Армагедон˚. 17 И 17
седмият *ангел* изля чашата си върху въздуха; и из храма излезе силен глас от престола и каза: Сбъдна се. 18 И произлязоха светкавици и гла- 18
сове и гръмове, и стана силен трус, небивал откак съществуват човеци на земята, такъв трус, толкоз силен. 19 И великият град се раздели на 19
три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния Си гняв. 20 И все- 20
ки остров побягна и планините не се намериха.
21 И едър град, *тежък* около един талант, пада- 21
ше от небето върху човеците; и човеците похулиха Бога поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.

17 1 И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: Дойди, ще ти покажа съдбата на голяма-
та блудница, която седи на много води; 2 с ко- 2
ято блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване. 3 И тъй, той ме заведе духом в една пусти- 3
ня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. 4 Жената бе облечена в бага- 4
реница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудствуване. 5 И на чело- 5
то й имаше написано *това* име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята. 6 И видях, че жената се беше опила 6
от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много. 7 Но ангелът ми рече: Защо се зачу- 7
ди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седемте глави и десетте рога. 8 Звярът, който си видял, беше, но го 8
няма; обаче, скоро ще възлезе из бездната и ще отиде в погибел. И земните жители, всеки, чи-

16.16 Т.е. Хълмът на Магедон или)?) на поражението.

ето име не е написано в книгата на живота от
създанието на света, ще се зачудят, когато ви-
дят, че звярът беше и го няма, но пак ще дойде.
9 [9] Ето разумното значение *на това:* Седемте гла-
10 ви са седем хълма, на които седи жената; [10] те
са и седмина царе, *от които* петимата паднаха,
и единият сега е, а другият още не е дошъл, и
11 когато дойде, трябва *само* малко да постои; [11] и
звярът, който беше и го няма, той е осмият *цар*,
12 който е от седемте, и отива в погибел; [12] и де-
сетте рога, които си видял, са десет царе, кои-
то още не са получили царска *власт*, но за един
час получават власт като царе заедно със звяра;
13 [13] те са единомислени и предават на звяра своя-
14 та сила и власт; [14] те ще воюват против Агнето,
но Агнето ще ги победи, защото е Господ на гос-
подарите и Цар на царете; тоже и ония, които
са с Него, *ще победят, които* са звани, избрани
15 и верни. [15] Каза ми още: Водите, които си ви-
дял, гдето седи блудницата, са люде и множе-
16 ства, народи и езици. [16] И десетте рога, които
си видял, те и звяра ще намразят блудницата, и
ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата
17 й, а нея ще изгорят в огън. [17] Защото Бог тури
в сърцата им да изпълнят Неговата воля, като
действуват единомислено и предадат царската
си *власт* на звяра, докато се сбъднат Божиите
18 думи. [18] И жената, която си видял, е големият
град, който царува над земните царе.

18 [1] След това видях друг ангел, който слиза-
ше от небето, имайки голяма власт; и земята се
2 просвети от неговата слава. [2] Той извика със си-
лен глас, казвайки: Падна, падна великият Ва-
вилон и стана жилище на бесовете, свърталище
на всякакъв нечист дух и свърталище на вся-
3 каква нечиста и омразна птица; [3] защото всич-
ки народи пиха от виното на нейното разпале-
но блудствуване, и земните царе блудствуваха
с нея, земните търговци се обогатиха от без-
4 мерния й разкош. [4] И чух друг глас от небето,
който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да
не участвувате в греховете й и да не споделя-
5 те язвите й; [5] защото греховете й стигнаха до-
ри до небето, и Бог си спомни нейните непра-
6 ди. [6] Въздайте й, както и тя е въздала, да! пла-
тете й двойно според делата й; с чашата, с ко-
7 ято е черпила, почерпете я двойно. [7] Колкото е
прославила себе си и е живяла разкошно, тол-
коз мъки и печал й дайте; защото казва в сър-
цето си: Седя като царица, не съм вдовица, и
8 печал никак няма да видя. [8] Затова в един ден
ще дойдат язвите й, мор, печал и глад, и тя ще
изгори на огън; защото могъществен е Господ
9 Бог, който я съди. [9] И земните царе, които са
блудствували и живели разкошно с нея ще за-
плачат и заридаят за нея, когато видят дима от
изгарянето й. [10] Отдалеч ще стоят поради страх 10
от мъките й и ще казват: Горко, горко *на те-
бе*, велики граде Вавилоне, крепки граде, поне-
же в един час дойде съдбата ти! [11] И земните 11
търговци плачат и жалеят за нея, защото ни-
кой вече не купува стоките им, [12] стоки от зла- 12
то и сребро, скъпоценни камъни и бисери, от
висон и багреница, коприна и червено; и вся-
какво благоуханно дърво и всякакви изделия
от слонова кост и всякакви изделия от скъпо-
ценно дърво и от мед; от желязо и от мрамор;
[13] и канела, аромати, темян, миро и ливан; ви- 13
но и дървено масло; чисто брашно и пшеница;
добитък и овце; коне, колесници и роби; и чо-
вешки души. [14] Овощията, за които душата ти 14
копнееше, изчезнаха от тебе, и всичко изящно
и разкошно загина от тебе, и няма вече да се
намерят. [15] Търгуващите с тия неща, които се 15
обогатиха от нея, ще застанат отдалеч поради
страх от мъките й, ще плачат и ще жалеят, каз-
вайки: [16] Горко, горко, граде велики, облечен 16
във висон, багреница и червено и украсен със
злато, със скъпоценни камъни и с бисери; [17] за- 17
щото в един час запустя толкова богатство! И
всеки корабоначалник, всеки пътник по море,
моряците и всички, които се препитават от мо-
рето, застанаха отдалеч, [18] и викаха, като гле- 18
даха дима от неговото изгаряне, казвайки: Кой
град приличаше на великия град? [19] И посипа- 19
ха пръст на главите си и викаха с плач и жале-
не, като думаха: Горко, горко на великия град,
в който всички, които имаха кораби по море-
то, се обогатиха от скъпоценностите му; защото
в един час запустя! [20] Веселете се за него, небе- 20
са и вие светии, вие апостоли и пророци, защо-
то съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди
над него. [21] И един силен ангел взе един камък 21
голям като воденичен, та го хвърли в морето и
рече: Така стремително ще бъде тръшнат Вави-
лон, великият град, и няма вече да се намери.
[22] Глас от ония, които свирят на арфи, и от пев- 22
ци, от свирачи и от тръбачи няма вече да се чу-
ва в тебе; и никакъв художник от каквото и да
било художество няма вече да се намери в тебе;
и шум от воденица няма вече да се чува в тебе;
[23] светлина от светило няма вече да свети в тебе; 23
и глас от младоженец и от невеста няма вече да
се чува в тебе; защото твоите търговци станаха
големците на земята, понеже чрез твоето чаро-
деяние бяха измамени всичките народи. [24] И в 24
него се намериха кърви от пророци и от светии
и от всичките заклани на земята.

[1] След това чух като че ли силен глас от голя- **19**
мо множество на небето, който казваше: Али-

луя! Спасение, слава и сила *принадлежат* на на-
2 шия Бог; [2] защото са истинни и праведни Него-
вите съдби; понеже Той осъди великата блуд-
ница, която е разтляла земята с блудството си,
и даде върху нея възмездие за кръвта на Своите
3 слуги. [3] И втори път рекоха: Алилуя! И димът й
4 се издига до вечни векове. [4] И двадесетте и че-
тири старци и четирите живи същества паднаха, та се поклониха на Бога, Който седи на пре-
5 стола, и казваха: Амин! Алилуя! [5] И от престо-
ла излезе глас, който казваше: Хвалете нашия
Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се бо-
6 ите, малки и големи. [6] И чух като глас от *мно-
го народ, и като глас от много води, и като глас
от*° силни гърмежи, които казваха: Алилуя! За-
щото Господ, нашият Бог, Всемогъщият, цару-
7 ва. [7] Нека се радваме и се веселим и нека отда-
дем Нему слава; защото дойде сватбата на Аг-
8 нето, и Неговата жена се е приготвила. [8] И на
нея се позволи да се облече в светъл и чист ви-
сон; защото висонът е праведните дела на све-
9 тиите. [9] И каза ми: Напиши: Блажени тия, кои-
то са призвани на сватбената вечеря на Агнето.
И казва ми: Тия думи са истинни Божии *думи*.
10 [10] Тогава аз паднах пред нозете му да му се по-
клоня; но той ми рече: Недей; аз съм съслужи-
тел на тебе и на братята ти, които държат сви-
детелството за Исуса; поклони се Богу; защо-
то духът на пророчеството е да свидетелствува-
11 ме за Исуса. [11] След това видях небето отворе-
но, и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него,
се наричаше Верен и Истинен, и съди и вою-
12 ва праведно. [12] Очите Му *бяха* огнен пламък, на
главата Му *бяха* много корони и носеше напи-
сано име, което никой не знаеше, а само Той;
13 [13] и *беше* облечен в дреха, попръскана с кръв;
14 и името Му беше Божието слово. [14] И небесни-
те войски, облечени в бял и чист висон, след-
15 ваха подир Него на бели коне. [15] Из устата Му
излизаше остър меч, за да порази с него наро-
дите; и Той ще ги управлява с желязна тояга и
ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемо-
16 гъщий. [16] И на дрехата и на бедрото Му има-
ше написано име: Цар на царете, и Господ на
17 господарите. [17] После видях един ангел, стоящ
в слънцето; и, извиквайки със силен глас, каза
на всичките птици, които летят посред небето:
Дойдете, събирайте се за великата Божия ве-
18 черя, [18] за да ядете месата на царе и месата на
хилядници, месата на юнаци и месата на коне
и на ония, които яздят на тях, дори месата на
всичките човеци, свободни и роби, малки и го-
19 леми. [19] И видях звяра и земните царе и войски-
те им събрани да воюват против яздещия на ко-
ня и против Неговото войнство. [20] И звярът би- 20
де уловен, и с него лъжепророка, който бе из-
вършил пред него знаменията, с които измами
ония, които бяха приели белега на звяра, и ко-
ито се покланяха на неговия образ; те двамата
бяха хвърлени живи в огненото езеро, което го-
ри с жупел. [21] А останалите бидоха избити с ме- 21
ча на яздещия на коня, *с меча*, който излизаше
от устата Му. И всичките птици се наситиха от
месата им.

20 [1] И видях, че слизаше от небето един ангел,
който държеше в ръката си ключа на бездна-
та и една голяма верига. [2] Той улови змея, ста- 2
ровременната змия, която е дявол и сатана, и
го върза за хиляда години, [3] и, като го хвърли 3
в бездната, заключи и *я* запечата над него, за
да не мами вече народите, преди да се свършат
хилядата години, след което той трябва да бъ-
де пуснат за малко време. [4] И видях престоли; 4
и на тия, които бяха насядали на тях бе дадено да съдят; *видях* и душите на ония, които бя-
ха обезглавени поради свидетелстването *си*
за Исуса, и поради Божието слово, и на ония,
които не се поклониха на звяра, нито на образа
му, и не приеха белега на челото си и на ръка-
та си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда
години. [5] Другите мъртви не оживяха докле не 5
се свършиха хилядата години. Това е първото
възкресение. [6] Блажен и свет оня, който участ- 6
вува в първото възкресение; над такива втората
смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници
Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда
години. [7] И когато се свършат хилядата годи- 7
ни, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, [8] и 8
ще излезе да мами народите в четирите краища
на земята, Гога и Магога, да ги събере за вой-
ната, - чието число е като морския пясък. [9] И 9
те се разпростряха по *цялата* широчина на зе-
мята и обиколиха стана на светиите и обичния
град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги
изпояде. [10] И дяволът, който ги мамеше, биде 10
хвърлен в огненото жупелно езеро, гдето са и
звярът и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени де-
нем и нощем до вечни векове. [11] След това ви- 11
дях един голям бял престол и Онзи, Който се-
деше на него, от Чието лице побягнаха земята и
небето, че не се намери място за тях. [12] Видях и 12
мъртвите големи и малки, стоящи пред прес-
тола; и *едни* книги се разгънаха; разгъна се и друга
книга, която е *книгата* на живота; и мъртвите
бидоха съдени според делата си по написаното
в книгите. [13] И морето предаде мъртвите, които 13
бяха в него; и смъртта и адът предадоха мърт-
вите, които бяха в тях; и те бидоха съдени все-

19.6 В изданието от 1940 г. тези думи липсват

ки според делата си. 14 И смъртта и адът бидоха
хвърлени в огненото езеро. Това - *присъдата за*
15 *в огненото езеро*˚ е втората смърт. 15 И ако ня-
кой не се намери записан в книгата на живота,
той биде хвърлен в огненото езеро.

21 1 И видях ново небе и нова земя; защото пър-
вото небе и първата земя преминаха; и море
2 нямаше вече. 2 Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен
3 като невеста украсена за мъжа си. 3 И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, те-
4 хен Бог, ще бъде с тях. 4 Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; пър-
5 вото премина. 5 И Седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши,
6 защото тия думи са верни и истинни. 6 И рече ми: Сбъднаха се. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят. На жадния ще дам даром от извора
7 на водата на живота. 7 Който побеждава, ще наследи тия неща; Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми
8 бъде син. 8 А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудниците, чародейците, идолопоклонниците и всичките лъжци, тяхната участ *ще бъде* в езерото, което гори
9 с огън и жупел. Това е втората смърт. 9 Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши и ми проговори, казвайки: Дойди, ще ти покажа невестата, жената на Агнето.
10 10 И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина, и показа ми светия град, Ерусалим,
11 който слизаше от небето от Бога, 11 и имаше божествена слава като светеше, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, про-
12 зрачен като кристал. 12 *Градът* имаше голяма и висока стена, с дванадесет порти, и на портите дванадесет ангела, и надписани *над портите* имена, които са *имената* на дванадесетте пле-
13 мена на израилтяните: 13 откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти,
14 и откъм запад три порти. 14 И градската стена имаше дванадесет основни *камъка* с дванадесет имена на тях, *имената на* дванадесетте апостоли на Агнето. 15 И тоя, който говореше с мене,
15 имаше за мярка златна тръст, за да измери града, портите и стената му. 16 Градът беше четвър-
16 тит, с дължина равна на широчината му; и като измери града с тръстта, *излезе* дванадесет хиляди стадии. Дължината, широчината и височи-
17 ната му са еднакви. 17 Измери и стената му, *ко-*
ято излезе сто и четиридесет и четири лакти;
а това беше човешка мярка, *употребена* от ан-
гела. 18 Стената му беше съградена от яспис, а 18
самият град от чисто злато, подобно на чисто
стъкло. 19 Основните *камъни* на градските сте- 19
ни бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни: първият основен *камък* беше яспис, вторият сапфир, третият халкидон, четвъртият смарагд, 20 петият сардоникс, шестият сард, седмият хрисолит, осмият вирил, деветият топаз, де- 20
сетият хрисопрас, единадесетият яцинт, дванадесетият аметист. 21 И дванадесетте порти бя- 21
ха дванадесет бисера; всяка порта бе от един
бисер; и улицата на града беше от чисто зла-
то, прозрачно като стъкло. 22 И храм не видях 22
в него, защото неговият храм е Господ Бог Всемогъщият и Агнето. 23 И градът нямаше нуж- 23
да от слънце, нито от луна да го осветява, защото Божията слава го осветяваше, и неговото светило е Агнето. 24 И народите ще ходят по 24
неговата светлина: земните царе ще донасят в
него своите славни *неща*. 25 Портите му не ще се 25
затварят денем, (а˚ нощ не ще има там); 26 па и 26
народите ще донасят в него славните си и цен-
ни *неща*. 27 И в него никак няма да влезе нещо 27
нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в книгата на живота на Агнето.

22 1 След това, *ангелът* ми показа река с вода
на живот, бистра като кристал, която извира-
ше от престола на Бога и на Агнето *и течеше*˚
всред улицата му. 2 И от двете страни на ре- 2
ката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите. 3 Нищо проклето не ще има вече; 3
и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него,
и Неговите слуги ще Му служат. 4 Те ще гледат 4
лицето Му; и Неговото име *ще бъде* на челата
им. 5 Нощ не ще има вече; и не ще имат нужда от 5
светене на светило или от слънчева светлина,
защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове. 6 И рече ми: Тия думи са верни 6
и истинни; и Господ Бог на пророческите духове, прати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане. 7 ето, ида 7
скоро. Блажен, който пази думите на *написа-*
ното в тая книга пророчество. 8 Аз, Иоан, съм, 8
който чух и видях, *и когато чух и видях*,˚ пад-
нах да се поклоня пред нозете на ангела, който
ми, беше показал това. 9 Но той ми рече: Недей! 9
Аз съм служител на тебе и на братята ти пророците и на тия, които пазят думите на тая книга.

20.14 В изданието от 1940 г. тези думи липсват **21.25** Гръцки: Защото **22.1** Или: Която беше. **8** В изданието от 1940 г. тези думи липсват

10 Поклони се Богу. [10] Още ми каза: Не запечатвай думите на *написаното* в тая книга пророчество; защото времето *за изпълнението му* е бли-
11 зо. [11] Който върши неправда, нека върши и за напред неправда; и който е нечист, нека бъде и за напред нечист; и праведният нека върши и за напред правда, и светият нека бъде и за напред
12 свет. [12] Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, *която давам*, да отплатя на всекиго, според как-
13 вито са делата му. [13] Аз съм Алфа и Омега, пър-
14 вият и последният, началото и краят. [14] Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право *да дойдат* при дървото на живота, и да вля-
15 зат през портите на града. [15] А отвън са псета-та˚, чародейците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата
16 и лъже. [16] Аз, Исус, изпратих ангела Си, за да ви засвидетелствува това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утрин-
17 на звезда. [17] И Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе да-
18 ром водата на живота. [18] Аз свидетелствувам на всекиго, който слуша думите на пророчеството в тая книга: Ако някой притури на тях, Бог ще притури върху него язвите, написани в тая кни-
19 га, [19] ако някой отнеме от думите на тая проро-ческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и от светия град, които са описа-
20 ни в тая книга. [20] Оня, Който свидетелствува за това, казва: Наистина ида скоро. Амин! Дойди,
21 Господи Исусе! [21] Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде със светиите. Амин.

15 Виж. Фил. 3:2.